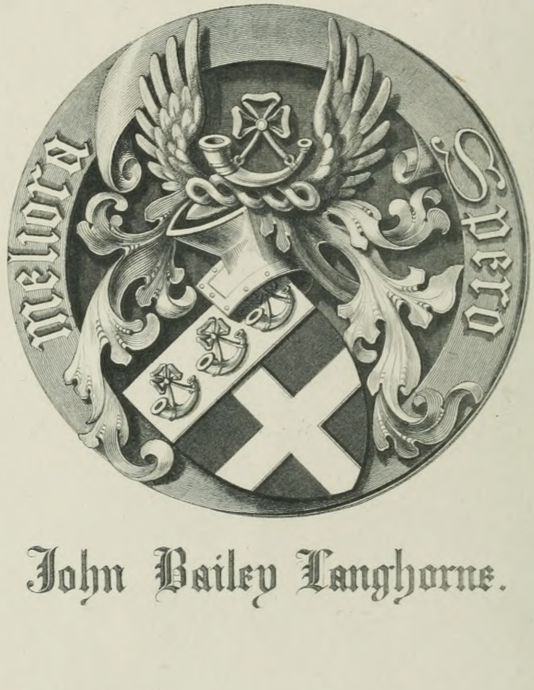

John Bailey Langhorne.

ORATORES ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS SECUNDUS

LYSIAS

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

LYSIÆ

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

VARIETATE LECTIONIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

TAYLORI LECTIONIBUS LYSIACIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. STEPHANI SCHOTTI SCALIGERI CONTII
TAYLORI MARKLANDI REISKII AUGERI SLUITERI
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

PRÆFIGUNTUR ADVERSARIA

NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES
NUPER PROFESSORIS REGII

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

PRÆFATIO EDITORIS.

Jam Lysiam, Lector candide, cura mea operaque et studio editum habes; memetque ipsum et Oratorem benigne tractes rogo. Id ne tu mireris, si Demosthenes et Æschines abdite latuerint. Studia non deerant vulgatum poscentis: at vero Plutus ac lex maxime refragabantur. Sed enim reliquos Oratores Atticos, una cum Sophistis, quos sic vocant, dixerim sex plus minus mensibus, Deo annuente, populo editum iri, confecto mihi tandem hoc opere laboriosissimo. Ad rem accedamus.

Textum doctissimi Nostrates, Taylorus et Marklandus, sæpiuscule (id in annotationibus plerumque factum suis velim intelligas) vere emendabant. Crepuit more suo Reiskius. Cui quum nonnihil essem assensus, decrevi hoc amplius, ut, si arbitrarer utile eque Lysia esse, ad fidem MSS. et VV. DD. conjecturarum Textum redintegrare deberem: et ne minus id commodo literarum, cui unice studebam, fecissem, in unaquaque pagina Varietates Lectionis editionum Taylori, Reiskii, et Augeri apponere; ut cuilibet uni ex iis, qui Lysiam meum delibarent, id gratum atque volupe esset. Hæc de Textu dicta sunto.

Porro, quod ad Annotationes attinet, sic ubique nos in officio gessimus, ut eas, unde unde extricatas, in con-

tinuam unam atque ordine digestam seriem collegerimus, Textuique apposuerimus.

Interpretatio Latina Reiskii est ad novam Editionem passim accommodata. De Variantibus Lectionibus et Indicibus idem dictum animadvertite, quod in Præfatione ad Demosthenem et Æschinem a nobis nuperrime editos.

Lysiam nostrum, in tuam, L. C., bibliothecam cooptari volo: tibi autem statuendum est. Te jubeo valere.

Idibus Maiis, A. D. MDCCCXXVIII., ex Museo meo, in vico quem vocant HIGHGATE, prope Londinum.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

AD LYSIAM.

---

[78] Quid, tertium lecto Lysia, de singulis oratt. sentiam.

1. Def. pro cæde Eratosth. Nil in hoc genere melius.

2. Inepta declamatio Sophistæ recentioris. Insunt quædam pulcherrima, ut imitatio Homeri, p. 198, 2. usque ad 8. τὸν κάλλιστον. sed mox ad suas argutias redit. Malus imitator Isocratis.

3. Vix primæ cedit.

4. Vide hic p. 82.

6. Vide hic p. 144.

7. ϖ. τ. σηκοῦ. Arguta, elegans, subtilis.

9. 10. Etiam hæ.

12. Præstantissima: vehemens, ubi de Theramene, p. 125—126.

13. Etiam hæc: sed styli nitore 12ma est hac præstantior.

14. 15. Non contemnendæ: (15 levis opella.)

16. Egregia: vividis et pæne comicis coloribus exprimens στρατιωτικὴν αὐθάδειαν καὶ ἀλαζόνειαν (ut in alia causa loqr. Dionys. t. 5. p. 481.), ea simul arte, ut hoc ipso placeat.

18. Pro Nic. Nobiliss. vide hic p. 128.

19. Pro b. Arist. Sat bene.

20. Pro Polystr. Crasso filo, utpote plebeio loquente.

21. Δωροδ. ἀϖολ. Etiam 18mæ præfero. Si Lysias scripsit, se longe superavit.

22. C. frument. Acuta, nitida, plane Lysiaca.

23. C. Pancleonem. Levis opella.

24. Pro invalido. Acuta, nitida.

25. Δημ. καταλ. Omni admiratione digna. Vide hic p. 149.

26. C. Evandrum. Arguta.

27. 28. Acerbissima insectatio: dictio elaborata.

29. Paulo minor dictionis nitor; sed multa vis.

30. Hic p. 175.

31. C. Philonem. Crassiore filo.

32. C. Diogit. Vix ipsi primæ inferior: imo fere præfero.

Lysias potius τὰ μικρὰ καλῶς, quam τὰ μεγάλα δυνατῶς. Dionys. t. 5. p. 488. Lysiæ dictio πέφυκεν ἔχειν τὸ χαρίεν, Isocratis βούλεται. ibid. p. 541.

LYSIAS. Sept. 1820.

[AD PAG. ET VER. EDIT. STEPH.]

Or. I. De cæde Eratosthenis.

Coram quibus judicibus? Non Areopagitis, p. 94, 31. In Delphinio, Markl. ad p. 94, 32.

P. 92, 5. ταύτην [τὴν] ὕβριν—δεινοτάτην ἡγοῦνται. Vide hic p. ult. lin. 24. Mox lin. 16. ταύτην—μόνην ἡγ. σ. 21. ἡγ. ταύτην οἰκ. μεγ. εἶναι.

92, 18. ὅ τι θέλοι ποιεῖν lege sine ἄν. MSS. ἂν θέλῃ, in quo acquiesco.

92, 21. ὦ Ἀθηναῖοι. Lege ὦ ἄνδρες, vel ὦ ἄ. δικασταί.

92, 22. καὶ φειδωλὸς ἀγαθή. Suspicor glossam esse præcedentium, οἰκονόμος δεινή. Forsan servandum φειδωλὸς, ut ἀγαθὴ sit

scholion ad δεινή.

93, 13. Inepte εἰς τὴν ἀγορὰν Reisk. Melius sine artic. quum potius signif. *to go to market*, quam *to the market-place*. ne memorem, etiam in hac signif. poni sine articulo.

93, 16. ταύτην γὰρ τέχνην ἔχει. sine τήν. *for he makes this his business.* Ineptit Reisk. Vide p. 92, 21. ubi recte R. Adde c. Andocid. p. 103, 43. Lysias p. 172, 23. ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. Mox p. 174, 18. Hic p. 141. Isocr. Æginet. 7. λαβὼν ταύτας τὰς ἀφορμὰς ἐχρῆτο ταύτῃ τῇ τέχνῃ. MS. Urbinas, λ. ταύτας ἀφ. ἐχ. τῇ τέχνῃ. Alias posses, λ. ταύτας τὰς ἀ. ἐ. ταύτῃ τέχνῃ.

93, 17. ἐπραττόμην, [καὶ πάντα - - - - ὑποψίας] ἐνθ. Dele ista, e proximis v. 21. huc tracta.

93, 32. Lege, αὐτῇ προσίοι. Mox forsan, εἰσόδους ὃν τρόπον ποιήσαιτο (Eratosthenes). Vide Reisk. Sed quum concinnius sit, omnia ad uxorem referri, an, προσεῖτο, sc. ἡ γυνὴ τὸν μοιχόν?

94, 13. Aristoph. Eccles. 1047.

94, 39. Lege, ἐάν τις ἄνδρα ἐλεύθερον. Ceterum non concilio hanc legem cum altera apud Demosth. Midian. p. 330. n. 83. =529. Æschin. Timarch. p. 3, 9. Non assentior Wesseling. ad Petit. p. 569. Vide Taylor. Lect. Lys. c. XI. Nam apud Lysiam, certa pecunia mulctatus esse videtur ὁ ὑβρίζων, apud D. et Æ. τὸ τίμημα penes judices.

94, 40. Lege, ἐὰν δὲ γυναῖκα ἐφ' αἷσπερ. (*ex earum numero, cum quibus* etc. vid. R. P. ad Orest. 910.) Ceterum legis sensum optime explicat Reiskius. Qui virum aut puerum vi compresserit, duplum pendat (ejus quod is qui servum). Eadem pœna teneatur (pœna dupli), qui (vi compresserit) mulierem ex earum numero, quas recenset Draco apud Demosth. c. Aristocrat. p. 410. n. 78.=637.

[80] 95, 16. Lege, δίκαια μὲν ἂν ποιεῖν ἡγούμην. Solenne μὲν, et hic requiritur. ἐμὲ pro ἐμαυτὸν insolens, etsi non plane inauditum (Bekkeri Anecd. p. 92, 16.); et falsum esse ob λαμβάνων patet.

95, 29. οἰκίαν τῶν φίλων ἐγγυτάτω. Non solicitanda. Vide Porson. ad Phœn. 423.

II. Funebris.

Non Lysiæ, Reisk. p. 64. Inepta Declamatio, a malo imitatore Isocratis consarcinata. Comparanda cum Isocr. Panegyr. Magna difficultas in p. 196, 11. Primum vix sanum est Σαλαμῖνι apud Aristot. Nil enim dici potuit ineptius. An igitur memoria lapsus Philosophus? An potius Sophista noster Epitaphium compilavit, unde ista hausit Aristoteles? An utrumque accidit (See fly-leaf of Læmar's Aristot.)? Utcunque hæc sunt, οἱ ἐνθάδε κείμενοι etc. recte capit Reisk. p. 117. de istis qui ceciderunt Ægospotamis, et alibi, sub finem belli Peloponn. Oratio habita esse fingitur, paulo post pugnam ad Cnidum, p. 196, 8. unde contra Sophistam peti potest argumentum. Apud quos enim deplorat βαρβάρων νίκην? Apud Athen. quibus ea victoria restituerat maris imperium (refectis muris, p. 196, 29.) Vel hic locus demonstrat Isocratis exscriptorem. Ibi enim (p. 65. C.) omnia apta; hic, qualia dixi. Quam confuse ista de muris? Quasi ante τὸ κατελθεῖν etc. 196, 30. hoc factum esset. Transponenda ista, καὶ γὰρ etc. usque ad ἀνέστησαν, putares post οὐκ ἠξίωσαν: sed vetat oppositio inter βουλεύματα et ἔργοις, quæ tunc nullum habebit sensum. Quare de se videat Declamator; ego nequeo defendere. Imo nunc video ista, ἀδελφὰ — ἠξίωσαν, spectare ad lin. 18. φεύγοντες — στασίαντες: quare transpone periodos, ut monui, et verte, *eadem suis consiliis* (in pace) *secuti, quæ illi bello.* Olymp. 97, 2. assignat Simsonus in Chronico.

190, 28. ἄπειροι, explica e Thucyd. II. 41. *extend their enterprize to all sea and land.* Vide et 192, 23. et 194, 17. etc. ex Æschyli Persis.

P. 191, 6. Vide Demosth. Phil. II. p. 71, 5. R.

191, 10. Soph. Antig. 1016. etc. 1041. etc.

191, 19. πρότερον suspectum, ὁμονοοῦσαν, 194, 35. ἀπαντήσαντες, 195, 27. et 29.

192, 11. ὑπῆρχε τοῖς — προγόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις — διαμάχεσθαι. Concinnius χρωμένους.

192, 34. Ad Arist. Plut. 1027.

193, 1. διὰ τὸν [πᾶσιν ὀφειλόμενον] θάνατον. vel potius omnia hæc dele. Ceterum confer Eurip. Suppl. 544. ed. Markl. Gaisf. Q. an leg. διὰ τὸ θνητόν.

[81] 193, 12. An del. Ξέρξης? Vide hic p. 215. Sed eadem manebit diffic.

193, 31. Ambiguum: οὓς αὐτοὶ φυλάξειν ᾤοντο, an, οὓς ᾤοντο φυλάξειν τὴν πάροδον. Hoc puto; sed malim οὓς συμφυλ.

194, 9. προειδέναι. Soph. Antig. 460.

194, 22. Lysias p. 163, 40.

194, 32. ex Thucyd. I. 74. et mox 194, 43.

194, 33. καίτοι. Non intelligo. *igitur* Tayl. et Reisk. An καὶ γὰρ, ut τούτοις referatur non ad Athenienses, sed ad γνώμῃ, πλ. καὶ ἀρ. Certe hoc esse videtur epexegesis superiorum, πλεῖστα καὶ κάλλιστα.

195, 21. Q. an sensus, τῶν μὲν (ἐχθρῶν), τῶν δὲ (φίλων)?

195, 33. Thucyd. 71. 35.
195, 35. ἡ ῥήτωρ. Isocr. Evag. 45.
197, 9. An e Thucyd. II. 40. ?
197, 29. Isocr. Plataic. 50. Thucyd. II. 44.
197, 43. Vide Ep. ad Hebr. IX. 27.
198, 2. Ex Iliad. M. 322. Vide ad Ciceron. pro Sext. c. 20, 21.
198, 11. Plato Menex. p. 249. H. St.
§ 12. ἥδοῦντο, male translatum a sententia qualis § 25. (Primo quidem putares esse positum pro ἥδοῦντο τοὺς ἱκέτας διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετήν.) § 26. καινῶν — ζηλοῦσθαι. 40. ψυχὰς ἀντιτάξαντες. 60. sepulta ἀρετή. 66. πατρίδα ἀρετήν. 76. ἀπέλαυσαν. verte *profited by their valour.* Ineptus locus, § 25. § 68. μεγάλην. Confusio, § 27. 63—65. Imperitæ ejusdem aut similis sententiæ repetitiones, § 21. et 27. 57. et 59. et multa loca in Bekkerianæ edit. margine. Ambages, 25. 52. Nexu cavet, § 2. οὔτε γὰρ γῆς. Antithesis inconcinna, §. 16. 33. τῆς πατρίδος, pro ἐν τῇ πατρίδι. Verba statim repetit imperite, 3. μνήμην — μνήμαις. 2—3. ὑμνεῖν. 13—14. ἀδικούμενοι ter. 18. ἐλευθερία et νόμος. 27—28. χιλίαις ναυσί. 75—76. περὶ πολλοῦ. ἀπαντᾷν 52—53. (sed forsan hoc corrupte). Duræ locutiones, πατρίδα τὴν ἀρετήν, § 66. Confusio, § 9. partem ad Arg. mortuos, partim ad superstites. 27. partim de Dario, partim de Xerxe. Loci ceteris meliores 17—19. 47. 54—57. 75. 77—81. etsi redundant quædam. § 78. Homerum elegantissime παραφράζει.

III. c. Simonem.

Ad Areopagum, p. 100, 18—27. Oratio habita, tempore belli Corinthiaci, p. 100, 23.
p. 97, 15. πρέποντά ἐστι.
97, 16. Herald. c. Salmas. p. 399.
97, 23. τῶν τούτου ἐπιτ. Imo αὐτοῦ. Vide infra p. 95.
97, 33. πάντα τὰ ὑπὸ τ. γ. vel dele ὑπὸ τ. γ.
98, 16. τὸ παιδίον non esse videtur Theodotus; sed ἀκόλουθος oratoris.
98, 19. Nil ad rem Æschinis locus (p. 23, 3.) apud Reisk. Imo ipse Æschines p. 23, 36. exemplum citat.
99, 27. An ἄλλως δὲ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ πεπ.
99, 43. Lege καταγεὶς, et p. 100, 5. κατάξαντες.
100, 12. Lege, καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἴη εἰ — vel potius, καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἰ — ποιήσεσθε.
100, 13. ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας —. Turbata videntur: ferri potest, ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας ἢ λοιδορίας, ἢ ἑταίρας ἢ παιδικῶν — sed susp. cetera delenda, et legendum, ἐκ μέθης καὶ φιλονεικίας, ἢ περὶ παιδικῶν μαχομ. ut Xenoph. Anab. 5. 8. 4. ἐκ παιδικῶν ne Græcum quidem puto. An ἐκ παιδιᾶς, *joco in seria verso?*

IV. π. τραύμ. ἐκ πρ. ὑπὲρ οὗ, καὶ πρὸς ὃν, ἄδηλον.

Vide Reisk. Ad Areopagum, p. 101, 6. Defensio, non actio, ut recte Reisk. male tamen statuens cum Valesio p. 165. n. 3. Lysiæ fuit oratio κατὰ Ποσειδίππου, non πρὸς Ποσείδιππον, quod hic debuit poni. Spuriam censet Taylorus. Vide annon potius sit epitome, ut c. Theomnestum secunda. Si vere est Lysiæ, vide an sit epilogus.
P. 100, 41. Recte Taylorus, ἔλαβεν — ἀπέδωκε, ut mox 101, 1. ἀπέδωκεν ἃ ἔλαβεν. Sed non videtur pactum fuisse, ut communis duorum esset serva, ante τὴν ἀντίδοσιν. Mox, ἀρνεῖσθαι etc. verte, *nunc infitiari se tunc concessisse, ut communis amborum esset serva.*
101, 3. ἀπολαχεῖν certissime est, in sortitione *excludi*, ut Taylorus. Sic ἀποψηφιζ. Vide Harp. ἀπολαχεῖν, Phot. v. ἴσσα.
101, 15. οὐ γὰρ ἂν — εὑρήσομεν ὅτῳ αὐτὸν ἁ. (ὄστρ. e glossa.)
101, 39. Argumentum obscurissimum. Hoc video, Reiskii versionem a Græcorum sensu discrepare. Aliquando putabam, delendum πρoθείη (vel πραθείη). Hoc fere dicit: *Non minus illam emi, quam si pretio eam ab hostibus redemissem. Si id fecissem, non modo torquendi, sed quovis modo ea abutendi jus haberem; atque adeo in servitutem amandare possem. Nunc illa me in malum ipsa servitute gravius est datura: etc.*
102, 9. ἂν εἰδείη — εἰκότως ἄν. An, ΑΓΑΠΗΤΩΣ ΑΝ? Porson. ad Nub. 967.
102, 14. An dicitur ἧσσον (debebat R. ἧττον) ἔχειν pro ἔλαττον ἔ.
102, 21. προὐνοήθην.
102, 25. Quid pro portentosis λόγῳ τὸ τῶν πάντων sit reponendum non video. Sensus videtur, ἀλλ' ἀθῷος ὢν τούτων πάντων etc. *bonus civis fui publice et privatim; at nunc in majus discrimen incidi, quam si pessimus civis fuissem.*

V. Ὑπὲρ Καλλίου. (μετοίκου)

Publicanus, p. 103, 10. si recte capio. Forsan fuit unus τῶν ἐωνημένων τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν, ut isti p. 108, 27. vel τῶν ἐκλεγόντων, atque de ea re venit in judicium. Quod ait Reiskius p. 185. de phrasi περὶ τοῦ σώματος, non usque quaque verum est. Vide p. 110, 30. 115, 27. Andoc. Myst. p. 1, 22. 14, 17. 16, 18. Lys. p. 166, 11. collato 13. p. 167, 36. Hemst. ad Plut. p. 360.

[83] Nov. 1822. (ed. Bekkeri; paginæ Stephani). N.B. ubi taceo, in Bekkeri textu acquiesco.

VI. Contra Andocidem.

Orationem κατ' Ἀνδοκίδου non esse Lysiæ satis liquet: quæritur, utrum revera dicta sit, an a sophista juniore scripta. Mihi videntur omnia ita a Lysiæ ingenio abhorrere, ut negem, sophistam, si sophista sit, eum sibi imitandum proposuisse. Lysiæ abjudicant orationem contra Andocidem Ruhnken. Hist. Oratt. p. 50. et Sluiterus Lect. Andocid. cap. VIII. Nihil suspicabatur Valckenærius dum adversaria sua (1756) scribebat. Falso exhibet Sluiterus ejus verba p. 177. Neque Mitfordius, t. 5. p. 121. si quis id curat. Ipse dubito an revera dicta sit oratio; non Lysiæ, imo neque imitatori Lysiæ, tribuendam esse, pro certo pono. Breviter percurram Sluiteri argumenta. I. 'Declamat, nihil probat.' Est δευτερολογία, et tota referenda ad αὔξησιν. 'Omnia miscet.' Consulto, in causa mala. 'Narratio alieno loco, brevissima, etc.' Nulla est narratio, vel fuit in exordio nunc deperdito, vel omnia quæ ad probationem pertinebant, a Cephisio vel aliis erant occupata. Idem dictum puta de 'legibus, psephismatis, etc.' (non opposuerim locum p. 104, 5.) Locus de 'vindicta divina,' concedo, sophistam non effugeret; sed neque verum accusatorem, neque in eo tractando, etsi longiuscule id facit, quicquam adhibet quo Atticum certe vulgus offenderetur. 'Mentio Diagoræ' nil minus quam sophistica (compara Lysiam p. 123. de ducibus ad Arginussas, Æschinem c. Timarch. p. 24, 33. Σωκρ. τὸν σοφιστὴν — Demosth. de Arthmio, etc.); miror nil dixisse Sluiterum p. 188. de Batracho, Lys. p. 107, 10. II. Errores. 'De Herma πατρῴῳ.' Vide mea ad Andocid. p. 51. 'De servo quem noluit Andocides torquendum tradere.' Acute conjicit Sl. p. 65. duas historias confudisse scriptorem. 'Nunquam militasse dicitur Andocides.' Cum Ruhnkenio puto Thucydidis I. 51. Andocidem esse oratorem; neque habeo quod respondeam. 'Devotus a sacerdotibus dicitur.' Imo veteratorie innuit scriptor, non dicit. Oratoris fraus, non sophistæ error. 'Sibi contradicit p. 105, 18.' Nil minus; vide me ad Lys. p. 107. 'Iterum, quum modo dicatur Andocides dives et potens, modo a sycophantis vexatus et spoliatus.' Hoc miror ipsi Ruhnkenio tenebras offudisse. 1. Quid ex hoc colligas nisi malam fidem accusatoris? 2. Vera, aut prope vera, esse hæc potuerunt. Attulerit secum magnas opes, quas attriverint sycophantæ, vixerit in periculis, "agitans multos, a multis vicissim agitatus." (Ruhnken.) 3. Locus, quo nituntur, est mutilus; sensus fuisse videtur, *divitias etc. jactans.* (Lys. p. 107, 27.) III. 'Locutiones sophisticæ.' Corrupti loci, excepto ἀείμνηστοι Ἀθηναῖοι vel ut Bekker. Ἀθῆναι, de quo ipso dubito. IV. 'Quis recitavit? Non Cephisius.' Concedo. 'Non Epichares, qui dixit quæ hic non loquuntur.' Oratio lacunosa. 'Non Meletus, qui ipse composuisset orationem, non Lysiæ opera usus esset.' Sed jam Lysiam missum fecimus. Deinde, quum dicat Orator p. 105, fin. Andocidem duas ἐνδείξεις eodem tempore subiisse (nam Reiskii temeritas, ἐνιαυτῷ intrudentis, silentio est refutanda), quid si respondeam continuato judicio ambas causas esse peroratas, et hanc orationem non a Cephisio, sed in altera causa dictam? V. 'Dictio habet nitorem quendam fucatum, etc.' Velim ullum haberet: est quidem loquax et inanis hic orator ut nullus sophista magis; sed negligentiæ potius quam affectationis accusandus. VI. 'Ex Andocide ipso efficta.' Hoc, fateor, ambabus orationibus sæpe comparatis, non ausim prorsus negare; sed in tali argumento necesse est ut eadem multis veniant in mentem. Vide ad Lysiam p. 85.

P. 103, 25. αὐτὸν τοῦτον ὑφ' ἑτέρου. Per se optimum ἑτέρου, ut p. 104, 19. Sed vide an leg. ἑαυτοῦ, ut comparetur Andocides cum impiis, qui in furorem acti sese conficiunt: eorum enim mentionem præcessisse probabile est.

103, 26. Optimum κατελεῆσαι, supple τὸ πρᾶγμα. καταπροδοῦναι, καταδιαλλαγῆναι (Arist. Vesp. 1275.) nota. καθομολογῆσαι Andoc. p. 6, 37.

103, 27. Lege τιμωρεῖτον. ἐναργῶς de diis, Æschyl. Theb. 140. Arist. Equit. 1170. Isocr. Helen. 70. Si vulg. τιμωρεῖτε retines, verte, *reputantes vos maxime*

sævire in eos qui erga has ideas sint impii. Non intelligo Bekkeri τιμωρεῖται, nisi sit enallage numeri, *quisque vestrum cogitet se punire illos qui manifesto* etc. Si ἐναργῶς ita capi posset, videndum esset annon lateret τιμωρητέα. *we ought to make a strong example of ——.*

—— ἄνθρωπον ὄντα. Optimum: Sophocl. Œd. 1528. Æschyl. Pers. 822. Ita tragici γεγώς.

—— ἑτέρῳ ἔσεσθαι. Lacuna post hæc verba, cujus sensus, ἀγαθὰ ἢ κακὰ, τιμωρουμένῳ ἢ ἀμελήσαντι. Vide p. 104, 35.

103, 35. Post ἑορτῆς deesse verbum vident omnes. An ἥξουσιν absorptum ab ΗΘΥΕΙΝ? Vide Andoc. p. 5, 23. Sed valde displicet ταύτης τῆς ἑορτῆς et ταύτην τὴν πανήγυριν. An ista, ἕνεκα τ. τ. ε. exciderunt ante ἀφικνουμένους v. 33. deinde a margine huc tracta genuinas voces extruserunt?

104, 6. Post ἱερὰ lacuna in ms. Alioqui conjiciebam, imo Sluiteri est conjectura, ἱερὰ ἀνατὶ, καὶ νῦν Ἀ. ἐστιν ἐν τ. β.

104, 10. Lege cum Reiskio αὐτοὺς τὸν θέντα, quamvis ipse vulgatam defendat. vide Soph. Antig. 454—7.

104, 14. καὶ ἔλαχεν, Ἀνδοκίδης ὢν, καὶ πεποιηκὼς—. Ran. Θωρυκίων ὤν. Vide Porson. ad Hec. 782. p. 48. Valck. Diatrib. p. 211.

104, 16. Marg. ad Porson. Adverss. p. 72.

104, 22. ἀλλὰ [καὶ] τῶν ἄλλων κατηγορήσει. *hoc si dicet, nihil proficiet ad se defendendum; ad alios accusandos tali oratione uti posset.* Vide κ. Σιτοπ. p. 165, 9. Si serves καὶ, posses Anglice: *that will not prove him innocent, but others as guilty as he is.*

[84] 104, 24. Scriptum fuerit in codice, εἰ δ' ὑμεῖς αὐτοκράτορες ἦτε [et in marg.] ἐστε. Omittunt codices καὶ ante ἐστέ. Confusa videntur ⌒ et signum ˌ quo refertur nota marginalis ad verbum in textum. Vide ad Aristoph. Plut. 1194. Ita καὶ var. lectionis signum infra p. 105, 20. ut recte Reiskius. Lego, εἰ δ' ὑμεῖς αὐτοκράτορες [ὄντες * * * νῦν δ' οὐχ ὑμεῖς] ἐστὲ οἱ ἀφ'.

104, 30. Lege ὁμολογούντων.

104, 32. Lego, οὗτος μὲν κατὰ τοὺς νόμους φεύξεται—sine τοὺς ἐξ Ἀρείου, quod e scholio, ut ista ἢ τρ. ἐκ προν.

105, 1. Lege, τῷ ἀγαγόντι. Vide Thucyd. viii. 5. fin. Aristoph. Av. 1078. ubi recte emendatur, ζῶντ' ἄγῃ τις.

105, 4. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος [εἰς τὰ ἁμαρτήματα] ἐπὶ—. Vix mihi dubium quin tres voces delendæ sint, ut annotatio cujusdam, qui putabat sensum esse illorum, ὑπῆγεν ἵνα etc. *illexit in nova peccata, ut veterum pœnas daret.* Mox, quid est καὶ ante δώσειν δίκην? Lego, ε. μ. οὖν αὐτὸν αὐτίκα δώσειν [δίκην]. Nisi pro ΚΑΙ malis ΗΔΗ. Hunc esse sensum evincunt proxima, θαυμαστὸν etc. Pro certo ponit, Andocidem aliquando punitum iri; deinde ait, *idque statim; quanquam hoc quidem non mirarer, si aliter caderet: nam deus non more hominum statim animadvertit in noxios* etc. Male ultima intelligit Reisk.

105, 5. τῇ ἐμῇ προφάσει. Frustra Sluit. φάσει. Sensus, ἐπὶ προφάσει τῇ πρὸς ἐμὲ διαφορᾷ. Angl. *an occasion.* Lysias p. 114, 43. 115, 19. et 25. 120, 36. 130, 39. et 43. 139, 37. 112, 25. 113, 29. 38. 39. 168, 13.

105, 7. Lege οὐδὲ γάρ. Superiora autem verte, *non mirabor, utcunque res cesserit.*

105, 14. ἔδησεν αὐτόν. Vitium sensit Valck. An, ἀπώλεσεν αὐτόν? Certe hic sensus esse videtur. Etiam apud Andoc. p. 8, 35. eadem menda, si menda sit.

105, 19. Malim καίτοι τίνα—ut mox v. 35. sed vide v. 27.

105, 21. ἡ δὲ σωτηρία ἀφανής. Vide hic p. 107.

105, 22. An, ἀπεκτονὼς οὓς—μηνῦσαι, καὶ ἐλύθη, προσεψ. ut ἔδοξε et ἐλύθη ab ἐπειδὴ pendeant.

105, 24. ὥστε μηδ' ἀδικουμένῳ—ἐκγενέσθαι (vel ἐξεῖναι, εἶναι, διδόσθαι, etc.) E scholio est δύνασθαι.

105, 32. ἔνθεν non ferri posse puto pro ἐντεῦθεν. Lege ἐνθένδε δ'.

105, 34. Lege ἈΠΟΔΡᾺϹΔΈ, ut paulo ante l. 29.

105, 36. Vide an, ἐκεῖθεν δεῦρο ἐπὶ δημοκρατίας. Utut hoc, dele εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, e vicinis male repetitum. Deinde πρυτανεῦσιν non memini pro πρυτάνεσιν. ⁓ scil. male ευ lectum.

106, 8. L. παρασκ. τὰ τῆς πόλεως πράττειν καὶ δημ. ut VV. DD. Deinde dele τισι, quod e glossa est. Ita p. 103, 29. 117, 5. 150, 38. Genitivus, *one of, some of, part of.* Lysias p. 124, 22. 126, 10. 130, 30. 140, 30. unde defende 147, 12. contra Reisk. (Vide hic ad p. 137, 9.) 158, 6. potius accip. ἐπιβουλεύσαντες, ἦσαν αὐτῶν, quam = ἐπεβούλευσαν.

[85] 106, 28. οὔτε ἂν πρὸς τοὺς Reisk.

106, 30. An, ὥστε τούτων (vel τοῦτον) ἡμῖν συναπολαῦσαι? vel ὥστε τοῦτον ἡμᾶς ἀπολῦσαι? Non expedio. Mox corruptum ἐνδεεῖς ὄντες. Vide p. 124, 19. Exspectabam, *ipsi integri, insontes.*

107, 16. Inepte obloquitur Palmerio Taylorus, etsi σωθῆναι e mss. Bekkerus; nempe constructionem qualemcunque e correctione reduxerunt scribæ. Lege, πάνυ δὴ—αὐτὸν σωθέντα [καὶ τοῖς ἄλλοις ἐνοχλοῦντα, οὐ τιμωρήσετε;] vel ad hunc sensum.

107, 38. θεοὺς νομίζομεν. Vox e glossa. Oratio habita forsan in βουλευτηρίῳ, p. 104, 7. sed vide p. 106, 9. et 105, 38. Vide hic p. 49. Non in Areopago, p. 104, 27. Non in ἐκκλησίᾳ, p. 107, 33. An ἔνδειξις? p. 105, 42. Habita post reditum ἐκ Πειραιῶς, p. 106, 28. οἱ Ἐλευσινόθεν, p. 107, 13. Vide Xenoph. Hell. 2. 4. 38. Compara Andocid. p. 5, 5. cum Pseudo-Lys. init. 5, 23—103, 33. etc. 15, 15. 18, 1—105. init. 19, 1—107, 26. 4, 3. et 17—105, 19.

VII. Ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ.

[86] Post Pythodorum arch. p. 109, 10. post Suniadem p. 109, 15. Habita circa Olymp. 96. Recte titulus Ἀρεοπαγ. Vide p. 110, 18. Ὁ κίνδυνος περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ τῆς οὐσίας, 108, 31. 111, 9.—σώματος, 110, 30—φυγὰς 111, 44. et seqq.

108, 25. ἄπορος per se bonum. Vide quæ scripsi ad p. 108, 29. Malim tamen ἄτοπος, ob vicina.

108, 27. πυνθανόμενοι. Suspectum. An, πειρώμενοι, scil. αὐτῶν. *attempted to suborn.* ἐωνημένους recte expl. Reisk. An illi ὀπωρῶναι dicti? Demosth. de Corona p. 314, 13. ed. Reisk.

108, 28. In νυνὶ forsan latet verbum. vide Reisk. An post με excidit λ/ε i. e. λέγουσι?

108, 29. Lege ἀπολῦσαι, *amoliri.* Imo Græcum ἀπολύσασθαι, ut puto. Forsan vox delenda. Vide p. 111, 38. et paulo ante p. 108. v. 25. sed me vide. An ἐλέγξαι, vel ψευδῆ ἀποδεῖξαι, vel ἀπολογήσασθαι?

108, 30. Omnia turbata. Ut in re incerta tento, καὶ δεῖ με ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, καὶ περὶ—ἀγωνίσασθαι· ὅμως δὲ—διδάξαι περὶ τοῦ πράγματος ἀκούσαντας. Nisi jungenda διαγν. περὶ τοῦ πρ. ut p. 110, 18. Imo sub ἀκούσασι latere videtur vox quædam, qualis ἀπαράσκευον, ἐξ ὀλίγου, ἀδύνατον, ἄπειρον, etc. Ceterum conf. Andocid. de Myst. p. 1, 31. etc. An περί τε τοῦ σώματος, καὶ περὶ—.

108, 38. Lege, οὐδ' εἰ πάνυ ἐνῆσαν μύριαι. ultimum Bekker e ms.

108, 41. Lege, ὅτι ὁ πόλεμος. Si sensus esset, *bellum solet*, dixisset γίγνεται. Verte, *illud bellum.*

109, 8. ἀφ' ὑμῶν delendum puto, e proximo ἀζημίους ortum.

109, 13. Excidit nota temporis, circa Proteæ nomen.

109, 18. φανερώτερον Markl. forsan recte, ut p. 113, 25. sed fors. def. vulg. *what proof would you have?*

109, 21. ὥς μοι προσῆκε. Lege ὧν, vel ἢ, vel ἢ ὡς.

[87] 109, 23. Malim, sine articulis, ἐγένετο ἀφανίσαντι, et ζημία ποιησ. Sed vide lin. 27.

109, 27. Lege οὗτος μὲν τοίνυν.

109, 32. ζημίας γενομένας. Vox, ut videtur, e vicinis huc tracta. An hic latet σημεῖα vel πίστεις? an κινδύνους? Sed lacunosus videtur locus. *Insanus fuissem* εἰ πρῶτον—.

110, 1. τοὺς παριόντας ἢ forsan male repetita e p. 109, 33.

110, 8. *Nicomachus.* An ille contra quem Orat. xxx.? Nicomachus non ἐπιμελητής, p. 111, 3.

110, 10. Forsan ἦν, τούτῳ τῷ τρόπῳ μάλιστα ἂν ᾔσθά με—.

110, 18. Lege, οὗτοι γὰρ ἂν—. Supra recte fere Marklandus, καίτοι εἰ, ὅτε φῄς μ' ἰδεῖν. φήσας Reisk. et Bekk. quod vereor ut sit Atticum.

110, 23. πυρκαϊὰς certissime corruptum. An latet loci nomen, v. c. Περγασῆσι?

110, 31. [οὕτω] περὶ οὐδενὸς—E superiore.

110, 35. Lege ἐξόν.

111, 13. Vulgata suo loco esset optima: *in gravi causa gravia argumenta requirere.* Sed lege μικρῶν. *si in magnis talis fui, non credibile me ob tantillum lucri peccaturum.* Conclusio est argumenti de χορηγίας etc. Enunties fere Lysiæ verbis, p. 157, 9. οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν, καὶ μετὰ κινδύνου μικρὰ κερδαίνειν.

111, 18. ἤμην. An Atticum pro ἦν vel ἦ? Malim ὅτι εἴην—ἕτοιμος εἴην. Vide hic p. 56.

111, 19. Prorsus importunus Reiskius. *facta mea cum istius dictis comparare.* Vide p. 111, 3.

[88] 111, 20. ἐμοὶ δὲ etc. Excidit ἄτοπον, vel simile. Dele οἱ ante βασανιζ.

111, 29. προσήκει defendere videtur D'Orvill. ad Charit. p. 670.

111, 42. Pro αὐτὸν, vel αὐτὸς cum Reiskio, vel αὐτῶν leg.

VIII. Πρὸς τοὺς συνουσιαστάς.

Videtur esse excerptum, quale c. Theomnest. IIda.

P. 112, 23. ἀνιαρὸν loqui, ἀδύνατον tacere. Refer ad locum quendam, trajici, opinor, a me emendatum. Isocr. Panath. 254. οὔτε ἀπιστεῖν βούλεσθαι οὔτε πιστεύειν δύνασθαι.

112, 24. ἐναντίον τῆς ἐλπίδος. Mira locutio pro παρ' ἐλπίδα. Quære an τοὐναντίον.

112, 28. κἀκεῖνος ἐπήγγελλεν lege, ut fere mss. et vide ad Harpocr. v. ἐπαγγελία.

112, 29. πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διεβ. Lege αὐτοί. Deinde lacunam hic esse monet Taylorus.

112, 32. Lege, ἐμοῦ, ταῦτα διεξίοιμι.

113, 2. An, καὶ ταῦτ' οἶδ', ὅτι πρὸς τούτους τελευταίους ἐλέγετε. *Qui scirem? nam vos ista dicebatis cuivis potius, quam alicui unde scirem. Those who were likely to tell me, were the very last persons you told.* Deinde vide an leg. κἀνταῦθα, σόφισμα καλὸν ἡγούμενοι (vel οἰόμενοι), περιῆλθ. Vide Eurip. Hec. 258.

113, 5. εἰπόντες ἐρήσεσθε. Legend. εἰδότες, liquet e seq. οὐκ ἴστε.

113, 12. προσῆγε μαχόμενον. Ulcus teterrimum: lego, πρὸς Ἡγέμαχον. Videtur Hegemachus equum vendidisse Polycli, atque is oppignerasse, auctoribus συνουσιασταῖς, ei qui loquitur. (Vide Markland.) Is, cum in morbum incidisset equus, Hegemacho redditurus erat, et suam pecuniam a Polycle repetiturus. Tolle dist. post ἵππου et ἵππον. Etiam seqq. corrupta.

Hoc video, legendum v. 18. καίτοι ΣΦΩΝ γε αὐτῶν κατηγόρουν. σφίσι optime Steph. p. 115, 10.—Dist. potius, ἵππου πρὸς Ἡγέμαχον, κ. ut p. 178, 10. quomodo Polycles vendiderit equum Hegemacho, atque oppigneraverit.—Fingo ita rem se habere. Hegemachus Actori debebat minas, quorum loco oppigneravit equum a Polycle emtum. Actor deinde ad Polyclem equum ἀναγαγεῖν voluit, atque ab illo pecuniam repetere.

113, 18. An in textum irrepsit varia lectio superiorum, ut leg. sit, εἰ γάρ μοι—ἤπου κακῶς συν. vel οὐ καλῶς. Sed cogitabam, εἰ γὰρ ἃ μετὰ τούτων διῳκούμην, περὶ τούτων ἐμοὶ μηδὲν——.

[89] 113, 20. καὶ [διὰ] τοῦτο. Insertum ob ἵνα.

113, 25. φέρε γὰρ, πόθεν ᾔδει ποτ' ἐκεῖνος. *me a Clitodico petentem, ut pro eo vectigal exigerem, repulsam tulisse? non enim interfuit; alioqui probabilius mendacium excogitasset, quod ad vos deferret.*

113, 28. Inepte Lobeck. Sensus est, *nunc tandem video, vos, jam olim* etc. Herodot. III. 36. ἐπεί τοι καὶ πάλαι ἔς σε προφάσιός τευ ἐδεόμην ἐπιλαβέσθαι.

113, 43. Interroga post πρὸς ὑμᾶς. Ista, ἔπειτα καὶ—ἐφυλαττόμην; quasi ab adversariis dicta ponuntur.

113, 44. τοῦ μηδὲν. Lege τὸ μηδὲν, i. e. ὥστε μηδὲν. Vide ad Æschyl. Hic p. 165.

114, 1. Recte, ut puto, καὶ cum ms. om. Bekkerus. Alioqui lege ἔχειν.

114, 7. Malim ἢ ὡς εὖνοι. Respondet superiori πότερον. Imo recte ms. ἀλλ'. πότερον ὡς, ὅτι, etc. p. 118, 12. 127, 40. 128, 9. 143, 32. 158, 13. 185, 38. 170, 25. 189, 5. (et 906, 10. ed. Reisk.)

114, 10. μηνύσω. Ineptum; neque melius μηνίσω, quod Bekkerus e ms. Certissime Marklandus μὴ ξυνῶ, ut p. 114, 2.

IX. Ὑπὲρ τοῦ στρατιωτοῦ.

Tempus tertio anno post archontem Ctesiclem (Olymp. CXI. 3.), p. 114, 30. ex egregia Reisk. emend.

114, 26. δι' εὔνοιαν. Lege ΕΥΗΘΕΙΑΝ. εὐήθεια plerumque ponitur pro facilitate in absolvendo, ut p. 123, 15. 175, 17. et 33.

114, 38. Φιλίου] Φιλέου mavult Bekkerus. An Φιλίνου?

114, 39. ἐὰν—λοιδορῇ dele, et forsan τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος. E p. 115, 7. huc tracta. Saltem legend. erat ἀγορεύοντος. Sed omnia ista dele, ut statueram.

[90] 114, 43. τὴν γραφήν. Lege cum Reisk. ἀπογραφὴν (vel forsan ἀναγραφὴν, vide mox p. 115, 1.) Vide hic p. 53. γραφὴ videtur poni pro quovis fere libello (angl. *instrument*). Vide c. Agorat. p. 134, 22. et 43. Arist. Vesp. τὰς συνόδους καὶ τὰς γραφάς.

115, 9. ἐντὸς pro ἔνδον notandum, si bene habet.

115, 13. Omnia turbata. An, ἐπιβολὴν, ἐννόμως ζημιωθεὶς εὐλόγως ἂν ὤφειλον (confer. p. 115, 8. 120, 42.)· τῶν ταμιῶν δ' ἀφέντων (vel νῦν δὲ τῶν τ. ἀ.), εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένος εἴην (vel—νοι εἶμεν). εἰ μὲν γὰρ κύριοί εἰσι πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, ἀφεῖμαι· εἰ δ' ἔξεστι—. *si στρατηγοὶ ita fecissent, jure in ærarios relatus essem: nunc quum me absolverint* ταμίαι, *crimine defunctus sum. si penes* τοὺς ταμίας *est absolvere, ego absolutus sum. sin illis licet quidem absolvere, at suo periculo* (p. 115, 2.), *facile punientur, cum rationes reddent* (δίκης τεύξ. *pœnas dabunt.* vid. H. St. t. 3. p. 1442. C.), *ego interim* ἀπήλλαγμαι. Nunc puto post ὤφειλον deesse quædam: *sin vero ipsis non licebat, sic quoque poterant mecum agere, sed nunc crimine defunctus sum, a* ταμίαις *nempe absolutus. qui si jure suo id fecerunt, actum est de crimine:* εἰ δ' ἔξεστι etc. Nota οἵδε, i. e. strategi, unde patet sequi debere membrum, ubi οἱ ταμίαι præcipuum locum habeant. (οἵδε p. 114, 42. 43. 115, 40. 42.) Certissime Reisk. δεδώκασι δ' αὐτοὶ εὐθύνας, nisi λ i. e. λόγον mavis.

115, 22. Confer p. 172, 35.

115, 29. ἐξ ἅπαντος τοῦ λόγου. Dele τοῦ. Ita intrusus artic. p. 114, 24. vide Markl. infra 115, 40.

115, 31. τοῦ δικαίου. Si vox Attica, possis δικαιοῦν, i. e. τιμωρῆσαι. Sed δικαίου

e proximis petitum. An simpliciter delend. τοῦ δικαίου? An, τοῦ καταδικάζεσθαι? Possis πλείονος cum Schotto. Male Reisk. si eum intelligo.

[91] 115, 33. ἀπολογήσασθαι. An ἀπολογίσασθαι? *disserere, exponere.* Vide quæ scripsi ad Psephisma de Antiocho. Alia ratio loci p. 180, 18. Eurip. Bacch. 41. Lys. p. 164, 26. Sed vide utrum actio fuerit ex eo genere, ubi vel actor vel defensor necessario erat mulctandus; quomodo recte habebit ἀπολογησ.

116, 6. [με χρὴ] διανοηθέντα. E scholio.

X. Contra Theomnestum I.

Habita 20[mo] anno post reditum plebis, i. e. Olymp. 99, 2. Vide p. 116, 27.

P. 116, 24. Lege, καὶ ἡμῖν. *ejus liberis.*

116, 30. οὐκ ὀρθῶς. Deest ὀρθῶς in Epitoma, p. 119, 9. An, οὐκ ὀρθῶς ἂν ὑπολάβοιθ' ὡς—An, οὐκ ἔσθ' ὅπως?

116, 40. An ex Epitoma p. 119, 13. supplendum, ὅτι [ὅσοι ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσί· καὶ] ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσὶ καὶ ἀπεκτόνασί τινας. Non cum hoc loco compar. loc. p. 125, 23. qui mendosus est. Vide hic p. 97.

[92] 117, 3. Primo leg. εἴρηται, non obstante εἴποι. Infra ad p. 150, 3. (Porson. ad Phœn. 91. et marg.) Revera hoc dicebat lex, p. 117, 18. 119, 19. Si serves εἴρητο, *si dictum fuisset,* bonus sensus evadet, transpositis ῥῖψαι et ἀποβεβληκέναι. Sed huic mutationi adversatur Epitome. Deinde deleta var. lect. (nisi sit scholion) lege, ἐξήρκει ἄν σοι λέγοντι ὅτι οὐδέν σοι μέλει (vel μέλειν sine ὅτι). C. Alcib. 145, 1. recte εἰ—ἐστιν—τῶν δὲ—ἔσται.

117, 15. Malim, οὐκοῦν—τὸν δόξαντα κτεῖναι φάσκειν ἀνδροφ. et deleverim τὸν φεύγοντα. *ergo non licebit per Theomnestum, ut dicamus eum* ἀνδροφόνον, *qui cædis erit damnatus?* Inepta Reiskii et Bekkeri lectio, quia se vocat ἀνδροφόνον reus, ipso legis vocabulo (vide Taylor. ad orationis initium), quod cum oratoris sententia e diametro pugnat. Potuissent utcunque ά. ἂν εἴη τὸν φεύγοντα ἀπολογεῖσθαι, οὐ φάσκοντα etc. Nam semel δόξας κτεῖναι, qui potest ἀποφεύγειν? Nunc potius credo ante φάσκοντα excidisse verbum. *non licebit eum* (sacris prohibere, morte dignum dicere, etc. etc.) φάσκοντα—. Refer φάσκοντα non ad damnatum, sed ad eum qui damnatum pro ἀνδροφόνῳ habet.

117, 37. τῇ θύρᾳ. Vide VV. DD. ad Arist. Eccles. 420. Isæum Philoctemon. 48.

117, 38. An ἔνδον τοῦ κλέπους ὄντος? Solon usus verbo, Pollux VIII, 34.

117, 41. An ad legem pertinent, quæ supra p. 94, 38.?

117, 43. σιδηροῦς. Æschines c. Ctesiph. p. 77, 25. Aristoph. 490.

[93] 118, 3. Lege, ἀκούσαντι τὸν πατέρα—vel ἀκοῦσαι. Vox deest in Epitome p. 119, 27. An, ἔστι, ζῆν ἀκούσαντα—.

118, 5. γνώμην servat Epitome, p. 119, 27. An, *eo animo esse in patrem?* id enim valent verba. An possunt verti, *tanti facinoris in patrem admissi conscius.* Vide p. 146, 37.

118, 8. ὡς καὶ ὑ. ἴστε Epit. 119, 28.

118, 10. ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος. Verba sonant, *ego vos accusare possum:* sed sensus est contrarius. Exemplum notabile locutionum, ubi in in re mutua nil refert, utrum dicas τῷ ᾱ πρὸς τὸν β̄, an, τῷ β̄ πρὸς τὸν ᾱ. πρός τινα, c. Eratosth. p. 120, 17—19. Agorat. p. 138, 23—24. p. 137, 29. et Reiskii notam. C. Alcib. I. p. 139, 35. πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, i. e. τῶν πατέρων πρὸς ἀλλήλους. vide Reisk. p. 149, 42. (Vide et hic p. 129.) 146, 32.

118, 24. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδ. Inepte. μεγάλους, Markl. Malim καλοὺς, ut Demosth. Olynth. III. fin.

118, 28. ὑπὸ τῶν παίδων ἀνῃρῆσθαι forsan leg. ex Epit. p. 119, 39.

Oratio *secunda* contra Theomnestum est mera Epitome prioris a studioso quodam facta, ut monent VV. DD.

XII. Contra Eratosthenem, XXXvirum.

[94] Non in Areopago habita, vide p. 126, 24. Habita, ut videtur, recenti plebis reditu.

P. 120, 20. ἀφθονίας οὔσης. Si sana vox est, sensus, ἀνεπιφθόνου ὄντος. *cum major concedatur accusanti venia in privata quam in publica injuria.* Sed, an ita unquam locuti sint dubito. φθονῆσαι, hic p. 129.

120, 33. Recte, ut puto, Marklandus, τραπέσθαι· τοιαῦτα—sine καί. *quum, inquam, dicerent*—.

120, 36. Levi negotio sat bonum sensum efficit Marklandus: sed, quum optimus ms. det. π. δὲ τὴν πολιτείαν, et alius omittat μὲν, nescio annon coaluerint duæ lectiones, nempe τὴν πολιτείαν πένεσθαι, et τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. Passim in

hac oratione ἡ πολιτεία, et ἡ ἀρχὴ, pro factione rerum tunc temporis potiente. Sed fere malim, π. δὲ τὴν πολιτείαν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν * * * δεῖσθαι χρ. *se eo ipso consilio* (de τὴν ἀρχὴν adverbialiter sumto, vide me ad Plutum 918.) *constitutos, ut aliena raperent.* Lacuna forsan implenda, διὰ τὸ, quod compendiose scriptum, excidere potuit ante δεῖσθαι. Infra p. 99. ad 125, 21. πόλις, πολιτεία, hic, p. 99. 100. 184. 185. 187.

[95] 120. fin. Quærit Marklandus, 'Quomodo concilianda cum Demosth. (pp. 609. 651. ed. R.) dicente, neminem domi comprehensum?' Vide an de πολίταις ille loquatur, Lysias de μετοίκοις. Atque ita Mitfordius cap. 21. §. 2. not. 19.

121, 40. ᾤοντο κτήσασθαι. Lege κτήσεσθαι.

122, 10. ἀτίμους [τῆς πόλεως] κατέστησαν. An varia lectio superiorum lin. 6. τῶν πολεμίων?

122, 12. ἥκουσιν ἀπολογησόμενοι. Clare hic per pluralem designatur Eratosthenes, i. e. hic et ejus socii. Sed locus p. 124, 3. seqq. difficilior. Etiam ibi sensum esse suspicor, *miror Eratosthenem, qui illos* (Theramenem, opinor, innuit) *defendere sustinuerit.* Quod, si ita est, non opus est lacunam fingere cum Tayloro. Male: an leg. αὐτοῦ, lin. 4.? Locus p. 124, 3. sanus est apud Bekkerum, et de Eratosthene intelligendus; modo novum caput ne inchoetur, et verba πολλάκις — ἐπαινεῖν, ref. ad defensores Eratosthenis. Numeros studiose permiscet Lysias, ut innuat, causam unius Erat. esse causam omnium xxx. vide p. 123, 36. 125, 3. In p. 128, 2. de reo agi puto, atque ideo legendum τῆς αὐτοῦ πονηρίας. [De αὐτοῦ, τούτου, vide hic p. 81. 112.]

122, 23. Malim, ἵνα ἀποθάνωμεν, ἢ μὴ ἀποθ. Nisi potius cum Bekkero constituas.

122, 32. πίστιν. Supra p. 50. Nota ἐν mss. Herod. I. p. 53.

122, 33. Suspicor legendum, ἔπειτα τῷ εἰκὸς προσταχθῆναι. MS. apud Bekkerum τῷ οὐ πιστὸν εἰκὸς (οὐ πιστὸν superscr.), nempe τῷ εἰκὸς, scholion scil. οὐ πιστόν. *how is it likely, that it would have been enjoined to one who —.* Vide Reiskium. Vide Aristoph. Acharn. 703. Thesm. 846. Neque est quare objiciatur quater repetita vox εἰκὸς, l. 30. 34. 36. εἰκότως 40. quum in ea re negligentior sit Lysias, neque vi careat hoc loco.

122, 33. Vide an, ὅστις γε ἀντειπὼν τε —. De γε vide Pors. Præf. Hec. p. XLVIII. ed. Cant. Deinde, si post ὑπηρετῆσαι deessent ἢ τὸν ἀντειπόντα, nemo requireret. Sed in Lysia non nimis anxii esse debemus.

[96] 122, 38. ἰσχυροτέρα ταύτης leg. cum Reiskio, vel potius αὐτῆς delendum. Vide an ortum sit ex αὐτοῖς varia lectione, neque illa mala, pro αὐτῷ mox seq. bis.

122, 42. Locus turbatissimus. Codice Bekkeriano juvante, proxime ad Reiskii mentem, tento: καὶ μὲν δὴ — ὁδῷ, σώζων αὐτὸν δῆθεν (potius σώζων γε αὐτὸν), καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, συλλ. ἀ. vel (sine δῆθεν) ὡς φησὶ, ποιῶν. Amovet orator excusationem Eratosthenis.

122, fin. εἰ χρὴ τούτοις. Lege τοῖς cum Reiskio quamvis argutante. Vulgata enim hoc dicit: *illis irascebamini, qui* etc. *at, si Eratostheni et ejus sociis nunc parcetis, multo magis iis, quos dixi ignoscendum fuisset.* Sed melius τοῖς. *si cuiquam ignoscendum, qui* etc. potius illis quam Eratostheni ignoscendum est. Malim ὠργίζ. cum Marklando. Imo servand. ὀργίζ. nisi insuper legas εἴχετε pro ἔχοιτε. Vide p. 184, 20.

123, 2. καὶ καταλαβοῦσιν. Malim ἢ κατ.

123, 4. βουλομένων non damno; vide Reisk. sed vide an βουλόμενον σώζειν, vel σῶσαι, quorum utrum vis elabi potuit ante οἷον.

123, 6. Recte Marklandus, τοῖς μ. δικαίως ἀποθαν. Facete Reiskius Lysiæ antitheta objicit, cum Marklandi lectio sit etiam magis antithetica. Antitheton, δικαίως — ἀδικοῦνται, hic p. 167. ad 179, 10.

123, 11. Lege πάντα κακὰ et παντ' ἀγαθὰ sine articulis. Ita sine artic. p. 125, 23. bis. Solennis error; vide Porsoni Aristophanica, ad Plut. 1122. Ran. 304. Infra p. 124, 5.

[97] 123, 13. τί ἂν ποτ' ἐποίησας legendum. Deinde valde suspicor lacunam esse: φέρε δὴ τί ἂν εἰ * * * καὶ — *let me put a case. What would you have done, if * * and you were his brother —.*

125, 23. Sensum vidit Reiskius, sed nimius est, ut solet. Non mihi liquet de ipsis Lysiæ verbis; sed fere malim, δῆλον (ἣν vide an del.) ὅτι, εἰ μὴ ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως· οὐ γὰρ δὴ —. Satis liquet οἱ τριάκοντα non poni posse in eadem periodo post ἐκεῖνοι. Sed vide, an pro pro οἱ λ' legend. οἱ δὲ, qui Atticismus e mss. et alibi restitutus a Bekkero, p. 140, 12. 141, 29. 142, 23. (hic p. 153.) Vide in fronte Matthiæ Gr. C. Diogit. p. 906, 13. R. ἐκείνου μὲν — τῷ δέ. Isocr. Antidos. §. 77. ὅτι, δέον etc. οἱ δὲ —.

123, 25. Eleganter Canterus τειρομένους, sed nimis grave verbum: deinde perit oppositio, quæ optima est inter ἀφήσετε et τιμωρουμένους. Recte opinor Marklandus, τιμωρουμένους. Exspectasses τιμωροῦντες potius, ut c. Agorat. init. Sed ob eam ipsam causam media voce usus esse

potest Lysias. (Vide Porson. ad Med. 264. de γῆμαι et γήμασθαι.) Verte, *by putting themselves in your place, and punishing the 30 as if they had injured them and not you.* τιμωρεῖν ὑπὲρ, c. Agorat. p. 129, 40. 133, 28. et 31. 134, 26. 138, 33. et 35. 139, 5. τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ, p. 136, 40.

123, 27. Cum Reisk. vocem elapsam suspicor. An, τοὺς νεκρούς?

123, 28. ἰδιῶται ὄντες. Respicitur, ut opinor, Eratosthenis desertio tempore CCCC virorum, p. 124, 6.

123, 37. μηδὲν ἀπολογοῦνται Reiskius; sed tum oportet οὐδέν. Notanda imprimis constructio; si vel οὐδὲν ἀπολογοῦνται, vel λέγοντας — ἐξαπατᾶν — ἀποδεικνύντας, omnia sine offensione essent, neque Reikii supplementis esset opus. Multa de hac re alibi scripsi: commodum recordor loci Demosth. p. 176, 21. ed. Reisk. qui omnia fœdissime turbat. [Recte explicat Dionem Chrysost. Orat. VI. p. 201. n. 21.] Ceterum miror Marklandum offendi verbo ἐξαπατᾶν, quod est omnium maxime proprium: vide modo Dem. F. Leg. p. 370, 21. ed. Reisk.

[98] 124, 2. ἀλλ' οἷς. Mirum ni recte Taylorus ὅτι οἷς, an = σφίσι.

124, 3. Vide hic p. 95.

124, 26. τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν. Optimum per se; sed e superiori καίτοι εἰ ἐσώφρ. repetitum. Nisi prorsus delenda, potius εἰ εὐσέβουν, vel εὐόρκουν.

124, 29. ἄλλων] κακῶν ms. quod verum puto. Neque euphemismus quærendus.

124, 32. Etsi tempora passim variat Lysias, hic fere malim, ЄΙ̇CΙΝ. Deinde pro τἀληθῆ ὑπὸ conjeceram τὰ ἄλλως ὑπὸ, ut Aristoph. Acharn. 114. Sed præstat τὰ ὑπὸ cum ms.

124, 39. Specie leve, re maximi momenti, τοίνυν pro τι, quod e MS. Bekkerus. Sensus, δειξάτω οὖν ὡς οὐχ ὑπὲρ Θηραμένους ἀντεῖπεν. Pro istis autem, ἐν τῷ λόγῳ, timide propono, ἔργῳ ἢ λόγῳ. Vulgata vertenda, *caveat Eratosthenes, ne ex ejus defensione manifestum fiat, eum ulla in re XXXviris contradixisse.*

124, 45. ὡς ἀμφότερα ταῦτα ostendam] An per quandam appositionem, quasi esset ἅ? *as I shall prove both things*, i. e. *as I shall prove; I mean, I shall prove both things.* Alioqui facile καί. et ubivis permisceri notum.

[99] 125, 2. ὁπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι] μοι om. ms. An, ὁπότεροι μέγιστα πράξουσι? vel τὰ μ. Vide Arist. Av. 801. Eccles. 104.

125, 6. Ἐλευσῖνάδε. Vide Xenophont. Hellen. 2. 4. 8—10.

125, 10. ἔδοξαν] Verte, *that things would turn out as both sides had expected.* Deinde possis, Πειραιῶς, ὡς κρ. Sed vulgata lectio nihilo deterior. *quum vicissent, pepercerunt* (pacem scil. sperantes).

125, 17. Manifesto leg. ἐπειδὴ αὐτοὶ εἰς cum Markl. Neque minus certum del. ἢ post Πειραιεῖ. Oppidanis auctores fuerunt belli acrius gerendi contra Piræenses.

125, 21. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν. An ultima nata ex scholio καὶ τὴν $\overset{\tau}{\text{πολι}}$ (i. e. πολιτείαν). Supra p. 94. C. Philon. p. 188. 9. ἐὰν — λάβωσι τὴν πόλιν. Quare nil muto.

125, 25. ὅτι Φείδων. An in eo est orator ut Phidonem, Eratostheni sc. advocatum, infidum reddat? Facile expedias legendo, Φείδωνι — Ἐρατοσθένης, ut scil. αἱρεθεὶς — καταγ. sint in parenthesi. [in marg.] præstat delere. Deinde τοὺς μὲν κρείττους αὐτῶν minime sollicito; etsi inepte expl. Reisk. quasi ἀμείνους. Verte *potentiores* (μεῖζον δυνάμενοι, p. 125, 20.). Sed cogitabam annon χειρίστους, *sævissimos.* quos e Xen. fuisse constat Critiæ satellites. Imo vero, quid si τοὺς μὲν μετὰ Κριτίου? τοὺς μὲν Κριτίου ἑταίρους, στασιώτας, etc.

[100] 125, 34. καὶ πόλεις ἐπάγοντες certissime est retinendum. Opponitur superiori πάντας ἀνθρ. i. e. ἐπικούρους (sive, ut Dem. dicere solet, ξένους). Illi erant milites conductitii, alius aliunde collecti. Hæ, civitates, publice fœdus ineuntes. Sed quænam illæ? Puto, Atheniensium quædam tributariæ urbes et insulæ, quas πόλεις eximie dici notum est. ἐπίκουροι p. 129, 3.

125, 40. ὡς πλεῖστον. Si sensus esset, *as much*, (i. e. *often*) *as possible*, oporteret πλεῖστα. Sed lege, πλείστων, scil. μαρτύρων. et sic Reisk.

125, 43. Lege cum Marklando et Tayloro, ἀπολογήσασθαι — ἐκείνῳ. Ineptius quam dici potest, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμ. legit Marklandus, quasi revera dixisset Eratosthenes se Themistocli et Therameni amicum. Comparatur Theramenes cum Themistocle, non ambo cum Eratosthene. Recte locum vertit Reiskius t. 6. p. 466.

126, 13. Theramenes, dum a CCCC colebatur, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν. Magno suo malo ita locutus esset orator. Sensus proculdubio, *fidus fuit CCCC viris.* Lenissime potes, $\overset{\tau}{\text{τῇ πολι}}$ i. e. πολιτείᾳ = τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι. *the* (then) *government.* Vide p. 120, 36. apud Bekker. hic p. 94. Sed facile oriri potuit τῇ πόλει ex inepta glossa.

126, 14. πρᾳοτέρους. Sententia requirit, *majoris fieri quam se*, ut monent viri docti. Vide Thucyd. VIII. 89. κατ' ἰδίας δὲ φιλοτιμίας etc. Cogitabam πικροτέρους, i. e. *plebi infensiores*, quod vere dictum iri patet e Thucydide; sed nil dicturus es-

set Lysias quod Therameni faveret. An, πιστοτέρους? Qu. an προτέρους hoc sensu dicatur. Lysias p. 919. ed. R. ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν. νόμων, Eur. Or. 481. ἡμιεκτέου, Arist. Nub. 643. L. λαμπροτέρους.

[101] 126, 14. Τούτων ἀκροᾶσθαι. An, αὐτῶν, i. e. CCCC viris? Nam si redit ad Theramenem et patrem, ut Reiskius, oporteret τοὺς συνάρχοντας, non τὸ ὑμ. πλῆθος. Legendum opinor pro τούτων, τῶν υ̂, i. e. τῶν τετρακοσίων. υ̂ excidit ob ν, deinde τῶν mutatum in τούτων. Quin e compendiis ratio peti potest τ͡ν et τ͡τ.

126, 20. αὐτὸς ἑ. αὐτὸς ἀ. Æschylus apud Platonem, Rep. II. p. 391, 29. Bas. (Butler. t. 8. p. 35.)

126, 30. Pone comma post πρᾶξαι et ἐπαγγελλ. ut constr. sit, ταῦτα πρᾶξαι, περιελεῖν, per appositionem.

126, 35. ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη. Manif. leg. vel ἐκείνων vel αὐτῶν — μετεπέμψαντο. Posterius malim, ut doli auctor sit Theramenes (vide c. Agorat. p. 130, 35.), quod et e Xenophonte II. 2. 16. probabile est; i.e. communicatis cum Lysandro consiliis.

126, 38. Philochares et Miltiades. Quinam illi? exsulesne?

126, 38. περὶ τῆς πολ. Recte hic adest artic. (recte abest mox p. 127, 5. bis. Thucyd. viii. 53. p. 212. 2. 3. ed. Bekker. ut in locis apud Porson. ad Eurip. Hec. 1161. p. 72. ed. 1808. περὶ εἰρήνης lege c. Agorat. p. 130, 17. Cum artic. recte c. Agorat. p. 130, 23. (forsan p. 130, 29.) 131, 17. 134, 10. ἀγωνισ. τῆς ξενίας, p. 135, 20.) Verte, *the projected constitution.* vide lin. 42. ubi recte olim ἀπέφαινεν.

127, 5. περὶ etc. ὑμῖν ἔσται [ὁ λόγος]. Omittunt mss. recte ut puto: vide mea Aristophanica mss. p. 54. ad Vesp. 478. Hic p. 240.

127, 15. τοῖς φεύγουσι. Exsules, opinor, a Lysandro restitutos (vide p. 104, 23.) nam si pacis auctor fuit Theramenes, illorum restituendorum auctor fuit. Sed quid istud, οὐδὲν φροντίζων δὲ Λακεδαιμονίων? Ut potest, vertit Reiskius t. 6. p. 470. Vix Græca pro, *nihili faciens Lacedæmoniorum in ea re operam.* Nisi οὐδὲν omitteret ms. legerem, οὐδὲν φροντιζόντων Λακ. *sibi, non Lacedæmoniis nil tale conantibus, deberi, quod rediissent exules.* Nunc nihil decerno. Intelligerem, φρονῶν δὲ τὰ τῶν Λ. *taking the part of, siding with,* λακωνίζων, sed hoc alienum.

[102] 127, 18. πίστεις αὐτῷ (vel αὐτοῖς) ἔργῳ δεδωκώς. Lege αὐτὸς, et vide hic p. 51.

127, 22. κατέλυσε. Verte, *everterat,* nempe socio Aristocrate, Thucyd. VIII. et Lys. p. 126, 15. Si cum Reiskio accipis, *id agebat ut everteret* (de quo nihil statuo), legendum erit κατέλυε. Sed non omisisset Lysias δεύτερον, vel πάλιν, vel aliquid certe ejusmodi.

127, 24. παρόντα et ἀπόντα opp. Demosth. Olynth. III. p. 33, 26. ed. R. Pindarus, ἤρατο τῶν ἀπεόντων, de Coronide Pyth. III. 34.

127, 32. κατηγορεῖτε. Sive indic. sive imper. non intelligo. An καταγνῶτε? Imo recte κατηγορεῖτε, nisi vis συγκατηγορεῖτε. Quasi dixisset, χρὴ ὑμᾶς μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ κατηγόρους γενέσθαι. Sed tum ineptissima erunt quæ sequuntur, οὐκ ἐξ ἴσου, nisi aliquid excidit post καὶ δικαστής. Forsan καὶ δικαστὴς καὶ νομοθέτης, ut c. Alcib. I. p. 139. 41. μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ νομοθέτας.

127, 35. τῶν γινομένων. κρινομένων Reisk. imo ἄκριτοι mox dicuntur. Non liquet. Mox lege, καὶ οὗτοι μὲν—. Ceterum recte Markl. ὁ αὐτός. Demosth. Phil. I. p. 53, 21. R. τοὺς αὐτοὺς ἀ. στρατιώτας etc. Alia ratio Ol. II. p. 24, 24. Vide Dem. p. 10, 12. 36, 26.

127, 39. δίκην τὴν ἀξίαν. An dele τήν?

128, 3. Si servas δ' post τοσοῦτον, pone notam interrogandi post πεπίστευκεν.

[103] 128, 4. An, ὧν ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἀμφότερα ἐνθυμουμένους.

128, 5. Lege ἐδύναντο, *potuissent,* cum Marklando.

128, 7. An, ποιεῖν [ἐξεῖναι] ὅ τι ἂν —. Nam ἄδειαν cum πεπραγμένων jungi frustra negat R. Thucyd. VIII. 64. ἄδειαν τῶν πρασσομένων. Simile Lysiæ p. 917. R. ἐξουσία τῶν πεπραγμένων.

128, 15. Lege, διὰ τὸ ὑμέτερον πλῆθος. *plebem.*

128, 19. πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. Primum, quare ἔχουσι potius quam εἶχον? Deinde sensus poscit, *non amplius inimicis erant timendi.* Verba potius sonant, *nullam amplius pœnam sibi timent ab inimicis.* τιμωρίαν, δίκην, etc. λαβεῖν, κομίσαι, etc. παρὰ τινὸς, p. 123, 33. 126, 33. et similia, notissima, sed aliena. ἡ παρὰ τῶν θεῶν τιμωρία, p. 229, 14. Postremo, quare ἐχθρῶν, generaliter? quare non τούτων? Mutilum esse locum suspicor. Post ἀπώλεσαν, vel βίον, sequi potuit, *horum scelera punire non potuissent: atque omnes, etiam nocentissimi, semel defuncti,* πέρας ἔχουσι etc.

128, 25. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Non absurde vocem habet suspectam Marklandus: vide mea Demosthenica ad F. L. p. 36. Neque tamen prorsus damnare ausim.

128, 39. ἐκ τῶν πραγμάτων. Si sanum est, quod non nego, intelligo, ἐκ τοῦ πράττειν τὰ πράγμ. Vid. p. 135, 18. Nos *by meddling with politics:* vel, eodem

sensu, *by politics.*

[104] 128, 43. εὔνους ᾤοντο εἶναι. Malim ε. ᾤ. δεῖν εἶναι. *thought you ought to be much obliged to them.* Si esset εὖνοι, utcunque vertere posses, *thought they did you a mighty favour.*

129, 24. Isocr. Plat. 51.

XIII. c. Agoratum.

[105] Oratio luculenta, sed glossis scatens, et hic ibi lacunosa, ut sunt reliquæ.

ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ] Imo, si Polluci fides (VIII. 49.) ἔνδειξιν describenti, nullus locus est hic ἐνδείξει: quum in jus raptus sit ab XIviris Agoratus per ἀπαγωγὴν, p. 137, 42. etc.

P. 130, 10. καὶ διότι. Markl. δὴ, forsan recte; sed ΔΙ forsan ex ΑΙ natum, vel etiam διότι potuit esse e scholio.

130, 12. ἥδιον *condemnabitis.* Mire dictum: exspectasses δικαιότερον, ut in ipso orationis fine. Sed confer τὰ ἥδιστα, p. 134, 42.

130, 19. Lege vel μάλιστ' ἂν ἐν — vel καταστήσεσθαι.

130, 40. Prope verum Reisk. Verte, *because he did not come to pass the night at his post.* verbum militare. Dicebatur eadem res ἐκκαθεύδειν, Xenoph. Hell. 2. 4. 24. (Vide Andocid. de Myst. p. 7, 9.)

[106] 131, 1. ὥς γ' ἐδήλωσαν. Dele γ'.

131, 3. Nil deest. ἣν = οἵαν.

131, 9. Lege οὐκ ἂν ἐ. vel ἐπιτρέψειν, et p. 134, 4.

131, 17. εἵλοντο. Mira locutio: an προείλοντο?

131, 25. πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο. Dele ὑπο ex ὑμῖν natum; et verte, *that the thing might appear.*

131, 25. Lege ЄΙCΠЄΜΠ. Deinde, τὴν πρὸ τῶν λ' βουλεύουσαν dele; nescio an et mox leg. ἡ δὲ β. διεφθ. sine mediis; quin et tertio loco τὴν ἐπὶ τῶν λ' suspecta habeo. Vide ad 133, 8.

131, 33. Defendi posset lectio τ. οὖσιν α. τ. νοῦν προσέχητε, vertendo, *hear them, bearing in mind that they are* —. Dem. F. L. p. 450, 15. ed. R. οὕτως οὖν ἀκούετε αὐτοῦ ὡς πονηροῦ etc. Sed recte μὴ πρ. Bekkeri ms. *pay no attention to them,* i. e. *set no value.*

131, 40. Cogitabam, ποιήσασθαι; ΨΗΦΙCΜΑ. ἐπειδὴ τοίνυν — ut media sint e var. lect. sed nunc recte puto statuisse Reisk. t. 6. p. 688. et Bekkerum. Ceterum confer p. 132, 24. et 135, 5.

[107] 132, 1. προσήσεσθαι. Non arcessendum ex Aristoph. προσίεταί με ad vulg. defend. hoc enim esset, *would not consent to take,* (i. e. themselves to take). Recte emendant προήσεσθαι.

132, 7. δύο πλοῖα [Μουνυχιᾶσιν]. Dele.

132, 15. Verte, *and yet, there was surely a great difference between your situation and theirs.* Nusquam magis gliscit Reiskii rabies, quidvis sollicitantis.

132, 23. Vide an leg. cum ms. αὐτὸ τὸ ψ. τοῦτο τῆς β. sed ob ambiguitatem malo cum Reisk. σοῦ τὸ τῆς. Vide p. 134, 18.

132, 28. ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ etc. ἐγένετο. Usitatius, ἀρχὴ δ' αὕτη. Sed accipe, τοῦτο δ' ἐγ. ἡ ἀρχὴ —. Vide p. 123, 33. Vide Demosthenica, p. 49. ad Cherson. §. 10. ταύτην εἰρήνην *putant.*

132, 31. πλειόνων αὐτὸν certissimum est; sed vix puto ἐργάζεσθαι αὐτόν. Posteriore loco αὐτὸν deleri malim, ut e margine, ubi erat pro correctione prioris (poteras enim ἐργάζεσθαι, οὗτος δ' οὐκ ἐθ.) Sed hoc leve: quomodo ἑκὼν, si tam vehementer ἔρρωτο ἡ βουλή? an quia jam pacto satisfecerat Agoratus? Sed inter istos latrones nihil fidum, nullus sceleris modus. Quare occurrere debebat Lysias defensioni, "feci, fateor, etiam amplius quam promiseram; sed minis et vi coactus feci." Causari poterant, Agoratum non omne verum dixisse; atque hoc nomine τὴν ἄδειαν abrogare, Andocid. de Myst. p. 4. 3—17. unde responderi potest Sluitero p. 171. de Lysiæ loco p. 105, 18. etc. Imo ex ipso loco, ἀδείας δοθ. εἰ δόξειε τἀληθῆ μηνῦσαι. An ironice hæc dicta sunt, οὕτω σφόδρα? et ἐβούλοντο referendum ad Theramenem, etc. Re iterum perpensa videtur mutilus esse locus. Nil de istis decerno: sed fidenter dico verba μετὰ τοῦτο προσαπογ. ε. τ. πολιτῶν hinc ejicienda, e p. 135, 5. petita. Illorum loco fuisse quendam titulum suspicor, ʼΟΝΌΜΑΤΑ puta.

[108] 132, 38. ἀπέχρη [ἐν τῇ β. μήνυσις] ἡ γεγ. Dele scholion. Per se ferri potest trajectio; vide Porsoni Aristoph. ad Eq. 971. et Addend.

133, 1. Malim ἐδέθησαν, καὶ — sine τότε.

133, 3. Malim κατεσκάφη, καὶ τοιοῦτον τὸ δεινὸν — ἐγένετο· ἐπειδὴ —. deleta glossa. Mox etiam ejice ἐν τῷ δικ. post ὁ δῆμος. Capio: *ecclesia, hominum 2000, decrevit,* ἐψηφίσατο, *illos tradendos senatui in judicium.* vide Reiskii notam. Imo vertendum videtur, *whereas the ecclesia had voted that they should be tried by a jury of 2000.* Quare verba ἐν τῷ δικ. servanda sunt.

133, 7. ἐν ᾧ recte expl. R. ἐν οὗ ms. i. e. ἐν ᾧ et schol. οὗ. p. 138, 43.

133, 8. τὴν ἐπὶ τῶν λ'. Deleuda viden-

tur; vide supra ad 131, 25. Mox lin. 15. ἐπὶ τῶν λ' certissime servanda sunt.

133, 38. ὑμῖν ἐλεεῖν προσήκει] ὑ. μὴ ἐλ. mss. neque damno; sed verum puto ἑλεῖν. vide Arist. Nub. 591. et 843. vel καθελεῖν, quo verbo utitur Lys. p. 133, 13.

[109] 133, 43. Malim γονέας πρεσβύτας sine σφ. αὐτῶν. Sin minus dele σφετ. αὐ. ante παίδων. Sed prius placet.

134, 10. Lege, ἐπιτρέψειν, vel οὐκ ἂν ἐ. ἐπιτρέψαι. Vide ad p. 131, 9.

134, 11. Deleto τῇ πόλει, quod vel e superiore vel ex inferiore fluxit, lege, ἀπέκτεινας μηνύσας, αὐτὸς ἐπιβουλεύων τ. π. τ. ἡμετέρῳ. Imo forsan leg. tantum ἀπέκτεινας μηνύσας, καὶ αἴτιος —. Vide ad p. 134, 26.

134, 13. τῶν ἰδίων. Quæ scil. modo recensuerat p. 133, 40. etc. Vide mox ad p. 136, 15.

134, 20. εἰσαγγεῖλαι. Ergo isti, quos ἐμήνυσε, judicati sunt per εἰσαγγελίαν? Sed vide p. 135, 7.

134, 26. δεδιότες — δῆμος dele ut scholion. Vide ad 134, 11.

134, 27. ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον, τούτου. Bekkerus, neque male. Vide Strattin Athenæi III. p. 124. D. Sed vulgatam non sollicitandam puto. Supplet Reiskius, ἀλλ' (ὅτι) π. τ. τούτου ἔδρασαν (οἱ ἀποθανόντες). Potius ἀλλὰ π. τοὐναν. τούτου (ἔδρασαν οἱ ἀποκτείναντες).

134, 28. οὐκ οἶμαι — οὐδ' ἐὰν — οὐ τούτου — οὐ δεῖν. Dele οὐ ante τούτου. reliqua negativa servari posse videntur.

[110] 134, 29. μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ὧν μὴ οἷόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολήν. Mirum ni del. μεγάλα κακὰ, certe μεγάλα.

134, 30. Lege μέμνησθε cum Tayloro; nisi vis εἶτα δεῖ.

134, 37. οὔκουν — δεῖ σε — συγγνώμης τινὸς τυχεῖν. Valde suspectum, οὐ — τὶς, pro οὐδείς. An, οὐδηστινοσοῦν? Nam simpliciter delere τινὸς nolim, ob antithesin.

135, 2. οὑτοσὶ — Lege οὗτος. Non Agoratus, sed Menestratus.

135, 4. εὑρίσκονται Reisk. et Bekker. recte ut opinor. *procure him.* Vide p. 130, 32. 131, 6. Dawes. p. 258. ed. pr. *impetrare*, c. Alcib. p. 141, 25. si recte habet. Si cum ms. legas εὑρίσκουσιν, vertendum putem, *they devise for him.*

135, 6. Lege τοῦτον μὲν τοίνυν. Sic ad p. 135, 17.

135, 8. Contra Marklandi sententiam, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ jungenda puto, ut Reisk. et Bekk. ut constructio sit, λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ, παρέδοτε etc. ὡς ἀνδροφόνον, θαν. δ. καταψηφ.

135, 12. Malim, fere cum Reiskio, καίτοι εἰ δικαίως ἐκεῖνος — ὅς γε τόν τε Μ. — ἀπογραφεῖσι· τίς γὰρ αἰτιώτερος, — Sed vereor ne sana sint ultima, ut τίς αἰτιώτερος ἢ fere valeant πάντων αἰτιώτατος. Vide an pro ὥστε legendum sit ὡς, *nam.*

135, 17. ἐπετρίψας Reisk. et Bekker. Sed fere malim, ἀπολέσαι, καὶ ἀπέγραψας.

135, 18. οὐ καλῶς 'Αθ. ὄντα. Valde suspicor καλῶς ortum e scholio ἀληθῶς.

135, 23. καὶ Ξενοφῶν — Θάσιος. Dele hæc. E p. 134, 38—40. Sensit vitium Marklandus, male curavit.

[112] 135, 30. τοῖς διαδεχομένοις [στρατηγοῖς]. Fere persuasum habeo, στρατηγοῖς esse glossam.

135, 40. πολλὰ] πάντα Bekkerus. Qu. τἆλλα.

136, 8. ἐξήγαγεν. Vide p. 117, 8. λωποδύτην ἄπηγ. Epigram. Sophoclis apud Athen. XIII. 604. F.

136, 15. ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν. Intelligit, opinor, ea quæ enumerat p. 133, 40. etc. 134, 13. 139, 10. Sed et ad ejus μοιχείας (p. 136, 2.) respicit.

136, 18. 19. Pessime 'Αθηναίων Reiskius. Ipsa formula requirit 'Αθηναῖον. Vide Arist. Ach. 145. infra lin. 27. 29. 33. 35. 137, 3. 5.

136, 25. οὐκ οἶδε. Lege εἶδε.

137, 5. Melius cum Tayloro ἐδίκαζε, ut 136, 33. Vulgata tautologiam sapit. Vide p. 175, 15.

137, 9. ἐπὶ Φυλὴν ad nauseam usque ingeritur. Hic leg. videtur, ὅτι εἰσὶ τῶν ὑφ' αὐτοῦ, *that they are some of those who.* Distingue, αὐτὸν τάχιστα, ut p. 150, 10. *as soon as ever.* Deinde versu 13. dele ἐπὶ Φυλὴν post Ἄνυτος, et v. 17. post τοῦτον.

137, 16. στρατηγοῦ sine τοῦ Bekkerus e ms. ut videtur. Alioqui posses et τοῦ ἀνδρὸς ἀκρ. ut scholion sit στρατ.

137, 18. ἀλλ' ἕτερον. Deesse videtur verbum unum et alterum. Nisi vertend. *sed ecce hoc alterum.* Demosthenes, καὶ μὴν καὶ τοῦτο. Vide mea p. 21. ad Phil. I. p. 32. §. 16.

[113] 137, 19. Lego οὔτε ταξ. εἰς τὴν τάξιν (ut versu 35.) — (φυλὴν scil. e vicinis ortum). Vix enim ita distracta civitate pauci exules per tribus et τάξεις dispertiebantur. Cadit mea objectio siquidem hoc loco φυλὴ de equitibus, τάξις de pedite. Vide p. 144, 37. Sed tum mutandus esset locus v. 35. neque muto sententiam.

137, 20. Malim αἱ διαλλαγαί. Deinde, οἱ ἐκ Πειραιῶς τὴν π. εἰς πόλιν — Αἰσ. τῶν ὁπλιτῶν (hoc Markl.) — μετὰ τῶν ὁπλιτῶν — ἐκ τῶν ὁπλιτῶν. Si πολῖται servandum esset, in oratione Æsimi, mox lin. 27. oporteret δοῦλον, οὐκ ἀστὸν, vel simile. Nunquam memini vocatos πολίτας absolute, illos qui e Piræeo Remp. recuperaverunt. Simpliciter dici solent οἱ ἐκ Πειραιῶς. aliquando, ni fallor, ὁ δῆμος, vel τὸ πλῆθος, e Piræeo redisse dicitur. Possis οἱ πολῖται οἱ ἐκ Π. sed in oratione tam interpolata illud satius. Mox lin. 29.

recte statuunt servandum πολίτας, *his fellow-citizens*. tum delenda patet, οὐδεὶς γὰρ — αὐτῷ αἴτιος. Ceterum πολίτας p. 147, 5. ineptissime solicitat Taylorus. Debebat præterea ἀγαθούς.

138, 1. ἔνοχος ὢν ante ῥαστώνην melius absunt, et e scholio orta videntur.

138, 2. Malim, ἀποκτεῖναι μὲν, μὴ — Argutius, ut ipsa verba retorqueantur.

138, 4. Locus longe impeditissimus. Partim duce Reiskio (vide t. VI. p. 691.) nunc ita tento: οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράττειν τότε, καὶ διισχυριζόμενοι, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ· [φρασάτω γάρ μοι Ἀγόρατος, vel τις αὐτῶν (τῶν ια'), πῶς ἄν τις φανερώτατα εὑρεθείη ἀνδροφόνος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ;] ἧπου γ' ἂν, εἰ πρ. Verte, *I thank the XI* (ironice), *that thinking to favour Agoratus, they obliged Dionysius to have the words* ἐπ' αὐτ. *inserted*. Vide an ceteris manentibus, ποιῆσαι, Διονύσιον ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαί τε τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ [κελεύοντες· τί γὰρ ἄν τις αὐτῶν φαίη μάλιστα πάντων εἶναι ἐπ' αὐτοφώρῳ;] ἧπου γ' ἂν, εἰ πρ. Prius cogitaram: οἰόμενοι συμπράττειν τότε, καὶ διισχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, ἀπάγειν ἀναγκάζοντα, προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. *I think the XI had the words inserted, as expecting to forward the prosecution, and contending that the prosecutor had acted right in calling upon them to apprehend him by the summary process of an* ἀπαγωγή.

[114] 138, 13. οὐκοῦν — ἐστι. Dele hæc.

138, 19. ἢ τὸ αὐτοφώρῳ ποιεῖται malim. Vide Reisk.

138, 20. περὶ τούτων ante ἀποθ. delendum videtur, e sequenti ortum.

138, 30. καὶ ἀφεὶς. An vertendum, *alienated squandered*? Exemplum requiro. Suspicor ex ἀφείλετο v. 32. ortum.

138, 33. Delend. puto καί. *why should he not on this account be condemned as violating this law* (of κάκωσις) *as well as the other laws I have mentioned before?* Nam si bis habeas καὶ, ut vulgo, quid est istud τοῦτο, quod a legg. de κακώσει distinguitur? Ceterum confer Philippic. IV. p. 80. §. 57. etc.

138, 36. ὅσον ἂν βραχύ. Lege ἔμβραχυ. Vide Suid. vv. ἔμ. κατέτεινε πλ. Schol. Plat. p. 88. Ruhnken. Tim. p. 99.

138, 41. ἀνεῖναι pro *absolvere* non memini. ἀφεῖναι recte opinor Markland.

138, 42. νυνὶ δὴ varia lectio videtur, eaque vera, pro νυνὶ v. 43.

138, 42. γεγόνατε. Lege ἐγεγόνειτε (vel — ετε, si recte statuit Elmsleius).

[115] 138, fin. πάντων ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε. Non puto posse hoc ordine scribi. Potuit, πάντων ἔργων σχετ. ἐργάσ. vel πάντων ἔργων σχ. ἔργον ἐργασ. sed verum puto πάντων σχ. ἔργον ἐργάσ.

139, 1. ἀλλὰ τῇ αὐτῇ ms. An ἍΜΑ? *sed simul, et eodem suffragio*. Sed puto merum esse librarii lapsum, oculo ad superiora aberrante.

139, 11. ἅπαντα recte, ut opinor, delet Taylor.

139, 18. Corrupta esse hæc monuerunt VV. DD. Verba ipsa despero; sensus opinor hic: — προσήκει καταψηφίσασθαι. ἐὰν οὖν τοῦτο ποιῆτε, πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι τοῖς τριάκοντα γίγνεσθε. Non id agit ut probet illos debere contra mentem XXX virorum statuere: pro concesso sumpserat. Nunc inde deducit consequentiam.

XIV. Contra Alcibiadem prima. Δευτερολογία.

[117] Ad hanc orationem subinde alludit Isocr. περὶ ζεύγους.

P. 139, 34. "ἡμῖν. recte intelligit Markl. sed male legit ἡμῶν." Boiss. Cl. J. N°. 34. p. 369.

139, 41. νομοθέτας αὐτούς. Servari posse puto, quasi dixisset, αὐτοὺς ὑμῖν αὐτοῖς τὸν νόμον θέσθαι. Alioquin vocem delere possemus, vel legere αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτοῖς, τοὺς αὐτούς. Vide hic p. 102.

139, 43. τοὺς νόμους διαλαμβάνειν. An, *consider them?* ἐκλαμβάνειν, c. Theomnest. p. 117, 19.

140, 2. εἰς τοὐπίσω forsan e sequenti ortum.

140, 3. τοὺς στρατιώτας δικάζειν. Vix sana hæc. Errant Tayl. Markl.

140, 6. ὅσοι ἐὰν μ. οὔσης] ἂν tacite Bekkerus.

140, 7. τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν. Dubitabam annon ταύτην delendum. ἡλικία pro *ætate militari* notum. Sed recte, opinor, explicat Reiskius: nisi sit, *hanc quam in lege modo lecta audivistis*. Vide p. 153, 11.

[118] 140, 9. Notabiles hic loci sunt variantes. Primo, pro καταλεγεὶς ὁ πατὴρ, recte Stephanus κ. ὁπλίτης (nisi forte ὁπλιτεύειν, ut ἱππεύειν Mantith. p. 146, 43.) Vide an ὁ πατὴρ ortum sit e p. 141, 13. Vide ad p. 142, 5. Quod dant Bekkeri mss. ὅτι οὐ κατελέγη, ineptissimum est (vide v. 8. et p. 145, 19. 144, 37.) et interpolatorem sapit. Sed non minus certum est, λιποταξίου δὲ, quod alieno loco ponunt, alicubi hic fuisse. Nunc lego: ὅτι καταλεγεὶς ὁπλίτης οὐκ ἐξῆλθε (vel, ὅτι οὐ, καταλεγεὶς ὁπλίτης, ἐξ.) μεθ' ὑμῶν. λιποταξίου δὲ, ὅτι * * * * στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε etc. τάξαι (ut p. 187, 35.), δειλ. Vel forsan, ut nil fere desit, ὅτι (vel ὅτι τῶν) ἐν τῷ στρατοπέδῳ (vide p. 144, 33. et 38.)

μόνος οὐ π. An in lacuna fuit ἱπποτοξότης (p. 144, 39), quod elapsum fuerit ob simile λιποταξίου?

140, 37. An, β. ἔσονται πολ. sine οἱ? *they will be better citizens.*

141, 1. Ut potest vertit Reiskius t. VI. p. 508. Recte distinguit Bekkerus; verte, *some would gladly have gone into the light troops, some into the cavalry:* (but all underwent the foot service). Ceterum suspectum habeo vocem ἐκινδύνευον: passim in oratione *periculum fugere* dicitur Alcibiades, quod ad equites transisset. Exspectasses ἀνεπαύοντο, vel tale quid. An delenda vox, et tacite repetendum ἐστρατ.

[119] 141, 9. ὡς ἐκεῖνον etc. γεγενημένον. *as if* —. Qu. an in istiusmodi sensu requiratur ὥσπερ, ut p. 126, 7. quem locum nescio an recte mutet Bekkerus. hic p. ult. ὡς p. 142, 40.

141, 20. Potius μηδ' ἂν διὰ —.

141, 30. οὐδὲν ἂν ἔδει τοῦ στρατηγεῖν] τῶν στρατηγῶν Reisk. et Bekkerus. Melius sine τῶν. *we should want no generals.* Quod ipsum dicit vulgata. Nos, *no such office would be wanted.* Neque mutanda est ob εἶχον, quum στρατηγοὶ in στρατηγεῖν intelligatur. Res notissima vel e Porsono ad Hecub. 22.

141, 37. Putabam κελεύωσιν, μεμνῆσθαι χρὴ — ut repetatur ἀποψηφ. Sed vix dub. quin leg. αὐτοῖς vel αὑτοῖς χαρίζεσθαι, ut p. 145, 4. Vulgata nata e v. 24.

142, 1. *Memorare solent suorum majorum* εὐεργεσίας, *et suas* ἀρετάς. Vide c. Nicomach. init. Exspectarem potius, maj. ἀρ. et suas εὐεργ. Sed obstant seqq.

142, 5. τῷ αὐτῷ ἱματίῳ potius videtur, quam στρώματι. Vide Plat. Sympos. p. 193, 35. ed. Bas. vel Lucianum, Platonis locum tangentem, Vit. Auct. 15. tom. I. p. 555. Athen. XIII. p. 604. E. Semper στρώματα, nunquam στρῶμα Aristop. ut puto. στρωμάτων Lysias p. 903. Reisk. Pro ἔτι μὲν acute Reiskius ἔπινεν, sed νυκτός τε ms. quod vereor ne ex scribæ conjectura fluxerit. Interea vide an leg. παῖς μὲν ἔτι ὤν, vel ἔτι μὲν παῖς ὤν (p. 151, 19. ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας. Isocr. de Bigis §. 56. ἔτι δὲ παῖς ὤν.), παρ' Ἀ.—ὁρώντων, νυκτός τε ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος ἐκώμαζε καὶ μεθ' ἡμέραν — ut eadem res hic acciderit, quam accidisse suspicor p. 140, 9.

[120] 142, 8. Mirum, ni hic servanda librorum lectio, Ἀλκιβιάδου. *quum hic corpus vulgo prostitueret, accessivit pater*, castigandi scil. causa. Nil huc facit Archebiades, qui postea ἐραστὴς ἐγένετο, Alcibiade patre mortuo.

142, 24. etc. Isocr. de Bigis, 11—14.

142, 25. τῶν ὀνειδῶν hactenus recte Marklandus; sed cum Bekkeri ms. omitte ut scholion.

143, 14. Possis, μηνυτὴς αὐτοῖς ἐγ. vel μην. Λακεδαιμονίοις ἐγ. sed simplicius μην. αὐτῶν Λ. ἐγ.

143, 33. ἐκ θυγατέρων παῖδες. Lysias Athenæi XII. p. 534. F. de Axiocho et Alcibiade. Confer. Antisthen. Athenæi V. p. 220. C. D.

143, 35. Facinorose πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι, καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολιτευόμενοι. An verba transponenda? An potius sensus sit, *factionem domi conflantes, foris in alios peccantes?*

[121] 143, 43. εἴσεσθε — εἴσεσθε. Posterioris loco malim ᾔσθησθε, vel ἴστε, sed istud lenius. *you now know him to be a beast, and, when he speaks, you will know him to be a fool.*

XV. Contra Alcibiadem secunda.

Alia oratio in eadem causa. Miror Marklandum, qui in unam orationem conflandas putet. Sed an ab eodem συνηγόρῳ dictæ sint, dubito. Multos amicos potuit habere Archestratides, qui Alcibiadem accusanti darent operam. Si locus erat τιμήματι, forsan posterior dicta postquam condemnatus esset Alcibiades, et id quæreretur quatenus esset puniendus. Sed vix ea facies orationis.

[122] 144, 24. Nil certi video; sed fere malim, ὑμετέρα δ.—ἡμῶν ἐδέοντο [τῶν μὲν, τῶν δὲ μή, καταψηφίσασθαι]— παρακελεύσονται [τῶν μὲν, τῶν δὲ μή, καταψηφίζεσθαι.] *you the strategi would have been angry, if, when you underwent your examition, the thesmothetæ had got up and made requests to us the jury; and you would have thought it shameful*, etc. Quæ enim uncinis inclusi, fere abesse malim, ut mox lin. 32. δεῖσθαι: quamvis sciam quid mihi possit inde objici.

144, 30. ὥσπερ καὶ νῦν. Suspicor delenda ob seqq.

144, 31. ἰδίᾳ. (hic p. 128.) An potest accipi, *intercede for individuals.* Sonat potius *as individuals*, quod nil ad rem. Culpat eos quod non essent κοινοὶ τῷ διώκοντι καὶ τῷ φεύγ. Vide orationis principium: vel etiam opponitur ὅλῃ τῇ πόλει βοηθ. p. 145, 10. An leg. ἤδη?

144, 42. ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν. Solœcum puto post ἂν et infin. et leg. ἕως ἐδοκιμάσθησαν, vel ἕως ἂν δοκιμασθῶσιν, vel etiam ἕως δοκιμασθεῖεν.

[123] 144, 43. Legendum puto τολμᾶν [ἀδοκίμαστον] παρὰ etc. Vix omitti potest vox ἀδοκ. in qua consistit vis argumenti. Vide p. 145, 20. 147, 1. Mox ἀδοκιμάστων ὄντων inepte mutat Reisk. Si quod ille vult, dixisset Lysias, posuisset verba, τῶν δ' ὁπ. ἐπὶ τ.—εἶεν τίν' ἂν β. ἀδοκι-

μαστευίω.

145, 5. Non hæc sana præstiterim; sed hoc videor videre, sensum perverti a Marklando. Poterant κύριοι esse, ita ut et ipsi et, quos in equites retulissent, omni periculo essent soluti. Poterant strategi quidem impune facere, sed ita ut miles postea judicium subiret, si quis accusaret; atque ita intelligo: *si, suo jure usi, multis denegarunt, huic uni, omnium indignissimo, concesserunt, impudenter faciunt, qui insuper deprecantur, ne vos invicem vestro jure utentes istum ulciscamini.* If they took upon themselves to let him off, they have no right to beg him off here too.

145, 25. L. διακινδυνεύσειν.

XVI. Pro Mantitheo.

Habita post expeditionem Agesilai in Bœotiam (Olymp.), p. 147, 16. pugnam ad Haliartum, p. 146, 42. Hyperides Mantitheum quendam accusavit, Harpocrat. vv.

P. 145, 36. ἢ κακῶς suspecta mihi, ut et Reiskio.

145, 39. Mallem, ἠναγκασμένος μετεῖχον.

145, 41. Post τῶν ἐχθρῶν deest verbum (forsan ἠριστευκὼς, etsi hoc nimis magniloquum), ut sensus sit, *domi sum μέτριος, militiæ fortis.* (ἐστρατευκὼς, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς κινδύνοις γεγενημένος, p. 118, 17. πρὸς τοὺς πολεμίους, 185, 38.)

[124] 145, 43. τὸν ἐν Πόντῳ. Minime solicito, neque ellipsi opus est: *Satyrus of Bosporus*, quomodo nos, *Philip of Spain.* Possis etiam delere τόν. Hunc Satyrum, opinor, respicit Photius (Harpocrat.) v. Θευδοσία. Ceterum militandi causa ivisse videtur Mantitheus.

146, 1. Vix fieri potest, quin post πολιτείας desit ἐπεδημοῦμεν, ut monet Markl.

146, 8. ἀπομούντων ἂν Reisk. solœce; et, ut puto, barbare pro ἀπομουμένων. Sensus non malus, si ponas ἀπομνύντων ἄν. Sed recte Bekkerus e libris ἀποδημούντων.

146, 14. Male Marklandus capit τούτοις et ἐκείνοις. Non dicit, *potius his, quæ posteriore loco memoravi, credite, quam illis, quæ priore*; sed, *potius illis, quæ non memoraverunt adversarii, quam his, quæ memoraverunt.*

146, 32. τῶν κοινῶν. Quid ad rempub. si quis aleæ aut vino dat operam? Sed suspicor oblique tangi συνωμοσίαν quandam.

146, 43. δὴ vel δεῖν dele. Vel possis ἀσφάλειαν δὴ νομ. Non opus est voce εἶναι.

147, 1. ἔφην τῷ 'O. *jussi.* Vide Markl. sed quum ἔτι dent alii, malim εἶπ' i. e. εἶπον.

147, 24. Compara p. 160, 39. (hic p. 139.) 172, 18. Andocid. p. 18, 28. *Bene me gessi, ut si quando in jud. vocarer, benevoli essetis.* Solennis confessio.

[125] 147, 30. τολμᾷ. *morum cruditatem* vocat Reiskius, crudæ orationis artifex summus, sed idem vir acutissimus. Sensus enim est, ut ille vidit, ἰταμώτερον τοῖς ἄλλοις προσφέρεται. Lacunam hic pono cum Taylor. Mox v. 34. lege ἀμπεχόμενοι. Vestitus, incessus, vox, passim conjunguntur. Quid si pro τολμᾷ reponas ἰταμώτερος? tum omnia plana, sine lacuna.

147, 39. Lege οὐδὲν πέπαυνται τὰ τῆς π. πράττοντες. Mutaverunt ob constructionem. Vide Aristoph. Vesp. 1469.

147, 40. Malim τινὸς ἀξίους, ut in proximæ orat. initio. Ultimorum sensus est, *besides, what should make you discourage those who try to please you? The whole thing is at your discretion, whether these gentlemen like it or not.* Subdubito de ἄχθοισθε.

XVII.

Recte opinor statuit Reiskius p. 588. titulum esse communem huic orationi et proximis duabus. Fuerit fere hujusmodi: ΛΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣ (vel ΠΕΡΙ) ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΟΙ. (Revenue cases.) Vide p. 148, 11. 149, 8.

Α' ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙ (vel ΥΠΕΡ) ΤΩΝ ΕΡΑΣΙΦΩΝΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. In Taylori argumento lege, ' Ne igitur et Erasistrati—intercedit orator, cui —.' Eraton moritur obæratus Actoris avo, relictis filiis Erasistrato, Eratone, Erasiphonte; quorum Erasistratus ab Actoris patre in jus vocatus tota de summa damnatur. Quid tum factum non liquet, oratione manca. Occuparat quædam, alia per jus repetebat Actor, obsistentibus Erasiphontis affinibus; mortuo, ut videtur, Erasistrato, et absente Eratone fratre. Mox publicatis bonis hujus Eratonis, deinde et Erasiphontis, quæ prius sibi vindicabat, fisco remittit Actor, et eorum loco alia minora poscit; contendens bona trium fratrum sibi deberi, sed, quoniam duo sint publice damnati, se contentum dicens tertia parte, Erasistrati scilicet, cujus bona neque fisco essent addicta, et sibi priore judicio tributa. Ab altera parte contendebant, ut videtur, Syndici, omnia bona esse Erasiphontis, ideoque damnata publice. Habita oratio post Xenænetum archontem (Ol.), p. 148, 23.

[126] 148, 17. κατὰ τὰ συγκ. Marklandus non male. Sed potuit fœnus ipsum leve esse, et defectus suppleri commoda quadam concessione: verbi causa, agelli fructu vel usu; ἐπινομία etc.

148, 24. Lege, ὅτι μὲν οὖν, vel μὲν τοίνυν —.

148, 25. Sensus est, *Si hæc, quæ possideo* (τὰ Σφηττοῖ etc.) *fuissent Eratonis* (junioris), *jure possem postulare. Atqui nullibi in tabulis proscriptionis hæc bona tanquam Eratonis comparent.* Lego, οὐκ ἂν παρέλιπον—δημεύειν· ἐγὼ δὲ—sine οἱ etc. quæ sunt e glossa. Vide an servanda, legendo ἐπαπογράφοντες, quod compositum utrum alibi exstet nil interest: verte, *qui alius post alium eadem proscripserint.* Atque hoc verum; nisi in τὰ Ἐράτωνος lateat τὸ τέταρτον. Paulo ante malim, ὅτι δὲ πάντα δεδήμευται. Mox οὐδετέρωθεν male capit Reisk. t. 6. p. 529. Intellige, neque ex Erasistrati neque Eratonis bonis.

[127] 148, 34. διέγραψαν. Imo, ni fallor, διεγράψαντο requiritur. Illud, præsidis; hoc, litigantis. Immani errore τοὺς ἄρξαντας capit Marklandus pro, *those who began a suit.* Sunt magistratus; thesmothetæ, ut videtur. Vide Taylorum.

148, 41. τετέμηνται, scil. οἱ σύνδικοι. Vide Reisk.

Mutila oratio in fine.

XVIII. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ.

[128] Præstantissimum fragmentum.

Nicias (ὁ πάνυ) — Eucrates. (vide p. 149, 28.

Nicias → Niceratus

Eucrates → Actor.

In hoc egregio fragmento amplius, rotundius, fusius et gravius quiddam est quam pro Lysiæ more. Videtur esse actio παρανόμων (p. 150, 30.), sed non puto reum fuisse Poliuchum, sed potius reo advocatum. Pessime. Reus erat Poliuchus (vel Poliarchus); antea judicium effugerat, et quum accusator non tulisset quintam partem suffragiorum, Poliuchus eum ἐζ. χιλ. (Pollux VIII. 41. sed nota locum Demosth. de Cor. 261, 20. Reisk.) i. e. *causa fuit ut damnaretur in ea summa.* Antea legem vel psephisma tulerat Poliuchus, ut Niciæ etc. bona illis relinquerentur; accusatus est παρανόμων, sed accusatorem mille drachmis mulctari fecit. Nunc legem aut psephisma tulerat, priori contrarium. Accusatur παρανόμων. Actor erat puer tempore XXXvir. p. 150, 12.

p. 149, 14. οἷοί τινες Bekkerus; vix opus. Quanquam οἷοί τινες verecundius quam οἵ τινες. οἵου τινὸς p. 161, 34. Markl. et Bekker. Vide c. Agorat. p. 125, 37. ubi τίς ὢν et οἷος ὢν ut=lia. Mox lege καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ προσήκ.

149, 20. Lego, πολλῶν καὶ ἀγαθῶν. Nil ineptius quam vulgata ἰδίᾳ, *in private life*; vide De bonis Aristoph. p. 153, 13. An def. ut vertatur, *personally*, ut Δημ. κατ. Ἀπ. p. 171, 23. (hic p. 122.) Sed quis id requirat post τῇ ἑαυτοῦ γν. χρώμενος.

149, 28. Pugna apud Ægospotamos: errat Reisk. (sese corrigit in versione), et mox male πρὸς pro περί.

149, 34. Malim, δυστυχοῦντος δὲ τοῦ δήμου.

149, 43. συνῄδεσαν. Imo συνῄδειν,—δει, vel δη, scil. Nicostratus. Vide Dem. de Cor. p. 247, 2. Reisk. Intellige, si vulg. servas, Eucrates et Nicostratus. Deinde pro πολιτείας lege πόλεως. Error e compendiis πολ, vel fluxerit e versu superiore, quales errores plurimi apud Lysiam. Ita statim λειτουργοῦσι post προθύμως p. 150, 2. irrepsisse videtur, pro ὑπουργοῦσι forsan, vel ὑπηρετοῦσι. Per se bonum λειτουργεῖν. Vide p. 157, 15.

[129] 150, 3. Malim, εἰ—ἀποθνήσκομεν ὡς εὖνοι ὄντες—Vide ad p. 117, 3. Paulo infra p. 150, 36. per se bonum esset ὀργίζεσθε: sed recte opinor Reisk. ὀργιεῖσθε.

150, 6. Verte, *cum paucis de numero exulum.* Plerique scil. exules patriam oppugnavere, paucis exceptis, in quibus erat Diognetus. Cogitabam μετὰ δὲ τῶν ὀλίγων ἐκπ. ut οἱ ὀλίγοι sint *oligarchiæ fautores.* Sed non opus.

150, 12. Compara Æschin.

150, 19. προσῆκον defendit Dorvill. ad Charit. p. 670.

150, 24. τοιούτους γεγ. i. e. *bonos cives.* Infra p. 151, 16. (mea p. 21. ad F. L. §. 452.) Omnino compara pro Polystrato, p. 161, 13. "Misereri soletis infantium, de quorum indole nil constat, quanto magis qui se bonos præstitere."

150, 26. Πολίαρχος] Recte, opinor, Taylorus p. 598. Reisk. Πολιοῦχος (ȣ primum in α mut. deinde male emendatum). Πολυάρχης Xenoph. Hellen. II. 3. 2. (q. Πολυαλκὴς ex Harpocrat.) Πολύαρχος Isæus Cleonym. §. 5. et 47. ubi Πολίαρχος Reisk.

150, 27. ἀπόδειξιν. Non prorsus damno; sed ἐπίδειξιν potius exspectes, ut p. 141, 28. Non prorsus ad rem locus p. 121, 4. ibi verte *ostendentes*, hic *ostentantes*; illud scil. inviti faciebant, hoc volentes.

150, 35. Malim, οὕτω ῥᾳδίως λύσετε.

λύειν σπονδὰς, νόμον, εἰρήνην, συνθήκας, solenne. Thucyd. (Dem. p. 459. Reisk.)

150, 38. ἄξιον—φθονῆσαι. Suspecta vox; neque minus οὕτω διάκεινται. Sensui satisfaceret, θαυμάσαι, vel ἀγανακτῆσαι, εἰ τοσοῦτον—δύνανται. Deinde lege, ἀφ' ὧν ἂν οὗτοι—. An potius leg. πρὸς ὑμᾶς (vel πρὸς τὸν δῆμον) διάκεινται? i. e. *you and they are on such terms, that*—vide hic p. 93—4.

[130] 151, 3. Facilius τραπομένων. Sed opinor anacoluthon esse, neque quicquam mutandum. Nota construct. (nominat. post infin. pro acc. vel potius absol.) sed quum eadem verba mox recurrant (v. 7.), suspecta habeo. Fateor tamen hic potius servanda quam infra.

151, 5. νεωστὶ κατεληλυθόσιν delenda puto. Ex v. 1. huc tractum.

151, 19. ἡ τύχη παρέδωκεν. Recte, opinor, capit Reiskius. An. leg. ἔδωκεν?

152, 10. Taylor. ad Æsch. c. Ctes. init.

XIX. ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

[131] Ante aliquot annos Conon ἐστρατήγησε περὶ Πελοπόννησον, p. 153, 5. Dionysius, Evagoras, p. 153, 30. seqq. Pugna navalis Eubulo archonte, p. 154, 28. Oratio habita quinque annos (plus minus) post illam pugnam, Ibid.

p. 152, 18. Collato Andocidis loco (p. 2, 1.) fidenter corrigo, ἐφ' ἁπάντων τῶν παραγενομένων μισηθέντες ἁ. (vel παραγεγενημένων. Illud Lysias p. 160, 32.)

152, 29. Malim, οὐδὲ γὰρ θ. non obstante οὐδὲ εἶδεν.

152, 32. πολὺ ἀθλιώτεροι. Sensus, πάντων ἀθλιώτατοι. Qu. de verbis.

152, 41. μὴ δῶσι. Bekkerus λάβωσι, nescio an e ms. Tentabam κτήσωνται, ut p. 155, 15.

153, 7. Simplicius, τῇ πόλει τε ἐν τῷ —.

153, 15. κάκιον γεγονέναι. Pessime conjeceram κακίονες. Vertit Reiskius, *loco ignobiliore nati*. Simpliciter, *pejoribus orti*. Nos, *rejected them, not liking their connexions*. Mox legendum videtur, ut fere VV. DD. ἀδ. δὲ ὄντι, Φ. τῷ Μ.

[132] 153, 27. ἐκείνῳ—ἦν *suas res agere*. An ἤρεσκε vel ἤρκει? Sed vide an vulg. def. Hemst. An ἥδιον ἦν? ἱκανὸν ἦν?

154, 13. Lege, φιάλην χρυσῆν * * * λαβεῖν—An supplendum, ὅτι, ὃ (vel ἣν) ἔλαβε σ.—φιάλην χρυσῆν, Ἀριστοφάνην λαβεῖν βούλοιτο, ὥστε αὐτὸς δανείσασθαι ις΄ μνᾶς. Nescio an melius, ὅτι ὃ ἔλ.—χρυσῆν, Ἀριστοφάνει βούλοιτο θεῖναι, ὥστε λαβεῖν ις΄ μνᾶς. Sed videndum ne ὡς Ἀριστοφάνη sint e glossa, et tantum leg. ὥστε λ. Recte explicat Reisk. ἄξειν χρυσίον v. 7. Idem est atque ἄγειν τὸ σύμβολον v. 19.

154, 16. Malim, πολλῶν γὰρ χρημάτων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν, vel ἄλλ. ἀγ. καὶ χ.

154, 19. Malim, ἐπεὶ, νὴ [τοὺς θεοὺς], ἥδιστ' ἂν ἀνθρ.

154, 26. Mirum ni omnia ista, πρὶν Νικ. ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, sunt delenda.

[133] 154, 36. Sensus, *Quum alicujus bona proscribuntur, solent affines et cognati quæcunque possunt diripere antequam in possessionem veniant magistratus ærario præfecti. Ego contra custodem apposui, jam publicatis omnibus, non mea causa, sed vestra.* Recte delet ἐμῇ Taylorus. Etsi enim dos ἐνωφείλετο Aristophanis domo (vide p. 154, 42. 152, 35.), atque adeo posset actor, si res posceret, *domum suam* appellare; tamen hoc loco nil dicere potuit ineptius.

155, 10. Lege, ὥστ' ἂν, εἰ—.

155, 14. Malim, τἀκεῖ ὁμοίως σφίσι εἶναι πιστὰ, ὥσπερ—. Ratio redditur, quare Nicophemus, non secus ac Conon, res suas Cyprum transtulerat. περὶ τῶν χρημάτων ταὐτὰ ἔγνωσαν, Angl. *they thought alike, and therefore would naturally speculate alike.*

[134] 155, 24. Ita corrige Reiskii computum:

Minervæ et Apollini, 5,000 stateres (stater Cyzicenus = 28 drachmis, Dem. c. Phormion. p. 914, 11. ed. R.) = 14,000 dr. sive . . . . . *tal.* 23 *min.* 20

		tal.	*min.*		*tal.*	*min.*
Minervæ et Apollini	(14,000 dr.)				23	20
Reliqua;	fratris filio, 10,000 dr. =	1	40	}		
	fratri	3	0	}	21	40
	filio	17	0	}		
					45	0

Si cum Xenophonte Anab. I. 7, 18. et aliis apud Gronov. de Pecun. p. 168. ponamus staterem sive daricum = 20 drachmis, 5000 stateres erunt 100,000 dr. sive 1000 min. sive talenta 16, minæ 40. Ergo summa erit 21,, 40 + 16,, 40 = 38 tal. 20 min.

155, 29. Nil certius puto Taylori et Marklandi emendatione, ἐν τῇ νήσῳ—διέθετο. Antequam scil. ad profectus esset. Vide Nepotem Conon. c. .

155, 39. ἂν—αἰτιᾶσθε. Lege αἰτιῷσθε vel αἰτιάσαισθε.

156, 3. Malim ἀποθανόντων δὲ—ἐφάνη.

Imo nescio an ἀποθανόντες δὲ—ἐφάνη. Vide Markland.

156, 3. Ischomachus. An cujus filiam duxit Callias (Andocid. Myst.) Mox lege, ἐνειμάσθην δὲ τὼ υἱέε—ἑκάτερος—. Ceperunt scribæ, τῷ υἱεῖ, et mutarunt ob constructionem.

156, 10. An, sine ὃς plene distinguendum post πάππος?

156, 29. ἰδίᾳ. Reiskius. νὴ Δία. An, ἤδη?

156, 30. ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντες. An ἀποδημοῦντας?

[135] 156, 40. ἐδόκει. Non temere mutandum. Exspectes tamen ἔτι δοκεῖ, ut Arist. Thesm. 953.

157, 3. Lege, ἐγγὺς δὲ cet. ut Bekker. Vid. in Ind. Dem. v. ἀγορά.

157, 8. οὐ γὰρ—ἕνεκα, ἀλλὰ ποιούμενος. Non opus est mutatione: subaudi ἐρῶ. Compara p. 153, 10. et 12. et 40. 168, 18.

157, 15. Vide an vertendum, *qui quidem omnino ullas opes habere videretur*, ut ἐξ ἀρχῆς sit fere = ἀρχὴν, vel τὴν ἀρχὴν, Angl. *at all*. Legendum δοκοῦντα. Inepte de peculatu accipiunt. Plane delirat Reiskius, δαπάνην solicitans. Vide sequentia. Suspicor, δοκοῦντά γε ἐξ ἀρχῆς * * * οὐδ'— Lacunæ sensum exple, *qui se in aliquo numero apud suos cives esse sciret*. Vix dubium quin legendum, δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς εἶναι, οὐδ'—Angl. *no person of any character could help laying out a good deal for the public in so many years*. Si servas ἔχειν, erit, *no person of any property*: sed hoc etsi et Græcum et verum, vix aptum actoris consilio.

157, 22. ἀκοῦσαί μου. Dele μου.

157, 25. etc. Vid. ad Isæi Philoctem. 73.

157, 33. ὀλίγα κατὰ μικρόν. Certissime mendosum. An legendum κατ' ὀλίγα, ut duæ lectiones, κατ' ὀλίγα, et κατὰ μικρὸν, fuerint?

157, 34. Utcunque possis defendere ταῦτ' ἔστιν, quasi τοῦτο (ὃ σπεύδετε) γίγνεται. Sed recte Reisk. nisi ob πάλαι excidit τ πολ, i. e. πόλεως.

XX. ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

[136] Oratio non contemnenda. An Lysiæ? Dicta, ut videtur, adhuc durante bello Peloponnesiaco, vide p. 161, 3. An coram senatu? (ἐνθάδε p. 159, 43.) Nota Polystratus a *tribulibus* (φυλετῶν) electus in CCCC (p. 158, 9) etiam καταλογεὺς fuit τῶν πεντακισχ. (p. 159, 8.)

158, 13. An, πότερον ὡς ἐλπίδ' εἶχε—ἡλικίαν, ἣν καὶ τοὺς ἄλλους εἰκός ἐστιν—. Præterea τῶν ὑμετέρων τινὰ, pro ὑμῶν τινὰ, vel τοῦ ὑμετέρου πλήθους τινὰ, valde displicet; sed nil excogito. An, εἰς τῶν ὑμετέρων πολιτῶν τινά? An verti potest vulgata, *some of your friends* (relatives, children, etc.) Ceterum πιστεύων non opus est ut mutetur in ἐπίστευσεν. Deinde totum locum lego, ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ἦν, κακόν τι ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, διὰ τὰ—ἔπραττε τοῦτο· τούτῳ δὲ—. Imo etiam διὰ τὰ π. ἀμ. delenda, tum hic, tum paulo post. Neque valde placet istud, ἢ τῶν παίδων. Malim, ὑμέτερον. τῶν δὲ παίδων ὁ μὲν—. Nescio an in hac quidem oratione vulgata ferri possit. In v. 17. lege ἡμάρτητο.

158, 23. οἱ καλῶς ἄρχοντες. Verum; sed quis id docendus? καλῶς e superiore fluxit. Sensus, *qui sæpe, qui multum, qui diu*. Possis, πολλάκις.

158, 24. Hic multa deesse videntur, de multis illis ἀρχαῖς.

158, 29. Imo, γνώμην τινὰ μὴ ἐπιτηδείαν (p. 159, 42.), vel ad hunc sensum.

158, 33. τὸ δέος καὶ ὁ φόβος. Corrupt. Male φόνος R.

158, 34. Malim, πάντα ἀπεγίγνωσκον αὐτῶν. *most of them gave up the business altogether* (ἀπετρέποντο).

[137] 158, fin. ὡς ἀναγκ.—κατηγόρουν delenda videntur, nisi statuas lacunam esse ante ὡς. Sed illud puto.

159, 5. Uter damnatus? vide p. 159, 18.

159, 10. Potius ἐγγράφοι, ut fere Markl. Deinde, οἳ ἂν πλείους τοὺς πολίτας. Sensum partim vidit Marklandus; sed χαρίζοιτο nescio quomodo explicet. Ipse intelligo, *illi posset gratificari* (nomen scilicet eximendo); ut recte Reisk. in nota 41. sed ibi male mutat textum. Sed magna subest difficultas; si pro 5000 scripsit 9000, ut δημότας omnes scriberet; fuerunt 4000 δημόται (non *tribules*, ut Marklandus), quod plane est absurdum. An, τῶν δημοτικῶν? Vide an pro ἐνακισχ. legendum ἑξακισχ. sed vel sic ingens numerus; an præterea leg. φυλετῶν? Præstat τῶν δημοτῶν plane delere.

159, 21. Ob oppositionem malim, οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. Sed hoc leve; sequentia lego, πάσχοιμεν, εἰ κατ.—κακοί, [τοῖς δὲ πείσασι τοὺς τετρακοσίους βοηθοῦσιν] καίτοι —παρ. τοῖς πεντ. [τὰ πράγματα (vide 159, 8.) πῶς οὖν,] οἷς αὐτοὶ—vel τούτοις οὖν, εἰ αὐτοὶ—.

159, 27. Dele εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλ. Saltem trans. οὐκ ἄν, εἰσ. ε. τ. βουλευτήριον, ἐν ὀκ. ἡ.

159, 29. Duæ lectiones, ὅπως et ὅ τι, quod malim.

159, 30. οὐδαμῇ—ἐφαίνοντο] Usitatius οὐδαμοῦ.

[138] 159, 32. Inepte Tayl. λαχόντες. Facilius ἔρημον, et verius, ob sequentia; neque tamen puto ἐρήμην per se plane esse

mendosum. Mox malim, οὐδ', εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν [τἀληθῆ, ἐτόλμα] διὰ τὸ—. Certe duæ lectiones, μαρτυρεῖν et μαρτυρίαν. Tum pro ἀφῆτε possis ἀφεῖτε, ἀφήσετε, vel etiam ἀφίετε.

159, 40. ὑμῖν ante γενέσθαι delendum puto.

160, 7. ὅσαν. Legendum puto, νέος ὢν —Senex p. 161, 18. Mox lege ἐξείη v. 9.

160, 11. Collato Bekkero malim, ἐξέπεμψε κατειλεγμένον εἰς τοὺς ἱππέας· ὑμῖν δ' Κατάνην, ὁπλίτης (vel ὁπλιτεύων, vel etiam ὁπλισάμενος) ἐληϊζόμην—στρατιώταις τὰ ἴσα εἰς σ. (Del. ἵππευον καὶ cum ms.) Nunc re perpensa, acquiesco in Taylori emendatione ἐληϊζόμην. Lectio codicis ὁπλιζόμην vel e vicino ὁπλιτεύων vel ex emendatione librarii orta videtur. Ipse contextus satis indicat, peditem fuisse, etiamsi vox non addatur. ληΐζεσθαι, Andocid. Myst. p. 13, 38.

160, 22. συλλογὴ hoc sensu non memini. σύλλογος notissimum, ut Lys. p. 912. ed. R.

160, 25. τῷ πλήθει ἀγαθὸς pro περὶ τὸ πλῆθος valde suspect. An εὔνους?

[139] 160, 29. *Exsules, non solum Athenis* (CCCC viratum exercentes scilicet) *quantum poterant, vobis nocebant, sed etiam ex Decelea agrum populabantur* (postquam CCCC essent pulsi). Vide Thucyd. VIII. 98. confer. VII. 27.

160, 37. δι' ὧν. Imo δι' ἃ vel ἀνθ' ὧν. Sed ΔΙ' e præced. ΑΙ natum delendum, ὧν servandum.

160, 39. οὐ γὰρ ἂν — ἐποιοῦμεν. Lege οὐ γὰρ ΔΗ. Ceterum compara Pro Mantith. p. 147, 24. et mox p. 161, 7. cum Reiskii nota. Hic p. 125.

160, 41. An transponendum, τοιούτους εἶναι, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· γιγνώσκοντας ὅτι οὐ μόνον— Ellipsis notissima (hic p. ult.) *that they should seek the Lord, if haply etc.* A. A. 17, 27. Vide ad Bos. v. σκοπεῖν. Vel etiam potest accipi, ut per τις sese intelligat orator. Sed neque illud negarem, verba ἐάν τις π. εἰς ὑμᾶς ᾖ delenda esse, utpote adscripta illis, ὅς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ. An ibi leg. ὅστις ἄν, vel ὅταν τις? In hac oratione non nimis curiosi esse debemus. Intelligo quasi esset, γιγνώσκοντας ὅτι κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι ὅστις ἂν ὑμᾶς εὖ ποιῇ, τοὺς ἄλλους προθυμοτέρους ποιήσετε, οὐ μόνον ἡμᾶς etc.

161, 4. Lege, ἐστιν ἡ ψῆφος ὑμῖν —.

161, 19. Lege, παθόντες ἡμῶν τε ἀνάξια καὶ τῆς πόλεως. Vide Ἀπολ. Δωροδ. in fine, ubi recte Bekkerus ἡμῶν. Confer. Isocr. Plataic. 51.

161, 24. Lege, παρ' ὑμῶν δὲ [οὓς εἰκὸς ἡμῖν τῆς προθυμίας χάριν εἰδέναι,] μηδ' εὑρησόμεθα τὸ σωθῆναι.

XXI. ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

[140] Fragmentum nobilissimum. De quo idem sentio atque de orat. pro Niciæ fratris filio. Dicta post pugnam ad Ægospotamos. Cinesias, p. 163, 27.

P. 162, 2. χορηγῶν Κηφισοδότῳ. An citharista, de quo Anaxandrides Athenæi IV. p. 131. B.

162, 5. ἐπὶ Σουνίῳ. Aristoph. Equit.

162, 5. Malim, χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίαι καὶ ἀῤῥηφορίαι. Mutarunt, constructioni mederi se putantes.

162, 34. Verte, *neque existiment ii, qui detrectant etc.* Non usquequaque cepit Markl. Recte Reisk. *creetur opinio*, t. 6. p. 570.

162, 41. Vid. ad Isæi Philoct. 73.

163, 3. ἑτέρων per se bonum, ut capiatur pro ἀλλοτρίων (ut in loco gemello p. 172. fin. p. 173, 5.), sed ob vicina legend. ὑμετέρων. *sua dare* opp. *aliena* (vel *vestra*) *rapere*. Vide c. Epicrat. p. 178, 32—35. et c. Ergocl. p. 179, 35. c. Philocr. p. 182, 17. c. Nicom. 185, 42. Hic p. ult.

163, 11. ἂν σώζεσθαι Reisk.

163, 14. Adeo in particulis turbant, ut nescias annon lectio ms. l. sit e conjectura. Potius exspectabam, οὐ γὰρ ἂν τοῦτό γε —.

[141] 163, 22. ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην. Melius, opinor, abesset articulus, ut p. 162, 38. *this is a service the most laborious of any.* Hic p. ult. [Lys. p. 167, 2. ὃν πρεσβύτατον.] C. Nicom. p. 185, 23. τοῖς πονηροτ. Similis usus p. 164, 13. ἱκανὴν εἶναι ταύτην κατηγορίαν. *this is accusation enough.* (Vide hic p. 142. et p. 79. bis.)

163, 33. Non repugno Reiskio, λαβὼν addenti. Sed facilius, δι' ἅ, ut ΔΙ ab ΑΙ absorptum sit. *no sum of money would induce me.* Ceterum compara p. 180, 19. 182, 31. Mox l. 37. ante ἢ deesse videtur ἂν μᾶλλον. Vide Reisk. Tum l. 38. post δέον recepit e ms. Bekkerus ἐμνήσθην, quod ex μνησθῆναι præcedente vel e l. 41. ortum puto; ut legendum sit ἐνεθυμήθην cum Reiskio.

XXII. Contra frumentarios.

Pacis tempore. Potius induciarum, p. 165, 28.

p. 164, 18. τοῖς ια' παραδοῦναι [θανάτῳ ζημιῶσαι]. forsan scholion.

164, 22. οὐδὲν ἧττον ἡμῶν, scil. τῆς βουλῆς. Atque ita intellige p. 164, 45.

164, 28. Lege, τούτων ἕνεκα, δεδιὼς τὰς αἰτίας· αἰσχρὸν δ' ἡγ. Nisi δεδ. τ. αἰτ. de-

lenda, quod malim.

[142] 164, 32. ἄλλο τι οὖν ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν; Male Reisk. οὐκ ἀξ.

164, 39. ἱκανὴν εἶναι ταύτην [τὴν] κατηγορίαν. Hic p. 141.

165, 3. Ante δεῖν deesse puto quædam, *vobis prodesse vilem esse annonam, [neque illis obesse,]* δεῖν γὰρ —.

165, 9. Supra p. 83. . ad p. 104, 22.

165, 11. τοὺς μὴ πειθομένους. Malim deleri μὴ, ut πειθομ. referatur ad πράττειν. Sed tum oporteret præcedere κελεύοντας.

165, 19. κατὰ μέδιμνον ὠνούμενοι lege, sine συν.

165, 40. et 166, 15. Quomodo insidiabantur naucleris?

165, fin. αἰτίαν, καὶ ἀρνουμένων, καὶ μ. Certe aliquid istiusmodi deest. Vide R.

166, 3. Servari posse puto ἐπιθυμεῖτε. Melius interea ἐπιθυμοῖτε vel — ήσετε quam ἐπιθυμεῖτε.

166, 5. κοινότατοι. Quid sibi vult superlativus? Malim κοινοὶ — vide Append. ad Porson. Aristoph. p. . et hic p. 59. Ceterum locutio, οἱ ἐν τῇ πόλει, hic et p. 164, 38. . videtur fere valere nostrum *tradesmen*. Vide Courier, *Luciade*, p. 304. qui capit, *les gens comme il faut, les honnetes gens*, citans Antiphon. Athenæi, Theophrast. Charact. II. et V. pp. 10. 26. ed. Needh. Vide Lysiam p. 103, 12. 140, 38. 185, 32. (et pp. 894. 910. Reisk.)

166, 6. ἡγούμενοι ad ἔχετε si referatur, quod necesse est, sensus laborabit. Deesse quædam verba puto, [*sævite igitur in hujusmodi reos*,] ἡγούμενοι —. Deinde lege, ἐψηφ. ἔσεσθαι, ubi nota accus. κοσμ. et nomin. ἐψηφ. (recte; mea ad Dem.)

166, 8. παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Del. puto παραδείγματος.

166, 17. Malim, παρὰ τούτων λαβόντες, cum Tayl.

XXIII. Contra Pancleonem.

[143] Disceptatio, ut videtur de ἀντιγραφῇ. Vide p. 166, ult. 167, 22. An Lysiæ? Hemst. in Misc. Obs. t. 7. p. 319.

P. 166, 37. Sensus, opinor, *ibi sciscitatus sum; et præterea, si quem alicubi offenderem, interrogabam.*

167, 22. αὐτῆς τῆς δίκης, sc. ἣν πρὸς τὸν Πολέμαρχον ἔλαχον. Vide 166, fin. Nicomedes nondum δίκην instituerat, ut putat Reiskius.

167, 38. Rem ita intelligo. Aristodicus Pancleonem citat ad Polemarchum. Exceptionem dat Pancleon, sibi, utpote Platæensi, atque adeo civi, nil esse cum Polemarcho. Huic exceptioni διαμαρτυρῶν respondet aliquis ab Aristodico productus, Pancleonem non esse Platæensem. Tum Pancleon τῷ διαμαρτυροῦντι ἐπεσκήψατο falsi testimonii, sed non ausus est ἐπεξελθεῖν.

XXIV. Pro Invalido.

[145] Oratio minime contemnenda. Acta post XXXviros, p. 170, 29. Lysiæ tribuit Hemsterh. in Misc. Obs. t. 7. p. 327.

Init. Confer pro Mantitheo init.

168, 14. πρόφασιν ἐφ' ἧς —. An dicunt ἐπὶ προφάσεως? Tritum, ἐπὶ προφάσει. Malim igitur ᾗ.

168, 23. Si καλῶς recte habet, tollenda distinctio cum Bekkero.

168, 24. An, περὶ μὲν οὖν τούτου? sc. τοῦ κατηγόρου. Vide hic p. 181. ad 186, 15.

168, 26. καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδ. suspecta mihi cum Tayloro.

169, 7. τις. Capio, quasi εἰ τύχοιμι κατασταθεὶς χορηγός.

169, 13. δι' ὕβριν malim sine articulo.

169, 15. Malim, τ. οὐδὲν δύναμαι —.

169, 25. Legendum, καὶ ὑμᾶς μὲν ἐμοῦ, cum Suida, deinde τότε δὲ — vel ὑμᾶς νῦν μὲν — ψηφίσασθαι πάλιν ὡς —. Fere malim, ὑμᾶς ἐμοῦ νῦν μὲν — τότε δὲ ἀναψηφίσασθαι πάντας. Vide Suid. v. ἀναψ.

169, 32. Legendum suspicor, ὥσπερ φοβερῶς ὀνομάσαι μέλλων ἵνα ἀληθῆ λέγῃ, ἀλλ' οὐ καὶ πάνυ πραένως, μὴ ψεύδηται, ταῦτα ποιήσαν. Nos, *as if he was to use violent language to shew his wish to be correct* (in his accusation), *instead of being temperate, to shew he did not want to overstate.* πραένως Aristoph. Ran. . Possis et πράως, ut ως suprascriptum pro v. l. in textum irrepserit. Per ποιήσαν ταῦτα intellige ὀνομάσαν. De sensu nihil dubito; sed nescio, an plura exciderint.

[147] 169, 34. ὑμᾶς — οἶμαι [δεῖν] διαγιγνώσκειν. Vel lege ἄν.

170, 15. Malim, τί δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὁμοίως τούτῳ σ. *make a rout about nothing like him.* Imo nil muta, *such trifling circumstances as this about the horse.*

170, 33. Malim, κινδυνεύειν περὶ vel ὑπὲρ ἁπάντων.

170, 34. ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι. Non puto legendum ὁμοίων (vide hic p. 69. .), sed explic. οὐκ ἂν τύχοιμι. Vide Æschyl. Suppl. 160. et in exempl. Porson.

XXV. ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

[149] Fragmentum nobilissimum, et orationis splendore et sententiarum vi insigne. (Lysiam relegenti videtur hæc oratio omnium optima. Si scripsit Lysias,

male de se judicavit, qui tenue genus sequeretur, quum grandis et copiosus esse posset. Pauca sunt, quæ quidem adhuc legerim, hoc fragmento splendidiora.

P. 171, 8. Suspicabar, ἡγοῦνται κερδαίνειν, εἰ ὑμᾶς πείθοιεν. Vide p. 171, 30. *magnum sibi lucrum putant*, i. e. rem optandam, *si omnes apud vos reddant non minus odiosos quam sunt ipsi*. Sed nihil in hoc θαυμαστόν? Quare nunc malim, εἰ ἀμελοῦντες — καὶ σαφῶς εἰδ. ζητοῦσιν ὑμᾶς πείθειν — τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ut sensus sit, *miror illorum dementiam, qui, suorum criminum immemores, aliena vindicent: iniquitatem, qui, cum satis sit noxiorum in quos sæviant, juxta bonis malisque sint infensi*. Quomodo κερδαίνειν irrepserit, non nimis arcte quærendum in auctore tam corrupto. Potuit facillime e χρηματίζ. v. 17.

[151] 171, 10. ἐμοῦ κατηγορηκέναι. Nimis emphaticum pronomen, et oppositioni nocet. Malim νῦν. *si putant in hac accusatione XXXvirorum scelera exposuisse*. Sed quæro exemplum constructionis, κατηγορεῖν cum accus. rei sine genit. personæ. Aristoph. Ran. 1026. δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν. An, νυνὶ κατειλοχέναι? Cogitaram, ἀπηριθμηκέναι. Vulgata forsan nata e p. 171, 23. Ceterum lege γεγένηται. Vide hic p. 47.

171, 13. ἅπαντα recte Steph.

171, 17. Recte Coraes, χρηματίζοιντο· ὑμ. — ὑμ. ἔργον p. 177, 17. 179, 30.

171, 18. ἐὰν ἀποφανῶ—γεγενημένος. Nota sunt, δείξω γερῶς, etc. Vide tamen an hic leg. ἐάνπερ φανῶ.

171, 24. ἐκείνοις πεπραγμένων. E vicinis fluxisse videtur ἐκείνοις. An, ἑτέροις, vel ἐνίοις? Sensus, *tu pecces, ego arguar?*

171, fin. Et αὐτοὶ et αὐτοῖς (vel αὐτῶν) delenda puto; posterius certe cum Bekkero. Mox ἀπογραψαμένων recte, opinor, in versione explicat Reiskius t. 6. p. 595.

172, 8. ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν. De his Andocides p. 10, 15. sqq.

172, 8. δεδωκότες. Si quid mut. mallem ὠφληκότες. Sed recte Reisk.

[153] 172, 18. καίτοι διὰ τ. *quanquam*. Imo καὶ δ. Non oppositio, sed continuatio. Ceterum vide hic p. 125. ad Lys. 147, 24.

172, 23. παρ' ἡμῶν, scil. τῶν ἐν ἄστει μεινάντων. Vide p. 171, 8. 173, 24. (173. 27. ὑπὲρ ἡμῶν recte Bekker.) 173, 36. Sed non mirarer, si hic leg. παρ' αὐτῶν, et illa delenda ante ἠξίουν v. 22. utpote e margine illuc tracta, cum huc deberent. Hoc verum puto. Vide mox ad p. 173, 27.

172, 25. Recte Marklandus, οὔτε τῶν τετρακοσίων — ἐπειδὴ οἱ τριάκοντα. nisi cum Reiskio fere, οὔτε τῶν τετρακοσίων οὔτε τῶν τριάκοντα — ἐπειδὴ οἱ δέκα. Sed prius ut lenius, ita verius. Οἱ τριάκοντα per totam orationem exagitantur; οἱ δέκα nusquam. Præterea, οἱ βουλεύσαντες ἐπὶ τῶν τριάκοντα (vide mox v. 27.), ni fallor, alibi memorantur a Lysia, ut excepti ἐν ταῖς συνθήκαις. Hic p. 97. Vide p. 176, 12. Isocr. de Bigis §. 53.

172, 33. συμφοραῖς. Mox συμφορᾷ v. 34. et συμφορῶν 39. quod in tam ornata oratione vix concoquo. Fuerit δυστυχία, vel alia vox. Vide p. 182, 19.

172, 37. κατάλογον. Vide Schneider. ad Xenoph. Hellen. II. 3, 20. qui recte Reiskium reprehendit. An recte intelligat, catalogum proscriptorum, dubito, cum possit accipi, *neminem in* τοὺς τρισχιλίους *adscivi* (vide in re simili p. 159, 10.): ut sit epexegesis istorum supra, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς, quibuscum confer, p. 115, 22. Sed fateor nexum orationis potius eo ducere, ut sint hæc inter *mala a quibus abstinuisse se dicit*; proinde cum Scheidero non pugno.

[155] 173, 9. Recte opinor distinguit Bekkerus. Deinde malim ὑπολειφθήσεται.

173, 11. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν. Facilis suspicio, ἐ. τ. ὑ. κακοῖς ἐ. sed rursus eadem verba p. 182, 24. Si addatur κακοῖς, sensus erit idem atque 172, 38. πλουσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγενημένος συμφορῶν. vide et p. 163, 33. Sed sine κακοῖς sensus optimus, quasi dixisset, τὰ τῆς πόλεως κατεδωροδόκουν. vide p. 178, 6.

173, 24. ὑμετέρα φυγῇ, i. e. ὑμῖν τοῖς φεύγουσιν, ut Thucyd. VIII. 64. p. 542, 35. Duk. Deinde verba ἐκ τοῦ ἄστεος vel transponenda cum Tayloro, vel potius delenda.

173, 27. ἡμῶν Bekker. vide hic p. 172, 33. et verte, *plures esse qui nobis* (τοῖς μείνασιν μὲν, οὐ μετέχουσι δὲ τῶν πραγμάτων) *magis timerent*. Sed omnino legendum videtur τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν δεδιότας (vide ad 172, 23.), alioqui subest nonnihil obscuritatis. Vulgata enim etiam explicari potest, *plures esse* τῶν ἐν ἄστει, *qui desperarent retineri posse oligarchiam*, vel, *qui vos jam deprecari mallent quam bellum experiri*.

173, 31. Eadem fere Andocides de Pace init. (p. 23, 39.)

173, 33. βουλόμενοι — ἐμμένουσι non prorsus mendosum, si vertas, *servanda censent, dant operam ut serventur*, etc. Sed adeo turbatur in terminationibus apud Lysiam, ut malim cum Reiskio, βούλονται — ἐμμένοντας. Vide marginem Porson. ad Med. 247.

173, 36. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων ἢ πυνθάνεσθαι. Del. ἤ.

173, 41. δέξαιντ' ἂν —. Vix satis emphaticum. Exspectes εὔξαιντ' ἂν —(δέξαιντ' ἂν recte, mox p. 174, 36.)

[157] 174, 9. τοῖς ἄλλοις *concordiam juravistis*. Quinam hi ἄλλοι? Intelligerem,

ἀλλήλοις δέ. Ceterum non concilio Andocidem de Mysteriis p. 11, 8. Nil agit Schneid. ad Xen. II. 2. 11. De tota re ne verbum quidem Mitfordius, suo certe loco.

174, 19. Ad παραμεῖναι deest ἂν. Q. ubi ponendum.

174, 20. δι' ἑτέρους ἐσώθησαν. Vide mox v. 37.

174, 26. Recte contra Marklandum def. Reisk. ἄρχοντες.

174, 36. Post διδόντες desunt quædam. Deest præterea τούτοις. Unde possit quis, τούτοις διδόντες, οἳ δέξ. Deinde acutissime Reisk. v. 38. ἐπηλυγάσεσθαι, quamvis male interpretatus. Sensus est, *Hodierni demagogi timent, ne sua gratia obscuretur, si quis alius posthac reipublicæ prosit.* Sed nescio an passivam significationem possit habere ἐπηλυγάσεσθαι.

XXVI. ΚΑΤ' ΕΥΑΝΔΡΟΥ.

[159] Certissime fallitur Taylorus, putans Evandrum ad officium βασιλέως aspirasse. vide p. 175, 42. (Istius loci sensus est, *Dum Archonte carebimus, sacra quæ ab eo procurari solent, procuranda mandabimus novo Regi et sociis.* Male Reisk. quasi esset, τὸν νῦν βασιλέα ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος.) Neque minus certum errare Marklandum (ad p. 175, 37.), thesmothetæ docimasiam putans agi; vide p. 176, 15. Archontis eponymi esse patet ex p. 176, 21. ubi mentio fuit ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν. Vide Lysiam p. 144, 28. Mortuus Thrasybulus Stiriensis, secundum Dodwell. Ol. 97, $\frac{3}{4}$. (Xenoph. Hell. IV. 8. 30.) Videndum, utrum Stiriensem an Colyttensem dicat Lysias. Evander sive Menander archon Olymp. 99, 3.

p. 175, 8. ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ. Pro ἀγωνιῶ mss. ἔγωγε, neque specie caret, ἀγωνιῶ e var. lect. ortum. Nescio tamen an utrumque assumendum, ὃ δὴ ἔγωγε ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ.

175, 13. οὔτε τῆς [αὐτῆς] δουλείας. Utrum αὐτῆς sit delendum (aut leg. αὐτῆς τῆς δ.) forsan dubitari potest. Vulgata per se optima; sed sequentia, τῆς ἐλευθερίας etc. melius hic opponuntur, absente αὐτῆς. Epitaph. p. 196, 33.

175, 30. Lege, οἱ κωλύσοντες αἴτιοι, in futuro.

175, 37. Lege, κατὰ τοὺς νόμους οὐ δυνατὸν κληρωθῆναι. Deinde mutilus locus. Sensus ad hunc ferme modum supplendus: διαπέπρακται, κολαστέος μᾶλλον ἢ τιμητέος. ἢ τί προσδ. Παρὰ defendi possit e p. 103, 25. Andocid. 11, 38. Lys. 165, 38.

176, 3. ἐν αὐτῇ [τῇ πολιτείᾳ]. Recte Bekkerus, nisi mavis ἐν τῇ αὐτῇ πολ.

176, 6. μικρὸν ἡγουμένους τὸ πρᾶγμα, μὴ φ. αὐτῆς. Malim deletum τὸ, ut sit, *thinking it a small matter;* alias potius oporteret αὐτοῦ.

[161] 176, 9. ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν. Vide pro Mantitheo p. 146, 7. etc. Emendant ὄνομα vel τοὔνομα. Vide tamen an ἅρμα fuerit nota quædam, eorum nominibus apposita, qui in equitibus meruerant.

176, 24. ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις. Plenius dixit Æschines c. Timarch. p. 25, 26. τὰς ψυχὰς ἐφ' ἑτέρων γένησθε. c. Ctesiph. p. 75, 20. γένεσθε — τὴν διάνοιαν — ἐν τῷ θεάτρῳ.

176, 32. Malim, ἐὰν δὲ τοῦτον.

176, 35. ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει, vel ponenda ante κατηγορεῖν, vel potius delenda.

176, 39. δικαίως [ἂν] ἀποδοκιμάσαι. Deinde vel μὴ τόνδε cum ms. vel μὴ καὶ τόνδε. Isocrates Permut. 112. ἢ καὶ τῶν ἀγαθῶν κοινωνεῖν ἢ μηδὲ τῶν ἀτυχιῶν ἀπολαύειν.

176, 42. Recte defendit Reisk. Alias possis fere ad mentem Taylori, ὥσπερ ἐκ τούτων προσληψομένους ἀδοκιμάστους, ut προσλ. referatur ad ὑμᾶς.

177, 5. ἐκ τῆς πολιτείας — βάσανον ἔχουσιν. Lege τὰς per appositionem, ut De bonis Aristoph. p. 154, 13. ubi φιάλην ms. Vel. ἑκατέραν τὴν πολιτείαν. Vulg. verte, *documentum habemus, quales illi futuri sint in utravis republica.*

177, 7. Ad Marklandi et Reiskii mentem leg. διὰ μὲν τοὺς τοιούτους, τοὺς σ. διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς μὴ συλληφθέντας ἐκφυγεῖν. (τοιοῦτοι, qualis Evander; ἄλλοι, boni, ut p. 177, 1.)

[163] 177, 17. Frustra sollicitant. Verte, *quales, ego, pro populo respondens, dico esse.* Lenius poterat Marklandus, ἐποιήσαντο. τοιαῦτα ἐγὼ — ὑμέτερον δὲ —.

XXVII. ΚΑΤ' ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

[165] p. 177, fin. Confer Aristoph. Eq. 1355. Ceterum mutilus est locus, ut videtur: sensus, *quod isti semper dictitabant, nunc saltem verum est; quum ita attritæ sint civitatis opes, ut* [nisi coerceantur horum rapinæ, peritura sint stipendia. Istarum autem rapinarum] *odium ad vos redit, lucrum ad istos.* Omittit ms. τοσοῦτον. Quare vide, utrum post ἧττον, an post πλῆθος, ponenda signa lacunæ.

178, 3. αἴτιοι εἶναι ψηφιεῖσθαι. Non temere mutand. *when people expect that they will cause you, etc.*

178, 5. Eurip. Alcest. 279. Lys. c. Eratosth. p. 122, 28. ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μή. Ceterum

frustra politicis concionatur Marklandus. Hodie diceret Lysias, *the safety of the country depends on its finances.* Explicat ipse Lysias c. Ergocl. p. 180, 24.

178, 5. Malim, οὗτοι, οἱ φ.—οἱ τῶν ἀ. Vide Eurip. Androm. 1162, 3.

178, 8. Vide an del. ἁπάντων. Confer p. 150, 33.

178, 13. ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν. Malim, τὸ μὴ—. Hic p. 89. Collato p. 185, 30. dele τοῦ.

178, 15. ἕξουσι. Malim, ἔχουσι.

178, 19. Speculatum veniunt vestrum judicium. C. Nicomach. p. 185, 25. Andocid. Myst. p. 14, 12. Lysias c. Eratosth. p. 123, 19. c. Frument. p. 166, 5.

178, 23. Hic p. 181.

178, 33. Demosth. Olynthiac. III. p. 36—37. Reisk. An leg. πατρῷα κ. sine τά?

[167] 179, 6. Recte opinor Reisk. ἔστι δέ. E superiore fluxit ἔτι.

179, 10. Non fero τοὺς ἀδικοῦντας, quod oppositioni nocet, et e sequenti huc tractum. Malim, ὥσπερ εἰκὸς, vel ὡς εἰκός ἐστιν, deletis istis. Deinde lege, εἰ [4]δικαίως [1]τοῖς [2]μὴ [3]ἐπεξιοῦσιν (vel 1234) ὀργ. vel sine δικαίως, quod malim. Nunc ultima minime sollicito. *si illis irasci soletis qui accusationem non ea qua par est fide prosequuntur,* (ut Reisk. t. 6. p. 615.)

179, 13. καὶ μὴ, ὥσπερ—εἰθ. ἐστὲ—ἀφίετε. Rectissime. Transit constructio. vide hic p. . Sed non huc retulerim p. 178, 44. ubi acquiesco in ἐξαιτήσονται.

Orat. fin. compara cum Nicomach. fin. P. 178, 11-14—185, 29. 32. p. 178, 18. 23—185, 25. 29. et 186, 28. p. 179, 4—186, 27. p. 179, 12—186, 12.

XXVIII. ΚΑΤ' ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

[169] Statim post mortem Thrasybuli Stiriensis, p. 180, 11.

p. 179, 26. Concinnius, καὶ ἐκ τῶν ὑμ. πλούσιος ἐκ πεν. γεγ. vel καὶ ἐκ πεν. πλ. ἐκ τῶν ὑμετ. γεγ. quod malim.

179, 27. καίτοι πῶς. Quare καίτοι. Exspectes potius ὥστε. An mutilus locus?

179, 45. ἀρχαίων νόμων juncta cum sycophantia. Explica ex Andocid. de Myst. pp. 10—12. NB. Hist.

180, 5. Certissime Reisk. ἍΜΑ. Confer Aristoph. Plut. 567. et Lysiam p. 182, 17. etc.

180, 16. oratores, ἐχθροὶ, et prytanes, non satis commode enumerantur. An, ἀρχῶν, *magistratibus?*

180, 35. οὐ πονηρούς. Attica λιτότητι possis utcunque defendere, ut sit pro ἀγαθούς. Sed quinam sunt illi alteri, ἐκείνων φυγήν? Incrustare facile, ἐκείνην τὴν φυγὴν, vel τὴν ἐκεῖσε φ. Sed videtur excidisse membrum periodi: μετέσχον, [πάσης τιμῆς καὶ χάριτος ἀξίους νομίζω· ὅσοι δὲ αὐτοῖς μὴ συνεκινδύνευον μὲν, ὅμως δὲ ὅσον ἐδύναντο ὠφέλουν,] οὐ πονηροὺς etc. Vide p. 177, 7.

XXIX. ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

[171] Statim, ut videtur, post damnatum Ergoclem. (Circa init. Olymp. 98.) Ἀπογραφή. p. 181, 24.

p. 181, 33. τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε. Putabam numeralem excidisse; τρίτον αὐτὸν, puta. Sed omnino leg. τῶν ὑμετέρων ποριστὴν—. Propius ad literas πωλητὴν, sed illud verum.

181, 35. εἰ—ὀλοφυροῦνται—οὗτος δὲ—ὑπέστη. Lege, ὀλοφύρονται.

181, 43. δέδοκται. Corrupt. Sensus, ἀνάγκη vel προσήκει.

182, 1. Pessime Reisk. περί. Vide mox, ubi hæc memoratur ut Ergoclis pecunia. Mox dele καὶ μὴ κατηγορεῖν. Deterritos ait; ergo κατηγορεῖν conati sunt? Imo, ἡσυχίαν ἦγον.

182, 11. Vide hic p. 181. ad p. 186, 15.

182, 23. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα [τοῖς κλέπταις] συνειδότες Scholion, ut puto, ad τ. α. ἐνέχοιντο. Vide an et leg. ἐνέχονται, nam hoc revera factum esse liquet ex ipso loco. Vide hic p. . Sed nunc dubito, an non defendi possit optativus hic et paulo ante v. 15. Bene se habere videntur et duo futura, ut p. . De hac re quærendum. Vide paulo ante ad 181, 35. Infra hic p. 239. Isocr. c. Lochit. 6. θαυμαστὸν εἰ—νομίζετε (al. νομιεῖτε)—τοὺς δ'—ἀφήσετε. Ibid. 24. εἰ τυγχάνοιμεν—ἀξιοῖμεν.

[173] 182, 26. ἆθλα—ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. Vide an præpos. nata sit ex vicinis syllabis.

XXX. ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

[175] An idem Nicomachus, de quo p. 110, 8. 111, 3.? Acerba et acuta, subinde vehemens, minus tamen eleganter scripta quam XXVII et XXVIII. Scripta post Olymp. 95, 1. Pacis tempore, p. 185, 18. Nicomacho mandatum fuerat, sexennio ante Athenas captas, ut Solonis leges describeret. Belli tempore, vide p. 185, 40. postea eidem est mandatum, ut leges de sacris faciendis in tabulas referret; in quo quadriennium consumpsit. Vide hic ad p. 183, 23. Δοκι-

μασία Solonis et Draconis legum, post XXX. Andoc. de Myst. p. 11, 17. et seqq. (Mitford, t. 5. p. 83. etc.)

p. 183, 7. ἐπ. τοίνυν [καὶ]—.

183, 10. οἷα νέος ὢν αὐτὸς, malim. et mox v. 33. καὶ αὐτὸς ὡς ἀχ. Vide mox ad v. 26.

183, 16. Malim, ἐταμιευόμεθα, vel saltem, ἐτεταμιεύμεθα.

183, 23. Nihil mihi certius videtur, quam Schotti emendatio, ὁμοίαν. Nam interrogare ὁποίαν, ut vult Reiskius, non puto. Vide Porson. . . . . Sed esto ut interroget; an potest aliquid esse planius, quam omnia ista, v. 12. etc. προσταχθὲν γὰρ — usque ad εὐθύνας ὑποσχεῖν, v. 21. præmissa esse de veteribus delictis, antequam ad ipsam causam veniatur?

183, 26. Lege, μόνος αὐτὸς, nisi plene dist. ante καὶ τοσαῦτα.

183, 28. ἠξίωσας ἐγγράψαι, scil. τὸν λόγον. Vide Aristoph. Vesp. ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

[177] 183, 42. τρισχιλίων defendi utcunque potest, *nullius oligarchiæ particeps fui, a prima, CCCC virorum, usque ad ultimam, trium millium.* Sed recte emendant πεντακισχ. Alterum mutarunt scribæ, ut accomodarent ad τριακοσίους (quomodo corruptum invenerant textum).

183, 43. δεινὸν—εἶναι [ὅτι] εἰ—Suspicor, εἶναι· εἰ—Vide mox ad 186, 8.

184, 2. An, ἔτι δ' ὑμᾶς οἶμαι θαυμαστὸν νομίζειν (sed simplicius νομίζω delere cum Marklando, prioribus servatis. Poteras et, ἔστι δ' ἐμοὶ θαυμαστὸν, εἰ Νικόμαχος—ἀξιοῖ.), Νικόμαχον ἑτέροις μνησικακεῖν ἀξιοῦν. Scholion est illud ἀδίκως vel ἀδίκοις. νομίζειν ὅτι Νικόμαχος Bekker. e ms. p. 111, 35.

184, 15. Σάτυρος καὶ Κλεοφῶν. Nomen e vicinis irrepsisse constat, uncinis includit Bekkerus; si tolli vult, non assentior. Sat probabilis Schotti emendatio, Χρέμων.

184, 18. [καὶ] ὁπόσοι, nisi vertas, *illi ipsi, quotquot.*

184, 36. [κοινοῖς καὶ] κειμένοις. Var. lect. κοινὸς νόμος hic alienum; vide Markland. ad p. 187, 41. Conf. p. 96, 10.

184, 38. κυρβέων καὶ εὔπλων. Eleganter Taylorus, ΣΤΗΛΩΝ, sed vereor ut recte. στῆλαι absolute essent Nicomachi tabulæ, vide p. 185, 12. Nihil succurrit quod satisfaciat. Si λόγια est vox prosaica et oratorica, quum ms. det ΟΠΛΩΝ, possis, ΟΡΓΙΩΝ (Λ superscr.). Sed qu. an verius βίβλων. [illegible]ων, [illegible]ων Commentarii ad arcana sacra pertinentes: Demosth. de Cor. p. 313. Fals. Leg. p. 403. ed. Reisk. Isocr. Æginet. §. 6. Hermesianax Athenæi XIII. p. 597. etc. vv. 25. 45. Ceterum αἱ συγγραφαὶ mox p. 185, 11.

[179] 185, 2. συμφέρει. Male Reisk. Respicit ea quæ modo dixerat de fortuna civitatis.

185, 3. Malim, ΚΑΙ ΑΔΥΝ.

185, 9. Marklandum recte reprehendit Reiskius, ipse ab eo deceptus in illis quæ dicit de novem talentis, quæ aut vera sunt aut falsa; certe nil ad Lysiam. Prima ταῦτα in ἄθυτα mutat Marklandus, eodem manente sensu; etiamsi vertendum esset, ut contendit, ἄθυτα, *quæ non erant facienda:* quum debuisset, *non facta,* ut p. 175, 34. Deinde ἱερὰ ἀ. τριῶν ταλ. etc. verte, *pars sacrorum, quæ constitisset tribus talentis, non facta est.* (ἄρτος ὀβολοῦ est vel nostrum *a penny loaf,* vel *a pennyworth of bread.* Ar. Eq. ὀβολοῦ κοριάννοις. Lys. p. 908. Reisk. ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, *a cargo worth two talents.* Epictetæ testamentum in Mus. Veron. p. 24. v. 181. 187. τυροῦ—στατῆρος, *a stater's worth of cheese.*) Eo magis mirere Marklandi errorem, quod mox ἓξ ταλάντοις, in quo consistit loci difficultas, si qui tamen est difficultas, optime defenderit, *by six talents.* Nil dicit Lysias de ipsa summa, sed loquitur de differentia tantum. Hoc dicit: *infecta fuit pars veterum sacrorum, ad tria talenta; erogata sunt et consumpta sex talenta, in novis sacris. Si, peractis veteribus, a novis abstinuissemus,* τρία ἂν περιεγένετο. *Nos, we should have been three talents in pocket.* En satis verborum ad probandum 6=3+3.

[181] 185, 13. Malim, καὶ ταύτας ὁ ἱερ.—ὡς εἰς εὐσέβειαν—.

185, 20. Malim, ἡ βουλὴ ἡ ἀεὶ βουλεύουσα. Vide ad Demosth.

185, 25—32. Hiulca oratio. Eadem fere c. Epicrat. p. 178, 11—23. unde huc illata suspicor. Abrupta nimis mentio κλοπῆς, quæ proprie nihil ad Nicomachum; aptissime contra cohærent, εἰς ἀπορίας καθίστασι, v. 25. et ἠδίκημεν etc. v. 33. Deinde κλοπὴ inducitur, ut novum argumentum, v. 25. Ceterum cum 185, 25. προσέχουσι τ. νοῦν confer p. 186, 28.

185, 28. τὸν natum puto ex ἐσχάτων.

186, 7. Marklandi, αὐτοὺς—πιστεύετε, Hellenisticum esse suspicor. Malim, αὐτοί.

186, 8. ὁ δὲ πάντων δεινότατον [ὅτι] E ms. ὅτι addit Bekk. Sed tum vereor ne leg. τὸ δὲ, ut p. 178, 41. Vide hic ad 183, 43. c. Diogit. p. 907. R. ὁ δὲ π. δ. οὗτος γὰρ—.

186, 12. ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι. Friget κρίνεσθαι. Sensus forsan, *ut piaculum* (κάθαρμα) *in malam rem ablegari.* Verbum non reperio. An excidit ξενίας?

186, 15. Malim, περὶ μὲν τούτου, *de ipso reo.* Eadem menda p. 182, 11 et 168, 24.

186, 20. δεῖσθαι [ὡς χρὴ] παύσασθαι. Suspect. Ceterum confer c. Alcib. I. p.

141, 25. unde firmatur lectio Bekkeriana ζητοῦσιν. Confer et c. Philon. p. 190, 1. An leg. πεῖσαι ὡς χρὴ, ut ante ζητοῦσι rursus subaudiatur πεῖσαι? Sententia: Patroni a reo non impetrarunt, ut legibus obediret; ne vos exorent ne puniatis.

186, 22. ὥσπερ ἂν—ὁρᾶτε. *whatever exertions you see them make.* Sed malim abesse ἄν, *quomodo nunc videtis.*

186, 22. Confer Alcib. I. p. 141, 23.

186, 23. ὅτι [οὔτε Νικόμαχος οὔτε] τῶν αἰτησ.

186, 28. *Accusatores non exorarunt patroni; ne vos, judices, exorent.* Eadem supra c. Epicrat. p. 179, 3. et c. Philon. p. 189, 43.

In fine. Malim, τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντα. Hic p. 94.

XXXI. ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

[183] 187, 5. Male τοῦ λόγου Marklandus, *if in my speech I should fall short of the charge.*

187, 7. An, sine πάντων, leg. et disting. ἐνδεῶς μὲν γὰρ, δι' ἀπειρίαν, τῶν τούτῳ πεπρ. ut constructio sit, εἰρηκὼς ἂν εἴην ἐνδεῶς μὲν τῶν etc. Imo debebam, διὰ τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν. Sed suspectam habeo vocem ἀπειρίαν. An possit significare *immensitas* (quod est apud H. St. sine auctore) nescio; sed dixisset orator potius μέγεθος vel ὑπερβολήν. Aliquando suspicabar legendum, ἐνδεῶς μὲν, διὰ ἀπειρίαν τῶν τοιούτων πραγμάτων. Quæ verba fere occurrunt alicubi in Lysia.

[185] 187, 13. ἐπιθ. τούτου, scil. τοῦ εἶναι πολίτας. Ineptissime Marklandus τοῦ ἴσου.

187, 31. ἔνιοί τινες. Isocr. jungit plus semel.

187, 33. Malim, ἢ συγκατελθεῖν ἐργασάμενός (vel —σόμενός) τι τῶν κοινῇ τῇ πόλει συμφ. ut p. 190, 2. vel τῇ π. κ.

187, 35. καὶ γὰρ — Imo καίτοι, ut Bekkerus, vel saltem καὶ μὴν—.

187, 42. δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Om. μὴ ms. Nescio an recte Schottus, totum μὴ ἀδικεῖν delens.

188, 7. In re desperata, tento: συγκατελθεῖν· [ἀλλὰ ξένον ἐποίησεν αὐτὸν,] (vide p. 187, 29. 30.) καὶ ταῦτα φύσει ἀστὸς γενόμενος. (*Vir maximus* apud Taylorum, qui etiam sine ms. ἀστὸς detexit, videtur esse Bentleius.) Sed ut verum fatear, exspectarem potius ὤν, quam γενόμενος: omnino vide c. Alcib. I. p. 143, 20.

188, 25. ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείαν ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ,—Si sensus est, *pauca quidem, sed quod esset satis*, addendus videtur articulus, τἀναγκαῖα δέ. Sed vel sic ultima supervacanea. An, ἀνεχόμενοι δὲ—.

188, 28. [αὐτὸν] δι' αὐτὸ — Vel αὐτῷ cum Reisk.

[187] 188, 42. ἂν ποιήσοντα. Lege ἂν ποιήσαντα, vel dele ἄν.

188, 43. *Mater a liberis* μηδ' ὠφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι. Saltem μηδὲν, alias sensus erit aut nullus aut oratoris menti contrarius. Sed malim, μικρὰ ὠφ. nisi mavis μικρὰ ἢ μηδὲν ὠφ. Deinde dele ἔχειν.

189, 12. An servandum πονηροῖς, mutata distinctione: κίνδυνος καὶ, τοὺς χρηστοὺς ἐὰν αἰσθάνωνται (οἱ πολῖται scil.)

189, 19. Pro ἀπορίας conjiciebam τιμωρίας. Sed nescio an aliquid desit, ut hæc non ad Philonem, sed ad civitatem spectent. Vide mox p. 189, 43.

189, 27. σφόδρα γ' ἄν. An l. ἢ σφόδρα γ' ἄν? Cave autem interroges post ἐτέθη.

189, 32. Non puto mutandam mss. lectionem κολάσετε. Imo necessario, si vera est obs. Porsoni Opusc. p. 33.

189, 33. ἐδείχθη ἀμφ. ταῦτα. Intelligerem εὑρέθη, ἐπράχθη, ἐνομίσθη, etc. Alienum δέδεικται, de quo mss. ad Dem. Ind. Deinde malim κακοῖς δὲ — Ceterum notandum παρασκευῆς, bono sensu. Vide p. 187, 4.

189, 40. καὶ οὕτω συντιμηθῆναι. An, ἢ καὶ ὁπωσοῦν τιμηθῆναι? *to be rewarded before them, or indeed be rewarded at all.*

189, 45. τὰ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο. Lege, πόλις. Hic p. 94.

190, 3. Lego et distinguo, —μένων, μόνος δὲ, ὦ β. ut ἧς non minus ad τυχὼν quam ad τυχεῖν referatur. Etiam ad ἀπεστέρησεν repetendum τῆς β. Sana omnia, legas modo διαμαχόμενος cum Markl.

[189] In fine. κοινὰ παραδείγματα. Tentabam, ἱκανὰ, vide fragm. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ init. Sed nunc vix dubium, quin mendosum sit παραδείγματα. Sensus videtur, *commune malum.*

XXXII. ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Oratio habita post finem belli Peloponnesiaci, vide p. 896-7.

p. 893, ult. ed. Reisk. φεύγειν [αἰσχρὰς] δίκας (δίκη αἰσχρὰ pro Mantith. p. 146, 38. 'Απολ. Δωρ. p. 163, 15.), vel potius specialis vox deest, puta ἐξούλης. Vulgatam defendit Isocrates Trapez. 69.

898, 8. ἀθλίως ἐκπεπτωκότες. Hic supplendum, vel etiam addendum, τῶν ὄντων. Sed vel sic vix placet rerum ordo. An transp. οἰκτρῶς — ἐκπεπτωκότες post μητέρα? An potius corrupta vox ἐκπ.

901, 4. τὸν βίον καταλιπεῖν. Ambiguum. Verba sonant potius, *rem*, vel *opes*, quam

vitam. Malim igitur λιπεῖν.

905, 3. ὅποι τρέψειε correxi ad Plut. 1013.

905, 9. Forsan, οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ δέκα μνᾶς, ἐκ π. δ. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται, partim cum Reiskio. Pro πέντε καὶ δέκα (vel quicunque fuit numerus) facile supponi potuit πέντε καὶ εἴκοσι, ex prava correctione, cum jam mutilus esset locus. Possis etiam, οὐκ ἀναλώσας πλεῖον ἢ εἴκοσι μνᾶς, ἐκ π. δ. ὧν τίθησι, τὸ ἥμισυ τούτοις λελόγισται.

[191] 906, fin. Malim, μισθῶσαι — ἀπηλλαγμένον — πριάμενον. Nominativus non defendi potest e p. 173, 8. (si ibi disting. παρέλιπον, ἀδικοῦντες ὑμεῖς) neque e Porsono ad Orest. . Sed vide an sit anacoluthon, ut procedat constructio, quasi fuisset ἐδύνατο pro ἐξῆν αὐτῷ. Supra c. Philon. p. 188, 14. εἰσενεγκεῖν et ὁπλίσαι defendi possunt, quasi præcessisset καταστῆναι. Imo sana videtur vulgata, i. e. ἀπηλλαγμένοις et πριαμένοις, ut constructio transeat, quasi fuisset, ἐξῆν αὐτῷ ποιεῖν κατὰ τοὺς νόμους, οἳ κεῖνται τοῖς ἐπιτρόποις, μισθῶσαι — ἀπηλλαγμένοις —.

908, 1. Malim, τὸ ἥμισυ τούτοις ὀρφανοῖς οὖσι.

908, 12. Optime Bekkerus, ὅπη μὲν— ῥᾳδίως δ'—. Nos, *he has nothing to do but to score up the outgoings to them, and pocket the returns himself.*

XXXIII. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

[193] Habita Olymp. 98, 1. Vide Diodor. apud Taylor.

P. 912, 3. Viri docti, γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι. Possis et γίγνεσθαι.

913, pen. φιλονεικεῖν μέν ἐστιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν. An, τῶν τἀναντία? Nempe πραττόντων. Similis sententia, Isocr. Areopag. §. 3.

914, init. Debebat, ἡ μὲν ἀρχὴ—τὰ δὲ τῶν Ἑ.—τῶν δὲ χρημάτων—.

914, 13. καιομένην τὴν Ἑλλάδα—Malim, κακουμένην.

914, 16. ἀπόρθητοι Lacones. Docta Marklandi nota: adde Antiphanem Athenæi XV. p. 681. C. Ceterum ineptit R. κεκτήσεσθαι corrigens. Nos, *that the liberty they have acquired will be eternal.*

916, antep. ὕβριν κωλῦσαι. Malim κολάσαι.

XXXIV. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

[195] Pacis tempore.

917, 6. διὸ δὴ. Nil ineptius. Lege, πρότερον δὶς ἤδη· καὶ τούτων μὲν—. δὶς ὑμᾶς κατεδουλώσατο Theramenes, p. 127, 23. ὀλιγαρχία δὶς κατέστη, Δημ. κατ. Ἀπ. p. 174, 13. Isocr. Antidos. 342. de Pace 64. 149. Lochit. 14. Sic καὶ, 103, 6. 110, 20. 156, 19. 172, 35. 174, 33.

918, 1. Frustra mutat Reisk. Vide p. 174, 37.

918, 5. οὔτε ἡλικίᾳ. Recte opinor Marklandus, οὔτε πλούτῳ. Alterum sumpsisse videtur Stephanus e p. 149, 40.

918, 5. An, ἐκποιήσωμεν?

921, ult. Deesse aliquid viderunt omnes. An, εἶτα τοὺς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἀντεχομένους ἐρωτῶσι. Per τὰ ἡ. ὑπάρχοντα intelligo τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν. Ceterum confer Isocr. Archid. 67.

922, 7. Lego, ἐὰν μὲν πείθω,—Μαντ. τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας—sine ceteris quæ e seqq. fluxerunt. Deinde ἴσασιν γὰρ ἐκεῖνοι, ὅτι—Recte expl. Reisk.

923, 6. Lege, τοσούτῳ ἧττον ἐπιθυμ. cum Reisk.

Frag. κγ'. v. 9. Dele syllabam male geminatam, et lege, δίκαιος δ' εἶ μηδὲν π.

Decemb. 28. 1822.
Iterum legendi finem feci Jan. 22. 1823.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO SECUNDO.

PRÆFATIO TAYLORI

AD

EDITIONEM LONDINENSEM.

TANDEM nova hæc Lysiæ Editio, benevole Lector, serius fortasse quam oportuit, serius certe quam aut destinavi aut prævidere potui, in manus tuas et judicium publicum venit. Nam sive fuit mea in operis Typographicis novitas et insolentia; sive itineris spatium, quod Chartæ singulæ ultro citroque confecerunt, atque adeo nonnullæ odiosæ difficultates, quæ hominem minus gratiosum in literaria ista consuetudine accomitari solent; sive denique varia et graviora negotia Reipublicæ nostræ Academicæ, quæ, interea dum prelum exercebatur, meam qualemcunque operam ad suas res obeundas publice excitavit, et quæ omnia vitæ meæ officia merito suo maximo vendicare potest; quicquid id demum fuit, per sexennium et amplius productum est opus, quod infra angustiores limites conclusisse forsan potuerunt aut fortunatiores, aut certe minus exercitati.

Moram in edendo, qualis fuerit, accepisti. Utrum ea sit necne ut ab omni desidiæ turpitudine liberari possim: id, una cum libri, quem hodie versare occœpisti, fortuna, meaque adeo existimatione, quam in eo sitam esse video, tibi, benevole lector, tuæque sententiæ committo. Ea tamen lege committo, ut, si habeas, ubi ingenii solertiam, divinandi felicitatem, atque in literis exercitationem desideres, nolis interea temeritatem exprobrare, quod in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore, infructuosissima omnium studia atque artes plane deciduas excoluerim; quod juxta Poetam,

> 'Laborem provocando, perdomando tædium
> Forsitan nec lecta multis e latebris scalpserim.'

Esto sane: sed dum quisque suos patitur Manes, quidni ego non paterer nostros? Cur hereditatem, quæ mihi obvenit, damnosam licet, non cernerem? Nam cum diu est, quod ad vetustos scriptores emaculandos, si minus natura, usu tamen aliquo et studio deferebar, eos maxime, quos scirem et juris antiqui consultissimos, et parentes civilis scientiæ, mihi commendavit Majorum nostrorum auctoritas: qui, in Domo nostra bonarum artium fœcundissima, antiquam Jurisprudentiam incultam esse noluerunt, quorumque

meritis ad me quoque pertinet istius disciplinæ professio. Ita hodie, cum ex nostro ingenio, tum ex aliorum institutis, ad ea studia detrudi me et quasi compingi video, quæ (siqua est in literis prærogativa displicendi, neque certatim frigescant) et serio displicent et frigescunt maxime. Miseram sane conditionem vel tuendi vel ornandi Rempublicam literariam! quæ si me fortasse minus deterreat, subagrestem, meis moribus viventem, et durum ad magnorum pollicitationes, nonnullam tamen ægritudinem affert, posse publice hebescere aciem literarum, et præstantissimorum hominum studium tardari, cum ex his literis ne minimus ille capiatur fructus laudis et existimationis, quem semper summum, hodie fere solum eruditi exspectare potuerint.

Quæ cum sit publica fortuna artis nostræ, atque interea domi habeat, quod impendio esse possit (est enim literarum varietate pene infinita et severitate inclementior, cum ceteræ fere omnes in ambitu suo arctissime contineantur, neque ad alienos fines facile excurrant), mirari mecum soleo, unde optima quæque ingenia ad hæc studia accendi maxime soleant, et in communi bonarum artium naufragio serius restinguantur. Nescio enim, annon ex omni antiquitate summos homines vel abundantia doctrinæ vel ingenii felicitate Disciplina nostra extulerit. Cum et in hoc ipso literarum flexu Academia nostra, ut in omni, ita in hac præcipue eruditionis parte maximos viros et omni præconio dignos informare et excolere non destitit; Bentleium utrumque, Haræum, Mangeium, Thirlbæum, Wasæum, Pearcæum, Walkerum, Marklandum, Jortinum, aliosque, quorum publice conticentur nomina, merita maxima non ignorantur.

Verum ex nostratibus nemo fere, aut hoc, aut superioribus sæculis in Jurisprudentia Attica atque Oratoribus Græcis operam suam locabat; in quibus tamen, si eruditionem spectes, maximo cum fructu locari poterat. "Ex horum Oratorum scriptis non antiqui tantum Jurisconsulti Romani profecerunt plurimum, sed post instauratas literas Budæus præsertim et alii suos fundos irrigarunt. Hodie pene ipsa nomina ignorantur. Tantum invisa quondam Barbaries amatur."* Imo eousque ignorabantur, ut, cum ad Lysiam recudendum accessi, statim sensi, non pauciores fere ad Editionem promovendam excitasse meæ sedulitatis et constantiæ existimationem, quam aut Tanti nominis celebritatem, aut cum hominis fama et scriptis consuetudinem.

Unde tanta Incuria occupavit hanc literarum partem, quæ tam insignem utilitatem secum affert, inter plurimas hanc aliquam rationem esse arbitror: scilicet, quod harum Orationum, quæ circumferuntur, Exemplaria, neque ea tamen facile obvia, La-

* Bœcler. de Scriptoribus Græcis et Latinis.

tina interpretatione fere destituantur. Quæ est sane et altera conditio Græcarum literarum non minus dolenda, quod, cum nude prodierint, vix unum aut alterum inveniant emptorem: cum vicissim nihil quidpiam fere magis ad earum interitum contulerit, quam popularis illa et puerilis versiones Latinas attexendi consuetudo. Ita ex illa parte ignorantur, ex utraque negliguntur. Sed de his fortasse satis: aliquid tamen in hoc limine operis præfandum fuisse duxi, cum de horum studiorum infortuniis, tum nonnihil etiam de mea intempestiva opera in iis excolendis. Superest, ut de Auctoris nostri orationibus aliquid addam: quali scilicet fortuna in utraque ætate usæ sint, tum in ea, quæ exstinctas literas præiverit, tum in hac altera, quæ Typographiæ ope novam librorum edendorum rationem introduxit; denique quantum ego præstiti in hac editione adornanda, et quibus subsidiis adjutus id operis in me suscepi.

In Scriptoribus recensendis eo melior fuit antiquorum Criticorum fortuna, quod sæpenumero vetustissima exemplaria nacti sint, et quæ ætate præcederent infinitam istam varietatem lectionis, quam ex describentium vel dolo malo, vel incuria subinde oriri necesse fuit. Eorum usum expediebat, quod nondum optimi et autographi Codd. Barbararum gentium furorem experti sint, neque jam reperto et introducto artis Typographicæ usu incuriosius observari cœperint atque in manibus hominum paulatim esse desierint. Memorat Athenæus (si bene memini, neque enim ab Athenæi lectione recens sum) Sophoclis Codicem ab ipso auctore scriptum: Pausanias in Bœoticis se vidisse affirmat Hesiodi poema ab accolis montis Heliconis sibi commonstratum antiquissimis plumbeis laminis, proculdubio auctoritate publica in honorem tanti civis (si civis fuit) exaratum. Scriptores emaculare eisque ex apposito chirographo auctoritatem conciliare, eorum erat, qui vel primævas membranas vel eis proximas usurparunt. Ita Aristotelem Tyrannio emendavit (dubium tamen an primus), qui cum Lucullo vixit, ab Aristotelis ætate non longe dissitus.* Antiquissimus proculdubio fuit Mnemo Pamphylius, quem διορθωτὴν Hippocratis nominat Galenus, quippe de cujus notis criticis ad Hippocratem postea scripserunt Medici, qui videntur a Plinio laudari. In Romanorum scriptis quanquam ob ludorum celebritatem et excultam magis disciplinam Exemplaria et latius propagari et frequentius describi cœperint, attamen intra eam ætatem serio recensita fuisse accepimus, quæ summa auctoritate destitui non poterant. Ita Tacitum et Apuleii nonnulla recognovit Crispus quidam Sallustius anno Æræ vulgaris 395, qui erat ab excessu utriusque Scriptoris infra trecentesimum. Vegetium (ut est in MS. Puteano)

* Strab. l. 13. p. 609. Plutarch. in Lucullo et Sylla. Ammon. in vit. Aristot. Athen. l. 1. Heysch. Illustr.

Eutropius, quisquis demum fuerit, certe Vegetio ipso non multum recentior. Priscianum Flaccus Theodorus Dionysii V. D. Memorialis Sacri Scrinii Epistolarum et Adjutor M. Quæstoris Sacri Palatii in urbe Roma Cpolitana Olibrio viro Clarissimo Cos. Olibrius Cos. erat sine Collega, ut ex Fastis discimus A. C. 526. quo tempore floruit Priscianus ipse. Quin et Theodorus se Prisciani auditorem fuisse profitetur. Non maximo intervallo Virgilius Censorem nactus est Turcium Rufium Apronianum Asterium, prout ex ejusdem manu apparet in vetustissimo Cod. Virgilii, quem servat Bibliotheca Medicea ad D. Laurentium.

TVRCIVS. RVFIVS. APRONIANVS. ASTERIVS. V. C. ET. INL. EX. COMIT. DOMEST. PROTECT. EX. COM. PRIV. LARGIT.
EX. PRAEF. VRBI. PATRICIVS. ET. CONSVL. ORDIN. LEGI. ET. DISTINCXI. CODICEM. FRATRIS. MACHARII. V. C.
NON. MEI. FIDVCIA. SED. EIVS.

et quæ sequuntur, legenda in Gorii Inscriptionibus antiquis in Etruria exstantibus p. 452. De Asterii (qui Consul erat A. C. 494.) genere et ætate, itemque Virgiliani Codicis emendatione videndus est Eminentissimus Card. Norisius, Cenotaph. Pisan. Dissert. 4. Atque hæc sunt omnia fidei sinceræ et quæ laborare nequeat, quum quibusdam MSS. eorum censura et auctoritas publica, sive autographa, sive ad fidem alterius exemplaris descripta, ad finem adhæsit, atque ad nostra tempora devenit.* Illustriora multo et ad propositum meum disertiora, quæ ab Antiquis memorantur de Plauto a Varrone recensito, unde Plauti fabulæ Varronianæ, quas sc. ille admisit:† de opera, quam juxta Eusebium in Chronicis, impendit Cicero scriptis Lucretii, de Cicerone ab Asconio Neronis Imp. ætate emendato, Ennio a Lampadione,‡ et Virgilio demum vel ipsius Augusti temporibus a Vario, Tucca, et Hygino.

Porro huic felicitati accessit non minor, ea scilicet, quæ Antiquioribus Criticis Auctores integros, adeoque a se ipsis felicius expoliendos recognoscendosque obtulit. Magnum id erat ingenii adminiculum, Scriptorem ex ore ipsius fingere et colores ducere, quos ipse repræsentaverat. Nos vicissim hariolationibus ex æqualium Scriptorum usu ductis, ex Dialecti, in qua scripsit, genio atque indole, ex Scholæ denique aut Disciplinæ auctoritate, ætatem conterimus. Fortasse etiam aliquando cum larvis luctamur, et So-

* Chirographo suo recensiones a se factas attestabantur vel muniebant Critici veteres. Ἐπεὶ κἂν τοῖς βιβλίοις, ἃ διωρθοῦτο τοῦτο, ἐγκαταλέλειπται σύμβολον. ἐπὶ γὰρ τῷ Ἀλεξάνδρῳ παράγραμμα ἦν ἡ πατρίς. Aristid. in Oratione funebri Alexandri Cotiæensis.

† Gell. III. 3.

‡ Ut non turbidæ fidei nec ambiguæ, sed ut puræ liquentisque esset, *equus*ne an *eques* Ennius scriptum reliquisset, librum summæ atque reverendæ vetustatis, quem fere constabat Lampadionis manu emendatum, studio pretioque multo unius versus inspiciendi gratia conduxi, et *eques*, non *equus* scriptum in eo versu inveni. Gell. XVIII. 5.

phistarum umbratiles *μελέτας*, sequioris ævi vel exercitationes vel oblectamenta, magno cum molimine refingimus. Non diffitendum est multa genuinæ Antiquitatis monumenta ideo ætatem non tulisse, quod Censoriam obeli notam sustinere nequiverant. Circumferebantur olim Orationes Lysiæ 400 et quod excurrit juxta Plutarchum et Photium: plurimæ sane ex mente gravissimorum Scriptorum.* Jamdudum autem est, quod conquerebatur Photius Paulum Mysium multas et præclarissimas sua Crisi exstinxisse.† Homerica omnia atque ea, quæ pro Homericis ostentabant variæ antiquorum *ἐκδόσεις*, penitus fere interierunt, exceptis iis, quæ posteritati consecravit ea sola Editio, quæ ceteras omnes vivendo vicit, cujuscunque demum sit, Zenodoti certe non est, cujus Editio Homerica ab Antiquis commendabatur maxime, quandoquidem plures versus, quos ille obelo notavit, hodie in vulgata habemus: non Aristarchi, qui Ulixeam terminavit libri penultimi v. 296. hisce verbis

Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.

Quod ideo libentius commemoro, quia nonnulli non intellecto hoc more Majorum, quæcunque ex Homero ab antiquioribus scriptoribus allegata reperiant, qui aliis atque aliis recensionibus utebantur, ea ad præsens Homerici poematis systema temere agglutinant. Inconsultius quidem hoc, et nullo cum acumine admissum. Cum hoc non esset Homerum, sed centonem exhibere ex diversis Homeri recensionibus consarcinatum. Verum singulare aliquid semper habuit Homeri fortuna. Nemo fere ex antiquioribus paulo doctior, qui ad illius recognitionem non accessit; nemo vicissim ex Neotericis, quem vere Criticum dicere possis. Sive id plurimorum præstantium virorum desperatione factum sit, sive (quod fortunet Literarum siquis sit Genius!) reservata fuerit ea famæ et æternitatis conditio summo isti viro, qui incredibili literarum lumine præsens sæculum ornavit, et immortalibus beneficiis futura omnia demerebitur.

Ut ad Lysiam revertar, quis ille Paulus *ἐκ Μυσίας*, quali lingua, qua conditione et ætate usus est, albus an ater, frugi an nequam, id juxta scio cum inscientibus maxime. Photio certe ætate prior, qui solus, quod sciam, ex antiquis hominem memorat, si Suidam excipias atque præterea Eudociam Imperatricem, quæ ex eodem fonte, unde Suidas, hortos suos irrigavit. Eorum verba sunt: *Παῦλος Γερμῖνος σοφιστὴς, ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς*

* *πλείστους δὲ γράψας λόγους.* Dionys. Halicarn. de Lysia. Catonis orationes non minus multæ fere sunt quam Attici Lysiæ, cujus arbitror plurimas esse. Cic. in Bruto. Multa Lysiæ scripta sunt, nonnulla Critiæ. Id. 2. de Orat.

† *Πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους ἀποῤῥιψάμενος πολλῆς καὶ μεγάλης τοὺς ἀνθρώπους ὠφελείας ἀπεστέρησεν οὐχ εὑρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν, ἐπικρατεστέρας τῆς διαβολῆς, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἢ τῆς ἀληθείας γεγενημένης.* Phot. Biblioth. Cod. CCLXI.

Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β. ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Paulum, credo, ætate anteivere uterque et Dionysius Halic. sc. et Cæcilius, qui ex orationibus Lysiæ 425. germanas esse volunt, non nisi 230 juxta Plutarchum: aut cum Photio 233. Dionysio multum debet Lysias: gravissimo omnis memoriæ in rebus præsertim criticis auctori, ut erat ingenio acerrimus et multiplici lectione instructissimus. Præter eam, quæ superest de Lysia Crisin (quod opus emaculatius longe, ut spero, quam in vulgatis repræsentari solebat, huic Editioni præponi curavimus), commentarium* scripsit de dignoscendis Lysiæ orationibus germanis et adulterinis, hodie magno rei literariæ detrimento non exstantem.

Dionysius† ætate et studiis æmulum habuit Cæcilium Rhetorem, natione Siculum, patria Calactinum.‡ Scripsit ille *σύγκρισιν* Demosthenis et Ciceronis: Demosthenis item et Æschinis: Dictionarium ex ordine literarum: De Demosthenis orationibus germanis et spuriis: de charactere X Oratorum: singularem commentarium de Antiphonte, atque alia permulta, de quibus Suidas consulendus erit. Laudantur a Longino §. 32. juxta finem ejus in Lysiam commentarii. *ὁ Καικίλιος ἐν τοῖς ὑπὲρ Λυσίου συγγράμμασιν ἀπεθάῤῥησε τῷ παντὶ Λυσίαν ἀμείνω Πλάτωνος ἀποφήνασθαι, δυσὶ πάθεσι χρησάμενος ἀκρίτοις. φιλῶν γὰρ τὸν Λυσίαν, ὡς οὐδ' αὐτὸς αὑτὸν, ὅμως μᾶλλον μισεῖ τῷ παντὶ Πλάτωνα, ἢ Λυσίαν φιλεῖ.* Hic est Cæcilius, qui orationem Deliacam Æschini abjudicat, Antiphontis orationes genuinas solummodo 35 admittit, Isocratis 28, in horum Oratorum lectione et Crisi versatissimus.

De Oratoribus Atticis librum adornavit Lysimachides Cæciliano libro oppositum, ut constat ex Ammonio in v. *θεωρὸς*, de quo me plura nescire confiteor.

Curiam Atticam illustravit Hero Atheniensis, incertæ ætatis: de quo Suidas. *Ἥρων. Κότυος, Ἀθηναῖος ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας γεγραφὼς—ἐξήγησιν Δεινάρχου—περὶ τῶν ἀρχαίων Ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνιζόμενοι.*

* Vid. Dionys. in Lysia.

† Hos conjungit Quintilian. III. 1. φίλτατον vocat Dionys. Halic. in Epistola ad Cneium Pompeium de præcip. Historicis. Laudatur a Quintiliano tanquam auctor antiquior. Cum igitur Suidas ætatem Cæcilii ab Julii et Aug. Cæsarum temporibus ad Hadrianum proroget, credibile est, eum, ut solet, duos scriptores immiscuisse, unum, qui sub Augusto, alterum, qui sub Hadriano floruit. De Cæcilio præterea vide Dionem Cassium, Plutarch. in Demosth. init. et in vitis X Oratorum, Athen. l. 6. Longinum sæpius, Photium, Cod. 61. 259, 260. 262. Suid. in Καικίλιος et Ἑρμαγόρας. Voss. Hist. Græc. p. 178. et de arte Grammatica l. 5. Casaub. ad Athen. VI. 21.

‡ Sc. ἀπὸ καλῆς Ἀκτῆς, ut eum laudat Athenæus. Conditur ea urbs in Sicilia Olymp. LXXXIII. 3. Mox voce depravata vocabatur Κάλλαντις. Καικίλιος Σικελιώτης, Καλλαντίανος. Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας. Suid. A Diodoro ad Olymp. LXXXV. 1. πόλις Καλλατίνων. ut dubium an Σιλῆνος, ὁ Καλατίανος ab Athen. p. 268. memoratus sit Siculus Calactinus, an ex Calatio urbe Italiæ. In numis Καλακτίνων visuntur symbola Atheniensium.

Diodorus Valerii Pollionis Alexandrini F. sub Adriano vixit et enarrationem scripsit locorum difficiliorum, quæ in X Oratoribus inveniuntur. Suid. in Πωλίων et Διόδωρος.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites, qui sub Anastasio vixit, scripsit præter Lexicon Rhetoricum, Commentarios in Demosthenem et Lysiam.* Interfectum a Zenone Imp. refert Cedrenus p. 291. qui Zosimum virum spectabilem vocat. Perierunt utique, quæ in nostrum scripsit: attamen Zosimi Ascalonitæ scholia in Demosthenem diversa ab Ulpiani scholiis servantur hodie inedita una cum Demosthenis orationibus in Bibliotheca Vaticana, ut ex Ryckii Catalogo MS. didici. Excerpta ex ejusdem libro περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς Ἐθνικοὺς ibid. memorat exstare idem Ryckius: Zosimi in Demosthenis Philippicas Lexicon in eadem Bibliotheca Labbæus. Ejus in Demosthenem Orationem Leo Allatius Συμμικτῶν lib. 7. Latine vertit. Vid. Fabric. Biblioth. Gr. Tom. XIV. pag. 15. qui ibidem memorat Virum eruditissimum Franciscum Salmonium Præfectum Bibliothecæ Sorbonicæ habere MS. ejusdem lucubrationem εἰς τὸν βίον τοῦ Δημοσθένους.

In eosdem, Lysiam sc. et Demosthenem, scripsit Zeno Citiensis, Zenone Philosopho Stoicæ disciplinæ auctore, qui ejusdem quoque Civitatis erat, multis annis junior. Videtur allegari† a Sulpicio Victore in Institut. Orat. ad Silonem generum, a Scholiaste Hermogenis p. 362. et ab Ulpiano præf. Commentariorum in Demosthenem.

De Antiphontis figuris, de Lysiæ et Hyperidis orationibus scripsit Caius Harpocratio Sophista. De illis, quæ Oratores ignorasse videntur, de formis Orationum, Ementitam esse Herodoti Historiam (sive ut Suidam emendari velit Casaubonus in notis MSS. ad Herodotum περὶ τοῦ οὐ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν) ceteraque Ælius Harpocratio. Vid. Suid. Meurs. Attic. Lect. VI. 2.

Utilem certe operam navarunt Callimachus aliique ex Schola Pergamena in tabulis conficiendis, quas πίνακας et ἀναγραφὰς vocarent. In eas auctorum ætatem, genus, et scripta; scriptorum argumentum, initium et numerum distincte referebant, et quæ supposititia erant a veris segregabant. Hujusmodi πίνακα παντοδαπῶν συγγραμμάτων instruxit Callimachus, ut notum est ex Athenæo: In πίνακι seu ἀναγραφῇ ῥητορικῶν (sive ῥητόρων) et ἐν τοῖς ῥήτορσι diserte et speciatim citatur ab antiquorum non nemine. Ex eo scilicet opere fuerunt, quæ laudat Dionysius Halic. de Callimachi laboribus in antiquos Oratores præstitis.‡ Verum cum munus illud

* Ex Suida.

† Zenonis Rhetoris præceptis se maxime usum fuisse testatur Sulpicius initio libri.

‡ Τοῦτον ἐπιγράφει τὸν λόγον [Lysiæ] Καλλίμαχος περὶ Φερενίκου ὑπὲρ τοῦ Ἀνδροκλείδου κλήρου. Dionys. in Isæo. Ὁ δὲ περὶ τὴν ἐπιστολὴν, καὶ τοὺς πρέσβεις τοὺς παρὰ Φιλίππου ῥηθεὶς λόγος [Demosthenis] ὃν ἐπιγράφει Καλλίμαχος ὑπὲρ Ἁλοννήσου.

negligenter administravit, sive rei mole et magnitudine oppressus, sive δεινότητι vere Critica, quæ falsa a veris discernit, destitutus (a Photio certe Cod. 265. οὐχ ἱκανὸς κρίνειν repræsentatur), istos commentarios minus ægre ferimus interceptos.

Multum utique conferret ad nostros Scriptores illustrandos, si exstarent argumenta Orationum, quæ concinnarunt Antiqui nonnulli. In ea Classe censendi sunt Posidonius Olbiopolita Sophista, Ælius Theo Alexandrinus, Tiberius Sophista, Timæus Tauromenites Philisci Milesii discipulus, aliique. Si exstarent, dixi: quo jure dixerim, sane nescio. Eæ enim, quæ nonnullis Rhetorum antiquorum Orationibus in scriptis Codd. adhærent ὑποθέσεις, licet aliquando incuriose et præter argumentum et historiam confictæ, antiquiores esse possunt, quam vulgo haberi solent. Antiphontis una lemma habet præfixum, in quo de Lysiæ deperdita Oratione ita instituitur Sermo, ut nemini dubium esse possit, quin eam legerit Scriptor ille, quicunque fuerit. Et sane quo tempore desiderari cœperint Nostri orationes, difficile est dictu. Exstiterunt sæculo octavo nonnullæ, quæ hodie non exstant, ut liquet ex Photio. Plurimas diserte nominat Suidas, et verba descripsit, verum ex Harpocratione, qui ætate anteivit, mutuatus. Eustathius quidem, qui utrosque sequitur, nonnulla Lysiæ legerat, quibus hodie non utimur: ut dici debeat plura ad istud saltem ævum superfuisse.

Novo jam sæculo nato et literis feliciter instauratis, Aldus Manutius primus, anno sc. 1513. Lysiæ, quod supererat, typis evulgavit Græce Fol. una cum Æschine, Antiphonte etc. quos Francisco Faseolo IC. ac Senatus Veneti a Secretis Magno nuncupavit. "Id quod gratius (ait Vir summus) tibi futurum existimavi, quoniam quas plerique horum scripserunt Orationes multis Sæculis abditæ latuerunt: latebant autem in Atho Thraciæ monte. Eas Lascaris is, qui abhinc quinquennium pro Christianissimo Rege Venetiis summa cum laude legatum agebat, doctissimus et ad unguem factus homo, in Italiam reportavit. Miserat enim ipsum Laurentius ille Medices in Græciam ad inquirendos simul et quantovis emendos pretio bonos libros. Unde Florentiam et cum iis ipsis orationibus et cum aliis, tum raris, tum pretiosis voluminibus rediit," et quæ sequuntur. Editionem igitur suam credibile est Manutium expressisse non ex unico exemplari, sed ex pluribus inter se collatis, quæ adhuc servat instructissima illa Bibliotheca Laurentiana. Eorum notitiam non alienam duxi, quæ hic subjungatur, ut aliorum Industriæ aliquid subministrem, qui Lysiam olim emaculaturi felicitatem nostram in bibliothecis exterorum adeundis superare possint.

Idem de admiranda vi dicendi in Demosth. Τοῦτον [sc. orationem Dinarchi contra Theocrinem] Καλλίμαχος ἐν τοῖς Δημοσθένους φέρει. Idem in Dinarcho.

Plut. 57. Cod. 4. Orationes Lysiæ 31, quarum prima contra Eratosthenem, ultima contra Philonem. Fol.

Plut. 57. Cod. 45. Lysiæ orationes 28, 4to.

Plut. 57. Cod. 52. Lysiæ vita ejus orationibus præmissa, 4to.

Plut. 74. Cod. 12. Lysiæ orationes aliquot, quarum prima *περὶ δωροδοκίας*, postrema adversus Nicomachum, 4to.

Plut. 4. Cod. 24. Anonymi [Lysiæ] Oratio in eos, qui pro patria in prælio quodam occubuerunt. 4to.

Anno 1575. H. Stephanus eosdem oratores emisit Lutetiæ luculentissime impressos in Fol. Gr. adjecta Latina versione omnium Æschinis et quarundam Lysiæ Orationum, sc. *de Eratosthenis cæde* seipso interprete, *in Eratosthenem* 30 *virum: in Alcibiadem,* et *Dardanarios,* ex interpretatione Claudii Groularti. Ad Æschinem quidem et aliquot Lysiæ orationes vett. Codd. ope se fuisse adjutum testatur. Quinam autem qualesque fuerint non memorat: in ea porro, quæ inscribitur *ἐπιτάφιος λόγος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς* " cujusdam exemplaris auxilio (hominis ipsius verbis utor) non solum plurimos locos emendavit, sed aliquot etiam lacunulas, necnon magnam quandam lacunam explevit." Magna erat in eo homine cura, moderatio non minor. Scriptorum Codd. varietatem diligenter et fideliter ad oram paginæ suæ adnotabat: rarissime in locum receptæ lectionis hariolationes suas reposuit, nisi ubi tam crassus fuerit prioris Editionis error, " ut multo etiam crassior futura esset de emendatione dubitatio." Quam, ut spero, in hac nostra edit. operam navavi, et fidem observavi, hominis istius et laudis et diligentiæ pro ingenii modulo quam maxime æmulus.

Vertente sæculo, anno sc. 1615. Iodocus Vander Heidius Brabantus Lysiæ orationes 34. Latine a se redditas et politicis notis illustratas Hanoviæ edidit, typis Wechelianis in 8vo.* Græca recensuit notasque de ea re ad calcem libri adjecit, cujus hortatu atque auctoritate suscepta erat hæc editio, Andreas Schottus Antverpiensis, S. I. quali fide aut divinandi peritia (libris enim calamo scriptis destituebatur) præstat tacere, quam ea inclementer dicere, quæ etiam cum veritate dici potuissent.

Porro A. 1683. liber ille recusus erat Marburgi Cattorum, in 8. procurante I. Burchardo Maio Eloquentiæ et Historiæ Professore primario. Quæ Editio, etsi testimoniis vett. Dionys. sc. Plutarchi etc. de Lysia, quibus prior instructa erat, carebat, notisque ibidem, quibus Schottus suarum hariolationum rationem aliquam reddidit, ea tamen diligentia ad imaginem prioris expressa est, ut singula pagina in utraque ex æquo responderet et pariter procederet.

* Eodem tempore, quo Heidius Lysiam, Alphonsus Miniatus Bononiensis Antiphontem, Andocidem, et Isæum: I. Gruterus Dinarchum, Lesbonactem, Lycurgum, Herodem ac Demadem Latinitate donavit atque evulgavit typis, ejusdem Schotti nutu et auctoritate.

Singulares Orationes aut Latine expresserunt, aut Notis et Commentariis illustrarunt nonnulli, de quibus mox est dicendum. Sc. Orationes duas priores cum Latina versione a se adornata edidit Ianus Vitalis Panormitanus Romæ apud Iacobum Mazochium 1515. nonis Aprilis in 4to. Mario Maffæo Volaterrano, honoris causa, inscriptas. Editionem hanc rarissimam et semel tantum a me visam claudit hoc Epigramma.

OCT. SYLVIUS. LAURELIUS.

"Præcipuum decus est iterum natum esse Lyeo,
Quique pater fuerat matrem habuisse Jovem.
Sic LYSIÆ scriptis geminum decus additur, et quem
Græcia protulerat, nunc polit Italia."

Anno deinde 1522. 4to in inclyta Basilea ex ædibus Io. Frobenii Cal. Maii, una cum Libanii et Isocratis orationibus aliquot ab Erasmo Latine versis, prodierunt binæ eædem Orationes Gr. Lat. incerto interprete. Ceterum ut comperi ex ea interpretatione eleganter in pergamena exarata in Bibl. Col. Baliol. Oxon. Interpres iste erat Franciscus Philelphus Tolentinas, vir elegantioribus literis vindicandis natus.* Utriusque interpretationem Pallanti Strozæ nuncupavit, quas Epistolas, dignas certe, quæ non perirent, ex eodem Cod. descripsi, et primus, quod sciam, hodie publici juris facio.

"Franciscus Philelphus præclaro Equiti
Pallanti Strozæ sal. pl. d."

"Soleo certe nonnunquam, Pallas vir clarissime, majorem in modum queri perniciosam præteriti sæculi adversus nostræ tempestatis doctos homines literarumque cupidos injuriam: et illos vehementi quodam odio detestari, quorum inerti negligentia factum est, ut in amissis Vett. Scriptorum illustribus ac infinitis prope voluminibus tantam ipsi cladem susciperemus. Quid enim claris ingeniis aut acerbius aut calamitosius accidere potest, quam iis carere, quibus sine omnis suus splendor omnisque magnitudo et manca et muta est? Nemo profecto, mea sententia, etsi ad equitandum aptissimus sit natura, sine equo equestrem teneat, nemo sine armis militiam, neque navigandi peritiam sine navigiis, neque architecturam, neque fabrilem, neque aliam quamvis sive artem sive facultatem, ubi ejusce rei defuerint Instrumenta, medullitus sane noscere quisque queat. Cujusmodi vero quotque bonarum artium instrumenta, ob tantum hunc tamque indignum veterum librorum interitum, amiserimus, ipse optimus testis sis. Nemo enim est unus

* Vid. I. Henr. Foppii historiam Philelphi literariam ex ipsius Epistolis collectam, tomo V. Miscellaneorum Lipsiensium p. 322—354. qui affirmat Latinam versionem harum Orat. prodiisse Florentiæ.

omnium inter nostros, qui id te melius scire vel possit vel debeat. Nam et Græce et Latine eam habes eruditionem, qua medius fidius majorem nemo: et si quid apud nostros exterosve librorum relictum sit, id omne, pro tua eximia diligentia ac laudatissimo doctrinæ studio, Tibi vel potius eruditis omnibus jampridem maximis cum laboribus impensisque comparasti. Quid enim Philosophos numerem? qui quo majore numero exstiterunt, eo magis in iis naufragium factum est. Libros circiter 400 Aristoteles, ac prope totidem Theophrastus scripsit, quorum mirum est quanta sit nobis relicta paucitas. Democritus ille magnus tantusque Vir, cujus magnum de Mundo opus talentis quingentis æstimatum perhibent, usque adeo multa scripsit, ut Librarius per cavillum sit ab Epicuro appellatus. Epicurus autem ipse trecenta reliquit volumina: Chrysippus vero, quem librorum Epicuri hujus parasitum Carneades nominat, quinque ac septingenta volumina elucubrasse traditur. Permulta Zenones et Cutiensis (sic) et Eleates scripsere, permulta Heraclitus, permulta Empedocles, et alii cum Græci tum Latini philosophi, quos complecti oratione labor sit. Permulta nobis et maxima suæ sapientiæ et perillustria monimenta reliquerunt. Horum autem omnium nulla prorsus scripta exstant. Quid autem, ut reliquos sive Poetas, sive Historicos, sive alios præstanti aliqua doctrina et ingenio viros omittam, quid, inquam, Oratorum versuras interitusque commemorem? Hosce propemodum omnes ad Brutum scribens Cicero non Latinos solum ab ipso usque M. Cornelio Cethego, quem suaviloquenti ore viguisse Q. Ennius decantabat, vel ab illo potius Bruto repetens, qui vim ex urbe regia extruserit, verum et Græcos ab ipsius usque Solonis Pisistratique memoria et diligenter, ut adsolet, et eleganter adnumerat. In quibus quanta sit strages facta, quanta suscepta calamitas, quis Te nobilissimo equite et homine doctissimo melius omnium unus norit?"

"Nonne igitur jure illis succensebimus, detestabimur, exsecrabimur, quorum desidia ignaviaque tantam nobis jacturam factam intuemur? Nam si cum hac veterum librorum paucitate ac penuria, quorum non mediocrem partem, ut scis, tanquam ex Erebo mirus sanctæ vetustatis cultor Nicolaus Nicoli incredibili sua cum diligentia ac studio nobis in lucem contulit, id dicendo assecutos nonnullos cernimus, ut honori apud omnes admirationique habeantur, ne certe dubitandum existimo, quin multos hodie Leonardos, permultos haberemus Ambrosios, si priscis Bibliothecis liceret frui. Quod cum in omnem Italiam pateret, tum potissimum in hac urbe, ubi divina quædam ingenia germinant: Nec diffido, quin aliqui ex hac ipsa urbe brevi emerserint, qui sua et cura et industria et ingenio tantæ huic jacturæ cladique medeantur. Ista cum Iannotium manet, tum hunc nostrum et Carolum Aretinum, disertos et doctos

homines, tum alios plerosque ad eloquentiæ eruditionisque decus evasisse tam probe atque indies magis evasures video. Sed de iis hactenus multa. In eo autem veterum scriptorum naufragio insignis est Lysiæ Oratoris procella. Is enim Orationes 425. scriptitasse fertur; quarum 230 Dionysius Cæciliusque indubitatas illius existimant: reliquæ vero creduntur adulterinæ. Hisce autem in omnibus bis duntaxat, et id ob malignitatem causæ eum succubuisse Plutarchus refert. Scripsit et Rhetoricas artes et conciones et laudationes et epistolas: orationesque tum amatorias, tum funebres, ac Socratis defensionem. Ex hac autem tanta suorum scriptorum multitudine vix 35. orationes exstant: reliqua vero omnia periere. Quanta is vero dicendi luculentia majestateque floruerit, etsi Cicero princeps Eloquentiæ et optimæ nullius expers disciplinæ plurimis in locis disseruerit, ac nos fortasse propediem alio quodam in loco commodius expositui sumus, id tamen abunde dignosci potest ex ea funebri oratione, quæ ab hoc ipso Lysia pro iis edita erat, qui adversus Lacedæmonios Corinthiis auxilium ferentes post urbem 30 Tyrannorum solutam jugo, forti et atroci prælio Athenienses interiere. Hanc si frequentissime antea Græce lectitaveris, nunc Latinam a nobis factam, ut et Latine legas, et ceteris legendam des, te vehementer rogo."

"FRANCISCUS PHILELPHUS Clar. Equiti
PALLANTI STROZÆ, Sal. D. pl."

"Fuere nonnulli et prudentes et docti viri, præstantissime Pallas, qui inter Lysiæ Oratoris Platonisque Philosophi scripta maxime interesse judicarent: quod propemodum alii quidem, item et ipsi homines haud vulgares, inter Demosthenem Ciceronemque voluere. Nam huic nihil adjici: illi detrahi nihil posse, quid aliud esse dixerimus, quam vel id quod Platonis esse cernimus, eximiam quandam et exsuperantem dicendi copiam, vel emendatum Lysiæ atque elimatum gravissimumque Orationis filum? Quod quidem acutissimorum hominum judicium, quum semper maximi facere consueveram, tum vero posteaquam Græcas Literas degustassem, admiratus sum adeo, ut vix quicquam aut verius aut subtilius judicatum existimarim. Nam ut reliquos nunc omiserim, quid de Lysia ipso dicam? cujus peregregia dicendi quædam divinaque elegantia, castigata verbis, sententiis affluens, tantum de se stuporem splendoremque legentibus ingerit, ut hunc profecto eum fateri oporteat, qui unus imprimis inter Græcos primas eloquentiæ partes teneat. Hic est ille Lysias e cujus disertissimis orationibus, si quod subtraxeris verbum, et id commode feceris, de summa subtraxisse plane appareas. Usque adeo ab eo sunt omnia mirabili quodam suoque artificio et ordine lucubrata, dicta, posita, colli-

gata. Is prætcrea quum ceteris in rebus præstiterit plurimum, tum ea quoque styli perspicuitate ac nitore claruit, quem etsi nobilis Rhetor Isocrates imitatus fere sit, neque tamen hunc, neque Demosthenem ipsum Eloquentiæ principem, neque alium quemquam ex illustribus X Oratoribus assequi potuisse omnis una voce testatur Græcia. Quantopere vero hisce omnibus subtilitate antecesserit, ex gravi Ciceronis in libris de Oratore judicio intelligi licet. Sed de his alias; nunc autem ad rem, de qua agitur, revertamur."

"Quum igitur hanc Lysiæ uberem luculentamque brevitatem facultatemque dicendi a Majoribus nostris mirifice probatam laudatamque intuerer, libuit, animi gratia, aliquas si possem ex illius orationibus Latinas efficere, quo non solum alieno testimonio, verum etiam re ipsa quasi Oratoris præsentia ac voce ejus vis omnibus divinumque ingenium innotesceret. Quare quum superiorem convertissem ἐπιτάφιον λόγον, volui et illam ad nostros orationem traducere, quæ *in Eratosthenem adulterum* habita esset. Hoc enim in adulterio deprehenso atque interempto sui pro ea causam necis agunt. Nex autem haud negatur, sed Mœchus jure cæsus defenditur. Argumentum omne narratione patet. Nunc ne quem tanti facio imitari omnino neger, id est, ne in brevi oratione prolixior, sim hac de re satis superque, jam Lysias ipse dicere incipiat. Vale."

Eædem denique orationes prodiere Colon. Iac. Soteris 1554. 8vo. interprete Francisco Fabricio* Marcodurano, ut ex Bibliotheca Thuan. et Telleriana didici.

Orationem primam, quæ est *de cæde Eratosthenis adulteri*, illustrarunt et verterunt plurimi. Prodiit Gr. Lat. in 4to. anno 1549 Paris. apud Gul. Morelium ex adverso Ædis Remensium: Renato Guillonio Vindocinæo interprete, et in eandem Antonii Bellaudi Grassæni scholia. Hujus Editionis Exemplar servat Biblotheca Collegii Merton. Oxon. Eandem Latine reddidit suæque Græcorum Oratorum Editioni subjunxit H. Stephanus A. 1575. Anno deinde sequente Gallice transtulit Iacobus Contesius Vintemillius et Lugd. edidit in 8vo. Proxime (anno sc. 1593 Cantab. in 8vo.) Gr. Lat. evulgavit suis prælectionibus, quas Cantabrigiæ in scholis publicis habuit, illustratam Andreas Dunæus† Hellenismi

* Franciscus Fabricius obiit A. 1573. Collegit historiam Ciceronis. Scripsit Annotationes in Terentium et in Paulum Orosium. Vid. Sweert. Biblioth. Belg. p. 243. Hanck. de S. R. R. p. 2. pag. 144.

† Andreas Dunæus [Downes] ex agro Salopiensi oriundus, literisque institutus una cum inclyto Roberto Essexiæ Comite, cui Lysiam inscripsit, a M. Ashton in regia Grammaticali Schola, quæ est Salopiæ, admissus erat Discipulus Col. D. Ioan. Cant. pro Domina Fundatrice Nov. 7. 1567. [Registr. Col. Ioan.] A. B. 1570—1. [Regr. Acad.] Socius Collegii pro M. Bayley Apr. 6. 1571. [Registr. Col.] A. M. 1574. [Regr. Acad.] S. Th. Bac. 1582. [ibid.] anno demum 1586. Græcæ linguæ Professor. Postquam numerosam juventutem literis domi informaverat, Chrysostomi editioni Savillianæ adornandæ et Bibliis in linguam Anglica-

Professor Regius et Collegii D. Ioannis Evangelistæ per plures annos Socius bene meritus. Multum de juventute Academica et renascente Græcismo meruit vir ille laboriosissimus. Verum cum operosum istud prælegendi genus longe absit ab illa disciplina, quam profitemur, vix operæ fuisse pretium judicavi, ut prelo iterum a me committeretur prolixior ista Commentatio.

Orationem *contra Eratosthenem 30-virum* Latinam a se factam cum Aristidis orationibus integris evulgavit Vir eruditissimus et longiori vita dignus Gulielmus Canterus Basil. 1566. in Fol. et quædam subinde loca in melius immutavit. Eandem Vir doctissimus Simo Groulartus, Præses Senatus Rothomagensis, item duas alias, sc. *contra Alcibiadem* unam, alteram *contra Dardanarios*, in linguam Romanam transtulit Stephanicæ Græcorum Oratorum Editioni 1575. subjunctas. De Groularto nonnulla apud Cl. P. Dan. Huetium de claris Interpret. l. II. p. 161. et Menag. Dedicat. Diogenis Laertii.

Porro in puerorum usum A. 1696. forma minore prodiere *Platonis Menexenus* et *Lysiæ funebris Oratio* cum versione Philelphi et brevibus notis Mic. Busteed, Cantabrigiæ. In fasciculo Gr. Lat. I. Iacob Schudt Francof. 1702. 8vo. Lysiæ Orationes binæ, pro *cæde Eratosthenis* una, *contra Eratosthenem* altera. Et Græce Venet. 1710. 8vo. in Vol. III. I. Patusæ Encyclopædiæ, 1. *Defensio pro cæde Eratosthenis.* 2. *contra Eratosthenem, unum ex 30-viris*, et 3. *Oratio* Ἐπιτάφιος. In eundem denique usum, anno uno aut altero elapso, Germanus nescio quis inter alia edidit Orationem, si bene memini, quæ inscribitur *contra Familiares, Obtrectationis*, studio certe parum laudando, cum vel mendis horridiorem, crebriorem lacunulis, argumenti pondere indigniorem aut Orationis denique filo injucundiorem vix aliam omnino quamvis reperire investigando potuit.

Utinam ea fortuna actum fuisset cum Themide Attica, ut mea opera in hoc auctore emaculando minus esset necessaria. Præjudicassent (et præjudicassent utinam) quæ aut intercepit fortuna, aut interrupit conditio Mortalitatis. Præter explicationem Græc.

nam regio jussu vertendis utilem manum admovit, unde Præbendam in Ecclesia Wellensi meruit. Cotonæ demum ad lapidem sesquiprimum a Cantabrigia et mortuus et inhumatus est A. 1627. ut ex epitaphio, quod descripsi, liquet

"Andreas Downes Salop. Coll. D. Iohann. apud Cant. olim Socius, Græcæ linguæ professor regius, quam provinciam summa cum fidelitate et egregia laude per undequadraginta annos exornavit. Vir morum Candore spectabilis, in rebus divinis probe exercitus, totius a. humanioris literaturæ ad stuporem usque callentissimus. Jam Septuagenarius et quod excurrit rude donatur ab Academia, reservato tamen ei consueto honorario, anno ætatis 77. secessit huc in agrum suburbanum, ubi ante annum exactum postridie Cal. Feb. 1627. mortalitatem deposuit."

Oratorum, quam meditabatur ὁ δεῖνα a Cornario in Dedicatione Parthenii Ἐρωτικῶν laudatus, Annotationes in animo instituit adornare vir maximus H. Stephanus, quas Interpretationi Latinæ reliquarum Orationum aliquando subjungeret, cum variis, quæ in editione sua Græca prætermissæ fuerint, Emendationibus. Peculiarem etiam promisit Commentarium de locis in iisdem reconditioribus, de quibus sibi ipsi in Editione sua non satisfecit et amplius deliberandum censuit.

Idem consilium (Vett. sc. Rhetorum orationes Latine vertendi notisque illustrandi) suscepisse videtur doctissimus Iac. Phil. Maussacus, qui in eruditis notis ad Harpocrationem nonnulla scitissime emendavit, et propter felicitatem ingenii cum assiduo horum scriptorum usu conjunctam, id operis præclarissime exsequi potuisse videtur.

Idem pene exspectandum erat a Gulielmo Cantero, qui (Vid. VII. Nov. Lect. 4.) Orationes 10. Oratorum enumerare et fragmenta colligere meditabatur. Id aliquatenus præstitit Ioannes Meursius in Bibliotheca Attica: ubi, sed festinanti similis, ex deperditis Lysiæ orationibus plurimas nominatim recenset, adducta auctorum, e quibus excerpsit, fide: præstare etiam voluit And. Schottus, ut liquet ex ejus præfatione ad Lysiam.

Sed quod plurimorum, vel omnium potius ad instar erat, vir doctissimus undequaque H. Valesius,* tum vero de hisce literis non vulgariter meritus, non solum Pollucis capita de Rep. Atheniensi illustrare, sed et Oratores quoque Græcos emaculare in animo habuit. Nemo has literas suscepit vindicandis majori cum acumine aut subactiori judicio. Omnia erant in eo homine summa, Atticæ et linguæ et prudentiæ peritia maxima, incredibilis animi magnitudo, et divinandi felicitas plane singularis. Ille est, quem pene audeas perfectum Criticum appellare. Erat enim immensæ ac infinitæ pene eruditionis: eruditioni autem neque acre ingenium defuit, neque, quam ab hac nostra arte excludere isti velint, maxima et morum et literarum elegantia. Hodie quanta turba sit hominum, qui de Valesio ne fando inaudiverint, et tamen summi viri haberi velint! Tantum in literas grassata est unius seculi barbaries.

Quod ad meam curam attinet, nam id demum scire velle videris, B. L., hæc habe. Textum ad Exemplar Stephanicum summa, qua potui, et fide et modestia expressi. Fide dixi, quæ Editorem ma-

* Videlicet Valesius noster, utpote Foro et Juris studio destinatus, eique operam daturus, aut ipse videns consilii et prudentiæ maturus ephebus sibi hanc legem dixit, aut a doctissimis Magistris accepit, non posse vel principia vel origines publici privatique Romanorum juris percipi et intelligi, nisi Græcis notoriam perferentibus, utpote a quibus id adoptaverunt Romani. Id quum sibi infixisset, in reliquiis, quæ supersunt, Oratorum Græciæ —habitare proposuit. Gronov. Dedicat. Notarum Valesii ad Harpocr. etc. Vid. et Vales. ad pag. 58. Notarum Maussaci.

xime decet. Decurso enim spatio Typographico, atque istius, quam dixi, editionis collatione sedulo instituta, paucissima, quæ inventa erant, operarum menda collegi, eorumque notitiam disposui, quæ, in punctis ut plurimum versantia, tam levia tibi videbuntur, ut vix ullam aliam aliquam Græci Scriptoris Editionem per hosce annos in hac laudis parte cum nostra conferendam esse judicem. Ut aliqua saltem spes superesse videatur, vel Chartæ nitorem, vel Typorum elegantiam, vel Typothetæ denique meamque operosam diligentiam exemplaria nostra vindicaturam a fatali illa oblivione et vilitate pretii, quæ nostram familiam tam diu afflixit. Quod ad moderationem spectat, quam Editoris laudem semper esse duxi primæ proximam, vetustam et diutius receptam lectionem rarissime sollicitavi, atque ad oram libri relegavi. Neque enim meorum Codd. auctoritatem tanti, aut meam divinandi solertiam tam magnificam esse judicavi, ut, ubi momenta saltem viderentur esse æqualia, Textus aliqua diuturnitate comprobatus, (Scriptorum antiquorum Terminus ille sacer) novarum rerum studio et libidini cedere deberet: Verum reputans vicissim, quod fœdissimas hallucinationes et crassissimos librariorum errores retinere, ubi vel dormitaverit bonus homo, aut plus æquo se invitaverit, esset otio inclementer abuti, aliquando meas conjecturas etiam scriptorum Codd. auctoritate destitutas in textum admisi, nonnullorum reprehensionem veritus, qui meticulosam religionem et tenuem illam fidem æque ac aliorum effrænatam audaciam merito damnare solent.

* * *

Nonnunquam etiam verborum apices et punctorum momenta, immutavi, in quibus Stephanus obdormiscebat; lectore non admonito, ubi admonere tædio fuisse futurum sensi. Illud interea nescius ne esses velim, quod sæpissime, imo infinitis fere in locis, de vulgata parum sollicitus eam lectionem in Interpretatione secutus sim, quæ ex sola conjectura nasceretur. Nam in Latinis, quæ tota nostra sunt, tantam certe auctoritatem habere volui, cum Græca publici potius juris quam mei fuisse existimavi. Et ne aliqua fraus lectori subesset, quæcunque ita verti, ea ut literis, quas cursivas vocant, discernerentur, sedulo curavi. Singulis præterea Orationibus Argumentum præmisi, ut ad orationem ipsam aditus facilior quodammodo fieret et jucundior: in quibus et Quæstionis statum, et Actionis genus, et solennis agendi ritus prætermisi, tum ne Meursii, Petiti, ceterorumque scrinia compilarem, tum quia sensi hæc plerumque eo gratiora esse, quo breviora. Postremo utriusque Editionis, quæ meam præcessit, Aldinæ puta et Stephanicæ, paginas in ora nostræ describi volui, ut, siquando usus venerit, minimo negotio conferri et adhiberi possent.

Græcis subjunxi, quia populo aliqua ex parte placere volui,

Interpretationem Latinam, et, quia aliorum olera male cocta recoquere operæ fuisset inficetissimæ, omni ex parte novam. Quam provinciam quali laude gesserim, id, etiamsi id maxime nollem, aliorum jam futurum est judicium. At priusquam de me calculum ferat quisquam, experiendo sciat velim, quam operosum sit, quanta sollicitudine plenum, quæ eleganter Græce dicuntur, bene Latina vertere; ea fide verbum verbo annumerare, ut aliquis ne decedat color; ea venustate ora Auctoris effingere, ut Interpres esse non desinas; religionem denique temperare cum elegantia. Id enim volui, et si minus assecutus fuero, tametsi in ingenii nostri imbecillitate nonnihil, imo maximum inesse confiterer, aliquid tamen in rei ipsius difficultate constare arbitror.

In Notis, quas ad textum recensendum adhibui atque imæ paginæ subjeci, minimæ vel operæ vel laudis arbitrabar fore, si lectiones solummodo variantes, summa licet cum fide atque sedulitate descripsissem. Vicissim temerarii ingenii semper esse judicavi, eas tantum lectionum discrepantias excerpere, quæ edenti notabiliores esse viderentur. Unde evenire solet, ut vel ex hac parte defraudetur aliquando ingenium legentis, qui ex parvulis istiusmodi scintillulis lucem fœnerari potuisset; vel ex illa summa oriatur ariditas et legendi fastidium. Porro ubi scripti Codd. nihil quidquam suppetiarum tulere (quod in plurimis depravatis locis contigit) et divinando res erat agenda, eum modum mihi servandum esse duxi, quem ab homine novo, minimæ aut celebritatis aut exspectationis servari fas erat. Deinde autem aliquoties adducuntur ad stabiliendam conjecturarum fidem loca ex probatissimis semper (nam id te scire volui) scriptoribus desumpta. Quorum auctoritate dum utor, si quidquam a me vel lucis vel puritatis, fœnoris loco, acceperint, nolis id a me factum existimare gloriolæ aucupandæ causa, aut ad ostentandum, qualis vir siem; sed partim quia unum scriptorem emaculaturus nihil istiusmodi a me duxi esse alienum; partim quia lector, observaturus similem in pluribus scriptoribus erroris occasionem, emendationibus nostris aliquam vim et auctoritatem accedere non invitus confitebitur.

Quicquid igitur in Textus medelam afferre potui, id pene omne Textui, ut par erat, subjeci. Cetera, quæcunque de Lysia observanda duxi, ea Lectionibus Lysiacis reservavi perpetuo orationis filo commentanda.

Notis inserui adhuc inedita, quæ dudum ad oram exemplarium suorum allevere Josephus Scaliger et Claud. Salmasius. Exemplar, quo usus est Scaliger (cujus rei Dodwellus in libro suo de Cyclis Græcorum fidem facit), ad Edw. Bernardum Professorem apud Oxonienses Savilianum olim pertinuit, hodie in Bibliotheca Bodleiana asservatum. Salmasianæ vero notæ, quas merito que-

raris esse paucissimas, ex editione Stephani, quam servat bibliotheca Academica Lugduni Batavorum, desumuntur. Rationem denique habui omnium, quæ observarunt vel Gulielmus Canterus, vel Iacobus Palmerius, hic in Exercitationibus ad optimos fere Auctores Græcos, Lugd. Bat. 1668. 4to. ille in versione Latina Rhetorum quorundam, Bas. 1566. fol. aut Muretus denique in libris Variorum Lectionum.

Fragmenta deinde sedulo conquisivi, primusque, quod sciam, reliquias hujusce auctoris collegi. Opus sane pluris operæ, quam aut elegantiæ, aut gratiæ. Tumultuarium doctrinæ genus, ubi ingenii exiguus, laterum infinitus labor. Ad hæc promissum Indicem adjeci, vitam Auctoris, quam sedulo concinnavi, et testimonia, quibus a Vett. ornabatur Lysias, edentium ad normam studiose undique collegi.

Accedunt præterea Conjecturæ, quas pro egregia sua humanitate, qua insigniter pollet, mecum benignissime communicavit summus Vir Ier. Marklandus, a me semper et amicitiæ et eruditionis nomine plurimi habendus, et colendus maxime. Quo sane facto Vir celeberrimus non solum Editionis nostræ nitori, verum etiam aliquantum Editoris famæ consultum ivit: cum deprehendet æquus lector locis aliquammultis a me olim restitutis tanti Viri accedere consilium et auctoritatem.

Præter Lectiones Varias, quas ex Cod. MS. (quem idcirco *Stephanicum* appellare soleo) H. Stephanus deprompsit, Textum Lysiæ collatum curavi, gratia atque interventu præstantissimi atque humanissimi Viri D. Bernardi Montefalconii, quo nemo has literas felicius aut humanius adjuvit, cum Cod. MS. olim *Segueriano*, postea *Coisliniano*, hodie vero *Sangermanensi*. Codex est membranaceus in folio, numero 342. quam diu in Bibliotheca Coisliniana asservabatur, sæculo XV. exaratus. Amanuensis, qui hunc Cod. descripsit, Græcæ linguæ imperitus, multa in lectione novavit, et nonnullas voces barbaras admisit. Vocalis ι, υ, η, ει, οι, item ε et αι sæpissime immiscuit: Quod fortasse non ex sua inscitia admisit, verum ex suo exemplari, quod descripsit, derivare potuit. Jampridem enim earum vocalium tam inter scribendum, quam inter legendum promiscuus erat usus. In eo perpetuo fere exarantur ἐδύνατο, γιγνώσκειν, ἕνεκα, γίγνονται, ἐφθαρμένοι, τειχιζόντων, ὑπερβαλλόντων etc. quæ in aliis Codd. leguntur ἠδύνατο, γινώσκειν, ἕνεκεν, γίνονται, διεφθαρμένοι, διατειχιζόντων, ὑπερβαλόντων etc. Et similiter ubique fere desunt notæ illæ ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΝΟΜΟΣ ceteraque hujusmodi. Verum Codex infra hanc, quam dixi, ætatem positus, et incuriosius aliquando descriptus sæpenumero vestigium optimæ lectionis expressum reservavit.

Ejusdem præstantissimi Viri adjutu, Orationem secundam, quæ *Funebris* est, collatam curavi cum Cod. MS. membranacco in eadem bibliotheca asservato, num. 249, qui ad decimum sæculum facile assurgit. Liber ille bonæ frugis plenus atque auctoritate summus complectitur præterea Æschinis Orationes et Epistolas, et Synesii nonnulla. Ejusdem Orationis Exemplar MS. asservat. instructissima bibliotheca Barocciana eadem fere et ætate et fide exaratum: quod cum editis quam accuratissime contuli. Codex ille Synesii quoque nonnulla continet, chartaceus, num. 139. 4to. in principio orationis mutilus. Desunt etenim duo folia integra, atque insuper tertii pars dimidia. Ceteroquin bonæ notæ, neque ea vasta lacuna laborans, quæ in recentioribus Codd. Aldinis sc. et Coisl. 1. ad eam orationem visitur.

Ejusdem porro Orationis Lectiones Varias ex Codd. MSS. desumptas subministrarunt bibliothecæ Cantabrigienses ad oram Editionis Aldinæ diligenter annotatas. Exemplar alterum Collegio D. Ioannis testamento suo legavit Vir elegantissimi ingenii, nuper Patriæ pariter et Collegii deliciæ, Matthæus Prior: alterum in Bibliotheca I. Mori Episcopi Eliensis asservatur, quam totam munificentia vere regia et liberalitate nunquam satis prædicanda Academiæ Cantabrigiensi donavit Rex Optimus Georgius I. Huic insuper debetur, quod Lysiæ vita a Dionysio Halic. descripta atque etiam tres postremæ Orationes ibidem servatæ emendatiores aliquanto prodeant.

Exstant præterea in exterorum bibliothecis Codd. alii Lysiæ MSS. quorum copiam, tametsi id sedulo operam dedi, multum et prece et gratia enixus, nondum tamen comparare potui. Hujusmodi sunt, præter Laurentianos, quos alibi me enumerasse memini, in bibliotheca Ambrosiana Mediolani Cod. operum Lysiæ, sed manu recentiori: Cæsareus alius in bibliotheca Vindobonensi inter Codd. Philologos num. 59. chartaceus, in fol. antiquus et optimæ notæ: In bibliotheca Vaticana tertius, in Palatina, quæ itidem Romæ est, alius. Erat etiam in bibliotheca Wittiana, cujus ante aliquot annos distractio fuit, Lysias Gr. MS. Ut orationes singulares præteream, verbi gratia, primam in bibliotheca Palatino-Vaticana, num. 117. 4to. priores duas in bibliotheca Regia Parisiensi; ceterosque præterea Orationis II. Codd. MSS. quorum alibi mentionem feci. Lysiæ Orationes 32. Sermonem Epitaphium et Epistolas 6. exstare Græce in quadam Italiæ bibliotheca memorat, nescio tamen qua fide, Gesnerus. Nam de Auctoris nostri Epistolis integris diu multumque quærens nihil unquam certi investigare potui. Horum igitur exemplarium usum, si qua gratia comparari possit, a me summopere, sed frustra, efflagitatum, eis commendari velim, si qui post labores nostros Lysiam edendum susceperint: Codicis maxime

Palatini, quoniam in eo asservari videtur Lysiæ Oratio *contra Niciam* nondum edita et fragmentis solummodo aliquibus nota.

Atque hæc fere sunt, quæ ut scires, tua et mea interesse arbitrabar. Sis interea admonitus, neque enim a loco alienum esse duxi admonere, me in Jurisprudentia Attica pene totum et isti quasi glebæ adscriptitium, Demosthenis totum quod superest, accurate ad fidem Codd. Manuscriptorum recensitum prelo indies parare; eidem æquissimis conditionibus, et, si id velis, Tuis committendum. Cujus editionis rationes, modum et formam mihi ab iis, quorum id intererit, præscribi exoptarem, consilio quasi publico (si tanti esse videbitur, atque ea de re aliquo demum pacto conveniri potest) non meo usurus. Ut plurimorum igitur votis aliquo modo satisfacere possim, institui interea in animo meo, tot exemplaribus, quot sc. istud consilium non ingratum fore videbitur lectoribus, *vernacularem,* quam vocant, *interpretationem* subjungere, vel mea vel amicorum quorundam, qui id oneris jam in se susceperint, opera adornandam; ceteris Latinam: sive vulgatam Wolfii, sive aliorum, qui in singularibus orationibus vertendis eum aut fide aut elegantia præiverint, sive denique, ubi utrinque res infeliciter cesserit, propriis laboribus de novo concinnandam. Multorum consilio adjungi velim nonnullorum gratiam et auctoritatem, quibus alius pollere potest in Exemplarium Manuscriptorum notitia communicanda, alius in eorum usu et conferendi facilitate expedienda. Meum erit laborem in edendo proprium, fructum alienum judicare. Hæc tamen omnia ea conditione a me dicta, atque hoc consilii susceptum existimes, si nempe mea opera, fides et diligentia, quam hodie in Lysia eris perspecturus, ea tibi videbitur, cui Demosthenem committas: aliter dicta pro indictis, consilium susceptum pro deposito, accipias velim. Neque enim legi tam sitienter expeto, ut non Editoris nomen cum aliquo legentis fastidio conjunctum quam citissime respuerem: neque a rebus aliis tantum otii nactus sim, ut sine Exemplarium collatione domi exercitatus esse non possim. Vale.

Dabam e Collegio D. Ioannis Cantab.
Nonis August. MDCCXXXVIII.

IEREMIÆ MARKLANDI

PRÆFATIO

CONJECTURIS IPSIUS AD LYSIAM PRÆMISSA.

ROGATU Eruditissimi Editoris, nonnulla, quæ inter legendum corruptissimum hunc Auctorem observaveram, in has schedas contuli: raptim quidem, ut qui serus huic negotio accesserim. Cæterum brevitati, quantum res sinebat, studui: tum ne forte actum agerem; tum, quia non perpetuum Commentarium scripturus eram, sed *Conjecturas,* res sine MSS. plerumque incertissimas, et quarum probabilitati appositis quidem exemplis multum, verbis vero tuis quantis libet, parum adstruxeris. Hæc itaque mea ita accipias peto, ut, si loca suspecta ex MSS. aliter sanari possint, quæ dixi omnia indicta sint. Et si quando Dictatoria ista, *Lege,* vel *Scribe,* occurrant, scito me nihil aliud velle, quam *Forte legendum,* vel *scribendum.*

Eo vero lubentius hoc opus suscepi, quod nonnulla animadverteram in Lysia, nondum ab aliis, quod sciam, prolata, quæ Novi Fœderis Textui et Phrasibus illustrandis inservire posse existimavi. Hæc igitur, prout suppetebat memoria, protuli: non ut ex Paulo vel Luca Lysiam *Bene* scripsisse, sed ut ex Lysia Paulum vel Lucam *non Male,* probarem. Conjecturas quoque paucas, data (vel, si velis, quæsita) occasione, in loca N. F. quæ mihi suspecta sunt, immiscui: quas judiciis eruditorum, qui in istis Sacris accuratius versati sunt, permitto, ea modestia et ἐποχῇ, quæ debetur τοῖς λογίοις τοῦ Θεοῦ. *Aptior*, forte inquies, *hujusmodi rebus inveniretur locus.* Quæ objectio, ut forte non improbabilis est, ita valeat, quantum valere potest.

Has Orationes Scholiis brevibus, seu conjecturis in loca aliquot, illustrant duo Viri Celeberrimi, Henr. Stephanus, et Andr. Schottus Antverpiensis, e Soc. Jesu: Ille, ad marginem pulcræ suæ Editionis Oratorum Veterum, Paris. 1575. quam in his Notis sequor: Hic, ad calcem Editionis, quam cum Versione sua publici juris fecit Iodocus Vanderheidius Brabantus, Hanoviæ 1615. Et Stephanus quidem in hoc opere feliciter plerumque, ut mea fert opinio, versatus est. De Schotti (doctissimi, et, quod multo potius est, humanissimi Viri) sive Festinatione, sive Mentis intentione aliorsum versa, est quod sæpius doleas, interdum et queraris.

Multa quoque me movent, ut crederem Schottum hæc scripsisse Juvenem, nec adhuc compotem istius usus et peritiæ in Græca Lingua, quam postea assecutus est: hæc, inquam, in Marginem Libri raptim, ut fit, conjecta, atque inde sine accuratiori examine Amico suo subministrata crederem, nisi ipse in præfatione aliud profiteri videretur. Incuriam igitur Optimi Viri animo aliis occupationibus Literariis districto allegemus: sed non ideo dissimulanda fuit, ne alios quoque Schotti nomen et fama in errorem traheret. De Versione Vanderheidii nihil dico: cum enim Contextus adeo esset depravatus, nil mirum, si vara vibiam sequeretur. Vale.

Londini, Jan. IV. MDCCXXXVIII.

I. I. REISKII
AD LYSIAM
PRÆFATIO.

Ad Lysiam præfandi pæne otium mihi fecit Taylori diligentia. Cujus de editione reliquiarum Lysiæ ubi, quoad opportunum videbitur, eos docuero, qui ea carent, accingar ad demonstrandum, quid novorum ornamentorum ad hunc oratorem a me profectum sit.

Lysiæ prostant editiones duæ a Tayloro curatæ, altera minor, qua nunquam usus sum; altera major, qui fundus est nostræ hujus recensionis. Illa minor, quantum e fama mihi constitit, præter orationem Lysiæ Græcam ejusque Latinam interpretationem a Tayloro conscriptam, nihil tenet eorum omnium, quæ multa, et haud contemnenda tenet major. Huic autem, de qua sola imposterum disputabo, titulum hunc præfixit Editor. "ΛΥΣΙΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΓΕΝΟΜΕΝΑ. LYSIÆ ORATIONES ET FRAGMENTA. Græce et Latine. ad finem codd. Mstorum recensuit, notis criticis, interpretatione nova, ceteroque apparatu necessario donavit Io. Taylor, A. M. Col. D. Ioan. Cantab. Soc. Academiæ olim a Bibliothecis, hodie a Commentariis. accedunt Cl. Ieremiæ Marklandi, Col. D. Pet. Soc. Conjecturæ. Londini ex officina Guil. Bowyer, in ædibus olim Carmeliticis. 1739." Titulum hunc excipit Epistola, qua totum hoc opus "ornatissimo præstantissimoque viro Io. Tempest Armigero" inscribitur. Eam sequitur Præfatio Taylori; tum Vita Lysiæ ab eodem conscripta. cui subjectus est libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum Plutarchi Photii aliorumque de Lysia testimoniis. Hæc, quæ dixi, omnia paginas in quarto majore implent nonaginta. Inde legitur ipsa Græca Lysiæ oratio, cum substrata interpretatione Taylori Latina, et huic rursus substratis annotationibus Taylori, a p. 1. ad 528. Inde seorsim leguntur excusæ Ieremiæ Marklandi ad Lysiam Conjecturæ a p. 429. ad p. 607. nam typographus Londinensis in numeris paginarum erravit. Posthæc a p. 613. ad p. 669. Fragmenta Lysiæ a Tayloro collecta et annotationibus illustrata. quæ Fragmenta Taylor Thomæ Mangeyo, Philonis Judæi editori satis noto, inscripsit. A p. 671. succedunt usque ad p. 722. Taylori Lectiones Lysiacæ Guilielmo Clarkio, Canonico Cicestriensi, inscriptæ. Agmen claudunt Indices aliquot; primus antiquorum

auctorum, qui in editione Lysiæ Londinensi emendantur. 2. Locorum novi fœderis, qui in Marklandi Conjecturis ad Lysiam et Dionysii Hal. libellum de Lysia emendantur, vel illustrantur. 3. Præfatio Taylori ad indicem ab ipso conscriptum, quem Atticum appellare ei placuit, et Index ipse.

Descriptio hæc est Lysiæ Taylorani, quem recudendum operis Lipsiensibus dedi, sed nonnihil immutatum, ut ex iis, quæ nunc dicam pluribus, constabit. Orationem Græcam, seu, quem vulgo usurpant, Textum Græcum, expresserunt operæ nostræ ex exemplo Taylorano. Verum qua libertate Taylor a Stephani exemplo discessit, quod imitandum suis operis proposuerat, imitatus ea in re Stephanum ipsum, qui passim locorum textum Aldinum immutaverat, eadem ego quoque libertate mihi non duxi interdicendum esse, ut Tayloranum exemplum, ubi necesse videretur, sive ad codicum Mstorum auctoritatem accommodarem, sive ad primigeniæ Aldinæ fidem reformarem; iis de locis ne commemorem, quos Marte meo refinxi; qua de re, quoties usu venit, tam asteriscis in texto, quam copiosius in annotationibus admonui. Taylori cum annotationibus Marklandinas, quæ in Londinensi seorsim leguntur, copulavi, commoditati lectorum inservitur. Amborum annotationibus meas nomine carentes immiscui, quo, quæ ad hoc diei ad Lysiam annotata uspiam exstarent, ea unis locis in brevi quasi tabella exhiberentur. Unum volumen formæ minoris, cujusmodi hoc est, quoniam omnia non capiebat, quæ major Londinensis exhibet, quæ hoc in primo volumine locum non inveniebant, ea necessario in secundum brevi post insecuturum rejeci. Sunt autem hæc istoc ordine a me suo tempore exhibenda. 1. Fragmenta cum annotationibus Taylori solius: nam ad ea neque Marklandus quicquam annotavit, neque ego animum iis adverti. 2. Indices, qui numero erunt plures, cum illi, quos paulo ante commemorabam, ex editione Londinensi repetendi; tum alii novi ab ipso me jam concinnati, Græcitatis puta Lysiacæ, et hominum a Lysia appellatorum, et locorum, et legum. 3. Libellus variantum in Lysia lectionum. 4. Taylori præfatio ad Lysiam. 5. Marklandi præfatio ad Conjecturas ipsius. 6. Lysiæ Vita a Tayloro conscripta. 7. Libellus Dionysii Halicarnassei de Lysia, cum annotationibus Taylori, Marklandi, meis, et iis, quas de suo mihi impertiit Io. Frider. Matthæi V. C. 8. Lectiones Taylori Lysiacæ. Superest adhuc aliud haud tacendum a me innovatum. Hoc nempe. Magna pars annotationum Taylori aliud nihil exhibet, præterquam variantes lectiones ex Aldina, Coisliniano codice, et marginibus editionis Stephanicæ collectas. Ego vero quotquot hujusmodi notulæ inessent reliquis Tayloranis immistæ, eas omnes ad LibellumVariantium in secundo nostro volumine exhibendum amandavi. (Quod si

ergo eveniat, ut editionem Londinensem cum hac nostra comparantes, ab hoc primo nostro volumine exterminatas cernant ejusmodi quisquilias depravatarum lectionum, rogatos eos velim, ut præcipitare judicium nolint, sed querelas de mutilatione tantisper reprimant, donec secundum volumen prodierit, ubi feces ipsas et stercora editionis Londinensis reddam, locumque calumniæ excludam, ac si mala fraude rem gessissem. Nihil enim eorum omnium, quæ Londinensis editio tenet, sciens volensque prætermittam; nisi si quæ ipse profitear me omissurum, quæ sunt et pauca, et nullius momenti; nempe has tres Taylori præfationes, unam ad Tempestum, alteram ad Mangeyum, tertiam ad Clarkium. In reliquis reddendis fidem servavi et servabo porro sanctissimam. Quas viri docti dedissent ad Lysiam annotationes, eas nil decurtatas, nil immutatas, ipsis eorum verbis reddidi, tametsi persæpe locorum eas parum probarem. Fidem ipse meam minuissem, meæque editioni auctoritatem detraxissem, si licentiam, nefariam illam quidem et minime tolerandam, quæ displicerent, tollendi, mihi arrogassem. Nihilo magis mihi datum hoc existimavi, ut viris doctissimis et de literatura Græca egregie meritis perpetuo oggannirem: quamquam haud raro gravissimæ erant causæ lapsus eorum notandi. Censorem agere atque objurgatorem, odiosum, et putidum videbatur, et malignum. Ipsemet æquo animo laturus non sim, si quis criticus sycophanta, homo Toupianus, infesto dente lucubrationes meas dilaniet. Præterea chartis parcendum videbam esse, lectorumque pudori, hoc est, cavendum ne eorum ingenio diffidere viderer. Ultro, me indicente, animadvertent sagaces atque rerum intelligentes lectores virorum doctorum, Taylori puta atque Marklandi, halucinationes. Minus invidiosum arbitrabar esse, errores eorum ab aliis aliud agentibus obiter reprehendi, quam a me, qui editoris personam ipse mihi imposuissem, hoc est præconis quodammodo eorum, quæ illi scripta reliquissent. Denique locus etiam videbatur adolescentulis relinquendus esse ingenii proferendi, qui propius ad veniam peccant ex aliena contumelia famam aucupantes. Poterat spissa illa annotationum farrago passim locorum in brevius contrahi, semel tantum indicando Taylori atque Marklandi easdem in suspiciones consensum, qui tam sæpe inter se consentiunt, ut miraculo fit, qui fieri potuerit, ut duo prorsus in easdem sententias tam sæpe cogitatione deferrentur; tædio profecto legenti est eadem toties iterari. In Marklandi annotationibus mihi quidem haud arridet illa affectatio rerum ab argumento alienarum. Nusquam non captat occasiones, sæpe invitas et reluctantes, super Novo Testamento disputandi. Mei si res fuisset arbitrii, cunctas illas disputationes obtorto, quod aiunt, collo huc raptatas induxissem. Sunto enim, cuicuimodi sunt; placento quibuscunque poterunt, per me

licet. Super his enim judicare mihi fas non est, qui a theologorum sacris arcanis tota vita procul abfuerim. Sunto, si voles, quantivis facienda. Verumtamen in disputationibus super monumentis Lysiæ ecquis enucleationes quærat abstrusorum Pauli Apostoli sensuum? Non erat nunc his locus. Alio loco expromsisset. Decebat utique Marklandum, qui theologus esset, Pauli lectione delectari. Non invideo, non intercedo. At cum luce tenebras ne commisceto. Verumtamen nefas ducebam alienam in messem falcem me immittere, fidemque publicam violare, et exsecrabilis exemplum præire grassationis in aliena scripta, quod alii postmodum in meis, me invitissimo, sint imitaturi. Præterea aliis alii ducuntur. Meum ad palatum si quæ minus sint, dubium non est, quin bene multi sint futuri, qui ea appetant, ob eaque vel sola Marklandinas ad Lysiam Conjecturas magni faciant, emant, lectitent. Minus tamen religiosus fui in Latina Lysiacæ orationis interpretatione a Tayloro conscripta, quam prorsus omisi, gemina de causa: altera, quod decrevissem ab hoc, quod edo, corpore Græcorum Oratorum Latinas interpretationes omnimo omnes, quamvis bonas et probatas, excludere; altera, quod hanc Tayloranam parum probarem, quæ persæpe locorum ab oratoris sententia aberrasset, et universe parum Latina esset, quamquam haud me fugit, quam sibi Taylorus et in fide atque perspicuitate suæ interpretationis, et in munditie atque nitore Latinitatis placuerit atque exsultarit. Verum ab intelligentia bonæ tersæque Latinitatis aberat Taylor quam plurimum. Id quod affirmanti nemo facile mihi fidem deneget, annotationes ejus ad Lysiam legens; in quibus haud rari sunt loci, non Apuleianum, sed plane Tertullianeum os referentes, quos alii non magis videantur percepturi, atque ego percipio. Est utique Lysiæ oratio perobscura, cum ob dictionis, quam affectat, brevitatem, tum ob cæca ratiociniorum vincula: ut inprimis bonum interpretem desideret. Ego vero Taylorum eum esse nego bonum interpretem. Quapropter ipsemet molestiam exantlavi Lysiam, unaque Andocidem et Isæum, Latine convertendi. Nam de Antiphonte nondum certi quicquam mecum constitui. Istos vero, quos dixi, Latinos feci, olim aliquando edendos: quod ubi factum fuerit, statuent rei intelligentes, operæne pretium fecisse videar. Interim semel vel bis in annotationibus meis ad Lysiam lectores ad hanc meam Lysiæ interpretationem ablegavi, tum prodendam, cum per fata licuerit finem huic corpori Græcorum oratorum imponere. Vita si suppetet, et sumtus, atque studium emtorum, recipio edenda aliquot volumina, in quæ compingentur Wolfianæ operum Demosthenis et Æschinis et Dinarchi, meæ Andocidis, Lysiæ, Isæi, et nescio an Antiphontis quoque, et ab aliis conscriptæ, si quæ prostant, interpretationes Latinæ probabiles aliorum e Græcis oratoribus minoribus.

Satis, ni fallor, de Lysia Taylorano dixi. Restat, ut quæ nova ornamenta de meo aut in hoc primum volumen jam contulerim, aut in secundum mox sim collaturus, exponam. Si quis ullus alius auctor Græcus mendis et lacunis obsitus est, Lysias certe est miserrime atque desperatissime depravatus. Ut penes Taylorum pene nihil fuit copiarum ad eum emendandum, si ab ejus et Marklandi divinationibus discesseris, ita penes me quoque perparum fuit opis, quod e codicibus Mstis conferrem a me usurpatis. Et oppido pauci supersunt Lysiæ codices Msti, et, quotquot ad notitiam nostram pervenerunt, contemnendi sunt omnes, iisdem mendis inquinati, lacunis iisdem hiulci, ut ex uno videantur omnes manasse, misere mendoso atque lacero; qui est ille, nunc Florentinus, olim a Constantino Lascari e monte Atho allatus, unde Aldus primus Lysiam edidit. Nihil equidem ipse mihi ad contentionem feci reliquum, ut paulo quid plus eniterer, quam decessor meus: verum haud respondit prospera fortuna spei votisque nostris, quamquam non prorsus me frustrata est. Magni faciendus non est Coislinianus, et nihilo tamen minus ex eo bonas lectiones haud paucas sublegit Taylor ante, et secundum eum ego alias plures illinc sublegi. Simillimus illi est Vindobonensis, de quo in continente pluribus dicam, fœdissimis mendis horridus, neque ideo tamen minus licuit haud pœnitendum spicilegium bonarum lectionum inde exhibere. Sed prius de codice Veneto paucis est indicandum. Est in bibliotheca S. Marci Venetiis, in libris, qui olim Cardinalis Bessarionis fuerunt, codex Lysiæ; a quo sperans opis non nihil impetratum iri ad explendum, qui creberrimi hodie sunt in Lysiæ exemplaribus, hiatus, et mendas teterrimas eluendum, dedi literas ad Antonium Zanettium, V. C., illi bibliothecæ præfectum, rogans, ut illius codicis lectiones excerpi et ad me mitti curaret. Ille vero Venetiis negabat esse, qui provinciam illam aut bene gerere nosset, aut suscipere vellet. Nam sibi quidem otium deesse. Interim si quos enotarem singulares locos, de quibus consuli codicem Venetum vellem, se operam hactenus mihi daturum. Invitatus ego humanissimi viri hac pollicitatione, misi ad eum exemplum editionis Stephanicæ, in quo locos difficiliores et præ aliis mendosos notaveram. Remisit hoc exemplum Zanettius suis annotationibus conscriptum, unde intelligens, quid lectionis loco quoque in codice Veneto esset, una intellexi quoque codicem illum, nisi mendosior etiam aliis est Lysiæ codicibus passim prostantibus per Europæ bibliothecas, nihilo profecto esse illis, neque emendatius exaratum, neque pleniorem. Factum sic est, ut in libello Variantium Lectionum codicem hunc Venetum pæne nusquam allegem, qui pæne nulli usui mihi fuerit. Vix enim semel aut bis paulo meliorem exhibuit lectionem vulgata, et contra plerumque fœdiores etiam corruptelas, quam

sunt in libris vulgatis. Plus profeci e codice Vindobonensi, quamquam non tantum, quantum speraveram a Nesseliano illectus indicio. Codicem hunc meam in gratiam totum a capite ad calcem cum editione Lysiæ Marpurgensi a I. H. Maie curata contulit Gottlob Christian Storr, V. C. A. M. Stutgardiensis, ministerii Evangelici candidatus, juvenis ut sacrarum literarum, et earum inprimis, quas orientales appellant, præter vulgarem morem peritus, de quo constabit ex opusculis, quorum parat editionem, ad literaturam Syriacam pertinentibus, quæ opuscula ut quam primum ipsi proferre liceat, ex animo opto; ita mei tam amans, tam observans, tam studiosus, ut id unum pæne videatur arbitratus sibi datum negotii esse, ut modis quibus posset omnibus bene de me mereretur. Tanta fuit ejus erga me pietas, ut filii erga parentem vix major esse possit; neque facile recordor familiarium quemquam fuisse, qui hac laude eum superaret. Verumtamen ægerrime fero a juvene doctissimo, quod otium melius collocari poterat, pæne incassum id esse insumtum. Id quod ex iis schedis mihi constitit, quas Vindobona ad me misit, in quibus apertas quoque et manifestas librarii Græci halucinationes annotavit, sed eas tam crebras, et tam spurcas atque abnormes, ut fieri posse negem, ut usquam locorum alius exstet codex Græcus flagitiosius, atque hic Vindobonensis est, exaratus. Quem si Taylor perinde cognitum usu atque perspectum habuisset, atque ego habeo, profecto non affirmasset, codicem Vindobonensem *optimæ notæ* esse. Sed humanum est, de incompertis bene sperari, et magnifice prædicari. Ego equidem si præscissem futurum, ut illinc plus lolii, quam bonæ frugis colligeretur, profecto non commisissem, ut optimo Storrio meo provinciam tam insuavem et tam infructuosam demandarem; quamquam ipse, ultra quam sibi expediret officiosus, hanc provinciam magis efflagitavit, quam ego imposui. Verum enim vero, quod sæpe usu venit, ut ex ingenti scoriarum acervo auri tamen micæ eruantur, ita mihi quoque licuit ex hac immani farragine portentosissimarum codicis Vindobonensis mendarum haud paucas eruere lectiones præstantissimas, ex alio nullo codice a quoquam annotatas: quas pæne omnes in Textum meum recepi. Haud raro quoque conjecturas meas ab eo confirmari, non sine gaudio deprehendi. Possem hic, tanti si facerem, satis prolixum contexere atque proponere indicem lectionum bonarum a me primo in Lysiam ex hoc codice Vindobonensi immissarum, longiorem etiam illis, quibus in sua ad Lysiam Præfatione exhibendis Taylor suam diligentiam in emendanda Græca Lysiæ oratione demonstratam jactare voluisse videtur. Ego vero satis habui, ubi locorum Lysias e codice Vindobonensi a me emendatus esset, id in subjectis annotationibus statim, aut in libello lectionum mox inse-

culturo indicare; ubi etiam reliquas codicis hujusdem lectiones repræsentabo, quæ non meræ sint calami aberrationes. Egi equidem, id quod videtis lectores, quod potui; neque, quod in me situm esset, operæ studiique quicquam passus sum desiderari, quo consequerer hoc, ut Lysiam vobis traderem mundiorem et emaculatiorem, quam ante me lectus et in hominum manibus versatus esset. Consecutus omni ex parte si non sum id, quod contendebam, culpa careo. Fortuna defuit, non voluntas. Congratulemur nobis, hæc Lysiæ fragmenta, quamvis miserrime contruncata, superesse, neque prorsus ejus omnia perisse. Fruamur his, quæ habemus, qualiacunque sunt, indolentes acerbæ sorti, quæ Lysiam fataliter oppressit, et quæ voluit codices ejus non nisi mendosissimos atque miserrime lacunosos ad nos pervenire; nisi si forte aut in Escurialensi bibliotheca mundiores atque pleniores Lysiæ membranæ adhuc latent, aut in ea, quæ quondam Heidelbergensis erat, nunc Vaticana est, in qua aiunt, nescio quo auctore freti, servari codicem Lysiæ orationes aliquot nondum editas tenentem: de quo quærere non vacavit; vel potius defuit quærendi opportunitas. Erit olim aliquando tempus, age enim solemur bene sperando clades nostras, quod tempus Græcas literas a contemtu vindicet, quo nunc apud Italos oppressæ jacent. Erunt, qui gazas vetustæ literaturæ tot in bibliothecis Italiæ, tamquam in monumentis vetustorum regum, sepultas eruant, illinc atque in lucem proferant. Bona id quidem fide, et procul jactantia, a qua sum alienus, affirmare possum, opera mea factum esse, ut Lysias nunc prostet haud paulo, quam ante fuit, emendatior, atque dilucidior. Et erit adhuc magis, cum Latina mea Lysiacarum reliquiarum interpretatio prodierit, quæ vicem perpetui in Lysiam commentarii fungi poterit. Pristinas meas ad hunc oratorem animadversiones, jam anno 1757. editas, pæne ne inspexi quidem nuper has novas conscribens. Quo factum esse interdum suspicor, ut ea prætermiserim, quæ malint nonnulli præterita non fuisse. Sed conferat antiqua cum novis, cui copia et volupe erit, et illinc repetat, si quæ haud pœnitenda repererit. Mihi hac uti diligentia neque libuit, neque vacavit. Currente prelo haud raro observavi aut perperam a me scripta, quæ tolli ob rationes typographicas non possent, aut præterita alia, quæ addi festinatio operarum, aut spatiorum angustiæ haud paterentur. Illa itaque retractatum, hæc suppletum ibo in illo, quem toties dico, libello Variantium Lectionum. Orationem Lysiæ Funebrem, quæ in editione H. Stephani Lysiacarum agmen claudit, in Aldina autem, et Tayloranа, nostraque statim a prima secunda est, cum codice Augustano contuli, illo, quem Demosthenicorum meorum quintum appellare soleo. Orationem in Philonem, quæ in editione Aldina postrema est, cum codice bibliothecæ regiæ Parisinæ, n. 2941. signato, contulit

meos in usus Schweigheuserus meus, A. M., V. C., Strasburgi. v. Voluminis quarti horum oratorum calcem p. 136. Quas in libello variantium interdum cito schedas Brulartianas, de iis ibidem jam exposui. Quæ schedæ num sint eædem cum Groulartianis, a Tayloro passim laudatis, mihi certo non constat. Suspicatus aliquando fui, codicem Lysiæ, cujus a se usurpati mentionem H. Stephanus in marginibus editionis suæ facit, eundem esse cum Coisliniano. Verum postmodum deprehendi Stephanici lectiones a lectionibus Coisliniani discrepare. Rursus in suspicionem veni, Stephanicum codicem esse eundem cum Vindobonensi. Id quod improbabile non videbitur recordanti H. Stephanum in Italia atque Germania superiore multos per annos hæsisse, et bibliothecas cum Italicis Germanicas versasse. Verum horum quoque codicum lectiones, ut inter se passim locorum concinunt, ita rursus aliis in locis discordant. Decuerat utique Stephanum diligentius indicare, cujas fuisset ille codex Lysiæ, quo se usum ait fuisse. Argumenta orationi cuique Lysiacæ præmissa Taylori sunt omnia; de quo nisi aliunde constaret, etsi ego nil admonerem, satis tamen auctorem dictio ipsa proderet. Animadversiones Taylori disputationibus scatent, præterquam quod caliginosæ sunt, ut conjectoris egeant, a re quoque, de qua agitur, alienissimis. Vanitas hæc est hominis copias literarum ostentantis, e multifaria multorum voluminum lectione, aut pervolutatione certe, collectas. A quo morbo ego sum alienissimus, hoc strigosior, quo alii sunt obesiores. Res ipsæ sunto, per me licebit, bonæ, et exquisitæ adeo. Non tamen his nunc erat hic locus. Quid attinet e Dactyliothecis gemmas ex ære cælatas, e Syntagmatibus Inscriptionum, ad quæ satis fuerat lectores ablegari, longos titulos repetere, unde nil discas, quod ad rem faciat, et pueros fugiat ludum literarium frequentantes. Commentarios in alium quemcunque auctorem si te juvet simili modo conscribere, volumina tot nullo negotio exaggeres, quot vel camelum fatigent. Ego vero meis in commentariis conscribendis hunc tenui modum, et hoc spectavi, ut aut sententias oratoris, sicubi viderentur tenebricosiores, admota face circumlocutionis illuminarem, aut mendas, ubi possem, pro modulo meo emendarem, aut saltim indicarem. Ad libellum Dionysii Halicarn. accedent Tayloranis et Marklandinis annotatis, una cum meis, variæ lectiones e codice Helmstadiensi, et annotationes I. Fr. Matthæi, V. C. ejusdem, cujus super Æschine oratore disputationem doctam et subtilem quarto horum oratorum volumine exhibui. Parat ille nunc discessum a nobis, iter longum et molestum intra paucos dies ingressurus, quod iter deus fortunet atque secundet. Moscoviam, ad Hyperboreos, arcessitus est, ut in ludo publico, qui ibi est, humaniores literas profiteatur. Patriæ pæne succenseo, homines literatos, quibus ipsa posset uti, invitos

expellenti; quasi copia laboremus ingeniorum studiis scholasticis innutritorum. Nos vero, si qua re alia caremus, adolescentibus vel maxime caremus, Græce Latineque callentibus, et rei scholasticæ gerendæ deditis. — Venit adhuc in mentem editionum Lysiæ superiori seculo in Germania proditarum, Hanoviensis, et, quæ illam recentavit, Marpurgensis. Verum præstat de illis tacere, quarum exigua aut potius nulla sit auctoritas. Unum hoc sufficiat a me commemoratum esse, Hanoviensem non referre fideliter exemplum Stephanicum, sed vitiosam et contaminatam esse conjecturis, seu Andreæ Schotti, seu Iodoci van der Heiden. Hæc ad Lysiam præfanti mihi post Taylorum, qui meliora quæque dudum occupavit, succurrebant, quæ ut, benevole lector, æqui bonique habeas, etiam atque etiam te rogo. Scripsi Lipsiæ d. 20. Martii 1772.

LYSIÆ VITA

A IOANNE TAYLORO CONSCRIPTA.

NATUS est Lysias eo tempore, quo res Atheniensium domi forisque, sive rerum gestarum gloriam, sive pacis ornamenta spectemus, ad summam quasi maturitatem erant perductæ.* Barbaris enim nuper terra marique profligatis, et universæ Græciæ libertate feliciter vindicata, ut nemo jam hostis superesset, nisi domi fuisset quærendus, populus Atheniensis, bellicæ quasi laudis satur et gloriæ armis partæ, præstantissima omnis memoriæ ingenia in acie fori atque in umbra Academiæ excolere cœpit. Tum fuit Thucydides et Xenopho, a quibus post Herodotum Historia commota est, ut auderet uberius, quam superiores, et ornatius dicere: Scenam illustrarunt Sophocles et Euripides, et in diverso genere Aristophanes et Menander, qui ceteris pene omnibus ejusdem artis auctoribus nomen abstulere: Tum primum Philosophia, in qua de rebus bonis et malis, deque hominum vita, moribus et officiis disputatur, inventa et exculta esse dicitur; quam idcirco Socrates auctor, de cælo, nam illa altera de Natura fuit antiquior, devocasse fertur. In hac denique urbe atque his temporibus primum se Eloquentia extulit, eadem pene tempestate et nata et perfecta; cum decem simul Oratores Athenis ætas una tulerit,† quorum ut diversa

* Diod. Sic. ad Olymp. LXXX. 2.

† Celeberrimi isti X-viri secundum ætatem hoc ordine videntur esse collocandi. I. Antipho antiquissimus, qui floruit *κατὰ τὰ Περσικὰ*, Themistoclis, Aristidis etc. æqualis. II. Andocides natus Olymp. LXXVIII. 1. III. Lysias Olymp. LXXX. 2. Unde corrigendus Plutarchus in vit. Andocidis, *Ἄρχει δὲ αὐτῷ* (i. e. Andocidi) *τῆς γενέσεως Ὀλυμπιὰς μὲν ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη, ἄρχων δὲ Ἀθήνησι Θεαγενίδης. ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσί που ἑκατὸν*, legendo potius *ἔτεσί που ὀκτώ*. Quod verum est. IV. Isocrates Olymp. LXXXVI. 1. Iterum corrigo eundem Plutarchum, *γενόμενος δὲ* (i. e. Isocrates) *κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα Λυσιμάχου Μυῤῥινουσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσι, πρεσβύτερος δὲ Πλάτωνος ἑπτά.* Lysimachus eo anno summum Athenis Magistratum gessit, qui domo Myrrhinusius fortasse fuit, sed non novi eam conditionem aut morem describendi Archontas. Sed ita describantur per me licet. Cui tamen connectuntur ista *δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν*? Nimirum ante vel post *Λυσιμάχου* excidit vox *ἄρχοντος*, et pro *Μυῤῥινουσίου* legendum est *νεώτερος* (quæ vox in MSS. compendiose describi solet) *Λυσίου δύο καὶ εἴκοσιν ἔτεσιν* etc. Plane ut Dionys. Halic. *Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ ἕκτης Ὀλυμπιάδος, ἄρχοντος Ἀθήνησι Λυσιμάχου. πέμπτῳ πρότερον ἔτει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, δυσὶ καὶ εἴκοσιν ἔτεσι νεώτερος Λυσίου.* V. Isæus, qui tempore belli Peloponnesiaci vixit et Demosthenem instituit. VI. Æschines, qui videtur in lucem fuisse susceptus circa Olymp. XCVII. Demosthene paucis annis major. VII. Lycurgus Platonis et Isocratis auditor, cujus inter Oratores Græcos H. Stephani suavissima et lectu dignissima, paucis tamen nota, exstat Oratio

virtus, nam inter se pares non fuerunt, summam pene laudem est consecuta, ita his exstinctis, optimum illud genus eloquentiæ studiumque dicendi sensim elanguit. Ad hæc Athenæ non solum Reip. prudenter institutæ, verum etiam cum moderatione administratæ gloria floruerunt, atque ad Jurisprudentiam Romanam condendam, quæ hisce temporibus XII. tabulis describi cœpit, consilium suum et auctoritatem largitæ, sapientiæ existimationem ad omnem memoriam propagarunt. Talem habuit nascendi conditionem Scriptor noster, qua nulla illustrior aut gloriosior excogitari possit.

Natus est Athenis* Olymp. LXXX, 2. Philocle Archonte.† Patrem habuit Cephalum‡ Syracusanum Lysaniæ F. Cephali N.,

unica. VIII. Demosthenes natus Olymp. XCIX. 4. IX. Hyperides, ab Antipatro, eodem fere tempore, quo Demosthenes, interemptus. X. Denique Dinarchus natus Olymp. CIV. 4. Horum omnium Scriptorum, si Hyperidem excipiamus, quædam ad nostram ætatem pervenere: Eorum vitas literis complexi sunt Plutarchus, et Photius in Bibliotheca. Nonnullorum etiam Philostratus. Γένει μὲν καὶ ἀξιώματι, πολὺ προύχοντος ἁπάντων, παιδείᾳ δὲ καὶ λόγων δυνάμει τῇ Ἀττικῇ Δεκάδι παραβάλλοις ἄν. Lucian. in Scytha. Leont. Antholog. III. 30.

Χειρεδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀτθὶς ἄρουρα
Εἴκονα ῥητήρων τῆς προτέρας Δεκάδος.

Erat enim alia et posterior Decas, de qua consulendus Suid. in Νικόστρατος, Philostrat. in Herode, Auctor Prolegom. in Aristidem.

* Athenis certe. Cephalus Pater Athenas commigrat Syracusis XXX. annos ante decessum. Lysias c. Eratosth. Lysias quindecennis profectus est Thurios, patre jam emortuo. Plutarch. in vit. Atque ita Suidas, qui Lysiam Syracusanum vocat (i. e. genere, et majoribus), ait tamen, ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις. Justinus quidem et genere et natalibus Siculum esse velit. 'Lysias, Syracusanus Orator, exsul tunc, quingentos milites stipendio suo instructos in auxilium patriæ communis eloquentiæ misit.' V. 9. et Timæus quoque teste Cicerone. 'Catonis autem orationes non minus multæ fere sunt, quam Attici Lysiæ — est enim Atticus: quoniam certe Athenis est et natus et mortuus, et functus omni civium munere, quanquam Timæus eum quasi Licinia et Mucia lege repetit Syracusas.' De Cl. Oratoribus. Eadem fere, quæ Justinus, habet Orosius II. 27. 'Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, quingentos milites cum stipendiis suis misit.'

† Male Plutarchus (sive auctor recentior, qui Plutarchi nomine abutitur), in Lysia: γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος. Corrige: τοῦ μετὰ Φρασικλείδην κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. Vid. Palmer. Exercit. Meurs. Attic. Lect. IV, 14. Ions. de Script. Hist. Philosoph.

‡ Præter Cephalum Syracusanum Lysiæ patrem fuit Rhetor quidam Atheniensis, Cephalus nomine, quos inter se commisere imperitiores. Rhetorem hunc et demagogum memorant Dinarch. c. Demosthenem, Andocides sæpius, Athenæus, Suid. in V. Tzetz. Add. Aristoph. Eccles. 248. σχ. ad loc. et ad 253. Fragmentum Cephali proferunt Suid. et Etym. M. in v. Ἐπιτιμία. Ioannes Tzetzes homo bonus Chiliad. V. 34. confundit Cephalum Syracusanum Lysiæ patrem, Cephalum Rhetorem, de quo in præsenti agimus, et Cephalum τὸν παλαιὸν (ut eum vocat Æschines c. Ctesiph. [§. ξέ.]) qui Aristophontem adversarium nactus est περὶ καλοῦ βίου, uter sc. melius ætatem egerit, ubi Cephalus laudi duxit se nunquam φυγεῖν, Aristopho se sæpe φυγεῖν, ἁλῶναι nunquam. Eam contentionem ita exprimit Æsch. l. c. Ἐτόλμα δ' ἐν ὑμῖν ποτὲ σεμνύνεσθαι Ἀριστοφῶν ἐκεῖνος ὁ Ἀζηνιεὺς, λέγων, ὅτι γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε· ἀλλ' οὐχὶ ὁ Κέφαλος ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ὁ δοκῶν δημοτικώτατος γεγονέναι, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις ἐφιλοτιμεῖτο, λέγων, ὅτι πλεῖστα πάντων γεγραφὼς ψηφίσματα, οὐδεμίαν πώποτε γραφὴν πέφευγε παρανόμων: καλῶς (οἶμαι) σεμνυνόμενος. Ita Tzetzes:

Οὗτος [Cephalus] καὶ δικαιότατος ἁπάντων ἦν ῥητόρων,
Παρ' ὅλην τούτου τὴν ζωὴν μὴ σχὼν κατηγορίας.
Ἀριστοφῶν δὲ τοὔμπαλιν ὑπῆρχε τῷ Κεφάλῳ,
Ἀεὶ κατηγορεύμενος, νικῶν δὲ ἀντιδίκους.

Neque solum hunc errorem erravit Tze-

qui Athenas commigravit sive Periclis, cujus hospitio et familiaritate utebatur, suasu, ut auctor est Lysias in oratione *contra Eratosthenem*, sive civium injuria, cum adversis Reip. temporibus Gelo Syracusarum imperium capessivit. Is est Cephalus, apud quem domi habebantur a Socrate immortales isti sermones de Republica, quos Plato literis mandavit: ubi de hominis ætate, gratia, moribus et opulentia satis multa memorantur. *Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν, ἐκίνουν· καὶ εἶπον, ὦ Κέφαλε, οἶμαί σου τοὺς πολλοὺς, ὅταν ταῦτα λέγῃς, οὐκ ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἡγεῖσθαί σε ῥᾳδίως τὸ γῆρας φέρειν, οὐ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι. — μέσος τὶς* (inquit Cephalus) *γέγονα χρηματιστὴς τοῦ τε πάππου καὶ τοῦ πατρός· ὁ μὲν γὰρ πάππος τε καὶ ὁμώνυμος ἐμοὶ, σχεδόν τι ὅσην ἐγὼ νῦν οὐσίαν κέκτημαι παραλαβὼν, πολλάκις τοσαύτην ἐποίησε· Λυσανίας δὲ ὁ πατὴρ ἔτι ἐλάττω αὐτὴν ἐποίησε τῆς νῦν οὔσης· ἐγὼ δὲ ἀγαπῶ ἐὰν μὴ ἐλάττω καταλίπω τουτοισὶν, ἀλλὰ βραχεῖ γέ τινι πλείω ἢ παρέλαβον.** Neque bonum senem fefellit fortasse aut cura aut augurium. Nam in vexatione Inquilinorum sub XXX-viris, ubi in ditissimum quemque sævitum est maxime, Lysias cum fratre Polemarcho primus avarissimæ istius conjurationis crudelitatem est expertus.

Olymp. LXXXIV, 1. cum Athenienses coloniam Sybarin (i. e. Thurios) deducendam censuerunt, Lysias XV. annos natus cum Polemarcho fratre natu maximo, juxta Photium et Plutarchum, vel una cum duobus fratribus juxta Dionysium (qui erant Polemarchus et Euthydemus)† colonis se adjunxit, hereditatis adeundæ gratia. Sybaris, urbs ubere gleba, et civium‡ mollitie ad proverbii infa-

tzes, verum etiam Cephalum Lysiæ P. Thurium appellat, et Oratoris N. res gestas in debellandis XXX. tyrannis Cephalo assignat.

* Plat. de Rep. l. 1. Eadem pene de Cephali divitiis habet Tzetzes, futilis ille auctor et recens, verum mutuatus procul dubio a bonæ fidei scriptoribus, *πλούτῳ κομῶν καὶ εὐγενής*. Chiliad. V. 34. Cic. 4. ad Attic. 15. 'Feci idem, quod in *πολιτείᾳ* Deus ille noster Plato. Cum in Piræum Socrates venisset ad Cephalum locupletem et festivum senem, quoad primus ille sermo haberetur, adest in disputando senex: deinde cum ipse quoque commodissime locutus esset, ad rem divinam dicit se velle discedere, neque postea revertitur. Credo Platonem vix putasse satis consonum fore, si hominem id ætatis in tam longo sermone diutius retinuisset.' Dum hæc commentabar, et de Periclis etiam fortunis inaudiveram (*πλούτου δὲ καὶ γένους προσόντος αὐτῷ λαμπροῦ*. Plutarch. in Pericle. *Περικλῆς, ἀνὴρ γένει καὶ πλούτῳ, πρὸς δὲ τούτοις δεινότητι λόγου— προέχων*. Diod. Sic.) nescivi, quo pacto accipienda erant verba Pseudo-Plutarchi de Lysia, quæ cum solertiore lectore relinquam. *Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου — μεταναστάντος εἰς Ἀθήνας ἐπιθυμίᾳ τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλον ὄντα καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέρων*. Quid? anne dicemus *αὐτὸν διαφέροντα*? an *Περικλέους διαφέροντος*? an denique connectemus cum initio, *Λυσίας υἱὸς Κεφάλου — πλούτῳ διαφέρων*? Ita semper fere accidere solet, ut istiusmodi sorices non solum *ἀνιστορησίᾳ*, verum etiam aliquando indiligenti oratione, atque sermonis *ἀνακολουθίᾳ* seipsos proderent.

† *Εἰς Θουρίους πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσί*. Dionys. Halic. Eorum nomina conservavit Plato l. c. Polemarchus natu maximus, et Euthydemus alter, non *Εὔδιδος* aut *Εὔδιμος*, ut habent Codd. Plutarchi, aut *Εὔδημος*, ut conjecit Xylander. Tertium igitur, Brachyllum, ex eod. Plutarcho, non habuit, si qua fides in Dionysii verbis. Quo tamen errore ductus hunc quoque fratrem adjecit Plutarchus fortasse in sequentibus expediemus.

‡ Plura Athenæus l. 12. ubi incredibilia

miam notissima, in ea parte magnæ Græciæ,* seu Italiæ ad sinum Tarentinum sita est, quæ ad Austrum spectat et occidentem solem. Per ea tempora, quibus Græcorum et Atheniensium maxime Fortuna se extulerat, populus ille diutino bello fractus, atque etiam Crotoniatarum vi patriis sedibus ejectus, legatos in Græciam ad auxilium implorandum misit. Ostentabant agri fertilitatem, commoditatem loci, quem in Siciliam navigantibus vel portum amicissimum, vel, si alii occuparent, stationem infensissimam paratum esse dicebant: ad hæc agrorum communionem, civitatem ceteraque ejusmodi præmia pollicebantur. Inflammabant hæc maxime animos Atheniensium, qui jam ad† provincias constituendas et Siciliam alludere cœperunt. Cum igitur a Spartanis, ad quos primos legati Sybaritarum venerant, nihil impetrari potuit, Athenienses Periclis suasu et auctoritate decem triremes patrio more auxilio Sybaritis misere. Ei classi præfuere Lampo‡ et Xenocritus. Coloniæ deducendæ socii fuere tum alii viri et eruditione et rebus gestis illustres, tum etiam Herodotus et Thucydides. Ille ob diutinam in istis regionibus mansionem, ubi etiam et historiam condidisse a Plinio§ fertur, Herodotus Thurius appellari solebat. Nam et procemium illud, quod ejus historiæ præponitur, a Plesirrhoo, uti quibusdam videtur, concinnatum, aliter apud alios legitur. Τὸ δὲ, Ἡροδότου Ἁλικαρνασσέως ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε, πολλοὶ μεταγράφουσιν, Ἡροδότου Θουρίου. Plutarch. de Exsilio. Ita in suo Cod. rep-

narrantur de istius populi luxuria.

* Vocabatur etiam Major et Exotica Græcia. Vid. Scalig. et Dacier ad Festum.

† Καὶ Χεῤῥόνησον καὶ Νάξον καὶ τὴν Εὔβοιαν εἴχομεν· πλείστας δ' ἀποικίας ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἀπεστείλαμεν. Æsch. de ement. legat. [§. νδ'.]

‡ Περικλῆς Μενίππῳ μὲν ἐχρῆτο πρὸς τὰς στρατηγίας, δι' Ἐφιάλτου δὲ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ἐταπείνωσε, διὰ δὲ Χαρίνου τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύρωσε ψήφισμα, Λάμπωνα δὲ Θουρίων οἰκιστὴν ἐξέπεμψεν. Plutarch. Reipubl. gerund. præcept. Eosdem coloniæ duces memorat Diod. Sic. Unde mirari subit, cur idem Plutarchus in Nicia Hieroni assignet istius expeditionis auctoritatem. Ἱέρων ἦν, ἀνὴρ τεθραμμένος ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦ Νικίου — προσποιούμενος δ' υἱὸς εἶναι Διονυσίου τοῦ Χαλκοῦ προσαγορευθέντος, οὗ καὶ ποιήματα σώζεται, καὶ τῆς εἰς Ἰταλίαν ἡγεμὼν γενόμενος, ἔκτισε Θουρίους. Lamponi δεκάτῳ αὐτῷ assignat σχ. Aristoph. Av. 521. Ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρησμολόγος, καὶ μάντις, ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν τῶν Ἀθηναίων ἀποικίαν ἔνιοι περιάπτουσιν, αὐτὸν ἡγήσασθαι λέγοντες Ἀθηναῖον ὄντα σὺν ἄλλοις δέκα. Ab hoc ergo duce et divinatore Colonia ista in diverbium et jocum abiit. Aristoph. Nub. 331.

Θουριομάντεις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαργοκομήτας.

σχ. ad loc. Θουριομάντεις, οὐ τοὺς ἀπὸ Θουρίου μάντεις, ἀλλὰ τοὺς εἰς Θούριον πεμφθέντας, ἐπὶ τὸ κτίσαι αὐτήν. ἐπέμφθησαν δὲ δέκα ἄνδρες· ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. et quæ sequuntur. Adjunge Suidam in Θουριομάντεις· Ἐξέπεμψαν δὲ εἰς κτίσιν τὴν αὐτοῦ Ἀθηναῖοι δέκα ἄνδρας, ὧν καὶ Λάμπων ἦν ὁ μάντις, ἐξηγητὴς ἐσόμενος τῆς κτίσεως τῆς πόλεως. Ita omnes libri Suidæ MSS. X. sc. duces, totidemque naves, ut mos erat Atheniensibus diuturno usu consecratus, qui denario numero pro ratione tribuum Rempublicam universam domi forisque administrabant. Inficeti editores Suidæ, qui pro δέκα, μυρίους excudi curarunt! atque inficetus etiam ille, qui tam violentam mutationem calculo suo comprobare potuit!

§ 'Tanta ebori auctoritas erat Urbis nostræ trecentesimo decimo anno, tunc enim auctor ille [Herodotus] historiam eam condidit Thuriis in Italia.' Plin. XII. 4. Cum constituebantur X-viri legum ferendarum, annus urbis agebatur CCC. Evenit autem, ut eod. fere tempore Romanorum legati Athenas proficiscerentur νομοθεσίας χάριν, et Athenienses dictam Coloniam in Italiam deducerent.

perit Aristoteles, cujus Rhetor. III. 9. hæc sunt verba: Ἡ μὲν οὖν εἰρημένη λέξις ἡ ἀρχαῖα ἐστίν. Ἡροδότου Θουρίου ἥδ' ἱστορίης ἀπόδεξις.* His omnibus accedit testimonium Inscriptionis, quam in honorem Herodoti elaboratam conservarunt Stephanus Byzantinus et σχ. Aristoph. Nub. 331.

Ἡρόδοτον Λύξεω κρύπτει κόνις ἧδε θανόντα,
Ἰάδος ἀρχαίης ἱστορικῆς πρύτανιν,
Δωριέων πάτρης βλάστοντ' ἄπο· τὸν γὰρ ἄπλητον
Μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε πάτρην.

Thucydidem vero Sybarin profectum, et quidem cum Xenocrito, qui dux erat Coloniæ, declarat vita Thucydidis ἀδέσποτος, ejus Editt. præfigi solita. Una quoque cum his profectum fuisse Empedoclem philosophum tradit Laertius in Vita. His igitur aliisque colonis in Italiam appulsis, et nova urbe condita, quæ a fonte vicino Thurium vocabatur, primo civitas discordiis agitari, mox discessione facta obtruncari veteres Sybaritæ, et summa rerum potiri, quos auxilio contra populum finitimum nuper arcessiverant. Ex eo tempore Urbs non Ἀττικίζειν modo cœpit, sed Attica tota facta est. Populum in tot Tribus distinxerunt novi hospites, in quot domi se fuisse distinctos meminere: Tum primum galeata Pallade, Atheniensium ritu, signari æs Thuriorum, ceterisque istius populi institutis et disciplina administrari nova Resp.

Ab Olympiadis LXXXIV, 1., qui erat Lysiæ ætatis XVI., usque ad XCII, 1. annos omnino XXXII.,† in Colonia commorabatur Lysias, πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ (verba sunt Auctorum fere omnium, qui ejus vitam literis consignarunt) κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλῆρον λαχών, (Plutarch.) quæ postrema verba fortasse emendari debent ex Photio οἰκίαν τε κατασκευασάμενος καὶ κλῆρον τυχών. In ea mansione Tisiam‡ et Niciam Rhetoras Syracusanos audivit. Atheniensium vero rebus in Sicilia fractis,

* Ἡρόδοτος ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας. Strab. l. 14. Εἴ τῳ πιστὸς ὁ Θούριος εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ. Julian. in Epist.

† Recte Suidas, Ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν ἐς Ἀθήνας. ἄγων ἔτος μζ'. Unde mirum, quo computo usus sit Plutarchus, κἀκεῖ διέμεινε — ἔτη ἑξήκοντα τρία. Longissime certe a vero. ἑξήκοντα legit Plutarchi Cod. Petav. τριάκοντα τρία Meursius, et Palmer. denique ὥστε τριάκοντα. Fortasse bonus scriptor, qui Plutarchum similavit, dum in Fastis duos Callias habuit descriptos, unum, qui Præturam gessit Olymp. XCII, 1. (quo tempore rediit Lysias) alterum, qui C, 4. ad hanc usque supputationem prorogavit, adeoque plures annos Auctori nostro assignavit a Thuriis revertenti, quam vivendo erat assecutus. Verum et erravit quoque in nomine Archontis: Nam dixisse non debuit ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος, sed ἕως Κλεοκρίτου, ut modo dicturus est, ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος.

‡ Priusquam Eloquentiæ lacertos suos movit Athenis, quibus tamen et nata et alta esse creditur, Artis istius, sive Rhetoricæ proprie dictæ, præcepta invenisse et excoluisse dicuntur Siculi, quorum princeps exstitit Empedocles, deinde floruit Corax Hieronis T. familiaris, circa Olymp. LXXVI. Cujus discipulus Tisias esse fertur. De his atque artis origine plura, sed fabulis similia, habet Scholiastes Hermogenis in initio. ' Ait Aristoteles, cum, sublatis in Sicilia Tyrannis, res privatæ longo intervallo judiciis repete-

et cum dominorum fortunis commutatis etiam Thuriorum animis, Lysias Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς solum vertere cogitur, et domum revertitur Callia Archonte, Olmp. XCII, 1.*

Quo tempore Athenas rediit Lysias, magna rerum commutatio atque inclinatio fortunæ consecuta est istam Remp. Duodecimo enim anno post coloniam Sybarin deductam, Olymp. sc. LXXXVII, 1. ortum est bellum inter duos potentissimos populos, qui omnem Græciam in suas partes trahebant, Lacedæmonios et Athenienses; omnium fere, quæ in superiorum temporum monumentis produntur memoriæ, et diuturnitate temporis gravissimum, et fortunæ varietate celeberrimum. Bellum illud, quamvis illustres utrinque habuit eventus, maximeque dignos stylo istius Scriptoris, qui res in eo gestas oratione complexus est, nihil tamen habuit exitu memorabilius atque insolita victoriæ facie. Lacedæmonii enim, accisis penitus Atheniensium viribus, atque æmula urbe potiti, moderatius quidem, quam solent victores, in debellatam gentem consuluerunt; atque iram diuturnis inimicitiis et contentionibus accensam terminabant, non in Urbe diruta aut servitute Civium, sed in operam dando factiosis quibusdam Civibus, qui Reip. pertæsi imperium a Populo ad Paucos translatum voluerunt. Ea fuit dominatio XXX-Tyrannorum. In quo gloriæ et imperii flexu nihil populo libertatis avidissimo calamitosius accidere potuit, quam videre se imperiosius a suis civibus tractari, quam ceteri solent ab hoste irritato. Sed hanc Reip. commutationem præcesserat etiam altera, bello nondum confecto, Olymp. sc. XCII, 1. ubi Reip. summa penes CCCC-viros aliquandiu constitit. Quoniam autem in altera Reip. inclinatione Lysias domum a Colonia rediit, et notior ex illo tempore esse cœpit, in altera vero a nemine Civium calamitate superabatur; et cum plurima in ejus orationibus contineantur, quæ ad utramque tempestatem Reip. spectant, ideo necessarium duxi memoriam istorum temporum paulo altius repetere.

Belli Peloponnesiaci anno XVII. Athenienses Syracusanis bellum

rentur, tum primum (quod esset acuta illa gens et controversa natura) artem et præcepta Siculos, Coracem et Tisiam, conscripsisse. Nam antea neminem solitum via nec arte, sed accurate tamen et de scripto plerosque dicere.' Cic. Brut. 46. Add. Dionys. Halic. in Isoc. Cic. 1. de Orat. 91. 2. de Invent. 6. Quintil. II. 16, 17. III. 1. Marcian. Capell. l. 5. Ammian. Marcellin. XXX. 4. Quis autem fuerit Nicias Rhetor, quem audivit Noster, quæro hodie qui respondeat. Nam de eo apud omnes auctores præter eos, qui contexuerunt vitam Lysiæ, altissimum est silentium.

* Ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν· ait Plutarch. atque idem fere Photius, Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς μεθ' ἑτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Rectius Dionysius, στασιάσαντος τοῦ δήμου, ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι. Quanquam interea suspicor Plutarchum, qui Lysiæ tres fratres numerat, Polemarchum, Eudidum et Brachyllum (licet non diserte ab eo dicantur una Italiam navigasse, immo cum fratre uno Polemarcho, quod tamen verum non est, Lysias se ad Thurios contulisse ab hoc scriptore dicitur) scripsisse potius ἐξέπεσε μετ' ἀδελφῶν τριῶν. Adeo quidam sunt scriptores, quos etiam contra propriam fidem et auctoritatem liquido emendare possis.

indixerunt.* Factum est id potissimum consilio atque auctoritate Alcibiadis, ad quod gerendum ipse dux electus est cum duobus collegis, Nicia et Lamacho. Vix in Siciliam pervenit, cum nuncius ei cum nave Salaminia a magistratu missus esset, ut domum ad causam dicendam rediret. Nam priusquam classis exiret, accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui Athenis erant, dejicerentur, quod non ad privatam rem, sed ad conjurationem pertinere existimabatur, et in Alcibiadem, quia ceteris major erat et potentior, ideoque suspectior, convenire. Insimulabatur præterea Cereris mysteria in domo sua fecisse, quod nefas erat more Atheniensium. Revocatus igitur a bello ad judicium, cum in magna spe esset provinciæ bene administrandæ, postquam aliquantulum itineris confecisset, clam se a custodibus subduxit, et primum Elidem, deinde Lacedæmonem venit. Magnum ea res Atheniensium fortunis detrimentum attulit, cum intelligerent eundem hominem et prodesse plurimum et obesse Reip. potuisse. Ejus enim consilio Lacedæmonii Syracusanis, Gylippo duce, auxilium decernunt; et Athenienses ibidem bellum per triennium cupidius, quam felicius gerentes, cum Lamacho et Nicia ducibus atque etiam Demosthene, qui ei bello cum imperio successit, ad interitum profligarunt. Ejusdem opera Ioniam et tributarias Atheniensium civitates in Asia ad defectionem sollicitarunt, pacem cum Dario rege Persarum fecerunt, et Decelea oppido in Attica capto, præsidioque ibi posito, urbem in obsidione tenuerunt.†

Lacedæmonii interea, sive ingenio Alcibiadis versatili diffisi, sive Agidis consilio ducti, apud quem Alcibiadis virtus et res bene gestæ plus invidiæ, quam gratiæ contraxerant (accedebat etiam uxoris infamia, quam Alcibiades adulterio cognoverat), tempus hominem interficiendi quærere instituunt: Ille cognita re ad Tissaphernem præfectum Darii regis clam aufugit: cui cum se celeriter et officii comitate et oris gratia insinuasset, mox commeatus Lacedæmoniis maligne præbere suadet, docens " minime utile esse Darii rebus, unius civitatis opes nimis crescere, ne confecto bello statim ei cum victoribus esset dimicandum." Ubi hanc operam civibus suis præstitit, mox de reditu in patriam cogitare cœpit.

Erat hoc tempore Pisander Prætor Atheniensium apud Samum cum exercitu. Cum eo Alcibiades per internuncios colloquitur. Monet eum " immoderatæ civium licentiæ crudelitatisque erga eos, qui multum in imperiis magistratibusque versati plurimum gratia et auctoritate ceteros antecellebant:" (Erat autem Pisander eodem,

* Vid. Thucyd. l. 6. Diodor. Justin. Studium Atheniensium in hoc bello suscipiendo egregie describit Plutarch. in Alcibiade, quem vide in Nicia quoque. Inter hoc bellum et captam Trojam intercessere anni DCCLX. Diod. Sic. l. 13. init.

† Lys. p. 287. Edit. Tayl. Isocr. de Bigis. Thucyd. Nep. et Plutarch. in Alcibiad.

quo Alcibiades, animo, populique potentiam imminui cupiebat.) Conqueritur " per invidiam multorum se fuisse, indicta causa, absentem capitis damnatum, publicatis bonis, omniumque sacerdotum religionibus devotum; ejusque devotionis, quo testatior esset memoria, exemplum in pila lapidea incisum esse positum in publico; regis amicitiam suamque operam pollicetur; negat tamen se id conciliare posse, nisi imperium a Populo, qui eum exagitassent, ad Optimates translatum foret." Alcibiades, quanquam non plurimam spem in Optimatum animis habebat, tamen arbitrabatur fore, id quod postea accidit, ut, discordia inter ordines civitatis facta, ab altera parte in auxilium vocaretur. Pisander itaque domum delatus populum aggreditur, cui jam imminentis belli periculi major erat timor, quam dignitatis cura. Cui quum suasisset, ut sua voluntate abrogaretur imperium, domi post se reliquit ex suo numero quosdam,* qui de Rep. ordinanda interea consulerent, atque ad Tissaphernem, ut de Regis amicitia ageretur, contendit.

Ex hisce initiis crevit Oligarchia, de qua agimus, ab Impp.,† qui Asiæ oram maritimam cum classe tenebant, primo agitata, atque eodem tempore in civitates ceteras, quæ imperio P. Atheniensis parebant, insinuata, quas ad eandem Reip. formam recipiendam sollicitaverunt. Alcibiades interea, sive res parum ei ex consilio cessit (Pisander enim magis id egit, ut imminueretur populi auctoritas, quam ut revocaretur Alcibiades), sive nondum ad mentem satis commota esset Resp., ita egit cum præfecto Regis, ut, cum ad eum legati novæ Tyrannidis venissent, nihil minus, quam amicitia Regis, videretur fuisse exspectandum.

Nihilo secius Pisander id, quod instituerat, perfecisse decrevit. Domum reversus vere novo paulo ante annum exeuntem id procuratum a suis deprehendit, ut non plures, quam quinque hominum millia ad Reip. administrationem admitterentur.‡ Ejus autem interventu constituti sunt X-viri Reip. ordinandæ cum summa potestate, quos vocarent Συγγραφέας.§ Qui ad dictum diem ad populum referrent, qua potissimum ratione Resp. optime administrari posse videretur. Ubi advenit dies, concione habita, populum rogarunt, ut " cuivis Atheniensium liceret sententiam quamcunque vellet exponere, atque ut id impune facere liceret." Eoque aditu ad Tyrannidem patefacto, omni metu vacui sententiam dixerunt in hunc modum: " Antiquandam esse pristinam Magistratuum in urbe rationem: non esse stipendia nisi militibus persolvenda: eligendos esse a Concionis Præsidibus V-viros, a quibus Centum alios esse

* Hi nominabantur ἑταῖροι. Vid. Thucyd. VIII. 48, 65. Lysiam, p. 207. ed. Tayl.

† N. p. 206. Eratosthenes ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστάς. Thucyd. VIII. 48. καὶ ἐκινήθη πρότερον ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦτο καὶ ἐς τὴν πόλιν ἐντεῦθεν ὕστερον.

‡ Lys. p. 362. Thucyd. VIII. 65.

§ Lys. p. 215. Harpocr. in V. et Vales. ad loc. Thucyd. VIII. 67. Iidem vocantur πρόβουλοι.

protinus designandos, qui singuli ternos sibi cooptantes imperii summam administrarent cum summa potestate."* Ita commutata est Resp., soluta populi auctoritate, et ab his CCCC-viris tractari cœpit.

Imperium hoc modo constitutum administrarunt homines diversissimis studiis, et vitæ genere et instituto longe inter se ipsos dissimili. Ex horum numero erant XXX.† illi viri, quorum crudelitatem VIII. post anno iterum expertæ sunt Athenæ. Erant etiam moderati nonnulli, quos non dominandi lubido, sed patriæ communis amor, ne penitus deleretur civitas, siquid suo consilio efficere possent, ad imperii societatem invitavit. *Οὔ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι τῷ τῶν τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα μήτε τὴν πόλιν μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο, μήθ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον.* Lysias p. 357. Nonnullos excitavit suorum civium invidia, qui potentiorem quemque eo in majori suspicione habere consuescebant; nonnullos Alcibiadis gratia et misericordia; nonnullos ejusdem odium et inimicitiæ.

Fuit in hoc numero Phrynichus.‡ Erant ei cum Alcibiade veteres inimicitiarum causæ; quapropter cum ea res olim in classe agi cœpta est, obnixe operam dedit, ne quid in gratiam Alcibiadis meditarentur.§ A quo consilio destitutus totam rem Astyocho, Lacedæmoniorum classi Præfecto, per nuncios aperit, ceteraque egit multa, ad consilia, quæ tunc capiebantur, impedienda.|| Unde Pisandri opera imperium, quod in classe habuit, deponere coactus est. Constituta autem tyrannide, quæ Alcibiadi minus favere videbatur, nemini aut opera aut consilio cessit in dominatione adjuvanda.¶ Ea cum esset apud suos gratia et auctoritate, ubi importuna Quadringentorum crudelitas et dominatio tædio civibus esse cœpit, neque eorundem auctoritas aliunde confirmari posse videbatur, nisi a Lacedæmoniis adjuvaretur; ad Spartam mittitur cum Antiphonte aliisque pacem quibusvis demum conditionibus cum ea civitate facturus. Domum autem re infecta reversus mane in foro a Thrasybulo Calydonio et Apollodoro Megarensi percutitur, quos ob merita in populum Athenienses ideo recuperata civitate decreto publico in Civium numerum retulere.**

* *Ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας ἐς τὸ βουλευτήριον ἄρχειν, ὅπῃ ἂν ἄριστα γιγνώσκωσιν αὐτοκράτορας.* Thucyd. VIII. 67.

† Lys. p. 260. *οἱ τριάκοντα — οἳ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες τῶν τετρακοσίων τῶν φευγόντων.*

‡ *Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοὶ, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δείσαντες τιμωρίας, τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν* (sc. *τῶν υ.*) *κατέστησαν*; Lys. p. 421. Thucyd. l. 8.

§ Plutarch. in Alcib. Thucyd. VIII. 48.

|| Thucyd. VIII. 50. Suid. in *Φρυνίχου πάλαισμα.* Polyæn. III. 6. Plutarch. in Alcib.

¶ *Παρέσχε δὲ καὶ Φρύνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμότατον ἐς τὴν ὀλιγαρχίαν, δεδιὼς τὸν Ἀλκιβιάδην, καὶ ἐπιστάμενος εἰδότα αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ πρὸς τὸν Ἀστύοχον ἔπραξε, νομίζων οὐκ ἄν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπ' ὀλιγαρχίας κατελθεῖν· πολὺ δὲ πρὸς τὰ δεινὰ, ἐπειδήπερ ὑπέστη, φερεγγυώτατος ἐφάνη.* Thucyd. VIII. 68.

** Lys. p. 258. et 134. De cæde Phrynichi convenit inter omnes. De modo

Huic Antiphonta et Archeptolemum libens adjungo, quia populus, vindicata libertate, in eadem causa pariter adjunxerunt. Antipho* Sophili F. Rhamnusius totum illud, quod Pisander manu gessit, primus consilio instruxit. Cum facundia ceteros anteiret, ideoque populo formidolosior fuit, nunquam ipse in concione dixit, aut coram Judice causam alicujus egit, dicturos tamen multum et rerum usu et consilio suo adjuvit.† Erant his cum Theramene, homine lubrici ingenii atque ad omnem Reip. fortunam composito, veteris amicitiæ rationes: Quorum opera ubi Theramenes Remp. oppresserat, rursus, restituta libertate, Reip. auctoritate usus est idem ad eorum internecionem, suamque impunitatem.‡ Tum demum Antipho ad causam pro se dicendam adactus graviter et luculentissime pro capite peroravit.§ Sententiam,|| qua damnatus est uterque, conservavit Cæcilius apud Plutarchum in Antiphontis vita.

In eadem conjuratione erant Aristarchus et Alexicles; mortis genere, cum continebat novum et insolitum sive justitiæ sive severitatis exemplum, illustrissimi. Interfecto Phrynicho et tumultu de percussoribus nato, populus scivit, ut " de Phrynicho haberetur

disputatur. Paulo enim aliter atque noster historiam exponit Thucyd. VIII. 92. et Plutarch. in Alcib. aliter Lycurg. c. Leocr. Edit. Steph. p. 164. qui cædem factam fuisse scribit: νύκτωρ παρὰ τὴν κρήνην τὴν ἐν τοῖς Οἰσυίοις ὑπὸ Ἀπολλοδώρου καὶ Θρασυβούλου. Thucydides ὑπὸ τινὸς τῶν περιπόλων, qui idcirco erat e Juventute Attica, quod verum esse non potuit, cum Lysias provocat ad Acta publica, quæ istius facinoris socios civitate donavit, Apollodorum et Thrasybulum. Plutarchus cum Thucydide fere consentit. Ὕστερον μέντοι τὸν Φρύνιχον ἑνὸς τῶν περιπόλων Ἕρμωνος ἐν ἀγορᾷ πατάξαντος ἐγχειριδίῳ καὶ διαφθείραντος, οἱ Ἀθηναῖοι δίκης γενομένης τοῦ μὲν Φρυνίχου προδοσίαν κατεψηφίσαντο τεθνηκότος, τὸν δ' Ἕρμωνα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συστάντας ἐστεφάνωσαν.

* Antiphontes erant plurimi. Antiphontem e Collegio CCCC virorum eundem fuisse ac Antiphontem Rhetorem, permanens hodie et recepta est opinio: adeoque in ea sum, licet dubitanti similior, quam veris victo: Illud interea certissimum habeo, eorum, quæ de Antiphonte Rhetore apud Plutarchum tradantur, nonnulla ad Tragicum Antiphonta pertinere, nonnulla ad Onirocriticum. Id quod in commodiori loco exponam. Ex hac ὁμωνυμίᾳ credo emanare, quod Plutarchus dicat: Οἱ δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀνηρῆσθαι αὐτὸν [Antiphonta] ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας. Photius vero sic: Λυσίας φησὶν αὐτὸν ὑπὸ τῶν τετρακοσίων ἀνηρεῖσθαι (lege ἀνηρῆσθαι) Lysias quidem neque hoc, neque illud affirmat, verum hominem plecti a populo post recuperatam libertatem, ideo quod Conjurationis τῶν CCCC. particeps fuisset, p. 216. Et id confirmat S. C. quod ex Cæcilio ab eodem Plutarcho est adductum. Idem etiam Photius: Παρέτεινε τὸν βίον ἕως τῆς ὑπὸ τῶν ύ γεγενημένης καταλύσεως τῆς δημοκρατίας, ἧς καὶ αὐτὸν αἰτίαν μετεσχηκέναι φασὶ παρασχεῖν· διὸ καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν τετρακοσίων εἰσαγγελθεὶς ἑάλω, καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίοις ὑποβληθεὶς ἄταφος ἐῤῥίφη, καὶ γέγοιεν ἄτιμος, οὐκ αὐτὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ φύντες. Vid. quoque Marcellinum de vita Thucydidis.

† Thucyd. VIII. 68. Συντάξαι δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτόν, φασι, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικοὺς λόγους· τῶν γὰρ πρὸ αὐτοῦ οὐδεὶς φαίνεται καθεὶς ἑαυτὸν εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα· οὐδ' ἔστι λαβεῖν δικανικὸν λόγον τῶν Ἀντιφῶντι πρότερον γεγραμμένων. Phot. in Antiph. Add. Plutarch. et Philostrat.

‡ Lys. pag. 216.

§ Thucyd. VIII. 68.

|| Elegantissima et luculenta Formula Actionis et Solennitatis Legitimæ, mendarum tamen non immunis. sc. l. 2. p. 25. vol. I. Orat. Attic. pro Πελληνεὺς legendum Παλληνεὺς, ut testantur Marmora quamplurima, deinde fortasse l. 13. τοὺς ᾑρημένους συνηγόρους: postea deesse videtur post εἰς τὸν, h. p. τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναί τε οἰκίαν ἐς τὸν * * * καὶ μὴ ἐξεῖναι κ. τ. λ. et in fine corrige καὶ τοῦτο θέσθαι, sc. τὸ ψήφισμα.

quæstio Proditionis: Qui si reus perageretur, illico absolverentur, qui eum patriæ causa interfecissent, ejusque ossa effossa extra Atticam projicerentur:" Adjecerunt id quoque, ut, "si qui ad causam hominis dicendam adessent, si cecidisset Phrynichus, eodem judicio tenerentur." Aderant Aristarchus et Alexicles. Lege agitur de Phrynichi proditione. Damnatum mors Advocatorum et externa sepultura sequebatur.*

Memorantur præterea quamplurimi ab istius ævi scriptoribus; Pisander, Tyrannidis auctor præcipuus, de quo plura in superioribus: Andro,† Theramenes‡, Aristocrates,§ Agno,|| Callæschrus,¶ Polystratus,** Aristopho,†† Læspodias,†† Melesias,†† Aristoteles,‡‡ Melanthius,§§ Onomacles|||| ceterique. Illi igitur recepta Rep. nihil omnino de Alcibiade referebant, cujus potissimum gratia ea res primo agitari videbatur, verum ad Agidem Lacedæmoniorum regem legatos de pace mittebant, et ad Samum, qui docerent "Remp. non penes CCCC. viros esse, sed ad imperii summam quinque millia Civium admitti," populumque adeo composita oratione delinirent, veriti, ne, id quod postea accidit, aliquid novi contra suam auctoritatem molirentur classiarii Atheniensium, qui eo tempore circa Samum stationem habebant, novamque dominationem ægre laturi videbantur.

Comparaverat olim Sami Pisander factiosorum Civium turbam ad CCC., quæ Remp. ad Oligarchiam deduceret. Verum opera Thrasybuli et Thrasylli Atheniensium, qui apud exercitum erant, profligata erat ea manus conjuratorum, et Samiorum Resp. confirmata, cum legati Quadringentorum Samum essent delati.

Dum hæc aguntur, effecit Thrasybulus cum oratione tum auctoritate apud milites, qua plurimum valebat, ut ab exercitu Alcibiades exsul revocaretur; qui protinus Samum deductus, dux inter ceteros classi constituitur. Ille legatos, qui Athenis venerant, blande et comiter exceptos, hac oratione dimisit, "Quadringenti confestim sua voluntate jura populo redderent, aliter se cum classe affuturum, ut eos auctoritate cogeret." Quo responso territi, qui novam Tyrannidem impensissime adjuvissent, Pisander, Phrynichus, Antipho, Aristarchus aliique, ubi plebem quoque, quæ domi erat, cum exercitu sentire, et quosdam etiam ex conjuratorum numero

* Lycurg. c. Leocrat. Edit. Steph. p. 164.

† Ille est, qui tulit decretum c. Antiphontem, quod laudavimus modo. Ἀνδρῶνά φησιν εἶναι Κρατερὸς ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν ψηφισμάτων, τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. Ἦν δὲ εἷς τῶν τετρακοσίων ὁ Ἀνδρών. Harpocr.

‡ Ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος. Thucyd. VIII. 68. Τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος. Lys. p. 215. De eo plura in sequentibus.

§ Lysias, p. 215. Thucyd. VIII. 89.

|| Theramenis Pater, unus τῶν προβούλων. Lys. p. 215.

¶ Lys. ibid.

** Lysias pro Polystrato.

†† Thucyd. VIII. 86.

‡‡ Xenoph. Hellenic. l. 2. deinde XXXvir.

§§ Xenoph. ibid.

|||| Vid. Decret. c. Antiph.

de sua salute mature consulere animadvertissent, primo urbem Lacedæmoniis tradere voluerunt, qua spe frustrati partim in exsilium profecti sunt, partim eo quo exposuimus modo eversæ libertatis pœnas dedere. Ita exauctoratis post imperium IV. mensium Quadringentis, Alcibiades P. A. decreto restitutus atque absens imperio præfectus simul cum Thrasybulo ad bellum adversus Lacedæmonios gerendum summa cura convertitur.

Quod reliquum erat istius belli varia fortuna ab Atheniensibus terra marique gestum est; donec Olymp. XCIII, 4. post XXVII. æstates in ea contentione absumptas totum illud virtute sua et consilio delevit Lysander.* Pugnatum erat ad Ægos flumen tanta strage atque internecione Atheniensium, ut cum classe nomen etiam imperii pene excisum esse videretur.† Quibus rebus gestis Lysander tributarias undique Atheniensium civitates voluntarias recepit, ejectis iis, quos in præsidio reperiret, vel Atheniensium rebus studere suspicaretur, quibus unicam salutis conditionem indulsit, ut nullibi, nisi Athenis, eis salvis esse liceret; ratus, quanto plures in urbem confluxerint, tanto ægrius obsidionem, quam parabat, propter plurimorum inediam, sustineri posse. Sciebat enim neque ex advecto frumento multum superesse, eosque mari interclusos novum advehere non posse reputabat. In omnibus itaque urbibus constituta‡ decemvirali potestate, ipse cum navibus ducentis urbem obsidet, atque ut idem terrestribus copiis ab Academiæ parte faceret Pausanias Lacedæmoniorum Rex, literis jubet. Athenienses itaque terra marique obsessi et inedia vexati primo pacem per legatos petivere.§ Quam cum fieri Lacedæmonii negarent, ni

* Plutarch. in Lysandr. Diod. Sic. Xenoph. Hellenic. l. 2. Nepos in Lysandr. Justin. l. 5.

† Ab eo interitu Classis in Hellesponto Oratores exordium sumunt dicendi de Republica translata ad XXXviros. Ἐπειδὴ γὰρ τὰς ναῦς τὰς περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἀπωλέσαμεν, καὶ ταῖς ἀτυχίαις ἐκείναις ἡ πόλις περιέπεσε, τίς οὐκ οἶδε κ. τ. λ. Isocr. Areopag. Ita Lys. p. 207. 233, et 475. ed. Tayl. eodem aditu orationis utitur ad publicas calamitates enarrandas.

‡ "Namque undique, qui Atheniensium rebus studuissent, ejectis, decem delegerat [Lysander] in unaquaque civitate, quibus summum imperium potestatemque omnium rerum committeret." Nepos in Lysandr. Hunc Decemviratum Lacedæmoniis familiarem constituit idem Sami, Ephesi, in Piræeo denique eodem tempore, quo in urbe XXX. Ἔτι δὲ τὸ πάντων ἐναντιώτατον αὐτονομία καθιστᾶτε, ἔνθα μὲν δεκαρχίας, ἔνθα δὲ τριακονταρχίας. Καὶ τούτων τῶν ἀρχόντων ἐπιμελεῖσθε οὐχ ὅπως νομίμως ἄρχωσιν, ἀλλ᾽ ὅπως δύνωνται βίᾳ κατέχειν τὰς πόλεις. ὥστ᾽ ἐοίκατε τυραννίσι μᾶλλον ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι. Xenoph. Hellenic. l. 6. Plutarch. in Lysandr. Suid. in Δεκαρχίαι.

§ Historiam sequor Xenophontis, quam Lysias semper confirmat. Aliter tamen de hac re Æschines π. παραπρεσβ. cujus verba infra adducturus sum. Ait enim quorundam civium pervicacia, Cleophontis maxime (memoratur ille Lysia p. 234. præconio satis honesto, quod ingloriosis pacis conditionibus etiam capitis periculo restitit), rem eo perductam fore, ut, cum possent Athenienses sibi ipsis et gloriose satis et utiliter consulere, hortantibus Lacedæmoniis, odium tamen et inimicitias exercere mallent, licet cum interitu civitatis conjunctas. Τὴν τελευταίαν ἀβουλίαν φυλάξασθαι, ὅθ᾽ ἡττημένοι τῷ πολέμῳ, προκαλουμένων αὐτοὺς Λακεδαιμονίων εἰρήνην ἄγειν, ἔχοντας πρὸς τῇ Ἀττικῇ Λῆμνον καὶ Ἴμβρον καὶ Σκῦρον, καὶ δημοκρατουμένους κατὰ τοὺς νόμους, τούτων μὲν οὐδὲν ἤθελον ποιεῖν, πολεμεῖν δὲ προῃροῦντο, οὐ δυνάμενοι. Κλεοφῶν δὲ ὁ λυροποιὸς (τυροποιὸς male, ut

demissi ab urbe Piræeum versus muri brachia ad X. stadiorum utrinque intervallum dejicerent, ibi Theramenes, animo Reip. penitus evertendæ, legationem in se recepit, populi animos honestiorum conditionum spe deliniens.* Quadrimestri igitur mora in eo munere posita, quo posset Atheniensium animos et fame et obsidione diutina fractos ad quascunque vellet conditiones deducere, cum inter Spartanos sociosque diu multumque† deliberatum est, an

videtur, σχ. Aristoph. Ran. 693. nam a ceteris constanter λυροποιὸς, vid. Andoc. p. 19. Edit. Steph.) ὃν πολλοὶ δεδεμένον ἐν πέδαις ἐμνημόνευον, παρεγγραφεὶς αἰσχρῶς πολίτης, καὶ διεφθαρκὼς νομῇ χρημάτων τὸν δῆμον, ἀποκόψειν ἠπείλει μαχαίρᾳ τὸν τράχηλον, εἴ τις εἰρήνης μνησθήσεται. τελευτῶντες δὲ εἰς τοῦτο τὴν πόλιν προήγαγον, ὥστε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι, ἀποστάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη καθελόντας, καὶ παραδεξαμένους φρουρὰν, καὶ Λακεδαιμονίων ἁρμοστὴν, καὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς τριάκοντα ἀφεμένους, οἳ χιλίους καὶ πεντακοσίους τῶν πολιτῶν ἀκρίτως ἀπέκτειναν.

* Hæc omnia confirmantur a Lysia pag. 234. et alibi, cum quo consentit Xenopho, qui per totum Hellenic. l. 2. hanc Reipublicæ conversionem persequitur. Diodorus quidem Siculus longe aliter de Theramene verba facit, eumque ait populi studiosissimum ideo XXXvirum ab illo esse factum, quo posset auctoritate sua cavere, ne quid detrimenti Resp. caperet. Neque ab ea opinione abludit multum genus mortis, quam factionis istius crudelitate oppetere coactus est, aut quod de eo memoriæ prodidit Cicero. ‘Sed quid ego Socratem aut Theramenem; præstantes viros virtutis et sapientiæ gloria commemoro?’ 1. Tusc. 42. ‘Quam me delectat Theramenes! quam elato animo est! etsi enim flemus, cum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emoritur, qui cum conjectus in carcerem XXX. jussu Tyrannorum, venenum ut sitiens obduxisset, reliquum sic e poculo ejecit, ut id resonaret: quo sonitu reddito, arridens, Propino, inquit, hoc pulcro Critiæ, qui in eum fuerat teterrimus. — Lusit vir egregius extremo spiritu, cum jam præcordiis conceptam mortem contineret, vereque ei, qui venenum præbuerat, mortem est eam auguratus, quæ brevi consecuta est.’ 1. Tusc. 40. Prope est Plutarchus in Nicia, juxta principium. Ἔνεστι περὶ Νικίου πρῶτον εἰπεῖν, ὃ γέγραφεν Ἀριστοτέλης, ὅτι τρεῖς ἐγένοντο βέλτιστοι τῶν πολιτῶν, καὶ πατρικὴν ἔχοντες εὔνοιαν καὶ φιλίαν πρὸς τὸν δῆμον, Νικίας ὁ Νικηράτου, καὶ Θουκυδίδης ὁ Μιλησίου, καὶ Θηραμένης ὁ Ἄγνωνος· ἧττον δὲ οὗτος ἢ ἐκεῖνοι, καὶ γὰρ εἰς δυσγένειαν ὡς ξένος ἐν Κέῳ λελοιδόρηται, καὶ διὰ τὸ μὴ μόνιμον, ἀλλὰ καὶ ἐπαμφοτερίζον ἀεὶ τῇ προαιρέσει τῆς πολιτείας, ἐπεκλήθη Κόθορνος. Ab Agnone etiam Atheniensi (male in Lysandro ab eod. Plutarcho vocatur Θηραμένης Ἄγκωνος) adoptatum fuisse memorat σχ. Aristophanis. De ejus Rhetorica, nam Rhetor erat, i. e. eleganter et graviter dixit, vid. Plat. Apolog. Cic. 1. Tusc. 41. et 3. de Orat. 16. Prolegom. Rhetor. apud Montefalc. Biblioth. Coisl. Plutarch. in Cicer. De eo plura Lysias p. 214. seqq. ejusque consilio in XXX virali potestate constituenda. Adde Justin. V. 9. Harpocr. in v. Suid. in v. et in Ἀργέου υἱός. Εὐμεταβολώτερος. Κόθορνος. Δέξιος ὁ εὔπαιδ. et Ἀγχίστροφοι. Dionys. Halic. in Isocr. in Nicia. Idem in Lysandro, in Consolat. ad Apollonium et Præcept. Reip. bene gerend. Val. Maxim. III. 2. σχ. Aristoph. Lysistr. 658. Apostol. IX. 29. et X. 30. Hominis versatile ingenium depinxit Poeta in Ran. 999.

Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα,
Ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
Πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

et alibi sc. 544.

τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον
Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει Θηραμένους.

Cujus loci Græcus enarrator fortasse etiam expediet ea, quæ habet Hesychius in Τρία Θηραμένους. Hunc Theramenem ideo Cothurnum dictum fuisse ex eo, quod alterutri parti in Rep. ut ille pedi, conveniret, norunt et pueri et puerorum didascali. Fabulam Cratini vocatam Θηραμένης memorat Athen. IV. 89.

† Narrat Plutarchus in eo concilio (verum post captam urbem celebratum fuisse scribit, contra fidem ceterorum Auctorum) Erianthum Thebanum immitissimam dixisse sententiam, sc. τὸ μὲν ἄστυ κατασκάψαι, τὴν δὲ χώραν ἀνεῖναι μηλόβοτον: verum postea inter vinum, cum forte quidam luctuosissima nonnulla ex Euripidis Electra recitaret, conversis studiis frangi omnium animos, remque videri indignissimam, “eam civitatem, quæ tales Viros

deleri Atheniensium nomen urbemque incendio consumi oporteret, redit tandem istiusmodi conditionibus impetratis, ut, "muri brachia dejicerentur universa; naves omnes, X.* exceptis, Lacedæmoniis traderentur; dirueretur murus, qui Piræeum cingeret; et Resp. denique ad Lysandri arbitrium componeretur."† Ita Lysandro cum classe Piræeum ingresso, murisque ad tibiarum sonitum dirutis, exactus est Olymp. XCIII, annus quartus, Athenarum expugnatione insignissimus.

Proximus annus titulum sortitus est non a Pythodoro, qui tunc temporis summum magistratum Athenis erat obiturus, cujus idcirco nomen in Fastis omittebatur, sed *ἀναρχία πρὸ Εὐκλείδου* (is recuperata libertate anno sequenti magistratum gessit) ab antiquis scriptoribus vocabatur. Lysander enim receptis Athenis Xviralem in Piræeo,‡ in urbe XXXviralem potestatem constituit. Collegium illud XXXvirorum legibus scribundis institutum, quibus Resp. in posterum uteretur, summam auctoritatem paulatim ad se convertit. Eorum nomina a Xenophonte Hellenic. l. 2. accepimus. sc. Polyarchus, Critias,§ Melobius,|| Hippolochus, Euclides, Hiero, Mnesilochus, Chremo,¶ Theramenes,** Aresias, Diocles, Phædrias, Chærelaus, Anætius, Piso,†† Sophocles, Eratosthenes,** Charicles,‡‡ Ono-

produxerit, solo æquare." Ita civitati suæ unius Poetæ nomen et claritudo saluti fuit. Alii contendunt negasse Spartanos se ex duobus Græciæ oculis alterum eruturos.

* XII. Plutarch. in Lysandro.

† Capta urbe ad suos rescripsit Laconice Lysander *Ἀλώκαντι ταὶ Ἀθᾶναι*, (Plutarch. in Lysandro et Lacon. Apophthegm.) cui pari brevitate responsum est: *Ἀρκεῖ τό γε ἑαλώκειν* (lege cum Cod. MS. *ἑαλωκέναι*). Conditiones Pacis Laconica dialecto exaratas idem Plutarch. in Lysandro refert, sed mendose. Rescribo: *Τάδε τὰ τέλη τῶν Λακεδαιμονίων ἔγνω, καββαλόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὰ μακρὰ σκέλη, καὶ ἐκβάντες ἐκ πασῶν τῶν πόλεων, τὰν αὐτῶν γᾶν ἔχοντες· ταῦτα καὶ δρῶντες τὰν εἰράναν ἔχοιτε, ἃ χρὴ δοῖτε, καὶ τοὺς φυγάδας ἀνέντες, περὶ τᾶν ναῶν τῷ πλήθεος ὁκοῖόν τι κατῆνι δοκέοι, ταῦτα ποιέετε.* Male hodie *οἰκεῖόν τι*. Hi muri rursus longo post intervallo a Sylla diruti sunt. Vid. Plutarch. in Sylla. A Piræeo portu ad astu pertingebant V. millia passuum. Vid. Spon. Description des Antiquitez de la Ville d' Athenes. tom. II. p. 234.

‡ Plutarch. in Lysandro. Ex eo decemviratu Piræensi erant Glauco (*Πύθερμος δὲ ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννήσασι καταγράφει καὶ Γλαύκωνα ὑδροπότην*. Athen. l. 2. Quinam erant isti Piræei tyranni prorsus se nescire fatetur Casaubonus), Charmides ejusdem fortasse Glauconis filius (*Χαρμίδης ὁ Γλαύκωνος τῶν ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων*. Xenoph. Hellenic. l. 2. Genere is erat Critiæ Tyrannorum XXX. crudelissimo, adeoque Platoni et Soloni conjunctus, ut ex hoc stemmate patebit:

Execestides
Solo — Dropidas
Dropidas: Critias
Critias: Glauco — Callæschrus
Callæschrus: Critias XXXvir.
Glauco: Potone — Charmides
Potone: Plato.

Vid. Plat. in Charmide 154. A.), Molpis. Vid. Harpocr. in v. Nos in Fragm. de Diogenis hereditate.

§ Lys. c. Eratosth. Justin. Diod. Lactantius l. 3. Val. Maxim. III. 2. Aristid. adv. Platon. de Rhetorica. Nepos in Alcibiade et Thrasybulo. Aliique. *Ἐπειθ' ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς ἕνα τῶν τριάκοντα τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων*. Æsch. c. Timarch. p. 24. Edit. Steph.

|| Lys. ibid. Harpocr.

¶ Lys. c. Nicomach.

** Lys. passim.

†† Lys. c. Eratosth. passim.

‡‡ Lys. c. Eratosth. Xenoph. Memorab. Harpocr. Andoc. de Mysteriis.

macles, Theognis,* Æschines, Theogenes, Cleomedes, Erasistratus,† Phido,‡ Dracontides,‡ Eumathes, Aristoteles,§ Hippomachus et Mnesithides.|| Hi, ubi paulisper Remp. justitiæ et moderationis aliqua laude gessissent, mox tria millia civium adsciscunt, quibus imperii summam specie communicarent, revera autem satellitum loco haberent summæque crudelitatis administros. Deinde armis a ceteris præter istos MMM. per vim ademptis, quasi aditus ad Tyrannidem nondum satis munitus esse videretur, aut ad continendam civitatem parum esset in suo satellitio præsidii, DCC. milites, excubiarum nomine, cum Callibio præfecto (*ἁρμοστὴν* vocant Lacedæmonii) a victoribus impetrant. Omni igitur metu liberati tyranni miseras urbis reliquias cædibus et rapinis, Græcas civitates Atheniensium exsulibus undique complent.¶

Jam stipendiariis militibus, quos a Lacedæmoniis acceperant, mercedes erant solvendæ, cum Piso et Theognis iniquissimam in Senatu sententiam dixerunt, ut *μετοίκων*, qui fide publica Athenis commorati sunt mercaturæ exercendæ gratia, adeoque re lautiori utebantur, denos, vel, secundum alios, singulus ex XXXvirali numero singulum comprehenderet, quos morte plecterent, atque in eorum bona involarent.** Lysias noster cum Polemarcho fratre in clypeis fabricandis operam exercebat, mancipiis ad eum quæstum usus ad numerum CXX. Eorum igitur ædibus et officinis exinanitis, direpto cum operis ingenti pondere auri atque argenti, relicto neque vase neque vestimento, Polemarchum†† indicta causa, more patrio cicuta interimunt. Lysias, qui ex eorum manibus fuga se eripuit, ubi fratris indigna nece domum suam funestari vidit, nec quidquam spei sibi reliquum fore, extra Atticam se subduxit, in

* Lys. c. Eratosth. Harpocr.

† *Κριτίας καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς.* Plat. Eryx.

‡ Lys. c. Eratosth.

§ Plat. in Parmenide.

|| Huic numero addi posse videtur Callæschrus secundum verba Dionys. Halic. Rhetor. c. 6. *Ἀνθρώπῳ γὰρ γενομένῳ κατὰ τὸν τοῦ Καλλαίσχρου τοῦ τῶν τριάκοντα, βέβαιον μὲν οὐδὲν, μὴ ὅτι καὶ τὸ θανεῖν γενομένῳ, καὶ ζῶντι, εἰ μὴ οἷόν τε ἐκτὸς αὐτῆς βαίνειν.* Laudat vir doctissimus Critiam Callæschri. Atqui ex Collegio isto non erat Callæschrus, sed Critias filius, ut plane legendum sit: *κατὰ τὸν τοῦ Καλλαίσχρου τὸν τῶν τριάκοντα.* Addi quoque posse videntur Satyrus et Cleopho ex Lysia p. 476. ni legas, quæ ibi annotavi. Phædimus ex Demosthen. de ementita legatione, f. idem atque Phædrias. De ista Tyrannide, Cæsar. apud Sallust. Laert. in Zenone. Alexand. ab Alexandro III. 16. Justin. l. 6. Orosius II. 15. Diod. Sic. l. 14. Xenoph. in lib. 2. Hellen. Nepos in Lysandro et Thrasybulo. Ælian. V. H. III. 17. Senec. de Tranquill. c. 3. Isocr. in Paneg. et c. Callimach. Gell. XVII. 21. Heraclid. de Politiis. Plutarch. de Solertia Animalium.

¶ *Οὕτω καὶ οἱ τυραννοῦντες ἄρχουσι μιαιφονίας, ὥσπερ ἀπὸ τῶν πρῶτον ἀπέκτειναν Ἀθήνησι τὸν κάκιστον τῶν συκοφαντῶν, ὃς Ἐπιτήδειος προσηγορεύθη, καὶ δεύτερον ὁμοίως καὶ τρίτον, εἶτα ἐκ τούτου συνήθεις γενόμενοι Νικήρατον ἑώρων ἀπολλύμενον τὸν Νικίου, καὶ Θηραμένη τὸν στρατηγὸν, καὶ Πολέμαρχον τὸν φιλόσοφον.* Plutarch. de esu Carn. Eandem moderationem in initio tyrannidis memorant alii auctores omnes. Lysias p. 192. Xenoph. Diodor.

** Avaritiam et crudelitatem *τῶν λ* in expilandis divitioribus legas apud Isocrat. in orat. quæ inscribitur *ἀμάρτυρος*.

†† Polemarchus Philosophus, qui memoratur a Plutarcho de esu Carnium a XXXviris fuisse interfectus, non alius videtur.

libertate Athenarum instauranda magno civibus auxilio proxime futurus.*

Periere utique in isto incendio Reip. summi viri, quos aut Tyrannorum crudelis suspicio, aut vitæ suæ splendor, et meritorum in Remp. magnitudo ad cædem destinare videbatur. In primis Niceratus† Niciæ istius filius, qui in Sicilia olim bellum gessit, domo nobilis, fortunarum amplitudine nemini Civium cedens, moribus denique et fama illustris. Eucrates‡ ejusdem Niciæ frater, a XXXviris ad tyrannidis societatem invitatus, Leo Salaminius,§ Autolycus,‖ Strombichides,¶ Dionysodorus,¶ Aristophanes Chollides,¶ Xenopho Icarius,¶ Hippias Thasius,¶ Cleopho,** Calliades,†† Lycophro‡‡ Lycurgi F. Lycurgi præstantissimi Oratoris pater, Antipho,‖‖ Theramenes XXXvir,§§ ceterique quam plurimi.¶¶

Erat inter Exsules Thrasybulus Lyci F.,*** rebus gestis, quam domo,††† illustrior. Hic ubi primum Thebis movisset ad patriam liberandam, non plus fere habuit secum, quam XXX‡‡‡ de suis. Ad Phylen igitur pagum (quod erat castellum in Attica munitissimum, et ab urbe distabat stadia circiter centum) se recipiens copias celeriter auxit, brevibusque excursionibus aciem Tyrannorum in fugam vertit. Utilem in ea re operam navavit Auctor noster, "in auxilium urbis, quæ esset patria communis eloquentiæ, IↃ milites cum stipendiis suis,"§§§ mittens. Thrasybulus paucos dies

* Lys. c. Eratosth. Plutarch. et Photius.

† Lys. c. Poliuch. Xenoph. Hellenic. 2. Nicias quidam, in Orat. Isocr. quæ inscribitur *ἀμάρτυρος*: *ἐπειδὴ οἱ λ κατέστησαν, καὶ αὐτὸν οἱ ἐχθροὶ ἐκ μὲν τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας ἐξήλειφον, εἰς δὲ τὸν μετὰ Πεισάνδρου κατάλογον ἀνέγραφον, δεδιὼς τὰ παρόντα πράγματα, τὴν μὲν οὐσίαν ὑπέθηκεν— αὐτὸς δ᾽ εἰς ἀγρὸν ἐλθὼν διῃτᾶτο.*

‡ Lys. ibid. Suid. in Ἄπεστε.

§ Xenoph. Hellenic. Laert. in Socrate. Andoc. de myster.

‖ Plutarch. in Lysand. Diod. Sic.

¶ Lys. c. Agorat.

** Lys. c. Agorat. et c. Nicomach.

†† Lys. c. Nicomach.

‡‡ Plutarch. in v. Lycurgi.

§§ Plutarch. in v. Antiph. alius ab Antiphonte Oratore, qui a populo plectebatur propter conjurationem *τῶν* CD. Unde error Scriptorum, qui ea, quæ ad duos pertinent, ad unum referunt.

‖‖ Circumventus ille a Critia Collega, et morti datus. Totam rem fuse narrat Xenoph. Hellenic. 2.

¶¶ *Τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἳ ἰδίων κέρδεων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτὼ μησὶν, ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες.* Xenoph. Hellenic. l. 2. *Οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις δυναστεύοντες τριάκοντα Τύραννοι καθ᾽ ἡμέραν οὐκ ἐπαύσαντο τοὺς μὲν φυγαδεύοντες, τοὺς δὲ ἀναιροῦντες.* Diod. Sic. l. 14. Interfecerunt MD. juxta Æschinem in superioribus laudatum, eundem c. Ctesiph. et Isocrat. Areopag. ubi de hac re plura et distincta.

*** Thrasybulus Lyci fil. *τὸν δῆμον Στειριεύς* (Male a nonnullis *ὁ Τυριεὺς ὀνομαζόμενος*). De eo Nepos in vita, Xenoph. Thucyd. Diodor. aliique quamplurimi.

††† Ita Nepos. Aliter Justin. et Orosius. Hic II. 17. "Erat inter exsules Thrasybulus, vir strenuus et *generis nobilitate* inter suos clarus, qui auctor audendi pro patria fuit. Itaque castellum Phylem Atticorum finium collecti Exsules capiunt, multarumque civitatum opibus adjuti vires capessunt: quibus Lysias quoque Syracusanus Orator, quasi in auxilium urbis, quæ esset patria communis Eloquentiæ, D. milites cum stipendiis suis misit."

‡‡‡ Nep. in Thrasybulo. Alii LXX. *Ὁρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν ὡς σὺν ἑβδομήκοντα.* Xenoph. l. 2. Hellenic. cui concordat Plutarch. de gloria Atheniensium, init. *Τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἑβδομήκοντα κατὰ τῆς Σπαρτιατῶν ἡγεμονίας ἀνισταμένους.*

§§§ Ita Justin. et Orosius. supra p. 33. Consultissimus interea Auctor, qui Plutarchi nomine emendicato, ex Photii penu Lysiæ vitam conscribillavit, rem magis signanter narrat: Ait enim pecuniam ad

in Phyle moratus, sumptis secum, quos ibi collegerat, erant autem ad millia hominum, noctu Piræeum occupat, Munichiaque munita, postero die aciem cum Tyrannis confert, et vincit. In eo prælio Critias et Hippomachus* XXXvirorum sævissimi cadunt, et Charmides Glauconis F. Xvir Piræensis.

Reverso in urbem exercitu, Tyrannorum animos summa desperatio, ceterorum exsulis populi misericordia tum primum cepit. Tyrannis igitur abrogatur imperium, quod tanta crudelitate gesserant; quibus Eleusinem emigrantibus, locum, quem sibi olim perfugium pararunt, suffecti sunt X., qui Remp. moderarentur, ex singula tribu P. A. unus. Erant in eo numero Hippocles et Epichares,† atque etiam ex Collegio XXXvirali Phido et Eratosthenes, quos ideo retinebant, quod exsulum reditioni bene velle videbantur. Illi tamen imperio potiti nihil exemplo prioris dominationis perterriti idem cum exsulibus bellum continuabant,‡ et ad dominatum confirmandum Lysandrum accersebant.

Una cum Lysandro exiit Pausanias Rex Lacedæmoniorum, qui partim Lysandri invidia, partim populi misericordia ductus, ubi bellum paulisper specie tenus gessisset, clam ad exsules nuncium mittit, qui diceret, " malle se, ut, pace utrinque facta, amicitiam cum Lacedæmoniis colerent, quam cives cum civibus bellum nefarium et utrisque exitiosum gererent." Idem consilium mittit eis, qui urbem tenuerunt. Quæ res cum Lacedæmoniorum Senatui comprobaretur, pax sancita est hisce conditionibus: *sc.* " ut domum reverterentur exsules cum Thrasybulo Imp., ut ad publicam concordiam colendam invitarentur omnes undique cives, exceptis XXX. qui in urbe, et X. qui in Piræeo dominationem exercuissent (his autem et qui his una se adjungere vellent, Eleusis monstrabatur locus, ubi sine timore esse possint), ut denique, ne qua ex ante actis simultas subesse posset, jurejurando obstringerentur omnes, sanctam et perpetuam discordiarum *ἀμνηστίαν* fore."§ Interjectis

duo millia drachmarum contulisse, clypeos vero CC., et Hermamanis cujusdam (Hermonem vocat Photius) opera adjutum milites conduxisse auxiliares non numero rotundo (ut hujusmodi res describi solent) CCC., verum CCCII., *ἀκριβείᾳ* nunquam satis prædicanda; ab hospite denique Thrasylæo talenta impetrasse: quot vero impetravit, non memorat. Mala certe fide exemplar descripsit, quo legebatur: *ἐπικούρους τε ἐμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύλαιον τὸν Ἠλεῖον ἔπεισε, ξένον ὄντα, αὐτῷ δυο τάλαντα παρασχεῖν.* Non igitur apud Plutarchum legendum, milites CCCII., sed milites CCC. et II. talenta. Et hæc est vera Crisis.

* Hippolochus. Justin.

† His adjungatur Rhino. Isocr. c. Callimach. Heraclid. de Politiis. Hic: *Τούτων* (i. e. *τῶν λ*) *δὲ καταλυθέντων Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προεστήκεισαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός.*

‡ Lys. p. 211. seqq. Justin. V. 10. Xenoph. Isocr. c. Callimach.

§ " Ne qui præter XXX. Tyrannos, et X., qui postea Prætores creati superioris more crudelitatis erant usi, afficerentur exsilio, neve bona publicarentur, reique pub. procuratio Populo redderetur." Nepos in Thrasybulo. *Οἱ δὲ διήλλαξαν, ἐφ' ᾧ τε εἰρήνην μὲν ἔχειν ὡς πρὸς ἀλλήλους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἑκάστους, πλὴν τῶν Τριάκοντα, καὶ τῶν ἕνδεκα* (XIviros sc. Lictores publicos, Tyrannidis administros) *καὶ τῶν ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα.* Xenoph. Hellenic. l. 2. ad fin. Errat Nepos,

diebus, ubi compertum est Eleusinios Tyrannidem recuperare velle, atque ad eam rem conficiendam externum militem præmiis et pollicitationibus sollicitare, indignantes se jam in exsilium quasi agi, repente in eos undique fit concursus, ducibusque ad colloquium progressis et per insidias comprehensis, ibi de iis consulitur. Quo tempore Lysias et domesticis inimicitiis et communi indignatione accensus luculentissimam illam orationem *contra Eratosthenem* XXXvirum (pag. Edit. Steph. 120.) habuit, quam Plutarchus in libro De Gloria Atheniensium, κατὰ τῶν τριάκοντα inscribere videtur. Interfecti sunt Tyranni publico consilio, ceterosque, missis amicis ac necessariis, ut in gratiam redire vellent, perduxerunt.

Eum exitum habuit seditio Atheniensium, intra biennium et incœpta et composita.* Plurimis id facinus Thrasybuli saluti fuit,

neque enim Xviros in urbe, verum Xviros in Piræeo pacis beneficio excluserunt. Duplex iste Xviratus Auctoribus et antiquis et hodiernis plurimis fraudem fecit. Plat. Epist. 7. memorat LI. qui per ea tempora Rempublicam tractabant, sc. XIviros in urbe, X. in Piræeo, et XXX. denique, penes post quos summa erat auctoritas. καὶ τῆς μεταβολῆς εἷς καὶ πεντήκοντα τινὲς ἄνδρες προέστησαν ἄρχοντες· ἕνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ᾽ ἐν Πειραιεῖ — τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτοκράτορες. Ille autem XIviratus non erat novum imperium, sed collegium Lictorum, qui vel XXX vel Xvirorum jussa capessebant: Id quod ex Xenoph. Hellenic. ceterisque liquet. Ad hos igitur pertinebat jusjurandum: Οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ, πλὴν τῶν τριάκοντα, καὶ τῶν ἕνδεκα. Præter hos LI. a Platone memoratos constituebatur, ut vidimus, Xviratus Reipublicæ ordinandæ, post inclinatos animos Atheniensium, remque a Thrasybulo fortiter gestam, quos male Nepos intellexit esse Xviros a fœdere exclusos, ideoque X. in urbe et X. in Piræeo, ut dixi, nullo consilio immiscuit. Hæc vidi esse fusius exponenda, cum eorum temporum historiam male excipi in monumentis, præsertim tam claris, magnopere erat dolendum.

* Si fidem habeamus Diodoro et Eusebio, per totum Quadriennium permansit novum hoc imperium, sc. Olymp. XCIV, 1. exortum, XCIV, 4. depositum: verum istius Olymp. anno 2. Præturam gerebat Euclides, sub quo res in solidum restituebantur, ut omnes fere uno ore testantur ex Antiquis. Hinc dicitur: Ἀναρχία πρὸ Εὐκλείδου, Νόμοις χρῆσθαι ἀπ᾽ Εὐκλείδου ἄρχοντος, etc. etc. Si quæratur, quamdiu duravit dominatio XXXviralis, tali fortasse computo elicietur responsum. Cum Pythodorus præturam erat initurus, Olymp. XCIV, 1. circa solstitium æstivum (quo tempore annus Atticus incœptabat), rerum potiti sunt XXXviri, ideoque annus iste indigitabatur ἀναρχία, ut olim vidimus. Nam Lysander, qui istum XXXviratum imperavit, urbem cepit anno superiore exeunte, circiter initium Aprilis: Plutarch. in Lysandro: Ἔλαβε τάς τε ναῦς — καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων ἕκτῃ ἐπὶ δεκάτῃ (corrige ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ) Μουνυχιῶνος μηνός. Insequente hyeme Thrasybulus Phylen castellum recepit et cum Tyrannis Munychiæ conflixit. Ejus rei fidem facit Xenopho Hellen. l. 2. Vix enim ad Phylen considerant exsules, cum impetus in eos fit ex parte XXXvirorum, quo tempore una nocte nix de cælo cecidit plurima. Βουλομένων δὲ τῶν Λ ἀποτειχίζειν — ἐπιγίγνεται τῆς νυκτὸς χιὼν παμπλήθης. Xenoph. Hellenic. Porro hanc fuisse hyemem, quæ proxime secuta est Tyrannidem, discimus ex eodem. Cleocritus enim post pugnam feliciter a Thrasybulo commissam, ubi adhortaretur oppidanos ad concordiam, de XXXvirali dominatu quasi novo et non ultra VIII. mensium ætatem verba facit: οἳ ἰδίων κέρδεων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἀθηναίων ἐν ὀκτὼ μησὶν ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολεμοῦντες. Ita computo a mense Munychione facto VIII. mensium terminus in mediam fere hyemem incidet. Perierunt igitur in Tyrannide Menses circiter XIII. in pace concilianda totidem: nam in Boedromione mense, qui nobis est Augustus, in urbem cum suis rediit Thrasybulus. Plutarch. de Gloria Atheniensium. Ἕκτῃ μὲν ἱσταμένῃ (lege ἱσταμένου) Βοηδρομιῶνος εἰσέτι νῦν τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην ἡ πόλις ἑορτάζει, ἕκτῃ δὲ μηνὸς (lege μεσοῦντος, ita bene respondebit τῷ ἱσταμένου. ἕκτῃ μὲν ἱσταμένου — ἕκτῃ δὲ μεσοῦντος, et præterea circa Plenilunium rem esse a Chabria gestam scribitur in Camillo: norunt autem omnes Athenienses menses suos cum luna auspicari) οἰνοχοεῖται τῆς Χαβρίου περὶ

quibus importunissimi tyranni, publicatis bonis, etiam in alienis civitatibus exsilium invidere videbantur. Lacedæmoniorum enim edicto, qui tunc in Græcia summa rerum potirentur, civitates omnes exsules recipere prohibebantur, qui tamen Argis et Thebis nacti sunt perfugium. Redierunt itaque, præter multos, quorum nomina historia istius temporis non retulit, Auctor noster, Archinus vir gravissimus, de quo plura in sequentibus, Atrometus* Æschinis Oratoris pater, Chærepho Socraticus,† Anytus,‡ Phormisius,§ Andocides|| e Collegio X. Oratorum, Aristocrates¶ Scellii F., Æsimus,** Ergocles,†† Epicrates,‡‡ Cleocritus§§ ὁ τῶν Μυστῶν κήρυξ, Thrasybulus|||| Colyttensis, aliique.

Fuit aliquanto illustrior recuperatæ Civitatis Atheniensium æra, quod Resp. bello cum finitimis diuturno, et mox intestino functa, ad civilem disciplinam, qua maxime semper inclaruit, novis institutis sive refingendam sive confirmandam sese accingeret. In tanto strepitu armorum, et præterea in discordiis atque internecionibus domesticis, necesse fuit multa laxari, quæ civitas bene constituta et in solidum vindicata colligari vellet; multa innovari, quæ eadem tollenda esse decerneret; nonnulla etiam prævideri, quæ posterorum usui et saluti esse potuerunt. Neque fortasse alienum erit hoc loco exponere, quanta sapientia et moderatione illa Exsulum manus Remp. tractavit, quam nuper tanta virtute vindicaverat.

Anno post reditum Archon erat Euclides, qui idcirco in Fastis atque in institutis Atheniensium novam quasi æram signabat. Multa me movent, quare credam sub eo Prætore repertum esse consilium alphabetum Græcum recensendi, introductamque literarum XXIV., pro XVI. quibus prius utebantur, rationem.¶¶ Præ-

Νάξον ἐπινίκια ναυμαχίας. τῇ δὲ δωδεκάτῃ χαριστήρια ἔθυον ἐλευθερίας· ἐν ἐκείνῃ γὰρ οἱ ἀπὸ φυλῆς (corrige Φυλῆς) κατῆλθον. Porro autem locus præfractus valde et lacer Plutarch. Sympos. IX. 6. de Thrasybuli reditu et decore inde Boedromioni mensi addito, de ara item Oblivionis procul dubio eo tempore consecrata, quo Lex ἀμνηστίας (sive, ut Corn. Nepos vocat, Lex Oblivionis) lata fuit, nonnulla habet, sed propter loci impuritatem impedita nimium et intellectu difficillima. Constabunt tamen utique ea, quæ dixi.

Ex hisce igitur inter se comparatis hujusmodi eruetur Epocha.

Archon.	Olymp.	
Alexias	xciii. 4.	exeunte, Lysander XXXviros imperat.
Pythodorus	xciv. 1.	—Ἀναρχία, ut vocatur.
Euclides	xciv. 2.	—ineunte, Thrasybuli reditus cum suis.

Ex errore Diodori, qui in ea re fuit minus curiosus, natus est error Chronographorum, Eusebii sc. Pamphili, Chronici Paschalis, etc.

* Apollonii Vita Æschinis. Idem Æschin. de ementita legat. p. 38. Edit. Steph.

† Plat. Apolog.

‡ Lys. c. Agorat. Isocr. c. Callimach. Xenoph.

§ Dionys. Halic. in Lysia. V. Aristoph. Ran. et Dinarch. c. Demosth.

|| Plutarch, in Andocide.

¶ Demosth. c. Theocrin.

** Lys. c. Agorat.

†† Lys. c. Ergocl.

‡‡ Demosth. de ementita legatione.

§§ Xenoph. Hellenic.

|||| Demosth. c. Timocrat.

¶¶ Vid. Plutarch. in Aristide juxta initium. σχ. Euripid. Phœniss. 688. Harpocr. in Ἀττικ. γραμ. Salmas. ad Inscript. Herodis et Regillæ. Voss. de Grammatic. Petit. Comment. ad LL. Attic. p. 118. Scalig. ad Euseb. Vales. ad Harpocrat.

turam Euclides alius gessit Olymp. LXXXVIII, 2. ad cujus ætatem referri a nonnullis video Atticarum literarum conversionem. Quod si consideremus Theopompum (qui de ea re, sc. quo pacto id consilium atque ea literas exarandi ratio ab Atheniensibus recepta fuerit, olim scripsit) ab Olymp. XCII, 2. historiam suam esse exorsum, continuaturum sc. illam alteram Thucydidis, quæ in ea ætate desinit, usque ad pugnam navalem prope Cnidum, Olymp. XCVI, 3. credibile est sub eo Euclide rem contigisse, qui præturam gessit Olymp. XCIV, 2. intra ætatem Theopompi historiæ, non sub Euclide, qui 24to ante anno eo magistratu functus est. Si cui levius hoc videbitur, meminerit institutam fuisse novam hanc Grammaticam, Archini* potissimum consilio et auctoritate, cujus opera populus in vindicanda et in reformanda Rep. plurimum usus est, ut mox videbimus. Ἢ, *ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ̄ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου· ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχίνους* (l. Ἀρχῖνος) *ὁ Ἀθηναίου* (vel Ἀθηναῖος) *ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου.* — — *περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος.* Suid. in *Σαμίων ὁ δῆμος.* Quibus adde Eusebium: *Οἱ ἐν Ἀθήναις Τύραννοι κατελύθησαν. Ἀθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις κδ̄ χρῆσθαι, πρότερον ις̄ χρώμενοι.*

P. A. ut dixi, reconciliata pace, de abolendo dolore et priorum temporum necessitatibus legem tulere, quam idcirco Oblivionis appellarunt; eamque *ἀμνηστίαν* jurejurando confirmarunt.† Quod

Montefalcon. in Palæograph. Græc. Spanheim de usu et præstantia Numismatum. Literæ illæ sedecim erant

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ι. Κ. Λ. Μ. Ν. Ο. Π. Ρ. Σ. Τ. Υ.

* Thrasybulo, qui populum virtute sua reducem fecit, Archinum τὸν ἐκ Κοίλης (pagus is est Atticæ, quem primus vindicavit optimus Sponius) semper fere conjungunt Antiquiores Scriptores, virum et consilio et auctoritate gravissimum,

Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισι, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα.

Æsch. de ementita legat. p. 51. Edit. Steph. Τοῦ δῆμου κατελθόντος ἀπὸ Φυλῆς (male in editis φυλῆς litera minuscula) Ἀρχίνου καὶ Θρασυβούλου προστάντων τοῦ δήμου. Demosth. c. Timocrat. Μυρωνίδης ὁ Ἀρχίνου υἱὸς τοῦ καταλαβόντος Φυλὴν, καὶ μετά γε τοὺς θεοὺς αἰτιωτάτου ὄντος τῆς καθόδου τῷ δήμῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ πεπολιτευμένου καὶ ἐστρατηγηκότος πολλάκις. Dinarch. adv. Demosth. Ὁ δὲ καταλυθεὶς ὑπ' ἐκείνων δῆμος διὰ τοὺς τότε γενομένους παρ' ὑμῖν συμβούλους, πάλιν ἡγεμὼν ἦν τῶν Ἑλλήνων. δικαίως οἶμαι· στρατηγῶν μὲν τοιούτων τετυχηκὼς, οἵων εἶπον ἀρτίως, συμβούλους δ' ἔχων Ἀρχῖνον καὶ Κέφαλον τὸν Κολυττέα. μία γὰρ αὕτη σωτηρία καὶ πόλεως καὶ ἔθνους ἐστὶ, τὸ προστατῶν ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ συμβούλων σπουδαίων τυχεῖν. Quem locum lego emendatius, quam est in impressis. Ἀγνοεῖς, ὦ Κηφεισία, τοὺς ἄνδρας. ἦ μὴν ἄξιον εἰδέναι πατέρων ὄντων ἀγαθῶν, καὶ πρὸς ὑμᾶς οἰκείως ἐχόντων. ὁ δὲ μέν ἐστιν ἀδελφιδοῦς Θρασυβούλου Λυσιθείδης· ὁ δὲ Τιμόθεος Κόνωνος υἱὸς, οὗτοι δὲ Ἀρχίνου παῖδες. Plutarch. de Genio Socratis. Ejus igitur nomen restitue, 1. apud Plutarchum de Glor. Athen. juxta init. Ἄνελε τὰ περὶ Ἑλλήσποντον Ἀλκιβιάδου νεανιεύματα, καὶ τὰ πρὸς Λέσβον Θρασύλλου, καὶ τὴν ὑπὸ Θηραμένους τῆς ὀλιγαρχίας κατάλυσιν, καὶ Θρασύβουλον καὶ Ἀρχῖνον, καὶ τοὺς ἀπὸ Φυλῆς. Male hodie Ἄρχιππον. 2. in eod. tractatu Plutarchi juxta finem. Τὸν τοῦ Λυσίου λόγον κατὰ τῶν τριάκοντα τῆς Θρασυβούλου καὶ Ἀρχίνου τυραννοκτονίας. Male hodie exaratur Ἀρχίου, quod Xylandrum male habuit. Ut omittam Suidam in Σαμίων ὁ δῆμος, de quo proxime.

† Ad istas Συνθήκας et Ὅρκους sæpe provocant Oratores, Noster, Isocrates c. Callimach. ceterique. Jurisjurandi quidem formulam ipsis conceptis verbis servavit Andocides de Mysteriis p. 12. edit. Steph.

Ὅρκος κοινὸς τῇ πόλει ἁπάσῃ.

Οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν

humanissimum populi victoris decretum, ut præter eam, quam ex religionibus divinis nanciscebatur, auctoritatem, aliquid etiam in jure humano reperiret præsidii, legem suasit Archinus, ut contra eum, qui de rebus præteritis litem intenderet, exceptionis jure (παραγραφὴν vocant Græci) uti liceret: sc. ut Reus priori loco diceret, ejus ἀμνηστίας beneficium imploraturus. Legis disertissima verba producam: Ἐπειδὴ γὰρ ἐκ Πειραιῶς κατελθόντες ἐνίους ἑωρᾶτε τῶν πολιτῶν συκοφαντεῖν ὡρμημένους, καὶ τὰς συνθήκας λύειν ἐπιχειροῦντας, βουλόμενοι τούτους τε παῦσαι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιδεῖξαι, ὅτι οὐκ ἀναγκασθέντες ἐποιήσασθε αὐτάς, ἀλλ' ἡγούμενοι τῇ πόλει συμφέρειν, εἰπόντος Ἀρχίνου, νόμον ἔθεσθε, ἄν τις δικάζηται παρὰ τοὺς ὅρκους ἐξεῖναι τῷ φεύγοντι παραγράψασθαι, τοὺς δὲ ἄρχοντας περὶ τούτου πρῶτον εἰσάγειν, λέγειν δὲ πρότερον τὸν παραγραψάμενον, ὁπότερος δ' ἂν ἡττηθῇ τὴν ἐπωβελίαν ὀφείλειν. Isocrates ἐν τῷ παραγραφικῷ λόγῳ πρὸς Καλλίμαχον. Ut uno verbo complectar, omnes undique ordines civitatis ad concordiam publicam invitarunt illustrissimo, quod ubivis legitur, exemplo clementiæ civilis, veterumque simultatum memoriæ oblivione sempiterna deletæ. Nam cum ad obsidionem Piræei, quem occuparant Exsules Thrasybulo duce, C. talenta a Lacedæmoniis mutuo sumpserunt, qui in urbe cum XXXviris steterunt: et concordia facta, Lacedæmonii æs repeterent; nonnullis æquum esse videbatur, ut debitum dissolverunt iidem, qui contraxerant, non ii, quorum in perniciem contractum fuerat; Placuit tamen atque auctoritate publica sancitum est, quo posset omnis omnino simultatum memoria obliterari, ut communiter ab omnibus solutio fieret.* Clarissimum moderationis exemplum animique ad inimicitias deponendas paratissimi.

Verum ut manum illam Phylensem, quæ tanta virtute Remp. vindicaverat, P. A. quasi beneficiorum immemor non plane negligere videretur, decrevit, eod. Archino ferente, αὐτοῖς εἰς θυσίαν καὶ ἀναθήματα (verbis utor Æsch. c. Ctesiph. qui hujus rei memoriam conservavit) δοῦναι χιλίας δραχμάς, ἔπειτα στεφανοῦσθαι θαλλοῦ στεφάνῳ† αὐτῶν ἕκαστον, καὶ οὐδὲ τοῦτο εἰκῇ πρᾶξαι, ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν

τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἕνδεκα, οὐδὲ τούτων ὃς ἂν εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἦρξεν.

Ὅρκος τῆς βουλῆς.

Οὐ δέξομαι ἔνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἕνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων πλὴν τῶν φευγόντων.

Ὅρκος τῶν δικαστῶν.

Οὐ μνησικακήσω οὐδὲ ἄλλο πείσομαι, ψηφιοῦμαι δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.

Hoc Oblivionis decretum memorant Plutarch. πολιτικ. παραγγελμ. Demosth. adv. Bœotum, Æschines, Andocides, Xenoph. Paterc. II. 58. Cic. Philipp. 1. Valer. Maxim. IV. 1. Oros. II. 17. VII. 6. Lys. c. Agorat. fin. Nep. in Thrasybulo, ceterique. Verum legibus et sacramentis longe antecellebat simultatum et injuriarum memoria. Hinc enim derivatur omne istud Atheniensium odium, quod in Socratem haud diu post erupit. Ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, Σωκράτην μὲν τὸν σοφιστὴν ἀπεκτείνατε, ὅτι Κριτίαν ἐφάνη πεπαιδευκὼς ἕνα τῶν λ' τῶν τὸν δῆμον καταλυσάντων. Æsch. c. Timarch. Add. Plat. Epist. 7.

* Demosth. c. Leptin. init. et Isocr. in Areopagitico.

† Tangit Nepos in Thrasybulo. " Huic

βουλὴν σκεψαμένην, ὅσοι αὐτῶν ἐπὶ Φυλῆς ἐπολιορκήθησαν, ὅτι Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ τριάκοντα προσέβαλον τοῖς καταλαβοῦσι Φυλήν. Ejus autem rei, quo testatior esset memoria, Actis publicis de hac donatione in Metroo juxta Curiam talem Inscriptionem affigi curaverunt:

Τούσδ' ἀρετῆς ἕνεκα στεφάνοις ἐγέραιρε παλαίχθων
Δῆμος Ἀθηναίων, οἵ ποτε τοὺς ἀδίκοις
Θεσμοῖς ἄρξαντας πρῶτοι πόλεως καταπαύειν
Ἦρξαν, κίνδυνον σώμασιν ἀράμενοι.

Hoc plebiscitum publice in honorem civium et facinoris sociorum rogavit Archinus: aliud privatim in gratiam Lysiæ pro tantis ejus in Remp. meritis Thrasybulus: cujus historiola est hujusmodi. Reverso populo (indistincte Plutarchus in Lysia, qui hanc rem narrat, *μετὰ τὴν κάθοδον, ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου*) Thrasybulus rogationem defert, ut Lysias civitate donaretur, idque impetrat. Istud plebiscitum (magis, uti videtur, quo conservaretur mos civitatis, quam Lysiæ, vel odio, vel invidia ductus) *παρανόμων ἐγράψατο* Archinus,* quod non ad Senatum prius de ea re referretur. Eaque ratione hac spe pulsus Orator noster reliquum vitæ egit in eo gradu, qui proxime infra Civem censetur.† Credibile est Lysiam pro hac rogatione Thrasybuli, i. e. pro Civitate orationem habuisse: idque colligo ex Plutarchi verbis in v. quæ tamen hodie propter mendorum impuritatem nihil omnino istiusmodi præ se ferre videntur. *Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος] καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο Ἀρχῖνος τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν Τριάκοντα ἕτερος.* Legendum est procul dubio: *Ἔστι δ' αὐτοῦ [λόγος] ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἐγράψατο Ἀρχῖνος* [*παρανόμων* sc.] *τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών.* Plane ut Æschines de ementita legatione p. 34. edit. Steph. *Εἴ τις αὐτοῦ τὴν τύχην περιελὼν ἑτέρῳ περιθείη.*

Denique, ut orationis telam perficere possim, ætas illa populi restituti, tum novis legibus condendis, tum autem plurimis, quibus prius utebantur, antiquandis, illustrissima fuit. Recensebantur publico decreto Legg. tabulæ, et rejectis iis, quæ concordiam modo institutam impedire posse videbantur, novisque latis, quibus opus erat Reip.‡ nova deinceps ratione ex ea tempestate civitas tractari

[Thrasybulo] pro tantis meritis, honoris corona a populo data est, facta duabus virgulis oleaginis: quæ, quod amor civium, non vis, expresserat, nullam habuit invidiam, magnaque fuit gloria."

* Similem Archini constantiam retulit Æsch. c. Ctesiph. p. 82. Edit. Steph. *Ἀρχῖνος γὰρ ὁ ἐκ Κοίλης ἐγράψατο παρανόμων Θρασύβουλον τὸν Στειριέα, γράψαντά τι παρὰ τοὺς νόμους, στεφανοῦν ἕνα τῶν συγκατελθόντων αὐτῷ ἀπὸ Φυλῆς.* Nisi ad hanc ipsissimam historiam de Lysia alludat Orator, quod non prorsus absimile est.

† *Τὸν λοιπὸν ᾤκησε χρόνον ἰσοτελὴς ὤν.* Plutarch. in vita. *Μηδένα τῶν πολιτῶν μήτε τῶν ἰσοτελῶν, μήτε τῶν ξένων.* Demosth. c. Leptin. *Ἰσοτελεῖς* Inquilini sunt *μέτοικοι*, quibus *μετοίκιον* remittebatur, adeoque in tributis pendendis, eadem æstimatione, qua Cives ipsi, censi.

‡ Andocid. de Mysteriis p. 11. Edit. Steph. aliique.

atque administrari cœpit. Hinc eæ locutiones apud Auctores vetustos, ἄκυρα ὡς τὰ πρὸ Εὐκλείδου,* et νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, etc. Una cum πολιτείᾳ immutari quoque literaturam, ut vidimus, novasque tabulas novis literis exarari credibile est. Nam tametsi Ionica scriptura, quæ elementis constabat XXIV., domi ante Euclidem Atheniensium quisque uti poterat, ejus tamen in Actis publicis usus non invaluit ante hunc populi reditum, et conversionem Reip. Eas omnes leges† recensere, quæ per ista tempora sancitæ sunt, vix esse videtur loci hujusce. Unam tamen aut alteram in medium producam, ut moneam, non omnes, quæ leguntur, Solonis aut Draconis esse leges, aut uno tempore latas.

Præclarum semper facinus apud Athenienses habebatur τυραννοκτονία: Unde scitissimum erat effatum Antiphontis apud Plutarch. (non tamen Rhetoris, sed alterius cujusdam). Cum enim in convivio quæreretur apud Dionysium Siciliæ tyrannum, quodnam æs præstantissimum esset, atque alii aliud dicerent, respondit, istud ἐξ οὗ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων πεποίηνται. Verum ex hoc tempore primum legibus erat cautum, teste Lycurgo c. Leocratem,

Ἐάν τις τυραννίδι ἐπιθῆται ἢ τὴν πόλιν προδιδῷ ἢ τὸν δῆμον καταλύῃ τὸν αἰσθανόμενον καθαρὸν εἶναι ἀποκτείναντα.

Non Tyrannum, sed qui Tyrannidem affectabat. Εἰκότως, ut ibid. disserit Orator: Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἀδικημάτων ὑστέρας δεῖ τετάχθαι τὰς τιμωρίας· προδοσίας δὲ καὶ δήμου καταλύσεως, προτέρας. Εἰ γὰρ ποιήσεσθε (male ita exaratur, lege προήσεσθε) τοῦτον τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μέλλουσιν ἐκεῖνοι κατὰ τῆς πατρίδος φαῦλόν τι πράττειν, οὐκ ἔστιν ὑμῖν μετὰ ταῦτα δίκην παρ' αὐτῶν (leg. παρὰ τῶν) ἀδικούντων λαβεῖν: κρείττους γὰρ ἤδη γίνονται τῆς παρὰ τῶν ἀδικουμένων τιμωρίας. Eo consilio omnes ad Tyrannidem aditus occluserunt, animumque civilem ultra Solonis scita confirmarunt Athenienses, μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν κατεληλυθότες, πεπειραμένοι καὶ εἰδότες

* Ἔστω ταῦτα ἄκυρα, ὥσπερ τὰ ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἢ τὰ πρὸ Εὐκλείδου, ἢ εἴ τις ἄλλη πώποτε τοιαύτη ἐγένετο προθεσμία. Æsch. c. Timarch. Καταλυθέντων τῶν τυράννων [λ̄ sc.] καὶ γινομένου μετ' αὐτοὺς Εὐκλείδου Ἄρχοντος, ἵνα μὴ μνησικακήσωσιν ἀλλήλοις οἱ πολῖται, συνθήκας ἐποίησαν, ὥστε τὰ πρὸ Εὐκλείδου ἄκυρα εἶναι. Schol. ad Luciani Tyrannum.

† Legum hæc recensio juxta σχ. ineditum Æsch. c. Timarch. instituta fuit propter labem, quam in imperio XXXvirorum acceperunt Solonis instituta. Cujus verba adducam ad historiam horum temporum elucidandam commodissima, quanquam vetustis nonnullis auctoribus de occasione legum reformandarum adversentur. Οἱ λ̄ Τύραννοι διὰ Λακεδαιμονίων κατασταθέντες καὶ τὴν πάτριον πολιτείαν καταλύσαντες ἐλυμήναντο τοὺς Δράκωνος καὶ Σόλωνος νόμους. ἀπολαβὼν οὖν ὁ δῆμος τὴν ἐλευθερίαν εἵλοντο πολίτας ὁσουσδήποτε τοὺς ζητήσαντας καὶ ἀναγράψαντας τοὺς διεφθαρμένους τῶν νόμων. Τότε ἐψηφίσαντο καὶ νόμους εἰσφέρειν ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ἐπ' Ἄρχοντος Εὐκλείδου, ὃς πρῶτος ἦρξε μετὰ τοὺς λ̄. ἐκεῖνοι γὰρ τόν τε δῆμον ἐξέβαλον, καὶ τῶν δημοτικῶν τοὺς ἐπιφανεῖς τοὺς μὲν ἐβασάνισαν, τοὺς δὲ ἐφυγάδευσαν ἀφελόμενοι τὴν οὐσίαν αὐτῶν, τοὺς δὲ ἀπέκτειναν ἀκρίτως. ἐπειδὴ δὲ αὐτοὶ καθῃρέθησαν, ψήφισμα ἐτίθη περὶ τοῦ ἀμνησικακεῖν.

τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐφόδους τῶν τὸν δῆμον προδιδόντων. Verba sunt ejusdem Scriptoris.*

Hinc porro lux affundetur Demostheni adv. Eubulid. Τοῖς χρόνοις τοίνυν οὕτω φαίνεται γεγονὼς, ὥστε, εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν, εἶναι πολίτην προσήκειν αὐτόν. γέγονε γὰρ πρὸ Εὐκλείδου. Hinc quoque Isæo de Cironis hereditate fin. Ἐὰν γὰρ ἐξαπατηθῆτε ὑμεῖς, πεισθέντες, ὡς ἡ μήτηρ ἡμῶν οὐκ ἦν πολῖτις, οὐδ' ἡμεῖς ἐσμέν· μετ' Εὐκλείδη γὰρ ἄρχοντα γεγόναμεν. Nam eo Prætore legem tulit Aristopho,

Civem non censeri nisi qui matre libera natus fuerit.

Ἀριστοφῶν ὁ ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου Ἄρχοντος;

Ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι,

αὐτὸς ἀπεδείχθη ὑπὸ Καλλιάδου τοῦ Κωμικοῦ ἐκ Χωρίδος (f. Χλωρίδος) τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος, ὡς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων. Athen. l. 13. p. m. 285. Ergo in ætate ante Thrasybuli reditum, visum est ex alterutro parente ingenuo ingenuum nasci, deinde non ita. Vide plura apud Demosth. c. Timocratem, et Ulpian. ad loc. Andoc. de Mysteriis ceterosque. Meursius de Archontibus Atticis male refert Aristophontis legislationem ad præturam prioris Euclidis. Et credibile est tunc temporis a quibusdam fuisse actum, ut sauciam Remp. non modo novis legibus sanarent, verum novam etiam faciem inducerent. Phormisius enim rogationem tulit, περὶ τοῦ καταλῦσαι τὴν πάτριον πολιτείαν, cui oratione scripta restitit Auctor noster, ut liquet ex Dionysio Halic. in Vita, atque ex istius orationis reliquiis.

In publica istorum temporum memoria ideo diutius hæsi, quoniam res complectitur exitu graves, utraque fortuna notabiles, et varietate, præsertim in tam brevi temporis curriculo, pene incredibiles. Adhæc malui ea, quæ historiam istius ætatis illustrare posse videntur, hic concludi, quam commentatorem agere, et paginam utramque Lysiæ Annotationum mole obruere. Quæ supersint ad scriptorem nostrum spectantia ubi expedivero, finem faciam.

Obiit Athenis Olymp. C, 2. (vel 3.), annos natus LXXX. (vel LXXXI.) biennio post Demosthenem natum.† Unde miror, cum hæc adeo liquido a vetustioribus tradantur, egregiam istam inconstantiam in Plutarcho. Ἐτελεύτησεν ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιούς· ἤ, ὥς τινες, ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα, ἤ, ὥς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα· ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα.

Orationes videtur exarasse in extrema senectute. Quarum enim ætatem eruere possumus, eæ omnes post XXXviratum conficie-

* Plura vide apud Andocid. de Mysteriis.

† Dionys. Halic. in vita.

bantur. Paucissimas ipse in concione aut in curia dixit: τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς ἐκδούς. Plutarch. in Vita, ubi legendum, ut Photius habet τοὺς πλείους. Memorabile de ea re retulit idem Plutarchus de Garrulitate (si idem sit): Λυσίας τινὶ δίκην ἔχοντι λόγον συγγράψας ἔδωκεν· ὁ δὲ πολλάκις ἀναγνοὺς ἧκε πρὸς τὸν Λυσίαν ἀθυμῶν καὶ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διεξιόντι θαυμαστὸν φανῆναι τὸν λόγον, αὖθις δὲ καὶ τρίτον ἀναλαμβάνοντι παντελῶς ἀμβλὺν καὶ ἄπρακτον. Ὁ δὲ Λυσίας γελάσας, Τί οὖν, εἶπεν, οὐχ ἅπαξ μέλλεις λέγειν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δικαστῶν;

Scholam quoque aperuit et Rhetoricam docuit, si Plutarcho et Ciceroni fides.* Neque docuit solummodo, verum et ejus rei disciplinam literis mandavit, quoniam τέχνας ejus ῥητορικὰς laudari ab Antiquioribus video, Plutarcho, Suida, etc.

Imaginem ejus apud Fulvium Ursinum in marmore si consideremus, videtur fuisse senex, oris majestate simul, ut virili quadam pulcritudine, venerandus. Dimanavit quoque ad posteros nonnulla istius rei memoria, cum venustatem vultus, aut saltem fidem vulgo de ea receptam haud obscure innuat Aristides Serm. Sacr. 4. his verbis: Σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων παλαιῶν τοὺς ἐνδοξοτάτους ἐπὶ λόγοις ὑπῆρξέ μοι θεάσασθαι, ὁμοίως λογοποιούς τε καὶ ποιητάς. Τὸ δὲ τοῦ Λυσίου καὶ διηγήσεως ἄξιον. ἔκαμνον γὰρ τριταίῳ οἵῳ βαρυτάτῳ, καὶ ὁρῶ Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐχ ἄχαριν. ἐπῄει δὲ ἡ τῆς καταβολῆς ἡμέρα, καὶ ὁ πυρετὸς οὐκ ἐπεγένετο, ἀλλ' ἐλύθη τὸ νόσημα ἐν τούτῳ.

Memorant Athenæus† et Plutarchus,‡ ad eamque rem confirmandam testimonio Demosthenis c. Neæram utuntur, Auctorem nostrum cum Metanira consuesse, postea autem, relicta uxore illa usuraria, domum duxisse Brachylli fratris filiam. Neque Metaniram solum habuit, verum et Lagidem quoque, si fides habenda sit eidem Athenæo, ibid. Ἥττητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Λαγίδος τῆς ἑταίρας, ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ ῥήτωρ. Quod ad Metaniram attinet, fratrisque filiam domum pro uxore ductam, ita accipe ex dicta oratione Demosthenis, ubi inter cetera elucescet mala fide descriptam fuisse a Plutarcho. Verum hoc leviusculum. "Nicareta Charisii§ Elei liberta VII. domi puellas habuit, meretriculas, et prostibulas, unde victum quæritabat: Antiam, Stratolam, Aristocleam, Metaniram, Philam, Isthmiada et Neæram. Lysias, qui Metaniram deperibat, ratus, beneficiorum, quæ in amicam conferre solebat, plurima a domina esse intercepta, adeoque gratum illi aliquid facere cupiens, et quod vetula intervertere nequibat, initiare voluit. Nicaretam igitur oravit, ut Metaniram secum Athenas ad Mysteria

* Παραγενόμενος εἰς Ἀθήνας [Isæus] καὶ σχολάσας Λυσίᾳ. Plutarch. in Isæo. "Lysiam primo profiteri solitum artem esse dicendi: deinde, quod Theodorus esset in arte subtilior, in orationibus autem jejunior, orationes eum scribere aliis cœpisse, artem removisse." Cic. Brut. 48.

† l. 13.

‡ In Vita Lysiæ.

§ Χαρισίου Demosth. Κασίου Athen.

duceret. Eæ tum Corinthi habitabant. Verum ubi domum ad se recipere noluit, reveritus sc. uxorem Brachylli fratris filiam, atque etiam matrem suam natu grandem, quæ in iisdem ædibus habitabat, mulierculas ad Philostratum Coloneum, amicum suum et familiarem, deduxit. Una cum his sequebatur Neæra, ἐργαζομένη μὲν ἤδη τῷ σώματι, νεωτέρα δὲ οὖσα." Hæc Demosthenes. Habita est ea Oratio *contra Stephanum* quendam, qui, ut Metaniram Lysias, Neæram amavit, et præter leges Atticas, mulierem peregrinam in loco uxoris habuit. Emendo hac occasione Athen. l. toties citato, Νικαρέτη δὲ ἡ ἑταῖρα (lege Νέαιρα, nam Nicareta erat lena, quæ ex Neæra quæstum fecit) ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα. Sed hoc obiter. Contendo, quod longe gravius est, ex historia ipsa apparere, hæc ad nostrum pertingere non posse, adeoque duos fuisse Lysias ætate non longe dissitos, quorum res gestæ et fortasse ingenii monumenta incaute ab aliis, etiam vetustis scriptoribus, misceri et confundi solebant. Oratori nostro Brachyllus frater non erat, verum Polemarchus et Euthydemus. Res ipsa constat ex Dionysio Halic.,* nomina ex Platone.† Qui Brachyllum memorat primus, Plutarchus est, vel potius Plutarchi simius, qui ex hoc Demosthenis loco tertium fratrem, Brachyllum nomine, eruit. Accedit, quod qui Metaniram habuit, non Rhetor aut Orator dicitur, sed Sophista,‡ disciplinæ longe diversæ, studii et ingenii genere plane alienus. Λυσίας γὰρ ὁ σοφιστὴς, Μετανείρας ὢν ἐραστὴς, et quæ sequuntur. Demosth. l. c. Et, quod est adhuc expressius, non solum Sophista vocatur ab Athenæo in eadem historia, sed quodammodo Rhetori ex adverso opponi videtur. Νέαιρα δὲ ἡ ἑταῖρα ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετάνειρα.

Subductis temporum rationibus, clarius ea, quæ dico, evincentur. Neæra, contra quam scripsit orationem istam Demosthenes, adeoque Demostheni σύγχρονος, minima erat ætate, cum Lysias Orator in extrema senectute diem supremum obiit. Cum igitur Corintho Athenas, una cum Metanira profecta est, jam grandiuscula, utpote quæ occœperat quæstum, accersente porro homine, qui domi matrem habuit superstitem, qui accersivit, noster non potuit esse. Porro habita est ea causa c. Neæram longe post res Olynthiacas;

* In Lysia, juxta init. εἰς Θουρίους ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσί. Si tertius fuisset frater, qui domi mansit, annon scripsisset σὺν ἀδελφῶν δυσί; Eod. modo Suid. σὺν ἀδελφοῖς δύο.

† De Republica.

‡ Aristidis locus, quem adducturus sum, tum id ostendit, Lysiam vix Sophistam vocari potuisse, tum id quoque, quinam apud antiquos et qua de ratione, Sophistæ vocabantur. Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην (i. e. Socraticum); κατηγορῶν οὗτός γε φαίη τις ἄν, ἀλλ' οὐχ οἵγε ἄλλοι κατηγοροῦντες ἐκείνων τῶν ἄλλων (f. καὶ τῶν ἄλλων) ὅμως αὐτὸν τούτῳ προσειρήκασιν αὐτούς. Ἔτι δὲ εἰ καὶ Πλάτωνος ἐξῆν κατηγοροῦντα σοφιστὴν προσειπεῖν, τί τούτους γ' ἂν εἴποι τις; ἀλλ', οἶμαι, καὶ Σοφιστὴς ἐπιεικῶς κοινὸν ἦν ὄνομα, καὶ ἡ φιλοσοφία τοῦτ' ἐδύνατο, φιλοκαλία τις εἶναι καὶ διατριβὴ περὶ λόγους, καὶ οὐχ ὁ νῦν τρόπος οὗτος, ἀλλὰ παιδεία κοινῶς. Aristid. c. Plat. 2.

quarum meminit Orator, inimicitiarumque cum Philippo susceptarum, eo modo, quo quis rerum in superiori ætate gestarum meminisse solet: In Olymp. CVII, 4. incidunt Olynthiaca XXX. post Lysiæ decessum anno. Attamen in hac ipsa causa producitur testis Philostratus, cujus familiaritate utebatur Lysias ille (quicunque fuerit), qui Metaniram initiavit. *Φιλόστρατος Διονυσίου Κολωνῆθεν μαρτυρεῖ — καταστῆσαι ὡς αὐτὸν Λυσίαν τὸν Κεφάλου, φίλον ὄντα αὐτῷ καὶ ἐπιτήδειον.* An hæc convenire satis videantur?

Ad Sophistam igitur Lysiam (si quis in ea ætate fuerit, fuisse autem alium Lysiam ex ratione temporum patebit) credo ea omnia pertinere, quæ sub Lysiæ Ἐρωτικῶν nomine laudantur a vetustis scriptoribus; cujusmodi sunt *Epistolæ,* quæ olim circumferebantur, *Amatoriæ,* maxime autem Oratio illa (sive potius Sermo) ἐρωτικὸς, quæ integra conservatur in Platonis Phædro.* Eam si quis arbitretur proficisci posse ex eadem manu, qua profectæ sunt Orationes, quas hodie publici juris facimus, eum non κρίσει aut acumine, sed omnibus potius sensibus orbum esse judico. Talem æmulum, Sophistam sc., nancisci potuit Isocrates, qui sæpius Sophistæ, quam Oratoris personam sustinuit; unde ducor, ut ea quoque, quæ de eorum inimicitiis vel æmulatione dicuntur, Rhetori nostro abjudicem.†

Quæ fortasse Crisis (seu commentum fortasse mavis dicere) expediet quodammodo inextricabile istud portentum, quod sub nomine Epigrammatis in Lysiam conservavit Plutarchus. Nam si reputemus, quam dubia fide monumenta Vett. descripsit neotericus ille magni nominis adumbrator (qui etiam potuit, neque inclementer ago, vel plura Epigrammata conflare, vel unum discerpere), et præterea si advertamus, hæc, quæ sequuntur, de eo dici potuisse, cujus levissima notitia ad nos devenit, Sophistam intelligo, tolerabiliora fortasse videbuntur, quæ in hunc diem præstantissimorum hominum acumen elusere. *Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ, ὡς δεινοτάτου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου.* Ἐποίησε

* Βουληθεὶς ὁ ἀνὴρ [Plato] ἐπιδείξασθαι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἣν εἶχεν ἐν τοῖς πολιτικοῖς λόγοις, οὐκ ἠρκέσθη ταῖς ἄλλαις γραφαῖς, ἀλλὰ καὶ κράτιστον (f. ἀλλὰ καὶ εἰς vel πρὸς κράτιστον) τῶν τότε ῥητόρων ἕτερον αὐτὸς ἐν τῷ Φαίδρῳ συνετάξατο λόγον, ἐρωτικὸν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ οὐδὲ ἄχρι τούτου προελθὼν ἐπαύσατο καταλιπὼν ἐν τοῖς ἀναγνωσομένοις τὴν διάγνωσιν, ὁπότερός ἐστι κρείττων λόγος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἁμαρτημάτων ἥψατο τῶν Λυσίου, τὰς μὲν λεκτικὰς μαρτυρῶν τῷ ἀνδρὶ ἀρετὰς, τῶν δὲ πραγματικῶν ἐπιλαμβανόμενος. Dionys. Halic. Epist. ad Pomp. Καὶ γὰρ ὁ Πλάτων τὸν Λυσίου λόγον οὔτε κατὰ τὴν εὕρεσιν ἐπαινῶν καὶ τῆς ἀταξίας αἰτιώμενος ὅμως αὐτοῦ τὴν ἐπαγγελίαν (l. ἀπαγγελίαν) ἐπαινεῖ, καὶ ὅτι τῶν ὀνομάτων σαφῶς καὶ στρογγύλως ἕκαστον ἀποτετόρνευται. Plutarch. de Auditione. "Alius ait, hoc me primum doce: item alius, hoc volo, inquit, discere, istud nolo. Hic a Symposio Platonis incipere gestit propter Alcibiadis comissationem, ille a Phædro propter Lysiæ orationem." Gellius I. 9. Vid. Maxim. Tyr. Dissertat. VIII., Hermogenes de Ideis Orationis et σχ. ad locum, Aristid. c. Plat. 1. et de paraphthegm., Theo c. 2.

† Ἰσοκράτης ἀντισοφιστεύει Λυσίᾳ, καὶ Γοργιάζει. Schol. Hermog. p. 401. Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλὴν, ὡς Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. Athen. l. 13.

δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φίλισκος, ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος δὲ Λυσίου, δι' οὗ φανερὸν, ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσιν, καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως,

Καλλίππης θύγατερ, πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
Εἴ τι φρονεῖς * * καί τι περισσὸν ἔχεις.
Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα, καὶ ἄλλοις
Ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιδάϊμνον,
Δόντα καταφθίμενον καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
Ὅς τοτ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι
Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Quæ ne plane intentata relinquamus, habe B. L. ad vexatissimum ἀποσπασμάτιον Cl. Marklandi conjecturas. En tibi Ipsius Verba. "Corruptissimi hujus Epigrammatis hoc propositum esse videtur: Compellat Musam suam Philiscus, et dicit, Ipsam debere carmen componere in defuncti Amici sui Lysiæ Statuam quandam, quæ, ut videtur, sub Juvenis specie effingebatur. ideo autem Ipsam accurate hoc facere debere, ut et Diis probet sincerum animi sui affectum erga mortuum Sodalem; et simul, ut Hominibus ostendat, quanta Lysiæ Virtus fuerit. Hæc Philiscus, pulcro et laudabili argumento Epigrammatis; cujus verba ita lego:"

Καλλιόπης θύγατερ πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
Εἴ τι φρονεῖς πινυτὸν, καί τι περισσὸν ἔχεις.
Τῷ γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι, καὶ ἄλλοις
Σὺν κόσμοισι νέου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσίᾳ ὕμνον
Δύντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον· Ἀθανάτοις
Ὡς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι,
Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Calliopes filia multiloqua, curá tuâ *ostendes*
Si quid sapiens, cogitas, et quid eximium habes:
In aliam enim speciem qui transmutatus fuit, et, aliis
Cum ornatibus juvenis, corpus qui accepit diversum,
*Oportet te, quæ præco es virtutis, parere aliquod carmen Lysiæ,**
Qui subiit regionem *defunctorum, et tenebras: Diis*
Ut et animi mei studium erga sodalem ostendas omnibus,
Et defuncti omnibus mortalibus virtutem.

"In tertio versu et sequentibus Ordo Verborum hic est: Δεῖ γάρ σε, κήρυκα ἀρετῆς, τεκεῖν τινὰ ὕμνον τῷ Λυσίᾳ μεθαρμοσθέντι ἐς ἄλλο

* Rectius forte vertatur: *Oportet et* κήρυκα, non σε κήρυκα. [Ita Markland *virtutis præconem parere—carmen:* ὕμνον ipse in Addendis.]

σχῆμα, καὶ λαβόντι ἕτερον σῶμα, σὺν ἄλλοις κόσμοισι νέου· Λυσίᾳ, inquam, *δύντι καταφθιμένων, καὶ ζόφον.* Statuas vero Lysiæ sub Juvenis (*νέου*) specie formari solitas fuisse (quod et in aliis Viris Illustribus sæpe factum) innuere videtur locus Aristidis Serm. Sacr. IV. p. 335. Ed. Iebb. ubi in somnis se vidisse ait *Λυσίαν τὸν ῥήτορα, νεανίσκον οὐκ ἄχαριν.* Lysias vero *senex* mortuus est: adeo ut non concipi possit, quid velit Aristides per istud *νεανίσκον*, nisi alludat ad Lysiæ Statuas hujuscemodi, quas sæpe vidisse, et visas in somnis agnovisse, contigerat. *Δύντι καταφθιμένων*, sc. *χώραν·* quæ locutio et Ellipsis frequens est. sic *δήεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων·* *invenies eum in Jovis vel beatorum habitatione:* ex Antholog. III, 6. p. 308. edit. Brodæi. *ζόφος* pro *Infernis tenebris*, apud Lucianum in Dial. Mort. et alios sæpe occurrit. In versu secundo supplevi *πινυτὸν* ex mera conjectura. alius forte aliter, et melius: in ceteris nihil difficultatis. Conjectura vero ista, *νέου* pro *βίου*, probe scio, quam infirmo talo stet: sed in hujusmodi locis obscuris et desperatis major datur licentia; et, si fallaris, venia paratior. Suspicatus sum aliquando ista, *ἄλλο σχῆμα*, et *ἕτερον σῶμα*, non ad Lysiæ statuam aliquam referri, sed ex Metempsychosi Pythagorica explicari debere: ita ut *ἄλλοις ἐν κόσμοισι*, esset, *aliis in mundis.* Sed et sic, de voce *βίου* adhuc quærendum. an *βιοῦν* scribendum? *ut vivat aliis in mundis.*"

"Nonnulla alia leviora omitto, præsertim in Spiritibus et Accentibus. Sed inter gravissima numerari, et mutatum vellem, si quid inclementius dictum videatur in Cl. Andr. Schottum, Virum de Re Literaria optime meritum."

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ,

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΛΟΓΩΝ.

ΕΚ ΤΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΩΣ.*

Pag. ed. Tayl.

ά. ΛΥΣΙΑΣ ὁ Κεφάλου Συρακουσίων μὲν ἦν γονέων, ἐγεννή- lxii
θη δὲ Ἀθήνησι μετοικοῦντι τῷ πατρὶ, καὶ συνεπαιδεύθη τοῖς ἐπι-
φανεστάτοις Ἀθηναίων· ἔτη δὲ πεντεκαίδεκα γεγονὼς, εἰς Θουρίους
ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυσὶ, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἣν
ἔστελλον Ἀθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς, δωδεκάτῳ πρότερον ἔτει
τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμε-
νος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κατασχούσης Ἀθη-
ναίους ἐν Σικελίᾳ. μετ᾽ ἐκεῖνο δὲ τὸ πάθος στασιάσαντος τοῦ δή-
μου, ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τριακοσίοις Ἀττικισμὸν ἐγκληθεῖσι· καὶ
παραγενόμενος αὖθις εἰς Ἀθήνας κατὰ ἄρχοντα Καλλίαν, ἕβδομον
καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος ἔχων, ὡς ἄν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ
χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησι. πλείστους lxiii
δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας
εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις πανηγυρικοὺς, ἐρωτικοὺς, ἐπιστολικοὺς,
τῶν μὲν ἔμπροσθεν γεγενημένων ῥητόρων, ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρό-
νον ἀκμασάντων ἠφάνισε τὰς δόξας· τῶν δὲ ἐπιγενομένων οὐ
πολλοῖς τισὶ κατέλιπεν ὑπερβολὴν, ἅτ᾽ ἐν ἁπάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν

* Præter Hudsonianos nonnulli alii Codd. MSS. in quibus exaratur luculentissimum hoc de Lysia testimonium, puta in Laurentiana bibliotheca unus (LXX. 19.), in Palatino-Vaticana alter (CXXXIV. 4.), Plutarcho id. per errorem assignant. Nescio, unde desumptæ sunt Variæ Lectiones, quas in Editione Rhetorum Aldina suppeditavit Bibliotheca Regia Cantabrigiensis. Taylor.

ά. Θουρίους] Hæc urbs olim fuerat appellata Sybaris. de qua v. Dionys. Alex. p. 61. ed. Rob. Steph. Eam funditus eversam a Crotoniatis docet ad h. l. Eustathius, qui de colonia Græciæ hæc habet : ὕστερον δὲ τῆς πόλεως συνοικισθείσης ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, Θούριοι προσηγορεύθησαν ἀπὸ κρήνης τινὸς ὁμωνύμου. et paulo post : ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θούριον, ὡς εἴρηται, μετωνόμασαν. καί ἐστιν ἡ εἰς Θούριον ἀποικία πολλὴ ἐν ταῖς ἱστορίαις. Vide etiam de hac Colonia Meursium de fortuna Athen. p. 44, 45. Postea multi in illam urbem contulerunt se securitatis causa. quod de Alcibiade Nepos VII. 4. 4. dicit, et de aliis Andocides contra Alcibiadem p. 30. v. 29. ed. Steph. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα (propter tributum imperatum ab Alcibiade), πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες, φυγάδες γίγνονται καὶ ὡς Θουρίους οἰκήσοντες ἔρχονται. Matthæi.

λόγων, καὶ μὰ Δί' οὔτοιγε ταῖς φαυλοτάταις εὐδοκιμῶν. τίνι δὲ κέχρηται χαρακτῆρι λόγων, καὶ τίνας ἀρετὰς εἰσενήνεκται, τίνι τε κρείττων ἐστὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἀκμασάντων, καὶ πῇ καταδεέστερος, καὶ τί δεῖ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, νῦν ἤδη πειράσομαι λέγειν.

β'. Καθαρός ἐστι τὴν ἑρμηνείαν πάνυ, καὶ τῆς Ἀττικῆς γλώττης ἄριστος κανὼν, οὐ τῆς ἀρχαίας, ᾗ κέχρηται Πλάτων καὶ Θουκυδίδης, ἀλλὰ τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης, ὡς ἔστι τεκμήρασθαι τοῖς τε Ἀνδοκίδου λόγοις καὶ τοῖς Κριτίου, καὶ ἄλλοις συχνοῖς. κατὰ τοῦτο μὲν δὴ τὸ μέρος, ὅπερ ἐστὶ πρῶτον καὶ κυριώτερον ἐν λόγοις, λέγω δὲ, τὸ καθαρεύειν τὴν διάλεκτον, οὐθεὶς τῶν μεταγενεστέρων αὐτὸν ὑπερεβάλετο· ἀλλ' οὐδὲ μιμήσασθαι πολλοὶ δύναμιν ἔσχον, ὅτι μὴ μόνος Ἰσοκράτης. καθαρώτατος δὴ τῶν ἄλλων, μετά γε Λυσίαν, ἐν τοῖς ὀνόμασιν οὗτος ἔμοιγε δοκεῖ γενέσθαι ὁ ἀνήρ. μίαν μὲν δὴ ταύτην ἀρετὴν ἀξίαν ζήλου καὶ μιμήσεως εὑρίσκω παρὰ τῷ ῥήτορι· καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν, ἢ καὶ λέγειν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς.

γ'. Ἑτέραν δὲ, οὐδὲν ἐλάττω ταύτης, ἣν πολλοὶ μὲν ἐζήλωσαν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων, οὐδεὶς δὲ βεβαιότερον ἐπεδείξατο. τίς δ' ἔστιν αὕτη; ἡ διὰ τῶν κυρίων τε καὶ κοινῶν καὶ ἐν μέσῳ κειμένων ὀνομάτων ἐκφέρουσα τὰ νοούμενα. ἥκιστα γὰρ

β'. Τεκμήριον] Τεκμήρασθαι recipiendum videtur. nam τεκμήριον aliam constructionem postulat. Idem.

Κυριώτερον] Lege κυριώτατον. et ita Sylburg. Markland. Non est repudianda lectio vulgata, quam et hic, et alibi tuentur omnes codices et editiones principes. Sæpe enim diversa εἴδη (gradus) junguntur. Sic Dionysius ed. Sylburg. p. 94. 15. τὰ πρῶτα καὶ κυριώτερα. ubi male Sylburg. contra auctoritatem editionis Mediolanensis, Hag. Ald. 1, 2. Steph. 1, 2. Basil. 1, 2, 3. et Wolf. scripsit κυριώτατα. p. 94. 42. κατασκελὴς καὶ βραδυτέρα. p. 94. 37. τὴν κοινὴν καὶ συνηθεστάτην. Matth. Non obloquar viro literatissimo. Verum tamen tenendum hoc est, facillime potuisse in hujusmodi causis errores subrepere ex eo, quod librarii Græci consuerunt terminationes comparativorum et superlativorum eadem sigla exprimere. ut sæpissime causæ dubitandi incidant gravissimæ, et testimonia quamvis multarum editionum, quarum omnes posteriores ex una principe derivatæ sunt, quocirca consensus earum omnium non potest nisi pro unico suffragio haberi, contra necessitatem e natura rei et modo loquendi exsistentem nil valeant. Reisk.

Μίαν] Id est, πρώτην, quo pacto loqui amant Hebræi et N. F. Scriptores. Sequitur enim, ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν, et τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι. Taylor.

Ζήλου] Lego ζήλου καὶ μιμήσεως, vel, ζήλου τε καὶ μιμήσεως, ut in Lib. de Thucyd. Idiom. ταῦτα ἄξια ζήλου τε καὶ μιμήσεως ἐφάνη. Sic De Struct. Orat. segm. XXVI. ζήλου καὶ σπουδῆς ἐπιτήδειον τυγχάνειν οἴομαι. Markland.

γ'. Ἑτέραν] Scil. ἀρετὴν εὑρίσκω, quod præcessit, et repeti debet. Sine causa igitur Sylburgius inserere vult verbum ἀποφαίνομαι. Idem.

Ἥκιστα] Hunc locum respicit Scholiastes Hermogenis p. 478. laudans Dionysium ἐν τῷ περὶ μιμήσεως, quo nomine etiam laudat p. 411. hunc ipsissimum tractatulum Dionysii de vita et scriptis Lysiæ. Scripsit sane Dionysius περὶ τοῦ, τίνας ἄνδρας μιμεῖσθαι δεῖ, ποιητάς τε καὶ φιλοσόφους, ἱστοριογράφους καὶ ῥήτορας. Epist. ad Cn. Pomp. Neque scripsit solummodo, sed edidit: Ἐν τοῖς προεκδοθεῖσι περὶ τῆς μιμήσεως ὑπομνηματισμοῖς. Judic. de Thucyd. init. ubi plura. Hujus operis reliquiæ sunt, quæ legimus de Lysia, ejusque charactere dicendi, de Isocrate, et Isæo. Quicunque enim conferet notitiam, quam de eo opere *imitationis* reliquit Dionysius, cum his commentatiunculis (maxime in initio) reperiet unum esse opus — Ὑπόθεσιν τοῦ λόγου κοινὴν καὶ

ἂν τις εὕροι Λυσίαν τροπικῇ φράσει χρησάμενον. καὶ οὐκ ἐπὶ
τούτῳ μόνον ἐπαινεῖν ἄξιον· ἀλλ' ὅτι καὶ περιττὰ καὶ σεμνὰ καὶ
μεγάλα φαίνεσθαι τὰ πράγματα ποιεῖ, τοῖς κοινοτάτοις χρώμενος
ὀνόμασι, καὶ ποιητικῆς οὐχ ἁπτόμενος κατασκευῆς. τοῖς δὲ προτέ-
ροις οὐχ αὕτη ἡ δόξα ἦν· ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσ-
εῖναι, τοῖς ὅλοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην, καὶ κατέφευγον εἰς τὴν
ποιητικὴν φράσιν, μεταβολαῖς τε πολλαῖς χρώμενοι καὶ ὑπερβο-
λαῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις τροπικαῖς ἰδέαις, ὀνομάτων τε γλωττημα- lxiv
τικῶν καὶ ξένων χρήσει, καὶ τῶν οὐκ εἰωθότων σχηματισμῶν τῇ
διαλλαγῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ καινολογίᾳ καταπληττόμενοι τὸν ἰδιώτην.
δηλοῖ δὲ τοῦτο Γοργίας τε ὁ Λεοντῖνος, ἐν πολλοῖς πάνυ φορτι-
κήν τε καὶ ὑπέρογκον ποιῶν τὴν κατασκευὴν, καὶ οὐ πόῤῥω διθυ-
ράμβων ἔνια φθεγγόμενος, καὶ τῶν ἐκείνου συνουσιαστῶν οἱ περὶ
Λικύμνιόν τε καὶ Πῶλον. ἥψατο δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι ῥητόρων ἡ
ποιητική τε καὶ τροπικὴ φράσις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι, Γοργίου ἄρ-
ξαντος, ἡνίκα Ἀθήναζε πρεσβεύων κατεπλήξατο τοὺς ἀκούοντας

φιλάνθρωπον καὶ πλεῖστα δυναμένην ὠφελῆσαι λαβών. ἔστι δὲ ἤδη, τίνες εἰσὶν ἀξιολογώτατοι τῶν ἀρχαίων ῥητόρων τε καὶ συγγραφέων, καὶ τίνες αὐτῶν ἐγένοντο προαιρέσεις τοῦ τε βίου καὶ τοῦ λόγου καὶ τί παρ' ἑκάστῳ δεῖ λαμβάνειν ἢ φυλάττεσθαι. Sed evenit, ut, cum hic Lysiam, ille Isæum, alius alium ex Dionysio exscriberet, divulsa hæc tabulata, ut in naufragia magna nave fatiscente, quænam aut unde essent ignorarentur. TAYLOR.

Ἁπτόμενος] Vel forte ἁπτομένοις, scil. ὀνόμασι. MARKLAND.

Ἀλλ' οἱ βουλόμενοι] Locum sic lego: ἀλλ' οἱ βουλόμενοι κόσμον τινὰ προσθεῖναι τοῖς λόγοις ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Τοῖς λόγοις legit Sylburgius etiam ad Dionys. et Victor. ad Aristot. Rhetor. qui habet et τὸν ἰδιώτην, pariter ut Cant., Wolf. ἰδιωτικὴν, nulla necessitate. Dionys. enim in seqq. οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι, et alibi, τὴν πρὸς ἰδιώτην ἔχειν ὁμοιότητα. TAYLOR. Repete syllabam postremam vocis penultimæ, ἐξήλλαττον τὸν ἰδιώτην, scil. λόγον. sic infra: τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι λαμβάνει. Iterum: ἡ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδονὴ, μιμουμένη τὸν ἰδιώτην. Diog. Laertius Stilpone: ἦν δὲ ὁ Στίλπων καὶ ἀφελὴς καὶ ἀνεπίπλαστος, πρός τε τὸν ἰδιώτην εὔθετος. vide eundem in Platone, ubi λόγος dividitur in πολιτικὸν, ῥητορικὸν, ἰδιωτικὸν, etc. quem et ἰδιώτην passim appellant Scriptores: ut non opus sit Wolfii τὴν ἰδιωτικήν. MARKLAND. In ed. Roberti Stephani, Ald. et Sylburg. locus sic distinctus legitur: προσεῖναι τοῖς ὅλοις, ἐξήλλαττον ἰδιώτην. Hinc primus Sylburg. legendum censuit τοῖς λόγοις. Sed Henr. Stephanus bene locum distinxit, ut nunc legitur apud Taylorum et Heid., posito commate post ὅλοις. Ergo locus non eget emendatione τοῖς ὅλοις, i. e. διόλου, ὅλως. Sic Diogenes Laert. de Aristotele p. 177. ed. Steph. τοῖς γὰρ ὅλοις φιλοπονώτατος ἐγένετο, et apud alios, v. c. Demosthenem, sæpe sic occurrit. Cæterum scribendum est τὸν ἰδιώτην. Tantum de verbis. De re, v. Aristotel. Rhetor. III. 1. 26, 27. ἐπεὶ δ' οἱ ποιηταὶ λέγοντες εὐήθη, διὰ τὴν λέξιν ἐδόκουν ποιήσασθαι τήνδε τὴν δόξαν, διὰ τοῦτο ποιητικὴ πρώτη ἐγένετο λέξις, οἷον ἡ Γοργίου, καὶ νῦν ἔτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀπαιδεύτων τοὺς τοιούτους οἴονται τοὺς τοιούτους διαλέγεσθαι κάλλιστα. τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἑτέρα λόγου καὶ ποιήσεως λέξις ἐστί. MATTH.

Ἥψατο δὲ — ἡ ποιητικὴ — φράσις] Pro ἥψαντο δὲ καὶ οἱ Ἀθ. ῥήτορες τῆς ποιητικῆς τε καὶ τροπικῆς φράσεως. ut paulo post, ἥψατο Ἰσοκράτης αὐτῆς. utrumque recte. IDEM.

Ἡνίκα] Dignus est hac de re locus apud Hermogenis Scholiasten p. 6. qui adscribatur, præsertim cum is in paucorum manibus versetur. Γοργίας δέ τις Λεοντῖνος (Λεοντῆ δέ ἐστι πόλις τῆς Σικελίας) μαθητεύει τῷ σιτίᾳ [lege Τισίᾳ] καὶ μετὰ τὸ μαθεῖν ὑποστρέφει οἴκαδε. εἴπωμεν δὲ καὶ πῶς ἐν Ἀθήναις ἤκμασεν ἡ ῥητορική. γενομένου πολέμου μεταξὺ Λεοντίνων καὶ ἄλλων ἐπιχωρίων, ἐδεήθησαν οἱ Λεοντῖνοι συμμαχίας ἐκ τῶν Ἀθηναίων· καὶ δὴ βουλεύονται, τίνα ὤφελον στεῖλαι ἱκανὸν πρὸς αὐτοὺς, καὶ πέμπουσι τὸν Γοργίαν πρὸς Ἀθηναίους, ὡς εἰδότα τὸ πείθειν. ἐλθόντος δὲ τοῦ Γοργίου εἰς Ἀθήνας, ἐπεδείξατο ἐκεῖ λόγον καὶ εὐδοκίμησε πάνυ, ὥστε, ἡνίκα ἐπεδείξατο λόγον ὁ Γοργίας, ἑορτὴν ἄπρακτον ἐποίουν

ἐν τῇ δημηγορίᾳ· ὡς δὲ τἀληθὲς ἔχει, ὁ καὶ παλαιότερον ἀεὶ θαυμαζόμενος Θουκυδίδης τοὔνομα, δαιμονιώτατος τῶν συγγραφέων, ἔν τε τῷ ἐπιταφίῳ καὶ ἐν ταῖς δημηγορίαις ποιητικῇ κατασκευῇ χρησάμενος, ἐν πολλοῖς ἐξήλλαξε τὴν ἑρμηνείαν εἰς ὄγκον ἅμα καὶ κόσμον ὀνομάτων ἀηθέστερον. Λυσίας δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἤσκησεν (ἐν γοῦν τοῖς σπουδῇ γραφομένοις δικανικοῖς καὶ συμβουλευτικοῖς λόγοις) ποιῆσαι πλὴν εἴ τι μικρὸν ἐν τοῖς πανηγυρικοῖς. περὶ γὰρ τῶν ἐπιστολικῶν αὐτοῦ καὶ ἑταιρικῶν, καὶ τῶν ἄλλων, οὓς μετὰ παιδιᾶς ἔγραψεν, οὐδὲν δέομαι λέγειν. ὁμοίως δὲ τοῖς ἰδιώταις διαλέγεσθαι δοκῶν, πλεῖστον ὅσον ἰδιώτου διαφέρει. καὶ ἐπεὶ ποιητὴς κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως, ἰδίαν τινὰ λόγων εὑρηκὼς ἁρμονίαν, ᾗ τὰ ὀνόματα κοσμεῖ τε καὶ ἡδύνει, μηδὲν ἔχοντα ὀγκῶδες μηδὲ φορτικόν. ταύτην δευτέραν τὴν ἀρετὴν κελεύω παρὰ τοῦ ῥήτορος τούτου λαμβάνειν, εἴ τινες ἀξιοῦσι τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ διαλέγεσθαι τρόπον. ἐγένοντο μὲν οὖν πολλοὶ τῆς προαιρέσεως ταύτης ζηλωταὶ, συγγραφεῖς τε καὶ ῥήτορες· ἔγγιστα δὲ αὐτῆς μετὰ Λυσίαν ἥψατο τῶν πρεσβυτέρων νέος ἐπασκήσας Ἰσοκράτης· καὶ οὐκ ἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, προσωτέρω τούτων σκοπῶν, ἑτέρους ῥήτορας ἰσχὺν καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐν ὀνόμασι κυρίοις καὶ κοινοῖς ἀποδειξαμένους.

δ΄. Τρίτην ἀρετὴν ἀποφαίνομαι περὶ τὸν ἄνδρα τὴν σαφήνειαν, οὐ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασιν. ἔστι γάρ τις καὶ πραγματικὴ σαφήνεια, οὐ πολλοῖς γνώριμος. τε-

οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ λαμπάδας τοὺς λόγους αὐτοῦ ὠνόμασαν. κατέσχον δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις, τὴν συμμαχίαν πέμψαντες ἐν τῇ Λεοντίνῃ [fort. Λεοντῇ. ἐν autem pro εἰς]. κατ' ἐκεῖνο δὲ καιρῷ [Leg. κατ' ἐκεῖνον δὲ καιρὸν] πολλοὶ τῶν Ἀθηναίων τῶν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ διαπρεψάντων ἐάσαντες αὐτὴν τὴν φιλοσοφίαν [hæc duo vocabula τὴν φιλοσ. abundant] τὴν ῥητορικὴν ἐπαιδεύοντο. διόπερ φασὶ καὶ Πλάτωνα διαφθονοῦντα ἐπὶ τῷ τοιούτῳ [f. ἐπὶ τούτῳ] ποιῆσαι δὲ Γοργίαν, τὸν διάλογον, ἐν ᾧ πολλὰ κατατρέχει τῆς ῥητορικῆς. Idem.

Ποιῆσαι] Aut delendum hoc voc. est, aut pro ἤσκησεν paulo ante leg. φαίνεται et tum ποιήσας in participio. verum præfero priorem rationem. Reisk.

Ἐπεὶ] Partem ultimam vocis secundæ, πει, ortam puto ex sequenti syllaba ποι. Forte: καὶ ἔστι ποιητὴς κράτιστος λόγων, λελυμένης ἐκ μέτρου λέξεως ἰδίαν τινὰ εὑρηκὼς ἁρμονίαν, etc. Vix enim dubito, quin ultimum istud λόγων ex linea superiori perperam repetitum fuerit. Si Codices addicerent, libenter legerim, καὶ ἔστι πεζῶν ποιητὴς κράτιστος λόγων. Markland. Pro ἐπεὶ leg. videtur ἐστί. reliqua sana sunt. eandem sententiam repetit. Matth. Mihi videtur leg. καί ἐστι ποιητὴς κράτιστος ἐκμέτρου λέξεως. omissis illis λόγων λελυμένης. λέξις ἔκμετρος (uno vocabulo) est dictio metro exsoluta. Reisk.

Ἔχοντα] Malim ἔχουσαν. ut ad ἁρμονίαν redeat, non ad ὀνόματα. Idem.

Ἔγγιστα] Bene hoc conjungitur cum ἥψατο, melius, quam si dixisset ἄριστα. Matth.

Ἐπασκήσας] Ἐπαγμάσας Cant. Non longe a vero. In duas classes distribuit Oratores Græcos Dionysius, ut in hujus operis exordio. Ἔσονται δὲ οἱ μὲν παραλαμβανόμενοι ῥήτορες τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, Λυσίας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος· τρεῖς δὲ ἐκ τῶν ἐπακμασάντων τούτοις, Δημοσθένης, Ὑπερίδης, Αἰσχίνης. Lego itaque: τῶν πρεσβυτέρων νέοις ἐπακμάσας Ἰσοκράτης. Ille enim inter antiquiores natus (Olymp. sc. LXXXVI, 1. Lysiæ inter ætatem et Isæi) utrosque tam Lysiam, quam Isæum vivendo superavit, et paucis diebus post prælium ad Chæroneam commissum obiit, decimo septimo anno ante decessum Demosthenis, annos fere C. natus. Taylor. Bene habet ἐπασκήσας, verum vicina non item. Mihi leg. videtur: ἥψατο τὸ τῶν πρεσβυτέρων ἔθος ἐπασκήσας. perpoliens, emendans. Reisk.

κμαίρομαι δὲ, ὅτι τῆς μὲν Θουκυδίδου λέξεως καὶ Δημοσθένους, οἳ
δεινότατοι πράγματα ἐξειπεῖν ἐγένοντο, πολλὰ δυσείκαστά ἐστιν
ἡμῖν καὶ ἀσαφῆ καὶ δεόμενα ἐξηγητοῦ· ἡ δὲ Λυσίου λέξις ἅπασά
ἐστι φανερὰ, καὶ σαφὴς καὶ τῷ πάνυ πόῤῥω δοκοῦντι πολιτικῶν
ἀφεστάναι λόγων. καὶ εἰ μὲν δι' ἀσθένειαν δυνάμεως ἐγίνετο τὸ lxv
σαφὲς, οὐκ ἄξιον ἦν αὐτὸ ἀγαπᾷν· νῦν δὲ ὁ πλοῦτος τῶν κυρίων
ὀνομάτων, ἐκ πολλῆς αὐτῷ περιουσίας ἀποδείκνυται ταύτην τὴν
ἀρετήν. ὥςτε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον· καὶ μὴν τό γε
βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς, χαλεποῦ τοῦ πρά-
γματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι με-
τρίως· ᾗ μάλιστα οὐδενὸς ἧττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας
χρώμενος. ὥςτε οὐδὲν τοῖς διὰ χειρὸς ἔχουσι τὸν ἄνδρα οὔτε ἀκυ-
ρολογίας οὔτε ἀσαφείας δόξαν λαβεῖν. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι οὐ
τοῖς ὀνόμασι δουλεύει τὰ πράγματα παρ' αὐτῷ, τοῖς δὲ πράγμασιν
ἀκολουθεῖ τὰ ὀνόματα. τὸν δὲ κόσμον οὐκ ἐν τῷ διαλλάττειν τὸν
ἰδιώτην, ἀλλ' ἐν τῷ μιμεῖσθαι, λαμβάνει. Καὶ οὐκ ἐπὶ μὲν τῆς
ἑρμηνείας τοιοῦτός ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασιν ἄκαιρός τις καὶ

Ἅπασα] F. ἅπασιν. Ita certe Scholiastes Hermogenis p. 379. initio, qui respexit hunc locum. MATTH.

Καὶ τῷ πάνυ] Ex Demosthenis Philipp. III. ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετοῦ, — καὶ τῷ πάνυ πόῤῥω δοκοῦντι νῦν ἀφεστάναι, προσέρχεται. MARKLAND.

Ὥστε τὴν] Locus hic in omnibus Dionysii editt. male interpungitur et male intelligitur. Tu mecum restitue: ὥστε τὴν σαφήνειαν αὐτοῦ ζηλοῦν ἄξιον, καὶ μὴν τό γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς· χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα· (perspicuitatem sc. et brevitatem) καὶ κεράσαι μετρίως· ᾗ μάλιστα ἢ οὐδενὸς ἧττον τῶν ἄλλων ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. Ultima correctio debetur H.Stephani ingenio, quam Sylburgius assequi non potuisse videtur. TAYLOR. Tenebras huic loco offuderunt una et altera levis depravatio, et Distinctiones male positæ. Totum ita lego et distinguo: καὶ μὴν τῷ γε βραχέως ἐκφέρειν τὰ νοήματα μετὰ τοῦ σαφοῦς (χαλεποῦ τοῦ πράγματος ὄντος φύσει, τοῦ συναγαγεῖν ἄμφω ταῦτα, καὶ κεράσαι μετρίως), μάλιστα, ἢ οὐδενὸς ἧττον τῶν ἄλλων, ἀποδείκνυται Λυσίας χρώμενος. Omittas Parenthesin, et connexionem perspicies. χρώμενος τῷ ἐκφέρειν τὰ νοήματα, est χρώμενος τῇ ἐκφορῇ τῶν νοημάτων, Infinitivus pro Nomine Substantivo. μάλιστα ἢ pro ᾗ μάλιστα, Stephano debes. Legi quoque potest, ἢ μάλιστα ἢ οὐδενὸς ἧττον etc. MARKLAND. Videtur τὸ in illis καὶ μὴν τό γε βραχέως defendi posse, ut aptum ex ἄξιον ζηλοῦν. Etiam illa facultas cum brevitate perspicuitatem copulandi digna est admiratione. Deinde legi velim ᾗ [qua ex parte, aut qua de causa] μάλιστα ἢ οὐδενός γε ἧττον — Λυσίας ἐῤῥωμένος. *validus, robustus.* REISK.

Σαφοῦς] Σαφῶς præferendum censet Taylor e Cantabrig. IDEM.

Ὥστε οὐδὲν] Male me habet οὐδέν. Fort. ὥστε οὐδὲν — δόξαν παρασχεῖν. aut οὐδένα τῶν δ. χ. ἐχόντων τὸν ἄνδρα — δόξαν λαβεῖν. Cæterum ἀκυρολογίας verbum, vel ἀκυριολογίας, quod habet codex Helmstad. non rejiciendum. nam de proprietate sermonis loquitur. ἀκυρολογία etiam legitur apud Eustath. ad Dionys. p. 9. Sed κυριολογίαν habet Longin. p. 156. ed. Cel. Mori, et κυριολεξίαν Schol. Sophoclis edit. Steph. p. 40. et Eustath. l. l. p. 24. et κυριωνυμία p. 29. MATTH. Dictum quidem est præter morem, οὐδὲν λαμβάνει δόξαν, videtur tamen intelligi et ferri posse. Nullus Lysiæ locus capit suspicionem — penes eos, qui eum tractant. ἀκυρολογία recte habet; alterum, quod Helmstad. dat, analogiæ adversatur. κυριολογία recte dicitur ab adjectivo κύριος. verum ἀκυριολογία dici nequit, quia non ἀκύριος, sed ἄκυρος usurpatur. REISK.

Ἀκυρολογίας] Non est hujus loci. Neque enim *Brevitati* opponitur ἀκυρολογία, sed ἀκαιρολογία. Ita modo: οὐκ — ἐν τοῖς πράγμασιν ἄκαιρός τις καὶ μακρός· συνέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος καὶ πεπύκνωται. Ἀκαιρολογίας est, τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ut mox loquitur Dionysius. TAYLOR.

Ἐν τῷ μιμεῖσθαι] Imo vero ἐν τῷ καλῶς (vel εὐσχημόνως, vel πρεπόντως) μιμεῖσθαι. REISK.

μακρός· συνέστραπται δὲ, εἴ τις καὶ ἄλλος, καὶ πεπύκνωται τοῖς νοήμασι. καὶ τοσούτου δεῖ τῶν οὐκ ἀναγκαίων τι λέγειν, ὥςτε καὶ πολλὰ τῶν χρησίμων ἂν δόξειε παραλιπεῖν. οὐ μὰ Δί᾽ ἀσθενείᾳ εὑρέσεως αὐτὸ ποιῶν, ἀλλὰ συμμετρήσει τοῦ χρόνου, πρὸς ὃν ἔδει γενέσθαι τοὺς λόγους. βραχὺς γεμὴν οὕτως, ὡς μὲν ἰδιώτῃ δηλῶσαι βουλομένῳ τὰ πράγματα, ἀποχρῶν, ὡς δὲ ῥήτορι περιουσίαν δυνάμεως ἐνδείξασθαι ζητοῦντι, οὐχ ἱκανός. μιμητέον δὲ καὶ τὴν βραχύτητα τὴν Λυσίου. μετριωτέρα γὰρ οὐκ ἂν εὑρεθείη παρ᾽ ἑτέρῳ ῥήτορι.

έ. Μετὰ ταύτας ἀρετὴν εὑρίσκω παρὰ Λυσίᾳ πάνυ θαυμαστὴν, ἧς Θεόφραστος μέν φησιν ἄρξαι Θρασύμαχον, ἐγὼ δ᾽ ἡγοῦμαι Λυσίαν. καὶ γὰρ τοῖς χρόνοις οὗτος ἐκείνου προέχειν ἔμοιγε δοκεῖ· λέγω δ᾽ ὡς ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου γενομένων ἀμφοῖν· καὶ, εἰ μὴ τοῦτο δοθείη, τό γέ τοι περὶ τοὺς ἀληθινοὺς ἀγῶνας ἐκείνου μᾶλλον τετρίφθαι. οὐ μέντοι διαβεβαιοῦμαί γε, ὁπότερος ἦρξε τῆς ἀρετῆς ταύτης κατὰ τὸ παρὸν, ἀλλ᾽ ὅτι Λυσίας μᾶλλον ἐν αὐτῇ διήνεγκε, τοῦτο θαῤῥῶν ἂν ἀποφηναίμην. τίς δ᾽ ἔστιν ἣν φημι ἀρετήν; ἡ συστρέφουσα τὰ νοήματα καὶ στρογγύλως ἐκφέρουσα λέξις, οἰκεία πάνυ καὶ ἀναγκαία τοῖς δικανικοῖς λόγοις, καὶ παντὶ ἀληθεῖ ἀγῶνι. ταύτην ὀλίγοι μὲν ἐμιμήσαντο, Δημοσθένης δὲ καὶ ὑπερεβάλετο· πλὴν οὐχ οὕτως εὐτελῶς, οὐδὲ ἀφελῶς, ὥςπερ Λυσίας, χρησάμενος αὐτῇ, ἀλλὰ περιέργως καὶ πικρῶς· λεγέσθω γὰρ, ὡς
lxvi ἐμοὶ φαίνεται. ὑπὲρ ὧν κατὰ τὸν οἰκεῖον διαλέξομαι καιρόν.

ϛ'. Ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἡ Λυσίου λέξις. αὕτη δέ ἐστι δύναμίς τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα. γίνεται δὲ ἐκ τῆς τῶν παρακολουθούντων λήψεως. ὁ δὲ προσέχων τὴν

Ἱκανὸς] Alii dant ἱκανῶς. quos probo. verum tum ἀποχρώντως quoque erit leg. Idem.

έ. Ἐν ἀκμῇ κοινῇ βίου] Sententia est hæc: Thrasymachi mediam ætatem cum ætate Lysiæ media si comparamus, inveniemus Lysiam vetustiorem esse, seu prius ætatem suam mediam egisse, quam Thrasymachum. Idem.

Τῷ γε τι] Recte Stephanus, τῷ γέ τοι. Τῷ τετρίφθαι, scil. προεῖχεν: quod intelligendum est ex præcedentibus. τῷ τετρίφθαι pro τῇ τριβῇ, ut paulo ante τῷ ἐκφέρειν pro τῇ ἐκφορῇ. Markland. Ego ex Helmstad. et conjectura mea vetusta protuli τό γε τοι, scil. δοθείη. hoc quidem si minus concedatur, istud certe concedetur —ἐκείνου redit ad Thrasymachum, et in τετρίφθαι subauditur τοῦτον, scil. Lysiam. Rejsk.

ϛ'. Ἐνάργειαν] In Editt. Dionysii semper ἐνέργειαν. Veram lectionem, quam in Oratorum volumine expressit Stephanus, et nos eum secuti exhibemus, quoque deprehendit olim et pluribus confirmavit Sylburgius, quem ad Dionysium vide. Eam figuram ceteri Rhetores φαντασίαν vocant, ut Longinus Sect. 15. et Quintilian. VI, 2. " Quas Græci phantasias vocant, nos sane visiones appellamus, per quas imagines rerum absentium ita repræsentantur animo, ut eas cernere oculis ac præsentes habere videamur." Idem Longin. l. 1. Ὡς δ᾽ ἕτερόν τι ἡ ῥητορικὴ φαντασία βούλεται καὶ ἕτερον ἡ παρὰ ποιηταῖς, οὐκ ἂν λάθοι σε· οὐδ᾽ ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἔκπληξις, τῆς δ᾽ ἐν λόγοις ἐνάργεια. Taylor. Etiam apud Aristotel. Rhet. 3. 10. 14. et 3. 11. in eadem re sæpius fit mentio ἐνεργείας. Sed ἐνέργεια rerum est, ἐνάργεια orationis. Exempla idem commemorat ibidem. Latius de tota re disserit Demetrius Phalereus a §. 215. ad 227. quem consuluisse neminem pœnitebit. Matth.

Τῶν παρακολουθούντων] Demetrius Phaler. §. 224. τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασιν

διάνοιαν τοῖς Λυσίου λόγοις, οὐχ οὕτως ἔσται σκαιὸς ἢ δυσάρεστος, ἢ βραδὺς τὸν νοῦν, ὃς οὐχ ὑπολήψεται τὰ δηλούμενα ὡς γινόμενα ὁρᾷν, καὶ ὥσπερ παροῦσιν οἷς ἂν ὁ ῥήτωρ εἰσάγῃ προσώποις ὁμιλεῖν. ἐπιζητήσει τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἄνδρας αἰτοῦσα εἰ ταθείη, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν.

ζ'. Κράτιστος γὰρ δὴ πάντων ἐγένετο ῥητόρων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, καὶ τὰ προσήκοντα ἑκάστοις ἀποδοῦναι πάθη τε καὶ ἤθη καὶ ἔργα. Ἀποδίδωμί τε οὖν αὐτῷ καὶ τὴν εὐπρεπεστάτην ἀρετὴν, καλουμένην δὲ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἠθοποιΐαν. ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ εὑρεῖν δύναμαι παρὰ τῷ ῥήτορι τούτῳ πρόσωπον οὔτε ἀνηθοποίητον, οὔτε ἄψυχον. τριῶν τε ὄντων, ἐν οἷς καὶ περὶ ἃ τὴν ἀρετὴν ταύτην συμβέβηκεν εἶναι, διανοίας τε καὶ λέξεως, καὶ τρίτης τῆς συνθέσεως, ἐν ἅπασι τούτοις αὐτὸν ἀποφαίνομαι κατορθοῦν. οὐ γὰρ διανοουμένους μόνον ὑποτίθεται χρηστὰ καὶ ἐπιεικῆ καὶ μέτρια τοὺς λέγοντας, ὥστε εἰκόνας εἶναι δοκεῖν τῶν ἠθῶν τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ τὴν λέξιν ἀποδίδωσι τοῖς ἤθεσιν οἰκείαν· ᾗ πέφυκεν αὐτὰ ἑαυτῶν κράτιστα δηλοῦσθαι, τὴν σαφῆ καὶ κυρίαν καὶ κοινὴν καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις συνηθεστάτην. ὁ γὰρ ὄγκος καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως ἅπαν, ἀνηθοποίητον. καὶ συντίθησί γε αὐτὴν ἁπλῶς πάνυ καὶ ἀφελῶς· ὁρῶν, ὅτι οὐκ ἐν τῇ περιόδῳ καὶ τοῖς ῥυθμοῖς, ἀλλ' ἐν τῇ διαλελυμένῃ λέξει γίνεται τὸ ἦθος. καθόλου δὲ, ἵνα καὶ περὶ ταύτης εἴπω τῆς ἀρετῆς, οὐκ οἶδ' εἴ τις ἄλλος ῥητόρων τῶν γε τῇ ὁμοίᾳ κατασκευῇ χρησαμένων τοῦ λόγου, εἴτε ἥδιον συνέθηκεν, εἴτε πιθανώτερον. δοκεῖ μὲν γὰρ ἀποίητός τις εἶναι καὶ ἀτεχνίτευτος ὁ τῆς ἁρμονίας αὐτοῦ χαρακτήρ. καὶ

appellat, et §. 222. δεῖ τὰ γενόμενα οὐκ εὐθὺς λέγειν, ὅτι ἐγένετο, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν, κρεμῶντα τὸν ἀκροατὴν, καὶ ἀναγκάζοντα συναγωνιᾷν. Hoc fecit Ctesias in narratione de morte Cyri, qui locus plane est egregius. IDEM.

Λήψεως] Imo vero ὑπολήψεως. et sic nullus dubito in codd. fuisse, licet Taylor aberrarit in sede indicanda. REISK.

Ἐπιζητήσει] Desperatissimum hunc locum, vix una litera mutata, ita refingo :— προσώποις ὁμιλεῖν· ἐπιζητήσειν τε οὐθὲν εἰκὸς, τοὺς μὲν ἂν δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν ἴδῃ, τοὺς δὲ διανοηθῆναι, τοὺς δὲ εἰπεῖν. *qui vero Lysiæ orationes attente consideravit, non adeo lævus aut morosus aut hebes erit, ut non ea, quæ narrantur, tanquam facta coram cernere, et inter eas, quas induxerit orator, personas, tanquam præsentes, versari se putet: neque probabile est eum amplius aliquid requisiturum, si videat, hos quidem agere, illos vero pati; hos vero cogitare, illos autem eloqui.* Opponuntur δρᾶσαι et παθεῖν, quemadmodum διανοηθῆναι et εἰπεῖν. Magnum vero hoc Oratoris nostri Elogium. MARKLAND. Vehementer admiror et collaudo solertiam et sagacitatem ingenii Marklandiani, proboque postrema δρᾶσαι, τοὺς δὲ παθεῖν. quæ dubio vacare videntur. Verum primis in verbis adhuc adhæresco. Nihil equidem h. l. expedio, nisi hoc fortassis, ut εἰκάζων suspicer leg. esse pro εἰκός. et requiret nihil, opinans, alios agere, alios pati, alios cogitare, alios loqui. REISK.

ζ'. Κράτιστος γὰρ δὴ] Particulam γὰρ addidi ex Helmstad. IDEM.

Οὐδὲ] Οὐδὲν vult Sylburg. IDEM.

Καὶ τὸ ξένον, καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδ.] prima tria vocabula addidi, quibus vulgatæ carent. IDEM.

Ἁρμονίας] Lege ἑρμηνείας cum σχ. Hermog. p. 379. qui totum hunc locum citat. Adeo neglectus ille Scholiastes, et unice typis impressus, toties iteratas Dionysii editiones puritate vincit. TAYLOR. Legendum opinor ἑρμηνείας: idem quod ὁ τῆς λέξεως χαρακτὴρ, infra. MARKLAND. Male, ut videtur, h. l. Taylor vulgatæ ἁρμονίας

οὐ θαυμάσαιμ' ἂν, εἰ πᾶσι μὲν τοῖς ἰδιώταις, οὐκ ὀλίγοις δὲ καὶ τῶν φιλολόγων, ὅσοι μὴ μεγάλας ἔχουσι τριβὰς περὶ λόγους, τοιαύτην τινὰ παράσχοι δόξαν, ὅτι ἀνεπιτηδεύτως καὶ οὐ κατὰ τέχνην, αὐτομάτως δέ πως καὶ ὡς ἔτυχε σύγκειται. ἔστι δὲ παντὸς μᾶλλον ἔργου τεχνικοῦ κατεσκευασμένος. πεποίηται γὰρ αὐτῷ τοῦτο τὸ
lxvii ἀποίητον, καὶ δέδεται τὸ λελυμένον· καὶ ἐν αὐτῷ τῷ μὴ δοκεῖν δεινῶς κατεσκευάσθαι, τὸ δεινὸν ἔχει. τὴν ἀλήθειαν οὖν τις ἐπιτηδεύων, καὶ φύσεως μιμητὴς γίνεσθαι βουλόμενος, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τῇ Λυσίου συνθέσει χρώμενος. ἑτέραν γὰρ οὐκ ἂν εὕροι ταύτης ἀληθεστέραν.

ή. Οἴομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἧττον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἁπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτὴν, πρός τε τὸν λέγοντα καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα — ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρέπον — ἀρκούντως ἡρμοσμένην. καὶ γὰρ ἡλικίᾳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ καὶ ἐπιτηδεύματι, καὶ βίῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐν οἷς διαφέρει προσώπων τὰ πρόσωπα· τὰς οἰκείας ἀποδίδωσι φωνάς· πρός τε τὸν ἀκροατὴν συμμετρεῖται τὰ λεγόμενα οἰκείως, οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον δικαστῇ τε καὶ ἐκκλησιαστῇ καὶ πανηγυρίζοντι διαλεγόμενος ὄχλῳ. διαφοράς τε αὐτῷ λαμβάνει κατὰ τὰς ἰδέας τῶν πραγμάτων ἡ λέξις. ἀρχομένῳ μὲν γάρ ἐστι καθεστηκυῖα καὶ ἠθική, διηγουμένῳ δὲ, πιθανὴ καὶ ἀπερίεργος· ἀποδεικνύντι δὲ, στρογγύλη καὶ πυκνή· αὔξοντι δὲ καὶ παθαινομένῳ, σεμνὴ καὶ ἀληθινή·

præfert lectionem ἑρμηνείας. non enim de elocutione in universum disputat, sed de parte elocutionis, h. e. compositione, quod e verbis συνέθηκε, σύγκειται, κατεσκευασμένος, δέδεται, et aliis apparet. Eodem autem sensu antea dixit ἁρμονίαν et sæpissime alibi. Matth.

Πεποίηται] Hunc locum sic legit σχ. Hermog. pag. 411. πεποίηται γὰρ αὐτοῦ τὸ ἀποίητον, καὶ οὐ λέλυται τὸ λελυμένον· καὶ τὸ μὴ δοκοῦν δεινῶς κατασκευάσθαι (corrige κατεσκευάσθαι) δεινῶς ἔχει. Alibi, sc. p. 379. Καὶ ἐν αὐτῷ τὸ μὴ δοκεῖν — τὸ δεινὸν ἔχει. Hucusque in editis Dionysii, τῷ μὴ δοκεῖν. Taylor.

ή. Ἡρμοσμένη] Sylburgius legit ἡρμοσμένον, vel ἥρμοσται. Forte, ἡρμοσμένον ἂν εἴη. Markland. Addidi unam literam ν vulgari lectioni, accusativum, pro nominativo, ἡρμοσμένην, pro ἡρμοσμένη, ad mentem Matthæi, cujus hæc est ad h. l. annotatio: "Facillime restitui potest hic locus sic: οἴομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν οὐθενὸς ἧττον τῶν ἀρχαίων ῥητόρων, κρατίστην ἁπασῶν ἀρετὴν καὶ τελειοτάτην, ὁρῶν αὐτὴν (scil. Lysiæ dictionem) πρός τε τὸν λέγοντα, καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντας, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα (ἐν τούτοις γὰρ δὴ καὶ πρὸς ταῦτα τὸ πρέπον), ἀρκούντως ἡρμοσμένην. Dixit autem πρὸς ταῦτα, quia præcessit πρός τε τὸν λέγοντα κ. τ. λ. Perspicuitatis causa intelligere possis ἐξετάζεται. Eodem ferme modo p. 67. 11. ἐν οἷς καὶ περὶ ἅ." Reisk.

Συμμετρεῖται] Imo vero συμμετρεῖ in activo. commensurat, scil. Lysias. Docet insequens διαλεγόμενος. adæquat Lysias verba ad modum cujusque. Aut alias mox leg. sit διαλεγομένη, scil. ἡ λέξις. quod est durum. Idem.

Δικαστῇ κ. τ. λ.] Tria genera causarum h. l. indicat. Hujus divisionis rationem reddit Aristoteles Rhetor. 1. 3. 1. seqq. Matth.

Κατὰ τὰς ἰδέας] Secundum partes orationis. Nam mox de exordio, narratione, demonstratione, et peroratione exponit. Idem.

Καθεστηκυῖα] Cicero Orat. c. 8. eandem ob rem laudat Demosthenem. Itaque hic — summissius a primo — exsultavit audacius. Ceterum ut hic dicitur λέξις καθεστηκυῖα, ita apud Galeum in Opuscul. mythol. p. 536. διάνοια. Polyb. T. II. p. 593. θάλασσα γαληνὴ καὶ καθεστηκυῖα. Philo p. 691. ed. Colon. Allobr. βλέμμα καὶ φωνὴ et p. 872. Idem.

ἀνακεφαλαιουμένῳ δὲ, διαλελυμένη καὶ σύντομος. Ληπτέον δὲ καὶ τὸ πρέπον τῆς τάξεως παρὰ Λυσίου.

θ'. Ὅτι μὲν γὰρ πιθανὴ καὶ πειστικὴ καὶ πολὺ τὸ φυσικὸν ὑποφαίνουσα, καὶ πάνθ' ὅσα τῆς τοιαύτης ἰδέας ἔχεται, πρὸς εἰδότας οὐδὲν ἴσως δεῖ λέγειν. δι' ὄχλου γὰρ ἤδη τοῦτό γε, καὶ οὐδείς ἐστιν, ὅςτις οὐχὶ καὶ πείρᾳ καὶ ἀκοῇ μαθὼν, ὁμολογεῖ πάντων ῥητόρων αὐτὸν εἶναι πιθανώτατον. ὥςτε καὶ ταύτην τὴν ἀρετὴν ληπτέον παρὰ τοῦ ῥήτορος.

ι'. Πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, ἣν
λαμβάνων καὶ μιμούμενος ἄν τις ἀμείνων γένοιτο τὴν ἑρμηνείαν,
τὰ μὲν ἄλλα, τοῦ χρόνου στοχαζόμενος, ἐάσω· μίαν δὲ ἀρετὴν ἔτι
τοῦ ῥήτορος ἐπιδείξομαι, κρίνας καλλίστην τε καὶ κοινοτάτην καὶ
μόνην, τὴν μάλιστα τῶν ἄλλων τὸν Λυσίου χαρακτῆρα δυναμένην
βεβαιῶσαι· ἣν ὑπερεβάλετο μὲν οὐδεὶς τῶν ὕστερον, ἐμιμήσαντο
δὲ πολλοὶ, καὶ παρ' αὐτὸ τοῦτο κρείσσους ἑτέρων ἔδοξαν εἶναι, τὴν
ἄλλην δύναμιν οὐδὲν διαφέροντες· ὑπὲρ ὧν, ἂν ἐγχωρῇ, κατὰ τὸν
οἰκεῖον διαλέξομαι τόπον. τίς δέ ἐστιν ἥδε ἀρετὴ, ἥτις πᾶσιν ἐπαν- lxviii
θοῦσα τοῖς ὀνόμασι; καὶ τίς ἡ χάρις· πρᾶγμα παντὸς κρεῖττον

Διαλελυμένη] Eandem ob causam Aristoteles Rhetor. 3. 19. 6. laudat hæc. εἴρηκα. ἀκηκόατε. ἔχετε. κρίνατε. Et similia habet Lysias in exitu or. contra Eratosthenem. Idem.

Ληπτέον δὲ] Cum conjecit Wolf. οὖν, vidit aliquid necessarium. Pressius cum MSS. δή. Mox pro τάξεως legerem λέξεως, pariter ut paragraphum exorditur Auctor. Οἴομαι δὲ καὶ τὸ πρέπον ἔχειν τὴν Λυσίου λέξιν. Nihil enim hic agitur de *dispositione* Orationis. Taylor.

Τάξεως] Conjectura Taylori, præferentis verbum λέξεως, quod et mihi in mentem venerat, multis argumentis firmari potest. Nam δὴ indicat conclusionem. Disputaverat autem de decoro elocutionis. Deinde τάξις refertur ad τὴν πραγματικὴν θεωρίαν. In hac autem parte loquitur de virtutibus λεκτικαῖς. Porro infra, ubi est conclusio totius loci, ita colligit: τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἐφαρμόττων λόγους. Hic nihil de τάξει. Præterea in dispositione fere non spectatur decorum, sed subtilitas et utilitas. Denique verbum πιθανὴ, quod statim sequitur, et verba πολλὰ καὶ καλὰ λέγειν ἔχων περὶ τῆς Λυσίου λέξεως, quæ paulo post leguntur, indicant hoc loco leg. esse λέξεως. De dispositione seu τάξει disputat infra. Reisk.

θ'. Γὰρ πιθανὴ] Pro γὰρ mavult Taylor γοῦν legi. vocabula duo καὶ πειστικὸν abesse a codd. Mstis idem annotavit. Sed bene constare cum τὸ πιθανὸν posse videntur. τὸ πιθανὸν est valens ad fidem faciendam, et assensum extorquendum. τὸ πειστικὸν autem valens ad mentes movendum atque impellendum aut flectendum. Infra quoque copulantur (§. ιά.) ἡ πιθανότης καὶ τὸ πειστικὸν καὶ ἡ χάρις. Idem.

ι'. Κοινοτάτην] F. δεινοτάτην. Sylburg. Modo καὶ μόνην καὶ μάλιστα, vel τὴν μόνην καὶ μάλιστα. Taylor. Pro κοινοτάτην, Sylburg. conjicit, dubius tamen, δεινοτάτην. Forte, κυριωτάτην: ut infra, τῶν κρατίστων τε καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικός. Deinde lego: καὶ μόνην (vel, καὶ ἢ μόνην), ἢ μάλιστα (vel, ἢ τὴν μάλιστα) τῶν ἄλλων, τὸν etc. Sic in Libello, περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος· ἢ μόνον, ἢ μάλιστα τῶν ἄλλων ἐπαινοῦμεν. Philo Judæus lib. II. de Vit. Mos. p. 449. Ed. Turneb. de LXX. Interpretibus: συντρέχοντα τοῖς πράγμασιν ὀνόματα ἐξεῦρον, ἅπερ δὴ μόνα, ἢ μάλιστα, τρανώσειν ἔμελλεν ἐμφαντικῶς τὰ δηλούμενα· ita legendum pro μόνα μάλιστα: ut p. 442. περὶ ὧν ἢ μόνον ἢ μάλιστά εἰσιν οἱ πόλεμοι. Markland. Mihi videtur καὶ ἱκανωτάτην καὶ μόνην, ἢ μάλιστα τῶν ἄλλων leg. esse. quæ vel sola, aut certe imprimis præter reliquas Lysiæ virtutes, valeat vim et indolem ejus certis documentis docere. Ita cohærebit ἱκανωτάτην cum βεβαιῶσαι. Reisk.

Ἥδε ἀρετὴ] Τίς δέ ἐστιν ἥδε ἡ ἀρετὴ ἡ πᾶσιν. Sylburg.

Χάρις] Vox χάρις, quæ in *Quæstione* ponitur, debuit esse in Responsione. magna enim prædicat Dionysius de una quadam virtute, Lysiæ propria: et Lectorem tenet

λόγου καὶ θαυμασιώτατον. ῥᾷστον μὲν γάρ ἐστιν ὀφθῆναι· καὶ παντὶ ὁμοίως ἰδιώτῃ τε καὶ τεχνίτῃ φανερὸν, χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι, καὶ οὐδὲ τοῖς κράτιστα εἰπεῖν δυναμένοις εὔπορον. Ὥστε εἴ τις ἀξιοίη λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν, ἥτις ποτέ ἐστιν, οὐκ ἂν φθάνοι καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ καλῶν πραγμάτων δυσεκλαλήτων ἀπαιτῶν λόγον. λέγω δὲ, ἐπὶ κάλλους μὲν σωμάτων, τί δήποτε τοῦτ' ἐστὶν, ὃ καλοῦμεν ὥραν· ἐπὶ κινήσεως δὲ μελισμοῦ καὶ πλοκῆς φθόγγων, τί λέγεται τὸ εὐάρμοστον· ἐπὶ συμμετρίας δὲ χρόνων, τίς ἡ τάξις καὶ τί τὸ εὔρυθμον· καὶ ἐπὶ παντὸς δὲ συλλήβδην ἔργου τε καὶ πράγματος, τίς ὁ λεγόμενος καιρὸς, καὶ ποῦ τὸ μέτριον. αἰσθήσει γὰρ τούτων ἕκαστον καταλαμβάνεται, καὶ οὐ λόγῳ. ὥσθ' ὅπερ οἱ μουσικοὶ παραγγέλλουσι ποιεῖν τοῖς βουλομένοις ἀκούειν ἀκριβῶς ἁρμονίας, ὥστε μηδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐν τοῖς διηχήμασι δίεσιν ἀγνοεῖν τὴν ἀκοὴν ἐθίζειν, καὶ

suspensum, et scire avidum et quærentem tandem, Quænam est hæc Virtus et Vis, qua Tu dicis Lysiam a ceteris omnibus Oratoribus distingui? Cui respondet, Est *Gratia* vel *Decor*; *res, quæ verbis exprimi nequit, et maxime admirabilis.* Conjicio igitur Dionysium scripsisse: *καὶ τίς αὕτη ἡ δύναμις; χάρις, πρᾶγμα παντὸς κρεῖττον λόγου*, etc. Haurio hoc ex Sensu et sequentibus, ubi ad hæc *Quærentis* verba manifesto alludit: *ὥστε εἴ τις ἀξιοίη λόγῳ διδαχθῆναι ταύτην τὴν δύναμιν ἥτις ποτέ ἐστιν*, etc. et in præcedentibus mentionem fecerat Dionysius *ἀρετῆς* cujusdam et *δυνάμεως*, quas hoc loco repetit Ille, qui Quærens inducitur. Sic et infra: *τὸ κράτιστόν* (insere *οὖν*) *ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων* (lego *ἀρετῶν*), *καὶ τὸ χαρακτηρικώτατον τῆς δυνάμεως, ἡ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις.* Porro: pro *θαυμασιώτερον* scribendum puto *θαυμασιώτατον*. quanquam enim *κρεῖττον παντὸς λόγου* (*quæ verbis non potest exprimi*) recte dicatur; valde tamen dubito, an *θαυμασιώτερον παντὸς λόγου* dici possit, sensu salvo. Markland. Fortasse sic legendus est hic locus: *τίς δέ ἐστιν ἥδε; χάρις, ἀρετὴ πᾶσιν ἐπανθοῦσα τοῖς ὀνόμασι.* Sic enim mox orationem *σχηματίζει* in his: *καὶ τίς ἡ χάρις*; ex qua æquabilitate oritur concinnitas. Matth. Ego olim sic constituebam (nunc enim in dubio relinquam ita, ut neutri ideo accedam, neque Marklando, neque Matthæo). In v. *ἀρετὴ* desinit interrogatio. tum incipit responsio: *ἡ τοῖς πᾶσιν ἐπανθοῦσα, τοῖς τ' ὀνόμασι καὶ τοῖς ἔργοις, ἡ χάρις.* est, inquam, illa rebus ex omnibus efflorescens, easque res, unde efflorescit, commendans, sive vocabula, sive res, gratia. Reisk.

Ἄριστον] Deest in Mst. locus tamen admonet, ut pro eo reponamus *ῥᾷστον*. Taylor. Lege, *ῥᾷστον*, *facillimum*: cui statim opponitur, *χαλεπώτατον δὲ λόγῳ δηλωθῆναι*, *difficillimum vero verbis declarari.* ita enim (non *λόγον*) cum Stephano legendum. Markland. Ego locum hunc totum ita constitui: *θαυμασιώτατον. ῥᾷστον μὲν γὰρ — καὶ τεχνίτῃ*, pro vulgari hac lectione: *θαυμασιώτερον. ἄριστον μὲν γὰρ — ἢ τεχνίτῃ.* item *λόγῳ δηλωθῆναι* dedi pro *λόγον δηλ.* Reisk.

Λόγον] Quia nimis pauca dixit hac de re Dionysius, consulendus est Demetrius Phalereus §. 128. 189. qui e veteribus rhetoribus, quantum scio, omnium optime de gratia et venusta oratione exposuit, exempla etiam commemoravit, quæ in hac re plus valent, quam regulæ et præcepta. Matth.

Μελισμοῦ] *Μελῶν* Codd. Quæ, si vera lectio sit, ut veram esse suspicor, nullum hic locum habent aut Victor. aut Galeus ad Demetrium Phaler. p. 236. (non 336.) aut Iun. de pictura Vett. ad quos nos amandat Sylburg. Taylor.

Ἔργου τε καὶ πράγματος] Hoc est *πράγματός τε καὶ πράγματος*. Scribe, *λόγου τε καὶ πράγματος*. Sic infra, *ἀχθόμενος λόγοις καὶ ἔργοις*. Markland. Non idem sunt, sed diversa, *ἔργον* et *πρᾶγμα*. Illud est, quod homines efficiunt manibus agitantque consiliis et exercent opera. hoc autem potest esse, quicquid est a natura, et conditio quæcunque hominumve rerumve. Reisk.

Μέτριον] Sylburg. vult. *μέτρον*. Idem.

Ὅσπερ οἱ μουσικοὶ] Articulum e Sylburgii præcepto addidi. Proximum insequens *ὥστε* abesse malim. Idem.

Διηγήμασι] *Διηχήμασι*, *dissonantiis*, ex mente P. Victorii Var. Lect. 13. 6. monente Sylburgio. Taylor. Victorius illo

μηδὲν ἄλλο ταύτης ἀκριβέστερον ζητεῖν κριτήριον, τοῦτο κἀγὼ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὸν Λυσίαν, καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ χάρις ἐστὶ βουλομένοις μαθεῖν, ὑποθείμην ἂν ἐπιτηδεύειν χρόνῳ πολλῷ καὶ μακρᾷ τριβῇ καὶ ἀλόγῳ πάθει τὴν ἄλογον συνασκεῖν αἴσθησιν. ταύτην μέντοι κρατίστην τε ἀρετὴν καὶ χαρακτηριστικωτάτην τῆς Λυσίου λέξεως ἔγωγε πείθομαι, εἴτε φύσεως αὐτὴν δεῖ καλεῖν εὐτυχίαν, εἴτε πόνου καὶ τέχνης ἐργασίαν, εἴτε μικτὴν ἐξ ἀμφοῖν ἕξιν ἢ δύναμιν, ᾗ πάντας ὑπερέχει τοὺς λοιποὺς ῥήτορας. καὶ ὅταν διαπορῶ περί τινος τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ μὴ ῥᾴδιον ᾖ μοι διὰ τῶν ἄλλων σημείων τἀληθὲς εὑρεῖν, ἐπὶ ταύτην καταφεύγω τὴν ἀρετὴν, ὡς ἐπὶ ψήφων ἐσχάτην. ἔπειτα ἂν μὲν αἱ χάριτες αἱ τῆς λέξεως ἐπικοσμεῖν δοκῶσί μοι τὴν γραφὴν, τῆς Λυσίου ψυχῆς αὐτὴν τίθεμαι, καὶ οὐδὲν ἔτι πορρωτέρω ταύτης σκοπεῖν ἀξιῶ· ἐὰν δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν μηδὲ ἀφροδίτην ὁ τῆς λέ- lxix

in loco nec a se consulto ita emendatum esse docuit, nec cur ita correxerit dixit, nec interpretationem adjecit, nec hanc ob causam laudavit locum Dionysii, sed ut explicaret, quid sit ἄλογος αἴσθησις, nec denique satis diligens fuit in describendo. nam ter in hoc loco ab editis libris Dionysii discrepat. Ergo eodem jure hæc emendatio librario et Victorio tribui potest, nec ulla adest causa, cur consilio potius, quam per imprudentiam, aut quia nihil aliud ei tum in mentem veniebat, ita scriptum esse dicamus. Sylburgii porro interpretatio tota pendet ex etymologia, et ut istud vocabulum caret auctoritate, ita apud musicos dissonans consueto vocabulo ἀσύμφωνον appellatur. διηχὴ quidem et διηχοῦν commemoratur, sed utrumque alienum ab hoc loco. Denique si vel maxime διήχημα probatum esset vocabulum, notaretque dissonantiam, tamen non video, cur potissimum fiat mentio διέσεως in dissonantiis. His ita examinatis veniebat in mentem e simili loco Dionysii ed. Sylburg. p. 10. 14. et Platonis p. 479. ed. Basil. A. 1556. legere ἐν τοῖς διαστήμασιν, *in intervallis*. Quam conjecturam auctoritate et judicio veterum musicorum probari, collatis Meibomii auctoribus musicæ in his locis potissimum, intellexi. Aristoxenus enim p. 14. de intervallis hæc habet: οὔτε γὰρ ἡ φωνὴ διέσεως τῆς ἐλαχίστης ἔλαττον ἔτι διάστημα δύναται διασαφεῖν, οὔθ' ἡ ἀκοὴ διαισθάνεσθαι, ὥστε καὶ συνιέναι τί μέρος ἐστὶν εἴτε διέσεως, εἴτ' ἄλλου τινὸς τῶν γνωρίμων διαστημάτων. Hic locus plane similis est nostro. Accedit Aristides Quintilianus p. 13. τούτων δὲ τῶν διαστημάτων ἐλάχιστόν ἐστιν ὡς ἐν μελῳδίᾳ δίεσις ἐναρμόνιος, εἶθ' ὡς παχύτερον εἰπεῖν, τὸ ταύτης διπλάσιον, ἡμιτόνιον. Et Martianus Capella de Nuptiis Philol. IX. p. 179. apud eundem Meibomium: "Dico, inquit, quicquid recte sonuerit, aut tonum esse, aut hemitonium, aut quartam partem toni, quæ diesis appellatur." et p. 180. "Diesis vero interpretatio est, ut supra dixi, quarta pars toni." et Vitruv. 4, 5. "Hinc intelligitur, cur alibi ἁρμονία seu συμφωνία ἡ διὰ πασῶν (octavam dicunt nostri) quatuor et viginti diesis habere dicatur." Ex his efficitur h. l. legendum esse διαστήμασιν, et δίεσιν h. l. esse quartam seu minimam partem toni. Est ergo sensus hujus loci: Musici profitentur discipulorum sensum ita acuere, ut etiam minimum intervallum (vel, ad verbum, quartam partem toni) in intervallis animadvertant. Matth. Nil equidem causæ video, cur Dionysio minus licuerit, quod alii διάστημα appellant, id idem διήχημα appellare. Nullus equidem dubitavi γ cum χ mutare, cuicunque inventio istæc debebitur, sive casui, sive consilio, sive Victorio, sive typographo. Reisk.

Ὑπ' αὐτῷ] Dedi ἡ παρ' αὐτῷ, secundum Helmstad. et Victorium. Idem.

Χαρακτηριστικωτάτην] Revocavi hanc vetustarum editionum lectionem, pro qua Taylor nescio cur χαρακτηρικωτάτην suffecerit. error enim typographi profecto non fuit. Idem.

Ψήφων] Opinor ψῆφον. Quæ paulo post sequuntur pessime distincta sunt. ita oportuit: — μήποτ' οὐ Λυσίου ᾖ λόγος· καὶ οὐκέτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἴσθησιν, οὐ δ' ἂν πάνυ δεινὸς εἶναι τά γ' οὖν ἄλλα μοι δοκῇ καὶ περιττῶς ἐξειργασμένος ὁ λόγος· τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν, κατά τινας καὶ ἄλλους ἰδίους ἕξεως χαρακτῆρας (πολυειδὲς γὰρ τοῦτο), τὸ δ' ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως, Λυσίᾳ. Recte vero κατά τινας καὶ ἄλλους· ut De δεινότ. Demosth. p. 197.

ξεως χαρακτὴρ ἔχῃ, δυσωπῶ καὶ ὑποπτεύω, μήποτ' οὐ Λυσίου ᾖ ὁ λόγος, καὶ οὐκ ἔτι βιάζομαι τὴν ἄλογον αἴσθησιν, οὐδὲ ἂν πάνυ δεινὸς εἶναι τά γ' οὖν ἄλλα μοι δοκῇ καὶ περιττῶς ἐξειργασμένος ὁ λόγος. τὸ μὲν εὖ γράφειν πολλοῖς οἰόμενος ὑπάρχειν κατά τινας καὶ ἄλλους ἰδίους λέξεως χαρακτῆρας — πολυειδὲς γὰρ τοῦτο —, τὸ δ' ἡδέως καὶ κεχαρισμένως καὶ ἐπαφροδίτως, Λυσίᾳ· τεκμηρίῳ γοῦν οὐκ ἄλλῳ τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῷ καθ' ἡδονὴν ἑρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοὺς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, καὶ πεπιστευμένων ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὡς εἰσιν ἐν τοῖς πάνυ γνησίοις Λυσίου, καὶ τά γε ἄλλα οὐκ ἀτόπως ἔχοντας, ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι τὴν Λυσιακὴν, οὐδὲ τὴν εὐστομίαν ἔχουσιν ἐκείνης τῆς λέξεως, ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας εὗρον οὐκ ὄντας Λυσίου. ὧν ἐστὶ καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος· ὃν οἶδ', ὅτι πολλοὶ καὶ χαρακτῆρα ἡγήσαιντο ἂν καὶ κανόνα τῆς ἐκείνου δυνάμεως. οὗτος μέντοι ὁ λόγος, ὁ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἡρμηνεῦσθαι δοκῶν ἰσχυρῶς, καὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν εἰρῆσθαι περιττῶς, καὶ ἄλλας πολλὰς ἀρετὰς ἔχων, ἄχαρίς ἐστι, καὶ πολλοῦ δεῖ τὸ Λυσιακὸν ἐπιφαίνειν στόμα· μάλιστα δ' ἐγένετό μοι καταφανὴς, ὅτι οὐχ ὑπ' ἐκείνου τοῦ ῥήτορος ἐγράφη, τοὺς χρόνους ἀναλογισαμένῳ. εἰ γὰρ ὀγδοηκονταετῆ γενόμενον θήσει τις τελευτῆσαι Λυσίαν, ἐπὶ Νίκωνος ἢ ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ἑπτὰ ἔτεσιν ὅλοις ἂν εἴη προτεροῦσα τῆς γραφῆς τοῦ ψηφίσματος ἡ τελευτὴ τοῦ ῥήτορος. μετὰ

πολλὰ καὶ ἀλλὰ εἰκῆ τιθεὶς ὀνόματα. et ita alibi. Xenophon. Ἀπομν. lib. III. p. 772: καλὸν γὰρ εἴπερ τι καὶ ἄλλο τῶν ἐν ἀνθρώποις. Thucydides II, 51. πολλὰ καὶ ἀλλὰ παραλιπόντι ἀτοπίας. MARKLAND. ψῆφον. Huds. Scalig. REISK.

Ἠ ὁ λόγος] Articulum addidi. IDEM.

Λέξεως] Dedi ex Taylori præcepto, pro vulgari ἕξεως. IDEM.

Τεκμηρίῳ] Hæc quoque male distincta sunt, et leviter depravata. Lego: τεκμηρίῳ γοῦν οὐκ ἄλλῳ τινὶ κρείττονι χρώμενος, ἢ τῷ καθ' ἡδονὴν ἑρμηνεύεσθαι τὰ ὑπὸ τούτου λεγόμενα, πολλοὺς ἤδη τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὸν λόγων, — ὅτι τὴν χάριν οὐ προσβάλλουσι (l. προβάλλουσι) τὴν Λυσιακὴν, — ὑποπτεύσας τε καὶ βασανίσας, εὗρον οὐκ ὄντας Λυσίου. De hac re, scil. de genuinis et spuriis Lysiæ Orationibus dignoscendis Libellum scripsit Dionysius. MARKLAND. Delevi ᾧ, quod in vulgatis legitur pone λεγόμενα. verbum προσβάλλειν probum est et conveniens, atque exquisitum adeo, ductum ab aura efflante, adspirante e pomis recentibus, vino, hortis, similibus. REISK.

Ἐκείνης] Potest ferri, ut infra. Si quis tamen ἐκείνου malit (scil. τοῦ Λυσίου), per me licet. SYLBURG.

Εἰρῆσθαι] Vocem εἰρῆσθαι suspectam habeo, tametsi infra dicat ἐνθυμήματα λέγει. An εἰργάσθαι (vel ἐξειργάσθαι) περιττῶς? ut supra dixit: περιττῶς ἐξειργασμένος λόγος: et τῆς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων, infra. MARKLAND.

Ἐπεμφαίνειν] ἐπιφαίνειν editi. ὑπεμφαίνειν Steph. cui consentiunt fere codices Sylburgii. Ille tamen vulgatam lectionem tuetur. ὑποφαίνειν Hudson. Scaliger quoque. TAYLOR. Ἐπιφαίνειν vera est lectio. Decepit viros doctos editio Aldina, in qua vitiose legitur ἐπ' ἐφαίνειν. Hanc exprimens H. Stephanus in textum recepit ἐπεμφαίνειν, ad marginem autem scripsit Π. [h. e. πότερον γραπτέον] ὑπεμφαίνειν. Ergo falsus Sylburgius, qui hanc lectionem codicibus tribuit. et Hudsonus supersedere poterat conjectura sua. Nam Rob. Stephanus et Sylburg. et MSS. omnes consentiunt in ἐπιφαίνειν. Et sic Dionysius in edit. Sylb. p. 123. 1. et Diogenes Laert. de re prorsus simili p. 70. ed. Steph. dialogi οὐκ ἐπιφαίνοντες τὴν Σωκρατικὴν εὐτονίαν. MATTH.

Ἐγένετό μοι] Sic dedi, pro vulgari ἐγένετο μέν. REISK.

γὰρ Ἀλκισθένην ἄρχοντα, ἐφ᾽ οὗ τὴν εἰρήνην Ἀθηναῖοί τε καὶ
Λακεδαιμόνιοι καὶ βασιλεὺς ὤμοσαν, ἀποδοὺς τὰ στρατεύματα
Ἰφικράτης, ἰδιώτης γίνεται, καὶ τὸ περὶ τῆς εἰκόνος ἦν τότε ἔτεσιν
ἑπτὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συν- lxx
τάξαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἀπολογίαν
τοῦ ἀνδρὸς, καὶ αὐτὴν εἰς Λυσίαν ἀναφερομένην, οὔτε τοῖς πρά-
γμασιν ἀτόπως ἔχουσαν, οὔτε τοῖς ὀνόμασιν ἀσθενῶς, δι᾽ ὑποψίας
ἔλαβον, οὐκ ἐπανθούσης τῇ λέξει τῆς Λυσιακῆς χάριτος· καὶ πα-
ραθεὶς τοὺς χρόνους, οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν εὗρον ὑστεροῦσαν τῆς
τελευτῆς τοῦ ῥήτορος, ἀλλὰ καὶ εἴκοσιν ὅλοις. ἐν γὰρ τῷ συμ-
μαχικῷ πολέμῳ τὴν εἰσαγγελίαν Ἰφικράτης ἠγώνισται, καὶ τὰς
εὐθύνας ὑπέσχηκε τῆς στρατηγίας, ὡς ἐξ αὐτοῦ γίνεται τοῦ λόγου
καταφανές. οὗτος δὲ ὁ πόλεμος πίπτει κατὰ Ἀγαθοκλέα καὶ Ἐλ-
πινίκην ἄρχοντας. ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι τοῦ ῥήτορος περί τε τῆς
εἰκόνος καὶ τῆς προδοσίας, οὐκ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν. ὅτι δ᾽ ἑνὸς
ἀμφότεροι, πολλοῖς τεκμηρίοις ἔχοιμ᾽ ἂν εἰπεῖν. ἡ γὰρ αὐτὴ προ-
αίρεσίς τε καὶ δύναμις ἐν ἀμφοτέροις· ὑπὲρ ὧν οὐ καιρὸς ἐν τῷ

Καὶ τὸ περὶ] Hæc sunt Sphyngis Ænigmata. Conjicio: *καὶ πῶς ὁ περὶ τῆς εἰκόνος εἴη ἂν τοῦδε, ἔτεσιν ἑπτὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου, πρὸ τοῦ συντετάχθαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα* (f. *λόγον*) *Ἰφικράτει*; *atqui quomodo Lysiæ esse potest oratio* De Imagine, *cum Lysias mortuus esset septem annis ante delationem* (vel *scriptionem*) *antequam hæc actio intenderetur* (vel *oratio componeretur*) *Iphicrati?* Fieri quidem potest, ut pro *τοῦτον τὸν ἀγῶνα* Noster scripserit *ταύτην τὴν εἰκόνα*, ita ut vox *συντάξαι* in aliam quampiam mutari debeat, ad hunc sensum, *antequam hæc imago Iphicrati decreta fuerat.* Sed de his statuant Libri Scripti. Hæc vero imago Iphicrati posita fuit, *ὅτι μοῖραν Λακεδαιμονίων ἀπέκτεινε*, Æschines adv. Ctesiph. p. 88. Corn. Nepos in Iphicrate: "hoc exercitu moram (*μοῖραν* vel *μόραν*) Lacedæmoniorum interfecit:" ita enim exhibent libri aliquot, pro *intercepit.* forte ex isto loco Æschinis. MARKLAND. Mihi videtur locus hic sic leg. *καὶ ὁ περὶ τῆς εἰκόνος ἦν ἀγὼν, τότε ἔτεσιν ἑπτὰ πρότερον τῆς γραφῆς τετελευτηκότος Λυσίου.* et certamen super statua (Iphicrati danda, an neganda) oriebatur, eo tempore, quo Lysias jam septem ante annis vita defunctus fuisset, quam illud de statua ei decernenda decretum majestatis accusaretur. *πῶς οὖν συντάξαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα Ἰφικράτει.* Qui ergo composuerit Lysias in gratiam Iphicratis hanc concertationem? id est, orationem forensem. *συντάξαι* h. l. est optativus. Defensio Iphicratis paulo post commemorata, non ad hanc statuæ causam pertinet, sed ad aliam majestatis vel perduellionis, quæ vigesimo anno post dicta est. REISK.

Ἐλπινίκην] Archon post Agathoclem Olymp. CVI, 1. juxta alios, atque adeo ipsum Diony. in Dinarch. fuit Ἐλπίνης. Atque ita habet Cant. in hoc loco. TAYLOR. De confusione hujus nominis v. Meurs. de Archontibus 4. 7. Locus in Dinarcho est p. 115. 45. ed. Sylburg. qui ad h. l. probat Ἐλπινίκης. MATTH.

Ὅτι μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι] Fortasse *ὅτου μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι.* Ut Athen. l. 3. *Ὅτου μέν ἐστι τὰ ποιήματα, ὦ ἀγαθὲ Λεωνίδη, ἡμῶν ἐστὶ κρίνειν.* TAYLOR. Delendum videtur *τοῦ*, nisi accipiendum sit pro *τινὸς*, *ullius rhetoris*: ut apud Xenophontem Ἀπομν. lib. II. p. 758. *προσελθόντα τῷ τῶν πλείονα χρήματα κεκτημένων*, id est, *τινί*: et in Agesilao p. 866. B. *εἰ μὴ τοῦ ἄλλου ἕνεκα· si non ob* ullam *aliam causam.* et Thucydidem I. 106. *εἰσέπεσεν ἔς του χωρίον ἰδιώτου*, cujusdam *hominis privati.* Quin et legendum *ὁ περί τε τῆς εἰκόνος*, cum articulo, ut supra, *ὧν ἐστὶ καὶ ὁ περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος.* MARKLAND. Legendum videtur: *ὅτι μὲν οὖν οὐκ εἰσὶν οἱ λόγοι τοῦ ῥήτορος, τοῦτ᾽ οὐκ ἂν ἔγωγε ὀκνήσαιμι διϊσχυρίζεσθαι. ὅτου δέ εἰσιν οἱ λόγοι οὗτοι ῥήτορος, ὅ τε περὶ τῆς εἰκόνος, καὶ ὁ περὶ τῆς προδοσίας, οὐκέτ᾽ ἔχω βεβαίως εἰπεῖν.* orationes hasce nostri oratoris haud esse, hoc equidem ausim contendere. Cujus autem sint hæ duæ orationes, altera de statua, altera super proditione, id jam non amplius habeo pro certo dicere. REISK.

παρόντι σκοπεῖν· εἰκάζω δὲ Ἰφικράτους εἶναι αὐτούς· καὶ γὰρ τὰ πολέμια δεινὸς ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐν λόγοις οὐκ εὐκαταφρόνητος· ἥ τε λέξις ἐν ἀμφοῖν πολὺ τὸ φορτικὸν καὶ στρατιωτικὸν ἔχει, καὶ οὐχ οὕτως ἐμφαίνει ῥητορικὴν ἀγχίνοιαν, ὡς στρατιωτικὴν αὐθάδειαν, καὶ ἀλαζονείαν. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν τούτων ἑτέρωθι δηλωθήσεται διὰ πλειόνων. Ἀνιτέον δὲ ὅθεν ἐξέβημεν εἰς ταῦτα. τὸ κράτιστόν ἐστι τῶν Λυσίου ἔργων καὶ τὸ χαρακτηριστικώτατον τῆς δυνάμεως, ἡ κοσμοῦσά τε καὶ ἀνθίζουσα τὴν λέξιν αὐτοῦ χάρις· ἣν οὐθ' ὑπερεβάλετο τῶν ἐπιγενομένων οὐθεὶς, οὔτε εἰς ἄκρον ἐμιμήσατο.

ιά. Καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἀγαθὰ τοῦ ῥήτορος ταῦτα —συγκεφαλαιώσομαι γὰρ τὰ ῥηθέντα—· τὸ καθαρὸν τῶν ὀνομάτων, ἡ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου, τὸ διὰ τῶν κυρίων καὶ μὴ τροπικῶν κατασκευῶν ἐκφέρειν τὰ νοήματα ἡ σαφήνεια, ἡ συντομία, τὸ συστρέφειν τε καὶ στρογγυλίζειν τὰ νοήματα, τὸ ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγειν τὰ δηλούμενα, τὸ μηδὲν ἄψυχον ὑποτίθεσθαι πρόσωπον μηδὲ ἀνηθοποίητον, ἡ τῆς συνθέσεως τῶν ὀνομάτων ἡδονὴ μιμουμένη τὸν ἰδιώτην, τὸ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις καὶ πράγμασι τοὺς πρέποντας ἐφαρμόττειν λόγους, ἡ πιθανότης καὶ ἡ χάρις, καὶ ὁ πάντα μετρῶν καιρός. ταῦτα παρὰ Λυσίου λαμβάνων ἄν τις ὠφεληθείη.

lxxi ιβ'. Ὑψηλὴ δὲ καὶ μεγαλοπρεπὴς οὐκ ἔστιν ἡ Λυσίου λέξις, οὐδὲ καταπληκτικὴ μὰ Δία καὶ θαυμαστὴ, οὐδὲ τὸ πικρὸν ἢ τὸ δεινὸν ἢ τὸ φοβερὸν ἐπιφαίνουσα, οὐδὲ ἁφὰς ἔχει καὶ τόνους ἰσχυροὺς, οὐδὲ θυμοῦ καὶ πνεύματός ἐστι μεστή· οὐθ', ὥςπερ ἐν τοῖς ἤθεσίν ἐστι πιθανὴ, οὕτως ἐν τοῖς πάθεσιν ἰσχυρά· οὐδ', ὡς ἡδῦναι καὶ πεῖσαι καὶ χαριεντίσασθαι δύναται, οὕτω βιάσασθαί τε καὶ παραναγκάσαι· ἀσφαλής τε μᾶλλόν ἐστιν ἢ παρακεκινδυνευμένη, καὶ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἰσχὺν ἱκανὴ δηλῶσαι τέχνης, ἐφ' ὅσον ἀλήθειαν εἰκάσαι φύσεως.

ιγ'. Καὶ θαυμάζειν ἄξιον, τί δήποτε παθὼν ὁ Θεόφραστος, τῶν φορτικῶν καὶ περιέργων αὐτὸν οἴεται ζηλωτὴν γενέσθαι λόγων,

Εἶναι αὐτοὺς] Lego *αὐτοῦ. conjicio autem* eas *esse ipsius Iphicratis.* sic *αὐτοῦ Λυσίου παραδείγματα*, infra. MARKLAND.

Ἐστι] Deesse videtur οὖν ante ἐστι: concludit enim locum de χάριτι Lysiana. et pro ἔργων supra monui scribendum videri ἀρετῶν. IDEM.

Ἀνθίζουσα] Quære, an simplex hoc verbum sic reperiatur usurpatum, an melius conveniat ἐπανθίζουσα. Si est, significabit *colorans, pingens.* REISK.

Ἡ ἀκρίβεια τῆς διαλέκτου] Vide num hoc de capite actum sit in superioribus. IDEM.

Ἄτοπον ὑποτίθ.] Ἄτοπον πρόσωπον potest esse rei locoque male conveniens, aliena persona. Interim quia codices in ἄψυχον conspirant, hoc prætuli. IDEM.

Πιθανότης] Post πιθανότης addit Cantabr. καὶ τὸ πιστικόν. quod nescio an minus sit contemnendum. v. dicta ad p. 69. Etiam p. 78. v. 30. τὸ πιθανὸν et τὴν πίστιν conjungit. IDEM.

Δύναται] Miror, cur Taylor Sylburgii conjecturam δυνατὴ probet, cum vulgata nihilo sit deterior. IDEM.

Καὶ θαυμάζειν] Repete ultimam syllabam vocis præcedentis: ὡς καὶ θαυμάζειν ἄξιον, *adeo ut mirum sit.* sic modo ante,

καὶ τὸ ποιητικὸν διώκειν μᾶλλον ἢ τὸ ἀληθινόν. ἐν γοῦν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι, τῶν τε ἄλλων καταμέμφεται τῶν περὶ τὰς ἀντιθέσεις καὶ παρισώσεις καὶ παρομοιώσεις καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις σχήματα διεσπουδακότων, καὶ δὴ καὶ τὸν Λυσίαν ἐν τούτοις καταριθμεῖ· καὶ τὸν ὑπὲρ Νικίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων λόγον, ὃν εἶπεν ἐπὶ Συρακουσίων αἰχμάλωτος ὤν, ὡς ὑπὸ τούτου γεγραμμένον τοῦ ῥήτορος, παρατιθείς. κωλύσει δ' οὐδὲν ἴσως καὶ τὴν λέξιν αὐτὴν θεῖναι τοῦ Θεοφράστου· ἔστι δὲ ἥδε. "Ἀντίθεσις δ' ἐστὶ τριττῶς· ὅταν τῷ αὐτῷ τὰ ἐναντία, ἢ τῷ ἐναντίῳ τὰ αὐτὰ, ἢ τοῖς ἐναντίοις ἐναντία προκατηγορηθείη. τοσαυταχῶς γὰρ ἐγχωρεῖ συζευχθῆναι. τούτων δὲ τὸ μὲν ἴσον καὶ τὸ ὅμοιον, παιδιῶδες, καθαπερεὶ ποίημα. διὸ καὶ ἧττον ἁρμόττει τῇ σπουδῇ. φαίνεται γὰρ ἀπρεπὲς, σπουδάζοντα τοῖς πράγμασι, τοῖς ὀνόμασι παίζειν, καὶ τὸ πάθος τῇ λέξει περιαιρεῖν. ἐκλύει γὰρ τὸν ἀκροατήν. οἷον ὡς ὁ Λυσίας ἐν τῇ τοῦ Νικίου ἀπολογίᾳ βουλόμενος ἔλεον ποιεῖν, Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον, ἱκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καθίζοντες, προδότας δὲ τῶν ὅρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν." Ταῦτα γὰρ εἰ μὲν τῷ ὄντι Λυσίας ἔγραψε, δικαίως ἂν ἐπιτιμήσεως ἀξιοῖτο, χαριεντιζόμενος ἐν οὐ χαρίεντι καιρῷ· εἰ δὲ ἑτέρου τινὸς ἐστὶν ὁ λόγος — ὥςπερ ἐστὶν —, ὁ κατηγορῶν ἃ μὴ προσῆκε, τοῦ ἀνδρὸς μεμπτότερος. ὅτι δὲ οὐκ ἔγραψε Λυσίας τὸν ὑπὲρ Νικίου λόγον, οὐδ' ἔστιν οὔτε τῆς ψυχῆς οὔτε τῆς λέξεως ἐκείνης τὸ γράμμα, πολλοῖς πάνυ τεκμηρίοις ἀποδεῖξαι δυνάμενος, οὐκ ἔχω καιρὸν ἐν τῷ παρόντι λόγῳ.
ἰδίαν δὲ περὶ τοῦ ῥήτορος πραγματείαν συνταττόμενος, ἐν ᾗ τά τε lxxii
ἄλλα δηλωθήσεταί μοι, καὶ τίνες εἰσὶν αὐτοῦ λόγοι γνήσιοι, τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἐκείνοις καὶ περὶ τοῦδε ἀποδοῦναι πειράσομαι τοῦ λόγου.

ιδ΄. Νυνὶ δὲ περὶ τῶν ἑξῆς διαλέξομαι, τίς ὁ πραγματικός ἐστι

ουν omittebatur propter præcedens ον. Markland.

Ἐν τούτοις] Potius forte, ἐν τούτοις καταριθμεῖται, τὸν — λόγον — παρατιθείς. Alibi hoc verbo utitur eadem forma. Nisi malis, καταριθμεῖ, καὶ — παρατίθησι. Idem.

Ἐπὶ Συρακουσίων] Pro *coram*, vel ἔτι. Sylburg. Ego puto ἐπὶ Συρακουσῶν. Taylor.

Ἐναντία] Scribe τὰ ἐναντία, cum articulo: ut in præcedentibus. Markland.

Προκατηγορηθείη] Vel προσκατηγορηθῇ. Sylburg.

Ποίημα] An παῖγμα vel παίγνια? paulo infra, τοῖς ὀνόμασι παίζειν. Xenophon. Epist. ad Æschinem, p. 1000. μετ' ὀφρύος σοφιστῶν παίγνια διεξιόντων. Markland.

Οἷον ὡς] Illud οἷον ὡς infra quoque sic usurpatum et apud Aristot. in Rhetor. Sylburg.

Τὸν ἀμάχητον] ἀμάχητος ὄλεθρος est, cum milites pereunt, negata dimicandi facultate. pari modo ἀναυμάχητος ὄλεθρος est, cum classis perit, cui copia negata fuit cum classe hostili confligendi. Reisk.

Εὐμένειαν] Lego εὐγένειαν. Idem mendum in Philone Judæo lib. II. de Vit. Mos. pag. 448. Contra Actor. XVII. 11. pro εὐγενέστεροι optime legi posset εὐμενέστεροι, *magis benevoli*. Distinctio autem plena poni debet post ἀποφαίνοντες. Tria enim proferuntur exempla. Markland.

Παρόντι λέγειν] Dedi λόγῳ pro vulgari λέγειν. Reisk.

Συνταττόμενος] Vel συνταξόμενος, *compositurus*. sequitur enim δηλωθήσεται, et πει-

Λυσίου χαρακτὴρ, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς λέξεως ἀποδέδωκά. τουτὶ γὰρ ἔτι λείπεται τὸ μέρος. εὑρετικὸς γάρ ἐστι τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ἐνόντων λόγων ὁ ἀνὴρ, οὐ μόνον ὧν ἅπαντες εὕροιμεν, ἀλλὰ καὶ ὧν μηθείς. οὐδὲν γὰρ ἁπλῶς Λυσίας παραλείπει τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ὁμολογεῖ, οὐ τὰ πρόσωπα, οὐ τὰ πράγματα, οὐκ αὐτὰς τὰς πράξεις, οὐ τρόπους καὶ αἰτίας αὐτῶν. οὐ καιροὺς, οὐ χρόνους, οὐ τόπους, οὐ τὰς ἑκάστου τούτων διαφορὰς, ἄρχι τῆς εἰς ἐλάχιστον τομῆς, ἀλλ' ἐξ ἁπάσης θεωρίας καὶ παντὸς μερισμοῦ τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τὴν δεινότητα τῆς εὑρέσεως αὐτοῦ οἵ τε ἀμάρτυροι τῶν λόγων, καὶ οἱ περὶ τὰς παραδόξους συνταχθέντες ὑποθέσεις, ἐν οἷς πλεῖστα καὶ κάλλιστα ἐνθυμήματα λέγει, καὶ τὰ πάνυ δοκοῦντα τοῖς ἄλλοις ἄπορα εἶναι καὶ ἀδύνατα, εὔπορα καὶ δυνατὰ φαίνεσθαι ποιεῖ· κριτικὸς ὢν δεῖ λέγειν, καὶ ὅτε μὴ πᾶσιν ἐξῆν χρῆσθαι τοῖς εὑρεθεῖσι, τῶν κρατίστων δὲ καὶ κυριωτάτων ἐκλεκτικὸς, εἰ μὴ καὶ μάλιστα, τῶν γ' ἄλλων ῥητόρων οὐδενὸς ἧττον, τάξει δὲ ἁπλῇ τινὶ κέχρηται τῶν πραγμάτων, καὶ τὰ πολλὰ ὁμοειδεῖ. καὶ περὶ τὰς ἐξεργασίας τῶν ἐπιχειρημάτων ἀφελής τις καὶ ἀπερίεργός ἐστιν. οὔτε γὰρ προκατασκευαῖς, οὔτ' ἐφόδοις, οὔτε μερισμοῖς, οὔτε ποικιλίαις σχημάτων, οὔτε ταῖς ἄλλαις τοιαύταις πανουργίαις εὑρίσκεται χρώμενος, ἀλλ' ἔστιν ἀπέριττός τις καὶ ἐλεύθερος, καὶ ἀπόνηρος οἰκονομῆσαι τὰ εὑρεθέντα. ἐκ δὲ τούτων παρακελεύομαι τοῖς ἀναγινώσκουσιν αὐτὸν, τὴν μὲν εὕρεσιν τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τὴν σύγκρισιν ζηλοῦν, τὴν δὲ τάξιν καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐνδεεστέραν οὖσαν τοῦ προσήκοντος, μὴ ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, ἀλλὰ παρ' ἑτέρων, οἳ κρείττους οἰκονομῆσαι τὰ εὑρεθέντα ἐγένοντο—περὶ ὧν ὕστερον ἐρῶ—, τοῦτο τὸ στοιχεῖον λαμβάνειν.

ιέ. Ἀποδεδωκὼς δὲ τὸν ὑπὲρ τῶν ἀρετῶν τε καὶ στοιχείων λόγον, ἐρῶ νῦν καὶ περὶ τοῦ γένους τῶν ἀμφισβητημάτων, ἐν οἷς ἐστὶ θεωρήμασιν ἡ πολιτικὴ τέχνη. τριχῇ δὲ νενεμημένου τοῦ ῥη-

ράσομαι, in futuro. Markland.

Ὁμολογεῖ] Conjeceram *ὠφελοῖ*. sed verius puto Librarium in exscribendo omisisse unam lineam: *ἐξ ὧν ὁμολογεῖται* *** *οὐ τὰ πρόσωπα*, etc. *ex quibus inter omnes consentitur* utilitatis aliquid educi posse: *non personas*, etc. Idem. Apte cohærent omnia. Dicit h. l. de locis, e quibus argumenta petuntur. Perspicuitatis causa locus sic potest intelligi: *ἐξ ὧν ὁμολογεῖ τὰ πράγματα τοῖς λόγοις, καὶ ἐξ ὧν ὁμολογία γένοιτ' ἄν*. id est, e quibus oritur assensus, persuasio, fides. Matth. Mihi non liquet. hoc cerno, sententiam postulare, *ἐξ ὧν ὁμολογία γίγνεται* vel *συμβαίνει*. *unde confessio exsistit*. Reisk.

Τὰ πάνυ] Sic dedi, pro *τὰ πάντα* vulgari. Illud prius etiam Taylor probavit. Idem.

Κριτικὸς ὢν] Videtur *ὢν* interponendum. Idem.

Κρατίστων δὲ] Prætuli vulgari *κρατίστων τε*. Idem.

Τῶν ἄλλων] Interposui *γ'* de meo, et *ἧττον* pro vulgari *ἥττων*. etiamsi non præcipue, attamen profecto nil minus, quam ullus alius orator. Idem.

Ἀρετῶν] An *ἀφορμῶν* pro *ἀρετῶν*? paullo enim ante de his duobus egerat: *οὐδὲν παραλείπει τῶν στοιχείων*· et mox, *ἐξ ἁπάσης θεωρίας, καὶ παντὸς μερισμοῦ, τὰς οἰκείας ἀφορμὰς ἐκλέγει*. Certe non apte conjungi videntur hæc vocabula hoc in loco. Markland.

τορικοῦ λόγου, καὶ τρία περιειληφότος γένη, τό τε δικανικὸν καὶ τὸ συμβουλευτικὸν, καὶ τὸ καλούμενον ἐπιδεικτικὸν ἢ πανηγυρικὸν, ἐν ἅπασι μὲν τούτοις ἐστὶν ὁ ἀνὴρ λόγου ἄξιος, μάλιστα δὲ ἐν τοῖς δικανικοῖς ἀγῶσι· κἂν τούτοις δὲ αὐτοῖς ἀμείνων ἐστὶ τὰ μικρὰ καὶ παράδοξα καὶ ἄπορα εἰπεῖν καλῶς, ἢ τὰ σεμνὰ καὶ μεγάλα καὶ εὔπορα δυνατῶς. ὁ βουλόμενος δὴ τὴν Λυσίου δύναμιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν, ἐκ τῶν δικανικῶν αὐτὴν μᾶλλον λόγων, ἢ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν τε καὶ συμβουλευτικῶν, σκοπείτω.

ιϛʹ. Ἵνα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν ἐγγένηταί μοι τὰ προσήκοντα lxxiii
εἰπεῖν, ἐάσω μὲν ταῦτα· περὶ δὲ προοιμίου, καὶ διηγήσεων, καὶ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ λόγου διαλέξομαι καὶ δηλώσω, ποῖός τις ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν ἰδεῶν ὁ ἀνήρ· διαιρήσομαι δὲ αὐτὰς, ὡς Ἰσοκράτει τε καὶ τοῖς κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα κοσμουμένοις ἤρεσεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν προοιμίων.

ιζʹ. Φημὶ δὴ πάντων δεξιώτατον εἶναι τὸν ῥήτορα κατὰ τὰς εἰσβολὰς τῶν λόγων καὶ χαριέστατον· ἐννοούμενος, ὅτι ἄρξασθαι μὲν καλῶς οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν, εἴ γέ τις τῇ προσηκούσῃ χρῆσθαι βούλοιτο ἀρχῇ, καὶ μὴ τὸν ἐπιτυχόντα λόγον εἰπεῖν. οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥηθὲν, ἀλλ᾽ ὃ τοῦ προτεθέντος λόγου μηδαμοῦ μᾶλλον, ἢ ἐπ᾽ αὐτοῦ ὠφελήσειε, τοῦτο ἀρχή τε καὶ προοίμιον. ὁρῶ δὲ τὸν ῥήτορα πᾶσι κεχρημένον, οἷς αἱ τέχναι τε παραγγέλλουσι, καὶ τὰ πράγματα βούλεται· τοτὲ μὲν γὰρ, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐπαίνου ὁ λέγων αὐτὸς ἄρχεται, τοτὲ δὲ ἀπὸ τῆς διαβολῆς τοῦ ἀντιδίκου—εἰ δὲ τύχοι αὐτὸς προδιαβληθεὶς, τὰς αἰτίας πρῶτον ἀπολύεται τὰς καθ᾽ ἑαυτοῦ—· τοτὲ δὲ, τοὺς δικαστὰς ἐπαινῶν καὶ θεραπεύων, οἰκείους ἑαυτῷ τε καὶ τῷ πράγματι καθίστησι· τοτὲ δὲ τὴν ἀσθένειαν τὴν ἰδίαν καὶ τὴν πλεονεξίαν τὴν τοῦ ἀντιδίκου, καὶ τὸ μὴ περὶ τῶν ἴσων ἀμφοτέροις εἶναι τὸν ἀγῶνα ἀποδείκνυσι· τοτὲ δὲ, ὡς κοινὰ τὰ πράγματα καὶ ἀναγκαῖα πᾶσι καὶ οὐκ ἄξια ὑπὸ τῶν ἀκουόντων ἀμελεῖσθαι λέγει· τοτὲ δὲ, ἄλλο τι κατασκευάζεται τῶν δυναμένων αὐτὸν μὲν ὠφελῆσαι, τὸν δὲ ἀντίδικον ἐλαττῶσαι. ταῦτα δὲ συντόμως καὶ ἀφελῶς διανοίαις τε χρησταῖς καὶ γνώμαις εὐκαίροις καὶ ἐνθυμή-

Τρία] Notabilis est lectio Cant. καὶ τρία περιειληφότος διάφορα τοῖς τέλεσι γένη. Sed non solummodo *fine* differunt, ut pluribus videre est Aristot. Rhetoric. 1. TAYLOR.

Τούτοις δὲ] Dedi pro vulgari τούτοις τε secundum Sylburgii mentem. REISK.

Ἐάσω μὲν] Dedi ad mentem Taylori pro vulgari ἐάσω τε. IDEM.

Εἰ μή τις] Sensus postulat contrarium. Fort. scribendum εἰ δή τις, aut εἰ μή τις τῇ προστυχούσῃ. MATTH.

Εἰ μή τις τῇ προσηκούσῃ] Dedi de meo εἴ γέ τις τῇ προσηκούσῃ. REISK.

Ἐπ᾽ αὐτοῦ] Aut ἐπ᾽ ἀρχῆς αὐτοῦ, aut ἐπὶ deleto retinendum αὐτοῦ sensu adverbiali. Veniebat etiam in mentem sic legere: οὐ γὰρ τὸ πρῶτον ῥηθὲν, ἀλλ᾽ ὅ,τι προτεθὲν τοῦ λόγου κ. τ. λ. de quo tamen nihil audeo affirmare, cum lectio vulgata sensum habeat commodum. MATTH. Mihi videtur legendum: ἐπ᾽ αὐτοῦ ἀρχομένου ὠφελήσειε. REISK.

Αἱ τέχναι] Articulum addidi auctore Sylburg. IDEM.

Ἐπαίνου ὁ λέγων αὐτὸς ἄρχεται] Sic dedi, partim auctoritate mea, partim Marklandi, cui debetur αὐτὸς pro vulgari αὐτὸ, articu-

μασι μετρίοις περιλαβὼν, ἐπὶ τὴν πρόθεσιν ἐπείγεται· δι' ἧς τὰ μέλλοντα ἐν ταῖς ἀποδείξεσι λέγεσθαι προειπὼν, καὶ τὸν ἀκροατὴν παρασκευάσας εὐμαθῆ πρὸς τὸν μέλλοντα λόγον, ἐπὶ τὴν διήγησιν καθίσταται· καὶ ἔστι μεθόριον αὐτῷ ἑκατέρας τῶν ἰδεῶν ὡς τὰ πολλὰ ἡ πρόθεσις. ἤδη δέ ποτε καὶ ἀπὸ μόνης ταύτης ἤρξατο, καὶ ἀπροοιμίαστός ποτε εἰσέβαλε, τὴν διήγησιν ἀρχὴν λαβὼν, καὶ οὐκ ἄψυχος οὐδ' ἀκίνητός ἐστι περὶ ταύτην τὴν ἰδέαν. μάλιστα δ' ἄν τις αὐτοῦ θαυμάσειε τὴν ἐν τοῖς προοιμίοις αὐτοῦ δύναμιν, ἐνθυμηθεὶς, ὅτι διακοσίων οὐκ ἐλάττους δικανικοὺς γράψας λόγους, ἐν οὐδενὶ πέφηνεν, οὔτε ἀπιθάνως προοιμιαζόμενος, οὔτε ἀπηρτημένῃ τῶν πραγμάτων ἀρχῇ χρώμενος, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς ἐνθυμήμασιν ἐπιβέβληκε τοῖς αὐτοῖς· οὐδ' ἐπὶ τὰς αὐτὰς κατενήνεκται διανοίας. καίτοι γε τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ὀλίγους γράψαντες εὑρίσκονται πεπονθότες· λέγω δὲ τὸ τοῖς αὐτοῖς ἐπιβάλλειν τόποις. ἐῶ γὰρ, ὅτι καὶ τὰ παρ' ἑτέροις εἰρημένα λαμβάνοντες ὀλίγου δεῖν πάντες, οὐκ ἐν αἰσχύνῃ τίθενται τὸ ἔργον. οὑτοσὶ δὲ καινὸς ὁ ῥήτωρ ἐστὶ καθ' ἕκαστον τῶν λόγων· κατά γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια· καὶ δυνατὸς ὃ βούλοιτο διαπράξασθαι. οὔτε γὰρ εὔνοιαν κινῆσαι βουλόμενος, οὔτε προσοχὴν, οὔτε εὐμάθειαν, ἀτυχήσειέ ποτε
lxxiv τοῦ σκοποῦ. κατὰ μὲν δὴ ταύτην τὴν ἰδέαν ἢ πρῶτον, ἢ οὐδενὸς δεύτερον αὐτὸν ἀποφαίνομαι.

ιή. Ἐν δὲ τῷ διηγεῖσθαι τὰ πράγματα—ὅπερ οἶμαι μέρος πλείστης δεῖται φροντίδος καὶ φυλακῆς—ἀναμφιβόλως ἡγοῦμαι κράτιστον αὐτὸν εἶναι πάντων ῥητόρων, ὅρον τε καὶ κανόνα τῆς ἰδέας ταύτης αὐτὸν ἀποφαίνομαι· οἴομαί τε καὶ τὰς τέχνας τῶν λόγων, ἐν οἷς εἴρηται περὶ διηγήσεως ἀξιολόγου, οὐκ ἐξ ἄλλων τινῶν μᾶλλον, ἢ τῶν ὑπὸ Λυσίου γραφεισῶν, εἰληφέναι τὰ παραγγέλματα καὶ τὰς ἀφορμάς. καὶ γὰρ τὸ σύντομον μάλιστα αὗται ἔχουσιν αἱ διηγήσεις, καὶ τὸ σαφές· ἡδεῖαί τέ εἰσιν ὡς οὐχ ἕτεραι, καὶ πιθαναὶ καὶ τὴν πίστιν ἅμα λεληθότως συνεπιφέρουσιν, ὥστε μὴ ῥᾴδιον εἶναι μήθ' ὅλην διήγησιν μηδεμίαν μήτε μέρος αὐτῆς ψευδὲς ἢ ἀπίθανον εὑρεθῆναι· τοσαύτην ἔχει πειθὼ καὶ ἀφροδίτην τὰ λεγόμενα, καὶ οὕτω λανθάνει τοὺς ἀκούοντας, εἴτ' ἀληθῆ ὄντα, εἴτε πεπλασμένα. καὶ ὅπερ Ὅμηρος, ἐπαινῶν τὸν Ὀδυσσέα ὡς πιθα-

lum ὁ autem ego de meo addidi. Idem.

Αὐτοῦ δύναμιν] Delendum videtur αὐτοῦ in secundo loco; nisi in priori legendum: τις αὐτὸ θαυμάσειε, τὴν etc. ut ultima exegetica sint. Par repetitio infra: ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμησάμενος· ἔν γε τῷ πιστοῦσθαι τὸν ἄνδρα τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνήρ ἐστιν. ubi ultimum τὸν ἄνδρα, conjectis oculis in versum præcedentem, videtur repetisse Librarius: omnino enim superfluum est, et sensum turbat. Markland. Nisi pro secundo αὐτοῦ leg. sit αὐτοῖς. *in ipsis præloquiis.* Reisk.

Οὑτοσὶ δὲ] Distingue: οὑτοσὶ δὲ καινὸς ὁ ῥήτωρ ἐστὶ καθ' ἕκαστον τῶν λόγων (κατά γε οὖν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰ προοίμια), καὶ δυνατὸς ὃ βούλοιτο διαπράξασθαι. *hic vero orator novus est in singulis orationibus, (in Exordiis saltem et Proœmiis) et potens quodcunque velit efficere.* Markland.

Οὐδενὸς δεύτερον] Interponendum videtur γε. Reisk.

τὸν εἰπεῖν καὶ πλάσασθαι τὰ μὴ γενόμενα εἴρηκε, τοῦτό μοι δοκεῖ κἂν ἐπὶ Λυσίου εἰπεῖν.

ιθ΄. Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Πᾶσί τε καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος αὐτοῦ Λυσίου, παραδείγματα ποιούμενος τὰς γυμνασίας. κράτιστα γὰρ ἀποδείξαιτο ταύτην τὴν ἰδέαν ὁ μάλιστα τοῦτον τὸν ἄνδρα μιμησάμενος.

κ΄. Ἐν δὲ τῷ πιστοῦσθαι τὰ πράγματα τοιοῦτός τις ὁ ἀνήρ ἐστιν. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν καλουμένων ἐντέχνων πίστεων· καὶ χωρὶς ὑπὲρ ἑκάστου μέρους διαλέξομαι. τριχῇ δὲ νενεμημένων τούτων, εἴς τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ πάθος καὶ τὸ ἦθος, τὰ μὲν ἐκ τοῦ πράγματος, οὐδενὸς χεῖρον εὑρεῖν τε καὶ ἐξειπεῖν δύναται Λυσίας. καὶ γὰρ τοῦ εἰκότος ἀνὴρ ἄριστος εἰκαστὴς, καὶ τοῦ παραδείγματος, πῇ τε ὅμοιον εἶναι πέφυκε καὶ πῇ διαφέρον, ἀκριβέστατος κριτής· τά τε σημεῖα διελεῖν τὰ παρεπόμενα τοῖς πράγμασι, καὶ εἰς τεκμηρίων δόξαν ἀγαγεῖν δυνατώτατος, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἠθῶν γε πίστεις ἀξιολόγως πάνυ κατασκευάζειν ἔμοιγε δοκεῖ. πολλάκις μὲν γὰρ ἐκ τοῦ βίου καὶ τῆς φύσεως, πολλάκις δ' ἐκ τῶν προτέρων πράξεων καὶ προαιρέσεων ἀξιόπιστα ποιεῖ τὰ ἤθη. ὅταν

Δοκεῖ] Malim δοκῶ in prima persona. *videor mihi idem posse dicere etiam de Lysia.* aut cum MSS. nescio quibus leg. τις εἰπεῖν. IDEM.

Πᾶσί τε] Sylburg. ita: τὸ μέρος αὐτοῦ, Λυσίου παραδείγματα ποιουμένοις τὰς γυμνασίας. TAYLOR. Totum locum ita lego et distinguo: Πᾶσί τε καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος, αὐτοῦ Λυσίου παραδείγματα ποιουμένοις τὰς γυμνασίας· *omnibusque, et imprimis, hanc partem exercere suaderem, ipsius Lysiæ exempla facientibus exercitationes* suas: id est, non aliunde, quam ex Lysia, petentibus exempla in exercitationes suas. Scio verba aliter construi posse, scil. Λυσίου τὰς γυμνασίας. sed sensus eodem fere recidet. MARKLAND. Fortasse: τὰ τοῦ Λυσίου παραδείγματα ποιούμενος τῆς γυμνασίας. Locus similis est pag. 62. 15. καὶ παρακελευσαίμην ἂν τοῖς βουλομένοις καθαρῶς γράφειν ἢ λέγειν, ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ποιεῖσθαι παράδειγμα ταύτης τῆς ἀρετῆς. MATTH. Post versum Homeri sic videtur leg. δι' ὃ πάσῃ τέχνῃ καὶ παντὸς μάλιστα τοῦτο παρακελευσαίμην ἀσκεῖν τὸ μέρος, πρὸς αὐτοῦ Λυσίου τὰ παραδείγματα ποιουμένους τὰς γυμνασίας. REISK.

Ἔν γε] F. ἐν δὲ, ut supra, ἐν δὲ τῷ διηγεῖσθαι. Mox dele τὸν ἄνδρα. *Sylburg.* TAYLOR.

Πιστοῦσθαι] Post πιστοῦσθαι addunt vulgatæ τὸν ἄνδρα, quæ duo vocabula delevi auctoribus Sylburgio et Marklando. REISK.

Τριχῇ δὲ] Vid. Aristotel. Rhet. 1. 2. 5, 6. MATTH.

Ἀνὴρ δικαστὴς] Sylburgius conjicit, ἄριστος δικαστὴς, ut ἀκριβέστατος κριτὴς paulo post. Forte: καὶ γὰρ τοῦ τε εἰκότος ἄριστος εἰκαστὴς, καὶ τοῦ etc. *etenim et verosimilitudinis optimus est conjector, etc.* etc. allusum enim videtur isti Thucydidis lib. 1. de Themistocle: τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής; quem locum citat Dionsyius lib. de Thucyd. Idiomatibus. Euripides:

Μάντις ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

MARKLAND. Legendum videtur εἰκαστής. quod proprie dicitur in hac re. Librarius deceptus videtur a v. κριτής. Ita alibi Dionysius, ed. Sylb. p. 98. 37. ἀληθείας εἰκαστὴς et p. 136. 33. e Thucydide ἄριστος εἰκαστής. MATTH. Ego nullus dubitavi pro vulgari lectione δικαστὴς dare ἄριστος εἰκαστής. REISK.

Τεκμήριον] Antea conjiciebam τεκμηρίων. nunc confirmatus auctoritate codicis Helmstad. plane, quin ita sit scribendum non dubito. Sensus est apertus. Lysias τὰ σημεῖα ita callide tractare potest, ut τεκμηρίων vim consequantur. quomodo autem σημεῖα, τεκμήρια, εἰκὸς et παράδειγμα differant, diligenter explicat Aristoteles, e quo totum hunc locum excerpsisse videtur Dionysius. v. Rhetor. I. 2. 38. seqq. et II. 25. 9. seqq. MATTH.

Ἠθῶν γε] Γε aut cum δὲ mutandum videtur, aut sic leg. ἠθῶν τε καὶ παθῶν πίστεις.

δὲ μηδεμίαν ἀφορμὴν παρὰ τῶν πραγμάτων τοιαύτην λάβῃ, αὐτὸς
ἠθοποιεῖ καὶ κατασκευάζει τὰ πρόσωπα τῷ λόγῳ πιστὰ καὶ χρηστὰ,
προαιρέσεις τε αὐτοῖς ἀστείας ὑποτιθεὶς, καὶ πάθη μέτρια προσά-
πτων καὶ λόγους ἐπιεικεῖς ἀποδιδούς· καὶ ταῖς τύχαις ἀκόλουθα
φρονοῦντας εἰσάγων, καὶ ἐπὶ μὲν τοῖς ἀδίκοις ἀχθομένους καὶ λό-
γοις καὶ ἔργοις, τὰ δὲ δίκαια προαιρουμένους ποιεῖν, καὶ πάντα
παραπλήσια τούτοις, ἐξ ὧν ἐπιεικὲς ἂν καὶ μέτριον ἦθος φανείη,
κατασκευάζων. περὶ δὲ τὰ πάθη μαλακώτερός ἐστι, καὶ οὔτε αὐξή-
σεις, οὔτε δεινώσεις, οὔτε οἴκτους, οὐθ' ὅσα τούτοις ἐστὶ παραπλή-
lxxv σια, νεανικῶς πάνυ καὶ ἐῤῥωμένως κατασκευάσαι δυνατός. οὐ δεῖ
δὴ ταῦτα ἐπιζητεῖν παρὰ Λυσίου.

κά. Κἀν τοῖς ἐπιλόγοις δὲ, τὸ μὲν ἀνακεφαλαιωτικὸν τῶν ῥηθέντων μέρος μετρίως τε καὶ χαριέντως ἀπαριθμεῖ, τὸ δὲ παθητικὸν ἐκεῖνο, ἐν ᾧ παράκλησίς τε καὶ ἔλεος καὶ δέησις καὶ τὰ τούτοις ἀδελφὰ ἔνεστιν, τοῦ προσήκοντος ἐνδεεστέρως ἀποδίδωσι.

κβ΄. Τοιοῦτος μὲν δή ἐστιν ὁ Λυσίου χαρακτὴρ, ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω περὶ αὐτοῦ. εἰ δέ τις ἄλλα παρὰ ταῦτα ἔγνωκε, λεγέτω. κἂν ᾖ πιθανώτερα, πολλὴν αὐτῷ χάριν εἴσομαι. ἵνα δὲ βέλτιον τῷ βουλομένῳ γένηται μαθεῖν, εἴτε ὀρθῶς ἡμεῖς ταῦτα καὶ προσηκόντως πεπείσμεθα, εἴτε καὶ διημαρτήκαμεν τὴν κρίσιν, τὴν ἐξέτασιν ἀπὸ τῶν ὑπ' ἐκείνου γραφέντων ποιήσομαι προχειρισάμενός τινα λόγον. οὐ γὰρ ἐγχωρεῖ πολλοῖς χρῆσθαι παραδείγμασιν. ἐξ ἐκείνου δὲ τήν τε προαίρεσιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρὸς ἐπιδείξομεν, ἀποχρῆν οἰόμενοι ψυχαῖς εὐπαιδεύτοις καὶ μετρίαις, μικρά τε μεγάλων καὶ ὀλίγα πολλῶν γενέσθαι δείγματα. ἔστι δὲ ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος· ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε. Διόδοτος, εἷς τῶν μετὰ Θρασύλλου καταλεγέντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, ἔχων νήπια παιδία, διαθήκας ἐποιήσατο, καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θεῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχόμενος ἀποθνήσκει· Διογείτων δὲ πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος, καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀποδείξας, αὐτὸς ἔτι περιὼν κατηγορεῖται πρὸς ἑνὸς

Ὑποτιθεὶς] Fort. περιτιθείς. Sic Dionys. ed. Sylb. p. 189. 1. ᾗ [λέξει] κέχρηται Ἡρόδοτος Ξέρξῃ περιτιθεὶς τὸν λόγον. et 85. 18. ὁ γὰρ γάμος εὐθὺς καὶ σωφροσύνης δόξαν περιτίθησι τοῖς ἀνθρώποις. Longin. p. 153. ed. Cel. Mor. τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος περιέθηκεν. Diog. Laert. p. 70. ed. Steph. Κρίτωνι περιθεῖναι τοὺς λόγους. Matth.

Προσάπτων] Sic dedi pro vulgari προσώπων. Reisk.

Προαιρουμένους ποιεῖν] Sic dedi de meo pro vulgari προαιρουμένους ποιῶν. Idem.

Ἀπαιδεύτοις] Stephanus et Sylburgius, οὐκ ἀπαιδεύτοις. minore cum mutatione legas, ψυχαῖς εὐπαιδεύτοις, *animis eruditis et modestis*. Sic init. Epist. ad Pompeium: ἐπιστολὴν εὐπαίδευτον· et in Lib. de Thucyd. Idiom. τῶν εὐπαιδεύτων· et alibi. Markland.

τῶν μειρακίων δοκιμασθέντος, κακῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ κατ' αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν θυγατριδῆς, τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ἀνήρ. προὔλαβον δὲ τὴν ὑπόθεσιν, ἵνα μᾶλλον γένηται καταφανὲς, εἰ μετρίᾳ καὶ προσηκούσῃ ἀρχῇ κέχρηται.

κγ'. Εἰ μὲν μὴ μεγάλα, κ. τ. λ. Τοῦτο τὸ προοίμιον ἁπάσας ἔχει τὰς ἀρετὰς, ὅσας δεῖ τὸ προοίμιον ἔχειν. δηλώσουσι δὲ οἱ κανόνες αὐτῷ παρατεθέντες οἱ τῶν τεχνῶν. ἅπαντες γὰρ δή που παραγγέλλουσιν οἱ συνταξάμενοι τὰς τέχνας, ὅταν ᾖ πρὸς οἰκείους ὁ ἀγὼν, σκοπεῖν, ὅπως μὴ πονηροὶ μηδὲ φιλοπράγμονες οἱ κατήγοροι φανήσονται· κελεύουσί τε, πρῶτον μὲν τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς ἀντιδίκους περιϊστάναι καὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ ἀγῶνος, καὶ λέγειν, ὅτι μεγάλα τἀδικήματα. καὶ οὐκ ἐνῆν αὐτὰ μετρίως ἐνεγκεῖν· καὶ ὅτι ὑπὲρ ἀναγκαιοτέρων προσώπων ὁ ἀγὼν καὶ ἐρήμων, καὶ ἧττον ὑπεροφθῆναι ἀξίων, οἷς μὴ βοηθοῦντες, κακίους ἂν ἐφάνησαν· καὶ ὅτι προκαλούμενοι τοὺς ἀντιδίκους εἰς διαλλαγὰς, καὶ φίλοις τὰ πράγματα ἐπιτρέποντες, καὶ τὰ δυνατὰ ἐλαττοῦσθαι ὑπομένοντες, οὐδενὸς ἠδυνήθησαν τυχεῖν τῶν μετρίων. Ταῦτα μὲν δὴ παραγγέλλουσι ποιεῖν οἱ τεχνογράφοι, ἵνα τὸ ἦθος τοῦ λέγοντος ἐπιεικέστερον εἶναι δόξῃ. δύναται δὲ αὐτοῖς εὔνοιαν τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἔστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος. ταῦθ' ὁρῶ πάντα lxxvi
διὰ τοῦ προοιμίου τοῦδε γεγονότα. Καὶ μὴν εἴς γε τὸ εὐμαθεῖς τοὺς ἀκροατὰς ποιῆσαι, κελεύουσι συστρέψαντας εἰπεῖν τὸ πρᾶγμα, ἵνα μὴ ἀγνοῶσι τὴν ὑπόθεσιν οἱ δικασταί· καὶ οἷάπερ ἂν ᾖ τὰ μέλλοντα λέγεσθαι, τοιοῦτο καὶ τὸ προοίμιον ὑποτίθεσθαι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ δεῖγμα τοῦ πράγματος ποιουμένους, εὐθὺς ἀπ' ἐνθυμημάτων πειρᾶσθαι ἄρχεσθαι. ἔχει δὴ καὶ ταῦτα τὸ προοίμιον. Ἔτι περὶ τῆς προσοχῆς ὧδέ πως τεχνολογοῦσιν· ὅτι δεῖ τὸν προσεκτικοὺς μέλλοντα ποιεῖν τοὺς ἀκροατὰς, καὶ λέγειν θαυμαστὰ καὶ παράδοξα, καὶ δεῖσθαι τῶν δικαστῶν ἀκοῦσαι. φαίνεται δὲ καὶ ταῦτα πεποιηκὼς ὁ Λυσίας· καὶ προσέτι τούτοις τὸ λεῖον τῆς ἑρμηνείας, καὶ τὸ ἀφελὲς τῆς κατασκευῆς, ὧν μάλιστα δεῖ τοῖς ὑπ' ἐκείνων προοιμιαζομένοις. ἄξιον δὲ καὶ τὴν διήγησιν ὡς ᾠκονόμηται

Εἰ μὲν μὴ μεγάλα] Vid. p. 504. ed. Tayl.

Τῶν τεχνῶν] Legi vult Taylor τῶν τεχνικῶν. sine causa, si quid intelligo. Reisk.

Μεγάλα ἀδικήματα] Scripsit, opinor, μεγάλα τ' ἀδικήματα, vel τὰ ἀδικήματα. Markland.

Καί ἐστι] Forte, ἣ (sc. εὔνοια) ἐστι κράτιστον τῆς κατασκευῆς μέρος. Idem.

Εὐθὺς] Καὶ, quod huic adverbio præponunt vulgatæ, delevi auctore Sylburgio. Reisk.

Ὑπ' ἐκείνων] Sylburgius legit, ἀπ' ἐκείνων, *ab illis. A quibus?* nihil enim præcessit, quod huic sensui convenire potest. Lege, ἐπ' ἐκείνων, *coram illis*, sc. δικαστῶν, *judicibus, quæ maxime necessaria sunt iis, qui coram tribunali proœmiis utuntur:* nempe in *veris causis*, non in *fictis* Rhetorum et Sophistarum λογομαχίαις. Markland.

καταμαθεῖν, ἔχει δὲ οὕτως. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, κ. τ. λ.

κδʹ. Ἵνα δὲ καὶ ὁ τῶν ἀποδείξεων χαρακτὴρ καταφανὴς γένηται, θήσω καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις λεγόμενα. τὰς μὲν οὖν ἰδίας πίστεις, ὡς οὐ πολλῶν ἔτι λόγων δεομένας, δι' αὐτῶν βεβαιοῦται τῶν μαρτύρων, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο εἰπὼν, Πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες. τὰ δὲ τοῦ ἀντιδίκου δίκαια διχῇ νείμας, ὡς τὰ μὲν ὁμολογήσαντος αὐτοῦ λαβεῖν, καὶ εἰς τὰς τροφὰς τῶν ὀρφανῶν ἀνηλωκέναι σκηψαμένου, τὰ δὲ ἐξάρνου γενηθέντος εἰληφέναι, κἄπειτα ἐλεγχθέντος, ὑπὲρ ἀμφοτέρων ποιεῖται τὸν λόγον. τάς τε δαπάνας οὐχ ἃς ἐκεῖνος ἀπέφηνε γενέσθαι λέγων, καὶ περὶ τῶν ἀμφιβόλων τὰς πίστεις ἀποδιδούς. Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, κ. τ. λ.

κέ. Ἐν μὲν δὴ τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. βούλεται μὲν γὰρ ὑψηλότερος εἶναι καὶ μεγαλοπρεπέστερος. καὶ τῶν γε καθ' ἑαυτὸν ἢ πρότερον ῥητόρων ἀκμασάντων οὐδενὸς ἂν δόξειεν εἶναι καταδεέστερος· οὐ διεγείρει δὲ τὸν ἀκροατὴν, ὥσπερ Ἰσοκράτης, ἢ Δημοσθένης. θήσω δὲ καὶ τούτων παράδειγμα. ἔστι δή τις αὐτῷ πανηγυρικὸς λόγος, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας, ἀγομένης Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως, ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον τῆς ἀρχῆς, καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι· ἄρξασθαί τε τῆς ἔχθρας αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῷ τε καὶ πορφύρᾳ καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ κεκοσμημένην. ἔπεμψε γὰρ θεωροὺς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ θεῷ. μεγαλοπρεπής τε καταγωγὴ τῶν θεωρῶν ἐγίνετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελὴς, ἵνα θαυμασθείη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ] Vid. p. 505. ed. Tayl.

Τοῦ ἀντιδίκου] Articulum præposui, quo carent vulgatæ. Reisk.

Τὰς δὲ δαπάνας] Distinguo ac lego: ποιεῖται τὸν λόγον, τάς τε δαπάνας — ἐλέγχων, καὶ περὶ etc. Sylburgius quoque legit τε pro δέ. Markland. Sic dedi, pro vulgari τὰς δὲ δαπάνας. Reisk.

Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασται] Vid. p. 512. ed. Tayl.

Ἔφην] Post ἔφην nonnulla deesse videntur. hæc enim non cohærent. Markland. Acute animadvertit Marklandus aliquid hic deesse. Nam ἐν μὲν δὴ indicat conclusionem loci pertractati περὶ τῶν ἀποδείξεων, de quibus inceperat dicere. Τοῖς ἐπιδεικτικοῖς autem et paulo post θήσω δὲ καὶ τούτων transitionis ad orationes ἐπιδεικτικὰς vestigia habent. Deinde Dionysius Lysiam μαλακώτερον dixit non tam in ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, quam in πάθεσιν et ἀποδείξεσιν. v. p. 80. v. 8. Conf. Dionys. ed. Sylburg. p. 107. 43. ἐν οἷς (ἀποδεικτικοῖς καὶ παθητικοῖς λόγοις) ὁ μὲν Λυσίας ἁπλούστερός τίς ἐστιν, et p. 109. 34. ubi etiam male scribitur ἐπιδεικτικοῖς pro ἀποδ. quod aperte docet orationis συνάφεια et Sylburg. ad h. l. Denique nullum exemplum epilogi commemoravit, de quo tamen etiam dicere constituerat. v. p. 77. v. 10. p. 80. v. 12. 18. Ex his satis puto apparere aliquid deesse. quod etsi sine ope codd. restitui vix potest, interim tamen expleri poterit hoc modo: ἐν μὲν δὴ ταῖς ἀποδείξεσι καὶ πάθεσι καὶ ὅλως τοῖς δικανικοῖς λόγοις μαλακώτερος, ὥσπερ ἔφην. Τοιοῦτος δὲ τίς μοι εἶναι δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις. Βούληται — Δημοσθένης. Θήσω δὲ καὶ τούτων (scil. τῶν ἐπιδεικτικῶν λόγων) παραδείγματα. Matth. Nil deest, modo legas, ἐν μέντοι τοῖς. Reisk.

ταύτην λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν, τοιαύτην πεποίηται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν, κ. τ. λ. lxxvii

κϛʹ. Ἑνὸς ἔτι παράδειγμα θήσω λόγου συμβουλευτικοῦ· ἵνα καὶ τούτου τοῦ γένους τοῦ λόγου ὁ χαρακτὴρ γένηται σαφής. ὑπόθεσιν δὲ περιείληφε περὶ τοῦ μὴ καταλῦσαι τὴν πάτριον πολιτείαν Ἀθήνησι. τοῦ γὰρ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς, καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει, καὶ μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν· δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζῃ τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων, Φορμίσιός τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου, γνώμην εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσι παραδοῦναι· βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων. ἔμελλον δὲ, τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος, πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθήσεσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε ὁ Λυσίας, τῶν ἐπισήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐῤῥήθη τότε ἄδηλον, σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὅδε. Ὅτε ἐνόμιζον, ὦ Ἀθηναῖοι, κ. τ. λ.

κζʹ. Ἀλλ' ἅλις ἤδη παραδειγμάτων. ἵνα καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ῥητόρων τὸν αὐτὸν διαλεχθῶμεν τρόπον. ἕπεται δὲ τῷ ῥήτορι τούτῳ, κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων, Ἰσοκράτης. περὶ δὲ τούτου λεκτέον ἐφεξῆς, ἑτέραν ἀρχὴν λαβοῦσιν.

Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν] Vid. p. 518. ed. Tayl.

Ψηφισαμένου διαλύσασθαι] Hudsonus legi vult τὰς πρὸς τοὺς ἐν ἄστει ἔχθρας. male, ut videtur. centies enim hæc omittuntur. v. Æschin. contra Ctesiph. p. 68. 19. ed. Steph. Ælian. V. H. 12. 3. Theophrast. Charact. 13. περὶ ἀκαιρίας. ἀμφοτέρων βουλομένων διαλύεσθαι. Matth.

Φορμίσιος] De hoc loquitur Dinarchus p. 95. ed. Steph. Idem.

Φεύγοντας] F. φυγόντας. Idem. In hoc falsus fuit V. D. Exsules οἱ φεύγοντες usurpantur, non οἱ φυγόντες. Ad insequentem vitam e Plutarcho annotationum ego de meo nihil addidi, sed omnes sunt Taylori. Reisk.

Ὅτε ἐνόμιζον, ὦ Ἀθηναῖοι] Vid. p. 523. ed. Tayl.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ

ΚΑΤΑ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ.

---

lxxviii Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου, τοῦ Λυσανίου, τοῦ Κεφάλου, Συρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δὲ εἰς Ἀθήνας, ἐπιθυμίᾳ τε τῆς πόλεως, καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτὸν φίλον ὄντα, καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέρων· ὡς δέ τινες ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν, ἡνίκα ὑπὸ Γέλωνος ἐτυραννοῦντο· γενόμενος Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος, τὸ μὲν πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων· ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους μετονομασθεῖσαν ἔστελλεν ἡ πόλις, ᾤχετο σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ —ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο Εὔδιδος καὶ Βράχυλλος—, τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος, ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγονὼς πεντεκαίδεκα, ἐπὶ Πραξιτέλους ἄρχοντος. κἀκεῖ διέμεινε παιδευόμενος παρὰ Τισίᾳ, καὶ Νικίᾳ τοῖς Συρακουσίοις· κτησάμενός τε οἰκίαν καὶ κλήρῳ λαχὼν ἐπολιτεύσατο, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος, ἔτη ἑξήκοντα τρία. Τῷ δὲ ἑξῆς Καλλίᾳ Ὀλυμπιάδι ἐνενηκοστῇ δευτέρᾳ, τῶν κατὰ Σικελίαν συμβάντων Ἀθηναίοις, καὶ κινήσεως γενομένης τῶν τε ἄλλων συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτιαθεὶς Ἀττικίζειν ἐξέπεσε μετ' ἄλλων τριῶν. Παραγενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος, ἤδη τῶν τετρακοσίων κατεχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δὲ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης, καὶ τῶν τριάκοντα παραλαβόντων τὴν πόλιν, ἐξέπεσεν, ἑπτὰ ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον· αὐτὸς δὲ διαδρὰς ἐκ τῆς οἰκίας, ἀμφιθύρου οὔσης, ἐν ᾗ ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολούμενος, διῆγεν ἐν Μεγάροις. ἐπιθεμέ-

Διαφέρων] Anne διαφέροντα? Vid. Nos in Vita Lysiæ. TAYLOR.

Φρασικλῆ] L. Φρασικλείδη. IDEM.

Καὶ δευτέρας] Dele. IDEM.

Ἔστελλεν] Ἔστελε Cod. Petav. IDEM.

Ἄλλοι δύω] Hoc videtur esse ambigendum. IDEM.

Εὔδιδος] Εὔδημος Xyl. Rectius cum Platone Εὐθύδημος. IDEM.

Κλήρῳ λαχὼν] Κλήρου τυχὼν Photius. IDEM.

Κλεάρχου] L. Κλεοκρίτου. IDEM.

Ἑξήκοντα τρία] Alii τριάκοντα τρία legunt, alii ὥστε τριάκοντα. IDEM.

Τριῶν] L. Τριακοσίων. IDEM.

νων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῇ καθόδῳ, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἁπάντων
ὤφθη, χρήματά τε παράσχὼν δραχμὰς δισχιλίας, καὶ ἀσπίδας
διακοσίας· πεμφθεὶς δὲ σὺν Ἑρμᾶνι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τρια-
κοσίους δύο, ἔπεισέ τε τάλαντα δοῦναι Θρασύλαιον τὸν Ἠλεῖον,
ξένον αὐτῷ γεγονότα. ἐφ' οἷς γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πο-
λιτείαν μετὰ τὴν κάθοδον ἐπὶ ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου, ὁ μὲν
δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν· ἀπενεγκαμένου δὲ Ἀρχίνου γραφὴν
παρανόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι, ἑάλω τὸ ψήφισμα· lxxix
καὶ οὕτως ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας, τὸν λοιπὸν χρόνον ᾤκησε
ἰσοτελὴς ὤν· καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόθι, ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιοὺς,
ἤ, ὥς τινές, ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα, ἤ, ὥς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα·
ἰδὼν Δημοσθένην μειράκιον ὄντα. γενηθῆναι δέ φασιν ἐπὶ Φιλο-
κλέους ἄρχοντος. Φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι εἰκοσι-
πέντε. τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον, καὶ Καικίλιον
εἶναι διακοσίους τριάκοντα, ἐν οἷς δὶς μόνον ἡττῆσθαι λέγεται.
ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ἐγράψατο Ἀρχῖνος τὴν
πολιτείαν αὐτοῦ περιέχων, καὶ κατὰ τῶν τριάκοντα ἕτερος. Ἐγέ-
νετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώταις τοῖς πολλοῖς
λόγους ἐκδούς. εἰσὶ δ' αὐτῷ καὶ τέχναι ῥητορικαὶ πεποιημέναι,
καὶ δημηγορία, ἐπιστολαί τε καὶ ἐγκώμια, καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτι-
κοί. Σωκράτους ἀπολογία ἐστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ
τὴν κατὰ λέξιν εὔκολος εἶναι, δυσμίμητος ὤν. Δημοσθένης δ' ἐν
τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ ἐραστὴν αὐτόν φησι γεγονέναι Μετανείρας
ὁμοδούλου τῇ Νεαίρᾳ. ὕστερον δὲ ἔγημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ
θυγατέρα, μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ, ὡς
δεινοτάτου εἰπεῖν, καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς
αὐτὸν ἐπίγραμμα Φίλισκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος, ἑταῖρος
δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερὸν ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσιν, καὶ ἐκ τῶν
ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται. ἔχει δὲ οὕτως·

Καλλίππης θύγατερ, πολυηγόρε, φροντίδι δείξεις
Εἴ τι φρονεῖς, * * καί τι περισσὸν ἔχεις.

Ἐπεὶ χρησιμώτατος] L. ἐπιχρησιμώτατος. Idem.

Πεμφθεὶς δὲ] Πεμφθείς τε Cod. Petav. Idem.

Δύο] Istud δύο pertinet ad comma proximum. Vid. nos in Lysiæ Vita. Idem.

Θρασύλαιον] Θρασυδαῖον alii. Idem.

Ὀγδοήκοντα] Mira hæc differentia, ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιοὺς — ἤ, ὥς τινες, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα. Hæccine exspectabas ab ἀκριβείᾳ Plutarchi? Idem.

Ἡττῆσθαι] Ἡττηθῆναι Cod. Petav. Idem.

Ἔστι δ' αὐτοῦ] F. ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος ὃ ἐγράψατο Ἀρχῖνος (sc. παρανόμων) τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών. Idem.

Τοῖς πολλοῖς] Vel glossa est ad τοῖς ἰδιώταις, vel legendum τοὺς πολλοὺς (λόγους sc.) vel τοὺς πλείους, ut Photius. Idem.

Δημηγορία] F. δημηγορίαι. Idem.

Σωκράτους] Καὶ Σωκράτους ἀπολογία. Cod. Petav. Idem.

Δημοσθένης] Hæc ex Athenæo l. 13. Idem.

Καλλίππης] In MSS. nonnullis ὦ Καλλίππης, in metro quarto pro Ἐν κόσμοισι Cod. Petav. habet Ἐν κόσμησι. in sexto, idem Cod. καταφθιμένων. Idem. De hoc Epigrammate vid. supra p. 59.

Τὸν γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα, καὶ ἄλλοις
Ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον,
Δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινὰ Λυσιδάϊμνον,
Δόντα καταφθίμενον καὶ σοφῷ ἀθάνατον·
Ὅς τότ' ἐμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι,
Καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

Συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει τὸν μὲν πρὸς Ἁρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίνων Τιμόθεον, καὶ ἀμφοτέρους ἐνίκα. Ἀναδεξαμένου δὲ Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς εὐθύναις ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται διὰ τοῦ Λυσίου λόγου. καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόθεος ἐξημιώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέντας τοὺς Ἕλληνας καταλῦσαι Διονύσιον.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX PHOTIO COD. CCLXI.

lxxx Ἀνεγνώσθησαν Λυσίου λόγοι διάφοροι. φέρονται δ' αὐτοῦ εἰκοσιπέντε καὶ τετρακόσιοι, ὧν τοῖς γνησίοις τρεῖς καὶ τριάκοντα καὶ διακόσιοι ἐγκρίνουσι. ἐν οἷς δὶς μόνον τὸ ἔλαττον ἐνεγκεῖν τῇ λέξει πρὸς τοὺς ἀνταγωνιστὰς πολλάκις ἀγωνισάμενος λέγεται. ἔστι δὲ τοῖς λόγοις βραχύτατός τε καὶ πιθανώτατος, καὶ τῷ δοκεῖν μὴ δεινῶς λέγειν, εἴπερ τις ἄλλος δεινότατος. ἀλλὰ γὰρ καὶ εὔκολος εἶναι δοκῶν, οὐδὲν ἔλαττον δυσμίμητος ἐπιδείκνυται. τοὺς μέντοι γε τῶν λόγων πλείους ἰδιώταις ἐκδεδωκέναι λέγεται. συγκεφαλαιοῦσι δὲ τοὺς λόγους αὐτοῦ δημηγορίαι, ἐπιστολαὶ, ἐγκώμια, ἐπιτάφιοι, ἐρωτικοὶ, καὶ Σωκράτους ἀπολογία. ἔστι μὲν ἐν οὐκ ὀλίγοις αὐτοῦ λόγοις ἠθικός. γίνεται δὲ κατὰ τὴν διάνοιαν ὁ ἠθικὸς, ὅταν χρηστὴν ἔχῃ προαίρεσιν, καὶ πρὸς τὰ βελτίω ῥέπουσαν. ὅθεν οὐ χρὴ ψιλῶς τὰ πραχθέντα λέγειν, ἀλλὰ καὶ τὴν γνώμην συνάπτειν, μεθ' ἧς ἐπράττετο ἕκαστον. οἷον ἂν μὲν χαλεπὰ εἴη, καὶ πρὸς φίλους ἢ ἄλλως μετρίους, τὴν ἀνάγκην αἰτιᾶσθαι, ἂν δὲ ἀμείνω, τὴν προαίρεσιν. αὕτη δὲ μάλιστα πιθανὴ γίνεται, εἰ τὴν αἰτίαν προσλάβοι. τὰς μέντοιγε αἰτίας οὐ χρὴ τοῦ λυσιτελοῦς ἕνεκα παραλαμβάνειν. φρονίμου γὰρ μᾶλλον ἢ χρηστοῦ καὶ εὐ-

Κρίνων] Pro κρίνων idem Cod. κρίνον, lege κρίνοντι, revocata syllaba τι ex voce sub-sequenti. Ἰφικράτει — κρίνοντι Τιμόθεον. Nihil verius. Taylor.

γνώμονος τὰ τοιαῦτα. χαλεπὸς δὲ ὁ τρόπος φυλάξαι, διὸ καὶ Λυσίας ἐν αὐτῷ φαίνεται πολλάκις διαμαρτάνων. θαυμάζονται μέντοι γε αὐτοῦ ἄλλοι λόγοι καὶ δὴ καὶ ὁ πρὸς Διογείτονα ἐπιτροπῆς· πιθανήν τε γὰρ καὶ καθαρὰν τὴν διήγησιν ποιεῖται. ἀλλ' οὐκ εὐθὺς ἐπὶ τὰς αὐξήσεις καὶ τὰς δεινώσεις, ὅπερ πολλοὶ πάσχουσιν, ὑπάγεται. καὶ γὰρ οὐδ' ἔστιν οἰκεῖα τὰ τοιαῦτα τῆς πρώτης διδασκαλίας τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα χώραν ἔχει καταλέγεσθαι. καὶ πολλὴν δὲ καθαρότητα καὶ σαφήνειαν ἔν τε τοῖς πράγμασι καὶ ταῖς λέξεσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ λόγου προβάλλεται ἀρχῆς. ὥςπερ καὶ τὸ σχῆμα κατ' εὐθεῖαν ἁρμόζον ἀφηγήσει, καὶ τὸ μηδὲν τῶν ἔξωθεν συνεφέλκεσθαι. τὸ δὲ τῆς ἁρμονίας, αὐτοῦ κάλλος οὐ παντός ἐστιν αἰσθάνεσθαι, καὶ γὰρ δοκεῖ μὲν ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε συγκεῖσθαι, εἰς ὑπερβολὴν δὲ κόσμου κατεσκεύασται. καὶ ἁπλῶς, ὁ λόγος ἄξιος θαυμάσαι κατά τε τὰ σχήματα καὶ τὰ νοήματα, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν ἐναρμόνιον τούτων συνθήκην, καὶ τὴν εὕρεσιν καὶ τάξιν τῶν ἐνθυμημάτων τε καὶ ἐπιχειρημάτων ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ σηκοῦ λόγος, ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδός ἐστιν ἱερᾶς ἐλαίας. ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίου ἔκ τε τῶν κεφαλαίων δῆλον, καὶ ἐκ τῶν περὶ αὐτοῦ ἐπιχειρημάτων, ἐξ αὐτοῦ γε τοῦ προοιμίου, τῆς τε διηγήσεως, καὶ τοῦ ἐπιλόγου. πάνυ γὰρ δαιμονίως, καὶ κατὰ τὴν εἰθισμένην τῷ ἀνδρὶ ἐν τῇ ἁπλότητι lxxxi
δεινότητά ἐστιν ἐξειργασμένα ταῦτα καὶ τὸ κατ' ἐνθύμημα, ἀλλὰ μὴ κατ' ἐπιχείρημα προάγειν τὰς ἀποδείξεις, τοῦ Λυσίου μάλιστα τὸ ἰδίωμα ἀπαγγέλλει, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ καθ' ἓν διατρίβοντα μηκύνειν τὸν λόγον, τῆς τοῦ Λυσίου ἐστὶν ἀκριβείας· καὶ τὸ εὐπαγὲς τῶν λόγων καὶ τὸ διὰ βραχύτητος πολλὴν παρέχειν ἡδονήν· ὃ μετά γε Δημοσθένην οὗτος μόνος τῶν ἄλλων ῥητόρων φαίνεται κατορθώσας· καὶ τὸ κάλλος δὲ τῆς διατυπώσεως, ἐν ᾧ μήτε Πλάτωνος, μήτε Δημοσθένους, μήτε Αἰσχίνου τὸ ἔλαττόν ἐστιν ἀπηνεγμένος. ἰδίωμα δὲ Λυσίου, καὶ τὸ τὰς ἀντιθέσεις προάγειν, μηδαμῶς μὲν ἐμφαινούσας τὸ ἐπιβεβουλευμένον, τὸ δὲ ὑπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἐπεσπασμένον δεικνύειν. Τεκμήριον δὲ τῆς Λυσιακῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ἐν πάσῃ τῇ περιόδῳ τῶν κώλων εὐάρμοστον, καὶ μετὰ καθαρότητος εὐανθές. Παῦλος δέ γε ὁ ἐκ Μυσίας, τόν τε περὶ τοῦ σηκοῦ λόγον, οὐδὲν τῶν εἰρημένων συνιεὶς, τῆς τε γνησιότητος τῶν Λυσιακῶν ἐκβάλλει λόγων· καὶ πολλοὺς καὶ καλοὺς ἄλλους εἰς νόθους ἀποῤῥιψάμενος πολλῆς καὶ μεγάλης τοὺς ἀνθρώπους ὠφελείας ἀπεστέρησεν, οὐχ εὑρισκομένων ἔτι τῶν ὑπὸ διαβολὴν πεσόντων. ἅπαξ γὰρ ἀποκριθέντες παρεωράθησαν, ἐπικρατεστέρας τῆς διαβολῆς ὥςπερ καὶ ἐπ' ἄλλων πολλῶν, ἢ τῆς

'Αμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ'] F. ἀμφιβάλλεται μὲν παρ' ἐνίοις ὁ π. τ. σ. λόγος. TAYLOR.

ἀληθείας γεγενημένης. Ἔστι δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθήνασθαι, ἐπιτήδειος δὲ τοὺς πρὸς αὔξησιν διαθεῖναι λόγους. Τινὲς μὲν οὖν τῶν περὶ τοὺς ῥητορικοὺς διατριβόντων λόγους οὐκ ὀρθῶς ὑπήχθησαν εἰπεῖν περὶ Λυσίου, ὡς ἀποδεῖξαι μὲν τὰ ἐγκλήματα, παρ' ὅντινα οὖν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, τὸ προκεκριμένον ἔχει· αὐξῆσαι δὲ ταῦτα πολλῶν ἐνδεής. καὶ γὰρ ἐλέγχονται φανερῶς ὑπὸ τῶν αὐτοῦ λόγων, πολὺ τῆς ἐπ' αὐτὸ διασφαλλόμενοι κρίσεως· καὶ μάλιστά γε τούτους ὁ κατὰ Μνησιπτολέμου διελέγχει. θαυμαστῶς γὰρ τὴν κατηγορίαν πρὸς μέγεθος οὗτος ηὔξησε. Καικίλιος δὲ ἁμαρτάνει, εὑρετικὸν μὲν τὸν ἄνδρα, εἴπερ ἄλλον τινὰ, συνομολογῶν, οἰκονομῆσαι δὲ τὰ εὑρεθέντα οὐχ οὕτως ἱκανόν. καὶ γὰρ κἂν τούτῳ τῷ μέρει τῆς ἀρετῆς τοῦ λόγου οὐδενὸς ὁρᾶται φαυλότερος. Εἶδε δὲ μειράκιον Δημοσθένην ὄντα· παῖς δὲ γέγονεν ὁ Λυσίας Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου, γένος μὲν Συρακούσιος, μετανάστης δὲ γεγονὼς εἰς Ἀθήνας, πόθῳ τε τῆς πόλεως, καὶ τῆς Περικλέους τοῦ Ξανθίππου φήμης. ἐν ᾗ τὰ μὲν πρῶτα συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν Ἀθηναίων· ὕστερον δὲ, τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν στελλούσης τῆς πόλεως ᾤχετο καὶ αὐτὸς σὺν τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν ἀδελφῶν Πολεμάρχῳ, ἐφ' ᾧ τοῦ πατρῴου μετασχεῖν κλήρου. ἔτος δὲ πέντε καὶ δέκατον ἦγε, καὶ διέτριβεν ἀκροώμενος Τισίου τε καὶ Νικίου τῶν Συρακουσίων, οἰκίαν δὲ κατασκευασάμενος καὶ κλήρου τυχὼν ἐπολιτεύετο τῶν πολλῶν οὐκ ἐνδεέστερον, ἕως Κλεάρχου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος. τῷ δὲ ἑξῆς ἐνιαυτῷ Ἀττικίζειν αἰτιαθεὶς μεθ' ἑτέρων τριῶν ἐξέπεσε τῆς πατρίδος. Ἀθήνησι δὲ παραγεγονὼς, τῶν Τετρακοσίων τὴν πόλιν ἐχόντων, διέμεινεν αὐτόθι· τῶν Τριάκοντα δὲ τὴν πόλιν ἀντικατασχόντων, ἑπτὰ μὲν ἔτη διέμεινεν· ἀφαιρεθεὶς δὲ τὴν οὐσίαν καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον ἀποβαλὼν, αὐτὸς μόλις διαδρὰς τὸν ἐπικρεμάμενον ὄλεθρον διῆγεν ἐν Μεγάροις. Τῶν δ' ἀπὸ Φυλῆς ἐπιθεμένων τῇ καθόδῳ χρησιμώτατος ἁπάντων γέγονε τῇ πράξει. χρήματά τε γὰρ αὐτὸς δραχμὰς δισχιλίας παρέσχε, καὶ ἀσπίδας διακοσίας. σταλεὶς δὲ σὺν Ἕρμωνι, ἐπικούρους τε ἐμισθώσατο τριακοσίους, καὶ Θρασύδαιον τὸν Ἠλεῖον ἔπεισε, ξένον ὄντα, αὐτῷ δύο τάλαντα παρασχεῖν. ἐφ' οἷς γράφει μὲν μετὰ τὴν κάθοδον ὁ Θρασύβουλος πολιτείαν αὐτῷ, ὁ δὲ δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν. Ἀρχῖνος δὲ διὰ τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι τὸ ψήφισμα, γράφεται γραφὴν παρανόμων τὴν δωρεάν. καὶ ἐπεὶ κατεγνώσθη τὸ ψήφισμα, τῆς μὲν πολιτείας ὁ Λυσίας ἀπελαύνεται, τὸν λοιπὸν δὲ χρόνον κατεβίω ἰσοτελὴς ὤν. καὶ τελευτᾷ αὐτόθι, τρία καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεγονώς. οἱ δὲ ἀφαιροῦσιν αὐτοῦ ἑπτά.

Τριῶν] Immo τριακοσίων, ut est in Dionysio, atque uti emendavi in Plutarcho. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX SUIDA.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος, ῥήτωρ· μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου· lxxxii
εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. Ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε· γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιέ ἐς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων τῆς ἀποικίας· εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' Ἀττικισμῷ ἐπανῆλθεν ἐς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι, ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν, πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς, ἐγκώμιά τε, καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ'· μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς· ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια.

ΛΥΣΙΟΥ ΒΙΟΣ.

EX LEXICO INEDITO EUDOCIÆ N. CCLXXIV. BIBL. COLBERTINÆ, NUNC REGIÆ, PARISIENSIS.

Περὶ τοῦ Λυσίου.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων· λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτους (l. τούτοις) ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. Ἔγραψε καὶ τέχνας ῥητορικὰς, καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ'· μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς.

TESTIMONIA VETERUM

DE LYSIA.

CICERO.

lxxxiii 1. *De Orat.* 118. Dissertissimus Orator Lysias.

3. *De Orat.* 16. Suavitatem Isocrates, subtilitatem Lysias, acumen Hyperides, sonitum Æschines, vim Demosthenes habuit.

In Brut. 17. Tum fuit Lysias, ipse quidem in causis forensibus non versatus, sed egregie subtilis Scriptor atque elegans, quem jam prope audeas Oratorem perfectum dicere. (Nam plane quidem perfectum et cui nihil admodum desit, Demosthenem facile dixeris.) Nihil acute inveniri potuit in iis causis, quas scripsit, nihil, ut ita dicam, subdole, nihil versute, quod ille non viderit: nihil subtiliter dici, nihil presse, nihil enucleate, quo possit fieri aliquid limatius: nihil contra grande, nihil incitatum, nihil ornatum vel verborum gravitate vel sententiarum, quo quidquam esset elatius.

Ibid. 31. Quodammodo est nonnulla in iis etiam inter ipsos [*Catonem sc. et Lysiam*] similitudo. Acuti sunt, elegantes, faceti, breves. Sed ille Græcus ab omni laude felicior. Habet enim certos sui studiosos, qui non tam habitus corporis opimos, quam gracilitates consectentur; quos, valetudo modo bona sit, tenuitas ipsa delectat: quanquam in Lysia sæpe sunt etiam lacerti, sic ut fieri nihil possit valentius.

lxxxiv *Orat.* 15. Dicat igitur Attice venustissimus ille Scriptor ac politissimus Lysias. Quis enim id possit negare? dum intelligamus hoc esse Atticum in Lysia, non quod tenuis sit atque inornatus, sed quod nihil habeat insolens aut ineptum.

Ibid. 16. Qui Lysiam sequuntur, causidicum quendam sequuntur, non illum quidem amplum atque grandem, subtilem et elegantem tamen, et qui in forensibus causis possit præclare consistere.

Ibid. 132. Dum imitari Lysiam vult, alterum pene Demosthenem.

De optimo genere Oratorum. Imitemur, si poterimus, Lysiam, et ejus quidem tenuitatem potissimum. Est enim multis in locis grandior: sed quia et privatas ille plerasque, et eas ipsas aliis, et parvarum rerum causulas scripsit, videtur esse jejunior, quoniam se ipse consulto ad minutarum genera causarum limaverit.

DIONYSIUS HALICARNASSENSIS.

De Oratoribus. Ὁ Λυσιακὸς λόγος πρὸς το χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν αὐτάρκης, καὶ τὸ μὲν αὐχμηρὸν ἐκπεφευγὼς, πάνυ δὲ σύντομος καὶ στενὸς κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν, ἔτι δὲ καὶ κομψὸς καὶ ἀληθὴς, καὶ τῶν Ἀττικισμῶν εὔχαρις. οὐ μὴν συνεχῶς αὐξητικὸς, πλὴν τοῦ σκοποῦ λεληθότως ἐπιτυγχάνων, μετὰ κεκραμένης τῆς κατὰ τὴν χάριν ἡδονῆς· ὡς ἀναγινωσκόμενον μὲν, οὐχ ὅλον [l. εὔκολον] νομίζεσθαι, χαλεπὸν δὲ εὑρίσκεσθαι ζηλοῦν πειρωμένοις. μάλιστα δὲ ἐπιτευκτικὸς ἐν ταῖς διηγήσεσιν· ἰσχνότητι γὰρ τῆς φράσεως ασφῆ καὶ ἀπηκριβωμένην ἔχουσι τὴν τῶν πραγμάτων ἔκθεσιν.

In Judicio de Isæo §. 3. Ἡ μὲν γὰρ [Λυσίου λέξις] ἀφελής τε καὶ ἠθικὴ μᾶλλον ἐστίν· σύγκειταί τε φυσικώτερον, καὶ ἐσχημάτισται ἁπλούστερον· ἡδονῇ τε καὶ χάριτι πολλῇ κέχρηται. ἡ δὲ Ἰσάιου τεχνικωτέρα, κ. τ. λ.

Ibid. §. 16. Τοῦ Λυσίου μὲν οὖν τις ἀναγινώσκων τὰς διηγήσεις, lxxxv
οὐδὲν ἂν ὑπολάβῃ λέγεσθαι κατὰ τέχνην ἢ πονηρίαν, ἀλλ᾽ ὡς φύσις καὶ ἡ ἀλήθεια φέρει· αὐτὸ τοῦτο ἀγνοῶν, ὅτι τῆς τέχνης τὸ μιμήσασθαι τὴν φύσιν αὐτῆς μέγιστον ἔργον ἦν.

Ibid. §. 18. Δοκεῖ Λυσίας μὲν, τὴν ἀλήθειαν διώκειν μᾶλλον· Ἰσαῖος δὲ, τὴν τέχνην· καὶ ὁ μὲν στοχάζεσθαι τοῦ χαριέντως· ὁ δὲ, τοῦ δεινῶς.

Ibid. §. 20. Οὐδένα ἡγούμενος οὔτε ἀκριβέστερον, οὔτε χαριέστερον γεγονέναι Λυσίου.

Ibid. Τούτων δή φημι τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν παραπλησίων τούτοις, διαφέρειν οἰόμενος Λυσίαν, καὶ ὥσπερ ἀρχέτυπον ὑπογράφων ὑπερέχειν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα, ταύτης τῆς προαιρέσεως τῶν λόγων ἐποιησάμην κανόνα.

In Judicio de Dinarcho §. 6. Λυσίας ἔν τε τοῖς ἰδίοις καὶ τοῖς δημοσίοις ἀγῶσιν, αὐτὸς αὐτῷ ὁμολογούμενός ἐστιν, εἴς τε τὸν λεκτικὸν τρόπον, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων σαφήνειαν, καὶ σύνθεσιν, αὐτοφυῆ μὲν καὶ λείαν εἶναι δοκοῦσαν, παντὸς δὲ λόγου κατὰ τὴν ἡδονὴν διαφέρουσαν.

Ibid. §. 7. Ἔστωσαν δή τινες ἐπιγραφόμενοι λόγοι, καὶ ὄντες, Δεινάρχου, πολλὴν ἔχοντες πρὸς τὰ Λυσιακὰ ὁμοιότητα· Τούτων ὁ βουλόμενος ποιεῖσθαι τὴν διάγνωσιν, πρῶτον μὲν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου θεωρείτω· ἔπειτ᾽, ἐὰν μὲν ἀρετήν τε καὶ χάριν τοῖς λόγοις ἐπανθοῦσαν ἴδοι, καὶ τὴν τῶν ὀνομάτων ἐκλογὴν ἐνοῦσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἄψυχον εἶναι τῶν λεγομένων, θαῤῥῶν λεγέτω τούτους Λυσίου. ἐὰν δὲ μήτε χαρίεν ὅμοιον εὑρίσκῃ, μήτε τὸ πιθανὸν, καὶ τὸ τῶν ὀνομάτων ἀκριβὲς, μήτε τῆς ἀληθείας ἁπτόμενον, ἐν τοῖς Δεινάρχου λόγοις αὐτοὺς ἐάτω.

De admiranda vi dicendi in Demosthene §. 2. Ἐτελείωσε δ᾽ αὐτὴν [simplicem ideam orationis] καὶ εἰς ἄκρον ἤγαγε τῆς ἰδίας ἀρετῆς Λυσίας ὁ Κεφάλου, κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Γοργίᾳ τε καὶ Θουκυδίδῃ γενόμενος.

Ibid. 11. Ἃ δὲ παρὰ τὸν *** καὶ ἀκριβῆ, καὶ καθαρὸν, καὶ ζηλωτὸν, lxxvi

ἀπὸ τοῦ διαλάμψαντος ἐν αὐτῷ· Λυσιακὸς δ' ἂν εἰκότως λέγοιτο· τοιαῦτα.

Ibid. 13. Ταῦτα οὐ καθαρὰ καὶ ἀκριβῆ καὶ σαφῆ καὶ διὰ τῶν κυρίων καὶ κοινῶν ὀνομάτων κατεσκευασμένα, ὥσπερ τὰ Λυσίου; ἐμοὶ μὲν γὰρ ὑπάρχειν δοκεῖ. Τί δέ, οὐχὶ σύντομα, καὶ στρογγύλα, καὶ ἀληθείας μεστὰ, καὶ τὴν ἀφελῆ καὶ ἀκατάσκευον ἐπιφαίνοντα φύσιν, καθάπερ ἐκεῖνα; Πάντων μὲν οὖν μάλιστα. Οὐχὶ δὲ καὶ πιθανὰ, καὶ ἐν ἤθει λεγόμενά τινι, καὶ τὸ πρέπον τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις τε καὶ πράγμασι φυλάττοντα; ἡδονῆς δὲ ἄρα, καὶ πειθοῦς, καὶ χαρίτων, καιροῦ τε καὶ τῶν ἄλλων, ἃ πᾶσι τοῖς Λυσιακοῖς ἐπανθεῖ λόγοις, ἆρα οὐχὶ πολλὴ μοῖρα;

Ibid. Φυσική τις ἐπιτρέχει τοῖς Λυσίου λόγοις εὐστομία καὶ χάρις, ᾗ προὔχει, πλὴν Δημοσθένους, τῶν ἄλλων ῥητόρων.

In Judicio de Thucydide 53. Ἀντιφῶν, Λυσίας, Ἰσοκράτης, οἱ πρωτεύσαντες τῶν τότε ῥητόρων.

DIO CHRYSOSTOMUS.

Περὶ λόγου ἀσκήσεως. p. 256. Edit. Morell. 1604.

Λυσίαν δὲ βραχύτητι καὶ ἁπλότητι καὶ συνεχείᾳ διανοίας, καὶ τῷ λεληθέναι τὴν δεινότητα.

QUINTILIANUS.

Instit. Orat. III. 8. Neque enim minus viciosa est Oratio, si ab homine, quam si a re, cui accommodari debuit, dissidet: ideoque Lysias optime videtur in iis, quæ scribebat indoctis, servasse veritatis fidem.

Ibid. IX. 4. Neque mihi, quamlibet magnus Auctor, Cicero persuaserit, Lysiam, Herodotum, Thucydidem parum studiosos ejus
lxxxvii fuisse. Genus fortasse sint secuti non idem, quod Demosthenes aut Plato, quanquam et ii ipsi inter se dissimiles fuerunt. Nam neque illud in Lysia dicendi textum tenue atque rarum lætioribus numeris corrumpendum erat. Perdidisset enim gratiam, quæ in eo maxima est, simplicis atque inaffectati coloris: perdidisset fidem quoque.

Ibid. X. 1. His ætate Lysias major, subtilis atque elegans, et quo nihil, si Oratori satis sit docere, quæras perfectius. Nihil enim est inane, nihil arcessitum, puro tamen fonti, quam magno flumini propior.

Ibid. XI. 1. Lysias, qui tum in dicendo præstantissimus habebatur.

Ibid. XII. 10. Nam quis erit hic Atticus? Sit Lysias, hunc enim amplectuntur amatores istius nominis modum.

Ibid. Quid Periclea? Similemne credimus Lysiacæ gracilitati.

GELLIUS.

II. 5. Favorinus de Lysia et Platone solitus est dicere, Si ex Platonis, inquit, oratione verbum aliquod demas mutesve, atque id commodissime facias, de elegantia tantum detraxeris; si ex Lysiæ, de sententia.

HERMOGENES.

De formis Orat. tom. 2. p. 338. Edit. Port.

Πολλὰ τῶν τοιούτων ἐν ἰδιωτικοῖς τὰ παραδείγματα, καὶ πλείονά γε παρὰ τῷ Λυσίᾳ καὶ τῷ Ὑπερίδῃ. φύσει γὰρ οἱ ἄνδρες ἠθικώτεροι.

Ibid. p. 366. *Τοῦ δ' αὖ μὴ δοκοῦντος μὲν εἶναι δεινοῦ, ὄντος δὲ ὡς ἀληθῶς τοιούτου, παραδείγματά εἰσι σχεδὸν ἅπαντες οἱ ἰδιωτικοὶ τοῦ Δημοσθένους λόγοι, καὶ τῶν δημοσίων δὲ οὐκ ὀλίγα μέρη· τά γε μὴν τοῦ Λυσίου θαῤῥῶν ἴσως εἴποι τις ἂν, ὅτι πάντα.*

Ibid. p. 386. *Πλεῖστόν γε μὴν αὐτοῦ* [i. e. *λόγου ἁπλῶς πολιτικοῦ*] lxxxviii *μέτεστι Λυσίᾳ τε καὶ Ἰσαίῳ καὶ Ὑπερίδῃ. διὸ δὴ καὶ μάλιστά εἰσι πιθανοί. διαφέρουσι δὲ οὗτοι ἀλλήλων, ὅτι τῷ μὲν Λυσίᾳ μετὰ τούτων, καὶ τὰ τῆς ἐπιμελείας μετρίως ὕπεστι, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σφόδρα ἀνεμφάτως.*

LONGINUS.

Sect. XXXIV. *Ὁ μὲν γὰρ Ὑπερίδης πρὸς τῷ πάντα, ἔξω γε τῆς συνθέσεως, μιμεῖσθαι τὰ Δημοσθένεια κατορθώματα, καὶ τὰς Λυσιακὰς ἐκ περιττοῦ περιείληφεν ἀρετάς τε καὶ χάριτας.*

JULIANUS.

Epist. XLII. *Τί οὖν δὲ Ὁμήρῳ μέντοι καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Δημοσθένει μέντοι, καὶ Ἡροδότῳ καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Ἰσοκράτει, καὶ Λυσίᾳ θεοὶ πάσης ἡγοῦνται παιδείας.*

THEMISTIUS.

P. 329. Edit. Harduin. Par. 1684.

Καὶ τηνικαῦτα οὐ κατώκνεις οὐδὲ ἐδεδοίκεις μή τίς σε μειρακιεύεσθαι ὑπολάβοι ἁμιλλωμένην πρὸς Λυσίαν καὶ Θουκυδίδην.

MARCIANUS CAPELLA.

Lib. V. Post hos tamen in diversis agminibus Oratores emeriti, ac præ se ferentes insignium culmen meritaque linguarum Æschinem, Isocratem, Lysiamque conspiceres.

IOANNIS TAYLORI
LECTIONES LYSIACÆ.

Pag. ed. Tayl.

CAP. I.

675 Lysiæ plures. Lysias pro Lysippo. Emendantur Parœmiographi. Φιλοδικία Atheniensium. Curia ἐπὶ Δελφινίῳ. Apollo Delphinius. Plauti et Terentii Error. Demosthenes emendatus. Locus Varronis apud Nonium Marcellum fœdissimo errore liberatus. Molendinæ pœna, cetera.

Editioni nostræ coronidem jam impositurus, atque ocium nactus a labore omnium, quos unquam sumpsi, improbissimo, institui, ut primus essem, qui messi meæ falcem admoverem, ut quæ a me emendata aut elucidata sint, opera non indiligenti percurrerem. Eo sc. animo, ut, siquid a me inclementer nimis dictum sit, id pro indicto haberem: ambitiose, reciderem: ambigue, arguerem: siquid mutandum, notarem: ut obscurioribus lucem, ingeniosis (si tam magnificam orationem, benevole lector, non reformides) auctoritatem adderem; ut denique nonnullorum exspectationibus morem gererem, qui de arido nimis hoc notandi genere conquesti quædam præterea adferri volunt, quæ vel Auctoris indolem et scribendi genus, vel Gentis domi bellique instituta, vel Fori denique judiciorumque consuetudinem exponere atque illustrare possint. Quorum demum consilium eousque sum secuturus, ut me interea meæ operæ non pœniteret. Neque enim eo sum ab literis ocio, aut, quod isti fortasse verius esse existimaverint, ea ingenii cultura et lepore, ut mihi licere arbitrarer desidi inter delicatulos hodiernæ Criticæ litare, ad trutinam nescio quam imaginariam Auctorem nostrum exigere, troporum schematumque varietates indagare, Veneresque, ut aiunt, orationis expromendo bonam ætatem conterere bonamque chartam consumere. Novi profecto ex hoc aucupio facillime me meos labores ex fatali illo vico redempturum, ubi odores veneunt: at ego lævus eas semper in ambitione literaria partis secutus fuerim, ut talis mihi lectores contingere exoptarem, qualis amicos desumerem, paucissimos, sed cordatos. In hac quoque notularum mantissa pulchram satis opportunitatem mihimet comparasse videor, ut subductis probe rationibus et pensitato mecum meo commentandi charactere, nonnullorum hominum reprehensiones deprecarer, si qui id, quod in Criticorum laboribus maxime sit solenne, in nostris exspectarent: nempe, ut quos in eadem palæstra mecum desudasse conspexerim, eos omnis conviciis probrisque proscinderem, malaque ingererem multa. Meus longe aliter fuit animus et sententia, diuque mecum dolui, humanissima studia profitentis humana omnia a se aliena exi-

stimare. Veterum ea fuit sapientia, ut Mercurium Gratiis *πάρεδρον* locarent, *ὡς μάλιστα τοῦ λόγου τὸ συγκεχαρισμένον καὶ προσφιλὲς αἰτοῦντος.* Plutarch. Dissert. Moral. III. Quosnam ergo decebit magis ab omni acerbitate orationis abesse, atque (ut Plato de Xenocrate dixit) *ταῖς Χάρισι θύειν*, quam in liberalissimis disciplinis enutritos, in literis cultissimis exercitatos, qui denique in docendo flectendoque animum legentis non mediocrem artificii sui partem poni viderint? Unum quod attinet Andream Schottum Antuerpiensem, siquid a me intemperanter nimis excidit, siquid ejus in republica literaria existimatione indignum, aut mea in eadem novitate, habeto id omne mihi jam defervescente ingenio atque in se redeunte, serio displicuisse:

QVAE. HIC. VEL. ALIAS. SCRIPSI. DIXI. FECI. 676
EX. HVMANITATIS. OFFICIO. SCRIPTA. DICTA. FACTA. SVNTO.
QVAE. SECVS. INSCRIPTA. INDICTA. INFECTA. HABENTOR.

Ad Lysiam redeo, cujus rota currente adcrescebat *ὁμωνύμων* numerus. Adponatur itaque p. 3. ed. Tayl. (XVIII.) Lysias bis Ciliciæ Præses sub Diocletiano Imp. Vid. Surium de SS. historiis ad Aug. XXIII. et Octob. XXX. Ruinart. Act. Sincer. primorum Martyrum, Lipomannum, etc. (XIX.) Lysias natione Græcus, sub eodem Diocletiano et Licinio Impp. Armeniæ finibus tutandis cum exercitu præfectus. Vid. Bolland. de SS. MM. Sebastenis ad Feb. III. et alibi. (XX.) Lysias Christianus unus ex XI. fidelibus, qui Epistolam Actis Martyrum SS. Tarachi, Probi et Andronici præfixam consignaverunt. Ruinart. ad A. C. CCCIV. Lysiam interea, qui in nostra classe locum obtinet XII. debemus, ut monui, (p. 2.) Adagiorum Centuriatoribus. Vid. Lucil. Tarch. etc. *Βοῦς ἐν πόλει.* Nam si per bovem, *ὃν ἀνέθηκε Λυσίας ἐν Ἀκροπόλει*, intelligunt Tauri statuam, quæ Athenis in Arce visebatur, vehementer errant. Bos ille non erat Lysiæ, sed Senatus Areopagitici donarium. *Ἔστι δὲ καὶ ταῦρος ἀνάθημα τῆς βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐφ' ὅτῳ δὲ ἀνέθηκεν ἡ βουλή, πολλὰ ἄν τις ἐθέλων εἰκάζοι.* Pausan. Attic. c. 24. *Βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς.* Hesych. Sed non ea statua, verum prodigium quondam, idque non Athenis, sed Romæ visum proverbio *Βοῦς ἐν πόλει*, auctoritatem dedit. Procop. de bello Gotthic. IV. 21. *Ἔλεγεν οὖν ὁ Ῥωμαῖος οὗτος, ὡς ἄρχοι μὲν Ἰταλίας ποτὲ Ἀταλάριχος ὁ Θευδορίχου θυγατριδοῦς· βοῶν δέ τις ἀγέλη ἐς Ῥώμην ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον ἀμφὶ δείλην ὀψίαν ἐξ ἀγροῦ ἥκει διὰ τῆς ἀγορᾶς, ἣν φόρον Εἰρήνης καλοῦσι Ῥωμαῖοι — ἔστι δέ τις ἀρχαία πρὸ ταύτης δὴ τῆς ἀγορᾶς κρήνη, καὶ βοῦς ἐπὶ ταύτης χαλκοῦς ἕστηκε Φειδίου (οἶμαι) τοῦ Ἀθηναίου ἢ Λυσίππου ἔργον. ἀγάλματα γὰρ ἐν χώρῳ τούτῳ πολλὰ τούτοιν δὴ τοῖν ἀνδροῖν ποιήματα — ἕνα δὲ ταῦρον ἔφη τῶν τηνικάδε παριόντων εὐνοῦχον τῆς τε ἀγέλης ἀπολειπόμενον, καὶ ταύτης δὴ τῆς κρήνης ἐπιβατεύσαντα, καθύπερθε βοὸς τοῦ χαλκοῦ στῆναι· τύχῃ δέ τινι παριόντα τινὰ, Τοῦσκον γένος, κομιδῇ ἄγροικον δόξαντα εἶναι, ξυμβάλλοντα τὸ ποιούμενον φάναι (εἰσὶ γὰρ μαντικοὶ καὶ εἰς ἐμὲ Τοῦσκοι) ὡς εὐνοῦχός ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης.* Hæc Procopius. Nimirum hic est ille bos, quem Lysippus Sicyonius signis clarus, (de quo plurima Pausanias, Plinius, Horat. Propertius aliique) ex ære fecit, non Lysias consecravit. *Βοῦς Λυσίου* sc. pro *Βοῦς Λυσίππου*, sive ut in MSS. Codd. exarari solet *Λυσ^{ου}*, quo pacto nonnulli Codd. Steph. Byzantini pro *Λύσιππος*,

Λύσις habent. De nomine Lysiæ hæc dicta sunto. Causam autem hanc nostram, in qua de Eratosthenis nece quæstio agebatur, judicabant *'Εφέται*, viri sc. LI. *ἀριστίνδην* electi, qui ad Apollinis Delphinii judicabant *ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων μὲν δεδρακέναι φόνους, κατὰ νόμους δέ.* De cæde enim apud Atheniensis præter Areopagum cognoscebat. I. Curia *ἐπὶ Παλλαδίῳ*, si erat involuntaria: II. *ἐπὶ Πρυτανείῳ*, si de Auctore non liquebat: III. *ἐν Φρεάττει*, ubi aliquis ob cædem involuntariam solum vertens nova interea teneretur: IV. *ἐπὶ Δελφινίῳ* denique, ubi quis jure ac recte cæsum contenderet. Nam, ut ait Cic. pro Milone—"An est quisquam, qui hoc ignoret, cum de homine occiso quæratur, aut negari solere omnino esse factum, aut recte ac jure factum esse defendi?" In hisce omnibus aio quæsitum esse de cæde. Ejus erat leporis scomma, quod in h. populum jaciebat Lucian. Icaro. Menip. *Καὶ ὁ Φοίνιξ δὲ ἐνεπορεύετο, καὶ ὁ Κίλιξ ἐλῄστευε, καὶ ὁ Λάκων ἐμαστιγοῦτο, καὶ ὁ 'Αθηναῖος ἐδικάζετο*: et Aristoph. Equit. 1313.

> *Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι*
> *Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν.*

De hisce Curiis plurima plurimi: optime omnium Demosth. c. Aristocr. et Poll. VIII. 10. Adjungant, quibus ea non satisfaciant Pausan. Attic. c. 28. Sigon. de Republica Athen. III. 2. et Meurs. Areop. cap. extr. ut de Lexicis taceam. Neque fuissem hic in propatulo moratus, ni magnis hominibus dubitationem vidissem injectam de loco, ubi agebatur causa. Neque denuo asseram has Curias ita fuisse provinciis distinctas, ut vel rerum necessitati vel diuturnitati temporis earum usus non aliquando cederet. Lege Demosth. c. Bœot. Isocr. Except. c. Callimach. et Valer. Max. VIII. 1. Sed quis ille Apollo Delphinius, cedo, et unde dictus? qui non solum Athenis hujusmodi ædis nactus est, de quibus vide Plutarch. in Theseo et Pausan. in Attic. verum etiam, ut constat ex *σχ.* in Pind. in honore fuit Æginensibus, et Mensi, Sacris et Ludis nomen dedit, atque
677 apud Chalcedensis itidem nactus est fanum sui cognominis; cujus postea in communionem adscitus T. Flaminius, ut liquet ex Plutarch. in vita.

Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΗΡΑΚΛΕΙ. ΤΟ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ.
Ο. ΔΗΜΟΣ. ΤΙΤΩΙ. ΚΑΙ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΤΟ. ΔΕΛΦΙΝΙΟΝ.

Plane aliena sunt et fabulam redolent, quæ de eo Etymo habet idem Plutarch. in libro de solertia Animalium: quam licet historiam tangit Homerus, sive quis alius, in hymnis, atque ære adhuc servant nummi Tarentinorum: Aliena item, quæ *σχ.* Lycophronis 208. Apollo, credo, et Diana *δελφικοὶ* vel *δελφίνιοι* ideo dicti, quod erant *uterini*. Nam et Diana *Δελφινία* dicta. *Τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ ἱδρύθη μὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, λέγεται δὲ 'Απόλλωνι Δελφινίῳ καὶ 'Αρτέμιδι Δελφινίᾳ.* Poll. VIII. 10. Eamque conjecturam adjuvat locus Laertii in Thalete §. 29. Phiala enim a Collegio Sapientum renunciata et ad Thaletem reversa, *'Ο δὲ τῷ Διδυμαίῳ 'Απόλλωνι ἀπέστειλεν, εἰπὼν οὕτω κατὰ τὸν Καλλίμαχον·*

> *Θαλῆς με τῷ μεδεῦντι Νειλέῳ δῆμου*
> *Δίδωσι, τοῦτο δὶς λαβὼν ἀριστεῖον.*

Τὸ δὲ πεζὸν οὕτως ἔχει. Θαλῆς 'Εξαμίου Μιλήσιος 'Απόλλωνι Δελφινίῳ

῾Ελλήνων ἀριστεῖον δὶς λαβών. Sed me nimium tenuit πολυώνυμος iste Deus, cujus Epitheta fortasse æque ac Oracula tenebris delectantur suis. Jam meminisse oportet me in Auctore purissimo versari, dissimillimoque istius Dei antistiti, quæ

ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοὴν
Δαφνηφάγων φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα
Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμουμένη.

Simplex, inquam, noster, et purissimus, nullibi tamen simplicior, quam ubi rem gestam narret. Cujusmodi hic habes de uxore domum ducta, ad funus prodeunte, ab adultero denique in stupri consuetudinem in-lecta. Ἐπ' ἐφορὰν αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα χρόνῳ διαφθείρεται. p. 11. ed. Reisk. *Effertur. Imus. Funus procedit. Sequimur.* Terentius verbis quasi ritualibus. Sed neque Plautus, neque Terentius in palliatis suis tam severe mores Græcorum servant, quin aliquando immisceant domesticos. Nam Simo ille apud Terentium, utut Romæ *funus sequi* liceret, id tamen Athenis Atticis non potuit. Ita enim instituit Solo, ut videbis apud Demosth. adv. Macart. [p. 1071. 1. ed. R.] Τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον ὅπως ἂν βούληται· ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ᾗ ἂν προθῶνται, πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, βαδίζειν δὲ τοὺς ἄνδρας πρόσθεν ὅταν ἐκφέρωνται, τὰς δὲ γυναῖκας ὄπισθεν. Quæ verba leviter sunt corrupta, cum legi debeat, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ ἂν προθῶνται, ut loqui semper observantur scriptores gravissimi atque Ἀττικώτατοι. e. g. Plato in Sympos. init. Τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί. Idem in Apolog. Socrat. Τῇ γάρ που ὑστεραίᾳ δεῖ με ἀποθνήσκειν ἢ ᾗ ἂν ἔλθοι τὸ πλοῖον. Sed prius quam manum de tabula, occasione hinc quoque arrepta, more eorum, qui una fidelia duos parietes dealbant, emendamus etiam Varronem de vit. P. R. l. 3. apud Nonium Marcellum. "Propinquæ adolescentulæ etiam Anthracinis: Proximæ amiculo nigello, capillo demisso sequerentur luctum." Ain' vero, luctum? Immo *lectum*, si quidquam sit, quod credam aut certo sciam: lectum sc. in quo efferretur. Ego interea ad cetera pergam, ubi lectorem semel admonuero plurima ex hac oratione erui posse, quæ ad domesticas Atheniensium rationes expediendas, atque ad communia vitæ officia elucidanda pertinere possunt: Cujusmodi sunt p. 20. sqq. ed. R. de habitandi ratione, de cerussa feminarum, de obsonatorum ministeriis, de pistrini denique pœna apud Antiquos, quam servis nequam minitari solent in Comœdia: Ancillis maxime. Ter. Adelph. v. 3. 60.

"Atque ibi favillæ plena fumi ac pollinis
Coquendo sit faxo et molendo."

Namque ubi dicitur, Exod. xi. 5. "Morietur omne primogenitum in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis, qui sedet in solio suo, ad primogenitum Ancillæ, quæ est in Carcere," Hebræi habent אחר הרחים post molam. Eadem pœna hodie quoque mulctari infrugi mulieres apud Francofurtensis narrat *Burnettus* in Itinerario.

CAP. II.

678 **Plures Lysiæ Codd. MSS. Plagiarii antiqui. Emendatus Theo et Athenæus.**

Inter nitidissimi Scriptoris orationes ea maxime placuisse judicatur, quæ in nostra Editione, uti et in Aldina pariter, legitur secunda: a p. 49. ad 130. ed. R. Siquidem eam unice descriptam, quasi ceteris omnibus prælatam et lectitatam frequentius hodie servant Bibliothecæ quam plurimæ. Ex MS. Cod. Vaticano, itidemque alio S. Marci Venetiis nonnulla hujus orationis in melius restituit Muretus Var. Lect. XVII. 11. Præter compluscuIos Lysiæ Codd. MSS. quibus instructa est Bibliotheca Laurentiana, quæ est Florentiæ, Plutei IV. Cod. XXIV. hanc orationem continet, uti ex literis humanissimi Bern. Montefalconii V. C. ad me datis atque ex Langii Dani catalogo impresso intellexi. Habetur quoque in Biblioth. Coislin. Cod. CCXLVI. ætate et auctoritate venerabili: itemque in Cod. alio D. de Mesmes in Senatus Parisiensis Curia Principis: in Cod. Barocc. Oxoniis: Perizonii, Lugd. Batavorum in bibliotheca denique Augustana, præter eos Codices, quos nacti sunt istius Orationis H. Stephanus, Fr. Philelphus, aliique, atque demum exemplaria, quibuscum conferuntur libri duo in bibliothecis nostris Cantabrigiensibus. *Venustissima* certe oratio, et *pulcherrima*, siquid habeant Recentiorum testimonia, Victorii sc. et Mureti, auctoritatis. Gravissimum certe Scriptoris studiis et ætate pene æmuli judicium, Isocratis, qui ex hoc fonte in Panegyricam suam copiosissimos rivulos deduxit. Εὕροις δ' ἂν καὶ παρὰ Ἰσοκράτει ἐν τῷ Πανηγυρικῷ τὰ ἐν τῷ Λυσίου Ἐπιταφίῳ καὶ τῷ Ὀλυμπικῷ (vel melius fortasse Ὀλυμπιακῷ) Theo. c. 1. Add. Plutarch. in Isocrate, Philostratum et Photium, et quæ de ea re acutissime notavit ad auctorem nostrum eruditissimus Marklandus, prærepta mihi omni occasione dicendi. Veterum certe minor fuit in hac parte religio; nam eadem animi constantia, qua ex Nostro Isocrates, ex Isocratis vicissim oratione Panathenaica plurima in sua oratione ὁμωνύμῳ expressit Aristides. Vitas X Oratorum ita *descripsere* uterque et Photius, et Plutarchus, ut alterum ab altero *exscripsisse* fatearis. Unus est liber ejusdem Plutarchi de placitis Philosophorum et Galeni, qui inscribitur *Historia Philosophica*. Ita Philistus (si Theoni fides l. c. nam intercidit auctor): τὸν Ἀττικὸν ὅλον πόλεμον ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐκ τῶν Θουκυδίδου μετενήνοχε. Menander, teste Cæcilio apud Porphyr. de erudito auditu: ὅλον δρᾶμα ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος (quod sane mireris), Ἀντιφάνους τὸν Οἰωνιστὴν μετέγραψεν εἰς τὸν Δεισιδαίμονα. Et si quis Plutarchum in Crasso cum Appiani Parthicis (qui hodie exstant uterque) conferre velit, totum locum de Aristidis Milesiacis, spurcissimi scriptoris opere improbando, hunc ab illo vix literula una immutata inveniet mutuo sumpsisse. In forensibus sane Auctoribus nonnullæ erant quasi *voces legitimæ* et dicendi formulæ solenniores, in quibus a se invicem discrepare vix poterant, etiamsi id operam dedissent sedulam: Δέομαι — μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαι — ποιήσομαι ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων τοὺς λόγους. ὅθεν ῥᾷστα μαθήσεσθε — πειράσομαι διδάσκειν. Demosth. c. Aphob. 1. Ita Noster pro Mantitheo. p. 576, 9. ed. R. Δέομαι οὖν ὑμῶν, μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαί μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν, ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων: et c. Eratosthenem, p. 384. 7.

ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς, ὡς ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι. Et similiter, ineunte oratione c. Agoratum, p. 449. 7. *Ὅθεν οὖν ἡμεῖς τε ῥᾷστα διδάξομεν, καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν ἄρξομαι διηγεῖσθαι.* Vix tamen arbitror ita excusanda esse, quæ habet Lysias *de Aristophanis bonis*, init. paria, immo omnino eadem, quæ ante eum scripsit Andocides *de Mysteriis.* Utrumque locum exscribam, cum res sit inlustrior. Nescio tamen, utrum actum agam necne: neque enim Thomasium *de plagio literario* mihi serio id expetenti adhuc oculis usurpare contigit, qui mihi fortasse tota hac dissertatione supersedere potuisset. *Αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, εὔνοιαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγόροις· εἰδότας, ὅτι κἂν ἐξίσου ἀκροᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὔνοιαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγόροις. ἔτι δὲ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν ἥδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγόρων, ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων. οἱ δὲ αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, ἀδίκως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἑάλωσαν παρ' ὑμῖν* 679 *ψευδομαρτυριῶντες, ἡνίκ' οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὁπότ' οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηνται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι.* Andocides [p. 3. 9. ed. R.] *Αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥᾴδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ τῶν κατηγόρων. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἡμεῖς δὲ ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολογουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥστε ὑπὲρ πάντων τῶν πεπραγμένων, μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ' αὖ μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ, καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἑάλωσαν, ἡνίκα οὐδὲν ἦν πλέων τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ' οὖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους ἡγεῖσθαι πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν.* Lysias. p. 614, 10. ed. R. Si ex Foro in Scenam transeas, eadem pene rerum facies, et egregia ingeniorum paritas. Athen. l. 1. p. m. 13. *Παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων Πίνδαρος ἐπαινεῖ. Εὔβουλος δὲ φησὶ*

> *Ἄτοπόν γε τὸν μὲν οἶνον εὐδοκιμεῖν ἀεὶ*
> *Παρὰ ταῖς ἑταίραις τὸν παλαιὸν, ἄνδρα δὲ*
> *Μὴ τὸν παλαιὸν, ἀλλὰ τὸν νεώτερον.*

τὸ αὐτὸ δὲ καὶ Ἄλεξις σχεδὸν ἀπαραλλάκτως, τοῦ σφόδρα μόνου κειμένου ἀντὶ τοῦ ἀεί. Idem l. 3. p. m. 42. *Ἀντιφάνης μὲν ἐν Βοιωτίᾳ*

> *Α. Καὶ περὶ μὲν ὄψου γ' ἠλίθιον τὸ καὶ λέγειν*
> *Ὥσπερ πρὸς ἀπλήστους· ἀλλὰ ταυτὶ λάμβανε*
> *Πάρθενε τὰ μῆλα. Β. Καλά γε. Α. Καλὰ δῆτ' ὦ θεοί.*
> *Νεωστὶ γὰρ τὸ σπέρμα τοῦτ' ἀφιγμένον*
> *Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐστὶ παρὰ τοῦ βασιλέως.*
> *Β. Παρ' Ἑσπερίδων ᾤμην γε νὴ τὸν Φωσφόρον.*
> *Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι τρία*
> *Μόν'. Α. Ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πανταχοῦ*
> *Καὶ τίμιον.*

Ἔριφος δ' ἐν Μελιβοίᾳ αὐτὰ τὰ ἰαμβεῖα προσθεὶς ὡς ἴδια, τὰ τοῦ Ἀντιφάνους ἐπιφέρει

Παρ' Ἑσπερίδων ᾤμην γε νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
Φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλα τουτ' εἶναι τρία
Μόν'. B. Ἔστιν ὀλίγον τὸ καλὸν, ἔστι πανταχοῦ
Καὶ τίμιον· τούτων μὲν ὀβολὸν οὐ πολὺ
Τίθημι, λογιοῦμαι γὰρ — et quæ sequuntur.

Ubi nimirum voces *τὰ τοῦ Ἀντιφάνους* credo olim margini a lectore quodam fuisse adlitas e regione *Antiphanis* Iamborum, quos Eriphus suæ fabulæ inseruit. Quid enim in textu Athenæi potuere, nondum video. Pari passu ambulant Æschylus apud Athen. l. 1. p. m. 9.

Ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος
Γελωτοποιὸν, τὴν κάκοσμον οὐράνην
Ἔῤῥιψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρα
Πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη
Χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

et Sophocles ibid.

Ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
Ἔῤῥιψεν οὐδ' ἥμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρα
Κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον.

Eadem porro ratione Theophilus in Neoptolemo:

Οὐ συμφέρον νέα ἐστὶ πρεσβύτῃ γυνή.
Ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται
Ἑνὶ πηδαλίῳ, τὸ πεῖσμ' ἀποῤῥήξασα δὲ
Ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη.

quæ iisdem pene verbis ante eum Theognis.

Οὔτοι συμφέρον ἐστὶ γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
  Οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
Οὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν· ἀποῤῥήξασα δὲ δεσμὰ
  Πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

Pro *συμφέρον* legit *χρήσιμον* Clemens Alexandrinus Strom. l. 6. quem librum, uti et Euseb. Præparat. Evang. l. 10. adeat, qui *τὸ εὐεπίφορον εἰς κλοπὴν τῶν Ἑλλήνων* penitius inspicere velit. Plena est eorum messis: ego spicas tantum colligo. Ex Antiquis etiam olim de furto literario scripsere Alcæus de Ephori furtis, non quidem ad normam historiæ conscribendæ, sed per parœdiam. Aretades, cujus opus laudatur a Porphyr. apud Eusebium Præp. Evangel. l. 10. *περὶ συνεμπτώσεως*, sive de fortuita Auctorum convenientia. Aristophanes Grammaticus *ἐν ταῖς παραλλήλοιν Μενάνδρου τε καὶ ἀφ' ὧν ἔκλεψεν ἐκλογαῖς*. Latinus (vel juxta quosdam Cratinus) in libris IV. *περὶ τῶν οὐκ ἰδίων Μενάνδρου*. Lysimachus in libris II. *περὶ τῆς Ἐφόρου κλοπῆς*. Philostratus Alexandrinus *περὶ τῆς τοῦ Σοφοκλέους κλοπῆς*. Pollio, qui librum de Herodoti furto conscripsit, itemque Epistolam ad Soterindam de Ctesiæ plagiis, et libri, cui nomen inditum est *Ἰχνευταὶ*, ubi de Theopompo multa leguntur.

CAP. III.

Orationes Funebres Antiquorum, *sc.* Platonis, Periclis, Lysiæ, Hyperidis, Isocratis, 680
Demosthenis, et Archini. Emendantur Gellius, Suidas non semel, et Dionysius Halicarnassensis: locus porro Aristotelis vindicatur contra παραδιορθωτὰς quosdam. Isocrates junior orationem funebrem habuit. Νοθεύεται oratio funebris Demosthenis. Emendatur non uno in loco. Ordo tribuum Atheniensium. Emendatur Menander Rhetor. Elegans Marmor in Museo Carpineo. Inusitatæ Latinitatis exempla. Rapsata. Propugnatricem periculorum. Aristides insigni medela mactus.

Adhuc in ferali hoc argumento moramur, et Antiquorum luctui, si Lectori non ingratum fore videbitur, destinavimus schedas quoque proximas. Eorum ex epitaphiis sermonibus ætatem maximam tulerunt Platonis Menexenus, Periclis oratio quam immortalitati consecravit Thucydides l. 2. Lysiæ et Hyperidis. Ἔχομεν (ait auctor ex recentioribus) *Πλάτωνος καὶ Θουκυδίδου, καὶ Ὑπερίδου καὶ Λυσίου τοὺς ἐπιταφίους.* Theo. c. 2. Sola ex his ad nos non περιῆλθεν Hyperidis, quam laudant Diodor. Sic. l. 18. Plutarch. in vit. Dionys. Halic. in arte c. 6. Longinus §. 34. Harpocrat. in Πύλαι, ceterique. Ejus fragmentum pulcherrimum conservavit Stobæus, quod hic repræsentavimus. *Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι παραμυθεῖσθαι· τὰ γὰρ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κοιμίζεται· ἀλλ' ἡ φύσις ἑκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα ὁρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. ὅμως δὲ χρὴ θαῤῥεῖν, καὶ τῆς λύπης παραινεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον· καὶ μεμνῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς, ἧς καταλελοίπασιν. οὐ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασιν. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀκήρατον εἰλήφασιν, εὐδαίμονές τε γεγόνασι κατὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασι, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται· ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. πρὸς δὲ τούτοις, εἰ μέν ἐστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. εἰ δ' ἔστιν αἴσθησις ἐν ᾅδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἴη τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλείστης εὐδαιμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.* Serm. CXXIII. Quoniam autem de Isocratis funebri oratione nonnulla ab Antiquis memoriæ prodantur; atque etiamnum exstet, quæ Demostheni a quibusdam attribuitur, de iis nonnulla, sed breviter et succincte. Isocratem ἐν Ἐπιταφίῳ (ita enim, non Σωκράτην, quibusdam legere placet magis) laudat Aristoteles Rhetor. I. 9. et III. 14. Quæ si valeat conjectura, intelligendus est Aristoteles de oratione, quam in funere Mausoli Cariæ regis habuit Isocrates, confirmante Gellio, X. 18. "Id monumentum Artemisia quum Diis Manibus Mausoli dicaret, *ἀγῶνα* laudibus ejus dicundis facit, ponitque præmia pecuniæ aliarumque rerum bonarum amplissima. Ad eas laudis decertandas venisse dicuntur viri nobiles ingenio atque lingua præstabili, Theopompus, Theodectes, Naucrites (rescribe Naucrates). Sunt etiam, qui Isocratem ipsum cum iis certavisse

memoriæ mandaverint, sed eo certamine vicisse Theopompum judicatum est." Adjungendus quoque Plutarchus in Isocrate. Ἠγωνίσατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Μαυσώλῳ τεθέντα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δὲ ἐγκώμιον οὐ σώζεται. Sunt hæc tamen omnia dubiæ fidei, præsertim cum Gellius (Plutarchi enim auctoritatem non moror) tam timide de ea re scripserit. Accedit, quod vox Σωκράτης in loco Aristotelis, non Ἰσοκράτης, retinenda est. Verba enim, quæ ibi philosophus adducit, sunt Socratis, sive Platonis, in Menexeno. Suidas porro, aliquando utilissimus Auctor, juniori cuidam Isocrati Apolloniati eam orationem assignat, quam Gellius memorat. Οὗτος δὲ Ἰσοκράτης καὶ Θεοδέκτῳ (lege Θεοδέκτῃ) τῷ ῥήτορι καὶ τραγῳδιοποιῷ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ ἅμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκρατίτῃ (vel potius Ναυκράτῃ, ut alibi recte) διηγωνίσατο περὶ λόγων εἰς τὸν Ἐπιτάφιον Μαυσώλου τοῦ Καρὸς, βασιλέως Ἁλικαρνασσοῦ. Confer eundem in v. Θεοδέκτης. Dionysius
681 denique Halicarnassensis, qui Art. Rhetor. c. 6. Thucydidem, Platonem, Lysiam, Hyperidem, Demosthenem, adeoque ipsum Naucratem Isocratis discipulum (ita enim legerem καὶ ὁ τοῦ Ἰσοκράτους, non Σωκράτους, ἑταῖρος Ναυκράτης, Vid. Cic. l. de Orat. 23. 244. Orat. 51.), auctores funebrium Orationum recenset, vix, credo, Isocratem prætermisisset, si aliqua de ea re constans valuisset opinio. Si desit quod addam, credibilius est longe, quaternos Isocratis discipulos (nam ex eodem ludo sive officina dicendi exierunt Theopompus, Theodectes, Naucrates et Isocrates Apolloniates) inter se ingenii et eloquentiæ laudibus concertasse, quam consummatissimum Magistrum, qui vocis auctoritate et *forensi luce* semper fere *caruisse* dicitur, ad puerilem pene æmulationem descendisse cum iis, quos ipse informaverat. Eam in Isocrate dicendi infrequentiam testatur Cicero, cujus pene verbis utor, et Photius Cod. CCLX. Οὗτος [Isocrates] πρὸς τὸν διαπυνθανόμενον διὰ τί μὴ δυνατὸς ὢν δημηγορεῖν ἄλλους ποιεῖ δημηγόρους, ὅτι καὶ αἱ ἀκόναι, ἔφη, αὐταὶ μὲν τέμνειν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσι. Porphyrius tamen apud Eusebium Præpar. Evangel. l. 10. scribit solitum fuisse gloriari Theopompum, præceptorem a se superari. Mitto Isocratis ἐπιτάφιον λόγον, quem in honorem Evagoræ habuit, cum non sit publici instituti, neque ex eo genere laudationum Græcarum, quas in hoc loco pertractari velim, eademque de causa, quem in honorem Hermiæ composuit Aristoteles, ut liquet ex Athenæo l. 15. Conscripsisse orationem funebrem in eos, qui ad Chæroneam in prœlio ceciderunt Demosthenem τὸν πάνυ, et ex Plutarcho liquet, et ex Demosthenis etiam ipsius auctoritate abunde confirmatur. Intercidit vero, neque ea, quæ in Editis Demosthenis orationibus locum XXIIdum occupat, tanto nomini temere est adscribenda. Eam confodit olim Dionysius Halicarnassensis, Libanius et Photius, ceterique judices acutissimi: φορτικὸς καὶ κενὸς καὶ παιδαριώδης Ἐπιτάφιος Dionysio dicitur, qui meam fidem non ægre impetrabit. Verum ne auctoritate magis duci, quam veris vinci videamur, excitemus ex suis latebris Sophistam,

"Namque hoc inclusi ligno occultantur Achivi."

In orationis aditu, vix rota currente; Ὁμοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκόσιν ἐνθάδ' εἶναι μοι δοκεῖ. Itane? Δοκεῖ μοι εἶναι διαλεχθῆναι. Sed ne me nimis inclementem dixeris, aut eas pœnas ab Ar-

etore petere, quas Librarius debeat, locum ita emendari posse concedam: Ὁμοίως μέντοι διαλεχθῆναι τοῖς πρότερόν ποτε εἰρηκόσιν ἐνθάδε δεῖν ἐμοὶ δοκεῖ. Sequitur autem: Μόνοι γὰρ πάντων ἀνθρώπων ἐξ ἧσπερ ἔφυσαν ταύτην (l. ταὐτὴν) ᾤκησαν, καὶ τοῖς ἐξ αὑτῶν παρέδωκαν. ὥστε δικαίως ἄν τις ὑπολάβοι τοὺς μὲν εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις, καὶ τούτων πολίτας προσαγορευομένους ὁμοίους εἶναι τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων· τούτους δὲ γνησίους γόνῳ τῆς πατρίδος πολίτας εἶναι. Scitum est istud ἐπήλυδας πόλεις, vix Tyrone in literis Græcis, nedum Demosthene, dignum. Hesych. Ἐπήλυδας, νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἑτέρας γῆς, ἐπιλεκτούς, ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς. Recte sane, neque enim Civitates, in quas migramus, verum nos, qui commigramus ipsi, jure Ἐπήλυδες vocamur. Porro autem non leviter contra historiam suæ gentis peccat. Ἐρεχθέα ἕνεκα τοῦ σῶσαι τὴν χώραν, τὰς αὐτοῦ παῖδας, ἃς Ὑακινθίδας καλοῦσιν, εἰς προὖπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι. Si ocium esset, quærerem, quid dixerit, qui dixit ἀναλῶσαι θυγατέρας, verum cum illud non habeam nimium, moneo tantum cespitavisse bonum hominem, qui duas historias ridicule contaminaverit, neque enim Hyacinthidas vocari Erechthei, sed *Hyacinthi* Lacedæmonii filias, qui ob simile factum cum Erechtheo nobilitatur. Sequitur: Ἐμέμνηντο Ἀκαμαντίδαι τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς Ὅμηρος ἕνεκα τῆς μητρός φησιν Αἴθρας Ἀκάμαντα εἰς Τροίαν στεῖλαι. Id quod Homerus salva historia meminisse non potuit. Æthra enim Thesei erat mater, Acamantis autem *avia*. Noster tamen, ne oscitantia sua lectorem lateret, iterum ἀνιστορησίαν inculcat: Ὁ μὲν οὖν παντὸς ἐπειρᾶτο κινδύνου, τοῦ σῶσαι τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἕνεκα. Homerus interea de Acamante, nedum de hoc facto, ne unum quidem verbum. Quin et vero simillimum est Æthram ipsam Trojæ non fuisse. Istum enim στίχον Iliad. Γ. 144.

Αἴθρην Πιτθῆος θύγατρα, Κλυμένην τε βοῶπιν,

obelo notaverunt olim, ut videre est apud Plutarch. in Theseo: et Eustathius versum, si genuinus esset, de Æthra Thesei matre dici posse negat. In *Tribuum* recensione, quæ orationem claudit, indistincte καὶ ὡς ἔτυχε, facta, indicia sunt maxima nugacissimi Imitatoris. Nescivit ille Atheniensium fuisse morem, ut Tribuum nomina uno et perpetuo ordine citarent. Eum ordinem, contra ac noster simius, conservarunt Antiqui. Ex Polluce sic se habet, VIII. 9.

ΕΡΕΧΘΗΙΣ.	ΑΝΤΙΟΧΙΣ.
ΚΕΚΡΟΠΙΣ.	ΛΕΟΝΤΙΣ.
ΑΙΓΗΙΣ.	ΟΙΝΗΙΣ.
ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ.	ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΣ.
ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ.	ΑΙΑΝΤΙΣ.

In bello eadem fuit τάξις, ut credibile est ex his locis Herodoti et Plu- 682
tarchi inter se collatis. Τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν· ἡγεομένου δὲ τούτου, ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμέονται αἱ φυλαί, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. Erat. 111. Jam quid velit ὡς ἀριθμέονται, ni certam habuissent domi et *legitimam* quasi seriem Tribuum numerandarum? Πλεῖστον χρόνον ἀντερεισάντων κατὰ Λεοντίδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τεταγμένοι παρ᾽ ἀλλήλους ὅ, τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης ἦν, ὁ δ᾽ Ἀντιοχίδης. Plutarch. in Aristide. Multa præterea contra puritatem Atticam dicta, multa invenuste opposita prudens omitto. Et quanquam insit numero-

rum quidam flexus, qui auris percellit, quanquam suis locis tota oratio non inconcinne sit instructa, id quod elaborare maxime soleant Sophistarum filii, ille tamen

"Demens, qui nimbos et non imitabile fulmen."

Fuit Archinus quidam Atheniensis, qui λόγον ἐπιτάφιον scripsit, teste Platone in Menexeno, atque etiam Photio Cod. CCLX. Τάχα δ' ἄν τις καὶ αὐτὸν [Isocratem] αἰτιάσαιτο κλοπῆς, ἐξ ὧν ἐν τῷ πανηγυρικῷ λόγῳ αὐτοῦ πολλὰ τῶν κατὰ τοὺς ἐπιταφίους λόγους εἰρημένων Ἀρχίνῳ τε καὶ Θουκυδίδῃ καὶ Λυσίᾳ ὑπεβάλετο. Jam si harum Orationum originem quæras, ab initio fere Reip. Atheniensis *morem* invaluisse video, ut *in concione, populari oratione eos laudarent, qui in prœlio sint interfecti*, eamque laudandi consuetudinem ita *probari, ut quotannis illa die recitari* orationem *necesse* fuerit. Cic. 1. de Orat. Adjunge Menandrum Rhetorem, περὶ Ἐπιταφίου. Λέγεται παρ' Ἀθηναίοις Ἐπιτάφιος, ὁ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐπὶ τοῖς πεπτωκόσιν ἐν τοῖς πολέμοις λεγόμενος λόγος. Pergit: Οὓς γὰρ ἂν εἶπεν ὁ Πολέμαρχος, ἐπειδὴ καὶ τοῦτο (l. τούτῳ) τὸ τῆς τιμῆς ἀποδίδοται παρ' Ἀθηναίοις. Utrum genus illud dicendi ab Ægyptiis profectum sit necne, qui ad civilem Græcorum vitam excolendam plurimum contulere (ex Ægyptiis certe arcessitum memorat Diodorus Siculus, l. 1.) illud nondum pro comperto habeo; ex omni tamen Græcia Athenis fere solis constitit, et a quibusdam scriptoribus istius populi quodammodo inventum esse perhibetur. Μ ό ν ο ι δ' ἁ π ά ν τ ω ν ἀ ν θ ρ ώ π ω ν τρία ταῦτ' ἐνομίσατε· τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ' ἕκαστον ἔτος λέγειν, et quæ sequuntur. Aristid. Atque hæc fuit, ὡς ἐν παρόδῳ, emortualium Orationum apud Atheniensis facies. Ad Romanos deinde ritus ille propagatus et domesticis etiam laudationibus subinde adauctus in tantum accrevit, ut conquerantur Liv. VII. 40. et Cic. de Cl. Orat. 16. "istiusmodi laudationibus historiam Romanam mendosiorem esse factam." Honos ille defunctos quoscunque, si modo genere vel dignitate illustriores fuissent, pro rostris ornandi ad conjunctissimum fere semper deferebatur, licet scribat Quintilianus "pendere frequenter ex publico aliquo officio atque ex S. C. Magistratibus sæpe mandari." Utrumque fortasse verum, ut publicam personam, Consulem puta aut Prætorem, Magistratus: privatam genere conjunctissimus solenni oratione *produceret*. Ita Brutum, qui 1^mus^ Consulatum gessit, laudavit Collega Valerius Publicola, ut fusius in sequentibus: Publius Decius Fil. qui primo Consul de Samnitibus triumphavit, IIII Cos. a Collega Fabio Maximo laudabatur. Aurel. Vict. c. 27. Liv. X. 29. Filium suum laudavit Fabius Maximus. Plutarch. Cic. de Senect. c. 4. Faustum filium Sylla. Appian. B. Civil. L. Metellum patrem Q. Metellus. Plin. VII. 43. Allato in forum corpore Appii, non Xviri, sed alterius, adiens filius Coss. et Tribunum postulavit congregari sibi legitimam concionem, ut *more Romano* de patre orationem haberet. ex Liv. l. 2. et Dion. Halic. l. 9. Octavius Drusum nepotem. Sueton. in Claud. c. 2. Marcellum itidem, si fides sit Servio ad 1. Æn. 716. Alios alii, de quibus nunc dicendi neque tempus esse video, neque, si tempus superesset, a me, ut dicatur, exspectari. In Municipiis nemo fere publico funere efferebatur sine laudatione. In agro Cordubensi

SEMPRONIAE. VARILLAE.
HVIC. MELLARIENSES.
LOCVM. SEPVLTVRAE.
FVNERIS. IMPENSAM.
STATVAM. LAVDATIONEM.
DECREVERE.
SEMPRONIA. VARILLA. F.
HONORE. ACCEPTO.
IMPENSA. REMISSA.
PIISSVMAE. MATRI.
POSVIT.

Gruter, ccccIxvi. 9.

Carpii in Hispan. 683

C. SEMPRONIO. SPERATO. FLAMINI. DIVORVM.
AVGG. PROVINCIAE. BOETICAE.
IMP. NERVA. TRAIANO. CAES. AVG. GERM. III.
VICERIO. ALAIRANO. ET. L. MARCIO. POSTVMO. COSS.

HIC. PROVINCIAE. BOETICAE. CONSENSV. FLAMINIS.
MVNVS. EST. CONSEQVVT. PERACTO. HONORE.
FLAMIN. ET. FECIALI. OMNIVM. CONCIL. ET.
CONSENSVS. STATVAM. DECREVIT. HVIC. ORDO.
MELLARIENSIS. DECREVERVNT. SEPVLT.
IMPENS. FVNERIS. LAVD. STATVAS. EQVESTRES. DVAS.

VENVSTA. VXOR. HONORE. ACCEPT. IMP. REMISSA.
P.

Gruter, cccxxi. 10.

Ibid.

D. M. S.
L. ACILIVS. L. F. GAL. BARBA. II. VIR.
VIXIT. ANN. LXIII.
ACILIA. L. F. LEPIDINA. N. ME. VI.
L. ACILIVS. L. F. GAL. TERENTIANVS. II. VIR. ANN. LVI.
CORNELIAE. G. F. LEPIDINAE. ANNOR. LX. L. VXORI.
INDVLGENTISSIMAE. MARITVS. PIISSIMVS. FLAMINIC.
M. S. D. D. FVNERVM. INPENSAS. LAVDATIO
NES. LOCA. SEPVLTVRAE. STATVAS. D.
H. S. S. SS. V. T. L.

Gruter, cccxliii. 3.

Primus apud Romanos mortuo Collega Bruto, supremas ejus laudes oratione prosecutus est Publicola, ut liquet ex Liv. II. 7. Aurel. Victor. de viris illustribus c. 10. Plutarcho in vita. Ἀπεδέξαντο δὲ τοῦ Οὐαλερίου καὶ τὰς εἰς τὸν συνάρχοντα τιμὰς, αἷς ἐκκομιζόμενον καὶ θαπτόμενον ἐκόσμησε· καὶ λόγον ἐπ' αὐτῷ διεξῆλθεν ἐπιτάφιον, ὃς οὕτως ὑπὸ Ῥωμαίων ἠγαπήθη καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς καὶ μεγάλοις ὑπάρχειν ἐξ ἐκείνου τελευτήσασιν ὑπὸ τῶν ἀρίστων ἐγκωμιάζεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιταφίων ἐκεῖνος γενέσθαι πρεσβύτερος, εἴγε μὴ καὶ τοῦτο Σόλωνός ἐστιν, ὡς Ἀναξιμένης ὁ ῥήτωρ ἱστόρηκεν. Romanis quoque inventum attribuit Dionys. Halic. Antiq. Rom. V. 17. Ὀψὲ γάρ ποτε Ἀθηναῖοι προσέθησαν τὸν ἐπιτάφιον ἔπαινον τῷ νόμῳ, εἴτ' ἀπὸ τῶν ἐν Ἀρτε-

μισίῳ καὶ περὶ Σαλαμῖνι καὶ ἐν Πλαταιαῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθανόντων ἀρξάμενοι, εἶτ' ἀπὸ τῶν περὶ Μαραθῶνα ἔργων. ubi videas plura. In Concionibus Romanis duo sunt præcipue notanda, quod cito in tantum crevit laudandi hæc cupido, ut ab Augusti temporibus laudationes fierent duplices. Imperator ille sororem Octaviam in sacrario Iulio, Drusus pro rostris solenni oratione prosecutus est: Imperatorem mortuum laudarunt Tiberius et Drusus, ille pro æde Divi Iulii, hic pro rostris. Dio. Suetonius. Pium Antoninum M. Antoninus et L. Verus pro rostris uterque. Capitolin. in M. Antonino: Alterum est, quod, quamvis ab initio virorum tantum gesta, nunquam mulieres laudare mos fuisset, quia tamen Camilli temporibus Matronæ Romanæ, quum in publico deesset, aurum contulere, quo se Romani a Gallis redimere possent, ut sacro auro abstineretur, cautum fuit S. C. ut ob præclarum hoc facinus (quod tamen Plutarch. in Camillo aliter narrat, ego Livium sequor V. 50.) earum in funeribus, sicut in virorum, solennis laudatio haberetur. Primus itaque Popiliam matrem laudavit Crassus filius. Ita Alexand. ab Alexandro IV. 8. nescio tamen, quo animo vel auctoritate. Porciam Catonis sororem, Domitii Ahenobarbi uxorem, Cicero. Vid. 13. ad Attic. 48. (qui ibidem quoque memorat M. Varronis et Lollii laudationem). Amitam suam Juliam, uxoremque Camillam (qui honos tunc primum feminæ ætate juniori persolvebatur, ut Plutarch. in Cæsare), laudavit Julius Cæsar. Plutarch. et Suetonius. Aviam Augustus. Sueton. in Aug. c. 8. Iunia, Cassii uxor, M. Bruti soror, quanquam in testamento, cum ferme cunctos proceres
684 cum honore nominavisset, Cæsarem omisit, id tamen non prohibuit, quo minus laudatione pro rostris ceterisque solennibus funus cohonestaretur. Verba sunt fere Taciti 3. Ann. 76. Exstat apud Fabrettum p. 168. marmor elegantissimum, sed ætatis vicio tertia circiter parte uniuscujusque lineæ consumptum, in quo continetur honestissimum præconium, quod in honorem conjugis defunctæ habuit Civis quidam Romanus, cujus nomen, fortuna et conditio ad nos non descendit. Elegantiam habet maximam, ætatem optimam, et singulare, quod sciam, exemplum continet orationis publicæ marmori saxove concreditæ.*

* * *

685 Tempus hujus orationis indicare videntur mentio Cæsaris Augusti, et pacati orbis, quem ejus opera contigisse satis notum est; nomen item M. Lepidi *conlegæ*, non nostri fortasse, ut intellexit Fabrettus, sed Augusti in IIIviratu. C. denique Cluvii, adfinitate, uti videtur, oratori nostro conjuncti. Caius Cluvius, ubi suam Julio Cæsari probasset fidem, ab eo cum imperio in Galliam fuit missus. Unus erat ex VIIIviris, quibus idem Cæsar, cum in Hispaniam contra Pompeii filios ire maturavit, præfecturam urbis commisit A. V. C. DCCVII, Cæsare tertium Dictatore, quod indicat nummus æreus cum hac inscriptione, CÆSAR DIC*tator* TER*tium* et in parte postica *caius* CLOVI*us* PRÆF*ectus*. Puteolanum fuisse testatur Cic. 13. Epist. 55. quod arguit quoque hæc Inscriptio Puteolis effossa.

[* Exemplar marmoris, e Fabretto exscriptum, quod hic sequitur in Editione Taylorana in 4to, ut minus conveniens nostræ in 8vo, et porro pannum splendentem potius quam utilem, cum Reiskio prætermisimus: in quo enucleando quantum profecerit Taylorus, qui otiatur et scire cupit, facile Fontem ipsum contulerit. Idem dictum velim de tabula ænea ad init. cap. iv.]

C. CLVVIVS. M. F.
IIII VIR.
IVRI. DIC. II VIR. NOLAE.
IIII VIR. QVINQVENNAL.
DE. SVO. FACIVND. COERAVIT.
IDEMQVE. RESTITVIT.
JOVI. O. M. SACR.

Memorabile feminæ facinus et in adversis viri rebus constantiam plane singularem! memorabile etiam istud, quod *partui diffidens, ex alterius conjugio* prudens sciensque *parari* passa sit *fecunditatem; consilium in quibusdam feminis*, raro licet exemplo, conspiciendum, *in illa* tamen *minime admirandum* ceteris *virtutibus conlatum.* Ita enim intelligo et suppleo fatiscens marmor l. 30. Quod ad Latinum sermonem attinet, qui tunc temporis purissimus habebatur, pauca sunt, quæ indigitari volui, lectori meo concoquenda. l. 1. Frustra gloriatur * * *me patriæ redditum a se, nam nisi* Tu, conjux, *parasses, quod servare* me poterat, *inaniter ille opes suas* POLLICERETUR. l. 11. *acerbissimum mihi accidisse* TUA VICE *fatebor.* upon your account. l. 15. *indignum in modum* RAPSATA. l. 31. DOLENS ORBITATE mea l. 35. CONDICIONEM QUÆRERES, non de stupro, sed honestis nuptiis. *Nullum officii genus etiam infame prætermiserat,* condicionibus *etiam* quærendis, *atque arcessendis mulieribus, quas corrumperet.* Sueton. in Aug. c. 63. l. 61. *speculatricem* PROPUGNATRICEM *meorum* PERICULORUM. Magna inusitatæ Latinitatis exempla in tam brevi circuitu verborum, et, quod jure mireris, unicæ fere hæ sunt reliquiæ Romanorum in re funerea eloquentiæ, cum privatarum laudationum et crebra fuisse exemplaria et bene servata necesse est; quoniam unaquæque familia diligentia non mediocri hæc vel quasi monumenta servaret ad usum, si quis ejusdem generis occidisset, vel ornamenta ad dignitatem atque ad memoriam laudum domesticarum. Vergente sæculo plena sunt Ecclesiasticorum Scriptorum monumenta præconiis in funere recitari solitis. Plena etiam Sophistarum, Adriani Tyrii, Himerii, Polemonis, Libanii, etc. Aristidis ἐπιτάφιον in Alexandrum discipulum memorat Magister in v. Φύσις, ni Epistola sit potius S. P.que Cotiæensi, unde genus duxit Alexander, quam Oratio dicenda. Aristides, ipse Epistolam vo- 686
cat, exeunte sermone: ὅπερ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς εἶπον. Rationem magis habet λόγου ἐπιταφίου alia, quæ in Editis Aristidis campræcedit, in Eteonicum sc. Ἐπικήδειος Cyzici habita. Ea insignissimo mendo liberata finem huic commentatiunculæ imponet. Ποῖος ταῦτα Σιμωνίδης θρηνήσει; τίς Πίνδαρος ποῖον μέλος ἢ λόγον τοιοῦτον ἐξευρών; τίς χορὸς ἄξιον φθέγξεται τοιούτου πάθους, ποία δὲ Δύσηρις Θετταλὴ τοσοῦτο πένθος ἐπένθησεν ἐπ' Ἀντιόχῳ τελευτήσαντι, ὅσον νῦν μητρὶ τῇ τούτου πένθος πρόκειται. In hoc commate quædam intelligo, Simonidem sc. et Pindarum, quorum θρῆνοι ab antiquis laudantur; in quibusdam hæreo, quænam fuit illa Dyseris sive Antiochi mater, sive anus quædam, quæ luctui præfuit: at in his plane cæcutio. Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς χορός. Nulla vi, nulla facundia a me impetrabis hæc esse sana. Latet omnino in χορος scriptoris cujusdam nomen, cui si adjungas vocem præeuntem, τις, mecum senties esse *Stesichorum.* Ποῖος Σιμωνίδης — τίς Πίνδαρος — τίς Στησίχορος. Alibi IIIviratum istum memorat Aristides. Καὶ Κίοις δὴ Σιμωνίδην, καὶ Στησίχορον Ἱμεραίοις, καὶ Θηβαίοις Πίνδαρον.

CAP. IV.

Amazones. Onatus sive Onasus rerum Amazonicarum scriptor antiquus. Restituitur locus Aristophanis et Apollonii Rhodii. Tollitur gravissimum in Herodoto mendum. Prætorum Atheniensium nomina aliquam multa vindicantur. Emendatur Dionysius Halicarnassensis, Diodorus Siculus, Demosthenes, aliique, Lysias denique, Etym. M. et Cæsar.

De rebus Amazonicis (v. p. 55. ult.) scripsere inter Antiquos Onatus, σχ. Theocrit. XIII. 46. (quem Onasum vocat σχ. Apollonii Rhodii I. 1208. 1237.) atque inter recentiores laudabilem sane commentarium Petrus Petitus. In monumentis Veterum, quæ *populum* istum *mulierum* adhuc nobilitant (cujusmodi sunt nummi Smyrnæorum, Thyatirenorum ceterarumque civitatum juxta Asiæ oram maritimam, Vide Seguin. p. 23. gemmæ quam plurimæ tabulæque antiquæ. Vid. Canin. Iconogr. XVI. Beger. Thesaur. Brandenburg. vol. III. p. 318. Lucernam antiquam apud Licetum, IV. 55. et *ferro* armari et *equis* vehi semper videri volunt: accomodate ad mentem Lysiæ, *μόναι δὲ ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβᾶσαι.* Uti Aristophanes Lysistr. 677.

Ἢν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράψαι τοὺς ἱππέας·
Ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνὴ,
Κοὐκ ἀναπολεῖσθαι (l. *ἀπολισθαίνει*) *τρέχοντος·*
τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
Ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσι.

Hic libentius adderem, quantum lucis imago illa apud Licetum affundat Plutarchi verbis in Theseo: *Ὁ δὲ Δοῦρις οὐ ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Θερμώ-*
687 *δοντα, ἀλλ' ἱστάντας τινὰς σκηνὴν καὶ περιορύττοντας, ἀνδριαντίσκιον εὑρεῖν λίθινον, ὑπὸ γραμμάτων τινῶν διασημαινόμενον, ὡς εἴη Θερμώδων ἐν ταῖς ἀγκάλαις Ἀμαζόνα φέρων τετρωμένην*: quantum tabula Begeriana Lysiæ: *οἷς* [equis] *ἀνελπίστως, δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ᾕρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας.* Nemo fere ad laudem Atheniensium accessit, qui bellum Amazonicum resque ab Atheniensibus præclare in eo gestas dissimulavit. *Ἔστι δὲ ἡμῖν* (inquit dux istius gentis apud Herodot. Calliop. 27.) *ἔργον εὖ ἔχον καὶ ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ποταμοῦ ἐσβαλούσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικήν.* Quodcunque in corruptissima ista voce *ἀποθήκας* latet, Gronovii certe *τὸ ἀποθήτας* non latet. Diu fui in ea sententia, ut locum ita restitueremus: *ἐς Ἀμαζονίδας τὰς ἀπὸ Θεμισκύρας τῆς ἐπὶ Θερμώδοντος ποταμοῦ ἐσβαλούσας κοτὲ ἐς γῆν τὴν Ἀττικήν.* Nam Herodotus ipse Melpom. 86. *Ἐς δὲ Θεμισκύραν τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς — τριῶν τε ἡμερέων καὶ δύο νυκτῶν πλόον.* Strabo quoque l. 11. *Τὴν δὲ Θεμισκύραν καὶ τὰ περὶ τὸν Θερμώδοντα πεδία, καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὄρη ἅπαντες Ἀμαζόνων καλοῦσι.* Pausanias Attic. c. 15. *Μόναις δ' ἄρα ταῖς γυναιξὶν οὐκ ἀφῄρει τὰ πταίσματα τὸ εἰς τοὺς κινδύνους ἀφειδὲς, εἴγε Θεμισκύρας τε ἁλούσης ὑπὸ Ἡρακλέους, καὶ ὕστερον φθαρείσης σφίσι τῆς στρατιᾶς, ἣν ἐπ' Ἀθήνας ἔστειλαν, ὅμως ἐς Τροίαν ἦλθον Ἀθηναίοις τε αὐτοῖς μαχούμεναι καὶ τοῖς πᾶσιν Ἕλλησιν.* Apollon. Rhod. I. 297.

Ἔνθα Θεμισκύριαι (l. *Θεμισκύρειαι*) *Ἀμαζόντες ὡπλίζοντο.*

Id. II. 369.

Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκὼν
Ἐξανέχει γαίης, ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
Κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
Μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
Ἐνθάδε Δοίαντος πεδίον· σχεδόθεν δὲ πόληες
Τρισσαὶ Ἀμαζονίδων· μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
Τρηχείην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν
Ἐργατίναι· τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.

Lycophr. v. 1327.

Theseus

Σὺν θηρὶ βλώξας τῷ σπάσαντι δηΐας
Μύστῃ Τροπαίας μαστὸν εὔθηλον θεᾶς
Ζωστηροκλέπτης, νεῖκος ὤρινεν διπλοῦν,
Στόρνην τ' ἀμέρσας, καὶ Θεμισκύρας ἄπο
Τὴν τοξοδάμνον νοσφίσας Ὀρθωσίαν.

σχ. ad loc. Θεμίσκυρα, πόλις Παφλαγονίας καὶ Ἀμαζόνων, ἔνθα Θεμισκύρειαι αἱ Ἀμαζόνες λέγονται. Justin. II. 4. "In Cappadociæ ora juxta amnem Thermodonta consederunt, subjectosque Themiscyrios campos occupavere. — Horum uxores — singulare omnium sæculorum exemplum ausæ auxere Rempublicam sine viris." Nec miretur aliquis ἀποθήκας pro ἀπὸ Θεμισκύρας describi potuisse, aut reclamitet non solere librarios *propria nomina* compendifacere. Scio non solere *consilio*, sed *incuria* compendifaciunt. Qui enim fieri potuit, ut pro Δημήτριος Δῆμος, pro Θέσσαλος Θάλλος apud Dionysium Halicarnass. reperiremus? Scholiastes Aristoph. Ran. 33. ait actam fuisse eam fabulam anno post pugnam ad Arginusam, quæ commissa erat ἐπ' Ἀντίνου. Hunc autem Prætorem Atheniensem Historici omnes et auctor adeo Argumenti *Antigenem* vocant. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου Ἄρχοντος τοῦ μετὰ Ἀντιγένους. Quin et ipse σχ. v. 732. τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένους. Qui Magistratum summum Athenis gessit Olymp. LXXV. 1. ab aliis Calliam, ab aliis Calliadem appellari, olim monui (pag. 470). Jam tempus est, ut moneam *Calliadem* recte scribi. Marmor enim Arundell. ad Olymp. LXXXI. 1. Ἄρχοντος Ἀθήνησιν . . . . . . αλλιου τοῦ προτέρου. Quod verum est, cum Callias alter præturam gessit Olymp. XCII. 1. Verum esse non potuit, si is, qui LXXV. 1. gesserat, nominaretur quoque Callias. Quid commercii est inter voces Lysiam et Nausimachum? Archon autem Olymp. LXXXVI. 1. ab aliis Nausimachus, ab aliis Lysimachus, ab aliis denique compendiose *Lysias* appellatur. Quem Olymp. XC. 1. Astyphilum nominant Marmor Arundellianum et Athenæus, Diodorus Siculus mendose, ut opinor, Aristophylum. Et similiter, qui Aristomnestus XCI. 1. Isæo de Philoctetæ heredit. ille Auctori Argum. Av. Aristoph. et Hesych. in Ἑρμοκοπίδαι Arimnestus est. Elpines Archon erat CVI. 1. Diodoro teste et Dionysio in Dinarcho, eod. tamen Dionysio in Lysia erat Elpinices. Unde fortasse restituendus Demosthenes pro Corona: Αὗται ἀπεδόθησαν αἱ μαρτυρίαι ἐπ' Ἐλπινίκου Ἑκατομβαιῶνος τρίτῃ ἱσταμένου. Male hodie ἐπὶ Νικίου. Vel, quoniam ætas aliquantulum obstet, pro Νικίου Νικήτου restituas, qui paulo ante hanc Orationem habitam eo munere fungebatur. Certe Nicias in Fastis Atticis neutiquam comparet. Observabit bonus lector istum Nicetam a Diodoro Niceratum, ab Arriano de expedit.

Alexandri Anicetum dici. Verum ne extra oleas divagari videar, aut ea diligentius curare, quæ minus ad me attinent, ad Lysiam redeo, quem
688 sic limatiorem reddo. p. 197. 1. ed. Steph. *Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις, κοινοὶ σύμμαχοι γενόμενος.* Vegetari oppositionem velim facta unius literulæ mutatione, et reponi *καινοί*. *Quod a* veteribus *hospitibus auxilium frustra exspectabant Corinthii, id in novis reperere.* In eadem oratione p. 194. 4. *οἷος μέγας, καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη;* Vocem *οἷος*, quam solicitarunt Codd. MSS. eam auctoritate Aristidis retinui, neque etiamnum pœnitet retinuisse. *Οὐ μὴν ἔμελλον αἱ ἀραὶ λήθῃ δοθήσεσθαι· λοιμὸς γὰρ τῇ τῶν Ἐφεσίων πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος.* Auctor anonymus apud Suidam in v. Ἀραῖς. In proxima p. 97. 9. pro *ἠμυνάμην ἐνστάς*, locum ita correxi, *ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐκστὰς ἔβαλλέ με λίθοις.* Neque pœnitet correxisse. *Ουδεὶς γὰρ ὑπέμεινεν αὐτὸν, οὐδ' εἰς χεῖρας συνῆλθεν, ἀλλ' ἀποστάντες ἔβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι.* Plutarch. in Alcibiade extr. Inter honores, quos regibus suis Barbari conferre solent, recensentur ab Aristot. Rhetor. I. 5. Προσκυνήσεις, *καὶ ἐκστάσεις.* A via *declinationes.* Juxta p. 97. 25. Πειραιέως male in textu locum occupat, quam vocem alibi semper ad imam paginam detrusi. Vid. p. 106. 29. Nam qui Atticas locutiones tractant, Mœris et Magister, cum *contractam* formam istiusmodi Genitivorum Atticis placere tradant, *dissolutam* ceteris Græcis, hanc ipsissimam vocem omine non lævo in exemplum adducunt. Eis, quæ a me ad istum locum dicuntur, addas Etymol. M. in v. Πηλεύς. *Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ευς, εἰ μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ε, συναιρεῖται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, Στειριεὺς, Στειριέως, Στειριῶς, κ. τ. λ.* et rursus in Βασιλεύς. *Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς ως* (lege *ευς*) *ἐὰν μὴ ἔχῃ πρὸ τοῦ ε σύμφωνον, συναιροῦνται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις· οἷον Ἐρετριεὺς, Ἐρετριέως καὶ Ἐρετριῶς. Πειραιεὺς, Πειραιέως καὶ Πειραιῶς.* Ibidem notavi elegantem usum *τοῦ πάλιν*, et contendi non semper *iteratam* aliquam actionem designare, sed venuste dici posse, pro *invicem, ex opposito.* Ita Plutarchus de fraterno amore: *Τοὐναντίον αὖ πάλιν πονηρόν.* Ita cultissimus apud Latinos scriptor Cæsar: "Ut ipsi concedi non oporteret, si in nostros finis impetum faceret, sic iterum nos esse iniquos, qui in suo jure se interpellaremus." B. Gall. l. 44. Itaque in illo loco ejusdem Cæsaris initio B. Gall. lib. 4. "Hi centum pagos habere dicuntur: ex quibus quotannis singula millia armatorum, bellandi causa, ex finibus educunt: reliqui, qui domi manserint, se atque illos alunt: Hi rursus invicem anno post in armis sunt: illi domi remanent." In isto, inquam loco vox *invicem*, quæ ex Vossianorum Codd. uno abest, recte quidem mea sententia abest. Sedulus glossator (nam ex ea officina est, et sexcenti fere loci adhuc purissimi istius scriptoris istiusmodi spurcitie contaminantur) cavit pro summa sua diligentia, ne *rursus* minus recte exponeremus, aut inusitatior ejus significatio lectoris aciem effugeret, itaque adlevit *invicem.* Sequitur p. 102. 2. ed. Steph. *Ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν αὐτὸν ποιοῦνται.* Aliquantulum fidei ad locum adstruere satagebam conjecturæ viri ingeniosissimi, *ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπουδὴν ποιοῦνται.* Emendationis fidejussores erant Herodotus et Pausanias. Adjunge incertum apud Suid. in Ἀγώνισμα. *Ἀγώνισμα, σπουδὴν, ἐπιμέλειαν. Ἀγώνισμα τίθενται συλλαβεῖν αὐτόν.* et Herodotum iterum, Erat. 107. *Ἐκπεσόντος δὲ ἐς τὴν ψάμμον αὐτοῦ, ἐποιέετο πολλὴν σπουδὴν ἐξευρεῖν.*

CAP. V.

Andocides. Percurritur ejus vita. Plutarchus in Andocide sæpius emendatur. Stephanus item Byzantinus et Nepos. Mos Atheniensium. Romanorum. Item alius. *Πωρίνου Σελίνου.*

Ex Xviratu Oratorum nullum ætate conjunctiorem habuit Lysias, quam Andocidem, quorum utriusque orationes adversariæ *ἀσεβείας* adhuc servantur. Exstat Nostri pag. editionis Stephan. 103, 17. Andocidis, Edit. Steph. Oratorum Græcorum p. 1. secundi tmematis. Percurram in h. capite vitam Andocidis, tum de fide nonnullorum, quæ illi hodie adsignantur, pauca disputabo, deinde ad cetera pergam. Quæcunque de Andocide prodiderit Plutarchus in libello de vitis X Oratorum, ea tanta fide expresserit Photius, ut hunc ab illo commodato accepisse dixeris. In ea tamen sententia non sum, et judico potius Sophistam, qui Plutarchum simulare voluit, historiarum suarum monumenta, rerumque gesta- 689
rum fidem a Photio emendicare coactum esse, qui solus eo tempore commentarium de vita Oratorum conscriptum habuit. Utcunque cedat ista divinatio, lectori fortasse meo non displicebit, si bigam istam historicam, ut pariter fiat, procurarem. Hem! accipe.

PLUTARCHUS

Tom. Moral. Edit. Græc. Bas. 1574. pag. 448.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατρὸς, τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίοις, τὸν δῆμον δὲ Κυδαθήναιος ἢ Θουρεὺς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δὲ Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἑρμοῦ, καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων γένος. διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος, σὺν ναυσὶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων, διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν, ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περικόψας, καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτὼν μυστήρια, διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κωμάσαντα, θραῦσαί τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὃν ἐζήτουν οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι, καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὕποπτον γενέσθαι. ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰσπεμψάντων Λεοντίνους τε καὶ Αἰγεσταίους ἄνδρας ἰδίᾳ μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων, νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς περιέκοψαν, ὡς Κράτιππός φησι. προσαμαρτὼν μυστήρια, κριθείς τε ἐπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας· σπουδὴν δὲ πᾶσαν ἐνεγκάμενος, ἐξεῦρε τοὺς περὶ τὰ ἱερὰ ἁμαρτάνοντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνυσε, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι· τὸν δὲ πατέρα ἐῤῥύσατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετεριζομένους, καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας. εὐδοκιμῶν δὲ ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτευομένοις, ἐπέθετο ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη, ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτίδων Ἀριστείδου θυγατέρα ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἔπεμψε δῶρον τῷ Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δὲ ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη. διαδρὰς δὲ ἧκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα, δεθεὶς δὲ ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὖθις, ὁπότε κατελύθη ἡ ὀλιγαρ-

χία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν λ̄ τὴν ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἤλιδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον, καὶ αὐτὸς ἧκεν εἰς τὴν πόλιν. πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα, καὶ δόξας ἀδικεῖν ἔφυγε. Δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς συγγέγραφεν. οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσὶ, οἱ δὲ καθόδου δεομένου· σώζεται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα, καὶ περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἤκμαζε μέν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ. ἄρχει δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιὰς μὲν ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη, ἄρχων δὲ Ἀθήνησι Θεογενίδης, ὥστε εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου ἔτεσί που ἑκατόν. Τούτου δὲ ἐπώνυμός ἐστι καὶ Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὢν φυλῆς Αἰγηΐδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου διὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἀντικρὺς τοῦ πωρίνου σελίνου· ἔστι δὲ ἁπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελής τε καὶ ἀσχημάτιστος.

PHOTIUS

Biblioth. Cod. CCLXI.

Ἀνεγνώσθησαν Ἀνδοκίδου λόγοι δ̄. οὓς τέως εἴδωμεν· ὁ περὶ τῶν μυστηρίων, ὁ περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου, ὁ περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, καὶ τέταρτος ὁ κατὰ Ἀλκιβιάδου. Ἔστι δὲ ἐν τούτοις ὁ ἀνὴρ ἁπλοῦς τε καὶ ἀκατάσκευος, ἀφελείας τε φίλος, καὶ τῷ ἀσχηματίστῳ σχηματιζόμενος. συνακμάσαι δὲ Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ λέγεται, καὶ ἀρχὴν αὐτῷ τῆς γενέσεως γενέσθαι ὀγδόην καὶ ἑβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. παῖς δὲ ἐχρημάτιζε Λεωγόρου, ἐξ εὖ γεγονότων καταγόμενος. Ἑλλάνικος δέ φησι καὶ τῆς πόῤῥω τῆς γενέσεως ὀχετοὺς ἥκειν εἰς αὐτὸν ἐξ Ἑρμοῦ. αἰτίαν δὲ λαβὼν τοῦ ἀσεβεῖν ἐπὶ τῇ τῶν Ἑρμῶν περικοπῇ, καὶ τῇ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος ὕβρει, ἀπέφυγε κριθεὶς ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας· σπουδὴν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος, εὗρε τοὺς εἰς τὰ ἱερὰ ἁμαρτήσαντας, οἷς καὶ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα συγκατεμήνυσεν· ἀλλὰ γὰρ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγχοις φωράσας ἀπολέσθαι κατεπράξατο, τὸν δὲ πατέρα καίτοι δεδεμένον ἤδη ἐξείλετο ὑποσχόμενος ἐν πολλοῖς αὐτὸν λυσιτελέσι (Steph. λυσιτελῆ. F. λυσιτελήσειν absque γενέσθαι olim scriptum) γενέσθαι τῇ πόλει· καὶ οὐκ ἐψεύσατο. ὁ γὰρ Λεωγόρας πολλοὺς διήλεγξε χρήματα δημόσια νοσφισαμένους, καὶ ἕτερα τοιαῦτα παρανομοῦντας. εὐδοκιμῶν δὲ ἐπὶ τοῖς πολιτεύμασιν ὁ Ἀνδοκίδης ἐπέθετο ναυκληρίαν (l. ναυκληρίᾳ) καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις, ἡνίκα καὶ θυγατέρα μὲν Ἀριστείδου, ἀνεψιὰν δὲ αὐτοῦ, τῶν οἰκείων ὑπεκκλέψας δῶρον ἔπεμψε τῷ Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δὲ εἰς δικαστήριον ἐπὶ τῇ κακουργίᾳ εἰσάγεσθαι, πάλιν αὐτὴν ἀπὸ Κύπρου κλέπτει, καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τοῦ Κυπρίων βασιλέως, δεσμοῖς παρεδόθη· κἀκεῖθεν δὲ διαδρὰς ἐπεδήμησε τῇ πόλει κατ' ἐκεῖνο καιροῦ, ἡνίκα τοῖς τετρακοσίοις τὰ πολιτικὰ μετεχειρίζετο πράγματα· δεθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων πάλιν διέφυγεν. ἡνίκα δὲ ἡ ὀλιγαρχία κατελύθη, ἐφυγαδεύθη τῆς πόλεως· καὶ ἐν Ἤλιδι τὸν τῆς φυγῆς χρόνον διατρίψας, τῶν περὶ Θρασύβουλον κατεληλυθότων, καὶ αὐτὸς συγκατελήλυθεν· αἱρεθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα πρεσβεύειν, καὶ ἀδικεῖν δόξας ἔφυγε. Τούτου δέ ἐστιν ἐπώνυμος καὶ Ἑρμῆς, ἀνάθημα μὲν φυλῆς Αἰγηΐδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, διότι πλησίον αὐτοῦ Ἀνδοκίδης ᾤκει.

690 Si unum legeris, utrumque legeris, nisi quod illa, quæ Photius commentatus est, alter mendose et σολοικοφανῶς exscripsit. Andocides Leogoræ fil. (hucusque saltem recte, et juxta marmor apud Fulv. Ursinum

ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ ΛΕΩΓΟΡΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΣ) erat juxta Plutarchum Κυδαθήναιος ἢ Θουρεύς. Κυδαθηναιεὺς esse potuit, et credo fuisse, verum ita in Plutarcho rescribas. Harpocratio etenim et Steph. Byzantinus, Δῆμος φυλῆς Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ ὁ δημότης Κυδαθηναιεύς. et similiter marmor Athenis,

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΑΥΛΟΥ.
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ.

itemque alterum ibidem,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΥΡΩΝΟΣ.
ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΩΣ.

Proxime: Istud Θουρεὺς, est depravatum quoque. Θοραὶ erat populus Ἀντιοχίδος φυλῆς, unde popularis denominandus erat, non Θουρεὺς, ut Plutarchus, neque denuo Θορεὺς, ut Stephanus Byzantinus, sed Θοραιεὺς, ad quam lectionem ibi prope accedit MS. Gronovii Θορακεύς. Unum interea me male habet: Si fuerit domo Κυδαθηναιεὺς, ex tribu erat Pandionide, si Θοραιεὺς, Antiochide: Ille interea extra utramque Tribum habitabat, in Ægeide sc. si omnes Historici non mentiantur: Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὢν φυλῆς Αἰγηΐδος, ἐπικληθεὶς δὲ Ἀνδοκίδου, διὰ τὸ πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. Plutarch. et similiter Photius. "Accidit, ut una nocte omnes Hermæ, qui in oppido erant, Athenis dejicerentur, præter unum, qui ante januam Andocidis erat, Andocidisque Hermes vocatus est." Nepos in Alcibiade. Qui locus in manuscripto vetusto melius hoc pacto legitur — *ante januam Andocidis erat:* Itaque ille postea Mercurius *Andocidis vocatus est.* Hæc, inquam me, male habuissent, ni crederem unumquemque non ea tribu aut populo (ita enim cum Cicerone δῆμον interpretor) existimari, ubi degebat, sed ea, cui ab origine sua gens et familia accensebatur. Perinde ut apud Romanos, qui Romæ habitabant, Magnates in rusticas potius tribus nomen lubentissime dederunt. Inde est, quod Fabiensis et Scaptiensis tribulis suos dixit Augustus apud Sueton. in Octav. 40. Ita marmor Brixiense apud Gruterum CXXVI. 3.

C. IVLIO. C. F.
FAB. SCAPT.
CAESARI.
AVGVSTO.

Et quod in honorem Tiberii tribulis itidem sui monumentum consecrarunt Pontifices Albani. Gruter. CXXV. 8.

TI. CAISARI. DIVI. AVG. F.
DIVI. IVLI. N. AVGVSTO.
PONT. MAX. COS. V. IMP. VIII. TRIBVN.
POTEST. XVIII.
PONTIFICES. ALBANI.
Q. IVLIVS. Q. F. FAB. RVFVS.
C. IVLIVS. C. F. SCA. BASSVS.
TI. IVLIVS. TIB. F. FAB. MERVLA.
M. IVLIVS. C. F. FAB. SENICIO.

Quemadmodum fere Cives nostri Londinenses non istorum sive Collegiorum sive Sodalitatum jure utuntur, quorum quæstibus, verum ut unicuique nomen profiteri conlibitum est maxime. Deinde Plutarchus, jam non Librarii vicio, sed suo expurgandus, in prosapia Andocidis deducenda maluit Photium sequutus, Oratorem ex Mercurio, quam seipsum in vita Alcibiadis, ex Ulysse derivare. Neque hæc dico nescius perinde esse, teste ipso Ulysse apud Ovid. Met. XIII. 146.

> "Est quoque per matrem Cyllenis addita nobis
> Altera nobilitas:"

verum ut moneam, quantum schedæ Photianæ ob oculos positæ valuerint præ ipsius Plutarchi commentariis, qui fortasse ad manum scriptoris in his vitis concinnandis non erant. Verum pergit, et cum classe XX navium refert Andocidem missum ad auxilium Corcyræis ferendum contra Corinthios. Instructa erat classis illa Olymp. LXXXVI. 1. quo tempore annum agebat Andocides 33tium. Confirmat vero Lysias [p. 129. ed. Tayl.] eum quadragenarium nunquam obiisse munus *ἱππέως*, *ὁπλίτου* nunquam, non *τριηράρχου*, non *ἐπιβάτου*. Qui igitur classi præfuit, erat Andocides, Leogoræ quidem filius, nostri vero avus paternus, ut olim vidimus.
691 Solenne fuit Atheniensibus nomina in familiis alternare, *τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνεσθαι*, ut loquitur Orator c. Macartat. Lex fortasse id non jussit, jussere tamen mores, jussit consuetudo: eoque animo intelligo locum istum ejusdem auctoris: *Τὰ δ' ὀνόματα ἐθέμην τούτοις — τῷ μὲν πρεσβυτάτῳ τὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμαυτοῦ ὄνομα Σωσίαν, ὡς δίκαιόν ἐστι· καὶ ἀπέδωκα τῷ πρεσβυτάτῳ τοῦτο τὸ ὄνομα.* Idem contra Bœotum: *ἀξιοῖ δ' αὐτὸς, ὡς δὴ πρεσβύτερος ὢν τοὔνομ' ἔχειν τὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου.* Inde Miltiades Cimonis filius et Cimo Miltiadis, et quod ait Aristoph. Av. 284.

> Ἱππόνικος Καλλίου κἀξ Ἱππονίκου Καλλίας.

ad quem locum vid. Palmer. in Exercit. Spanheim. ad Nub. Aristoph. 64.

> "Vota pater solvit, nomenque imponit avitum:
> Iphis avus fuerat."

Ovid. Met. IX. 707. Iterum Plutarchus. Andocides erat Leogoræ filius, istius sc. qui pacem cum Lacedæmoniis fecit. Ut in superioribus Avi res gestas ad Nepotem, hic ad Filium transtulit. Testis est Andocides ipse in Orat. de pace: *Καὶ ᾑρέθησαν δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες· ὧν ἦν Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος.* Notabile est, quod ubicunque hic scriptor ab exemplari Photiano discedat, ibi in errores maximos incidat. Addit idem circa finem, Andocidem in ædilitate victorem tripodem posuisse *ἄντικρυς τοῦ πωρίνου σελίνου.* Neminem vidi, quem non excruciavit istud *πωρίνου σελίνου*: Porini Selini, ut vertunt. Quod miror. Nihil frequentius, quam ut Græci dicant *λίθινον Ἑρμῆν* pro lapidea statua Mercurii. Idem fere esset, si dixissent *πώρινον*: Πώρινος, λίθινος, ὁ δὲ πῶρος οὐ πᾶς λίθος, Hesych. Vid. Herodot. Terpsich. 62. *Συγκειμένου σφι Πωρίνου λίθου ποιέειν τὸν νηὸν, Παρίου τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐξεποίησαν.* Pausan. Eliac. II. 19. *Ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπὶς ἐν τῇ Ἄλτει.* Porum lapidem memorat Plin. XXXVI. 6. fin. et XXXVI. 17. "Mitior est autem servandis corporibus nec absumendis chernites, ebori simillimus, in quo Darium conditum

ferunt: Parioque similis candore et duritie, minus tamen ponderosus, qui porus vocatur." Inde pro *σελίνου* (quod nihil est) lego *Σιλήνου*, et intelligo statuam istius Dei ex lapide, qui porus dicitur, factam. Andocides noster jam adultus vixit, si quis alius, vitam vere *ἀβίωτον*. p. 105. ult. ed. Steph. Singularis in eo fortunæ inconstantia, non quod utramque alternatim expertus sit, sed quod adversam varie. Age ergo, ut cum Auctore meo a me emendato loquar: *Σκέψασθε Ἀνδοκίδου τὸν βίον, εἴτε τοιοῦτος ἢ ἕτερός ἐστιν.* p. 105. 12. Juventutem petulanter egit, et, ex auctoritate Plutarchi, propter nocturnas commessationes venit olim in suspicionem Hermarumque obtruncatorum et profanatæ Cereris religionis. Ex eo crimine, cum servum, quem productum vellent adversarii, domi retinuit, iterum incidit in similem infamiam, cum una nocte ante exitum classis, quæ Alcibiade duce in Siciliam erat navigatura, omnes Hermæ, qui in urbe erant, dejicerentur, præter unum, qui ante Andocidis januam erat. Hæc Plutarchus solus et admodum indistincte. Priorem istam *αἰτίαν* ceteri omnes partim ignorant, partim negant. Thucydides quidem haud obscure innuit VI. 28. accidisse, ut ante notabile istud Hermocopidarum facinus juvenes quidam temulenti Hermas præciderent per ludibrium et petulantiam: sed ex ejusdem verbis elicitur quoque nullam de ea re habitam fuisse quæstionem, nullum indicium, donec erumperet hæc, sive Alcibiadis, sive cujusquam alius, audacia. Verba ejus adponam, ne fidem ægre mihi adcommodes: *Μηνύεται οὖν ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων, περὶ τῶν Ἑρμῶν οὐδὲν, ἄλλων δὲ ἀγαλμάτων περικοπαί τινες πρότερον ὑπὸ νεωτέρων μετὰ παιδιᾶς καὶ οἴνου γεγενημέναι.* In magna illa trepidatione et timore populi ob dejectos Hermas, in qua Alcibiadis potentia suspectior erat (cujus rei historiam legere possis apud Photium in Andoc. Plutarch. in Alcib. et Nicia, Lysiam c. Andocid. atque Andoc. ipsum *περὶ μυστηρίων*, Thucyd. Diodor. aliosque), crebræ factæ sunt delationes, quas vide apud Andoc. p. 2. 3. seqq. ed. Steph. Andocidem denique ipsum insimulat Dioclides, ibid. p. 6. inter alios quadraginta, quorum plurimi cognatione vel affinitate illi erant conjuncti. Fuerunt autem Leogoras Andocidis pater, Callias Teleclis f. qui Andocidis sororem, quam unicam habuit, uxorem duxit, Euphemus Teleclis f. Calliæ frater, Charmides Aristotelis et Leogoræ sororis filius, Taureas Leogoræ patruelis, Nisæus Taureæ filius, Callias Alcmæonis filius, Leogoræ itidem patruelis, aliique, ibid. p. 7. Ibi Andocides in jus vocatus ultro se vinciendum obtulit, ni servum, quem secum habuit, coram sisteret. p. 105. 14. Res, ut videtur, in ejus arbitrio stetit, an erat argenti æstimatio facienda, qua teneretur ni sisteret, an vinculis coercendus, usque dum servum proferret: ille tamen sana mente exturbatus vincula prætulisse dicitur, cum interea sciret, servum, ne delator fieret, a 692
se morti fuisse datum. Hæc eo paulo fusius, quia et locum Lysiæ illustrent, meas ibi emendationes confirment, Plutarchi denique de servulo isto Andocidis fidem, qualis sit, perspiciendam lectori exhibeant. In iis vinculis post annum fere integrum, proposita immunitate patrem cognatosque omnis simul insimulat et absolvitur. Senex aliis indiciis de ærario factis gratiam populi meruit, seque pœna eripuit, quæ ceteros omnis confestim insecuta est. Hæc habet historia, quæ dum infirmare vellet Andocides in luculenta ista, quam pro se habuit, defensione, illud interea vel ex ipsius testimonio constat: fuisse eum in ista conjuratione:

ejus facinoris auctorem et caput exstitisse Euphiletum quendam; atque Hermem denique, qui ob Andocidis januam solus in urbe non dejiceretur, ideo incolumem mansisse, quod Andocides, qui in eam operis partem designatus erat, id temporis æger ex vulnere in lecto decumbebat. Eo periculo liberatus homo noster mercaturæ quæstum occipit, atque amicitia cum Rege Cypri facta, civem Atticam sibi affinem clam e tutela eduxit, novo hospiti in servitutem et delicias. Istius lenocinii causa metuens sibi a suis civibus, dum puellam furto repetere vellet, a Rege in vincula conjectus est. Elapsus domum revertitur, rursusque a CCCCviris, qui tunc Remp. tenebant, in carcerem et verbera datur. Corruente Rep. sub XXXviris dura omnia exsilii, restituta cum Thrasybulo, infensos civium animos expertus est. Binas ibi Ἐνδείξεως causas sustinuit, quarum unam egit Lysias Orat. VI. Postquam diutinam ætatem in vinculis egisset et bona in judiciis dissipasset, legatus ad Lacedæmonios de pace ineunda missus, et domi postea παραπρεσβείας condemnatus, reliquum quod erat vitæ in exsilio peregit, relicta domo vacua, splendissimaque familia in ejus funere clausa. Eum exitum habuit Andocides, vir auctoritate inter suos magnus, eloquentia inter posteros clarus, omnino major, si facundia, quam in periculis suam salutem eleganter exercebat, in Reip. discrimine ad communem utilitatem salutariter fuisset usus. Ea facundiæ monumenta commentario proximo materiam suppeditabunt.

CAP. VI.

Andocidis Orationes IV. Laus Iosephi Wasæi τοῦ μακαρίτου. Andocidis oratio prima περὶ μυστηρίων. Eadem est Ἐνδείξεως. Gravissima oscitantia Scriptoris vitæ Andocidis. Secunda falso inscribitur. Ter emendatur. H. Stephani temeritas. Vindicatur emendatio Lysiaca. Tertia νοθεύεται. Tollitur ex ea mendum fœdissimum. Disputatur de quarta sive postrema. Emendatur plurimis in locis. Εὐανδρία. Ostracismi exitus. Num videatur hæc oratio a Lysia fuisse conscripta? Quem revera habuit auctorem. Locus Platonis vindicatur contra ejus Interpretem. Emendantur Lycurgus et Plutarchus.

Ex Orationibus, quas scripsit Andocides, IV, hodie superstites, legit Photius. Plutarchus, qui Photianis non contentus Vitam addidit, pueriliter peccavit, mihi eo nomine pœnas proxime daturus. Si exstitissent commentarii, quos in Andocidem scripsisse olim Valerium Theonem testatur Suidas, aut si prodiissent curæ, quas non ita pridem huic scriptori impendisse viros doctos in exteris regionibus didici ex Cl. Wasæi Bibliotheca Literaria, minus, credo, mihi fuisset necessarium, ut hic dissererem, quæ ad singulam Andocidis orationem olim adnotavi. Dum hæc scribo Calendis Decembribus MDCCXXXVIII, de obitu clarissimi istius viri et de Republica literaria optime meriti, Iosephi nempe Wasæi, primus allatus est nuncius, Dolebam sane, primo quod tanto hortatore studiorum meorum, mihique multis officiis conjunctissimo privatum me viderem, tum vero quia interitu talis viri in alienissimo Reipublicæ literariæ tempore exstincti, dignitatem bonorum studiorum, nostrique
695 præsertim ordinis statim imminutum iri sensi. Magna ille vixit et cum summis viris gratia et cum eruditis auctoritate. Nam et ingenium nullis

literarum limitibus, humanitatem nullo officiorum genere concludi et circumscribi voluit. Testes meæ orationis esse possunt plurimorum nostrorum hominum tum etiam et exterorum voces, quibus illius nunquam aut in laboribus suscipiendis consilium, aut in exsequendis opera defuit. Atque profecto dolorem nostrum non minimum auxisset, ni ex isto literarum consortio et conjunctione, quam semper cum viris eruditissimis excoluit, spes aliqua superesset, Diodorum aliquando non minus limate aut emendate minus proditurum. Hac quasi parentatione defunctus eo unde diverti redeo. Inscribitur prima oratio Andocidis Περὶ Μυστηρίων. Præter eam superesse quoque sua ætate voluit alteram Περὶ Ἐνδείξεως Plutarchus. Si superfuit una, superfuisse sat scio alteram, cum una sit. Ἔνδειξις erat ea actionis species, quæ, si quis legibus aut judicio publico, aliquo aut loco aut munere exclusus, cum tamen aut locum adire, aut munus ambire voluit, reum deferebat. Andocides, qui et *mysteria* fecisse insimulabatur, et cetera nefaria commisisse, adeoque eo piaculo constrictus, talem Ἐνδείξεως causam in hac oratione egit, itaque ab Antiquis pro arbitrio orationem vel Ἐνδείξεως vel Περὶ Μυστηρίων (nam utroque modo scribunt) habuisse dicitur. Vocem Ζητητὴς ex oratione Περὶ Ἐνδείξεως laudat Harpocratio, quæ in illa, quam hodie habemus, Περὶ Μυστηρίων aliquoties occurrit. Causam denique expediet ipse Andocides, cujus verba Edit. Steph. p. 2. hæc sunt: Πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας, ὅθενπερ ἡ ἔνδειξις ἐγένετο, διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην περὶ τῶν μυστηρίων (ἀπολογήσομαι sc.) Tune, mi homo, sub leonino Plutarchi nomine os istud tuum asininum latere posse arbitreris! Neque adhuc tam laute corium tuum dedolasse mihi videor, quin iterum, ubi usus venerit, a me vapulabis. Sic soleo, qui genus, qui ingenium mentiuntur. Secunda oratio nomen vulgo sortita est Περὶ τῆς ἑαυτοῦ Καθόδου. In ea luculentissima sane oratione *conqueritur* multum de quorundam civium injuriis, qui negaverunt suum indicium de Hermocopidarum conjuratione Reipublicæ quidquam attulisse salutis: *exponit* suam infelicitatem in consiliis c. Rempublicam initis, vitamque ex ea tempestate quam duxit vere ἀβίωτον: *orat* denique, quæ causæ fuit summa, ut immunitatem (ἄδειαν vocant Græci) quam olim illi ob indicia ἐψηφίσαντο, postea autem mutato consilio revocarant, ratam esse nunc demum paterentur. Ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα, ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτὸ, ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ψήφισμα. Τουτὶ τὸ ψήφισμα, ὃ ἠκούσατε, ψηφισάμενοί μοι, ὦ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ὑφείλεσθε, χάριν ἑτέρῳ φέροντες. Rectius ergo inscriberetur Περὶ τῆς Ἀδείας, quo nomine laudat Harpocratio in v. Ὀῤῥωδεῖν. Eam tamen non prius dimittam, quam contra H. Stephani temeritatem vindicavero. Ille enim, ut olim in Lysia, dominationis τῶν CCCC oblitus (gravius aliquid dicere nolim) ter in hac Oratione, Aldinam, et MSS. lectionem τετρακοσίων et τετρακοσίοις in τριακοσίων et τριακοσίοις imprudentissime mutat. V. not. p. 171. pen. ed. Steph. Tu ubique restituas in his locis, quod ille exclusit. Hæc erant cum adnotatu necessaria, tum etiam emendationi meæ ad Lysiam aliquam auctoritatem addunt. Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκε, p. 105. 30. ubi ex historia dudum correxi, Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γὰρ, etc. Quod potui etiam hoc loco adductus Andocidis: Πυθό-

μενοι δέ τινές με ἥκοντα τῶν τετρακοσίων ἐζήτουν τε παραχρῆμα, και λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλήν. εὐθὺς δὲ παραστάς μοι Πείσανδρος κ. τ. λ. Sequitur tertia oratio De Pace, quam Harpocratio, et, juxta auctorem ὑποθέσεως, Dionysius quidam, proculdubio Halicarnassensis, Oratori nostro abjudicant. Et recte quidem mea sententia abjudicant. In Orationis initio insumpta est fere una pagina Edit. Steph. in monumentis suæ gentis recensendis, ut hoc planum faceret audientibus, majores eorum non modo nullo cum impendio, sed maxima semper cum utilitate pacem cum Lacedæmoniis fecisse. Totum autem locum, iisdem pene per omnia verbis, emendicavit Sophista ex fine Orationis Æschinis de ement. legat. Quas autem reponit ille gratias pro tantis auxiliis? Istas sc. quas solent, qui exscribunt nempe ut describant perperam. In Andocidis editis ita: *Ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ — καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμένον, καὶ ὄντα ἐν Χεῤῥονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιμεν εἰς Λακεδαίμονα, προκηρυκευσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη πέντε, καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφότεροι ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα.* Hoc est digitis computare! Audi vero alterum: *Καταστάντες πρὸς Λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον — Μιλτιάδου τοῦ Κίμωνος προκηρυκευσαμένου πρὸς Λακεδαι-*
694 *μονίους, ὄντος προξένου, σπονδὰς τοῦ πολέμου πεντηκονταετεῖς ἐποιήσαμεν, ἐχρησάμεθα αὐταῖς δὲ ἔτη τριακαίδεκα.* Æsch. π. παραπρεσβ. non procul a fine. Ad quartam vero properat, in qua magnopere exultat, Crisis mea. Habita est, si Musis placet, *Contra Alcibiadem*. Ita Harpocratio cum alibi, tum in voce *Εὐανδρία. Εὐανδρία. Παναθηναίοις Εὐανδρίας ἀγὼν ἤγετο. Ἀνδοκίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου δηλοῖ, καὶ Φιλόχορος.* Primum itaque restituamus eam vocem orationi, nam hodie in ea neutiquam comparet. Locum autem habebit in ipso exitu orationis, *Καίτοι τυγχάνω νενικηκὼς ἐν ἀνδρίᾳ, καὶ λαμπάδι, καὶ τραγῳδοῖς. Vox* ista *Ἀνδρία suspecta* fuit doctissimo *Palmerio*, qui *de eo agone nihil unquam* se *legisse* profitetur; quoniam autem *Λαμπαδηφορία ἀγὼν* (ab Oratore proxime memoratus) *celebrabatur in* Academia, *dubitat*, *num* Andria *vox irrepserit pro* Academia, *quæ forte per abbreviationem quandam scripta fuerat.* Tu autem pro *ἐν ἀνδρίᾳ* lege *εὐανδρίᾳ*. Quis negat? Ego interea majus opus moveo. 1. Disputatur in hac causa quemnam potius ex tribus decennali isto exsilio, quod *ostracismum* vocant, plecterent Athenienses: *Ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρών, οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χρὴ μηδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φεύγειν. οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμὲν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας· ὧν ἀναγκαῖον ἕνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν.* Edit. Steph. p. 29. (2.) Deinde, Orator, quicunque fuerit, memorat, se domo esse humili potius et ignobili, quam illustri: *Εἰ δεῖ κατὰ γένος* (vel ut feliciter saltem Stephanus *καὶ τὸ γένος*) *σκοπεῖν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμόθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος*, p. 33. (3.) Porro legationes suas recenset, quibus honorifice et in civitatis salutem functus est: *Ἐγὼ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μακεδονίαν καὶ εἰς Μολοσσίαν καὶ εἰς Θεσπρωτείαν καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφόρους ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα.* p. 34. Jam meum est, ut veris, si possim, vincam hæc quasi oris lineamenta Andocidem minime referre, deinde ut producam, quem referant maxime. Interea autem, dum me ista cura exerceat, expendenda est Athenæi auctoritas, qui hanc orationem quodammodo Lysiæ nostro assignet: cum l. 9. sub

finem laudet ex ejus oratione adv. Alcibiadem voces Τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις, qui locus continuo legitur in oratione præ manibus, p. 33. πρότερος τῆς πόλεως χρήσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνίβοις (l. χερνιβίοις) καὶ θυμιατηρίοις. Attamen eam locutionem usurpare potuit uterque, et Lysias et noster, sive Andocides, sive quisquam alius: vel in Auctoris nomine cespitaverit summus ille scriptor: certe ad Lysiam multo minus spectat, quam ad Andocidem. Aio autem neque ad Andocidem. Primo enim id confirmo, quantum sc. ea res confirmari possit, *negando*. (1.) Nam Andocides, quantum ex historiæ monumentis liquet, nunquam cum Alcibiade et Nicia de ostracismo decertavit. (2.) Deinde non ea fuit Andocidi generis condicio, ut hanc domus suæ obscuritatem liquido affirmare possit, qui alibi nominis sui splendorem jactare soleat: Καίτοι οὐκ ὄνειδος ὑμῖν ἡ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὖσα. qui majorum res gestas: οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρατηγίας, πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν, πλείστας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες κ. τ. λ. qui denique Mercurio satus generis sui summam et religiosam antiquitatem: οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῶν δεομένων. (3.) Tertio autem Andocides, ut dicimus ex Lysia, Siciliam, Italiam, Peloponnesum, Thessaliam, Hellespontum, Ioniam, Cyprum peragravit, sed privatus, sed in ἀποδημίᾳ: nostrum autem vides in Thessalia, Macedonia, Molossia, Thresprotia, Italia, et Sicilia legationes præclare obiisse: Quæ quam diversa! Jam ergo ut declarem, quis Orationem hanc conscripserit, primum, id quod paucissimis ante me contigisse video, monendum est frustra in bibliothecis quæri, quem hodie commendo: novus tibi hodie salutandus est hospes, priusque tibi commonstrandus, quis sit, quem velim, quam quod ea, quæ velim, conscripserit. Totum excute Argiletum, non erit ex Sosiis, qui tibi confirmabit, PHÆACEM quendam sibi unquam æra meruisse. Quotus quisque est ex crumenimulga ista disciplina, qui non protinus exclamet, Mi homo! operam ludis. Canonistæ quidem apud nos non væneunt, neque Scoti familia familiam meam alere possit, at ceteros interea omnis novi perquam familiariter, religavi, distraxi (addet fortasse EDIDI), doctos, indoctos; antiquos, neotericos; eos, quos Minores legunt quotidie, eosque, qui Majores legerint nunquam; eos, qui scripserint ut legendo bene sit aliis, eosque, qui ut comedendo bene sit sibi. Meam autem ceram nunquam signavit Phæax. Valebis. Quod si in Eruditiorum bibliothecis hominem velis demonstrari quis sit, aut quem pluteum habitet, tibi commonstrari, tantundem est. Quem igitur legis, ut noris, accipe. Phæax, qui cum Alcibiade vixit, δεινὸς ῥήτωρ memoratur ab Aristoph. σχ. ad illa Equitum v. 1374.

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε. 695
Συνερκτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,
Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

Ille (ut τὸ δεξιῶς οὐκ ἀπέθανε exponit Scholiastes) causa capitis dicta ἐπαυτοφώρῳ, facundiæ debuit salutem. Concordant omnia. Confirmat enim noster Orator se olim capitis causam dixisse; fuisse sententiis judicum absolutam; duos deinde, qui in eadem secum fuerint causa, dissimili tamen usos esse fortuna et mortem subiisse. Locum producam, ut

una emendem. Exstat autem pag. Edit. Steph. 34. ineunte: Καίτοι οὐ δήπου, ὦ Ἀθηναῖοι, ὀστρακισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ ἄξιος· οὐδὲ κρινόμενος μὲν, ἀποφυγεῖν, ἄκριτος δὲ, φεύγειν. ὁ δὲ (rectius οὐδὲ) τοσαυτάκις ἀγωνιζόμενος δικαίως (l. ἀδίκως) καὶ νικήσας, πάλιν δόξαιμι δι' ἐκεῖνα ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων κατηγόρων, ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνευον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἐῤῥωμενεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν· οἵτινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν. Verum ut disertius explicetur, quemadmodum ea, quæ cum Andocide pugnant, Phæaci competere videantur, (1.) liquet primo ex Plutarcho in Alcibiade, et Nicia, disputari olim de ostracismo inter PHÆACEM, ALCIBIADEM, et NICIAM. Plutarch. Edit. Bryan. tom. 2. p. 16. ubi dicitur, Alcibiadem, cum primum ad Remp. accessit, nactum esse adversarios duos præ cæteris, Phæacem Erasistrati et Niciam Nicerati: Phæacem cum in aliis rebus, tum in oratione maxime Alcibiadi cedere. Nam quanquam ex eo loco, quem in Rep. tenuit, necesse fuit, ut populum nonnunquam concione compellaret, plus tamen semper in colloquiis privatis et sermonibus domesticis profecisse, quam valuisse forensi eloquentia, ut de eo Eupolis comicus scriberet

Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

Hunc igitur IIIviratum, ubi populus ad solatium potius invidiæ, quam timoris, cujusdam Hyperboli hortatu, in exsilii decennalis discrimen impulit, καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἑνὶ τῶν τριῶν τὸ ὄστρακον ἐποίσουσι, verbis ipsissimis Plutarchi utor, ibi Alcibiades adunatis consiliis cum Nicia, vel, juxta alios, cum Phæace, metum omnem et periculum in Hyperbolum convertit nihil tale cogitantem. Non enim in homines aut obscuro genere natos aut infamia aliqua constrictos, sed in summos ubique et populo ob fortunas aut potentiam suspectiores id genus pœnæ semper cadebat, unde de Hyperbolo Plato Comicus,

Καίτοι πέπραχε τῶν τρόπων μὲν ἄξια,
Αὐτοῦ δὲ καὶ τῶν στιγμάτων ἀνάξια,
Οὐ γὰρ τοιούτων εἵνεκ' ὄστραχ' εὑρέθη.

Eum exitum habuit ista contentio, cum quoque et ipsa pœnæ ratio. Pœnituit enim Rempublicam Hyperbolum hominem nequissimum, fæcem populi, et cruce magis, quam testa dignum, ea pœnæ dignitate censeri, qua fortissimum quemque civem, Themistoclem, Aristidem, ceterosque olim censuissent. Desivit ergo et absumta est in hoc pœnæ errore pœnæ quoque natura, neque ultra Hyperbolum, qui istam nobilitatem exsilii quasi contaminasse videtur, quisquam alius ostracismum subiisse dicitur. (2.) Secundo autem, Phæax Erasistrati neque domo admodum nobilis, neque majoribus clarus, recte ea, quæ dixit, potuit proferre. Gens Erasistrati nullum in Vett. monumentis dignitatem consecuta est; primus erat, qui nobilitavit, noster Phæax, cujus deinde nepos ex fratre Erasistratus inter XXXviros fuisse videtur: nam de eo intelligo verba ista Platonis in Eryxia, init. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς τοῦ Ἐλευθερίου, ἐγώ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἶτα προσελθέτην ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς· quem locum Interpres duplici lumbifragio ornavit, *Critias et Erasistratus Phæacus* (quasi esset nomen gentile) *Erasistrati ex fratre nepos.* Verte, ut debes, *Critias et Erasistratus Phæacis Erasistrati filii ex fratre*

nepos. (3.) Quod autem erat ultimum, B. Peloponnes. anno 10mo noster Phæax cum duobus Collegis missus erat ab Atheniensibus legatus in Italiam atque Siciliam ad confirmandos sociorum animos, ceterorumque, si fieri potuit, irritandos adv. Syracusios, quorum potentiam Athenienses imminutam cupiebant maxime. Cui quidem legatione aliqua ex parte satisfecit. Hæc dabit Thucydides V. 4. Si cui hæc parum satisfaciant, unum hoc addam nulla vi infirmandum, quod suppeditabit locus hujus Orationis cum Plutarchi alio in vita Alcibiadis conferendus. Uterque tamen antea a me sanandus. Locus Phæacis (sinito, ut ita tandem auctorem nostrum compellem) exstat Edit. H. Steph. p. 33. init. *Ἵνα — τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδόξειε* [Alcibiades] *τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος, ὡς εἰς τὰ πινάκια τῇ προτέρᾳ τῆς οὐσίας χρησόμενος, ἐξηπάτησε, καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βουλόμενος, τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρήσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν* 696
οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὁρῶντες ὑστέραν οὖσαν τῆς Ἀλκιβιάδου, τοῖς τούτου πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς. Tentabat Palmerius *τῇ πρώτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ, ut sit prima et secunda dies Mysteriorum. Nam,* ait ille, *ἡ ἐπιοῦσα est Dies, quæ aliam sequitur, unde forte secundus a primo Mysteriorum ἡ ἐπιοῦσα dicebatur, Sic nos Gallice,* Le lendemain de la feste. Verum fallitur Vir doctissimus. Quod nos *Postridie Festi* diceremus, id Græci hoc modo efferunt. Plutarch. de fortun. Roman. *Ἔφη γὰρ τὴν ὑστέραν ἐρίσαι πρὸς τὴν ἑορτήν, λέγουσαν, ὡς ἐκείνη μέν ἐστι κομπώδης καὶ ἄσχολος, ἐν αὐτῇ δὲ τῶν παρεσκευασμένων ἀπολαύουσι μεθ' ἡσυχίας.* Miror maxime Palmerium latere potuisse medicinam tam facilem, tam expeditam, qua sola hoc ulcus sanari potuit. Quantillum interest inter *θυσίας* et *οὐσίας*, attamen quantas turbas hic dedit pauxillula ista differentia? *Τῇ προτέρᾳ τῆς θυσίας, Pridie Festi.* Similem, imo simillimam labem eluo ex Lycurgo Edit. H. Steph. p. 168. *ἀλλ' ἥκῃ ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγορᾶς, νόμων, πολιτείας μεθέξων.* Male hodie excusum *οὐσιῶν.* Verum ut ad causam, quam proxime accedam, locus ille, quem memoravi modo et expurgavi, confirmatur scribi a Phæace, et quidem in ejus oratione c. Alcibiadem. Qui confirmabit, is, ut monui, est Plutarchus, verum non nisi ad Codicis emendatioris fidem atque auctoritatem prius restitutus. Ille enim in Alcibiade, ubi dixisset Phæacem *ἐντευκτικὸν* potius fuisse, quam *ἀγῶνας φέρειν δυνατὸν*, subjungit continuo, *Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίακος γεγραμμένος, ἐν ᾧ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται, κ. τ. λ.* Quid autem istud *δέ*? Quænam aut qualis ista correctio? Diceretne quæso, "Quanquam *Phæax in foro et in concione causas minus frequenter egit,* nihilo minus *in manibus versatur oratio* contra hunc et Alcibiadem *habita?*" Ridicule. Fac restituas cum Cod. MS. Aldino, *Φέρεται δὲ καὶ λόγος τις κατ' Ἀλκιβιάδου ὑπὸ Φαίακος γεγραμμένος.* Ibi quid scribitur? Nam in eo eram, nisi vulgatæ lectionis vitium me interpellasset. Ibi *μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται καὶ ὅτι τῆς πόλεως πολλὰ πομπεῖα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ κεκτημένης, Ἀλκιβιάδης ἐχρῆτο πᾶσιν αὐτοῖς ὥσπερ ἰδίοις πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν.* Tu, qui legis hæc, memineris disputationem hanc omnem non indiligenter admodum a me esse tractatam, aut, quod multi faciunt, me commentum procudisse novantiquum; verum constanter, ubi tempus ad eam rem tulerit, meæ famæ periculo cites ORATIONEM PHÆACIS CONTRA ALCIBIADEM.

CAP. VII.

Disputatur de Fide libelli, qui inscribitur Βίοι τῶν δέκα Ῥητόρων, et Plutarcho vulgo attribuitur. Percurritur Vita Antiphontis, quæ et aliquoties emendatur.

QUICUNQUE antiquos Scriptores sive Græcos sive Latinos evolvit, eisque non indiligentem animum advertit, næ ille facile intelliget, multa hodie circumferri, quæ Antiquitas non novit; et eadem opera mirabitur eorum hominum vesaniam, qui cum ipsi fuerint nullo acumine a fæce Romuli discreti, maximorum interea ex omni antiquitate ingeniorum splendissima nomina ementiantur. Ista fide nobiscum egit, ut pluribus ubique argui, ineptus scriptor Vitarum X Rhetorum, quæ sub Plutarchi, at quali! nomine passim væneunt. Nam si in ipso limine operis sistamus, atque de sola Antiphontis vita, qui Oratorum ætate primus fuit, quæstio habeatur, quot mendacia contexuit deglutienda, quas fabulas mussitandas a pueris et ab iis, qui pueriliter, i. e. levi cum judicio Plutarchum lectitare soleant? Ne autem a me καταῤῥητορευέσθω, aut Sycophantam agere videar, agedum lege mecum, si velit, immo etiamsi nolit, experiatur. Tu autem, præco, fac silentium. Ἀκούετε, λεώς· Ἀδικεῖ Πλούταρχος, περὶ τῶν δέκα ῥητόρων ἃ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἐνόμιζον οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ καὶ τερατώδη εἰσφέρων, καὶ τῶν νέων τὰς ἀκροάσεις διαφθείρων. Ut igitur distinctius omnia et dilucidius cognoscantur, dispiciendum est primum sedulo et sigillatim de condicione nonnullorum hominum, qui *nominis* solummodo ANTIPHONTIS communione videntur inter se ipsos esse conjuncti: unde convincam, ea, quæ de diversis diserte ab optimis scriptoribus tradantur, ad hanc portentosam vitam conflandam undique convenisse. (1.) ANTIPHO Sophili F. Rhamnusius Oratorum primus. Tyrannidem ille τῶν CCCC impensissime adjuvit, adeoque a populo recuperata libertate, damnatus. Thucyd. Photius aliique. Nos in vita Lysiæ p. xxxix. seqq.
697 (2.) ANTIPHO Sophista, Atheniensis quoque, quem memorat Xenoph. Memorabil. 1. extr. cum Socrate quondam disceptasse. De eo Hephæstio Grammaticus, teste Athenæo l. 15. commentarium integrum scripsit, περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι Ἀντιφῶντος. Eundem fuisse Antiphontem, qui cum Socrate disputavit, atque Τερατοσκόπον, sive Ὀνειροκρίτην a plurimis laudatum testatur Laertius in Socrate §. 46. Τούτῳ [Socrati] ἐφιλονείκει Ἀντιόλοχος Λήμνιος, καὶ Ἀντιφῶν ὁ τερατοσκόπος. Suidas etiam et τερατοσκόπον vocat et σοφιστὴν, et ab Antiphonte Rhamnusio discernit. Eosdem discernit etiam Hermogenes de formis Orat. l. 2. Πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες· δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες — ὧν εἷς μέν ἐστιν ὁ Ῥήτωρ· οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι, καὶ δημηγορικοὶ, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ ὁ καὶ Τερατοσκόπος καὶ Ὀνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὗπερ οἵ τε περὶ τῆς Ἀληθείας λέγονται λόγοι, καὶ ὁ περὶ Ὁμονοίας, καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός. Ubi male οἱ δημηγορικοὶ utrique attribuuntur, et male quoque, ut videtur, ὁ πολιτικὸς posteriori. Ita igitur lege in superiori commate καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικὸς, καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι. sc. quotcunque ad Rhetoris officium spectare videntur. Ad hunc Antiphontem omnino pertinet, quod habet Theodoret. Serm. vi. de Dei providentia. Ἀντιφῶν δὲ, τινὸς δυσχεράναντος, καὶ οἰωνὸν χαλεπά τινα σημαίνειν νομίσαντος, ὅτι ἡ ὗς

τὰ οἰκεῖα κατέφαγεν ἔγγονα, Χαῖρε, εἶπεν, ἐπὶ τῷ σημείῳ, ὅτι πεινῶσα τὰ σὰ οὐ κατέφαγε τέκνα. Eadem refert Clem. Alexandr. Strom. 7. Memoratur inter Onirocriticos a Tertullian. de Anima c. 46. Καὶ τὸ μαντεῖον, οὗ προειστήκει προφητεύων Ἀντιφῶν, ὁ τῶν ὀνείρων ὑποκριτὴς, ταύτης ἐπὶ τοῦ ὕπνου λαχὼν τῆς τιμῆς. Lucian. V. Histor. 2. Conjunge Artemidorum II. 14. Fulgentium, Melampodem περὶ παλμῶν. Laudat Senec. Controv. l. 2. "Otho Junius — edidit quatuor libros colorum, quos belle Gallio noster *Antiphontis* libros vocabat. Tantum in illis *somniorum* est." Laudat item Cic. II. de Divinat. 70. "Quid? ipsorum Interpretum conjecturæ, nonne magis ingenia declarant eorum, quam vim consensumque naturæ? Cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. Mane ad Conjectorem. At ille, Vinces, inquit: id enim celeritas significat, et vis equorum. *Post idem ad Antiphontem.* Is autem, Vincare, inquit, necesse est. Annon intelligis Quatuor ante Te cucurrisse?" Alius igitur ab Antiphonte Rhetore, sed et ætate et gente conjunctus Antipho Sophista et Onirocriticus. (3.) Eadem Civitas procul dubio, quanquam id non diserte traditur, quæ duos priores, tulit etiam Antiphontem Tragicum. Is a Dionysio Siciliæ Tyranno in convivio interrogatus, quodnam æs ei optimum esse videretur, Illud, inquit, ἐξ οὗ κατεσκεύασαν Ἀθηναῖοι τὰς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας. Quod cum Regi vehementer displicuit, verito sc. ne ea res ad seditionem pertineret, ab eodem est interemptus. Vid. Plutarch. de discrimine Amici et Adulatoris, et in libro de Stoicorum repugnantiis. Tu ergo de his semper distincte, ut debes, neque interea sis nescius pluris fuisse Antiphontas, quos fortasse ille commisit. Sed jam tempus est, ut dispiciamus, quid scripsit. Antipho, ait ille, Sophili F. μαθητεύσας τῷ πατρί. Procedente tamen oratione refert Cæcilium, qui commentarium de Antiphonte scripsit, credidisse hominem Thucydidis fuisse discipulum. Eadem fere habet Photius. Οὗτος τῷ οἰκείῳ πατρὶ Σοφίλῳ σοφιστεύοντι μαθητεῦσαι λέγεται· Κεκίλιος δὲ Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως μαθητὴν γεγονέναι φησὶ τὸν ῥήτορα. De utraque *schola* pauca, quoniam hominem sua ipsius auctoritate vincam. Qui Athenas Atticas norunt, sciunt illi, etiam me non admonente, serius illic disciplinæ istius ludos aperiri, quam ut Antiphontis pater profiteri posset. Aiunt plurimi Antiphontem ipsum primum artem profiteri, in quibus est ipse Plutarchus proximo fere commate. Porro autem Sophilus, ut hic scribitur, non solum Antiphontem filium, sed Alcibiadem quoque erudivit, ita enim intelligo verba ista, quantum sc. verba parum Græca intelligere possum. Ὦ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα φοιτῆσαι. Hæc non sat tibi temporibus distincta, Dave. Antiphontem ipsum non nisi senem vidit Alcibiades. Hoc ex monumentis istorum temporum colligitur, tuaque adeo oratione in hoc ipso commentariolo. Modo enim: τούτους εὕροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτῃ ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνοον. (l. Ἀρχῖνον). De Sophili schola tantum: Non felicius cessit altera Thucydidis. Nam per ætatem video non cum Antiphontem, sed Antiphontem Thucydidem instituisse potius. Atque id diserte tradunt Suidas, Marcellinus in vita Thucydidis, et Hermogenes. Quod verum esse arbitror. Et fortasse ita scripsit Auctor noster. Plutarchi enim Codd. MSS. nonnulli, inter quos sunt Turnebi et Vulcobii, pro Θουκυδίδου μαθητὴν, Θουκυδίδου διδάσκαλον reponunt. Sed de his satis. Sequitur, Καὶ δύναμιν λόγων κτησάμενος — ὥρ-

μησε μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε. Næ Tu fortunæ ludibrium, Antipho! Nimirum hoc est, quod dicitur, *de Consule Rhetor*. Sed quo pacto se in ea palæstra exercuit, sc. διατριβὴν δὲ συνέστησε καὶ Σωκράτει τῷ
698 φιλοσόφῳ διεφέρετο, ὡς Ξενοφῶν ἱστόρηκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. Non audio. Alium fuisse docui. Deinde, Καί τινας λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας. Credo sane, nam id diserte dicitur a Thucydide l. 8. qui hunc præceptorem suum senem descripsit: sed quid sequitur, πρῶτον ἐπὶ τοῦτο τραπείς. Ex iis, quæ sequuntur, liquet, *primum* fuisse Antiphontem, qui hoc dicendi genus tractavit. Dicitur enim Τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος. Ita Clemens Alexandrinus Strom. 1. Φασὶ δὲ καὶ τοὺς κατὰ διατριβὴν λόγους, καὶ τὰ ῥητορικὰ ἰδιώματα εὑρεῖν καὶ μισθοῦ συνηγορῆσαι πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον Ἀντιφῶντα φυλῇ Ῥαμνούσιον. Dixisset itaque potius πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπείς· uti Photius: Συντάξαι δὲ αὐτὸν καὶ πρῶτον, φασὶ, τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγωνιστικοὺς λόγους. Jam sequitur hominis ætas: Γέγονε κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγῳ νεώτερος αὐτοῦ. Quid Photius? Contrarium prorsus. Χρόνος καθ' ὃν ἤκμαζεν, ἐν ᾧ διαπέπρακται τὰ Περσικὰ, ὀλίγῳ πρότερον Γοργίου τοῦ σοφιστοῦ γεγονώς. Deinde interemptum fuisse a XXXviris memorat auctoritate Lysiæ et Theopompi. Quid Theopompus, nescio: Quid Lysias, tantundem. Excidit enim oratio. Id interea scio: exstare aliam orationem Lysiæ, p. 427. 7. ed. R. ubi diserte dicitur, Antiphontem a populo capite plecti post repressam CCCCvirorum dominationem. Ergo non ea dixit Lysias, aut de alio Antiphonte omnino dixit. Quod, ne quid dissimulem, video Scriptori nostro in mentem venisse: subjungit enim, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Λυσιδωνίδου πατρός· καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει; quæ verba, ut aliquem exinde sensum elicere possem, neque inclementius cum scriptoris fama, quam par est, agerem, ita restitui posse existimo: Ὅτι δὲ ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν, ἱστορεῖ Θεόπομπος — ἀλλ' οὗτός τε ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρὸς, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. In proximis non contentus tanta varietate supplicii, Tragicum facit et a Dionysio Tyranno interemptum narrat, vel quod istud æs præstantissimum se habere dixit, unde conficerentur statuæ Harmodii et Aristogitonis, vel quod Regis tragœdias exsibilaret. Tu, qui priora legisti, noris hæc esse errores et portenta magna. Sequitur, Κεκωμῴδηται δὲ εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος σὺν Πεισάνδρῳ. Nonnulli pessime hæc interpretantur: *Eum sc. fuisse et a Platone et a Pisandro exagitatum.* Expediet Photius. Κωμῳδεῖ αὐτὸν Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ. Laudatur ab Athenæo et scholiaste Aristophanis ceterisque bene multis Fabula Platonis Comici, cui nomen dedit Πεισάνδρῳ· in qua et Pisandrum et Antiphontem potuit proscindere, adeo ut recte se haberet et Photius et Plutarchus, Κωμῳδεῖσθαι sc. Antiphontem a Platone vel σὺν Πεισάνδρῳ, vel ἐν Πεισάνδρῳ. Deinde, Λέγεται δὲ τραγῳδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονύσῳ τῷ τυράννῳ. Iterum miscet non miscenda. Tragœdias scripsit non Rhamnusius, sed Tragicus. Et, licet eosdem fero errores erraverit de Antiphonte uterque et Photius et Philostratus, eos tamen Plutarcho, homini acerrimo, condonabo nunquam. Talem commentarium scripsisse Plutarchum notum est, idque testatur Lamprias F. Quæ hodie leguntur, nugivendoli sunt scriptoris, propagantis Photianos errores, eosque suis ineptiis et deliramentis mactantis.

CAP. VIII.

Fames, illegitimum pœnæ genus. Vindicatur emendatio *Lysiæ*. Quid sit καταράσασθαι πρὸς Ἑσπέραν. Hierophanta. Emendatur Pausanias, et Isæus.

INEUNTE oratione *contra Andocidem* p. 190. 2. ed. R. notatur Sacrilegus quidam (nomen ejus in neutra adversariarum Orationum occurrit) *luctuosissimo* mortis genere interiisse, *fame divinitus immissa*. Οὗτος οὖν ὁ ταῦτα ποιήσας, θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῷ, sunt verba Lysiæ. Λιμὸν καὶ λοῖμον θεήλατα κακὰ vocat Philo de vita Mosis l. 1. p. 619. Edit Galen. *Lugubrem famem* dixit Plaut. Cistell. I. 1. 47.

" Nam si hæc non nubat; lugubre mihi fame familia pereat."

Homer. Odyss. M. 341.

> Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
> Λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.

Lucian. Asin. Ἔνθα ἐκπεσὼν θανάτῳ οἰκτίστῳ ὁλόκληρος ἔτι καὶ ἀκέραιος νεκρὸς τεθνήξομαι. Plin. II. 63. " Illa [*Terra*] medicas fundit herbas, et 699
semper homini parturit. Quin et venena nostri misertam instituisse credi potest: ne in tædio vitæ *fames, mors terræ meritis alienissima*, lenta nos consumeret tabe." Sallust. Fragm. l. 3. " Quem contra ætatem projectum ad bellum sævissumum, cum exercitu optime merito, quantum est in vobis, *fame, miserrumma omnium morte*, confecistis." His conjunge Callimach. Hymn. in Cererem passim. Addidi *divinitus immissa*, licet id in Lysia non diserte dicitur, quoniam mirum est, quanta religione ab hac pœnæ sive acerbitate, sive fœditate potius dixerim, cavit jus humanum. Inde fit, ut cum Marcianus JCtus ait Judices non tantam sibi usurpaturos esse damnandi licentiam, ut necessariis impensis reum interdicant, Cuiacius confirmat in *necessariis* istis *impensis* victum intelligi oportere: neminem sc. ut fame pereat, esse condemnandum. Vid. Cuiac. in l. ex ea parte 120. §. in insulam D. de V. O. Idcirco apud antiquos Romanos cum Vestalis Virgo ob violatam pudicitiam sub terram defoderetur, lucernam, panem, aquam, lac et oleum una adjecere, ne videretur inedia perire. Nam ab illa, ut dixi, severitate temperabant maxime. V. Plutarch. in Numa p. 145. Edit. Bryan. Sic apud Sophocl. Antigon. 784.

> Ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος,
> Κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
> Φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθεὶς
> Ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγοι πόλις.

σχ. ad loc. Ἔθος παλαιὸν, ὥςτε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχὺ τιθέντα τροφῆς, καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο, ἵνα μὴ δοκῶσιν λιμῷ ἀναιρεῖν· τοῦτο γὰρ ἀσεβές. Verosimile quidem est, id, quod Marcianus ait, ad minores tantum Judices et privatam jurisdictionem pertinere: ad Principem ipsum aut P. R. majestatem trahi non oportere, qui sæpe numero inedia sontis plectebant. Ita turbulentam suam vitam confecit Jugurtha, ceterique. Eadem oratione exeunte, ad has voces, Καὶ ἐπὶ τούτοις ἱερεῖα καὶ ἱερεῖς στάντες κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν, p. 252. ult. importunissimum istud ἱερεῖα memini me meo qualicunque obelo distinxisse, et ἱέρειαι reponere voluisse. *Voluisse* dixi, quoniam nescio

quo infortunio aut operarum incuria, adhuc *ἱερεῖα* locum non suum, id est in textu, occupat. Si post ea, quæ ad locum dixi de feminis Cereris sacra facientibus, aliquid sit dicendum, habe. *Ἐρήμην δ' αὐτοῦ* [Alcibiadis] *καταγνόντες καὶ τὰ χρήματα δημεύσαντες, ἔτι καταρᾶσθαι προσεψηφίσαντο πάντας ἱερεῖς καὶ ἱερείας, ὧν μόνην φασὶ Θεανὼ τὴν Μένωνος Ἀγραυλῆθεν ἀντειπεῖν πρὸς τὸ ψήφισμα, φάσκουσαν εὐχῶν οὐ καταρῶν ἱέρειαν γεγονέναι.* Plutarch. in Alcibiade. *Ἴστρος δὲ Δήμητρος εἶναι στέμμα φησὶ τὴν μυῤῥίνην καὶ τὴν σμίλακα· καὶ τὸν ἱεροφάντην καὶ τὰς ἱεροφάντιδας καὶ τὸν δᾳδοῦχον καὶ τὰς ἄλλας ἱερείας μυῤῥίνης ἔχειν στέφανον.* Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 674. Adde ex Mazoch. et Grutero,

CASPONIA. P. F.
SACERDOS. CERERIS.
PVBLICA.
POPVLI. ROMANI.
SICVLA.

Vides sacerdotem *Siculam:* atque hinc fidem libero quam ibidem nexu obligavi, et inlustrari velim *actum* istum *legitimum κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν.* Romæ, ait Livius VII. 6. "M. Curtium, silentio facto, *templa* Deorum immortalium, quæ Foro imminent, Capitoliumque *intuentem,* et manus nunc in cœlum, nunc in patentis terræ hiatus ad Deos Manis porrigentem se devovisse." Hic Cereris Sacerdotes ad *occidentem solem* conversi, unde Cereris sacra petebantur (allata sunt enim ex Sicilia ad Atticam), hominem religionibus suis devovebant. "Aditum est ad libros Sibyllinos; in quibus inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere. Tum ex amplissimo Collegio Xvirali Sacerdotes P. R. cum esset in urbe nostra Cereris pulcherrimum et magnificentissimum templum, tamen usque Ennam profecti sunt. Tanta enim erat auctoritas et vetustas illius religionis, ut cum illuc irent, non ad ædem Cereris, sed ad ipsam Cererem proficisci viderentur." Cic. 4. Verrin. Ita Ovidius IV. Fast. 21.

"Grata domus Cereri: multas ibi possidet urbes,
In quibus est culto fertilis Henna solo."

Ita Pluto, qui dum

"curru atrorum vectus equorum
Ambibat *Siculæ* cautus fundamina terræ,"

Proserpinam *vidit et abripuit,* a Sophocle in Œdip. Tyran. vocatur *ἕσπερος θεός.* Diod. Sic. l. 5. init. *Οἱ ταύτην οὖν κατοικοῦντες Σικελιῶται παρειλήφασι παρὰ τῶν προγόνων, ἀεὶ τῆς φήμης ἐξ αἰῶνος παραδεδομένης τοῖς ἐγγόνοις, ἱερὰν ὑπάρχειν τὴν νῆσον Δήμητρος καὶ Κόρης. Ἔνιοι δὲ τῶν Ποιητῶν μυθολογοῦσι κατὰ τὸν τοῦ Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης γάμον ὑπὸ Διὸς ἀνακάλυπτρα τῇ νύμφῃ δεδόσθαι ταύτην τὴν νῆσον· τοὺς δὲ κατοικοῦντας αὐτὴν τὸ παλαιὸν Σικανοὺς αὐτόχθονας εἶναί φασιν οἱ νομιμώτατοι τῶν συγγρα-*
700 *φέων, καὶ τάς τε προειρημένας θεὰς ἐν ταύτῃ πρώτως φανῆναι, καὶ τὸν τοῦ σίτου καρπὸν ταύτην πρώτην ἀνεῖναι — Καὶ τὰς θεὰς δὲ ταύτας εὑρούσας* [*σῖτον*] *ἀκολούθως τοῖς εἰρημένοις, ὁρᾷν ἐστὶ μάλιστα τιμωμένας παρὰ τοῖς Σικελιώταις.* Epigramma Aristoclis.

Δάματερ πολύκαρπε, σὺ κῆν Σικελοῖσιν ἐναργὴς
Καὶ παρ' Ἐρεχθείδαις· ἓν δέ τι τοῦτο μέγα

Κρίνετ' ἐν Ἑρμιονεῦσι· τὸν ἐξ ἀγέλης γὰρ ἀφειδῆ
Ταῦρον, ὃν οὐκ ἀείρουσ' ἀνέρες οὐδὲ δέκα,
Τοῦτον γραῦς στείχουσα μόνη μόνον οὔατος ἕλκει
Τόνδ' ἐπὶ βωμόν· ὁ δ' ὡς ματέρι παῖς ἕπεται.
Σὸν τόδε, Δάματερ, σὸν τὸ σθένος, ἵλαος εἴης,
Και πάντων ϑάλλοι κλᾶρος ἐν Ἑρμιόνῃ.

Sequitur p. 256. 2. Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ ἱεροφάντου, πάππος ἡμέτερος. F. legendum, Διοκλῆς ὁ Ζάκορος τοῦ ἱεροφάντου, *Diocles* æditũus, *qui Hierophantæ erat ab officiis;* non *Diocles* Zacori *Hierophantæ filius.* Ratio suspicionis est, quoniam Hierophantæ apud Atheniensis uxorem ducere non licebat. Hieron. Epist. ad Gerontiam de Monogamia. "Hierophanta apud Athenas eviratur et æterna debilitate fit castus." Origen. c. Cels. l. 7. Καὶ εἷς μέν που παρ' Ἀθηναίοις ἱεροφάντης, οὐδὲ πιστευόμενος ἑαυτοῦ τὰς ἀρσενικὰς ὀρέξεις, ὡς Κύριος αὐτῶν εἶναι δυνάμενος, καὶ κρατεῖν αὐτῶν εἰς ὅσον βούλεται, κωνειασθεὶς τὰ ἀρσενικὰ μέρη, καθαρὸς εἶναι νομίζεται πρὸς τὴν νενομισμένην παρ' Ἀθηναίοις ἁγιστείαν. Pausan. in Corinth. c. 14. Τῆς δὲ πόλεως [Phliunte] αἱ Κελεαὶ πέντε που σταδίους μάλιστα ἀπέχουσι, καὶ τῇ Δήμητρι ἐνταῦθα δι' ἐνιαυτοῦ τετάρτου τὴν τελετὴν καὶ οὐ κατὰ ἔτος ἄγουσι. ἱεροφάντης δὲ οὐκ ἐς τὸν βίον πάντα ἀποδέδεικται· κατὰ δὲ ἑκάστην τελετὴν ἄλλοτέ ἐστιν ἄλλος σφίσιν αἱρετὸς, λαμβάνων, ἣν ἐθέλῃ, καὶ γυναῖκα, καὶ ταῦτα μὲν διάφορα τῶν ἐν Ἐλευσῖνι ὀνομάζουσι (l. νομίζουσι). Verum enim vero salva esse potest et debet Lysiæ vulgata lectio, quoniam ex monumentis hujus populi aliunde adparet, Hierophantam ante susceptum Pontificatum et uxorem ducere et liberos suscipere potuisse. Unde ait idem Hieron. c. Jovinian. l. 1. fin. "Hierophantas Atheniensium usque hodie Cicutæ sorbitione castrari, *et, postquam in Pontificatum fuerint electi,* viros esse desinere." Isæus de Apollodori hereditate: Διέθετο τὴν οὐσίαν, καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου μὲν θυγατρὶ, ἐμοὶ (l. ἐμοῦ) δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δὲ ἀδελφῇ, δίδοὺς αὐτὴν Λακρατίδῃ τῷ νῦν Ἱεροφάντῃ γεγενημένῳ. Atque hæc hactenus.

CAP. IX.

Indicantur duo fontes mendarum, quibus scatet Glossarium Hesychianum. Emendatur octoginta circiter in locis. Tentatur Homerus.

MEMINI me ad orationem istam, quæ inscribitur περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας, p. 800. ult. ed. R. admonuisse Hesychium pluries emendari posse unico medicinæ genere. Non te latet, mi lector, initialis, ut vocant, dictionum literas in unoquoque istius Glossographi articulo *vel* a describente nonnunquam relinqui minio olim pingendas, quod minium casu aliquo pingi negligebatur, *vel* ita tenuiter exarari, ut aliquando literarum ductus vel Lynceos oculos effugeret. Constat certe ita evanuisse, cum descriptor Ἱέρας, loco τοῦ τέρας, σημεῖον exposuit, et locum tam magnifice, tam pulchre coctæ glossæ dedit inter voces, quæ ab I incipiebant. Dubitare me non sinit doctissimi et (sive privata officia recolam, sive publica in Rem literariam merita) nunquam a me satis prædicandi I. Alberti Harlemensis spectatissima solertia, quin Hesychius jam ab eo prelo committendus et istiusmodi curationem et mea monita minime

exspectet. Condonabit tamen Vir æquissimus, et patienter a me dici audiet, quæ ille propediem tanto dicturus est melius. Mos semper fuit, ut nos novi homines in hac Republica lacero illo glossatore qu. προσόδῳ uteremur ad honores et dignitatem. Hi est, quod unusquisque nostrum ἀγχίνοιαν suam in insuetum iter libret, et in ea palæstra se exerceat,

"Dum conderet urbem,
Inferretque Deos Latio."

Cum ergo Hesychius aliquid a me dici exspectet, age experiamur, nunquid proferre possim, quod aliorum fugiat industriam. Et potissimum in duplici isto mendarum fonte versabitur commentatio nostra, quem nuper indicavi, sc. ubi Vox alienam sedem occupaverit, *aut* quod exciderit
701 litera initialis, *aut* quod imaginem suam et vestigia dissimulaverit. Neque ceteros fontis, ubi usus venerit, negligemus. In Δ. δύρεσθαι exponitur ὀδύρεσθαι (ut, non exponi, sed legi oportuerat) κλαίειν, θρηνεῖν. In eadem litera δνάζει φλναρεῖ est menda ipsa. Primo enim Δ et Λ literarum similitudo librarium decepit, et Δνάζει pro Λνάζει scripsit. Videamus ergo, quid Λνάζει. Λνάζει, φλναρεῖ, μωρολογεῖ, στασιάζει. Nondum recte. Legendum enim φλνάζει. Verum neque ea vox rectius fere vel in sua sede exaratur. Ibi enim legere oportet Φλνάζει, (non φλονάζει, ut editur) φλναρεῖ, ληρεῖ. Similiter in Λ. Λάζων, Ille interpretatur, Tu autem rescribas ἀλάζων. In Π. πίτνας ἐκτείνων τίμια φασὶ, multa sunt menda. Primo enim evasit litera Ε, qua retracta ex fuga, lege porro non Ἐπίτνας, verum Ἐπιτείνας, quod recte ille exponit ἐκτείνων, ut debuit: Deinde, quod sequitur, sc. τίμια φασὶ, repetuntur ex articulo superiori desinente τὰς τιμωρίας πιτίμια φασίν. Pergit glossographus et mendosæ glossæ Πιτνὰς subjungit alteram Πιτνεῖ, πίπτει, ἐκτείνει. Falsa hæc. Πιτνεῖ quidem est Cadere, verum ἐκτείνει, quæ est altera expositio, poscit ἐπιτείνει. Quod Tu in posterum non dubitabis legere. Eodem pacto Ληχόϊον κανοῦν οὐ λοχόϊον restitues οὐληχόϊον κανοῦν οὐλοχόϊον, et tibi conferenti fidem faciet glossa Οὐλοχόϊον. In Μώδιξ articulo non major sanitas. Substituas enim pro Μώδιξ, Φλὸξ, φλυκτίς, Σμώδιξ, Φλέψ, φλυκτίς. Confer Σμώδιξ et Φλέψ. In Ι legimus Ἴγνυντο, ἠνοίγοντο. Hoc erat οἴγνυντο, ἠνοίγοντο. Ibidem ἱερὸν, ἔνυγρον, ἀγαθὸν, μέγα, ὅσιον καὶ ναός. Sit sane μέγα, sit ὅσιον et ναός. At interea ἔνυγρον est διερόν. Διερόν· ὑγρόν· χλωρόν· ζῶον· ἔναιμον, etc. †, Διερός· λαμπρός· ζῶν· περιφανής. †. Διεροὺς, διύγρους. In litera Θ excidisse arbitror non literam, sed syllabam. Θαζόμενος, σκώπτων. Legerem enim ex Hesych. in Τωθάζω, Τωθαζόμενος. Hæc vox iterum corrumpitur. Nam pro Θωτάζει, ἐμπαίζει, χλευάζει, legerem Τωθάζει. In Ρ. legimus Ῥίσαντες, φιλονεικήσαντες. Lego ἐρίσαντες. In eadem litera ῥαίδηλες ἐμφανές. Ubi credo non extritam esse literam ducem, sed transpositam, et legi recte ἀρίδηλες. Ibidem legitur ῥήγων βοηθών. Quod nihil aliud est, quam ἀρήγων. In Τ. τήτυμα, ἀληθῆ. Lege ἐτήτυμα. In horum nonnullis serius didici meam Crisin esse præreptam. Non ignoro aliquando literam principem deficere ex populi alicujus aut gentis consuetudine. Ita Ἴγα, σιώπα Κύπριοι. Ergo non temere Librarii socordiæ imputabis, quod populi alicujus consilio vel saltem usu est introductum. Hesychius enim, qui gentium sermones memorat *centum* fere et *triginta*, aliquando, immo sæpissime, auctoritatem suam reticet, dissimulato nomine istius populi, qui dialectum formavit aut celebravit. Βδάλλει

apud eum est ἀμέλγειν. At cujatium? Atticorum nempe, ut aliunde discimus, sc. ex σχ. Theocr. ad Idyll. II. 56.

Ἐμφὺς, ὡς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας,

Ubi dicitur: Εἴρηται δὲ βδέλλα παρὰ τὸ βδάλλειν, ὅ ἐστιν ἐξαμέλγειν τὸ αἷμα. τὸ γὰρ ἀμέλγειν Ἀττικοὶ βδάλλειν λέγουσι. Quæ verba scholiastæ leguntur fere, verum sine nomine gentis, apud Hesych. in Ἐβδηλλάμην. Eodem modo vox Θρόνα vel Τρόνα apud alias gentis et scriptores alias et maxime diversas nacta est significationes, ut discimus ex eod. σχ. ad II. 59. Θρόνα, Θεσσαλοὶ μὲν τὰ πεποικιλμένα ζῶα· Κύπριοι δὲ τὰ ἄνθινα ἱμάτια· Αἰτωλοὶ δὲ φάρμακα, ὥς φησι Κλείταρχος· Ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα. Ex his nonnullas habet Hesychius (habebit saltem propediem, sc. ubi emendavero), non tamen nobiscum ea fide egit atque scholiastes. Prodidit enim, quid dicantur, non quis dixit. Ecce in Θρόνον. Θρόνον τετράπουν καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον, καὶ ἐκπεποικιλμένον. Scripsit procul dubio τετράπουν ἐκπεποικιλμένον, lacertam sc. aut animal simile, quod Thessali vocant θρόνον. (Dum in his regionibus subsistam proximam vocem et emendari ejusque interpretationem vindicari velim. Θρονίτης, πρώτιστος. Fab. Χρώτιστος. Temerarius ille homo vix, credo, se ipsum intellexit. Tu retineas πρώτιστος, et emendes Θρανίτης. Hesych. in Θαλάμιος. Θαλάμιος λέγεται ὁ ἔσχατος· ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης.) In Τρόνα dedit Cypricum usum. Τρόνα ἢ θρόνα ἀγάλματα, ἢ ῥάμματα ἄνθινα. Fortasse scripsit βάμματα, vel, quod potius suspicor juxta scholiasten modo laudatum, ἱμάτια, ἄνθινα. More hoc Hesychii observato, cum et Εἶδαρ et Ἴδαρ exponat βρῶμα, non utique extemplo adfirmabis extritam esse alicujus incuria literam E in Ἴδαρ, ne, quod communiter Εἶδαρ dicitur, id Cyprius, vel Ætolus, vel Syracusius, mallet pronunciare Ἴδαρ. Idem pene est, ut moneam de Εἰαμεναὶ et Ἰαμεναὶ, Εἶαρ et Ἶαρ, Εἶθαρ et Ἴθαρ, Εἶλαρ et Ἴλαρ, Εἰρωνεία et Ἰρωνεία. Exponit ille Εἴκων, ὑποχωρῶν et Ἴκοντες, ὑπακούοντες, παραχωροῦντες. Εἰλαπίνη, θυσία, ἑορτὴ, et Ἰλαπίνας, θυσίας, ἑορτάς. Εἰλεὸς dicitur ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις, Ἰλεὸς θηρίου φωλεός: Similiter Εἰλιγγιᾷν, σκοτοῦσθαι, συστρέφεσθαι, et Ἰλιγγιᾷν, συστροφοῦσθαι, σκοτοῦσθαι. Ita, Ἐρήνη. κόρος· τέλος. (Tu fac emen- 702 des εἰρήν. κόρος, τέλειος) et Ἰρίνες (potius Ἰρῆνες. Vid. Kust. ad Suid. v. Μελείρην, et Lexic. Herodot.) μελλέφηβοι. Nolis itaque emendaturienti similis, αἴμονα ἐπιστήμονα, ἔμπειρον, protinus existimare reponendum esse δαίμονα, qu. δαήμονα. quod ille pariter fere interpretatur: verum in Homero subsistere Il. E. 49.

Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης.

Sæpissime innuere videtur, utroque modo et dici et scribi. Ita Ἴρεται, ἢ εἴρεται, συνάπτεται. Ἰπύα, σιπύα. Quasi dixisset cellam panariam, vel ἀρτοθήκην, ab aliis Σιπύαν dici, ab aliis Ἰπύαν. Λέκρανα ἢ ὠλέκρανα τοὺς ἀγκῶνας: unde non dubitabis corrigere Ὠλέκρανον ὁ Ἄγων sic, Ὠλέκρανον ὁ Ἀγκών. Aut, si dubites, consulas glossam Ἀγοστούς. ὠλέκρανα. οἱ δὲ ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις, ἢ ἀγκῶνες.

Eandem porro adhibebis dubitationem in emendandis iis glossis, in quibus literæ principalis figura propter similitudinem exarandi librarium fefellisse potuit. Nam et hæc est altera pars disputationis meæ. Non ergo protinus, si quid a B incipiat, quod Ego vel Tu per Φ describeremus, id in Φ corrigendo corrumpes· quoniam si ore Macedonico usus

esses, intactum utique relinqueres. Plutarch. enim Quæst. Græc. 9. Τῷ Β ἀντὶ τοῦ Φ χρῶνται Μακεδόνες, Βίλιππον καὶ Βαλακρὸν καὶ Βερονίκην λέγοντες. Nescire non possis hæc nos dicere et nominare Φίλιππον et Φαλακρὸν et Φερονίκην. Verum id non patiuntur Macedones. Eodem teste Β pro Π Delphici oris est et loquelæ. Adspirationem variæ gentes varie exprimunt. Lacones per Β. Ita Hesychius Βάγος, κλάσμα ἄρτου, μάζης, καὶ βασιλεὺς καὶ στρατιώτης (corrige στρατηγός). Λάκωνες. Eam vocem antiquissimi Attici exarassent ΗΑΓΟΣ, Æoles ϜΑΓΟΣ: nos communiter non adspiramus, verum scribimus ΑΓΟΣ. ut Hesych. Ἀγὸς, ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, et alibi Ἄγος, κλαῦσμα, τραῦμα (lege ex cod. Hesych. in v. Βάγος, κλάσμα ἄρτου), ἀρχηγός. Ejusdem commatis sunt Βείκατι εἴκοσι. Λάκωνες. Βεικηλὰ, γωχελῆ (scribe ἀνωφελῆ), ἀχρεῖα. Λάκωνες. Unde non dubitabis et has voces ad Laconismum referre, quanquam id non admonuit Auctor. Βείρακες, ἱέρακες. Βείκας, μακρόθεν. Βέκας, μακράν. Βέκως, μακρόθεν. et sexcentas alias. Eodem adspirandi more delectantur Cretes, qui Laconice loquebantur. Βαλικιώτης, συνέφηβος. Κρῆτες. Tu ergo cave, neque tibi hæc esse prædicta non dixeris. In iis autem, quæ sequuntur, securo ut sis animo, jubeo. Ibi enim experiundo scies et facillimum describentis errorem, et certissimam emendantis fidem. Γ simplex Gamma Græcorum ea est infelicitate figuræ, ut ad plurimas literas similitudine accedat, atque eapropter fœdissimas turbas excire soleat. Si in latus inclines, lineæ duæ, quibus describitur, in angulum fastigiatæ repræsentabunt literam Λ. Deinde Λ et Δ et Α unius lineolæ discrimine a se invicem disterminantur. Porro Γ, si tenuior foret transversæ suæ lineæ ductus, in Ι recidet, et vicissim simili fere vitio ex Τ enascetur. Aliquando insinuabit se in locum congeneris sui, si formam et familiam respicias, Digammatis Æolici Ϝ. Est ubi scribitur loco notæ episemæ, quæ potestatem ejusdem digammatis exprimit. Exempla nonnulla proferemus, quæ ceteros fortasse hactenus fugere. Notæ Τ in Γ solitam et levem esse mutationem joculari errore suo testatur Theod. Gaza Gram. l. 3. exeunte, p. 99. *b*. Εὐλογώτεροι μέντοι ἐπὶ τοῦ ὀρύττω καὶ τῶν ὁμοίων τὸ γράφειν ὀρύγω, καθάπερ κἀν τοῖς παλαιοτέροις τῶν ἀντιγράφων ὁρῶμεν. Tanta erat auctoritate, tanta contagionis diritate una et levissima in Exemplaribus litura, ut pene artem ipsam contaminaret, et jam scholis jura esset datura. Ammonius ad voces ἦν δὲ — ὥρα ὡσεὶ ἕκτη. Ioan. XIX. 14. Ὁ δὲ καλλιγράφος ἀντὶ τοῦ Γάμμα στοιχείου, ὅπερ σημαίνει τὸ τρίτην, ἔγραψε τὸ ἐπίσημον, ὃ καλοῦσιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς γαβὲξ, ὃ δηλοῖ τὴν ἕκτην, πολλὴν ἔχοντα πρὸς ἑαυτὰ τὴν ὁμοιότητα, καὶ διὰ τοῦ γραφικοῦ σφάλματος γέγονεν ἡ διαφωνία. Ἀντὶ γὰρ τρίτης ὥρας, ἕκτην ἔγραψε. Observarunt plurimi, quorum in numero sunt præstantissimus Galeus noster in erudito suo commentario ad Demetrii Phalerensis librum De Elocutione (quem hominem ob morum suavitatem atque eruditionis elegantiam nemini fere in disciplina nostra secundum pono), et nuper summi ingenii et doctrinæ vir I. Albertus (qui literarum bono natus corruptissimum hunc Auctorem integre expoliendum emaculandumque in se suscepit), innumeras fere glossas sub litera Γ latere, quæ duplici Ϝ Æolensium exarari debent. Quo pacto Γιστία, Γισχὺν, Γοῖνος, Γέντερ, Γέαρ, et sexcentæ aliæ emendandæ sunt Ϝιστία, Ϝισχὺν, Ϝοῖνος, Ϝέντερ, Ϝέαρ. Exponuntur enim ἐσχάτη (l. ἐσχάρα) i. e. Vesta, ἰσχὺν, Vim, οἶνος Vinum, κοιλία, i. e. Venter, ἔαρ Ver. Salmasium quidem virum maximum

in commentariis ad Herodis et Regillæ uxoris inscriptiones latuit medela tam facilis et expedita. Neque enim illi assentior adfirmanti quasdam gentis posse duplex gamma (vel adspirationis notam) ut simplex gamma vel exarare vel ex ore proferre. Accidit hoc proculdubio ex corruptela 703
Codicis Hesychiani. In ceteris Lexicographis istius consuetudinis nullum vestigium, Photio puta, et Suida, etc. Nemo superest præter Phavorinum, qui corruptissimum auctorem Hesychium descripsit, et proinde Hesychianæ auctoritati nihil quidquam ponderis adjicere vel potest vel debet. Verum non ubique velim, ut tali medicina mactetur Hesychius. Descripsit ille nimirum Homericas dictiones ad unam fere omnis, ea autem incuria, ut aliquando particulas, quibus scatet *πολυώνυμος* ille scriptor, inconsultissime sequenti vocabulo agglutinaret. Inde si scripsisset Homerus *γ' οἶδα*, proclive fuit Lexicographo nostro *Γοῖδα* exinde procudere (quod tamen nescio, quo errore, error enim errorem gignit, per *οὐκ οἶδα* interpretatur) si *γ' ἔτος*, *Γέτος*, Inde fit, quod tot voces in Δ, in Ο, in Τ et Ρ reperiantur, quæ Homericis *δ'*, *θ'*, *τ'* et *ῥ'* originem debent. *Δαιάζω*, *ἀναβοῶ*, *στενάζω* exponitur, eodem modo quo *Αἰάζω*. Neque eodem modo exponuntur *Αἰάζω* et *Δαιάζω* solum, verum et *'Αδαίζω* quoque. Ejusdem commatis est *ἀ δ ε ά ζ ω ν*, *ἀναβοῶν*, *ἀναστενῶν*. Hinc quoque exponitur *δ ί ψ α ι*, *βλάψαι*. Natum est vocabulum ex locis Homeri nonnullis male lectis. Ubicunque enim occurrit *"Ιψαι*, semper particulam *δ'* a tergo sequitur, ut Il. A. 454. et Π. 237.

Τιμήσας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν 'Αχαιῶν.

et B. 193.

Νῦν μὲν πειρᾶσθαι, τάχα δ' ἴ ψ ε τ α ι υἷας 'Αχαιῶν.

Ex simili fortasse fonte *θ ο λ κ ά ζ ε ι* *χαλιναγωγεῖ*. sc. *θ' ὁλκάζει*. Nam in o *'Ολκάζει*, *ἕλκει*, *χαλιναγωγεῖ*. Inde portentum lectionis *Θαστρεύεσθαι*, *ἀναβάλλεσθαι*: quod Tu, amice lector, ex Homer. Iliad. O. 512. procurabis,

"Η δὴ θ α σ τ ρ ε ύ γ ε σ θ α ι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Adde, si lubet, aut minus probasse videar, Hesychium in "Η *δῆθα στρεύγεσθαι* et in *Στρεύγομαι*. Arrepta hac occasione emendare non te pigebit corruptissimam glossam *Σ τ ρ α ν γ γ ε ύ ε ι*, *διαβάλλει*, *οὐκ εὐθὺς πορεύεται*. Potius omnino *Σ τ ρ α γ γ ε ύ ε ι*, *ἀ ν α β ά λ λ ε ι*, *οὐκ εὐθὺς πορεύεται*. Similis fere error aliquibus voculis articulos suos adjunxit, ut *ἡ δ ό κ ω σ ι ς* *ἠστέγη*: quemadmodum et recte in Δ interpretatur *δόκωσις*. Ita in Hesychio legimus in O. *'Οδειμάλεος*, *'Οδοίοπος*, i. e. *Δειμάλεος* et *Δίοπος*. Ita *'Οδέγμην* *προσεδόκων* ne corrigas cum Guieto *'Εδέγμην*, sed cum viro docto *ὃ δέγμην*, *id quod exspectavi*. Notabilis est error glossæ *ὀδαῖος ὀλίγος* — *πράσιμος*, *ὠνήτης*. Recte fortasse *πράσιμος* et *ὠνήτης*, ut supra in *'Οδαῖον* et *'Οδαίων*. *'Οδαίων*, *ὠνίων*. *ὀδῆσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι*. At quomodo aut qua machina est *ὀλίγος*? Nempe pro *ὀδαῖος* substituas *'Ο Β α ι ὸ ς*, et consulas *Βαιὸν* in suo loco. Infra legimus *'Οπροστρόπαιος ὁ ἀποστρέφων*. Tu fac dividas *'Ο Προστρόπαιος*. Deinde *Τηαλέσθην*, *τὴν ἅμαξαν*. Lege *τὴν ἀ λ έ σ θ η ν*. Supra enim *Τῇ ἀλέσθῃ*, *τῇ ἁμάξῃ*. Ut ad Æolismum revertar, et monstra, quæ peperit; digamma istud quamvis in suum simplex frequentissime, aliquando tamen in T, quod etiam proclive fuit, degeneravit. Nam *Τέπτα*, *ἑπτὰ* exponitur, i. e. *Fεπτά*. et, quod est lucidissimum, *Τενεκοῦντι*, *ἐνοικοῦντι*. *Αἰολεῖς*. Adducor equidem, ut credam in dictionibus Æolicis, quales multæ apud Homerum et antiquos leguntur, ibi semper fere in concursu vocalium ad hiatum declinandum eorum digam-

ma se inseruisse, maxime cum id Romanis solenne fuerit, qui ab Æolensibus linguam suam mutuo sumpsere. Inde quod hi ΔaϜος, ΤaϜων, ΟϜις, ΒοϜος exarabant, illi literis suis dixerunt *Davus*, *Pavo*, *Ovis*, *Bovis*. Priscianus certe se scriptum reperisse testatur in vetustissimo Apollinis tripode, qui erat in Xerolopho CPoleos, ΔημοφάϜων ΛαϜοκόϜων. Recte sane, atque idcirco Hesychius in v. προτιάπτω, προπέμπω, ad Homericum locum respiciens, qui initio Iliados legitur

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἀϊδι προΐαψεν
Ἡρώων,

si emendetur προϜιάπτω, προπέμπω (quidni autem ita emendetur?) fidem faciet antiquissimos Homeri codices ita fuisse exaratos, qua itidem ἀκριβείᾳ, suam editionem, quam non minori ingenii felicitate molitur quotidie, quam nos omnes vehementia exspectationis efflagitamus, describi curabit bonarum omnium artium stator et vindex, clarissimus Bentleius. Ut redeam, hoc quasi

"regens vestigia filo,"

vexatissima ista ῥήγεα vel ἡνία, εἵματα, δέσματα, σιγαλόεντα, quæ passim apud Homerum leguntur, ut Iliad. E. 226.

Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι.

Iliad. X. 154.

Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι.

Ibid. 468.

Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα.

704 emendari jubeo semper σιϜαλόϜεντα. Qui a σίγη deducunt vel potius cogunt, operam ludunt. Σιαλῶσαι apud Hesychium est ποικίλαι. Recte igitur Σιγαλόεν (corrupte Γ pro Ϝ) exponitur ab eodem, ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρὸν etc. † Σιγαλόεντα, λαμπρὰ, ποικίλα, καὶ τὰ ὅμοια. Porro quo pacto miscentur Γ, Ϝ et Τ, ita nonnunquam propter cognationem Α et Λ. Ita Αἰταὶ θυγατέρες Διὸς αἱ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι, rescribe cum H. Stephano Λιταί. Ita enim Homerus Il. I. 498.

Καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο.

Et similiter in media voce Ἰαλάσι δεσμοῖς. Lege Ἰλλάσι. Quæ est iterum vox Homerica, Iliad. N. 571.

Τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν.

Vicissim Λῆται, ἄνεμοι. Rescribe Ἀῆται. Iterum emendat vocem eandem, et in Λ pro ἄνται, ἄνεμοι, rescribo optimo jure Ἀῆται ἄνεμοι. Et hæc fortasse est labes glossæ istius βαιμάζειν, βασιλεύειν ἢ βαστάζειν. Ibi repono primum Βλιμάζειν. deinde confirmo, Βλιμάζειν primo et proprie est mulgere, quasi θλιβομάζειν. Id Etymon debeo erudito Scholiastæ Aristoph. Av. 530. Ita Hesychius Βλιμάζειν τὸ τηθολαβεῖν οἱονεὶ θλίβειν ἢ βαστάζει. f. θλιβομαστάζειν cum scholiaste. Deinde, ubi omnia manu regebantur, quoniam principum erat et potentiorum plebis *crumenas mulgere*, exponit Hesych. in secundo loco βασιλεύειν, Didymus κακοῦν, ἀποτίλλειν, κατεσθίειν. Significat denique tertio loco ventrem avium contrectando de earum bonitate experiri: Ita Aristoph. Av. 526.

Πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς
Ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
Ἕρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
Εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους,
Οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.

Nihil tamen horum omnium ad βαστάζειν pertinet. Quid ergo? Nempe ut in prima voce litera literam similem similaverit, ita in hac altera alteram excluserit. Lego enim Βλαστάζειν. Hesych. Βλαστάζειν, βλιμάζειν οἱ αὐτοὶ i. e. Siculi. Sed nondum ex his me expedivi. Sequetur enim articulum Βλιμάξαι, βαστάσαι, ἀτιμάσαι, legendum esse Βλιμάξαι, βλαστάσαι, ἀτιμάσαι, atque etiam βαίνη, ὕβρις, βλίμη, ὕβρις. Ita enim Βλίμη, προπηλακισμὸς, ὕβρις. Atque hæc quidem hactenus. Deinde eodem jure pro Βαίταν. Βαιτάς. Βαιτάδα. Βαιτῶνα, quibus nominibus οἱ παλαιοὶ secundum Suidam, vel Ἕλληνες sec. Hesych. significabant homines nequam et nullius precii, rescribe Βλίταν. Βλιτάς. Βλιτάδα. et Βλιτῶνα. Confunduntur Α. Δ. et Λ. δάσος, σύνδενδρος τόπος. l. Ἄλσος. Si desit, quod addam auctoritatis aut fidei causa, notabis iisdem verbis explicari Ἄλσος suo in loco. Ἄλσος, σύνδενδρος τόπος. Vox hæc similiter corrumpitur infra in Δρυμός. Δρυμὸς, δάσος, σύμφυτος τόπος — σύνδενδρος. Lege Ἄλσος et me habebis fidejussorum. Similis error est in Λαγεινὰ, δεινά. Corrige Ἀλγεινά. Nihil verius. Jam eodem filo usus luce et Hellenismo donabis barbaram istam glossam ad caput literæ Δ. Δαγμνὸς, οἰκτρὸς, πένης, ἐλεεινός. Tu enim, sat scio, leges Ἀλγεινὸς, et eod. modo infra Δαεινὸν, κλαύσιμον. Puto Αἰλινὸν, κλαύσιμον. Permiscentur Τ. et Χ. Τήτει, σπάνει. Lege Χήτει. Nam sequentibus suo in loco, Χήτει, στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει. Ita etiam lubenter legerem Χῆτος, ἀπορία. Non, Χῆ, ἔθος, ἀπορία. Pauca adjiciam ex glossis inter se turbatis. Κονιπόδες, ὑποδήματα μοιχικά. † Κονιορτοπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Lego Κονιπόδες, κονιορτοπόδες, ἀγροῖκοι, ἐργάται. Vid. Plutarch. Quæst. Græc. 1. Voces ὑποδήματα μοιχικὰ locum hic habere nequeunt. f. spectant ad glossam Κονίσαλοι, ἀφροδίσια. Ut plene sit Κονίσαλοι, ὑποδήματα μοιχικὰ, ἀφροδίσια. Legimus in Η. Ἠγυᾶτο ὁ λαμβάνων ἤγετο † Ἦγε, αὕτη, ἥτις. video hic tris glossas. †Ἠγγυᾶτο (sic enim legas) ὁ λαμβάνων. H. e. qui mutuo sumebat (λαμβάνειν enim, ut docuimus p. 338. edit. nostræ est quodammodo vox usuraria) *fidem dedit, sponsionem præstitit*. Eo ritu sæpissime in Lexicis voces exponi solent, id quod duplicem operam præstat: ostendit enim, quid sit Ἐγγυᾷν et quid Ἐγγυᾶσθαι. Pergo autem ad proximam glossam a me fabricandam. Quæ est hujusmodi †Ἤγετο, ἦγε. Deinde †Ἦγε, αὕτη, ἥτις. Jam in iis, quæ leguntur in Δ. sc. Δαΐω μάθω, † Δαίων, καίων † Δαίω καὶ ἐξάπτω † Δάησε ἐλύπησε. Fortasse hoc pacto Δαίων καίων † Δαίω μάθω καὶ ἐξάπτω. Certe † Δάκε ἐλύπησε. Modo enim Δάκνει, λυπεῖ. In Ω. cave putes hæc esse interpretamenta, † Ὠικέτευεν, ᾤκει † Ὠκοδόμουν (rescribe Ὠικοδόμουν), ᾠνοχόουν, verum quatuor voces, quæ interpretatione destituantur, hoc pacto digeres:

Ὠικέτευον
Ὤικει
Ὠικοδόμουν
Ὠινοχόουν.

Ohe! jam satis.

CAP. X.

705 Jus Atticum commendatur. Promittitur Commentarius de republica Atheniensi. Nonnulla observantur ad eam rem spectantia. Emendantur Harpocratio et Hesychius.

Si Scriptor, quem hodie non minori fere ex obscuritate vindicamus, quam Manutius, qui typis evulgavit primus, ex eorum numero esset, qui ob sermonis elegantiam et colorem quendam orationis, sterilem et infructuosam delectationem solummodo impertiant; næ ego is non fuissem, qui tantos labores in expoliendo insumerem: Nullius fuisset tanta in me auctoritas, ut Scriptorem evolverem, excuterem, evulgarem, qui neque civilem vitam emendare, neque domesticam ornare potuisset. Tantum neque ocio, quod mihi minimum est, neque mea in literis auctoritate, quæ fortasse minor est, fuissem abusus. Habet enim quodammodo disciplina nostra auctoritatis imaginem: est quædam in recognoscendis expoliendisque auctoribus commendatio eorum, quos expolimus: atque artem profitemur, maxima licet cum severitate, nonnulla tamen, hac certe, cum dignitate conjunctam. Si quid igitur hæc nostra edendi ratio in se habeat consilii, studiosus semper fui, ut istud qualecunque consilii aliquam etiam contineret utilitatem. Omnium gentium, quæ moribus et legibus vixere, ea semper prudentissima habebatur, in cujus disciplina et natus et educatus est Scriptor noster. Quod si Lysiam, Demosthenem, ceterosque Fori scriptores Fortuna nobis non conservasset, qui sæpenumero solennis legum formulas atque ipsa verba legitima produxerunt, producta illustrarunt, celeberrimam istam disciplinam, atque Atticæ sapientiæ imaginem in Jurisprudentia solummodo Romana adumbratam vidissemus. Verum precariam istam P. A. gloriam abunde recreavit suorum Oratorum fortuna, quæ aliquatenus oblivionem superavit. Laudabilis fuit S. Petiti industria, qui istius Jurisprudentiæ naufragia singulari et erudito commentario complexus est. Multum ad hoc argumentum illustrandum passim contulit vir incredibilis eruditionis ὁ μέγας Salmasius, qui neque fama, neque meritis Petiti deterritus novam et integram commentationem de LL. Atticis in animo meditabatur. Meditabatur quoque vir doctissimus H. Valesius, aliique, quorum qui merita non ignorant, interventa consilia tantæque et tam solidæ eruditionis jacturam mecum quotidie dolent. Fuere autem I. Phil. Maussacus, eruditus commentator Harpocrationis. Vid. ad v. Ποδοστράβη, et Περίπολος. Lambecius, ut ex ejus Prodomo liquet. Josephus Scaliger, cujus Collectio Legg. Atticarum inedita servabatur in Bibl. Academiæ Lugduno-Batavæ. Vid. Salmas. I. Epist. 120. Ea usus est Petitus, G. Critonius Professor Reg. Paris. cujus Præfatio in Draconis et Solonis leges est in Cod. MS. CDXLIX Biblioth. Cæsareæ. Ex antiquis scripsit Demetrius Phalereus περὶ τῆς ἐν Ἀθήνησι νομοθεσίας. V. Diog. Laert. Harpocr. in Ἑρκεῖος Ζεὺς et Παράστασις. Laudatur istius operis liber 3. a Suid. et Harpocr. in Σκαφηφόροι. In Solonis Ἄξονας scripsere utique Aristoteles, Seleucus, Didymus. Citatur Apollodorus ἐν β'ῳ περὶ νομοθετῶν a Laertio in Solone. Περὶ νομοθετῶν scripsit Theophrastus, ut li-

quet ex cod. Laertio, et Harpocr. in Φαρμακός. Ejusdem de Legibus liber citatur ab Harpocrat. et in Digestis. Callimachum ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι τῶν νόμων laudat Athenæus l. 13. p. 585. Heraclidem Ponticum περὶ νόμων Laertius. De Legibus scripsit Pittacus, ut constat ex Suid. De Atheniensium legibus et moribus, itemque de dicasteriis Atheniensium Telephus, ut liquet ex eodem: a quo etiam in v. Ζαμόλξις laudatur Hellanicus ἐν νομίμοις. Hemippi librum primum περὶ νομοθετῶν laudat Athenæus l. 4. p. 154. et Origen. 1. c. Cels. librum secundum Porphyrius 4to. περὶ ἀποχῆς, librum sextum Athenæus l. 14. p. 619. Plethonem Theodoro Gazæ æqualem ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας λόγοις laudat ipse Theodorus in libello de Mensibus. Quantum ista disciplina debeat nostræ quoque industriæ, malim intelligi ex commentario de Rep. Atheniensi, quem indies paro, quam ex ea luce, quam adepta est Themis Attica ex hodierna Lysiæ editione; quanquam nonnulla fortasse, neque ea levissima, et hic quoque legantur, quæ aliorum industriam elusere. In eo opere, cui (ubi pauxillulum ocii ab infinitis fere curis circa caput salientibus nactus sim) maxime semper cum delectatione incumbere soleo, non eundem mihi ordinem servandum esse duxi, quem Petitus aliique sibi 706
statuere. Nam ubi historiam gentis breviter persecutus fuero et ad quandam quasi maturitatem perduxero, eam sc. quæ et rerum gestarum legumque condendarum gloriam terminare judicabitur, nonnulla præfaturus esse mihi videor de νομοθεσίας historia et ratione: de Legum scribendarum abrogandarumque ritu: de condicione, ætate, fama, fortunisque Legumlatorum, qui plurimi fuerint: de nummis denique et monumentis: de formularum pactionumque publicarum solennitate, et quæcunque ad actus legitimos et moderationem Reipublicæ pertinere videbuntur. Deinde in Legibus recensendis eum modum ordinemque tractandi mihi præscripsi, quem unusquisque nostrum vivendo describimus. Nam jam inde a natalibus civem Atheniensem meditor deducere, ritusque et patria instituta una persequi, quæ singulam ætatem et condicionem respiciant: qualem sc. se gerere oporteat domi sub patris imperio, qualem foris sub præceptore; quid ab armato milite, quid a consulente sene exspectetur; quis modus in judiciis, quis in curia statuatur. Eo nempe consilio et scribendi ratione expositurus ero vitam Atheniensium non solum publicam et civilem, verum etiam una privatam et domesticam; deinde cum Legum uberi tractatione Antiquitatum etiam thesaurum complexurus simplici quodam et naturali ordine digestum. Mihi quidem, ut meam mentem exponam, præ ceteris eruditionis partibus vehementer semper placuit ista commentatio: Hujus populi et bello et pace clarissimi Annalis et Jurisprudentiam semper cum delectatione evolvi; sive quod naturali æquitate et honesta quadam sapientia ea Jurisprudentia polleret maxime; sive quod, ut ceterarum rerum præclarissimarum, ita et νομοθεσίας quoque primordia cum jucunditate recolere soleamus. P. enim A. primus fortasse inter profanas gentis Reipublicæ legibus et institutis firmatæ exemplum edidit. Quod licet inventum, ut cetera egregia omnia, ab Ægyptiis repetatur, ego potius, propter communionem, quæ inter eas gentis olim intercessit, existimarem unum fuisse, qui utrisque leges dedit, unamque ambabus fuisse νόμων διάθεσιν. Vel fortasse multa ab Ægyptiis utiliter reperta *illachrymabili nocte urgentur*

"Carent quia Vate sacro."

Atheniensibus enim id præconium non defuit, neque ea ratio immortalitatis:

> "Fama minor factis: ipsos nam credere dignum
> Cœlicolas, tellus quibus hospita semper Athenæ,
> Ceu Leges hominemque novum, ritumque sacrorum,
> Seminaque in vacuas hinc descendentia terras,
> Sic sacrasse loco commune animantibus ægris
> Confugium."
>
> Stat. XII. Theb. 499.

> "Primæ frugiferos fœtus mortalibus ægris
> Dididerunt quondam præclaro nomine Athenæ,
> Et recreaverunt vitam, Legesque rogarunt."
>
> Lucret. l. 6. init.

Non mirum est igitur, gentem ea Civilis Scientiæ celebritate et antiquitate ceteris fere omnibus et leges et jura imponere, quemadmodum testatur Pericles apud Thucyd. l. 2. Cicero quidem pro Flacco. "Adsunt Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, Jura, Leges ortæ, atque in omnis terras distributæ putantur." Quantum contulit ad Jurisprudentiam Romanam, quæ huic populo diuturnius et latius imperium, quam Virtus, peperit, satius est discere ex istius gentis et Historiæ et Juris monumentis, quæ supersunt. Ammian. Marcellin. l. 22. "Solo adjutus sententiis Ægypti Sacerdotum latis justo moderamine Legibus Romano quoque Juri maximum addidit firmamentum." Ille certe, si non *νομοθεσίᾳ* Ægyptiorum, eorum tamen et consiliis et sapientia usus multa in sua Jurisprudentia symbolice instituit; uti Pythagoras ejusdem sapientiæ consultus, multa in Italica Schola condenda suæque philosophiæ præceptis tradendis, Ægyptiacum ad morem per ænigmata rerumque simulachra docuit. Hujusmodi est sapientiæ, quod Solo *ἄξονας* sive tabulas Juris, in quibus officia Civium describerentur, illas præscriptiones verborum, ad quas unumquemque se accommodare et componere oporteret, *'Ανάγκης ἄτρακτον*, *Necessitatis fusum*, vocavit. Instituit idem, ut ex Poll. I. 12. discimus, *τὰς νύμφας ἰούσας ἐπὶ τὸν γάμον φρύγετρον φέρειν σημεῖον.* Admonuit scilicet novam nuptam, vas istud domesticum, cujus ope fruges torreri solitæ, illi domestica omnia officia rerumque familiarium administrationem curæ esse oportere. Si *φρύγετρον* per *Farreum* exponat Plinius, credo eum duorum populorum instituta commiscuisse, *Confarreationem* sc. Romanorum, atque hunc Solonis ritum, ubi ait XVIII. 3. "Quin et in sacris nihil religiosius Confarreationis vinculo erat. Novæque nuptæ Farreum præferebant." Ego autem pergo: Cavit idem Legislator *τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ συγκατακλίνεσθαι μήλου κυδωνίου συγκατατράγουσαν*, ut refert Plutarchus in Solone et in libello Præceptorum Conjugal. *αἰνιτ-*
707 *τόμενος*, juxta eundem auctorem, *ὅτι δεῖ τὴν ἀπὸ στόματος καὶ φωνῆς χάριν εὐάρμοστον εἶναι πρώτην καὶ ἡδεῖαν.* Porro multa habemus in Themide Attica, quæ Ægyptiacam originem referre videantur. In hoc populo *nefas* habebatur *servum hominem occidere*, non quod apud profanas gentis tanta erat mancipiorum cura aut reverentia, verum, ut rationem exponit gravissimus auctor Diod. Sic. l. 1. *διὰ τῆς τῶν δούλων φροντίδος ἐθίζοντες τοὺς ἀνθρώπους πολὺ μᾶλλον εἰς τοὺς ἐλευθέρους μὴ δεῖν ὅλως ἐξαμαρτάνειν.* Eadem erat omnino apud Atheniensis cura, quorum erat sapientia, non exspectare, ut suppliciorum severitate vindicarent, quod fieri non opor-

tuerat, verum extemplo prohibere, ne eveniret id quod infectum esse voluerint. Ita in Tabulis, quæ ab ingenuorum puerorum corporibus vim et contumeliam arcebant, in calce legis subjiciebant: *ἔνοχοι δὲ ἔστωσαν ταῖςδε ταῖς αἰτίαις καὶ οἱ εἰς τὰ οἰκετικὰ σώματα ἐξαμαρτάνοντες.* Cujus constitutionis ne quis aut insolentiam aut inæqualitatem miretur, *nihilo sc. majoris censeri ingenuos quam servos*, continuo exclamat præstantissimus Orator c. Timarchum: Τοῦτο πάντων ἄριστα ἔχει. Non quod de mancipiis sollicitus erat Legislator; *οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν ἐσπούδασεν ὁ νομοθέτης, ἀλλὰ βουλόμενος ἡμᾶς ἐθίσαι πολὺ ἀπέχειν τῆς τῶν ἐλευθέρων ὕβρεως, προσέγραψε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν.* Inde cum Lex erat *de adulterum in uxore justa deprehensum interficiendo*, *οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης*, ut Lysiæ verbis utar, *ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε.* Easdem sc. pœnas et in *Uxoris* et in *Pellicis* injuria statuit, in utraque gravissimas, ut adulterii semina quodammodo radicitus evelleret, *legitimi*que connubii jura sanciret etiam custodia *usurarii*. Neque videtur sapientissimus Legislator in ea pœnæ acerbitate istius Scholæ auctoritatem commendare, quæ *peccata*, ut cum Cicerone loquar, "non momentis rerum aut eventu, sed vitiis hominum metitur," et quæ argutius quam verius contendit, quod "siquidem peccare est lineas virtutis transilire; quam longe progrediare, cum semel transilieris, id ad augendam transeundi culpam nihil pertineat."

"Nec vincet Ratio hoc, tantundem ut peccet idemque
Qui teneros caulis alieni infregerit horti
Et qui nocturnus sacra Divum legerit."

Nam et alibi, uti in unoque delicto supplicium commensuratum esse voluit Solo, atque ut adesset

"Regula peccatis, quæ pœnas inroget æquas,"

namque id prudentissima sanctione legitimisque verbis instituit: ita in hoc quoque criminis genere, ut loquitur Lysias: *εἴ τινα εἶχε ταύτης μείζω τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐποίησεν ἄν· νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ' ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι.* Gravissimis ergo pœnis aliquando *minora* delicta coercuit, quæ ad *majora* fenestram patefacerent: hæc vero iisdem, quoniam acerbiores excogitare nequiverat. Draco quidem, qui pleraque nimis severe censuit, inter alia sanxit in iis legibus, quas tulit, *Furem cujusmodicumque furti supplicio capitis puniendum esse.* Gell. XI. 18. *Ἅπασι τοῖς ἁμαρτάνουσι, μίαν ζημίαν, θάνατον* inrogavit, *τοὺς λάχανα κλέψαντας ἢ ὀπώραν ὁμοίως τοῖς ἱεροσύλοις καὶ ἀνδροφόνοις κολαζόμενος*, ut ait Plutarchus in Solone. Ad quam severitatem, quæ modum et proportionem excedebat omnem, procul dubio respexit Horat. 1. Sat. III. 115. verbis a me modo memoratis. Hoc igitur et pleraque alia ultimæ immanitatis capita sustulit Solo, et omnia impendio molliora decrevit, et ad rationis verique normam revocavit. Mihi hæc commentanti videtur omnino potior esse sententia, Solonem non omnis Draconis leges sustulisse, ut quidam tradidere, verum severitatem ejus per omnia exstinxisse potius atque ad lenitatem inclinasse. Multa etenim a Dracone graviter et civiliter admodum instituta legimus, quæ, verum citra pœnæ acerbitatem, a Solone instituta fuisse una discimus. Pro exemplo erit Constitutio Attica

de Ocioso. Quam memorat Valer. Maxim. II. 6. 3, 4. "Apud Atheniensis *Inertia* e latebris suis, languore marcens, *in forum perinde ac delictum* aliquod, protrahitur, fitque ut facinorosæ, ita erubescendæ rea culpæ. Est et ejusdem urbis sanctissimum consilium Areopagus: ubi quid quisque Atheniensium ageret, aut quonam quæstu sustentaretur, diligentissime inquiri solebat, ut homines honestatem (vitæ rationem memores reddendam esse) sequerentur." Eam ex Laertii auctoritate aiebat Lysias in oratione c. Niciam, *Δράκοντα γεγραφέναι, Σόλωνα δὲ τεθεικέναι.* Licet Harpocrat. in Bibl. Reg. Cant. in articulo inedito adfirmet id fragmentum Lysiæ desumi ex ejus deperdita oratione c. Aristonem. Ἀργίας δίκη. *Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀρίστωνος φησί· Ὅτι Δράκων ἦν ὁ θεὶς τὸν νόμον, αὖθις δὲ καὶ Σόλων ἐχρήσατο, θάνατον οὐχ ὁρίσας, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ' ἀτι-*
708 *μίαν, ἐάν τις* (corrige *ἐὰν τρὶς*) *ἁλῷ, τίσαι· ἂν δ' ἅπαξ, ζημιοῦσθαι δραχμὰς ἑκατόν.* Utcunque ea res sit, liquet, Draconem, qui *furta* (ut cum Alexandro ab Alexandro loquar) *morosissime pensitavit*, inertiam, non minus ac latrocinia, quæ ab ea derivantur, capitali supplicio coercere voluisse. Nam, quod ait Diphilus Comicus apud Athenæum l. 6. de paupere sumptuoso, ad ociantem æqualiter spectat.

Οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινὸς
Τοῦτον· συνίης· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
Ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν,
Ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισὶν,
Ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν, ἢ μαρτυρεῖν
Ψευδῆ· τοιούτων ἐκκαθαίρομεν γένος.

Solo istam immanitatem pœnæ exosus, verum lentitudini occurrendum arbitratus, homines ociosos, *ἄχθος ἀρούρης*, non capite, sed infamia punivit. Variant tamen Antiqui. Nam sec. Poll. VIII. 6. Draco infamia, non morte, Solo non nisi tertio ocii convictum plectebat. Id institutum, ut erat ad Ægyptiacos mores accommodatum, (unde derivasse dicitur qui Athenis tulerit. Vid. Herodot. Euterp. 117. Diod. Sic. 1.) ita Lacedæmoniorum Jurisprudentiæ ex diametro contrariabatur. Adversariæ enim istæ Resp. non *armis* magis, quam *institutis* inter se perpetuo dimicabant. Nam ut Athenis unusquisque artem aliquam profiteri aut quæstum facere tenebatur, ita et Lacedæmone vile semper habebatur id inglorium. Exstitit olim, dubito annon hodie Romæ exstet, in Cod. MS. Lysiæ oratio *κατὰ Νικίου, ἀργίας.* Laudantur ab Antiquis Orationes Lysiæ *κατὰ Νικίδου, κατὰ Νικίου, ἀργίας,* et demum *κατὰ Νικίου, φόνου.* Ex his omnino eadem est *κατὰ Νικίδου*, et *κατὰ Νικίου, ἀργίας.* Quoniam legem *de Ocioso* laudat Laertius ex oratione *κατὰ Νικίδου*, et ubicunque a ceteris laudatur Oratio *ἀργίας*, alii Codices *Νικίου*, alii *Νικίδου* legunt. Ad eam etiam causam jure referri possunt quæcunque laudantur ex oratione *κατὰ Νικίου.* Optimo certe jure retuli voces Κηττοὶ, Ὀβολοστατεῖ, Ποταμός. Vel enim ita diserte laudantur, vel istorum vocabulorum usus ostendit ea in istiusmodi actione locum obtinere. Hoc de Ὀβολοστατεῖ non negabis. *Sed unde* Ποταμός; Κηττοὶ *unde? Nomina sunt*, inquies, *pagorum Atticorum: Tu hominem* Ocii *dissimulas.* Mane. id ipsum est, quod velim. Nam ut unusquisque *pagus* sive *populus*, in quos tota Attica scindebatur, loco dirimebatur situque, ita aliquando moribus, vitæ genere et condicione, usu et ingenio dirimi erat necesse.

Αἰξωνεῖς ad mare habitabant, Phalerum inter et Sunium, ubi ob portus commoditatem vænibant, non odores fortasse, sed ostrea, pisciculi, atque id genus edulia. Unde proverbium Αἰξωνίδα τρίγλην de mullo præstantiori. Nausicrates Comicus apud Athenæum l. 7.

> Μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
> Αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
> Πασῶν ἀρίστας ἐν τόποις παιδεύεται,
> Αἷς καὶ θεὰν τιμῶσιν φωσφόρον κόρην,
> Δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
> B. Τρίγλας λέγεις.

Ad eum igitur locum, *Belini* veluti ad *ostia*, concurrebant undique pueri, vetulæ, salsamentariorum, bajulorum, portitorum nautarumque familia, cui scholæ sua non deerat Rhetorica, aut naturalis color orationis. Inde Æxonenses apud Antiquos maledici semper et ad mala multa ingerenda proclives. Hesych. Αἰξωνεύεσθαι, κατηγορεῖν. Minime, sed κακηγορεῖν, ut alibi emendavi. Harpocr. Ἐκωμῳδοῦντο [Æxonenses] εἰς βλασφήμους (l. ὡς βλάσφημοι) ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν, αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον — Πλάτων ἐν τῷ περὶ ἀνδρείας φησίν· Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν, μή με εἴπῃς Αἰξωνέα εἶναι. Eodem modo Prospaltii et Thymœtadæ erant φιλόδικοι supra cæteros Atheniensis. Acharnenses, qui in fodinis carbonariis ætatem exercebant, ita graphice a Comico in Acharn. 178. describuntur,

> Ἔσπευδον, οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινὲς
> Ἀχαρνικοὶ, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
> Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,

Potamii denique, et vicini, ex ead. sc. tribu, Cottœenses exagitabantur perpetuo, ut homines *ignavi* et rem suam instrenue administrantes. Harpocrat. in Ποταμός· Ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι, καὶ Μένανδρος ἐν ταῖς Διδύμαις. Sed jam tempus est, ut ad alia pergam.

CAP. XI.

Recensentur Leges Atticæ apud Lysiam repertæ, et varia de ea re disputantur. 709

Recensebo in hoc capite (ea tamen brevitate, qua decet Editorem, qui ex mole libri atque vendendi lege auguratur nihil quidquam fere ad sexennis suos labores compensandos restare, præter memoriam jucunditatis, quam ex ipso labore cepit) ea instituta Atheniensium, quorum notitiam cultissimo nostro Scriptori debemus. Quæ dum percurram, dijudicare possit eruditus lector, utrum mea opera inutiliter necne fuerit collocata in eo Scriptore expoliendo, qui civilibus Atheniensium officiis tantum lucis adtulit. Et si nonnulla a me vel recte animadversa, vel in melius restituta, vel feliciter explicata viderit, consilium fortasse nostrum non improbabit aut studium Jurisprudentiam antiquam magis indies demerendi. Ejusmodi commentarium, quem Editioni suæ Oratorum Græcorum subnecteret, meditabatur olim H. Stephanus vir maximus. Hoc ex ejus præfatione liquet.

Adulterium gravissime semper excepit Majorum nostrorum severitas. Nam illicitam illam et volgivagam Venerem, familiarum jurisque hereditarii ludibrium, ea supplicii acerbitate compesci voluit prudentissimus Atheniensium legislator, ut in dolentis Mariti arbitrio modum pœnæ statueret, ejusque iras justissimas armaret etiam auctoritate publica. Neque ei solummodo gladium concessit, sed ab omni etiam vexatione Fori, quantum se. humana sapientia præcaveri poterat, et ab Adversariorum ultione immunem præstitit. Humanissimam eam cautelam ex duobus institutis mihi videor eruisse, quorum utrumque conservavit Lysias in elegantissima oratione, quam pro Marito conscripsit, qui Eratosthenem mœchum in uxore deprehensum patrio jure usus domi suæ occidit. Primum igitur esto:

I.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΗΙ Ο ΤΙ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΧΡΗΣΘΩ.

II.

ΤΟΥΤΟΝ ΜΗ ΚΑΤΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΦΟΝΟΥ ΟΣ ΑΝ ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ ΤΗΙ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΙΧΟΝ ΛΑΒΩΝ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΠΟΙΗΣΗΤΑΙ.

Quod ad priorem constitutionem adtinet, eam diserte adserit Noster in legibus contineri. Κελεύουσιν, inquit ille, *οἱ νόμοι, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ, τι ἂν βούληται χρῆσθαι.* p. 48. 7. ed. Reisk. Inde ubi Eratosthenes adulter a Marito deprehensus *ἠντιβόλει καὶ ἱκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι, ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι,* respondet ille, *ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος.* p. 28. 9. Pergit deinde notabili euphemismo, *Οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν, ὧνπερ καὶ Νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας:* Et alibi, *Οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενὸς, πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.* p. 7. 3. Eodem artificio propter verbi invidiam usus est Cic. pro Milone. "*Fecerunt* id Servi, dicam enim non derivandi criminis causa, sed ut factum est, neque imperante, neque sciente, neque præsente domino, quod suos quisque servos in tali re facere voluit." Quod ad secundam adtinet, id eadem fide verborumque solemnitate evincitur. *Ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου.* ΝΟΜΟΣ. *Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' ὑμῖν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαῤῥήδην εἴρηται τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται.* p. 34. 8. Auctoris verba exscripsi, ut dijudicet lector, uter nostrum Jurisprudentiam Atticam rectius attigimus, ego, qui binas constitutiones de eo facinore revocavi, an Petitus, qui posteriorem neglexit. Prioris quidem legis naturalem quandam æquitatem pluribus confirmat Lysias p. 38. ubi contendit, *eos, qui alienas Matresfam. in adulterium pelliciunt* (nam in eos Lex maritos armavit, non si quis invitas vi compresserit) *ita earum animos contaminasse,*
710 *ut amorem et necessitudinem omnem, quæ maritis debetur, in se ipsos derivent; domesticas omnis rationes in mœchi arbitrio poni: liberosque demum incerta condicione nasci, omniaque hereditatis jura misceri penitus vel exstingui. Pro quibus* (inquit ille) *Legislator θάνατον ἐποίησε τὴν ζημίαν.* Ut alibi. *Γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν τοιοῦτος ὢν μοιχεύειν καὶ διαφθείρειν*

ἐλευθέρας ἐπεχείρησε, καὶ ἐλήφθη μοιχός. καὶ τούτου θάνατος ἡ ζημία ἐστί. p. 489. 1. Supplicium nempe, quod Maritus ipse *sumere*, non a Curia *exspectare* poterat. Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν. Quod si deinde postularetur non juxta legem fecisse, *quod* sc. *privatas simultates ficta conjugis injuria obtexuerit: quod uxorem ipse lenocinatus fuerit; hominemque nec opinantem in fraudem inlexerit;* quo pacto in h. causa contendebant Eratosthenis necessarii, ibi rursus intercessit Legislatoris sapientia, et, quæ erat Constitutio altera, CAUSA COGNITA, inquit ille, CÆDIS OMNINO NE CONDEMNATOR QUI MOECHUM IN UXORE DEPREHENSUM DOMI OCCIDERIT. Quia (ut ait Imp. Alexander l. 4. C. ad L. Jul. de Adulter.) "quod *legitime* factum est, nullam pœnam meretur." Memorabilem hanc dispositionem juris, legibus nostris et usui incognitam, Antiquorum Resp. plurimæ sive naturali jure ductæ, sive exemplo et fama Solonis permotæ, sua etiam civitate donarunt. Μόνους γοῦν τοὺς μοιχοὺς νομίζουσι πολλαὶ τῶν πόλεων νηποινεὶ ἀποκτείνειν, δηλονότι διὰ ταῦτα, ὅτι λυμαντῆρας αὐτοὺς νομίζουσι τῆς τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τοὺς ἄνδρας εἶναι. Xenoph. in Hierone. Quinetiam Veterum ante Resp. legibus confirmatas eadem fuisse videtur mens et sapientia. Sophocl. Ajace,

Αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ
Λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φυτεύσας πατὴρ
Ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθῦσιν διαφθοράν.

Pausan. in Bœotic. c. 36. Πρῶτος δὲ οὗτος ὁ Ὑηττος δίκην μοιχίας λαβὼν δῆλός ἐστι, καὶ χρόνῳ ὕστερον Δράκοντος Ἀθηναίοις θεσμοθετήσαντος, ἐκ τῶν ἐκείνου κατέστη νόμων, οὓς ἔγραφεν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἄλλων τε ὁπόσων ἄδειαν εἶναι χρὴ, καὶ δὴ καὶ τιμωρίας μοιχοῦ. Xenarch. Comic. apud Athen. l. 13.

Πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ποτνία Κύπρις,
Βινεῖν δύνανται, τῶν Δρακοντείων νόμων
Ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκυνούμενοι.

Ut obiter id notem, legem illam Dracontis, quam memorat Pausanias, conservavit Demosth. c. Aristocrat. qui etiam Pausaniam perperam aliquando intellectum egregie inlustrabit. Ὁ μὲν νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκοντος —

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΚΤΕΙΝΗΙ

Η ΕΝ ΑΘΛΟΙΣ ΑΚΩΝ
Η ΕΝ ΟΔΩΙ ΚΑΘΕΛΩΝ
Η ΕΝ ΠΟΛΕΜΩΙ ΑΓΝΟΗΣΑΣ
Η ΕΠΙ ΔΑΜΑΡΤΙ
Η ΕΠΙ ΜΗΤΡΙ
Η ΕΠ ΑΔΕΛΦΗΙ
Η ΕΠΙ ΘΥΓΑΤΡΙ
Η ΕΠΙ ΠΑΛΛΑΚΗΙ
Η ΗΝ ΑΝ ΕΠ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ ΠΑΙΣΙΝ ΕΧΗΙ

ΤΟΥΤΩΝ ΕΝΕΚΑ ΜΗ ΦΕΥΓΕΙΝ ΚΤΕΙΝΟΝΤΑ.

Quod inter Romanos statuit olim Jus Papirianum, hodie fere nescitur

Leges enim Regiæ in desuetudinem abeuntes citissime describi atque a peritis conquiri desivere: vel in XII. Tabularum complexionem et auctoritatem migrantes, fluviorum ad instar in magno isto Oceano Juris, et nomen et dignitatem penitus amisere. Romulus interea unde unde adripuit, nam et ante Solonem vixit, neque quidquam fere ea ætate Romæ cum Græcis aut artibus aut disciplina commercii, ille, inquam, quantum ex Catonis oratione apud Gell. X. 23. augurari licet, adulterium Græca severitate pensitavit. "Verba M. Catonis adscripsi ex oratione, quæ inscribitur de Dote, in qua id quoque scriptum est, *in adulterio uxores deprehensas jus fuisse maritis necare* — De jure autem occidendi ita scriptum. In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, *sine judicio impune necares:* Illa te, si adulterares, digito non auderet contingere; neque jus est." Gell. l. c. Similia omnino de Romuli institutis refert Dionys. Halic. Antiq. Rom. l. 2. Ἁμαρτάνουσα δέ τι [Uxor] δικαστὴν τὸν ἀδικούμενον ἐλάμβανε, καὶ τοῦ μεγέθους τῆς τιμωρίας κύριον. Ταῦτα δὲ οἱ συγγενεῖς μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐδίκαζον, ἐν οἷς ἦν φθορὰ σώματος καὶ εἴ τις οἶνον εὑρεθείη πιοῦσα γυνή. Hanc sive severitatem sive necessariam justitiam temperavit aliquatenus sequioris ætatis humanitas, et maxime Lex Julia. Ea enim armavit potius *Patrem:* et, cum Marito istud jus non concessit, nisi in infami adultero, (puta, si leno fuerit, quive artem ludicram fecerit, judiciove publico damnatus etc. v. l. 24. in princ. D. ad leg. Jul. de adulter. Quamobrem ab Ulpiano l. 7. §. ult. D. quod met. caus. dicitur. "Non omnem adulterum licet occidere:")
711 Patri adulterum *quemlibet* sive domi suæ, sive generi, in ipsa turpitudine deprehensum occidere permisit, modo una filiam interfecerit. Quod explicat Papinian. l. 22. §. 4. D. ad L. Juliam de adult. "Ideoque Patri, non Marito, mulierem et *omnem* adulterum permissum est occidere, quod plerumque pietas paterni nominis consilium pro liberis cepit, ceterum mariti calor et impetus facile decernentis fuit refrænandus." Remittet enim aliquid de severitate, tardiusque ad cædem accedet, qui nonnisi per sua quodammodo viscera et domesticum funus accessurus erit. Ceterum quod jus maritus *aliquando* in adultero, id nunquam Romanis in legibus videtur in uxore habuisse: ideoque qui uxorem occiderit, pro homicida habetur, verum lege Cornelia de Sicariis non tenebitur, quoniam justo ejus dolori pœnas *ultimas* condonarunt humanissimi Imperatores, in eamque sententiam rescripsit M. Antoninus et Commodus apud Ulpian. l. 38. §. 8. eod. et ante eos Antoninus Pius ibid. et l. 1. in fin. D. ad l. Cornel. de Sicar. Cujus rescripti verba sic se habent: "Ei, qui uxorem suam in adulterio deprehensam occidisse se non negat, ultimum supplicium remitti potest, cum sit difficillimum justum dolorem temperare: et quia plus fecerit, quam quia vindicare se non debuerit, puniendus sit: sufficiet igitur, si humilis loci sit, in opus perpetuum eum tradi: si qui honestior, in insulam relegari." Recte ergo eam juris benignitatem exprimit Ulpian. l. 3. §. 3. D. de Senatusc. Silan. "Si Maritus in adulterio deprehensam uxorem occidat, quia *ignoscitur* ei, non tantum mariti, sed etiam uxoris servos pœna liberari, si justum dolorem exsequenti domino non restiterunt." Eadem erat humanitas, si quis interfecerit adulterum noctu deprehensum ejus condicionis ut per legem Juliam impune occidi non potuerit. "Si *legis auctoritate cessante* inconsulto dolore adulterum interemit, quamvis homicidium perpetratum sit

tamen quia et nox et dolor justus factum ejus relevant, potest in exsilium dari." L. 4. C. ad legem Juliam de adulteriis. Ita Julius Paulus Recept. Sentent. l. 2. tit. 26. §. 5. "Maritum, qui uxorem deprehensam cum adultero occidit, qui hoc impatientia justi doloris admisit, lenius puniri placuit." Profecto Romæ ante Legem Juliam Marito non videtur fraudi fuisse in adultero iræ suæ indulgere, ut plurimis exemplis confirmat, qu argumentum hoc summa cum eruditione tractavit, Brissonius ad L. Juliam de adulteriis. Varia, quæ variæ gentes de adulterio decernebant, congessere Scheffer. ad Ælian. V. Histor. XII. 12. et Asinius in Comment. ad Tit. de Relig. et Sumpt. Funer. D. pag. 119. Nationes certe, quæ sapientiam et auctoritatem Juris Civilis æmulari videbantur, antiqua severitate continebantur. Ita in Wisigothorum legibus, quæ in hac parte pene cum Solonis contendere videantur: Lib. 3. Tit. 4. Lex. 3.

SI CVIVSLIBET VXOR ADVLTERIVM FECERIT ET DEPREHENSA NON FVERIT ANTE IVDICEM COMPETENTIBVS SIGNIS ET INDICIIS MARITVS ACCVSET. QVOD SI MVLIERIS ADVLTERIVM MANIFESTE PATVERIT, ADVLTER ET ADVLTERA SECVNDVM SVPERIORIS LEGIS ORDINEM IPSI TRADANTVR: VT QVOD DE IIS FACERE VOLVERIT, IN EIVS PROPRIO CONSISTAT ARBITRIO.

Et in lege proxima:

SI ADVLTERVM CVM ADVLTERA MARITVS VEL SPONSVS OCCIDERET PRO HOMICIDA NON TENEATVR.

Gundebaldus, qui Burgundionibus legis tulit, non hospes in Romano jure, lege sancivit LXVIII. de Adulteriis.

SI ADVLTERANTES INVENTI FVERINT, ET VIR ILLE OCCIDATVR ET FEMINA.

Septentrionalium quidem jura, quibus utimur magis, in compositione et argenti æstimatione plerumque consistunt, ut Leges Salicas Lindenbrogii cura editas legenti patebit. Veterem tamen disciplinam revocavit Jus Baiwariorum Tit. de Uxoribus et causis, quæ sæpe contingunt, L. Si cum uxore alterius quis concubuerit.

SIQVIS CVM VXORE ALTERIVS CONCVBVERIT LIBERA COMPONAT HOC MARITO EIVS CVM SVO WEREGELDO ID EST CLX SOL.

ET SI IN LECTO CVM ILLA INTERFECTVS FVERIT PRO IPSA COMPOSITIONE QVAM DEBVIT SOLVERE MARITO EIVS IN SVO SCELERE IACEAT SINE VINDICTA.

Supplicii severitatem sustulit Imp. Fridericus Constitut. Neapol. l. 3. tit. 43. de adulter. et lenocin. hisce verbis: "Legum asperitate lenita, non ut olim contra adulteratas et adulteros, ad aliorum conjuges accedentes,
gladio est agendum, sed rerum ad eos pertinentium confiscatio induce- 712
tur, si filios legitimos ex eo matrimonio violato, vel alio non habuerit: periniquum enim eos successione fraudari, qui nati sunt eo tempore, quo hujus thori lex legaliter servabatur. At viro tradenda est mulier, nullatenus vitæ periculum subitura, sed ultionem thori violati, nasi truncationis, quod sævius et atrocius inducitur, persequutura: ultra enim neque viro, neque parentibus servire (f. sævire) licebit: Quod si vir ejus in eam vindictam dare noluerit, nos hujusmodi maleficium non sinemus inultum, sed ipsam præcipimus publice flagellandam." Nam ante eum tulit Rogerius l. 3. tit. 49. de pœna uxoris in adulterio deprehensæ,

SI MARITVS VXOREM IN IPSO ACTV ADVLTERII DEPREHENDERIT TAM ADVLTERVM QVAM VXOREM OCCIDERE LICEBIT NVLLA TAMEN MORA PROTRACTA.

Fusius fortasse hæc quam oportuit, verum non ingrata videbitur commentatio, si quis majorum sensa de eo delicto perspicere cupiat, cujus unius fere supplicium non a foro, sed dolore patientis æstimari voluere. Quod reliquum est breviori ambitu concludam; memor me in hoc commentariolo non leges *Lysiacas* illustrare, sed recensere tantum.

III.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΑΙΣΧΥΝΗΙ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ ΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 34. pen.

Ubi primus reposui διπλῆν pro διπλοῦν. Longe inclementius de *illecebris*, quam de *violentia*, statuerunt leges Atticæ, et quidem contra omnium fere gentium usum et disciplinam. Apud Romanos enim, "Qui vacantem mulierem rapuit vel nuptam, ultimo supplicio punitur." Marcian. l. 5. §. 2. D. ad leg. Juliam de vi publica. Id quod sancivit Imp. Justinianus l. unic. C. de raptu Virginum: "Raptores virginum honestarum vel ingenuarum, sive jam desponsatæ fuerint, sive non, vel quarumlibet viduarum feminarum, licet libertinæ, vel servæ alienæ sint, pessima criminum peccantes, *capitis supplicio* plectendos decernimus.— Et merito *mortis damnantur supplicio:* cum nec ab homicidii crimine hujusmodi raptores sint vacui." Pergit Imp. "Quæ multo magis contra eos obtinere sancimus, qui *nuptas mulieres* ausi sunt rapere; quia duplici tenentur crimine, tam adulterii, quam rapinæ: et oportet acerbius adulterii crimen ex hac adjectione puniri." Adde Jul. Paul. Recept. Sent. lib. 2. tit. 26. §. 12. "Qui masculum liberum invitum stupraverit, *capite* punitur." Apud Atheniensis quidem, qui momentum facinoris exitu æstimabant, vis adulterium relevabat. *Illa* enim, ut contendebant istius juris periti, corpus solummodo, non animum stuprabat: qui vero dolo et *blanditiis* mulierem adulteravit, animum ipsum infecit atque a marito alienavit. Idcirco istud delictum pecunia, hoc capitis pœna coercebant. Sanane id philosophia et civiliter institutum, disquirendi non competit: Legem interea, sive potius legis particulam, ita mecum interpretari et intelligere possis.

Lex de Raptore et Moecho.

QVI HOMINEM PVERVMVE INGENVVM VI CONSTVPRAVERIT DVPLVM LVITO: QVI ETIAM MVLIEREM MVLIERESVE IN DOMINIO MARITI POSITAS (in quibus sc. mœchum deprehensum lege occidere possis) EODEM IVRE TENETOR. MOECHVS AVTEM***

Fortasse autem queniam de *vi* et *suadela* legem agere certum est ex Lysiæ argumentis et ratione legis laudandæ, tota concinnatur ex Lysia et Æschine c. Timarch. h. p.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ Η ΠΑΙΔΑ ΑΙΣΧΥΝΗΙ ΒΙΑΙ ΔΙΠΛΗΝ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΟΦΕΙΛΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΦ ΑΙΣΠΕΡ ΑΠΟΚΤΕΙΝΕΙΝ ΕΞΕΣΤΙΝ (sc. ΓΑΜΕΤΑΣ) ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΟΑΓΩΓΕΥΣΗΙ, ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ.

Quid voluit Jus Atticum per διπλῆν βλάβην, fortasse expedient loci pro-

xime a me laudandi. Οἱ περὶ τῆς βλάβης οὗτοι νόμοι πάντες —ἂν μὲν ἑκὼν βλάψῃ, *διπλοῦν*, ἂν δ' ἄκων, *ἁπλοῦν* τὸ *βλάβος* κελεύουσιν ἐκτίνειν. Demosth. c. Mid. Ἀλλ' οἱ νόμοι περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν *εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων* διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσι. Dinarch. c. Demosth. Ἐὰν μὲν δοῦλον κτείνῃ νομίζων τὸν ἑαυτοῦ διειργάσθαι, τὸν τοῦ τελευτήσαντος δεσπότην ἀβλαβῆ παρεχέτω καὶ ἀζήμιον· ἢ δίκην *εἰς τὴν ἀξίαν* τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχέτω *διπλῆν*. Plato de Legg. l. 9. Atque hæc fere sunt, quæ apud Lysiam matronarum pudicitiam et connubiorum jura defendunt, ob inusitatum genus a Plutarcho, in vita So- 713
lonis notata. Ὅλως δὲ πλείστην ἔχειν *ἀτοπίαν* οἱ περὶ τῶν γυναικῶν νόμοι τῷ Σόλωνι δοκοῦσιν. μοιχὸν μὲν γὰρ ἀνελεῖν τῷ λαβόντι δέδωκεν· ἐὰν δ' ἁρπάσῃ τις ἐλευθέραν γυναῖκα καὶ βιάσηται, ζημίαν ἑκατὸν δραχμὰς ἔταξε (ita enim a Solone olim institutum) — τὸ δ' αὐτὸ πρᾶγμα ποτὲ μὲν πικρῶς καὶ ἀπαραιτήτως κολάζειν, ποτὲ δὲ εὐκόλως καὶ παίζοντα, πρόστιμον ζημίαν τὴν τυχοῦσαν ὁρίζοντα, ἄλογόν ἐστι. Ut hunc titulum concludam, quanquam leges *generaliter* quodammodo loquantur, μοιχὸν ἀνελεῖν τῷ *λαβόντι* δέδωκε, et Ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, istud tamen jus interficiendi videtur semper ad *maritum* solummodo pertinere.

IV.

ΟΥ ΝΟΜΙΜΟΝ ΕΞΩ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΛΕΓΕΙΝ. p. 163. 2.

Cautum hoc de actionibus Areopagiticis, quæ maxima solennitate, addo quoque et severitate, instituebantur. Ἔστ' ἂν μὲν περὶ τοῦ πράγματος λέγωσιν, ἀνέχεται ἡ βουλὴ [Areopagitica sc.] καθ' ἡσυχίαν ἀκούουσα· ἢν δέ τις ἢ προοίμιον εἴπῃ πρὸ τοῦ λόγου, ὡς εὐνουστέρους ἀπεργάσαιτο αὐτούς, ἢ οἶκτον, ἢ δείνωσιν ἔξωθεν ἐπάγοι τῷ πράγματι, οἷα πολλὰ ῥητόρων παῖδες ἐπὶ τοὺς δικαστὰς μηχανῶνται, παρελθὼν ὁ κήρυξ κατεσιώπησεν εὐθὺς, οὐκ ἐῶν ληρεῖν πρὸς τὴν βουλὴν, καὶ περιπέττειν τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιεν. Lucian. in Anacharside. Morem hunc tangit iterum Lysias in principio Orationis de Milite, in Oratione Areopagit. de Oliva, et Lycurgus c. Leocratem Edit. Steph. p. 149. Καὶ ταῦτα, κάλλιστον ἔχοντες τῶν Ἑλλήνων παράδειγμα, τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ συνέδριον. ὃ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων δικαστηρίων, ὥστε καὶ παρ' αὐτοῖς ὁμολογεῖσθαι τοῖς ἁλισκομένοις δικαίαν ποιεῖσθαι τὴν κρίσιν. πρὸς ὃ δεῖ καὶ ὑμᾶς ἀποβλέποντας μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος λέγουσιν. Add. Poll. VIII. 10. Προοιμιάζεσθαι δὲ οὐκ ἐξῆν, οὐδὲ οἰκτίζεσθαι. et Aristot. Rhetor. init. Athenis quoque "vetari actorem affectus movere, et recisam fuisse orandi potestatem" memorat Quintilian. II. 16. et VI. 1. "Exemplo legis Atticæ Martiique judicii causæ patronis denunciat Præco neque principia dicere neque miserationem commovere." Apul. Nescio, annon ex hac disciplina profectum sit, quod Dionys. Halic. observet auctorem nostrum sæpenumero ἀπροοιμιάστως causas suas intulisse. Contrarium omnino Caius l. 1. §. 1. D. de O. I. "Deinde si in foro causas dicentibus nefas, ut ita dixerim, videtur esse, nulla præfatione facta, Judici rem exponere, quanto magis," et quæ sequuntur.

V.

ΕΝ ΑΡΕΙΩΙ ΠΑΓΩΙ ΟΜΟΛΟΓΩΝ ΑΔΙΚΕΙΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ ΕΑΝ ΔΕ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΙ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ. p. 210. ult.

Nam "Confessus pro judicato est, qui quodammodo sua sententia damnatur." L. 1. D. de Confessis. Atque ita rescripsit Imp. Antoninus, "Confessos in Jure pro judicatis haberi placet." L. unic. C. de Confessis.

VI.

ΑΝ ΤΙΣ ΑΝΔΡΟΣ ΣΩΜΑ ΤΡΩΣΗΙ ΚΕΦΑΛΗΝ Η ΠΡΟΣΩΠΟΝ Η ΧΕΙΡΑΣ Η ΠΟΔΑΣ ΑΥΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΞ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΦΕΥΞΕΤΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΘΕΝΤΟΣ ΠΟΛΙΝ Η ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΕΑΝ ΚΑΤΙΗΙ ΕΝΔΕΙΧΘΕΙΣ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΩΘΗΣΕΤΑΙ. p. 212. 3.

De vulnere *cum animo occidendi* inlato judicabat inter alia Curia Areopagitica. Lucian. in Anacharside. Ælian. V. H. V. 15. Demosth. c. Aristocr. et Midiam. Galen. Comment. I. in Hippocr. Prognost. (ubi verba transponi debent *τοιοῦτον γοῦν ἐστι καὶ τὸ παρὰ τῷ Σόλωνι: δικάζειν δὲ τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου καὶ τραύματος καὶ πυρκαϊᾶς ἐκ προνοίας, καὶ φάρμακον ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς.* lege *τραύματος ἐκ προνοίας καὶ πυρκαϊᾶς*) Maxim. Prolog. ad Dionys. Areopagit. Hellad. Chrestomath. Poll. VIII. 10. Petit. lib. 7. tit. 1. pagg. 504. 525. qui male binas leges procuderit de hac actione, vocabatur *δίκη τραύματος ἐκ προνοίας*. Hac lege "non exitus rerum, sed hominum consilia, ut cum Cicerone loquar, "vindicantur," aut cum D. Hadriano l. 14. D. ad Legem Corneliam de Sicariis, "in Maleficis voluntas spectatur, non exitus." Nam qui alium verberavit per rixam aut in vino, ille tenebatur lege *αἰκίας*, quæ actio erat *privata*, et minoris æstimabatur. Lysias p. 159. 5. *οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε θέντες, οὐκ εἴ τινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλὰς, ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσασθαι — ἀλλ' ὅσοι ἐπιβουλεύσαντες ἀποκτεῖναι τινὰς ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ ἠδυνήθησαν,* et quæ sequuntur. Similiter in Jure Civili, l. 1. §. 3. D. ad legem Corneliam de Sicariis. "Divus Hadrianus rescripsit, eum, qui hominem occidit, si non occidendi animo hoc admisit, absolvi posse: et qui hominem *non occidit, sed vulneravit ut occidat, pro homicida damnandum:* et ex
714 re constituendum hoc. Nam si gladium strixerit, et in eo percusserit, indubitate occidendi animo id eum admisisse: sed si clavi percussit aut cuccuma in rixa, quamvis ferro percusserit, tamen non occidendi animo, leniendam pœnam ejus, qui in rixa casu magis, quam voluntate homicidium admisit." Itaque rescripsit Imp. Antoninus l. 1. C. eod. "Frater vester rectius fecerit, si se Præsidi provinciæ obtulerit. Qui si probaverit, non occidendi animo hominem a se percussum esse, remissa homicidii pœna secundum disciplinam militarem sententiam proferet: crimen enim contrahitur, si et voluntas nocendi intercedat. Ceterum ea, quæ ex improviso casu potius, quam fraude accidunt, fato plerumque, non noxæ imputantur." Acute limites ponit inter causas *Κακηγορίας*, *Αἰκίας*, et *Τραύματος ἐκ προνοίας* Orator c. Cononem, qui locus omnino est conferendus. In hac lege primo restitui vocem *πάγου* ex Cod. MS. deinde docui ista *ἢ τραύματος ἐκ προνοίας* margini fuisse adlita h. p. *ἤγουν τραυμ.*

ἐκ προνοίας, ut ostenderet adnotator aliquis, qualis esset lex Areopagitica, quam Orator laudat. Nihil ea emendatione verius.

VII.

ΣΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ ΑΦ ΗΒΗΣ.

Legem hanc *de ætate militari*, quanquam non ea diserte a Lysia laudetur, adduxi, quoniam in nota ad p. 241. illam multo labore vindicavi. P. A. usque ad annum 60 (sive, quod perinde est, ad annum 42 ἀφ' ἥβης) militiæ operam dedit. Non ergo Quadragenarii *simpliciter*, ut omnes fere ante me sensere, sed Quadragenarii ἀφ' ἥβης a militia vacabant. Gravissima erat Petiti in hac de re hallucinatio, quam pluribus l. c. redargui.

VIII.

ΔΟΥΛΟΝ ΜΗΝΥΣΑΝΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ. p. 274. 8.

Quanquam Athenis *Servo testimonii dictio non erat*, ut discimus ex Comœdia: quanquam itidem Romæ, vel propter *lubricum consilii*, vel *condicionis* infamiam raro ad *testimonii fidem* admittebatur (vid. l. 3. §. 5. D. de Testibus. Rescripserunt enim Impp. Diocletianus et Maximian. "Servos pro Domino, quemadmodum adversus eum interrogari non posse: pro facto autem suo interrogari posse non ambigitur:" L. unic. D. eod. Unde Cic. pro Deiotaro, init. "Nam cum more Majorum de servo in dominum ne tormentis quidem quæri liceat, in qua quæstione dolor veram vocem elicere possit, etiam ab invito etc.), abunde tamen constat in *jure* Atheniensium *publico* atque in Reip. negotiis libertatem Servis sponderi indicia facientibus, dummodo vera esse comparuerint. Vid. Lysiam pag. 187. ed. Reisk. et Andocid. p. 2, 3. Edit. Steph. ubi Alcibiadis facinora deferebant maxime Servi. Non pœnitebant enim Remp. *admoneri* suæ salutis vel ab infima plebecula: *fidem* rerum gestarum non nisi ab ingenuis accipere voluit. Male hanc partem Juris Attici neglexit, quem tamen ob diligentiam summopere miror, Sam. Petitus.

IX.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΡΧΗΝ ΕΝ ΣΥΝΕΔΡΙΩΙ ΛΟΙΔΟΡΗΙ ΖΗΜΙΩΣΑΙ. p. 320. ult.

Vertitur, *Si quis Magistratui forum agenti maledixerit, multa ei inrogator.* Tu verte, *Siquis* omnino *in Foro convicia fecerit, multa ei inrogator.* Quantum nostro ingenio debeat Lex ista, malui ex loco disci adlegato, quam hic repetere. Repetam tamen perpaucissima. (1.) Qui legem adducit, deferebatur quod *in Foro* ἐλοιδόρησε, non quod Magistratui convicia fecerit. (2.) Cum legem alibi in h. oratione adducat, vel rem gestam narret, de *loco* (quod est præcipuum caput legis) omnia; de *persona* nihil. Τοῦ μὲν νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος *τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας* ζημιοῦν. Et rursus p. 325. 8. εἰ γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸ *συνέδριον*, ὁ δὲ νόμος *τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας* ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν. (3.) Solo, qui *gravissimam* pœnam statuit eis qui *ubivis* Magistratui convicia fecissent (erat enim vel ἀτιμία juxta Demosthenem, juxta Ulpianum mors ipsa), non utique *leviorem* (mulctam sc.) statuerit eis qui conviciarentur eidem *in Foro* atque in jure dicundo. Nam sec. Paul. Sentent. Recept. §. 10. tit. de Injuriis: "Atrox injuria æstimatur aut

loco, aut tempore, aut persona." Et similiter Papian. Responsorum libro tit. 5. "Si quis forte temerarie aut vulnus aut fracturam ossium inflixerit, aut in convicia atrocia forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in judicis arbitrio et æstimatione consistat secundum regulam Gaii sub tit. de injuriarum actione. Est enim gravis, quæ in
715 publico, vel *in foro*, vel ab humiliore persona inlustriori infertur." Ita l. 7. §. D. de injuriis. "Atrocem autem injuriam aut persona, aut tempore, aut re ipsa fieri Labeo ait. Persona atrocior injuria fit, ut cum Magistratui, cum Parenti, Patrono fiat. Tempore si ludis et in conspectu. Nam *Prætoris in conspectu* an in solitudine *injuria* facta sit, multum *interesse ait: quia atrocior est*, qua in conspectu fiat." Add. l. 16. §. 4. D. de pœnis. (4.) Exstat Lex Solonis a Plutarcho in ejus vita laudata, quæ *omnia omnino* convicia *ἐν δικαστηρίοις* et *ἀρχείοις* repressit eodem pœnæ genere quod hic memoratur. (5.) Denique *ἀρχὴν* vel *τὴν ἀρχὴν* commode exponi potest per *omnino*, ut pluribus. l. c. ostendi, quibus addas istud Luciani V. Hist. init. *γράφω τοίνυν περὶ ὧν μήτ' εἶδον, μήτ' ἔπαθον, μήτε παρ' ἄλλων ἐπυθόμην. ἔτι δὲ μηδὲ ὅλως ὄντων, μηδὲ τὴν ἀρχὴν γενέσθαι δυναμένων.*

X.

ΤΟΝ ΛΕΓΟΝΤΑ ΚΑΚΩΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΑΠΟΦΑΙΝΗΙ ΩΣ ΕΣΤΙ ΑΛΗΘΗ ΤΑ ΕΙΡΗΜΕΝΑ. p. 373. 2.

Videtur ergo ex hoc jure *veritas convicii convicíantem excusare*. Quædam autem fuerunt convicia, quæ diserte Lex vetabat, ut ex proxima constitutione discimus. Ea autem vocabantur *ἀπόῤῥητα*.

XI.

ΤΟΥΣ ΛΕΓΟΝΤΑΣ ΤΙ ΤΩΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΦΕΙΛΕΙΝ

οἷον

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΝ ΜΗ ΛΕΓΕΙΝ.
ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΗ ΚΑΚΩΣ ΛΕΓΕΙΝ ΤΕΘΝΕΩΤΑΣ.
ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΝ Η ΜΗΤΡΑΛΟΙΑΝ ΜΗ ΕΙΠΕΙΝ.
ΕΑΝ ΤΙΣ ΦΑΣΚΗΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΕΝΑΙ ΤΗΝ ΑΣΠΙΔΑ ΥΠΟΔΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Collegi hæc capita *τῶν ἀποῤῥήτων* ex oratione *κατὰ Θεομνήστου*, p. 339. atque ibidem nonnulla vindicavi. Oratio illa plurimas leges continet alibi vix reperiundas. Sunt autem, quæ sequuntur.

XII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ.

Colligo ex his verbis, p. 342. 1. *Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα, οὐκ ἀξιῶν αὐτὸν* (ita lego pro *ἐξόν αὐτῷ*) *δημηγορεῖν*. Ita in lege, quæ titulum habuit ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΡΗΤΟΡΩΝ et laudatur ab Æschino c. Timarchum. Et hæc erat *ἀτιμίας* species. Porro Andocides de Mysteriis cum recenset eos, *ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν ἔσχον καὶ ἐκέκτηντο*, habet *καὶ ὁπόσοι λίποιεν τὴν τάξιν, ἢ ἀστρατείας, ἢ δειλίας, ἢ ἀναυμαχίου ὄφλοιεν, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιεν*. Gravius adhuc in militia Romana. "Miles, qui in bello arma amisit vel alienavit, capite punitur: humane militiam mutat." l. 3. §. 14. D. de re militari.

XIII.

Ο, ΤΙ ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΠΟΛΕΣΗΙ, ΕΑΝ ΜΕΝ ΑΥΤΟ ΛΑΒΗΙ ΤΗΝ ΔΙΠΛΑΣΙΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙΝ ΕΑΝ ΔΕ ΜΗ ΤΗΝ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΑΝ ΠΡΟΣ ΤΟΙΣ ΕΠΑΙΤΙΟΙΣ· ΔΕΔΕΣΘΑΙ Δ' ΕΝ ΤΗΙ ΠΟΔΟΚΑΚΚΗΙ ΤΟΝ ΠΟΔΑ ΠΕΝΘ' ΗΜΕΡΑΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΑΣ ΙΣΑΣ ΕΑΝ ΠΡΟΣΤΙΜΗΣΗΙ Η ΗΛΙΑΙΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑΣΘΑΙ ΔΕ ΤΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΝ ΟΤΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ ΗΙ.

Primus hic restitui ποδοκάκκῃ pro ποδοκάκῃ. Male hic quoque in Editis Lysiæ p. 356. ult. pro ἡμέρας πέντε, ἡμέρας δέκα, et pro ἐὰν μὲν προστιμήσῃ, ἐὰν μὴ προτιμήσῃ. Exstat integra Lex apud Demosth. c. Timocr. unde descripsit Petitus L. 7. Tit. 5. de Furtis. Nam de Fure diurno agitur, quem *dupli pœna vindicari* voluit Solo, ut discimus ex Gellio XI. 18. Posterius membrum, quod solum apud Lysiam legitur, explicat, quatenus sc. per menda potuit, idem Petitus L. 4. Tit. 9. de pœnis, ratus alterius legis fragmentum esse. Quod secus est.

Sequitur

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ· ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΕ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Fide jubeto juratus Apollinem — fugerit sibi metuens litis causa. Petit. Nemo ex his sensum elicere quivit. Memor esto Lysiam in h. loco p. 359. 5. non leges ad usum forensem citare, verum legum particulas, quæ antiquatas aliquas et vetustate obsitas continerent loquendi formulas. Ita in superiori ποδοκάκκῃ erat Soloni, quod in Lysiæ ætate ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Hic ἐπιορκήσαντα est ὀμόσαι, et δρασκάζειν ἀποδιδράσκειν. Habes ergo duarum legum fragmenta.

XIV.

ΕΠΕΓΓΥΑΙΝ ΕΠΙΟΡΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩ.

XV.

ΔΕΔΙΟΤΑ ΔΙΚΗΣ ΕΝΕΚΑ ΔΡΑΣΚΑΖΕΙΝ.

Spectabat fortasse hoc postremum ad solennitatem judicii Areopagitici, ubi Reus post priorem defensionem (nam bis dicere potuit) si causæ 716
suæ diffidebat, tuto se fuga subduxit. Τὸν πρότερον ἔξεστιν εἰπόντα λόγον μεταστῆναι· καὶ οὔθ' ὁ διώκων οὔθ' οἱ δικάζοντες, οὔτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδεὶς κύριος κωλῦσαι. Demosth. c. Aristocr. Add. Poll. VIII. 9. tit. περὶ Πωλητῶν. et VIII. 10. init. Apud Suid. in Ἐν ἄλῳ δρασκάζειν vox ea exponitur *latitare*. Apud Hesych. utrumque et *aufugere* et *latitare*, Δρασκάζειν κρύπτεσθαι, ἀποδιδράσκειν. Corrige eundem in Δραγκάζειν, κρύπτειν, i. e. Δρασκάζειν.

XVI.

ΟΣΤΙΣ ΑΠΕΙΛΛΗΙ ΤΗΙ ΘΥΡΑΙ ΕΝΔΟΝ ΤΟΥ ΚΛΕΠΤΟΥ ΟΝΤΟΣ.

Quicunque a janua prohibuerit, cum fur intus esset.

Vulg. ἀπίλλῃ, p. 359. ult. quod emendavimus. Furtum facere videtur, qui furi exitum et salutem parat, ceteros a foribus arcendo.

XVII.

ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ ΣΤΑΣΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΦ' ΟΠΟΣΟΝ ΑΝ ΒΟΥΛΗΤΑΙ Ο ΔΑΝΕΙΖΩΝ. p. 360. 3.

Usurarum modus est pro arbitro fœneratoris.

Atticorum leges usurariæ, quarum hæc videtur esse antiquissima, erudite a Salmasio explicantur, et maximo cum eruditionis apparatu. Quem tu interea consulas. Sequitur

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 361. 1.

Quæ publice prostant, etiam servorum injuriæ obnoxiæ sunto. Petit. Vulg. apud Lysiam ὅσοι. Verum tu totum ita distinguas et corrigas.

XVIII.

ΟΣΑΙ ΠΕΦΑΣΜΕΝΩΣ ΠΟΛΟΥΝΤΑΙ.

καὶ

XIX.

ΟΙΚΗΟΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΗΣ ΤΗΝ ΒΛΑΒΗΝ ΕΙΝΑΙ ΟΦΕΙΛΕΙΝ. p. 362. 1.

Prior particula pertinet ad istam legem, quam adduxit alicubi Demosthenes. PRO MOECHO NE DEPREHENDITOR IN MERETRICE QVAE VEL IN LVPANARI QVAESTVM FECERIT VEL PVBLICE PROSTITVERIT. Vel etiam spectare potest ad aliam a Plutarcho laudatam. Ἐάν τις προαγωγεύῃ, ζημίαν εἴκοσι δραχμὰς ἔταξε [Solo] πλὴν ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται. Quod ad alterum pertinet membrum, id, cum tota lex nusquam, quod sciam, legatur, explicationem meam non admittit. Spectat procul dubio ad jura famulorum famularumque. Οἰκῆος καὶ δούλης. Nam prorsus utique inficeta est lectio vulgata, Οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλειν.

XX.

ΟΣΟΙ ΕΑΝ ΜΑΧΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΠΙΣΩ ΑΝΑΧΩΡΗΣΩΣΙ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΑΝ ΕΝ ΤΗΙ ΠΕΖΗΙ ΣΤΡΑΤΙΑΙ ΜΗ ΠΑΡΩΣΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΩΝ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥΣ ΔΙΚΑΖΕΙΝ. p. 520. ult.

Solonis leges contra τὸν ἀστράτευτον, contra τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν, et contra τὸν δειλὸν (εἰσὶ γὰρ καὶ δειλίας γραφαί· καίτοι θαυμάσειεν ἄν τις ὑμῶν, εἰ εἰσὶ φύσεως γραφαί· εἰσί. ut loquitur Orator. c. Ctesiph.) laudat idem Ibid. Pœna erat ἀτιμία. Ἀστρατείαν, Λειποτάξιον et Δειλίαν, ut quæ specie differant, recenset Andocides, cujus verba legas supra Leg. XII. Vide, quæ de hac re conscripsit eruditissimus Marklandus ad has orationes c. Alcibiadem. De legibus, quæ Ignaviam coerceant, nonnulla adnotavit Spanheim. ad Julian. Orat. p. 239. De jurisdictione et potestate τῶν στρατηγῶν doctissimus Perizonius ad Ælian. V. Hist. V. 13. Ἀστρατείας lex erat apud Longobard. L. 1. Tit. de Exercitalibus, l. 14. SI QVIS LIBER HOMO, CONTEMPTA IVSSIONE NOSTRA, CETERIS IN EXERCITV PERGENTIBVS, DOMI RESIDERE PRAESVMPSERIT, PLENVM HERIBANNVM SECVNDVM LEGEM FRANCORVM, ID EST XL SOL. SCIAT SE DEBERE COMPONERE. Λειποταξίου apud eosdem lex proxima, SI QVIS CONTVMAX ADEO AVT SVPERBVS EXTITERIT, VT DIMISSO EXERCITV ABSQVE IVSSU

ET LICENTIA REGIS DOMVM REVERTATVR ET QVOD NOS TEVDISCA LINGVA HERILIZ FECERIT, VT IPSE SIT REVS MAIESTATIS, VITAE PERICVLVM INCVRRAT, ET RES EIVS FISCO NOSTRO SOCIENTVR. Quid ea ætate fuerat *exercitum dimittere*, optime explicat Capit. Karoli et Ludov. Impp. lib. 3. tit. 70. QVICVNQVE ABSQVE LICENTIA VEL PERMISSIONE PRINCIPIS DE HOSTE REVERSVS FVERIT, QVOD FACTVM FRANCI HERISLIZ DICVNT, VOLVMVS, VT ANTIQUA CONSTITVTIO, ID EST, CAPITALIS SENTENTIA, ERGA ILLVM PVNIENDVM CVSTODIATVR. Vice hujus legis in nonnullis Exemplaribus leguntur, quæ proxime ex Longobardorum constitutionibus descripsimus.

XXI.

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΔΟΚΙΜΑΣΤΟΣ ΙΠΠΕΥΗΙ ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ. p. 523. 3. 717

Eadem pœna, quæ militiæ munera detrectantem, quæ ordinis sui desertorem in bello, quæ ignavum et timidum sequebatur, in eos etiam inrogabatur, qui ex gravi armatura (ubi laboris et periculi plus erat) se in numerum Equitum sine legitimo delectu contulerint. Quæ hic adduxi, verba sunt legis solennia: quæ in superiori commate potius sunt Oratoris legem explicantis. Jussit sc. Lex, ut infamia notaretur, qui *ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ*. Inde infit Lysias, eodem reatu teneri, qui in bello ordinem suum propter ignaviam deseruerit, et qui in gravi armatura (*ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ*) Equitibus nondum legitime adscriptus, non comparuerit.

XXII.

ΜΗΔΕΝΑ ΣΙΤΟΝ ΠΛΕΙΩ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ ΦΟΡΜΩΝ ΣΥΝΩΝΕΙΣΘΑΙ. p. 716. ult.

Ne quis omnino ultra L *phormos frumenti mercetur.*

Lex erat contra annonam incendentis, et *capite* plectebat si quis *annonam compresserit. Compressam* enim *annonam* vocat Livius l. 48. quum precium per coemptionem auctum fuerit. *συμπριαμένους καταθέσθαι* vocat noster infra. *Annonam flagellare* Latini. Ita fere Martial. V. 13.

> "Quippe rogabatur fidusque vetusque sodalis,
> Et cujus laxas arca *flagellat* opes."

Athenis ergo non licuit, conjuratione facta, ultra L. phormos coemere; ne observata caritate, mari intercluso, eam annonam, quam minoris coemissent, pro suo arbitrio venum darent. Solebant enim Dardanarii, ut auctoris nostri verbis utar, navigatione intercepta portubusque occlusis, *ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύειν τῇ πόλει ἐν οἷσπερ οἱ πολέμιοι*. p. 722. 2. Observare Reipublicæ calamitates id erat apud Romanos JCtos *Annonam adtentare*, quorum in jure ab hujusmodi insidiis et avaritia, non ea tamen severitate, qua apud Atheniensis, lege cautum erat. "Annonam adtemptare et vexare vel maxime Dardanarii solent: quorum avaritiæ obviam itum est tam Mandatis, quam Constitutionibus. Mandatis denique ita cavetur. Præterea debebis custodire, ne Dardanarii ullius mercis sint: *ne aut ab his qui coemptas merces supprimunt*, aut a locupletioribus, qui fructus suos æquis preciis vendere nollent, dum minus uberes proventus exspectant, annona oneretur. Pœna autem in hos varie statuitur: nam plerumque si negociantes sunt, negociatione eis tantum interdicitur: interdum et relegari solent, humiliores ad opus publicum dari." l. 6. in prin.

D. de extraordinariis criminibus. Item l. unic. C. de Monopoliis. "Jubemus, ne quis — monopolium audeat exercere, neve quis illicitis habitis conventionibus conjuret aut paciscatur, Ut species diversorum corporum negociationis non minoris, quam inter se statuerint, venundentur." Crimine stellionatus tenebantur hujusmodi malefici. "Qui merces suppressit, specialiter hoc crimine postulari potest." l. 3. D. de crimine Stellionatus. Placuit ergo extra ordinem plectere, ut ait Ulpianus l. 2. D. eod. "Pœna autem stellionatus nulla legitima est, cum nec legitimum crimen sit. Solent autem ex hoc extra ordinem plecti, dummodo non debeat opus metalli hæc pœna in plebeiis egredi: in his autem, qui sunt in aliquo honore positi, ad tempus relegatio vel ab ordine motio remittenda est." Athenienses, quibus contra annonæ *incendium* providendum erat maxime, (quanquam enim frumenti *sationem*, ut gloriantur, ceteras nationes docuere, *πλείστῳ* tamen *ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκτῳ σίτῳ* utebantur) ceteris rebus venalibus quibuscunque magistratus, quos *ἀγορανόμους* vocabant, præfecere, *ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς Σιτοφύλακας* constituebant: *καὶ πολλάκις* (inq. ille) *παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἷοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι.* p. 722. ult. Unde elicitur (quanquam et alibi constet, supra enim, *Εἰπέ συ ἐμοὶ, μέτοικος εἶ; Ναί. Μετοικεῖς δὲ πότερον κ. τ. λ.* p. 715. 3.) nonnullos quæstus adeo civibus Atheniensibus interdici, cujusmodi erat hæc frumentaria, ut non nisi ab Inquilinis exerceri poterant: nonnullas item *mancipiis* ablegari. Ita in Veterum didascaliis aulœdi vel tibicines nunquam ex Civibus. Inscriptiones apud Fulv. Ursinum:

ΑΙΓΗΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΕΝΙΚΑ
ΕΥΑΓΙΔΗΣ ΚΤΗΣΙΟΥ ΦΙΛΑΙΔΗΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ ΕΠΙΔΑΜΝΙΟΣ ΗΥΛΕΙ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΛΟΚΡΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ
ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ ΗΡΧΕΝ.

718 Et alibi apud eundem,

ΝΙΚΟΚΛΗΣ ΑΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΕΥΙΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ ΗΥΛΕΙ.

et

ΘΕΩΝ ΘΗΒΑΙΟΣ ΗΥΛΕΙ.

Ejusdem condicionis proculdubio fuit, cujus memoriam conservavit Marmor apud Sponium,

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ ΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥ ΚΙΚΥΝΝΕΥΣ ΕΧΟΡΗΓΕΙ
ΑΚΑΜΑΝΤΙΣ ΠΑΙΔΩΝ ΕΝΙΚΑ ΘΕΩΝ ΗΥΛΕΙ
ΛΥΣΙΑΔΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΔΙΔΑΣΚΕ ΕΥΑΙΝΕΤΟΣ ΗΡΧΕ.

Ita, *αὐλείτωσαν οὖν ἔφη* [Alcibiades] *Θηβαίων παῖδες· οὐ γὰρ ἴσασι διαλέγεσθαι· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀθηναίοις* etc. Plutarch. in Alcibiade. Ita *Ἀντιγενίδας Σατύρου Θηβαῖος αὐλῳδὸς Φιλοξένου.* Suid in voc. Videtur omnino idem esse, quem memorat Noster in Orat. *πρὸς Νίκαρχον τὸν αὐλητὴν*, uti laudatur ab Harpocratione. Steph. Byzant. v. *Ἀραβία. Ὡς ἡ παροιμία Ἀράβιος αὐλητὴς, ἣν ἔταττον ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων. ἢ διὰ τὸ μηδένα Ἑλλήνων διασκευάσασθαι τὴν αὐλητικὴν, ὡς οὖσαν βάναυσον, καὶ παντελῶς ἀνελεύθερον, ἀλλὰ βαρβάροις αὐληταῖς χρῆσθαι· Διὸ καὶ Ἀράβιος αὐλητὴς, ὃς*

Δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.

Vile ergo apud Antiquos Musicæ omnis ministerium, uti præsumit Aristot. Polit. l. 1. Οὕτως εἰ αἱ κερκίδες ἐκέρκιζον αὐταὶ, καὶ τὰ πλῆκτρα ἐκιθάριζεν, οὐδὲν ἂν ἔδει οὔτε τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ὑπηρετῶν, οὔτε τοῖς δεσπόταις δούλων. Verum hæc, inquies, extra oleas. Volui autem aliis dispiciendum proponere, quare Athenis solis Dardanariorum quæstus illiberalis haberetur, et ingenuo homine indignus. Nunc redeo.

XXIII.

ΤΟΥΣ ΤΑ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΑ ΤΟΙΣ ΚΛΕΠΤΑΙΣ ΣΥΝΕΙΔΟΤΑΣ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΕΝΕΧΕΣΘΑΙ. p. 832. pen.

Quoniam videtur furti conscius *opem* suam, aut saltem *consilium* adhibuisse. Ait vero Paulus Sent. Recept. l. 2. tit. de furtis §. 10. " Non tantum, qui furtum fecerit, sed etiam is, cujus ope aut consilio furtum factum fuerit, furti actione tenebitur." Nam, " Pedius ait, sicut nemo furtum facit sine dolo malo, ita nec consilium vel opem ferre sine dolo malo posse." l. 50. §. 2. D. de furtis. Atque ita in legibus Wisigothorum lib. 7. tit. de furibus et furtis §. 7. " Non solum ille, qui furtum fecerit, sed etiam quicunque *conscius* fuerit, vel furtim ablata sciens susceperit, in numero furantium habeatur, et *simili vindictæ subjaceat*." Frustra hanc juris particulam in Petiti commentario diutius quæsivi.

XXIV.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣΑΙ ΟΥΚ ΕΞΕΣΤΙ ΔΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΤΗΙ ΑΡΧΗΙ ΤΗΙ ΑΥΤΗΙ. p. 865. 1.

Triginta dies, et quod excurrit, scribatus munere fungi cautum erat. Iterum sub eodem Prætore ad id officium admoveri non poterant. Tam sedulo sibi cavit a ministris publicis Civitas Atheniensium.

XXV.

ΟΡΚΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

ΤΑ ΒΕΛΤΙΣΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΣΕΙΝ ΤΗΙ ΠΟΛΕΙ.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΙΝ ΕΙ ΤΙΣ ΤΙΝΑ ΟΙΔΕ ΤΩΝ ΛΑΧΟΝΤΩΝ ΑΝΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ ΟΝΤΑ ΒΟΥΛΕΥΕΙΝ.

Habes hæc capita p. 887. 5. Secundum a Petito negligitur.

XXVI.

ΕΙ ΤΙΣ ΦΡΟΥΡΙΟΝ ΤΙ ΠΡΟΥΔΩΚΕΝ Η ΝΑΥΝ Η ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΙ ΕΝ ΩΙ ΜΕΡΟΣ ΤΙ ΕΤΥΓΧΑΝΕ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΑΙΣ ΕΣΧΑΤΑΙΣ ΖΗΜΙΑΙΣ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ. p. 886. 2.

Quemadmodum in jure Romano, " Proditores, transfugæ, plerumque capite puniuntur et exauctorati torquentur: nam pro hoste, non pro milite, habentur." l. 7. D. de re militar. Quod Jus Atticum ἐσχάταις ζημίαις, Romanum *Capite*. Aliquando eadem loquendi solennitas in utroque jure conspicitur. Celsus enim l. 21. D. de pœnis, ait, " *Ultimum supplicium* mortem solam interpretamur."

XXVII.

ΑΤΙΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΕΝ ΣΤΑΣΕΙ ΠΟΛΕΩΣ ΜΗΔΕΤΕΡΑΙ ΜΕΡΙΔΙ ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΝ. p. 869.

Memorat hanc legem Solonis, recte tamen ait a posteris reprobari, Plu-
719 tarchus de solertia Animalium, in libro de sera numin. vindict. et in Solone. Memorat etiam Cic. 10. Epist. ad Attic. 1. "Ego vero Solonis popularis tui, ut puto, etiam mei, legem negligam, qui capite sanxit, si quis in seditione non alterius utrius partis fuisset." Memorat etiam Gellius II. 12. et Alexander Aphrodisensis in Topic. Aristotel. In eo jure vertitur oratio Lysiæ c. Philon. qui tamen jus istud potius *moribus* fuisse receptum innuit, quam *scriptis* sancitum. Sed contrariæ fuisse sententiæ video Gellium l. c. "In legibus Solonis illis antiquissimis, quæ Athenis axibus ligneis incisæ sunt, legem esse Aristoteles refert scriptam ad hanc sententiam: SI OB DISCORDIAM DISSENSIONEMQVE SEDITIO ATQVE DISCESSIO POPVLI IN DVAS PARTIS FIERET, ET OB EAM CAVSAM IRRITATIS ANIMIS VTRINQVE ARMA CAPIENTVR, PVGNABITVRQVE, TVM QVI IN EO TEMPORE IN EOQVE CASV CIVILIS DISCORDIÆ NON ALTERVTRI PARTI SESE ADIVNXERIT, SED SOLITARIVS SEPARATVSQVE A COMMVNI MALO CIVITATIS SECESSERIT, IS DOMO PATRIA FORTVNISQVE OMNIBVS CARETO EXSVL EXTORRISQVE ESTO." Optima ratione videtur a Solone institui, ne quis publicam salutem privatis suis rationibus posthaberet. Quid enim esse potest tam incivile, quam domi desidem suis fortunis invigilare, ab omni periculo semotum, et communi incendio patriæ minime exturbatum; sibi soli se nasci arbitratum, et *περιμένοντα*, ut Plutarchi verbis utar, *ἀκινδύνως τὰ τῶν κρατούντων*! Quibus si non Solo, communis hominum consuetudo et res ipsa *ἀτιμίαν* inussisset. Merito enim utrisque displicet qui utrisque minime displicere satagit. Id suadet ratio et comprobavit usus. Atque hæc hactenus.

CAP. XII.

Lysias emendatur sæpius. *Εἰς τὸν χλωρὸν τύρον.* Emendatur Hesychius, Philo Judæus, Marcianus in Digestis, et Terentianus Maurus denique plurimis in locis.

SUPREMUS hic Commentarius et spicas leget, et veniam, si quid commerui, pro me deprecabitur. Nemo nostrum erat, quem non misere cruciavit desperatissimus ille locus in oratione, quæ habita est c. Alcibiad. *Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ' Ἀχεδήμῳ τῷ Γλάμωνι, οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων ἀφῃρημένῳ, πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτοματὶ κατακείμενος, ἐκώμαζε μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος, ἑταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους,* et quæ sequuntur. p. 536. 1. Hodie hariolandi finem facio, ceterosque omnis ut vacuo sint animo jubeo. Lego etenim, *ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος.* Lucianus in *vitarum auct.* *Καὶ γὰρ οὐ τῶν σωμάτων ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλήν. ἀμέλει, κἂν ὑπὸ ταὐτὸν ἱμάτιον μοι κατακέωνται, ἀκούσῃ αὐτῶν λεγόντων μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν,* et paucis interjectis, *Καὶ ταῦτα, ὑπ' ἐξουσίας, ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενον.* Athenæus l. 1. non procul ab initio, *Ἀριστοτέλης ἐν Τυῤῥηνῶν νομίμοις. Οἱ δὲ Τυῤῥηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ*

ἱματίῳ. Hæc fueram commentatus, atque idem sibi in mentem venisse literis ad me datis significavit, adducto etiam Luciani loco, Vir præstantissimus, cui plurimum et Ego, et Tu, Lector, debemus. Jer. Marklandus. In fine orationis c. Pancleon. legitur p. 738. 1. *Ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ᾽ ὅτι τά τε δίκαια καὶ τἀληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.* Quod et salve legitur, neque facile displicere potest, *Ἀττικώτερον* tamen longe *εὖ οἶδ᾽ ὅτι.* Familiarissimum loquendi genus, quod Oratores Attici non temere omittunt. Noster certe hoc in loco non omisit, ubi inter voces *διαμνημονεύητε* et *οἶδ᾽* infelix illa vocula *εὖ* sita (ΔΙΑΜΝΗΜΟΝΕΥΗΤΕΕΥΟΙΔ᾽) describentis aciem facile effugit. Ita in altero loco consimili, in Orat. sc. c. Agorat. p. 473. 6. *Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ᾽ αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου. κἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι.* Ubi legendum esse monui (literis non aliunde accersitis, verum earundem quibusdam repetitis, quæ propter adfinitatem cum proximis inter exarandum negligebantur) *Δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων, οὐδ᾽ αἴτιος αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου· ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι.* Orationem c. Tyrannum Eratosthenem habitam ad popularis 720
suos hisce verbis claudit Lysias. p. 447. 1. *Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε. ἑωράκατε. πεπόνθατε. ἔχετε. δικάζετε.* Huc adludit procul dubio Aristoteles Rhetoric. 3. extrem. *Τελευτὴ δὲ τῆς λέξεως· ἁρμόττει ἡ ἀσύνδετος, ὅπως ἐπίλογος, ἀλλὰ μὴ λόγος ᾖ. εἴρηκα. ἀκηκόατε. ἔχετε. κρίνατε.* Porro ut exempla mutuatus sit magnus ille artifex dicendi ex Auctore nostro (mutuatur autem sæpenumero, neque tamen vel semel nomine laudat) ita aliquando imitari studuit Romanæ Eloquentiæ princeps Cicero. Ita quod ineunte hac ipsa oratione dixit Lysias, p. 381. 1. *Οὐκ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι.* id adumbravit Cic. pro lege Manil. non procul ab initio: "Hujus autem orationis difficilius est exitum quam principium invenire." Plura dabit Victor. Var. Lect. XX. 16. et Muret. XIX. 20. Eadem oratione locus iste, p. 415. 7. *Καὶ Βάτραχος, καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι,* ita emendabatur, me insciente, ab Herald. Animadv. in Salmas. III. 7. 4. *καὶ* B. *καὶ* A. *οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι.* Acute quidem, neque incredibile est, istud *τἀληθῆ* repetitum fuisse ex superioribus. De Meursio, Schotto, et Palmerio nonnulla, qui ante me hoc saxum volvebant. Meursium dixi, p. 271. not. errore meo in Attic. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Prætoris Atheniensis nomen apud Lysiam emendasse. Quod ad priorem locum spectat, id secus est, nam ibi neutiquam emendat. Ille tamen Attic. Lect. II. 14. qui locus me omnino latuit, lacunam in oratione c. Alcibiadem supplere voluit p. 560. 4. *Ὁ δὲ Πολέμαρχος καὶ οἱ τὰ δεήσονται.* legendo nimirum *Ὁ δὲ Πολέμαρχος καὶ οἱ πάρεδροι δεήσονται.* Ad quem locum conjeci *στρατηγοὶ,* Marklandus *ταμίαι.* Nonnulla tentaverat ad Lysiam Andr. Schottus in libro, qui inscribitur, *Observationes humanæ*, qui mihi serius in manus venerat, quam ut singula suis in locis insererem. Ille, ut videtur ex Observat. IV. 5. postquam auctorem nostrum *in gratiam Ιod. Vander Heidii amici et contubernalis recensuisset*, interea dum sub prelo sudaret, *loca tum intacta* his Observationibus immiscuit. Ille itaque l. c. Harpocrationis auctoritate adductus orationem c. Andocidem vindicavit, atque, uti nos olim, ab initio supplevit. p. 188. Deinde sua hariolatione

non contentus, qua Heidii editionem beavit, locum istum asperrimum in orat. c. Theomnest. p. 353. ita legit: *Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν φεύγοντα φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, δεῖξαι καὶ ἀπολογῆσαι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο*: et statim pro *κατηγορίας*, legit *κακηγορίας*, et pro *εἰπέ τίς σε*, *εἰπόντι σε*. Idem IV. 9. pro *Αἴδηψον*, p. 108. quæ fuit H. Stephani importunissima conjectura, veterem lectionem mecum ex Thucydide confirmat. Cetera habes suis in locis. Palmerii denique veniam oratam velim, qui voces *Πωρίνου Σελίνου* in Andocidis Vita ex Plutarcho, me nesciente, expediverat: cui igitur laudem resigno meæ conjecturæ, quæ legitur harum Lectionum cap. 5. His igitur valere jussis, restat, ut cetera persequar, quæ habeo dicenda. In oratione c. Pancleonem fugitivum servum dicitur *εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν*, p. 733. 2. i. e. ad *Forum Casei recentis*, locum sc. ubi venum darentur, Attico dicendi genere et eleganti. Poll. IX. 5. *Βιβλία· οὕτω τὸν τόπον, οὗ τὰ βιβλία οἱ Ἀττικοὶ ὠνόμαζον. ὥσπερ καὶ τοὺς ἄλλους τόπους ἐκ τῶν πιπρασκομένων, ὡς εἰ φαῖεν, ἀπῆλθον εἰς τοὖψον, καὶ εἰς τὸν οἶνον, καὶ εἰς τοὔλαιον, καὶ εἰς τὰς χύτρας, καὶ κατὰ τὸν Εὔπολιν, περιῆλθον εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτὸν καὶ εὐθὺ ἀρωμάτων, καὶ περὶ τὰ γέλγη.* Et 10. 11. *Οἱ Ἀττικοὶ ἀπὸ τῶν πιπρασκομένων καὶ τὰ χωρία ὠνόμαζον· λέγοντες, εἰς τοὖψον· καὶ εἰς τὰ μύρα καὶ εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν· καὶ εἰς τὰ ἀνδράποδα.* Ita Æsch. c. Timarch. p. Edit. Steph. 9. *Τίς γὰρ ὑμῶν ὃς οὐ πώποτε εἰς τοὖψον ἀφῖκται καὶ τὰς δαπάνας τὰς τούτων οὐ τεθεώρηκεν*; Alexis Comicus apud Athenæum l. 3. p. m. 53.

> Τοῖς ἰχθυοπώλαις ἔστιν ἐψηφισμένον,
> Ὥς φησι, χαλκῆν Καλλιμέδοντος εἰκόνα
> Στῆσαι Παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν
> Ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον ἐν τῇ δεξιᾷ.

Aristoph. Vesp. 784.

> —δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν
> Ἐλθὼν διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

σχ. ad loc. *ἐν τοῖς ἰχθυοπώλαις, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς πωλοῦντας εἰπών.* Id. Av. 13.

> Ἡ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων
> Ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν.

σχ. *Οὕτως ἔλεγον καὶ ἐπὶ τῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ, ὀρνεοπωλείων. ὡς τῶν χυ-*
721 *τρῶν, ἀντὶ τοῦ, χυτροπωλείων.* Ita Hesych. *Χύτραι, τὰ χυτροπώλια* (l. *χυτροπωλεῖα*). Et in *Ἰχθῦς. Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα ἔλεγον.* Id. Ran. 1103.

> Κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν.

σχ. *Παρὰ τὰ ἰχθυοπώλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν.* Εὔπολις

> Περιῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.

Id. Equit. 1371.

> Ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει, καὶ Στράτων,
> Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰ 'ν τῷ μύρῳ
> Ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα.

Mala fide Interpres, *unguentis illitos*, cum adnotavit σχ. Οὕτως Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες. Theophr. περὶ βδελυρίας. Καὶ πληθούσης τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρυα, ἢ τὰ ἀκρόδρυα κ. τ. λ. Eodem modo Euripid. Med. 67.

> Ἤκουσά του λέγοντος, οὐ δοκῶν κλύειν
> Πεσσοὺς προσελθὼν—

σχ. ad loc. Ἐπεὶ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς τόποις ὠνόμαζον τοὺς τόπους· πεσσοὺς γὰρ νῦν, τοὺς τόπους τῶν κυβευτῶν, ὡς ὄψον καὶ μύρα, ἔνθα ταῦτα συνήθως ἐστίν. Consulendi sunt Kuster. ad Suid. in Τοὔψον. Fornerius Rerum Quotid. II. 23. Casaub. ad Theophrast. Charact. περὶ ἀναισθησίας. Græv. Lect. Hesiod. cap. XIX. H. Steph. Append. de Ling. Attic. c. 16. p. 211. Meurs. Attic. Lect. VI. 32. III. ult. et Ceramic. c. 16. Pergo. In Orat. c. Alcibid. p. 531. et in altera, quæ inscribitur Δήμου καταλύσεως, p. 769. not. notavi, qua facilitate Librarii descripserint πραττόμενα et πραττομένων pro προσταττόμενα et προσταττομέων. Adde, quæ acutissime observavit de ea re Cl. Marklandus ad Orat. XIV. Ita vulgo legitur apud Phil. de vita Mosis l. 2. Τούτων τοίνυν (i. e. librorum Mosis) τὸ μέν ἐστιν ἱστορικὸν μέρος, τὸ δὲ περὶ τὰς πράξεις καὶ ἀπαγορεύσεις. Ubi legit Cl. Editor, quem honoris causa nomino, προστάξεις καὶ ἀπαγορεύσεις, plane uti in initio ejusdem libri. Πρόσταξις δὲ τῶν πρακτέων καὶ ἀπαγόρευσις τῶν οὐ πρακτέων, ἴδιον νόμου. Quemadmodum quoque legem definit Chrysippus apud Marcian. l. 2. D. de legib. προστατικὸν μὲν, ὧν ποιητέον, ἀπαγορευτικὸν δὲ, ὧν οὐ ποιητέον. Ubi accuratissima Taurelli Editio Pandectarum habet, uti debuit, προστακτικόν. Verum nihil mirum, si Græca, quæ leguntur in Latinis scriptoribus, a Latinis Librariis descripta, fœdissimis mendis scateant. Quantum hodie supersit in Prisciano quantum in Digestis! Luculentissimum exemplum addam ex auctore, quem maximi semper feci, qui, ut cum Mureto loquar, "asperitatem Grammaticarum præceptionum inusitata quadam numerorum suavitate condivit." Is est Terentianus Maurus, qui de diphthongis disserens hæc habet, 421.

> "Quin et Y loco priore ἰῶτα si subjunxeris,
> Effici Diphthongon unam posse, nec pluris reor,
> Υἷες ut dicunt, ΑΕΙΛΟΓΙΑ μυῖα et talia."

Memineris tu primo pro Y Latinorum rescribendum esse Υ Græcorum, et ἰῶτα quasi *Giota* sonari, aliter versus constare nequit, uti nec pariter in iis Trochaicis, quæ sunt in vicinia, 403.

> "Ἰῶτα tantum et Y videmus subditas vocalibus."

ubi iterum rescribe Υ et *Iota* pronuncies, et 451.

> "Scribimus siquando νῖκος, ἰῶτα solum sufficit."

Hæc tamen obiter. Quid Tu tamen sentis de ista voce ἀειλογία? Annon est quoddam præclarum? Si adducatur, ut diphthongum υι repræsentet (quo pacto hic adduci video Υἷες et μυῖα), frustra est: quoniam repræsentat nihil minus. Si non exempli loco, sed veluti epitheton muscæ, ut voluit Enarrator ad locum, quid est ab omni Græcismo alienius? Quocunque demum modo allegetur, legem metri violat. Nam præterquam quod ejus

penultima nulla *libertate Græcorum*, nullo *musarum favore* produci possit, tamen sive pausam metri Trochaici aperte violat. Vix enim *metricus* auctor in legibus condendis legem metri violaret, vix *suam*, qui v. 314. modum sibi ipsi constituisset,

> "Regulam servans ubique *finis* ut *quarti* pedis
> Nominis verbive *fine* (comma primum terminet:
> Hac enim toma probatur) metron hoc trochaicum."

Quid ergo? Tu sanabis hoc pacto

> "Υἷες ut dicunt ACHÆI, γυῖα, μυῖα et talia."

Ita modo, sc. v. 464.

> "Sic et Αἰνείαν Achæus, noster *Ænæan* vocat."

et similiter, 664.

> "Quanquam ἴτυν dicunt Achæi, hanc βίτυν gens Æolis."

Verum, ut cum Sidonio loquar Carm. IX.

> "Non *Marsus, Pedo, Silius, Tibullus,*
> Non quod *Sulpiciæ* jocus Thaliæ
> Scripsit blandiloquum suo Celeno,
> Non *Persi* rigor aut lepos *Properti,*
> Sed nec centimeter *Terentianus,*"

quem tamen in sinu quotidie fere gesto, hodie mihi tanti sunt, quanti Lysias, quem plurimi facio, tantique fecerim, ut eum millenis circiter in locis restitutum, nitidum et pene novum, Tibi, Lector, tuoque genio commendem. Quædam præterea in schedis meis raptim video congesta de Oberto Decembri, qui, ex Gesneri auctoritate, Auctori nostro bonas horas impenderat: de Philisco, qui portentosum istud Epigramma de Lysia olim concinnavit: de Zosimo et Zenone antiquis Lysiæ Commentatoribus: nonnulla de Rutilio Lupo, qui tot Lysiæ Latine conservavit, et cujus ætas, studium et condicio fere ignorantur. Verum instant Typographi; instant amici, vel de mea fide propter moram editionis solliciti, vel propter molem de fortunis. Tu his fruere.

Λ Υ Σ Ι Α Σ.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ ΦΕΥΓΩΝ δίκην φόνου Εὐφίλητος τὸν Ἐρατοσθένην Οἴηθεν τὴν αὑτοῦ γυναῖκα μοιχεύοντα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβὼν ἀπέκτεινε. SCALIG. MS.

Pag. ed. I. Steph. — Pag. ed. Reisk.

91.1 α'. ΠΕΡΙ πολλοῦ ἂν ποιησαίμην, ὦ ἄνδρες, τὸ τοιούτους ὑμᾶς ἐμοὶ δικαστὰς περὶ τούτου τοῦ πράγματος γενέσθαι,

ΛΥΣΙΟΥ] In hujus nominis societatem venere plurimi. Occurrit præter nostrum longe ὀνομαστότατον (I) Lysias in Marm. Chron. Arundel. Archon Athenis Olymp. XXIV. 3. non alius a Tlesia, quem Pausanias in Messen. solita discrepantia ad Olymp. XXIII. 4. relegavit. (II) Lysias Atheniensium dux, qui navali prœlio ad Arginusas interfuit δέκατος αὐτὸς, a populo demum capite damnatus: ex notissima historia. Vid. Xenoph. Diod. Sic. quorum hic tamen semel pro Lysia *Lysaniam*, ille uno itidem in loco *Leonta* exhibet. Ita vicissim pro Lysania (τῷ τετράρχῃ sc.) *Lysias* apud Ioseph. et Euseb. (III) Alius fortasse nostro itidem æqualis, qui memoratur infra in Orat. de Aristoph. bon. (IV) Lysias, qui duobus dialogis Speusippi Platonici pro istius scholæ genio nomen dedit. (V) Philosophus Tarsensis Epicureus, ex Sophista Tyrannus factus, cujus historiola occurrit apud Athenæum l. 5. p. m. 215. Adde Rhodigin. lect. antiq. V. 12. et XXII. 21. An idem fuit ille, apud quem Hermachus Epicuri successor diem obiit, ut prodit Laert. in Epicur. videant otiosores: immo an omnino *fuerit*, nam eruditissimo Menagio non arrisit ἐτελεύτα παρὰ Λυσίᾳ, sed παραλύσει. (VI) Pharmacopola ejusdem ætatis atque Diogenes Cynicus. Laert. VI. 42. (VII) Eximius sculptor, cujus "opus, quadriga currusque et Apollo ac Diana ex uno lapide Romæ in magna auctoritate habebatur," ut testatur Plin. XXXVI. 5. (VIII) Legatus Seleuci Alexandri M. successoris, in bello contra Demetrium. Polyæn. l. 4. (IX) Alius junior sub Antiocho Epiph. ex regia prosapia, quem debellavit Iudas Macchab. deinde una cum Antiocho Eupatore Demetrius morte mulctavit. 1 Macchab. cap. 3. 4. 7. Ioseph. Antiq. l. XII. cap. 11. 15, 16. Appian. in Syriac. Polyb. in Hist. c. 17. et in Excerpt. Legat. Hegesip. de excid. urb. Hierosol. II. 13. et L. Florus Epitom. Histor. Liv. I. 46. (X) Claudius Lysias tribunus militum a D. Luca in Act. Apost. memoratus. (XI) Medicus incerti ævi a Celso laudatus V. 18. (XII) Lysias quidam, qui βοῦν ἀνέθηκεν ἐν ἀκροπόλει, ut habent Apostol. Cent. V. 85. And. Schott. Vatic. Append. Cent. l. 25. Ni tamen Lysippo, ut alibi dicitur, fucum fecerint Parœmiographi. (XIII) Lysias, quem colloquentem inducit Plutarchus in l. de Music. (XIV) Lysias, ad quem exstat epistola Libanii III. 104. (XV) Alius, cujus occurrit mentio Marm. Oxon. IX. 3. edit. Mattair.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ. ΛΥΣΙΟΥ. ΛΑΟΔΙΚΕΥΣ.

(XVI) Alius porro ejusdem farinæ, cujus nomen visitur Athenis in theatro Bacchi.

ΝΙΚΩΝ,
ΛΥΣΙΟΥ.
ΑΛΙΕΥΣ.

Spon. Wheeler. (XVII) Lysias Presbyter (ita Codd. non Λουσίᾳ) cui dantur duæ epistolæ Nili monachi, III. 109, 110. Ut taceantur (1) Lysias, quem somniavit

4 οἷοί περ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς [1] εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. εὖ γὰρ
οἶδ' ὅτι, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην περὶ τῶν ἄλλων ἔχοιτε ἥν-
5 περ περὶ ὑμῶν αὐτῶν, οὐκ ἂν εἴη ὅστις οὐκ ἐπὶ τοῖς γε-
γενημένοις ἀγανακτοίη· ἀλλὰ πάντες ἂν περὶ τῶν τὰ τοι-
αῦτα ἐπιτηδευόντων τὰς ζημίας μικρὰς ἡγοῖσθε. καὶ ταῦ-
τα οὐκ ἂν εἴη μόνον παρ' ὑμῖν οὕτως ἐγνωσμένα, ἀλλ' ἐν 92. 1
ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι· περὶ τούτου γὰρ μόνου τοῦ ἀδικήματος
καὶ ἐν δημοκρατίᾳ [2] καὶ ὀλιγαρχίᾳ ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς
ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδοται,

[1] εἰ ἦτε Taylor. Auger. [2] καὶ ἐν ὀλιγ. A.

Vons. de Script. Hist. Philos. auctorem fuisse tractatuli de plagiis literarum, cum noster omnino fuit, qui orationem conscripsit περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. (2) Lysias Tetrarcha, de quo supra, non alius quam Lysanias. (3) Lysias epistolarum auctor corrupte in Indice ad Laert. in Catalog. Codd. MSS. Col. Baliol. Oxon. apud Meurs. Eleus. c. 20. apud omnes fere Codd. Cic. Offic. et alibi (V. Fr. Fabrit. ad Offic. I. 155.) pro Lyside. (4) Lysiæ nomen προσποίητον ab Ἐρωτικῶν scriptoribus, Luciano, Aristæneto et Alciphrone frequentatum. (5) Lysias qui videri potuit, uti profecto nonnullis visus est, Isocratis amitam in uxorem duxisse. Plutarch. in Isocr. sub fin. Nam revera fuit mulierculæ nomen Λύσιον, ut Phronesium, Leontium, Glycerium, quæ nupsit Isocratis filio adoptivo. (6) Lysias Peripateticus, Stratonis auditor. Cic. de Fin. V. 13. Nam *Lyco*, adjuvantibus nonnihil MSS. rescribi olim optima fide jusserunt Scaliger et Lambinus. (7) Lysias Quietus Maurus. Euseb. Chron. ad A. C. CXVI. qui rectius apud Xiphilin. et Spartian. (V. Casaub. ad Spartian. in Hadrian. n. 24.) Λούσιος, Lusius nominatur. Κύντος Λούσιος Μαῦρος, Dion. Cocceian. in excerpt. apud Valesium. Uti Λούσιος apud Plutarch. in Sertorio et Mario. Caius enim Lusius C. Marii nepos fuit ex sorore. Visitur etiam *Lusius* Varus, *Lusius* Geta, *Lusius* Saturninus apud Tacit. atque hodie in inscriptionibus, quarum plures exstant in Gruteri corpore, nonnullos adjecit Fabrettus ad Columnam Trajanam, qui hoc nomen summa diligentia expedivit et restituit. Exsulet ergo *Lisius* ille e Cœl. Aurel. Chron. IV. 3. et revocetur *Lusius* ad formam præcedentem, uti quoque apud eundem auctorem, sc. II. 1. 7. recte occurrit. (8) Lysias Archon Olymp. LXXXVI. 1. Ita Codd. Volcob. et Turneb. Plutarchi in Isocrate, quem tamen alii Lysimachum, alii Nausimachum faciunt. Taylor.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ. Contius. Perperam; neque enim adulterii Eratosthenes in hac oratione accusatur, sed jure cæsum Eratosthenem, quippe in adulterio deprehensum, ostenditur. Sluiter.

Εἰ ἦτε] Lectionem hujus loci non improbo. Minus ideo necessaria videatur, ingeniosissima licet, conjectura Schotti Scaligerique reponentium: οἷοίπερ ἂν ὑμῖν αὐτοῖς εἴητε τοιαῦτα πεπονθότες. Taylor. Contraxi in unum vocabulum εἴητε ista duo, male distracta, εἰ ἦτε. Sequi debuerat Taylor Scaligerum et Schottum hic recta monentes. πεπονθότες idem est, atque si dixisset εἰ ἐπεπόνθειτε. Reisk. Utraque lectio potest probari. Auger.

Περὶ] Malim καὶ περὶ, *etiam de aliis.* Reisk.

Τὰς ζημίας] Videtur μεγίστας interponendum esse. vel maximas, gravissimas, acerbissimas quasque pœnas in hominibus talia patrantibus tamen minutas et meritis inferiores mihi videmini existimaturi. Idem.

Μακρὰς ἡγεῖσθε] Sic vulgatæ. H. Stephanus ex conjectura μικρὰς ἡγοῖσθε. Infra: Οὐδένα οὕτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι ὅστις — μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τοὺς — istud ἡγοῖσθε præterea fidem nanciscitur ex Coisl. Taylor. Leg. μικρᾶς. Cont.

Οὐκ ἂν εἴη] Et nescio, an hæ in mœchos constitutæ pœnæ, non apud vos solos, sed in universa quoque Græcia ratæ et sancitæ sint. Reisk.

Ἀλλ' ἐν ἁπάσῃ] Alius quicunque dixisset ἀλλὰ καὶ ἐν ἁπ. Sed hæc est Lysiæ nostri breviloquentia, quæ etiam de περὶ, quod modo annotabamus, excuset. Idem.

Καὶ ὀλιγαρχίᾳ] Leg. καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ. Cont.

Πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους] Ad verbum interpretare, non, *adversus eos qui maxima pollent potentia;* sed, *in comparatione eorum qui* &c. Auger.

ὥςτε τὸν χείριστον τῶν αὐτῶν τυγχάνειν τῷ βελτίστῳ·
6 οὕτως, ὦ ἄνδρες, ταύτην τὴν ὕβριν ἅπαντες ἄνθρωποι δει-
νοτάτην ἡγοῦνται. περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγέθους τῆς ζημίας
ἅπαντας ὑμᾶς νομίζω τὴν αὐτὴν διάνοιαν ἔχειν, καὶ οὐ-
δένα οὕτως ὀλιγώρως διακεῖσθαι, ὅςτις οἴεται δεῖν συγ-
γνώμης τυγχάνειν ἢ μικρᾶς ζημίας ἀξίους ἡγεῖται τοὺς
τῶν τοιούτων ἔργων αἰτίους· ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες, τοῦτό
με δεῖν ἐπιδεῖξαι, ὡς ἐμοίχευεν Ἐρατοσθένης τὴν γυναῖκα
7 τὴν ἐμὴν, καὶ ἐκείνην τε διέφθειρε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς
ἐμοὺς ᾔσχυνε καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν εἰς τὴν οἰκίαν τὴν
ἐμὴν εἰσιὼν, καὶ οὔτε ἔχθρα ἐμοὶ καὶ ἐκείνῳ οὐδεμία ἦν
πλὴν ταύτης, οὔτε χρημάτων ἕνεκα ἔπραξα ταῦτα, ἵνα

Τῶν αὐτῶν] Subaudi δικαίων. Reisk. Auger.

Τυγχάνειν] Scaliger, si is fuit, adscripsit λαγχάνειν. Sed vulgata bene habet. Reisk.

Ταύτην] Scil. ἣν ἐγὼ νῦν ὕβρισμαι καὶ περὶ ἧς νῦν ἀγωνίζομαι. quo fit, vel factum est, ut omnes homines, hanc, de qua nunc agitur, contumeliam omnium duxerint atrocissimam. Idem.

Τῆς ζημίας] Imo vero τῆς ὕβρεως, vel παρανομίας. Sensit etiam interpres, expressit certe. Idem. Non recte. Sic enim procedit orator: injuria de qua agitur graviter puniri debet si vere illata est; atqui vere illata est; id quod mox probare intendit, ἡγοῦμαι δὲ κ. τ. λ. Auger.

Αἰτίους] Eos, a quibus istiusmodi flagitia proficiscuntur. Colligit sic: Certum est, mœchos, pœnis dignos esse, quæ possunt excogitari acerbissimæ. (Demonstravit hactenus hanc positionem, ut vulgo usurpant, majorem.) Jam subsumit: Sed Eratosthenes mœchus est. id quod tota docetur oratione. Unde ultro consequitur, recte sumtas fuisse ab eo pœnas. Reisk.

Ἐμοίχευεν] Leg. ἐμοίχευσεν. Cont.

Ἐκείνην τε διέφθειρε] Hic obiter, paucis verbis, sed rotundis et nervosis, enormitatem et fœditatem hujus flagitii docet, et cur mœchus dignus sit, in quem tam graviter animadvertatur. Injurias enim facit et mulieri ipsi, quam stupro polluit, et marito ejus, et liberis eorum communibus. Mulierem enim, quam corrumpit, docet, quem maritum amare debebat et amandum sancte receperat, eum odisse, arcana ejus prodere, ridiculum ad alios facere, minuere ipsius rem familiarem, furari, sicamque uxori in jugulum mariti tradit; rescindit vinculum matrimonii, in culpa est, ut uxor a marito fraudem intelligente aut repudietur, aut male tractetur, ut ignominia, et penuria rerum omnium, et odio publico opprimatur, denique pestem ipsi extremam consciscit. Ita de muliere meretur is, qui eam a se amari simulat, sed ita amat, ut lupus oviculam, ut vulpes anserculum. Porro contrahit liberis tam flagitiosæ matris hoc dedecus, ut in publico et impune a quocunque e stupro nati appellentur, et mater ipsorum scortum. Et profecto impudicæ ejusmodi et perfidæ uxores omnino sunt omnes scorta. Denique marito, forsitan non male, aut bene etiam, de se merito malam hanc refert gratiam, ut cornua ipsi imponat; quæ fraus ubi percrebuit, ridetur, sibilatur, digitis omnium demonstratur. Possint, si locus aut ferret, aut postularet, alia plura hoc de argumento dici, quod cum tam parvi fiat hodie, ut derisui sit, qui serio de eo cogitet, nemo non culpæ reos, tanquam re bene gesta, ut homines subtiles, miretur, et laudet adeo, passum injuriam rideat; colligere inde est, quam corrupti sint seculi mores. Reisk.

Εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιὼν] Videtur actor hujus causæ, cui nomen est Euphileto, ὕβριν, contumeliam sibi factam, non in eo posuisse, quod cornutus esset ab Eratosthene factus, sed in hoc, quod Eratosthenes in domum suam, se inscio, et invito adeo, esset ingressus. Illud furis est, hoc tyranni. Superbiam et violentiam homo insolens et arrogans inter alia hoc quoque demonstret, si invito et ringente domino in domum ejus invadat, in eaque pro lubitu grassetur. Idem.

Χρημάτων ἕνεκα] Ut cædem a se patratam purget, causam ejus sibi ait legitimam fuisse. Nam Eratosthenem mœchum in uxoris suæ amplexibus deprehendisse.

8 πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι, οὔτε ἄλλου κέρδους οὐδενὸς
πλὴν τῆς κατὰ νόμους τιμωρίας.

β΄. Ἐγὼ τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ἅπαντα ἐπιδείξω τὰ
ἐμαυτοῦ πράγματα, οὐδὲν παραλείπων, ἀλλὰ λέγων τἀ-
ληθῆ· ταύτην γὰρ ἐμαυτῷ μόνην ἡγοῦμαι σωτηρίαν, ἐὰν
ὑμῖν εἰπεῖν ἅπαντα [1] δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα. ἐγὼ γάρ, ὦ
ἄνδρες, ἐπειδὴ ἔδοξέ μοι γῆμαι καὶ γυναῖκα ἠγαγόμην εἰς
τὴν οἰκίαν, τὸν μὲν ἄλλον χρόνον οὕτω διεκείμην, ὥστε
9 μήτε λυπεῖν μήτε λίαν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι ὅ τι ἂν [2] θέλῃ
ποιεῖν, ἐφύλαττόν τε ὡς οἷόν τε ἦν, καὶ προσεῖχον τὸν νοῦν
10 ὥσπερ εἰκὸς ἦν· ἐπειδὴ δέ μοι παιδίον γίγνεται, ἐπίστευον

[1] δυνηθῶ ἅπαντα T. Reisk. A. [2] θέλοι T. R. A.

Sed leges permittunt mœchum in ejusmodi habitu deprehensum haud secus atque furem, occidere. Et profecto fures uxorum sunt mœchi. Alia quaecunque causa haud legitima se negat ad cædem patrandam inductum esse; odia privata cum Eratosthene nulla unquam exercuisse; neque cupiditate acquirendarum opum se captum sicam suam venalem cuiquam præstare aut præstitisse unquam ad hominem aliquem clam de medio tollendum, qui conductori esset inimicus, aut exosus. Idem.

Λυπεῖν] Ausculta, quæso. Tenuissimum quod vidi orationis filum mendum non tenue occupavit. Hodie enim me nunquam argumentis vinces his verbis ullam vel minimam subesse ἀντιστοιχίαν. Age trutines. οὕτω διεκείμην, ὥστε μήτε λυπεῖν, μήτε — quid? ὅ,τι ἂν θέλοι ποιεῖν λίαν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι. Profecto hæc non placerent Plutarcho, qui in libro de Exsul. opponenda opposuit. Ita ille: Φυγὰς δὲ καὶ ἀδοξίας — ὥσπερ αὖ τοὐναντίον, στεφάνους καὶ ἀρχὰς — οὐ τὴν αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν ἔχοντα τοῦ λυπεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι. Non Euripidi.

Οὔποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν πλέον ἢ
λυπεῖν. Alcest. 238.

Non Demostheni. Ἐγὼ δ᾽, ὦ ἄνδρες δικασταί, νομίζων δεῖν καὶ πρότερον, καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἐλύπουν αὐτὸν δικαζόμενοι καὶ πράγματα παρέχοντες, ἐμὲ τοὐναντίον εὐφραίνειν ἅπαντα ποιοῦνθ᾽, ὅσα ἐκείνῳ χαριεῖσθαι μέλλοιμι. Orat. Contra Bœot. de dot. matern. [p. 1011. ult. ed. R.] Verum ne parcus sim, esto ut ex his verbis hujusmodi possis expiscari sententiam: Neque *tristem*, neque *facilem* maritum me gessi. Esto: Sed id nunc non agitur. Non ad *maritum*, sed *patremfam.* universa dein oratio spectat. ἐφύλαττον — προσεῖχον τὸν νοῦν — ἐπίστευον — πάντα ἐκείνῃ παρέδωκα — οἰκονόμος — φειδωλὸς — ἀκριβῶς πάντα διοικοῦσα. Quippe cum rerum domesticarum cura jam inde ad uxorem pertinebat.

Καί μιν ἔτισ᾽ ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ᾽ ἀνδράσιν οἶκον
ἔχουσι.—Hom. Odyss. H. 67.

Tu ergo, amice lector, ne dubites reponere: ὥστε μήτ᾽ ἐλλιπεῖν, μήτε λίαν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι ὅ,τι ἂν θέλοι ποιεῖν. Vel oculatum librarium hæc minima poterant in fraudem inducere. Cujusmodi etiam medela et Sophoclem quoque mactari velim, Electr. 365.

Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λιπεῖν μόνον
Βόσκημα· τῆς σῆς δ᾽ οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.

Cedo enim, cui λυπεῖν in isto Tragici loco placere possit. Taylor. Vox λίαν otiosa est. Lego: μήτε ἐᾷν ἐπ᾽ ἐκείνῃ εἶναι etc. *ita me gessi, ut neque* eam *contristarem, neque* contra *permitterem illi libertatem faciendi quodcunque vellet.* Quod erat Humani, et Prudentis simul mariti. Isocrates Panegyrico: τὰς δὲ μεγίστας τῶν πόλεων μηδὲ αὐτὰς ἑαυτῶν ἐᾷν εἶναι κυρίας, ἀλλ᾽ ἀναγκάζειν δουλεύειν. Constructio ista, μήτε λυπεῖν, μήτε εἶναι, non videtur esse proba. Markland. Quod Taylor dat, id ne Græcum quidem est, et sententia caret; quod Markland, est id quidem bene Græcum, et scitum adeo, ut ipse sim, si codices auctores fiant, amplexurus. verumtamen non ideo prorsus est necessarium. Etiamsi ἐᾷν admittam, λίαν tamen utique tuebor. Verum locus hic, ut jacet in vulgatis, bene habet, eique hæc est sententia: Ita me gerebam erga uxorem, ut neque molestus ei essem severitate modum excedente, neque rursus ipsi admodum liceret, quæ vellet, agere. Justo et æquo neque difficilior eram, neque facilior. Reisk.

ἤδη καὶ πάντα τὰ ἐμαυτοῦ ἐκείνῃ παρέδωκα, ἡγούμενος ταύτην οἰκειότητα μεγίστην εἶναι. ἐν μὲν οὖν τῷ πρώτῳ χρόνῳ, ὦ Ἀθηναῖοι, πασῶν ἦν βελτίστη· καὶ γὰρ οἰκονόμος δεινὴ, καὶ φειδωλὸς ἀγαθὴ, καὶ ἀκριβῶς πάντα διοι- 11
κοῦσα· ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται. ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ, ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὀφθεῖσα, χρόνῳ διαφθείρεται. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν καὶ λόγους προσφέρων ἀπώλεσεν αὐτήν.

γʹ. Πρῶτον μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, — δεῖ γὰρ καὶ ταῦθ' 12
ὑμῖν διηγήσασθαι — οἰκίδιόν ἐστί μοι διπλοῦν, ἴσα ἔχον τὰ ἄνω τοῖς κάτω, κατὰ τὴν γυναικωνῖτιν καὶ κατὰ τὴν 13

Ταύτην οἰκειότητα μεγίστην] Idem est ac si dixisset: τοῦτο τῆς μεγίστης οἰκειότητος εἶναι αἴτιον, vel τοῦτο πρὸς οἰκειότητα μέγιστον εἶναι, scil. τὸ πιστεύειν τῇ γυναικὶ, καὶ παραδιδόναι αὐτῇ ἅπαντα. Idem.

Φειδωλὸς ἀγαθὴ] Recte habeat, an secus, haud definiam. Defendi posse videtur e similitudine cum dictione οἰκονόμος δεινή. nam ut ibi οἰκονόμος, quod proprie adjectivum est, pro substantivo est usurpatum, ita potuit φειδωλὸς pari modo quoque esse. tametsi Græci potius φείδεσθαι ἀγαθὸς usurpare amant. Sin autem male habet, auctor ego sim, ut legatur: φειδωλῶς (adverbialiter) ἄγαν καὶ ἀκριβῶς διοικοῦσα. Idem.

Ἐπ' ἐκφορὰν αὐτῇ ἀκολουθήσασα] Deesse videtur Atticum γὰρ post ἐκφοράν. Solenne hoc et pæne perpetuum in Narrationum initiis: tametsi omittatur quoque Orat. XII. Οὑμὸς πατὴρ Κέφαλος etc. scribarum, puto, incuria. Mox, διαφθείρεται, ut γίγνεται paullo ante. neque opus est, ut in præterita mutentur, nisi ita statuant MSS. Markland. Add. γάρ. Cont. Auger.

Τούτου] Agit cum Eratosthene, jam peremto, tanquam cum præsente; reapse agit cum peremti necessariis, qui Euphiletum homicidii reum egerant. τούτου est, hoc, quem omnes novimus, cujus causa nunc agitur. Reisk. Np. Eratosthenis. Hic pronomen οὗτος, sicut millies alibi, et quemadmodum *iste* Latino sermone, de eo intelligi debet contra quem lis intenditur. Auger.

Ἀπώλεσεν] Ad malam rem convertit. Sic Latini *perditos* homines appellant depravatis et *profligatis* moribus. Salmas.

Αὐτήν] Scil. uxorem rei. Auger.

Διηγήσασθαι] Malim προδιηγήσασθαι, *præfari, prænarrare*. Reisk.

Οἰκίδιόν ἐστί μοι διπλοῦν etc.] Hunc locum citat Demetrius περὶ Ἑρμηνείας, (Segm. 194. edit. Gale) in exemplum τοῦ ἰσχνοῦ χαρακτῆρος, *tenuis* seu *subtilis notæ*: in qua dominari putatur Lysias. Mox, pro οὐδέποτε ὑπώπτευσα, legi potest, οὐδέπω τι ὑπώπτευσα, *nihil adhuc suspicatus sum*. Markland.

Γυναικωνῖτιν] Ita Suid. et auctores plurimi. Hesych. Γυναικονίτης. οἶκος γυναικῶν. Dixisse affirmo γυναικωνίτης. Ita enim Pollux in Onomast. (Quem igitur Palmerii non pigebit, qui γυναικονῖτις reponit, mendum non delentis, sed propagantis?) Et tam γυναικωνίτης, quam γυναικωνῖτις, dari confirmant scripta veterum. Ego ultra adagialia non divagabor. Ὁ δὲ Μάρκος — ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καὶ, τὸ λεγόμενον, ἐκνεύσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν κωμᾶσαι. Auctor apud Suid. in Κωμᾶσαι. Ita Antisthenes παραγενόμενος Ἀθήνηθεν εἰς Λακεδαίμονα ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος ἔφη εἰς τὴν ἀνδρωνῖτιν ἰέναι. Theo. Progymn. "Eum Molossum cum in Italiam transiret, dixisse accepimus se quidem ad Romanos ire quasi in ἀνδρωνίτην, Macedonem isse ad Persas quasi in γυναικωνίτην." Gell. XVII. 21. Γυναικηΐην Ionici Scriptores. Γυναικῶνα LXX. Vid. Esth. II. passim. Romani variant. "Neque sedet uxor, nisi in interiore parte ædium, quæ *Gynæconitis* appellatur." Præf. Æmilii Probi. Ita Vitruv. VI. 10. qui de hac re disertius *Gynæceum*, Cic. Philipp. II. 95.

ἀνδρωνῖτιν. ἐπειδὴ δὲ τὸ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν· ἵνα δὲ μὴ, ὁπότε λοῦεσθαι δέοι, [1] κινδυνεύῃ κατὰ τῆς κλίμακος καταβαίνουσα, ἐγὼ μὲν ἄνω διῃτώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. καὶ οὕτως ἤδη συνειθισμένον ἦν, ὥστε πολλάκις ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω καθευδήσουσα ὡς τὸ παιδίον, ἵνα τὸν τιτθὸν αὐτῷ διδῷ καὶ μὴ βοᾷ. καὶ ταῦτα πολὺν χρόνον οὕτως ἐγίνετο, καὶ ἐγὼ οὐδέποτε ὑπώπτευσα,
14 ἀλλ᾽ οὕτως ἠλιθίως διεκείμην, ὥστε ᾤμην τὴν ἐμαυτοῦ γυναῖκα πασῶν σωφρονεστάτην εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει.

δ. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ὦ ἄνδρες, ἧκον μὲν ἀπροσδοκήτως ἐξ ἀγροῦ, μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον τὸ παιδίον ἐβόα καὶ ἐδυσκόλαινεν, ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπίτηδες λυπούμενον, ἵνα ταῦτα ποιῇ. ὁ γὰρ ἄνθρωπος ἔνδον ἦν· ὕστερον γὰρ ἅπαντα ἐπυθόμην. καὶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα ἀπιέναι ἐκέλευον καὶ δοῦναι τῷ παιδὶ τὸν τιτθὸν, ἵνα παύσηται κλαίων. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελεν, ὡς ἂν ἀσμένη με ἑωρακυῖα ἥκοντα διὰ χρόνου· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ ὠργιζόμην καὶ ἐκέλευον αὐτὴν ἀπιέναι, ἵνα σύ γε, ἔφη, πειρᾷς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην· καὶ πρότερον δὲ μεθύων εἷλκες αὐτήν. κἀγὼ μὲν ἐγέλων· ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα καὶ ἀπιοῦσα προστίθησι τὴν θύραν, προσποιουμένη παίζειν, καὶ τὴν

[1] κινδυνεύοι T. R. A.

Plaut. Mostell. II. 3. 68. Ter. Phorm. V. 5. 22. Lector, credo, meus vix se moneri patitur, obtinuisse apud antiquos, ut mulieres in sola superiore ædium parte, σωφροσύνης ergo, ætatulam agerent. Hinc apud Homerum frequentius:

Ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα — et huic loco disertius, Odyss. A. 328.

> Τοῦ δ᾽ ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
> Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια
> Κλίμακα δ᾽ ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο.

Quin et Hebræis suæ erant γυναικωνίτιδες. Ita Isaacus dicitur novam nuptam duxisse האהלה שרה אמו Gen. xxiv. 67. Quod superest, hunc locum Lysiæ, ád totam, credo, narrationem digitum intendens, laudat Demetr. Phaler. ἰσχνοῦ χαρακτῆρος exemplum, cujus Ideæ, ut technice loquar, neque antiquius, neque illustrius monumentum ullibi exstare contendo. TAYLOR. Videtur sic leg. ἴσα ἔχειν τὰ ἄνω τοῖς κάτω. ἄνω τὴν γυναικωνῖτιν, καὶ κάτω τὴν ἀνδρωνῖτιν. *in superiori contignatione secretum mulierum, in inferiori autem* (vel in humili et plano) *marium diversorium.* REISK. Sensus potest elici ex textu ut se habet; sed velim legi juxta Reiskium. Cæterum ad τὰ ἄνω subaudi κατά. AUGER.

Συνειθισμένον ἦν] Subaudi, aut, si mavis, adde τοῦτο ἡμῖν. REISK.

Οὐδέποτε ὑπώπτευσα] Volebat, quod modo vidimus, Markland legi οὐδέπω τι ὑπώπτ. verum bene habet locus. *toto illo tempore nunquam, ne semel quidem.* Mutandum si quid sit, quod nil est, malim οὐδέπω τότε ὑπ. *nondum tum temporis.* IDEM.

Εἷλκες] Εἷλκεν habuit Ald. quod magnum Scaligerum in fraudem induxit. Μεθύοντα εἷλκεν αὐτὴ, inquit ille. TAYLOR.

Προστίθησι τ. θ.] Simile est apud Petronium. "Adduxit repente ostium, me-

κλεῖν ἐφέλκεται. κἀγὼ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος οὐδ'
ὑπονοῶν ἐκάθευδον ἄσμενος, ἥκων ἐξ ἀγροῦ. ἐπειδὴ δὲ ἦν
93. πρὸς ἡμέραν, ἧκεν ἐκείνη καὶ τὴν θύραν ἀνέῳξεν. ἐρομένου 15
δέ μου τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν, ἔφασκε τὸν λύχνον ἀπο-
σβεσθῆναι τὸν παρὰ τῷ παιδίῳ, εἶτα ἐκ τῶν γειτόνων [1]ἐνά-
ψασθαι. ἐσιώπων ἐγὼ καὶ ταῦτα οὕτως ἔχειν ἡγούμην.
ἔδοξε δέ μοι, ὦ ἄνδρες, τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθιῶσθαι, τοῦ
ἀδελφοῦ τεθνεῶτος οὔπω τριάκονθ' ἡμέρας· ὅμως δ' οὐδ' 16
οὕτως οὐδὲν εἰπὼν περὶ τοῦ πράγματος, ἐξελθὼν ᾠχό-
μην ἔξω σιωπῇ.

έ. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὦ ἄνδρες, χρόνου μεταξὺ διαγενομένου καὶ ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν, προσέρχεταί μοί τις πρεσβῦτις ἄνθρωπος, ὑπὸ γυναικὸς [2]ὑποπεμφθεῖσα ἣν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν, ὡς ἐγὼ ὕστερον ἤκουον· αὐτὴ δὲ ὀργιζομένη καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζουσα, ὅτι οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐφοίτα παρ' αὐτὴν, ἐφύλαττεν ἕως ἐξεῦρεν ὅ τι εἴη τὸ αἴτιον. προσελθοῦσα οὖν μοι ἐγγὺς ἡ ἄνθρωπος τῆς οἰ-

[1] ἀνάψασθαι T. R. A. [2] ἐπιπεμφθεῖσα T. R. A.

que nihil tale exspectantem inclusit, eximitque raptim clavem." SALMAS.

Ἐφέλκεται] *Ad se trahit*, hoc est, a pessulo revulsum secum auffert. REISK.

Ἀνάψασθαι] Se curasse accendi, vel imperasse ancillæ, ut apud vicinorum quempiam lychnum rursus accenderet. IDEM.

Ἐψιμμυθιῶσθαι] Vides, mi lector, non heri neque pridie *Cerussam* suum habere usum et existimationem. "*Psimmythium* quoque, hoc est, *Cerussam*, plumbariæ dant officinæ. Laudatissimum in Rhodo. Fit autem ramentis plumbi tenuissimis — Vis ejus eadem, quæ supradictis, levissima tantum ex omnibus præterque ad candorem feminarum." Plin. XXXIV. 54. Variant scripturæ ad extremum. Præter quæ *ad candorem feminarum* adhibetur. Editt. 1472. et 1487. Habe etiam quod Cod. MS. Bibl. Reg. Cantab. Propter quæ *ad candorem feminarum adhibetur*. Legitur hic loci apud Coisl. ἐψιμυθιῶσθαι cum simplici μ. quod ferri potest ex mente σχ. Aristoph. Καὶ ψιμύθιον δι' ἑνὸς μ, καὶ ψιμμύθιον διὰ δυοῖν μμ λέγεται. Eccles. 1064. Non desunt utriusque scriptionis exempla.

Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον:
Aristoph. Plut. 1065.

Idem Eccl. 924.

Ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.
ψιμμυθίῳ ἀλείψεις. Plat. Lyside, et Alexis apud Athen. I. 13.

Τὰς ὀφρῦς πυῤῥὰς ἔχει τις, ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
Συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν, κατέπλασε ψιμμυθίῳ.
Λευκόχρως λίαν τίς ἐστι; παιδέρωτ' ἐντρίβεται.

Utroque modo pariter diversis in locis Etym. M. et auctores, quos laudat. Ἐψιμμυθιῶσθαι. Προστετρίφθαι τρίμματι λευκὸν τὸν χρῶτα ποιοῦντι, ὥσπερ τὸ φύκος ξανθόν. ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίζῃ, τῷ δὲ ψιμυθίῳ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. Tum autem: Κοσμεῖσθαι τε τῇ ἐμῇ στολῇ καὶ ψιμμυθιοῦσθαι καὶ ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον. Et: Ἰδών ποτε αὐτὴν ἐντετριμμένην πολλῷ μὲν ψιμμυθίῳ, ὅπως λευκοτέρα ἔτι δοκῇ εἶναι ἢ ἦν, πολλῇ δὲ ἐγχούσῃ, ὅπως ἐρυθροτέρα φαίνοιτο τῆς ἀληθείας. Plura adjicere mihi sit Religio, ne puellarum *scrinia compilasse* videar. Admonerem tamen ψιμμύθιον esse quasi Ἀττικώτερον. Ita fere Mœris: Ψιμμύθιον διὰ τοῦ υ Ἀττικῶς. Supplevit Hudson: ψιμμίθιον Ἑλληνικῶς. Id quod reperitur apud Dioscor. V. 103. et Plutarch. in Alcib. fin. Ὑπογράφουσαν καὶ ψιμμιθιοῦσαν. TAYLOR.

Αὐτὴ] Legendum αὕτη, ab οὗτος quippe, non ab αὐτός. IDEM.

17 κίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα, Εὐφίλητε, ἔφη, μηδεμιᾷ
πολυπραγμοσύνῃ προσεληλυθέναι με νόμιζε πρός
[1]σε· ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ καὶ [2]τὴν σὴν
18 γυναῖκα ἐχθρὸς ὢν ἡμῖν τυγχάνει. ἐὰν οὖν λά-
βῃς τὴν θεράπαιναν τὴν [3]εἰς [τὴν] ἀγορὰν βαδί-
19 ζουσαν καὶ διακονοῦσαν ὑμῖν, καὶ βασανίσῃς,
ἅπαντα πεύσῃ. ἔστι δ', ἔφη, Ἐρατοσθένης Οἴηθεν

[1] σοῦ T. A. [2] τὴν γυναῖκα T. τὴν γυναῖκα τὴν σὴν R.
[3] εἰς ἀγορὰν T. A. εἰς * τὴν ἀγορὰν R.

Ἐμῆς] Aut deest post hoc pronomen ἐξιόντα, *præstolans me exeuntem*, h. e. speculans, quandonam essem exiturus domo mea; aut ἐγγὺς est post ἡ ἄνθρωπος collocandum. ut sic legatur: προσελθοῦσα οὖν μοι ἡ ἄνθρωπος, ἐγγὺς τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς ἐπιτηροῦσα. *anus itque illa, quæ me esset prope domum meam speculata* vel *præstolata, cum ad me accessisset.* Reisk. Construe ἐγγὺς cum τῆς οἰκίας. Auger.

Εὐφίλητε] Ὦ φίλτατε. Cont.

Πρὸς σοῦ] Subaudi οἰκίαν. Auger. Ad mentem Codd. et VV. DD. H. Stephani, Scaligeri, Contii, Taylori, et Reiskii, πρός σε dedi.

Τὴν γυναῖκα] Forte, τὴν σὴν γυναῖκα: ut paulo post, οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν. Lucianus Solœcist. p. 760. Καὶ γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει. Agit ibi Lucianus de differentia phrasium ὑβρίζειν σε et ὑβρίζειν εἰς σέ: ut prius sit, quando *corpus tuum* ab aliquo male tractatur; posterius, quando aliquis *tuarum*, ut Uxor tua, Amicus tuus, etc. Hic vero Lysiæ locus, si sanus sit, ostendit canonem illum Luciani non semper observatum esse. et supra dixerat Noster de Eratosthene, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν: non recte, si Luciani regulæ standum sit. Dixisse enim debuit εἰς ἐμὲ αὐτόν. Fieri quidem potest, ut participium διαφθείρων desit post τὴν σὴν γυναῖκα: ὁ ὑβρίζων εἰς σὲ, καὶ τὴν σὴν γυναῖκα διαφθείρων. quam distinctionem alibi in hac Oratione servat: ἐκείνην τε διέφθειρε, καὶ ἐμὲ αὐτὸν ὕβρισεν. Luciani vero normam refutat Demosthenes passim: ut in Midiana, ἐμοῦ μὲν ὕβρισεν εἰς τὸ σῶμα, de Midia loquens, qui *ipsum* Demosthenem κονδύλῳ et verberibus exceperat. Et ita alibi in ista Oratione. Markland.

Τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν] Ita superius, τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν. Obsonandi enim partes ancillulis aliquando cessisse pluribus ostendunt Casaub. ad Athen. l. 4. c. 21. et Duker. in nupera et præclara admodum edit. Thucyd. II. 78. Qui hoc munere fungebatur, ἀγοραστὴς olim audivit. Ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγοραστὴν τὸν τὰ ὄψα ὠνούμενον, νῦν δὲ ὀψωνάτορα, ὡς Ξενοφῶν ἐν β̄ω. ἀπομνημονευμάτων, οὑτωσὶ λέγων, Διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγοραστὴν τὸν τοιοῦτον θέλοιμεν προῖκα λαβεῖν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν Φανίᾳ, Φειδωλὸς ἦν τε καὶ ἀγοραστὴς μέτριος. Ὀψώνην δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. Athen. l. 4. p. m. 86. Recte summus ille Criticus. Quod Græcis ἀγοραστὴς, suæ ætati erat ὀψωνάτωρ.

Dis.
Manibus.
Taurionis.
Opsonatoris.
Popaeae. Aug.

Spon. Miscell. Erudit. Antiq.

Vindicari obiter Hesychium jubeo. Ἀγοράσματα ὤνια. † Ἀγορᾶται λέγει. Immo Ἀγοράσαι λέγε vel λέγουσι. H. e. Veteres obsonantem ἀγοράσαι, non ἀγορᾶν, dixerunt, ut monet Suid. Ἀγοράσαι τὸ ὠνήσασθαι. Ἀγοράσαι λέγουσι, τὸ δ' Ἀγορᾶν βάρβαρον. Et præterea tali utitur interpretamenti forma aliquoties præstantissimus ille Glossographus. Οἷόν τε. δυνατὸν λέγουσι. Taylor.

Ἅπαντα πεύσῃ] *Audies omnia*, quæ scil. tua scire interest. totam rem cognosces. Reisk.

Οἴκοθεν] Felicissime videmur Manutii lectionem restituisse veterumque Codd.; pro qua Stephanus, mente, credo, captus, insulsissimum istud οἴκοθεν infercivit. Οἴη δῆμος erat Atticæ, cujus populares denominabantur Οἴηθεν, uti notum est ex Lexicographis. Ita Polemo apud Laert. erat Οἴηθεν. Ita Ἀριστοκλῆς Οἴηθεν apud Demosth. c. Apatur. Male hodie Οἴῆθεν præter tonum. Erat autem extra hunc pagum et Ὄα, unde Ὄαθεν, Ὄη, unde Ὄηθεν dicebantur. Verum hæc omnia Meursio non satis placebant, qui Stephani οἴκοθεν in Οἴοθεν vertendum suadet. Sed hoc ut præter rem et scriptionem, ita et infe-

15 ὁ ταῦτα πράττων, ὃς οὐ μόνον τὴν σὴν γυναῖκα διέφθαρκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλας πολλάς· ταύτην γὰρ τὴν τέχνην ἔχει. ταῦτα εἰποῦσα, ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη, ἐγὼ δὲ εὐθέως ἐταραττόμην, καὶ πάντα μου εἰς τὴν γνώμην εἰσῄει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας, ἐνθυμούμενος μὲν ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ, ἀναμιμνησκόμενος δὲ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐψόφει ἡ μέταυ-

liciter quoque. Istius enim pagi δημόται (fuit enim et Οἶον, idque duplex) non Οἰόθεν, sed ἐξ Οἴου proferebantur. Vid. Harpocr. in Οἶον. Steph. Byzant. in Οἶον, Ἀβρότονον et Μετάχοιον. Atque ita scriptores constanter. Unde supplendum fortasse marmor G. Wheeleri.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΦΡΟ
ΔΙΣΙΟΥ. ΕΞ. Ο . . . . ΠΑΙΩΝ ΔΙΟΜΗ
ΔΟΥΣ. ΠΑΛΛΗ sc. ΝΕΥΣ.

Quidni ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΥ (nam illud alterum nunquam, quod sciam, legitur) ΕΞ ΟΙΟΥ? Testantur enim alia.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.
ΗΡΟΔΟΥ.
ΕΞ ΟΙΟΥ.
SPON. ITIN. t. 2. p. 448.

ΛΕΟΝΤΙΚΟΣ, (vel ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ potius)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. ΣΟΥΝΙΕΥΣ.
ΒΑΣΣΟΣ. ΓΑ — ΤΙΟΣ
(ΓΑΡΓΗΤΤΙΟΣ procul dubio, ut Epicurus apud Laert.)
ΑΗΝΑΙΟΣ. ΕΞ. ΟΙΟΥ. Id. ib. p. 463.

Occurrit apud Herodot. Terpsich. mentio χωρίου in Ægina insula, cui nomen erat Οἴη. TAYLOR. Restitue pristinam et veram lectionem Οἴηθεν, ex *Œa*, Œensis; quam ejecit Stephanus, quod mirum, substituta illa οἴκοθεν, quæ nihil dicit. Quivis enim est οἴκοθεν: describendus vero hoc loco erat Reus *signanter*, ex δήμῳ seu *pago*, ex quo esset. *Œa* autem pagus in Tribu Pandionide. Harpocration, V. Οἴηθεν· δῆμος τῆς Πανδιονίδος ἡ Οἴη. Ad quæ vide doctiss. Valesium, qui plura exempla vocis Οἴηθεν suppeditabit, quibus adde hoc Diog. Laertii in Polemone: Πολέμων Φιλοστράτου μὲν υἱὸς ἦν, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Οἴηθεν. Stephani meritis facile hoc condonabunt æqui Literarum Judices. MARKLAND.

Ταῦτα] De quibus nempe ego te nunc admoneo, indicium rei velut eminus ostendens; et quæ tu cognosces plenius, ubi volueris investigare. REISK.

Τέχνην] Hanc artem exercet, hinc quæstum et victum habet. alitur ab impuris mulierculis, quæ quos nummos maritis suffurantur, eos mœchis ingerunt. IDEM.

Μέταυλος] Locus tentatus. ὁ μέταυλος θύρα καὶ ἡ αὔλειος. Ald. ὁ μέταυλος καὶ ἡ αὔλειος θύρα. Vales. ad Harpocr. sed inscite. Janua intelligitur, non, ut ille velit, atrium. Neque felicius Scaliger ἡ μέσαυλος. Quid? Cum Harpocr. μέταυλος ex hac oratione diserte laudet? Profecto Atticismum jugulas. μέταυλος ἡ μέση τῆς ἀνδρωνίτιδος καὶ γυναικωνίτιδος θύρα. Ἀττικῶς. μέσαυλος Ἑλληνικῶς. Mœr. Quid expressius? Adi tamen, si lubet, Æl. Dionys. ex Eustath. ad Iliad. Λ. Ita quoque exponit Hesych. Μέταυλον, quasi rarioris usuræ per μέσαυλον, ut alibi Μέτην per μέσην. Μέταυλος ergo apud Atticos erat janua trium media, quarum prima αὔλειος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας, ut loquitur Suidas, Anticum sc. vestibulum, seu atrium claudens: Extrema παράθυρος, Posticum nempe.

"Atria servantem postico falle clientem."
Hor. 1. Ep. v. 31.

N. alibi: Ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· Τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. Plut. Sympos. Δέδια, μὴ δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τῦφον ἀποκλείοντες εἰσάγειν τῇ παραθύρῳ. "Duarum in atrio januarum (nam παράθυρον negligit) quæ plateam spectabat αὔλειος, quæ εἰς ἀνδρωνῖτιν ferebat Μέσαυλος, θύρα dicta." Du Cang. Atque ita porro Philo de Legg. Special. Θηλείαις δὲ οἰκουρία καὶ ἔνδον μονὴ, παρθένοις μὲν εἴσω κλισιάδων τὴν Μεσαύλιον ὅρον πεποιημέναις· τελείαις δὲ ἤδη γυναιξὶ τὴν αὔλιον. Aristoph. in Pace 981.

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι·
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
Ἀναχωροῦσι —

Plutarch. de Curiosit. Ὧν δὲ ἕνεκα κλεὶς καὶ μοχλὸς καὶ αὔλειος, ταῦτα ἀνακαλύπτων καὶ φέρων εἰς τὸ μέσον ἑτέροις. Vid. Vales. ad Evagr. IV. 3. et ad Harpocr. in Μέταυλος. TAYLOR. μέσαυλος. CONT.

21 λος θύρα καὶ ἡ αὔλειος, — ὃ οὐδέποτε ἐγένετο —, ἔδοξέ τέ
22 μοι ἡ γυνὴ ἐψιμμυθιῶσθαι. ταῦτά μου πάντα εἰς τὴν
γνώμην εἰσῄει, καὶ μεστὸς ἦν ὑποψίας. ἐλθὼν δὲ οἴκαδε
ἐκέλευον ἀκολουθεῖν μοι τὴν θεράπαιναν εἰς τὴν ἀγοράν·
ἀγαγὼν δ᾽ αὐτὴν ὡς τῶν ἐπιτηδείων τινὰ ἔλεγον ὅτι ἐγὼ
πάντα εἴην πεπυσμένος τὰ γινόμενα ἐν τῇ οἰκίᾳ· σοὶ οὖν,
ἔφην, ἔξεστι δυοῖν ὁπότερον βούλει ἑλέσθαι, ἢ μα-
στιγωθεῖσαν εἰς μύλωνα ἐμπεσεῖν καὶ μηδέποτε
παύσασθαι κακοῖς τοιούτοις συνεχομένην, ἢ
κατειποῦσαν ἅπαντα τἀληθῆ μηδὲν παθεῖν
κακὸν ἀλλὰ συγγνώμης παρ᾽ ἐμοῦ τυχεῖν τῶν
ἡμαρτημένων. ψεύσῃ δὲ μηδὲν, ἀλλὰ πάντα τἀ-
ληθῆ λέγε. κἀκείνη τὸ μὲν πρῶτον ἔξαρνος ἦν, καὶ ποιεῖν
ἐκέλευεν ὅ τι βούλομαι· οὐδὲν γὰρ εἰδέναι· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ
ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτὴν, καὶ εἶπον ὅτι οὗτος ὁ
23 φοιτῶν εἴη πρὸς τὴν γυναῖκα, ἐξεπλάγη ἡγησαμένη με
πάντα ἀκριβῶς ἐγνωκέναι. καὶ τότε ἤδη πρὸς τὰ γόνατά
μου πεσοῦσα, καὶ πίστιν παρ᾽ ἐμοῦ λαβοῦσα μηδὲν πεί-
σεσθαι κακὸν, κατηγόρει πρῶτον μὲν ὡς μετὰ τὴν ἐκφορὰν
[1] αὐτῇ προσίοι, ἔπειτα ὡς αὐτὴ τελευτῶσα εἰσαγγείλειε καὶ
24 ὡς ἐκείνη τῷ χρόνῳ [2] πεισθείη, καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις

[1] αὐτῇ A. [2] προθείη T.

Harpocratio videtur accepisse *μέταυλος θύρα* de janua, quam dicimus Gallice *porte de la cour*. AUGER.

Οὐδέποτε] Subaudi πρότερον aut πρότου. REISK.

Μου] Ego *μοι* mallem. verum multum non interest. IDEM.

Ταῦτα μοῦ πάντα —] Repetit hæc orator quæ mox dicta sunt quasi resumendo se. Gallice diceremus, *tout cela, dis-je, me revenoit à la fois dans l'esprit*, &c. AUGER.

Τοιούτοις] Qualia nempe mala sunt servulorum pistrino conclusorum. REISK.

Βούλομαι] Melius utique conveniret *βουλοίμην* et *βούλωμαι*. Nolim tamen ideo vulgatam damnare, qui videam, Græcos in modis non admodum diligentes fuisse, sive librariorum culpa id factum est, sive ipsorum auctorum judicio, quos par est existimare linguæ suæ indolem melius calluisse, auresque habuisse tersiores, quam nos. IDEM.

Τότ᾽ ἤδη] Rectius *τότε δή*. *In edit. min.* TAYLOR. Mallem *τότε δή*. MARKLAND. Præter rem. Vulgata proba est. nota hæc gravisque formula significat *tum demum, ita demum*. REISK.

Πεσοῦσα] Alius *προσπεσοῦσα* dixisset. verum teneto Lysias antiquitatis, cujus tenax est, morem, simplicia compositis præferentis. IDEM.

Αὐτῇ προσίοι] Αὐτῇ προσίοι. et mox *αὐτῇ*. SCALIG. Ad se (ancillam puta) accesserit, Eratosthenes nempe. REISK. Αὐτῇ, *sibimetipsi ancillæ*. Deinde *αὐτῇ*, uxori Eratosthenis, heræ suæ. AUGER.

Εἰσαγγείλειε] Scil. Eratosthenem ad heram. *αὐτὴ* rursus ad ancillam redit. REISK.

Προσθείη] Vitium merum est istud *προσθείη*, nec quam rem hic agat prorsus video. De antiqua scriptura nullus hæreo, *προθείη*. Hesych. Προθέντα. Προβαλλόμενον. Ἐπαγγειλάμενον. Indigna sane corruptela nec sublatu difficilis, sed quæ præter Lysiam nostrum ceteros quoque invasit. Ecce tibi Diodorum τὸν ἐκ Σικε-

προσίοι, καὶ ὡς Θεσμοφορίοις ἐμοῦ ἐν ἀγρῷ ὄντος ᾤχετο εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐκείνου· καὶ τἆλλα τὰ γενόμενα πάντα ἀκριβῶς διηγήσατο. ἐπειδὴ δὲ πάντα εἴρητο αὐτῇ, εἶπον ἐγὼ, ὅπως τοίνυν ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων [1]πεύσεται· εἰ δὲ μὴ, οὐδέν σοι κύριον ἔσται τῶν πρὸς ἔμ' ὡμολογημένων. ἀξιῶ δέ σε ἐπ' αὐτοφώρῳ ταῦτά μοι ἐπιδεῖξαι· ἐγὼ γὰρ οὐδὲν δέομαι λόγων, ἀλλὰ τὸ ἔργον φανερὸν γενέσθαι, εἴπερ οὕτως ἔχει. ὡμολόγει ταῦτα ποιήσειν. καὶ μετὰ ταῦτα διεγένοντο ἡμέραι τέσσαρες ἢ πέντε, ὡς ἐγὼ

[1] πεύσηται T. A.

λίας. Ita ille in aditu. Καθόλου δὲ φαίνεται πᾶν τὸ προστεθὲν τοιοῦτον, ὁποῖον ἂν ἡ τοῦ λέγοντος δύναμις παραστήσῃ. Steph. ad loc. πραχθέν. Vera lectio est προτεθὲν vel cæco judice. Τὸ προβαλλόμενον Hesychii. Ita et apud Demosth. quoque de ement. legat. Εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, ἐν οἷς ἦν τότε, τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν ταύτην προσθέντα ἄξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Θηβαίων πρᾶξαι. Cod. Lutet. sincere προθέντα. Atque hæc hactenus. Jam vero quid si ex sanato loco saniorem etiam reddam? Σεμνύνεσθαι non est meum. Sed vide, quid profecerim! Modo dixerat τελευτῶσα, post diutinas sc. moras, et plusculum temporis interjectum. Nunc vero addit τῷ χρόνῳ. Anne hoc Lysiæ ἀκρίβειαν et castitatem sapit? Non quidem, si quid ego sapiam. Corrige ergo: καὶ ὡς ἐκείνη (uxor sc.) τοὺς χρόνους προθείη καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι. Sero didici non aliud placuisse Philelpho doctissimo interpreti. " Utque illa et tempus et aditus accedendique modum constituerit." TAYLOR. Auctoritate sua dederat Taylor προθείη, pro lectione vulgatorum librorum προσθείη. unde ego marte meo πεισθείη effeci. tempore tandem, post longas internuntiationes, moras, et recusationes uxorem meam precibus Eratosthenis concessisse. REISK.

Καὶ τὰς εἰσόδους οἷς τρόποις προσίοι] Haud dubito fore haud paucos, qui lectionem hanc tueantur, quasi idem valeret, atque si Lysias sic dixisset: καὶ κατηγόρει ἡ θεράπαινα τὰς τοῦ Ἐρατοσθένους εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσόδους, τουτέστιν, οἷς τρόποις προσίοι πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα. Ego vero nullus dubito locum hunc leviter esse corruptum, et posse gemino modo sanari, sive ut pro προσίοι legatur ποιοίη. *quibus modis faceret ingressus in domum meam.* Sive, quod malim, ut καὶ post εἰσόδους addatur. denuntiabat ancilla — etiam hæc duo. (1) Eratosthenem itare, ventitare ad domum meam, sæpius in eam me clam ingredi. (2) modos, quibus illa ad heram accederet. REISK. τὰς εἰσόδους regitur a κατηγόρει, quod præcessit. AUGER.

Θεσμοφορίοις] Θεσμοφόρια erant festa Athenis in honorem Cereris celebrata magno cum apparatu. Deinde τὸ ἱερὸν sine additamento intelligebant Attici, templum Minervæ. AUGER.

Πεύσεται] Sic dedi e Vindobonensi. Toup etiam sic dudum emendarat ad Suidæ t. I. p. 31. REISK.

Τῶν πρὸς ἔμ' ὡμολογ.] M. τῶν πρός σε ἐμοὶ ὡμολογημένων. H. STEPHAN. Duriter sane, ne quid amplius dicam. Quid si τῶν προσωμολογημένων? in Æsch. c. Ctesiph. Παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα. Natum est vitium ex initio vocis subsequentis. TAYLOR. Bene habet vulgata, nisi quod σοι subaudiendum est. Perinde, et in eandem sententiam dicitur τὰ πρός ἐμέ σοι ὁμολογηθέντα, atque τὰ ἐμοὶ πρὸς σὲ ὁμολογηθέντα. *pacta conventa inter nos ambos.* nisi quod hæc intercedat differentia, prius illud significat, quæ tute tibi a me depectus es, posterius, quæ ego mihi abs te depectus sum. REISK. Cum Reiskio facit Augerus.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον] Id est, ἀλλὰ δέομαι τοῦ τὸ ἔργον φ. γ. *sed hæc postulo, ut res ipsa dispalescat.* REISK.

Ἢ πέντε] Post v. πέντε deesse videtur hæc sententia: καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ τὸν μοιχὸν ἔνδον ἔλαβον. In his enim duobus causæ cardo versabatur, (1) τὸν μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ γυναικί. (2) ἐπ' αὐτοφώρῳ, ut non alius, sed ipse maritus, mœchum in stupro uxoris deprehenderet. hæc duo necesse erat argumentis certis et invictis demonstrari. IDEM.

μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις ἐπιδείξω. πρῶτον δὲ διηγήσασθαι
26 βούλομαι τὰ πραχθέντα τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ.
ϛʹ. Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτήδειος καὶ φίλος· τούτῳ ἡλίου
δεδυκότος ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησα. εἰδὼς δ᾽ ἐγὼ ὅτι τη-
νικαῦτα ἀφιγμένος [1]οὐδένα [ἂν] καταλήψοιτο οἴκοι τῶν
27 ἐπιτηδείων, ἐκέλευον συνδειπνεῖν· καὶ ἐλθόντες οἴκαδε ὡς
ἐμὲ, ἀναβάντες εἰς τὸ ὑπερῷον ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ κα-
λῶς αὐτῷ εἶχεν, ἐκεῖνος μὲν ἀπιὼν ᾤχετο, ἐγὼ δὲ ἐκάθευ- 94. 1
δον. ὁ δ᾽ Ἐρατοσθένης, ὦ ἄνδρες, εἰσέρχεται· καὶ ἡ θερά-
παινα ἐπεγείρασά με εὐθὺς φράζει ὅτι ἔνδον ἐστί. κἀγὼ
εἰπὼν ἐκείνῃ ἐπιμελεῖσθαι τῆς θύρας, καταβὰς σιωπῇ
ἐξέρχομαι, καὶ ἀφικνοῦμαι [2]ὡς τὸν καὶ τὸν, καὶ τοὺς [3]μὲν
ἔνδον κατέλαβον, τοὺς δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντας εὗρον. παραλα-
βὼν δ᾽ ὡς οἷόν τε ἦν πλείστους ἐκ τῶν παρόντων ἐβάδιζον.
28 καὶ δᾷδας λαβόντες ἐκ τοῦ [4]ἐγγύτατα καπηλείου εἰσερ-

[1] οὐδὲν ἂν T. R. A. [2] εἰς T. A.
[3] μὲν οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλ. A. [4] ἐγγυτάτου T. R. A.

Μεγάλοις ὑμῖν τεκμηρίοις] Profecto *μεγάλα* illa *τεκμήρια* diutius frustra quæsivi. Mi homo, quare pollicitus non fidem tuam liberasti? Mancam olim esse hanc orationem jam aliunde suspicabar. Nunc suspicandi finem feci. TAYLOR.

Σώσαστρος] Recte Coisl. Σώστρατος, uti inferius quoque legitur. Nomen vulgariter usurpatum, et, ut id quoque adjiciam, ex genio linguæ Græcæ. Περὶ μὲν οὖν Σωστράτου ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ γέγραπταί μοι, καὶ δεδήλωται μέγεθός τε αὐτοῦ καὶ ἰσχύος ὑπερβολὴ καὶ ἔργα οὐκ ἀπῳδὰ τοῦ ὀνόματος. Lucian. in vit. Demonactis. TAYLOR. Σώστρατος. CONT.

Ἰόντι] Raro sensu, pro ἐπανιόντι, vel ἐπανήκοντι, *revertenti, redeunti*. REISK.

Ἀφιγμένος] Scil. ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὸ ἄστυ πρὸς τοὺς οἰκείους. Sæpe ἀφικνεῖσθαι usurpatur pro ἐπανέρχεσθαι vel κατιέναι. IDEM.

Οὐδὲν ἂν καταλήψοιτο etc.] Lego, οὐδένα ἂν, vel οὐδένʼ ἂν etc. *neminem suorum domi inveniret*. Sic infra: Καὶ τοὺς μὲν ἔνδον κατέλαβον. Et rursus: οὐκ εἰδὼς ὄντινα οἴκοι καταλείψομαι (l. καταλήψομαι) καὶ ὄντινα ἕξω. Demosthenes in Everg. καταλαβὼν δὲ αὐτὸν οὐκ ἔνδον ὄντα. MARKLAND. Immo οὐδένʼ ἂν (quæ est ipsissima scriptura) καταλήψοιτο τῶν οἴκοι ἐπιτηδείων. *neminem suorum domi invenerit. In edit min.* TAYLOR.

Τῶν ἐπιτηδείων] Hic loci neutrius generis est. id temporis, tam sero diei domum si redeat, alimentorum, unde reficiatur, nil reperturum esse, cœna a necessariis jam dudum confecta, non existimantibus futurum, ut Sostratus tam sero rure domum rediret. REISK. *Rerum necessariarum.* AUGER.

Συνδειπνεῖν] Scil. ἐμοὶ, aut ἡμῖν. mecum et cum uxore mea cœnam participare. REISK.

Εἰς τὸν καὶ τὸν] Ὡς τὸν καὶ τόν. CONT.

Ἔνδον] Imo vero οὐκ ἔνδον. alios quidem, cum urbe non excessissent, tamen domi suæ non reperiebam. alios audiebam ne in urbe quidem esse. REISK.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Malim οὐδ᾽ ἐπιδημοῦντας. REISK.

Εὗρον] Id est, ἔμαθον, ἐπυθόμην. IDEM.

Ἐγγυτάτου] Non admodum incuso ἐγγυτάτου. Sed dedisset, credo, Atticus scriptor ἐγγυτάτω. Adeo cum utroque numero et genere concordat in structura adverbium istud. Οὑτοσὶ ἐγγυτάτω ἂν γένους ἐπετρόπευεν. Isæus. Ἐπὶ τὴν ἔγγιστα νῆσον διέβησαν. Dion. Halic. Οἱ ἐγγύτατα τῶν πολεμίων. Xenoph. Anab. l. 2. Πολεμίων τῶν ἐγγυτάτω καὶ χαλεπωτάτων. Plat. de Legg. l. 1. Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν. Lysiæ fragm. ex orat. de Hegesandri heredit. Ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας κατεσκήνωσεν. Xenoph. Anab. l. c. TAYLOR. Ἐγγύτατα. CONT. Possit quoque, si quid mutandum sit, quamquam nil necesse est, ἐγγύτατα adverbialiter legi. quam lectionem subjicit Vindobonensis, in quo cerno vestigia hu-

χόμεθα, ἀνεῳγμένης τῆς θύρας καὶ ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου παρεσκευασμένης. ὤσαντες δὲ τὴν θύραν τοῦ δωματίου οἱ μὲν [1] πρῶτοι εἰσιόντες ἔτι εἴδομεν αὐτὸν κατακείμενον παρὰ τῇ γυναικί, οἱ δ' ὕστερον ἐν τῇ κλίνῃ γυμνὸν ἑστηκότα. ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, πατάξας καταβάλλω αὐτόν, καὶ τὼ χεῖρε περιαγαγὼν εἰς τοὔπισθεν καὶ δήσας ἠρώτων διὰ τί ὑβρίζει εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν εἰσιών. κἀκεῖνος ἀδικεῖν μὲν ὡμολόγει, ἠντιβόλει δὲ καὶ ἱκέτευε μὴ αὐτὸν κτεῖναι ἀλλ' ἀργύριον πράξασθαι. ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι οὐκ ἐγώ σε ἀποκτενῶ, ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως νόμος, ὃν σὺ παραβαίνων περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποιήσας, καὶ μᾶλλον εἵλου τοιοῦτον ἁμάρτημα ἐξαμαρτάνειν εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν καὶ εἰς τοὺς παῖδας τοὺς ἐμούς, ἢ τοῖς νόμοις πείθεσθαι καὶ κόσμιος εἶναι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐκεῖνος 29
τούτων ἔτυχεν [2] ὧνπερ οἱ νόμοι κελεύουσι τοὺς τὰ τοιαῦτα πράττοντας, οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ, οὐδ' ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφυγών, ὥσπερ οὗτοι λέγουσι· πῶς γὰρ ἄν, ὅστις ἐν τῷ δωματίῳ [3] πληγεὶς κατέπεσεν εὐθύς, περι-

[1] πρῶτον T. A. [2] ὧνπερ καὶ νόμοι T. A. ὧνπερ καὶ οἱ νόμοι R. [3] ποδηγὴς T.

jus lectionis, quæ olim videtur in quibusdam libris fuisse versata, ἀπὸ τοῦ ἐγγύτατα καπηλείου. Reisk.

Καὶ ὑπὸ τῆς] Delet istud καὶ Scaliger, quod non inconcinnum sensum evocat: *foribus apertis a muliere ad eam rem instructa.* Sed utor præsentibus. Taylor. Καὶ recte servavit Taylor. est enim prorsus necessarium. Reisk.

Ὑβρίζει] Intellige absolute, *insolenter agit.* Auger.

Τοὺς παῖδας] Nondum quidem Euphileto tum erat proles, præter filiolam. verum sic loquebantur in foro Attico (et Latini quoque morem illum loquendi imitati sunt, quæ res nota est) ipsi adeo improles, pariterque, quibus nati non essent, nisi unus aut una, spe nascendorum. Tanquam præsentes jam præcipiuntur fictione absentes et adhuc futuri. Reisk.

Καὶ νόμοι κελεύουσι] Repone Articulum, καὶ οἱ νόμοι: ut paulo ante, τοῖς νόμοις πείθεσθαι, et, ὁ τῆς πόλεως νόμος. Et ita passim infra. Markland. Forte καὶ οἱ νόμοι. *In edit. min.* Taylor. Οἱ νόμοι. Cont.

Κελεύουσι] Subaudi τυχεῖν. Reisk.

Οὐκ εἰσαρπασθεὶς ἐκ τῆς ὁδοῦ] Pro quo, Orat. III. dicit συναρπάζοντες ἐκ τῆς ὁδοῦ. quod (vel ἐξαρπασθεὶς) melius puto. Orat. XII. versus finem: τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες, βιαίως ἀπέκτανον. Markland. Melius συναρπασθείς. *In edit. min.* Taylor. ἀφαρπασθείς. Cont.

Ἐν τῷ δωμ. ποδηγὴς] Barbarum istud ποδηγὴς confixit Dunæus, sed trepidanti similis, ut debuit. ποδήρης. Tentarunt locum alii aliter. ἐπὶ τῆς γῆς, Scaliger. Est cui placet ἀπὸ πληγῆς. Ego quoque olim πεδήτης conjectavi, nam deesse aliquid judicabam de *compedibus*, quæ hominem fugiendi impotem efficerent. Verbum autem fuisse ex *dominantibus* et in communem usuram receptum jam olim fidem dedere Cratinus et Callias, qui fabulam eo nomine insignitam publici juris fecerunt uterque: Ita Hesych. Πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν. Πέδαι δέσμα, περισκελίδες. Πεδῆται, πεπεδημένοι. At profecto medelam quasi digito commonstrat Cod. Coisl. ποδηγεὶς, a quo non longe abest παταγείς. Ut supra πατάξας καταβάλλω αὐ-

30 ἔστρεψα δ' αὐτοῦ τὼ χεῖρε, ἔνδον δὲ ἦσαν ἄνθρωποι τοσοῦτοι, οὓς διαφυγεῖν οὐκ ἠδύνατο, οὔτε σίδηρον οὔτε ξύλον οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔχων, ᾧ τοὺς εἰσελθόντας ἂν ἠμύνατο. ἀλλ', ὦ ἄνδρες, οἶμαι καὶ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι οἱ μὴ τὰ δίκαια πράττοντες οὐχ ὁμολογοῦσι τοὺς ἐχθροὺς λέγειν τἀληθῆ,

31 ἀλλ' αὐτοὶ ψευδόμενοι καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζουσι.

ζ'. Πρῶτον μὲν οὖν ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

οὐκ ἠμφισβήτει, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ὡμολόγει ἀδικεῖν· καὶ ὅπως μὲν μὴ ἀποθάνῃ ἠντιβόλει καὶ ἱκέτευεν, ἀποτίνειν δ' ἕτοιμος ἦν χρήματα. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν ἐκείνου τιμήματι οὐ συνεχώρουν, τὸν δὲ τῆς πόλεως νόμον ἠξίουν εἶναι κυριώτερον· καὶ ταύτην ἔλαβον τὴν δίκην, ἣν ὑμεῖς δικαιοτάτην εἶναι ἡγησάμενοι τοῖς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύουσιν ἐτάξατε. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

τόν. Alibi c. Agorat. ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. Locum autem sic interpungas: λέγουσι· (πῶς γὰρ ἄν, — ἠμύνατο;) ἀλλ' κ. τ. λ. Taylor. Conjeceram πεδήτης, *vinctus compedibus*. Sed non placet, quia nulla *compedum* (quemadmodum est *manicarum*) mentio in tota narratione. Melius Cl. Editor, qui legit παταγείς. supra enim dixerat Lysias, πατάξας καταβάλλω αὐτόν. et Orat. XIII. τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας. et iterum pariter eadem Oratione. Hoc verum puto. Cæterum male distinguitur hic locus, et Parenthesis continuari debuit a voce πῶς usque ad ἠμύνατο: et minor tantum Distinctio ponenda post εὐθὺς, et post χεῖρε. Markland. Restitui πληγεὶς e Vindobonensi, prout Toup quoque ad Suidam t. II. p. 298. emendavit. Olim suspicabar de πρηνής. quod etiam non alienum sit. *qui statim uno ictu dejectus præceps corruerit in cubiculo.* focus erat in penetralibus ædium quidem, attamen non in cubiculo. Reisk. ἐν θοιματίῳ ποδισθείς. Cont. Ποδηγὴς aliqui explicant *pedibus e lecto tractus*; sed dedi πληγείς. Auger.

Σίδηρον] Malim σιδήριον. ut p. 95. 35. ed. Steph. Illud est ferrum, metallum, unde enses, cultri, falces, alia cuduntur; hoc telum ferro factum vulnerandi aut occidendi ergo. Reisk.

Μὴ τὰ δίκαια] Possit idem videri atque τὰ μὴ δίκαια. haud ego tamen infitiabor, me hoc malle, præsertim cum a libris quibusdam articulus τὰ absit. Idem. Τὰ omittit Contius.

Καὶ τὰ τοιαῦτα μηχανώμενοι] Quo pertinet, ut alios subornent, qui mendacia istorum testimonio suo adjuvent. Reisk.

ΝΟΜΟΣ] Usus invaluit in Græcis editionibus veterum oratorum, ut quoties nuntiantur recitanda esse, vel lex, vel testimonium, vel aliquod ejusmodi, quamvis id non compareat quod recitandum est, ejus tamen titulus scribatur. Ita hic loci, quamvis non compareat lex recitanda, scribitur titulus ΝΟΜΟΣ, quum scribi debuisset non titulus LEX sed historice duntaxat legem hic recitatam fuisse. Huic ego mori obsecutus sum, licet eum non recte se habere intelligerem. Auger.

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον ἐκ τῆς στήλης τῆς
30 *ἐξ Ἀρείου πάγου.*

[2] ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι αὐτῷ τῷ δικαστηρίῳ τῷ ἐξ Ἀρείου
πάγου, ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' [3] ὑμῶν ἀποδέδοται τοῦ 32

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ A. [2] Deest ΝΟΜΟΣ. T. [3] ὑμῖν T.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] Scribendum puto ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Et ita quoque infra, ubi omnia eadem verba. Sed non affirmo: scio enim unum et alterum exemplum contra afferri posse. Vide ad Orat. III. Markland. Prætuli ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sed posset utcunque servari ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ, quum in usu esset ut vel ipsi testes sua proferrent testimonia vel eorundem, ipsis præsentibus, testimonia legerentur. Auger.

Τοῦτον τὸν νόμον] Hic, ut infra et millies alibi, significat legem quam is qui loquitur scribæ indigitat. Idem.

Τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου. Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, etc.] Lege, *πάγου.* ΝΟΜΟΣ. *Ἀκούετε,* etc. plane enim excidit ea vox. Sic paulo ante: et infra, *ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον.* ΝΟΜΟΣ. *Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες, ὅτι* etc. Sic enim scribendum, *ὦ ἄνδρες,* ut pæne vigesies in hac Oratione. Vulgo deest *ὦ.* Markland.

Ἐφ' ὑμῖν] *Ἀφ' ὑμῶν.* Schott. Si Musis placet. Quasi idem Jus poterat esse *πάτριον* (originarium nempe) et collatitium vel precario institutum. Ita enim Antiquiores. *Οὔσης τῆς Ἀθηναίων πόλεως, ἦ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων πάτριον.* Demosth. de ement. legat. *Ἐξέλιπεν Ἀργείους ποτὲ τὸ Ἡρακλειδῶν γένος. Ἐξ οὗ βασιλεύεσθαι πάτριον ἦν αὐτοῖς.* Plutarch. de fortuna Alexand. Or. XI. Pressius adhuc de hoc ipso Concilio Æsch. c. Timarch. *Ἡμεῖς οἱ Ἀρεοπαγῖται οὔτε κατηγοροῦμεν — οὔτε ἀπολογούμεθα· οὐ γὰρ ἡμῖν πάτριον ἐστίν.* et Lucian. Anachars. *Ἐπειδὴ καὶ τῇ βουλῇ ἐξ Ἀρείου πάγου, ἥπερ τὰς φονικὰς ἡμῖν δίκας δικάζει, πάτριον οὕτω ποιεῖν.* Nasutior paulo fuit Dunæus, qui veram lectionem eruisse visus est, sed quem fefellit ratio et historia. Paucis a me accipe. A. Olymp. LXXX. 1. qui Lysiæ natalibus prior erat, labefactatam fuisse hujusce Curiæ auctoritatem uno ore prodiderunt Antiqui, consilium quidem ad eam rem Pericle, operam præstante Ephialte. De quo historici. *Χάριτι τοῦ δήμου καταλύοντα τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν.* Et rursus: *καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι.* Diod. Sic. ad h. annum. Plutarch. in Pericle et Cimone, et alibi non semel. Heraclid. Pontic. de Polit. Aristot. de Rep. II. 12. et Harpocrat. in *Ὁ κάτωθεν νόμος.* Eo vulnere illato Senatus nervis suis accisus ad pristinam dignitatem nunquam emicuit, nisi quod propter incredibilem in his rebus existimationem de Cæde cognoscere ei erat denuo in integrum repositum. *Τοῦτο μόνον τὸ δικαστήριον οὐχὶ τύραννος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ δημοκρατία τὰς φονικὰς δίκας ἀφελέσθαι τετόλμηκεν.* Demosth. c. Aristocr. Id igitur Juris silentium et redintegrationem intelligit *ὁ ἀπολογούμενος,* ita sententia redintegrata: *ᾧ καὶ πάτριόν ἐστι καὶ ἐφ' ὑμῶν ἀποδέδοται τοῦ φόνου τὰς δίκας δικάζειν.* Recte opponuntur *πάτρια* et *τὰ ἐφ' ὑμῶν,* ut ap. Dem. *παλαιὰ* atque eadem forma. *οὐ τοίνυν τὰ παλαιὰ ἄν τις ἔχοι μόνον εἰπεῖν, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τουτωνὶ τῶν ἔτι ζώντων πολλοὶ δίκην δεδώκασι.* Orat. de ement. legat. *Τούτων, ὦ ἄνδρες, δεινότερα οὐ γέγονεν οὐδὲ μείζω πράγματ' ἐφ' ὑμῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, οἶμαι δ' οὐδ' ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.* Id. ibid. Taylor. Lego: *καὶ ἀφ' οὗ* (vel *ὑφ' οὗ*) *ὑμῖν ἀποδέδοται* etc. *et a quo vobis attributum est de cædibus judicare.* In Delphinio enim hæc causa, non in Areopago, agebatur. Hæc vero Curia (Delphinium), ut et cæteræ Tres, quæ diversarum Homicidii Specierum cognitionem habebant (de quibus vide Jul. Pollucem VIII. 10.), jus et auctoritatem suam videntur habuisse ab Areopago; qui ab antiquissimis temporibus, et antequam Delphinii nomen auditum fuerat, judiciis de Cæde destinatus erat locus. Vide doctiss. Perizonium ad Æliani Var. Hist. V. 15. "And. Dunæus pro *ἐφ' ὑμῶν, vestro tempore, vestra memoria.*" Quod sane non intelligo. Markland. F. *ἀφ' οὗ ὑμῖν ἀποδέδοται.* Vid. Lect. Lys. c. 1. et Jul. Poll. VIII. 10. *In*

φόνου τὰς δίκας δικάζειν, διαῤῥήδην εἴρηται, τοῦτον μὴ κα-
33 ταγινώσκειν φόνου, ὃς ἂν ἐπὶ δάμαρτι τῇ ἑαυτοῦ μοιχὸν
34 λαβὼν ταύτην τὴν τιμωρίαν ποιήσηται. καὶ οὕτω σφόδρα ὁ νομοθέτης ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς γυναιξὶ δίκαια ταῦτα ἡγήσατο εἶναι, ὥστε καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ταῖς ἐλάττονος ἀξίαις τὴν αὐτὴν δίκην ἐπέθηκε. καίτοι δῆλον ὅτι, εἴ τινα 35
εἶχε ταύτης μείζω [1] τιμωρίαν ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς, ἐποίησεν ἄν· νῦν δὲ οὐχ οἷός τε ὢν ταύτης ἰσχυροτέραν ἐπ᾽ ἐκείναις ἐξευρεῖν, τὴν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς ἠξίωσε γίνεσθαι. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ τοῦτον τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

ἀκούετε, [2] ὦ ἄνδρες, ὅτι κελεύει, ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βίᾳ, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ

[1] τιμωρίαν, ἐπὶ ταῖς γαμεταῖς ἐπ. T. A.

[2] Deest ὦ. T. R. A.

edit. min. Taylor. Ἐφ᾽ ὑμῶν. Cont. ἐφ᾽ ὑμῶν, *vestris temporibus*. Constat ex historia magnopere labefactatam esse senatus Areopagitici auctoritatem, nec plenissime restitutam fuisse, sed ipsi saltem redditum jus de cæde cognoscendi. Auger.

Τοῦτον μὴ καταγινώσκειν φόνου] Bene si habet, inversa est locutio, pro illa solita τούτου μὴ καταγινώσκειν φόνον. contra illum non pronunciare sententiam homicidium ab eo commissum esse. Ego vero posterius malim. Reisk. Reiskium exscribit Augerus.

Ταύτην τὴν τιμ. π.] Id est, τὸν μοιχὸν φονεύσῃ. Reisk.

Εἶχε] Scil. ἐπιτιθέναι. hoc subaudiri necessarium est propter insequens ἐποίησεν ἄν. quod idem tum erit, atque ἐπέθηκεν ἄν. Idem.

Τὴν αὐτὴν] Post τὴν αὐτὴν deest aut ἐπ᾽ αὐταῖς, aut saltim τῇ, scil. τεθειμένῃ vel τεταγμένῃ τιμωρίᾳ. Idem.

Καὶ τοῦτον τὸν νόμον] Lex, quam hic tradit scribæ recitandam, non est illa, de qua modo egerat, qua sancitum fuerat, ut mœchus super uxore vel pellice alterius deprehensus impune occideretur, sed est hæc, de qua statim agere incipiet, scil. de duplo mulctæ pendendo, si quis liberum hominem vi stupraverit. Idem.

Ἄνδρες] Ὦ ἄνδρες. Cont.

Διπλῆν] Ut existimationi eruditorum consulerem, qui ante me hoc saxum volvebant, attamen διπλοῦν relinquebant intactum, non operæ, non laboris parcus eram, si qua fortuna aut constructione hæc lectio tolerari poterat. Quorum famam dum tutabar, ego interea operam perdidi. Dixit quidem Gellius, XI. 18. "Is in fures non mortis, sed *Dupli* pœna vindicandum existimavit." Itemque Cic. III. Offic. 65. Verum hoc non rem attingit. Ceteri uno ore. οἱ νόμοι περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων τῶν εἰς ἀργυρίου λόγον ἀνηκόντων διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν κελεύουσιν. Dinarch. c. Demosth. ἢ δίκην εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος ὑποσχέτω διπλῆν. Plato de LL. l. 9. διπλασίας ζημίας ἀξιοῖ. Thucyd. I. 86. Et quod illis ignoscendum non erat, noster fere eodem spiritu. Τοῖς δὲ διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην. Taylor. Διπλῆν. Cont. Duplum ejus mulctæ, quam luit, qui corpus servile stupravit. Reisk.

Ἐὰν δὲ γυναῖκας, ἐφ᾽ αἷσπερ ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Locus est mutilus, corruptus, male distinctus, et Argumentatione defectus. Lex erat celeberrima, ut, si quis *hominem ingenuum* vel *puerum* vi vitiasset, duplicem mulctam solveret: si quis vero *Nuptam* persuasione stuprasset, marito liceret impune eum occidere. Atque hac Lege maxime se defendit Reus noster, cujus Uxor ab hoc Eratosthene non *vi* subita, sed, ut ille ait supra, χρόνῳ διέφθαρται, *post aliquod tempus*, arte et illecebris, corrupta fuerat. Hæc eo præfatus sum, ut planius appareat deesse vocem πειθοῖ,

[1] γυναῖκα, ἐφ᾽ [2] αἷςπερ ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς 35
ἐνέχεσθαι. οὕτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος 37

[1] γυναῖκας T. R. A.   [2] αἷςπερ τοὺς πείσαντας ἀποκτ. A.

persuasione, quæ opponatur βίᾳ, *vi*: ex qua oppositione et distinctione pendet tota Legis mens. Lego igitur: ἐάν τις ἄνθρωπον ἐλεύθερον ἢ παῖδα αἰσχύνῃ βίᾳ, διπλῆν τὴν βλάβην ὀφείλειν· ἐὰν δὲ γυναῖκα (sc. γαμετὴν) πειθοῖ, etc. Clarum est ex eo, quod sequitur, ubi ad verba ipsa Legis alludit: οὕτως, ὦ ἄνδρες, τοὺς βιαζομένους ἐλάττονος ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. Et statim: ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι· τοὺς δὲ πείσαντας, οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν, ὥστε etc. Sed rem extra omne dubium ponit locus Xenophontis in Convivio, ubi Lysiæ sententiam et pæne verba exscribit: καὶ μὴν ὅτι γε οὐ βιάζεται, ἀλλὰ πείθει, διὰ τοῦτο μᾶλλον μισητός. ὁ μὲν γὰρ βιαζόμενος, ἑαυτὸν πονηρὸν ἀποδεικνύει· ὁ δὲ πείθων, τὴν τοῦ ἀναπειθομένου ψυχὴν διαφθείρει. *Et quidem quod non vi agit, sed persuadet, propterea magis odio dignus est. Qui enim vi agit, improbitatem suam palam ostendit: qui vero persuadet, mentem corrumpit ejus, cui persuadetur.* De pueris et eorum Amatoribus loquitur. Sic Philo Judæus, de Potipharis uxore: βίᾳ λοιπὸν πρὸ πειθοῦς ἐχρῆτο: prout bene emendavit Doctiss. Mangeius, pro πάθους, Lib. de Josepho. Vide et Demosth. in Midiana, et Orat. de Fœdere Alexandri. Quin et Xenophonti adeo placuit hæc Lysiana hujus Legis explicatio, ut eam iterum videatur alludere Cyropæd. lib. III. *Armenius autem hoc modo locutus est: Neque illi, O Cyre, qui viros alienos cum uxoribus suis familiarius versantes deprehendunt, ob hanc causam eos interficiunt, quasi frugi melioris reddituri uxores suas*, ὡς σωφρονεστέρας ποιοῦντες τὰς γυναῖκας· ἀλλὰ νομίζοντες ἀφαιρεῖσθαι αὐτοὺς τὴν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, διὰ τοῦτο ὡς πολεμίοις αὐτοῖς χρῶνται· *sed quod existiment eos auferre ab istis amorem sibi debitum, idcirco pro hostibus eos habent.* Ita enim, cum Doctissimo Lysiæ Editore, locum istum legendum et explicandum esse puto: ut ποιοῦντες (non ποιοῦντας) ad *maritos*, αὐτοὺς (non αὐτὰς) ad *mœchos* referatur. MARKLAND.

Ἐφ᾽ αἷςπερ ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι] Elegans phrasis leviter corrupta, et Distinctio male posita, interpretibus imposuerunt. Lego et distinguo: ἐὰν δὲ γυναῖκα πειθοῖ, ἐφ᾽ οἷσπερ ἔξεστιν ἀποκτείνειν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι. Ad verbum: *Si vero nuptam persuasione, eorum reum teneri, propter quæ fas est occidere:* id est, criminis capitalis reum esse; adeo ut per Leges marito liceat eum interficere. Idem est ac si scriptum fuisset, ἔνοχός ἐστι ταῖς αἰτίαις, ἐφ᾽ αἷςπερ ἀποκτείνειν ἔξεστι, vel ἐφ᾽ οἷς θάνατος ἡ ζημία, prout loquitur Noster Orat. XIII. et Æschines adv. Ctesiph. p. 89. et alii passim. Locutionem paucis confirmabimus. Æschines περὶ Παραπρεσβ. p. 37. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ᾽ οἷσπερ καὶ Φιλοκράτης ἐγεγράφει. Dinarchus adv. Demosth. p. 95. εἰ δὲ μὴ, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχον εἶναι κελεύουσιν (sc. οἱ νόμοι) οἷσπερ ἄν τις τῶν φευγόντων ἐξ Ἀρείου πάγου κατίῃ. Andocides de Myster. p. 7. οὓς ἔδει τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὓς ἠγγυήσαντο. Recte quoque ἐνέχεσθαι ἐν. Æschines adv. Ctesiph. p. 78. ὁ γὰρ Σόλων—ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμίοις ᾤετο δεῖν ἐνέχεσθαι τὸν ἀστράτευτον, καὶ τὸν λελοιπότα τὴν τάξιν, καὶ τὸν δειλὸν ὁμοίως. Ubi plenam phrasin habes. Andocides de Myster. p. 12. ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι. Sic ἔνοχος ἐν τοῖς αὐτοῖς, Idem p. 11. Demosthenes in Leptin. apposite ad Rem, de Draconis Legibus loquens: ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τοῦ δικαίου τάξιν· ἀλλ᾽ ἔθηκεν ἐφ᾽ οἷς ἐξεῖναι ἀποκτιννύναι· κἂν οὕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι. IDEM. Ἐφ᾽ οἷσπερ. CONT. Multa ista, et quæ haud dubito quin multi futuri sint, quibus acute et solerter excogitata videantur esse, ingenioque Marklandi digna, in cassum tamen omnia projecta sunt, ut toto cœlo a rei veritate et Lysiæ sententia aberrantia. Deest quidem aliquid, non vero id, quod iste volebat. Deest nempe post ἐφ᾽ αἷςπερ, τοὺς πείσαντας. Legem hanc, brevitate dictionis subobscuram, ut sunt ferme leges omnes Græcæ, propter concisam, quam affectant, dictionem intellectu perquam difficiles, ad Scholiastæ fere modum juvat explicare et integrare sic, ut uncis includamus ea, quæ a lectore quoque ipso tacite subjici debent, a legislatore præterita. ἐὰν δὲ γυναῖκας [βίᾳ τις αἰσχύνῃ], ἐφ᾽ αἷςπερ [καταληφθέντας] τοὺς πείσαντας [vel τοὺς πειθοῖ διαφθείραντας] ἀποκτείνειν ἔξεστιν, ἐνέχεσθαι [τοὺς βιασαμένους] ἐν τοῖς αὐτοῖς [ἐν οἷσπερ ἐνέχονται οἱ παῖδας ἐλευθέρους βίᾳ αἰσχύναντες]. Sententia legis hæc est: Quicunque corpora libera per vim stupret, ei pendendum esse duplum illius mulctæ, quæ irrogetur a lege stuprantibus corpora servilia. Eadem pœna [dupli puta præstandi] teneri etiam illos, si qui mulieres ingenuas vi stupraverint. nam qui lenociniis et blanditiis obstrinxissent sibi ad moremque

38 ζημίας ἀξίους ἡγήσατο εἶναι ἢ τοὺς πείθοντας. τῶν μὲν γὰρ θάνατον κατέγνω, τοῖς δὲ διπλῆν ἐποίησε τὴν βλάβην, ἡγούμενος, τοὺς μὲν διαπραττομένους βίᾳ ὑπὸ τῶν βιασθέντων μισεῖσθαι, τοὺς δὲ πείσαντας οὕτως αὐτῶν τὰς ψυχὰς διαφθείρειν ὥστ᾽ οἰκειοτέρας αὐτοῖς ποιεῖν τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας ἢ τοῖς ἀνδράσι, καὶ πᾶσαν ἐπ᾽ ἐκείνοις 95.
τὴν οἰκίαν γεγονέναι, καὶ τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὁποτέ-
39 ρων τυγχάνουσιν ὄντες, τῶν ἀνδρῶν ἢ τῶν μοιχῶν· ἀνθ᾽ ὧν ὁ τὸν νόμον τιθεὶς θάνατον αὐτοῖς ἐποίησε τὴν ζημίαν.

40 η΄. Ἐμοῦ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, οἱ μὲν νόμοι οὐ μόνον ἀπεγνωκότες εἰσὶ μὴ ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ κεκελευκότες ταύτην τὴν δίκην λαμβάνειν· ἐν ὑμῖν δ᾽ ἐστὶ, πότερον χρὴ τούτους ἰσχυροὺς ἢ μηδενὸς ἀξίους εἶναι. ἐγὼ [1] μὲν γὰρ οἶμαι πά-

[1] Deest μέν. T.

sibi gerendum pellexissent, atque sic volentes illas corrupissent, seu stupro, seu adulterio, ejusmodi corruptores impune licere occidere. Reisk.

Τῶν μὲν γὰρ] Scil. τῶν πεισάντων. Idem.

Τοῖς δὲ] Scil. βιασαμένοις. Idem.

Αὐτῶν] Indiligentius paulo atque securius dictum. Confidebas nempe, Lysia, lectorum tuorum fore neminem tam tardum, ut hoc αὐτῶν ad proximum τῶν βιασθέντων referret, sed omnes ultro conjectura id esse consecuturos, quod tu in mente habuisses, scil. τῶν πεισθεισῶν. Idem.

Καὶ τοὺς παῖδας, etc.] Adulterium, uti videtur, apud Græcos non in *Solutam*, aut *Vacuam*, sed in *Conjugatam*, in ὕπανδρον solam cadere potuit, uti pariter apud Romanos, Græcæ νομοθεσίας probos interpretes. "Proprie Adulterium in Nupta committitur, *propter partum ex altero conceptum* composito nomine: Stuprum vero in virginem viduamque committitur, quod Græci φθορὰν appellant." l. 6. §. 1. D. ad Leg. Jul. de adulteriis coercendis. Ita porro: "*Adulter*, qui alienam *Matremfam.* corruperit," l. 225. D. de verb. signif. ὃς ἂν μοιχεύσηται τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου. Levit. XX. 10. Vid. quæ nos modo de *Furto* et *Adulterio*. Inde adeo Legg. Civiles, quæ Societatis ut plurimum beneficia adstruere satagunt, alia prorsus respiciunt atque Canonicæ. Plenior est, quem consuli velim, Cl. Harpprecht. ad Instit. l. 4. Tit. 18. §. 4., Anton. Perezii Prælectiones ad C. de lege Julia., et I. Fred. Bockelman. Different. Jur. Civil. et Canon. c. 49. Ad maritum tamen stuprantem detorquetur aliquando vox Adulterium, qui, uti dixi, Mœchus seu Adulter fieri non potest, nisi in aliena uxore: Ita in his locis, quæ tamen majorum sapientissima instituta referunt de dissimili in dissimili sexu atrocitate. Fragm. Cat. apud Gell. X. 23. "In adulterio uxorem tuam si deprehendisses, sine judicio impune necares? Illa te, si *adulterares*, digito non auderet contingere. Neque jus est." Item l. 1. C. ad Legem Juliam etc. "Publico judicio non habere mulieres *adulterii* accusationem, quamvis de matrimonio suo violato queri velint, lex Julia declarat: quæ cum masculis jure mariti accusandi facultatem detulisset, non idem feminis privilegium detulit." Hinc est quod lamentatur muliercula apud Plaut. Mercat. [act. iv. ad fin.]

"Ecastor, *lege* dura vivunt mulieres
Multoque iniquiore miseræ quam viri.
Nam si vir scortum duxit clam uxorem suam,
Id si rescivit uxor, *impune* est *viro*.
Uxor vero si clam domo egressa est foras,
Viro fit causa, exigitur matrimonio.
Utinam *lex* esset *eadem* uxori, quæ est *viro*.
Nam uxor contenta est, quæ bona est, uno viro,
Qui minus vir una uxore contentus siet?" Taylor.

Ἐν ὑμῖν ἐστὶν] Scil. διορίζεσθαι. Reisk.
Ἐγὼ γὰρ] Ἐγὼ μὲν γάρ. Cont.

σας τὰς πόλεις διὰ τοῦτο τοὺς νόμους τίθεσθαι, ἵνα, περὶ
ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκε-
ψώμεθα ὅ τι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. οὗτοι τοίνυν περὶ τῶν
τοιούτων τοῖς ἀδικουμένοις τοιαύτην δίκην λαμβάνειν παρα-
κελεύονται, οἷς ὑμᾶς ἀξιῶ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν· εἰ δὲ
μὴ, τοιαύτην ἄδειαν τοῖς μοιχοῖς ποιήσετε, ὥς καὶ τοὺς 41
κλέπτας ἐπαρεῖτε φάσκειν μοιχοὺς εἶναι, εὖ εἰδότας ὅτι, ἐὰν
ταύτην τὴν αἰτίαν περὶ ἑαυτῶν λέγωσι καὶ ἐπὶ τούτῳ
φάσκωσιν εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσιέναι, οὐδεὶς αὐτῶν
ἅψεται. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τοὺς μὲν νόμους τῆς μοι-
χείας χαίρειν ἐᾶν δεῖ, τὴν δὲ ψῆφον [1] τὴν ὑμετέραν δεδιέναι·
αὕτη [2] γάρ ἐστι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. 42

θʹ. Σκέψασθε, ὦ ἄνδρες· κατηγοροῦσι γάρ μου ὡς ἐγὼ τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μετελθεῖν ἐκέλευσα τὸν νεανίσκον. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες, δίκαιον [3] μὲν ἂν ποιεῖν ἡγούμην, ᾡτινιοῦν τρόπῳ τὸν τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν διαφθείραντα

[1] Deest τήν. T. A.   [2] γὰρ ἐπὶ A.   [3] μὲν] ἐμὲ T. R. A.

Περὶ τῶν τοιούτων] F. παρὰ, ut pendeat, a sequentibus, παρὰ τῶν τοιούτων δίκην λαμβάνειν. N. c. Andocidem: Καίτοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἦπου ἑτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν. Taylor. Mihi non videtur vulgata lectio sollicitanda esse. περὶ τῶν τοιούτων idem h. l. est atque ἐν τοῖς τοιούτοις. *in ejusmodi causis.* Reisk.

Ὡς καὶ τοὺς κλέπτας] Non sine stomacho et gravissima Judicum reprehensione hoc dicit Lysias; si ex eorum sententia ea sequeretur legis dispositio, ut *adulterii* αἰτία tutior sit futura atque ad salutem accommodatior, quam illa *furti*. Longe aliter statuerunt gentes, quarum instituta ad nos memoria pervenere. Optime de his rebus Rex sapientissimus, cujus mentem, quia multum ad eam rem facit, non gravabor exscribere. Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ κατακαύσει; Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τοὺς δὲ πόδας οὐ; οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον (Heb. ad uxorem vicini ejus) οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῆς. Οὐ θαυμαστὸν, ἐάν τις ἁλῷ κλέπτων. Κλέπτει γὰρ, ἵνα ἐμπλήσῃ ψυχὴν πεινῶν· ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ δοὺς ῥύσεται ἑαυτόν. Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ περιποιεῖται, ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει· τὸ δὲ ὄνειδος αὐτοῦ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. μεστὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς· οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· οὐκ ἀνταλλάξεται οὐδενὸς λύτρου τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διὰ πολλῶν δώρων. Prov. VI. fin. Taylor.

Τὴν δὲ ψῆφον ὑμετέραν] Mos loquendi postulat, aut τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον, aut τὴν δὲ ψῆφον τὴν ὑμετέραν. Post hæc scripta inveni posteriorem conjecturam a Brulart. et Vindobon. confirmatam. quare recepi. Reisk. Cui ita assentior, ut velim ego eandem lectionem in textum admisisse. Auger.

Ἐπὶ πάντων] Vel ἐστι. Cum vero dicit, Horum Judicum sententiam præcipuam esse *omnium* in Urbe, intellige, *quoad hanc rem*, et de hujus modi cædibus. Supra pro περὶ τῶν τοιούτων, mallem παρά. Markland. Ἐστί. Cont. ἐστι πάντων primus edidit Taylor, ante quem vulgati libri dant ἐπὶ πάντων. Reliqui lectionem Tayloranam, præsertim cum a Brulart. et Coisl. confirmetur (quæ, ut videtur, gemina auctoritas nescio an una sit) quamquam olim vulgata ferri quodammodo possit. Reisk. Reliqui ἐπὶ πάντων, subaudiendo ad phrasim ἐστί. Auger.

Σκέψασθε] Nimis abrupta hæc est oratio, ut suspicer aliquid deesse. Reisk. Σκέψασθε δὲ ὦ. Cont. Reiskio assentitur quoque Augerus. Cf. Olynth. Γ. §. γ.

Δίκαιον ἐμὲ] Δίκαιον μέν. Cont.

λαμβάνων. εἰ μὲν γὰρ λόγων εἰρημένων, ἔργου δὲ μηδενὸς γεγενημένου, μετελθεῖν ἐκέλευον ἐκεῖνον, ἠδίκουν ἄν· εἰ δὲ ἤδη πάντων διαπεπραγμένων, καὶ πολλάκις εἰσεληλυθότος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐμήν, ᾡτινιοῦν τρόπῳ ἐλάμβανον αὐτόν, σωφρονεῖν ἐμαυτὸν ἡγούμην. σκέψασθε δὲ ὅτι καὶ ταῦτα ψεύδονται· ῥᾳδίως δὲ ἐκ τῶνδε γνώσεσθε. ἐμοὶ γάρ, ὦ
43 ἄνδρες, — ὅπερ καὶ πρότερον εἶπον — φίλος ὢν Σώστρατος καὶ οἰκείως διακείμενος ἀπαντήσας ἐξ ἀγροῦ περὶ ἡλίου δυσμὰς συνεδείπνει, καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ, ἀπιὼν ᾤχετο. καίτοι πρῶτον μέν, ὦ ἄνδρες, ἐνθυμήθητε [1] ὅτι, εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐγὼ ἐπεβούλευον Ἐρατοσθένει, πότερον ἦν μοι κρεῖττον αὐτῷ ἑτέρωθι δειπνεῖν ἢ τὸν συνδειπνήσοντά [2] μοι εἰσαγαγεῖν; οὕτω γὰρ ἂν ἧττον ἐτόλμησεν ἐκεῖνος εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν. εἶτα δοκῶ ἂν ὑμῖν τὸν συνδειπνοῦντα ἀφεὶς μόνος καταλειφθῆναι καὶ ἔρημος γενέσθαι, ἢ κελεύειν ἐκεῖνον μένειν, ἵνα μετ᾽ ἐμοῦ τὸν μοιχὸν ἐτιμω-
44 ρεῖτο; ἔπειτα, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ᾽ ἡμέραν παραγγεῖλαι, καὶ κελεῦσαι αὐτοὺς συλλεγῆναι εἰς [3] οἰκίαν τῶν φίλων τῶν ἐγγυτάτω, μᾶλλον ἢ ἐπειδὴ τάχιστα ᾐσθόμην τῆς νυκτὸς περιτρέχειν, οὐκ εἰδὼς ὅντινα οἴκοι καταλήψομαι καὶ ὅντινα ἔξω; καὶ ὡς Ἁρμόδιον μὲν

[1] [ὅτι] R. [2] Deest μοι. T. A. [3] οἰκίαν τινὸς τῶν A.

Σωφρονεῖν] Quid? *Putavi* me recte fecisse, si quomodocunque — Immo *putassem*. σωφρονεῖν ἂν ἐμαυτὸν ἡγούμην. Ut supra. Δίκαιον ἐμὲ ἂν ποιεῖν ἡγούμην ᾡτινιοῦν τρόπῳ λαμβάνων. TAYLOR.

Ἐπεὶ δὲ] Coisl. ἐπειδή. Id quod optavi bonum Cod. exhibiturum. Supra Ἀναβάντες ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν — ἀπιὼν ᾤχετο. TAYLOR. Ἐπειδή. CONT. Abundat δέ. Lego: καὶ ἐπειδὴ καλῶς εἶχεν αὐτῷ: ut supra, ἐπειδὰν δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν. MARKLAND.

Ὅτι, εἰ] Ὅτι abundat non vitiose, sed more Græco et Attico. AUGER.

Ἢ τὸν συνδειπνήσοντα] Ἢ καὶ τὸν συνδειπνήσοντά μοι. CONT.

Κελεύειν] Malim κελεῦσαι ob præcedentia καταλειφθῆναι et γενέσθαι. REISK.

Ἵνα — ἐτιμωρεῖτο] Obvium erat τιμωροῖτο. Sed cave quidquam mutes. Infra: ἵνα εἰσῄειν, et ἐποιούμην. Orat. IV. ἵνα ἐγένετο. et ita sæpe Attici. ἵνα εἶχον ἄν, Orat. VII. ἵνα μὴ ἀνηλίσκετο, Plato in Symposio, p. 11. Ed. Oxon. ubi pro παίδων moneo legendum παῖδας. Xenophon Cyropæd. lib. I. ἵνα αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ. Isocrates Evagora, initio fere: ἵνα οἵ τε δυνάμενοι τὰ τῶν πολλῶν ἔργα κοσμεῖν, ἐν εἰδόσι ποιούμενοι τοὺς λόγους, ταῖς ἀληθείαις ἐχρῶντο περὶ αὐτῶν· οἵ τε νεώτεροι φιλοτιμοτέρως διεκεῖντο πρὸς τὴν ἀρετήν. Demosthenes adv. Androt. ἵνα ἐκινδυνεύομεν: et ἵνα ἦν, contra Aphobum. Et ad hanc formam forte exigendum istud D. Pauli ad Corinthios 1 Epist. IV. 6. ἵνα μὴ ἐφυσιοῦσθε: ubi vulgo scribitur φυσιοῦσθε. MARKLAND.

Οἰκίαν τῶν φίλων] Aut οἰκίας in plurali erit leg. aut ad οἰκίαν addendum τινὸς aut τοῦ encliticum. REISK.

Καταλείψομαι] Vidit istud καταλείψομαι magnus Salmas. uti profecto cæcus sit oportet, qui hoc non videat. Accedit, quanta accedere in tali re possit fides ex Cod. nostro Coisl. TAYLOR. Leg. καταλήψομαι, ut statim, et supra. Error forte operarum: qualis est ἔξα, pro ἔξω, quemadmodum recte legitur in nonnullis hu-

καὶ τὸν δεῖνα ἦλθον οὐκ ἐπιδημοῦντας — οὐ γὰρ ᾔδειν —, 45
ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον, οὓς δ' οἷός τε ἦν λαβὼν ἐβάδιζον. καίτοιγε, εἰ προῄδειν, οὐκ ἂν δοκῶ ὑμῖν καὶ θεράποντας παρασκευάσασθαι καὶ τοῖς φίλοις παραγγεῖλαι, ἵν' ὡς ἀσφαλέστατα μὲν αὐτὸς εἰσῄειν — τί γὰρ ᾔδειν εἴ τι κἀκεῖνος εἶχε σιδήριον;—, ὡς μετὰ πλείστων δὲ μαρτύρων τὴν τιμωρίαν ἐποιούμην; νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς τῶν [1] ἐσομένων ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, οὓς οἷός τε ἦν παρέλαβον. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

[2] ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ι'. Τῶν *μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ ἄνδρες· σκέψασθε δὲ παρ' ὑμῖν αὐτοῖς οὕτως περὶ τούτου τοῦ πράγματος, ζητοῦντες εἴ τις ἐμοὶ καὶ* Ἐρα*τοσθένει ἔχθρα γεγένηται [3] πώποτε πλὴν ταύτης. οὐδεμίαν γὰρ εὑρήσετε. οὔτε γὰρ συκοφαντῶν γραφάς με ἐγράψατο, οὔτε ἐκβάλλειν ἐκ τῆς πόλεως ἐπεχείρησεν, οὔτε ἰδίας δίκας ἐδικάζετο, οὔτε συνῄδει* 46

[1] *ἐσ. ἐν ἐκείνῃ* A. [2] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ T. R. A. [3] *πώποτε γεγένηται* T. R. A.

jusce ipsius Editionis et Impressionis exemplaribus. Markland. *Καταλήψομαι.* Cont.

Ἦλθον] Subaudi *τηνάλλως.* *frustra.* Reisk.

Οὐκ ἐπιδημοῦντας] Judicabit aliquis ita restituendam fore hanc periodum *οὓς οὐκ ἐπιδημοῦντας.* una sc. vocula revocata, quæ ante scripturam sui simillimam facile excidere potuit. Aut fortasse h. p. melius. *Ὡς Ἁρμόδιον μὲν καὶ τὸν δεῖνα ἐλθὼν οὐκ ἐπιδημοῦντας· οὐ γὰρ ᾔδειν· ἑτέρους δὲ οὐκ ἔνδον ὄντας κατέλαβον.* Sublicis erat omnino locus adjuvandus, sed nihil silentibus Codd. refingere audeo. Taylor.

Οὐ γὰρ ᾔδειν] Repete tacite a communi, *οὐκ ἐπιδημοῦντας.* Reisk.

Ὡς μετὰ πλείστων] Mihi videtur *ὡς* jungendum cum *πλείστων. ὡς μετὰ πλείστων, coram quam plurimis.* Auger.

Ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ] Restitue Præpositionem, *ἐν ἐκείνῃ.* Ita supra, *εἰ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί.* Infra, *πλὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί.* Ioan. XXI. 3. *καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν.* Sequitur: *καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.* ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. *Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε,* etc. Scribe, ΜΑΡΤΥΡΕΣ, ut supra monui. Markland. Malim ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Auger.

Γραφὰς] Sæpissime, ut et hic factum est, duo istæc vocabula, *γραφαὶ* et *δίκαι,* secum ab oratoribus Atticis comparantur. Illæ sunt causæ publicæ; ad remp. pertinentes, quas uno nomine majestatis actionum complectaris. quarum rei, qui damnarentur, capite minuebantur, sive maxima illa erat capitis imminutio, seu extremum supplicium, sive minima, hoc est, exsilium. quocirca recte, foroque Attico convenienter subjungit Lysias *ταῖς γραφαῖς* exsilii pœnam; non autem *ταῖς δίκαις,* seu privatis causis. Reisk.

Οὔτε συνῄδει — ἐπιβουλεύουσι] Vis argumenti hæc est: Nullam fuisse causam, cur Eratosthenem Euphiletus occideret, nisi commissum ab illo adulterium; neque enim antea inter ipsos inimicitias exstitisse, neque fuisse Erastosthenem Euphileto criminis alicujus conscium, idque celasse, atque ideo hunc metuentem ne indicaret facinus voluisse eum interficere, quæ homicidiorum non raro causa fuerit, idque vel hinc est manifestum, quod Eratosthenes illi pecuniam obtulerit, quod facturus non fuisset, si minus eum terrere potuisset; eamque non accepturum Euphiletum facile potuisset intelligere, si solus criminis cujusdam ei conscius fuisset. Hæc me movent rationes, ut scribendum existimem: *οὔτε εἰ τοιαῦτα διεπράξαμην, ἤλπιζεν ἄν με*

κακὸν οὐδὲν ὃ ἐγὼ δεδιὼς μή τις πύθηται, ἐπεθύμουν αὐ-
τὸν ἀπολέσαι, οὔτε, εἰ ταῦτα διεπραξάμην, ἤλπιζον
[1] [μὲν] χρήματα λήψεσθαι· ἔνιοι γὰρ τοιούτων πραγμάτων
ἕνεκεν θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι. τοσούτου τοίνυν
47 δεῖ ἢ λοιδορία ἢ παροινία ἢ ἄλλη τις διαφορὰ ἡμῖν γεγο- 96. 1
νέναι, ὥστε [2] οὐδὲ ἑωρακὼς ἦν τὸν ἄνθρωπον πώποτε πλὴν
ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί. τί [3] ἂν οὖν βουλόμενος ἐγὼ τοιοῦτον κίν-
δυνον ἐκινδύνευον, εἰ μὴ τὸ μέγιστον τῶν ἀδικημάτων ἦν ὑπ᾽
αὐτοῦ ἠδικημένος; ἔπειτα παρακαλέσας αὐτὸς μάρτυρας
ἠσέβουν, ἐξόν μοι, εἴπερ ἀδίκως ἐπεθύμουν αὐτὸν ἀπολέσαι,
μηδένα μοι τούτων συνειδέναι;

ιά. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἰδίαν ὑπὲρ ἐμαυτοῦ νο-
μίζω ταύτην γενέσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς πό-
λεως ἁπάσης. οἱ γὰρ τοιαῦτα πράττοντες, ὁρῶντες οἷα τὰ
ἆθλα πρόκειται τῶν τοιούτων ἁμαρτημάτων, ἧττον εἰς
τοὺς ἄλλους [4] ἐξαμαρτήσονται, ἐὰν [5] καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν
48 αὐτὴν γνώμην ἔχοντας. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον τοὺς μὲν
κειμένους νόμους ἐξαλεῖψαι, ἑτέρους δὲ θεῖναι, οἵτινες τοὺς
μὲν φυλάττοντας τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ταῖς ζημίαις ζημιώ-
σουσι, τοῖς δὲ βουλομένοις εἰς αὐτὰς ἁμαρτάνειν πολλὴν
ἄδειαν ποιήσουσι. πολὺ γὰρ οὕτω δικαιότερον ἢ ὑπὸ τῶν

[1] Absunt unci. T. R. με A. [2] οὔτε T. [3] Deest ἄν. T. A.
[4] ἐξαμαρτήσουσιν T. R. A. [5] καὶ] δὲ T.

χρήματα λήψεσθαι. *neque si tale quid patrassem, sperare potuisset, me pecunia posse placari, quum hanc impune occidendi ejus metuque me liberandi occasionem haberem.* Obtulisse autem Eratosthenem pecunias, si vitæ parcere vellet Euphiletus, narratur p. 173. 9. Sluiter.

Ἤλπιζον μὲν] Μὲν abesse mallem, aut certe cum με mutari. *sperabam me pro patrata illa cæde mercedem accepturum.* Reisk. Quod Contius ejicit non subrogando με. Auger.

Θάνατον ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι] Usitatius est ἀλλήλοις ἐπιβουλεύουσι, sine τῷ θάνατον: et ita fere scribit Noster. Vulgata tamen defenditur loco Andocidis, Orat. adv. Alcibiad. p. 31. καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει: et p. 30. θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλίᾳ. Paulo ante, pro ἤλπιζον μὲν, scribo, ἤλπιζον ἂν, *sperare potuissem.* Markland. Pro ἀλλήλοις malim ἄλλοις. Auger.

Οὐδὲ] Sic dedi de meo. *ne viderim quidem.* olim erat οὔτε. quod ab hoc loco est alienum. Reisk. Οὐδέ. Cont.

Τί οὖν] Τί ἂν οὖν. Cont. Ego velim, fateor, sic legisse, quamvis ἂν possit subaudiri. Auger.

Ἐὰν δὲ] Ἐάν γε mavult Steph. ut conjungatur cum præcedentibus. Cordate. Tametsi δὴ non fuisset pro nihilo. *Tum demum* cum emphasi. Taylor. Mallem, ἐὰν καί: et locum aliter distinguerem: ἧττον εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτήσουσιν, ἐὰν καὶ ὑμᾶς ὁρῶσι τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας: *si vos* quoque *conspexerint* etc. Mox, ad finem Orat. deest Articulus ante πόλεως: τοῖς τῆς πόλεως νόμοις: ut supra hac Orat. et passim. Markland. Ἐξαμαρτήσονται, ἐάν τε ὑμᾶς. Cont.

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας] *Eundem animum habentes,* ut. ac ipsi injuria affecti. Auger.

Γνώμην] Subaudi τοῖς νόμοις. Reisk.

Θεῖναι] Malim θέσθαι. Auger.

Ταῖς ζημίαις] Videtur ἐσχάταις aut μεγίσταις interponendum esse. Reisk.

Οὕτω] τοῦτο. Cont.

νόμων τοὺς πολίτας ἐνεδρεύεσθαι, οἳ κελεύουσι μὲν, ἐάν τις μοιχὸν λάβῃ, ὅ τι ἂν βούληται χρῆσθαι· οἱ δ' ἀγῶνες δεινότεροι τοῖς ἀδικουμένοις καθεστήκασιν ἢ τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνουσι γυναῖκας. ἐγὼ γὰρ νῦν καὶ περὶ τοῦ σώματος καὶ περὶ τῶν χρημάτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων κινδυνεύω, ὅτι τοῖς [1] τῆς πόλεως νόμοις ἐπειθόμην.

[1] Deest τῆς. T. A.

Οἳ κελεύουσι μὲν] Breviloquentia Lysiaca hæc est, orationem interdum efficiens conturbatiorem. perinde est ac si dixisset: ὃ γίγνεται, εἰ οἱ μὲν νόμοι κελεύουσιν — *id quod contingit, si leges quidem* —. Reisk.

Ἐπειθόμην] Post ἐπειθόμην Contius hanc annotationem ponit: πολλὰ λείπει. Auger.

ΛΥΣΙΟΥ

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

ΤΟΙΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΒΟΗΘΟΙΣ.

Pag. ed. H.Steph. 190. — Pag. ed. Reisk. 50

ά. ΕΙ μὲν ἡγούμην οἷόν τε εἶναι, ὦ παρόντες ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ, λόγῳ δηλῶσαι τὴν τῶν ἐνθάδε κειμένων ἀνδρῶν ἀρετὴν, ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασιν ἐπ' αὐτοῖς ἐξ ὀλίγων ἡμερῶν λέγειν· ἐπειδὴ [1] δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ πᾶς χρόνος οὐχ ἱκανὸς λόγον ἴσον παρασκευάσαι τοῖς τούτων ἔργοις, διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ, προνοουμένη τῶν

[1] δὲ τοῖς πᾶσιν T. R.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ] Pulcherrima et ornatissima oratio Lysiæ, qua eos laudavit, qui Corinthiis opem ferentes occubuerunt: quam quidem orationem, ut et ceteras Ὄρχαμος τυπογράφων ita emendatam edidit, ut tamen aliorum industriæ aliquid reliqui fecerit. MURET. *Var. Lect.* XVII. 11. Bellum hoc contra Lacedæmonios gestum incidit in Olymp. XCVI. duce Iphicrate. Vid. Diod. Sic., Xenophon. in Hellenic., Nep. in Iphicrate, Pausan. in Lacon. et Messen., et Palmer. ad Plut. Aristoph. 173. Memoratur hæc oratio a Theone, Capp. 1. et 2. ab Harpocr. in Γερανία. Laudatur item ab Aristotele in Rhetor. III. 10. (dissimulato tamen nomine auctoris) et a σχ. Æschinis inedito. TAYLOR. Plutarchus in Vita Isocrat. refert, nonnullos dixisse Isocratem transtulisse nobilem illum *Panegyricum* suum ex scriptis Gorgiæ Leontini, et Lysiæ. De Gorgia quidem nescio: sed quod ad Lysiam attinet, verissimum est, quod isti dixerunt. Conferenti enim hanc Nostri Orationem cum Isocratis Panegyrico, patebit clare, plurima esse non solum ad Res et Historias et earum Dispositionem spectantia, sed etiam Verba et Sententias, ex hac in illum transcriptas: quod nonnullis in locis notabimus; omnia enim accuratius persequi non vacat. Ipse Isocrates Lysiam, inter alios, et hunc Ἐπιτάφιον λόγον innuere videtur istis Panegyr. p. m. 108. καίτοι με οὐδὲ λέληθεν, ὅτι χαλεπόν ἐστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμένων, καὶ περὶ ὧν οἱ μάλιστα δυνηθέντες τῶν πολιτῶν εἰπεῖν, ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ θαπτομένοις πολλάκις εἰρήκασιν. Quin et, quod indignatiunculam aliquam nonnullis mereri forsan videbitur, Nostrum, cui tam multa debere voluit, virgula Censoria non dubitavit tangere, loco de quo monebo infra. Plures vero hujusce generis Ἐπιταφίους scripsit Lysias, prout testantur Plutarchus, Photius, et Suidas; quæ, opinor, comprehendentur sub generali nomine τῶν Πανηγυρικῶν Lysiæ, quorum meminit Halicarnasseus, et in quibus Stylum solito elatiorem agnoscit: quæ crisis verissima est. Hanc Orationem semel citat Harpocration, V. Γερανία. MARKLAND. Orationem Funebrem licet constans veterum judicium Lysiæ tribuerit, multa tamen sunt, quæ mihi persuadeant, non ipsum Lysiam esse auctorem. Est enim dictio magis ornata et inflatior etiam, quam pro illius ævi hujusque scriptoris simplicitate, plena quæsito ornatu. Antithetorum fastidiosam habet multitudinem et cumulationem, totaque sophisticum quoddam spirat ingenium. Nos igitur auctorem secuti Valckenaerium (ad Herod. l. VII. p. 566. 36. b. p. 579. 58. a.), ipsaque re id suadente, hanc Orationem Lysia abjudicamus, quod et post Valckenaerium fuit judicium Reiskii ad h. or. p. 64. SLUITER.

Ἐπ' αὐτοῖς] Junge cum λέγειν, *dicere de his rebus*, vel *de his viris*, de quibus nunc dico. AUGER.

ἐνθάδε λεγόντων, ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι,
ἡγουμένη οὕτως ἂν μάλιστα συγγνώμης αὐτοὺς παρὰ τῶν
ἀκουσάντων τυγχάνειν. ὅμως δὲ ὁ μὲν λόγος μοι περὶ 51
τούτων, ὁ δ᾽ ἀγὼν οὐ πρὸς τὰ τούτων ἔργα, ἀλλὰ πρὸς
τοὺς πρότερον ἐπ᾽ αὐτοῖς εἰρηκότας. τοσαύτην γὰρ ἀφθονίαν
παρεσκεύασεν ἡ τούτων ἀρετὴ καὶ τοῖς ποιεῖν δυναμένοις
καὶ τοῖς εἰπεῖν βουληθεῖσιν, ὥστε καλὰ μὲν πολλὰ τοῖς 52
προτέροις περὶ αὐτῶν εἰρῆσθαι, πολλὰ δὲ καὶ ἐκείνοις πα-
ραλελεῖφθαι, ἱκανὰ δὲ καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἐξεῖναι εἰπεῖν· 53

Ἐξ ὀλίγου] Sub. *χρόνου*. IDEM.

Ὅμως] Malim *ὅλως*. *universe*. REISK.

Λόγος — ἀγὼν] Simili fere elegantia Diod. Sic. l. 11. *Τὴν μὲν μάχην αὐτοῖς εἶναι κρίνοντες πρὸς τοὺς Βαρβάρους, τὸν ἀγῶνα δὲ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐπ᾽ ἀρετῇ θαυμαζομένους ὑπάρχειν.* TAYLOR.

Ἐπ᾽ αὐτοῖς] Imo vero *ἐπ᾽ ἄλλοις*. *super aliis*, item, ut hi sunt, pro patria cum fortiter dimicarent, vita defunctis, atque hic in Ceramico sepultis. Alias *τούτων* erit ambiguum, et natans, modo enim tum sepeliendos, modo dudum sepultos idem vocabulum significabit. REISK.

Ποιεῖν] Viden', quantum afflatui poetico tribuat ὁ *καταλογάδην*? *ποιεῖν δυναμένοις — εἰπεῖν βουληθεῖσιν.* Nam de Poetica dictum accipio. Quid enim? *Ἀλλὰ μὴ ποιεῖν μηδὲ συγγράφειν.* Plato in Lyside. Disertius adhuc et huic loco accommodatius Isocr. in Paneg. *Τίς γὰρ ἢ τῶν ποιεῖν δυναμένων ἢ τῶν λέγειν ἐπισταμένων κ. τ. λ.* Nec mirum hæc esse tam diserta, cum ex Nostri funebri pleraque transtulit Isocrates in suam Panegyricam. Vid. Plutarch. in Isocrate, Photius itidem, Theo Progymm. c. 1. Redeo autem. *Μόνοι δὲ καὶ τὸν Ἡσίοδον ἤλεγξεν ἔργῳ ψευδόμενον, ποιήσαντα, ὅτι καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ φθονέει.* Aristid. in obit. Alexand. Ita Socrates, qui Tragœdias cum Euripide composuit, dicitur a Laertio in vitæ initio *συμποιεῖν Εὐριπίδῃ*. Add. Eustath. procem. ad Comment. in Homer. Steph. ad l. c. Laertii. In vernaculam etiam defluxit.

> What is he for a Lad you so lament?
> Is Love such pinching pain to them that prove?
> And hath he skill to make so excellent,
> Yet hath such little Skill to bridle Love?
>
> Spencer, Eclog. 4.
>
> The God of Shepherds Tityrus is dead,
> Who taught me humbly as I can to make.
>
> Id. Eclog. 6.

Plura dabit Index ad Chaucerum. TAYLOR. *ποιεῖν* est *carmina scribere*. Lucianus pro laps. int. salut. p. 497. *ποιῶν εἰς τὸν Ἀπόλλω*, *versus in Apollinem scribens*. Dion. Halicarnasseus *περὶ Συνθ.* Segm. XX. *οἱ κράτιστα διαλεχθέντες, ἢ ποιήσαντες*, *præstantissimi scriptores prosaici, et poetæ*. Et ita Diog. Laertius Platone. MARKLAND.

Ἐκείνοις παραλελεῖφθαι] Id est, *ὑπ᾽ ἐκείνων*. *ab illis esse omissa*. Verum, nescio qui, haud satis placet hæc lectio, in se illa quidem sic satis tolerabilis. primum enim supervacaneum est, et nemo desideret *ἐκείνοις*, qui in continenti modo *τοῖς προτέροις* legerit. Porro perspicuum satis est, hic tres hominum ordines inter se comparari, priores, qui nunc sunt, et postmodum futuros. horum primi et ultimi commemorati, medii taciti transmissi sunt. Veni igitur in suspicionem, Lysiam dedisse *πολλὰ δὲ καὶ ἡμῖν καταλελεῖφθαι*. *sed et nobis multa esse relicta*. *καταλείπει*, qui alteri, quod suppleat, relinquit. *παραλείπει*, qui a se dicenda, seu data opera, seu per secordiam, indicta præterit. REISK.

Ἐξῆν εἰπεῖν] Emendat Muretus ex Cod. *ἐξεῖναι*, prout postulabat constructio. Mendum ortum ex vice Diphthongi *ει* et *η*: quale istud Heb. IX. 1. *εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας* etc. pro *ἐκήνη*, id est, *ἐκείνη*, scil. *διαθήκη*. Qui enim defendunt *σκηνὴ*, certe non percipiunt Apostoli Argumentationem, quæ dependere et connecti videtur cum commate 7. cap. præcedentis, reliquis intermediis parenthetice sumendis: *εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος. εἶχε μὲν οὖν ἡ πρώτη ἐκείνη δικαιώματα λατρείας*, etc. longa enim ista parenthesis probat *δευτέρας ἐζητῆσθαι τόπον*, *secundum Fœdus requisitum fuisse*, quæ erat ultima Positio in comm. septimo: post quam probatam redit ad priorem Positionem ejusdem

54 οὔτε γὰρ γῆς ἄπειροι οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς, πανταχοῦ
δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις οἱ τὰ [1] αὑτῶν πενθοῦντες
κακὰ τὰς τούτων ἀρετὰς ὑμνοῦσι.

ϛʹ. Πρῶτον μὲν οὖν τοὺς παλαιοὺς κινδύνους τῶν προ-
γόνων δίειμι, μνήμην παρὰ τῆς φήμης λαβών· ἄξιον γὰρ
πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν
55 ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν [2] μνήμαις,
τιμῶντας δ' ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς τοιούτοις, παιδεύοντας δ' ἐν
τοῖς [3] τῶν τεθνεώτων ἔργοις τοὺς ζῶντας.

[1] αὐτῶν T. [2] γνώμαις R. [3] τῶν om. T.

commatis, et probat (cap. IX. 1, 2. etc.) τὴν πρώτην ἐκείνην οὐκ εἶναι ἄμεμπτον, *prius illud Fœdus culpa non vacasse*, id est, *imperfectum fuisse*. Multi Codd. omittunt σκηνή: quæ quidem omitti potest, ita tamen, ut verba Apostoli connectantur, quemadmodum dixi, et τὸ πρώτη, sit διαθήκη, non σκηνή. Sed verosimilius puto resumptam fuisse vocem ἐκείνη propter longam digressionem. Video eandem Conjecturam Doctiss. quoque Mangeio in mentem venisse. MARKLAND. Melius conveniret, mea sententia, περιεῖναι (pro περιέσεσθαι) *superatura*, vel *superfutura esse*. REISK.

Ἄπειροι] Dicitur ille ἄπειρος γῆς, eo quidem sensu, quo Lysias hanc dictionem hic loci usurpavit (nam alium quoque fert), cujus nomen ad illius regionis incolas haud pervenit. IDEM. Significat, *neque terra neque mari incogniti*, vel *inauditi*. post οὐδεμιᾶς sub. οὗτοί εἰσι. ad πανταχοῦ δὲ sub. etiam aliquid, v. g. ἔνδοξοί εἰσι. deinde pro παρὰ πᾶσιν malim παρὰ τούτοις, et tunc καὶ erit *etiam*, nam in ultima parte phraseos, non de omnibus hominibus agitur, sed de iis duntaxat qui cum Atheniensibus conflixere. AUGER.

Πανταχοῦ] Πανταχῆ codices. Quod fortasse displicere emunctioribus non potest. Quid enim, amabo, interest inter πανταχοῦ et παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις? At Magistro profecto neutrum placet. Nam pro πανταχῆ et πανταχοῦ, ἑκασταχοῦ rectius ab Atticis dici contendit. TAYLOR.

Αὐτῶν πενθοῦντες] Habe αὑτῶν me fidejussore. Nostrorum hominum virtutem non nisi cum *suorum* calamitate conjunctam. Paulo inferius. Ἀπαγγεῖλαι τήν τε σφετέραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν. IDEM. Scribe, αὑτῶν: *sua mala*, seu *infortunia*, *deflentes*. Qui enim Filios vel Fratres vel Maritos in bello occisos lugent, Fortitudinem eorum, qui occiderunt istos, simul prædicant. MARKLAND.

Μνήμην] Μνήμη. SCALIG. μνήμην bene habet, significans h. l. rem gestam, quæ refertur ab eo, qui ipse non interfuerit tum, cum gereretur, ex aliena fide, seu famæ, seu monumentorum literis consignatorum. REISK.

Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρ.] Γὰρ redit ad occultam sententiam a legente quoque tacite supplendam, priora cum insequentibus vincientem. Memorias dicendorum, ait, a fama traditas habeo. quas memorias facile fuit adipisci, passim obvias, et omnium in ore versantes. Decet *enim* omnes homines —. REISK. πάντας ἀνθρώπους. CONT.

Κἀκείνων] Non suorum tantummodo, qui populo cuique proprii sunt, majorum, sed *etiam illorum*, qui majores sunt Atheniensium. REISK.

Γνώμαις] Taylor h. l. lectionem μνήμαις, a Stephano aut profectam, aut proditam certe ab illo primo, servarat. Ego Aldinam revocavi, magis ob consensum codicum, quam ob lectionis præstantiam. In Augustano codice, quem ad editionem Taylori exegi, videtur utique μνήμαις esse, quoniam ex eo nihil varietatis ad h. l. exscripsi. Constat utrique lectioni sua ratio. Stephanica hoc dicit, in *commemorationibus virorum fortium*. Aldina, *cum gnomæ virorum fortium recitantur*. Gnomæ, seu dicta bonæ mentis plena τῶν ἀγαθῶν h. e. virorum virtutis et sapientiæ laude clarorum, magnó numero leguntur a Diogene Laertio, libro primo, aliisque relata. Ejusmodi sententiæ igitur, ait orator, cum recitantur, decet omnes homines exempla virtutis a majoribus nostris edita oratione commemorare; quibus exemplis illæ gnomæ, veluti perspicuis quibusdam invictisque documentis illuminentur et confirmentur, eoque altius in animis audientium defigantur. Comparat inter se poesin et prosam: ὑμνοῦντας ἐν ταῖς ᾠδαῖς et λέγοντας ἐν ταῖς γνώμαις. potior enim il-

γʹ. [1]Ἀμαζόνες γὰρ Ἄρεος μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυ- 56
γατέρες, οἰκοῦσαι δὲ παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι
[2]μὲν ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, πρῶται δὲ τῶν
πάντων ἐφ᾽ ἵππους ἀναβᾶσαι, οἷς ἀνελπίστως δι᾽ ἀπειρίαν
τῶν ἐναντίων ᾕρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς
διώκοντας, ἐνομίζοντο [3]δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες 57
ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες· πλέον γὰρ ἐδόκουν τῶν ἀνδρῶν
ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ἰδέαις ἐλλείπειν. ἄρχουσαι δὲ
πολλῶν ἐθνῶν, καὶ ἔργῳ μὲν τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλω-
μέναι, λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα,
πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι

[1] Ἀμαζόνες μὲν γὰρ T. R. A. [2] δὲ T. [3] [δὲ] R.

larum gnomarum pars erat prosa concepta. Idem.

Ἀμαζόνες μὲν γὰρ, Ἄρεος μὲν etc.] Inconnexi aliquid esse videtur in Compositione ex abundantia particularum μὲν et δέ. Lego: Ἀμαζόνες μὲν γὰρ Ἄρεος τὸ παλαιὸν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, μόναι μὲν ὡπλισμέναι — πρῶται δὲ etc. ita omnia recte respondent. Μόναι μὲν est a Mureto, pro μόναι δέ. Vide Isocratem Paneg. p. 106. Genev. Ann. 1621. Markland. et *in edit. min.* Taylor. Primum μὲν quanquam a Marklando confixum est, et a plerisque codicibus abest, tantum tamen absum, ut condemnem, ut potius servandum tuendumque censeam. Nam ut posteriori μὲν respondet proximum δὲ, in illis οἰκοῦσαι δὲ παρὰ — ita priori illi, quod exterminatum eunt, respondet illud δὲ, quod p. 191. 7. ed. Steph. legitur in illis Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους. Ab Amazonibus ad Adrastum transit atque Polynicen. Illas cum his comparat. Ἀμαζόνες μὲν — Ἀδράστου δὲ — Mirifice et ad fastidium luxuriat hac in oratione Lysias, cum antithetis molestissimis, frigus et nauseam creantibus, tum illa perpetua oppositione, sæpe perquam inepta, et puerili, inter μὲν et δέ. Reisk.

Μόναι — τῶν περὶ αὐτὰς] *Solæ ex iis qui circa ipsas erant*, i. e. solæ populorum vicinorum. Auger.

Ἥρουν] Ita Steph. et Codd. sanatiores: ᾕρουν Ald. quod vidit Scaliger. Locus huic omnimodo germanus, vindices modo ab Interprete, Xenoph. de re eq. ineunte oratione: Οἱ γὰρ ἧττους τῶν πόνων (de equis habetur sermo) οὔτε αἱρεῖν οὔτε ἀποφεύγειν δύναιντο ἄν. Nec *attollere*, nec evadere. Quam ingeniose! Vides istud αἱρεῖν, quod ille sequitur, locum non capere, addo neque agnoscere editionem principem. Taylor.

Τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμέναι] Muretus τὰ pro τοὺς, ut ad ἐθνῶν referatur. Nescio e libris, an conjectura. Nihil tamen mutarem. supra enim pariter loquitur: μόναι μὲν ὡπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτὰς, id est, τῶν ἀνθρώπων. Demosthenes in Leptin. πάντων τῶν περὶ αὐτοὺς ἄρχοντες. Mox pro ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες, forte ἔδειξαν εἶναι γυναῖκας, *ostenderunt se esse fœminas* tantum. Markland. τὰ περί. Cont.

Ἐλπίδος χάριν] Dictio pæne ad tragicam magniloquentiam assurgens hæc est, cum κλέος μέγα, *magnam famam*, appellat πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν, *gratiam*, vel *suavem et delectabilem fructum, amplissimæ gloriæ et ingentis spei.* h. e. rem, unde duæ jucunditates exsisterent, altera præclaræ opinionis apud audientes de hominibus tam claris. altera spei, qua tententur hi, qui bellum adversus eos suscipere velint, de magnitudine et prædæ et famæ ab illis devictis reportandæ. Vel etiam χάριν significat h. l. *propter*. et hæc posterior interpretatio est illa priore aliquanto planior. Reisk. χάριν regit genitivos præcedentes, et significat *causa, gratia*. Auger.

Παραλαβοῦσαι] Scythas fuisse discimus ex Isocr. in Paneg., Justin. II. 4., Pausan. in Atticis, aliisque. Attamen de exitu hujus pugnæ non ita facile est homines conciliare. Noster πρὸς ἡδονὴν ἀκροάσεως modo Τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. Ad laudem quidem magnifice: ceterum ad veritatem ἀκριβέστερον Historici, qui eas non solum in regnum reversas fuisse, verum etiam ibi ad Macedonicum usque imperium durasse produnt. Pausan. Attic. c. 15., Justin. l. c. Neque hæc commentandi animo dico, Τοιάδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς

58 τὰ μαχιμώτατα τῶν ἐθνῶν ἐστράτευσαν ἐπὶ τήνδε τὴν
πόλιν. τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς
ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λα-
βοῦσαι μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξαν
εἶναι γυναῖκες. μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρ- 191.1
τημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσα-
σθαι, οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι τήν τε σφετέ-
ραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν·
αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι, καὶ δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας,
τῆσδε μὲν τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον μνήμην
59 ἐποιήσαντο, τὴν δὲ ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμ-
φορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. ἐκεῖναι μὲν οὖν τῆς ἀλλοτρίας
ἀδίκως ἐπιθυμήσασαι τὴν [1] ἑαυτῶν δικαίως ἀπώλεσαν.

δ'. Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους ἐπὶ Θήβας στρατευ-
σάντων καὶ ἡττηθέντων μάχῃ, οὐκ ἐώντων [2] Καδμείων θά-
πτειν τοὺς νεκρούς, Ἀθηναῖοι ἡγησάμενοι ἐκείνους μέν, εἴ τι
ἠδίκουν, ἀποθανόντας δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην, τοὺς δὲ κάτω
60 τὰ [3] αὑτῶν οὐ κομίζεσθαι, ἱερῶν δὲ μιαινομένων τοὺς ἄνω

[1] αὐτῶν T. R. A. [2] τῶν Καδμ. T. R. A. [3] αὐτῶν T. R.

ἔλθοι Κύπρις! sed ut præmoneam medicinam laceratis Rhetorum locis, si usu venerit, non semper ex Historiæ monumentis, aut rerum gestarum Fide esse eruendam. TAYLOR.

Ἔδοξαν εἶναι] Non satis attentum se cautumque h. l. Marklandus gessit, qui proderet se malle legi ἔδειξαν εἶναι, immemor ille, id ne Græcum quidem esse. Græci non sic loquuntur, sed ἔδειξαν οὖσαι. quod idem est atque ἔδειξαν ὅτι εἰσὶ γυναῖκες. unde constat vulgatam ἔδοξαν probam esse lectionem. REISK.

Οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι etc.] Isocrates Paneg. p. 106. λέγεται δ' οὖν περὶ τῶν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθε. Sed et totum istius loci colorem ex hoc Nostri duxit. MARKLAND.

Ἀδράστου δὲ καὶ Πολυνείκους etc.] Isocrates Paneg. p. 101. MARKLAND.

Τῶν Καδμείων] F. τε Καδμείων. TAYLOR. Nescio quare. REISK.

Καδμείων] *Cadmeorum*, i. e. Thebanorum, qui hic nominantur Cadmei a Cadmea Thebanorum arce. AUGER.

Ἠδίκουν ἀποθανόντας δίκην ἔχειν] Cui satisfactum fuit, ille dicitur δίκην ἔχειν. qui satisfecit, δίκην ὑποσχεῖν vel ὑποτελέσαι. Patet ergo vitium hoc in loco inesse, et aut sic leg. esse: ἐκείνους μὲν (Cadmeos puta), εἴ τι ἠδικοῦντο, ἀποθανόντων (scil. τῶν περὶ Ἄδραστον καὶ Πολυνείκην) δίκην ἔχειν τὴν μεγίστην]. *illis, si qua oblata fuisset injuria, satisfactum esse modo quam luculentissimo*, eo scil. quod cecidissent ipsorum hostes. aut sic: ἐκείνους μὲν (septem ad Thebas duces, cum copiis suis), εἴ τι ἠδίκουν (scil. τοὺς Καδμείους), ἀποθανόντας δίκην τελεῖν (aut ὑποσχεῖν) τὴν μεγίστην. *illos* (Argivos), *si quam* Cadmeis *injuriam obtulissent, eam morte sua luisse, pœnasque ejus dedisse, quæ dari possint maximæ*. REISK.

Οὐ κομίζεσθαι] Ab Aug. abest οὐ. qui si non est merus librarii lapsus, hominis indoctissimi, atque in primis supini et somnolenti, suspicari possis leg. esse: τοὺς δὲ κάτω τὰ αὑτῶν δεῖν κομίζεσθαι. *deos autem inferos debere jura sibi debita haud imminuta adipisci, iisque perfrui.* quibus in juribus hoc quoque erat, ut vita defuncti humarentur. IDEM.

Κομίζεσθαι] Κομίζεσθαι pro funerea ratione solennem et notissimum habet usum. Eurip. Suppl. 24.

Ὅς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς
Νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν ἢ δορὸς
Ῥώμ[illegible] γενέσθαι.

θεοὺς ἀσεβεῖσθαι, τὸ μὲν πρῶτον πέμψαντες κήρυκας ἐδέοντο 63
αὐτῶν δοῦναι τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν, νομίζοντες ἀνδρῶν μὲν

Id. ib. 126.

> Κομίσαι σε, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

Et Apollon. Rhod. I. 166.

> Γηράσκοντ' Ἀλεὸν, λίπετ' ἄμπολιν, ὄφρα κομίζῃ.

Ælian. V. H. VIII. 4. Εἰς τοσοῦτον προελθεῖν τρυφῆς, ὥστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρυόνας ἐκείνους οἷς ἔχαιρεν ἐκκομίζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ. Confer Spanheim. ad Aristoph. Plut. 1009. Ceterum non eandem hic loci vim habet, sed plano et liquido sensu pro *accipere* dictum video. Τὰ αὐτῶν, legas, *οὐ κομίζεσθαι. suo jure defraudari Manes Defunctorum.* Τοὺς κάτω. Quibus apud antiquos quasi sepulturæ solennitate parentabatur. Religiosus Cenotaph. L. Cæsaris apud Pisanos: APVD. EAM. ARAM. QVOT. ANNIS. A. D. XII. *K. Sept.* PVBLICE. MANIBVS. EIVS. etc. "Ingratus Catilina, parum est illi capere patriam, nisi everterit, nisi Allobrogum in illam cohortes immiserit, et trans Alpes accitus hostis vetera et ingenita odia satiaverit, ac diu *debitas inferias* Gallicis bustis duces Romani persolverint." Sen. de Benef. V. 16. "Priamus quanto pretio sepeliendum Hectorem redemit, rogavit furentem, supplicavit armato, vitamque suam exponere maluit, ut *Cadaveri debita* non negaret." Cassiod. Var. II. 22. Quantæ erat Religionis in bello cæsorum funera procurare, atque etiam hostium non negligere, abunde discimus ex monumentis, legg. et historiis antiquorum. Vide inter ceteros Guther. de Jure Manium. Grot. de Jure B. ac Pacis, II. 19. Eam sollicitudinem satis expresse indicat lucerna antiqua apud Bellorium. * * * "Addebatur etiam saccus undecimus, in quem tota legio particulam aliquam conferebat, sepulturæ scilicet causa, ut si quis ex contubernalibus decessisset, de illo undecimo sacco ad sepulturam ipsius prometur expensa." Veget. II. 20. Indeque tot monumenta, quæ exstruxerunt commilitones.

D. M.
M. AVRELI. SENECIO
NIS. MIL. COH. V. PR.
P. V. EX.
CAECILIANI. QVI. VIX.
ANN. XXX. M. VLPIVS.
TITVS. COMMANIPVLVS.
ET. HERES. EIVS. CONTV
BERNALI. CARISSIMO.
POSVIT.

Romæ apud Porcarios in ara marmorea.

D. M. S.
C. IVLIVS. CAESAR. LONGINVS.
D. CIL.
C. IVLI. LEIBERTVS.
PERRVPTIS. MONTIBVS. HVC. TANDEM.
VENI. VT. HIC. LOCVS. MEOS. CONTE
GERET. CINERES.
APOLLO. TVAM. FIDEM.
VIXIT. ANNOS XLI. MESS. III.
DIES. XIII.
HOR. NVL.
T. FVLVIVS D. D. L.
COMMILITO. COMMILITON.
VALE. LONGINE. AITERNV.
S. T. T. L.

Genevæ ex Grutero.

Atque inter cetera, quæ ex lege Romana militiæ competebant privilegia, non erant extremæ notæ, quæ ad funus pertinebant. "Cetera item funebria quibus luctus augetur, XII. sustulerunt. HOMINI, inquit, MORTVO NE OSSA LEGITO QVO POST FVNVS FACIAT. Excipit bellicam peregrinamque mortem." Cic. de Leg. II. 60. Hunc titulum Institutionum Decemviralium, ut obiter id commoneam, erudite et enucleate præ ceteris explicat Cl. Raevardus in Comment. ad Legg. XII. Tabb. Hujusmodi quoque fuit, quod discimus ex Digestis. "Si quis in bello ceciderit, et si corpus ejus non compareat, lugebitur." L. fin. §. fin. de his qui not. infam. TAYLOR.

Μιαινομένων] Præstat utique lectio, quam video Codd. exhibere complusculos, μὴ γενομένων. Præstat, inquam, et de Sacris non profano ritu *peractis*, sed *omissis* prorsus et neglectui habitis, uti res postulat, optime dicitur. Quanquam non ignoro hæc verba eleganter aliquando usurpari pro eo, quod dicimus, οὐ καλλιερεῖσθαι. Xen. Hist. Græc. l. 3. Ἐπεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο, ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο πάλιν τῇ τρίτῃ. Ita Plutarch. in Pyrrho: Οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν ἱερῶν τῷ Μανίῳ γενομένων. cum modo dixerat: Μάντεων αὐτὸν οἰωνοῖς καὶ ἱεροῖς ἀποτρεπόντων. Perinde utuntur Latini voce *Litare*. Suet. Aug. c. 96. "Circa Perusiam sacrificio non *litante*, cum augeri hostias imperasset —" et Jul. 81. "Dein pluribus hostiis cæsis cum *litare* non posset, introiit curiam spreta religione." et Plaut. Pœn. II. 1. 8. — "Quoniam *litare* nequeo, abii illinc illico Iratus, vetui exta prosicarier." Ita Herodot.

ἀγαθῶν εἶναι ζῶντας τοὺς ἐχθροὺς τιμωρήσασθαι, ἀπιστούντων δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασι τὴν εὐψυχίαν ἐπιδείκνυσθαι· οὐ δυνάμενοι δὲ τούτων τυχεῖν ἐστράτευσαν ἐπ᾽ αὐτοὺς, οὐδεμιᾶς διαφορᾶς πρότερον πρὸς Καδμείους ὑπαρχούσης, οὐδὲ τοῖς ζῶσιν Ἀργείων χαριζόμενοι, ἀλλὰ τοὺς τεθνεῶτας ἐν τῷ πολέμῳ ἀξιοῦντες τῶν νομιζομένων τυγχάνειν, πρὸς τοὺς ἑτέρους ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἐκινδύνευσαν· ὑπὲρ μὲν τῶν, ἵνα μηκέτι εἰς τοὺς τεθνεῶτας ἐξαμαρτάνοντες πλείω περὶ τοὺς θεοὺς ἐξυβρίσωσιν,
61 ὑπὲρ δὲ τῶν [1] ἑτέρων, ἵνα μὴ πρότερον εἰς τὴν αὑτῶν ἀπέλθωσι πατρίου τιμῆς ἀτυχήσαντες καὶ Ἑλληνικοῦ νόμου στερηθέντες καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἡμαρτηκότες. ταῦτα διανοηθέντες, καὶ τὰς [2] ἐν τῷ πολέμῳ τύχας κοινὰς ἁπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες, πολλοὺς μὲν πολεμίους κτώμενοι, τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον, ἐνίκων μαχόμενοι. καὶ οὐχ
65 ὑπὸ τῆς τύχης ἐπαρθέντες μείζονος παρὰ Καδμείων τιμωρίας ἐπεθύμησαν, ἀλλ᾽ ἐκείνοις μὲν ἀντὶ τῆς ἀσεβείας τὴν

[1] ἑτέρων om. A.

[2] ἐπὶ T. R. A.

Calliop. 60. Ὥστε πιεζομένων τῶν Σπαρτιητέων, καὶ τῶν σφαγιῶν οὐ γινομένων (χρηστῶν interponit Cod. unus importunissimus), ἀποβλέψαντα τὸν Παυσανίην πρὸς τὸ Ἡραῖον τὸ Πλαταιέων ἐπικαλέσασθαι τὴν θεόν — καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι αὐτίκα μετὰ τὴν εὐχὴν τὴν Παυσανιέω ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά. Ubi in posterioribus habes plenam locutionem, atque apud Demosth. pariter in Exord. Concion. 63. Ἐθύσαμεν τῷ Διῒ τῷ Σωτῆρι καὶ τῇ Ἀθηνᾷ καὶ τῇ Νίκῃ, καὶ γέγονε καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ᾽ ὑμῖν τὰ ἱερά. ἐθύσαμεν δὲ καὶ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ἐκαλλιεροῦμεν καὶ ταῦτα. Taylor. Ego vulgatam servo tueorque. Polluebantur enim fana deorum per carnes et ossa cadaverum insepultorum a canibus avibusque rapacibus rapta et per fana tectaque fanorum sparsa et tractata. Reisk.

Ἑτέρων] Non equidem damnabo, tametsi alii pæne omnes in re simili omittere solent. ὑπὲρ μὲν τῶν — ὑπὲρ δὲ τῶν (sine ἑτέρων). prius τῶν h. l. ad Thebanos redit, posterius ad Argivos. Idem.

Μὴ πρότερον] Subaudi πρὶν ἢ τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ αὐτῶν κινδυνεῦσαι. Idem.

Ἀτυχήσαντες — στερηθέντες — ἡμαρτηκότες] Poterat orator horum uno quocunque defungi et omnia complecti. Verum idem Lysias, brevitatis ille assectator tam acer, ut studio concisæ dictionis sæpe in orationis obscuritatem incidat, vocabula præter necessitatem exaggerat idem significantia, cum alias, tum in hac præcipue oratione funebri, ubi numeros captat, quod orationi convenit, qualis hæc est, pompaticæ. Verumtamen hæc ῥητορεία scholæ Isocraticæ pyxides redolens cum ab ingenio Lysiæ reliquis in ejus monumentis demonstrato quamplurimum abhorreat, dudum est, quod suspicari cœpi, hanc funebrem non ejus, sed alius, nescio cujus esse, ut parum movear a constanti antiquitatis testimonio, eam Lysiæ nostro tribuente. Idem.

Ἐλπίδος] Omnes enim homines futurum sperant, ut fatis suis defuncti a superstitibus saltim humentur, etiamsi reliquis honoribus carendum sibi fuerit. Idem.

Τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, κοινὰς ἁπάντων etc.] Pro ἐπὶ notat Schottus (ex Mureto, opinor,) Libros Vett. habere ἐν. Isocrates simpliciter ταῖς κοιναῖς τύχαις, sine mentione *belli*. Markland. ἐν. Cont.

Ἐνίκων μαχόμενοι] Aliter Plutarch. in Thes. et Isocr. in Paneg. Taylor.

Παρὰ Καδμείων] Malim articulum τῶν interponi, ut paulo ante p. 188. 15. Dixerat quidem in continenti πρὸς Καδμείους. sed et ibi τοὺς addendum videtur. Reisk.

Ἀντὶ τῆς εὐσεβείας etc.] Ἀσεβείας re-

ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ἆθλα ὧνπερ ἕνεκα ἀφίκοντο, τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖνι. περὶ μὲν οὖν τοὺς ἀποθανόντας τῶν ἑπτὰ 66
ἐπὶ Θήβας τοιοῦτοι γεγόνασιν.

έ. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς μὲν ἐξ ἀνθρώπων

pono. Taylor. Cont. Conjeceram ἀσεβείας. Et ita Muretus. Sed, nisi fallor, adhuc deest vox αὐτῶν. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν, ἀντὶ τῆς αὐτῶν ἀσεβείας, τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν ἐπεδείξαντο: *sed illis, pro* IPSORUM *impietate*, SUAM *virtutem exhibuerunt*. Markland. Nil videtur opus esse, ut αὐτῶν inseratur, id quod facillime a legente quoque a præmisso ἐκείνοις tacita cogitatione suppleatur. Non solus Lysias, sed omnes omnino Attici, ipsique adeo Latini hanc brevitatem amant, et homines quotquot usquam sunt articulate loquentes. Reisk. Marklandum exscribit Taylorus *in Edit. min.*

Ἆθλα] Præmia laborum in bello exantlatorum. Sic appellat Argivorum cadavera; prout ipse orator exponit, per modum superenarrationis addens τοὺς Ἀργείων νεκρούς. Posui ergo comma pone νεκροὺς, ut pone ἔθαψαν a legente quoque αὐτοὺς facile tacite suppleatur. Reisk.

Ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖνι] Herodot. Calliop. 27. Τοῦτο δὲ Ἀργείους τοὺς μετὰ Πολυνείκεος ἐπὶ Θήβας ἐλάσαντας τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα καὶ ἀτάφους κειμένους στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελέσθαι τε τοὺς νεκροὺς φαμὲν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρης ἐν Ἐλευσῖνι. Ita Aristid. in Eleusin. Ἐν Ἐλευσῖνι τῆς Ἀττικῆς. Nam neutiquam otiosum erat istum τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖνι, cum Cereri Eleusiniæ plura erant templa per Græciam dicata. In Bœotia alterum, ubi contra Mardonium et Persas secunda fortuna pugnatum est, περὶ ποταμὸν Μολόεντα, Ἀργιόπιόν τε χῶρον καλεόμενον, τῇ καὶ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν ἦσται. Herodot. Calliop. 56. In Ionia aliud, ubi eodem pariter die et successu contra Barbaros Græci militarunt, juxta Γαίσωνά τε καὶ Σκολοπόεντα τῆς Μυκάλης, τῇ Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱερὸν, τὸ Φίλιστος ὁ Πασικλῆος ἱδρύσατο, Νείλεῳ τῷ Κόδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστύν. Id. ibid. 96. Nam secundum eundem Historiographum καὶ τόδε ἕτερον συνέπεσε γενόμενον Δήμητρος τεμένεα Ἐλευσινίης παρὰ ἀμφοτέρας τὰς συμβολὰς εἶναι· καὶ γὰρ δὴ ἐν τῇ Πλαταιΐδι παρ' αὐτὸ τὸ Δημήτριον, οὗ ἐγένετο ἡ μάχη καὶ ἐν Μυκάλῃ ἔμελλε ὡσαύτως ἔσεσθαι. Herodot. ibid. 101. Ceterum de his rebus notabiliora quædam infra proferentur ad Orat. c. Andocid. Taylor.

Ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη] Ex Religione, credo, Gentium hæc, quarum disseminata est opinio, Semideorum et Heroum *mortem* non esse vitæ excessum, sed rectam quasi ad cœlum migrationem. Ἐπεὶ δὲ ἀπελθόντος ἐξ ἀνθρώπων Ἡρακλέους ἐζήτει τοὺς παῖδας Εὐρυσθεύς. Pausan. Attic. c. 31. Ἐπεὶ γὰρ Ἡρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον θεὸς ἐκ θνητοῦ γενόμενος. Isocr. in Paneg. Ἐπειδὴ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθησαν. Id. ibid. Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα κ. τ. λ. Apollod. Biblioth. l. 2. Λαβὼν δὲ (Philoctetes) τῆς ὑπουργίας χάριν τὴν τῶν τόξων δωρεὰν ἧψε πυράν. εὐθὺ δὲ καὶ κεραυνῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, ἡ πυρὰ πᾶσα κατεφλέχθη. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν Ἰόλαον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ὀστολογίαν καὶ μηδὲν ὅλως ὀστέον εὑρόντες ὑπέλαβον τὸν Ἡρακλέα τοῖς χρησμοῖς ἀκολούθως ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς μεθίστασθαι. Diod. Sic. l. 4. p. m. 196. fin. "*Abiit ad Deos* Hercules: nunquam abiisset, nisi, cum inter homines esset, eam sibi viam munivisset." Cic. I. Tusc. 32. "Postquam Hercules *migravit* e terris, nepotes ejus," et quæ sequuntur. Serv. ad Virg. Æn. VIII. 341. "Anno octogesimo post Trojam captam, centesimo et vigesimo, quam *Hercules ad Deos excesserat*." Paterc. I. 2. Eandem porro ἀποθεώσεως sententiam peperit de summis Philosophis Veterum Superstitio. Ὁ μὲν οὖν (i. e. *Socrates*) ἐξ ἀνθρώπων ἦν. Laert. in Socrat. Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι. Lysis. Epist. ad Hipparch. Et de Impp. Romanorum adulatio. Hor. III. Carm. 3. 9.

"Hac arte Pollux et vagus Hercules
Enisus arces attigit igneas
Quos inter Augustus recumbens
Purpureo bibit ore nectar."

Add. Inscript. vet. apud Gruter. XLV. 2.

HERCVLI.
AVG.
CONSORTI.
D. N.
AVRELIANI.
INVICTI. AVGVSTI.
RESPVB. PIS.
CVRAM. AGENTE.
C. IVLIO. PRISCIANO. V. C.
DVC. CVR. R. P. PIS. ET. FAN. P. M.

68 ἠφανίσθη, οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, ἐξη-
λαύνοντο δὲ ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, αἰσχυνομένων μὲν
69 τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν, ἀφικό-
μενοι εἰς τήνδε τὴν πόλιν ἱκέται ἐπὶ [1] τῶν βωμῶν ἐκαθέ-

[1] τὸν βωμὸν T. R.

Hoc autem Herculis ad cœlum iter egregie his verbis depingit Ovid. IX. Met. 239.

"Jamque valens et in omne latus diffusa sonabat,
*Securos*que artus, *contemptorem*que petebat
Flamma suum."

Et modo, Jove immortalitatis fidem faciente,

———" Œtæas spernite flammas;
Omnia qui vicit, *vincet* quos cernitis ignes.
Non nisi materna Vulcanum parte potentem
Sentiet; æternum est a me quod traxit, et *expers*
Atque *immune necis*, nullaque domabile flamma.
Idque ego defunctum terra cœlestibus oris
Accipiam." TAYLOR.

Οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ ἔφευγον μὲν Εὐρυσθέα, etc.] Isocrates: οἱ δὲ παῖδες Ἡρακλέους, φεύγοντες τὴν Εὐρυσθέως ἔχθραν etc. Vide et confer totum locum cum hoc Lysiæ. Mox, αἰσχυνομένων μὲν τοῖς ἔργοις, φοβουμένων δὲ τὴν Εὐρυσθέως δύναμιν: verte, *quos quidem puduit factorum Eurysthei, potentiam vero ejus metuebant.* Τοῖς ἔργοις αἰσχυνομένων, sc. Εὐρυσθέως ἔργοις, non *Herculis,* ut male Interpres Brabantus, qui Activo sensu accepit Participium αἰσχυνομένων, oblitus loci istius infra, οὐχ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι, ἢ etc. et aliorum in hac Oratione. Paulo post, καὶ ἠξίουν ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων etc. Isocrates p. 100. ἡγούμεθα τοῖς ἀσθενεστέροις, καὶ παρὰ τὸ συμφέρον, βοηθεῖν, μᾶλλον ἢ τοῖς κρείττοσι, τοῦ λυσιτελοῦντος ἕνεκα, συναδικεῖν. Omnia eadem. MARKLAND.

Τοῖς ἔργοις] Id est, ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις. pudebat quidem eos eorum, quæ fiebant; h. e. ab homine Græco in Græcos hæc statui exempla immanitatis, et Græcos non intercedere. Perinde est, sive cum Marklando ἔργα illa ad Eurystheum referas, ut sit *facinorum Eurysthei,* an cum cæteris quoque Græcis communices, qui Eurystheum ita inulto sævire in Heraclidas ipsisque sibi insultare sinerent, ut sit, *pudebat quidem Græcos ignaviæ suæ, et immemoris erga Herculem animi sui,* cujus liberos expellerent et pæne proderent hosti eorum. REISK.

Ἐπὶ τὸν βωμὸν] Displicet vehementer lectura Codd. Ioann. et Coisll. duorum, ἐπὶ τῶν βωμῶν. Non animadverterunt sacrilegi illi novatores, quibus ἐπὶ τὸν βωμὸν καθίζεσθαι nove et quasi parum grammatice dictum videbatur, unicam et celeberrimam Aram *Misericordiæ* sc. quam Heraclidarum fortunæ memoriæ consecrarunt, hic necessario intelligendam venire. Τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ ἐλεοῦ βωμὸν καταφυγόντας. σχ. ad Aristoph. Equit. 1148. Διωκόμενοι δὲ ἦλθον εἰς Ἀθήνας καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν ἠξίουν βοηθεῖσθαι. Apollodor. Biblioth. l. 2. Ἐδέξαντο καὶ Ἀθηναῖοι Δήμητραν φεύγουσαν καὶ Διόνυσον μετοικοῦντα, καὶ τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἀλωμένους, ὅταν καὶ τὸν ἐλέου ἐστήσαντο βωμὸν, κ. τ. λ. Philostrat. Epist. 70. Πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν τῶν Ἡρακλειδῶν προσπεφευγότων, Ἀθηναῖοι μὴ ἐκδιδόντες αὐτοὺς πρὸς Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Zenob. Cent. II. 61. "Postquam Hercules migravit e terris, nepotes ejus timentes insidias eorum, quos avus afflixerat, Athenis sibi primum Asylum, hoc est, *templum Misericordiæ,* collocarunt." Serv. ad VIII. Æn. 341. "Primi Heraclidæ condidere Asylum Athenis sub titulo Clementiæ." Pompon. Sabin. ad II. Æn. 761. Laudatissima fuit hæc ara et Atheniensibus in ingentem gloriam cessit, qui *primi* et quidem diutissime *soli* Aram Misericordiæ statuere. Ἀθηναίοις δὲ ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἄλλα ἐστὶν οὐκ ἐς ἅπαντας ἐπίσημα, καὶ ἐλέου βωμὸς, ᾧ μάλιστα θεῶν ἐς ἀνθρώπινον βίον καὶ μεταβολὰς πραγμάτων, ὅτι ὠφέλιμος, μόνοι τιμὰς Ἑλλήνων νέμουσιν Ἀθηναῖοι. Pausan. Attic. c. 15. Καὶ οἱ πρῶτοι βωμὸν ἐλέου καθιδρυσάμενοι τοῦτον ἐν τῇ πόλει τῶν Συρακουσίων εὑρήσουσιν. Diod Sic. l. 13. p. m. 342. Εὐδοκιμῶ δὲ παρ' αὐταῖς, θάλατταν Ἑλληνικὴν διηγούμενος, καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων μυθολογῶν καλὰ, πῶς Ἠλεῖοι πανηγυρίζουσι, πῶς Δελφοὶ θεσπίζουσι, τίς ὁ παρ' Ἀθηναίοις ἐλέου βωμός. Philostrat. in v. Pollux. Porro autem credibile est hunc Ἐλεὸν non alium fuisse a Jove, qui Μειλίχιος, Ἱκέσιος et Ξένιος passim audit,

ζοντο· ἐξαιτουμένου δὲ αὐτοὺς Εὐρυσθέως, Ἀθηναῖοι οὐκ 70
ἠθέλησαν ἐκδοῦναι, ἀλλὰ τὴν Ἡρακλέους ἀρετὴν μᾶλλον
ᾐδοῦντο ἢ τὸν κίνδυνον τὸν ἑαυτῶν ἐφοβοῦντο, καὶ ἠξίουν 71
ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι
μᾶλλον ἢ τοῖς δυναμένοις χαριζόμενοι τοὺς ὑπ' ἐκείνων ἀδι- 72
κουμένους ἐκδοῦναι. ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ

et in Foro Civitatum poni solebat. Aliter non concordabunt verba Euripidis de his ipsis Heraclidis.

Ἱκέται δ' ὄντες ἀγοραίου Διὸς
Βιαζόμεσθα, καὶ στέφη μιαίνεται.

Heraclid. 70.

Hoc fortasse voluit σχ. Aristoph. Equit. 498. Ὡς Ζεὺς Ξένιος ἢ Μειλίχιος, ἢ Φίλιος, οὕτως Ἀγοραῖος. Cultu erat notabilis hujus cognominis Deus tum Athenis, Ἀγοραίου Διὸς βωμὸς Ἀθήνησιν. Hesych. Ὥσπερ ὁ δοθεὶς ἔτι παιδὸς ὄντος αὐτοῦ (Socrate) τῷ πατρὶ χρησμὸς ἀπεθέσπισεν. ἐᾶν γὰρ αὐτὸν ἐκέλευσεν ὅ,τι ἂν ἐπὶ νοῦν ἴῃ πράττειν, καὶ μηδὲ βιάζεσθαι, μηδὲ παράγειν, ἀλλ' ἐφιέναι τὴν ὁρμὴν τοῦ παιδὸς, εὐχόμενον ὑπὲρ αὐτοῦ Διῒ ἀγοραίῳ, καὶ Μούσαις. Plutarch. de gen. Socrat. Tum in exteris Civitatibus. Καὶ ἐμουνάρχησε χρόνον ἐπ' ὀλίγον· οἱ γάρ μιν Σελινούσιοι ἐπαναστάντες ἀπέκτειναν καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν. Herodot. Terpsich. 46. At non Selinuntis solum, sed Elidis, et in Sparta, alibique. V. Pausan. in Eliac. in Lacon. Æsch. Eumenid. 979. Tum autem in fide et clementia totus est Jupiter. Οἱ δεόμενοι προτεῖναι εἰώθασι Δία ἱκέσιον· οἱ δὲ συνοικοῦντες ἐφέστιον· οἱ δὲ φίλοι φίλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι ἑταιρεῖον· οἱ δὲ ξένοι ξένιον· οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες ὅρκιον· οἱ δ' ἀδελφοὶ ὁμόγνιον. σχ. Euripid. ad Hecub. 345. Περιημεκτέων δὲ τῇ συμφορῇ δεινῶς ἐκάλεε μὲν Δία καθάρσιον, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἴη, ἐκάλεε δὲ ἐπίστιόν τε καὶ ἑταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν. Herodot. Clio, 44. Οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ ξένος (l. ξένιος) οὔτε γονέων ἀρὰς ὁ γενέθλιος οὕτω διώκει καὶ μέτεισι ταχὺ, ὡς κ. τ. λ. Plutarch. Amator. Post hæc quæ diximus ἐμφατικώτερον videbitur illud Luciani in Timone. Φίλος δε ἢ ξένος, ἢ ἑταῖρος, ἢ ἐλέου βωμὸς, ὕθλος πολύς. Neque fortasse χάριτι τῶν ἀμφιβόλως dictorum destitui illud quoque Aristoph. Equit. 408.

Ἦ μήποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι
παραγενοίμην.

Redeo ad delicias hominum Librarios, qui phrasin concoquere non potuerint. Atqui ita passim quamplurimi. Ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουνυχιάσιν. Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν κ. τ. λ. (Ita enim lecturus sum, ubi isthic loci pervenero, nec parum fœnerabitur illa emendatio ex iis, quæ hic dicuntur.) N. c. Agorat. Καθίζειν enim ἐπὶ τὸν βωμὸν est eo confugere animo sedendi supplicandique. Ἔρχεται γυμνὸς εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καθίζει ἐπὶ τὸν βωμὸν τὸν τῆς μητρὸς τῶν θεῶν. Æsch. c. Timarch. Πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων. Thuc. III. 70. Ἱκέται ἱζέμενοι ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐδίδοσαν σφέας αὐτούς. Herodot. Erat. 108. Eadem pariter ratione N. infra Ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν. Et Herodot. Uran. 50. Αὐτέων ἐκλελοιπότων ἐς Πελοπόννησον, σωθῆναι ἐς Αἴγιναν. Atque Idem Erato 24. Σκύθης δὲ ὁ τῶν Ζαγκλαίων μούναρχος ἐκ τῆς Ἴνυκος ἐκδιδρήσκει ἐς Ἱμέραν, ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ἐς τὴν Ἀσίαν. Similiter Dionys. Halic. l. 1. Antiqq. Rom. Ὀλίγους δέ τινας ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ ἄντρον ἀποκρύπτεται. Cui consonat Cæs. B. Gall. I. 12. "Reliqui sese fugæ mandarunt atque *in proximas silvas abdiderunt*." Sueton. August. c. 16. "Nec prius surrexisse ac militibus *in conspectum fuisse* quam a M. Agrippa fugatæ sint hostium naves." Cic. pro L. Manil. 13. "Quid nobilissimas urbes — commemorem, cum vestros portus atque eos portus, quibus vitam et spiritum ducitis, *in prædonum fuisse potestatem* sciatis." Vid. Casaub. ad Suet. l. c. et Gell. I. 7. TAYLOR. Ἐπὶ τὸν βωμὸν reliqui, convitio Taylori perterrefactus; verumtamen est, quod ejus ægre feram, et rursus est in altera lectione, quod præferam. A lectione ἐπὶ τὸν βωμὸν ægerrime fero ἐλέου abesse. Res foret alia, si non alia, præterquam Misericordiæ, ara Athenis fuisset. Ergone in posterum legemus ἐπὶ τὸν ἐλέου βωμόν? Ego vero facio cum istis, qui ἐπὶ τῶν βωμῶν dant. Heraclidæ ad aras deorum alii aliorum confugiebant, in iisque considebant. REISK.

Ἐπιστρατεύσαντος δ' Εὐρυσθέως μετὰ τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων etc.] Isocrates p. 100. Πελοποννησίων δὲ τοὺς μετ' Εὐρυσθέως εἰς τὴν χώραν ἡμῶν εἰσ-

τῶν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ Πελοπόννησον ἐχόντων, οὐκ ἐγγὺς
τῶν δεινῶν γενόμενοι μετέγνωσαν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν εἶχον
73 γνώμην ἥνπερ πρότερον, ἀγαθὸν μὲν οὐδὲν ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ
πατρὸς αὐτῶν πεπονθότες, ἐκείνους [1] τ' οὐκ εἰδότες ὁποῖοί
τινες ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι· δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι,
οὐ προτέρας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς Εὐρυσθέα, οὐδὲ
κέρδους προκειμένου πλὴν δόξης ἀγαθῆς, τοσοῦτον κίνδυνον
ὑπὲρ αὐτῶν ἤραντο, τοὺς μὲν ἀδικουμένους ἐλεοῦντες, τοὺς
δ' ὑβρίζοντας μισοῦντες, καὶ τοὺς μὲν κωλύειν ἐπιχειροῦντες,
τοῖς δ' ἐπικουρεῖν ἀξιοῦντες, ἡγούμενοι ἐλευθερίας μὲν ση-
μεῖον εἶναι μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας, δικαιοσύνης δὲ τοῖς ἀδι-
κουμένοις βοηθεῖν, εὐψυχίας δ' ὑπὲρ τούτων ἀμφοτέρων, εἰ
74 δέοι, μαχομένους ἀποθνήσκειν. τοσοῦτον δ' ἐφρόνουν ἀμφό-
τεροι, ὥσθ' οἱ μὲν μετ' Εὐρυσθέως οὐδὲν παρ' ἑκόντων
ἐζήτουν εὑρίσκεσθαι, Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἠξίουν Εὐρυσθέα 192. 1
[2] αὐτὸν ἱκετεύοντα τοὺς ἱκέτας [3] αὐτῶν ἐξελεῖν. παραταξά-

[1] δ' R. A. [2] αὐτοὶ ἱκετεύοντες A. [3] αὑτῶν A.

βαλόντας, ἐπεξελθόντες ἐνίκησαν μαχόμενοι. Vides, ut, mutatis aliquot vocabulis, idem dicit uterque. Markland.

Ἐκείνους τ' οὐκ εἰδότες] Hæc librorum vulgatorum est lectio, prima specie illa quidem veritatem assimulans, diligentius autem ubi inspexeris et membra inter se comparaveris, et constructionem articulatim fueris persecutus, intelligas recte monere codices δ' pro τ' sufficientes. quod exemplum ego sum imitatus. Probe factum si neges, demonstratum dabo, proximum superius μὲν non habere δὲ sibi respondens. Fac enim verum esse τε, et illi μὲν respondere δὲ, quod legitur pone δίκαιον, cernes, pro ἤραντο paulo post leg. esse ἄρασθαι, et tum aliquid sententiæ deesse. Verum bene habet ἤραντο, et a verbis δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι nova init sententia. Mutandum igitur τε cum δὲ, ut feci. Reisk.

Ἄνδρες ἔσονται γενόμενοι] Cohæret ἄνδρες non cum ἔσονται, sed cum γενόμενοι. ἄνδρες γενόμενοι idem est atque ἀνδρωθέντες. Idem.

Δίκαιον δὲ νομίζοντες εἶναι] Scil. τοῦτο, illud, de quo in continenti commemorat, scil. τὸ ἄρασθαι τοσοῦτον κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἡρακλειδῶν. Idem.

Μετ' Εὐρυσθέως] F. παρὰ vel περὶ Εὐρυσθέα. Taylor. In Aug. est παρ' Εὐρυσθέως. et nullus dubito eandem in Barocc. quoque olim fuisse. Neque improbabilis hæc est lectio. οἱ παρ' Εὐρυσθέως scil. πεμφθέντες sunt legati ab Eurystheo ad Athenienses missi. Reisk. Nemo nescit οἱ μετ' Εὐρυσθέως idem valere ac Εὐρυσθεὺς simplex. Auger.

Παρ' ἑκόντων] Scil. τῶν Ἀθηναίων. legati Eurysthei nihil studebant per gratiam ab Atheniensibus consentientibus et ultro dantibus impetrare. bene habet hic locus. Qui libri ἀκόντων dant, qui numero sunt multi, suspicor in illis fuisse, non simplex οὐδὲν, sed οὐδὲν οὐ. *nihil non*, h. e. omnia ab invitis extorquere conabantur. Reisk.

Αὐτὸν ἱκετεύοντα, τοὺς ἱκέτας αὑτῶν ἐξελεῖν] Lego: Ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἠξίουν, Εὐρυσθέα αὐτοὶ ἱκετεύοντες, τοὺς ἱκέτας αὑτῶν ἐξελαύνειν. *Athenienses vero non dignarentur, ipsi supplices Eurystheo facti, suos supplices expellere.* Schottus quoque conjecerat ἱκετεύοντες. Markland. Εὐρυσθέα αὐτὸν ἱκτεύοντες, τοὺς ἱκέτας ἑαυτῶν ἐξελεῖν. Cont. Bene videtur h. l. habere. Eurystheum, qui ipse tantum non supplex rogaret, (Heraclidas scil. sibi dedi) supplices sibi factos homines ereptum ire. Reisk. Quæ interpretatio (sc. Reiskiana) plane contrarium est veterum hac de re narrationibus. Omnes enim referunt, Eurystheum vi supplices eripere Atheniensibus voluisse, tyrannum superbum, qui ad preces non desc ideret. Locum arbitror integrum fore, si unam addamus particulam ἄν: Εὐρυσθέα ἂν αὐτὸν ἱκετεύ-

μενοι δ' ἰδίᾳ δυνάμει τὴν ἐξ ἁπάσης Πελοποννήσου στρατιὰν 75
ἐλθοῦσαν ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τῶν [1] Ἡρακλέους παίδων
τὰ μὲν σώματα εἰς ἄδειαν κατέστησαν, ἀπαλλάξαντες δὲ
τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ [2] δὲ τὴν τοῦ
πατρὸς ἀρετὴν [3] ἐκείνους τοῖς αὑτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. 76
τοσοῦτον δὲ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρός·
ὁ μὲν γὰρ, καίπερ ὢν ἀγαθῶν πολλῶν αἴτιος ἅπασιν ἀν-
θρώποις, ἐπίπονον καὶ φιλόνεικον καὶ φιλότιμον αὑτῷ κα-
ταστήσας τὸν βίον, τοὺς μὲν ἄλλους ἀδικοῦντας ἐκόλασεν,
Εὐρυσθέα δὲ καὶ ἐχθρὸν ὄντα καὶ εἰς αὐτὸν ἐξαμαρτάνοντα
οὐχ οἷός τε ἦν τιμωρήσασθαι· οἱ δὲ παῖδες αὐτοῦ διὰ τήνδε
τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ εἶδον ἡμέρᾳ τήν θ' ἑαυτῶν σωτηρίαν καὶ
τὴν τῶν ἐχθρῶν τιμωρίαν.

ς'. Πολλὰ μὲν οὖν ὑπῆρχε τοῖς ἡμετέροις προγόνοις μιᾷ γνώμῃ χρωμένοις περὶ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. [4] ἥ τε γὰρ

[1] Ἡρακλέους om. T. [2] δὲ om. T. R. A. [3] ἐκείνους δὲ τοῖς T. R. A. [4] ἡ μὲν γὰρ R.

οντα — *Athenienses vero supplices sibi eripere Eurystheum non passi essent, licet supplex id rogasset Eurystheus.* Ita describitur animorum summa contentia utriusque partis, et est antithesis quædam, qualibus hunc Rhetorem delectari supra monui. SLUITER.

Τοὺς ἱκέτας] Lectionem retinuimus utpote longe integerrimam, quam ex suis Codd. expresserunt Ald. et Steph. Mirum est, quantum varient ceteri. Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξελεῖν. Coisl. 2. Discrepantius adhuc Cod. alius, quem visit Stephanus, et Cant. noster. [nec non Aug.] Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Similiter fere Baroc. Τοὺς ἱκετεύοντας παρ' αὐτῶν ἐξαιτεῖν, cum ἐξελεῖν tamen a manu secunda: et Ioan. ἢ τοὺς ἱκετεύοντας παρ' ἑαυτῶν ἐξαιτεῖν. Sibi soli visus est aliquid agere cum pro αὐτὸν ἱκετεύοντα reposuit αὐτὸν ἱκετεύοντες Schottus, loco non intellecto, ut usu venit. Deficit præterea in Baroc. ante αὐτὸν ἱκετεύοντα integra, uti videtur, linea, quam propter Cod. corruptelam difficile erit determinare. Ita enim ordinantur.

φοτέρων, εἰ δέοι; μαχομένους . . . . . lacerato folio.
δ' ἐφρόνουν ἀμφότεροι ὥσθ' οἱ π . . . . .
αὐτὸν ἱκετεύοντα κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐξελεῖν] *Eripere, servare.* Melius fortasse legeretur ἐξελέσθαι. AUGER.

Τῶν παίδων] Τῶν Ἡρακλέους παίδων. CONT.

Ἀπαλλάξαντες] Ita hunc locum lubentissime legerim, aliorum exemplarium aliis in partibus auctoritate fretus: Ἀπαλλάξαντες δὲ τοῦ δέους καὶ τὰς ψυχὰς ἠλευθέρωσαν, διὰ δὲ τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν (Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς Cod. Steph. quod supra erat desideratius ad Codd. συμφωνίαν) ἐκείνους τοῖς αὑτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. Τοσοῦτον δὴ εὐτυχέστεροι παῖδες ὄντες ἐγένοντο τοῦ πατρός. TAYLOR.

Ἐκείνους] Dubium, quo referatur. Nihil si desit, necesse est, ut ad Heraclidas redeat. Sed illis videtur αὐτοὺς, quam ἐκείνους convenientius esse, quod pronius ad Peloponnesios vergat. Quod si ita est, suspicer hanc ferme sententiam deesse: ἐκείνους μὲν οὖν μάχῃ κρατηθέντας σὺν αἰσχύνῃ ἐκ τῆς ἑαυτῶν ἐξέβαλον, τούτους δὲ τοῖς ἑαυτῶν κινδύνοις ἐστεφάνωσαν. illos quidem igitur (Peloponnesios puta, Eurysthei copias) acie victos cum dedecore solo suo depulerunt, hos vero (Herculis liberos) laboribus et periculis suis coronabant, h. e. victores reddebant. victorum enim insignia erant coronæ. REISK. Malim αὐτούς. deinde ἐστεφάνωσαν, *coronaverunt*, i. e. victores effecerunt. AUGER.

Τὴν πόλιν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ] Insere Præpositionem, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ: ut Orat. I. τὴν θεράπαιναν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. etc. et passim. MARKLAND. AUGER.

Ἡ μὲν γὰρ] Sic dedi de meo. vulgati dant ἥτε γάρ. huic μὲν respondet δὲ, quod pone πρῶτοι legitur p. 196. 4. REISK.

ἀρχὴ τοῦ βίου δικαία· οὐ γάρ, ὥςπερ οἱ πολλοί, παν-
ταχόθεν συνειλεγμένοι καὶ ἑτέρους ἐκβαλόντες τὴν ἀλλο-
77 τρίαν ᾤκησαν, ἀλλ᾽ αὐτόχθονες ὄντες τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο
μητέρα καὶ πατρίδα. πρῶτοι δὲ καὶ μόνοι ἐν ἐκείνῳ τῷ
χρόνῳ ἐκβαλόντες τὰς παρὰ σφίσιν αὐτοῖς δυναστείας
δημοκρατίαν κατεστήσαντο, ἡγούμενοι τὴν πάντων [1] ἐλευθε-
ρίαν ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην, κοινὰς δ᾽ ἀλλήλοις τὰς ἐκ
τῶν κινδύνων ἐλπίδας ποιήσαντες ἐλευθέραις ταῖς ψυχαῖς
ἐπολιτεύοντο, νόμῳ τοὺς ἀγαθοὺς τιμῶντες καὶ τοὺς κακοὺς
78 κολάζοντες, ἡγησάμενοι θηρίων μὲν ἔργον εἶναι ὑπ᾽ ἀλ-
λήλων βίᾳ κρατεῖσθαι, ἀνθρώποις δὲ προσήκειν νόμῳ μὲν
[2] ὁρίσασθαι τὸ δίκαιον, λόγῳ δὲ πεῖσαι, ἔργῳ δὲ τούτοις ὑπη-
ρετεῖν, ὑπὸ νόμου μὲν [3] βασιλευομένους, ὑπὸ λόγου δὲ [4] διδα-
σκομένους.

ζ΄. Καὶ γάρ τοι καὶ φύντες καλῶς καὶ γνόντες ὅμοια,

[1] ἐλ. καὶ ὁμόν. A.
[2] ὁρίσαι T. A.
[3] βασιλευομένοις T. A.
[4] διδασκομένοις T. A.

Πανταχόθεν συνειλεγμένοι] Desunt hæc verba in Baroc. non recte. "Quippe non advenæ, neque *passim collecta populi colluvies* originem urbi dedit, sed eodem innati solo, quod incolunt, et quæ illis sedes, eadem origo est." Justin. II. 6. TAYLOR.

Τὴν αὐτὴν ἐκέκτηντο μητέρα καὶ πατρίδα] Placuit hoc Isocrati Paneg. p. 88. μόνοις γὰρ ἡμῖν τῶν Ἑλλήνων τὴν αὐτὴν τροφὸν καὶ πατρίδα καὶ μητέρα καλέσαι προσήκει. Quin et quæ præcedunt, ex nostro plane exscripta sunt. MARKLAND.

Ἡγούμενοι τὴν πάντων ἐλευθερίαν, ὁμόνοιαν εἶναι μεγίστην] Dubitari posse puto de sensu et veritate hujus γνώμης. Multo dilucidius, ut mihi videtur, foret, ἡγούμενοι τὴν πάντων ὁμόνοιαν (vel ἰσονομίαν) ἐλευθερίαν εἶναι μεγίστην. Isocrates Panath. p. 532. αὐτοὺς δ᾽ οὐδὲν τούτων ποιεῖν, ἀλλὰ παρὰ σφίσι μὲν αὐτοῖς ἰσονομίαν καταστῆσαι, καὶ δημοκρατίαν τοιαύτην, οἵανπερ χρὴ τοὺς μέλλοντας ἅπαντα τὸν χρόνον ὁμονοήσειν. Lucianus Dial. p. 314. ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάνυ δημοτικόν. Nisi malis, τὴν πάντων ἐλευθερίαν, εὐνομίαν εἶναι μεγίστην: ut idem Lucianus Hermot. p. 520. ξὺν εὐνομίᾳ, καὶ ἰσότητι, καὶ ἐλευθερίᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς. Demosthenes περὶ παραπρ. ex Elegiis Solonis:

Εὐνομία δ᾽ εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ᾽ ἀπο-
φαίνει.

MARKLAND. Mihi probabile videtur, Lysiam dedisse τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν, εὐδαιμονίαν εἶναι τὴν μεγίστην. libertatem et concordiam civium omnium, summam esse felicitatem. REISK.

Ὁρίσαι] Ὁρίσασθαι Ioan. Baroc. (quibus accedit Cant. ὁρίσασθε). Rectius fortasse. Νῦν οὖν πάλιν σαφέστερον ὁρίσαι. Plat. Charmid. Καὶ καλῶς γε νῦν ὁρίζῃ, ὦ Σώκρατες, ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν. Id. Gorg. Αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι κακῶς ὁρίζονται τὸ ἐλεύθερον. Aristot. 5. Polit. TAYLOR. Ego dedi ὁρίσασθαι. id est, operam dare, ut certi termini rerum agendarum cavendarumque sibi a legibus præfiniantur, eosque terminos sibi pati constitui, iisque se circumscribi. REISK.

Τούτοις] Legi puta, et orationi, seu rationi oratione declaratæ et proditæ. ambabus famulari opera præstanda, seu ministerio exsecutionis eorum, quæ seu a lege imperantur, seu ab oratione commendantur atque persuadentur. REISK. Np. νόμῳ καὶ λόγῳ. AUGER.

Γνόντες ὅμοια] Potest hæc sententia gemino modo exponi. aut (1) sentientes similiter, h. e. καλὰ vel καλῶς, quod modo præcessit. id est, præclare et honeste. aut (2) concordantes inter se. ὅμοια γνόντες ἑαυτοῖς, seu τὰ αὐτὰ φρονοῦντες ἅπαντες ὁμοθυμαδόν. priorem exponendi rationem videtur Taylor secutus esse. posteriorem ego præferam. Contendit enim orator hoc

πολλὰ μὲν καλὰ καὶ θαυμαστὰ οἱ πρόγονοι τῶν ἐνθάδε 79
κειμένων εἰργάσαντο, ἀείμνηστα δὲ καὶ μεγάλα καὶ παν-
ταχοῦ οἱ ἐξ ἐκείνων γεγονότες τρόπαια διὰ τὴν αὐτῶν
ἀρετὴν κατέλιπον. μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος 80

loco planum facere, e libertate et concordia civium, quarum illa ex hac exsistat, felicitatem summam coalescere. Reisk.

Μόνοι] Vulg. *μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάντων τῶν τῆς Ἑλλάδος — διεκινδύνευσαν.* Non abeo a receptis sine gravissimo rationum momento, quas, amabo, mecum expendite. Primum istud *ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος* præter lectionis necessitatem Codicum etiam est plurium et præstantiorum, Ioan. Cant. Baroc. Steph. Muret. et Coisl. 2. [et Aug.] a qua scripturà item non longe abest solus nostrorum qui superest Coislinianorum alter. Ea erat Manutii fortuna, ut ex infinita pene varietate Exemplarium hujus orationis, in ea sola incideret, quæ erant cum corruptelis impuriora, tum crebriora lacunis. Quod si iidem Codd. vel etiam editi præ se tulissent *ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων,* vel id non invitus recepissem. Οἰόμενοι δεῖ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ Ἕλλησιν ὑπὲρ Ἑλλήνων μάχεσθαι, καὶ Βαρβάροις ὑπὲρ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων. Plat. Menex. In ceteris autem *στενὸν* istud, ut dicitur, *ἐρώτημα* ab iis exspecto, qui *cornicum oculos ament configere,* cur eam vett. Codd. auctoritatem, quam in superioribus tanti feci, jam hebescere et nullius fere pretii esse sinam? Reperitur enim in Codd. Steph. Muret. Baroc. a manu altera, et Cant. pro *μόνοι, μύριοι,* fidemque habet ex historia. "Instructis *decem millibus* civium et Platæensibus auxiliaribus mille adversus sexcenta millia hostium in campos Marathonios in prœlium egrediuntur." Justin. II. 9. Deinde istud *δὶς ἐκινδύνευσαν,* quod prætulimus, nihil adeo præ se fert, nisi unius Cod. Mureti solitudinem. De *μύριοι* postea videbimus, districto prius Mureto, qui *utramque* lectionem, tam *μύριοι,* quam *μόνοι,* posse ait defendi. Quid hoc ad Criticen, ubi *alterutra* solummodo est admittenda, nisi *utramque* existimet ab auctoris manu esse profectam? In momentis inæqualibus vulgaris erat et quotidianæ laudis, si tamen laudis esset, quo vergat pondus videre. Hoc illud erat profecto, ubi ingenii aciem acueres. Δὶς itaque *ἐκινδύνευσαν* malim quam *διεκινδύνευσαν,* quia in hoc quasi limine et summa narrationis aditum sibi quærit Orator ad utramque historiam rerum, sc. tum Marathone tum Salamine gestarum, non ad unam solam exornandam. Neque me piget lectionis, quod hæc videantur veritate historica destitui. Hoc erat certe Oratori condonandum. Memineris hæc non ad *fidem,* sed ad *gloriam* esse dicta, atque optimum quemque in patria pro patria dicentem suorum civium *fortunæ* impune posse esse *fabrum.* Οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν, ut scite dicitur. Hoc in aliis præter nostrum cernitur. Ἐκεῖνοι τὸν ἐξ ἁπάσης τῆς Ἀσίας στόλον ἐλθόντα μόνοι δὶς ἠμύναντο, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Demosth. in Epitaph. Accedit testis non contemnendus, utpote non studio patriæ abductus, Historicus Halicarnassensis, qui suam sententiam de posteriore Persarum expeditione *ἐπίφθονον μὲν πρὸς τῶν πλεόνων,* ut ipse ait, sed *τῇγε ἐφαίνετο ἀληθὲς,* ita exponit: Νῦν δὲ Ἀθηναίους ἄν τις λέγων σωτῆρας γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι τἀληθές· οὗτοι γὰρ ἐπὶ ἑκάτερα τῶν πρηγμάτων ἐτράποντο, ταῦτα ῥέψειν ἔμελλε. ἑλόμενοι δὲ Ἑλλάδα περιεῖναι ἐλευθέρην, τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν τὸ λοιπὸν ὅσον μὴ ἐμήδισε, αὐτοὶ οὗτοι ἔσαν οἱ ἐπεγείραντες καὶ βασιλῆα μετά γε θεοὺς ἀνωσάμενοι. Herodot. Polymn. 139. Recte editi, non *ἀπωσάμενοι,* ut conjecit Stephanus. Ἀνώσαντες, ἀναστρέψαντες. Hesych. Et alibi Herodot. Uran. sc. 109. Νέφος τοσοῦτον ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι. Hæc si constiterint, de *μύριοι* nemo deinde verbum unicum addiderit. Nam ut de prœlio Marathonio stricte, atque profecto exactius, quam oratorem decuit, dici poterat, ita Salaminio nullo modo competere queat. Et vegetior certe est oppositio, *μόνοι ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος,* quam *μύριοι πρὸς πολλὰς μυριάδας.* Non est enim obscurum Lysiam nostrum, ut vulgus Atheniensium Scriptorum semper solebat, id in oratione obstinate contendere, ut omnibus planum faceret, Athenienses eam in bellicis rebus auctoritatem, istud *τὸ ἄλλοις προηγεῖσθαι,* neque sine jure vindicasse, neque gessisse sine gloria. Ita in iis, quæ mox sequentur: Ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς — ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον, καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἡγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος. Et paucis interjectis: Ὧν ἕνεκα δεῖ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡγεμόνας τῶν πόλεων γίγνεσθαι. Sic Plato Menex. ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι τοῖς ἄλλοις γενόμενοι, ὅτι οὐκ ἄμαχος εἴη ἡ Περσῶν δύναμις. Et alii sæpe. Οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν

82 πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων [1]διεκινδύνευσαν. ὁ
γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν
ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων καὶ τὴν Εὐρώπην [2]δουλώσασθαι,
ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιάν. ἡγησάμενοι δὲ, εἰ
τήνδε τὴν πόλιν ἢ ἑκοῦσαν φίλην ποιήσαιντο ἢ ἄκουσαν κα-
ταστρέψαιντο, ῥᾳδίως τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἄρξειν, ἀπέ-
83 βησαν εἰς Μαραθῶνα, νομίσαντες οὕτως ἂν ἐρημοτάτους
εἶναι συμμάχων τοὺς [3]Ἕλληνας, εἰ ἔτι στασιαζούσης τῆς
Ἑλλάδος, ᾧ τινὶ χρὴ τρόπῳ τοὺς ἐπιόντας ἀμύνασθαι, τὸν
κίνδυνον ποιήσαιντο. ἔτι δ' αὐτοῖς ἐκ τῶν προτέρων ἔργων
84 περὶ τῆς πόλεως τοιαύτη δόξα παρειστήκει, ὡς εἰ μὲν πρό-
τερον ἐπ' ἄλλην πόλιν [4]ἴασιν, ἐκείνοις καὶ Ἀθηναίοις πο-

[1] δὶς ἐκινδύνευσαν T. [2] δουλώσεσθαι T. R. A. [3] Ἀθηναίους A. [4] ἴωσιν T. R. A.

Μαραθῶνι νικήσαντες μάχην καὶ μόνοι τὴν τῆς Ἀσίας ἁπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Heraclid. Pontic. apud Athenæum l. 12. init. Taylor. MS. Steph. μύριοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδας etc. recte, quod ad ultima: malo μύριοι. Hæc quoque tacite mutuatus est Isocrates Paneg. p. 113. πρὸς τοὺς ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος καταφρονήσαντας ἀπήντων, τὴν οἰκείαν δύναμιν ἔχοντες, id est, μόνοι. Markland. ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος. Cont. μόνοι servandum esse, quamvis μύριοι quoque contemnendum non sit, ex opposito patet, quod est inter μόνοι et ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, vel, quod aliis in libris fuisse videtur, ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων. Tota hæc oratio ex antithetis est contexta, quorum perpetuitas, una cum frigore, tædium creat. Sophistæ tamen si μύριοι nolis eripi, sic possis legere: μόνοι γὰρ ὑπὲρ ἁπάσης Ἑλλάδος, μύριοι ὄντες, πρὸς πολλὰς μυριάδας τῶν βαρβάρων διεκινδ. Duo sic habebis antitheta pro uno, primum μόνοι cum ἁπάσης comparatum, alterum μύριοι cum πολλὰς μυριάδας. Sophista id ego equidem haud arbitrer indignum, qui nulli rei magis studuisse videtur, quam ut artifex antithetorum haberetur. Reisk.

Διεκινδύνευσαν] Revocavi veterem hanc probamque lectionem vulgatorum, repudiata ea, quam Tayloriana editio exhibet, scil. δὶς ἐκινδ. Non enim bis, sed ter Græci domi suæ cum Persis conflixerunt, Marathone, ad Salaminem, et ad Platæas. quas tres pugnas Noster quoque eodem exsequitur ordine. Idem.

Πεντήκοντα μυριάδας] Aut jactantia hæc est oratoria, aut lapsus memoriæ, aut inscitia rerum gestarum. Non ad Marathona, sed decennio post ad Salamina tot Persæ dicuntur cum Græcis pugnasse. Idem.

Ἡγησάμενοι] Tametsi μυριάδες præcessit, quod est generis fœminini, quia tamen Persæ designantur, ideo accommodatur oratio ad designatum, πρὸς τὸ σημαινόμενον, ut vulgo usurpant. Idem. Np. οἱ Πέρσαι. Auger.

Περιειστήκει] [sic vulgati libri et Aug.] Optimo Cod. optimus Coisl. 2. παρειστήκει, et Baroc. itidem a manu secunda. Εἰ οὖν τινὶ ὑμῶν τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ. Andocid. de Myster. p. 8. Immo adeo totus est hujus loci, cumque quem volumus sensum profert, ut istud δόξα vel γνώμη, quibus aliquando junctum reperitur, impune abesse sinat. Ἔτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν παρέστη μοι μηδὲν φροντίζειν. N. de S. Oliva. Καὶ μηδενὶ τοῦτο παραστῇ, ὡς Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγορῶ. Id. c. Eratosth. Οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν, ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὓς ἀκούω. Demosth. Olynth. 3. statim exorsus. Ὥστε μοι παρίστασθαι ἐκεῖνον μηδ' εἰς ᾅδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι. Plat. Phæd. pr. Ἵνα τότε μαθοῦσι τὴν ἀλήθειαν ἃ προσήκει καὶ περὶ τῆς πόλεως τῆσδε παραστῇ φρονεῖν. Dionys. Halic. l. 1. Antiqq. Rom. Ἡμῖν μὲν, ὦ Φειδόλαε, καὶ ζῶντος Σωκράτους καὶ τεθνηκότος οὕτως ἐννοεῖν περὶ τοῦ δαιμονίου παρίσταται. Plutarch. de Genio Socratis. Adde et Thomam. παρίσταται καὶ ἐπέρχεται. ὡς τὸ, παρίσταταί μοι θαῤῥεῖν τε καὶ δεδιέναι παρ' Ἀριστείδῃ ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ. Taylor.

λεμήσουσι· προθύμως γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἥξουσι βοηθή-
σοντες· εἰ δ' ἐνθάδε πρῶτον [1] ἀφίξονται, οὐδένας ἄλλους τῶν
Ἑλλήνων τολμήσειν ἑτέρους σώζοντας φανερὰν ἔχθραν πρὸς
ἐκείνους ὑπὲρ αὐτῶν καταθέσθαι. οἱ μὲν τοίνυν [2] τοιαῦτα
διενοοῦντο· οἱ δ' ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ λογισμῷ [3] δόντες τοὺς 85
ἐν τῷ πολέμῳ κινδύνους, ἀλλὰ νομίζοντες τὸν εὐκλεᾶ θά-
νατον ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον, οὐκ
ἐφοβήθησαν τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν ἀρετῇ
μᾶλλον ἐπίστευσαν. καὶ αἰσχυνόμενοι ὅτι ἦσαν οἱ βάρβαροι 86
αὐτῶν ἐν τῇ χώρᾳ, οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι
τοὺς συμμάχους, οὐδ' ᾠήθησαν δεῖν ἑτέροις τῆς σωτηρίας
χάριν εἰδέναι, ἀλλὰ σφίσιν αὐτοῖς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.
ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες, ἀπήντων ὀλίγοι πρὸς
πολλούς· ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων

[1] ἀφίξωνται R. A. [2] ταῦτα T. R. A. [3] εἰδότες T. R. A.

Ἑτέρους σώζοντας] Opinor σώσοντας, ut βοηθήσοντες, in futuro. Ἔχθραν καταθέσθαι dicitur, quemadmodum χάριν καταθέσθαι, *gratiam præstare*, Actor. XXIV. 27. quod χάριν θέσθαι vocat Æschylus Prom. Vinc. v. 781. εὐεργεσίαν καταθέσθαι, Josephus Ant. Jud. XI. 6. segm. 5. δόξαν καταθέσθαι, Thucydides IV. 87. Mox, λογισμῷ εἰδότες etc. Ultimam vocem suspectam habeo. Sensus postulare videtur μετροῦντες, vel tale quidpiam. MARKLAND.

Ἐκείνους] Persas puta. REISK.

Ὑπὲρ αὐτῶν] Pro Atheniensibus. IDEM.

Οὐ λογισμῷ εἰδότες] Post λογισμῷ videtur χρώμενοι deesse. non utentes sedata meditatione, propositum animi cum eventis id necessario consecuturis comparante, atque futuros casus prospiciente, tametsi bellorum bene nossent discrimina. [οὐ λογισμῷ εἰδότες) sub. μόνον, ἀλλὰ καὶ πείρᾳ τῇ σφῶν αὐτῶν. *non e ratiocinatione solummodo tenentes molestias et mala bellorum, sed ipsi suis quoque docti periculis.* In Var. Lect.] REISK. Ex Cod. Marciano dedi δόντες. Var. Lect. ἰδόντες, quam multi MSS. exhibent, ex punctulo adscripto ad fin. v. λογισμῷ nata videtur.

Νομίζοντες — ἀθάνατον περὶ τῶν ἀγαθῶν καταλείπειν λόγον] Mallem, περὶ τῶν ἀρετῶν (vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, *a bonis viris*) καταλείψειν λόγον. Ut paulo post, ἐνόμιζον —μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. MARKLAND. Vel παρὰ τῶν ἀγαθῶν, *a bonis viris*, vel παρὰ τοῖς ἀγαθοῖς, *apud bonos viros*. TAYLOR. παρὰ τῶν ἀγαθῶν. CONT. Nil equidem causæ video, cur proba lectio sollicitetur, et perspicua sententia obscuretur: mortem præclaram esse relicturam sermones æternum duraturos de fortibus viris. Nam ἀγαθοὶ aliquoties a Lysia hoc sensu sic nude, sine ἄνδρες quod alii addere amant, usurpatum est. REISK. Scil. ἀνδρῶν. AUGER.

Πυθέσθαι] Philelphus videtur scriptum reperisse πείθεσθαι. *exspectare noluerunt, quoad socii* persuasi *auxilio venirent*. Cujus tamen lectionis apud nostros Codd. nec vola nec vestigium. TAYLOR.

Οὐκ ἀνέμειναν πυθέσθαι οὐδὲ βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους] Transpone: οὐδὲ πυθέσθαι βοηθῆσαι τοὺς συμμάχους. *non sustinuerunt ne rogare quidem socios, ut sibi auxilium ferrent*. Brevius Isocrates, οὐ περιέμειναν τοὺς συμμάχους, p. 113. οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, noster infra. MARKLAND. Bene habet hic locus. tenendum modo, τοῦτο subaudiri. Sententia dictionis hæc est: Athenienses committere noluerunt, ut socii hoc tantum dedecus (descensionem puta a Persis in solum Atticum factam) vel fama acciperent, neque exspectarunt, donec aut id fieret, aut socii sibi succurrerent. REISK.

Ἀποθανεῖν] Ingens visitur lacuna, non tamen id dissimulante scriba, in iis Codd. quos pro sua infelicitate versavit Manutius. In nostris suppletur (præter priorem Coisl. ubi relicta est quoque pagina vacua) itidemque in iis, quos usurparunt Stephanus et Muretus. Integræ quoque erant membranæ Fr. Philelph. et Pet. Fabri, quem vide in Semestribus, I. 19.

87 προσήκειν, [1]ἀγαθοὺς δ' εἶναι μετ' ὀλίγων, καὶ τὰς μὲν
ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ 193. 1
τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. ἠξίουν δ', οὓς μὴ
μόνοι νικῷεν, οὐδ' ἂν μετὰ συμμάχων δύνασθαι· καὶ ἡττη-
θέντες μὲν ὀλίγῳ τῶν ἄλλων προαπολεῖσθαι, νικήσαντες δὲ
καὶ τοὺς ἄλλους ἐλευθερώσειν. ἄνδρες [2]δ' ἀγαθοὶ γενόμενοι,
καὶ τῶν μὲν σωμάτων ἀφειδήσαντες, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς οὐ
88 φιλοψυχήσαντες, καὶ μᾶλλον τοὺς παρ' αὐτοῖς νόμους αἰσχυ-

[1] ἀγαθοῖς A. [2] οὖν A.

Deerat ab ἀποθανεῖν usque ad τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην mediam circiter paginam proximam Stephani. In ipso tamen aditu lacunæ, quod me pene monuisse fugerat, Codd. a nostris dissentientes, non tamen idcirco magis sanos, videtur tractasse, quem proxime laudavi, Philelphus. Sic enim, quantum ex versione augurari liceat, in qua certe erat homo religiosissimus, locum lectitavit: Ἐνόμιζον γὰρ ἀποθανεῖν μὲν αὐτοῖς μετὰ πάντων προσήκειν, ἀγαθῶν δ' εἶναι μετ' ὀλίγων τὰς μὲν ψυχὰς ἀλλοτρίας διὰ τὸν θάνατον κεκτῆσθαι, τὴν δ' ἐκ τῶν κινδύνων μνήμην ἰδίαν καταλείψειν. Ita non sine gravissimo elegantiæ dispendio in unum conflantur duo commata pulcherrima. Taylor. Poterant hæc planius atque certius sic enunciari. Post ἐνόμιζον γὰρ esse in Aldina vacuum spatium aliquot versuum, cui nihil aliud sit inscriptum, quam hoc breve, λείπει πολλά. deinde sequi τὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας. Ergo desunt illi omnia, quæ hinc a versu 43. p. 192. ed. Steph. ad versum 19. p. 193. ejusdem editionis leguntur. Primus, quod sciam, lacunam hanc Henr. Stephanus explevit. Reisk.

Ἀγαθοὺς δ' εἶναι] Scribo, ἀγαθοῖς δ' εἶναι, scil. αὐτοῖς προσήκειν ἐνόμιζον, non αὐτοῖς. Markland.

Τὰς ψυχὰς ἀλλοτρίας κεκτῆσθαι] Ita supra: ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει: id est, *monstrabant se habere animas sexui similes*; de Amazonibus victis. Eadem phrasis Luc. XXI. 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Ἀλλοτρίας vero ψυχὰς, *animas quasi ad se non pertinentes*: ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίαις ψυχαῖς μέλλοντες κινδυνεύσειν, ut de hac re, et ex hoc nostri loco, loquitur Isocrates. Idem.

Μετὰ συμμάχων] Μετὰ τῶν συμμάχων. Cont.

Ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες] Conjeceram εὐψυχήσαντες. Sed verius puto Mureti οὐ φιλοψυχήσαντες. Tyrtæus apud Lycurgum p. 163.

Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Ipse Lycurgus p. 166. ἤ τίς παρὰ τὸ συμφέρον τῆς πόλεως φιλοψυχήσει, εἰδὼς ὑποκειμένην αὐτῷ τιμωρίαν; Hoc est istud quod Ioannes XII. 25. vocat φιλεῖν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, cui opponit, μισεῖν τὴν ψυχὴν, *animam prodigere*, Virgilio. Markland.

Ὑπὲρ δὲ τῆς ἀρετῆς] Ὑπὸ alii, inquit Schottus. Quos utinam laudasset, nam video fere necessarium. ὑπὸ δὲ ἀρετῆς τε καὶ προθυμίης Πλαταιέες — συνεπλήρουν τοῖσιν Ἀθηναίοισι τὰς νέας. Herodot. Uran. init. Idem Schottus pro δὲ legeret τε. Taylor. ὑπὲρ bene habet. virtutis ergo proferendæ, ibi loci atque temporis, ubi documentis est approbanda. Reisk.

Οὐ φιλοψυχήσαντες] Prodigiosum istud ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς φιλοψυχήσαντες somnolentum certe habuit Editorem. (Stephanum velim, de altero nihil dico.) Non enim credo hæc ita ex membranis exiisse. Scio ne ex una quidem de nostris.

Ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν.
Μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.

Tyrtæus apud Lycurg. in orat. c. Leocratem. Taylor. οὐ quoque addit Contius.

Καὶ μᾶλλον] λείπει ante ἔστησαν. Marg. Baroc. Quo *consilio* quivis facile carere poterat. Restitui curavimus ex optimo Cod. Coisl. 2. et ex mente duorum exemplarium Mureti. Secunda etiam manus illevit oræ Baroc. et agnovit Philelph. Eadem fere habet noster c. Alcibiad. Ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους, ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. Cui loco vicissim et ille præ manibus aliquando gratias rependet. Taylor. Verba ἢ τὸν πρὸς τ. π. κ. φοβούμενοι, quæ sunt in Aug. quoque, primus addidit Taylor. desunt enim Stephani quoque editioni, tametsi ille magnam, quæ h. l. in Aldina est, lacunam explevit. Reisk.

νόμενοι ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι,
ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐν 89
τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων
παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας· οὕτω δὲ διὰ ταχέων τὸν κίν- 90
δυνον ἐποιήσαντο, ὥστε οἱ αὐτοὶ τοῖς ἄλλοις ἀπήγγειλαν
τήν [1] τε ἐνθάδε ἄφιξιν τῶν βαρβάρων καὶ τὴν τῶν προγόνων
νίκην. καὶ γάρ τοι οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἔδεισεν ὑπὲρ τοῦ μέλ-
λοντος κινδύνου, ἀλλ' ἀκούσαντες ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἐλευθε-
ρίας ἥσθησαν. ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν, [2] πάλαι τῶν ἔργων
γεγενημένων, ὥσπερ καινῶν ὄντων ἔτι καὶ νῦν τὴν ἀρετὴν 91
αὐτῶν ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦσθαι.

[1] τε om. T. [2] παλαιῶν ἔργων T.

Ἔστησαν] Mureti Codd. jam soli. Ἔστησαν μὲν τρόπαια ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῶν βαρβάρων ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων [Ioan. ἐμβαλλόντων] παρὰ τοὺς ὅρκους. De fide illa juramenti vehementer ambigo. Cetera complanata sunt felicissime. Porro autem istud τρόπαια τῶν βαρβάρων (quanquam aliter habeat N. contra Poliuchum, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν πολεμίων ἔστησε τρόπαια) retineri tamen debet. Τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν. Noster infra. Κολασάμενοι τὴν ὑπερηφανίαν ὅλης τῆς Ἀσίας, καὶ πρῶτοι στήσαντες τρόπαια τῶν Βαρβάρων. Plat. Menex. Πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ὑπέδειξαν. Andoc. de Myster. ad fin. TAYLOR.

Ἐν τῇ αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας] Emendaveram: ἐκ τῆς αὐτῶν, ὑπὲρ χρημάτων, εἰς τὴν ἀλλοτρίαν ἐμβαλόντων, παρὰ τοὺς ὅρκους: *ex patria sua, pecuniæ gratia, in alienam terram invadentium, præter fœdera*: ejectis istis τῆς χώρας, utpote glossemate phraseos τῆς αὐτῶν. Postea deprehendi Muretum ex MSS. ita restituisse. Xenophon Cyropæd. I. οἱ δ' αὖ γεραίτεροι οὗτοι στρατεύονται οὐκέτι ἔξω τῆς ἑαυτῶν. Ubique occurrit, tum apud nostrum, tum omnes alios. MARKLAND. ἐκ τῆς αὐτῶν ὑπὲρ — CONT. Bene habet vulgata. Superenarratio horum ἐν τῇ αὐτῶν sunt insequentia παρὰ τοὺς ὅρους τῆς χώρας. Suo in solo, propter ipsos agri sui fines statuerunt monumenta victoriæ a se de barbaris reportatæ, qui barbari, cupiditate alienorum bonorum accensi, suum in agrum irrupissent. Proba est lectio ὅρους, vitiosa ὅρκους. Nullum jusjurandum, nulla pacta Græcis erant cum Persis. Conturbatior quidem est in vulgatis verborum collocatio, non tamen ideo movenda; quam mente sic in ordinem redigas: ἔστησαν ἐν τῇ ἑαυτῶν (scil. χώρᾳ) παρὰ τοὺς τῆς χώρας ὅρους τρόπαια τῶν βαρβάρων, ἐμβαλόντων εἰς τὴν ἀλλοτρίαν, ὑπὲρ χρημάτων. REISK. Sub. χώρᾳ. AUGER.

Ἐμβαλόντων] Refertur ad βαρβάρων, barbarorum qui cupiditate alienorum bonorum accensi in alienam terram irruperant, et præter fines agri Attici erant trangressi. IDEM.

Τὴν ἐνθάδε] Τήν τε ἐνθάδε Cant. Baroc. Deest ἐνθάδε Ioan. Quod minime velim. Τὴν ἐνθάδε συμφορὰν dixit noster ineunte oratione. Τὸν ἐνθάδε σύλλογον. Id. in Olymp. c. Dionys. Τὴν παραυτίκα ἡδονήν. Thucyd. Καὶ πρὸς τὴν τῶν πεζῇ δρόμων ἄσκησιν μᾶλλον σύμμετρος. Plat. de Legg. 1. init. Ita usurpantur ἔγγιστα, πλησίον, πρόσθεν, αἰεί, etc. Αὕτη δὲ μελιτόεσσα ἐν τῷ πρόσθεν αἰεὶ χρόνῳ ἐναισιμουμένη τότε ἦν ἄψαυστος. Herodot. Uran. 41. Qua vice quoque funguntur Adverbia Hebraica; האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה Psal. XVII. 1. TAYLOR.

Προγόνων] Non respectu eorum, de quibus prædicatur, ἀπήγγειλαν (illorum enim non πρόγονοι, sed ἥλικες erant; imo vero victoriæ præcones ipsi quoque erant victores). sed respectu eorum, ad quos verba facit Lysias. REISK. Np. τῶν ἡμετέρων. AUGER.

Ἀκούσαντες] Scil. ἑαυτοὺς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων προκινδυνευσάντων ἐλευθερωθῆναι. REISK.

Πάλαι τῶν ἔργων γεγενημένων] Sic dedi de meo. IDEM. τῶν παλαιῶν ἔργων. CONT.

Αὐτῶν] Scil. τῶν ἔργων. quicquid in genere suo est eximium, excellens ad laudem atque admirationem, id est ejus ἀρετή. REISK.

η'. Μετὰ δὲ ταῦτα Ξέρξης ὁ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς, καταφρονήσας μὲν τῆς Ἑλλάδος, ἐψευσμένος δὲ τῆς ἐλπίδος, ἀτιμαζόμενος δὲ τῷ γεγενημένῳ, ἀχθόμενος δὲ τῇ συμφορᾷ, ὀργιζόμενος δὲ τοῖς αἰτίοις, ἀπαθὴς δ' ὢν κακῶν καὶ ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν, δεκάτῳ ἔτει παρασκευασάμενος χιλίαις
92 μὲν καὶ διακοσίαις ναυσὶν ἀφίκετο, τῆς δὲ πεζῆς στρατιᾶς οὕτως ἄπειρον τὸ πλῆθος ἦγεν, ὥστε καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα πολὺ ἂν ἔργον εἴη καταλέξαι. [1] τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι κατὰ τὸ [2] στενώτατον τοῦ Ἑλλησπόντου τὴν πεζὴν στρατιὰν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην, οὐκ ἠθέλησεν, ἡγούμενος τὴν διατριβὴν αὐτῷ πολλὴν ἔσεσθαι· ἀλλ', ὑπεριδὼν καὶ τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πρά-

[1] ὃ A.

[2] στενότατον T. A.

Ξέρξης] Ita loquitur, ac si Xerxes cladem apud Marathona accepisset, quam Darius accepit. IDEM.

Δεκάτῳ ἔτει] Verbis vix discrepantibus Julian. de Laude Constantii: Τὸν Ξέρξην χρόνον ἐτῶν οὐκ ἐλάσσονα δέκα πρὸς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον παρασκευάζεσθαι. Uterque tamen nihil aliud dicit, nisi tot annos fuisse elapsos ex pugna Marathonia ad alteram Salaminiam, quorum tamen dimidiam fere partem ad labem illam delendam, quam impressit clades ad Marathonem accepta, impendebat non Xerxes, sed Darius pater, qui eatenus superfuit. Hæc cum alias, tum ex computo Arundelliano, facile patebunt.

ΑΦ ΟΥ Η ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ ΜΑΧΗ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΑΣ . . . ΕΤΗ ΗΗΔΔΠΙΙ. CCXXVII.
ΑΦ ΟΥ ΞΕΡΞΗΣ ΤΗΝ ΣΧΕΔΙΑΝ ΕΖΕΥΞΕΝ ΕΝ ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΩΙ, Κ. Τ. Λ.
ΕΤΗ ΗΗΔΠΙΙ. CCXVII.

Adjungamus Historicos. "Hic (Darius) ante *quadriennium*, quam decederet, apud Marathonam pugnavit celeberrimo Græcis Romanisque historiis prœlio." Sulpit. Sever. Hist. Sacr. II. 9. "Igitur Xerxes bellum a patre cœptum adversus Græciam *quinquennium* instruxit." Justin. II. 10. Recta hæc et ad calculum: Neque aliter Diod. Sic. l. 11. init. Συνεβάλετο δὲ αὐτῷ καὶ ὁ πατὴρ Δαρεῖος πρὸ τῆς τελευτῆς παρασκευὰς πεποιημένος μεγάλων δυνάμεων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἡττημένος ὑπὸ Ἀθηναίων ἐν Μαραθῶνι — χαλεπῶς διέκειτο πρὸς τοὺς νενικηκότας Ἀθηναίους. Ἀλλὰ Δαρεῖος μὲν μέλλων ἤδη διαβαίνειν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐμεσολαβήθη τελευτήσας. Easdem plane rationes subducit Herodot. Cl. 18. Ταῦτα ποιέων (Alyattes) ἐπολέμεε ἔτεα ιά, attamen subjungit: Τὰ μέν νυν ἓξ ἔτεα τῶν ἕνδεκα Σαδυάττης ὁ Ἄρδυος ἔτι Λυδῶν ἦρχε· τὰ δὲ πέντε τῶν ἐτέων τὰ ἑπόμενα τοῖσιν ἓξ Ἀλυάττης ὁ Σαδυάττεω ἐπολέμεε. A doctissimo Spanhemio in eruditis notis ad Julian. l. c. vapulat Vossius, qui aliis machinis nodum hunc dissolvere conatur. TAYLOR.

Χιλίαις —] Διακοσίαις μὲν καὶ χιλίαις. CONT.

Τὸ πλῆθος] Τι πλῆθος. et v. pen. οὕτω πολλήν. WAKEFIELD.

Μετ' αὐτοῦ ἀκολουθήσαντα] Ita Orat. XII. μεθ' αὐτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίππου. Bene igitur Lucas IX. 49. ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. et Ioannes Apocal. XIV. 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν. Sic et Isocrates p. 138. ἀπεστερημένους δὲ τοῦ στρατηγοῦ, μεθ' οὗ συνηκολούθησαν: et alibi. Vide plura apud doctiss. Lambertum Bos Exercit. Philol. ad Luc. IX. MARKLAND. ἀκολουθεῖν μετά τινος damnant Atticistæ. Vide Phrynichum, virosque doctos ad Phrynichum. *In Edit. min.* TAYLOR.

Τὸ δὲ μέγιστον] Ὃ δὲ μέγιστον. CONT. Quod Tayloro quoque magis Atticum videtur.

Τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰ θεῖα πράγματα] Scribo: τὰ φύσει πεπηγότα, καὶ τὰ θεῖα προστάγματα. *res a Natura fixas, et dispositiones Divinas.* Demosthenes in Aristogit. I. ταῦτα τοίνυν Ἀριστογείτων, τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις, κινεῖ, καὶ ἀναιρεῖ, καὶ μεταῤῥίπτει. Fœdum in hoc genere mendum apud Athenagoram Legat. pro Christian. p. m. 110. ubi de Bonitate Dei ait: ὃ κατὰ συμβεβηκός ἐστιν αὐτῷ καὶ συνυπάρ-

γματα καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας, ὁδὸν μὲν διὰ τῆς 93
θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέ- 94
σθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω, ὑφισταμένου οὐδενὸς, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακουόντων, τῶν δὲ ἑκόντων προδιδόντων. οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἱκανοὶ ἦσαν ἀμύνασθαι, οἱ δ' ὑπὸ χρημάτων διεφθαρμένοι· ἀμφότερα δ' ἦν αὐτοὺς τὰ πείθοντα, κέρδος καὶ δέος. Ἀθηναῖοι δ', οὕτω διακειμένης τῆς Ἑλλάδος, αὐτοὶ μὲν εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν, Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ τῶν συμμάχων ἔνιοι εἰς Θερμοπύλας ἀπήντησαν, ἡγούμενοι διὰ τὴν στενότητα τῶν χωρίων τὴν πάροδον οἷοί τε ἔσεσθαι διαφυλάξαι. γενομένου δὲ τοῦ κινδύνου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον,
Ἀθηναῖοι μὲν ἐνίκων τῇ ναυμαχίᾳ, Λακεδαιμόνιοι δὲ [1] ἡτ- 95
τῶντο [2] οὐ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ πλήθους

[1] ἡττῶντο om. T. R. ἐδυστύχησαν A.

[2] οὐδὲ T. οὐδὲν R. A.

χον etc. Scribe *κατὰ συμπεφυκὸς*, *connaturaliter*. De mutatione vocum *πράγματα* et *προστάγματα* fusius dicam ad Orat. XIV. MARKLAND. In medio relinquam, dederitne Lysias *τὰ φύσει ἄπορα πεφυκότα*, an id quod vulgati circumferunt; in quo ego equidem duri aut repugnantis nihil cerno. *τὰ φύσει πεφυκότα* sunt *τὰ διὰ φυσικὴν ἀνάγκην οὕτως, ὡς ἔχει, ἔχοντα, ὥστε μὴ δύνασθαι ἄλλως εἶναι ἢ ἐστί.* Tres rerum classes, a Xerxe spretarum, facit hic Lysias. primam constantem, immutabilem et vinci nesciam rerum naturalium rationem, cujusmodi res sunt, terræ, maria, montes. hæc natura rerum non consilio regitur, sed cæcæ servit necessitati. alteram divina imperia, ominibus atque portentis demonstrata; quo pertinet defectio solis, de qua Herodotus. tertiam, consilia atque instituta humana. REISK.

Ὁδὸν μὲν διὰ τῆς θαλάσσης ἐποιήσατο, πλοῦν δὲ διὰ τῆς γῆς ἠνάγκασε γενέσθαι, ζεύξας μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, διορύξας δὲ τὸν Ἄθω] Isocrates: *οὐ πρότερον ἐπαύσατο, πρὶν ἐξεῦρε καὶ συνηνάγκασεν, ὃ πάντες θρυλλοῦσιν, ὥστε τῷ στρατοπέδῳ πλεῦσαι μὲν διὰ τῆς ἠπείρου, πεζεῦσαι δὲ διὰ τῆς θαλάττης, τὸν μὲν Ἑλλήσποντον ζεύξας, τὸν δὲ Ἄθω διορύξας.* Hic est ille celebris Oratorum campus, et locus communis, quem deridet salsus ille Samosatensis, Rhet. Præcept. p. 320. *Καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω.* MARKLAND.

Προδιδόντων] Scil. aut *τὴν Ἑλλάδα*, aut *ἑαυτούς*. REISK. Np. *τὴν Ἑλλάδα*. AUGER.

Οἱ δὲ — διεφθαρμένοι] Subaudi *ἦσαν*. Sic defendi vulgata possit. videtur tamen potius aliquid hic deesse post participium, e. c. *οὐκ ἐβούλοντο*, vel *οὐκ ἠθέλησαν*, scil. *ἀμύνεσθαι*. alii vero patriæ succurrere nolebant, propterea quod largitionibus essent ad segnitiem atque proditionem corrupti. REISK.

Ἀμφότερα] Videtur in quibusdam codicibus fuisse hæc lectio: *ἀμφοτέρους δ' ἦν αὐτοὺς*, in aliis istæc: *ἀμφοτέροις δ' ἦν αὐτοῖς*. id quod e varietate lectionis colligo. ambobus illis erant causæ, quibus moverentur. IDEM.

Γενομένου] Post *γενομένου δὲ* videtur *ἀμφοῖν* deesse, quod insequentia *κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον* satis perspicue postulant. discrimine sub idem tempus ambobus congruente, Lacedæmoniis puta et Atheniensibus. IDEM.

Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐδὲ ταῖς ψυχαῖς ἐνδεεῖς γενόμενοι etc.] Claudicat constructio, defectu Verbi. legendum forte *ἐγένοντο* pro *γενόμενοι*: et ponenda *ὑποστιγμὴ* post *ἔμελλον*. Sequitur: *οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ' ἀποθανόντες οὗπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι.* Isocrates: *οὐ γὰρ δὴ τοῦτό γε θέμις εἰπεῖν, ὡς ἡττήθησαν· οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν φυγεῖν ἠξίωσεν.* Lycurgus pæne ad verbum, ex nostro, opinor: *οὐχ ἡττηθέντες, ἀλλ' ἀποθανόντες ἔνθα παρετάχθησαν* (f. *ἔνθα περ ἐτάχθησαν*) *μάχεσθαι.* MARKLAND. Post hæc verba *Λακεδαιμόνιοι δὲ* videtur *ἐδυστύχησαν* aut *συμφορᾷ ἐχρήσαντο*, aut tale quid deesse. REISK.

Οὐδὲν] Sic de meo dedi. vulgati dant

ψευσθέντες, καὶ οὓς φυλάξειν ᾤοντο καὶ πρὸς οὓς κινδυ-
νεύσειν ἔμελλον, οὐχ ἡττηθέντες τῶν ἐναντίων, ἀλλ᾿ ἀπο-
θανόντες οὗπερ ἐτάχθησαν μάχεσθαι. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ
τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων,
96 οἱ μὲν ἐπορεύοντο ἐπὶ τήνδε τὴν πόλιν· οἱ δ᾿ ἡμέτεροι πρό-
γονοι πυθόμενοι μὲν τὴν γεγενημένην Λακεδαιμονίοις συμ-
φορὰν, ἀποροῦντες δὲ τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν, εἰδότες
δ᾿ ὅτι, εἰ μὲν κατὰ γῆν τοῖς βαρβάροις ἀπαντήσονται, ἐπι-
πλεύσαντες χιλίαις ναυσὶν ἐρήμην τὴν πόλιν λήψονται, εἰ δὲ
εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται, ὑπὸ τῆς πεζῆς στρατιᾶς [1] ἁλώ-
97 σονται, ἀμφότερα δὲ οὐ δυνήσονται, ἀμύνασθαί τε καὶ
φυλακὴν ἱκανὴν καταλιπεῖν, δυοῖν δὲ προκειμένοιν, πότερον
χρὴ τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν ἢ μετὰ τῶν βαρβάρων γενομέ-

[1] ἁλώσεται T.

οὐδέ. οὐδὲν idem est, atque κατ᾿ οὐδέν. nulla in re passi suum animum aut fortitudinem desiderari. Idem. οὐδέν. Wakefield.

Καὶ οὓς] Bene habet hic locus. idem est ac si dixisset: καὶ τοῦ τούτων (scil. πλήθους) οὓς φυλάξειν ᾤοντο, καὶ τοῦ τούτων, πρὸς οὓς κινδυνεύειν ἔμελλον. vehementer decepti numero multitudinis, tam ejus, quam erant ipsi tuituri, quam illius, adversus quam dimicaturi. h. e. eo quod et Græci pauciores numero, quam pro spe sua, suis in castris coissent, et a Persarum turba multo majore opprimerentur, quam opinati fuissent. Reisk.

Μάχεσθαι] Hæret sententia, nec quidquam tamen in scriptis libris adjumenti. Taylor. ἡττῶντο ex cod. Laurentiano supplevi. *inferiores evadebant* — οὐχ ἡττηθέντες κ. τ. λ. *non ab hostibus victi, sed animas efflati* etc.

Εἰδότες δ᾿] Illud δὲ abesse malim. causam enim subjicit, cur incerti ac dubii fuissent, quidnam in re tam ancipiti sequerentur. Reisk.

᾿Απαντήσονται] Et ἐμβήσονται, ad Athenienses refertur, medium interjectum λήψονται ad Persas. Est quidem hæc æstuatio velut orationis, uno quasi spiritu ab aliis ad alios transsilientis, et rursus ab his ad illos resultantis, nulla addita nota, unde discernatur, utri designentur identidem, labes quædam. Verum eccui talia non excidunt, præsertim contendenti, cui tanto paratior esse debet venia, quod ipsa rerum expositarum natura lectori cuique subjiciat, quo quidque sit referendum. Idem.

Λήψονται] Np. οἱ βάρβαροι. Auger.

῾Αλώσονται] In tanto strepitu vocum ὁμοιοτελεύτων, nimirum ἀπαντήσονται, λήψονται, ἐμβήσονται, δυνήσονται, nihil novum, si Calligrapho tinniebant aures arrectæ magis, quam mens et cogitatio. Pronum ergo fuit et ἁλώσονται [quod dant vulgatæ et Aug.] ceteris adscribere, cum tamen neque Barbari neque Athenienses, sed urbs ipsa intelligitur. Taylor. Revocavi ἁλώσονται, quod Taylor auctoritate mere sua cum ἁλώσεται mutaverat. Redit ἁλώσονται ad Athenienses. Non tantum is, qui vivus captus in potestatem hostis venit, dicitur ἁλίσκεσθαι, sed etiam is, cujus postquam captæ et corruptæ sunt fortunæ, pessumdatus ipse est. quod hic loci obtinet. Reisk.

῾Αλώσονται] Np. οἱ ᾿Αθηναῖοι, vel τὰ ᾿Αθηναίων πράγματα. Auger.

Δυοῖν δὲ] Scil. πραγμάτοιν, vel potius αἱρέσεοιν. Reisk.

Καταλιπεῖν] [Sic vulgatæ et Aug.] Præ τῷ ἐκκλίνειν Codd. Ald. et Coislinianorum tutior certe fuit sententia Stephani καταλιπεῖν, adjuta quoque a Cantabrigiensibus. Optima tamen fide nobiscum agit Baroc. exhibens pro varia lectione ἐκλιπεῖν. Quod cum ad scripturam propius accedit, tum non levem auctoritatem meretur ex vulgata Græcorum phrasi. ἐξέλιπον ὑπὲρ τῆς ῾Ελλάδος τὴν πόλιν. Noster hoc ipso fere in loco. Et deinde: ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς τὰς ναῦς δ᾿ ἐσβάντες. Et Isocr. in Paneg. Τοὺς τῶν ἑαυτῶν ἐκλιπόντας ὑπὲρ τῆς τῶν ἄλλων σωτηρίας. Thucyd. I. 18. in ead. historia: Καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐπιόντων τῶν Μήδων διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, κ. τ. λ. Herodot. pariter Polymn. 139. Εἰ ᾿Αθηναῖοι καταῤῥωδήσαντες τὸν ἐπιόντα κίνδυνον ἐξέλιπον

νους καταδουλώσασθαι τοὺς Ἕλληνας, ἡγησάμενοι κρεῖττον 98
εἶναι μετ' ἀρετῆς καὶ πενίας καὶ φυγῆς ἐλευθερίαν ἢ μετ'
ὀνείδους καὶ πλούτου δουλείαν τῆς πατρίδος, ἐξέλιπον ὑπὲρ
τῆς Ἑλλάδος τὴν πόλιν, ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν ἀλλὰ
94. 1 μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν· ὑπεκ-
θέμενοι δὲ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ μητέρας εἰς Σαλα-
μῖνα, συνήθροιζον καὶ τὸ τῶν ἄλλων συμμάχων ναυτικόν.
οὐ πολλαῖς δ' ὕστερον ἡμέραις ἦλθε καὶ ἡ πεζὴ στρατιὰ
καὶ τὸ ναυτικὸν τὸ τῶν βαρβάρων, ὃ τίς [1] ἰδὼν οὐκ ἂν ἐφο-
βήθη, [2] ὡς μέγας καὶ δεινὸς τῇδε τῇ πόλει κίνδυνος ὑπὲρ τῆς
τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας ἠγωνίσθη; ποίαν δὲ γνώμην εἶχον
ἢ οἱ θεώμενοι τοὺς ἐν ταῖς ναυσὶν ἐκείναις, οὔσης καὶ τῆς
αὐτῶν σωτηρίας ἀπίστου [3] καὶ τοῦ προσιόντος κινδύνου, ἢ 99
οἱ μέλλοντες ναυμαχήσειν ὑπὲρ τῆς φιλότητος, ὑπὲρ τῶν

[1] οὐκ ἂν ἰδὼν T. R. ἰδὼν ἂν οὐκ A. [2] οἷος T. R. A.
[3] καὶ προσιόντος τοῦ A.

τὴν σφετέραν, ἢ καὶ μὴ ἐκλιπόντες, ἀλλὰ μείναντες ἔδοσαν σφέας αὐτοὺς Ξέρξῃ, κ. τ. λ. Et Erat. 96. Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα ἐποίευν, οἱ Δήλιοι ἐκλιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον οἴχοντο φεύγοντες ἐς Τῆνον. Et Uran. 41. Σημηνάσης καὶ ταῦτα τῆς ἱρείης, μᾶλλόν τι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ πρότερον ἐξέλιπον τὴν πόλιν. Taylor. Propius videtur esse ἐκλιπεῖν. Sic et Lycurgus p. 148. τί γὰρ χρὴ παθεῖν τὸν ἐκλιπόντα τὴν πατρίδα, etc. et p. 166. ἐν τοῖς κινδύνοις ἐκλείψει τὴν πατρίδα; et ita passim. Vide Isocratem Paneg. p. 119. unde firmatur ἐκλιπεῖν. et Demosthenem adv. Androt. τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, καὶ κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα. Markland.

Ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα τὰς δυνάμεις κινδυνεύσωσιν] Isocrates iisdem fere verbis: ἵν' ἐν μέρει πρὸς ἑκατέραν τὴν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα κινδυνεύσωσι. Markland.

Οἷος μέγας] Variant. Codd. ἧς μ. εἷς μ. plures. [et in his Aug.] alii ἢ εἰς. Sed receptа non moveo. Aristid. Sacr. Orat. 4. Ἔκαμνον γὰρ τριταίῳ οἵῳ βαρυτάτῳ. Auct. anon. apud Suidam in v. ἀραῖς. λοιμὸς τῇ πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος. Taylor. οἷος μέγας pro ὡς μέγας. o quantus! o quam immanis! videor mihi hanc dictionem, tametsi inventu rariusculam, tamen alibi quoque observasse. verum neque annotavi in adversariis, neque memoria subjicit ubi. Interim hæc conscribenti mihi occurrit similis locus in Scholiaste Platonis inedito ad illa in Gorgia. ἆρα οὖν. ubi hæc ait: ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἵου μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας διδοὺς, pro ὡς πάνυ μεγάλου. Reisk. οἷος μέγας, idem ac ὡς μέγας! cum exclamatione; nisi mavis conjungere cum ἰδὼν linea præcedenti, *videns qualis magnus*—. Auger.

Ἀπίστου] Ita positum est in bivio, ut tam ad σωτηρίας, quam ad κινδύνου referri debeat. bene habet h. l. vulgata. κίνδυνος ἄπιστος, discrimen infidum, est id, cujus de futuro exitu certi nihil pronunciari potest. Reisk.

Καὶ τοῦ] F. καὶ προσιόντος τοῦ κινδύνου. Taylor. Mallem, si Codd. faverent, καὶ παρόντος τοῦ κινδύνου, vel τοῦ κινδύνου παρόντος. Sic infra, διὰ τὸν παρόντα φόβον. Forte tamen præstat, καὶ τοῦ κινδύνου προσιόντος. Demosthenes κατὰ Φιλιππ. III. ἐτόλμησεν οὐδεὶς, τοιούτου κακοῦ προσιόντος, ῥῆξαι φωνήν. Passim ille ita loquitur. Markland.

Ὑπὲρ τῆς φιλότητος] Non offendor hoc, quod insequentia, ὑπὲρ τῶν ἄθλων τῶν ἐν τῇ Σαλαμῖνι, dictionis hujus ὑπὲρ τῆς φιλότητος, sint superenarratio. non raræ sunt, sed obviæ apud auctores, cum alios, tum ipsos illos adeo, quod mireris, qui alias brevitatis sunt studiosissimi, hujusmodi superenarrationes. Sed paulo insolentior mihi quidem accidit hæc dictio, pro qua alii ὑπὲρ τῶν φιλτάτων usurpant. Super, vel pro carissimis, pro illis inquam pignoribus, quæ tanquam præmia quædam futuris victoribus reposita et reservata essent in Salamine. Reisk.

ἄθλων τῶν ἐν [1] Σαλαμῖνι, οἷς τοσοῦτον πανταχόθεν περιει-
στήκει πλῆθος πολεμίων; ὥστε ἐλάχιστον μὲν αὐτοῖς
εἶναι τῶν παρόντων κακῶν τὸν θάνατον τὸν αὑτῶν, τῷ
100 αὐτὸν προειδέναι, μεγίστην δὲ συμφορὰν, [2] [ἃ] ὑπὸ τῶν βαρ-
βάρων εὐτυχησάντων τοὺς ὑπεκτεθέντας ἤλπιζον πείσεσθαι.
ἦπου διὰ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπορίαν πολλάκις μὲν ἐδεξιώ-
σαντο ἀλλήλους, εἰκότως δὲ σφᾶς αὐτοὺς ὠλοφύραντο, εἰ-
δότες μὲν τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὔσας, ὁρῶντες δὲ
πολλὰς τὰς τῶν πολεμίων, ἐπιστάμενοι δὲ τὴν μὲν πόλιν
ἠρημωμένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην καὶ μεστὴν τῶν
101 βαρβάρων, ἱερῶν δὲ καιομένων, ἁπάντων δ᾽ ἐγγὺς ὄντων τῶν
δεινῶν, ἀκούοντες δ᾽ ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ

[1] Σαλαμινίοις; τοσοῦτον T.

[2] ἃ om. T. uncos om. R. A.

Τῶν ἐν Σαλαμινίοις; τοσοῦτον πανταχόθεν etc.] Lege: τῶν ἐν Σαλαμῖνι; οἷς τοσοῦτον etc. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

Τῷ αὐτὸν προειδέναι] Verosimile istud τῷ αὐτὸν natum esse ex τὸν αὑτῶν. Non habuit Philelphi Cod. Nostri tamen constanter. Liberum ergo esto unicuique judicium. Nos utramque sententiam in versione expressimus. Pene tamen auguror, quam præferent eruditi. TAYLOR. αὐτὸν, Np. τὸν θάνατον. AUGER.

Μεγίστην δὲ] Luxatam sententiam unius voculæ detrimento ita commode redintegrari posse video. Μεγίστην δὲ συμφορὰν, ἃ ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἐδεξιώσαντο] Et alia sequentia verba refer, non ad eos qui pugnabant in navibus, sed ad eos qui relicti erant in litore. Observa totum hunc locum paulo esse perturbatiorem, sive aliquid desit, sive orator perturbato loquendi modo perturbatum rerum ordinem exprimere voluerit. AUGER.

Τῶν βαρβάρων· ἱερῶν δὲ καιομένων, ἁπάντων δ᾽ ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν·] Forte: τῶν βαρβάρων, ἱερὰ δὲ καιόμενα, ἅπαντα δ᾽ ἐγγὺς ὄντα τὰ δεινά. ex Isocrate: οἵτινες ἐτόλμησαν ἐπιδεῖν — ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γιγνομένην, τὴν δὲ χώραν πορθουμένην, ἱερὰ δὲ συλώμενα καὶ νεὼς ἐμπιπραμένους, ἅπαντα δὲ καὶ τὸν πόλεμον περὶ πατρίδα τὴν ἑαυτῶν γινόμενον; Scribo ex Lysia, ἅπαντα δὲ δεινὰ, καὶ τὸν πόλεμον etc. aliter tamen hunc Isocratis locum citat Dion. Halicarn. lib. de Demosth. δεινότ. p. 188. omisso nempe τῷ καὶ. Sed et verum fatear, suspicor has voces, ἱερῶν δὲ καιομένων, et sex, quæ sequuntur, e loco suo motas esse, et poni debere post τῶν διαφθειρομένων, posita ὑποστιγμῇ post eam vocem. saltem ita distinguendum propter sequentes: τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν νεκρῶν, scil. οὔσης, absolute. et melius omitteretur καί. MARKLAND. Si quod hic subest vitium, id quod in dubio relinquam, levi opera poterit id tolli ad hunc modum, ut pro utroque δὲ sufficias τε. ἱερῶν τε καομένων, ἁπάντων τ᾽ ἐγγὺς ὄντων τῶν δεινῶν. ubi subauditur e præmissis μεστήν. plenam barbaris, plenam fanis deorum ardentibus, plenam tetris et diris ominibus, iisque proxime assitis et in conspectu versantibus. v. proximam annotationem nostram. REISK. Reiskio assentitur Augerus.

Ἀκούοντες δ᾽ ἐν ταὐτῷ συμμεμιγμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ Παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ᾽ ἀμφοτέρων, καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων· καὶ τῆς θαλάττης μέστης τῶν νεκρῶν, etc.] Hic est locus, quem innui Præfat. ad hanc Orationem, obnoxius censuræ Isocratis: qui Paneg. p. 118. postquam ex Lysia, quod ad rem suam foret, sumsisset, ad hanc pugnæ descriptionem ordine historiæ delatus, cum hac nota fastidii præterit: καὶ τοὺς μὲν θορύβους τοὺς ἐν τῷ πράγματι γενομένους, καὶ τὰς κραυγὰς, καὶ τὰς παρακελεύσεις, ἃ κοινὰ πάντων εἰσὶ τῶν ναυμαχούντων, οὐχ ὁρῶ τί δεῖ λέγοντα διατρίβειν: *et tumultus, qui in ea re inciderunt, et clamores, et cohortationes, quæ communia sunt omnium, qui navibus pugnant, non video, quorsum attineat commemorando immorari.* Plane hunc locum et Descriptionis nimietatem videtur tangere. Sed, si de tantis Ingeniis judicium liberum ferre fas sit, neque hic Censor forte culpa omni vacabit. Utcunque enim inepta hæc Descriptio Ly-

καὶ ϐαρβαρικοῦ παιᾶνος, παρακελευσμοῦ δ' ἀμφοτέρων καὶ 102
κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων, καὶ τῆς θαλάττης μεστῆς τῶν
νεκρῶν, καὶ πολλῶν μὲν συμπιπτόντων καὶ φιλίων καὶ
πολεμίων ναυαγίων, ἀντιπάλου δὲ πολὺν χρόνον οὔσης τῆς
ναυμαχίας, δοκοῦντες τοτὲ μὲν νενικηκέναι καὶ σεσῶσθαι,
τοτὲ δ' ἡττῆσθαι καὶ ἀπολωλέναι. ἧπου διὰ τὸν παρόντα
φόϐον πολλὰ μὲν ᾠήθησαν ἰδεῖν ὧν οὐκ εἶδον, πολλὰ δ'
ἀκοῦσαι ὧν οὐκ ἤκουσαν. ποῖαι δ' οὐχ ἱκετεῖαι θεῶν ἐγένοντο 103
ἢ θυσιῶν ἀναμνήσεις, ἔλεός τε παίδων καὶ γυναικῶν πόθος,
οἰκτός τε πατέρων καὶ μητέρων, λογισμός τε, εἰ δυστυχή-
σειαν, τῶν μελλόντων ἔσεσθαι κακῶν; τίς οὐκ ἂν θεῶν
ἠλέησεν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ μεγέθους τοῦ κινδύνου; ἢ τίς ἀν-
θρώπων οὐκ ἂν ἐδάκρυσεν; ἢ τίς τῆς τόλμης αὐτοὺς οὐκ ἂν
ἠγάσθη; ἢ πολὺ πλεῖστον ἐκεῖνοι κατὰ τὴν ἀρετὴν ἁπάν-
των ἀνθρώπων διήνεγκαν καὶ ἐν τοῖς βουλεύμασι καὶ ἐν
τοῖς τοῦ πολέμου κινδύνοις, ἐκλιπόντες μὲν τὴν πόλιν, εἰς

siana sive esset, sive Isocrati ita videretur; tamen, opinor, nunc non erat his locus: neque τῷ Πρέποντι adeo consulere videtur, qui in celeberrimo Græciæ conventu, in Historiæ Atticæ parte nobilissima occupatus, Argumentum subito deserit, et de recto itinere et Via Regia decedit, ut colaphum alicui impingat. Nonne hoc est, dum Classicum canit, conchas et lapillos legere? Nonne alio potius loco, alii operi censuras hujusmodi servatas oportuit? *Si convivio exciperes amicos*, (ut facete Lucianus, De Conscrib. Hist. p. 637.) *omniaque fuerint apparata, num inter media bellaria, et aviculas, et patinas tam multas, et apros, et lepores, et sumina*, SAPERDAM *quoque apponeres; et pulmentum ex leguminibus?* Sed de his quisque, prout sibi videatur, judicet. MARKLAND.

Ἀκούοντες] Hoc participium et alia quæ sequuntur hærent suspensa, nec phrasis finitur. Post v. 2. ad μεστῆς, subaudi vel adde οὔσης. AUGER.

Παρακελευσμοῦ δ'] Rursus idem hic quoque videtur subesse vitium, eademque adhibenda medicina, ut pro δὲ subjiciatur τε. Declarat ipse, quid illo vocabulo παιᾶνος significatum ierit, scil. παρακελευσμοῦ τε ἀμφοτέρων καὶ κραυγῆς τῶν διαφθειρομένων. clamorem utrinque ad certaminis alacritatem accendentem, et lamentabiles cadentium voces. hæc duo appellat παιᾶνα. REISK.

Πολλὰ δ' ἀκοῦσαι] Opinor πολλῶν. MARKLAND. Markland vult πολλῶν δ' ἀκοῦσαι, sine dubio quod ὧν insequatur. Ergo etiam πολλῶν δ' ᾠήθησαν ἰδεῖν eadem de causa. Atqui hoc absurdum. Constat virum doctum festinantem aliquid humani passum esse, non animadvertentem πολλὰ ὧν idem esse atque πολλὰ τούτων, ἃ —. REISK.

Ποῖαι δ' οὐχ ἱκετεῖαι] Ποῖαι δ' οὐκ ἢ ἱκετεῖαι. CONT.

Θυσιῶν] Quas victimas nempe periclitantes diis a se offerendas vovebant, si ab ipsis e periculo erepti fuissent. REISK.

Ὑπὲρ τοῦ μεγέθους] Parum absum, ut hoc ὑπὲρ pro scholio habeam lectoris alicujus, admonere tironem volentis, in dictione ἐλεεῖν τινά τινος subaudiri ὑπὲρ vel χάριν vel ἕνεκα, vel tale quid. Possis item suspicari post proximum κινδύνου deesse ἀγωνιῶντας. quo admisso, ὑπὲρ tenebit locum. IDEM.

Ἠγάσθη] Τῆς τῶν τετελευτηκότων ἀγασθέντα ἀρετῆς. Demosth. Orat. Funeb. TAYLOR.

Ἦ πολὺ πλεῖστον] Defendi possit hæc lectio e p. 208. ult. si ἦ pro *profecto* accipiatur. Ego vero nullus dubito Lysiam etiam hic pro more suo dixisse, una litera minus, ἦπου πλεῖστον. REISK. Hic ἦ, *sane, profecto*. AUGER.

104 τὰς ναῦς δ᾽ [1]ἐμβάντες, τὰς δ᾽ αὑτῶν ψυχὰς ὀλίγας οὔσας
ἀντιτάξαντες τῷ πλήθει τῷ τῆς Ἀσίας. ἐπέδειξαν δὲ [2]καὶ
πᾶσιν ἀνθρώποις, νικήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ, ὅτι κρεῖττον μετ᾽
105 ὀλίγων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν ἢ μετὰ πολλῶν
βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὑτῶν δουλείας. πλεῖστα δὲ καὶ
κάλλιστα ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας συνεβάλοντο, στρατηγὸν μὲν Θεμιστοκλέα, ἱκανώτατον εἰπεῖν καὶ
γνῶναι καὶ πρᾶξαι, ναῦς δὲ πλείους τῶν ἄλλων ἁπάντων
συμμάχων, ἄνδρας δ᾽ ἐμπειροτάτους. καίτοι τίνες ἂν τούτοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἤρισαν γνώμῃ καὶ πλήθει καὶ
ἀρετῇ; ὥστε δικαίως μὲν [3]ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα τῆς
ναυμαχίας ἔλαβον παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰκότως δὲ τὴν εὐτυχίαν ὁμονοοῦσαν τοῖς κινδύνοις ἐκτήσαντο, γνησίαν δὲ καὶ
106 αὐτόχθονα τοῖς ἐκ τῆς Ἀσίας βαρβάροις τὴν αὑτῶν ἀρετὴν
ἐπεδείξαντο.

θ΄. Ἐν μὲν οὖν τῇ ναυμαχίᾳ τοιούτους αὑτοὺς παρασχόντες καὶ πολὺ πλεῖστον τῶν κινδύνων μετασχόντες τῇ

[1] ἐσβάντες T. R. A. [2] καὶ om. T.
[3] ἀναμφισβητήτως ἀριστεῖα T.

Ἐσβάντες] Perinde, erit, quoad Atticismum, si cum editis ἐσβάντες, aut cum Baroc. et Coisl. 2. [et Aug.] ἐμβάντες legamus. Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν, ἀμφότερα γὰρ Θουκυδίδης λέγει. Magister. Taylor. Ita supra: εἰς τὰς ναῦς εἰσβάντες. Usitatius tamen ἐμβάντες. supra: εἰς τὰς τριήρεις ἐμβήσονται: et, εἰς τὴν θάλασσαν οὐκ ἐμβαίνοντες. Matt. IX. 1. Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον. et ita XIV. 22. et Luc. V. 3. Demosthenes Philipp. I. εἰς ταύτας (τριήρεις) αὐτοῖς ἐμβᾶσι. et adv. Polyclem: ὁ δὲ στρατηγὸς ἐμβαίνειν με ἐκέλευεν εἰς τὴν ναῦν. quod eadem Oratione vocat, εἰς τὴν ναῦν ἀναβαίνειν. Thucydides tamen passim, et Xenophon, priori forma utuntur. Markland.

Κρεῖττον] Pro δουλείας in fine commatis δουλεύειν præferunt ex nostris duo, Baroc. sc. et Coisl. 2. Movent, sed nihil promovent. Δουλεύειν item Philelph. cujus versio parum idcirco sapit. Tu vero sapere aude. Κρεῖττόν μετ᾽ ὀλίγων ὑπὲρ τῆς αὑτῶν ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς ἑτέρων δουλείας. Taylor. Sophistam si judicamus, diligenter orationis membra membris quæque suis comparasse, atque ita ex adverso opposuisse, ut vocabulo cuique par suum e regione responderet, nulli dubitabimus, vocabulo βασιλευομένων hic deesse par ex adverso, e. c. αὐτονομουμένων, vel δημοκρατουμένων, vel εὐνομουμένων, vel simile quidpiam. Pari modo κοινῆς vel ἑτέρων deerit ante voc. ἐλευθερίας. Ergone dicemus Sophistam sic dedisse: κρεῖττον μετ᾽ ὀλίγων αὐτονομουμένων ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν, ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὑτῶν δουλείας; Sed nescio, an putidum sit, ut Sophistæ ita λεπτολογεῖν, ita critico sic ad vivum secare. Reisk.

Καίτοι] Non convenit huic loco. docet enim et confirmat præmissa. melius conveniat, ni fallor, καὶ γάρ τοι. *etenim.* Idem. Et Auger:

Δικαίως μὲν ἀναμφισβητήτως] Forte καὶ inserendum post μέν. Markland.

Ἀναμφ. ἀριστεῖα] Baroc. videtur legisse ἀναμφισβήτητα, quod strenue commendo. Taylor. Sine dubio fuit in Barocc. quo usus est Taylor, idem, quod in Augustano reperi. scil. ἀναμφισβήτητ᾽ ἀριστεῖα. e quo effeci ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα. Reisk.

Ὁμονοοῦσαν] Suspicor de ὁμολογοῦσαν. felicitatem magnitudini periculorum a se exantlatorum respondentem. De εὐ-

ἰδίᾳ ἀρετῇ κοινὴν τὴν ἐλευθερίαν [1] καὶ τοῖς ἄλλοις ἐκτήσαντο· ὕστερον δὲ Πελοποννησίων διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ, νομιζόντων δ' ἀπηλλάχθαι τοῦ κατὰ θάλατταν κινδύνου, καὶ διανοουμένων τοὺς ἄλλους Ἕλληνας περιϊδεῖν ὑπὸ τοῖς βαρβάροις γενομένους, ὀργισθέντες Ἀθηναῖοι συνεβούλευον αὐτοῖς, εἰ ταύτην τὴν γνώμην ἕξουσιν, περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον τεῖχος περιβαλεῖν. εἰ γὰρ αὐτοὶ [2] ὑπὸ Ἑλλήνων προδιδόμενοι μετὰ
τῶν βαρβάρων ἔσονται, οὔτ' ἐκείνοις δεήσειν χιλίων νεῶν 107
195. 1 οὔτε τούτους ὠφελήσειν τὸ ἐν Ἰσθμῷ τεῖχος· ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι τὴν τῆς [3] θαλάττης ἀρχὴν τοῦ βασιλέως. διδασκόμενοι δὲ καὶ νομίζοντες αὐτοὶ μὲν ἄδικά τε ποιεῖν καὶ κακῶς βουλεύεσθαι, Ἀθηναίους δὲ δίκαιά τε λέγειν καὶ τὰ βέλτιστα αὐτοῖς παραινεῖν, ἐβοήθησαν εἰς Πλαταιάς· ἀποδράντων δὲ ὑπὸ νύκτα τῶν πλείστων συμμάχων ἐκ τῶν τάξεων διὰ τὸ πλῆθος τῶν πολεμίων, Λακεδαιμόνιοι μὲν καὶ [4] Τεγεᾶται τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Πλαταιεῖς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐνίκων μαχόμενοι τοὺς ἀπογνόντας τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπομείναντας τὴν δουλείαν. ἐν ἐκείνῃ δὲ τῇ ἡμέρᾳ καλλίστην τελευτὴν τοῖς προτέροις κινδύνοις ἐπιθέντες, βέβαιον μὲν τὴν ἐλευθερίαν τῇ Εὐρώπῃ κατειργάσαντο, ἐν ἅπασι δὲ τοῖς κινδύνοις δόντες ἔλεγχον τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς, καὶ μόνοι καὶ μεθ' ἑτέρων, καὶ πεζομαχοῦντες καὶ ναυμαχοῦντες, καὶ πρὸς [5] τοὺς βαρβάρους καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὑπὸ πάντων ἠξιώθησαν, καὶ μεθ' ὧν ἐκινδύνευον καὶ πρὸς οὓς ἐπολέμουν, ἡγεμόνες γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος.

[1] καὶ om. T. A. [2] ὑπὸ τῶν Ἑλ. A. [3] θαλάσσης T. R. A. [4] Τεγεάται T. A. [5] τοὺς om. T.

τυχίαν, an potius εὐψυχίαν sit, aliis relinquo judicandum. Idem.

Ὕστερον] Atqui Peloponnesios hoc ante Salaminiam pugnam agitasse constat ex Herodoto. Idem.

Ἀγαπώντων μὲν τῇ σωτηρίᾳ] Scribo, τῇ ἑαυτῶν (vel αὑτῶν) σωτηρίᾳ: ex sensu, et Isocrate p. 116. Πελοποννησίων μὲν διατειχιζόντων τὸν Ἰσθμὸν, καὶ ζητούντων ἰδίαν αὑτοῖς σωτηρίαν. Markland. Addi αὑτῶν, quod vult Marklandus, nil opus est. Sæpe locorum Lysias brevitati studens, hoc pronomen omittit, ut p. 190. ult. ubi pariter Markland αὑτῶν insertum ibat. possit etiam locus alter eadem p. 192. 3. τοῖς ἔργοις huc trahi. Reisk. τῇ σωτηρίᾳ adde vel subaudi ἑαυτῶν. Auger.

Ἕξουσιν] Fort. ἕξωσιν. Taylor.

Ὑπὸ Ἑλλήνων] Malim articulum τῶν interponi. Reisk.

Ἐκείνοις] Redit ad Persas, ut τούτοις ad Lacedæmonios, qui præ cæteris appellatione τῶν Ἑλλήνων versu proximo modo appellati sunt. Idem.

Ἀκινδύνως] *Sine prælio.* κίνδυνος enim *prælium, pugnæ conflictus.* passim in hac Oratione. Markland.

Διδασκ. δὲ] Malim δή. Reisk. Auger.

ί. Ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ Ἑλληνικοῦ πολέμου καταστάν-
108 τος, διὰ ζῆλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεπραγμέ-
νων, μέγα μὲν ἅπαντες φρονοῦντες, μικρῶν δ' ἐγκλημάτων
ἕκαστοι [1] δεόμενοι, ναυμαχίας Ἀθηναίοις πρὸς Αἰγινήτας
καὶ τοὺς ἐκείνων συμμάχους γενομένης, ἑβδομήκοντα τριή-
ρεις αὐτῶν ἐλάμβανον. πολιορκούντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν
109 χρόνον Αἴγυπτόν τε καὶ Αἴγιναν, καὶ τῆς ἡλικίας ἀπούσης
ἔν τε ταῖς ναυσὶ καὶ ἐν τῷ πεζῷ στρατεύματι, Κορίνθιοι
καὶ οἱ ἐκείνων σύμμαχοι, ἡγούμενοι ἢ εἰς ἔρημον τὴν χώραν
ἐμβαλεῖν ἢ ἐξ Αἰγίνης ἄξειν τὸ στρατόπεδον, ἐξελθόντες
πανδημεὶ Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δέ, τῶν μὲν

[1] δεόμενοι ἐκινήθησαν· ναυμαχίας δὲ Ἀθ. A.

Ὑστέρῳ] Ita malim, quam ἑτέρῳ cod. Baroc. cujus margo lectionem antiquam servat. TAYLOR.

Καταστάντος] Ἐπιστάντος. CONT.

Ζῆλον] Ζῆλος, hic est magnifica prædicatio rerum gestarum, ut φθόνος invidia est e fortibus factis emolumentisque inde partis contracta. REISK.

Τῶν πεπραγμένων] Post τῶν πεπραγμένων videtur συνεῤῥάγησαν, aut simile quid deesse. quod si verum est, erit in continenti post ναυμαχίας addendum δέ. IDEM.

Μέγα μὲν] Non a me impetrabis, ut hæc confitear sana esse atque integra. Ἐλάμβανον, inquis. Quine? Anne ἅπαντες? Nam hoc præcedit. Anne ἕκαστοι? Nam et hoc quoque. Num Lacedæmonii? Num Athenienses? Num Æginetæ? Novi quidem fuisse Athenienses, attamen eam gratiam debeo Historicis, non loco desperatissimo. V. Thucyd. I. 105. TAYLOR. In ambiguo quidem relictum est sine definitione, utri cepissent, Athenienses an Æginetæ; verumtamen sponte sua elucescit, vocabulum hoc ad eos pertinere, quorum in laudibus prædicandis tota versatur oratio. REISK.

Ἐλάμβανον] Np. οἱ Ἀθηναῖοι. deinde, πολιορκούντων, sc. τῶν Ἀθηναίων. πολιορκούντων — Αἴγυπτον, i. e. πολεμούντων ἐν Αἰγύπτῳ. AUGER.

Αἴγυπτον] Scil. hariolandum est, si Diis placet, et pro Αἴγυπτον revocandum nescio quod Αἴδηψον. Marg. Steph. Hic sc. perturbat omnia. Historiam ipsam tangit Thucyd. l. proxime citato. Τὰ δὲ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον, καὶ ἐς τὴν Μεγαρίδα κατέβησαν — νομίζοντες ἀδυνάτους ἔσεσθαι Ἀθηναίους βοηθεῖν τοῖς Μεγαρεῦσιν ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ· ἢν δὲ καὶ βοηθῶσιν, ἀπ' Αἰγίνης ἀναστήσεσθαι αὐτούς. Pro deridiculo est istud, quod modo a prima manu Cod. Baroc. profectum est: Καὶ τῆς Κιλικίας ἀπάσης. TAYLOR.

Ἄξειν] Malim ἀπάξειν. REISK.

Πανδημεὶ γέραν εἶ κατέλαβον] Lego Γερανεῖαν κατέλαβον. Est autem Γερανεῖα mons et angustiæ, per quas Corintho Athenas itur. PALMER.

Γεράνειαν] Ita o. l. s. præter Aldinos, qui nihil hic nisi sordes et impuritatem ipsam nobis obtrudunt. Veram lectionem monente præterea Palmer. in Exercit. vocemque hanc ex Lysiæ Orat. Funebri laudante Harpocratione. (Cujus in editis male Γερανία. Cod. Reg. Cant. MS. Γεράνεια sine litura.) Meminere Thucyd. sæpe, Pausan. in Attic., Lucian. Icaro-Menipp., Plin. VII. 4., Plutarch. in Cleom., Scylax., Steph. Byzant., Etym. M., Phavorin. etc. TAYLOR. Γερανείαν, vel Γερανίαν. CONT.

Γεράνειαν κατέλαβον. Ἀθηναῖοι δὲ etc.] Sic distingue. Cæterum pro Γεράνειαν Harpocration scribit Γερανίαν. Thucydides Γεράνειαν, loco mox citando. Paulo ante, pro Αἴγυπτον Stephanus conjicit Αἴδηψον. Recte habet Αἴγυπτον. Thucydides I. 105. Edit. Oxon. in hac ipsa historia, iisdem pæne verbis utitur: ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Vide segm. 104. unde disces, qua de causa in *Ægypto* tunc versabatur Atheniensium exercitus. Si vero Ægyptus, tota *Regio*, minus proprie dici possit πολιορκεῖσθαι (quæ res, opinor, Stephanum movit), forte legi potest, πολεμούντων — Αἰγύπτῳ τε καὶ Αἰγίνῃ. Cum autem dicit Lysias εἰς ἔρημον τὴν χώραν, intellige Μεγαρικὴν, in qua *Geranea* erat; non Ἀττικήν. MARKLAND.

ἀπόντων τῶν δ' ἐγγὺς ὄντων, οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμ- 110
ψασθαι· ταῖς δ' αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες καὶ τῶν
ἐπιόντων καταφρονήσαντες οἱ γεραίτεροι καὶ οἱ τῆς ἡλι-
κίας ἐντὸς γεγονότες ἠξίουν αὐτοὶ μόνοι τὸν κίνδυνον ποιή- 111
σασθαι, οἱ μὲν ἐμπειρίᾳ τὴν ἀρετὴν, οἱ δὲ φύσει κεκτημένοι,
καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ ἀγαθοὶ γεγενημένοι, οἱ δὲ ἐκεί-
νους μιμούμενοι, τῶν μὲν πρεσβυτέρων ἄρχειν ἐπισταμένων,
τῶν δὲ νεωτέρων τὸ ἐπιταττόμενον ποιεῖν δυναμένων· Μυ-
ρωνίδου [1]στρατηγοῦντος ἀπαντήσαντες αὐτοὶ εἰς τὴν Με-
γαρικὴν ἐνίκων μαχόμενοι ἅπασαν τὴν δύναμιν τὴν ἐκείνων
τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὔπω δυναμένοις, [2]τοὺς εἰς
τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας εἰς τὴν ἀλλοτρίαν 112
ἀπαντήσαντες, τρόπαιον δὲ στήσαντες καλλίστου μὲν αὐ-

[1] Στρατηγοῦντος οὖν Μυρωνίδου A.

[2] πρὸς τοὺς A.

Ἀπόντων] Rerum gestarum si pateretur veritas, magis utique conveniret τῶν μὲν οὐ πόῤῥω ἀπόντων, quamvis alia pars civium haud procul abesset, alia esset in propinquo, tamen a se non impetrabant, ut eorum quemquam arcesserent. Optime sibi sententia sic constaret. verum obstat, quod dixi, historica fides. Ægyptus enim ab Attica procul abest. Ergone pro ἀπόντων leg. erit ἐπανιόντων. quamvis alteri jam reditum in patriam pararent, vel in reditu essent. Vulgatam si tenebimus, id quod fieri par est in loco dubio, vel sic tamen πόῤῥω abesse videtur, contrarium alteri opposito ἐγγὺς, et sententia tamen claudicabit. dedignabantur quenquam arcessere, tam eorum, qui procul, quam qui prope abessent. In quo parum salis est. Reisk.

Ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες] Quasi hæc verba designassent Adultos, ἐν ἡλικίᾳ constitutos, in ætate στρατευσίμῳ, quod est præter mentem auctoris, bonus scriba in una Cod. nobis propinavit ἡλικίας οὐκ ἐντὸς γεγονότες, Infra ætatem militarem [*under age.* in edit. min.], οἱ νεώτατοι, ut Thucyd. loco toties laudato: Τῶν δὲ ἐκ τῆς πόλεως ὑπολοίπων οἵ τε πρεσβύτατοι καὶ οἱ νεώτατοι ἀφικνοῦνται ἐς τὰ Μέγαρα, Μυρωνίδου στρατηγοῦντος. Atqui hi ipsissimi sunt οἱ ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες. Ἐντὸς *Infra*, non *Intra*. Zenob. Cent. III. 79. ἐντὸς ἑβδόμης] Ἀπείρατο Ἀθήνησι (lege στρατιὰν) ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. Atque eodem pacto Plato, si fides habenda sit Lexicographis, dixit ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς de eo, qui nondum attigit tricesimum annum ætatis. [*under thirty.* in edit. min.] Taylor. οἱ τῆς ἡλικίας ἐντὸς γεγονότες recte redditur *impuberes*, aut *ætate nondum maturi.* tres erant ætates pænes Græcos. ἡ ἡλικία, vel οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ætatem militarem agentes, tum οἱ ἐκτὸς ἡλικίας, ea ætate jam defuncti et emeriti. denique οἱ ἐντὸς ἡλικίας, intra vel infra justam militiæ ætatem constituti, qui eam nondum attigissent. Dio Cass. p. 182. 38. ἐντὸς τῶν Ἀλπέων ἐμένομεν. ad Alpes non accessimus, eas non superavimus. p. 232. 41. ἐντὸς τοῦ Τίγριδος. antequam ad Tigridem perveniatur. item p. 757. 12. Reisk.

Πολλαχοῦ ἀγαθοὶ] Ἀγαθοὶ πολλαχοῦ. Cont.

Μυρωνίδου στρατηγοῦντος etc.] Constructioni et perspicuitati melius consuletur ita: Μυρωνίδου οὖν στρατηγοῦντος etc. Istud οὖν amissum fuisse videtur in præcedente syllaba. De re, vide Thucydidem loco citato. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Plena h. l. et integra est oratio. ἐνίκων aptum est e καὶ proximo superiori, in illis καὶ οἱ μὲν αὐτοὶ πολλαχοῦ. Reisk.

Αὐτοὶ] Id est, ipsi soli, a nemine sublevati. Idem.

Τοῖς] Id est, διὰ τῶν, per eos, qui partim jam fessi ætate et viribus exinaniti essent. Idem.

Τοὺς ἀξιώσαντας ἀπαντήσαντες] Puto non esse Græcum. Scribo: Πρὸς τοὺς εἰς τὴν σφετέραν ἐμβαλεῖν ἀξιώσαντας — ἀπαντήσαντες. Ælianus V. H. VIII. 12. sensu diverso, eadem tamen Constructione: ἀπήντησε πρὸς τοῦτον αὐτοῦ τὸν λόγον ὁ Δημοχάρης. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Est epexegesis superiorum, et hi accusativi τοὺς ἀξιώσαντας apti sunt ex

τοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις, οἱ μὲν οὐκ ἔτι
τοῖς σώμασιν, οἱ δ᾽ οὔπω δυνάμενοι, ταῖς δὲ ψυχαῖς ἀμ-
φότεροι κρείττους γενόμενοι, μετὰ καλλίστης δόξης εἰς τὴν
αὑτῶν ἀπελθόντες, οἱ μὲν πάλιν ἐπαιδεύοντο, οἱ δὲ περὶ
τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο.

ιά. Καθ᾽ ἕκαστον μὲν οὖν οὐ ῥάδιον τὰ ὑπὸ πολλῶν κιν-
δυνευθέντα ὑφ᾽ ἑνὸς ῥηθῆναι, οὐδὲ τὰ ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ
113 πραχθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δηλωθῆναι. τίς γὰρ ἂν ἢ χρόνος
ἢ λόγος ἢ ῥήτωρ ἱκανὸς γένοιτο μηνῦσαι τὴν τῶν ἐνθάδε
κειμένων ἀνδρῶν ἀρετήν; μετὰ πλείστων γὰρ πόνων καὶ
φανερωτάτων ἀγώνων καὶ καλλίστων κινδύνων ἐλευθέραν
μὲν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα, μεγίστην δ᾽ ἀπέδειξαν τὴν
ἑαυτῶν πατρίδα, ἑβδομήκοντα μὲν ἔτη τῆς θαλάττης
ἄρξαντες, ἀστασιάστους δὲ παρασχόντες τοὺς συμμάχους,
οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ
τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες, οὐδὲ τοὺς συμμά-
χους ἀσθενεῖς ποιοῦντες, ἀλλὰ κἀκείνους ἰσχυροὺς καθι-
στάντες, καὶ τὴν αὑτῶν δύναμιν τοσαύτην ἐπιδείξαντες,
ὥσθ᾽ ὁ μέγας βασιλεὺς οὐκ ἔτι τῶν ἀλλοτρίων ἐπεθύμει,
114 ἀλλ᾽ ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. καὶ

eodem ἐνίκων, e quo aptum quoque est τὴν ἐκείνων δύναμιν. Nihil hic neque deest, neque alias corruptum est h. l. noli a Marklando moveri. REISK.

Ἔργου] Construe cum τρόπαιον quod præcessit. AUGER.

Κρείττους] Potest pro simplici ἀγαθοὶ accipi. Sæpe Atticis βελτίων et κρείττων idem valet, atque vir fortis et strenuus, item probus et honestus, ut e contrario χείρων ipsis est, homo nequam, impurus, conscelerаtus, idem qui nobis *ein Schelm*. Videtur tamen h. l. utique vim comparativi obtinere. quod si est, necessario erit ἑαυτῶν addendum. fortiores, quam ipsi aut alias essent, aut per ætatem moresque esse possent. IDEM.

Εἰς τὴν αὑτῶν ἀπελθόντες, — περὶ τῶν λοιπῶν ἐβουλεύοντο] Isocrates Paneg. p. 116. οἴκαδε καταπλεύσαντες, οὕτως ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν λοιπῶν. MARKLAND.

Τῶν λοιπῶν] Videtur h. l. a masculino οἱ λοιποὶ potius, quam a neutro τὰ λοιπὰ, repetendum esse. prospiciebant sapientia suorum consiliorum saluti reliquorum civium. REISK.

Κινδυνευθέντα] Sunt res cum periculo capitis magnaque contentione corporis peractæ. IDEM.

Ἐδίδου] Ἔδειδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ. SCHOTT. O nares vere parasiticas, quem vere arbitror posse ex ipsa "flamma petere cibum!" Quasi in neglecto auctore adeo rarescerent nævi, ut necesse haberes ingenio materiam quærere etiam in ejus integritate! Exspectamus, cum eo sis acumine, quam mox ostendas, quantum pateat inter ἔδειδε et ἐφοβεῖτο. Deinde autem restat hic nodus secandus: si nec *aliena* appetebat, pro *suis* vero pertimuit, quænam erant illa λοιπὰ περὶ ὧν ἐφοβεῖτο? En cumulum insipientiæ! Sed cumulatiorem dixeris. Δείδω cum suo παρατατικῷ diu est, quod insolescebant, cum Δέδοικα et Ἐδεδοίκειν in eorum vices successere. Ἐδεδοίκειν, Ἐδεδίειν, Ἐπεφρίκειν, Ἐπεπείθειν. Παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχουσιν· ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. T. Magister. Ἴσθι δὲ, ὅτι ἐστὶ ῥήματα, ἐν οἷς τῶν παρακειμένων λαμβανομένων ἀντὶ ἐνεστώτων, οἷον Δέδοικα, Δέδορκα, Πέφρικα, οἱ τούτων ὑπερσυντελικοὶ ἀντὶ παραδοχῆς (f. ἀντιπαραδοχῆς) τῶν παρατατικῶν ἀξιοῦνται. Ἐδεδοίκειν, καὶ Ἐπεπείθειν καὶ Ἐπεφρίκειν. Moschop. in Lexic. Atque ita Demo-

οὔτε τριήρεις ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐκ τῆς Ἀσίας ἔπλευσαν, οὔτε τύραννος ἐν τοῖς Ἕλλησι κατέστη, οὔτε Ἑλληνὶς πό-
196. 1 λις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη· τοσαύτην σωφροσύνην καὶ δέος ἡ τούτων ἀρετὴ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖχεν. ὧν ἕνεκα [1]δεῖ μόνους καὶ προστάτας τῶν Ἑλλήνων καὶ 115
ἡγεμόνας τῶν πόλεων [2]γίγνεσθαι.

ιϛ'. Ἐπέδειξαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δυστυχίαις τὴν ἑαυτῶν ἀρετήν. ἀπολομένων γὰρ τῶν νεῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ, εἴτε ἡγεμόνος κακίᾳ εἴτε θεῶν διανοίᾳ, καὶ συμφορᾶς ἐκείνης μεγίστης γενομένης καὶ ἡμῖν τοῖς δυστυχήσασι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν, ἐδήλωσαν οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον ὅτι ἡ τῆς πόλεως δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἦν σωτηρία. ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, ἐνίκησαν μὲν ναυμαχοῦντες τοὺς 116
Ἕλληνας οἱ πρότερον εἰς τὴν [3]θάλατταν οὐκ ἐμβαίνοντες, ἔπλευσαν δ' εἰς τὴν Εὐρώπην, [4]δουλεύουσι δὲ πόλεις τῶν

[1] ἔδει A. [2] γενέσθαι A. [3] θάλασσαν T. R. A. [4] ἐδούλευον A.

sthenes: Εἰ γὰρ ἐκεῖνον αὐτὸς ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τούτους αὐτὸν ἠξίου: Orat. adv. Conon. Lysias quoque: Ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι. Orat. c. Agorat. Non memini me vidisse sententiam alteram concinnam et pulcherrimam ab imperito homine magis funestari. TAYLOR. Schottus legit, ἔδειδε περὶ τῶν ἑαυτοῦ. quod miror, cum verba proxime sequentia sint, καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐφοβεῖτο. Neque Lysias, neque forte quisquam alius, scripsisset ἔδειδε, sed potius δέδοικε vel ἐδεδίει. Recte habet ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ: idem quod ἐκ τῶν, vel ἀπὸ τῶν, vel τι τῶν ἑαυτοῦ. Gorgias p. 188. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους, *partem muri*. Andocides de Myster. p. 17. λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων, *accipiet* aliquid *ex pecunia publica*. Passim in Evangeliis hæc forma occurrit. Matt. XXIII. 34. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, id est, τινὰς ἐξ αὐτῶν. MARKLAND.

Δεῖ — γίγνεσθαι] Lego, ἔδει γενέσθαι. Loquitur enim de *Majoribus* eorum, et de rebus *præteritis*, et factis ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. MARKLAND. Marklandi ἔδει si probatur, quod mihi quoque in mentem venerat, necesse erit, ut γενέσθαι quoque legatur. REISK.

Ἀπολλυμένων] In pugna scilicet ad Αἰγὸς ποταμοὺς, de qua Xenophon et alii. PALMER. Lego cum Coisl. 2. et Baroc. ἀπολομένων. N. c. Nicomach. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπολομένων τῶν νεῶν ἡ μετάστασις ἐπράττετο, κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἡγεμόνος] Ἡγεμόνων. CONT.

Ἐδήλωσεν] Lege cum Ioann. ἐδήλωσαν. TAYLOR. Scribo, ἐδήλωσαν. Sequitur: ἑτέρων γὰρ ἡγεμόνων γενομένων, etc. Totum hunc locum more suo exscribit Isocrates Paneg. p. 127. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἑλλησπόντῳ γενομένην ἀτυχίαν, ἑτέρων ἡγεμόνων καταστάντων, ἐνίκησαν μὲν οἱ βάρβαροι ναυμαχοῦντες, etc. MARKLAND. In Augustano, quem ad Tayloranam contuli, prælegente hanc uxore, pro certo haud dixerim, aurisne me fefellerit, an mens, an in eo idem exaratum sit, quod Taylor dedit, ἐδήλωσαν in plurali. Quicquid ejus est, illinc nihil differentiæ annotavi. Vulgatam ἐδήλωσεν ego equidem haud spernerem. referri enim commode posse videtur ad αὕτη ἡ συμφορὰ, hæc calamitas planum fecit. Interim quod Taylor semel constituit, id ita maneto, per me licet. REISK.

Ἔπλευσαν] Hunc locum horridum licet, et hiulcum obstinate tamen defendunt o. l. s. TAYLOR.

Δουλεύουσι] Inter aoristos præmissos et perfectum insequens interceptum præsens, haud satis huc convenire videtur, melius ἐδούλευον. aut, si δουλεύουσαι suspiceris hic leg. esse, deerit ἔστενον vel simile quid pone Ἑλλήνων. REISK.

Ἑλλήνων, τύραννοι δ' [1] ἐγκαθεστᾶσιν, οἱ μὲν μετὰ τὴν ἡμε-
τέραν συμφορὰν, οἱ δὲ μετὰ τὴν νίκην τῶν βαρβάρων. ὥστ'
117 ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ
πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους, ὡς συγκαταθαπτομένης τῆς
αὐτῶν ἐλευθερίας τῇ τούτων ἀρετῇ· ὡς δυστυχὴς μὲν ἡ Ἑλ-
λὰς τοιούτων ἀνδρῶν ὀρφανὴ γενομένη, εὐτυχὴς δ' ὁ τῆς Ἀ-
σίας βασιλεὺς ἑτέρων ἡγεμόνων λαβόμενος· τῇ μὲν γὰρ τού-
των στερηθείσῃ δουλεία περιέστηκε, τῷ δ' ἄλλων ἀρξάντων
ζῆλος ἐγγίνεται τῆς τῶν προγόνων διανοίας. ἀλλὰ ταῦτα
118 μὲν ἐξήχθην ὑπὲρ πάσης ὀλοφύρασθαι τῆς Ἑλλάδος· ἐκεί-
νων δὲ τῶν ἀνδρῶν ἄξιον καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ μεμνῆσθαι,
οἳ, φεύγοντες τὴν δουλείαν καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι
καὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας στασιάσαντες, πάντας πολε-

[1] ἐγκαθιστᾶσιν T.

Τύραννοι] Τυράννους. WAKEFIELD.

Ὥστ' ἄξιον] Scholia MSS. in Æschin. quæ possideo, literato orbi, ubi tempus ad eam rem tulerit, destinata, ad illa c. Ctesiph. Οὐ γὰρ δεῖ ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε καὶ ἐκείρατο, ἐπὶ τούτοις ἐμὲ στεφανοῦσθαι, hæc habet: Οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς εὐπραγίαις τὴν κόμην ἔτρεφον, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καὶ τῷ πένθει ἐκείραντο. Ὅμηρος αὐτοὺς πανταχοῦ καρηκομόωντας καλεῖ. Ἀνάπαλιν δὲ Ἐπαμεινώνδας, Ἡμετέραις βουλαῖς Σπάρτη μὲν ἐκείρατο δόξαν. [V. Pausan. in Bœotic. c. 15.] Λυσίας ἐν ἐπιταφίῳ τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς, Ὥστε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Vides ne unum Iota hiscere. Non tamen, varia ut sint, credam alio digitum intendisse Aristot. Rhetoric. III. 10. Οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ, διότι ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ τῷ τῶν ἐν Σαλαμῖνι τελευτησάντων κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα, ὡς συγκαταθαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν τῆς ἐλευθερίας. Noster autem τῷδε τῷ τάφῳ et τοὺς ἐνθάδε κειμένους propterea quod in Ceramico verba habuit communi illo sepulcreto omnium in bello cæsorum. TAYLOR.

Ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ] In hoc Ceramico, ubi tum temporis, h. e. paulo post acceptam ad Ægospotamos cladem, per honorem cenotaphii tumulabantur in Hellesponto peremti. REISK.

Τῇ Ἑλλάδι] Τὴν Ἑλλάδα. CONT.

Αὐτῶν] Np. τῶν Ἑλλήνων, nam τῇ Ἑλλάδι quod præcessit idem valet ac τοῖς Ἕλλησι. AUGER.

Ὡς δυστυχὴς etc.] Lego, ὦ δυστυχὴς μὲν ἡ Ἑλλὰς etc. et ita Interpres: *O infelix Græcia* etc. Paulo ante, ὡς συγκαθαπτομένης etc. Placuit hoc Lycurgo, p. 154. συνετάφη γὰρ τοῖς τούτων σώμασιν ἡ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερία. MARKLAND. Lege ὦ δυστυχὴς — *In Edit. min.* TAYLOR. Videtur ὡς bene habere. *quam infelix!* REISK. ὡς, *quia, etenim.* Deinde accipe γενομένη quasi legeretur ἐγένετο. δυστυχὴς γενομένη est nominativus quidam absolutus. AUGER.

Τῷ δὲ] Np. τῷ Περσῶν βασιλεῖ. mox ἐγγίνεται præsens pro præterito. IDEM.

Ἄλλων ἀρξάντων] *Postquam*, vel *quod* alii, Lacedæmonii puta, principatum Græciæ, suscepissent. REISK.

Τῶν προγόνων] Suorum puta, Darii atque Xerxis, consilia bellum Græcis inferendi. IDEM.

Τῆς τῶν προγόνων διανοίας] Ferri potest διανοίας. Exspectarem tamen ab Attico, Persis natura infestissimo, ἀνοίας, *vecordiæ:* ut supra de Amazonibus, καὶ δοῦναι δίκην τῆς ἀνοίας, ob factum simile, nempe, Atticæ invasionem. Demosthenes Orat. περὶ τῶν συμμοριῶν· εὔχεσθε δὲ πᾶσι τοῖς θεοῖς, τὴν αὐτὴν λαβεῖν παράνοιαν ἐκεῖνον, ἥνπερ ποτὲ τοὺς προγόνους αὐτοῦ. De Rege Persarum loquitur. MARKLAND.

Ἐξήχθην] Ad hæc, quæ videri possint ab hoc tempore locoque aliena, evectus, et ab impetu perturbatæ meæ mentis, cui resistere non poteram, adactus sum, ut evagarer, invitus et oblitus mei. REISK.

Πάντας] Post πάντας videtur τοὺς Πελοποννησίους deesse. IDEM. πάντας intellige, et cives et exteros. AUGER.

μίους κεκτημένοι εἰς τὸν Πειραιᾶ κατῆλθον, οὐχ ὑπὸ νόμου ἀναγκασθέντες, ἀλλ᾽ ὑπὸ τῆς φύσεως πεισθέντες, καινοῖς κινδύνοις τὴν παλαιὰν ἀρετὴν [1] τῶν προγόνων μιμησάμενοι, ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κοινὴν τὴν πόλιν καὶ τοῖς ἄλλοις κτησάμενοι, θάνατον μετ᾽ ἐλευθερίας αἱρούμενοι ἢ βίον μετὰ δουλείας, [2] ὡς οὐχ ἧττον ταῖς συμφοραῖς αἰσχυνόμενοι ἢ τοῖς ἐχθροῖς ὀργιζόμενοι, μᾶλλον βουληθέντες ἐν τῇ αὐτῶν ἀποθνήσκειν ἢ ζῆν τὴν ἀλλοτρίαν οἰκοῦντες, συμμάχους μὲν ὅρκους καὶ συνθήκας ἔχοντες, πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. ἀλλ᾽ ὅμως 119
οὐ τὸ πλῆθος τῶν ἐναντίων φοβηθέντες, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς σώμασι τοῖς ἑαυτῶν κινδυνεύσαντες, τρόπαιον μὲν τῶν πολεμίων ἔστησαν, μάρτυρας δὲ τῆς αὑτῶν ἀρετῆς ἐγγὺς ὄντας τοῦδε τοῦ μνήματος τοὺς Λακεδαιμονίων τάφους παρέχονται. καὶ γάρ τοι [3] μεγάλην μὲν ἀντὶ μικρᾶς ἀπέδειξαν τὴν πόλιν, ὁμονοοῦσαν δὲ ἀντὶ στασιαζούσης ἀπέφηναν, τείχη δὲ ἀντὶ τῶν καθῃρημένων ἀνέστησαν. οἱ δὲ κατελθόντες αὐτῶν, ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις τῶν ἐνθάδε κειμένων ἐπιδεικνύντες, οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν ἀλλ᾽ ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως ἐτράποντο, καὶ, οὔτ᾽ ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι οὔτ᾽ [4] αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, τῆς μὲν αὑτῶν 120

[1] τῶν προγόνων ἀρετὴν T. R. A. [2] ὡς om. T. R. A.
[3] καὶ μεγάλην R. [4] αὖ A.

Αἱρούμενοι] Προαιρούμενοι, vel μᾶλλον αἱρούμενοι. Cont. Sub. μᾶλλον. Auger.

Πολεμίους δὲ τοὺς πρότερον ὑπάρχοντας καὶ τοὺς etc.] Lege: τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας, καὶ τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν. Intelligit τοὺς ἄστεος. Vide Orat. XII. et XIII. Markland. Bene habet vulgata. tametsi haud diffitebor, in usu magis esse, ut dicatur πολεμίους δὲ πρὸς τοῖς πρότερον ὑπάρχουσι, καὶ τοὺς πολίτας — verumtamen Lysiæ si placuit ita loqui, ut hic fecit, quis reprehendet? Marklandi rationem si probes, debebis etiam καὶ proximum delere, ut τοὺς πολίτας τοὺς ἑαυτῶν sit explicatio illorum τοὺς πρότερον φίλους ὑπάρχοντας. Nam si diversi sunt hi vetusti Atheniensium amici ab ipsorum civibus, velim scire, qui fuerint. Novos ego equidem nullos novi inimicos Atheniensibus tum exstitisse, qui antea eorum amici fuissent. Reisk.

Κινδυνεύσαντες] F. κίνδυνον θέντες. Alioqui vix erit Græcum, ni Græcum sit quod Hellenistæ scribant. Taylor. Aut ego non intelligo hanc Taylori orationem, aut ille sibi non constabat hæc scribens. Ergone κινδυνεύειν ἐν τῷ ἑαυτοῦ σώματι Græcum non erit, κίνδυνον τιθέναι erit? Ubi mens ei erat? Idem.

Παρέχονται] Præsens pro præterito. Auger.

Καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι δυνάμενοι, οὔτ᾽ αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι etc.] Vox αὐτοὶ, in ultimo membro sententiæ, monstrat oppositum deesse in priori. Scripturam Lysiæ, nisi fallor, restitui; καὶ οὔτε ἐλαττοῦσθαι τοὺς ἑτέρους διανοούμενοι, οὔτ᾽ αὐτοὶ πλέον ἔχειν δεόμενοι, etc. *et neque in animo habentes, ut* CÆTERI *inferioris essent conditionis, neque ut* IPSI *superioris*, etc. Isocrates Paneg. p. 151. *quis nescit ea esse* προστάγματα (jussa) τὰ τοὺς ἑτέρους ἐλαττοῦντα παρὰ τὸ δίκαιον; Xenophon Ἑλλην. I. p. 439. C. de Alcibiade: ὑπάρχειν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ δήμου, ἑαυτῷ μὲν, τῶν τε ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν, καὶ τῶν πρεσβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι. Mox, scribe εἰς τὴν αὑτῶν, non αὐτῶν, *in patriam suam*: ut su-

ἐλευθερίας καὶ τοῖς βουλομένοις δουλεύειν [1] μετέδοσαν, τῆς δ᾽ ἐκείνων δουλείας αὐτοὶ μετέχειν οὐκ ἠξίωσαν. ἔργοις δὲ μεγίστοις καὶ καλλίστοις [2] ἀπελογήσαντο, ὅτι οὐ κακίᾳ τῇ αὑτῶν οὐδ᾽ ἀρετῇ τῶν πολεμίων πρότερον ἐδυστύχησεν ἡ πόλις· εἰ γὰρ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους, βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν, εἰς τὴν αὑτῶν
121 οἷοί τε [3] ἐγένοντο κατελθεῖν, δῆλον ὅτι ῥᾳδίως ἂν ὁμονοοῦντες πολεμεῖν αὐτοῖς ἐδύναντο.

ιγ΄. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν διὰ τοὺς ἐν Πειραιεῖ κινδύνους ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων ζηλοῦνται. ἄξιον δὲ καὶ τοὺς ξένους τοὺς ἐνθάδε κειμένους ἐπαινέσαι, οἳ, τῷ πλήθει βοηθήσαντες καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας μαχόμενοι, πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγησάμενοι, τοιαύτην τοῦ βίου τελευτὴν ἐποιήσαντο· ἀνθ᾽ ὧν ἡ πόλις αὐτοὺς καὶ ἐπένθησε καὶ ἔθαψε δημοσίᾳ, καὶ ἔδωκεν ἔχειν αὐτοῖς τὸν ἅπαντα χρόνον τὰς αὐτὰς τιμὰς τοῖς ἀστοῖς.

ιδ΄. Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι, βοηθήσαντες Κορινθίοις

[1] μετέδωκαν T. R. A. [2] ἀπελογίσαντο T. [3] ἐγίνοντο T. R. A.

pra, ἐν τῇ αὑτῶν ἀποθνήσκειν. Vide init. fere Orationis. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. δυνάμενοι hic idem valet atque ὑπομένοντες vel ἀνεχόμενοι, haud sustinentes, haud valentes a se impetrare: ut sustinerent ab aliis jura sua minui, aut se lædi et opprimi. αὐτοὶ hic nihil aliud est, quam αὖ, rursus, ex altera parte. REISK. οὔτ᾽ αὖ τὸ πλέον. WAKEFIELD.

Ἀπελογίσαντο] Testantur quidem pro ἀπελογήσαντο testes fide digni. Hic tamen eruditus lector receptam lectionem mecum defendet. TAYLOR. ἀπελογήσαντο. CONT. Dedi tamen ἀπελογήσαντο, ab infinitivo ἀπολογεῖσθαι, quod daturus eram etiam sine testibus illis, quos cum fide dignos haberet Taylor, tamen eorum in auctoritate esse recusavit, nescio cur. REISK. ἀπελογήσαντο. nam plerumque λόγοις apologiæ constant: hic ipsis *factis* apologiæ confiebant. *In Char. Aphrod.* l. viii. c. i. p. 649. D'ORVILLE.

Ξένους] Thebanos intelligit, qui exsulibus contra triginta Tyrannos opem ferebant. TAYLOR.

Πατρίδα] Πατρίδα τὴν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι significat, existimare, ibi se domi esse, in patria versari, ubi locus virtuti sit aut suæ proferendæ, aut aliorum oppressæ relevandæ. REISK. Interpretor: patriam existimantes locum ubi virtuti ipsorum locus esset. AUGER.

Οἱ δὲ νῦν θαπτόμενοι] Militum mercede conductorum hoc primum in bello externo Athenienses opera utebantur. Unde τὸ ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ pene in proverbium abiit. Meminit Demosth. Philipp. 1. Ὅτι καὶ πρότερόν ποτ᾽ ἀκούω ξενικὸν τρέφειν ἐν Κορίνθῳ τὴν πόλιν, οὗ Πολύστρατος ἡγεῖτο, καὶ Ἰφικράτης καὶ Χαβρίας, καὶ ἄλλοι τινὲς, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς συστρατεύεσθαι· καὶ οἶδα ἀκούων, ὅτι Λακεδαιμονίους παραταττομένους μεθ᾽ ὑμῶν ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι, καὶ ὑμεῖς μετ᾽ ἐκείνων. Quibus confer, quæ habet Harpocr. in Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ, et in Πολύστρατος. Et Ulpian. in novis σχ. ad l. Demosth. c. Τὸ δ᾽ ἐν Κορίνθῳ Ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει; Aristoph. Plut. 173. Ubi consulenda sunt potius, quam credenda, quæ habet σχ. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, στράτευμα μισθοφορικὸν, ὃ συνεστήσατο πρῶτον ὁ Κόνων, παρέλαβε δὲ αὐτὸ Ἰφικράτης, ὕστερον καὶ Χαβρίας. ᾧ χρησάμενοι τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλίου. Moschop. π. σχεδ. p. 119. TAYLOR. θαπτόμενοι cohæret cum ἐπεδείξαντο. βοηθήσαντες idem valet atque διὰ τοῦ βοηθεῖν, vel ἐν τῷ βοηθῆσαι, οὐκ ἔχοντας idem est atque ὅτι οὐκ εἶχον. quasi dixisset: ἐβοήθησαν δὲ αὐτοῖς, ὅτι οὐκ εἶχον τὴν αὐτὴν γνώμην τοῖς Λακεδαιμονίοις. tum verba οἱ μὲν γὰρ ad ποιούμενοι pro parenthetis sunt habenda.

197. ὑπὸ παλαιῶν φίλων ἀδικουμένοις [1] καινοὶ σύμμαχοι γενό- 122
μενοι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες — οἱ
μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους
αὐτοὺς ἠλέουν, οὐ τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, ἀλλὰ
τὴν παροῦσαν φιλίαν περὶ πολλοῦ ποιούμενοι —, πᾶσιν 123
ἀνθρώποις φανερὰν τὴν αὑτῶν ἀρετὴν [2] ἐπεδείξαντο. ἐτόλ-
μησαν γὰρ, μεγάλην ποιοῦντες τὴν Ἑλλάδα, οὐ μόνον
[3] ὑπὲρ τῆς αὑτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς
τῶν πολεμίων ἐλευθερίας ἀποθνήσκειν· τοῖς γὰρ Λακεδαι-
μονίων συμμάχοις περὶ τῆς ἐκείνων ἐλευθερίας ἐμάχοντο.
νικήσαντες μὲν γὰρ [4] ἐκείνους τῶν αὐτῶν ἠξίουν, δυστυχή-
σαντες δὲ βέβαιον τὴν δουλείαν τοῖς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ
κατέλιπον.

ιε΄. Ἐκείνοις μὲν οὖν οὕτω διακειμένοις ὁ βίος οἰκτρὸς 124
καὶ ὁ θάνατος εὐκτός· οὗτοι δὲ καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόν-
τες ζηλωτοὶ, παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγα-

[1] κοινοὶ T. [2] ἐπιδείξαντες T. [3] περὶ T.
[4] ἐκείνους ἂν τῶν αὐτῶν ἑαυτοῖς ἠξίουν A.

Quapropter ea signis quoque parentheseos inclusi. Omnia sic inter se apta et connexa sunt, ut bene secum constent. REISK.

Κοινοὶ] Fortasse oppositio postulat ut legamus καινοί. *In Edit. min.* TAYLOR. Pro κοινοὶ vulgatorum librorum dedi de meo καινοὶ, *vetustos* amicos *novis* sociis opponit sophista, per totam hanc orationem lusus verborum, vitrea fracta, spargens. Lacedæmonii, Corinthiorum veteres amici, nunc inimici sunt, Athenienses, olim inimici, nunc socii. de ipsis enim Atheniensibus, non de militibus eorum mercenariis, id quod Taylor perperam autumavit, hic agit orator. nullos Corinthiis miserant Athenienses milites mercenarios, sed ipsi venerant. REISK. Vid. Taylor. Lect. Lysiæ. c. 4.

Μεμνημένοι] Id est, διότι τῆς προτέρας ἔχθρας οὐκ ἐμέμνηντο, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν τῶν Κορινθίων πρὸς αὐτοὺς φιλίαν περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. quippe qui, vel, propterea quod pristinæ suæ cum Corinthiis simultatis non jam amplius meminissent, sed præsentem amicitiam magni facerent. REISK.

Τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες] Nullus est præcedentis sententiæ exitus. Lego, ἐπεδείξαντο. Orat. XVIII. φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν. Vide quæ notavi ad Orat. XII. Quæ vero præcedunt, corrupta sunt et male distincta. Scribe: οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην Λακεδαιμονίοις ἔχοντες (οἱ μὲν γὰρ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ἐφθόνουν, οἱ δὲ ἀδικουμένους αὐτοὺς ἠλέουν) οὔτε (non οὐ) τῆς προτέρας ἔχθρας μεμνημένοι, — ἐπεδείξαντο. MARKLAND. ἐπεδείξαντο. CONT. Marklandum exscribit Taylorus *in Edit. min.*

Περὶ τῆς αὐτῶν σωτηρίας κινδυνεύειν] MS. ὑπὲρ, quod rectius puto. Sic infra: ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων κινδυνεύσαντες. Supra tamen dixit, περὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν μαχόμενοι. Utrovis modo interdum recte dicitur: interdum cum Distinctione. Vide ad Orat. III. Mox, legendum puto, βέβαιον ἂν τὴν δουλείαν κατέλιπον, *reliquissent.* Vulgo deest ἄν. MARKLAND.

Ἐκείνοις] Np. τοῖς Πελοποννησίοις. AUGER.

Οὗτοι] Scil. οἱ τελευτήσαντες Ἀθηναῖοι. deinde ζηλωτοὶ, sub. εἰσὶ, vel ἦσαν. IDEM.

Παιδευθέντες μὲν ἐν τοῖς τῶν προγόνων ἀγαθοῖς] Mallem, ταῖς ἀρεταῖς. quas voces alibi sæpe confusas scio. Orat. XIV. τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Et XXX. init. ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Bene habet ἀγαθοῖς. τὰ τῶν προγόνων ἀγαθὰ sunt majorum non modo præclaræ res gestæ, sed etiam honesta instituta, id omne, quod Latini *decora* et *ornamenta* appellant. quo pertinent sapienter dicta, fortiter facta, solerter et salutariter instituta, disciplinæ pueriles etc. quæcunque civitatem exteris amabilem una admirabi-

θοῖς, ἄνδρες δὲ γενόμενοι τήν τ' ἐκείνων δόξαν διασώσαντες καὶ τὴν αὑτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξαντες. πολλῶν μὲν γὰρ καὶ καλῶν αἴτιοι γεγένηνται τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, ἐπηνώρθωσαν δὲ τὰ ὑφ' ἑτέρων δυστυχηθέντα, πόῤῥω δ' ἀπὸ τῆς αὑτῶν τὸν πόλεμον κατέστησαν. ἐτελεύτησαν δὲ τὸν βίον, ὥσπερ χρὴ τοὺς ἀγαθοὺς ἀποθνήσκειν, τῇ μὲν πατρίδι τὰ τροφεῖα ἀποδόντες, τοῖς δὲ θρέψασι λύπας καταλιπόντες. ὥστε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν καὶ σφᾶς αὐτοὺς

125 ὀλοφύρεσθαι καὶ τοὺς προσήκοντας αὐτῶν ἐλεεῖν τοῦ ἐπιλοίπου βίου. τίς γὰρ αὐτοῖς ἔτι ἡδονὴ καταλείπεται, τοιούτων ἀνδρῶν θαπτομένων, οἳ, πάντα περὶ ἐλάττονος τῆς ἀρετῆς ἡγούμενοι, αὑτοὺς μὲν ἀπεστέρησαν βίου, χήρας δὲ γυναῖκας ἐποίησαν, ὀρφανοὺς δὲ τοὺς αὑτῶν παῖδας ἀπέλιπον, ἐρήμους δ' ἀδελφοὺς καὶ πατέρας καὶ μητέρας κατέστησαν; πολλῶν δὲ καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηλῶ, ὅτι νεώτεροί εἰσιν ἢ ὥστε εἰδέναι οἵων πατέρων ἐστέρηνται· ἐξ ὧν δ' οὗτοι γεγόνασιν, οἰκτείρω, ὅτι πρεσβύτεροι ἢ ὥστε ἐπιλαθέσθαι τῆς δυστυχίας τῆς ἑαυτῶν. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρώτερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι [1] καὶ θάψαι τοὺς αὑτῶν, ἐν δὲ τῷ γήρᾳ ἀδυνά-

126 τους μὲν εἶναι τῷ σώματι, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων ἀφίλους καὶ ἀπόρους γεγονέναι, ὑπὸ δὲ τῶν αὐτῶν πρότερον ζηλοῦσθαι καὶ νῦν ἐλεεῖσθαι, ποθεινότερον δ'

[1] καὶ θάψαι om. A.

lemque, et formidabilem reddunt. Reisk. *In præclaris majorum institutis.* Auger. Rescribo: ἐν ταῖς τ. π. ἀγωγαῖς. Wakefield.

Ὑφ' ἑτέρων] Intelligo ὑπὸ συμμάχων. Auger.

Ὥςτε ἄξιον τοῖς ζῶσι τούτους ποθεῖν] Scribo, πενθεῖν. Eadem sententia infra: ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν τοὺς τεθνεῶτας. Et supra: ὥςτε ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι, καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. Probum est ποθεῖν, suo loco: sed hic non videtur satis exprimere. Markland. et *in Edit. min.* Taylor.

Αὐτῶν] Αὐτοῖς Ioann. Cant. Baroc. uti modo: Τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ ποιοίμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας. sed nihil mutandum. Dicitur enim οὐ μόνον οἱ προσήκοντες τούτῳ, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες τούτου. T. Magister. Ita fere in Orat. superiore, Σώστρατος ἦν μοι ἐπιτήδειος: In inferiore, τινὰς τῶν τούτου ἐπιτηδείων. Taylor.

Τούτων] Codices si τούτοις dent, haud repudiem. Verumtamen vulgata quoque bene habet. τούτων redit ad insequentia, quæ significant et copiosius exponunt, quid hoc vocabulo τούτων complexus sit orator. ἢ τεκεῖν idem est, ac si dixisset: δηλονότι τοῦ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι —. Reisk. ἀνιαρώτερον τούτων explico: luctuosius his quæ dicentur, his quæ sequuntur. Auger.

Καὶ θάψαι] Malim hæc duo vocabula abesse, ut sententiæ officientia, et quæ facillime e proximis καὶ θρέψαι nasci potuerint, quibus sunt sono simillima. Nam sepultos ab ejusmodi miseris parentibus esse liberos, satis indicant insequentia, πασῶν δ' ἀπεστερημένους τῶν ἐλπίδων. Reisk.

αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμεί-
νους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις τὸ πένθος μεῖζον.
πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; πότερον ἐν ταῖς τῆς
πόλεως συμφοραῖς; ἀλλὰ τότε [1] αὐτῶν εἰκὸς καὶ τοὺς 127
ἄλλους μεμνῆσθαι. ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς;
ἀλλ' ἱκανὸν λυπῆσαι, τῶν μὲν σφετέρων τέκνων τετελευ-
τηκότων, τῶν δὲ ζώντων ἀπολαυόντων τῆς τούτων ἀρετῆς.
ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις, ὅταν ὁρῶσι τοὺς μὲν πρότερον
ὄντας φίλους φεύγοντας τὴν αὐτῶν ἀπορίαν, τοὺς δ' ἐχθροὺς
μέγα φρονοῦντας ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις ταῖς [2] τούτων; μόνην
δ' ἄν μοι δοκοῦμεν ταύτην τοῖς ἐνθάδε κειμένοις ἀποδοῦναι
χάριν, εἰ τοὺς μὲν τοκέας αὐτῶν ὁμοίως ὥσπερ ἐκεῖνοι περὶ
πολλοῦ ποιοίμεθα, τοὺς δὲ παῖδας οὕτως ἀσπαζοίμεθα
ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες ὄντες, ταῖς δὲ γυναιξὶν εἰ τοιούτους
βοηθοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοιμεν οἷοίπερ ἐκεῖνοι ζῶντες
ἦσαν. τίνας γὰρ ἂν εἰκότως μᾶλλον τιμῷμεν τῶν ἐνθάδε 128

[1] αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνῆσθαι A. [2] αὐτῶν A.

Ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἦσαν, τοσούτῳ τοῖς καταλειπομένοις πένθος μεῖζον] Loquitur de *vita functis*. sed verbis præcedentibus agit de *parentibus* eorum, ποθεινότερον δ' αὐτοῖς εἶναι τὸν θάνατον τοῦ βίου; unde sine dubio hic legendum: ὅσῳ γὰρ ἄνδρες ἀμείνους ἐκεῖνοι ἦσαν, τοσούτῳ etc. sc. *mortui*. Perspicuitas et recta scribendi ratio hoc poscit. Deinde: πῶς δ' αὐτοὺς χρὴ etc. Sensus videtur postulare πότε, *quando*. Vide, quæ sequuntur. Sed forte nihil mutandum. Demosth. Philipp. I. πῶς οὖν ταῦτα παύσεται; cui quæstioni respondet: ὅταν ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, etc. Markland. πότε. Cont. Ad hunc locum quæ Marklandus annotavit, acute sunt illa quidem excogitata, probemque ipse, si Lysias sic reliquisset. Sed ecquis unus omnium mortalium tam diligens, tam attentus ipse sibi, tam cautus atque circumspectus in dicendo atque scribendo est, quis ita plane de lectorum auditorumve desperat ingenio, ut nihil relinquat ipsis cogitatione inveniendum atque supplendum; præsertim ubi res ipsa cuique viam ad veram sententiam monstret, ut hic loci. Ecquis enim est, quem nexus orationis et rerum hic traditarum natura non doceat, ad quos verbum ἦσαν referatur. Nimis hoc est ad vivum resecare. Denique si vitium hoc est orationis, debebat jam aliquoties notatum esse. Reisk. ἦσαν, np. οἱ τελευτήσαντες. Auger.

Αὐτῶν] Bene si habet hæc lectio, necesse est, ut αὐτῶν redeat ad parentes liberis orbos. Consentaneum est, ut alii ipsos quoque commemorent, nominatim appellantes hic verbis. Hic et ille quoque filium amisit. id quod eos audientes non potest non vulnerare. Verumtamen aliena hæc videtur ab oratoris mente hæc sententia, et istæc potius requiri: ἀλλὰ τότε αὐτοὺς εἰκὸς καὶ τῶν ἰδίων μεμνῆσθαι. atqui recordantes publica mala, ut sua quoque privata recordentur, necesse est. Nisi hæc est loci sententia: Consentaneum est alios horum mala esse recordaturos, quanto itaque magis hi ipsi malorum suorum erunt memores. Reisk.

Ἱκανὸν λυπῆσαι] Nullus dubito lacunam hic subesse. Reisk. Pro ἱκανὸν forsan legendum ἱκανοὶ, nisi mavis intelligere ἱκανὸν quasi legeretur προσῆκον, tuncque ad λυπῆσαι subaudire αὐτοὺς μᾶλλον, et ἐστὶ ad ἱκανόν. Auger.

Μόνοι δ' ἂν μοι] Μόνην δέ μοι. Taylor.

Δοκοῦμεν] Δοκοῖμεν. Scalig.

Ὥσπερ αὐτοὶ πατέρες] Scribe αὐτοὶ, *nosmet ipsi*. Markland. et *in Edit. min.* Taylor.

Τίνας γὰρ ἂν] Cultello Marklandiano ad vivum resecare si velimus, necesse sit, ut τῶν τετελευτηκότων hic desit, quippe oppositum τῶν ζώντων. Verum sic grassari si

κειμένων; τίνας δ' ἂν τῶν ζώντων δικαιότερον περὶ πολλοῦ
ποιοίμεθα ἢ τοὺς τούτοις προσήκοντας, οἳ τῆς μὲν τούτων
ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ
μόνοι γνησίως τῆς δυστυχίας μετέχουσιν.

ιϛ'. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ τοιαῦτα ὀλοφύρεσθαι. οὐ
γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς [1] ἅπαξ ὄντες θνητοί· ὥστε
129 τί δεῖ, ἃ πάλαι προσεδοκῶμεν πείσεσθαι, ὑπὲρ τούτων
νῦν ἄχθεσθαι, ἢ λίαν οὕτω βαρέως φέρειν ἐπὶ ταῖς
τῆς φύσεως συμφοραῖς, ἐπισταμένους ὅτι ὁ θάνατος κοινὸς
καὶ τοῖς χειρίστοις καὶ τοῖς βελτίστοις; οὔτε γὰρ τοὺς 198. 1
πονηροὺς ὑπερορᾷ, οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς θαυμάζει, ἀλλ' ἴσον
ἑαυτὸν παρέχει πᾶσιν. εἰ μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν τοῖς τοὺς ἐν
τῷ πολέμῳ κινδύνους διαφυγοῦσιν ἀθανάτους εἶναι τὸν λοι-
130 πὸν χρόνον, ἄξιον ἦν τοῖς ζῶσι τὸν ἅπαντα χρόνον πενθεῖν
τοὺς τεθνεῶτας· νῦν δὲ ἥ τε φύσις καὶ νόσων ἥττων καὶ
γήρως, ὅ τε δαίμων ὁ τὴν ἡμετέραν μοῖραν εἰληχὼς ἀπαραί-
τητος. ὥστε προσήκει τούτους εὐδαιμονεστάτους ἡγεῖσθαι,
οἵτινες ὑπὲρ μεγίστων καὶ καλλίστων [2] κινδυνεύοντες οὕτως

[1] ἅπαξ om. T. A. ἅπαξ ἡμᾶς αὐτοὺς R. [2] κινδυνεύσαντες T.

juvet, næ totus Lysias prorsus recoquendus sit. REISK.

Δ' ἂν] Malim hic loci αὖ, *rursus, e contrario*. IDEM.

Οἳ τῆς μὲν τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν, ἀποθανόντων δὲ etc.] Obvia emendatio, τῆς μὲν ζώντων ἀρετῆς· cui opponitur in altero membro, ἀποθανόντων δέ. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. τούτων bene habet. non in hoc, et in ἀποθανόντων inest vis antitheti, sed in ἴσον et μόνοι. virtutis e liberis efflorescentis fructum parentes non soli, sed æquata cum aliis civibus portione perceperunt, illa virtute ad alios quoque cives universos redundante; luctum autem, si verum volumus, parentes soli tolerant. REISK. τούτων, et τούτοις, refertur ad bellatores. AUGER.

Ἐλανθάνομεν] Ἐλανθάνομεν ἅπαξ cum Cod. Steph. Codd. nostri [et Aug.] præter Coislinianos: Ita tamen, ut in Baroc. deleat manus secunda. TAYLOR.

Οὐ γὰρ ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντας θνητοὶ] Stephanus ὄντες θνητοὶ, vel ὄντας θνητούς. utrovis modo recte. Mihi tamen magis placeret, οὐ γὰρ λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοὶ, *ipsi enim non ignoramus nos esse mortales.* MARKLAND.

Ἐλανθάνομεν ἡμᾶς] Interposui ἅπαξ. *semel, citius tardius.* aut pro ἅπαξ ἁπλῶς, *certo certius sine dubitatione, aut exceptione.* αὐτοὺς bene habet, item ἐλανθάνομεν. Non enim est existimandum esse vestrum quemquam, quem ad hoc diei fugerit se mortalem esse, donec id nunc a me disceret. Toup ad Suidam t. II. p. 124. vult ἐλάνθανον μὲν ἡμᾶς αὐτοὶ ὄντες θνητοί. quam suspicionem ego hic non ut dignam commemoratu refero, neque enim est. REISK.

Ἀθανάτους εἶναι] Opinor ἀθανάτοις, propter præcedens τοῖς διαφυγοῦσιν. Orat. XXXIII. οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ γενέσθαι. Isocrates Paneg. p. 124. οὐδεμίαν δὲ ἀπολιπόντες ὑπερβολὴν τοῖς αὖθις βουλομένοις γεγενῆσθαι πονηροῖς. Exempla ubique. Si retineas ἀθανάτους, intelligendum erit αὐτούς. Vide ad Orat. XIX. MARKLAND.

Ἥττων] Ad ἥττων et ἀπαραίτητος sub. ἐστί. AUGER.

Κινδυνεύσαντες] Κινδυνεύοντες Baroc. Potior omnino lectio, si me audias. TAYLOR. Dedi κινδυνεύοντες, id est, ἐν τῷ κινδυνεύειν. REISK.

τὸν βίον ἐτελεύτησαν, οὐκ ἐπιτρέψαντες περὶ αὐτῶν τῇ τύχῃ, οὐδ' ἀναμείναντες τὸν αὐτόματον θάνατον, ἀλλ' ἐκλεξάμενοι τὸν κάλλιστον. [1] καὶ γάρ τοι ἀγήρατοι μὲν αὐτῶν αἱ μνῆμαι, ζηλωταὶ [2] δὲ ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων αἱ τιμαί· οἳ πενθοῦνται μὲν διὰ τὴν φύσιν ὡς θνητοί, ὑμνοῦν- 131 ται δὲ ὡς ἀθάνατοι διὰ τὴν ἀρετήν. καὶ γάρ τοι θάπτονται δημοσίᾳ, καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτοὺς καὶ μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ, καὶ μόνοις τούτοις ἀνθρώπων οἶμαι κρεῖττον εἶναι 132 γενέσθαι, οἵτινες, ἐπειδὴ θνητῶν σωμάτων ἔτυχον, ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον· ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι, καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους.

[1] καίτοι γὰρ T. A. καὶ τοίγαρ R. [2] δὲ αὐτῶν ὑπὸ T. δὲ [αὐτῶν] ὑπὸ R.

Περὶ αὐτῶν] Τὰ περὶ αὐτῶν. Cont.

Καίτοι γὰρ ἀγήρατοι] Scribo, καὶ γάρ τοι, *itaque*, vel *etenim*, ut paulo post, καὶ τοίγαρ θάπτονται δημοσίᾳ. et supra, καὶ γάρ τοι μεγάλην μὲν — ἀπέδειξαν τὴν πόλιν. *etenim magnam* etc. Aliud est καίτοι γὰρ, scil. *tametsi enim*. Markland. Scribe καὶ γάρ τοι. Quod aliud longe est. *In Edit. min.* Taylor. Distinxi vocabula sic: καὶ τοί γαρ. Novitatem particulæ τοίγαρ si quis sit, qui miretur, eum recordari velim, τοιγαροῦν et τοιγάρτοι sæpissime frequentari. quæ si offensione carent, quid est, quod τοίγαρ improbetur? Reisk.

Καὶ ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου] Sic Orat. XXXIII. init. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε (sc. Ἡρακλῆς), φιλοτιμίαν δὲ πλούτῳ (f. πλούτου), γνώμης δ' ἐπίδειξιν. Hinc sua sumpsit Isocrates Orat. de Bigis, p. 696. καὶ τοὺς Ἕλληνας; (ὁρῶν) ἐπιδείξεις ἐν αὐτῇ ποιουμένους πλούτου, καὶ ῥώμης, καὶ παιδεύσεως. Markland.

Ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τετελευτηκότας etc.] Recte: pro ἀξίων ὄντων τῶν τετελευτηκότων. Quod Atticis frequentissimum est. Isocrates Paneg. p. 100. ὥσπερ οὐ μετὰ τῶν ἐπαινεῖν βουλομένων ἡμᾶς τοὺς λόγους ὄντας τοὺς τοιούτους, id est, τῶν λόγων ὄντων: *quasi ejusmodi sermones non faciant cum iis, qui nos laudare volunt!* Sic Actor. XXVI. 3. μάλιστα γνώστην ὄντα σε, absolute, pro γνώστου ὄντος σοῦ. Mox: ἀθάνατον μνήμην διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν κατέλιπον. Hæc quoque habet Isocrates, et quæ præcedunt: καὶ γὰρ ἐκεῖνοι, τὰ μὲν σώματα ταῖς τῆς φύσεως ἀνάγκαις ἀπέδοσαν, τῆς δ' ἀρετῆς ἀθάνατον τὴν μνήμην κατέλιπον. de *Semideis* loquitur. Markland. Vid. Ind. Attic. in *Accusativo*.

Τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους] Τιμαῖς ταῖς ἀθανάταις. Cont.

Ζηλῶ] Post ζηλῶ videtur τῆς ζωῆς aut τῆς τύχης deesse. requiritur enim oppositum τοῦ θανάτου. Reisk. Ad τοῦ θανάτου sub. ἕνεκα. Auger.

Αὐτῶν] Potest conjungi vel cum μνήμην vel cum ἀρετήν. Idem.

Θαπτομένους] Sic peregimus orationem summorum utriusque ævi virorum prædicationibus nobilitatam; non carentem illam utique suis luminibus. Verumtamen hodie si quis hoc modo parentet, ecquis ferat oratorem, nedum ut probet, ut laudet? Ego equidem contemnam et rideam antithetis, sæpe illis quæsitis et frigidis, obtundentem, loco parum convenientia disputantem, oblitum opportunorum atque necessariorum. videte modo. Laudationem memoriæ civium consecratam eorum, quorum alii in bello cum XXX tyrannis, pro libertate patriæ restituenda dimicantes occubuissent, alii pro libertate Corinthiis vindicanda (inscriptionis enim brevitas, a Lysia certe non profectæ, sed a grammaticis, argumento est angustior; formulam elogii decebat hanc ferme esse: *laudatio conditorum in Ceramico*), illam igitur laudationem consumit orator

in prædicandis majorum factis a prima stirpe reipublicæ repetitis. Locos nobiles, istiusque coronæ audientia dignos, et inculcatu adeo necessarios, de caritate patriæ, de dignitate virtutis pro patria contendentis ipsamque mortem oppetentis, de excellentia famæ honestis artibus partæ, similesque alios locos ex hujusmodi argumento efflorescentes, vix perstringit; quibus in locis alius orator copiis philosophiæ instructus exsultasset. Verum laborant hoc vitio, quod nobis quidem vitium videtur, non Lysias modo, sed etiam Demosthenes, cæterique omnes oratores Græci, qui orationes ejusmodi seu funebres seu panegyricas conscripserunt; non errore judicii sui decepti; melius enim videntur eloquentiæ veræ præcepta finesque novisse; neque ex severitate philosophica judicandi, sed hactenus ferendi et excusandi, quod auribus non possent non servire populi vani, laudum avidi, participare suam inertiam et ignaviam fortia majorum facta existimantis, aut volentis certe, minus præceptorum subtilitate atque jejunitate doceri, quam exemplorum ignibus admotis ad virtutem accendi. Nullum adspernatur sapiens telum, quo virtutem dormientem excitet. ipsa vanitate haud dedignatur in loco uti, dummodo pungat, eoque, quo vult, perveniat. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Lege *τραύματος ἐκ προνοίας* quicunque mortem meditans civem Atheniensem vulnerabat, causam dixit coram Senatu Areopagitico, et *δόξας ἀδικεῖν* exsulabat, bonis publicatis. Orta inter Simonem et *τὸν ἀπολογούμενον* rixa de puero cæditur Simo, in jus vocat.

Pag. ed. H.Steph. | Pag. ed. Reisk.

96. 22 α'. ΠΟΛΛΑ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι, ὦ βουλὴ, οὐκ 133
ἄν ποτ᾽ αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἡγησάμην ἀφικέσθαι,
ὥστε ὑπὲρ ὧν αὐτὸν ἔδει δοῦναι δίκην, ὑπὲρ τούτων ὡς ἀδι- 134
κούμενον ἔγκλημα ποιήσασθαι καὶ οὕτω μέγαν καὶ σε-
μνὸν ὅρκον διομοσάμενον εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ μὲν οὖν ἄλλοι
τινὲς ἔμελλον περὶ ἐμοῦ διαγνώσεσθαι, σφόδρα ἂν ἐφοβού-
μην τὸν κίνδυνον, ὁρῶν ὅτι καὶ παρασκευαὶ καὶ τύχαι ἐνίοτε
τοιαῦται γίνονται, ὥστε πολλὰ καὶ παρὰ γνώμην ἀπο-
βαίνειν τοῖς κινδυνεύουσιν· εἰς ὑμᾶς δ᾽ εἰσελθὼν ἐλπίζω 135
τῶν δικαίων τεύξεσθαι. μάλιστα δ᾽ ἀγανακτῶ, ὦ βουλὴ,
ὅτι περὶ τῶν τραυμάτων εἰπεῖν ἀναγκασθήσομαι πρὸς ὑμᾶς,

ΛΥΣΙΟΥ κ. τ. λ.] Addit Scalig. *περὶ τραύματος ἐκ προνοίας.* Quod autem hic loci neque Codd. Aldini, neque, quem ejusdem familiæ duco, Vaticanus, Lysiæ nomen profiteatur, id eruditum lectorem morari non debet. Hoc sæpissime in aliis orationibus usu venit. Quanquam autem, quo magis dubitet, hujus non meminit totum quod superest Antiquitatis. A Lysia tamen si non exiit, ex ejus tamen schola certissime est profecta. Ubique istius disciplinæ vestigia et characteres præclaris significationibus impressos mihi videor videre. TAYLOR.

Ὅρκον] Adigebantur scilicet actorque reusque, antequam actionem capesserent, jurejurando, justa se probabilique causa niti, nihilque nisi vera ad judices esse prædicaturos. REISK.

Εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν] Forte εἰσελθεῖν. Isocrates Trapezitico: *οὐδεμίαν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι, ἐάνπερ εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ.* Demosthenes de Corona: *εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθον, καὶ ἀπέφυγον.* Noster Orat. XXV. *εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες*, eodem sensu: et ita Demosthenes eadem Oratione, *εἰς ὑμᾶς εἰσιέναι*: nempe, *judices adire, coram tribunali se sistere.* Noster tamen Orat. II. *ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν*, eodem sensu: ut nihil mutem; præsertim cum alibi dicat, nisi fallor, *ἥκειν εἰς ὑμᾶς*, pro re eadem. Rectius forte legas *ποιήσεσθαι* et *διομοσόμενον*, paulo ante. Vide initium Orat. II. huic simile. MARKLAND. *ὡς ὑμᾶς.* CONT.

Περὶ τῶν τραυμάτων] Lego, *πραγμάτων.* *vulnera* enim non tam pudenda erant, quam vulnerum causa: ea vero erat *παιδεραστία.* Hujusmodi *res* non nisi necessitate coactum in medium prolaturum se dicit. Clare infra: *οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφορὰς, ὥστε* etc. Et ad finem Orat. *ἠναγκάσθην, ἐκ τοιούτων πραγμάτων, εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.* Vide Pollucem VIII. 10. segm. 117. ubi hæ voces in MS. commutantur. nec dubito, quin Lucianus scri-

ὑπὲρ ὧν ἐγὼ αἰσχυνόμενος, εἰ μέλλοιεν πολλοί μοι συνεί-
σεσθαι, ἠνεσχόμην ἀδικούμενος. ἐπειδὴ δὲ Σίμων με εἰς τοι-
αύτην ἀνάγκην κατέστησεν, οὐδὲν ἀποκρυψάμενος ἅπαντα
136 διηγήσομαι πρὸς ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα. ἀξιῶ δὲ, ὦ βουλὴ,
εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν· ἐὰν δὲ περὶ
τούτων ἀποδείξω ὡς οὐκ ἔνοχός εἰμι οἷς Σίμων διωμόσατο,
ἄλλως δὲ ὑμῖν φαίνωμαι παρὰ τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμαυτοῦ
ἀνοητότερον πρὸς τὸ μειράκιον διατεθεὶς, αἰτοῦμαι ὑμᾶς
137 μηδέν με χείρω νομίζειν, εἰδότας ὅτι ἐπιθυμῆσαι μὲν ἅπασιν
ἀνθρώποις ἔνεστιν, οὗτος δὲ βέλτιστος ἂν εἴη καὶ σωφρονέ-

pserit τοῦ πράγματος in Timon. p. 56. ubi nunc legitur τοῦ τραύματος. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Conjectura Marklandi, pro τραυμάτων sufficientis πραγμάτων, prima fronte haud displicet. Verumtamen diligentius rem ubi pensites, occurrunt nonnulla assensum suspendentia. primum hoc, quod ipsa in oratione nihil occurrat, vulgatæ quod refragetur. tum quod verosimile haud sit librarios, vulgaria pro rarioribus arripere solitos, hic a more suo descivisse. denique, quod utramque lectionem, tam vetustam illam, quam hanc novam pariter premit, hoc est; articulus τῶν importunus est. utram sequaris lectionem, eo sublato orationem habebis molliorem. In Vindobon. est τρατευμάτων. Num ex eo efficiemus τερατευμάτων. *de præstigiis, imposturis.* Sed haud convenit. Reisk.

Εἰ μέλλοιεν] Legendum εἰ καὶ μέλλοιεν, ut sensus constet. Palmer. Quam insipienter! Taylor.

Ἀδικῶ] Recte. Εἰ μὲν ἀδικῶ, μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. Uti profecto τὸν ἀδικοῦντα decet. Sed jam ventum est ad Judices, ubi non, quid sit *factum*, sed *confirmatum*, spectatur. Ibi enim dominantur *Allegata* et *Probata*, sive, ut Græci loquuntur, τὰ δόξαντα. N. in pr. Orat. c. Nicomach. Ἤδη, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τινὲς εἰς κρίσιν καταστάντες ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν προγόνων ἀρετὰς—συγγνώμης ἔτυχον. Et in pr. Orat. de Aristoph. bonis. Ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι. Ita, nam ita certissima emendatione mox reponam, c. Andoc. Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται καὶ ἀπολύεται, οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν. Non minus explicate Demosthenes ineunte orat. c. Conon. αἰκίας. Ἐὰν ἠδικῆσθαι, καὶ παρανενομῆσθαι δοκῶ, βοηθῆσαί μοι τὰ δίκαια. Et c. Bœot. de dote matern. Δέομαι γοῦν ἁπάντων ὑμῶν—μετ' εὐνοίας γέ μου ἀκοῦσαι—κᾂν ὑμῖν δεινὰ δοκῶ πεπονθέναι, συγγνώμην ἔχειν μοι. Et rursus c. Neær. Κᾂν μὲν ἕλῃ τὸν εἵρξαντα, καὶ δόξῃ ἀδίκως ἐπιβεβουλεῦσθαι, ἀθῷον εἶναι αὐτὸν καὶ τοὺς ἐγγυητὰς ἀπηλλάχθαι τῆς ἐγγύης· ἐὰν δὲ δόξῃ μοιχὸς εἶναι, παραδοῦναι αὐτὸν κελεύει τοὺς ἐγγυητὰς τῷ ἑλόντι. Nihil ergo verisimilius, quam ut δοκῶ verbum adeo forense et iisdem plane elementis constans in isto ἀδικῶ suffocetur. Εἰ μὲν ἀδικεῖν δοκῶ. Atque ita auctor sum legendi. Taylor. Ita Paulus Actor. XXV. 11. Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ ἄξιον θανάτου πέπραχά τι, οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν. Elegantissime. Markland. Bene habet vulgata. poterat Taylor ista annotatione supersedere. Semel hoc loco admonitos velim lectores, ne sæpius et cum tædio meoque lectorumque iterare necesse habeam, quæ Taylori Marklandive aut aliorum sine nota tacitus prætermittam, ea non ideo a me probari. Sæpe dissimulando consulimus virorum doctorum existimationi, et nominum nobilitati parcimus; quæ lenitas est honesta. Nostræ item dignitati cavemus, ne acerbi, ne putidi videamur, insidiantes opportunitatibus, obtrectatione aliorum nos jactandi. Non deerunt, qui, quæ nos consulto transmittimus, ea sint notaturi. Reisk.

Μηδέν με χείρω νομίζειν] Facile venias in suspicionem, μηδενὸς legendum, me nihilo esse nequiorem, quam est ullus alius. videtur tamen vulgata defendi posse, si μηδὲν pro μὴ accipias, et διὰ τοῦτο vel παρὰ τοῦτο subaudias: *me ideo* χείρω *ne existimate.* nolim ideo vobis χείρων videri. Atticis χείρων audit, qui Latinis *impurus, infamis, conscеleratus* est; nobis *ein schelm, ein bösewicht* [*a scoundrel, a reprobate*]. Idem.

Ἐπιθυμῆσαι] Verbum hoc pro ἐρᾶν paulo rarius occurrit usurpatum. recurrit tamen hoc sensu in continenti. Idem.

τατος, ὅστις κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται. [1] οἷς ἅπασιν ἐμποδὼν ἐμοὶ γεγένηται Σίμων οὗτος, ὡς ἐγὼ 138 ὑμῖν ἐπιδείξω.

β΄. Ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν, ὦ βουλὴ, Θεοδότου, Πλαταϊκοῦ μειρακίου· καὶ ἐγὼ μὲν εὖ ποιῶν αὐτὸν ἠξίουν εἶναί μοι φίλον, οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ τι βούλοιτο. ὅσα μὲν οὖν ἐκεῖνος κακὰ ὑπ' αὐτοῦ πέπονθε, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ὅσα δὲ εἰς ἐμὲ αὐτὸν ἐξημάρτηκεν, ἡγοῦμαι ταῦθ' ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι. πυθόμενος γὰρ ὅτι τὸ μειράκιον ἦν παρ'
97. 1 ἐμοὶ, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμὴν νύκτωρ μεθύων, ἐκκόψας 139
τὰς θύρας εἰσῆλθεν εἰς τὴν γυναικωνῖτιν, ἔνδον οὐσῶν τῆς τε ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς καὶ τῶν ἀδελφιδῶν, αἳ οὕτω κοσμίως βεβιώκασιν ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὁρώμεναι αἰσχύνεσθαι. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὕβρεως, ὥστ' οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν ἡγούμενοι δεινὰ ποιεῖν οἱ παραγενόμενοι καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλθόντες, ἐπὶ παῖδας κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα, ἐξήλασαν βίᾳ. καὶ τοσούτου ἐδέησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι τῶν ὑβρισμένων, ὥστε ἐξευρὼν

[1] οἷς, ἐν ἅπασιν, A.

Συμφορὰς] Amor enim, præsertim furiosus et impotens, rerum præsertim turpium et contemnendarum vel odio adeo dignarum, malum est divinitus immissum, κακὸν θεήλατον, ut omnes morbi corporisque animique. Colligit sic: Oportet vos, ait, vobiscum sic reputare, hominum esse neminem, quin amore plus minus tentetur, eamque amandi necessitatem esse inevitabilem. quam qui sedatissime atque modestissime ferat, eum esse pudicissimum atque honestissimum. Ego autem quo minus amoris œstrum, quo ictus fueram, decenter tolerarem atque vincerem, obstitit hic Simo. Vel etiam hoc vocabulo *συμφορὰς* designat vulnera a Simone rivali accepta, aliasque ejus injurias, et hujus litis molestias. Idem. Posset etiam intelligi *τὰς συμφορὰς* de amoribus insanis, qui sunt veluti morbi et calamitates, sed prætuli alterum sensum [sc. incommoditates a cupiditate profectas] ut magis congruum cum reliqua oratione. Auger.

Ἅπασιν] Quænam illa sint omnia, in quibus Simonem sibi obstitisse defensor queritur, haud satis liquet. duo tantum ipse commemorat. 1. ne amandi necessitati ab ipsa natura impositæ serviret. 2. ne tranquille atque decenter, sine perturbatione pacis publicæ, morbo suo defungeretur. Reisk. Addidi ἐν, quod deest in vulgata, ita ut οἷς non jungatur cum ἅπασιν. Ad verbum interpretor: *quibus mihi in omnibus impedimento fuit*, i. e. ut verti Latine, *quæ ne fierent mihi in omnibus impedimento fuit.* Auger.

Ἠξίουν εἶναί μοι φίλον] *postulabam, ut mihi benevolus esset.* Sententia facile ferenda. fuit tamen cum suspicarer leg. esse, quod sitne, necne, in dubio relinquam: ἠξίουν ποιεῖν εἶναί μοι φίλον. *dignum mea persona censebam, me beneficiis in eum conferendis efficere, ut mihi amicus esset.* Reisk.

Μεθύων] Μεθύσκων. Cont.

Ἐκκόψας] Demosthenes ἐκβαλὼν dixisset. Ipse Lysias p. 98. 24. ed. Steph. τὰς θύρας ἐκβάλλων dixit. non tamen ideo vulgatam damnabo. Reisk.

Τῶν ὑβρισμένων] Id est, τῶν ὑβρισμάτων, aut τῶν ὕβρεων. ὑβρίσματα sunt facinora per ὕβριν, contumeliam, petulantiam, superbiam commissa, jus sibi arrogantem, alios æquo jure secum utentes violandi et insultandi. Idem. *Eorum quæ ab ipso facta erant per vim.* Auger.

Ἐξευρὼν οὗ ἐδειπνοῦμεν] Ego puta meique sodales, et in his Theodotus, puer

οὗ ἐδειπνοῦμεν ἀτοπώτατον πρᾶγμα καὶ ἀπιστότατον ἐποίησεν, εἰ μή τις εἰδείη τὴν τούτου μανίαν. ἐκκαλέσας γάρ με ἔνδοθεν, ἐπειδὴ τάχιστα ἐξῆλθον, εὐθὺς με τύ-
140 πτειν ἐπεχείρησεν· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν [1]ἠμυνάμην ἐνστὰς, ἔβαλ-
141 λέ με λίθοις. καὶ ἐμοῦ μὲν ἁμαρτάνει, Ἀριστοκρίτου δὲ, ὃς παρ' ἐμὲ ἦλθε μετ' αὐτοῦ, βαλὼν λίθῳ συντρίβει τὸ μέτωπον.

γ΄. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλὴ, ἡγούμενος μὲν δεινὰ πάσχειν, αἰσχυνόμενος δὲ — ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον — τῇ
142 συμφορᾷ, ἠνειχόμην, καὶ μᾶλλον ἡρούμην μὴ λαβεῖν τούτων τῶν ἁμαρτημάτων δίκην ἢ δόξαι τοῖς πολίταις ἀνόητος εἶναι, εἰδὼς ὅτι τῇ μὲν τούτου πονηρίᾳ πρέποντα ἔσται τὰ

[1] ἠμυνάμην, ἐκστὰς ἔβ. T. A. ἠμυνάμην, ἐνστὰς ἔβ. R.

mihi adamatus. Constat enim ex insequentibus (p. 99. 5. ed. Steph.) defensorem hujus causæ domi tum non fuisse, cum Simo in eam irrumperet. Reisk.

Ἠμυνάμην ἐνστὰς] *Resistendo*, inquis. Ita quidem Thucyd. III. 23. Οἱ δ' ὑπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων, ὡς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν, καὶ τοῦ πύργου ἑκατέρου τοὺς φύλακας διαφθείραντες ἐκεκρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ἐνστάντες ἐφύλασσον μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν. σχ. ad loc. ἐναντιωθέντες. Et similiter hunc Lysiæ locum ad eum sensum confirmandum produxit Steph. in Thesauro. Sed omnino præter rem. Nihil enim hic agitur minus. Mirarer enim, si περὶ ἀμυνομένου hoc dicatur, qui aliter, absque resistendo, ἀμύνεσθαι non potest. Ἀργίας itaque ἐλέγχεται. Neque hoc sufficit. Audi enim, quæso, quam bellule procedat sententia ex lectione vulgata: *Simo me pugnis adoritur: Cui cum fortiter obsistam, et* cominus *res agatur, ibi* — quod sequitur, sodes? *me* lapidibus petit. Una misellula literula quas turbas dedit! Simo ubi se pugnis nihil profecturum animadvertit, et parari sibi adversarium sensit, ibi a via paululum *declinans*, stepping aside, ἔβαλλε λίθοις. Puncto igitur ad suum locum revocato, et ex ἐνστὰς facto ἐκστὰς, concinnabitur orationis filum. Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην, ἐκστὰς ἔβαλλέ με λίθοις. Ita voce utitur Herodot. Thal. 76. Ἔν τε δὴ τῇ ὁδῷ μέσῃ στείχοντες ἐγίνοντο, καὶ τὰ περὶ Πρηξάσπεα γεγονότα ἐπυνθάνοντο. ἐνταῦθα ἐκστάντες τῆς ὁδοῦ ἐδίδοσαν αὐτοῖσι σφίσι λόγους. Confirmat Phavorin. Ὑπεξίσταμαι καὶ ἐξίσταμαι τάσσεται ἐπὶ ὁδοῦ. ὑπανίσταμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. Tralate quidem, sed apposite Demosth. pro Coron. Νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ — Et c. Æsch. de ementita legat. Εἰς τοῦτο τοίνυν ἀναιδείας καὶ τόλμης αὐτὸν ἥξειν ἀκούω, ὥστε πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα κ. τ. λ. Taylor. Pro ἐνστὰς, quæ lectio librorum ante Taylorum vulgatorum erat, ipse suo Marte atque periculo dedit ἐκστὰς, quam mutationem ut probarem atque porro per hanc editionem propagarem, a me impetrare non potui, neque id effecit Taylor exemplis afferendis iis, quæ id docent, de quo nemo dubitabat, ἐκστῆναι τῆς ὁδοῦ significare, *decedere de via;* non id, quod docendi eramus, ἐκστῆναι simplex idem significare. Nemo erit Græce doctus, qui legens hic in Tayloriana ἐκστὰς, verbi insolentiam, vel potius significationis ei imputatæ, non miretur. Alias enim significat usitato modo, *mente sibi non constare*. Verum ἐνστὰς aptum probumque est. Non satis habebat Simo, ait, accusatus, me pugnis verberare. Etiam ἐνστὰς urgens me atque fugientem persequens, saxis me petebat. Orator id si voluisset, quod Taylor ei tribuit, dicturus potius erat ἀπόθεν στάς. Potest ἐνστὰς etiam ad reum referri, et comma transponi sic, ut quod nunc ante ἐνστὰς collocatum est, pone idem collocetur. ut hæc exsistat sententia: Quia vero ego eum repellebam et ulciscebar instans et urgens verberibus, petiit me saxis. Possit quoque συστὰς legi. *congressus*. Verum nil opus est mutatione. vulgata bene habet. quapropter eam revocavi. Reisk. Intelligo ἐκστὰς, in quod mutavi ἐνστὰς, *paululum recedens*. Auger.

Παρ' ἐμὲ] Id est, εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν. domum meam una cum Simone venerat, ut me ibi quærerent. verum absens ego tum domo fueram. Reisk.

Ἦλθε μετ' αὐτοῦ] Forte, κατ' αὐτοῦ,

πεπραγμένα, ἐμοῦ δὲ πολλοὶ καταγελάσονται τοιαῦτα
πάσχοντος τῶν φθονεῖν εἰθισμένων, ἐάν τις ἐν τῇ πόλει
προθυμῆται χρηστὸς εἶναι. οὕτω δὲ σφόδρα ἠπορούμην ὅ
τι χρησαίμην, ὦ βουλὴ, τῇ τούτου παρανομίᾳ, ὥστε ἔδοξέ
μοι κράτιστον εἶναι ἀποδημῆσαι ἐκ τῆς πόλεως. λαβὼν δὴ
τὸ μειράκιον — ἅπαντα γὰρ δεῖ τἀληθῆ λέγειν — ᾠχό-
μην ἐκ τῆς πόλεως. ἐπειδὴ δὲ ᾤμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον
Σίμωνι ἐπιλαθέσθαι μὲν τοῦ νεανίσκου, μεταμελῆσαι δὲ
τῶν πρότερον ἡμαρτημένων, ἀφικνοῦμαι πάλιν. κἀγὼ μὲν
ᾠχόμην [1] *ἐς Πειραιᾶ, οὗτος δ' αἰσθόμενος εὐθέως ἥκοντα*
τὸν Θεόδοτον καὶ διατρίβοντα παρὰ Λυσιμάχῳ, ὃς ᾤκει
πλησίον τῆς οἰκίας ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο, παρεκάλεσέ τι-
νας τῶν [2] *τούτου ἐπιτηδείων. καὶ οὗτοι μὲν ἠρίστων καὶ*
ἔπινον, φύλακας δὲ κατέστησαν ἐπὶ τοῦ [3] *τέγους, ἵν' ὁπότε*
ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰσαρπάσαιεν αὐτόν. ἐν δὲ τούτῳ τῷ 143
καιρῷ ἀφικνοῦμαι ἐγὼ ἐκ Πειραιῶς, καὶ τρέπομαι παριὼν
ὡς τὸν Λυσίμαχον. ὀλίγον δὲ χρόνον διατρίψαντες [4] *ἐξερ-*
χόμεθα ἤδη μεθύοντες· οὗτοι δ' ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. καὶ
οἱ μέν τινες αὐτῷ τῶν παραγενομένων οὐκ ἠθέλησαν συνεξα-
μαρτεῖν, Σίμων δὲ οὑτοσὶ καὶ Θεόφιλος καὶ Πρώταρχος καὶ
Αὐτοκλῆς εἷλκον τὸ μειράκιον. ὁ δὲ ῥίψας τὸ ἱμάτιον ᾤχετο
φεύγων. ἐγὼ δὲ ἡγούμενος ἐκεῖνον μὲν ἐκφεύξεσθαι, τούτους
δ', ἐπειδὴ τάχιστα ἐντύχοιεν ἀνθρώποις, αἰσχυνομένους
ἀποτρέψεσθαι, [5] *ταῦτα διανοηθεὶς ἑτέραν ὁδὸν ᾠχόμην ἀπιών·*

[1] *εἰς* T. R. A. [2] *αὐτοῦ* A. [3] *στέγους* T. A.
[4] *ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δ'* R. *ἐξερχόμεθα· οὗτοι ἤδη μεθύοντες* A.
[5] *ταῦτα δὴ διανοηθεὶς* R. A.

contra eum: ut mihi opem ferret. Infra, pro *τῶν τούτου ἐπιτηδείων*, mallem, *τῶν αὑτοῦ*, vel *ἑαυτοῦ*. Markland.

Παρανομίᾳ] *Παροινίᾳ*. Cont.

Στέγους] *Τέγους*. Scal. Observes amabo, ut litem dirimat Magister! *Στέγος λέγε. τὸ δὲ τέγος ποιητικόν.* ΑΛΛΩΣ. *Στέγος κοινὸν, τέγος Ἀττικόν.* Jam neque dicendum est *τέγος*, quia Poeticum, neque *στέγος*, quia *κοινόν*. Hæc sunt lepidissima. Mihi tamen, si quid post hunc hominem dicendum erit, videtur *στέγος* a Poetis, *τέγος* ab Atticis frequentari, quanquam non ignorem hæc aliquando inter se variari, uti præterea passim confunduntur in MSS. Taylor. *Ἐπὶ τοῦ στέγους*, *in tecto*. nam domus vulgo humiles erant, et tectum erat plana superficies. Auger.

Ἤδη μεθύοντες] Laudo Schottum, vix iterum laudandum. *Οὗτοι δὲ ἤδη μεθύοντες ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς.* Taylor. Olim in libris editis sic ferebatur interpunctum: *ἐξερχόμεθα ἤδη μεθύοντες. οὗτοι δὲ*—Schotti quæ sit sententia, Taylorum nacta subscriptorem videtis. Ego verborum ordinem sivi immotum, modo aliter interpunxi, sic scil. *ἐξερχόμεθα. ἤδη μεθύοντες οὗτοι δὲ*—Tam longe a principio sententiæ rejectum *δὲ* mirari quenquam nolim. Non rarum inventu id est. Exempla collegit Dorvillius ad Charitonem. Mutandum tamen si quid sit, malim verba *ἤδη μεθύοντες* collocari pone *ἐφ' ἡμᾶς*. Reisk.

Ἐκφεύξεσθαι] *Ἐκφεύξασθαι*. Cont.

οὕτω σφόδρ' αὐτοὺς ἐφυλαττόμην, καὶ πάντα [1] ταῦτα ὑπὸ
144 τούτων γιγνόμενα μεγάλην ἐμαυτῷ συμφορὰν ἐνόμιζον. καὶ
[2] ταῦτα μὲν δι' ἃ φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι, [3] ἔνθα
οὔτε τούτων οὔτε ἡμῶν οὐδεὶς οὔτε κατεάγη τὴν κεφαλὴν
οὔτε ἄλλο κακὸν οὐδὲν [4] ἔλαβεν, ὡς ἐγὼ τοὺς παραγενομέ-
νους ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

δ'. Ὅτι μὲν τοίνυν οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας, ὦ βουλὴ, καὶ
ἐπιβουλεύσας ἡμῖν, καὶ οὐκ ἐγὼ τούτῳ, ὑπὸ τῶν παραγε-
145 νομένων μεμαρτύρηται ὑμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα τὸ μὲν μειρά-
κιον εἰς γναφεῖον κατέφυγεν, οὗτοι δὲ συνεισπεσόντες ἦγον
αὐτὸν βίᾳ, βοῶντα καὶ κεκραγότα καὶ [5] μαρτυρόμενον.
συνδραμόντων δὲ ἀνθρώπων πολλῶν καὶ ἀγανακτούντων τῷ
πράγματι καὶ δεινὰ φασκόντων εἶναι τὰ γινόμενα, τῶν μὲν
λεγομένων οὐδὲν ἐφρόντιζον, Μόλωνα δὲ τὸν γναφέα καὶ
ἄλλους τινὰς [6] ἐπαμύνειν ἐπιχειροῦντας συνέκοψαν. ἤδη δὲ
αὐτοῖς οὖσι παρὰ τὴν [7] Λάμπωνος οἰκίαν ἐγὼ μόνος βαδί-

[1] ταῦτα om. A. [2] ταῦτα μὲν ἵνα φησὶ T. R. ταύτῃ μὴν ἵνα φησὶ A. [3] ἔνθα om. T. R. A. [4] ἔπαθεν T. R. A. [5] μαρτυρούμενον A. [6] μεταμύνειν R. A. [7] Λαμποῦς R.

Ταῦτα] Aut cum τὰ mutandum videtur, aut plane delendum, ut per errorem librarii e πάντα proximo natum. Sæpe inter se permutantur hæc duo vocabula literarum similitudine inter se finitima. Reisk.

Καὶ ταῦτα] Π. καὶ ταύτῃ. H. Steph. Forte, κἀνταῦθα, *atque illic*, vel *hic*. Markland. κἀνταῦθα. Cont. Arduum est in loco desperato conjecturæ periculum facere. Haud pudet tamen fateri, me aliquando suspicatum esse (etsi divinans magis quam statuens hæc prodo) Lysiam scripsisse: καίτοι ὅτε μὲν ἡμῖν ᾱ [id est πρώτην] φησὶ Σίμων τὴν μάχην γενέσθαι. *atque Simon quo tempore primam ait nobis pugnam contigisse.* Reisk. Dedi ταύτῃ, subaudiendo χώρᾳ. mox ἵνα, *ubi*. Auger.

Οὐδὲν ἔπαθεν, ὡς ἐγὼ] Lege et distingue: οὐδὲν ἔπαθεν· ὧν ἐγὼ τοὺς παραγενομένους ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. *quarum rerum testes* etc. Vulgo ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. male, cum ad μάρτυρας provocaverat; recte, si ad μαρτυρίας. Utriusque emendationis confirmationem hanc sume ex Orat. XX. Ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Isæus de Hæred. Dicæog. p. 51. Ὧν ἐγὼ τοὺς τότε παρόντας ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ita legendum: vulgo deest vox ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Markland. ἔλαβεν. Cont.

Μετὰ δὲ ταῦτα] Melius utique conveniet, μεταξὺ δὲ τούτων. *interea dum hæc geruntur.* nisi vulgata hoc solummodo dicere vult, *porro, ut reliqua persequar.* eoque nihil sit aliud, quam formula rhetorica transeundi ab argumento satis jam declarato ad aliud adhuc declarandum. Reisk.

Μεταμύνειν] Revocavi hanc probam ex Aldina lectionem, rejecta quæ adhuc libris insederat lectione ἐπαμύνειν, quæ sine dubio ab Henr. Stephano est invecta. Verbum μεταμύνειν, tametsi nusquam alias mihi, quod meminerim, occurrit, probi tamen commatis est, et significat, *pone aliquem currere, ut eum ab ejus raptore liberes et vindices.* [Lectioni ἐπαμύνειν haud parum ponderis hoc addit, quod p. 152. 2. ed. Reisk. Aldina vitiose dat μετεβούλευον, ubi alii recte dant ἐπεβούλ. cf. infra ad p. 241. ult. Var. Lect. ut fere me nunc pœniteat præcipitati assensus ad lectionem Aldinæ haud satis confirmatam. Cf. item Var. Lect. ad p. 173. 9. *In Var. Lect.*] Idem. ἐπαμύνειν. Cont. Reiskium exscribit Augerus.

Παρὰ τὴν Λάμπωνος οἰκίαν] Prior lectio erat Λάμπους. mutavit Stephanus in Λάμπωνος. non opus erat mutatione, opinor,

ζων ἐντυγχάνω. δεινὸν δὲ ἡγησάμενος εἶναι καὶ αἰσχρὸν
98. περιϊδεῖν οὕτως ἀνόμως καὶ βιαίως ὑβρισθέντα τὸν νεανί- 146
σκον, ἐπιλαμβάνομαι αὐτοῦ. οὗτοι δὲ, διότι μὲν τοιαῦτα
παρηνόμουν εἰς ἐκεῖνον, οὐκ ἠθέλησαν εἰπεῖν ἐρωτηθέντες·
ἀφέμενοι δὲ τοῦ νεανίσκου ἔτυπτον ἐμέ. μάχης δὲ γενομέ-
νης, ὦ βουλὴ, καὶ τοῦ μειρακίου βάλλοντος αὐτοὺς καὶ
περὶ τοῦ σώματος ἀμυνομένου, καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλόν-
των, ἔτι δὲ τυπτόντων [1] αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης, καὶ ἐμοῦ
ἀμυνομένου, καὶ τῶν παραγενομένων ὡς ἀδικουμένοις ἡμῖν
ἁπάντων ἐπικουρούντων, ἐν τούτῳ τῷ θορύβῳ συντριβόμεθα
τὰς κεφαλὰς ἅπαντες. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οἱ μετὰ τούτου
παροινήσαντες, ἐπειδὴ τάχιστά με [2] εἶδον μετὰ ταῦτα,
ἐδέοντό μου συγγνώμην ἔχειν, οὐχ ὡς ἀδικούμενοι, ἀλλ᾽ ὡς 147
δεινὰ πεποιηκότες· καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου τεττάρων ἐτῶν
παρεληλυθότων οὐδέν μοι πώποτε ἐνεκάλεσεν οὐδείς. Σί-
μων δ᾽ οὑτοσὶ, ὁ πάντων [3] τῶν κακῶν αἴτιος γενόμενος, τὸν
μὲν ἄλλον χρόνον ἡσυχίαν ἦγε, δεδιὼς περὶ αὑτοῦ· ἐπειδὴ
δὲ δίκας ἰδίας ᾔσθετο κακῶς ἀγωνισάμενον ἐξ ἀντιδόσεως,

[1] αὐτῶν R. ἐμαυτὸν A. [2] εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδ. T.
[3] τῶν om. T. A.

nisi accentu fis, Λαμποῦς. cur enim non Λαμπῶ, ut Σαπφῶ, Βαυβῶ, Βασιλὼ in Epigrammate Callimachi, Βασιλὼ κάτθανε παρθενική: et innumera ejusdem formæ. Markland. Λάμπωνος. Cont. Lectionem Λάμπωνος a Stephano primo proditam, sive quod ipse excogitasset, sive quod in libris mstis reperisset, Taylor retinuerat. Mihi visum fuit dubiæ Stephani auctoritati certiorem Aldi præferre. Neque prorsus abhorret a more Atticorum, domos locosve e mulieribus appellare, tametsi rariuscule fit. v. Var. Lect. Reisk.

Καὶ τούτων ἡμᾶς βαλλέντων κ. τ. λ.] Quovis pignore decertarim hæc verba βαλλόντων et τυπτόντων alterum alterius locum occupasse. Unusquisque enim æquus pugnæ spectator extemplo confitebitur ea acie fuisse concertatum, ut Theodotus puer τύπτεσθαι, ὁ ἀπολογούμενος βάλλεσθαι omnino nequiverit. Contraria omnia video. [Verti proinde ac si scriptum fuisset: τούτων ἡμᾶς τυπτόντων, ἔτι δὲ βαλλόντων αὐτόν. *In Edit. min.*] Taylor. Post βαλλόντων nonnihil deesse, penes me dubium nullum superest. Fortassis deest hæc sententia: συνέτρεχον πολλοὶ πολλαχόθεν. Reisk.

Τυπτόντων] Imo vero πιπτόντων. *et præterea ruerent præ temulentia, statu et incessu incerto, quippe quibus crapula caput prægravaret.* αὐτῶν e prius scriptis retineo: cætera induci velim. Nihil hic deest. *In Var. Lect.* Reisk.

Αὐτῶν] Sic dedi de meo. Subauditur ἐμέ. *illis adhuc me cædentibus.* Idem. At quid demum est, *cum nos lapidibus aliisque missilibus peterent et me cæderent et hoc quidem præ ebrietate?* Mihi vel vulgata lectio retinenda videtur vel scribendum, quod magis placet, ἔτι δὲ πιπτόντων αὐτῶν ὑπὸ τῆς μέθης. *quum adeo etiam tunc ebrii essent, ut interdum stare erecti non possent, sed vacillarent et caderent.* Idem quod hic Lysias ebrietati, nimio studio et ardori in pugna, quæ sine ordine committitur, tribuit Euripides in Helen. v. 1620. σπουδῆς δ᾽ ὕπο Ἔπιπτον, οἱ δ᾽ ὠρθοῦντο. Sluiter.

Εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντο] Sic distinctum est in vulgatis. quam distinctionis pravitatem hoc modo correxi: εἶδον μετὰ ταῦτα, *ut primum postmodum* (vel *tempore post*) *mihi occurrerunt,* (aut *me viderunt et mecum congressi sunt*), ἐδέοντό μου, *deprecati sunt veniam, excusarunt sese,* illi, Simonis puta familiares eaque in pugna satellites. Reisk.

Ἀγωνισάμενον] Subaudi ἐμέ. Idem.

καταφρονήσας μου οὑτωσὶ τολμηρῶς εἰς τοιοῦτον ἀγῶνά με κατέστησεν. ὡς οὖν καὶ ταῦτ᾽ ἀληθῆ λέγω, τούτων ὑμῖν τοὺς παραγενομένους μάρτυρας πάρεξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε΄. Τὰ μὲν οὖν γεγενημένα καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐβουλόμην δ᾽ ἂν, ὦ βουλὴ, Σίμωνα τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοὶ ἔχειν, ἵν᾽, ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες τἀληθῆ, ῥᾳδίως ἔγνωτε τὰ δίκαια. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ οὐδὲν μέλει τῶν ὅρκων ὧν διωμόσατο, πειράσομαι καὶ περὶ ὧν οὗτος ἔψευσται διδάσκειν ὑμᾶς. ἐτόλμησε γὰρ εἰπεῖν ὡς αὐτὸς
148 μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἔδωκε Θεοδότῳ, συνθήκας πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, ἐγὼ δ᾽ ἐπιβουλεύσας ἀπέστησα αὐτοῦ τὸ μειράκιον. καίτοι ἐχρῆν αὐτὸν, εἴπερ ἦν ταῦτ᾽ ἀληθῆ, παρακαλέσαντα μάρτυρας ὡς πλείστους κατὰ τοὺς νόμους διαπράττεσθαι περὶ αὐτῶν. οὗτος δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πώποτε φαίνεται ποιήσας, ὑβρίζων δὲ καὶ τύπτων ἀμφοτέρους ἡμᾶς καὶ κωμάζων καὶ τὰς θύρας ἐκβάλλων καὶ νύκτωρ εἰσιὼν ἐπὶ γυναῖκας ἐλευθέρας. ἃ χρὴ μάλιστα, ὦ βουλὴ, τεκμήριον νομίζειν ὅτι ψεύδεται πρὸς ὑμᾶς. σκέψασθε δὲ ὡς ἄπιστα εἴρηκε. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο· καίτοι θαυμαστὸν εἰ τὸν ἑταιρήσοντα πλειόνων ἐμισθώσατο ὧν αὐτὸς τυγχάνει κεκτημένος. εἰς τοῦτο δ᾽ ἥκει τόλμης, ὥστε οὐκ ἐξαρκεῖ περὶ τούτου μόνον αὐτῷ ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδωκέναι τὸ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κεκομίσθαι φησί· καίτοι πῶς εἰκός ἐστι τότε μὲν ἡμᾶς τοιαῦτα ἐξαμαρτάνειν οἷα κατηγόρηκεν οὗτος, ἀποστερῆσαι βουλομένους τὰς τριακοσίας δραχμὰς, ἐπειδὴ δὲ ἀπεμαχεσάμεθα, τηνικαῦτα ἀπο-

Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν ἐμοὶ] H. e. pari, atque me, religione jurisjurandi moveri, quo nos ambo, antequam ad causæ actionem admitteremur, adacti fuimus, atque spopondimus, nos velle rem, prout vere acta fuisset, ita enarrare. Quod jusjurandum, ut ille contemsit et violavit, falsa referens, ita ego contra vera referens sancte colui. IDEM.

Ἔγνωτε] Γνῶτε. CONT.

Συνθήκας] Habemus hic exemplum rei vere gestæ, quam unquam evenisse negat Æschines in or. adv. Timarchum, scil. ἑταιρήσεως κατὰ γραμματεῖον. REISK.

Περὶ αὐτῶν] Aut hac de causa universa, aut de tercentum illis drachmis peculiariter. IDEM.

Ἄμ᾽] Absit inane istud et otiosum vocabulum, quod crevit ex vicinia τοῦ ἀμφοτέρους! TAYLOR.

Ψεύσασθαι, περὶ τοῦ δεδ.] Ψεύσασθαι, τοῦ δεδ. CONT.

Κεκομίσθαι] Scil. παρ᾽ ἡμῶν. REISK.

Βουλόμενος] Βουλομένους. et p. 231. 5. αὐτῷ, et ibid. τοιαῦτα. CONT.

δοῦναι τὸ ἀργύριον αὐτῷ, μήτε ἀφειμένους τῶν ἐγκλημά-
των, μήτε ἀνάγκης ἡμῖν μηδεμιᾶς γενομένης; ἀλλὰ γὰρ, 149
ὦ βουλὴ, πάντα αὐτῷ ταῦτα σύγκειται καὶ μεμηχάνηται·
καὶ δοῦναι μέν φησιν, ἵνα μὴ δοκῇ δεινὰ ποιεῖν, εἰ μηδενὸς
αὐτῷ συμβολαίου γεγενημένου τοιαῦτα ἐτόλμα ὑβρίζειν τὸ
μειράκιον, ἀπειληφέναι δὲ προσποιεῖται, διότι φανερός ἐστιν
ἐγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον οὐδὲ μνείαν περὶ τούτου οὐ-
δεμίαν ποιησάμενος.

ϛʹ. Φησὶ δ' ἐπὶ ταῖς αὑτοῦ θύραις ὑπ' ἐμοῦ δεινῶς δια- 150
τεθῆναι τυπτόμενος. φαίνεται δὲ πλεῖον ἢ τέτταρα στάδια
ἀπὸ τῆς οἰκίας διώξας τὸ μειράκιον, οὐδὲν κακὸν ἔχων· καὶ
ταῦτα πλέον ἢ διακοσίων ἰδόντων ἀνθρώπων, ἔξαρνός ἐστι.

ζʹ. Λέγει δ' ὡς ἡμεῖς ἤλθομεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν τού-
του ὄστρακον ἔχοντες, καὶ ὡς ἠπείλουν αὐτῷ ἐγὼ ἀποκτε-
νεῖν, καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. ἐγὼ [1] δὲ ἡγοῦμαι, ὦ
βουλὴ, ῥᾴδιον εἶναι γνῶναι ὅτι ψεύδεται, οὐ μόνον ὑμῖν τοῖς
εἰωθόσι σκοπεῖσθαι περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἅπασι. τῷ γὰρ ἂν δόξειε πιστὸν, ὡς ἐγὼ προνοηθεὶς
99. 1 καὶ ἐπιβουλεύων ἦλθον ἐπὶ τὴν Σίμωνος οἰκίαν μεθ' ἡμέραν,
μετὰ τοῦ μειρακίου, τοσούτων ἀνθρώπων παρ' αὐτῷ συνει-
λεγμένων, εἰ μὴ εἰς τοῦτο μανίας ἀφικόμην ὥστε ἐπιθυμεῖν
εἷς ὢν πολλοῖς μάχεσθαι, ἄλλως τε καὶ εἰδὼς ὅτι ἀσμένως

[1] δὲ om. T.

'Αφειμένους] Qui credibile est nos fuisse tam tardos et tam supinos, ut restitueremus quidem illi nummos suos, cautionem autem illam omitteremus, ut nempe syngrapham ab eo exigeremus ipsius manu conscriptam, qua testaretur, non modo nummos a nobis acceptos tulisse, verum etiam eo facto jus suum nobis remisisse, ob illa verbera aliasque injurias nos in jure persequendi, et quicquid inter se atque nos intercessisset simultatum atque rixarum, id omne hoc pacto decisum atque expunctum esse. Ejusmodi enim syngrapha Atticis ἄφεσις appellabatur, et qui eam impetrasset, ἀφειμένος. REISK.

'Υβρίζειν τὸ μειράκιον] Malim εἰς τὸ μειρ. non quo nesciam, perinde dici ὑβρίζειν τινὰ, quam εἴς τινα. neque hoc me fugit, defendi posse τοιαῦτά τινα ὑβρίζειν, pro ἐν τοιούτοις. Sed planius atque mollius illud est, quod commendo. IDEM.

'Εγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον] Recte: *non accusans me pecuniæ injuste detentæ.* Isocrates Trapezit. init. εἰ δὲ δόξω μηδὲν προσηκόντως τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλεῖσθαι, διαβληθείην ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον: *tantam pecuniam petere,* vertit Wolfius: parum plene. Dion. Halicarnass. in Isocrate, hunc locum citans, pro ἐγκαλεῖσθαι legit ἐγκαλέσαι: forte rectius: et προσῆκον pro προσηκόντως: quod melius puto. MARKLAND.

"Οστρακον] Testam vinariam ingentem, quo illam in ipsius, Simonis puta, capite confringeremus, eoque ipsum necaremus. REISK.

'Εγὼ ἡγοῦμαι] Π. ἐγὼ δὲ ἡγ. H. STEPHAN. Particulam δὲ interposui ex mente Stephani, qua vulgatæ carent. poterat tamen etiam alio modo locus emendari; scil. sic —πρόνοια. ἃ ἐγὼ ἡγοῦμαι. Quam facile factu sit, ut ἃ in concursu cum extrema litera vocabuli πρόνοια absorberetur, nemo non ultro cernit. REISK.

'Ασμένως] Fortasse ἄσμενος erat 'Αττικώτερον. Ita de cæde Eratosth. ἀσμένη

ἄν με εἶδεν ἐπὶ ταῖς θύραις ταῖς αὐτοῦ, ὃς καὶ ἐπὶ τὴν
ἐμὴν οἰκίαν φοιτῶν εἰσῄει βίᾳ, [1] καὶ οὔτε τῆς ἀδελφῆς οὔτε
151 τῶν ἀδελφιδῶν [2] φροντίσας ζητεῖν με ἐτόλμα, καὶ ἐξευρὼν οὗ
δειπνῶν ἐτύγχανον, ἐκκαλέσας ἔτυπτέ με; καὶ τότε μὲν
ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον, συμφορὰν
ἐμαυτοῦ νομίζων τὴν τούτου πονηρίαν. ἐπειδὴ δὲ χρόνος διε-
γένετο, πάλιν — ὥς οὗτός φησιν — ἐπεθύμησα περιβόητος
γενέσθαι; καὶ εἰ μὲν ἦν παρὰ τούτῳ τὸ μειράκιον, εἶχεν
ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ, ὡς ἄρ᾽ ἐγὼ διὰ τὴν ἐπιθυ-
μίαν ἠναγκαζόμην ἀνοητότερόν τι ποιεῖν τῶν εἰκότων· νῦν δὲ
τούτῳ μὲν οὐδὲ διελέγετο, ἀλλ᾽ ἐμίσει πάντων ἀνθρώπων
μάλιστα, παρ᾽ ἐμοὶ δ᾽ ἐτύγχανε διαιτώμενον. ὥστε τῷ ὑμῶν
πιστὸν ὡς ἐγὼ πρότερον μὲν ἐξέπλευσα ἐκ τῆς πόλεως
ἔχων τὸ μειράκιον, ἵνα μὴ τούτῳ μαχοίμην· ἐπειδὴ δὲ
152 [3] ἀφικόμην πάλιν, ἦγον [4] αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος,
οὗ πλεῖστα ἔμελλον πράγματα ἕξειν; καὶ ἐπεβούλευον μὲν

[1] *καὶ* om. A.
[2] *φροντίσας, καὶ ζητεῖν* A.
[3] *ἀφικόμην, πάλιν ἦγον* T. R. A.
[4] *αὐτὸς* A.

με ἑωρακυῖα, et paucis interjectis *ἐκάθευδεν ἄσμενος ἥκων ἐξ ἀγροῦ*. TAYLOR.

Πάλιν ἦγον] Bene ferri potest recepta punctura, non nego. *Πάλιν*, *vice versa*, *ex contrario*. Ita modo: *Τότε μὲν ἄρα, ἵνα μὴ περιβόητος εἴην, ἡσυχίαν ἦγον — ἐπειδὴ δὲ χρόνος διεγένετο, πάλιν ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι.* Et Sophocl. Electr. 648.

Εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα,
Εἰ δ᾽ ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες.

Et ibid. 1050.

Καὶ τοῦτ᾽ ἀληθὲς, οὐδὲ βουλεύσῃ πάλιν.

σχ. Εἰς τοὐπίσω, εἰς τὸ ἐναντίον. Æsch. c. Timarch. *Ἅμα δὲ καὶ βούλομαι διεξελθεῖν πρῶτον πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἔχουσιν οἱ νόμοι περὶ τῆς πόλεως· πάλιν δὲ μετὰ τοῦτο ἀντεξετάσαι τοὺς τρόπους τοῦ Τιμάρχου.* *Opponere* mores hominis moribus civitatis. Plat. Charmid. *Ἐὰν μὲν γὰρ μὴ φῶ εἶναι σώφρων, ἅμα μὲν ἄτοπον αὐτὸν καθ᾽ ἑαυτοῦ τοιαῦτα λέγειν, ἅμα δὲ καὶ Κριτίαν τόνδε ψευδῆ ἐπιδείξω — ἐὰν δ᾽ αὖ φῶ, ἴσως ἐπαχθὲς φανεῖται.* Plutarch. Sympos. lib. i. Probl. 3. init. *Ῥωμαίοις ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος, ὃν ὑπατικὸν προσαγορεύουσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, ἔμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος.* Apollon. Rhod. IV. 22.

Εἰ μή μιν Φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
Ὦρσεν ἀτυζομένην· πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ἰάνθη. μετὰ δ᾽ ἥ γε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπον
Φάρμακα πάντ᾽ ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.

Josephus denique scriptor, ut quibusdam placere video, *Ἀττικίζων* Antiq. III. 11. 2. *Καὶ περὶ τῶν ζώων δὲ διέκρινεν ἕκαστον ὅ, τι τρέφοιντο, καὶ οὗ πάλιν ἀπεχόμενοι διατέλοιεν.* Hæc, inquam, et lautiora fortasse adduci poterant, quæ tamen ex meo animo delere non possunt lectionem, quam diu elegantiorem esse mihi persuaseram: *Ἐπειδὴ δὲ ἀφικόμην πάλιν, ἦγον αὐτὸν κ. τ. λ.* *postquam redierim*, &c. Noster paulo superius: *Ἐπειδὴ δὲ ᾤμην ἱκανὸν εἶναι τὸν χρόνον — ἀφικνοῦμαι πάλιν.* Isocr. Panegyr. *Λέγεται δ᾽ οὖν περὶ μὲν Ἀμαζόνων, ὡς τῶν μὲν ἐλθουσῶν οὐδεμία πάλιν ἀπῆλθεν.* Demosth. de falsa legat. *Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης.* TAYLOR.

Αὐτὸν] Convenientius videtur *αὐτός*. *ipse egomet*, *ultro*, *sponte mea*. nam *αὐτὸν*, *ipsum per se*, a legente quoque facile subauditur post præmissum *τὸ μειράκιον*. At vocabulum, in quo caput rei versatur, omitti non debebat. REISK.

Καὶ ἐπεβούλευον] Imitatur hunc locum Cicero in ea pro Milone. SALMASIUS. *καὶ μετεβούλευον μὲν αὐτός.* CONT.

αὐτῷ, οὕτω δὲ ἦλθον ἀπαράσκευος, ὥστε μήτε φίλους
μήτε οἰκέτας μήτε ἄλλον ἄνθρωπον παρακαλέσαι μη-
δένα, εἰ μὴ τοῦτό γε τὸ παιδίον, ὃ ἐπικουρῆσαι μέν μοι
οὐκ ἂν ἠδύνατο, μηνῦσαι δὲ ἱκανὸν ἦν βασανιζόμενον, εἴ τι 153
ἐγὼ ἐξημάρτανον. ἀλλ᾽ εἰς τοσοῦτον [1] ἀμαθίας ἀφικόμην,
ὥστε ἐπιβουλεύων Σίμωνι οὐκ ἐτήρησα αὐτὸν οὗ μόνον οἷόν
τε ἦν λαβεῖν, ἢ νύκτωρ [2] ἢ μεθ᾽ ἡμέραν, ἀλλ᾽ ἐνταῦθα ἦλ-
θον οὗ αὐτὸς ἔμελλον ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ
συγκοπήσεσθαι, ὥσπερ κατ᾽ ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευ- 154
ρίσκων, ἵν᾽ ὡς μάλιστα ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑβρισθείην. ἔτι
τοίνυν, ὦ βουλή, καὶ ἐκ τῆς μάχης τῆς γενομένης ῥᾴδιον
γνῶναι ὅτι ψεύδεται. τὸ γὰρ μειράκιον, ὡς ἔγνω, ῥίψαν
θοἰμάτιον, φεῦγον ᾤχετο, οὗτοι δὲ [3] αὐτὸν ἐπεδίωκον, ἐγὼ
δὲ ἑτέραν ἀπελθὼν ὁδὸν ᾠχόμην. καίτοι ποτέρους χρὴν αἰ-
τίους τῶν γεγενημένων εἶναι νομίζειν; τοὺς φεύγοντας, ἢ
τοὺς ζητοῦντας καταλαβεῖν; ἐγὼ μὲν γὰρ ἡγοῦμαι πᾶσιν
εἶναι δῆλον ὅτι φεύγουσι μὲν οἱ περὶ αὐτῶν δεδιότες, διώκουσι

[1] ἀμαθείας T. R. A. [2] ἢ μεθ᾽ ἡμέραν om. T. [3] αὐτὸ T. R. A.

Ἦν βασανιζόμενον] Servus ergo eratTheodotus. neque enim ingenui tormentis erant obnoxii. Atqui Plataicus erat, et constat Platæenses civitate Attica donatos fuisse. Nodum hunc non expedio, nisi si quis majorum Theodoti se ultro in servitutem dedit. Reisk.

Λαβεῖν] Λαθεῖν. Scal.

Ἢ μεθ᾽ ἡμέραν] Lævum hominem et quotidiani cerebri, qui Lysiam adeo ἀμούσως his verbis incrustavit! Tu dele securus, quod ille obdormiscens inflixit. Sensus et oppositio est: ἢ μόνον ἢ νύκτωρ. Atque ita loquitur Antiph. Κατηγορ. φόνου ἀπαράσημ. Οὐ γὰρ ἀωρὶ τῶν νυκτῶν, οὐδ᾽ ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. Taylor. Sic, ut nunc restitui, dant superiores editiones, Taylorana vetustiores, omnes. Unus Taylor ausus est verba illa ἢ μεθ᾽ ἡμέραν ex editione sua excludere, nescio qua mente, aut qua de causa. Quam enim prodidit, illa nulla est. Ergone de die quoque fortunis vitæve alicujus insidiari non licet? Non recordabatur nempe Taylor, ad perimendum aliquem satis non esse, ut eum noctu aggrediaris. potest enim fieri, ut ab aggressore, quamvis noctu, oppressus, tamen stipatores secum habeat, a quibus protegatur, aut, si res in loco celebri geratur, ut multi ad clamorem concurrant. Nisi solum, in loco deserto opprimis, nil agis. Lux tenebræve perinde valent ad cædem seu accelerandam, seu impediendam. Reisk.

Συγκοπήσεσθαι] Ita ex fæcibus Aldinis, σκοπήσεσθαι, egregia et jam solita laude restituit Stephanus. Dolet post hæc non sat habuisse Schottum, aut putasse suum συγκουφίζεσθαι aliquid posse. Quanquam arbitror eum ita legisse, neglecto monitu: οὗ αὐτὸς ἔμελλεν ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκουφίζεσθαι. Taylor. συγκοπήσεσθαι. Cont.

Ὥσπερ κατ᾽ ἐμαυτοῦ κ. τ. λ.] Conjectavi verba sic esse legenda, cum sint sine dubio mendosissima: ὥσπερ παρ᾽ ἐμὴν τὴν προτέραν διάνοιαν ἐξευρίσκων, ἵν᾽ κ. τ. λ. Taylor. Bene habet h. l. et significat, ac si actionem adversus me ex titulo vulneris cædisve præmeditatæ ipse excogitassem atque machinatus essem. Quod Taylor conjecit, id a Græca structura et indole abhorret. Saltim, id si voluisset, dedisset: ὡς παρὰ τὴν προτέραν ἐμοῦ διάνοιαν. Sed abit ea sententia, quam oratori imputat, ab ejus mente, et hiat oratio, si eam sequimur. nam ἐξευρίσκων quidnam? hoc nempe reticetur. Reisk.

Ὡς ἔγνω] Scil. τὰ γιγνόμενα, vel ὅτι διάκεται. Idem.

δὲ οἱ βουλόμενοί τι ποιῆσαι κακόν. οὐ τοίνυν [1] ταῦτα εἰκό-
155 τα ἄλλως δὲ παρ' αὐτῶν πέπρακται, ἀλλὰ καταλαβόν-
τες τὸ μειράκιον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἦγον βίᾳ· ἐντυχὼν δ' ἐγὼ
τούτων μὲν οὐχ ἡπτόμην, τοῦ μειρακίου δ' ἐπελαμβανόμην·
οὗτοι δὲ ἐκεῖνόν τε ἦγον βίᾳ καὶ ἐμὲ ἔτυπτον. καὶ ταῦθ'
ὑμῖν ὑπὸ τῶν παραγενομένων μεμαρτύρηται. ὥστε δεινὸν εἰ
περὶ τούτων ἐγὼ δόξω προνοηθῆναι, περὶ ὧν οὗτοι τυγχά-
νουσιν οὕτω δεινὰ καὶ παράνομα πεποιηκότες. τί δ' ἂν
ποτε ἔπαθον, εἰ τἀναντία τῶν νῦν γεγενημένων ἦν, εἰ πολ-
λοὺς ἔχων τῶν ἐπιτηδείων ἐγὼ, ἀπαντήσας Σίμωνι, ἐμα-
χόμην αὐτῷ καὶ ἔτυπτον αὐτὸν καὶ ἐδίωκον καὶ καταλα-
βὼν ἄγειν βίᾳ ἐζήτουν, ὅπου νῦν τούτου ταῦτα πεποιηκότος
ἐγὼ εἰς τοιοῦτον ἀγῶνα καθέστηκα, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς πα-
156 τρίδος καὶ τῆς οὐσίας τῆς ἐμαυτοῦ ἁπάσης κινδυνεύω; τὸ
δὲ μέγιστον καὶ περιφανέστατον πάντων· ὁ γὰρ ἀδικηθεὶς καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ὡς φησιν, οὐκ ἐτόλμησε τεττάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς [2] ὑμᾶς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι, ὅταν ἐρῶσι καὶ ἀποστερῶνται ὧν ἐπιθυμοῦσι καὶ συγκοπῶσιν, ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσιν, οὗτος δὲ χρόνοις ὕστερον.

η΄. Ὅτι μὲν οὖν, ὦ βουλὴ, οὐδενὸς αἴτιός εἰμι τῶν γεγενημένων, ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι νομίζω. οὕτω δὲ διάκειμαι πρὸς τὰς ἐκ τῶν τοιούτων πραγμάτων διαφορὰς, ὥστε καὶ

[1] ταῦτα μὲν εἰκότα R. A. [2] ἡμᾶς T.

Ταῦτα μὲν εἰκότα] Particulam μὲν de meo addidi, quæ libris omnibus deest. non itaque licet occurrere, probabilia quidem hæc esse; neutiquam autem illos [Simonem ejusque sodales] ita reapse egisse. Idem.

Ἄλλως] Ἄλλο. et v. 3. τοῦ μειρακίου. Cont.

Πέπρακται] M. πέπλασται. H. Steph. Non dico nullo cum ingenio: hoc leve est, sed errore putidissimo. Sensus est: *Non sunt hæ bellulæ argumentationes, et vero tantum similes, cum res ipsa aliter interea se habuit. Non vobis propono, quod fieri potuit, sed quod factum est.* Nihilo aliquando leviorem gratiam init, qui veram auctoris lectionem asserit, quam qui configit alienam. Taylor.

Τούτων μὲν οὐχ] Τούτου μὲν οὐχ. Scal.

Περὶ τούτων] *Ea de causa, illas ob res.* περὶ ὧν, *qua de causa*, vel *quas ob res.* Reisk.

Ἐδίωκον] Post ἐδίωκον aut addendum, aut certe subaudiendum est τὸ μειράκιον. sed addi mallem. nam alias facile a minus attento ad Simonem referri possit. Idem.

Εἰς ὑμᾶς] Sic dedi de meo. vulgati dant εἰς ἡμᾶς. quod Taylor ita reddidit: *per universum quadriennium nobis diem dicere non sustinuit.* Verum hoc significatu ἐπισκήπτεσθαί τινι dicitur, non εἴς τινα. quod posterius multum diversum quid significat, scilicet deferre ad forum vel judicium aliquod actionem in aliquem. Cum judices designantur, usurpatur εἰς. cum reus, tum dativus. Dedi ergo εἰς ὑμᾶς. *ad vos appellare.* alloquitur judices hujus actionis de vulneribus præmeditatis, senatum puta Areopagiticum. Idem.

Χρόνοις ὕστερον] Χρόνοις καὶ ὕστερον. et v. ult. συμφοράς. et p. 235. v. 1. κατεαγείς. et v. 2. ἐπισκήψασθαι. et v. 4. ἐξελάσαι. Cont.

ἀλλὰ πολλὰ ὑβρισμένος ὑπὸ Σίμωνος, καὶ [1]καταγεὶς τὴν
κεφαλὴν ὑπ' αὐτοῦ, οὐκ ἐτόλμησα αὐτῷ ἐπισκήψασθαι, 158
100. 1 ἡγούμενος δεινὸν εἶναι. εἰ ἄρα περὶ [2]παίδων ἐφιλονεικήσαμεν ἡμεῖς πρὸς ἀλλήλους, τούτου ἕνεκεν ἐξελάσαι τινὰς
ζητῆσαι ἐκ τῆς πατρίδος. ἔπειτα δὲ καὶ οὐδεμίαν ἡγούμην 159
πρόνοιαν εἶναι τραύματος, ὅστις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος

[1] κατεαγεὶς T. R. A. [2] παιδικῶν R.

Καταγεὶς] Licet τὸ καταγεὶς bene inclinetur ab ἄγω *frango* secundum leges, tamen non est in usu, et alibi me legisse non memini, et oredo legendum κατεαγώς. Palmer. Non sua laude fraudandus est vir ingeniosissimus, quemque propter summam eruditionem semper maximi merito feci. Lucian. Dialog. meretric. Cochl. et Parthen. statim ab init. Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν κατεαγότας τοὺς αὐλοὺς φέρεις; Aristoph. Plut. 155.

Ἀντὶ δὲ θράνους, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος.

Demosth. item adv. Conon. Τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. Et est plane Attica locutio. Sed καταγεὶς, licet non dicatur istorum hominum more, pace Palmerii dico esse in usu, cum καταγὲν ὀστοῦν video laudari ex Galeno. Si quid tamen mutandum erit, suadeo legere non κατεαγὼς, sed κατεαγείς. Ea enim resolutio Atticorum invenitur extra παρακείμενον. Ὕστερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλεῖον ὃ μονὴν ἀναβὰς (Θαύματα hæc, non ῥήματα, si fas sit aliud agenti hoc monere. Lege enim ἐπὶ πωλεῖον ἡμιόνειον ἀναβὰς) ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συνετρίβην, καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην. Andoc. de Myster. Et Aristoph. Vesp. 1418.

Ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.

Et 1426.

Ἄκουε, μὴ φεῦγ' ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχῖνον.

Sed reperitur etiam extra Indicativum. Modo noster ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κεφαλάς. Usurpat etiam Etymolog. M. quem minime deceret, si abnorme fuisset. Ἠγαλένην κάλπιν ἀειρομένην . . . . τὴν κατεαγεῖσαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν κ. τ. λ. Κατεαγῶσιν item apud Aristoph. si fides Lexicis. Ita Epictetus, c. 3. κατεαγείσης γὰρ αὐτῆς, οὐ ταραχθήσῃ. Et 25. Ὅταν του γείτονος ἄλλο παιδάριον κατεάξῃ τὸ ποτήριον, πρόχειρόν ἐστιν εὐθὺς λέγειν, ὅτι τῶν γινομένων ἐστίν. Ἴσθι οὖν, ὅτι ὅταν καὶ τὸ σὸν κατεαγῇ, τοιοῦτον εἶναί σε δεῖ ὁποῖον ὅτε καὶ τὸ τοῦ ἄλλου κατεάγη. Hæc dixi, ut planum faciam ambiguam esse omnino fidem eorum, qui nobis Atticas locutiones venditant. V. Magister in Καταγῆναι, quem hic locus Lysiæ non uno vulnere confodit. Taylor. Potius κατεαγείς. hac enim forma utitur supra, κατεάγη τὴν κεφαλήν: et infra, κατεάξαντες τὰς κεφαλάς. Demosthenes contra Cononem: τὴν κεφαλὴν δέ γε ἡμεῖς, ἢ ἕτερόν τι κατεαγέναι φήσομεν. Paulo ante: οὗτος δὲ χρόνοις ὕστερον. Vox χρόνοις denotat *longum tempus*. quod plenius effert Lucas VIII. 29. πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτὸν, *longo enim tempore illum corripuerat*. Ælianus Var. Hist. IV. 25. de quodam dementi Thrasyllo: χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀρρωστήματι τούτῳ. Et ita Josephus Antt. Jud. XVI. 4. p. 716. Ed. Hudson. Supra: τὸ γὰρ μειράκιον ὡς ἔγνω, ῥίψαν etc. quid istud ὡς ἔγνω? Conjicio, ὡς ἔλεγον: ante enim hoc dixerat. Et eodem modo loquitur alibi hac Orat. ὅπερ ἤδη καὶ πρότερον εἶπον. Paulo ante, recte Stephanus συγκοπήσεσθαι. Schotti συγκουφίζεσθαι nescio quid velit. Markland.

Ἐπισκήψασθαι] Ἐπισκέψασθαι Ald. Veram lectionem submonuere Steph. et Scal. Vide Harpocrat. et ad eum Vales. Est tamen ubi hanc Stephani diligentiam desideres. Isæus de Pyrrhi hereditate. pr. ἐπισκεψάμενοι δὲ ἡμεῖς καὶ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγόντες κ. τ. λ. ubi pariter legendum est ἐπισκηψάμενοι. Taylor.

Παίδων] Melius παιδικῶν, ut infra. Idem. Opinor παιδικῶν. Ita infra: καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν, ἢ ἐκ λοιδορίας, etc. ubi vulgo male distinguitur post φιλονεικίας. Markland. Malim ex mente Taylori παιδικῶν. Auger.

Τινας] Malim τινα in singulari. Reisk.

Ἔπειτα δὲ καὶ] Malim δὲ abesse, quod post ἔπειτα omitti solet. Idem.

Ὅστις] Vir doctissimus mihi subindicavit ὅ τις esse legendum, τραῦμα sc. Acute! Quanquam et vulgatam lectionem tolerari posse non negat. Quod potius laudo. Consimile est enim, quod habet Polyæn. Strateg. procem. Ἀνδρεία μὲν γὰρ, ὅστις ἀλκῇ χρησάμενος πολεμίων μαχομένων ἐκράτησεν. Taylor. Lege et distingue: τραύματος, ὅ τις μὴ ἀποκτεῖναι βουλόμενος, ἔτρωσε. *vulneris, quod aliquis, sine animo occidendi, inflixit.* Lucianus Dial. Apoll. et

ἔτρωσε. τίς γὰρ οὕτως ἐστὶν εὐήθης, ὅστις ἐκ πολλοῦ
προνοεῖται ὅπως ἕλκος τις αὐτοῦ τῶν ἐχθρῶν λήψεται;
ἀλλὰ δῆλον ὅτι καὶ οἱ τοὺς νόμους ἐνθάδε θέντες, οὐκ εἴ
τινες μαχεσάμενοι ἔτυχον ἀλλήλων κατεάξαντες τὰς κε-
φαλὰς, ἐπὶ τούτοις ἠξίωσαν τῆς πατρίδος φυγὴν ποιήσα-
σθαι - - ἢ πολλούς γ' ἂν ἐξήλασαν —· ἀλλ' ὅσοι ἐπιβου-
λεύσαντες ἀποκτεῖναί τινας ἔτρωσαν, ἀποκτεῖναι δὲ οὐκ
ἠδυνήθησαν, περὶ τῶν τοιούτων τὰς τιμωρίας οὕτω μεγάλας
160 κατεστήσαντο, ἡγούμενοι, ὑπὲρ ὧν ἐβούλευσαν καὶ πρου-
νοήθησαν, ὑπὲρ τούτων προσήκειν αὐτοῖς δίκην δοῦναι· εἰ δὲ
μὴ κατέσχον, οὐδὲν ἧττον [1] τό γ' ἐκείνων πεποιῆσθαι. καὶ
ταῦτα ἤδη καὶ πρότερον πολλάκις ὑμεῖς οὕτω διέγνωτε
περὶ τῆς προνοίας. καὶ γὰρ δεινὸν [2] ἂν εἴη, εἰ ὅσοι, ἐκ μέθης
καὶ φιλονεικίας ἢ ἐκ παιδικῶν ἢ ἐκ λοιδορίας ἢ περὶ ἑταίρας
μαχόμενοι, ἕλκος ἔλαβον, [3] εἰ ὑπὲρ τούτων ὧν, ἐπειδὰν
βέλτιον φρονήσωσιν, ἅπασι μεταμέλει, [4] οὕτως ὑμεῖς με-
161 γάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας [5] ποιήσεσθε, ὥστε ἐξελαύ-
νειν τινὰς τῶν πολιτῶν ἐκ τῆς πατρίδος.

θ'. Θαυμάζω δὲ μάλιστα τούτου τῆς διανοίας. οὐ γὰρ

[1] τό γε ἐπ' ἐκείνων T. R. A. [2] ἂν om. T. R. A. [3] ἢ T. R. A. [4] οὕτω καὶ ὑμεῖς T. A. [5] * ποιήσαισθε R.

Merc, p. 236. καὶ μάλιστα ὁπόσα (sc. τραύματα) ὑπὸ τοῦ Βέβρυκος Ἀμύκου ἐτρώθη. Markland. Bene habet ὅστις, recteque defenditur a Tayloro. idem est ac si dixisset: ἔγκλημα τραύματος ἐκ προνοίας οὐδὲν πρὸς τοῦτον εἶναι, ὅστις —. Reisk.

Νόμους ἐνθάδε] Num interponendus sit iteratus articulus τοὺς, in dubio relinquam. certum hoc est leges solummodo eas designari, quæ in *hoc* foro, Areopagitico puta, obtinent, et secundum quas *hi* senatores, Areopagitæ puta, decernunt. Idem.

Ἐβούλευσαν] Verba βουλεύειν et βούλευσις in foro Attico usurpantur de facinoribus præmeditatis, ut vulneribus, cæde. Idem.

Κατέσχον] Id est, ἐπέτυχον. *obtinuerunt, potiti sunt speratis et propositis.* κατέχειν sive simplex, sive cum τινος copulatum, pro κρατεῖν τινὸς, *compos alicujus rei fieri*, bene Græcum est, et a Diodoro Siculo crebro usurpatum. Idem. κατέσχον, vel κατέσχισαν, vel κατέσχηκαν, vel κατέκτανον. Cont.

Τό γ' ἐπ' ἐκείνων] Malim dativum pro genitivo. ἐπ' ἐκείνοις. pro eorum virili, quantum in ipsis voluntatis atque studii esset, quod per eos staret. Aut alias cum Vindobon. legendum est τό γ' ἐκείνων. v. Var. Lect. Reisk.

Εἰ ὅσοι] Idem est atque εἰ ὑπὲρ τούτων, ὅσοι —. Idem.

Οὕτω καὶ ὑμεῖς] Lego ex mente Scaligeri: οὕτω ὑμεῖς καὶ μεγάλας κ. δ. τ. τ. π. ὥστε κ. τ. λ. Schottus interea nescio, quo errore abductus delet καὶ ὑμεῖς, et deinde pro ποιήσεσθε reponit ποιήσεσθαι. Taylor. Voces καὶ ὑμεῖς delendas censet Schottus. Et sane supervacuæ sunt. Sed pauca delenda sunt ex hoc Auctore, qui Defectibus sæpius laborat. Ideo corrigendas quam ablegandas mallem. Ita: οὕτω ζημίας μεγάλας καὶ δεινὰς τὰς τιμωρίας ποιήσεσθε, ὥστε etc. Sic Orat. VI. μεγάλας ζημίας ἀποφήναιμι. Supra, pro τό γε ἐπ' ἐκείνων, forte, ἐκείνοις. Vide ad Orat. XIII. et XV. Paulo post lege, καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη, pro δεινὸν εἴη. Markland. Sine dubio dederat Scaliger οὕτως ὑμεῖς. ut ego dedi. illud καὶ nasci potuit e similitudine, quæ literæ ς cum sigla καὶ significante intercedit. Reisk. Potest tamen explicari καὶ *vos quoque* (np. sicut et Simon) *ita magnas*, &c. Auger.

Τούτου] Imo vero τοῦτον. *in primis autem hunc miror propter ejus rationem cogitandi.* Vocab. διανοίας bene habet. Reisk.

Τῆς διανοίας] Lege, τῆς διχονοίας, *dissen-*

τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρᾷν τε καὶ συκοφαντεῖν, ἀλλὰ
τὸ μὲν τῶν εὐηθεστέρων, τὸ δὲ τῶν πανουργοτάτων. ἐϐου-
λόμην δ' ἂν ἐξεῖναί μοι παρ' ὑμῖν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιδεῖ-
ξαι τὴν τούτου πονηρίαν· ἵνα ἐπίστησθε ὅτι πολὺ [1]ἂν δι-
καιότερον αὐτὸς περὶ θανάτου ἠγωνίζετο, ἢ ἑτέρους ὑπὲρ 162
τῆς πατρίδος εἰς κίνδυνον καθίστη. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ἐάσω·
ὃ δ' ἡγοῦμαι ὑμῖν προσήκειν ἀκοῦσαι καὶ τεκμήριον ἔσεσθαι
τῆς τούτου θρασύτητος καὶ τόλμης, περὶ τούτου μνησθή-
σομαι. ἐν Κορίνθῳ γὰρ, ἐπειδὴ ὕστερον ἦλθε τῆς πρὸς τοὺς
πολεμίους μάχης καὶ τῆς εἰς Κορώνειαν [2] στρατείας, ἐμά-
χετο τῷ ταξιάρχῳ Λάχητι καὶ ἔτυπτεν αὐτὸν, καὶ παν-
στρατιᾷ τῶν πολιτῶν ἐξελθόντων, δόξας [3]κοσμιώτατος εἶ-
ναι [4]καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων ὑπὸ τῶν στρατηγῶν 163
ἐξεκηρύχθη.

ί. Ἔχοιμι δ' ἂν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπεῖν περὶ τούτου, ἀλλ' ἐπειδὴ παρ' ὑμῖν οὐ νόμιμόν ἐστιν ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε· οὗτοί εἰσιν οἱ βίᾳ εἰς τὴν ἡμετέραν οἰκίαν εἰσιόντες, οὗτοι οἱ διώκοντες, οὗτοι οἱ βίᾳ ἐκ τῆς ὁδοῦ συναρπάζοντες ἡμᾶς. ὧν ὑμεῖς μεμνημένοι τὰ δίκαια ψηφίζεσθε, καὶ μή [5] με περιΐδητε ἐκ τῆς πατρίδος ἀδίκως

[1] καὶ A. [2] στρατιᾶς A. [3] ἀκοσμιώτατος R. A.
[4] καὶ om. T. [5] με om. T. A.

sionis secum, ut loquitur Apuleius. Patet ex eo, quod statim sequitur. MARKLAND.

Πολὺ καὶ δικαιότερον] Quis non audaciter restituet πολὺ ἂν δικαιότερον — ἠγωνίζετο? Ita in orat. proxima: Καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη, ἢ — Et Isocr. περὶ ἀντιδοσ. Ὥστ' εἰ συγχωρήσαιμι τῷ κατηγόρῳ. — πολὺ ἂν μᾶλλον δικαιότερον ἐπιεικὴς εἶναι δοκοίην ἢ ζημιωθείην. Rursus noster pro Milit. Ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν ἐξ ὧν ὠφελοίμην ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πάσχοιμι. TAYLOR. Sed hic ἂν potest subaudiri. AUGER.

Ὑπὲρ τῆς πατρίδος] Legendum περὶ τῆς πατρίδος. Supra: περὶ τῆς πατρίδος καὶ τῆς οὐσίας — κινδυνεύω. Alia res est κίνδυνος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, alia περὶ τῆς πατρίδος. Hoc est *reorum*, et in judiciis, *de* patria, ne exsulent, periclitantium: istud, *fortium* et bonorum Civium, *bellis*, aut alioqui, *pro* patria periclitantium. Exempla in quavis pagina. Paulo ante pro πολὺ καὶ δικαιότερον forte πολὺ ἂν δικαιότερον legendum: ut Orat. IV. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ etc. MARKLAND.

Στρατιᾶς] Sic vulgo. Non nimium mihi laudis impertior, qui istum librariorum *scopulum* removi. Hoc exspectaverim ab aliud agente. Novi tamen Codices, qui quasi dedita opera *in* ea *Charybdi* perpetuo *laborant*. TAYLOR. Lege, στρατείας, *expeditionis*: ut Orat. XVI. MARKLAND.

Ἀκοσμιώτατος] Sic auctore dedi Tayloro. in vulgatis est κοσμιώτατος. *pudori atque disciplinæ militari adversantissimus atque negligentissimus*. REISK.

Πονηρότατος] Καὶ πονηρότατος Coisl. Et credo, meliori fide. Nam non intelligo ἐξεκηρύχθη πονηρότατος. Et ea est notio τοῦ δόξας (non repetenda credo, quæ alibi dixi) ut societatem cum κοσμιώτητος hic loci plane refugerit. Fortasse: δόξας ἀκοσμιώτατος εἶναι καὶ πονηρότατος, μόνος Ἀθηναίων κ. τ. λ. TAYLOR.

Περιΐδητε] Reiskius ante περιΐδητε et Contius post addunt με, quod omisi addere, et mihi videtur necessarium. AUGER.

30 ἐκπεσόντα, ὑπὲρ ἧς ἐγὼ πολλοὺς κινδύνους κεκινδύνευκα καὶ πολλὰς λειτουργίας λελειτούργηκα, καὶ κακοῦ μὲν αὐτῇ οὐδενὸς αἴτιος γεγένημαι, οὐδὲ τῶν ἐμῶν προγόνων οὐδεὶς, ἀγαθῶν δὲ πολλῶν· ὥστε δικαίως ἂν ὑφ' ὑμῶν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐλεηθείην, οὐ μόνον εἴ τι πάθοιμι ὧν Σίμων βούλεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἠναγκάσθην ἐκ τοιούτων πραγμάτων εἰς τοιούτους ἀγῶνας καταστῆναι.

Ἐλεηθείην] Πρ. γρ. ἐλεκθείην. τ. δ. ἐλεγχθείην. ἀλλ' ἐν τῷ παλ. γρα. ἐλεηθείην; καὶ αὕτη ἡ γραφὴ βελτίων. H. STEPH. ἐλεηθείην. SCAL. Quemnam salem habuerunt isti παραδιορθωταὶ, quos memorat Stephanus legisse ἐλεγχθείην! TAYLOR.

Εἴ τι πάθοιμι] Ὡς μή τι πάθοιμι, vel εἰς τὸ μὴ παθεῖν τι. WAKEFIELD.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

In eodem jure hæc quæstio sedem habet, quo superior. Cum serva communi ære redempta duo Cives Athenienses communiter consuevere. Lite tandem oborta, et habita *bonorum permutatione* (jus illud Atheniensibus proprium, de quo vide Demosth. Orat. integram adv. Phænippum de ea re habitam, Petit. LL. Attic. p. 281. et seqq., Sigon. de Rep. Athen. IV. 4., Budæum Comment. L. Gr. p. 91. Edit. Rob. Steph., Vales. ad Harpoc.. p. 342.), amicorum tamen opera facta est redintegratio, et res utrinque in solidum restituuntur. Mulierem tamen ὁ διώκων, quisquis fuerit, domi apud se conclusam tenet, quam cum repetit ὁ φεύγων, ventum est ad manus, et postu- Pag.
latur τραύματος ἐκ προνοίας. ed.
Reisk.

Steph.
p. 39 α΄. ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ γε, ὦ βουλὴ, τὸ διαμάχεσθαι περὶ 164
τούτου, ὡς οὐκ ἐγένοντο ἡμῖν διαλλαγαί· καὶ τὸ μὲν
ζεῦγος καὶ τὰ ἀνδράποδα, καὶ ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ 165
τὴν ἀντίδοσιν [1]ἔλαβε, μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ

[1] ἔλαβεν T. A. ἔλαβον R.

ΠΕΡΙ ΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΟΝ] Multis modis mihi videtur hæc declamatiuncula in umbra Scholæ μελετᾶσθαι, ad imaginem superioris orationis elaborata, cui deinde ob argumenti affinitatem in scriptis Codd. ut fieri solet, perpetuo adhæsit, Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὅν. *Caius* et *Titius* erant sequioris ævi oblectamenta, non ejus, quod Lysiam tulit, viris literisque incitatissimi. Fieri nihilominus potuit, ut Librarius ob auctorum in hac causa ignorationem, addo etiam orationis portentosam depravitatem, ita ἐπιγραφὴν olim concinnare poterat. Περὶ οὗ καὶ πρὸς ὃν ἄδηλον. Valesius ad Harpocr. v. Ἀπολαχεῖν conjecit Orationem habitam fuisse κατὰ Ποσειδίππου, ficulneo nimis argumento innisus. Utcunque tamen id sit, hodie habemus imperfectam. Taylor. Post voc. προνοίας in titulo videtur deesse ἄδηλον. Reisk. Quod totum interpretare: *incertum est de quo et adversus quem agatur.* Apparet et hoc esse scholium librarii alicujus, qui voluit indicare ignota esse actoris et rei nomina. Auger. Post ON in titulo notat Contius λόγος ἀκέφαλος.

Ὦ βουλὴ] Alloquitur senatum Areopagiticum. Reisk.

Τὸ διαμάχεσθαι] Hic videtur non solummodo τουτονὶ, *hunc*, sed etiam nomen actoris, quod ignotum est, fortassis tamen est Ποσείδιππον, interponendum esse. Nam hæc est, non actio, sed defensio. Idem. Post διαμάχεσθαι videtur desiderari vel τουτονὶ, *istum*, i. e. eum contra quem lis agitur, vel nomen actoris quod ignotum est. Auger.

Ἔλαβον] Cum Scaligero lego ἔλαβεν. Ratio elucescet ex historia, quam vide in hypothesi. Taylor. Non satis habuit Taylor hanc novam lectionem ἔλαβεν commendare, sed etiam ipse in textum immisit, ejecta vetusta proba et ab omnibus libris confirmata lectione, non animadvertens, insequente consonante, saltim ἔλαβε dandum fuisse. Verum hoc leve est. Gravius hoc, quod hæc nova lectio rei gestæ adversatur. Revocavi ergo vete-

[1] ἀπέδωκε, φανερῶς δὲ περὶ [2] πάντων διαλελυμένον ἀρνεῖσθαι τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου, μὴ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι. καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος, τὴν δ' αἰτίαν δι' ἣν ἀπέδωκεν ἃ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι 101.

[1] * ἀπέδωκα R. [2] τούτων T. R. A.

rem lectionem ἔλαβον, quæ est prima persona singularis. *quæ ego ex illius fundo ceperam atque abstuleram.* Reisk.

Ἀπέδωκα] Sic, in prima persona singul. dedi de meo. libri omnes reliqui dant in tertia persona, ἀπέδωκε. *infitiari nequit, me illi reddidisse omnia, quæ ex ejus re rustica vel familiari abstulissem.* ἀρνεῖσθαι ὡς οὐκ ἀποδέδωκα est idem atque φάσκειν ὅτι οὐκ ἀποδέδωκα, *affirmare me non reddidisse.* negativa particula post verbum ἀρνεῖσθαι iterari solet. Idem.

Περὶ τούτων] Περὶ πάντων. Coisl. Quod multo melius. Taylor. περὶ πάντων. Cont.

Μὴ κοινῇ ὑμᾶς etc.] Lego: ἀρνεῖσθαι, — μηδὲ κοινῇ ἡμᾶς χρῆσθαι συγχωρῆσαι: *negare, neque concedere nos ea communiter uti.* Constructio hoc postulat. Markland. Μὴ bene habet. Constructio hæc est: ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι ἡμᾶς χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ κοινῇ. *infitiari nos unquam consensisse in usum illius ancillæ communem.* Reisk.

Ὑμᾶς] (Sic vulgo.) Restituimus ἡμᾶς cum Scalig. Odiosa segnities, quæ tam crassum errorem nobis reservavit expiandum. Taylor.

Καὶ τὴν μὲν ἀντίδοσιν κ. τ. λ.] Gravissimum comma, et *tribus Anticyris* vix *sanabile!* Ex istis vulgatorum librorum φανερῶς ἐστὶ ποιησάμενος, quis non protinus exclamabat, vindicate aliquis actutum hæc in Barbariem, quam decet, καὶ εἰς ἄλα λύματα βάλλε. Sed utcunque emendari possunt levi opera. Quo pacto, admoneris ex sequentibus. Ἵν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος. Noster post paucissima: Διότι φανερός ἐστιν ἐγκαλέσας οὐδέποτ' ἀργύριον. Id. c. Sim. φανερὸς εἶ δαπανηθείς. Isæus de Dicæog. hæred. Et eadem ratione, Isocr. de permutat. ἐδήλωσαν δ' οὕτω διακείμενοι. Herodot. Erat. 21. Ἀθηναῖοι — δῆλον ἐποίησαν ὑπεραχθεσθέντες. Id. ibid. 74. Μετὰ δὲ ταῦτα Κλεομένεα ἐπάϊστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα ἐς Δημάρητον, δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων. et eodem spiritu: καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστῶτας ἀγινέων. Æsch. π. τῆς παραπρεσβ. Edit. Steph. p. 33. Ἐνταῦθα ἤδη καὶ παντελῶς ἐξιστάμενος αὐτοῦ καταφανὴς ἦν. Xenoph. ἀναβασ. l. 2. fin. στέργων δὲ φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἦν ἐπιβουλεύων. Plutarch. in Pericl. Γενέσθαι πάντων ἐπιφανέστατος ἀφειδήσας τοῦ σώματος. Insigniter omnium maxime Demosth. c. Mid. Οὐ μόνον δήπου τοῦ μὴ μετ' ὀργῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βεβουλευμένος ὁ τοιοῦτος ὑβρίζων ἐστὶν ἤδη φανερός. Expedivimus Græca. Quid restat? γρῖφος. Sphinx ipsa. Age, divina. Civis Atheniensis æger animi et dimidiatæ Veneris impatiens, scortum, quod deamavit, maluit solus in somnis amplecti; atque, ut erat ingeniosus amor, tale aliquid commentum comminiscitur, quo posset tam pretiosa supellex in ejus domum tota transire. Facta est utrinque agrorum, servitutum etc. permutatio. Constat. Non negat. Τὴν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός (ut monui) ἐστι ποιησάμενος. Jam vero βουλόμενος τἀληθῆ λέγειν (audis veritatem veritate veriorem) τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἢ (sic vulg.) ἔλαβεν, permutationis sc. reciprocæ, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. Superest ut complanem: Τὴν μὲν ἀντίδοσιν δι' ἐκείνην φανερός ἐστι ποιησάμενος, τὴν δ' αἰτίαν, δι' ἣν ἀπέδωκεν ἃ ἔλαβεν, οὐκ ἂν ἄλλην ἔχοι εἰπεῖν κ. τ. λ. Supra: Ὅσα ἐξ ἀγροῦ κατὰ τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβεν (nunc saltem deprehendis necessitatem istius etiam correctionis) μὴ ἂν δύνασθαι ἀρνηθῆναι ὡς οὐκ ἀπέδωκε. Taylor. Lege: φανερός ἐστι ποιησάμενος· *patet eum fecisse.* Sic paulo post: φανερὸς ἐγένετο ἐμοὶ διηλλαγμένος. Isæus de Hæred. Dicæogenis, p. 55. εἰς τοὺς φίλους φανερὸς εἶ δαπανηθεὶς οὐδὲν, *patet te in amicos nihil impendisse:* ita bene emendavit Stephanus, pro φανερῶς. Centies in Libris commutantur ο et ω. unde puto Matthæum scripsisse οὕτως, ubi nunc legitur οὗτος, cap. V. 19. ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ οὕτως, μέγας κληθήσεται etc. præcessit enim, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται etc. cui respondet altera pars sententiæ. ut enim ibi διδάξῃ οὕτω, ita hic διδάξῃ οὕτως: et ut illic ἐλάχιστος κληθήσεται, ita hic μέγας κληθήσεται. Markland.

Ἀπέδωκεν, ἃ ἔλαβεν] Ergo etiam is, cum quo et in quem hic agitur (fac Posidippum esse), in rus defensoris impressione facta, res ejus pari modo abstulerat, atque defensor actoris. Reisk.

εἰπεῖν — βουλόμενος τἀληθῆ λέγειν — ἢ ὅτι οἱ φίλοι περὶ
πάντων ἡμᾶς τούτων συνήλλαξαν. ἐβουλόμην δ' ἂν μὴ
ἀπολαχεῖν αὐτὸν κριτὴν Διονυσίοις, ἵν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένε- 169
το ἐμοὶ διηλλαγμένος, κρίνας τὴν ἐμὴν φυλὴν νικᾶν· νῦν δὲ
ἔγραψε [1] μὲν ταῦτα εἰς τὸ γραμματεῖον, ἀπέλαχε δέ. καὶ
ὅτι ἀληθῆ ταῦτα λέγω, Φιλῖνος καὶ Διοκλῆς ἴσασιν· ἀλλ'
οὐκ ἔστ' αὐτοῖς μαρτυρῆσαι μὴ διομοσαμένοις περὶ τῆς αἰ-
τίας [2] ἣ ἐγὼ [3] φεύγω, ἐπεὶ σαφῶς ἔγνωτ' ἂν ὅτι ἡμεῖς 170
ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες, καὶ ἡμῶν εἵνεκα ἐκαθέ-
ζετο. Ἀλλ' ἦν, εἰ βούλεται, ἐχθρός· δίδωμι γὰρ αὐτῷ

[1] μὲν τὸ ὄνομα A. [2] ἧς A. [3] φεύγω. T. R. A.

Ἀπολαχεῖν] Locus hic in Lysiacorum difficillimis. Aut sententia caret ἀπολαχεῖν, sive id est, quod vult Taylor, sive id, quod Harpocratio majori cum auctoritate, tum veritate vult. Ille vult esse, *sorte carere, a sorte non renunciari.* hic contra, *a sorte ad munus aliquod designari, eique præfici.* Aut locus in mendo cubat, et desunt nonnulla. Aut denique, si nihil hic deest, quod aio, recteque se omnia habent, necesse est, ut ἀπολαχεῖν h. l. significet, *sententia sua causam alicui abjudicare.* quod si admittitur, liquida et expedita sunt h. l. omnia, et hæc est sententia: Vellem illum, judicem in Dionysiis cum ageret, tribui meæ victoriam non abjudicasse, quo victoria tribui meæ adjudicanda testatum fecisset, inter nos gratiam esse reconciliatam, quemadmodum etiam se, si sors sibi secunda eveniret, judicaturum esse tabulis ea de re conscriptis spoponderat, antequam a sorte ad judicandum admitteretur. Verum postmodum fidem datam fefellit, aliique alicui tribui victoriam adjudicavit, nostræ abjudicavit, quo facto animum adhuc infestum prodidit. Ad proximum κριτὴν subauditur ὄντα vel λαχόντα. Reisk. Contius interpretatur ἀπολαχεῖν κριτὴν, ut ego interpretatus sum, *per sortem non obtinuisse ut foret judex.* Juxta Harpocrationem ἀπολαχεῖν sumitur pro simplici λαχεῖν in Antiphonte, Aristophane, et apud Lysiam κατὰ Ποσιδίππου. Sed quum hic ἀπολαχεῖν non videtur sumendum esse pro simplici λαχεῖν, videtur hanc orationem non eandem esse ac illum κατὰ Ποσιδίππου. Auger.

Διονυσίοις] Dionysia, festa in honorem Bacchi: nam Διόνυσος erat Bacchi cognomen. Idem.

Ἵν' ὑμῖν κ. τ. λ.] Fugitivam particulam ἂν reduci moneo, quam, tametsi non video ejus necessitatis, ut locus sine ea plane constare nequiverit, necessariam tamen, ex hoc loco post cognatum sonitum facile excidere posse arbitror: ἵν' ἂν ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο. Taylor.

Ἵν' ὑμῖν φανερὸς ἐγένετο etc.] Non opus est, ut legamus γένοιτο. vide ad Orat. primam. Cæterum hæc et quæ sequuntur obscuriora sunt, et depravata: præsertim ista, αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες: quæ mihi mera ænigmata sunt. Mox, pro ἀποκτενῶν, scribe ἀποκτενῶν, *occisurus.* Markland.

Ταῦτα] Video nonnullis placere τοὔνομα. *Nomen* inter competitores referre. N. c. Agoratum: ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγραφόμενος. Omnino consulendus locus Arriani in Epictet. I. 19. Σήμερόν τις ὑπὲρ ἱερωσύνης ἐλάλει μοι τοῦ Αὐγούστου. Λέγω αὐτῷ, Ἄνθρωπε ἄφες τὸ πρᾶγμα. Δαπανήσεις πολλὰ εἰς οὐδέν. Ἀλλ' οἱ τὰς φωνὰς (Casaub. in notis MSS. φορμούλας vel φόρμας) φησὶ γράφοντες, γράψουσι τὸ ἐμὸν ὄνομα. De ludis Nicopolensibus. Taylor.

Ἣ ἐγὼ φεύγω] Emendo cum Scaligero, Περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. Et punctum post διομοσαμένοις adjeci. Taylor. ἧς. Cont. Aut ἧς, aut potius ἣν est legendum. Reisk.

Αὐτὸν οἱ] Sine οἱ Scal. Recte Coisl. ut extulimus: ὅτι ἡμεῖς ἦμεν αὐτὸν οἱ κριτὴν ἐμβαλόντες. Vitiose Ald. ἐμβάλλοντες, quod confixit quoque idem Scal. Taylor. ὅτι ἡμεῖς ἦμεν οἱ αὐτὸν κριτὴν ἐμβαλόντες, vel λαβόντες. Cont. Trajectio est Atticis haud infrequens, pro οἱ αὐτόν. *nos fuisse, qui operam dedissemus, ut nomen ejus inter sortientes referretur.* Reisk.

Ἐκαθέζετο] Ἀλλὰ τοῖς μὲν μουσικοῖς κριταὶ καθῆνται· τοῖς δὲ γυμνικοῖς ἐφεστᾶσι βραβευταί. Poll. III. 30. Adde Lucian. in Hermotimo. Taylor. Ad ἐκαθέζετο adde vel subaudi ἄν. Auger.

τοῦτο· οὐδὲν γὰρ διαφέρει. οὐκοῦν ἦλθον [1] αὐτὸς αὐτὸν
[2] ἀποκτενῶν, ὡς οὗτός φησι, καὶ βίᾳ εἰς τὴν οἰκίαν εἰσῆλ-
θον. διὰ τί οὖν οὐκ ἀπέκτεινα, ὑποχείριον λαβὼν τὸ σῶμα,
καὶ τοσοῦτον κρατήσας ὥστε καὶ τὴν ἄνθρωπον λαβεῖν;
φρασάτω πρὸς ὑμᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔχει εἰπεῖν. καὶ μὴν οὐδείς
γε ὑμῶν ἀγνοεῖ ὅτι θᾶττον ἂν ἐγχειριδίῳ πληγεὶς ἀπέθα-
νεν, ἢ πὺξ παιόμενος. φαίνεται τοίνυν οὐδ' αὐτὸς αἰτιώμε-
νος τοιοῦτόν τι ἔχοντας ἡμᾶς ἐλθεῖν, ἀλλ' ὀστράκῳ φησὶ
πληγῆναι. καίτοι φανερὸν ἤδη ἐξ ὧν εἴρηκεν, ὅτι οὐ πρόνοια
171 γεγένηται. οὐ γὰρ [3] ἂν οὕτως ἤλθομεν, ἀδήλου ὄντος εἰ
παρὰ τούτῳ εὑρήσομεν ὄστρακον ἢ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦ-
μεν, ἀλλ' οἴκοθεν ἔχοντες ἂν ἐβαδίζομεν. νῦν δ' ὁμολο-
γούμεθα πρὸς παῖδας καὶ αὐλητρίδας καὶ [4] μετ' οἴνου ἐλ-
θόντες. ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι
οὐδαμῶς. Ἀλλ' οὗτος ἐναντίως τοῖς ἄλλοις δύσερώς ἐστι,

[1] [αὐτὸς] R. [2] ἀποκτενῶν T. R. A. [3] ἂν om. T. R. A. [4] μεστοὺς R.

Αὐτὸς] Videtur delendum, ut e proximo αὐτὸν natum. Reisk.

Προνοίᾳ] (sic vulg.) Lego πρόνοια in casu recto: Uti et in sequentibus. N. in superiori oratione: Καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. Taylor. Lege, πρόνοια, casu recto: et ita paulo infra, ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια, *itaque, quomodo hæc censeri possunt* πρόνοια, sive, *de industria?* Sic Æschines κατ. Κτησιφ. p. 55. οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή. Noster Orat. III. καὶ ὡς τοῦτό ἐστιν ἡ πρόνοια. Iterum infra, hac pagina, ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια (non προνοίᾳ) ἐγένετο, οὔτε ἀδικῶ τοῦτον — ἐπιδέδεικται. Ante quæ verba Schottus putat nonnulla desiderari, quod verum puto. Markland.

Οὕτως] *sic*, ut hic adstamus, coram judicio, sine armis, sine telis, sine instrumento cædis. Reisk.

Ἢ οὕτως] Nescio, quid sit, ni hoc modo reformes: καὶ οὕτως αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν. [Marklandum exscribit in Edit. min.] Taylor. Forte: ὄστρακον, ἢ ὅτῳ αὐτὸν ἀποκτενοῦμεν. *testam, aut aliquid, quo eum occideremus.* Xenophon Cyropæd. VII. ἀμυνόμενος ὅτῳ ἐδύνατο. Cæterum omnia ab ἀδήλου usque ad ἀποκτενοῦμεν Parenthesi includenda sunt. Markland. οὕτως, *hoc modo*, lagena vini puta, testa perquam fragili et ad necem inferendam inhabili. bene habet hic locus. Reisk. Prius οὕτως significat *sic ut nunc sum*, i. e. inarmis; posterius, *testa armatus*. Auger.

Νῦν δ' ὁμολογούμεθα κ. τ. λ.] *Fatemur.* Heidius. Acute sane! Sequentia tolerari nullo pacto possunt. Attamen in Codd. obstinatum silentium. Procul dubio ita argumentum instituit Orator: *Palam est, atque etiam adversariis in confesso, nos comissatum ivisse*, non solum puerorum tibicinumque grege stipatos, *verum etiam bene madidos*, ὥστε πῶς ταῦτ' ἔστι πρόνοια. Taylor.

Μετ' οἴνου] Μεστοὺς οἴνου dedi de meo. *ad temulentos.* Reisk. Cont. μετ' οἶνον, et quidem soletur. Sed melius forsan legeretur juxta Reiskium μεστοὺς οἴνου. Auger.

Δύσερώς] Erudite explicat hanc vocem Heins. Lection. Theocritic. c. 4. consulendus omnimodo. Sed ista explicatio huic loco competere nequit. Addo neque ulla. Amor, neque *infelix* neque *nimius* sensum expediet. Legendum est δύσερις. Vel si Attice mavis δύσηρις. V. Mœrin. Ælian. V. H. II. 21. Οὔτε γάρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δύσερις οὔτε ἀγροικίᾳ πράττω τοῦτο. [*Hic autem homo contra quam alii perdite amantes, utrumque vult* etc. Si mavis δύσερις, vertas *præter cæteros contentiosus*. In Edit. min.] Taylor. Vide de hac voce doctiss. Jungermannum ad Polluc. VI. 42. Markland. Rem turpem qui amat, vitiosam, amore indignam, quam alii detestaturi sint, is est δύσερως. tum, qui in rem a se amatam insumere nolit. Amoris enim est, in rem, quam amplexus sit, erogare, neque sumptibus parcere. Est hoc quoque miseri et pravi amoris, atque occœcati, quod ancillam ad tormenta tradere recusaret eam, per cujus

καὶ ἀμφότερα βούλεται, τό τε ἀργύριον μὴ ἀποδοῦναι καὶ 172
τὴν ἄνθρωπον ἔχειν. εἶτα ὑπὸ τῆς ἀνθρώπου [1] παρωξυμ-
μένος ὀξύχειρ λίαν καὶ πάροινός ἐστιν· ἀνάγκη δὲ ἀμύνα-
σθαι. ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἐμὲ περὶ πολλοῦ, τοτὲ δὲ τοῦτόν φησι
ποιεῖσθαι, βουλομένη ὑπ' ἀμφοτέρων ἐρᾶσθαι. καὶ ἐγὼ
μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον, καὶ νῦν ἔτι ἔχω· ὁ δ' εἰς
τοῦτο βαρυδαιμονίας ἥκει, ὥστε οὐκ αἰσχύνεται [2] τραύματ'
ὀνομάζων τὰ ὑπώπια, καὶ ἐν κλίνῃ περιφερόμενος, καὶ
δεινῶς προσποιούμενος διακεῖσθαι ἕνεκα [3] πόρνης ἀνθρώπου,
ἣν ἔξεστιν αὐτῷ ἀναμφισβητήτως ἔχειν ἐμοὶ ἀποδόντι τἀρ-
γύριον. καὶ φησὶ μὲν δεινῶς ἐπιβουλευθῆναι καὶ πρὸς
ἅπανθ' ἡμῖν ἀμφισβητεῖ, ἐξὸν δ' ἐκ τῆς ἀνθρώπου βασα- 173
νισθείσης τὸν ἔλεγχον ποιήσασθαι οὐκ ἠθέλησεν· ἢ πρῶ-
τον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε, πότερα κοινὴ ἡμῖν ἦν ἢ ἰδία
τούτου, καὶ πότερα τὸ ἥμισυ τοῦ ἀργυρίου ἐγὼ συνεβαλό-
μην ἢ οὗτος ἅπαν ἔδωκε, καὶ εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἐχθροὶ
ἦμεν, ἔτι δὲ εἰ μεταπεμφθέντες ἤλθομεν ἢ οὐδενὸς καλέ-
σαντος, καὶ εἰ οὗτος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων ἢ ἐγὼ πρότερος
τοῦτον ἐπάταξα. τούτων καθ' ἓν ἕκαστον καὶ τῶν ἄλλων
οὐδὲν ἦν ὅ τι οὐ ῥᾴδιον [4] αὐτῇ τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανὲς καὶ
τούτοις ποιῆσαι.

β'. Ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια ἐγένετο οὔτε ἀδικῶ τοῦτον, ὦ βουλή, ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὑμῖν ἐπιδέδεικται· ἀξιῶ δ' ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν φυγόντος ἐμοῦ τὴν βάσανον, τοσ-

[1] παρωξυμμένος T. A.
[2] τραῦμά γε T. A. τραῦμά τε R.
[3] πόρνης ἕνεκ' R.
[4] αὐτῇ om. T. A.

testimonium consequi posset hoc, ut causam vinceret, periculoque judicii liberaretur. REISK.

'Αργύριον] Pretium meretricis a lenone emptæ. IDEM.

Βαρυδαιμονίας] Βαρυθυμίας, SCHOTT. Infeliciter pro more. TAYLOR.

Ἢ πρῶτον μὲν τοῦτ' ἂν κατεῖπε] Lego cum Schotto ἥ. TAYLOR. Lege: ἣ (sc. ἄνθρωπος, serva) κατείπῃ. *quæ dicat.* MARKLAND. ἥ. CONT. Debebat insequi δεύτερον δὲ — τρίτον δὲ — τέταρτον. verum non semper tam diligentes sunt auctores, ut puncta quæque annumerent. relinqunt ista sæpe lectoribus supplenda. Iterata καὶ insequentia vicem gerunt dictionum ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, etc. REISK.

Ἦρχε] Ἦρξε. CONT.

Ῥᾴδιον αὐτῇ] Hoc αὐτῇ de meo addidi. facile huic fœminæ, ancillæ, erat, et singula ista, quæ modo commemoravi, quæstionis capita, et reliquorum ad hanc causam pertinentium nihil non planum facere, aliisque omnibus, et his ipsis adversariis meis. REISK. Ad ῥᾴδιον adde vel subaudi αὐτῇ. AUGER.

Ὅτι μὲν οὖν] Desiderari nonnulla arbitratur Schottus. Ego potius aliquid ab initio. TAYLOR.

Ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν] Ubi sint tot ac tanta argumenta et testimonia, nullibi comparet; unde conjicias totam orationem ad nos non pervenisse. AUGER.

174 οὗτον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι ὅτι οὐ ψεύδομαι, διότι οὗ-
τος οὐκ ἠθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον,
καὶ μὴ τοσοῦτον ἰσχῦσαι τοὺς τούτου λόγους, ὅτι φησὶν
αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι· ὁμοίως γὰρ προσήκει κἀμοὶ τῆς
ἐλευθερίας, τὸ ἴσον καταθέντι ἀργύριον. ἀλλὰ ψεύδεται,
175 καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. ἦ δεινόν γε· [1] εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώ-
ματος ἔδωκα τὸ ἀργύριον [2] ἐκ τῶν πολεμίων, ἐξῆν ἄν μοι
χρῆσθαι αὐτῇ ὅ τι ἐβουλόμην, κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς
πατρίδος οὐδὲ πυθέσθαι παρ' αὐτῆς τἀληθῆ ἐκγενήσεται
περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν καθέστηκα. καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν
δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ
τῶν πολεμίων λύσει πραθείη, ὅσῳ παρὰ μὲν ἐκείνων βουλο-

[1] εἰ om. A. [2] ἐκ τῶν πολεμίων, εἰ ἔδωκα τὸ ἀργύριον, ἐξῆν A.

Τοσοῦτον ἰσχῦσαι] *tantum valere*, ut scil. me condemnetis, aut, quantum adversarius meus vult. REISK.

Προσήκει κἀμοὶ τῆς ἐλευθερίας] Mallem, τὸ τῆς ἐλευθερίας, *quod de Libertate* ejus *dicitur:* negotium istud Libertatis ejus. Lucian. in Prom. es in verb. p. 18. Τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς (καὶ γὰρ κλεπτικὸς ὁ θεὸς) ἄπαγε· τοῦτο μόνον etc. Ita legendum, non κλεπτικῆς ὁ θεὸς, *furax enim est ille Deus*, scil. Prometheus, qui *Deus* erat. vide p. 177. et 179. in Dialogo cognomine, et Æschylum in Prometheo Vincto. Sic et Matt. XXI. 21. οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε. *non solum, quod ad ficulneam attinet, facietis.* Obscure vulgata, *de ficulnea.* Sensus est: *quod ficulneæ accidit.* MARKLAND. Ad me quoque pertinet ejus libertas, in arbitrio meo quoque situm est, serva sit an libera. Partem pretii a me in eam erogatam, si ei remitto, sinoque liberam esse, erit; sin autem recuso, serva erit, ut est. Locus hic bene habet. προσήκει μοί τινος bene Græcum est. REISK.

Ἀλλὰ ψεύδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει] Hinc videmus non novum fuisse, nec politissimis Græcorum incognitum loquendi genus, quo utitur Ioannes 1 Epist. II. 4. ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. Vide et cap. I. 6. Sic et Orat. XIII. ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ ἑκόντα, μηνύειν. MARKLAND.

Ἦ δεινόν γε] Excidit particula ὅτι. Tu fac reducem. Ἦ δεινόν γε, εἰ, ὅτι εἰς μὲν λύσιν — ἐξῆν ἄν μοι χρῆσθαι κ. τ. λ. [F. εἰ ἧς εἰς &c. *In Edit. min.*] TAYLOR. ἐξεῖναι et mox ἐκγενήσεσθαι. *Ad Char. Aphrod.* l. iii. c. vii. p. 321. D'ORVILLE.

Εἰ εἰς μὲν λύσιν etc.] Si verba attente legas, videbis aliquid sensui deesse. Lego: εἰ ἧς εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος. Amittebatur ἧς in sequente εἰς. MARKLAND. Contius censet vel transponendum esse ἐκ τῶν πολεμίων, ut ego transposui; vel delendum. AUGER. Locus hic planus et sanus est. Vellem Lysiæ omnes alios locos, omniumque auctorum tam sanos et tam expeditos esse, atque hic est. Ad ἦ δεινόν γε subauditur εἴη. *foret utique indignum.* Tria hæc verba sententia sunt per se subsistens, absoluta et perfecta, quiete quadam spiritus, vestigio veluti suo insistentis, ab insequentibus separanda. Novam ordiuntur sententiam istæc: εἰ μὲν εἰς λύσιν — Ejusmodi intercisa et abrupta oratio mirifice decet indignantes atque stomachantes. Scatet Demosthenes, cum aliis oratoribus Græcis, ejusmodi exemplis. v. Nostri p. 104. 31. et 117. 19. ed. Steph. REISK.

Πραθείη] Ita Coisl. Scal. Steph. προθείη Ald. Quæ sequuntur, si sana sint, eas habent argutias, disputandique subtilitatem, cui me imparem esse assequendæ lubens prædicem. In fine commatis, ubi se ipsam prodit corruptela, legere mavult Steph. ἐκβαλεῖν αὐτὸν πειρῶνται. Mecum dispice, quod submonuit vir sollertissimus, nostra tamen prædicatione major. ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν σπουδὴν ποιοῦνται. Nostræ sit laudis ingeniosissimæ conjecturæ fidem adstruere. Τούτου δὲ εἵνεκα τούτους σπουδὴν ἐποιήσατο Λεωνίδης μούνους Ἑλλήνων παραλαβεῖν, ὅτι κ. τ. λ. Herodot. Polymn. 205. Id. Cl. 4. Τὸ μὲν νῦν ἁρπάζειν γυναῖκας ἀνδρῶν ἀδίκων νομίζειν ἔργον εἶναι. Τὸ δὲ ἁρπασθεισέων σπουδὴν ποιήσασθαι τιμωρέειν, ἀνοήτων. Et Pausan. Attic. c. 4. Δελφοὺς διαρπάσαι μάλιστα εἶχον σπουδήν. [Pro αὐτὸν legas σπουδὴν, et vide ad locum ipsum atque in

02. μένων ἀπολῦσαι ἔστι καὶ ἄλλοθεν εὐπορήσαντι κομισθῆναι, 176
ἐπὶ δὲ τοῖς ἐχθροῖς γενόμενον οὐ δυνατόν· οὐ γὰρ ἀργύριον 177
λαβεῖν προθυμοῦνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν [1] αὐ-
τὸν ποιοῦνται. ὥσθ' ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι
αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξιοῦντος βασανισθῆναι τὴν ἄνθρω-
πον, ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι, ἀλλὰ πολὺ
μᾶλλον συκοφαντίαν καταγινώσκειν, ὅτι παραλιπὼν ἔλεγ-
χον οὕτως ἀκριβῆ ἐξαπατήσειν ὑμᾶς ῥᾳδίως ᾠήθη. οὐ γὰρ
δή που τήν γε τούτου πρόκλησιν πιστοτέραν ὑμᾶς νομίζειν
δεῖ τῆς ἡμετέρας, ἐφ' οἷς τοὺς αὑτοῦ οἰκέτας ἠξίου βασα- 178
νίζεσθαι. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ᾔδεσαν, ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τοῦ-

[1] ἐμαυτὸν περὶ πλείστου ποιοῦνται A.

Lect. Lysiac. c. 4. exeunte, quo pacto fidem istius emendationis confirmavimus. *In Edit. min.*] TAYLOR. πραθείη et πειρῶνται. CONT. Quam ut ea vendatur, si necesse sit, aliaque nulla pateat via mei ex hostium captivitate redimendi. REISK.

Ἄλλοθεν] *Alio quocunque modo*, non per ancillæ venditionem. possis enim, etsi ancillam haud vendas, libertatem tamen recuperare, prece, gratia, voluntate ipsorum hostium, pecunia quoquo tandem modo comparata, aut corrogata, aut donata tibi, aut mutuo sumta, quo minus necesse habeas ancillam vendere. IDEM.

Κομισθῆναι] Simplex bene si habet, idem valet atque compositum ἀνακομισθῆναι, id est, κατέρχεσθαι, *domum, in patriam redire*. REISK. κομισθῆναι hic idem valet atque ἀνακομισθῆναι, subaudi εἰς τὴν πατρίδα. AUGER.

Γενόμενον, οὐ δυνατὸν] Lege, γενομένην (scil. αὐτὴν) οὐ δυνατὸν, nempe κομισθῆναι, *recipere*. Dicit: ab *Hostibus* quovis alio tempore captiva, data pecunia, redimi potuisset; ab *inimicis*, non item: non enim *pecuniam* inimici, sed *exsilium* et exitium Adversarii sui expetunt. Pro ἄλλοθεν lego ἄλλοτε, *alio tempore*: argumentatione, si recte capio, hunc sensum postulante. Attente legas totum Enthymema, ab istis ἢ δεινόν γε, ad hunc locum; et videbis Exemplum acuminis ejusmodi, quod longe abest ab *Subtilitate* ista, quam in Lysia mirati sunt Veteres. MARKLAND. *Sin autem ego semel potestati meorum inimicorum permissus fuero, fieri nequit*, ut patriam recuperem. nam in οὐ δυνατὸν subauditur a communi ἀνακομισθῆναι, vel κατέρχεσθαι. REISK. Sub. κομισθῆναι. AUGER.

Αὐτὸν ποιοῦνται] Interponendum videtur περὶ παντὸς, aut περὶ πλείστου, aut προὔργου. *rebus aliis anteponunt omnibus*, aut *hoc unum omni vi contendunt, ut ipsum temet e patria exterminent*. opponuntur hic inter se αὐτὸν, id est, σεαυτὸν, *temet ipsum*, et ἀργύριον, *pecuniam tuam*. pecunia tua haud moventur: at temet ipsum laborant patria evertere. REISK.

Μὴ ἀποδέχεσθαι κ. τ. λ.] Μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους αὐτοῦ. SCAL. Infra modo: Οὔκουν δεῖ ὑμᾶς, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους. TAYLOR. Bene habet αὐτοῦ. subauditur τὸν λόγον. perinde usurpatur ἀποδέχεσθαί τινος atque τινα, et λόγον τινός. REISK. Adde vel subaudi τὸν λόγον. AUGER.

Τούτων πρόκλησιν] MS. τούτου: quod omnino verum est, vel propter istud, quod sequitur, τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας. MARKLAND. τούτου. CONT.

Ἐφ' οἷς] Fort. ἐφ' ἧς. TAYLOR. ἐφ' ἧς. CONT. Non hic vitium, sed in proximo est; id quod statim demonstrabimus. ἐφ' οἷς bene habet, idemque est, atque ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ οἷς. Super iisdem capitibus hanc ancillam per tormenta interrogari, super quibus ille servos suos obtulit quæsitioni per tormenta. Hæc est sententia loci. Unde constat post ἠξίου deesse ταύτην. Nostra sponsio, πρόκλησις, vel provocatio, hæc erat, βασανίζεσθαι τὴν ἄνθρωπον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἐφ' οἷς οὗτος ἠξίου τοὺς οἰκέτας βασανίζεσθαι. Rogat judices, ut hanc sponsionem suam ne patiantur sibi minus probari, quam sponsionem adversarii. REISK. i. e. ἐπὶ τοῖς, ἐπὶ οἷς, *ideo quod*. AUGER.

Ἐλθόντας ἡμᾶς] Hæc est superenarratio illorum, quæ modo dixerat, ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνοι ᾔδεσαν. nam quæ illi (servi puta) norant, ea ipsi nos fatemur; ut proinde tormentis opus nihil sit, ad ea explorandum, quæ nemo infitiatur. Ecquid autem servi tandem norant? Scilicet ἐλθόντας ἡμᾶς, id est, ὅτι ἤλθομεν ὡς τοῦτον, *norant nos ad hunc venisse*. nil aliud. REISK.

τον, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν· εἰ δὲ μεταπεμφθέντες ἢ μὴ,
καὶ πότερον [1] πρότερον ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα, ἐκείνη μᾶλλον
179 ἂν ᾔδει. ἔτι δὲ τοὺς μὲν τούτου οἰκέτας, ἰδίους ὄντας τού-
του, εἰ ἐβασανίζομεν, [2] ἀνοήτως [3] ἄν τι τούτῳ χαριζόμενοι
καὶ παρὰ τὴν ἀλήθειαν ἐμοῦ κατεψεύσαντο· [4] αὕτη δὲ
ὑπῆρχε κοινὴ, ὁμοίως ἀμφοτέρων ἀργύριον κατατεθεικό-
των, καὶ μάλιστα [5] ᾔδει. διὰ ταύτην ἅπαντα τὰ πρα-
180 χθέντα ἡμῖν γεγένηται, καὶ οὐ λήσει [6] οὐδὲν αὐτήν. καίτοι
ἔγωγ᾽ οὐκ ἴσον εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ᾽ ἀπεκινδύνευον

[1] πρότερος R. A. [2] εἰκότως A. [3] ἂν ἢ τούτῳ T. [4] αὐτὴ T. A.
[5] ἤδη διὰ ταύτην T. A. ᾔδει, ὅτι διὰ ταύτην R.
[6] οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ᾽ ἂν ἴσον T. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἐγώ τ᾽ ἄνισον R. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ᾽ ἂν ἄνισον A.

Καὶ ἡμεῖς] Id est, ταῦτα καὶ ἡμεῖς. Idem.

Μεταπεμφθέντες] Scil. a communi repete ἤλθομεν ὡς τοῦτον. Idem.

Πότερον πρότερον] Sonat vitium. Lege: πότερον πρότερος ἐπλήγην ἢ ἐπάταξα. Supra: ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. Eadem depravatio init. Orat. VIII. Markland. et *in Edit. min.* Taylor.

Ἂν ᾔδει] Bene si habet ἂν, debet ᾔδει accipi sic, ac si dixisset: διὰ τῆς ἐκείνης μηνύσεως ἐφανεροῦτο ἄν. constitisset per hujus ancillæ indicium. Sin autem ᾔδει solito modo etiam hic significat, *norat*, malim pro duobus vocabulis ἂν ᾔδει legi uno συνῄδει. *conscia erat.* Reisk.

Ἀνοήτως] Silent Codd. Refinge tamen: Ἀνοήτως ἂν ἢ τούτῳ χαριζόμενοι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο. Ne minimo aliquando intervallo in MSS. distant τι et η. ut notum est tractantibus. Repone mox αὕτη. [vel ἀνοήτως ἂν, ἢ τούτῳ, vel εἰκότως ἄν τι τούτῳ. *In Edit. min.*] Taylor. Vox ἀνοήτως sine dubio depravata est. Forte: εἰ ἐβασανίζομεν ἂν, εἰκότως ἄν τι — ἐμοῦ κατεψεύσαντο. *si quæstioni subjecissemus, probabile est eos, hujus* (domini sui) *gratia, quidvis in me, etiam præter veritatem, mentitos fuisse.* Nisi malis ἀπρονοήτως, *temere.* Markland. Revocavi lectionem Aldinæ ἄν τι, pro ἂν ἢ, quod Taylori conjecturæ debetur. Cæterum facili opera locum hunc sanes, aut sic, ut pro τούτου εἰ legas uno vocabulo τουτουί. aut sic, ut ἐβασανίζομεν geminetur, ad hunc modum — τούτου, εἰ ἐβασανίζομεν, ἐβασανίζομεν ἂν ἀνοήτως, ἄν (id est, ἐάν) τι. *servos hujus, qui hujus proprii sunt, si torsissemus, torsissemus temere* (si scil. servamus ἀνοήτως, aut, si ἀνονήτως legimus, *in cassum,*) *si quid, in gratiam heri sui, meumque in damnum, mentiti fuissent.* Reisk.

Κατατεθεικότων] Subaudi ὑπὲρ αὐτῆς. Idem.

Ἤδη] Ἤδει (sic) Coisl. Pro sequentibus meam præstabo fidem: καὶ εὖ ᾔδει ὅτι οὐδὲ ἐκ ταύτης ἔγωγ᾽ ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης, ἀλλ᾽ ἀπεκινδύνευον τοῦτο. Taylor. Dedi partim e libris, partim de meo, ᾔδει ὅτι διὰ ταύτην. Prius, scil. ᾔδει dant libri complures. ὅτι de meo addidi, vel potius jam Taylor viderat id addendum esse, tametsi a vera loci sententia quamplurimum is aberravit. Poterat etiam sine ὅτι locus sic emendari: ᾔδει — γεγενῆσθαι, καὶ οὐ λήσειν (in infinitivo). *norat* (adversarius puta meus) *propter hanc mulierem maxime nostras rixas exstitisse omnes, nihilque per eam mansurum esse occultum.* Reisk.

Καὶ οὐ λήσει οὐδὲν ἐν ταύτῃ] Lege: καὶ οὐ λήθει οὐδὲν ταύτην: *et nihil hanc latet,* totam rem ab initio intelligit. Demosthenes de Fœd. cum Alex. οὐ γὰρ δὴ λέληθέ γε αὐτοὺς οὐδὲν τούτων. Sequitur: ἔγωγ᾽ ἂν ἴσον εἶχον βασανισθείσης etc. contradicit sibi in verbis proxime sequentibus. Lege: ἴσον οὐκ εἶχον. Dicit: atque ego quidem, si ista quæstioni subjecta fuisset, adeo non æquam conditionem subiissem, ut in hac parte etiam periculum adiissem: multo enim pluris illum quam me ista facit: et tamen etc. Sic Orat. VII. τοῦ τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον οὐκ εἴχετε. Ita et ibi legendum. vulgo deest οὐκ. Markland. Subaudi βασανισθείσῃ. *in illa, ubi tormentis subjecta fuerit, nihil latebit,* h. e. omnia in lucem prodibunt, per ipsius confessionem tormentis expressam. totam illa rem patefaciet. Etiam hic locus bene habet. Reisk. Ad ἐν ταύτῃ, sub. βασανισθείσῃ. Auger.

Ἔγωγ᾽ ἂν ἴσον εἶχον] Sic vulgati. Dedi de meo ἐγώ τ᾽ ἄνισον εἶχον. *et ego impar essem habiturus,* h. e. conditione futurus fuissem iniquiore, quam ipse est. aut si ἂν malimus hic servari, sic erit leg. ἂν ἧσσον εἶχον, eadem manente sententia. Reisk.

τοῦτο· πολὺ γὰρ περὶ πλείονος τοῦτον ἢ ἐμὲ φαίνεται ποι- 181
ησαμένη, καὶ μετὰ μὲν τούτου ἐμὲ ἠδικηκυῖα, μετ᾽ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεπώποτε εἰς τοῦτον ἐξαμαρτοῦσα. ἀλλ᾽ ὅμως ἐγὼ μὲν εἰς ταύτην κατέφυγον, οὗτος δὲ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτῇ.

γ´ Οὔκουν δεῖ ὑμᾶς, ὦ βουλή, τηλικούτου ὄντος τοῦ κινδύνου, ῥᾳδίως ἀποδέχεσθαι τοὺς τούτου λόγους, ἀλλ᾽ ἐνθυμουμένους ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ
[1] ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις [2] ποιεῖ- 182
σθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ᾽ ἢ ταύτας, ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον [3] προὐνοήθην.
ἀγανακτῶ δ᾽, ὦ βουλή, εἰ διὰ πόρνην καὶ δούλην ἄνθρωπον 183

[1] ἀγών. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ T. [2] ποιεῖσθαι, T. [3] προνοηθῆναι T. R. A.

Ἀλλ᾽ ἐνθυμουμένους κ. τ. λ.] Vidit Steph. sententiæ minas, itaque ruituram sustentavit: Ἀλλ᾽ ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν, ἔν τινι μὲν ὑπολόγῳ, ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι, καὶ μὴ ζητεῖν τούτων ἔτι μείζους πίστεις. Mecum communicavit Vir laudatissimus: ὅτι περὶ τ. π. μ. κ. τ. βίου ὁ ἀγὼν ἕστηκεν, ὑπὸ λόγῳ τ. τ. π. π. Accurate, sed non ita, ut accuratius fieri non possit. Lego enim: Ἐνθυμουμένους, ὅτι περὶ τῆς πατρίδος μοι, καὶ τοῦ βίου ὁ ἀγὼν ἕστηκεν, ὑπόλογον [vel ὁ ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ. *In Edit. min.*] ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ᾽ ἢ ταύτας· ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Dinarch. c. Demosth. Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, Πελοπόννησον περιπλεύσαντι, καὶ τὴν ἐν Κερκύρᾳ ναυμαχίαν νικήσαντι τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ Κόνωνος υἱεῖ τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐλευθερώσαντος, καὶ Σάμον λαβόντος, καὶ ἑτέρας εἴκοσι πόλεις, οὐ ἐποιήσασθε ὑπόλογον, οὐδὲ τῆς τότε ἐνεστώσης κρίσεως, οὐδὲ τῶν ὅρκων, οὓς ὀμωμοκότες ἐφέρετε τὴν ψῆφον, ἀντηλλάξασθε τὰς εὐεργεσίας. Edit. Steph. p. 91. Ὑπόλογον. Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως εἰ γνήσιος, οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐν λόγῳ. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πυθέου· οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν, ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία παραίτησις. Harpocr. in v. De voce ὑπόλογον vide quæ diximus ad fragm. περὶ τῆς Ἀμβλώσεως. Quæ sequuntur ante finem orationis turbata sunt et fortasse imperfecta. Taylor. Sed minore mutatione, vel nulla potius, res geri potest, ita: — ὁ ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ ταύτας τὰς προκλήσεις ποιεῖσθαι. καὶ μὴ ζητεῖτε τούτων ἔτι μείζους πίστεις (οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἀλλ᾽ ἢ ταύτας) ὡς οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. Totam sententiam adduxi, prout distingui oportuit. De voce ὑπόλογος vide Harpocrationem. ἐν ὑπολόγῳ ποιεῖσθαι τοῦτο, vel ὑπόλογον ποιεῖσθαι τοῦτο, est, *hujus rei rationem habere*, fere cum significatione *excusationis* vel *absolutionis*. Vide nostrum Orat. XXX. ὑπολογίζεσθαι eodem sensu utitur Andocides Orat. κατὰ Ἀλκιβιάδου, p. 33. ἀλλ᾽ ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας. quasi diceret, *non absolverunt eum propter victorias.* et Demosthenes alicubi de Corona: et Æschines adv. Ctesiph. p. 82. νεωστὶ γεγενημένων αὐτῷ τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς οὐχ ὑπελογίζοντο οἱ δικασταί. de Thrasybulo, in causa quadam damnato. Dinarchus adv. Demosth. p. 91. Τιμοθέῳ οὐχ ἐποιήσασθε ὑπόλογον. *Timotheum non excusavitis.* Et ita p. 110. ubi hæc omnia repetit; et unde locus iste in Orat. adv. Demosth. emendari potest, pro αὐτὸς ἔφη, legendo, αὐτὸν Ἀριστοφῶν ἔφη. De voce πρόκλησις vide Pollucem VIII. 6. segm. 62. et Harpocrationem. Markland.

Ὡς — προνοηθῆναι] Προενοήθην. Cont. Haud me fugit ὡς interdum cum infinitivo construi. Creberrime hoc schema Diodorus Siculus usurpat. Verum Atticis, si bene memini, haud est frequentatum. quare suspicor ὡς esse delendum, ut ex ας proximi vocabuli ταύτας natum. quod si tamen ὡς servetur, suspicer paulum quid deesse, ut integra sententia hunc ad modum procedat: ὡς εἰκός ἐστιν ἐμοὶ οὐδὲν εἰς τοῦτον προνοηθῆναι. *plane non esse consentaneum me vitæ ejus insidias comparasse.* Reisk. Hic ὡς, si nihil desit, cum infinitivo construitur. Sed loco προνοηθῆναι malim προὐνοήθην. Auger.

Καὶ δούλην] Καὶ διὰ δούλην Vind. quod si plane non contemnimus, sed putamus alicujus momenti esse, leg. erit: καί, νὴ Δία, δούλην. id quod docet sic dicere personam graviter stomachantis. Reisk.

περὶ τῶν μεγίστων εἰς κίνδυνον καθέστηκα, τί κακὸν πώποτε τὴν πόλιν ἢ αὐτὸν τοῦτον εἰργασμένος, ἢ εἰς τίνα τῶν πολιτῶν ὁτιοῦν ἐξαμαρτών; οὐδὲν γάρ ἔμοιγέ ἐστι τοιοῦτον πεπραγμένον, ἀλλὰ λόγῳ [1] τὸ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ
184 μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ διὰ τούτους ἐπαγαγέσθαι. πρὸς οὖν παίδων καὶ γυναικῶν καὶ θεῶν τῶν τόδε τὸ χωρίον ἐχόντων ἱκετεύω ὑμᾶς καὶ ἀντιβολῶ, ἐλεήσατέ με καὶ μὴ περιίδητε ἐπὶ τούτῳ γενόμενον, μηδὲ ἀνηκέστῳ συμφορᾷ περιβάλητε· οὐ γὰρ ἄξιος οὔτ' ἐγὼ φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ, οὔτε οὗτος τοσαύτην δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ὧν φησὶν ἠδικῆσθαι, οὐκ ἠδικημένος.

[1] τῳ τῶν πασῶν Λ.

Ἀλλὰ λόγῳ κ. τ. λ.] Hæc profecto non sunt satis sana, sed levi opera restituenda. Adversarii invidiam, hujusque litis atrocitatem nihil mirum, si hominis bona ubique existimatio et summa, qua floruit, gratia sibi concitavit. Idque ab omnibus uno ore verum esse prædicatur. Ἀλλὰ λόγῳ τῳ τῶν πάντων κινδυνεύω πολὺ μείζω συμφορὰν ἐμαυτῷ διὰ τοῦτο ἐπαγαγέσθαι. Taylor. Corrupta hæc esse scio: sed non possum emendare. Nonnulla deesse existimo. Markland. Non offendor illa dictione λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. quæ bene habet. nisi quod sic distinguendum est, ut distinxi λόγῳ, τὸ τῶν πάντων. poterant quoque hæc tria vocabula τὸ τῶν πάντων parentheseos includi signis. Verum hoc leve et vix dignum commemoratu est. Post illa vero verba parum quid deesse mihi videtur. e. c. βραχέα (aut σμικρόν τι) ἡμαρτηκώς. *sed sola criminatione tenus peccati mediocris reus factus incidi in periculum cladis per hos*, vel *propter hos, mihi consciscendæ multo maxime.* Supplementum ejusmodi nisi admittas, in quo *crimen exiguum* commemoretur, non habebit πολὺ μείζω συμφορὰν quo referatur. Dicitur is λόγῳ ἡμαρτηκέναι, qui peccati alicujus verbis tantummodo insimulatur, non ἔργῳ convincitur, reapse id peccasse. λόγῳ idem est atque λόγῳ μόνῳ, aut ψιλῷ ῥήματι, cui opponitur ἔργον. In τὸ τῶν πάντων subauditur πρᾶγμα, vel ἔθος, vel ἔργον. id quod cujusvis est, aliquem meris verbis approbatione fideque rerum carentibus, insimulare, criminari. Nemo non hoc facit, aut potest facere, aut solet. Verum pauci suis criminationibus fidem adstruere aut norunt, aut curant. Reisk. Locum obscurum et valde difficilem utcunque emendavi mutando τὸ in τῳ pro τινὶ, et πάντων in πασῶν ad quod subaudio συμφορῶν. Hic supponendum, quod certe potest supponi, reum adversarios suos aliquibus dictis læsisse. Auger. Reiskii interpretatio non magis intelligi potest quam contextus ipse. Equidem mihi videor facili emendatione sanitatem huic loco reddidisse; verba nempe male divisa sunt et hinc postea corrupta. Lysiam credo ita scripsisse: ἀλλ' ἀλογώτατον πάντων κινδυνεύω etc. sensus est: *nihil ego unquam neque in cives neque in patriam peccavi, sed iniquissime omnium jam in periculo sum, ne propter adversarium hunc meum et servam multo majoris mihi ipse auctor sim calamitatis, quam si patriæ maximum intulissem damnum.* πάντων superlativis additur ad majorem efficaciam: vid. v. 9. Aristoph. Av. 1530. Eccles. 1028. ut autem εὔλογον, *æquum, justum*, notat v. c. p. 115. 15. ed. Steph. et sæpe alibi, ita ἄλογον, *injustum, iniquum*. Thucyd. l. vi. c. 84. ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησὶ δουλωσαμένους τοὺς ἔνθαδε ἐλευθεροῦν. et c. 85. ἀνδρὶ δὲ τυράννῳ οὐδὲν ἄλογον ὅτι ξυμφέρον. Sluiter.

Τούτους] Cum contemtu et indignatione est pronunciandum. *propter hos*, ancillam puta, et ne illam quidem frugi, sed quæstum meretricium exercentem, ejusque herum, qui idem herus ejus et amicus atque defensor est. Cæterum nil video, quare Lysiæ abjudicari debeat hæc oratio, quæ ingenium ejus respiret. Cum superiori oratione commune nil habet, præter forum idem, causæque titulum, τραυμάτων ἐκ προνοίας. Ambæ in crimine cædis præmeditatæ versantur. reliqua omnia diversa sunt. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Hujus δευτερολογίας argumenti adornandi potestatem nobis invidit temporis injuria. Ἱεροσυλίας agitur Callias, advena, uti videtur, non ille tunc temporis nomine satis celebris, Hipponici filius, (cujus genealogiam deducit Palmer. Exercit. p. 754.) Accusant Servi.

Pag. ed. H. Steph. | Pag. ed. Reisk.

102. ΕΙ μὲν περὶ ἄλλου τινὸς ἢ τοῦ σώματος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Καλλίας ἠγωνίζετο, ἐξήρκει ἄν μοι καὶ τὰ παρὰ 185 186 τῶν ἄλλων εἰρημένα· νῦν δέ μοι δοκεῖ αἰσχρὸν εἶναι, κελεύοντος καὶ δεομένου, καὶ φίλου ὄντος καὶ ἐμοὶ καὶ — ἕως ἔζη — τῷ πατρὶ, καὶ πολλῶν συμβολαίων ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων, μὴ βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια ὅπως ἂν δύνωμαι. ἐνόμιζον μὲν οὖν οὕτω μετοικεῖν αὐτὸν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ὥστε πολὺ πρότερον ἀγαθοῦ τινὸς τεύξεσθαι παρ' ὑμῶν ἢ ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις εἰς τοσοῦτον κίνδυνον καταστήσεσθαι· νῦν δὲ οἱ ἐπιβουλεύοντες οὐχ ἧττον ἐπικίνδυνον ποιοῦσι τὸν βίον τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἢ τοῖς πολλῶν κακῶν αἰτίοις οὖσιν. ὑμᾶς δὲ ἄξιον μὴ τοὺς μὲν τῶν
103. θεραπόντων λόγους πιστοὺς νομίζειν, τοὺς δὲ τούτων ἀπί-

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Oratiuncula hæc quominus integra habeatur, nil equidem video, quod intercedat. tametsi fieri possit, ut pars ejus, eaque nescio an haud mediocris interciderit. Neque hoc intelligo, quid auctorem elogii in suspicionem induxerit, hic causam sacrilegii agi. Vel solum illud, quod ipso in limine occurrit, τοῦ σώματος, alio vertere suspicionem debebat; Ergone sacrilegii rei venibant? atqui morte luebant. Sed capitis rei non ὑπὲρ τοῦ σώματος, sed περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζοντο. De corpore dicitur Atticis ille periclitari, de quo certatur, utrum servilis sit conditionis, an ingenuus. Denique aut hæc non est δευτερολογία, aut Taylor illi voci novam attribuit vim, qua mihi quidem nondum innotuit. δευτερολογία est, cum reus idem ad actoris secundam actionem respondet. Hæc autem oratio est advocati Calliam reum defendentis. Verum videtur Taylor hasce duas res, quæ diversæ sunt, rei defensionem posteriorem, cum ipse iterum pro sese dicit, cum intercessione amici ad patrocinandum advocati commiscuisse. REISK. Post ΑΠΟΛΟΓΙΑ in titulo Contius notat λόγος ἀτελής. AUGER.

Εἰρημένα] Subaudi ὑπὲρ αὐτοῦ. REISK.

Τούτων ἀπίστους] *Horum*, np. patronorum Calliæ. AUGER.

στους, ἐνθυμουμένους ὅτι Καλλίᾳ μὲν οὐδεὶς πώποτε οὔτ' ἰδιώτης ἐνεκάλεσεν οὔτε ἄρχων, οἰκῶν δ' ἐν ταύτῃ τῇ πόλει πολλὰ μὲν ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν, οὐδεμίαν δὲ σχὼν αἰτίαν εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἀφῖκται, οὗτοι δὲ ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μεγάλα ἡμαρτηκότες καὶ πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι, ὥσπερ ἀγαθοῦ τινὸς αἴτιοι γεγενημένοι περὶ ἐλευθερίας νυνὶ ποιοῦνται τοὺς λόγους. καὶ οὐ θαυμάζω· ἴσασι γὰρ ὅτι ἂν ψευδόμενοι ἐλεγχθῶσιν, οὐδὲν μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πείσονται, ἐὰν δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι, τῶν παρόντων κακῶν
187 ἔσονται ἀπηλλαγμένοι. καίτοι τοὺς τοιούτους οὔτε κατηγόρους οὔτε μάρτυρας πιστοὺς χρὴ νομίζειν εἶναι, οἵτινες αὐτοὶ μεγάλα κερδαίνοντες περὶ ἑτέρων ποιοῦνται τοὺς λόγους, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ὅσοι τῷ δημοσίῳ βοηθοῦντες εἰς κινδύνους σφᾶς αὐτοὺς καθιστᾶσιν. ἄξιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι οὐ τούτων ἴδιον ἡγεῖσθαι τὸν ἀγῶνα, ἀλλὰ κοινὸν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει· οὐ γὰρ τούτοις μόνοις εἰσὶ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἳ πρὸς τὴν τούτων τύχην ἀποβλέποντες οὐκέτι σκέψονται, ὅ τι ἀγαθὸν εἰργασμένοι τοὺς δεσπότας ἐλεύθεροι γένοιντο, ἀλλ' ὅ τι ψεῦδος περὶ αὐτῶν [1] μηνύσαντες.

[1] μηνύσαντες * * * T.

Οὗτοι] Hic per οὗτοι designat orator servos qui Calliam herum suum testimoniis premebant. Idem.

Κερδαίνοντες] In hac particula Orationis nihil notatu dignum, nisi quod pro κερδαίνοντες legendum videtur κερδανοῦντες, in Futuro. Cæterum τὸν ὑπὲρ Καλλίου citat Harpocration V. Τίμημα, sine ulla νοθείας suspicione; nulla tamen Ἱεροσυλίας mentione facta: adeo ut utrum hanc Orationem voluerit nec ne, non pro certo affirmari possit. Alius quoque κατὰ Καλλίου, Ὕβρεως, meminit Jul. Pollux III. 8. segm. 76. Markland. Bene habet κερδαίνοντες. Marklandi conjectura κερδανοῦντες si probetur, etiam pro βοηθοῦντες legendum sit βοηθήσοντες. quod ne ipsi quidem illi visum fuit; nedum ut alii cuiquam in mentem veniat. Reisk. Malim cum Marklando κερδανοῦντες. Auger.

Τούτων ἴδιον] *Horum*, sc. Calliæ et aliorum qui sunt in eadem causa. Ad eosdem refer τούτοις. Idem.

Τούτοις] Calliæ puta et advocatis ejus. vel universe inquilinis omnibus, cujusmodi Callias erat. Reisk.

Τούτων] Utrorum, dominorum, an servorum? nam utrumque convenit. ego tamen servos potius hic arbitror designari. Idem. Hic τούτων intelligo servorum Calliæ. Auger.

Μηνύσαντες] Deesse aliquid huic orationi, an contra plenam esse, quis pro certo definierit. Utrumque incertum est, hoc certum, argumentis certis demonstrari non posse, μείουρον esse. Nihil ei ad perfectionem sententiæ deest. Et advocatorum (τῶν συνηγόρων) orationes intercessorias ad deprecandum pro reo compositas, breves fuisse, non credibile modo, sed certum adeo est. λείπει, quod hic in Aldina legitur, non ad hujus orationis finem, sed ad initium insequentis pertinet. Asteriscos itaque hinc detraxi. Reisk. Ad λείπει quod Aldus, spatio vacuo interposito, habet post μηνύσαντες, Contius addit τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου τούτου. Equidem arbitror nihil deesse in hac oratione, ob rationes in versione mea Gallica allatas. Auger.

I. OTT. SLUITERI

AD

ORATIONEM CONTRA ANDOCIDEM

PRÆFATIO.

Orationem Andocideam *de Mysteriis* postquam percensuimus, haud abs re erit de Lysiæ Oratione *contra Andocidem*, quæ contraria illi vulgo habetur, nonnulla subjicere, ut, quæ ad illam causam pertineant, omnia uno quasi in conspectu ponamus. Priusquam vero ad criticas animadversiones progrediamur, de auctore hujus Orationis propius est videndum; quam Orationem simul ac legi, suspicatus sum non a Lysia esse scriptam; relectam sæpius illo prorsus indignam judicavi. Nam, sive in Lysiæ intueamur ingenium, sive hanc Orationem cum contraria Andocidis comparemus, in eam incidamus cogitationem necesse est, non illam a Lysia fuisse conscriptam, neque in fori lucem productam, sed in scholæ umbraculis ad formam Orationis forensis confictam, fœtumque Oratori temere suppositum. Est enim Lysias constanti veterum judicio habitus subtilis, acutus, tenuis, elegans, facetus, brevis, qui nihil habeat insolens neque ineptum, sordibus immunis, veritatis studiosus: in narratione præsertim concisus, neque rem verborum ampullis exornans; sed id, quod proposuerit, sensim efficiens et quasi furtim: "habet" denique, ut ait Quinctilianus (Inst. Or. l. IX. c. 4.) "maximam gratiam simplicis atque inaffectati coloris."

Harum vero virtutum quamnam in hac Oratione inesse dicamus? Subtilitatemne aut tenuitatem? At nusquam apparent. An simplicem Lysiæ narrationem veritatisque studium? Sed hæc quoque frustra quæras. Fictus hic Orator semper rem auget, declamat, nihil probat: in causa tam gravi neque Legem affert, neque testem producit, contra morem Lysiæ, qui, licet de rebus agat in vulgus notis, numquam tamen sine testimonii dictione rem peragit. Neque dicat quis non integram nobis Orationem superesse, sed tantummodo fragmentum: nihil enim præter exordium deesse videtur; cum narratio, quamvis alieno loco, brevissima, nullisque argumentis confirmata, exstet tamen et post multam declamationem sequatur

p. 105. v. 13. seqq. ed. Steph. Adeo autem hic perturbata sunt omnia, ut subinde nexus nullus neque cogitationum, neque orationis, appareat. Auctor hujus declamationis omnia permiscet, ordinis nullam habet rationem: largus est verbis locisque communibus, sententiarum et argumentorum parcus, ut sophistæ ornatum facile detegas. Sophistarum quippe est, dum veram causam negligunt, in locos communes evagari, qualis hic præsertim est locus *de ira Numinis et vindicta divina, quæ lento, sed certo, gradu impios consequatur:* is igitur locus a Pseudo-Lysia ad satietatem usque inculcatur. Neque enim subsistit in *ῥήσει* ista longiori p. 105. v. 6. *οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα κολάζει* cæt. quam tamen, quicunque Andocideam *de Mysteriis* legerit, facile videat ad verba Andocidis esse effictam, non autem scriptam ab Andocide defensionem (p. 18. v. 12.) ut Lysiacæ disputationi *de sera Numinis vindicta* responderet; longum igitur istum pannum Philosophum seu Ethicum consuisse declamatori non sufficit, sed in ira illa divina sæpius recoquenda genio indulget: Ὁ θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν· —Ἔφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεούς· —Ἃ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων· —Μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι· —Ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτόν· —Πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν;—passim hæc per totam Orationem sparsa sunt. Nihil vero rhetorem magis sapit et declamatorem, quam injecta Diagoræ Melii mentio, p. 104. v. 39. ubi Andocides dicitur Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος, hyperbolice adeo et per *αὔξησιν* sophisticam, ut, quod ei simile sit, in Lysiæ Orationibus non reperiatur.

Deinde quum Andocides in Oratione, quam huic dicunt contrariam, præsertim id agat, ut ostendat Isotimidis Psephisma ad se non pertinere, et abrogatum esse per Psephismata Patroclidis et Tisameni, Legemque *ἀμνηστείας*: tum vero se quoque contineri pactis post reditum populi initis, et jurejurando illis temporibus præstito, facile intelligitur, id fuisse caput accusationis, Andocidem psephismate Isotimidis arceri a templis, neque ad ipsum Decreta illa Patroclidis et Tisameni pertinere. Hic vero neque Psephismatis neque Legum illarum ulla mentio: pacta et jusjurandum leviter tanguntur, nec subtiliter de iis disputatur, ut solet Lysias, sed clamat homo et perorat.

Porro quis credat Oratorem tota antiquitate celebratissimum sæpius per ignorantiam in errores esse lapsum, aut sibi ipsum contraria dixisse? quod in hac Oratione sæpius factum esse videmus. Ita v. g. p. 104. v. 15. dicitur Andocides accusasse Aristippum, *φάσκων ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὑτοῦ πατρῷον*; quasi Hermes ille a majoribus suis esset consecratus, quem constat fuisse dona-

rium Tribus Ægeidos: meritoque Palmerius Exerc. in A. Gr. p. 658. miratur, "Lysiam hoc loco non notavisse hominis vanitatem, si ea statua non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus," aliique quos supra citavi. "Forte," addit, "id ignorabat, et sequebatur communem errorem." Tempore autem Lysiæ communis iste error seu vulgaris opinio nondum invaluerat, cum Hermes Andocidis ab ipso demum Oratore famam nomenque in historia acceperit; quoniam, cæteris Hermis truncatis, solus ille, qui prope januam Andocidis erat, integer manserat. Sed postea demum, cum rationem appellationis haud satis perspicerent vel ignorarent homines, *πατρῷον* Andocidi fuisse crediderunt. Inter eos, qui falsam opinionem sequebantur, Duris fuit, patria Samius, secta Peripateticus, teste Harpocratione v. *Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς*. Et hæc quidem res scriptæ Orationis ætatem non obscure indicare videtur, eam nempe, qua, ad exemplum Demetrii Phalerei, pro veris in foro causis, fictas in scholis agere, atque in umbra declamare cœperunt. Sed alios porro Rhetoris errores recenseamus. Pag. 105. v. 13. narrat Andocidem, quum esset accusatus de Hermis violatis, litem æstimasse vinculis, cum potuisset pecunia æstimare, et noluisse servum conscium tradere, sed curasse ut necaretur: quæ videtur enucleatius tradere Pseudo-Plutarchus in Vit. Andocid. ut monui Cap. 3.—Pag. 107. v. 17. seqq. dicitur Andocides nunquam militasse, qui classi præfuerit cum imperio. Ibid. v. 39. a sacerdotibus devotus fuisse perhibetur Andocides, de quo dixi Cap. 4. Hæc omnia ita et perturbata sunt et falsa, ut a Lysia proferri in judicio non potuerint. Neque vero errores tantum hæc Oratio complectitur, quorum unum vel alterum fortasse Lysiæ quis condonare possit, sed adeo sui oblitus est, qui illam conscripsit, ut sibi ipse interdum obloqueretur, prouti p. 105. v. 18. *καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος κατὰ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης αὐτῷ, εἰ δόξειε τἀληθῆ μηνῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἴσχιστα ἐποίει, μηνύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἡ δὲ σωτηρία ἀφανὴς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα—ἔδοξε τἀληθῆ μηνῦσαι, καὶ ἐλύθη.* Nonne igitur illi spes salutis erat, cui pœnæ immunitas erat promissa, si alios indicasset, et qui revera hoc facto pœnam effugit? de qua re conferri possunt, quæ dixi Cap. 3. Aliud exemplum addam p. 105. in fin. *τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, δὶς ἐν τῷ αὐτῷ* (*ἐνιαυτῷ* non male inserit Reiske) *ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δεσμοῖς ἔχει, ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. καὶ* (recte Marklandus *καίτοι*) *ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ* [*βιοῦν*] *τὸν βίον ἀβίωτον.* Contra vero p. 103. v. 28. p. 104. v. 4. seqq. p. 106. v. 7. seqq. dicit Andocidem jam pollere in Republica, in senatum venire, alios honorem petentes suo suffragio improbare,

et fortasse brevi Archontem fore; p. 107. v. 27. divitem esse Andocidem suisque bonis reipublicæ egestatem posse sublevare.

Præterea plures sunt in hac Oratione locutiones, quæ sophistam sapiant et a veteri simplicitate et Lysiæ more abhorreant: ut p. 105. v. 4. *ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα*. ibid. v. 24. *ἐξ ὅσου Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοί εἰσι*. ibid. v. 36. *καταπλεύσας εἰς δημοκρατίαν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν*. cujusmodi locutionum nullum apud Lysiam exemplum inveni.

Denique cum tres fuerint accusatores Andocidis, Cephisus, Epichares et Melitus, a nullo eorum hæc Oratio dicta videtur: non a Cephisio, quoniam dicit Auctor Declamationis p. 106. in fin. *ἴσως οὖν καὶ Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἕξει ὅ, τι λέγοι· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν*. cæt. Quapropter inconsiderate fecit, qui et hæc de Cephisio dicat, et locum Andocidis p. 18. v. 1. *κατηγόρησαν δὲ μοῦ καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς ἄρα θεοὶ διὰ τοῦτο μὲ ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο (ὡς ἔοικεν) ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην·* ita in suam Orationem transtulerit p. 105. v. 2. *οὐ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαῤῥῶν ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος, τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ φάσει* (ita lego) *δῴη δίκην*: quasi Oratio a Cephisio habita esset: Andocides enim ad quoddam Cephisii in Accusatione dictum de negotiationibus suis transmarinis manifesto respicit. Igitur Cephisius turpissimos mores ipse suos fassus sit, dixeritque *Κηφισίου ἀντικατηγορήσει*. Neque etiam ab Epichare pronunciata fuit hæc Oratio, quum dicat Andocides p. 13. v. 27. Epicharem impurum scortorum amorem sibi exprobrasse; cui ne simile quidem hic invenimus. Melito pessimo Sycophantæ Lysiam stilum venalem præbuisse, eo minus est credendum, quo minus is, qui poetica facultate se efferret, literarumque profiteretur scientiam et usum, qui in foro et accusationibus versaretur, aliena opera indigebat, ut reos, quibus male cuperet, scripta calumnia disperderet. Phileas hic in censum non venit, a quo accusatum Andocidem narrat Suidas v. Φιλέας. Φιλέας, inquit, *Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος*. Hæc quippe et longe alia res est, et unius Suidæ nititur auctoritate. Nusquam enim Phileæ mentionem facit Andocides, nedum ut accusatoris.

Si cui meam his argumentis sententiam minus probaverim, sed aliorum is auctoritatem desideret, hac quoque minime caremus. Nam et Ruhnkenius Hist. Crit. Or. Gr. p. 50. non germanam hanc Orationem judicavit, et dubitasse etiam Valckenaerium indicavit mihi Vir Clar. Ioannes Luzacius. Neque hi tantum viri eruditissimi, sed Grammatici quoque antiqui spuriam eam censuerunt. Certe Harpocration, qui tribus locis eam memorat, bis addit *εἰ*

γνήσιος: primum v. *Καταπλὴξ* — *Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας* (p. 107. v. 34.), *εἰ γνήσιος ὁ λόγος*: deinde v. *φαρμακὸς* — *Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας* (p. 108. v. 4.), *εἰ γνήσιος*: at v. *Ῥόπτρον*, (quod exstat initio fragmenti) nullam notam suspicionis addidit. Quis autem Declamationis auctor sit habendus, non est exploratum; neque de hac re certo ausim statuere. Non tamen illam ab æquali Andocidis esse scriptam ipse stilus et scribendi ratio docere videtur, quippe quæ multum abhorret ab antiqua illa Atticorum simplicitate et tenuitate; neque naturalem illum habet et Atticum colorem, sed nitorem quendam fucatum. Quapropter eam potius a rhetore vel sophista posterioris ætatis, quam ab æquali quodam Lysiæ profectam esse censeo: forte auctor ab ætate Demetrii Phalerei non longe fuit remotus. Probabile autem est, causam tam celebratam pulcherrimam rhetoribus præbuisse materiem, in qua sibi elaborandum putarent, fœtumque suum Lysiæ tribuerent, quem scirent Andocidis fuisse æqualem. Atque hinc factum esse existimo, ut plures Lysiæ nomine contra Andocidem Orationes olim exstiterint, quarum nullam tamen germanam habuit Harpocration: hic enim v. *Πλειστηριάσαντες* laudat Lysiam *ἐν τῷ κατ' Ἀνδοκίδην, εἰ γνήσιος*, et v. *Ἐπίγνον* ejusdem Orationem *κατ' Ἀνδοκίδην ἀποστασίου, εἰ γνήσιος*. Ex omnibus autem Oratoribus Atticis nullus fuit, cujus nomine ita abusi sint Rhetores, uti nomine Lysiæ. Hujus enim ex 425 Orationibus fere 200 ab antiquis habitæ sunt spuriæ: vid. Photius in Lysia (Cod. 261.) et Suidas v. *Λυσίας*· Facilius autem Lysiacam tenuitatem, quam aut numerum Isocratis aut vim dicendi Demostheneam imitari se posse illi confidebant: unde frequens ista ad Lysiæ Orationes Grammaticorum nota, *εἰ γνήσιος*.

Quamvis autem Lysiæ falso tribui credam hanc Orationem, haud tamen indigna est, in qua emendanda elaboremus. Nam multis etiamnum scatet nævis, quos alii nondum expurgasse videntur. Nonnulla etiam, quæ aliorum diligentiam fugerunt, ex Valckenaerianis depromemus. Sic ad ipsum initium Orationis notat Valckenaerius, Taylorum, qui in Lect. Lys. c. 8. nonnulla collegit de tristissima morte per inediam, omisisse tamen locum, quem Auctor Orationis expressit Thucydideum p. 205. v. 63. *εἱλόμεθα ἂν πρό γε τούτου τῷ αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ τελευτῆσαι.* "Forsan et hic, inquit, posuerat *αἰσχίστῳ* pro *ἀλγίστῳ*, uti Lysias p. 247. v. 14. *ἠναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι.* Ita et Polyænus p. 77. v. 6. *λιμῷ αἴσχιστα ἁλώσοιντο.* Aliis tamen etiam *θάνατος* ille dicitur *οἴκτιστος*, locis quæ Taylorus designavit."

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤ᾿ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Cautum erat Legg. Atticis, ne cui ἀτίμῳ liceret templa adire, aut rebus civilibus sese adjungere. Andocides, qui ob profanata Cereris Mysteria atque Hermas obmutilatos, ἀτιμίᾳ olim notabatur, ea lege se teneri noluit. Ei igitur Ἐνδείξεως scribitur dica. Quam cum agit Cephisius quidam, δευτεραγωνιστεῖ Orator præ manibus. Utrique adversariam et quidem luculentam orationem habuit Andocides, sub alieno tamen nomine, sc. περὶ τῶν μυστηρίων adhuc delitescentem. Non igitur utique periit ejus περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος, quam memorant Plutarchus in vita et Harpocrat. in ζητητής.

Acta est causa non diu post sublatos triginta viros, in Eleusinio, mense Boedromione, postridie sc. τῶν μυστηρίων, quo die pariter et loco voluit Solo quæstionem haberi, Rege referente, de iis qui in proximis Religionibus quidquam peccavissent.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H.Steph.

188 * * * ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ ὡς 103. 1

190 ἀποδιδοὺς, τῇ δ᾿ ἐπιούσῃ νυκτὶ ὑφείλετο. οὗτος οὖν ὁ ταῦ-

ΚΑΤ᾿ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] In Editt. vulgatis, Aldi puta Stephanique hærebat hoc fragmentum cum præcedenti, cum quo tamen nihil habet commune. *Resecavimus*, et ab initio *supplevimus*. Istius fidem faciunt multa: utriusque quæ sequuntur. Λυσίας κατ᾿ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Harpocr. in ῥόπτρον, et totidem syllabis ibidem ejus compilator Suidas. Ἀπὸ τοῦ ῥόπτρου, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς πλῆγμα ἢ ῥόπαλον, ἢ καὶ ἄλλως πάγη, ῥομφαῖα, εἶδος ξίφους ἢ ἐπίσπαστρον. διὸ Λυσίας κρίκον θύρας αὐτὸ εἶναι δηλοῖ ἐν τῷ, Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ, κατὰ Ἀνδοκίδου ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τοῦτο εἰπών. Eustath. ad Il. A. Quem itidem verbum verbo exscripsit Phavorinus, nisi quod ἐπίπαστρον legat, quod emendari jubeo. Similiter Moschop. περὶ σχεδ. Καὶ ὁ κρίκος, ὡς παρὰ Λυσίᾳ, Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτου (lege ῥόπτρου) τοῦ ἱεροῦ. In his mihi aliqua ex parte præcesserunt viri eruditi. V. Canter. Nov. Lect. VIII. 4., Maussac. ad Harpocr. l. c., Kuster. ad Suid. v. φαρμακὸς, et Palmer. Exerc. p. 657. Male Scalig. Λυσίου κατ᾿ Ἀνδοκίδου περὶ Ἑρμῶν ἀποκοπῆς. λείπει ἡ ἀρχή. Quid Meursius interea? Exstat, inquit ille in Biblioth. Attica, κατ᾿ Ἀνδοκίδου ἱεροσυλίας oratio (Personam videlicet ex hoc fragmento arripuit, crimen ex superiore). Alteram κατ᾿ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας intercidisse existimat, et, quod jure mireris, notitiam non aliunde, quam ex Suid. in v. ῥόπτρον, desumpsit. Taylor. Mutila est hæc oratio, et multa initio desunt. Adducebat orator, ut conjicere licet, multa exempla impiorum qui pœnas dederant, hicque narrationis historiæ alicujus finem habemus. Contius quoque novam incipit orationem cum hoc titulo ΚΑΤ᾿ ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ, et addit ex Harpocratione voces ἔδησε τὸν ἵππον. Auger.

Ἐκ τοῦ ῥόπτρου] Tribus vocabulis hanc Orationem auxit Harpocration V. ῥόπτρον, Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Idem passim citat hunc λόγον, adjecto solenni isto, εἰ γνήσιος. Scripsit Lysias et alium πρὸς Ἀνδοκίδην, Ἀποστασίου, εἰ γνήσιος, Voce Ἐπίγυον. et simpliciter κατ᾿ Ἀνδοκίδου, εἰ γνήσιος, V. Πληστηριάσαντες. Adeo ut tres esse possint contra Andocidem scriptæ Orationes. Markland.

Ὑφείλετο] Mirarer, si ex loco laniato pessimeque excepto integram historiam simus expromturi. At profecto ex Andocide ἀπολογουμένῳ tantundem. Huic enim criminationi videtur his verbis respondere: Καὶ γὰρ ὁ λόγοι τῶν κατηγόρων ταῦτα τὰ δεινὰ, καὶ φρικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον, ὡς πρότερον ἑτέρων ἁμαρτόντων, καὶ ἀσεβησάντων περὶ τὼ θεὼ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη. Non multum abludit facinus, quod olim fecit Phileas

τα ποιήσας θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, λιμῷ· πολλῶν
γὰρ καὶ ἀγαθῶν αὐτῷ ἐπὶ τὴν τράπεζαν παρατιθεμένων,
ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης κάκιστον, καὶ οὐκ
ἠδύνατο ἐσθίειν. καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱερο- 191
φάντου [1] λέγοντος. [2] ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγ-
γενεῖς καὶ φίλους [3] ἀπώλλυε, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς 192
εἶναι. δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι νῦν ἐπὶ τούτῳ τὰ τότε
λεχθέντα ἀναμνῆσαι, καὶ μὴ μόνον τοὺς τούτου φίλους ὑπὸ
τούτου καὶ τῶν τούτου λόγων ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ καὶ αὐ-
τὸν τοῦτον ὑφ᾽ [4] ἑτέρου. ἀδύνατον δὲ καὶ ὑμῖν ἐστὶ, περὶ

[1] λέγοντος, T.
[2] [ὅτι . . . . εἶναι.] A.
[3] ἀπολλύων T. R. ἀπώλλυ A.
[4] ἑαυτοῦ μηνυθῆναι. ἀδύν. A.

quidam. Certe tempora non abludunt. Ecce enim. Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος. Suid. in Φιλέας. Exspectatisne fide digniorem, qui hæc commemorat? Præstabo. Ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυνώνδας πανουργίαν ὀνειδίσειεν ἢ Φιλέας ὁ τὸ Γοργόνιον (corrige sodes) ὑφελόμενος. Isocr. c. Callimach. Ita enim credo legendum, non Φιλεργὸς, ut in hunc diem obtinuit sine alicujus naris offensione. Taylor.

Ὄζειν ἐδόκει τοῦ ἄρτου, καὶ τῆς μάζης κάκιστον] Lego, ἕκαστον, appositis huic Sacrilego (quem spectat hæc imperfecta historia) multis et exquisitis eduliis, *unumquodque eorum illi videbatur olere* (τοῦ ἄρτου) *panem istum, et* (τῆς μάζης) *mazam istam: neque edere potuit.* Unde colligere haud obscure datur, hunc hominem e Templo aliquo Cereris et Proserpinæ surripuisse *panes sacros*, et *sacram mazam: fame vero divinitus immissa, pœnas dedisse ex ea parte, qua peccaverat.* Cæterum ex Andocide de Myster. p. 5. ubi his respondet, discimus, plura hujusmodi *Impietatis* in Cererem et Proserpinam, et *pœnæ* exempla, ab Accusatoribus adducta fuisse. Unde liquet non pauca huic Orationi deesse. Markland. Tantundem hic valet ὄζειν atque ἀπόζειν. bene habet hic locus. perinde est, ac si dixisset: ἀπὸ τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐνόμιζεν ὄζειν κάκιστον, id est, ἀποφέρεσθαι ὀδμὴν κακίστην. *existimabat e pane et e maza odorem ad se afflare* vel *allabi teterrimum.* Veteres opinabantur et dictitabant, si qui in Cererem deliquissent, deam illos hac pœna ulcisci, ut furoris hoc genus illis injiceret, ut quicquid ciborum attingerent, id stercus oleret; quo fieret, ut in copiis alimentorum fame tamen perirent. Nota res est e Callimachi hymno in Cererem. Genus hoc morbi simile est hydrophobiæ. Credebatur quoque Ceres bulimiam injicere iis, quibus irata esset, ut quamvis multa vorarent, ad crepandum usque, tamen haud satiarentur. Reisk. Interpretor: *ex pane et maza videbatur pessimus odor ipsi afflari.* Auger.

Λέγοντος] Satis habent aures, neque aliquid amplius præstolantur. Cum vero mihi ingeras λέγοντος ταῦτα, atque etiam λέγοντος ταῦτα, ὅτι — fastidio. Tum autem, credo, πολυθρύλλητος ista historia de Andocidis indicio Hierophantam auctorem desiderabat! Punge cum Aldo post λέγοντος. et cetera mutila licet in fine, ut contemplanti videbitur, ita procedent: ὁ δὲ Ἀνδοκίδης κ. τ. λ. Taylor. Distinguo et lego: καὶ ταῦτα πολλοὶ ἡμῶν ἤκουον τοῦ ἱεροφάντου λέγοντος. ὁ δὲ Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυεν, φάσκων αὐτοὺς συνεργοὺς εἶναι. Male legitur, ἀπολλύων pro ἀπώλλυεν. Markland. L. ἀπώλλυεν. *In Edit. min.* Taylor. Post Ἀνδοκίδης add. ἔπαθε. Cont. Mutavi comma, quod in vulgatis libris pone λέγοντος conspicitur puncto, et particulæ ὅτι primam literam, quæ vulgo parva est, cum majore. Nova enim orditur sententia, vel potius novum hujus orationis excerptum. Solent auctores ejusmodi excerptorum singula excerpta a voc. ὅτι incipere. id quod vel e solo Photio constat. Et videntur hæc verba: ὅτι Ἀνδοκίδης μηνύων τοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, καὶ φίλους ἀπώλλυ (sic enim leg. esse suspicor pro ἀπολλύων) φάσκων συνεργοὺς εἶναι. non Lysiæ, sed lectoris alicujus esse, librariive, in memoriæ suæ gratiam ista in margine annotantis. Verba actoris ipsa, ni fallor, ab istis δίκαιον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι incipiunt. Reisk.

Ὑφ᾽ ἑτέρου] Ipse sese, quisquis est hujus causæ actor, designat. Idem.

τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον, ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ, ἐπισταμένοις ὅτι [1] ἐναργῶς

[1] ἐναργῶς περὶ τὼ Α.

Ἢ κατελεῆσαι] Verbum κατελεεῖν mihi insolens accidit; et ne Græcum quidem erit, si existimemus cum dativo constructum esse, ut est proximum καταχαρίζεσθαι. quamquam nil necesse est ita existimare. Num ergo simplex ἐλεῆσαι hic præferemus? Idem.

Ὅτι ἐναργῶς κ. τ. λ.] Τιμωρεῖται Edit. pr. (cum qua etiam concordat Coisl.) unde Scal. nullo negotio: ὅτι ἐναργῶς τῷ θεῷ τούτῳ μέλει τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. Schottus interea in nescio quo hiatu ingenio suo perfugium quærit. Quanquam non is sim, ut rem ita se posse habere sedulo et constanter pernegem, vocem tamen unam atque alteram, quæ certissimo interea cubant in mendo, utcunque de tota periodo statuatur, tam levi digito perstringi non oportuit. Τῷ. Θεῷ τούτῳ. Cuinam, cedo, et quarum Gentium? Cùm in Eleusinio templo, atque adeo de Eleusiniis, de Cereris et Proserpinæ sacris agitur, dedit ille τὼ θεὼ τούτω. Quod si plura igitur non desiderentur, ita suadeo reponi: Ὅτι ἐναργῶς περὶ τὼ θεὼ τούτω τιμωρεῖσθε τοὺς ἀδικοῦντας. Itá Andoc. in orat. adversaria: Οὐδέ ἐστί μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ θεὼ, οὔτε μεῖζον, οὔτε ἔλαττον οὐδέν. Et Plutarch. in Alcib. Εἰσήγγειλεν ἀδικεῖν περὶ τὼ θεὼ, τὴν Δήμητρα καὶ τὴν Κόρην. Est etiam fortasse, cui displiceat istud ἐναργῶς (mihi profecto non placeat sincere) quod ad Rhetorum officinam suo jure pertinere videatur. Ἔχει δὲ καὶ τὴν ἐνάργειαν πολλὴν ἡ Λυσίου λέξις. αὕτη δέ ἐστι δύναμίς τις ὑπὸ τὰς αἰσθήσεις ἄγουσα τὰ λεγόμενα. Dionys. Halic. de Lysic. Ὡς δ' ἕτερόν τι ἡ ῥητορικὴ φαντασία βούλεται, καὶ ἕτερον ἡ παρὰ ποιηταῖς, οὐκ ἂν λάθοι σε, οὐδ' ὅτι τῆς μὲν ἐν ποιήσει τέλος ἐστὶν ἔκπληξις, τῆς δ' ἐν λόγοις ἐνάργεια. Longin. c. 15. "Insequitur ἐνάργεια, quæ a Cicerone illustratio et evidentia nominatur, quæ non tam dicere videtur quam ostendere." Quintil. VI. 2. Add. VIII. 3. Cic. Acad. IV. 17. ἐνάργεια δ' ἡ τῶν λόγων λευκότης, καὶ φανότης· Ἐνάργεια δὲ (f. ἐνέργεια) καὶ ἡ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης. Etym. M. Ita enim fere Phavorin. Ἐνάργεια ἡ τῶν λόγων λευκότης ἢ φανότης· ἐνέργεια δὲ ἡ ἐν λόγοις ἀθρόα προσβολή. Invenitur tamen extra scholam, sed raro. Ita ἐναργὴς ὕβρις Demosth. c. Mid. p. 615. Et, ἐξελέγξεται ἐναργῶς. Id. ibid. p. 622. Istiusmodi, inquam, elegantioris stomachi propino: Ὅτι εὐαγὲς περὶ τὼ θεὼ τούτω τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. Vel denique totum erit ita corrigendum ex monitu viri amicissimi, eleganter et ad ipsam Criticem. Cum olim Andocides suos cognatos, suos familiares supplicio tradidit in causa vix aliena, ἀδύνατον ὑμῖν ἐστὶ περὶ τοιούτου πράγματος φέρουσι τὴν ψῆφον ἢ κατελεῆσαι ἢ καταχαρίσασθαι Ἀνδοκίδῃ· ἐπισταμένοις, ὅτι ἐναργῶς περὶ τὼ θεὼ αὐτὸς τιμωρεῖται τοὺς ἀδικοῦντας· ἐλπίσαι οὖν χρὴ πάντα ἄνθρωπον αὗτα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι. Taylor. Scribe, τὼ θεὼ τούτω, Dualiter, *has Deas*: nempe *Cererem et Proserpinam*, quæ vocabantur Τὼ Θεὼ, et quarum erant *Mysteria* hæc, in quæ Andocides ἠσεβηκέναι arguebatur. Pollux X. 24. segm. 97. ἐν δὲ ταῖς Ἀττικαῖς στήλαις, αἳ κεῖνται ἐν Ἐλευσῖνι, τὰ τῶν ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεὼ δημοσίᾳ πραθέντα ἀναγέγραπται. ubi pariter in MS. erat περὶ τῷ Θεῷ. Hoc etiam patet ex ipso Andocide de Myster. p. 5. ubi his respondet: οὐδέ ἐστί μοι ἁμάρτημα περὶ τὼ Θεώ. et mox, ἀσεβησάντων περὶ τὼ Θεώ. Vide cætera, quæ hæc Lysiæ maxime illustrabunt. Nihil deesse puto huic loco post ἀδικοῦντας. Suspectam tamen habeo vocem ἐναργῶς: sub qua latere puto aliquid ab Adjectivo ἐναγὴς, *piacularis, sacer*, sensu malo. quale esset, ἐναγῶν — μὴ τιμωρεῖσθαι. Markland. Recte viderunt viri docti pro dativis singularis numeri τῷ θεῷ τούτῳ sufficiendos esse accusativos duales τὼ θεὼ τούτω. quorum in auctoritate fui. Cætera parum expediverunt. quod ipsis vitio si dem, inhumanus sim. ecquid enim ingenium humanum locos omnes veterum auctorum desperatos persanet, a face codicum Mstorum destitutum? Non commemorabo τιμωρεῖτε hic positum pro τιμωρεῖσθε me paulo ægrius ferre, quamquam exemplum est unum alterumve apud Lysiam verbi activi τιμωρεῖν in significatu *puniendi* usurpati. Possit igitur hactenus hic locus ferri, et τιμωρεῖτε accipi pro κολάζετε. ut sententia sit: *vos perspicue punire eos, si qui sint in hæc duo numina* (Cereris atque Proserpinæ) *injurii atque impii*. Non dissimulabo tamen mihi videri Lysiam sic dedisse: τὼ θεὼ τούτω τιμᾶτε κολάζοντες τοὺς ἀδικοῦντας (scil. αὐτώ). *qui sciatis, vos sine controversia* (vel *haud dubium*) *honorem habere his numinibus puniendo eos, si qui illas deas impietate violaverint*. ἐναργῶς τινὰ τιμᾶν, est, eum honorem illi habere, ut constet inter omnes, honorantem summa contentione id egisse, ut voluntatem suam eum honorandi, quem honorarit, proderet. Reisk.

[1] τὼ θεὼ τούτω [2] τιμωρεῖται τοὺς ἀδικοῦντας. ἐλπίσαι οὖν 193
χρὴ πάντα ἄνθρωπον [3] ὄντα καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσε-
σθαι.

β΄. Φέρε [4] γὰρ, ἂν νυνὶ Ἀνδοκίδης ἀθῷος ἀπαλλαγῇ 196
ἡμῶν ἐκ τοῦδε τοῦ ἀγῶνος καὶ ἔλθῃ κληρωσόμενος τῶν ἐννέα
ἀρχόντων καὶ λάχῃ βασιλεὺς, ἄλλο τι ἢ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
θυσιάσει καὶ εὐχὰς εὔξεται κατὰ τὰ πάτρια, τὰ μὲν ἐν

[1] τῷ θεῷ τούτῳ T.
[2] τιμωρεῖτε T. R. τιμωρεῖσθε A.
[3] ὅντινα καὶ A.
[4] δὴ A.

Τὼ θεὼ] Τὸ θεῖον. Cont.

Καὶ ἑαυτῷ καὶ ἑτέρῳ ἔσεσθαι] Sine sensu. Lego: *καὶ ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρων φείσεσθαι. et sibi et aliis parsurum esse.* sequitur Ratio. Porro ἄνθρωπον ὄντα est, quod Latini dicunt *hominem natum.* Markland. Non in his verbis, sed in voc. ὄντα. videtur vitium inesse, pro quo videtur Lysias ὅντινα dedisse. Sententia hæc est: Existimare licet, qui sibi quisque penes se in sua conscientia et existimatione de se sit, eum penes alios quoque esse aliisque videri. Jam Andocides ipse sibi, (ait orator) impius videtur: impietatis enim ipse sese detulit in judicio. Necesse igitur est, ut aliis quoque Græcis impius habeatur. Qui autem convenit, qui sibique aliisque impius videatur, eum regem sacrorum consecrari, sacrisque faciundis præfici? Quid Græci de vobis cogitabunt, quo animo erga hanc civitatem, erga hæc sacra, erga hoc templum Eleusinium erunt, videntes in eo regnare hominem infamatæ impietatis? Potest etiam hæc sententia loco tribui: Quales vobismet ipsi vos videmini, tales Græcis quoque videbimini. Jam si conscii vobis sitis, vos pœnas debitas a violatoribus numinum repetisse, eoque diis honorem habuisse, fiet, ut aliis quoque pii et deorum studiosi videamini; eoque amabunt vos confluentque frequentes ad sacra vestra participandum. Sin autem impios ulcisci neglexeritis, ipsi vos quoque infamiam impietatis odiumque publicum vobis consciscetis; quo fiet, ut urbs hæc parum frequentetur ab exteris, ut pauci aut nulli sint posthac futuri, qui sacris Eleusiniis initiari velint. Idem est ac si dixisset: πάντα ἄνθρωπον ἔσεσθαι καὶ ἑτέρῳ (id est, δόξειν) τοιοῦτον, οἷός ἐστιν (id est, δοκεῖ) καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ. Reisk. Totum locum sic intelligo: oportet igitur sperare omnem hominem futurum esse aliis qui erit et sibi. Auger.

Ἄλλοτι ἢ] Divide, ἄλλο τί, sc. ποιήσει: *num quid aliud faciet, quam sacrificabit?* i. e. nonne sacrificabit? Sic Andocides de Myster. p. 15. εἰ γὰρ ἔθηκα, — ἄλλο τί (sc. ἐποίουν) ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλυον; *si enim posuissem — num quid aliud, quam me ipse perdidissem?* i. e. nonne me ipse perdidissem? Demosthenes in Mid. τοῦτον ἄλλο τί πλὴν ἀσεβεῖν φήσομεν; et in Aristocratem: ἄλλο τί ἢ δεήσει; Markland. Scribe ἄλλο τί ἢ ὑπὲρ etc. *In Edit. min.* Taylor.

Τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ ἱερῷ] Hæc sonant vitium. Lege: τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσίνισι ἱερῷ. Fuit Athenis locus sacer, Eleusinium dictum, ut notum est ex Thucydide l. 2. ex ipso Lysia p. 107. ult. (Steph. sc. Edit.) ex Andocide infra p. 15. ex Plutarcho περὶ φυγῆς, ex Philostrato in Herode et aliis. Ubicunque ergo occurrit Ἐλευσίνιον, de loco, qui Athenis erat, intelligi debet, ubi etiam fiebant sacra Cereri, ut ex hoc loco colligitur. Aliud igitur fuit τὸ Ἐλευσίνιον, aliud τὸ Ἐλευσίνισι ἱερόν. Illud Athenis erat, hoc vero Eleusine. Palmer. Neque nihil, neque omnia vidit Palmerius. Neque enim τὸ Ἐλευσίνιον ad eas ædes, quæ Athenis visebantur Acropoli subjectæ, necessitate quadam refertur, cum utraque et τὸ Ἐλευσίνιον et Ἐλευσὶς, obtinuit, ut dicatur. Ædes ipsas ais vocari Ἐλευσῖνα. Aio, et constanter. Plenus est Aristides in Orat. Eleusin. unde illustrissima quæ sunt excerpam. Τίς γὰρ Ἑλλήνων ἢ τίς βαρβάρων οὕτω σκαιὸς ἢ ἀνήκοος, ἢ τίς οὕτω σφόδρα ἔξω τῆς γῆς ἢ θεῶν, ἢ συλλήβδην εἰπεῖν καλῶν ἀναίσθητος — ὅστις οὐ κοινόν τι τῆς γῆς τέμενος τὴν Ἐλευσῖνα ἡγεῖτο; et mox: Γενομένου δὲ τοῦ Μηδικοῦ στόλου — πολλὰ μὲν τῶν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἱερῶν ἐμπίπραται, τῇ δ᾽ Ἐλευσῖνι τοσοῦτον περιῆν, ὥστ᾽ οὐκ ἀπόρθητος μόνον, ὡς εἰπεῖν, διεγένετο, ἀλλὰ κ. τ. λ. Deinde: Πολέμου δὲ συμβάντος τοῖς Ἕλλησι, πρὸς ἀλλήλους — μόνον δὲ τρόπον γέ τινα Ἐλευσὶς ἠρέμει, καὶ οὔτε Βοιωτῶν ἵππος, οὔτε Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησίων εἰσβολαὶ οὐ τοῦ περιβόλου προσήψαντο, οὐ τὸν νεὼν εἶδον

[1] τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δὲ ἐν τῷ [2] Ἐλευσῖνι ἱερῷ, καὶ
199 τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσηται [3] ἐν τοῖς μυστηρίοις, ὅπως ἂν
μηδεὶς ἀδικῇ μηδὲ ἀσεβῇ περὶ τὰ ἱερά; καὶ τίνα γνώμην
οἴεσθε ἕξειν τοὺς μύστας τοὺς [4] ἀφικνουμένους, ἐπειδὰν

[1] τῇ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι T. [2] Ἐλευσινίῳ T. [3] ἐν τοῖς om. T. R. A. [4] ἀφικομένους T. R. A.

ἑτέροις ἢ προσῆκεν ὀφθαλμοῖς. Demosth. quoque, sive quis alius, c. Neær. in fin. Ἄξιον δὲ κἀκεῖνο ἐνθυμηθῆναι, ὅτι Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην γενόμενον ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀσεβεῖν, θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας, ἐκολάσατε ὑμεῖς, καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ, καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ Ἀλώοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐλευσῖνι προσαγούσῃ ἱερεῖον θύσειεν, οὐ νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ θύειν. Aristoph. Nub. 301.

Οὗ σέβας ἀῤῥήτων ἱερῶν, ἵνα
Μυστοδόκος δόμος
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται.

σχ. ad loc. τὴν Ἐλευσῖνα λέγει· "Omitto *Eleusinem* sanctam illam et augustam,

Ubi initiantur gentes orarum ultimæ."

Cic. 1. de N. Deor. sub fin. Ita Phædra de Hippolyto,

"Tempore quo vobis inita est Cerealis *Eleusin*,
Gnossia me vellem detinuisset humus."

Ovid. Heroid. IV. 67. "Pinxit *in templo Eleusine* Phylarchum." Plin. N. Hist. XXXV. 11. Ἐτάφη δὲ [Isocrates] τελευτήσας λαμπρῶς — ἀνάκειται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσῖνι εἰκὼν χαλκῆ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα. Photius in vita. Has autem ædes distingui videmus eadem pariter ratione atque hic apud Lysiam: Τοὺς Ἀργείων νεκροὺς ἔθαψαν ἐν τῇ αὐτῶν Ἐλευσῖνι. N. Orat. Funeb. Στρατευσάμενοι ἐπὶ τοὺς Καδμείους ἀνελέσθαι τε τοὺς νεκροὺς φαμὲν καὶ θάψαι τῆς ἡμετέρης ἐν Ἐλευσῖνι. Herodot. Calliop. 27. Τί δὲ Ἐριχθόνιος; οὐχὶ ἐν τῷ ναῷ τῆς Πολιάδος κεκήδευται; Ἴσμαρος δὲ Εὐμόλπου, καὶ Δαείρας οὐχὶ ἐν τῷ περιβόλῳ κεκήδευται τοῦ Ἐλευσινίου τοῦ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει, αἱ δὲ Κελεοῦ θυγατέρες ἐν Ἐλευσῖνι, τετάφαται; Euseb. Præp. Evang. l. 2. Recte igitur et sine mendo Arnob. adv. Gentes l. 6. p. 193. "In templo Minervæ, quod in arce Larissæ est, conditus scribitur atque indicatur Acrisius: Erichthonius Poliadis in fano: Dairus et Immarus fratres in *Eleusinis consepto, quod civitati subjectum est.*" Non, ut nonnulli male feriati, vel *Eleusinii* vel *Eleusinio*. Lego enim apud Lysiam: τὰ μὲν ἐν τῇ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι, τὰ δὲ κ. τ. λ. Taylor. Aldus et Stephanus sic dederant, ut modo initio annotationis Palmerianæ relatum fuit. Taylorus illius lectionis nihil mutaverat aliud, nisi quod pro τῷ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι dedit τῇ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι. quo locus mihi visus non est persanatus. Ego reliquis omnibus immotis relictis ᾳ solummodo aliam in sedem transtuli, hunc ad modum: τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ, τὰ δ' ἐν τῷ Ἐλευσῖνι ἱερῷ. *alia in fano Cereris, Eleusinio dicto, quod hic in Urbe* (Athenis) *est; alia in altero illo Cereris fano, quod Eleusine est*, oppido illo agri nostri notissimo. Ἐλευσῖνι dicitur, pro *apud Eleusinem*, non Ἐλευσίνισι, ut Palmerius dedit, si unquam dedit. Ego vero illud malim operis typographicis imputare. Reisk.

Τὰ μὲν ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσῖνι, τὰ δὲ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ ἱερῷ] Egregia et vera est ad h. l. Valckenaerii animadversio, Taylori rationibus contraria. "Corrigendum videtur, inquit, vocibus transpositis: τὰ μὲν (sacra faciet vel vota Rex concipiet) ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ ἱερῷ, τὰ δὲ ἐν Ἐλευσῖνι· καὶ τῆς ἑορτῆς ἐπιμελήσεται μυστηρίοις, ὅπως ἂν μηδεὶς — ἀσεβῇ περὶ τὰ ἱερά. Pæne verum vidit Palmerius: τὸ Ἐλευσίνιον Athenis erat arci subjectum. Ostendere nititur Taylorus, ædes ipsas dici Eleusina; frustra: in locis omnibus urbs ipsa Eleusis intelligi debet, ut apud Philostratum p. 545. med. Secundus τέθαπται πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι. Egregius est Herodoti locus, quem advocat Taylorus, distinguentis τὸ Ἐλευσίνιον τὸ ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει et Ἐλευσῖνα. Vel is ostendit urbem intelligi; neque enim in templo credibile sepultas Celei filias. Cæterum frustra vocem μυστηρίοις sollicitat Marklandus. — In Eleusinio Athenis, postridie festi, ἕδρα erat secundum Legem facienda; vid. Meursii Eleusin. p. 43. Andocides hic causam videtur dixisse; atque in Eleusinio quoque hujus Orationis, ni fallor, fingitur sedes: hinc ἐν τῷ ἐνθάδε Ἐλευσινίῳ." Sluiter.

Μυστηρίοις] I. e. *in die mysteriorum*. Taylor. Vox ἐπιμελήσεται requirit μυστηρίων. Markland. Bene habet. absolutus is dativus est, pro ἐν τοῖς μυστηρίοις. *mysteria* vel *sacra Cereris arcana cum aguntur*. Reisk.

ἴδωσι τὸν βασιλέα ὅστις ἐστὶ καὶ ἀναμνησθῶσι πάντα τὰ
ἠσεβημένα αὐτῷ, ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης
τῆς [1] ἑορτῆς, ἢ θύειν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν βουλόμενοι ἢ 200
θεωρεῖν; οὐδὲ γὰρ ἀγνὼς ὁ Ἀνδοκίδης οὔτε τοῖς ἔξω οὔτε
τοῖς ἐνθάδε διὰ τὰ ἠσεβημένα. ἀναγκαίως γὰρ ἔχει ἀπὸ
τῶν πολὺ διαφερόντων ἢ κακῶν ἢ ἀγαθῶν ἔργων τοὺς ποιή-
σαντας γιγνώσκεσθαι. ἔπειτα δὲ καὶ διώχληκε πόλεις
πολλὰς ἐν τῇ ἀποδημίᾳ, Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννη- 201
σον, Θετταλίαν, Ἑλλήσποντον, Ἰωνίαν, Κύπρον· βασιλέας

[1] ἑορτῆς ἔρχονται δεῦρο, ἢ A.

Οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς] Οἳ δεῦρο συνῆλθον ἕνεκα. CONT. Deesse videtur πάρεισιν, *adsunt*, post ἑορτῆς. Andocides p. 5. οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο, eodem sensu. MARKLAND. Post hoc vocabulum ex Andocidis loco a Marklando allato suppletum ego equidem iero δεῦρο ἔρχονται. Non omnes exteri, qui per dies majorum minorumve Mysteriorum Athenas convenirent, illuc eo conveniebant, quo sacris initiarentur, sed multi, ut votis a se conceptis exsolverentur hostias offerentes, alii, ut spectarent solummodo ritus et festivitates, publicaque hilaritate fruerentur. θύειν εἰς τὴν πανήγυριν est *hostiam mactare diei festi causa* [sic quoque Augerus], seu *quam ritus sit eo die mactari*, seu *quam tu voveris illo loco dieque festo, non alibi neque loci neque temporis, mactandam.* REISK.

Ἢ θύειν] In promtu esset, si res ita ferret, *fugitivum* aliquod verbum revocare ad sententiam sustentandam. proinde ut pariter cum Andocide dicat: ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, οἳ τῆς ἑορτῆς ἕνεκεν ἔρχονται δεῦρο. p. 5. Credo tamen non aliquo *aufugit*, sed hic *latitat* post principia. Θύειν εἰς τὴν πανήγυριν nemo dixit. Immo nec θύειν de non initiatis. Atqui de his habetur sermo, τοὺς μύστας — ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Et his ne limina quidem templi transire licuisse, notissima est religio. "Acarnanes duo Juvenes per initiorum dies *non initiati* templum Cereris imprudentes religionis cum cetera turba ingressi sunt. Facile eos sermo prodidit absurde quædam percunctantes: deductique ad Antistites templi, cum palam esset per errorem ingressos, tanquam ob infandum scelus *interfecti sunt.*" Liv. XXXI. 15. Refinge igitur: ἢ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οἳ ἕνεκα ταύτης τῆς ἑορτῆς ἔλθωσιν εἰς ταύτην τὴν πανήγυριν, βουλόμενοι θεωρεῖν. TAYLOR.

Ἔπειτα δὲ] Nemini adhuc suboluit lacuna, quanquam istud ἔπειτα δὲ tam diserte flagitet cui innitatur. Credibile est id omne, quod Andocidi domi et in regionibus Atticæ conterminis παρανενόμηται, in medio esse relictum. IDEM. Nihil hic deest ad efficiendum, ut constet Andocidem nemini ignotum, sed clarissimi nominis hominem esse. quam ad rem Lysias gemino utitur argumento 1) Andocides insigne scelus commisit, facinorum autem enormitas non minus, quam splendor rerum præclare gestarum, hominum oculos in auctorem contorquet, sermonesque omnium ubique locorum de eo concitat, etiamsi domi maneat, neque usquam peregrinetur. Verum præterea quoque 2) multas adiit Andocides urbes, multas pervagatus est regiones, cum multis congressus est. REISK.

Διώχληκε πόλεις πολλὰς — Σικελίαν, Ἰταλίαν, Πελοπόννησον, etc.] Notandum vocem πόλις significare *totam regionem:* Siciliam enim, et Italiam, et Peloponnesum etc. vocat πόλεις. Et hinc conciliantur Marcus (V. 20.) et Lucas (VIII. 39.) in historia dæmoniaci Gadareni, a Jesu sanati. Marcus enim scribit: *et abiit, et cœpit prædicare* ἐν τῇ Δεκαπόλει, *quanta sibi fecisset Jesus.* Lucas vero: *et abiit,* καθ' ὅλην τὴν πόλιν, *prædicans* etc. Erudite vocat πόλιν, quod Marcus Δεκάπολιν, quæ regio erat, *decem* urbes comprehendens. majoris lucis gratia addidit ὅλην. Bene quoque Vulgat. Intepr. vertit, *per universam civitatem.* Vide doctiss. Davisium ad Cæsar. B. Gall. VII. 4. "expellit ex civitate." MARKLAND. *Multas civitates,* i. e. multas regiones. AUGER.

Βασιλέας πολλοὺς κεκολάκευκεν] Non satis exprimit vox κεκολάκευκεν. *adulatus est.* gravius aliquid de Andocide exspectandum erat. Scripsit opinor κεκάκωκεν, *damno affecit:* quod ποιεῖν κακὸν mox vocat. Sic τὸν δῆμον φαίνεται κακώσας. Orat. XIII. de Agorato: et alibi. MARKLAND.

πολλοὺς κεκολάκευκεν, [1] ᾧ ἂν συγγένηται, πλὴν τοῦ Συ-
202 ρακουσίου Διονυσίου. οὗτος δὲ ἢ πάντων εὐτυχέστατός
ἐστιν ἢ [2] πλεῖστον γνώμῃ διαφέρει τῶν ἄλλων, ὃς μόνος
τῶν συγγενομένων Ἀνδοκίδῃ οὐκ ἐξηπατήθη ὑπ' ἀνδρὸς
τοιούτου, ὃς τέχνην ταύτην ἔχει, τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν
ποιεῖν κακὸν, τοὺς δὲ φίλους ὅτι ἂν δύνηται κακόν. ὥςτε μὰ

[1] οἷς A. [2] πλείστων T.

Ὧ ἂν] F. οἷς ἂν, vel οἷς αὐτός. CONT.

Συγγένηται] Malim συγγεγένηται. TAYLOR.

Πλείστων] Π. πλεῖστον. H. STEPHAN. Πλεῖστον dedi ex mente Stephani, pro πλείσταν, quod est in omnibus olim vulgatis. quamquam suspicio penes me nata est, vocabulum hoc πλεῖστον posse hinc abesse, minus autem paulo post, ante secundum κακόν. si scilicet illud secundum κακὸν servandum censemus. Taylor enim id expunctum it. Posset ad hunc modum sic legi hic loci: γνώμῃ διαφέρει (sine πλεῖστον). et postmodum: ὅ,τι ἂν δύνηται πλεῖστον κακὸν, aut ὅτι πλεῖστον ἂν δύνηται κακόν. REISK.

Κακὸν] Dele meo judicio. Sic erit rotundius. TAYLOR.

Ὃς τέχνην — δύνηται κακὸν] Vocem κακὸν in fine sustulit Taylorus. Melius, me quidem judice, e medio eam tollebat Valckenaerius, scribens: τοὺς μὲν ἐχθροὺς μηδὲν ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους ὅ, τι ἂν δύνηται κακόν. SLUITER.

Ὥςτε μὰ τὸν Δία — λαθεῖν τοὺς Ἕλληνας] Duriuscula quidem hæc videntur; corrupta tamen dicere non ausim, cum sæpius οὐκ et οὐδὲν ita conjungantur: quo pacto vim habent vehementioris negationis, quale est illud Aristophanis in Pluto, v. 137.

> Ὅτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
> Οὐ βοῦν ἂν, οὐχὶ ψαιστὸν, οὐκ ἄλλ' οὐδεέν.

Demosthenes in Timocr. p. 765. 16. ed. Reisk. οὐκ ἂν ἔχοντες εἰπεῖν οὐδετέρου κοινὸν εὐεργέτημα οὐδέν: in Aristocr. p. 665. 17. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδὲν ἐψηφισμένῃ φαίνεσθαι. Eleganti tamen conjectura hæc mutabat Valckenaerius: verba ejus hæc sunt. "MS. Coislin. αὐτό: scribatur ἀνδο. Facilis erit emendatio: οὐ ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν Ἀνδοκίδῃ χαριζομένοις κ. τ. λ. Audaciora licent in mutilis et corruptissimis, qualis hæc certe est Oratio. Paulo post est, *non potestis simul uti Legibus patriis et Andocide*, νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι." Mox de audacia et impudentia Andocidis Athenas reversi ita loquitur Orator p. 264. v. 4. εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφῖκται, ὥςτε καὶ λέγει περὶ τοῦ νόμου, ὡς καθῄρηται ὁ περὶ αὐτοῦ κείμενος, καὶ ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. De loco fere desperato et ab aliis tentato, si vanitatis suspicionem effugiam, dicam quod sentio: pro illo ἂν ἔτι, quod sensum non habet, probabiliter mihi conjecisse videor ἀνατὶ, *impune*; pro quo alii scribunt ἀνατεί. Harpocration: Ἀνατεὶ ἀντὶ (f. leg. ἀνατεὶ καὶ ἀνατὶ, ἄνευ ἄτης cæt.) ἄνευ ἄτης· ἄνευ κακοῦ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. Hesychius. Ἄνατος· ἀβλαβής. — Ἀνατὶ, ἄνευ ἄτης καὶ βλάβης: prouti exponit quoque Scholiastes ad illud Euripidis in Medea v. 1357. (οὐκ ἔμελλε)

> Κρέων ἀνατεὶ τῆςδέ μ' ἐκβαλεῖν χθονός.

Conf. Æschylum Eumen. v. 59. et 76. Sophoclem Antig. v. 491. Aristophanes Ecclesiaz. v. 1011.

> Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
> Ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ παττάλου.

Scholiastes μὴ τιμωρουμένας ὑπὸ (f. ὑπὲρ) τῆς βίας: Plato de Legg. l. IX. p. 871. E. ἀνατεὶ κτεινέτω, ubi notat Stephanus, l. XI. p. 917. C. ἀνατεὶ τυπτέτω, et p. 935. B. κολαζέτω ἕκαστον ἀνατεί. Apud Diodorum Siculum tom. II. p. 450. v. 32. e MS. vocem confirmavit Wesselingius. Suidas quoque ἀνατὶ exponit ἀβλαβῶς· καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας: quæ est significatio hujus loci; convenit nempe cum νηποινεὶ, quam vocem eodem sensu habet Plato de Legg. l. IX. p. 874. C. νηποινὶ Demosthenes in Aristocr. p. 639. 6. ed. R. Atque in talibus terminatio ὶ et εὶ utraque adhibetur. Apud Homerum Il. Θ. v. 197. ubi est αὐτονυχεὶ, Apion et Herodianus habent αὐτονυχί. Plura dederunt Valesius ad d. l. Harpocrationis, Berglerus ad Aristoph. et Interpretes Hesychii ll. cc. Quæ sequuntur καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, non ita facili opera sanari posse mihi videntur: audaciori esse si liceat, suspicer sententiam postulare: καὶ γνώμην ἀποφαίνεσθαι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ: quod Andocidi item ut crimen objicit p. 106. v. 7. ed. Steph. εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυντίας ἀφῖκται, ὥςτε

τὸν Δία οὐ ῥάδιόν ἐστιν ὑμῖν αὐτῷ [1] οὐδὲν [2] χαρισαμένοις
104. 1 παρὰ τὸ δίκαιον λαθεῖν τοὺς Ἕλληνας. νῦν οὖν ὑμῖν ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶ βουλεύσασθαι περὶ αὐτοῦ. εὖ γὰρ ἐπίστασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἅμα

[1] ὁτιοῦν A. [2] χαριζομένοις T. R. A.

καὶ παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράττειν καὶ ἤδη δημηγορεῖ, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισί· καὶ συμβουλεύει, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν, καὶ προσόδων, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν (ita hunc locum scribendum censeo). Γνώμην ἀποφαίνεσθαι locutio est Oratoribus usitata. Demosthenes de Contribut. p. 169. 11. καὶ προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι: de Coron. p. 291. 17. πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται: ubi Ulpianus γνώμην exponit λογισμὸν, βουλήν· De Falsa Legat. p. 390. 6. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου· μετὰ ταῦτα δὲ ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος· et γνώμης ἀπόδειξις est apud eundem in Aristog. I. p. 772. 8. Sensus hujus loci est: *tantam esse audaciam Andocidis, ut dicat, sibi jam licere impune in templa venire et in forum, et sententiam dicere in curia, ac senatorio munere fungi.* Si cui tamen audacior videatur hæc nostra emendatio, is fortasse malit cum Clar. Luzacio legere καὶ λέγειν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ: quod nec mihi displicet. Nam primum haud ita longe abeunt ductus literarum λέγειν et νῦν; deinde λέγειν usurpatur ut apud Latinos *dicere* de ferenda et confirmanda sententia in senatu: sic Cicero Phil. V. in fin. "Dixi ad ea omnia, Consules, de quibus retulistis." Forte addenda voce Ἀθηναίων vim quandam et efficaciam consectatus est Rhetor. "Audet sententiam dicere in augusto et spectabili Reip. Atticæ senatu." Eandem vero γνώμης vocem restituendam credo Isocrati, cujus in Laudat. Evagor. p. 203. B. hæc leguntur: τί γὰρ ἀπέλιπεν εὐδαιμονίας, ὃς — τοσοῦτον καὶ τῷ σώματι τῶν ἄλλων καὶ τῇ ῥώμῃ διήνεγκεν, ὥστε μὴ μόνον Σαλαμῖνος, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀσίας ἁπάσης ἄξιος εἶναι τυραννεῖν. Mihi quidem ineptum videtur, si quis propter solam corporis pulcritudinem et robur regno dignus dicatur, animi virtutes nullum in censum veniant. Neque minus ineptum τὴν ῥώμην, quæ jam in laude corporis inest, per partitionem huic subjungi. In toto autem Epilogo, cujus hæc est particula, corpus et res externæ tantum laudantur, animo nullus locus tribuitur, in quo tamen laudibus efferendo multus fuit p. 193. seqq. quodque caput esse in laudando docet Cicero de Or. l. I. c. 11. et 84. Ita supra p. 193. c. de Evagora dixerat: τοσοῦτον γὰρ καὶ ταῖς τοῦ σώματος καὶ ταῖς τῆς ψυχῆς ἀρεταῖς διήνεγκεν. Quamobrem et hic legendum videtur: καὶ τῷ σώματι — καὶ τῇ γνώμῃ. Non raro σῶμα et γνώμη junguntur apud scriptores antiquos. Andocides de Red. p. 22. v. 38. ed. Steph. εἰ γὰρ ὅσα ἄνθρωποι γνώμῃ ἁμαρτάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἴτιόν ἐστιν κ. τ. λ. Lysias in Or. Olympica apud Dionysium Halic. p. 92. v. 9. ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὴ πλούτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν: Xenophon Cyrop. l. I. c. 3. §. 10. ὑμᾶς ἑώρων καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς γνώμαις σφαλλομένους: Dionysius Halic. Antiq. l. III. p. 177. v. 36. κάμνων τὸ σῶμα πάθεσι παντοδαποῖς, καὶ οὐδὲ τῆς γνώμης ἔτι τῆς αὐτοῦ καρτερὸς διαμένων: Euripides in Electra v. 372.

Γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι·

apud Aristophanem Plut. v. 559. paupertas dicitur τοῦ πλούτου παρέχειν βελτίονας ἄνδρας, καὶ τὴν γνώμην, καὶ τὴν ἰδέαν. Sæpius hæc duo vocabula in MSS. confusa esse videntur; saltem apud Xenophontem ῥώμη in γνώμην abierat, quod vitium feliciter ac vere correxit amicus et literarum studiis et familiaritate conjunctissimus Ph. Guil. Van Heusde, in erudito, quod nuper edidit, Specimine Critico in Platonem p. 18. Hæc ὡς ἐν παρόδῳ dicta sunto: redeamus ad Pseudo-Lysiam. Hic igitur p. 266. v. 9. per πρόληψιν ea, quæ dicturus esset Andocides, refutans ait: καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. ubi Taylorus recte καὶ pro καίτοι reponi vult. Reiskius verba nonnulla injicit. Mihi videtur unum intercidisse adverbium ὅπως ita restituendum: καὶ οὐχ ὅπως ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται. *non solum se ipse non defendet, sed et reliquos accusabit, qui idem crimen commiserunt.* De vi formulæ οὐχ ὅπως postea dicemus. Idem.

Αὐτῷ οὐδὲν] Οὐδὲν αὐτῷ. Scal. Οὐδὲν si abesset, nil equidem sim desideraturus. Locum si tuebitur, accipiendum erit pro τι, cujus vices eo gerit, quod οὐ præcessit, cui accommodatum fuerit, si scilicet a Lysia h. l. exaratum fuit relictum. Solent Græci negationes sine causa accumulare. Reisk.

τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρίοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι· ἀλλὰ
δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν, ἢ ἀπαλλα-
κτέον τοῦ ἀνδρός.

γʹ. Εἰς τοσοῦτο δὲ τόλμης ἀφῖκται, ὥστε καὶ λέγει
203 περὶ τοῦ νόμου, ὡς καθῄρηται ὁ περὶ αὐτοῦ κείμενος καὶ
ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ
[1] * * * [2] ἂν ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. καί-
204 τοι Περικλέα ποτέ φασι παραινέσαι ὑμῖν περὶ τῶν ἀσεβούν-
των, μὴ μόνον χρῆσθαι τοῖς γεγραμμένοις νόμοις περὶ αὐ-
τῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀγράφοις, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξη-
γοῦνται, οὓς οὐδείς πω κύριος ἐγένετο καθελεῖν οὐδὲ ἐτόλ-
μησεν ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν· ἡγεῖσθαι

[1] asteriscos om. T. R. A. [2] ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν A.

Λέγει περὶ τοῦ νόμου] Atque ita militat Andocides p. 10. Edit. Steph. uti prædixerat ὁ διώκων. Operæ pretium erit conferre. Quæ autem hic sequuntur, graviter sunt deformata. Ἱερὰ ἔτι, Steph. excluso ἄν. At profecto cum loquatur de supplicii gravitate, de extremis quibusque ἀτιμίας, credo me non longe a Lysia mente nec oratione aberrare, dum sic lego: λέγει — ὡς — ἔξεστιν αὐτῷ ἤδη εἰσιέναι εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὰ ἱερὰ, καὶ μετέχειν τῶν Ἀθήνῃσι κοινῶν ὡς οὐκ ὄντι ἀλιτηρίῳ. Noster exeunte oratione: Νόμον ὑμεῖς ἔθεσθε εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν, ὡς ἀλιτήριον ὄντα. Andoc. 7. pag. Πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν. Atque ita fere loquuntur scriptores gravissimi de iis, quibus non jus civitatis modo, sed pene gentium ademptum esse videtur, qui εἴργοντο τῆς πόλεως (i. e. πολιτείας) ἱερῶν, θυσιῶν, ἀγώνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις, ut dixit Antipho. Ecce enim Demosth. tibi sistam, Philip. 3. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων αὐτὸν (sc. Arthmium Zeliten) καὶ γένος, καὶ ἀτίμους εἶναι. Τοῦτο δ' ἐστὶν οὐχ ἣν ἄν οὑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν. Τί γὰρ τῷ Ζελείτῃ τοῦτο ἔμελεν, εἰ τῶν Ἀθήνῃσι κοινῶν μὴ μεθέξειν ἔμελλεν; Rursus Demosth. id. adv. Eubulid. statim ab initio: Τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν μετεῖχον. TAYLOR.

Εἰς τὰ ἱερὰ ἂν ἔτι καὶ νῦν] Stephanus ejicit ἄν. Sed hoc non satis est: reliqua enim non possunt explicari. Lego: καὶ εἰς τὰ ἱερά· ἀλλ' ἐστὶ καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. *immo et nunc est in Senatu Atheniensium.* Sic enim dicit infra: καὶ συμβουλεύει, εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν, περὶ θυσιῶν, καὶ εὐχῶν, καὶ μαντειῶν. Vide, quæ præcedunt. Hinc forte Cicero in Catilinam: "in Senatum venit; publici consilii fit particeps." MARKLAND. Deesse hic aliquid dubio caret, neque difficile est, conjectura propemodum assequi, quid desit. Sententia hæc ferme subjicit: ἀνέτως, καὶ φαίνεται ἀναστρεφόμενος ἔτι καὶ νῦν Ἀθηναίων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. quid autem Lysias reapse dederit, ab integrioribus codicibus exspectabimus donec discamus. REISK.

Ἐξηγοῦνται] Distinguas: ἐξηγοῦνται· (οὓς οὐδεὶς . . . . ἴσασιν) ἡγεῖσθαι γὰρ ἂν etc. *In Edit. min.* TAYLOR. Dicuntur illi ἐξηγεῖσθαι, qui interrogati a consulentibus, quid agendum sibi sit in rebus dubiis, (casibus vel scrupulis conscientiæ, ut vulgo usurpant) de jure sacrorum respondent, consilia dantes, quid ex præscripto legum sacrarum agendum cavendumve sit. Veterum illi ἐξηγηταὶ sunt nobis hodie sic dicti Casuistæ. REISK.

Ἀντειπεῖν, οὐδὲ αὐτὸν] Forte: ἀντειπεῖν, εἰ καὶ οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασιν. Tale aliquid Interpres quoque videtur in animo habuisse, cum verteret, *licet ipsum legislatorem ignorent.* Sequitur ἡγεῖσθαι γὰρ ἂν αὐτοὺς, etc. opinor δεῖν αὐτοὺς, sc. ἀσεβεῖς vel ἀσεβοῦντας, de quibus sermo est. nisi ἂν διδόναι malis sumere pro δώσειν. Quæ vero præcedunt, οὓς οὐδείς πω, etc. usque ad ἴσασιν, parenthesi includas. MARKLAND.

Οὐδὲ αὐτὸν τὸν θέντα ἴσασι] *Ne ipsum quidem norunt earum latorem qui fuerit.* αὐτὸν serves, an αὐτοὺς scribas, nil intererit. Cum nemo sciat, a quo profectæ illæ leges sint, eoque dubium fiat, utrum ab homine mortali, an ab ipso immortali

γὰρ ἂν αὐτοὺς οὕτως οὐ μόνον τοῖς ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ 205
τοῖς θεοῖς διδόναι δίκην. Ἀνδοκίδης δὲ τοσοῦτον καταπε-
φρόνηκε τῶν θεῶν καὶ ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν, ὥστε πρὶν 206
μᾶλλον ἢ ἧττον ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας ἐν τῇ πόλει
προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, [1] καὶ πεποιηκὼς ἃ οὗτος πεποίηκε περὶ
τοὺς θεούς· καὶ ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν, φάσκων τὸν
Ἀρίστιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν αὑτοῦ πατρῷον. 207

[1] καὶ οὗτος πεποιηκὼς ἃ πεποίηκε A.

deo latæ sint, eo sunt religiosius observandæ, ne forte fiat, id quod in re incerta facile fieri potest, ut illas leges violando, non humanam auctoritatem, sed divinam violes. Reisk.

Ἡγεῖσθαι] Subaudi ἔφη. obliqua est oratio, apta ex illo superiori φασὶ τὸν Περικλέα. *se enim existimare* (ita nempe ferunt Periclem tum affirmasse). Reisk. Auger.

Αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀσεβοῦντας εἰς τοὺς θεούς. Reisk. Auger.

Οὕτως] Si nempe nos, prout ipse nobis auctor factus sit, non e civili tantum jure, sed etiam e divino impios puniamus. Reisk.

Ὧν ἐκείνοις δεῖ τιμωρεῖν] Recte. τιμωρεῖν ἐκείνοις est *eorum causa ulcisci* vel *pœnam sumere*. Sæpe ita loquitur tum Noster, tum alii. Vide Orat. XIII. ad finem: et Antiphonta initio Orat I. Subintellige αὐτῶν ante ὧν. Vult *Religiones.* Mox, μᾶλλον ἢ ἧττον: nisi hæc delenda sint, nescio quid de illis fiet. Intelligo phrasin μᾶλλον ἢ οὐχ ἧττον: sed quomodo ea huc applicari possit, non video: et tamen Atticismus forte aliquis his subest: in præsens igitur ἐπέχω. Sequentia vero ita distingue: πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἔλαχεν Ἀνδοκίδης, καὶ πεποιηκὼς ἃ οὗτος πεποίηκε περὶ τοὺς θεοὺς καὶ (ἵνα μᾶλλον πρόσχητε τὸν νοῦν) φάσκων τὸν Ἀρίστιππον ἀσεβεῖν περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πατρῷον· ὁ δὲ Ἀρίστιππος (non Ἄρχιππος) ἠντιδίκει, etc. Spiritus et Indignationis hæc plena sunt, præsertim istud ἔλαχεν Ἀνδοκίδης: quæ ultima vox cum emphasi pronuntianda est: quale istud Senecæ, *Medea fugiam?* vel hoc Servatoris nostri Marc. XIV. Σίμων καθεύδεις; Tune, Simon, idem iste, qui de zelo tuo tot ac tanta modo prædicavisti, Tune dormis? Vocem vero ἠντιδίκει adde iis, quæ viri docti de hac voce dixerunt ad Pollucis VIII. 5. segm. 23. Markland. Idem est, ac si dixisset: καὶ τούτων (scil. καταπεφρόνηκεν), *itemque eos contempsit*, οὓς δεῖ ἐκείνοις τιμωρεῖν, *quos oportet factas diis injurias in auctoribus exsequi.* Reisk. Ὧν resolve in τούτων οὕς. τούτων i. e. τῶν ἀνθρώπων, ἐκείνοις np. τοῖς θεοῖς. Auger.

Πρὶν μᾶλλον] Quid facias cum hac colluvie τῶν ἀκλίτων? πρὶν μᾶλλον ἢ ἧττον. Glossematica puto vel e cujusdam ἀκριβολογοῦντος manu profecta, quali vitiligine hæc oratio potissimum laborat. Hujusmodi credo aliquando exstitisse scripturam: ὥστε πρὶν ἢ ἐπιδεδημηκέναι δέκα ἡμέρας. [Dici enim potuit, ἧττον ἢ δέκα ἡμέρας. Ut nos utroque modo: *Before he had been ten days at home*, vel, *He had not been ten days at home.* Sed cum prior locutio πρὶν, magis proba visa fuerit, annotavit aliquis in margine μᾶλλον ἢ ἧττον. *In Edit. min.*] Ingeniosus deinde Aristarchulus Lysiæ phrasin suo calculo commendans, rectius dici fatetur πρὶν ἢ δέκα ἡμέρας, quam ἧττον (μᾶλλον ἢ ἧττον) ἢ δέκα ἡμέρας. Mox sordes in textu. Taylor. Miror utique Marklandum in re tam plana atque obvia tricari. Ecquis non intelligit *decem plus minus dies.* quamquam utique malim hæc vocabula μᾶλλον ἢ ἧττον non eo loco, quem nunc tenent, sed post δέκα legi. Reisk. Gallice, *plus ou moins.* Hæc tria verba velim cum Reiskio transponi post δέκα. Auger.

Ἀνδοκίδης] Post Ἀνδοκίδης addendum videtur ὤν. Reisk.

Καὶ πεποιηκὼς ἃ οὗτος] Primum et postremum vocabulum abesse mallem. aberunt utique sine damno sententiæ. Idem.

Φάσκων] Hoc participium suspensum hæret, sed hujus affectatæ inordinationis multa occurrunt exempla apud antiquos oratores. Itaque accipe phrasin quasi legeretur ἔφασκε. Auger.

Ἀρίστιππον] Primum in hoc loco notanda est diversitas nominis, et primo loco pro Ἀρίστιππον legendum est Ἄρχιππον, vel secundo pro Ἄρχιππος Ἀρίστιππος. Deinde notandum est Andocidem movisse litem de Herma sive statua Mercurii quasi sua et a suis majoribus posita: At contra Æschines et Plutarchus in Ando-

ὁ δὲ [1] Ἄρχιππος ἠντιδίκει, ἦ μὴν τὸν Ἑρμῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι, καὶ μηδὲν παθεῖν ὧνπερ οἱ ἄλλοι Ἑρμαῖ· ὅμως μέντοι ἵνα μὴ ὑπὸ τούτου τοιούτου ὄντος πρᾶγμα [2] ἔχοι, δοὺς ἀργύριον ἀπηλλάγη. καίτοι ὁπότε οὗτος παρ' ἑτέρου ἠξίωσε δίκην ἀσεβείας λαβεῖν, ἦπου ἑτέρους γε παρὰ τούτου λαβεῖν δίκαιον καὶ εὐσεβές ἐστιν.

δ'. Ἀλλὰ λέξει δεινὸν εἶναι, εἰ ὁ μὲν μηνυτὴς τὰ ἔσχατα πείσεται, οἱ δὲ μηνυθέντες τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι. καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσηται,
208 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. τοὺς μὲν οὖν ἄλλους οἱ ἐπιτάξαντες καταδέξασθαι ἀδικοῦσι, καὶ τοῦ αὐτοῦ
209 ἀσεβήματος αἴτιοι εἰσίν· εἰ δ' ὑμεῖς [3] αὐτοκράτορες ἦτε, καὶ

[1] Ἀρίστιππος, et mox ἢ A. [2] ἔχῃ T. R. A.
[3] αὐτοκράτορες, αὐτοὶ ἐστὲ οἱ ἀφ. τ. τ. τ. θεῶν, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' οὐχ οὗτοι A.

cid. aiunt eam statuam non fuisse majorum Andocidis ἀνάθημα, sed Ægeidis tribus, sed eo, quod erat sita in vicinia domus Andocidis, sic vocatam fuisse. Adde et forte eo, quod in jus vocaverat Archippum sive Aristippum propter hujus statuæ mutilationem, ideo magis vocata est Andocidis Hermas. Sed mirum mihi videtur hoc loco Lysiam non notavisse hominis vanitatem, si ea statua non fuit majorum suorum donarium, ut volunt Æschines et Plutarchus. Forte id ignorabat, et sequebatur communem errorem. Palmer. Pro Ἀρίστιππον mavult etiam Ἄρχιππον Schottus. Taylor. Contius Ἀρίστιππος. Deinde pro ἢ μὴν legit ἦ μὴν, quod solum probum est, et omisi in textum inducere. Auger.

Αὐτοῦ] Lege αὑτοῦ, Andocidis sc. non Archippi. Taylor.

Καίτοι οὐχ] Istud καίτοι debuit esse καὶ, ut procedat sententia, quæ aliter procedere nolit. Idem. Nullus dubito hic parum quid deesse, forsitan in hanc sententiam: καίτοι πῶς οὐχὶ δεινὸν, εἰ οὐ μόνον οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογ. *atqui, qui fieri possit, ut minus indignum sit, si non solummodo pro se nil afferat, quo excusetur, sed etiam præterea alios incuset.* Reisk.

Τοὺς μὲν οὖν ἄλλους κ. τ. λ.] Merito questus est Schottus de hujus loci obscuritate, cum historiam non intellexit, unde elucescere possit. Vidit quoque depravatum esse, sed eadem causa, restituere non sustinuit. Inclinata fortuna Atheniensium, fractisque viribus, placuit τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσασθαι, ut plenus est in ea re Andocides. Ἐπιτέτακται domum καταδέξασθαι. Atque hæc omnia non per religionem, sed duram temporis necessitatem, rebus omnibus retro lapsis, et excussis e manibus populi imperii habenis. Sic ergo mecum: Εἰ δ' ὑμεῖς μὴ αὐτοκράτορες ἦτε, οὐκ ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' αὐτοὶ αἴτιοι ἔσονται. Vos deorum religiones non violastis, sed qui vos in eam necessitatem conjecere, αὐτοὶ αἴτιοι. Taylor.

Ἄλλους] *Alios*, præter Andocidem, sacrilegii item reos factos. Reisk.

Καταδέξασθαι] Non intelligo. nisi forte scripserit, κακὰ πράξασθαι vel καταπράξασθαι. vide sequentia. Sensum loci exprimit Philonis istud de Leg. Special. p. 519. διαφέρει γὰρ τοῦ ἀδικεῖν οὐδὲν τὸ συνεπιγράφεσθαι ἀδικοῦντι. Nihil deesse videtur ante verba τοὺς μὲν οὖν, etc. Markland. *Recipere in civitatem*, ab exsilio revocatos, aut exsilii pœna iis remissa. Sententia hæc est: qui vobis imperarunt, ut alios quospiam ob crimina nescio quæ exsilio mulctatos revocaretis, idque ab invitis vobis et necessitati cedere coactis impetrarunt, hi culpam eam sibi contraxerunt, non vos vobis contraxistis. Videtur Lacedæmonios notare, aut Athenienses tyrannidis et Lacedæmoniorum studiosos. Reisk.

Τοῦ αὐτοῦ ἀσεβήματος] Quo scil. illi ipsi sacrilegi teneentur, qui, cum a vobis expulsi patria fuissent, nunc a Lacedæmoniis per vim reducti sunt. Idem.

Ἦτε καὶ] Ἐστὲ καί. Cont. Videor mihi in his duobus vocabulis vestigia unius ὄντες cernere. H et N modis inter se simillimis exarantur in libris, et ς atque sigla καὶ repræsentans pariter inter se sunt tam similes, ut discerni sæpe nequeant. unde

ἐστὲ οἱ ἀφελόντες τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν, ἀλλ' οὗτοι αἴ- 210
τιοι ἔσονται. ὑμεῖς οὖν μὴ βούλεσθε εἰς ὑμᾶς τὴν αἰτίαν
ταύτην περιτρέψαι, ἐξὸν τὸν ἀδικοῦντα κολάσασιν ἀπηλ-
λάχθαι. ἔπειτα δ' ἐκεῖνοι μὲν ἀρνοῦνται τὰ μεμηνυμένα,
οὗτος δὲ ὁμολογεῖ ποιῆσαι. καίτοι καὶ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐν 211
τῷ σεμνοτάτῳ καὶ δικαιοτάτῳ δικαστηρίῳ, ὁμολογῶν μὲν
ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, καὶ
[1] πολλοὶ οὐδ' ἔδοξαν ἀδικεῖν. οὔκουν ὁμοίαν χρὴ γνώμην 212

[1] πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικεῖν T. R. πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξάν ἀδικεῖν A.

constat, quam facile ex ΟΝΤΕΣ exsistere potuerit ΗΤΕ καὶ. Hoc sic sumto, locus ita erit leg. εἰ δὲ ὑμεῖς, αὐτοκράτορες ὄντες, αὐτοί ἐστε οἱ ἀφελόντες etc. (nisi potius legi mavolemus ἀνέλοντες. quod ni rectius est, est certe usitatius) *sin autem vos, qui* (vel *cum*, vel *licet*) *juris vestri spontisque vestræ sitis* (et a nemine cogamini), *tollatis deorum vindicias ipsi*, ὑμεῖς αὐτοὶ, ἀλλ' οὐχ οὗτοι αἴτιοι ἔσονται, *vos eritis ipsi piaculi rei, non autem illi.* (Lacedæmonii puta, aut sacrilegi, quos recipere mœniis vestris inviti coacti fuistis.) τιμωρίαι θεῶν sunt, cum leges pœnas in sacrilegos sancientes, tum judicia, quæ super ejusmodi causis sacrilegii habentur, pœnæ denique ipsæ, quæ sontibus infliguntur. Hæc enim tria cum exercentur, vindicta pro diis contemtis atque violatis ab eorum læsoribus repetitur. Possit quoque sententia eadem manente pro τιμωρίας legi τιμάς. Verumtamen ego equidem causæ nil video, cur eo confugiatur. Reisk.

Τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν] Ferri forte potest: ut τὰς τιμωρίας τῶν θεῶν sint *pœnas, quæ deorum causa exiguntur.* mallem tamen τῶν ἀθεῶν, *atheorum*, impiorum. Quæ sequuntur, ἀλλ' οὗτοι etc. artificiosa sunt. Dicere voluit: *Si pœnarum arbitrium penes Vos esset* (*et quidem est*) *impiis non punitis, Vos sontes eritis*: sed a *Directo* orationem convertit, offensionis vitandæ causa, et pro ὑμεῖς αἴτιοι ἔσεσθε ponit οὗτοι αἴτιοι ἔσονται. ἀλλ' enim ornatui tantum inservit, ut sæpe. Pari omnino artificio Paulus ad Festum, Actor. XXV. 11. εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγοροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐτοῖς χαρίσασθαι. non dicit, *Tu* non potes, (vel debes) sed, *Nemo* potest. alterum enim liberioris fuisset compellationis. Demetrius περὶ Ἑρμ. Segm. 311. et seqq. pulcre agit de hac λέξει ἐσχηματισμένῃ: et utilitatem ejus notat Tiberius Rhetor in Schemate Καθόλου. Græca Lysiæ distinguenda sunt, quemadmodum in Latinis factum vides. Ad sensum hujus loci illustrandum, non possum non exscribere alterum suavissimi et acutissimi oratoris Lycurgi, κατὰ Λεωκράτ. p. 168. Τὰ γὰρ ἀδικήματα, ἕως μὲν ἂν ᾖ ἄκριτα, παρὰ τοῖς πράξασίν ἐστιν· ἐπειδὰν δὲ κρίσις γένηται, παρὰ τοῖς μὴ δικαίως ἐπεξελθοῦσιν. Markland.

Ἐκεῖνοι] Illi reliqui sacrilegii item rei, quos jussu Lacedæmoniorum denuo urbe vestra recepistis. Reisk.

Ὁμολογεῖ] Stropha hæc est sophistica, oratore honesto indigna. In illa quidem, quæ hodie superest, Andocidis defensione sui hac in causa sacrorum violatorum tantum abest, ut Andocides sacrilegii se reum fateatur, ut potius crimen hoc modis omnibus infitietur atque a se amoliatur. Idem.

Πολλοὺς οὐδὲ δόξαν ἀδικ.] Καὶ πολλοῖς οὐδὲ δόξας ἀδικεῖν. Cont. Pro πολλοὺς habent πολλοῦ Codd. Steph. et Coisl. πολλοῖς reponit Scal. Videtur tamen Schottus veram pene sententiam deprehendisse: Ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ καὶ οὐκ ἐλέγχεται, ὥςτε δόξαι ἀδικεῖν, ἀποψηφίσεται. At quales, O Musæ, circuitiones! Pressius sic et verbis pene consentientibus: Ὁμολογῶν μὲν ἀδικεῖν ἀποθνήσκει, ἐὰν δὲ ἀμφισβητῇ, ἐλέγχεται, *argumentis* sc. *et probationibus res agitur* (Hesych. Ἐλέγξει. βασανίσει. Aristoph Lysistra. 485. Ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πιθοῦ, καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους· Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα μεθέντας), καὶ ἀπολύεται οὐδὲν δόξας ἀδικεῖν, [ut vertimus: vel καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. *In Edit. min.*] Taylor. Lego: καὶ πολλοὶ οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. id est, multi, licet accusati fuerint, tamen factum *negantes*, re in judicium delata, absoluti fuerunt sententia Judicum, pronuntiantium, *Videntur non deliquisse.* At in hac causa, inquit, longe aliter se res habet. Andocides enim *fatetur* se fecisse. confessionis vero mulcta Legibus statuta, est *Mors.* Alludit ad Formulam sententiæ Absolutoriæ in istis οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. Orat. XX. οἱ δὲ ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγόρους, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν, id

ἔχειν περί τε τῶν ἀρνουμένων καὶ περὶ τῶν ὁμολογουμένων.
Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα τρώσῃ,
κεφαλὴν ἢ πρόσωπον ἢ χεῖρας ἢ πόδας, αὐτὸς μὲν κατὰ
τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου πάγου φεύξεται τὴν τοῦ ἀδικη-
θέντος πόλιν, [1] ἢ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ [2] ἐὰν κατίῃ,
213 ἐνδειχθεὶς θανάτῳ ζημιωθήσεται· ἐὰν δέ τις τὰ αὐτὰ ταῦτα
ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ᾽ αὐτῶν κωλύσετε
τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν, ἢ εἰσιόντα οὐ τιμωρήσεσθε. καὶ μὲν
δὴ τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν ἐστιν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ᾽
ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν
Ἑλλήνων πολλοὺς διὰ τὰ ἐνθάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ᾽
αὐτοῖς [3] ἱερῶν ἐξείργειν. ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες περὶ
ἐλάττονος ποιεῖσθε τὰ παρ᾽ ὑμῖν νόμιμα, ἢ ἕτεροι τὰ
214 ὑμέτερα. Τοσούτῳ δ᾽ οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέ-

[1] ἤγουν A. [2] ἐὰν μὲν κατίῃ T. R. ἐὰν μὴν κατίῃ A. [3] ἱερῶν τῶν ὑμετέρων τινὰς ἐξείργειν A.

est, *absoluti fuerunt*. Enormiter hoc loco agit Schottus. MARKLAND. Nescio, an sic dederit Lysias: καὶ πολλοὺς ἤδη ἀφῆκαν (scil. οἱ δικασταὶ, vel οἱ ἐκ τοῦ Ἀρείου πάγου βουλευταὶ) οὐδὲν δόξαντας ἀδικεῖν. *multosque absolverunt* (Areopagitæ), *qui viderentur nihil deliquisse*. REISK.

Οὔκουν ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν] "Sensus postulat (inquit Valckenaerius) οὔκουν ὑμᾶς ὁμοίαν χρὴ γνώμην ἔχειν, scilicet quam Areopagitæ." SLUITER.

Ὁμολογουμένων] Imo vero ὁμολογούντων. REISK.

Κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἐξ Ἀρείου φεύξεται] Primum inserenda vox πάγου post Ἀρείου. Deinde, e regione horum verborum videtur studiosus aliquis in margine apposuisse ista, ἢ τραύματος ἐκ προνοίας: quia scilicet noverat Areopagitas judicasse de *Vulneribus ex industria illatis*. Proprie vero ἐνδειχθείς. vide Harpocrat. v. Ἔνδειξις, et Pollucem VIII. 6. segm. 49. et Nostrum infra, δὶς ἐν τῷ αὐτῷ ἐνδέδεικται. MARKLAND.

Ἢ τραύματος ἐκ προνοίας] Ecce tibi iterum τὸν ἀπὸ μηχανῆς. Procul dubio ad illustrandum, quales essent leges, quas modo laudavit, Areopagiticæ, margini allevit homo catus, ἤγουν τραύματος ἐκ προνοίας. In MSS. non longe absimilia sunt ἢ et ἤγουν, immo omnibus præter oculatissimos eadem. TAYLOR. Ego arbitror ἢ delendum esse, ut natum e similitudine cum N ultima litera proximi vocabuli πόλιν. quo admisso ad τραύματος subaudietur ἕνεκα. Sin autem hæc litera η omnino servanda sit, leg. erit: τῇ τραύματος, subaudi προφάσει aut καταδίκῃ, *per legem vulneris præmeditati*, aut *sub eo titulo*. REISK. Contius legit: ἢ τραύματος ἐκ προνοίας ἐνδειχθεὶς, θανάτῳ etc. recidendo καὶ ἐὰν μὲν κατίῃ. Sub. ἕνεκα. AUGER.

Μὲν κατίῃ] Dele istud μὲν, quod hic locum non habet ullum. Neque enim huic commati ἀνταποδίδοται vicinum istud ἐὰν δέ τις, sed superioribus, ἂν μέν τις ἀνδρὸς σῶμα. Non leve est aliquando neque minimæ gratiæ sententiam in proprias sedes dispertiri. TAYLOR.

Οὐδ᾽] Pro οὐδ᾽ malim οὐκ. IDEM.

Αὐτῶν] Lege αὐτὸν κωλύσετε. Mox pone Notam Interrog. post τὰ ὑμέτερα. MARKLAND. Videtur αὐτῶν bene habere, cohæret οὐδὲ cum ἐπιβαίνειν. *ne ipsa quidem limina calcare, nedum in fana ipsa ingredi.* ἐπιβαίνειν τῶν ἱερῶν idem videtur esse, atque ἐπιβαίνειν τῶν οὐδῶν τῶν ἱερῶν. REISK.

Καὶ μὲν δὴ] Idem est in Lysiaca dictione, atque καίτοι, aut καὶ μέντοι. *atqui.* IDEM.

Πολλοὺς] Aut post hoc vocabulum, aut post ἀσεβήματα proximum deesse videtur τινὰς, aut τῶν ὑμετέρων τινὰς, ἐνθένδε ἐκπεσόντας. *a Græcorum haud paucis nostratium quosdam propter impietates commissas hinc ejectos suis quoque fanis exclusos fuisse.* Aut certe αὐτὸν excidit, *multos Græcorum aiunt Andocidi aditu fanorum suorum interdixisse.* IDEM.

Ποιεῖσθε] ποιήσεσθε. CONT.

Τὰ ὑμέτερα] Melius interrogasset increpanti similis. TAYLOR.

στερος γεγένηται· ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ αὑτοῦ πόλει. ὀργίζεσθαι οὖν χρὴ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα τὰ ἱερά· τὸ μὲν γὰρ ὥςπερ ἀλλότριόν ἐστιν ἁμάρτημα, τὸ δ᾽ οἰκεῖον. καὶ μὴ οὓς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζητεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου
105. 1 δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μὴ, δόξετε τοῖς Ἕλλησι κομπάζειν μᾶλλον ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι. ἐπεδείξατο δὲ καὶ τοῖς Ἕλλησιν ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει. οὐ γὰρ ὡς δεδιὼς τὰ πεποιημένα, ἀλλ᾽ ὡς θαῤῥῶν, ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν,

Αὐτοῖς ἀδικ.] M. ἀστοῖς ἀδικ. H. STEPHAN.

Περὶ ταῦτα τὰ ἱερὰ] Ad hæc verba notarat Valckenaerius: "Cur ista sacra? τὰ ἱερὰ adjectum ab alio ex superioribus: Lysias scripserat tantum περὶ ταῦτα, nempe περὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰς ἑορτὰς (v. 2.) ἠσέβει." SLUITER.

Ἐπικηρύττοντες etc.] Proprie. Ammonius: ἐπικηρύξαι δὲ, τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι, καὶ ἀνάγοντι (l. ἢ ἀνάγοντι), καὶ (l. ἢ) ἀποκτείναντί τινα τῶν δικασθέντων, l. τῶν καταδικασθέντων. Confer hunc Lysiæ locum cum verbis Ammonii. Vide et Harpocr. voce Ἐπικεκηρυχέναι. Huic mori alludit Pollux IV. 12. Segm. 93. in phrasi ἐπικηρύττειν χρήματά τινι. *alicui pecuniam per præconem promittere.* MARKLAND.

Ἐπεδείξατο δὲ καὶ] Cohærent hæc cum illis paulo ante præmissis: οὗτος δὲ ἔργῳ ἠσέβει. quasi dixisset: Andocides non solum rebus ipsis impium se gessit, sacrilegium committendo, neque satis habuit scelere se obstrinxisse, verum etiam in eo gloriatus est, et quasi ostentavit ad Græcos, se numen deorum nullum putare. REISK.

Τὰ πεποιημένα] Id est, τὰ ἐπίχειρα τῶν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ πεποιημένων. IDEM.

Ἔπλει] Edit. pr. ἐπήδα. Novi quibus placebat ἐπέρα, ut passim Thucyd. περαιοῦσθαι. Vide σχ. 1. Thucyd. 26. Περαιούμενοι, πλέοντες. Coisl. ἐπίδει. Sed lectio Stephanica longe est anteferenda. Andoc. p. 18. 4. ed. Steph. Τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος ὥρᾳ πλεῖν τὴν θάλατταν; TAYLOR. Lectio hæc, ἔπλει, a Stephano profecta est; speciosa utique, haud enim infitiabor, in qua etiam acquiescerem, si sine Aldina foret, in qua prostat ἐπήδα. Videor mihi in hac lectione ἐπείρα cernere. πειρᾶν τὴν θάλατταν idem est atque τοὺς τὴν θάλατταν ἐργαζομένους πειρᾶν. piraticam exercere in navicularios et mercatores mare arantes, nave comparata, cujus ipse dominus esset. REISK.

Ἔπλει] Hemsterhusius ad Hesychium p. 94. e lectione Aldina ἐπήδα efformabat ἐπηλᾶτο, lectionem Stephani ἔπλει languidam vocans. At vero, pace viri summi, notabat Valckenaerius πλεῖν τὴν θάλατταν similiter esse in Oratione Andocidea, idque bene etiam vidisse Taylorum, et in Cod. Coislin. esse ἐπίδει, litera tantum superflua. Deinde ἐπηλᾶτο, *cum ærumnis vagatus est*, infracturum fuisse argumentum Oratoris, — si a Diis impius ille mari fuisset vexatus. Porro dici quidem p. 275. 6. ἀλώμενος διάγει: sed ἐπαλᾶσθαι prorsus esse Homericum: Homereis autem Lysiam non tantum abstinere, sed adhibere e medio duntaxat usu petita. Πλεῖν τὴν θάλατταν locutio est aliis etiam Oratoribus Atticis frequentata. Vid. Isocratem de Pace p. 163. B. Demosthenem Phil. I. p. 49. 24. ed. R. in Apat. p. 893. 27. Conf. Aristidem p. 209. F. Jam subjungit: ὁ δὲ θεὸς ὑπῆγεν αὐτὸν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει δῴη δίκην. Hanc lectionem jam sollicitavit Marklandus, ejus loco reponens ἐπὶ τιμῆς προφάσει, ingeniose quidem, ut solet, non item, ut opinor, vere. Reiskius non audet lectionem sollicitare, quoniam non satis intelligit. Mihi facilis videtur emendatio ἐπὶ τῇ ἐμῇ φάσει: *Deus ipsum periculis eripuit, ut, ad locum reversus, ubi peccata ista commisit, per meam accusationem pœnas lueret.* Φάσις peculiariter quidem dicitur *delatio eorum, qui erga vectigalia et reditus publicos peccarint, Sycophantarum, et Tu-*

ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα [1] ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει
216 δῴη δίκην. ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν καὶ δώσειν δίκην· θαυμά-
σιον δὲ [2] οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο. οὔτε γὰρ ὁ θεὸς παραχρῆμα
217 κολάζει, ἀλλ' αὕτη μέν ἐστιν ἀνθρωπίνη δίκη. πολλαχόθεν
δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν καὶ ἑτέρους ἠσεβηκότας
χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων διὰ τὰ τῶν

[1] ἐπὶ τιμῆς προφάσει A.
[2] οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο R. οὐδέν ἐστιν ἂν τοῦτ' οὔπω ἐγένετο A.

torum mala fide gerentium. Sed universe etiam omnem *accusationem* notat: vid. Pollux l. VIII. s. 48. ibique Jungermannus, Budæus Comment. L. Gr. p. m. 182, φάσις δὲ, ait Suidas, καὶ μήνυσις, ἀγγελία (leg. εἰσαγγελία, ΕΙΣ absorptum est a præcedenti syllaba ΣΙΣ). et φαίνειν crebro *accusare* vel συκοφαντεῖν notat apud Aristophanem; v. g. Acharn. v. 541. 819. seqq. 908. 912. item apud Oratores. Similis est Lycurgi locus in Leocr. p. 159. v. 14. ἐπεί γε τὸ ἐλθεῖν τοῦτον, οἶμαι θεῶν τινὰ αὐτὸν ἐπ' αὐτὴν ἀγαγεῖν τὴν τιμωρίαν, ἵν' ἐπειδὴ τὸν εὐκλεᾶ κίνδυνον ἔφυγε, τοῦ ἀκλεοῦς καὶ ἀδόξου θανάτου τύχῃ, καὶ οὓς προὔδωκε, τούτοις ὑποχείριον αὑτὸν καταστήσειεν. SLUITER.

Ὑπῆγεν] Θεοί σε ποιήσαντα ἀνόσια νόμῳ δικαίῳ χρεώμενοι ὑπήγαγον εἰς χέρας τὰς ἐμάς. Herodot. Uran. 106. V. Hesych. in Ὑπηγάγετο. TAYLOR. Verbum ὑπάγειν in hac re proprium est. subauditur τῷ δικαστηρίῳ, aut τῇ κολάσει. REISK.

Ἐπὶ τῇ ἐμῇ] Lege ἐπὶ τιμῆς προφάσει, δῴη δίκην. Confirmat ipse Andocides Orat. de Reditu suo, p. 21. ed. Steph. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε, προθυμίας τε εἵνεκα, καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. Hanc sententiam mutuatus est Lycurgus p. 159. Ad istud vero, quod de navigatione ejus Accusatores hic dicunt, sollerter respondet Orat. de Myster. p. 17, 18. Porro, ἀφικόμενος εἰς τὰ ἁμαρτήματα, idem videtur exprimere, quod εἰς τοὺς ἠδικημένους ἀφικέσθαι, infra. [Marklandum usque adhuc pæne exscribit Taylorus in Edit. min.] Si cui locutio insolentior videatur, verba aliter forte componi possunt, nempe, δῴη δίκην εἰς τὰ ἁμαρτήματα· quod idem erit ac τῶν ἁμαρτημάτων, ut Orat. in Diogit. ἐπιτρόπῳ εἰς τοὺς παῖδας, pro τῶν παίδων. sic et ἄξια εἰς μυρίας δραχμὰς, Demosth. Orat. I. in Aphobum: quod usitatius dicitur μυρίων δραχμῶν. Si hoc verum sit, ponenda est minima distinctio post ἀφικόμενος. Ultimum vero δίκην delendum puto: ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτὸν, καὶ δώσειν· non δώσειν δίκην. MARKLAND. Non satis tenemus omnia ad hanc causam spectantia. quare non ausim lectionem hanc sollicitare, quæ possit hoc significare, per occasionem mei, me litem adversus Andocidem instruente, cujus causa necesse illi fuit huc reverti. Nescimus, qui actor fuerit. (Nam Lysias certe non fuit, tametsi actori calamum suum venalem præstitit.) neque magis novimus, quam ille causam Andocidi redeundi dederit. Dictio εἰς τὰ ἁμαρτήματα ἀφικνεῖσθαι significare videtur, venire in loca delicti commissi, ubi supersunt adhuc res vel homines, in quibus scelus commissum fuit, supersunt item testes, ut infitiationi locus nullus sit. REISK.

Θαυμάσιον] Immo, inquit Valckenaerius, θαυμαστόν. SLUITER.

Οὐδὲν, ἂν μὴ γένοιτο] Sic dedi de meo, vulgatæ pro tertia voce dant μοι. Sæpissime in libris Mstis excusisque η et οι inter se permutantur. *Verum tamen ne id quidem mirandum fuerit, si id minus fiat.* h. e. si Andocides diis scelerum pœnas nullas det; aut, si hoc e judicio absolutus excedat. malim tamen legi: ἂν μὴ εὐθὺς γένοιτο. *si hoc* (ut nempe pœnas det) *non statim fiat.* REISK.

Οὔτε] Imo vero οὐδέ. *nam ne deus quidem in continenti punit.* IDEM.

Δίκη] Post voc. δίκη deesse videtur hæc sententia: τῆς δὲ θείας οὐδεὶς κρείττων, aut τὴν δὲ θείαν οὐδείς πω διαπέφευγεν. nil mirer, ait, si Andocides hoc e judicio effugiat. humanum hoc est judicium, in quo sedent homines, errori obnoxii, falli faciles. divinum autem judicium nemo unquam effugit. IDEM.

Εἰκάζειν] Subaudi ὅτι τοῦθ' ὃ λέγω, ἀληθές ἐστι, vel γενήσεται. causæ mihi multæ sunt, multaque argumenta suspicandi aut colligendi hoc, quod aio, verum, aut sic eventurum esse, ut scil. Andocides, si non statim, certo certius tamen olim aliquando pœnas det sacrilegii. IDEM.

Χρόνῳ δεδωκότας δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων, διὰ τὰ τῶν προγόνων ἁμαρτήματα] Notatu digna sunt hæc propter eorum similitudinem cum secundo Decalogi præcepto. Liceat hic quoque locum exscribere optimi Lycurgi, p. 157. τοὺς δὲ Θεοὺς οὔτ' ἂν

προγόνων ἁμαρτήματα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέῃ πολλὰ καὶ κινδύνους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικοῦσιν, ὥστε πολλοὺς ἤδη ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας τῶν κακῶν ἀπηλλάχθαι. 218 ὁ δὲ θεὸς τέλος [1] τούτων λυμηνάμενος τῷ βίῳ θάνατον ἐπέθηκε. Σκέψασθε δὲ καὶ αὐτοῦ Ἀνδοκίδου τὸν βίον, ἀφ᾽ οὗ ἠσέβηκε, [2] καὶ εἴ τις τοιοῦτος ἕτερός ἐστιν. Ἀνδοκίδης γὰρ ἐπειδὴ ἥμαρτεν, ἐξ ἐπιβολῆς εἰσαχθεὶς εἰς 219

[1] τούτῳ T. [2] καὶ om. A.

ἐπιορκήσας τις λάθοι, οὔτ᾽ ἂν ἐκφύγοι τὴν ἀπ᾽ αὐτῶν τιμωρίαν· ἀλλ᾽ εἰ μὴ αὐτὸς, οἱ παῖδές γε, καὶ τὸ γένος ἅπαν τὸ τοῦ ἐπιορκήσαντος μεγάλοις ἀτυχήμασι περιπίπτει. MARKLAND.

Τριετήσαντας] Lege τελευτήσαντας. et ita Schottus. Quæ sequuntur ita forte legenda et distinguenda: ἀπηλλάχθαι, οὐδὲ Θεὸς τέλος, τούτῳ λυμηνάμενος τῷ βίῳ, θάνατον ἐπέθηκε. hoc sensu: multos sceleratos mori cupivisse: Deum vero nondum adeo cum illis in gratiam rediisse, ut hoc illis concesserit; etiamsi vitam eorum multis casibus interea infestaverit. Infra: μαρτυρίου ἐπ᾽ ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Cl. Editor legit: ἢ ἀργυρίου, ἐπ᾽ ἐλπίδι etc. quod verissimum puto. IDEM.

Τέλος] Imo vero οὐδὲ τέλος. deus ne morte quidem imponit horum vitæ finem, a se miseris modis cruciatuum exagitatæ; sed ad Orcum eos demittit, ibi quoque, et adhuc atrocius cruciandos. REISK.

Τούτῳ] Τούτους. SCHOTT. Τούτων. SCAL. Recepta tamen lectio bene se habere potest. TAYLOR. Conjecturam Scaligeri nullus dubitavi in texto exhibere, pro lectione vulgatarum τούτῳ. REISK.

Σκέψασθε] Demonstratum it, Andocidem, etiamsi fortuito fiat, ut hoc judicio absolvatur, ea tamen vita, quam agat et adhuc egisset, tam miseram, ut alia nulla esse possit miserior, satis jam superque pœnarum diis dare atque dedisse. IDEM.

Καὶ] Delendum videtur, ut natum e fine vocabuli proximi πεποίηκε. IDEM.

Εἴ τις τοιοῦτος] *Adeste animis, dum Andocidis vitam percurram, et statuite,* utrum ea sit nec ne, *qualem facinorosorum esse nuper descripsi.* Σκέψασθε — εἴτε τοιοῦτος ἢ ἕτερός ἐστιν. Plato de Legg. l. 1. Πρὶν διδάξαι ἱκανῶς ἢ μαθεῖν, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει. Vulgata certe lectio est omnium maxime inficeta. Εἴ τις τοιοῦτος ἕτερος. Immo *Multorum.* Supra modo: Πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος εἰκάζειν, ὁρῶν καὶ ἑτέρους κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet hic locus. ἕτερος βίος idem est atque ἄλλου τινὸς τῶν πάντων ἀνθρώπων βίος. *considerate, num quæ alia vita cujusquam sit, perinde misera, atque hujus Andocidis est.* E miseria vitæ, qua conflictetur Andocides, colligit actor, eum diis invisum, eoque sontem esse. deos enim insontes non odisse. REISK.

Ἐξ ἐπιβουλῆς] Sic vulg. Τοξότης, credo, aut e Δημοσίων collegio nonnullus solus in solo angiportu *fallacias* struxit, et hominem *necopinantem,* in jus rapit! Quotus lector hanc impuritatem ἀναγκοφαγεῖ? Medela enim non nisi ex medio Atticorum foro eruenda. Ἐπιβολὴ erat mulcta peculiariter dicta, ἡ ὁριζομένη ζημία, quam re ad judices nondum delata, vel *Senatui Areopagitico,* vel *Quingentorum* (idque maxime in Actionibus εἰσαγγελίας, quali nempe tenebatur Andocides, uti constat ex Plutarch. in vita, et ex ejus oratione adversaria), vel aliquando soli *Magistratui* imponendi jus competebat. Explicat quodammodo Pollux VIII. 6. Ἐάν τις περὶ ὧν οὐκ εἰσὶ νόμοι ἀδικῶν ἁλίσκεται, ἢ ἄρχων ἢ ῥήτωρ εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγγελίας δίδοται κατ᾽ αὐτοῦ. κἂν μὲν μέτρια ἀδικεῖν δοκῇ, ἡ Βουλὴ ποιεῖται ζημίας ἐπιβολὴν, ἂν δὲ μείζω, παραδίδωσι δικαστηρίῳ. Lego locum emendatius, quam legi solet. Æsch. π. παραπρεσβ. p. 40. Edit. Steph. Πρότερον δ᾽ ὑπέμεινας τὴν ἐπιβολὴν τῆς βουλῆς τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐδ᾽ ἐπεξιὼν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ κ. τ. λ. Ita enim pro ἐπιβουλὴν Steph. ex conjectura, Cod. item Manuscriptus, quo usus est Scaliger et Scholiastes ad locum. Usi sunt hoc jure, ut monui, *Magistratus.* N. c. Nicomach. pr. Ἐπιβαλλόντων δὲ τῶν Ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον, κ. τ. λ. *Archon* solus. Orphanorum, inquit Demosth. adv. Macartat. sub fin. ἐπιμελείσθω ὁ Ἄρχων, καὶ μὴ ἐάτω ὑβρίζειν, ἢ ποιεῖν τι παράνομον, κύριος δ᾽ ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος, ἐὰν δὲ μείζονος ζημίας δοκῇ ἄξιος εἶναι, προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα, καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος — εἰσαγαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. Usi sunt Πρόεδροι. Æsch. c. Timarch. p. 5. Edit. Steph. Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ — περὶ τοῦ εἰσφερομένου μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου.

τὸ δικαστήριον, ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ, εἰ μὴ
221 παραδοίη τὸν ἀκόλουθον· εὖ δ' ᾔδει οὐ δυνησόμενος παρα-
δοῦναι, ὃς διὰ τοῦτον καὶ τὰ τούτου ἁμαρτήματα ἀπέθανεν,
ἵνα μὴ μηνυτὴς γένοιτο. καίτοι πῶς οὐ θεῶν τις τὴν τού-
του γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι
222 ἢ ἀργυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ; ἐκ δ' οὖν τούτου τοῦ τι-
μήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἐνιαυτὸν, καὶ ἐμήνυσε δεδεμένος

(Cod. MS. ἢ χωρὶς περὶ ἑκάστου, F. μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου) ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ — ἢ ἕλκῃ τὸν ἐπιστάτην—κυριευέτωσαν οἱ Πρόεδροι μεχρὶ ν̄ δραχμῶν (h. e. juxta Demosthenem supra prolatum κύριοι sunto ἐπιβάλλειν κατὰ τὸ τέλος) ἐὰν δὲ πλέονος ἄξιός ἐστι ζημίας, ἐπιβάλλοντες μέχρι ν̄ δραχμῶν εἰσφερέτωσαν εἰς τὴν βουλήν. Usi sunt denique quotquot in ea civitate ad ullam reip. partem accessere. Ὡς τοίνυν καὶ τὴν τῶν τειχοποιῶν ἀρχὴν ἦρχεν — καὶ τὰ δημόσια γράμματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες, καὶ δικαστηρίων ἡγεμονίας ἐλάμβανε, τούτων — μάρτυρας παρέξομαι. Id. Æsch. c. Ctesiph. p. 57. In MSS. nimium confunduntur Ἐπιβολὴ et Ἐπιβουλή. Philo MS. Περὶ τῶν τοῦ δοκησισόφου Κάϊν ἐκγόνων. Ex Cod. Vatic. Ὡς μηδὲ κατὰ τὰς ἀκραιφνεῖς καὶ ἀσωμάτους τῆς διανοίας ἐπιβολὰς ψαύσασθαι δύνασθαι. Ut locum lecturus est doctissimus Editor. Atque hæc eo explicatius, quia nemo adhuc de iis explicate satis. Juvenem tamen φιλέλληνα non prius dimittam, quam ei ἀκροάσεως χάριν Xenophontem defæcatum præstitero. Hist. Græc. l. 1. p. 448. Edit. 1625. Ἀρχέδημος ὁ τοῦ δήμου τότε προεστηκὼς ἐν Ἀθήναις — Ἐρασίνδῃ ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν κατηγόρει ἐν δικαστηρίῳ. Hodie in textu sine ulla fraudis suspicione monstrum illud, neque uno piaculo dignum, ἐπιβουλήν. Taylor.

Ἔδησεν ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ] Egregia h. l. est conjectura Valckenaerii, cujus hæc sunt verba. "Sic Taylor (Ald. ἐδέησεν) vertens, *se ipsum in vincula conjecit, eam sibi pœnam æstimans*, εἰ μὴ παραδοίη τὸν ἀκόλουθον. Correctione vera restituo: λέληθεν — ἑαυτὸν τιμησάμενος δεσμοῦ. Cur autem λέληθεν? Quia θεῶν τις τὴν τούτου γνώμην διέφθειρεν, ὃς ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου, videlicet ex *pœnæ æstimatione*, quam reus faciebat: v. pen. ἐκ τούτου τοῦ τιμήματος ἐδέδετο ἐγγὺς ἐνιαυτόν. Ostendere nititur a Deo dementatum: sic p. 274. v. 3. tantam ipsi Deus λήθην ἔδωκεν, ut se daret in manus inimicorum." Sluiter.

Ἵνα μηνυτὴς] (Sic vulg.) Lege cum Steph. ἵνα μὴ μηνυτής. Syllaba syllabam similis similem, ut fieri solet, deturbavit. Taylor.

Μαρτυρίου] (Sic vulg.) Attento fac sis quæso animo, dum Lysiæ gratiam alternis vicibus meo merito sim initurus. Vox ista μαρτύριον rarissimæ est usuræ. Reperitur quidem apud Aristot. Plutarch. Immo, et Thucyd. quoque non semel, uti I. 33. Μετ' ἀειμνήστου μαρτυρίου τὴν χάριν καταθήσεσθε. Illius tamen insolentiam digito ibid. commonstrat σχ. Μαρτύριον οὐδετέρως λέγει. Nihilo tamen minus *hæ deliciæ a Magistro* laudantur. At legatur per me licet, dummodo hic facessat. Lego enim emendatione nunquam pœnitenda: Ῥᾷον ἡγήσατο δεσμοῦ τιμήσασθαι ἢ ἀργυρίου ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ. Ea demum erat τιμημάτων species, quæ adhuc in tantis loci hujusce sordibus desiderabatur. Demosth. c. Timocrat. Ἐὰν δὲ ἁλῷ τιμάτω ἡ Ἡλιαία περὶ αὐτοῦ ὅ,τι ἂν δοκῇ ἄξιος εἶναι παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. Ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδέσθω τε ἕως ἂν ἐκτίσῃ. p. 270. pen. ed. R. Confer. Id. c. Mid. p. 523. 1. et 529. 21. sqq. Γραφὰς ὕβρεως εἶναι πεποίηκεν, καὶ τίμημα ἐπέθηκεν, ὅ,τι χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι. Æsch. c. Timarch. p. 3. Atque hæc non semper ex judicum sententia, sed ad Reum relatum est, quam potissimum pœnam se commeruisse fateretur, uti hic Andocidi usu venit. Τιμωμένων (*referentibus* utique) τῶν δικαστῶν, τί χρὴ παθεῖν αὐτὸν ἢ ἀποτῖσαι, πέντε καὶ εἴκοσιν ἔφη δραχμὰς ἀποτίσειν. Laert. in Socrate. Idem.

Ἐπ' ἐλπίδι τῇ αὐτῇ] Eadem spe in utramvis partem proposita ad exitum judicii sive prosperum, sive adversum. h. e. potuisset, sponsa depositave summa quadam pecuniaria, ire quo vellet, salutemque fuga quærere, si necesse vidisset, sorte judicii in partem deteriorem inclinante; quo liberatus esset a dura necessitate aut capite suo luendi, aut necessarios prodendi, quod est flagitium fœdissimum. Nihil habuisset tum, neque sperandum magis, neque metuendum, quam postmodum habuit carcere conclusus. Reisk.

κατὰ τῶν αὑτοῦ συγγενῶν καὶ φίλων, ἀδείας δοθείσης
αὐτῷ, εἰ δόξειε τἀληθῆ μηνῦσαι. καὶ τίνα αὐτὸν δοκεῖτε
ψυχὴν ἔχειν, ὁπότε τὰ μὲν ἔσχατα [1] καὶ τὰ αἴσχιστα
ἐποίει μηνύων κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων, ἡ δὲ σωτηρία ἀφα-
νὴς αὐτῷ; μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ ἀπεκτονὼς ἦν οὓς αὐτὸς
ἔφη περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ἔδοξε τἀληθῆ μηνῦσαι καὶ
ἐλύθη· καὶ προσεψηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἴργεσθαι τῆς
ἀγορᾶς καὶ τῶν ἱερῶν, ὥστε μὴ [2] ἀδικουμένῳ ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν δύνασθαι δίκην λαβεῖν. οὐδεὶς [3] γάρ που, ἐξ ὅσου 223
Ἀθηναῖοι ἀείμνηστοι εἰσὶν, ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ [4] ἠτιμώθη.
δικαίως· οὐδὲ γὰρ ἔργα τοιαῦτα οὐδείς πω εἰργάσατο. καὶ
τούτων πότερα τοὺς θεοὺς χρὴ ἢ τὸ αὐτόματον αἰτιᾶσθαι;
Μετὰ δὲ ταῦτα ἔπλευσεν ὡς τὸν [5] Κιττιέων βασιλέα, καὶ
προδιδοὺς ληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐδέθη· καὶ οὐ μόνον τὸν θάνα- 224
τον ἐφοβεῖτο ἀλλὰ καὶ τὰ καθ' ἡμέραν αἰκίσματα, οἰόμε-

[1] [καὶ τὰ αἴσχιστα] R. [2] ἀδικούμενον A. [3] δήπου A. [4] ἠτιμώθη δικαίως. T. [5] Κιτιέων T. R. A.

Τὰ μὲν ἔσχατα καὶ τὰ αἴσχιστα] Alterutrum horum videtur e variante lectione, aut e scholio ortum esse. Idem. Pro ἔσχατα melius forsan legeretur ἀλόγιστα. Auger.

Ἀφανὴς] Annon potius ἀφανὴς ἦν αὐτῷ? Taylor.

Ἱερῶν] Γερῶν, Ald. γέῤῥων. Cont.

Ἀδικουμένῳ] Lege ἀδικούμενον. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. et Cont. Recte vero admonuit Markland ἀδικούμενον esse legendum, si δύνασθαι bene habet. verum si ἀδικουμένῳ tuebimur, δύνασθαι cum δυνατὸν εἶναι erit mutandum. Satis tamen hoc non est. pro μὴ leg. quoque est μηδὲ, *ut ne læsus quidem injuriis posset ab inimicis jus suum repetere.* Reisk.

Που] Imo vero πω. quod de tempore usurpatur. οὐδείς πω, *nondum quisquam.* Sed quid sibi vult γάρ? Estne indicium ὑποφορᾶς seu objectionis, quæ refutetur subjecto δικαίως? videtur. Atqui, ait, nemo unquam, ex quo Athenæ ad nominis immortalitatem enisæ sunt, talem ob causam infamia notatus est. Hæc fictus Andocidis patronus pro eo affert. Respondet actor. Audio. vera ais, at ille meritus eam pœnam dedit. Aut, si negas hypophoram esse, deficit aliqua sententia, a lectore saltim tacite subjicienda, si auctor eam brevitatis studio suppressit; in hunc ferme modum: Qua severitate judicii vos declaravistis, vos censere, et Andocidem sacrilegii reum esse, et sacrilegos omnes esse puniendos. Nam tametsi debitam ex promisso daretis Andocidi spiritus immunitatem, pœna tamen beneficium hoc, dira quadam inauditique exempli circumscripsistis. Nam, ex quo Athenarum fama cœpit esse immortalis — Totus in hoc est orator, ut doceat Andocidem sacrilegum, ideoque puniendum esse. testari hoc deos ipsi iratos, a quibus conjectus sit in vitam quacunque alia vita miserrima miseriorem. Idem.

Ἀείμνηστοι] Vir amicissimus ἀνάμνηστοι. Taylor. Quam conjecturam melius suppressisset. Reisk.

Ἠτιμώθη δικαίως] Interpungas: Οὐδεὶς — ἐπὶ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἠτιμώθη. Δικαίως. Id est εἰκότως. Taylor.

Προδιδοὺς] Hic videtur nomen urbis aut arcis, aut nescio cujus rei deesse, quam prodere voluisse dicatur Andocides. Reisk.

Τὸν θάνατον] *Non mortem solummodo metuebat.* Leve enim sic simpliciter vitam amittere, cito, sine cruciatibus: acerbum autem et horrendum, corporis sui per singulos artus, et lente carpendi lanienam videre, ut si hodie manus dextra, cras sinistra, tertio die pes unus, quarto pes alter, et sic porro per dies singulos singula membra detruncentur. Supplicii genus hoc ipsa morte multo est atrocius, et lentum, et fœdum dictu visuque et infame, et cruciatu intolerabile. Idem.

νος τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθήσεσθαι. ἀποδρὰς δὲ ἐκ
τούτου τοῦ κινδύνου κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ [1] πόλιν
225 ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· θεὸς λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς
ἠδικημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. ἀφικόμενος δὲ
226 ἐδέθη καὶ ᾐκίσθη· ἀπώλετο δὲ οὐχὶ, ἀλλ᾽ ἐλύθη. ἔνθεν δὲ
ἔπλευσεν ὡς Εὐαγόραν τὸν Κύπρου βασιλεύοντα, καὶ ἀδικήσας εἵρχθη. [2] ἀποδρὰς δὲ καὶ τοῦτον, ἔφευγε μὲν τοὺς ἐνθάδε θεοὺς, ἔφευγε δὲ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, ἔφευγε δὲ εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο τόπους. καίτοι τίς χάρις τῷ βίῳ, κακοπαθεῖν μὲν πολλάκις, ἀναπαύσασθαι δὲ μηδέποτε; καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν αὐ-

[1] πόλιν, ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θ. λ. ἔδωκεν. T. πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων· ὁ γὰρ θεὸς τοσαύτην αὐτῷ λήθην ἔδωκεν, A.
[2] ἀποδράσας τοῦτον T. R.

Ζῶντος] Subaudi ἑαυτοῦ. IDEM.

Ἀποτμηθήσεσθαι] Ἀποτμηθήσεται Ald. quod retinet Contius, addendo ὅτι post οἰόμενος. AUGER.

Ἐπεὶ τῶν τετρακοσίων θεὸς λήθην ἔδωκεν. ὥστε etc.] Editorem audivi dicentem legendum esse ex Historia ἐπὶ pro ἐπεί. unde facile fuit locum ita supplere: ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. ὁ δὲ Θεὸς τοσαύτην τούτῳ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἠδικημένους αὐτὸς (non αὐτοὺς) ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι. hoc, aut simili modo, videtur a Lysia scriptum fuisse, quam sententiam ita effert Lycurgus: οἱ γὰρ Θεοὶ οὐδὲν πρότερον ποιοῦσιν ἢ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὴν διάνοιαν παράγουσι. Vide et nostrum paulo inferius, ἃ τούτῳ ὁ Θεὸς etc. Θεοβλάβειαν hoc infortunium vocat Dion. Halicarnassensis de Struct. Orat. segm. 18. et διαφορὰν τῶν φρενῶν. Hesychius: Θεοβλαβίαν, οὕτως Αἰσχίνης εἶπεν. scribendum Θεοβλάβειαν: et mutilum locum opinor. Notanda quoque vox ἔδωκεν propter similem ejus usum in S. S. ut Rom. XI. 8. ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως: et 2 Cor. XII. 7. quemadmodum Latini *malum* et *infortunium dare*. MARKLAND. Pro ἐπεὶ vulgatorum dedi ἐπί. Designat orator primum Andocidis ad Athenas reditum sub CCCC, quia paulo post opponit ei reditum tempore posteriorem ἐπὶ τῆς δημοκρατίας, hujus paginæ v. ult. REISK.

Λήθην] Quare λήθην, cum constet ex Photio et Plutarcho Andocidem *sub* ipsa dominatione τῶν 400 rediisse? Neque secundo possis λήθην eam *socordiam* vel *inertiam* interpretari, quæ *consuescendo* fit, quo modo a Demosthene usurpari video. Τὸ χρόνον γεγενῆσθαι μετὰ τὴν πρεσβείαν πολὺν, δέδοικα, μή τινα λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμπεποιήκει (lege ἐμπεποίηκε, cui fovet Cod. Lutet.). Demosth. π. παραπρεσβ. Ea enim Tyrannis non ultra annum se extenderat. Tum autem porro quare erat hæc λήθη divinitus immissa? Et cujusmodi denique tibi videatur totius sententiæ ambitus et connexio? Lege: Κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Θεὸς γὰρ λήθην ἔδωκεν, ὥστε εἰς τοὺς ἠδικημένους αὐτοὺς ἐπεθύμησεν ἀφικέσθαι, vel ἐπιθυμῆσαι. [Marklandum exscribit Taylorus in Edit. min.] TAYLOR. Post, aut circa hoc vocabulum deesse videtur αὐτῷ τοσαύτην. *tantum stuporem deus menti ejus injecit, tantam tarditatem atque somnolentium.* ἔδωκεν, pro ἐνέβαλλεν, etsi dictio est inventu paulo rarior, analogia tamen ei non obstat. Ut enim ὑγίειαν, πλοῦτον, τἀγαθὰ, et contra χαλάζας, πυρετοὺς, λιμοὺς, λοιμοὺς, et alia, διδόναι dicuntur superi, ita rursus non video, cur deus dici nequeat alicui λήθην, μανίαν, διδόναι, pro ἐπιπέμπειν. REISK.

Ἀποδράσας τοῦτον] Non memini verbum ἀποδιδράσκειν in aoristi primi participio usurpari. potius particip. aoristi secundi in usu est. donec itaque certiora hac de re discam; legam: ἀποδρὰς δὲ καὶ τοῦτον. IDEM.

Εἰς] Istud εἰς non est necessarium, et ortum videtur duxisse ex voce sequenti. Mox fortasse ἀφίκετο. TAYLOR. Fortasse, ἀφίκετο. Infra de hac re: πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων. MARKLAND. Bene habent h. l. omnia. idem est ac si dixisset: ἔφευγε τούτους τοὺς τόπους, εἰς οὓς τὸ πρῶτον ἀφίκοιτο. *ut primum aliquo appulerat, ita statim rursus illinc aufugiebat.* REISK.

Ἐκεῖθεν] Unde? Antecedens non video, sed lacunam certissimam. Mox fortasse: εἰς δημοκρατουμένην τὴν αὐτοῦ πόλιν.

τοῦ πόλιν τοῖς μὲν πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα, ἵνα αὐτὸν 227
προσαγάγοιεν [1] ἐνθάδε· ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἐξηλάσατε ἐκ τῆς πόλεως, τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους οὓς ἐψηφίσασθε. καὶ τὸν ἄνδρα οὐ δῆμος, οὐκ ὀλιγαρχία, οὐ τύραννος, οὐ πόλις ἐθέλει δέξασθαι διὰ τέλους· ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον, ἐξ ὅσου ἠσέβησεν, ἀλώμενος διάγει, πιστεύων ἀεὶ μᾶλλον τοῖς ἀγνῶσι τῶν γνωρίμων διὰ τὸ ἠδικηκέναι οὓς γινώσκει. τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν δὶς ἐν τῷ [2] αὐτῷ ἐνδέδεικται. καὶ τὸ μὲν σῶμα ἀεὶ ἐν δε- 228
σμοῖς ἔχει, ἡ δὲ οὐσία αὐτοῦ ἐλάττων ἐκ τῶν κινδύνων γίνεται. [3] καὶ ὅταν τις τὸν αὐτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις [4] διανέμῃ, τοῦτ' ἔστι τὸ [5] [βιοῦν] τὸν

[1] ἐνθένδε T. [2] αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἐνδέδεικται A. [3] καίτοι A.
[4] διανέμει T. R. A. [5] uncos om. T. A.

ut paulo superius ex adverso locutus est: κατέπλευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. ἐπὶ τῶν τετρακοσίων. Taylor. E Cypro puta, locisque iis omnibus, a quibus vix salutatis statim refugisset. Reisk.

Εἰς τὴν δημοκρατίαν εἰς τὴν αὑτοῦ πόλιν] Idem est ac si dixisset: εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν νῦν ἤδη δημοκρατουμένην. Reisk. Auger.

Καταπλεύσας δὲ ἐκεῖθεν δεῦρο εἰς δημοκρατίαν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν, τοῖς μὲν πρυτανεῦσιν ἔδωκε χρήματα κ. τ. λ.] Licet Lysiacam Orationem esse non credam, tantam tamen verborum effusionem ne in eo quidem exspecto, qui se illius imitatorem profiteatur. Andocides tunc secunda vice rediit Athenas: illud dixisse videtur Orator atque ita scripsisse: καταπλεύσας δὲ ἔπειτα δεύτερον. *postea iterum rediens in patriam.* Hoc vero inde etiam confirmatur, quod mox eadem dicatur ratione: τὸ δὲ τελευταῖον νῦν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν. Sluiter.

Ἐνθένδε] Ἐνθάδε. Scal. Fort. cum Scalig. ἐνθάδε. Taylor. Opinor ἐνθάδε, *huc.* Markland. Ἐνθάδε dedi, e Scaligeri atque Marklandi sententia, pro ἐνθένδε librorum omnium vulgatorum. *huc,* in concionem. Nam coram populo, aut in Heliæa maxima agebatur hæc impietatis causa. Reisk.

Τοῖς θεοῖς βεβαιοῦντες τοὺς νόμους] Utcunque hæc lectio defendi possit explicando τοῖς θεοῖς *in honorem Deorum,* vel *Deorum causa,* mihi tamen multo probabilius videtur Lysiam scripsisse τοῖς ἔργοις· non *verbis* tantum, sed ipso *opere* et *factis:* nempe ex civitate Andocidem expellendo. Markland.

Οὐ πόλις]. Videtur vitiose redundare, ideoque amputari debere, propter præmissum οὐ δῆμος, cum quo videtur idem dicere. Verumtamen bene habet. πόλις paulo quid est amplius, quam δῆμος. Ex causa, Atheniensis populus Athenis habitans erat δῆμος. verum tota respublica cives complectens etiam per colonias in Asia, Thracia, Ponto, sparsos, ea erat πόλις. Sic Ephesii δῆμος, Ionia πόλις. Hoc sensu paulo ante v. πόλις noster usurpaverat p. 261. antep. Reisk.

Τῶν γνωρίμων] I. e. ἢ τοῖς γνωρίμοις. Auger.

Δὶς ἐν τῷ αὐτῷ] Nullus dubito post hæc vocabula excidisse ἐνιαυτῷ, quod facillime fieri potuit ob similitudinem hujus vocabuli cum ἐν τῷ αὐτῷ. *bis eodem in anno.* Reisk.

Καὶ ὅταν τις] Opinor καίτοι ὅταν τις. Markland. Recte, ni fallor. Reisk.

Διανέμει] Διανέμοι. Cont. Malim in conjunctivo, διανέμῃ. Reisk.

Τοῦτ' ἔστι τὸ βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον] Vocem βιοῦν inseruit Stephanus: sine causa, nisi in MSS. reperietur: quod non credo, cum multo elegantius sit, τοῦτ' ἔστι τὸ, Τὸν βίον ἀβίωτον. Hujusmodi enim locutiones, quæ proverbiorum vicem obtinebant, cum ab omnibus intelligerentur, non ad plenum efferebantur, ab audientibus supplendæ. Nihil vero tritius hac phrasi βίος ἀβίωτος. Æschines ea passim utitur, et Gorgias, et Philo, et cæteri omnes fere Græci Scriptores. Sic apud Matt. V. 38. Ἠκούσατε, ὅτι ἐῤῥήθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. reticetur Verbum, quia omnes bene intelligebant, quid vellet ὁ Εὐλογητός. Inspice quamlibet Adagiorum Collectionem. Markland

βίον ἀβίωτον. ἃ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖ
δίδωσιν, ἀλλὰ τιμωρούμενος τῶν γεγενημένων ἀσεβημάτων.
229 τὸ δὲ τελευταῖον νυνὶ παραδέδωκεν αὐτὸν ὑμῖν χρῆσθαι ὅ τι
ἂν βούλησθε, [1] οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαι-
μονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. οὔκουν χρὴ, μὰ τὸν Δία,
οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὁρῶντας Ἀνδοκίδην ἐκ
τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὑτῷ ἔργα ἀνόσια εἰρ-
230 γασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι ἥμισυς
ὁ βίος βιῶναι [2] κρεῖττον [3] ἀλύπως [4] ἐστὶν ἢ διπλάσιος
λυπουμένῳ, ὥσπερ οὗτος.

[1] οὕτω T. [2] κρείττων T. R. A. [3] ἀλύπῳ A. [4] ἐστὶ διπλασίου T. R. A.

Vocabulum βιοῦν uncis inclusi, ut admodum suspectum. Sententia potius postulare videtur: τοῦτ' ἔστι τὸ ποιεῖν ἑαυτῷ τὸν βίον ἀβίωτον. Aut hoc: τοῦτ' ἔστι τὸ τῶν πολλῶν, βίον ἀβίωτον ἄγειν. *hoc illud est, quod proverbio vulgari jactatur, vitam haud vitalem agere.* Reisk.

Ἃ τούτῳ] Potest servari ἃ, sed malim ταῦτα. mox ad τῶν γεγ. ἀσεβημάτων, sub. ἕνεκα. Auger.

Ἐπινοεῖν] F. ἐπινοῶν, ut conjecit vir eruditissimus. Taylor.

Αὑτὸν] Male Schott. lectionem Aldi αὐτὸν revocare satagit. Idem.

Οὕτω] (Sic vulg.) Π. οὐ τὸ μὴ ἀδικεῖν. H. Stephan. οὐ τῷ μὴ ἀδικ. Cont. Immo οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν, ipsissima scriptione. Andoc. tamen ineunte oratione adversaria, ad modum lectionis Stephanicæ: ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, κ. τ. λ. Schottus periodum non intellectam delet. Istud est sapere! Taylor. Stephanus, οὐ τὸ μὴ, prope veritatem, quæ erat, οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, *non innocentia sua fretus.* Ipse Andocides de Mysteriis, sub initio: πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν. Demosthenes in Aphob. Ψευδομαρτ. οὐχὶ τῷ τὰ ψευδῆ τινὰ αὐτοῦ καταμεμαρτυρηκέναι ἐξελέγξειν πιστεύων, ἀλλ' ἡγούμενος etc. Thucydides III. 38. τῷ λέγειν πιστεύσας. Perfunctorie hoc in loco agebat Schottus. Mox, pro ἀλύπως bene Stephanus ἀλύπῳ. et pro τισὶ paulo post legendum puto τινάς. Markland.

Καίτοι ὅταν τις τὸν αὑτοῦ βίον τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς συκοφάνταις διανέμει, τοῦτ' ἐστὶ τὸ [βιοῦν] τὸν βίον ἀβίωτον· ἃ τούτῳ ὁ θεὸς οὐκ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἐπινοεῖν δίδωσιν — οὐ τῷ μὴ ἀδικεῖν πιστεύων, ἀλλ' ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης] Mirum vero si ita Deus quem puniat, ut intelligat miserum esse, bona sua Sycophantis distribuere, quo ab accusando revocentur. Inepto plane loco collocata sunt verba ἃ τούτῳ ὁ θεὸς — ἀσεβημάτων, quorum verus locus esse videtur post illa ὑπὸ δαιμονίου τινὸς ἀγόμενος ἀνάγκης. *Volens ipse sua sponte judicium subiit, non causæ suæ æquitate fretus, sed divina necessitate coactus. Hanc vero illi mentem Deus dedit, non ut servetur et evadat, sed ut pœnas luat eorum, quæ ante peccavit.* Sluiter.

Αὑτῷ] Malim αὐτῷ. Generalis enim videtur hæc γνώμη et quasi publici juris. *Neminem* sibi *celatum facinus conscientem, propter dilatas Andocidis pœnas impunitatem sibi quoque audere polliceri, et de divina justitia prave ideo sentire.* Οὔκουν χρὴ οὔτε πρεσβύτερον ὄντα οὔτε νεώτερον, ὁρῶντας Ἀνδοκίδην ἐκ τῶν κινδύνων σωζόμενον, συνειδότας αὑτῷ (sibi sc. unumquemque) ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ἀθεωτέρους γίνεσθαι. Usitatissima constructio. Οὐ γὰρ μόνον εἰς πατέρ' αὐτοῖς καὶ τῶν ἄνω προγόνων, κατ' ἄνδρα ἀνενεγκεῖν ἑκάστῳ τὴν φύσιν ἐστὶν, ἀλλ' εἰς ὅλην κοινῇ τὴν ὑπάρχουσαν πατρίδα. Demosth. Orat. Funeb. Taylor. Bene habet αὐτῷ cum spiritu leni. Taylor ad h. l. quæ affert (vir doctus et industrius, sed criticus haud usquequaque felicissimus, multa moliens, et magna vi, sed nulla de causa, nullo effectu, in irritum), ea haud intelligo. Saltim συνειδότα in singulari dedisset. Verum aberravit ab oratoris sententia, quæ hæc est: cum videant Andocidem e discrimine judicii salvum abeuntem, quamvis probe norint eum scelera multa patrasse. Reisk.

Ἀλύπως] Ἀλύπῳ mavult Steph. ut ex æquo respondeat τῷ λυπουμένῳ. Tu autem cave de tam rigida constructione. H. p. melius: Ἥμισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλυπός ἐστι διπλασίου λυπουμένου. Lasci-

έ. Εἰς τοσοῦτον δὲ ἀναισχυντίας ἀφῖκται, ὥςτε καὶ παρασκευάζεται [1] τῇ πόλει καὶ [2] πράττει καὶ ἤδη δημηγορεῖ καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων [3] τισὶ, 2 καὶ συμβουλεύει εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν περὶ θυσιῶν καὶ προσόδων καὶ εὐχῶν καὶ μαντειῶν. καίτοι τούτῳ πειθόμενοι ποίοις θεοῖς ἡγήσεσθε κεχαρισμένα ποιεῖν; μὴ γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ ὑμεῖς βούλεσθε τὰ τούτῳ πεποιημένα ἐπιλαθέσθαι, καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιλήσεσθαι. ἀξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκὼς ἡσυχίαν ἔχων πολιτεύεσθαι, ἀλλ' 23 ὥςπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν [4] ἀδικήσαντας, [5] οὕτω διανοεῖται, καὶ παρασκευάζεται ὅπως [6] ἑτέρων μεῖζον δυνήσεται, ὥςπερ οὐ διὰ πρᾳότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν

[1] ἐν τῇ A. [2] πράττει ἤδη καὶ δημ. A. [3] τινὰς A.
[4] ἀδικήσαντας. R. A. [5] οὕτω δὲ διανοεῖται A. [6] ἕτερον T.

viunt Codd. nostri, ἥμισος. κρεῖττον. ἐπιδιπλασίου. διπλάσιος. TAYLOR. Ego facio cum Stephano, cui Marklandus quoque subscripsit. Aut alias leg. sit λυπουμένως in adverbio. Sed illud præfero. REISK.

Οὗτος] Scil. ὁ βίος τοῦ 'Ανδοκίδου. AUGER.

Παρασκευάζεται τῇ πόλει, καὶ πράττει] Valeat Critice, si hæc sint sana! Fortasse: παρασκευάζεται τὰ τῆς πόλεως πράττειν. Deinde ἀποδοκιμάζει τῶν ἀρχόντων τισί. Anne sincerum? TAYLOR. Post vocab. παρασκ. videtur deesse λυμαίνεσθαι. *accingitur jam ad grassandum in rempublicam.* REISK. παρασκευάζεται τὰ πολιτικὰ πράττειν. *In Diatrib. in Eurip.* c. XXIII. p. 254. VALCKENAER.

Καὶ ἤδη] Aut delendum est ἤδη, ut natum ex initio proximi vocabuli δημηγορεῖ, aut illa duo vocabula sunt transponenda hunc ad modum: καὶ πράττει ἤδη, καὶ δημηγορεῖ. Pari modo versu proximo transponenda videntur verba sic: καὶ ἐπιτιμᾷ τῶν ἀρχόντων τισὶ, καὶ ἀποδοκιμάζει, καὶ συμβουλεύει. aut certe, reliquis manentibus immotis pro τισὶ leg. erit cum Marklando τινάς. REISK. τινάς. CONT.

Προσόδων] Πρόσοδοι h. l. sunt, non *vectigalia*, sed *supplicationes*, cum ad pulvinaria deorum aditur. REISK. AUGER.

'Αξιοῖ] Corruit venustissimæ periodi decor et forma. Tu fac nobis medicantibus gratulere: 'Αξιοῖ δὲ οὐχ ὡς ἠδικηκὼς ἡσυχίαν ἔχειν, ἀλλ' ὥςπερ αὐτὸς ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, οὕτω διανοεῖται πολιτεύεσθαι. Καὶ παρασκευάζεται, ὅπως ἑτέρων μεῖζον δυνήσεται, ὥςπερ οὐ διὰ πρᾳότητα καὶ ἀσχολίαν τὴν ὑμετέραν οὐ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην κ. τ. λ. Eleganter πολιτεύεσθαι de publica vita, de rebus civitatis gerundis. Ælian. V. H. III. 17. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς 'Αθήνησιν ἐπιφανέστατα ἐπολιτεύσατο. Plutarch. in Phoc. init. Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἰσχύων μὲν ἐν ταῖς 'Αθήναις διὰ τὸ πρὸς χάριν πολιτεύεσθαι Μακεδόνων καὶ 'Αντιπάτρου, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀναγκαζόμενος παρὰ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ἦθος, ἔλεγε συγγνώμης ἄξιος εἶναι πολιτευόμενος τὰ ναυάγια τῆς πόλεως. N. c. Poliuch. Εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν δικαστὰς καταφυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω πολιτευομένους ὑπὲρ τῆς πολιτείας. Adjungo Xenoph. 1. Hellen. quoniam mihi duplicem operam præstabit: 'Επιβουλευθεὶς ὑπὸ τῶν ἔλαττον ἐκείνου δυναμένων, μοχθηρότερόν τε λεγόντων, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων. TAYLOR. ἑτέρων. CONT.

῞Ωςπερ οὐ — οὐ δεδωκὼς] Pro οὐ δεδωκὼς sensus plane postulat οὐδὲ δώσων — δίκην εἰς οὓς etc. *ita se gerit, quasi non daturus pœnas* etc. Voces vero ὑμῖν et νῦν inter legendum pronuntiandæ sunt cum Emphasi. inest enim in iis tacita Oppositio, et Allusio ad *priora* Andocidis delicta et impunitatem. MARKLAND.

'Ασχολίαν] 'Αχολίαν. CONT. Bene videtur habere. duas edit causas, cur Andocides adhucdum impune abierit. primam, clementiam civium, alteram, tumultum negotiorum, qui passus non sit de Andocide puniendo quenquam aut cogitare, aut referre. Fuit cum suspicarer ἀχολίαν, *bilis defectum.* esse leg. quod postmodum etiam in schedis Brulartianis reperi. Vocabulum illud bonæ notæ est, et huic loco imprimis convenit; quod si cui probabitur, haud intercedam. REISK.

οὐ δεδωκὼς ὑμῖν δίκην, εἰς οὓς νῦν ἁμαρτάνων οὐ λανθάνει, ἀλλ' ἅμα ἐξελεγχθήσεταί τε καὶ δώσει δίκην.

ϛ'. Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ· ἀναγκαίως γὰρ ἔχω ὑμᾶς διδάσκειν ἃ οὗτος ἀπολογήσεται, ἵν' ἀκούσαντες
233 παρ' ἀμφοτέρων ἄμεινον διαγνῶτε. φησὶ γὰρ ἀγαθὰ μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν μηνύσας καὶ ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. τίς δὲ τῶν μεγάλων κακῶν αἴτιος ἐγένετο; οὐκ αὐτὸς οὗτος, ποιήσας ἃ ἐποίησεν; εἶτα τῶν μὲν ἀγαθῶν δεῖ τούτῳ χάριν εἰδέναι, ὅτι ἐμήνυσε, μισθὸν ὑμῶν [1] αὐτῷ διδόντων τὴν ἄδειαν, τῆς δὲ ταραχῆς καὶ τῶν κακῶν ὑμεῖς αἴτιοι ἐστὲ, ὅτι ἐζητεῖτε τοὺς ἠσεβηκότας; οὐ δήπουθεν, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο [2] τοὐναντίον ἐτάραξε [3] μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δ' ὑμεῖς.

234 ζ'. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν μέλλειν ἀπολογήσεσθαι, ὡς αἱ συνθῆκαι καὶ αὐτῷ εἰσὶ, καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις· καὶ τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος οἴεται πολλοὺς ὑμῶν, δεδιότας μὴ λύσητε τὰς συνθήκας, αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι. ὡς οὖν οὐδὲν προσήκει Ἀνδοκίδῃ τῶν συνθηκῶν, περὶ τούτου λέξω, οὔτε, μὰ τὸν Δία, τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε, οὔτε [4] τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ

[1] αὐτοῦ T. [2] τοὐναντίον. T. R. A. [3] μὲν γὰρ οὗτος A.
[3] τῶν ἃς πρὸς A.

Ἰσχυριεῖται δὲ καὶ τοῦτο τῷ λόγῳ] Sic Valckenaerio emendandum videbatur pro τούτῳ. SLUITER.

Φησὶ] Haud quidem improbabile est φήσει, ob præcedens ἀπολογήσεται. verumtamen bene habet vulgata. De inconstantia oratorum Atticorum in usu temporum, admonui ad Æschinem p. 404. et 422. et nescio an alibi quoque. REISK.

Αὐτοῦ] Leg. αὐτῷ. SCALIG. CONT. TAYLOR. MARKLAND.

Τῆς δ' ἀρχῆς] (Sic vulg.) Lego τῆς δὲ ταραχῆς meliore sensu. Ea voce usus est paulo supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. PALMER. τῆς δὲ ἀρχῆς τῶν κακῶν. CONT.

Τῆς δ' ἀρχῆς] Schottus, τῆς δὲ ταραχῆς: optime. Supra: ἀπαλλάξας δέους καὶ ταραχῆς τῆς τότε. Herodianus II. 21. ὅπως ἂν μή τι δεινὸν ἐκ τῆς ἐσομένης ταραχῆς παρόντες πάθοιεν. ita legendum vulgo et illic ἀρχῆς. Paulo post, pro αὐτοῦ ἀποψηφιεῖσθαι, scribe αὑτοῦ. MARKLAND.

Οὐδέπουθεν] Οὐ δήπουθεν. CONT. οὐδέποθεν. SCALIG.

Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο] Malim ἀλλ' αὐτὸς οὗτος τοὐναντίον. *sed hic ipse potius e contrario.* Aut alias τοῦτο erit delendum. REISK. *Sed hoc ipsum contrarium*, np. hujus quod reipsa est. AUGER.

Μὲν οὗτος] Interponi velim γάρ. Nam hic quidem civitatem conturbavit et perterrefecit. REISK.

Ἀπολογήσασθαι] (Sic vulg.) Leve est fortasse, quod moneo, sed ἀπολογήσεσθαι omnino profectum est a manu τοῦ Ἀττικωτάτου. Audi Atticistas. Μέλλω ποιεῖν, μέλλω ποιήσειν, οὐ μέλλω ποιῆσαι, et quæ sequuntur. Thomas. et similiter Moschop. in Lex. Μέλλει συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου, ἤτοι ἐνεστῶτος. οἷον μέλλει ποιεῖν τὸ δέ τι· ἢ μέλλοντος πρώτου· οἷον μέλλει ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου· οἷον μέλλει ποιῆσαι. Adjunge Phrynich. Ἔμελλον ποιῆσαι, ἔμελλον θεῖναι, ἁμαρτήματα τῶν ἐσχάτων, εἴ τις οὕτω συντάττει. Τετήρηται γὰρ ἢ τῷ ἐνεστῶτι συντασσόμενον, ἢ τῷ μέλλοντι, οἷον ἔμελλον ποιεῖν, ἔμελλον ποιήσειν. τὰ δὲ συντελικὰ οὐδενὶ τρόπῳ ἁρμόσει τῷ ἔμελλον. TAYLOR.

Οὔτε τῶν πρὸς τοὺς —] F. οὔτε τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄστει ἃς οἱ ἐκ Πειραιῶς. CONT.

ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς. οὐδενὶ γὰρ ὑμῶν τοσούτων ὄντων τὰ
αὐτὰ ἁμαρτήματα οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥςτε καὶ
τοῦτον [1] ἡμῶν ἀπολαῦσαι. ἀλλ' οὐ [2] μὲν δὴ ἕνεκά γε τού- 235
του διαφερόμενοι, [3] ἐπειδὴ καὶ τούτῳ μετέδομεν τῶν συνθη-
κῶν, τότε διηλλάγημεν. οὐ γὰρ [4] ἕνεκα ἑνὸς ἀνδρὸς, ἀλλ'
[4] ἕνεκα ἡμῶν τῶν ἐξ ἄστεος καὶ ἐκ Πειραιῶς αἱ συνθῆκαι 236
ἐγένοντο καὶ οἱ ὅρκοι· ἐπεί τοι δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδο-
κίδου [5] ἀποδημοῦντος [6] αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες ἐπεμελήθημεν, 237

[1] ἡμῶν] τῶν συνθηκῶν R. A.
[2] μὰ Δί' ἕνεκα R. A.
[3] (ἐπειδὴ . . . . συνθηκῶν) T.
[4] ἕνεκεν T. R. A.
[5] ἀποδημοῦντες T. R. A.
[6] αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς A.

TAYLOR. Deest ἃς ante οἱ: ut in priori sententiæ parte, ἃς ὑμεῖς συνέθεσθε: cui hæc respondet. MARKLAND. Aut obsequendum est his auctoribus, aut pro τῶν leg. est ὧν. ut sit: οὔτε ὧν πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ ἐκ Πειραιῶς, scil. ἐποιήσαντο. REISK.

Τοῦτον ἡμῶν ἀπολαῦσαι] Ἀπολελαῦσθαι Scal. Pro ἡμῶν reponit Schott. ὑμῶν. TAYLOR. ἀπόλλυσθαι vel ἀπελᾶσθαι. CONT. Lege ex sensu, et distingue: οὐδ' ὅμοια ἦν τοῖς Ἀνδοκίδου, ὥςτε καὶ τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἀπολαῦσαι. *nequaquam similia erant Andocidis delictis, adeo ut iste eodem quo vos jure uteretur.* τῶν αὐτῶν ὑμῖν, *iisdem quibus vos*: ut supra, τῶν αὐτῶν ὑμῖν ἐπίτιμοι ὄντες μεθέξουσι, eodem sensu. MARKLAND. Visus mihi sum in vocabulo ἡμῶν exitum vocabuli συνθηκῶν, quod sententia hujus loci postulat, satis clare cernere. quare nullus dubitavi de meo dare: τοῦτον τῶν συνθηκῶν ἀπολαῦσαι. REISK.

Μετέδωκε τῶν συνθηκῶν] Μετεδώκαμεν τ. σ. CONT. Argumentatio postulat: μετεδώκατ' ἂν τῶν συνθηκῶν. *nam si ita fuisset,* (ita verte ἐπειδὰν) *sane et hunc participem fecissetis compositionis.* Συνθῆκαι enim sunt αἵτινες ἴσως καὶ κοινῶς ἐν ἀμφοτέροις ἔχουσι, ut eas definit Isocrates in Panegyrico. MARKLAND. Recte fecit Taylor, quod pro μετέδωκε vulgato (vel, ut Aldus dederat μετέδοκε, per omicron) e Coisliniano μετέδομεν restituit. Sententia hæc est: Non enim hercle propter hunc Andocidem tum dissidebamus, neque fœdera tunc demum inter nos sanximus, posteaquam hunc quoque nominatim illis pactis comprehendi stipulati essemus. Propterea signa parentheseos quoque sustuli. quibus Taylor hæc verba ἐπειδὴ — συνθηκῶν incluserat. REISK.

Πειραιέως] Ita semper fere. (Nisi modo Πειραιῶς.) Quod notatu dignum est. Πειραιῶς Ἀττικῶς. Πειραιέως Ἑλληνικῶς. Mœris. Πειραιῶς Ἀττικόν. Πειραιέως κοινόν. Magist. Vid. Lect. Lysiac. c. 4. extrem. TAYLOR.

Ἐπείτοι] In hoc commate vix habemus miserum semivocabulum unum atque alterum, quod Librariorum omnia confodientium cruentas manus incolume evasit. Ἐπεμελέθημεν περὶ Ἀνδοκίδου. Quas elegantias! Deinde autem porro quem non miseresceret infelicissimi Andocidis, cum quo tam parce et duriter actum est? ὅπως ἐξαλειφθείη ἄλλα ἁμαρτήματα. Ergo, ut verisimile est, *alia* erant οὐκ ἐξαλειπτέα. Age, lectoris gratiam non amplius morabor: Ἐπείτοι δεινὸν ἂν εἴη, εἴπερ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες [vel ἐνδημοῦντες, *in Edit. min.*] ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτοῦ [αὐτῷ *in Edit. min.*] τὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ἀνδοκίδου; ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς κ. τ. λ. Ita in sequentibus, dum interrogationes alias super alias exaggerat: Πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός;— Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ —. Ceterum ante ἀλλὰ visitur punctum in Codd. Ald. et Coisl. IDEM.

Ἀποδημοῦντες, αὐτοὶ ἐνδεεῖς ὄντες] Vox ἐνδεεῖς a Lysia nunquam, puto, absolute et per se ponitur, sine τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων, vel tali quopiam. Sed et si ita poni soleret, non tamen ad rem foret hoc loco, qui ita legendus videtur: δεινὸν ἂν εἴη, εἰ περὶ Ἀνδοκίδου ἀποδημοῦντος αὐτοὶ ἐνδημοῦντες ἐπεμελήθημεν, ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; Ita distinguendum. Dicit: *mirum sane foret, si de Andocide absente, Nos qui in patria eramus, adeo solliciti fuissemus, ut scilicet delicta ejus obliterarentur. Atqui num Lacedæmonii ullam Andocidis rationem habuerunt? Atqui num vos rationem ejus habuistis?* Vox ἀλλὰ hoc modo po-

ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ [1] ἁμαρτήματα. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς συνθήκαις ἐπεμελήθησαν Ἀνδοκίδου, ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' [2] αὐτοῦ; ἀλλ' ὑμεῖς
238 ἐπεμελήθητέ γε αὐτοῦ; ἀντὶ ποίας εὐεργεσίας; ὅτι πολλάκις δι' ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐκινδύνευσεν; οὐκ ἔστιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τούτῳ ἀληθὴς αὕτη ἡ ἀπολογία· μηδ' ὑμεῖς ἐξαπατᾶσθε. οὐ γὰρ τοῦτο λύειν ἐστὶ τὰ συγκείμενα, εἰ Ἀνδοκίδης ἕνεκα τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων δίδωσι δίκην, ἀλλ' ἐάν τις ἕνεκα τῶν δημοσίων συμφορῶν ἰδίᾳ τινὰ τιμωρῆται.

η'. Ἴσως οὖν καὶ [3] Κηφισίου ἀντικατηγορήσει, καὶ ἕξει ὅ τι λέγοι· τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν. ἀλλ' ὑμεῖς [4] οὐκ ἂν δύναισθε τῇ αὐτῇ ψήφῳ τόν τε ἀπολογούμενον καὶ τὸν

[1] ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδ. T. [2] αὐτοῦ; οὐ. ἀλλ' R. αὐτοῦ; οὐ δῆτα. ἀλλ' A. [3] Κηφισσίου T. R. A. [4] οὐδ' T. R. A.

sita et repetita, Vehementiam et Indignationem exprimit. Markland. Ipse quoque ἀποδημοῦντος probo, in genitivo singulari. non propterea quod Andocides, non exsularet, sed peregre solummodo viveret in solo alieno, dedimus operam, cum ipsi egeni essemus, ut crimina ejus expungerentur. Non enim exsulabat Andocides, quippe cui a legibus et judicio solo patrio non esset interdictum, sed voluntate sua, a nemine coactus, in peregrinationes se dederat. Sin minus hæc placebunt, leg. erit: ἀποδημοῦντες (in nominat. plur.) αὐτοὶ καὶ ἐνδεεῖς ὄντες. *cum nos ipsi extra patriam ageremus, egentes rerum omnium.* Cæterum distinctionem in vulgatis, in ipsa adeo Taylorana pravam, ad mentem virorum doctorum correxi. Olim sic edebatur: ἁμαρτήματα ἄλλα. Λακεδαιμόνιοι γὰρ — Ab his ἀλλὰ Λακ. γὰρ incipit objectio, vel interrogatio per absurdum concludens. Istud ἀλλὰ γὰρ per tmesin divulsum est. Reisk.

Αὐτοῦ. ἀλλ'] Interposui de meo οὐ. quæ est responsio ad superiorem interrogationem. At Lacedæmonii tamen (sic interrogat subsannans) in pactis, quæ nos cum ipsis iniimus, Andocidi ideo prospexerunt, quod ab eo bonis essent nescio quibus ornati? Respondet οὐ. Neutiquam. tum novam subjicit dubitationem sub forma interrogationis, responsione statim diluendam. Sed an vos ipsi consuluistis? Quod ob ejus meritum? respondet interrogabundus. Idem.

Ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι — ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ] Ridicula videtur Reiskii conjectura οὐ inserentis post hæc verba: qua ratione quis veterum unquam est locutus? Duplex adest emendandi ratio, si signum interrogationis ponatur post nomen Ἀνδοκίδου. ut vel legamus: ὅτι ἔπαθον ἀγαθόν τι ὑπ' αὐτοῦ; vel, quod malim: τί παθόντες ἀγαθὸν ὑπ' αὐτοῦ; ita mox: ἀλλ' ὑμεῖς γε ἐπεμελήθητε Ἀνδοκίδου; ἀντὶ ποίης εὐεργεσίας; est hic loquendi modus et usus particulæ ἀλλὰ antiquis usitatus: simile est illud Euripidis in Phœnissis v. 1619. seqq.

> Τίς ἡγεμών μοι ποδὸς ὁμαρτήσει τυφλοῦ;
> Ἥδ' ἡ θανοῦσα; ζῶσά γ' ἂν σάφ' οἶδ' ὅτι.
> Ἀλλ' εὔτεκνος ξυνωρίς; ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι·
> Ἀλλ' ἔτι νεάζων αὐτὸς εὕροιμ' ἂν βίον;
> Πόθεν; ——

Vid. ad h. l. Valckenaerius. Sluiter.

Δι' ὑμᾶς] Non intelligo istud δι' ὑμᾶς, ut nunc res se habeat. Credibile est, quæ sequuntur, ὑπὲρ τῆς πόλεως, nata esse ex glossemate. Taylor.

Κηφισσίου] Ubique apud Andocid. Κηφίσιος, nisi uno in loco Κηφήσιος. Idem.

Λέγει] (Sic Ald.) Λέγοι, et v. ult. αὐτῇ. Cont.

Οὐδ' ἂν] Malim οὐκ ἄν. vocab. τὸν ἀπολογούμενον designat Andocidem, ut τὸν κατηγοροῦντα Cephisium. Dicet Andocides, accusatorem suum, Cephisium, iisdem criminibus teneri, quibus se. Respondet actor. His nunc nil opus est. dic tu jam, Andocide, causam tuam. purga te. de Cephisio deinceps videbimus. Reisk.

κατηγοροῦντα κολάσαι· ἀλλὰ νῦν μὲν περὶ τούτου καιρός
ἐστι γνῶναι τὰ δίκαια, ἕτερος δὲ [1] ἥξει [2] Κηφισίῳ καὶ
07.1 [3] ἡμῶν ἑκάστῳ, ὧν οὗτος νῦν μεμνήσεται. μὴ οὖν [4] καὶ δι᾽ 239
[5] ἑτέραν [6] ὀργὴν τούτου ἀδικοῦντος νῦν ἀποψηφίσησθε. 240

θʹ. Ἀλλὰ λέξει ὅτι μηνυτὴς ἐγένετο, καὶ ἕτερος οὐδεὶς ὑμῖν ἐθελήσει μηνύειν, [7] ἐὰν κολάζητε. Ἀνδοκίδης δὲ ἔχει τὰ μήνυτρα παρ᾽ ὑμῶν, σώσας τὴν αὑτοῦ ψυχὴν, ἑτέρων

[1] ἕξει A. [2] Κηφισσίῳ T. R. A. [3] ὑμῶν T. [4] καὶ om. A. [5] ἑτέρων R. [6] ὀργὴν καὶ τούτου A. [7] ἐὰν κομίζητε T. R. ἐὰν τὰ μήνυτρα αὐτὸς μὴ κομίζηται A.

Ἕτερος δὲ ἕξει Κηφισσίῳ] Scribe: ἕτερος δὲ (sc. καιρὸς) ἥξει Κηφισίῳ. *Cephisio suum tempus veniet.* Orat. XII. Ἥκει δ᾽ ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ etc. Demades: πάλιν τοίνυν ἧκε τῇ πόλει καιρὸς ἕτερος. Demosthenes Olynth. II. νυνὶ καιρὸς ἥκει τις οὗτος ὁ τῶν Ὀλυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. et hic et supra. In Andocide de Myster. p. 5. perperam scribitur Κηφήσιος: sed recte emendavit Stephanus isto loco; ut mirum sit in hoc neglexisse. MARKLAND. Potest utcunque servari ἕξει, sed malim ἥξει, illudque velim in textum admisisse. AUGER.

Ὑμῶν] Ἡμῶν Coisl. rectius. TAYLOR.

Ἑτέραν] Dum mihi explicet aliquis, quid sit ἑτέραν ὀργὴν, ego interea totum hunc locum ita lectitabo: Μὴ οὖν καὶ δι᾽ ἑτέρων ὀργὴν τούτου ἀδικοῦντος νῦν ἀποψηφίσασθε. Ἑτέρων ὀργὴν eleganter dictum pro ὀργὴν κατὰ τῶν ἑτέρων. Exempla quædam delibavero illustria et eruditis auribus digna.

> Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ,
> Σή τ᾽ ἀγανοφροσύνη μελιήδεα θυμὸν ἀπηύρα.
> Hom. Odyss. Λ. 201.

> Ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα
> Κείνης διδακτὰ, κοὐδὲν ἐν σαυτῆς λέγεις.
> Sophocl. Electr. 345.

Πρῶτοι Εὐβοεῖς ὡς Ἆγιν περὶ ἀποστάσεως τῶν Ἀθηναίων ἐπρεσβεύσαντο. Thucyd. VIII. 5. Οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαιμονίους φόβῳ τῷ ἡμετέρῳ πολεμησείοντας. Id. I. 33. Ἀθηναῖοι οὐ μὴν ἔληγόν γε διὰ τοῦτο τῆς Λακεδαιμονίων φιλοτιμίας περὶ τῆς ἡγεμονίας. Diod. Sic. l. 13. p. m. 349. Καὶ οἱ μὲν νέοι τοῖς τῶν πρεσβυτέρων ἐπαίνοις χαίρουσιν, οἱ δὲ γεραίτεροι ταῖς τῶν νέων τιμαῖς ἀγάλλονται. Xenoph. Memorab. l. 2. Atque ita fortasse accipienda sunt verba Cic. 1 Tusc. 27. "Itaque unum illud erat insitum priscis illis, quos Cascos appellat Ennius: esse in morte sensum, neque *excessu vitæ* sic deleri hominem, ut funditus interiret." Non enim excedit vita, sed nos a vita. Ita Liv. I. 27. "Plus tamen vis potuit quam voluntas patris aut *verecundia ætatis.*" Et ita fortasse etiam Apostoli ad Corinthios, I. 15. 31. Νὴ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, *Per gloriam, quam ex vestris meritis concipio.* Vid. Voss. de Construct. c. LVII. IDEM. Lego: δι᾽ ἑτέρων ὀργὴν, *propter iram* vestram *in alios.* MARKLAND. Dedi ἑτέραν. Idem est ὀργὴ ἑτέρων, atque ὀργὴ καθ᾽ ἑτέρων, vel πρὸς ἑτέρους. Ita Diodorus Siculus II. 92. 37. dixit σπουδὴ ἐκείνων, *studium eorum* vel *erga eos.* ἡ τοῦ κοινοῦ εὔνοια, Dio Cass. p. 90, 45. *benevolentia erga remp.* ἐπιστροφὴ σφῶν p. 89. 7. *animadversio in eos.* REISK. ἑτέραν ὀργὴν intelligo, *iram adversus alios conceptam*; sic Virgilius dixit, "alienum vulnus," i. e. vulnus alteri distinatum. AUGER.

Καὶ ἕτερος] Καὶ ὅτι ἕτερος. CONT.

Κομίζητε] Π. κολάζητε. τὸ γὰρ κομίζητε οὐ δοκεῖ ἁρμόζειν. H. STEPHAN. κολάζηται. SCALIG. κολάζητε. *In Edit. min.* TAYLOR. et CONT. Alii alias tentarunt emendandi vias, mihi hæc placet, ut legatur: τὰ μήνυτρα αὐτὸς μὴ κομίζηται. *si ipse* (Andocides puta) *præmio indicii fraudetur.* REISK.

Σώσας τῶν αὐτοῦ ψυχὴν] Hinc discimus hanc phrasin Matt. XVI. 21. et Luc. IX. 24. esse bene Græcam. Lesbonax: οὐ μόνον τῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν οἴκοι μενόντων ψυχὰς σώζει. Diog. Laertius lib. III. in Plat.

> Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα·
> Τὸν μὲν, ἵνα ψυχὴν, τὸν δ᾽, ἵνα σῶμα σάοι.

Eodem sensu σῶσαι τὸ σῶμα dicit Noster Orat. XII. nempe, *vitam servare.* opponitur τῷ ἀποκτεῖναι, Marc. III. 4. περιποίησιν ψυχῆς, Heb. X. 39. (vide et Xenophon. Cyrop. lib. IV.) cui ibi opponitur ἀπώλεια ψυχῆς: sic enim distinguendum: οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Mox, pro διὰ ταῦτα me-

241 διὰ [1] ταῦτα ἀποθανόντων. τῆς μὲν οὖν σωτηρίας ὑμεῖς
τούτῳ αἴτιοί ἐστε, τῶν δὲ κακῶν τῶνδε καὶ τῶν κινδύνων
αὐτὸς ἑαυτῷ, παραβὰς τὰ δόγματα καὶ τὴν ἄδειαν ἐφ' ᾗ
μηνυτὴς ἐγένετο. οὔκουν ἐξουσίαν χρὴ ποιεῖν τοῖς μηνυταῖς
ἀδικεῖν — ἀρκεῖ γὰρ τὰ πεποιημένα —, ἀλλὰ παραβαί-
νοντας κολάζειν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μηνυταί, ὁπόσοι [2] ἐπ'
242 αἰσχραῖς αἰτίαις ἐξηλεγμένοι σφᾶς αὐτοὺς ἐμήνυσαν, ἐν
γοῦν ἐπίστανται, μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις, ἡγούμενοι,
ἀποδημοῦντες μὲν ἀθῷοι καὶ ἐπίτιμοι δόξειν εἶναι, ἐπιδη-
μοῦντες δὲ παρὰ τοῖς πολίταις τοῖς ἠδικημένοις πονηροὶ
δόξειν καὶ ἀσεβεῖς εἶναι. ὁ γοῦν πάντων πονηρότατος [3] Βά-
τραχος πλὴν τούτου, γενόμενος ἐπὶ τῶν τριάκοντα μηνυτὴς

[1] ταὐτὰ A. [2] μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας T. R.
[3] Βάτραχος, πρὶν τούτου γεν. T.

lius videtur διὰ ταὐτὰ, *propter eadem* delicta. MARKLAND.

Ταῦτα] Legendum omnino ταὐτά. Eadem sc. quibuscum ille tenebatur, ἐσώθη tamen. TAYLOR. Redit ταῦτα, aut ad μήνυτρα, aut potius ad rem universam, de qua hic agitur, διὰ τὸ μηνύσαι τὸν 'Ανδοκίδην κατ' αὐτῶν. REISK.

Τῶνδε] Aut horum malorum publicorum, quibus universa civitas tum exagitata fuit, aut potius τῶν ἰδίων, τῶν αὐτῷ νῦν ἰδίᾳ παρόντων, quibus ipse nunc laborat et septus est. IDEM.

Μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας] MS. ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις. quæ multo melior est Lectio. Sic Orat. VI. versus finem. MARKLAND. Nihil muto. TAYLOR. Geminum his inest vitium, alterum leviculum, scil. pro genitivo in singulari, sufficiendus est accusativus in plurali, μετ' αἰσχρὰς αἰτίας, *post turpes criminationes*, postquam turpium criminum insimulati fuissent. alterum paulo est gravius. Leg. enim est: οὔπω (vel μήπω) ἐξηλεγμένοι (vel si mavis, ἐξεληλεγμένοι), *nondum convicti*. convictus enim qui fuerit, ei complices indicanti venia non datur, sed illi, qui nondum argumentis tormentisve ad confessionem facinoris adactus fuerit. Deinde, ecquis ipse sese indicat, posteaquam convictus fuisset? Hæc inter se non constant. Si convictus es, nil est, quod tute temet indices. Etsi te ipse indicasti, quid refert te convinci? REISK.

Πρὶν τούτου] *Non sat divisa sunt hæc temporibus.* Facta est delatio Andocidis Olymp. circiter XCI. 3. Incidit autem Trigintaviralis dominatio, seu Batrachi delatio, in Olymp. XCIV. Non itaque præcedit Batrachus Andocidi, sed Andocides Batracho, idque per integrum decennium. Sed fortasse hæ voces πρὶν τούτου non sunt referendæ ad tempus indicii, sed ad ea quæ præcedunt verba, πάντων πονηρότατος. i. e. si Andocidem unum excipias. Infra enim Andocides nobis exhibetur Batracho πονηρότερος. TAYLOR. Ego de meo pro πρὶν, dedi πλήν. *hominum omnium nequissimus Batrachus, præter hunc unum Andocidem*, qui eo adhuc est nequior. REISK.

Βάτραχος, πρὶν τούτου κ. τ. λ.] Andocidem cum Batracho perdito homine componit, atque eo etiam improbiorem dicit. Ὅστις οὖν, addit, καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος Βατράχου ἐστὶ, πάνυ δὴ ἀγαπητὸς ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα. Cujus loci cum nullam sententiam esse videret Reiskius, plures proposuit emendationes. Proxime ad verum accedit ea, qua conjecit: πάνυ δεῖ ἀγαπᾷν ἀγαπητῶς. mihi quidem legendum videtur: πάνυ δεῖ ἀγαπᾷν ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθέντα. *hunc admodum contentum esse oportet, quod a vobis sit servatus*, non vero etiam civibus suis esse molestum. Ita Isocrates Panath. p. 234. c. οὐκ ἀγαπῶ ζῶν ἐπὶ τούτοις: Demosthenes de Halones. p. 78. 8. ed. Reisk. τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες: de Contribut. p. 175. 3. ἡ πόλις ἡμῶν τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα: ibid. 18. καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες: p. 176. 8. τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀγαπᾷν πράττοντες: Aristophanes Vesp. v. 670.

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων.

καὶ οὐσῶν αὐτῷ συνθηκῶν καὶ ὅρκων καθάπερ τοῖς [1]Ἐλευσινόθεν, δείσας ὑμῶν οὓς ἠδίκησεν, ἐν ἑτέρᾳ πόλει ᾤκει. Ἀνδοκίδης δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ἀδικήσας περὶ ἐλάττονος αὐτοὺς ἔθετο, εἰσιὼν εἰς τὰ ἱερὰ, ἢ Βάτραχος τοὺς ἀνθρώπους. ὅστις οὖν καὶ πονηρότερος καὶ ἀμαθέστερος 213
Βατράχου ἐστὶ, πάνυ [2]δεῖ ἀγαπητῶς ὑφ᾽ ὑμῶν αὐτὸν [3]σωθῆναι.

[1] Ἐλευσινιόθεν T. [2] δὴ ἀγαπητὸς T. δὴ ἀγαπητὸν A. [3] σωθέντα T. R. A.

Jam vero pergit Rhetor, ostendens, nulla unquam in re patriæ profuisse Andocidem, ne tum quidem, cum exsules Piræeum tenerent, urbs a Tyrannis oppressa haberetur. Mala, quæ perpessi erant Athenienses, prius depingit; deinde addit p. 286. v. 5. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθὴς τούτων τῶν κακῶν γενόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ μετέχειν τῆς πόλεως ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. Modo Reiskius γινόμενον recte convertit in γενόμενον; hic minus recte nonnulla deesse censet; est enim sententia suis numeris absoluta, ἀπαθὴς γενόμενος τῶν κακῶν idem est ac si dixisset οὐδὲν παθὼν τούτων τῶν κακῶν: Thucydides l. I. c. 26. προεῖπον, Ἐπιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι: l. V. c. 16. ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν, καὶ ἠξιοῦτο διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν: Lysias Epitaph. p. 193. v. 15. ed. Steph. ἀπαθὴς δ᾽ ὢν κακῶν καὶ ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. *Andocides autem*, inquit Orator, *qui tunc temporis illas calamitates pro patriæ salute non perpessus est, nunc civium jure uti vult in ea civitate, in qua religionem improbe violavit.* Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, addit, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενώμενος καὶ τυράννοις· ἃ νυνὶ (ita leg. ex Cod. Coislin.) κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο. Ita quidem legitur in vulgatis Editionibus, sensu nullo. Mihi, ne aliorum conjecturas memorem, legendum videtur: — τυράννοις (ἃ νυνὶ κομπάσει ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους) ποίαν εἰσφορὰν αὐτοῦ τῶν ἀγαθῶν ἐποιήσατο. Solebat etiam Athenis, si respublica pecunia indigeret, civibus imperari, ut certam bonorum quantitatem in commune conferrent, quo publica inopia levaretur. Illæ collationes dicebantur εἰσφοραὶ, quæ vero sociis et subditis gentibus imperabantur tributa, φόροι et προστάξεις audiebant: χρημάτων εἰσφορὰς ποιεῖσθαι dixit Isocrates de Pace p. 161. B. Neque solum nullum unquam tributum contulit Andocides, sed et ἐπιστάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν γινομένην, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεὶς σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. Mihi videtur antiquitus scriptum fuisse οὐκ ἐπήρθη σῖτον εἰσάγων ὠ. τ. π. et ἐτόλμησεν ex interpretatione margini adscripta in contextum venisse: ἐπήρθη, *impulsus est, inductus est.* Isocrates Or. ad Philipp. p. 84. C. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς,—ἐπήρθην πάλιν συγγράψαι περὶ αὐτῆς: Demosthenes in Amator. Orat. p. 1403. 3. διὸ δὴ καὶ μᾶλλον ἐπήρθην τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. — Andocides, cognito sibi periculo, in quo patria versaretur, ad eam juvandam, quamvis posset, non est inductus; sed inquilini et hospites invehendo frumento civitati profuerunt: σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ὦ Ἀνδοκίδη; ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος; ποῖα τροφεῖα ἀνταποδούς; Reiskius hic φαίνῃ aut ἐφαίνου vult interponi: quod minime videtur necessarium, dummodo pro ποιήσας scribamus ἐποίησας. Cæterum ἀνακαλεσάμενος cum Marklando mutari malim in ἀνακαλυψάμενος. SLUITER.

Ἐλευσινόθεν] Sic dedi de meo pro vulgato Ἐλευσινιόθεν. non ab adjectivo Ἐλευσίνιος hoc repetitur, sed a nomine urbis Eleusis proprio. a cujus genitivo Ἐλευσῖνος fit Ἐλευσινόθεν. REISK.

Αὐτοὺς] Malim αὐτός. IDEM.

Ἀμαθέστερος] F. αὐθαδέστερος. Nam illud alterum nihili. TAYLOR. Imo vero recte habet lectio vulgata. ἀμαθὴς est Græcis, qui Latinis *tardus.* Andocidem appellat, non solummodo nequiorem Batracho, verum etiam stupidiorem, ut qui rem ignoraverit, quam ipsa natura rerum quemque doceat non prorsus a sensu communi desertum; et multo, quam Batrachus fuerit, importuniorem atque scæviorem, moribus magis rusticanis. REISK.

Δεῖ ἀγαπητῶς] Sic correxi. Verumtamen ne sic quidem persanatus est locus. Nam post δεῖ desunt hæc duo vocabula ἡσυχάζειν, ὁρῶντα, vel μεμνημένον. *oportet eum quiescere*, h. e. secum habitare, intra nidum suum se continere, a tractatione rerum civilium sese abstinere, *cum videat*, vel *meminerit, quam ægre sit a vobis servatus.* Aut possit quoque legi: πάνυ δεῖ ἀγα-

211 ι. Φέρε δὴ, [1] τί σκεψαμένους χρὴ ὑμᾶς Ἀνδοκίδου [2] ἀποψηφίσασθαι; πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐκ τῆς πόλεως ἐστρατεύσατο, οὔτε ἱππεὺς οὔτε ὁπλίτης, οὔτε τριήραρχος οὔτ' ἐπιβάτης, οὔτε πρὸ τῆς συμφορᾶς οὔτε μετὰ τὴν συμφορὰν, πλέον ἢ τετταράκοντα

[1] εἴ τι T. εἴς τι A. [2] ἀποψηφίσασθαι, T.

πᾶν ἀγαπητῶς ὑφ' ὑ. σ. *debet contentus esse, sibique congratulari velut de felicitate insperata, et haud merita, quod a vobis, quanquam ægre, fuerit dimissus.* Sed tum αὐτὸν sit omittendum. Ego priorem rationem præfero. In vulgatis omnibus est πάνυ δὴ ἀγαπητός. Idem. ἀγαπητόν. Cont.

Αὐτὸν σωθέντα] Hæc verba nec præcedentibus nec sequentibus jungi possunt. Hic locus est procul dubio mutilus, sed sine ope melioris Cod. vix sanari poterit hoc ulcus, aut impleri hæc lacuna. Palmer. Bonum Cadomensem suum fefellit augurium. Ita enim ingenii viribus et solertiæ, non *melioris Cod. ope ulcus sanavit* vir ingeniosissimus: Πάνυ δὴ ἀγαπητὸν ὑφ' ὑμῶν αὐτὸν σωθῆναι. Taylor.

Αὐτὸν σωθέντα] Lege, αὐτόν. et statim pro εἴ τι σκεψαμένους, mallem τί, vel εἴς τι σκεψαμένους, cum Nota Interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. Markland.

Φέρε δὴ] Ita mecum. Φέρε δή. τί σκεψ. Atque insuper adjice punctum interrogationis post ἀποψηφίσασθαι. Grammaticæ in sequentibus aliter non potest provideri. Taylor.

Πότερον ὡς] Sub. ἐστὶ, nisi mavis quod malim, legere στρατιώτου ἀγάθου, referendo ad Ἀνδοκίδου quod præcessit. Auger.

Τετταράκοντα] Οὐδεπώποτε, inquis, ἐστρατεύσατο, cum jam sit *Quadragenario* major. *Tute* hæc omnia, atque *intra spem veniæ;* siquidem inter *septuagenarios* jam proxime erit numerandus. Namque intra Olymp. LXXVIII. ineuntem, cum in lucem susceptus erat Andocides, et XCIV. exeuntem, cum hæc verba facta sint, nisi me mei digiti fallant, tantum fere intercedit intervalli. His autem pro tempore missis, incredibilis videri potest tota criminatio, οὔτε τριήραρχος οὔτε ἐπιβάτης, cum Andocides in bello Corinthiaco, quod erat Peloponnesiaci quædam quasi velitatio, *classi* Atheniensium præfuit non sine laude, ut disertis verbis Thucyd. l. I. et Plutarch. in vit. Verum profecto dux ille Atheniensium potuit esse nostri Avus, nam et ille, more Attico, identidem ut noster, fuit Andocides Leogoræ. Et per ætatem libentius credo cum fuisse. Ad hæc tamen non animos advertebant σχ. Thucyd. neque mendax ille Plutarchus, qui vitas Oratorum dolis et erroribus consutas olim conscribillavit. Tu interea quisquis es qui textum vindicas, de τετταράκοντα securus, ita rejicies. Recte. Cum ea sit apud Athenienses stipendiorum faciundorum ætas ultima. Quasi dictum fuisset: *Ille nunquam pro patria militavit, cum tamen ea sit ætate, ut jam etiam nunquam sit militaturus. Abiit dies, qui militaribus studiis finem attulit.* Et quædam sunt, quæ fidem facere videntur. Ita Ulpian. Νόμος κελεύει παρ' Ἀθηναίοις μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμένους ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ad illa Demosth. Olynth. 3. πολλῶν δὲ λόγων καὶ θορύβου γιγνομένων παρ' ὑμῖν ἐψηφίσασθε τετταράκοντα τριήρεις καθέλκειν, καὶ τοὺς μέχρι πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν, αὐτοὺς ἐμβαίνειν, καὶ τάλαντα ἑξήκοντα εἰσφέρειν. Ubi adjecit id. Ulpianus: Αὐτοὶ τότε καὶ οὓς οὐκ ἐκέλευεν ὁ νόμος στρατεύεσθαι, πολεμεῖν ἐψηφίσαντο διὰ τὴν πολλὴν σπουδήν. Atque hac fide adductos video principes viros in re literaria inter leges Atticas et hanc quoque retulisse, *stipendia facienda esse ab anno ætatis decimo octavo* ad quadragesimum. Vid. Petit. LL. Attic. lib. 8. Tit. 1. l. 1., Maussac. ad Harpocr. in v. Περίπολος, Thys. de Rep. Atheniensium, ceterosque. Multis contendit idem Petitus Quadragenariis militiæ esse vacationem, et ex Plutarcho in Phocione male intellecto tibicinem quærit. Ἐκέλευσε τὸν Κήρυκα ἀνειπεῖν, Ἀθηναίων τοὺς ἄχρι ἑξήκοντα ἐτῶν ἀφ' ἥβης, πέντε ἡμερῶν σιτία λαβόντας εὐθὺς ἀκολουθεῖν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας· θορύβου δὲ πολλοῦ γενομένου, καὶ τῶν πρεσβυτέρων βοώντων καὶ ἀναπηδώντων, οὐδὲν, ἔφη, δεινόν. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ' ὑμῶν. *Præter legem enim est*, inquit vir doctus, *quod incipientem pubertatem et* a quadragesimo anno *milites cogeret.* Obtinuit quidem apud Romanos similis fere προθεσμία, ut neque ante annum ætatis decimum septimum neque post quadragesimum sextum, ad arma cogerentur. Vid. Gell. X. 28. Latin. Latinium ad Sigon. de antiquo Jure Civium Romanorum, aliosque, quos laudat Pitiscus in Ætas militaris. Ita in Tabb. Cremonensibus,

ἔτη γεγονώς. καὶ ἕτεροι φεύγοντες ἐν Ἑλλησπόντῳ [1] συνε- 245
τριηράρχουν ὑμῖν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐξ ὅσων κα- 246

[1] συντριηράρχουν A.

IMP. CAES. DIVI. TRAIANA. PARTHICI. F. DIVI.
NERVAE. NEPOS. TRAIANVS. HADRIANVS. AVG.
PONT. MAX. TRIB. POTEST. XII. COS. III. P. P.
IIS. QVI. MILITAVERVNT. IN. CLASSE. PRAETORIA.
MISENENSI. QVAE. EST. SVB. IVLIO. FRONTO
NE. SEX. ET. VIGINTI. STIPENDIS. EMERITIS.
DIMISSIS. HONESTA. MISSIONE. etc.

Gruter. DLXXIII. 2.

Et in Salonensibus,

IMP. CAESAR. DIVI. VESPASIANI. F. DOMITIA
NVS. AVGVSTVS. GERMANICVS. PONTIFEX. MAXI
MVS. TRIBVNIC. POTESTAT. XII. IMP. XXII. COS. XVI.
CENSOR. PERPETVVS. P. P.
PEDITIBVS. ET. EQVITIBVS. QVI. MILITANT. IN. COHO
RTE. III. ALPINORVM. ET. IN. VIII. VOLVNTARIORVM.
CIVIVM. ROMANORVM. QVI. PEREGRINAE. CONDICIO
NIS. PROBATI. ERANT. ET. SVNT. IN. DALMATIA. SVB. Q. PON
PONIO. RVFO. QVI. QVINA. ET. VICENA. STIPENDIA.
AVT. PLVRA. MERVERVNT. ITEM. DIMISSIS. HO
NESTA. MISSIONE. EMERITIS. STIPENDIIS.
LIBERIS. POSTERISQVE. EORVM. CIVITATEM.
DEDIT. ET. etc.

Id. DLXXIV. 5.

Sed omnia longe aliter apud Græcos: neque ante annum 60. (seu 42. ἀφ᾽ ἥβης) erat militiæ vacatio. Διττοί εἰσιν οἱ Ἐπώνυμοι, οἱ μὲν δέκα τὸν ἀριθμὸν, ἀφ᾽ ὧν αἱ φυλαί. ἕτεροι δὲ δύο καὶ τετταράκοντα, ἀφ᾽ ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν μέχρις ἑξήκοντα. Harpocrat. et Suid. in Ἐπώνυμοι. Nam, ut ait Aristoteles de Rep. Atheniens. χρῶνται τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προσγράφουσι ἀπό τινος Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τινὸς δεῖ στρατεύεσθαι. Verba laudantur ab Harpocr. in Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις. Diserte Pollux non indiligens Antiquitatum Investigator. II. 2. Ἐκ τῆς ἀπομάχου ἡλικίας, ἐκ τῆς ἀμάχου, ἐκ τῆς ἀπολέμου, ἐκ τῆς ἀστρατεύτου, ὑπὲρ τὸν κατάλογον, ὑπὲρ τὰ ἑξήκοντα γεγονὼς ἔτη. Petitus igitur, qui in Harpocratione et Suida pro ἐτῶν μέχρις ἑξήκοντα legit τετταράκοντα, nondum id, quod velit, assecutus est, neque planum fecit, quo pacto militia ab anno 18. incœpta et in 40. finita stipendia *quadraginta duo* (tot scilicet quot erant Ἐπώνυμοι, a quibus putabantur anni militiæ) enumerare poterat. Hinc igitur viro cordatissimo fucus factus, dum annos semper computat ab ineunte ætate, non, ut debuit, ἀφ᾽ ἥβης: dum vitam intelligit naturalem, non στρατεύσιμον. Ita Plutarchum l. c. ut dixi, male intellexit, τοὺς ἄχρι ἑξήκοντα ἐτῶν ἀφ᾽ ἥβης, quasi nihili essent omnino verba postrema, licet quæ sequantur, interpretentur. Ἐγὼ γὰρ ὁ στρατηγὸς ὀγδοηκοστὸν ἔχων ἔτος ἔσομαι μεθ᾽ ὑμῶν. Ita idem Plutarch. in Agesil. Ὁ γὰρ Ἀγησίλαος ὡς ἔτη τεσσαράκοντα γεγονὼς ἀφ᾽ ἥβης, καὶ στρατείας ἔχων ἄφεσιν ὑπὸ τῶν νόμων. Atque hæc est fortasse mens Ulpiani, cujus fere sola auctoritate nititur totum hoc commentum, μέχρι τετταράκοντα ἐτῶν στρατεύεσθαι ἀρξαμένους ἀπὸ ὀκτωκαίδεκα, ut intelligantur anni οἱ ἀφ᾽ ἥβης, quadraginta duo sc. seu numero rotundo quadraginta. Vel, quod non ægre concesserim, dormitavit homo bonus, ne vim verbis fieri dicat. Quod ad ipsum Demosthenem, Lysiamque præ manibus attinet, næ ista τετταράκοντα mutanda sunt in ἑξήκοντα (in numeralibus facilis est permutatio. Certe in loco Demosthenis facillima; commoda aures: Τετταράκοντα τριήρεις — πέντε καὶ τετταράκοντα ἐτῶν — τάλαντα ἑξήκοντα.), vel necessario intelligenda sunt verba ἀφ᾽ ἥβης, ut Antiquiores sibi constare possint. Jam recte omnia in Auctore nostro. *Andocides sexagesimum annum superans* (nam per aliquot annos superaverat) *nunquam extra civitatem meruit, et cum ea sit ætate, nunquam deinde erit meriturus.* Taylor.

Καὶ ἕτεροι] Hic καὶ accipe pro καίτοι, quod legi velim. Auger.

Συντριηράρχουν] Velim cum Reiskio et Tayloro in textum admisisse συνετριηράρχουν. Idem.

247 κῶν καὶ πολέμου ὑμᾶς αὐτοὺς περιεποιήσατε καὶ τὴν πόλιν,
248 πολλὰ μὲν τοῖς σώμασιν πονήσαντες, πολλὰ δὲ καὶ ἀνα-
λώσαντες χρήματα καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, πολλοὺς δὲ καὶ
ἀγαθοὺς τῶν πολιτῶν καταθάψαντες διὰ τὸν [1] γενόμενον
πόλεμον. Ἀνδοκίδης δὲ, ἀπαθὴς τούτων τῶν κακῶν [2] γε-
νόμενος εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι, ἀξιοῖ νυνὶ μετέχειν τῆς
πόλεως, ἀσεβῶν ἐν αὐτῇ. ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ καὶ δυνά-
μενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ [3] τυ-
249 ράννοις; ἃ νυνὶ κομπάσει, ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους
τρόπους, ποίαν εἰσφορὰν [4] * * * τούτῳ ἀγαθὸν [5] γένοιντο,

[1] γινόμενον T. [2] γενόμενος καὶ οὐδὲν εἰσενεγκὼν εἰς A. [3] τυράννοις (ἃ ν. κ. ἐ. τ. ὑ. τ.) εἰσέφερε * * * Ποίαν εἰσφοράν; ἐφ' ᾗ τί ἂν τούτῳ ἀγ. γένοιτο; ὃς ἐπιστάμενος A. [4] asteriscos om. T. R. [5] γένοιτο T. R.

Γενόμενος] Post γενόμενος videtur aliquid deesse in hanc ferme sententiam: οὐδὲν εἰσενεγκὼν, aut οὐδὲν τολμήσας συμπονεῖν, aut ἀσύμβολος ὤν. Reisk.

Εἰς τὴν σωτηρίαν] Εἰς τὴν αὐτὴν σωτηρίαν. Cont.

Ἐξενωμένος] Ἐξεωνημένος. Schott. Quem intelligo parum. Quasi recepta lectio non esset commodissima, aut Schotti vel sensum vel Hellenismum saperet! Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη. Auctor. vit. Andoc. quod ex Photio arripuit, sc. Τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι ξένος ἐγένετο, καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις. Taylor.

Νῦν εἰ] Lego ex Cod. Coisl. νυνί. Sequentia ita emendantur a viro doctissimo: Ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους κόπους ποίαν εἰς εἰσφορὰν τοῦτο ἀγαθὸν γένοιτο. Ego proxima: Ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπ' Ἀθήνας σῖτον εἰσάγων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. Idem.

Ἐπιστάμενος] Potest gemino modo reddi, sive per *quia*, sive per *etsi*. 1) quia vestros novit animos, h. e. vanitatem et levitatem vestram, aviditatemque res novas audiendi, qua ductitamini, stupentes ad narrationes de itineribus maritimis longinquis, de tyrannis et eorum luxu atque insania etc. 2) etsi bene novit, quo sitis animo erga tyrannos, eorumque familiares; quam vehementer totum hoc genus aversemini, et ne sermones quidem de iis æquis feratis animis. Reisk.

Ποίαν εἰσφορὰν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο] Ποία εἰσφορὰ —. Cont. Quinque sunt voces, et quinque menda. sed et quæ præcedunt, et quæ sequuntur male habent. Totum locum exscribam, quo modo legi et distingui oportuisse puto: Ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ, καὶ δυνάμενος τοῖς χρήμασι, καὶ βασιλεῦσιν ἐξενωμένος καὶ τυράννοις· ἃ νῦν ἐπικομπάσει (non εἰ κομπάσει), ἐπιστάμενος τοὺς ὑμετέρους τρόπους. Ποία οὖν εἰσφορὰ τούτων ἀγαθῶν ἐγένετο; ὃς καὶ ἐπιστάμενος etc. Ὑποφορὰν movet Orator, ut eam amoliatur. *Atqui Andocides dives est, atque opibus potens, atque hospes Regum et Tyrannorum. hæc* atque hujusmodi nunc *pompatice proferet, utpote qui vestros mores* et gustum *bene perspectos habeat.* Quæro *igitur, quidnam ex his* tam magnis *commoditatibus Reipublicæ contulit* Andocides? *qui, etsi sciret civitatem maximo æstu et periculo agitatam, et ipse navis dominus esset, non tamen ausus est frumentum invehendo patriam suam juvare.* Si retineas εἰ κομπάσει, ponenda est minima distinctio post τρόπους. eodem recidet. Vocem ἐπαρθεὶς Interpres vertit, *sublatis anchoris.* Sensui bene conveniret ἀπάρας, *e portu solvens.* Sed nihil temere in hac voce mutandum. Cæterum pro ἐξενωμένος Schottus conjicit ἐξεωνημένος. non potuit magis infeliciter. et sane increpatione digna est hæc Viri Docti negligentia, qui de sensu Auctoris, quem juvare in se recepit, tam secure, tam sæpe, ludit. Quod vero de Andocidis κομπασμῷ vaticinatus est Noster, completum fuit. Vide ad finem Defensionis suæ, Orat. de Myster. p. 19. ubi Reges atque Tetrarchas loquitur. Markland. In loco desperato neminem spero ægre laturum aut vitio mihi daturum esse, si ego quoque conjecturam tentavero, ulcus utique deterius non redditurum. Post τρόπους videtur εἰσέφερε deesse, quod aptum erit ex ἀλλὰ πλουτῶν γὰρ — In hoc εἰσέφερε vel simili vocabulo desinet hypophora. At fortasse, ut homo dives—contulit? occurrit indignabundus, gravi cum reprehensione ποίαν εἰσφοράν; *ecquamnam ille contulisset collationem?* ἐφ'

καὶ ἐπιστάμενος ἐν πολλῷ σάλῳ καὶ κινδύνῳ τὴν πόλιν
[1] γενομένην, ναυκληρῶν οὐκ ἐτόλμησεν ἐπαρθεὶς σῖτον εἰσά- 250
γων ὠφελῆσαι τὴν πατρίδα. ἀλλὰ μέτοικοι μὲν καὶ ξένοι
ἕνεκα τῆς μετοικίας ὠφέλουν τὴν πόλιν εἰσάγοντες· σὺ δὲ 251
τί καὶ ἀγαθὸν ποιήσας, ὦ Ἀνδοκίδη, ποῖα ἁμαρτήματα
ἀνακαλεσάμενος, ποῖα τροφεῖα ἀνταποδούς, [2] * * *

ιά. Ἀθηναῖοι, μνήσθητε τὰ πεποιημένα Ἀνδοκίδῃ, ἐν-
θυμήθητε δὲ καὶ τῆς ἑορτῆς, δι᾽ ἣν ὑπὸ τῶν πολλῶν προὐτι-
μήθητε. ἀλλ᾽ ἐστὲ γὰρ ὑπὸ τῶν τούτου ἁμαρτημάτων ἤδη
καταπλῆγες διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι, ὥστε 252
οὐδὲ τὰ δεινὰ ἔτι δεινὰ δοκεῖ ὑμῖν εἶναι. ἀλλὰ προσέχετε
τὸν νοῦν, δοκείτω δ᾽ ὑμῖν ἡ γνώμη ὁρᾶν ἃ οὗτος ποιεῖ, καὶ
διαγνώσεσθε ἄμεινον. οὗτος γὰρ ἐνδὺς στολήν, μιμούμενος
τὰ ἱερὰ ἐπεδείκνυε τοῖς ἀμυήτοις καὶ εἶπε τῇ φωνῇ τὰ
ἀπόρρητα· τῶν δὲ θεῶν, οὓς ἡμεῖς θεοὺς νομίζομεν καὶ θε-
ραπεύοντες καὶ ἁγνεύοντες θύομεν καὶ προσευχόμεθα, τού-
τους περιέκοψε. καὶ ἐπὶ τούτοις ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς στάντες

[1] γινομένην T. A.

[2] asteriscos om. T. R. A.

ἢ τί ἂν τούτῳ ἀγαθὸν γένοιτο; *cujus fructum ecquemnam percipiat?* ὅς, ἐπιστάμενος— *qui cum sciret*—. Reisk. Potest servari γὰρ, sed malim γε. Auger.

Ἐπαρθεὶς] Post ἐπαρθεὶς videtur κέρδει deesse, *illectus lucro*. Reisk. ἐπαρθεὶς interpretor, *navi devectus, delatus*. Auger.

Εἰσάγοντες] Scil. σῖτον. Idem.

Σὺ δὲ τί καὶ ἀγαθὸν] Post vocab. postremum addendum videtur φαίνῃ aut ἐφαίνου. *ecquod bonum*, vel *ornamentum, in remp. tu tum contulisse visus es?* h. e. quodnam est illud bonum, quod a te ad remp. profectum viderimus? Reisk.

Ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος] Lego, ἀνακαλυψάμενος; *quæ facinora* (sc. in rempublicam admissa) *detegens?* Ita enim se gessit Andocides, quasi Ipse ἐξευρὼν τοὺς τὴν πόλιν ἀδικήσαντας, ut ait Noster supra. Huic contrarium est τὴν ἁμαρτίαν συγκρύψαι, Andocid. p. 9. Markland. Vulgata h. l. bene habet. ἀνακαλεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα idem est atque ἀκεῖσθαι, *malefacta aliis benefactis emendare, compensare*, veluti *sarcire*. quod Latini pariter dicunt *reprehendere*. h. e. rem, quæ jam manu effugisset, injecta manu rursus prehendere, retrahere e fuga, et a lapsu præservare, atque in locum pristinum statumque integrum restituere. Conjectura Marklandi a loci sententia abhorret. prætereaque, etiamsi quadraret, tamen non in medio ἀνακαλυψάμενος, sed in activo ἀνακαλύψας convenisset. Verum, quod dixi, locus hic in salvo est. Reisk.

Ἀθηναῖοι] Est apostrophe vehemens ad auditores. Forsan leg. μνησθῆτε, ὦ Ἀθηναῖοι. Auger.

Καταπλῆγες] Harpocration: Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν, καὶ ἐν τῷ κατ᾽ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ita legendum. in Edit. Iac. Gronovii deest καί. Markland. καταπλὴξ, h. l. est, qui malorum crebritate et magnitudine, a se toleratorum, ita occalluit et obbrutuit, ut nihil porro sentiat. Scitum est artificium, quo actor auditores excitare voluit ad intuendam Andocidis atrocitatem scelerum. Vos ea, ait, jam tam sæpe vidistis et audivistis, ut, cum sint atrocissima, sensus tamen vestri sint hebetati; eoque opus habetis admonitore, qui fœditatem illorum vobis ob oculos ponat. Reisk. *Qui assidue percutitur*, i. e. qui verberum crebritate jam nihil sentit, qui ad verbera obduruit et occaluit. Auger.

Ποιεῖ] F. ἐποίει. Taylor.

Εἶπε τῇ φωνῇ] Post εἶπε videtur λαμπρᾷ deesse. Reisk. Auger.

Θεραπεύοντες] Malim θεραπεύομεν. Reisk.

Ἱερεῖα] (Sic vulg.) ἱέρειαι. Cont. Lege ἱέρειαι. "Cereri quoque, quam *more Græco* venerari instituerant, sacerdotem a Ve-

253 κατηράσαντο πρὸς ἑσπέραν καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν, κατὰ 40
τὸ νόμιμον τὸ [1] παλαιὸν καὶ ἀρχαῖον. ὡμολόγησε δὲ οὗτος
ποιῆσαι. ἔτι δὲ παρελθὼν τὸν νόμον ὃν ὑμεῖς ἔθεσθε, εἴρ-
255 γεσθαι τῶν ἱερῶν [2] αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα, ταῦτα πάντα
βιασάμενος εἰσελήλυθεν ἡμῶν εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἔθυσεν ἐπὶ

[1] πάτριον A. [2] αὐτῶν T.

lia *Calcitanam* peterent, vel, ut alii dicunt, Calliphanam, ne Deæ vetusti ritus *perita* deesset *Antistes.*" Val. Max. I. 1. 2. "Sacra Cereris summa majores nostri religione confici cerimoniaque voluerunt. Quæ cum essent assumpta de Græcia, *et per Græcas semper curata sunt sacerdotes*, et Græca omnia nominata. Sed cum *illam*, *quæ* Græcum illud *sacrum* monstraret et *faceret*, ex Græcia deligerent, tamen sacra pro civibus civem facere voluerunt, ut Deos immortales scientia peregrina et externa mente domestica et civili precarentur. *Has sacerdotes* video fere aut Neapolitanas aut Velienses fuisse, fœderatarum sine dubio civitatum. Mitto vetera. proxima dico, ante civitatem Veliensibus datam, de Senatus sententia C. Valerium Flaccum Præt. urbanum nominatim ad populum de *Calliphana* Veliense, ut ea civis R. esset, tulisse." Cic. pro Balb. 55. Add. Liv. XXII. Valer. Max. I. 1. 16. TAYLOR. Opinor, ἱέρειαι καὶ ἱερεῖς, *antistitæ et sacerdotes.* et sic Æschines contra Ctes. p. 56. MARKLAND.

Πρὸς ἑσπέραν] Non *ad Vesperam*, dulcissime interpres, sed *versus occasum*, ut alibi plenius dicturus sum. TAYLOR. Cohæret cum στάντες, quod h. l. idem est, atque ἑστῶτες βλέποντες. *stando*, vel *inter standum, spectantes versus occidentem.* Deos superos orantes, aut rem auspicatam agentes, stabant vultu ad orientem converso. contra inferis sacra facientes, aut Diris aliquem devoventes, versus occasum, ubi regnum Orci est. Res nota est e scriptoribus antiquitatum et Græcarum et Romanarum. REISK.

Καὶ φοινικίδας ἀνέσεισαν] *Purpureas vestes excusserunt* vel *concusserunt.* SALMAS. Num ad indicandum hoc ritu veniam volenti cuique dari, devotum ubique locorum impune occidendi. REISK.

Παλαιὸν] Παλαιὸν et ἀρχαῖον. Utrumque obsecro? Lege: κατὰ τὸ νόμιμον τὸ πάτριον καὶ ἀρχαῖον. Eo nimirum pacto jus originarium et a majoribus traditum opponitur Recentiorum plebiscitis pro re nata rogatis. Lysias extrem. Funebr. Orat. Ὅμως δ' ἀνάγκη τοῖς ἀρχαίοις ἔθεσι χρῆσθαι καὶ θεραπεύοντας τὸν πάτριον νόμον ὀλοφύρεσθαι τοὺς θαπτομένους. Andoc. de Myster. p. 11. Τισαμενὸς εἶπε πολιτεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια. Id. p. 15. Νόμος δὲ ἦν πάτριος, ὃς ἂν θῇ ἱκετηρίαν μυστηρίοις τεθνάναι. Isocr. Paneg. Καὶ μὴ παρορᾷν τοὺς ἐν τοῖς πολέμοις ἀποθνήσκοντας ἀτάφους γιγνομένους, μηδε παλαιὸν ἔθος καὶ πάτριον νόμον καταλυόμενον. Diod. Sic. Καὶ τὰ πάτρια καὶ περιβόητα νόμιμα καταλῦσαι. Porphyr. περὶ ἀποχῆς τῶν ἐμψύχων l. 4. Θεοὺς τιμᾷν καὶ Ἥρωας ἐγχωρίους ἐμποινίμοις νόμοις πατρίοις. [Verum motus auctoritate Cl. Marklandi παλαιὸν retineri posse judico. *In Edit. min.*] TAYLOR. Ego equidem παλαιὸν haud moverim. potest aliquid παλαιὸν esse, quod ἀρχαῖον ideo non item sit; et rursus ἀρχαῖον, quod non sit παλαιόν. Est autem παλαιὸν, antiquum, et solummodo rationem habet temporis. ἀρχαῖον autem est, quod ab initio rerum, aut reipublicæ cujusdam, semper ita fuit actitatum, ut semel antiquo ritu fuit institutum. Jam si respublica quædam est non admodum vetusta, potest institutum aliquod esse quidem ἀρχαῖον, quod non ideo statim est παλαιόν. In republica contra pervetusta potest aliquid esse παλαιὸν quidem, at non idem ἀρχαῖον, si scil. alia instituta præcesserunt antiquiora, per hoc abrogata. Conjungit quoque duo hæc vocabula Libanius oratione secunda editarum a Bongiovannio p. 17. 12. item Philostratus p. 246. 1. Eusebius Hist. Eccles. p. 16. 22. Themistius p. 232. 5. Ita quoque Plinius in Panegyr. "Vident ducem Romanorum unum ex ulterioribus illis et priscis." REISK.

Πάρελθὼν] Dictio παρέρχεσθαι τὸν νόμον, pro παραβαίνειν, mihi paulo insolentior accidit. IDEM.

Αὐτῶν] Lego εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν αὐτὸν ὡς ἀλιτήριον ὄντα. TAYLOR. Lege, αὐτόν. Supra: οὐδ' αὐτὸν κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν; ubi pariter erat αὐτῶν. MARKLAND. Dedi αὐτόν. ut ipse pro sua persona (ut cum barbaris loquar), vel in propria persona — nam liberis atque necessariis ejus aditu templorum haud esse interdictum. modo ipse illa vitet. Fuit cum pro αὐτῶν suspicarer. leg esse ἁπάντων. REISK.

Ἔθυσεν ἐπὶ τὸν βωμὸν, ὃν οὐκ ἐξῆν αὐτῷ] Forte: ἐπὶ τὸν βωμὸν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, καὶ ἀ-

[1] τῶν βωμῶν [2] ὧν οὐκ ἐξῆν αὐτῷ, καὶ ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς
περὶ ἃ ἠσέβησεν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον, ἐχερνίψατο
108. ἐκ τῆς ἱερᾶς χέρνιβος. τίνα χρὴ ταῦτα ἀνασχέσθαι; ποῖον
φίλον, ποῖον συγγενῆ, ποῖον δικαστὴν, χρὴ τούτῳ χαρισάμενον κρύβδην φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι; νῦν οὖν χρὴ
νομίζειν τιμωρουμένους καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου
τὴν πόλιν καθαίρειν [3] [ἀρὰν ἀπάγεσθαι] καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι, ὡς ἓν τούτων οὗτός ἐστι. 256
ιβʹ. Βούλομαι τοίνυν εἰπεῖν ἃ Διοκλῆς ὁ Ζακόρου τοῦ
ἱεροφάντου, πάππος δὲ ἡμέτερος, συνεβούλευσε βουλευομένοις
ὑμῖν ὅ τι δεῖ χρῆσθαι Μεγαρεῖ ἀνδρὶ ἠσεβηκότι. κελευόντων
γὰρ ἑτέρων ἄκριτον παραχρῆμα ἀποκτεῖναι, παρῄνησε κρῖ- 257
ναι τῶν ἀνθρώπων ἕνεκα, ἵνα ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες σωφρονέστεροι οἱ ἄλλοι ὦσι· τῶν δὲ θεῶν ἕνεκα οἴκοθεν ἕκαστον,
ἃ δεῖ τὸν ἀσεβοῦντα παθεῖν, αὐτὸν παρ' ἑαυτῷ κεκρικότα
εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι. καὶ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, —

[1] τὸν βωμὸν T. [2] ὃν T. ἐφ' ὧν A. [3] uncos om. T. R. A.

πήντα etc. Sic Orat. XXXI. ad fin. τὴν βουλὴν ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν, οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. Demosthenes (sive Dinarchi sit Oratio) κατὰ Θεοκρίνου· συκοφαντοῦντα πολλοὺς τῶν πολιτῶν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ. MARKLAND.

Ἱερᾶς χέρνιβος] Ἱερὰν χέρνιβα vocat τὰ περιῤῥαντήρια. SALMAS.

Φαρμακὸν] Φάρμακον Ald. Recte restituit depravatum accentum Steph. Vid. omnino Harpocr. et Suid. in voc., Ammon. de different. vocabul. Sed hæc leviuscula et vix tyrocinio Critico digna. Videamus, numquid notari possit, quod aliorum fugit acumen. Contendo enim neque orationem tam hiulcam et particulis suis impariter fulcitam a scriptore eleganti, neque tantam luxuriem a curto exire unquam potuisse. Spectate enim: Τὴν πόλιν καθαίρειν — ἀρὰν ἀπάγεσθαι — ἀποδιοπομπεῖσθαι — φαρμακὸν ἀποπέμπειν — ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Rarum erat istud φαρμακὸν, quod sedulum glossatorem non fugit. Arrepta igitur tam bellula occasione, quod dixit Lysias φαρμακὸν ἀποπέμπειν, exponit ille ἀρὰν ἀπάγεσθαι. Iis igitur relegatis videamus locum multo elegantiorem factum: Χρὴ νομίζειν ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν πόλιν καθαίρειν καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι, καὶ φαρμακὸν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Accommode satis Plato de Legg. I. 9. Τοῦτον πρῶτον μὲν καθήρασθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι τὸν οἶκον χρεὼν ἔστω κατὰ νόμον. TAYLOR. *Piaculum*, Valesius. Pro *Nomine Proprio* Viri sumsit Harpocration, ex hoc Lysiæ loco, et ex Istri lib. I. τῶν Ἀπόλλωνος Ἐπιφανειῶν. MARKLAND. φαρμακὸς, *sacer et devotus, detestandus et exsecrabilis.* AUGER.

Ζακόρου] Vix puto Ζάκορον fuisse nomen proprium virile Athenis usurpatum. num Ζωπύρου. tametsi barbaricum hoc est nomen, videtur tamen Athenis usitatum fuisse. REISK. Vid. tamen D'Orville ad Char. Aphrod. l. III. c. VI. p. 314.

Θεῶν ἕνεκα] Quo diis eorumque juribus et religionibus satisfiat; ne dii ob imminuta jura sua irati humano generi multas dirasque pestes immittant. Sententia est: deorum causa, ut eorum iram sibi patriæque ne consciscat, debet judicum unusquisque ita in forum venire et ad judicandum accedere, ut domo secum afferat præmeditatam decretamque sententiam de pœnæ genere sacrilego irrogandæ. eaque a sententia non pati se ulla oratione ullove pacto dimoveri. REISK.

Εἰς τὸ δικαστήριον] Π. δεῖ εἰς τὸ δικαστήριον. H. STEPHAN. Nondum tamen video sententiam medicatam, neque quo pacto hæc possint dici τῶν θεῶν ἕνεκα, uti su-

ἐπίστασθε γὰρ ἃ δεῖ ποιῆσαι — μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου. φανερῶς ἔχετε αὐτὸν ἀσεβοῦντα· εἴδετε, ἠκούσατε τὰ τούτου ἁμαρτήματα. ἀντιβολήσει καὶ ἱκετεύσει ὑμᾶς· μὴ ἐλεεῖτε. οὐ γὰρ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ᾽ οἱ ἀδίκως, ἄξιοί εἰσιν ἐλεεῖσθαι.

periora τῶν ἀνθρώπων. Ea scilicet in lacrymabili hiatu sepulta ad nos non pervenerunt. TAYLOR. Non cepit (sc. Stephanus) mentem Lysiæ et pulcherrimam sententiam, a prava distinctione deceptus. ponenda erat ὑποστιγμὴ, non τελεία στιγμὴ, post ὦσι, divisione nondum completa. deinde, minor distinctio post ἕνεκα, et altera post κεκρικότα. quo facto, videbis verbum εἰσιέναι pendere non a δεῖ, sed a παρῄνεσε. MARKLAND. εἰσιέναι refer ad παρῄνεσε. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΙΚΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oleæ apud Athenienses erant vel privatæ vel publicæ. Illas non ultra binas quotannis fas erat exscindere nisi in usus vel sacros vel funebres: Aut pecuniæ res agebatur. Liquet hoc ex lege quam descripsit Demosth. adv. Macartat. Has (quæ *μορίαι* vocabantur, quarumque stipes *σηκὸς*) non omnino. Dabatur enim actio coram Senatu Areopagitico. Damnatus exsulabat. Hujusce postulatur quidam a Nicomacho.

Pag. ed. H.Steph. — Pag. ed. Reisk.

108. 19 α'. ΠΡΟΤΕΡΟΝ μὲν, ὦ βουλὴ, ἐνόμιζον ἐξεῖναι τῷ βουλο- 258
μένῳ, ἡσυχίαν ἄγοντι, μήτε δίκας ἔχειν μήτε πράγματα· 259
νυνὶ δὲ οὕτως [1] ἀπροσδοκήτοις αἰτίαις καὶ πονηροῖς συκο-

[1] ἀπροσδοκήτως T.

ΣΗΚΟΥ] Ἀμφιβάλλεται μὲν ὁ παρ' ἐνίοις περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος (tutius certe παρ' ἐνίοις ὁ περὶ τοῦ Σηκοῦ λόγος) ἀλλ' ὅτι μὲν γνήσιος Λυσίου, et quæ sequuntur. Photius in Lysia. Scrupulum injecit maxime Paulus Germinus Sophista. Sed et de ἐπιγραφῇ quoque alii aliter. Editi omnes et MSS. Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία. Photius et Harpocratio semper περὶ τοῦ Σηκοῦ strictim et nude. Ain vero *semper*? Ego id dico sedulo. Nam quod ad locum Harpocrationis attinet in v. Σηκός. Ἐπιγράφεταί τις λόγος Λυσίου ἐν τῇ τῆς εὐσεβείας περὶ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογίᾳ, quem Blancardus, Gronovius Valesiusque frustra tentarunt, sic restituo adjutus Cod. Msto Cantabrigiensi. Ἐν τοῖς τῆς ἀσεβείας περὶ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία. Ut dici solent λόγοι φονικοὶ, βίαιοι, λόγοι ὕβρεως. Theo. Progymn. c. 1. Καὶ Δημοσθένης εἰς τὸν κατὰ Μειδίου (μετενήνοχε) τά τε Λυσίου καὶ Λυκούργου ἐκ τῶν τῆς ὕβρεως λόγων, καὶ τὰ Ἰσαίου ἐκ τῶν κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. V. omnino Harpocr. in Βιαίων et Mausac. ad loc. Taylor.

Ibid.] Ἀρεοπαγιτικὸς ὑπὲρ τοῦ Σηκοῦ ἀπολογία, κατὰ Νικομάχου. Scaliger.

Ibid.] Ita Suid. in Μορίαι. Ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθήνας. Ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. ἦσαν δὲ πρῶτον ιβ'. τὸν ἀριθμὸν αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν — Τῆς δὲ μορίας ἐκείνης ὁ στέλεχος σηκὸς ἐκαλεῖτο. Aliter idem Suid. et Harpocrat. in Σηκός. Μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι, τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Lector aliquando videbit has voces indiscretim sumi. Vid. Meurs. Attic. Lect. IV. 6. Lexic. Juridic. Bibliothec. Coisl. p. 488. Taylor.

Ἀπροσδοκήτως] Structura omnino poscit ἀπροσδοκήτοις, ut pariter fieret. Ἀπροσδοκήτοις αἰτίαις—πονηροῖς συκοφάνταις. Æschin. de E. L. λέγειν μετὰ κινδύνου πρὸς ἀπροσδοκήτους διαβολάς. Taylor. Lege ἀπροσδοκήτοις. Sic ἀπροσδοκήτους διαβολὰς Æschini περὶ Παραπρ. et ἀπροσδόκητον κακοήθειαν Antiphonti p. 122. Cæterum hanc Orationem sine ulla suspicione νοθείας bis citat Harpocration, V. Ἐπιγνώμονας, et V. Σηκός. Lysiæ eam asserit Photius Biblioth. CCLXI. Markland. Dedi ἀπροσδοκήτοις ab adjectivo communi ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος. Potest servari πονηροῖς συκοφάνταις, sed malim

φάνταις περιπέπτωκα, ὥστ᾽, εἴ πως οἷόν τε, δοκεῖ μοι δεῖν
καὶ τοὺς μὴ γεγονότας ἤδη δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων
260 ἔσεσθαι· διὰ γὰρ τοὺς τοιούτους οἱ κίνδυνοι [1]κοινοὶ γίγνον-
ται καὶ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσι καὶ τοῖς πολλὰ ἡμαρτηκόσιν.
οὕτω δ᾽ ἄπορος ὁ ἀγών μοι καθέστηκεν, ὥστε ἀπεγρά-
φην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν, καὶ πρὸς
τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι
261 προσῄεσαν· ἐπειδὴ δ᾽ ἐκ τούτου τοῦ τρόπου ἀδικοῦντά με
οὐδὲν εὑρεῖν ἐδυνήθησαν, νυνί με σηκὸν [2]ἀφανίζειν, ἡγούμενοι
ἐμοὶ μὲν ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι [3]ἀποδεῖξαι,
262 αὐτοῖς δὲ ἐξεῖναι μᾶλλον ὅ τι ἂν βούλωνται λέγειν. [4]καὶ

[1] οἱ κοινοὶ T. [2] ἀφανίζειν ἡγούμενοι, T. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγούμ. A. [3] ἀπολῦσαι A. [4] καὶ δὴ δεῖ μέν με R. A.

πονηραῖς συκοφαντίαις. AUGER.

Κίνδυνοι οἱ κοινοὶ] M. κίνδυνοι κοινοὶ, ἄνευ οἱ. H. STEPHAN. Dele οἱ. *In edit. min.* TAYLOR.

Καὶ πρὸς τοὺς] Miror Stephanum, qui primus μοριῶν puncto frenavit, et legit deinde καὶ πυνθανόμενοι, vel οἱ δὲ πυνθανόμενοι. Facillima sunt omnia. Πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσῄεσαν. Nempe ut testes corraderent. Καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας, ὁπόσους βούλοιτο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους — τούτους ἐρωτᾶν, ἐλέγχειν. Antiph. περὶ τοῦ χορευτοῦ. TAYLOR. Neutro opus est, si recte distinguatur locus ita: ἀπεγράφην τὸ μὲν πρῶτον ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν· καὶ πρὸς τοὺς ἐωνημένους τοὺς καρποὺς τῶν μοριῶν πυνθανόμενοι προσῄεσαν, ἐπειδὰν δ᾽ ἐκ τούτου etc. *delatus eram primo quidem oleam ex terra sustulisse: et accesserunt* adversarii mei *ad eos, qui redimunt fructus sacrarum olearum*, de hac re *interrogantes. postquam vero ne sic quidem* etc. MARKLAND.

Ἐωνημένους τοὺς καρποὺς —] Solebant vectigalia publica a quibusdam seu privatis, seu collegiis negotiatorum, certa quadam pacta mercede redimi. Sic erant, ut hoc e loco discimus, qui fructus ex oleis publicis redeuntes certo pretio redimerent, ærario dependendo. quod hominum genus nos *Pachter*, quasi *pactores*, appellamus. REISK.

Προσῄεσαν] *Accedebant ad hos redemtores olearum percontatum*, quot ego oleas publicas in fundis meis haberem. Publica enim quæcunque essent bona numerata et scripto consignata erant penes illos redemtores. Jam si scirent, quot oleæ penes defensorem publicæ essent, poterant nosse, utrum earum quædam desiderarentur, et utrum exscidisset nonnullas, nec ne. IDEM. Np. ii qui nunc me accusant. AUGER.

Ἀφανίζειν] M. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν, ἢ, ἀντὶ τοῦ αἰτιῶνται ἄλλο τι ῥῆμα. H. STEPHAN. ἀφανίζειν αἰτιῶνται, ἡγ. CONT. Non puto opus esse ulla additione, cum modo præcesserit ἀπεγράφην; ex qua voce adeo facile repeti potuit verbum ἀπογράφουσι, *deferunt*, post ἀφανίζειν, ut neque Auditor, neque Lector, in hac re errare potuerit. Distingue vero: νυνί με σηκὸν ἀφανίζειν· ἡγούμενοι ἐμοὶ, etc. MARKLAND. Post ἀφανίζειν subintelligas ἀπογράφουσι, quod facile suppeditare potuit auditor ex ἀπεγράφην quod modo præcesserat. Deinde ἡγούμενοι ἐμοὶ μὲν etc. *In Edit. min.* TAYLOR. Sine dubio circa ἀφανίζειν deest aut φασὶν, aut, quod Stephanus vult, αἰτιῶνται. REISK.

Ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι] Mihi videtur leg. ἀπορωτάτην ἀποδείξειν, sine εἶναι, quod natum videtur ex emendatione ab aliquo super ἀποδεῖξαι scripta. Scilicet super αι scripsit aliquis ειν ad indicandum, legi oportere ἀποδείξειν in futuro, ex illis duabus terminationibus infinitivorum ειν et αι conflatum est postmodum vitiosum εἶναι. IDEM.

Καὶ δεῖ με] M. λείπει τι μετὰ τὸ ἥκει, καὶ μετὰ τὸ πράγματος. H. STEPHAN. Deesse amplius noluit Schottus, atque hiantem locum ita ingenio suo supplevit: Καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκρίνεσθαι, ἀλλ᾽ ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος εὔχομαι ὡς εὐμενεῖς εἴητε ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Hem! huic mandes, si quid *suppletum* velis. Solertem dabo: Καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει

δεῖ με, περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, [1]ἐν ὑμῖν τοῖς δια- 263
γνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος [2]ἀκούσασι, καὶ περὶ τῆς
πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας [3]ἀγωνίσασθαι· ὅμως δὲ πειρά-
σομαι ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξαι.

β'. Ἦν μὲν γὰρ τοῦτο Πεισάνδρου τὸ χωρίον· δημευ-
θέντων [4]δὲ τῶν ὄντων ἐκείνου, Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς
δωρεὰν παρὰ τοῦ δήμου λαβὼν τὸν μὲν ἄλλον χρόνον ἐγε-
ώργει, ὀλίγῳ δὲ πρὸ τῶν τριάκοντα Ἀντικλῆς παρ' αὐτοῦ
πριάμενος ἐξεμίσθωσεν· ἐγὼ δὲ παρ' Ἀντικλέους εἰρήνης
οὔσης ὠνούμην. ἡγοῦμαι τοίνυν, ὦ βουλή, ἐμὸν ἔργον ἀπο-
δεῖξαι, ὡς, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἐκτησάμην, οὔτ' ἐλαία οὔτε
σηκὸς [5]ἐνῆν ἐν αὐτῷ. νομίζω γὰρ τοῦ μὲν προτέρου χρό- 264
νου, οὐδ' εἰ [6]πάλαι ἐνῆσαν [7]μυρίαι, οὐκ ἂν δικαίως ζημι-
οῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ δι' ἡμᾶς εἰσὶν ἠφανισμέναι, οὐδὲν προσ-
ήκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἁμαρτημάτων ὡς ἀδικοῦντας
κινδυνεύειν. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πόλεμος καὶ ἄλ-
λων πολλῶν αἴτιος κακῶν γεγένηται, καὶ τὰ μὲν πόῤῥω

[1] ἀλλ' T. [2] ἀκούσαντες T. ἅπαντος R. A. [3] ἀγωνίζεσθαι T. R. A. [4] δὲ om. T. [5] ἦν T. [6] πολλαὶ A. [7] μορίαι T. R. A.

παρ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι, sine ἀκούσαντες. *Scalig.* ἀκούσαντας Coisl. et περὶ τῆς οὐσίας. Attamen suo in mendo interea, dum meliores Codd. suffecerint, cubet locus deploratissimus. Criticum enim ingenuum decet esse: fumivendolum nullo pacto. TAYLOR. Recte notat Stephanus aliquid deesse post ἥκει, et post πράγματος. Totus locus ita legi et suppleri potest: καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβούλευκεν, ὡς ἔχει, λέγειν· ἀλλ' ὑμῖν, τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, μετ' εὐνοίας ἀκοῦσαί τε προσήκει, καὶ ἐνθυμεῖσθαι, ἐμὲ νῦν περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Sed hæc et omnia hujusmodi sunt juris arbitrarii, et ab aliis aliter, a nemine certo et indubitate suppleri possunt sine MSS. Hoc tantum volo, Lysiam ita forte scribere *potuisse*; non, ita *scripsisse*. Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς iste est, qui Phrynichi cædi interfuit. Vide Orat. XIII. MARKLAND. Totum locum sic, arbitratu meo, constitui: καὶ δὴ δεῖ μέν με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, ἐν ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος ἅπαντος, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. Olim sic legebatur in libris vulgatis: καὶ δεῖ με περὶ ὧν οὗτος ἐπιβ. ἥκει, ἀλλ' ὑμῖν τ. δ. π. τοῦ πράγματος ἀκούσαντες, καὶ περὶ τῆς πατρίδος, καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. REISK. Καὶ δεῖ με μὴ περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει, παρ' ὑμῖν τοῖς διαγνωσομένοις περὶ τοῦ πράγματος, ἀλλὰ περὶ τῆς πατρίδος καὶ περὶ οὐσίας ἀγωνίζεσθαι. CONT.

Πεισάνδρου] Pisandrum intelligo factiosum civem, qui dominatum Quadringentorum erexit. V. plura apud Thucyd. l. 8. Apollodorus item Megarensis agrum Pisandri publicatum a civitate dono accepit, ideo fortasse, quod Phrynichum ejusdem Tyrannidis socium obviam factum interfecit, ut noster infra c. Agoratum. TAYLOR.

Δημευθέντων] Conjeceram: δημευθέντων δέ. et ecce Coisl. δημευθέντων τῶν ὄντων δ' ἐκείνου. IDEM.

Ἦν] Ἐνῆν Codd. Steph. et Coisl. Ut modo: οὐδ' εἰ πάλαι ἐνῆσαν μορίαι. Et exeunte oratione: Ἀπέδειξα δ' ὑμῖν, ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. TAYLOR. MS. ἐνῆν. recte. Sic ad fin. Orat. οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ χωρίῳ. Non quin et alterum probum sit: sed sequendi sunt scripti Codices. MARKLAND.

Πάλαι] Imo vero πολλαί. *etiamsi permultæ ibi fuissent oleæ, quæ nunc desiderarentur.* REISK.

ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐτέμνετο, τὰ δ' ἐγγὺς ὑπὸ τῶν φίλων διηρπάζετο· ὥςτε πῶς ἂν δικαίως ὑπὲρ [1] τῶν τῇ πόλει
265 γεγενημένων συμφορῶν ἐγὼ νυνὶ δίκην διδοίην; ἄλλως τε [2] καὶ τοῦτο τὸ χωρίον ἐν τῷ πολέμῳ δημευθὲν ἄπρατον ἦν [3] πλείω ἢ τρία ἔτη. οὐ θαυμαστὸν [4] δ' εἰ τότε τὰς μο- 109. 1
ρίας ἐξέκοπτον, ἐν ᾧ οὐδὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν φυλάττειν
266 ἠδυνάμεθα. ἐπίστασθε δὲ, ὦ βουλὴ, ὅσοι [5] μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε, πολλὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ δασέα ὄντα ἰδίαις καὶ μορίαις [6] ἐλαίαις, ὧν νῦν τὰ πολλὰ ἐκκέκοπται καὶ ἡ γῆ ψιλὴ [7] γεγένηται· καὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν

[1] τῶν τότε τῇ A. [2] καὶ ὅπου τοῦτο A. [3] πλείονα T. R. A. [4] δ' om. T. R. A. [5] μάλιστα ὅσοι A. [6] ἐλαίαις καὶ μορίαις T. [7] γεγένηται τῶν αὐτὰ καὶ A.

Τῇ πόλει] Fieri potest, ut aliquis publicarum calamitatum reatu teneatur, ut ὑπὲρ τῶν τῇ πόλει γεγενημένων συμφορῶν δικαίως δίκην διδοίη. Neque id adeo de Te, tuaque causa dico, sed ut ostendam, argumentum, cui inniteris, admodum esse ficulneum. Melius τῶν ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένων συμφορῶν. Jam quæ ab armato milite intemperanter et præter legem acta sunt, recte ostendis ad te nihil quidquam pertinere. TAYLOR. Bene habet vulgata. Nimium nasutus hic est Taylor, aut potius, ne satis quidem, non animadvertens, quæ contra vulgatam disputat, eadem posse in lectionem ab ipso commendatam retorqueri. Fieri enim potest, ut aliquis calamitatum e bello enatarum reatu teneatur. Ita cum auctoribus agere, ut Taylor hic cum Lysia egit, id vero est συκοφαντεῖν. plana hic est Lysiæ oratio neminem facile moratura, quæ hoc vult: quo jure a me *nunc* pœnæ repetantur earum calamitatum, quibus respublica *tunc* oppressa fuit. Foret tamen oratio utique dilucidior, altiusque in animum descenderet vis oppositorum, si τότε adderetur. REISK. Nihil novarim facile. D'ORVILLE.

Ἄλλως τε καὶ τοῦτο τὸ χωρίον] Pronomen τοῦτο sive servetur, sive exterminetur, quod ad rem nil facit, semper ὅπου addendum videtur post καὶ, ut sit aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τὸ χωρίον, aut ἄλλως τε καὶ ὅπου τοῦτο τὸ χωρίον. quo admisso erit tantundem atque ὅτι vel ὅτε, vel ἐν ᾧ, vel tale quid, et tum nil opus erit Marklandi supplemento. REISK.

Ἄπρατον] Ἄπρακτον. CONT.

Πλείονα] F. leg. πλεῖον. SLUITER.

Τρία ἔτη. οὐ θαυμαστὸν εἰ etc.] Mallem, τρία ἔτη. Τί οὖν θαυμαστὸν, εἰ τότε etc. Sic Philo Judæus p. 596. Ed. Turneb. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ κατὰ τοὐναντίον etc. Excidit forte τί propter præcedentem syllabam τη: quod his in Orationibus frequentissime accidisse video. MARKLAND. οὐ δὴ θαμαστὸν etc. CONT.

Ἐπίστασθε] N. infra: Αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι, ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνὸς, γνώμονας (vel ἐπιγνώμονας) δὲ πέμποντας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. Non ergo videtur ad omnes Areopagiticos pertinuisse ex æquo hæc cura, sed ad numerum delectum. Legere itaque mallem, si Codd. adjuvarent, ordine inverso: μάλιστα ὅσοι τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖσθε. TAYLOR.

Ἰδίαις καὶ μορίαις ἐλαίαις] Ἰδίαις καὶ μορίαις καὶ ἐλαίαις. CONT. Ordinem hunc, qui in Aldina, in Coislin. et Vindobon. est, revocandum censui. vulgati dant ἰδίαις ἐλαίαις καὶ μορίαις. quod ad rem ipsam, perinde est, modo tum μορίαις non pro substantivo, sed pro adjectivo habeatur. id quod etiam est. Recte dicitur μορία ἐλαία, et sic Noster quoque p. 110. ult. dixit, et hæc est plena dictio, altera, cum μορία sola appellatur, sine addito ἐλαία, quasi nomen substantivum sit, est elliptica dictio, ubi semper ἐλαία debet subaudiri. Olea sacra ideo dicebatur μορία, quod esset ἐν μόρᾳ, h. e. ἐν τεμένει. Notum est τέμενος esse fundum a reliquo profano agro separatum et sacris usibus consecratum, publicisve alicujus civitatis, ut illum fundum sibi arrogare privatisve usibus exercere privato minus liceret. Erat ergo ἐλαία μορία olea stans in τῇ μόρᾳ, vel pertinens ad eam. REISK.

Τῶν αὐτῶν] Legendum: τῶν αὐτὰ — κεκτημένων. Vide, quæ præcedunt. Recte Stephanus pro ἀξιοῦται legit ἀξιοῦτε.

τῇ εἰρήνῃ καὶ ἐν τῷ πολέμῳ κεκτημένων [1] οὐκ ἀξιοῦτε παρ' 267
αὐτῶν, ἑτέρων ἐκκοψάντων, δίκην λαμβάνειν. καίτοι εἰ τοὺς
διὰ παντὸς τοῦ χρόνου γεωργοῦντας τῆς αἰτίας ἀφίετε,
ἦπου χρὴ τούς γ' ἐν τῇ εἰρήνῃ πριαμένους ἀφ' ὑμῶν ἀζη-
μίους γενέσθαι.

γ'. Ἀλλὰ γάρ, ὦ βουλή, περὶ μὲν τῶν πρότερον γεγενη- 268
μένων πολλὰ ἔχων εἰπεῖν, ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα· ἐπει-
δὴ δ' ἐγὼ παρέλαβον τὸ χωρίον, πρὶν ἡμέρας πέντε γενέ-
σθαι, ἀπεμίσθωσα Καλλιστράτῳ, ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχον-
τος. δύο δ' ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν οὔτε μορίαν 269

[1] ὧν οὐκ ἀξιοῦτε A.

MARKLAND. Locus hic bene habet. Constructio hæc est, ac si dixisset: ἡ γῆ καὶ τούτων ἐψίλωται, οἳ αὐτὴν, ὄντες οἱ αὐτοὶ, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἐν τῇ εἰρήνῃ ἐκέκτηντο. ager arboribus denudatus est, non eorum solummodo, qui fundos post restitutam pacem emerunt, ut ego feci, sed illorum ipsorum quoque, qui iidem eosdem fundos in belloque et in pace possederunt. Concludit a minori ad majus sic: Si vos, ait, dominos in jus non vocatis eorum fundorum, qui cum olim obsiti essent oleis, nunc nudi sunt, arboribus incertum, qua fraude quave injuria excisis, quanquam illi domini fundos illos non in bello modo, sed etiam in pace possederunt, quæ fraus sive ante bellum sive post fuit: qui æquum erit calumnia me vexari, qui fundum hunc finito demum bello et post restitutam jam pacem emerim, nudum ab oleis, tenente illo bello excisis, quo tempore fundus hic nondum in jure atque potestate mea esset. — Ratio a me proposita si cui videbitur contortior, hanc ei planiorem et simpliciorem proponam, ut aliud nihil mutet præterquam distinctionem, ponens comma pone γεγένηται. et tum καὶ τῶν αὐτῶν . . . κεκτημένων erunt genitivi consequentiæ, sic exponendi: *et quamvis iidem domini eosdem fundos tam in pace quam in bello possedissent, tamen* —. RISK.

Οὐκ ἀξιοῦται] Π. οὐκ ἀξιοῦτε. H. STEPH. Ἀξιοῦτε. CONT. Malim: ὧν οὐκ ἀξιοῦτε. *cujus rei*, aut *quarum rerum satisdationem. non censetis æquum esse repeti ab illis.* facile potuit fieri, ut ὧν in concursu cum fine vocabuli proximi κεκτημένων elideretur. REISK.

Ἀφ' ὑμῶν] Istud ἀφ' ὑμῶν est plane otiosum. Non dici potest πριαμένους ἀφ' ὑμῶν, cum Noster ab Anticle quodam agrum redemerat: Non ἀζημίους ἀφ' ὑμῶν. Prohibet enim Græcismus. TAYLOR. Atqui supra dixerat se *ab Anticle emisse hunc fundum.* Distingue et lege: πριαμένους, ὑφ' ὑμῶν ἀζημίους γενέσθαι. *a vobis non mulctari*, vel, *a mulcta immunes esse.* MARKLAND. Emendandum si quid hic sit, quod in dubio relinquam, suspicer ad ἀφ' ὑμῶν addendum esse του encliticum. *a vestrum quopiam.* verum videntur viri docti, id quod sæpe faciunt, etiam hic sine causa tricari. In dictione non diligentissima possit *a vobis emere* pro eodem haberi, atque *a vestrum quoquam emere.* ἀφ' ὑμῶν non cohæret cum ἀζημίους, sed cum πριαμένους. quanquam alias ἀζήμιος ἀπό τινος bene Græcum sit. REISK.

Πέντε] De quinque diebus consulto addit; quo tacite subjiciat, tam brevi temporis intervallo facile factu sibi non fuisse, ut oleas exscinderet; postquam autem elocasset, multo fuisse difficilius, vel potius plane negatum. IDEM.

Γενέσθαι] Malim διαγενέσθαι vel ἐπιγενέσθαι. IDEM. Malim cum Reiskio διαγενέσθαι. AUGER.

Δύο δ' ἔτη] Hunc locum et alium, qui proxime occurret, laudant Suid. et Harpocrat. sed incorrecte. Vid. in Μορίαι et Σηκός. TAYLOR. Paulo aliter, et forte melius, hunc locum citat Harpocration, V. Σηκός. ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν, οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκὸν παραλαβών. Quibus Criticæ specimen subjungit Harpocration de significatione et distinctione harum trium vocum, ἐλαία, μορία, et σηκός. et *forte*, inquit, *privatas oleas vocant* ἐλαίας: *publicas vero*, μορίας: σηκὸν *vero*, μορίαν *quoque, ut videtur, appellant.* Atqui quomodo idem esse possunt μορία et σηκὸς, cum tam clare distinguat Lysias, οὔτε ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν? quodnam opus ultimo Articulo, si is in præcedenti comprehendebatur? et, si σηκὸς idem significat quod μορία hoc in loco,

οὔτε σηκὸν παραλαβών. τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ουτοσὶ
270 εἰργάσατο ἐνιαυτόν· τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους
ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς [1] τέθνηκε ταῦτα τρία [2] ἔτη.
271 ὁμοίως καὶ [3] Πρωτέως[4] ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες.

[1] τέθνηκε, R. [2] ἔτη, ὁμοίως ὡς καὶ οἱ πρ. A.
[3] πρότεον T. πρότερον R. A. [4] ἐμισθώσαντο. A.

quare non μορία significet idem quod ἐλαία in præcedenti membro? eadem certe utriusque ratio. et ita τὰ tria erunt synonyma. Sic Orat. XXI. οὔτε φίλος ὤν, οὔτε συγγενής, οὔτε φυλέτης. an ibi quoque dicet φυλέτης et συγγενὴς idem esse? Sed de his rem veram ita se habere puto: Ἐλαία est quævis *olea*. Μορία est *olea καρποφόρος Minervæ sacra.* Hæc circa se habebant τέμενος, seu portionem quandam soli consecrati et ab usibus profanis exempti; quod ideo nec arare, nec fodere, nec pecudibus ἐμβατὸν facere licebat: unde φραγμῷ seu *sepimento* muniebantur. Redemtoribus publice locabantur harum Fructus. *Curatores* erant, seu ἐπιμεληταί, ex Areopagitis; qui singulis mensibus de harum conditione et statu inquirebant: et semel quotannis publice mittebantur ἐπιγνώμονες (male in Nostro γνώμονες vocantur), *Inspectores*, ejusdem Ordinis; qui minora circa has delicta puniebant. Si quis vero convincebatur succidisse, vel alio modo de industria ἀφανίσαι unam ex his *sacris oleis*, mulctabatur *Exsilio*, et Bona ejus in Ærarium redigebantur. Restat Σηκός. is est *truncus* oleæ sacræ jam *effœtæ*, nec amplius καρποφόρου. unde recte dixit Photius: ὁ σηκὸς δὲ νῦν εἶδός ἐστιν ἱερᾶς ἐλαίας. ejusdem erat Sanctitatis et Juris per omnia. cujus est ἡ μορία. Scio, quid Harpocrationem in errorem induxerit: istud nempe, quod σηκὸς hic, cujus effodiendi vel succidendi reus erat Orator, ter quaterve infra appelletur μορία. et recte quidem: Omnis enim σηκὸς est etiam μορία, quatenus *sacer* est, et a vulgaribus et *privatis* oleis distinctus. sed non vice versa: nulla enim μορία est σηκός: quoniam, ut dixi, Ista est *Frugifera*; Hic, sterilis tantum *truncus.* adeo ut si hæc Apologia, non ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ, sed ὑπὲρ τῆς μορίας habita fuisset, nihil omnino per totam Orationem de voce σηκὸς audivissemus. Fusius egi, quam pro instituto meo; sed hæc necessaria erant ad Orationem hanc intelligendam. Viderit Lector, an tanti putet eam intellexisse. Mox, pro οὑτοσὶ, Schottus voluit οὑτωσί: non recte. οὑτοσὶ enim δεικτικῶς dicitur, et quia *aderat* testis Demetrius. quam ob rem de altero Conductore mox loquens, Alcia, addit per parenthesin, ὃς τέθνηκε, tacite rationem afferens, quare iste quoque non adesset. MARKLAND.

Τέθνηκε] Τέθνηκε. ταῦτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ πρωτέως ἐμισθώσατο. CONT. Loco τοῦ τέθνηκε aliud verbum locandum, aut negligendum, vel præcedenti periodo adjiciendum potius censet Schottus. Idem p. p. delet ἐμισθώσατο. Vide igitur locum ita immutatum: Τρίτῳ δὲ ἔτει Δημήτριος ὃς τέθνηκε οὑτωσὶ εἰργάσατο ἐνιαυτόν. Τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα ταῦτα τρία ἔτη ὁμοίως καὶ πρότερον. Nam et πρότερον quoque legere videtur cum Stephano. Confiteor locum esse satis rigidum, sed ad Schottum emendantem non accedo lubens. Pro πρότερον quod nihil est, προτέως Coisl. Quid si mecum? Τῷ δὲ τετάρτῳ Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα, ὃς τέθνηκε ταῦτα τρία ἔτη. ὅμως καὶ πρότερον ἐμισθώσατο. Vel cum MS. fere nostro: Ὅμως καὶ τέως ἐμισθώσατο. i. e. *Dum vixit.* TAYLOR. Totum locum ita lego et distinguo: τῷ δὲ τετάρτῳ, Ἀλκίᾳ Ἀντισθένους ἀπελευθέρῳ ἐμίσθωσα (ὃς τέθνηκε) ταῦτα τρία ἔτη· ὃς ὁμοίως τοῖς πρότερον ἐμισθώσατο. καί μοι δεῦρο ἴτε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ἐπειδὰν etc. Explicatione non indigent: ὁμοίως tamen τοῖς πρότερον; est *iisdem conditionibus, quibus priores.* sæpe ita loquitur. Notanda quoque Locutio ταῦτα τρία ἔτη, de annis *proxime* elapsis. et ita loquitur Lucianus Hermotimo circa initium; et alibi. Addidi ultimum ΜΑΡΤΥΡΕΣ, quod exciderat propter præcedens: et ita Vanderheidius in Versione sua. Passim hoc accidit Nostro, Isæo, Andocidi, Antiphonti, et aliis in hac Stephani Editione Oratoribus. Iterum Schottus turbat omnia. Stephanus conjecerat πρότερον: quod non satis est sine τοῖς. MARKLAND. Videtur sic legendum: ὁμοίως, ὡς καὶ οἱ πρότερον ἐμισθώσαντο. *pari pacto, atque iis elocaveram, qui prius fundum conduxerant.* REISK.

Τέθνηκε] Post τέθνηκε apposui comma, quo ad proxima hæc tria verba, τρία ταῦτα ἔτη, ne referretur: illa enim verba non cum τέθνηκε, sed cum ἐμίσθωσα cohærent. *elocavi fundum meum Alciæ in hoc trien-*

[1] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ.

ἐπειδὴ τοίνυν ὁ χρόνος οὗτος ἐξήκει, αὐτὸς γεωργῶ.
φησὶ δὲ ὁ κατήγορος ἐπὶ Σουνιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ'
ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. ὑμῖν δὲ μεμαρτυρήκασιν οἱ πρότερον ἐργα-
ζόμενοι καὶ πολλὰ ἔτη παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι μὴ εἶναι
σηκὸν ἐν τῷ χωρίῳ. καίτοι πῶς ἂν [2] τις φανερῶς ἐξελέγ-
ξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; οὐ γὰρ οἷόν τε, ἃ πρότερον 272
μὴ ἦν, ταῦτα τὸν ὕστερον ἐργαζόμενον ἀφανίζειν.

δ'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ βουλὴ, ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ, ὅσοι με
φάσκοιεν δεινὸν εἶναι καὶ ἀκριβῆ καὶ οὐδὲν ἂν εἰκῇ καὶ ἀλο-
γίστως ποιῆσαι, ἠγανάκτουν ἂν, ἡγούμενος μᾶλλον [3] λέγε-
σθαι ὥς μοι προσῆκε· νῦν δὲ πάντας ἂν ὑμᾶς βουλοίμην
περὶ ἐμοῦ ταύτην τὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα ἡγῆσθέ με σκοπεῖν,
εἴπερ τοιούτοις ἔργοις ἐπεχείρουν, καὶ ὅ τι κέρδος [4] ἐγένετο 273
τῷ [5] ἀφανίσαντι, καὶ ἥ τις ζημία [6] τῷ ποιήσαντι, καὶ τί ἂν

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ A. [2] τις μᾶλλον φανερῶς A. [3] λέγεσθαι ἢ ὥς A.
[4] ἐγίνετο A. [5] ἀφανίζοντι T. R. [6] τῷ μὴ ποιήσαντι A.

nium, i. e. proximum superius. Sed ante τέθνηκε, quod vocabulum bene habet, excidisse videtur πέρυσι. *qui* Alcias *anno superiore vivis excessit*. aut πρῴην, aut ἔναγχος. nudum τέθνηκε, sine nota temporis plus minus certa, vix ferri posse videtur. IDEM.

Σουνιάδου] Apud Diodorum Λυσιάδης hic Archon nominatur, non Σουνιάδης. PALMER. Ita quoque Meurs. Attic. Lect. IV. 7. et de Archontibus III. 16. Recte, credo. Nam per hæc tempora *Lysiades* in Fastis occurrit, et calculo hic facto pulcre respondet: *Suniades* nusquam. TAYLOR.

Πῶς ἄν τις] M. πῶς οὐκ ἄν τις. H. STEPH. SCAL. Rectius tamen φανερώτερον. Ita Noster in Δήμου Καταλ. Ἀπολ. verbis vix discrepantibus: Εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους. TAYLOR. Verius mihi videtur: πῶς ἄν τις φανερωτέρως (vel φανερώτερον) ἐξελέγξειε ψευδόμενον τὸν κατήγορον; Sic Orat. XXV. πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγόρους; ubi eadem omnia. In edit. Vanderheid. μᾶλλον inseritur ante φανερῶς: quo jure, quave injuria, nescio. MARKLAND. Φανερώτερον. CONT. Mihi videtur sic leg. πῶς ἄν τις μᾶλλον (vel ἐναργέστερον) φανερῶς. *quomodo quis magis*, aut *luculentius, arguat aliquem aperte et perspicue mentientem*. nam φανερῶς non cum ἐξελέγξειε cohæret, sed cum ψευδόμενον. Non dicitur φανερῶς ἐλέγχειν, sed φανερῶς ψεύδεσθαι. REISK.

Ἠγανάκτουν ἂν] Ἂν delendum videtur. non enim dicit se indignaturum fuisse, sed indignari consuevisse. IDEM.

Ὥς μοι προσῆκε] Ὧν μοι πρ. SCAL. Tu revoca tamen ἤ. ἡγούμενος μᾶλλον λέγεσθαι ἢ ὥς μοι προσῆκε. Atque etiam infra: Ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, ἢ ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην. TAYLOR. Græca lingua postulat μᾶλλον — ὧν μοι προσῆκε: id est, tribuisse mihi *majora* et plura, *quam mihi convenirent*. Sic 1 Cor. XIV. 18. πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. Isæus p. 78. καὶ εἰ λέγειν ἐμοῦ δύναται Κλέων μᾶλλον. Noster Orat. XVI. εἰπεῖν μᾶλλον ἑτέρου. MARKLAND. Ego malim sic legi: ὥς μοι προσῆκεν εἶναι, ἢ ὡς ἦν. *potius hoc dici, qualis deberem esse, quam qualis essem*. REISK. Ὡς αὐτοῖς συνέφερεν, ἢ ὥς μοι προσῆκε. CONT.

Τῷ ἀφανίζοντι] Margo Edit. Steph. ἀφανίσαντι: quod rectius videtur propter sequens ποιήσαντι: quam tamen vocem suspectam habeo, nisi ante eam ponendum sit, μή. μὴ ποιήσαντι idem erit, quod μὴ ἀφανίσαντι. Intellige ζημία de *damno* in

λαθὼν διεπραξάμην καὶ τί ἂν φανερὸς γενόμενος ὑφ᾽ ὑμῶν
ἔπασχον. πάντες γὰρ ἄνθρωποι τὰ τοιαῦτα οὐχ ὕβρεως
ἀλλὰ κέρδους ἕνεκα ποιοῦσι· καὶ ὑμᾶς εἰκὸς οὕτω σκοπεῖν,
καὶ τοὺς ἀντιδίκους ἐκ τούτων τὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι,
ἀποφαίνοντας ἥ τις ὠφέλεια τοῖς ἀδικήσασιν ἐγένετο.
οὗτος μέντοι οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδεῖξαι, οὔθ᾽ ὡς ὑπὸ πενίας
ἠναγκάσθην τοιούτοις ἔργοις ἐπιχειρεῖν, οὔθ᾽ ὡς τὸ χωρίον
μοι διαφθείρεται τοῦ σηκοῦ ὄντος, οὔθ᾽ ὡς ἀμπέλοις ἐμπο-
δὼν ἦν, οὔθ᾽ ὡς οἰκίας ἐγγύς, οὔθ᾽ ὡς ἐγὼ ἄπειρος τῶν
παρ᾽ ὑμῖν κινδύνων, εἴ τι τούτων [1]ἔπραττον. πολλὰς ἂν
274 καὶ μεγάλας ἐμαυτῷ ζημίας [2]γενομένας ἀποφήναιμι· ὃς
πρῶτον μὲν μεθ᾽ ἡμέραν ἐξέκοπτον τὸν σηκόν, ὥσπερ οὐ
πάντας λαθεῖν δέον, ἀλλὰ πάντας Ἀθηναίους [3]εἰδέναι. καὶ
εἰ μὲν αἰσχρὸν ἦν μόνον τὸ πρᾶγμα, ἴσως ἄν τις τῶν
παριόντων ἠμέλησε· νῦν δ᾽ οὐ περὶ αἰσχύνης ἀλλὰ τῆς
μεγίστης ζημίας ἐκινδύνευον. πῶς [4]δ᾽ οὐκ ἂν ἦν ἀθλιώτα-
τος ἀνθρώπων ἁπάντων, εἰ τοὺς ἐμαυτοῦ θεράποντας μη-
κέτι δούλους ἔμελλον ἕξειν ἀλλὰ δεσπότας τὸν λοιπὸν βίον,
τοιοῦτον ἔργον συνειδότας; ὥστε εἰ καὶ τὰ μέγιστα εἰς
ἐμὲ ἐξημάρτανον, οὐκ ἂν οἷόν τε ἦν δίκην με παρ᾽ αὐτῶν
λαμβάνειν· εὖ γὰρ ἂν εἰδείην ὅτι ἐπ᾽ ἐκείνοις ἦν καὶ ἐμὲ
275 τιμωρήσασθαι καὶ αὐτοῖς μηνύσασιν ἐλευθέροις γενέσθαι.

[1] ἔπραττον, T. R. A. [2] γενομένας οὐ προεῖδον. Κἀγὼ δὴ ἐμηναίμην· ὃς A.
[3] εἰδέναι· ἔπειτα δὲ τοῖς ἐμαυτοῦ οἰκέταις πρὸς τοιαῦτα ἐχρώμην. καὶ εἰ μὲν A.
[1] οὖν T. R.

re familiari; non de *mulcta*. Vide infra. Markland.

Διεπραξάμην] Verbum διαπράττεσθαι h. l. significat, *callidis artibus efficere, consequi lucrum aliquod magnis laboribus atque periculis quærendum.* Sed vide, an non hoc membrum prorsus idem dicat cum proximo superiori. Reisk.

Διαφθείρεται] Forte διέφθαρται, ut ἠναγκάσθην, et ἦν, et ἔπραττον. non quin alterum ferri possit. Vide ad Orat. I. Markland.

Εἴ τι τούτων] Videntur hic pauca quædam excidisse, forsitan hæc duo vocabula ἐγὼ γὰρ, et versu proximo post, pro ὃς leg. αὐτός. ut ἐγὼ in principio sententiæ cum αὐτὸς eam claudente cohæreat. *ego ipse demonstrare possim multa et magna detrimenta, mihi, si quid tale fecerim, illinc exstitura.* Aut si in illo ὃς latere potius πῶς existimemus, quo sententia fiat haud paulo elegantior, nervique ejus fortius intendantur, leg. erit sic: ἐγὼ γὰρ αὐτὸς, εἴ τι τούτων — ἀποφαίναιμι. tum subjicit citissimam, unius syllabæ brevitate circumscriptam, sed vehementem interrogationem, πῶς; *qui?* respondet πρῶτον μὲν — quæ cum sanna fastidii et indignationis plena pronuncianda sunt. Primum enim quidem ego, id si feci, cujus insimulor, de die *nempe* oleam excidi. Criminationem a se amoliri vult demonstranda hinc facinoris insania, illinc mendacii abnormitate et accusatoris impudentia. Mens mihi si constitit, facere id non potui, quod non faciat, nisi cerritus. Reisk.

Εὖ γὰρ ἂν εἰδείην] *Ich müste,* oder *sollte doch wohl von Rechtswegen wissen. Opor-*

Ἔτι τοίνυν εἰ τῶν οἰκετῶν [1] παρέστη μοι μηδὲν φροντίζειν,
πῶς ἂν ἐτόλμησα, τοσούτων μεμισθωμένων καὶ ἁπάντων
συνειδότων, ἀφανίσαι τὸν σηκὸν βραχέος μὲν κέρδους ἕνεκα,
προθεσμίας δὲ οὐδεμιᾶς οὔσης τῷ κινδύνῳ, τοῖς εἰργα-
σμένοις ἅπασι τὸ χωρίον ὁμοίως προσῆκον εἶναι σῷον τὸν 276
σηκὸν, ἵν᾽ εἴ τις αὐτοὺς ᾐτιᾶτο, εἶχον [2] ἀνενεγκεῖν ὅτῳ παρ-
έδοσαν. νῦν δὲ καὶ ἐμὲ ἀπολύσαντες φαίνονται, καὶ σφᾶς
αὐτοὺς, εἴπερ ψεύδονται, μετόχους τῆς αἰτίας καθιστάν-
110. τες. Εἰ τοίνυν καὶ [3] ταῦτα παρεσκευασάμην, πῶς ἂν οἷός
τ᾽ ἦν πάντας πεῖσαι τοὺς παριόντας, ἢ τοὺς γείτονας, οἳ
οὐ μόνον ἀλλήλων ταῦτ᾽ ἴσασιν ἃ πᾶσιν ὁρᾶν ἔξεστιν,
ἀλλὰ καὶ περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, καὶ
περὶ ἐκείνων πυνθάνονται; ἐμοὶ τοίνυν τούτων οἱ μὲν φίλοι,
οἱ δὲ διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες. οὓς ἐχρῆν 277
[4] τοῦτον παρασχέσθαι μάρτυρας, καὶ μὴ μόνον οὕτω τολ-
μηρὰς κατηγορίας ποιεῖσθαι· ὅς φησιν ὡς ἐγὼ μὲν παρει-

[1] παρεστήκοι R. A.
[2] ἂν ἐνεγκεῖν T. R. ἂν ἀνενεγκεῖν A.
[3] τούτους R. A.
[4] τούτων T. R. A.

tebat hoc saltim me scire. Idem.

Εἰκότων] (Sic vulg.) οἰκητῶν. Palmer. Rectius, quod tamen voluit ille, οἰκετῶν cum Scal. Ita in Orat. I. Antiph. Οἵ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν εἴησαν, εἰ μήθ᾽ ὑπὸ τῶν παραγενομένων, μήθ᾽ ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται. Corrige obsecro, οἰκετῶν, ut modo dixerat: Ἐξελεγχόμενος δ᾽ ὑπό τε τῶν οἰκετῶν ὑπό τε τῶν παραγενομένων. Taylor.

Παρέστη] Παρεστήκοι Ald. illud erat παρειστήκοι. Taylor. Παρειστήκει. Cont.

Τοῖς εἰργασμένοις] Egregiæ hanc esse subtilitatis orationem, *locis*que suis, ut aiunt, bene instructam non nego. Iisque indiciis fretus Lysiæ olim adjudicavit Photius. Sed hæc, si sana sint, vel nullam omnino subtilitatem habent, vel tantam, ut assequi non possim. Taylor. Frustra queritur Taylor de hujus loci obscuritate, seu subtilitate nimia. προθεσμίας οὐδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ οὔσης, significat, cum nullum esset tempus a legibus statutum, quo transacto liber fierem a metu litis ab accusatoribus mihi intentandæ. præscriptio certi numeri annorum hoc in delicto locum non habebat. Semper, quoad viveremus, mihi meisque heredibus erat metuendum, ne exsisteret aliquis, qui nomina nostra ad judicem deferret. Insequentia hoc volunt: Uniuscujusque eorum, qui agrum a me colendum conduxissent, intererat, ut provideret, ne σηκὸς exscinderetur, quia, exacto locationis tempore, reddere totidem arbores deberet, quot accepisset. Reisk.

Ἐνεγκεῖν] Bene potest habere, neque litem ei movebo. ἐνεγκεῖν (subaudi τοῦτον) *ferre*, h. e. exhibere præsentem, producere in judicio. Solent tamen oratores Attici, si bene memini, ejusmodi in re ἀνενεγκεῖν usurpare, *referre* τούτῳ, id est, εἰς τοῦτον, *ad eum*, ei imputare. et quam facile fieri potuerit, ut ἀν omitteretur a supino librario in concursu cum ἂν particula, sponte sua quisque intelligit. Idem.

Τούτους] Sic dedi de meo, pro ταῦτα, quod est in vulgatis omnibus. Si hos quoque fundi mei conductores malis artibus conciliatos permovissem, ut meam in gratiam mentirentur, aut saltim tacerent facinusque meum celarent. Reisk. Reiskium pæne exscribit Augerus.

Μηδένα εἰδέναι] Contius ante μηδένα dat ὥςτε, quod potest subaudiri. Auger.

Περὶ τῶν ἐμῶν] De jure possessionis bonorum meorum mecum contendunt alii alia sibi arrogantes, et mihi eripere conantes. Reisk.

Τούτων] Eorum puta, quæ accusator jactat, et quorum me insimulat. Idem.

Ὅς] Refertur ad omissum τὸν κατήγορον, quod pone ποιεῖσθαι a lectore quoque tacita cogitatione subjici debet. *oportebat accusatorem suarum criminationum testes edere — qui accusator —.* Idem.

στήκειν, οἱ δ᾽ οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα, ἀναθέμενος δὲ
278 ὁ βοηλάτης ᾤχετο ἀπάγων τὰ ξύλα. καίτοι, ὦ Νικόμαχε,
χρῆν σε τότε καὶ παρακαλεῖν τοὺς παριόντας μάρτυρας,
καὶ φανερὸν ποιεῖν τὸ πρᾶγμα· καὶ ἐμοὶ μὲν οὐδεμίαν ἂν
ἀπολογίαν ἀπέλιπες, αὐτὸς δὲ, εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἐν
279 τούτῳ τῷ τρόπῳ ἦσθα ἄν με τετιμωρημένος· εἰ δὲ τῆς
πόλεως ἕνεκα ἔπραττες, οὕτως ἐξελέγξας οὐκ ἂν ἐδόκεις εἶναι συκοφάντης· εἰ δὲ κερδαίνειν ἐβούλου, τότ᾽ ἂν πλεῖστον ἔλαβες· φανεροῦ γὰρ ὄντος τοῦ πράγματος, οὐδεμίαν ἄλλην ἡγούμην ἂν εἶναί μοι σωτηρίαν ἢ σὲ πεῖσαι. τούτων τοίνυν οὐδὲν ποιήσας, διὰ τοὺς σοὺς λόγους ἀξιοῖς με ἀπολέσθαι, καὶ κατηγορεῖς ὡς ὑπὸ τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ τῶν ἐμῶν χρημάτων οὐδεὶς ἐθέλει σοι μαρτυρεῖν. καίτοι εἰ,

Τὰ πρέμνα] H. l. sunt *rami crassiores.* Nam e p. 302. 14. patet, σηκὸν non esse arboretum, silvulam Minervæ consecratam, sed unam solummodo arborem. Idem.

Βουλευτὴς] Ita in omnibus, quantum auguror, Codd. et impressis et MSS. Ἀλλ᾽ οὐ φρόντις Ἱπποκλείδῃ. Quid? Tantamne rem tam negligenter agere? Neque potuisse alium præter Senatorem tibi adjungere, dum capitis res agebatur? Porro autem quid Senatori cum Sarcinis, cum Plaustro et Jumentis. Audi enim Atticistas. Ἀναθεῖναι τὸ φορτίον· Ἀττικῶς. Ἐπιθεῖναι· Ἑλληνικῶς. Mœris. Ita et Thomas quoque. In lucem ergo retrahatur ex loco humili et obscuro, facessente indiligenti Senatore, fidelis et laboris improbi βοηλάτης. *The Waggoner.* Occurrit vox apud Ælian. V. H. IX. 23. Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτὲ — καὶ ἐκεῖνος μήτε ὡς βοηλάτην μὲ, ἔφη, θεράπευε, μήτε ὡς σκαπανέα. Vide etiam, quæ habet σχ. Apollon. Rhod. IV. 1342. Βουπελάται· Οἱ βουκόλοι. εἴρηται ἤτοι τοῦ π περισσεύοντος, βουελάται γάρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι. Sed hæc de Bubulco, de Armenti Magistro, inquies. Fateor. Sed eadem sit formatio necesse est de plaustrario. Ut dicitur ἱππηλάτης, ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης. Hesych. Ἁμαξεύς· ζευγηλάτης. Missas autem fuisse sub plaustrum boves docent tum alia, tum notissima earum operæ distinctio. Πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ᾽ ἀροτήρων. Arat. Aliæ quippe terram colebant, aliæ trahebant plaustrum. Ἁμαξεία βοῶν. Achill. Tat. l. 2. init. Disertius Ælian. l. c. V. 14. Βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ ἁμάξῃ, μηδὲ τοῦτον θύειν. Pausan. Attic. c. 19. init. Θησεὺς δὲ ἄλλο μὲν αὐτοῖς ἐδήλωσεν οὐδὲν, ἀπολύσας δὲ, ὡς λέγεται, τῆς ἁμάξης τοὺς βοῦς, ἣ σφίσι παρῆν κ. τ. λ. *Bubulcus* item apud Latinos pro Plaustrario. Cic. de Divin. I. 57. "Hoc vero somnio eum commotum mane *bubulco* præsto ad portam fuisse; quæsisse ex eo, quid esset in plaustro." V. Hadr. Imp. Rescript. Græc. 16. Gell. II. 21. Hist. Sacr. 1 Sam. VI. 7. Tam antiquitus enim obtinuit, ut tam Vitulus quam Plaustrum in Hebraica dialecto ex uno fonte emanarent. Taylor. βοηλάτης. Cont. Pro inepta hac voce conjeceram ξυλεὺς, *lignator.* Sed me monuit Eruditiss. Editor legendum esse βοηλάτης. quod verissimum puto. Sic οἱ ὀνηλάται, *agasones* (in negotio simili apud Demosthenem adv. Phænipp.) qui ligna ex agris exportabant: ἀπειπὼν κωλῦσαι τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῶν ἐσχατιῶν. Mox, ante τούτῳ τῷ τρόπῳ delerem ἐν, ortum ex præcedente ἦν. Paulo superius, περὶ τῶν ἐμῶν etc. vel corruptas has tres voces, vel a mala manu esse suspicor. Markland. Dele ἐν. *In Edit. min.* Taylor.

Ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ] Præpositio ἐν sic posita in hac forma dicendi, paulo est inusitatior. quare suspicatus aliquando sum, aut sic esse leg. atque distinguendum: εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, ἦσθα ἄν με τετιμ. *inimicus tibi si tum fuissem, ultus me esses.* aut sic: εἰ μέν σοι ἐχθρὸς ἦν, ἑνί με τούτῳ τῷ τρόπῳ. *hac una ratione me maxime esses ultus.* Verumtamen potest ἐν ferri ut redundans, forsitan e communi loquendi modo. Reisk.

Ἐθέλει σοι] Ἐθέλοι μοι. Codd. Steph. et Coisl. F. συμμαρτυρεῖν, vel ἐθελήσειε μαρτυρεῖν. Taylor.

[1] φάς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, τοὺς ἐννέα ἄρχοντας 280
ἐπήγαγες ἢ ἄλλους τινὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου, οὐκ ἂν ἑτέρων ἔδει σοι μαρτύρων· [2] οὗτοι γὰρ ἄν σοι συνῄδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. δεινότατα οὖν πάσχω· ὅς, εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυρας, τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ εἰσὶν αὐτῷ, ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν οἴεται χρῆναι γενέσθαι. Καὶ [3] τούτου μὲν οὐ θαυμάζω. οὐ γὰρ δήπου συκοφαντῶν [4] ἄλλα, τοιούτων γε λόγων [5] ἀπορήσει καὶ μαρτύρων· ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν. ἐπίστασθε γὰρ 281
ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας καὶ πυρκαϊὰς ἐν τοῖς

[1] φῂς μὴ δεῖν T. φήσας μ' ἰδεῖν R. A. [2] οὕτω T. R. [3] τοῦτο T. R. [4] θαμὰ R. τηνάλλως A. [5] ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει R. A.

Καίτοι εἰ] Ingeniose satis Scal. Καίτοι εἰ φάς μ' ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα κ. τ. λ. In sequentibus stertit. εἰς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες. Illi enim (οἱ ἐπιμεληταὶ sc. οἱ ἐπιγνώμονες) adducendi erant testes, ut recte Coisl. ἐπήγαγες. Confirmant, quæ proxime veniunt: Οὕτω γὰρ ἄν σοι συνῄδεσαν ἀληθῆ λέγοντι, οἵπερ καὶ διαγινώσκειν (Coisl. διαγιγνώσκειν) ἔμελλον περὶ τοῦ πράγματος. Taylor. Lego: καίτοι, εἰ ὅτ' ἔφης με ἰδεῖν τὴν μορίαν ἀφανίζοντα, πρὸς τοὺς ἐννέα ἄρχοντας ἀπήγαγες, etc. *atqui, si quando te dicebas vidisse me hanc sacram oleam succidentem, ad novem Archontas abduxisses*, etc. Markland. μ' ἰδεῖν τ. μ. ἀφ., εἰς τοὺς, etc. Cont.

Μ' ἰδεῖν] Olim sic edebatur: καίτοι εἰ φῂς μὴ δεῖν. unde effeci partim marte meo: καίτοι εἰ, φήσας μ' ἰδεῖν. *quod si tu, aiens me vidisse, cum oleam sacram exscinderem, aut novem Archontas, aut alios quospiam ex Areopagitico senatu, in rem præsentem adduxisses.* Ἐπήγαγες recte est a Tayloro Lysiæ restitutum pro vulgato ἀπήγαγες. ἐπάγεται ὁ ἄρχων, cum ab actore in rem præsentem manu ducitur ad locum delicti, re adhuc recente, delinquens ei exhibetur, tota res coram demonstratur. Reisk.

Οὕτω] Οὗτοι. Cont.

Δειν. οὖν πάσχω] Δειν. οὖν ὑπό σου πάσχω. Idem.

Ὅς, εἰ μὲν] Animadverte vocem ὃς hærere suspensam, sed hoc non inusitatum est apud oratores Græcos. Auger.

Ἂν ἠξίου] Aut post ἂν aut post ἠξίου videtur ὑμᾶς deesse. Reisk. Τούτοις ἄν μ' ἠξίου. Cont.

Ἐμοὶ καὶ ταύτην τὴν ζημίαν] Καὶ delet Scal. Taylor. Ἐμοί γε. Cont. Opinor legendum, καὶ ταύτῃ, *hac quoque ex parte.* Markland.

Τοῦτο] Dedi τούτου, sc. Nicomachi. Auger.

Θαμὰ] Sic dedi de meo pro vulgato ἄλλα, *jugiter, perpetuo calumnians.* Reisk. Legi τηνάλλως, *temere.* Auger.

Καὶ μαρτύρων] Ironice. *nullos* enim *testes* habuit Accusator. Non delendæ sunt hæ voces, quod voluit Schottus. Mox, οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς ἔχειν, ponitur pro, ἀξιῶ ὑμᾶς οὐκ ἔχειν: ut Luc. XIX. 14. οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς, pro, θέλομεν τοῦτον οὐ (vel μὴ) βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς: *petimus, ut hic ne sit Rex noster.* alterum enim nimis insolens, quam pro subditis et deprecatoribus. Ita et Heb. XI. 3. μὴ ἐκ φαινομένων, pro, ἐκ μὴ φαινομένων. Thucydides sæpe ita scribit. Markland. Λόγων καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. et v. antep. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ. Cont. Dedi de meo: εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. *ejusmodi quidem causationes ei nunquam deerunt, etiamsi testes desint.* Post μαρτύρων in quibusdam codicibus ἀπορήσει olim iteratum fuisse, testis est codex Vindobonensis, unde nullus dubitavi id addere. Lysias solet vocabula, quæ sine damno sententiæ abesse possint, et alius omisisset, in eoque elegantiam affectasset, repetere, vim quandam et gravitatem orationi inde quærens. Reisk.

Πυρκαϊὰς] Legendum mihi videtur πεύκας, non πυρκαϊάς. Salmas. Recte. Nam aliud est πυρκαϊάς. Lucian. in Amoribus: Σχεδὸν γὰρ ὡς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ περὶ φόνου, καὶ πυρκαϊὰς, ἢ νὴ Δία φαρμάκων ἀγωνιζόμενος κ. τ. λ. Demosth. adv. Aristocr. Δικάζειν τὴν βουλὴν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ φόνου, καὶ τραύματος ἐκ προνοίας, καὶ πυρκαϊὰς, καὶ φαρμάκων, ἐάν τις ἀποκτείνῃ δούς. Taylor. Συκαμινέας. Cont. Bene habet vulgata, penes me

ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις· ἃς, εἴπερ ἐπεθύμουν, πολὺ ἦν
ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι καὶ ἐπεργάσα-
σθαι, ὅσωπερ ἧττον τὸ ἀδίκημα πολλῶν οὐσῶν ἔμελλε δῆλον
282 ἔσεσθαι. νῦν δ' οὕτως αὐτὰς περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι ὥσπερ
καὶ τὴν ἄλλην οὐσίαν, ἡγούμενος περὶ ἀμφοτέρων τούτων
εἶναί μοι τὸν κίνδυνον.

έ. Αὐτοὺς τοίνυν ὑμᾶς τούτων μάρτυρας παρέξομαι,
ἐπιμελομένους μὲν ἑκάστου μηνὸς, ἐπιγνώμονας δὲ πέμπον-
τας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· ὧν οὐδεὶς πώποτ' [1] ἐζημίωσεν
ὡς [2] ἐργαζόμενον τὰ περὶ τὰς μορίας χωρία. καίτοι οὐ
δήπου τὰς μὲν μικρὰς ζημίας οὕτω περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι,
τοὺς δὲ περὶ τοῦ σώματος κινδύνους οὕτω περὶ οὐδενὸς ἡγοῦ-
283 μαι· καὶ τὰς μὲν πολλὰς ἐλαίας, εἰς ἃς ἐξῆν μᾶλλον
ἐξαμαρτάνειν, οὕτω θεραπεύων φαίνομαι, τὴν δὲ μορίαν,
ἣν οὐχ οἷόν τ' ἦν λαθεῖν ἐξορύξαντα, ὡς ἀφανίζων νυνὶ
κρίνομαι.

ϛ'. Πότερον δέ μοι κρεῖττον ἦν, ὦ βουλὴ, δημοκρατίας οὔσης παρανομεῖν ἢ ἐπὶ τῶν τριάκοντα; καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος ἢ ὡς νῦν διαβεβλημένος, ἀλλ' ὡς τῷ βου-

[1] ἐζημίωσεν ἡμᾶς ὡς A.

[2] ἐργαζομένους T. R. A.

quidem πυρκαϊαὶ sunt officinæ oleariæ, ubi e concisis truncis olearum oleum excoquitur, et universe oleum paratur, sive exprimendo ex oleis per torcular, sive etiam in spissiorem resinam excoquendo. ἐν τῷ πεδίῳ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις idem est, ac si dixisset: ἐν τοῖς ἄλλοις ἐμοῦ χωρίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῷ πεδίῳ. Et τὸ πεδίον non videtur h. l. quivis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio, unde Pediasii sunt dicti. Reisk. Juxta Reiskium hic τὸ πεδίον non videtur quivis campus esse, sed peculiariter illa agri Attici regio, unde *Pediasii* sunt dicti. Vel mutandum πυρκαϊὰς in πεύκας, vel accipiendum quasi πεύκας. Auger.

Ἐπιμελλομένους] Ἐπιμελουμένους. Cont.

Γνώμονας] Ἐπιγνώμονας ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκοῦ. Harpocr. Taylor. Monui supra scribendum ἐπιγνώμονας. Harpocration: Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. Λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ Σηκοῦ. Hesychius: Ἐπιγνώμων· ἐπόπτης. Paulo ante, pro τὴν ἄλλην οὐσίαν, Schottus vult, τὰς ἄλλας οὐσίας: qua de causa sane nescio. Markland. Colligitur hoc e loco, Prytaniam quamque consuevisse, ut a redemtoribus reliquorum vectigalium, ita a redemtoribus quoque silvarum, et olearum imprimis, rationem repetere pecuniarum mense quoque e venditis lignis oleoque redactarum; et senatum annuatim semel misisse suo nomine deputatos ad inspiciendum res silvarum, ut omnium, ita olearum quoque imprimis. Reisk.

Ἐργαζομένους] Lege, ἐργαζόμενον: ut infra, ὡς ἐπεργαζόμενον ζημιῶσαι: ita recte emendavit Stephanus pro ἀπεργαζόμενον. Lucianus Timon. p. 125. τουτονὶ τὸν ἀγρὸν φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος. Markland. μ' ἐζημίωσεν ὡς ἐργαζόμενον. Cont. Mihi videtur post ἐζημίωσεν inserendum esse ἡμᾶς. quo vocabulo defensor secum complectitur mancipes seu conductores fundorum suorum, item servos. Reisk.

Καὶ οὐ λέγω κ. τ. λ.] Corrigo: Καὶ οὐ λέγω ὡς τότε δυνάμενος καὶ ὡς νῦν ἀποβεβλημένος. Interpretatio fidem faciet, quam vide. Taylor. δυνάμενος simplex h. l. idem valet atque μέγα δυνάμενος. Verum διαβεβλημένος bene habet. *in invidiam, odium et contemtum adductus.* ἀποβάλλειν hoc sensu non usurpatur. Reisk.

λομένῳ τότε μᾶλλον ἐξῆν ἀδικεῖν ἢ νυνί. ἐγὼ τοίνυν οὐδ' ἐν
ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὔτε [1]τοιοῦτον οὔτε ἄλλο οὐδὲν κακὸν
ποιήσας φανήσομαι. Πῶς δ' ἄν, εἰ μὴ πάντων ἀνθρώπων
ἐμαυτῷ κακονούστατος ἦν, ὑμῶν οὕτως ἐπιμελουμένων, ἐκ
τούτου τὴν μορίαν ἀφανίζειν ἐπεχείρησα τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ
δένδρον μὲν οὐδὲ ἕν ἐστι, μιᾶς δὲ ἐλαίας σηκὸς, ὡς οὗτός
φησιν εἶναι, κυκλόθεν δὲ ὁδὸς περιέχει, ἀμφοτέρωθεν δὲ γεί-
τονες περιοικοῦσιν, ἄερκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτόν
ἐστιν; ὥστε τίς ἂν ἀπετόλμησε, τούτων οὕτως ἐχόντων,
ἐπιχειρῆσαι τοιούτῳ πράγματι; Δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι
ὑμᾶς μὲν, οἷς ὑπὸ τῆς πόλεως τὸν ἅπαντα χρόνον προσ- 284
τέτακται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι, μήθ' ὡς [2]ἐπερ-
γαζόμενον πώποτε ζημιῶσαι μήθ' ὡς [3]ἀφανίσαντα εἰς κίν-
1. 1 δυνον καταστῆσαι· τοῦτον δ', ὃς οὔτε γεωργῶν ἐγγὺς τυγ-
χάνει οὔτ' ἐπιμελητὴς ᾑρημένος οὔθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ
τῶν τοιούτων, ἀπογράψαι με [4]ἐγγὺς μορίαν ἀφανίζειν. 285

ζ'. Ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ τοὺς τοιούτους λόγους πιστοτέρους [5]ἡγήσασθαι τῶν ἔργων, μηδὲ περὶ ὧν αὐτοὶ

[1] τοιοῦτο T. A. [2] ἀπεργαζόμενον T. R. [3] ἀφανίζοντα T. R. A. [4] εὐθὺς A. [5] ἡγήσεσθαι T.

Ἐξῆν ἀδικεῖν] Hic ἐξὸν magis congrueret quam ἐξῆν. AUGER.

Ἄερκτον] Vid. Harpocr. et Suid. in voce, qui h. l. respiciunt. TAYLOR. εὔερκτον. CONT.

Τὸν ἅπαντα χρόνον] Hoc eo dicit, ut indicet, eosdem judices curam silvarum perpetuam gerere, neque provinciam hanc esse ambulatoriam, ab aliis ad alios quotannis transeuntem; sed qui rem hanc tractent nunc, eosdem jam decennio, jam viginti, jam triginta annis ante eam tractasse, eoque silvarum rationes probe cognitas atque perspectas habere. quod secus est in magistratibus annuis; quos qui capessunt, eos multa discere oportet; quæ cum vix degustarunt, rursus abeundum aliisque concedendum est. REISK.

Τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι] Lego, καὶ ἐλαιῶν. Non enim *sacrarum* tantum, sed et aliarum *publicarum* olearum curam habebant hi ἐπιμεληταί. Vocem ἄερκτον, quæ præcessit, citat Harpocration ex Lysia; sine dubio hunc locum respiciens. MARKLAND. Dictionem hanc μορία ἐλαία exposui et vindicavi jam supra p. 294. pen. REISK. Ante ἐλαιῶν Cont. addit καὶ, male, ut supra. AUGER.

Ἀπεργαζόμενον] Π. ἐπεργαζόμενον. οὕτως ἐν τοῖς πρόσθεν εἶπεν ἐπεργάσασθαι. H. STEPHAN. ἐπεργαζόμενον. CONT. Defendi possit hæc lectio, si quis argutari velit, solamque respicere etymologiam, usum linguæ insuper habere. Nam si ἐπεργάζεσθαι est *super* vel *in aliqua re exercenda quæstum facere et vitam sustentare*, quidni sit etiam ἀπεργάζεσθαι idem atque ἀπό τινος, *ab aliqua re victum quærere*. Verum usus linguæ potius hic ἐπεργάζεσθαι postulat. REISK.

Πώποτε] Malim με πώποτε. IDEM.

Ἐγγὺς] Dele. Natum est enim ex socio. [vel repone εὐθύς. *In Edit. min.*] TAYLOR. Nihili est vox ἐγγύς. putares Scribam repetisse eam, ut fit, ex præcedente versu, sed verius puto Lysiam scripsisse: ἀπογράψαι με εὐθὺς μορίαν ἀφανίζειν. Latini dicerent *continuo*. MARKLAND.

Τοὺς τοιούτους λόγους] Mallem, τοὺς τούτου λόγους: ut infra, τῶν τούτου λόγων. Recte Stephanus ἡγήσασθαι pro ἡγήσεσθαι. non ita Schottus, qui mox pro τῆς ἄλλης legit τῆς ὅλης, sine ulla causa. IDEM.

Ἡγήσεσθαι] Π. ἡγήσασθαι. H. STEPHAN.

σύνιστε, ταῦτ᾽ ἀνασχέσθαι τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν λεγόντων, ἐνθυμουμένους καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἐκ τῆς ἄλλης πολιτείας. ἐγὼ γὰρ τὰ ἐμοὶ προστεταγμένα ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα, [1] ὡς ὑπὸ τῆς πόλεως ἠναγκαζόμην, καὶ τριηραρχῶν καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων καὶ χορηγῶν καὶ τἆλλα λειτουργῶν οὐδενὸς ἧττον [2] πολυτελῶς τῶν πολιτῶν. καίτοι
286 ταῦτα μὲν μετρίως ποιῶν ἀλλὰ μὴ προθύμως, οὔτ᾽ ἂν περὶ φυγῆς οὔτ᾽ ἂν περὶ τῆς ἄλλης οὐσίας ἠγωνιζόμην, πλείω δ᾽ ἂν ἐκεκτήμην, οὐδὲν ἀδικῶν οὐδ᾽ ἐπικίνδυνον ἐμαυτῷ καταστήσας τὸν βίον· ταῦτα δὲ πράξας ἃ οὗτός μου κατηγορεῖ, ἐκέρδαινον μὲν οὐδὲν, ἐμαυτὸν δ᾽ εἰς κίνδυνον καθίστην. καίτοι πάντες ἂν ὁμολογήσαιτε δικαιότερον εἶναι τοῖς μεγάλοις χρῆσθαι τεκμηρίοις περὶ τῶν μεγάλων, καὶ πιστότερα ἡγεῖσθαι περὶ ὧν ἅπασα ἡ πόλις μαρτυρεῖ, μᾶλλον ἢ περὶ ὧν μόνος οὗτος κατηγορεῖ.

287 η΄. Ἔτι τοίνυν, ὦ βουλὴ, ἐκ τῶν ἄλλων σκέψασθε. μάρτυρας [3] παρέχων αὐτῷ προσῆλθον, λέγων ὅτι μοι πάντες εἰσὶν οἱ θεράποντες, οὓς ἐκεκτήμην ἐπειδὴ παρέλαβον τὸ χωρίον, καὶ ἕτοιμος ἤμην, εἴ τινα βούλοιτο, παραδοῦναι βασανίζειν, ἡγούμενος οὕτως ἂν τὸν ἔλεγχον ἰσχυρότερον

[1] ἢ ὡς A. [2] παντελῶς T. [3] γὰρ ἔχων R. A.

Λεγόντων] Malim ψευδῆ λεγόντων. REISK.

Ἄλλης] Ὅλης. SCHOTT. Hic ἀγύρτης semper in re tuta artem jactitat, in periculosa silet. TAYLOR.

Ὡς] Monuisse me memini: ἢ ὡς ὑπὸ κ. τ. λ. TAYLOR. Imo vero leg. est ὧν. *promtius et alacrius peragebam, quam ea, quæ facere cogerer.* REISK.

Παντελῶς] Optime Cod. Steph. et Coisl. πολυτελῶς. TAYLOR. πολυτελῶς. CONT. Orat. XXIV. καὶ τἆλλα λελειτούργηκα οὐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. Sed nihil mutandum. MARKLAND. Dedi πολυτελῶς. videtur olim in libris sic fuisse exaratum: οὐδενὸς ἧττον πολυτελῶς πάντων τῶν πολιτῶν. Vocabuli πάντων reliquiæ videntur adhuc in vulgata παντελῶς superesse. REISK.

Ἀλλὰ μὴ προθύμως] Si recte capio sensum hujus loci, pro μὴ legendum καί. Supra, ἅπαντα προθυμότερον πεποίηκα. Orat. XVI. τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως. Orat. XIII. ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι. Hoc sensu προθύμως erit *lubenter*, ἄνευ γογγυσμῶν. Si aliter capias, μὴ προθύμως opponetur τῷ μετρίως, et significabit *non liberaliter*. MARKLAND. Bene habet h. l. ad μετρίως. subauditur μόνον. *mediocriter et parce solummodo, non autem libenter atque liberaliter.* REISK.

Ταῦτα δὲ] Præcessit modo ταῦτα μέν. exspectes igitur h. l. ἐκεῖνα δέ. Verum Lysias in dicendo non est diligentissimus. IDEM.

Τοῖς μεγάλοις] Subaudi ἢ τοῖς μικροῖς. Indicia minuta sunt rumores obscuri, nullo idoneo auctore nixi, criminationes adversarii, unius, inimici, rerum ignari, levis, cupidi, famosi, conscelerati. Magna sunt, testimonium consentiens universæ civitatis, vita ante præclare acta, fama honesta, dignitas vitæ, argumenta alia ex ipsius rei præsentis natura exsistentia. IDEM.

Λόγων] Π. λέγων. H. STEPHAN. λέγων. CONT.

Μάρτυρας γὰρ ἔχων] Sic dedi de meo, pro vulgato μάρτυρας παρέχων. *testes enim mecum habens.* REISK.

Εἰσὶν] Subaudi ζῶντες ἔτι. simplex pro composito περίεισι. *superesse adhuc et in potestate mea esse.* IDEM.

γενέσθαι τῶν τούτου λόγων [1] καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐμῶν. οὗτος
δ' οὐκ ἤθελεν, οὐδὲν φάσκων πιστὸν εἶναι τοῖς θεράπουσιν. 288
ἐμοὶ δὲ δοκεῖ [2] δεινὸν εἶναι, εἰ περὶ αὐτῶν μὲν οἱ βασανιζό-
μενοι κατηγοροῦσιν, εὖ εἰδότες ὅτι ἀποθανοῦνται· περὶ δὲ
τῶν δεσποτῶν, οἷς πεφύκασι κακονούστατοι, μᾶλλον ἂν
εἵλοντο ἀνέχεσθαι βασανιζόμενοι ἢ κατειπόντες ἀπηλλά-
χθαι τῶν παρόντων κακῶν. καὶ μὲν δὴ, ὦ βουλὴ, φανερὸν
οἶμαι εἶναι ὅτι, εἰ Νικομάχου ἐξαιτοῦντος τοὺς ἀνθρώπους 289
μὴ παρεδίδουν, ἐδόκουν ἂν ἐμαυτῷ ξυνειδέναι· ἐπειδὴ τοίνυν
ἐμοῦ παραδιδόντος οὗτος παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε, δίκαιον
καὶ περὶ τούτου τὴν αὐτὴν γνώμην σχεῖν, ἄλλως τε καὶ

[1] ἐκ R. [2] δεινὸν om. T. R. θαυμαστὸν A.

Ἐκ τῶν ἔργων] Sic dedi de meo, pro vulgato καὶ τῶν ἔργων. *fidem*, vel *approbationem, e rebus meis gestis multo fortiorem, seu certiorem exstituram, quam ex illorum oratione.* Idem.

Οὐκ ἤθελεν] Οὗτος δ' οὐκ ἠθέλησεν. Cont. Videri possit hic deesse παραλαβεῖν vel δέχεσθαι. verum nil deest. repetendum solummodo e superioribus βασανίζειν, aut ἐμὲ παραδοῦναι τοὺς δούλους πρὸς τὰς βασάνους. Idem.

Δοκεῖ εἶναι] Π. δοκεῖ θαυμαστὸν εἶναι. H. Stephan. Mallem, δοκεῖ δεινὸν εἶναι, eodem sensu: non ut a Stephano dissentirem; sed quia δεινὸν facilius videtur omitti posse a Scriba hoc loco, quam θαυμαστόν. Hæc vero significatio vocis δεινὸν pro *miro* et *inusitato*, passim occurrit in Lysia. Orat. III. ὥστε δεινὸν, εἰ περὶ τούτων, etc. Orat. XIV. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ etc. Orat. XXIX. versus init. καίτοι δεινὸν, εἰ οἱ μὲν etc. Vide loca. Markland. δοκεῖ δεινὸν εἶναι. Cont. Hic deest aut δεινὸν aut θαυμαστὸν, aut ἀπεικὸς, aut παράλογον, aut tale quid aliud. Nisi compluscula desunt, in hanc ferme formulam: ἐμοὶ δὲ δοκεῖ αὕτη ἡ βάσανος πασῶν σαφεστάτη καὶ ἰσχυροτάτη εἶναι, καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, εἰ—. Mihi vero hæc exploratio videtur omnium certissima atque validissima esse. Nam si supponimus confessioni tormentis expressæ nil esse fidendum, consequetur hoc absurdum, servos sensu communi carere, qui sæpe se, quos omnium habent carissimos, prodant, tametsi sciant extrema sibi supplicia proposita esse, si se ipsi indicent; contra vero in dominos nil eloquantur, quos odio internecino prosequuntur, tametsi sciant, heros si prodant atque denuntient, propositam sibi libertatem esse, qua præsentibus e malis evadant. Reisk.

Εἰπεῖν] Meliuscule Coisl. εἶναι pro εἰπεῖν. et ista lectio vera est. Taylor. Pro εἰπεῖν conjeceram ἰδεῖν. Sed Lysiæ scripturam puto fuisse πᾶσιν. Orat. XIV. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐζήτουν κατιέναι. Orat. XXII. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ἡγοῦμαι φανερὸν εἶναι, ὅτι etc. ubi eadem omnia. Isocrates Orat. de Bigis: ἐπεὶ καὶ τοῦθ' ἡγοῦμαι πᾶσιν εἶναι φανερὸν, ὅτι etc. Ubique occurrit apud Oratores. Markland. Possit alias vetus lectio Aldinæ εἰπεῖν sic satis bene defendi. *autumo me rem certam et liquidam dicturum*, si dicam, quod nunc dico. Verumtamen quia Taylor semel εἶναι pro εἰπεῖν suffecit, Codicesque in id plurimi consentiunt, reliqui, ut est. Reisk.

Ξυνειδέναι] Subaudi κακόν τι ἐργασαμένῳ. pari modo in proximo περὶ ἐμοῦ δὲ εἴ τι ἔλεγον, scil. οἱ δοῦλοι, subauditur pariter κακὸν aut δυσχερές. Idem.

Ἐμοῦ παραδιδόντος] I. e. παραδιδόναι θέλοντος. Infra ad exitum orationis: ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας — παραλαβεῖν οὐκ ἤθελε. Ita Herodot. Cl. 68. ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος τὴν αὐλήν. Id. ibid. 69. Πέμψαντες οἱ Λακεδαιμόνιοι χρυσὸν ὠνέοντο — Κροῖσος δέ σφι ὠνεομένοισι ἔδωκε δωτίνην. Plutarch. in Pyrrh. Ἐξαιτουμένων τῶν πολεμίων, Κασσάνδρου δὲ καὶ διακόσια τάλαντα διδόντος, οὐκ ἐξέδωκεν. Consimile hoc: Ὑπνωμένου καρτερῶς τοῦ μάγου, ἤφασε τὰ ὦτα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ὦτα, πέμψασα ἐσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα. Herodot. Thal. 69. Vide Æmyl. Portum ad Euripid. Andromach. 810. Taylor. Vid. Not. Markland. p. 308. v. pen.

Περὶ τούτου] Post τούτου, aut in hac regione, videtur ὑμᾶς deesse. Reisk.

τοῦ κινδύνου οὐκ ἴσου ἀμφοτέροις ὄντος. περὶ ἐμοῦ μὲν γὰρ
εἰ ἔλεγον, [1] οὐδ᾽ ἂν ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο· τούτῳ
δ᾽ εἰ μὴ ὡμολόγουν ἃ οὗτος ἐβούλετο, οὐδεμιᾷ ζημίᾳ ἔνο-
χος ἦν. ὥστε πολὺ μᾶλλον τοῦτον παραλαμβάνειν ἐχρῆν,
ἢ ἐμὲ παραδοῦναι προσήκει. ἐγὼ τοίνυν εἰς τοῦτο προθυ-
290 μίας ἀφικόμην, ἡγούμενος μετ᾽ ἐμοῦ εἶναι καὶ ἐκ βα-
σάνων καὶ ἐκ μαρτύρων καὶ ἐκ τεκμηρίων ὑμᾶς περὶ τοῦ
πράγματος τἀληθῆ πυθέσθαι. ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ, ὦ βου-
λὴ, ποτέροις χρὴ πιστεύειν μᾶλλον, οἷς πολλοὶ μεμαρτυ-
ρήκασιν ἢ ᾧ μηδεὶς τετόλμηκε, καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον
[2] τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι ἢ μετὰ τοσούτου κινδύνου
τοιουτον ἐμὲ ἔργον ἐργάσασθαι, καὶ πότερον οἴεσθε αὐτὸν
ὑπὲρ τῆς πόλεως βοηθεῖν ἢ συκοφαντοῦντα αἰτιάσασθαι;
ἐγὼ μὲν ὑμᾶς ἡγοῦμαι [3] νομίζειν ὅτι Νικόμαχος ὑπὸ τῶν
291 ἐχθρῶν πεισθεὶς τῶν ἐμῶν τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἀγωνίζεται,
οὐχ ὡς ἀδικοῦντα ἐλπίζων ἀποδείξειν, ἀλλ᾽ ὡς ἀργύριον
παρ᾽ ἐμοῦ λήψεσθαι προσδοκῶν. ὅσῳ γὰρ [4] [οἱ] τοιοῦτοί εἰ-
σιν ἐπαιτιώτατοι καὶ ἀπορώτατοι τῶν κινδύνων, τοσούτῳ

[1] οὐδὲν ἀπολογ. T. A. [2] τούτῳ T. [3] νομίζειν om. T. R. εἰδέναι A.
[4] [οἱ] om. T. οἱ R. A.

Οὐδὲν ἀπολογήσασθαι] Præfuli: οὐδ᾽ ἂν ἀπολογήσασθαι. *ne verba quidem pro me faciendi facultas mihi fuisset data.* Idem.

Προσήκει] Lege, προσῆκεν, ut ἐχρῆν. Mox pro μητ᾽ ἐμοῦ bene emendavit Stephanus μετ᾽ ἐμοῦ: et pro ὑμῶν, ex MS. ὑμᾶς. Μετ᾽ ἐμοῦ εἶναι est *pro me facere*, quando de *Rebus* sermo est: *a parte mea stare*, quando de *Personis*. Orat. ult. pæne ad fin. πιστεύοντας μὲν τοῖς θεοῖς, καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. Exempla sunt obvia. Et hinc intelligitur Phrasis ista, quæ in Novo Fœdere toties occurrit, ut Ioan. VIII. 29. καὶ ὁ πέμψας με, μετ᾽ ἐμοῦ ἐστίν. Actor. X. 38. ὁ Θεὸς ἦν μετ᾽ αὐτοῦ. quam locutionem ab Hebræis forte, ut innumeras alias, mutuati sunt Græci Veteres. Markland. L. προσῆκεν. *In Edit. min.* Taylor.

Μητ᾽ ἐμοῦ] Π. μετ᾽ ἐμοῦ. et v. 7. ὑμᾶς. Ἔστι δὲ τὸ ὑμᾶς ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἀντιγράφου. H. Stephan. ἡγούμενος τὸ δίκαιον μετ᾽ ἐμοῦ καὶ ἐκ βασάνων τε καὶ — et v. 7. ὑμᾶς. Cont. μετ᾽ ἐμοῦ quomodo Taylor, ad Stephani mentem, edidit, perinde vitiosum est, atque vetus vulg. μήτ᾽ ἐμοῦ, quæ ante Taylorum in libris versabatur. verum videtur πρὸς ἐμοῦ. *e re mea esse.* Reisk.

Τούτῳ] Τοῦτον. Cont. Melius τοῦτον. Taylor. Lege, τοῦτον: cui opponitur ἐμέ. totum vero locum sic distingue: — τετόλμηκε· καὶ πότερον εἰκὸς μᾶλλον, τοῦτον ἀκινδύνως ψεύδεσθαι, ἢ μετὰ τοσούτου etc. Markland.

Ὑμᾶς ἡγοῦμαι, ὅτι etc.] Ὑμᾶς ἡγοῦμαι ὁρᾷν, ὅτι. Cont. Schottus inserit πιστεύειν, aut εἰδέναι, post ὑμᾶς. certe aliquid hujusmodi deest. Markland. Procul dubio deest aliquis infinitivus, aut unus eorum, quos Schottus posuit, aut ἐρεῖν, aut συνιδεῖν, aut ψηφιεῖσθαι, aut ἀποφανεῖσθαι. Reisk.

Ὅσῳ γὰρ οἱ τοιοῦτοι] Articulum οἱ quo vulgatæ carent, de meo addidi. Ejusmodi certamina criminationibus atque invidiæ quam maxime patent, locosque defensionis habent quam iniquissimos et difficillimos. Idem.

Ἀπορώτατοι] Ἀπειρότατοι. Schott. Sed ineunte oratione dicitur: Οὕτω δ᾽ ἄπορος ὁ ἀγών μοι καθέστηκεν. Taylor. Si Literas tantum spectes, prope scopum; si

πάντες αὐτοὺς φεύγουσι μάλιστα. ἐγὼ δὲ, ὦ βουλὴ, οὐκ
ἠξίουν, ἀλλ' ἐπειδήπερ με ᾐτιάσατο, παρέσχον ἐμαυτὸν
ὅ τι βούλεσθε χρῆσθαι· καὶ τούτου [1]ἕνεκα τοῦ κινδύνου οὐ-
δενὶ ἐγὼ τῶν ἐχθρῶν διηλλάγην, οἳ ἐμὲ [2]ἥδιον κακῶς λέγουσιν 292
ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι· καὶ φανερῶς μὲν οὐδεὶς πώποτε
ἐμὲ [3]αὐτὸν ἐπεχείρησε ποιῆσαι κακὸν οὐδὲν, τοιούτους δὲ
ἐπιπέμπουσί μοι, οἷς ὑμεῖς οὐκ ἂν δικαίως πιστεύοιτε.
πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ φυγὰς ἀδίκως
καταστήσομαι, ἄπαις μὲν ὢν καὶ μόνος, ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου 293
112.1 γενομένου, μητρὸς δὲ πάντων ἐνδεοῦς, πατρίδος δὲ τοιαύτης
ἐπ' αἰσχίσταις στερηθεὶς αἰτίαις, πολλὰς μὲν ναυμαχίας
ὑπὲρ αὐτῆς νεναυμαχηκὼς, πολλὰς δὲ μάχας μεμαχημέ-
νος, κόσμιον δ' ἐμαυτὸν καὶ ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρ-
χίᾳ παρασχών.

θ'. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ βουλὴ, ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ'

[1] οὕνεκα T. R. A. [2] ἤδη T. [3] αὐτὸς R. A.

Sensum, ab eo quam potuit longissime. vox enim omnino contraria requiritur, nempe ἐμπειρότατοι, *usu peritissimi*. Verte: *quanto magis enim* Nicomachus *et hujusce generis homines sunt criminibus obnoxii, et periculorum* forensium *gnari, tanto magis eos cæteri omnes* timent et *fugiunt. Ego vero non ita facere statui : sed* etc. Non affirmo Lysiam scripsisse ἐμπειρότατοι, sed ad eum sensum scripsisse pæne ausim affirmare. nec mutatio adeo magna est in vocibus. MARKLAND.

Αὐτοὺς] Scil. τοὺς τοιούτους κινδύνους. actiones de sacris violatis. REISK.

Οὐκ ἠξίουν] Scil. φεύγειν τὸν τοιοῦτον κίνδυνον. IDEM.

Οὕνεκα] Ἕνεκα. CONT.

Οἳ ἐμὲ κ. τ. λ.] Iterum ex inscitia in textum grassatur Schottus, et has voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι, quia non intellexit, delendas suadet. Sicarius, non Criticus. Lege mecum : οἳ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. TAYLOR. Acumen hujus loci perdidit vox depravata ἤδη. Lege : οἳ ἐμὲ ἥδιον κακῶς λέγουσιν ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι. *qui mihi maledicunt lubentius quam seipsos laudant.* Pulcrum sane hoc est. Ignoscendus vero Vir Doctus toties citatus, qui, non percepto ubi latuit depravatio, voces ἢ σφᾶς αὐτοὺς ἐπαινοῦσι ejecit. MARKLAND.

Οὐδεὶς πώποτε ἐμὲ αὐτὸν] L. οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχειρ. deinde ὑποπέμπουσι. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ἐπιπέμπουσί μου] Mallem, ὑποπέμπουσι. "Submissum et subornatum accusatorem," Apuleius Apolog. ex MS. Fulvii Ursini. ὑποπέμπουσι denotat *clandestinam molitionem*; cui opponitur φανερῶς ἐπεχείρησε. ὑποβάλλειν Lucas Actor. VI. 11. Andocides tamen Orat. II. utitur εἰσπέμπειν significatu *submittendi*. Vide locum, huic similem. Paulo ante pro αὐτὸν Schottus legit αὐτῶν: recte. Hoc vero ordine verba disponerem : οὐδεὶς πώποτε αὐτῶν ἐμὲ ἐπεχείρησε etc. non, ἐμὲ αὐτῶν: quod Lysiam non sapere videtur. MARKLAND. Verbum ἐπιπέμπειν probum est, et in hac re proprium, ut cum venatores feris canes immittunt, aut mœchi lenas mulieribus, quarum pudicitiam expugnatum eunt. REISK.

Ἐρήμου δὲ τοῦ οἴκου γενομένου] Ἔρημος οἶκος fit, quando quis moritur sine Liberis, vel certo et designato hærede, qui in Bona defuncti et Sacra Gentilitia succedat. Isæus de Hæred. Philoctem. p. 56. ἔδοξεν αὐτῷ διαθέσθαι τὰ αὐτοῦ, μὴ ἔρημον καταλίπῃ τὸν οἶκον, εἴ τι πάθοι. Vide et de Hæred. Apollodori p. 66. Isocrates Æginetico : ὅς οὔτ' ἔρημον τὸν οἶκον κατέλιπε, τοῖς τε φίλοις χάριν ἀπέδωκεν. et ita passim Oratores. neque hæc nunc notassem, nisi ut inde intelligeretur vis ejusdem phraseos Matt. XXIII. 33. et Luc. XIII. 35. ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. quæ maximam desolationem denotant. MARKLAND.

[1]ὅ τι δεῖ λέγειν· ἀπέδειξα δ' ὑμῖν ὡς οὐκ ἐνῆν σηκὸς ἐν τῷ
χωρίῳ, καὶ μάρτυρας παρεσχόμην καὶ τεκμήρια. ἃ χρὴ
μεμνημένους διαγιγνώσκειν περὶ τοῦ πράγματος, καὶ [2]ἀξι-
294 οῦν παρὰ τούτου πυθέσθαι ὅτου ἕνεκα, ἐξὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ
ἐλέγξαι, τοσούτῳ χρόνῳ ὕστερον εἰς τοσοῦτόν με κατέστη-
σεν ἀγῶνα, καὶ μάρτυρα οὐδένα παρασχόμενος ἐκ τῶν λό-
γων ζητεῖ πιστὸς γενέσθαι, ἐξὸν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἀδι-
κοῦντα ἀποδεῖξαι, καὶ ἐμοῦ ἅπαντας διδόντος τοὺς θε-
ράποντας, οὕς φησι παραγενέσθαι, παραλαβεῖν οὐκ
ἤθελεν.

[1] ὅτι T. A.   [2] ἀξιοῦν· ἢ ἄρα T.

Ἦ ἄρα] Παρά. Cont. Præstolor: *τί ἀνταποδοθήσεται. ἢ ἄρα τούτου πυθέσθαι, ἢ* —. Sed fallit exitus orationis non exspectatus. Eamque vidisse videor præmaturius, quam oportuit claudi, tametsi non hinc admonitus fuissem. Taylor. Forte: *καὶ ἀξιοῦν μὴ ἄρα τούτῳ πείθεσθαι ὅτου ἕνεκὰ, ὃς, ἐξὸν*, etc. *et statuere nulla in re huic homini auscultare, qui, cum illi licuerit in ipso facto deprehensum* (ut ait) *me redarguere, tanto tempore post*, etc. Observanda vero paulo ante vox *μάχας* de præliis *terrestribus*, opposita *τῷ ναυμαχίας*. et ita ea utuntur optimi Scriptores. Noster Orat. XXX. *πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις*. Demosthenes *περὶ τῆς Συνταξ. Οὐδ' ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Θεμιστοκλέους, ἀλλ' Ἀθηναίων· οὐδὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, Μιλτιάδου, ἀλλὰ τῆς πόλεως*. quæ *αὐτολεξεὶ* repetit Orat. in Aristocratem. Vide Thucydidem quoque lib. II. segm. 69. et III. 54. Markland. Duo hæc vocabula *ἢ ἄρα* in unum *παρὰ* meo marte contraxi. quam facile in libris Mstis a scribis et a lectoribus ab *η* ad *π* et contra aberrari possit, vel oculi conjectus ipse docet. Reisk.

Ἅπαντας διδόντος τοὺς θεράποντας] Multo usitatius est in hac re *παραδιδόντος*, cui ex adversa parte respondet *παραλαμβάνειν*. Ita supra: *καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιτο, παραδοῦναι βασανίζειν*. et paulo infra. Sic et loquuntur Æschines, Demosthenes, Antiphon, Isæus, Lycurgus, unde patet proprie locutum esse Matthæum XVIII. 34. *ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς*. Recte tamen habet *διδόντος*, ut apud Antiphon. Orat. de Saltatore p. 144. *Ἐκδοῦναι* de re eadem Idem p. 134. et Isæus p. 96. Cæterum *διδόντος* hoc loco est *dare parato*; et *Voluntatem*, non *Effectum* respicit: Adversarius enim *accipere* noluit. Sic Ælianus V. H. XI. 9. *δέκα δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἑταίρων, ὅδε οὐ προσήκατο. cum vero sodales ejus decem talenta ei* DARE VELLENT, *ipse ea non accepit*. Sic et Isocrates Paneg. p. 116. *ἐξὸν αὐτοῖς — τιμὰς ἐξαιρέτους λαβεῖν, ἃς αὐτοῖς ἐδίδου βασιλεὺς, quos illis rex* DARE VOLUIT. sequitur enim, *οὐχ ὑπέμειναν τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς, munera ejus repudiarunt*. Ita quoque Actor. XXV. 3. *ἐνέδραν ποιοῦντες, insidias* TENDERE VOLENTES. Markland.

ΛΥΣΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΣ

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio qua lutum non est lutulentius. Diodorus quidam aliique quibus utebatur ὁ διώκων familiarissime, hunc obtrectare, multisque modis vexare clanculum non desistebant. Qualis erat actio Κακολογίας, qualis itidem Κακηγορίας (nam gradu distabant), dabit Salmasius ὁ πάνυ in Observat. ad Jus Atticum et Romanum. Ex lacerata hac oratione neque quid sit lege actum, neque quid rei gestum inter litigantes eruere potest oculatissimus. Hoc saltem scio me cum Schotto nihil habere commune.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

112. 16 α΄. ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΝ μοι δοκῶ καιρὸν εἰληφέναι περὶ ὧν 295
εἰπεῖν ἐβουλόμην πάλαι· πάρεισι μὲν γὰρ οἷς ἐπεγκαλῶ, 296
πάρεισι δὲ ὧν ἐναντίον ἐπιθυμῶ μέμψασθαι τοῖς ἀδικοῦσιν
ἐμέ. καίτοι πολλῷ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόν- 297

* Ad titulum addit Scaliger ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΩΡΟΥ. Taylor. Inter Lysianas (si tamen Lysiæ sit) hæc Oratio est ex corruptissimis. in ipso limine occurrit offendiculum insuperabile, ut nunc habet contextus: καίτοι πολλῷ πλείων ἐστὶ σπουδὴ πρὸς τοὺς παρόντας. modo enim dixerat: Se jam nactum esse commodam occasionem dicendi, quæ dudum voluerat; quia scilicet *aderant* Amici sui et Inimici. quo sensu igitur dici potest, *Atqui multo majus studium erga* PRÆSENTES, cum *Ambo*, tam Inimici quam Amici, essent *præsentes?* Ne longior sim, locus mutilus videtur, ita signandus: πρὸς τοὺς παρόντας * * * * οὓς μὲν γὰρ etc. Puto Scribam versiculum unum omisisse. Reliqua sic lego: τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι ἀδικήσειν, εἰ τοῖς ἀνεπιτηδείοις ἀνεπιτήδειος δόξω συνεῖναι· (τὴν γὰρ ἀρχὴν — εἰς ἐμὲ) τοῖς δὲ βουλοίμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερος. Istud τοὺς μὲν, ad *inimicos* referendum est: τοῖς δὲ, ad *amicos.* Facile possent cætera explicari, et ex Rationali γὰρ probabilis Suppletio sensus inveniri: sed quantacunque dixeris, de Incertis non nisi Incerta dixeris. Markland. Cujus hoc sit opusculum, Lysiæne an alius, ecquis pro certo dixerit. Relinquendum igitur hoc quidem est. interim constat, non orationem forensem hanc esse, sed epistolam, seu formulam renuntiandæ amicitiæ; cujusmodi formulam aliam superesse, vehementer dubito; haud equidem memini. Propter obscuritatem rerum et minutarum in se, et adumbratarum magis, quam expositarum, quod satis notæ illis essent, ad quos pertinerent, multa necesse est nobis abdita et impervia manere. Enitemur tamen quoad poterimus. Reisk.

Πάρεισι μὲν γὰρ] Imo vero ἄπεισι. *absunt enim hi, de quibus queror.* Reisk.

Τοὺς μὲν γὰρ] Scil. ἀπόντας. *absentes,* inimicos, obtrectatores mei. Reisk. Pro γὰρ forte legendum γοῦν; sed potest servari γὰρ, quod apud Græcos non semper indicium est probationis, sed aliquando tantum indicat transitionem ab alia re ad aliam. Auger.

τας· τοὺς μὲν γὰρ οὐδὲν οἶμαι τιμήσειν, εἰ τοῖς [1]ἀνεπιτηδείοις ἀνεπιτήδειοι δόξουσιν εἶναι — τὴν γὰρ ἀρχὴν οὐδ᾽ ἂν ἐπεχείρουν ἐξαμαρτάνειν εἰς ἐμὲ —, τοῖς δὲ βουλοίμην ἂν δόξαι, μηδὲν ἀδικῶν τούτους, ὑπὸ τούτων ἀδικεῖσθαι πρότερον. ἀνιαρὸν μὲν οὖν ἀναγκάζεσθαι λέγειν περὶ τούτων, ἀδύνατον δὲ μὴ λέγειν, ὅταν ἐναντίον τῆς ἐλπίδος κακῶς πάσχω, καὶ τοὺς δοκοῦντας εἶναι φίλους ἀδικοῦντας εὑρίσκω.

ϛ′. Πρῶτον μὲν οὖν, ἵνα μή τις ὑμῶν τάχα δὴ βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκε πρόφασιν πορίσηται τῆς ἁμαρτίας, εἰπάτω
298 [2][οὖν] τίς ὑμῶν ὑπ᾽ ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν ἢ πέπονθεν, ἢ τίς ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν ὧν ἐγώ τε δυνατὸς ἦν κἀκεῖνος [3]ἐπήγγειλε. τί δῆτά με κακῶς τὰ μὲν λέγειν τὰ δὲ ποιεῖν ἐπιχειρεῖτε, καὶ ταῦτα πρὸς τούτους ἡμᾶς διαβάλλειν, οὓς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς [4]διεβάλλετε; καίτοι [5]οὕτως

[1] ἐπιτηδείοις A. [2] uncos om. T. R. νῦν A. [3] ἀπήγγελεν T. [4] διαβάλλετε A. [5] οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν, ὥστε A.

Τιμήσειν] Ἀδικήσειν, vel ἀτιμήσειν. Cont. Imo vero προτιμήσειν. *pensi non esse habituros.* Reisk.

Ἀνεπιτηδείοις] F. ἐπιτηδείοις. Taylor. Cont. Non improbabiliter. Reisk. Observa ἐπιτηδείοις construi non cum δόξουσιν, sed cum ἀνεπιτήδειοι. Auger.

Τὴν γὰρ ἀρχὴν] Scil. εἰ τοῦτο προὐτίμησαν. si cavissent unquam, ne amicis incommodi viderentur. Reisk.

Τοῖς δὲ] Scil. amicis meis, inter quos nunc versor. Idem.

Τάχα δὴ βοηθῶν] Τάχα διαβοηθείς. Cont.

Πορίσεσθαι] Imperfecta est hæc enunciatio, et deesse videtur ἔχοι, ut legatur πρόφασιν ἔχοι πορίσεσθαι: vel si nihil deest, legendum πορίσηται, et erit aoristus primus medius subjunctivi. Palmer. Πορίσηται. Scalig. Cont.

Πρόφασιν — τῆς ἁμαρτίας] Cum præpositione περὶ effert Ioannes XV. 22. πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας. Mox, pone minimam Distinctionem post οὖν, et Notam Interrog. post πέπονθεν et ἀπήγγελεν. Pro ἂν recte Stephanus ἦν. Markland.

Οὖν] Malim νῦν. Reisk.

Ὧν ἐγώ κ. τ. λ.] Legendum: ὧν ἐγώ τε δυνατὸς ἦν (nam vulg. ἂν hic legitur), κἀκεῖνος ἀπήγγελλεν. Ἀπαγγέλλειν idem quod ἀπαγορεύειν. Salmas. Pro necessaria ista lectione τοῦ ἦν stant cum Salmas. Steph. Scal. et Cod. optimus Coisl. Non accedo tamen ad viri doctissimi interpretamentum: *quæ ego perficere potui, ille autem* non potuit. Vereor enim, ut idem sint ἀπαγγέλλειν et ἀπαγορεύειν. Cod. Coisl. mutato tempore pro ἀπήγγελεν, legit ἀπήγγειλε. Cod. Steph. ἐπήγγειλε. Quæ fortasse est vera lectio. Nam tametsi parum intelligam, illam alteram intelligo minus. Taylor. δυνατὸς ἦν κἀκεῖνος ἐπήγγειλε. Cont. ἐπήγγειλε dedi. *quæ illi poscenti poteram administrare.* Reisk. L. ἐπήγγειλε, *commendavit, jussit, postulavit.* Auger.

Καίτοι κ. τ. λ.] Insignem aliquam lacunam in his locis suspicor. Nam præter tenebras satis spissas, deflectitur oratio, nemine monente, a pluribus adversariis ad personam unicam et notabiliorem. Quod Schottum cum fugit male habuit. Nam numerum multitudinis in sequentibus usque adstruere allaborat. ἐποιήσασθε, ἐλέγετε, ὑπερείδετε etc. pro ἐποιήσατο, ἔλεγε, ὑπερεῖδε etc. Taylor. Hæc emendatione indigent; laborant enim et a mendo et a mala interpunctione. Lege: καίτοι οὗτος ἐνοχλεῖ, ὅς τε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν; ἃ δ᾽ ἔλεγε [nam Aldus habebat ᾧ], πάντα μὲν οὐκ ἂν εἴποιμι, id est, *nam et ille turbam facit, qui multo pluris fecit videri mei curam agere, quam contra me aliquid dicere: quæ vero dixit, omnia non dicam.* Palmer. καίτοι οὕτως ὥστε ἐνοχλεῖν εἰ περὶ πλείονος ἐποίησαν τὸ δοκεῖν vel ἐποιήσασθε δοκεῖν. Schott. et deinde ἐλέγετε vel ἔλεγον. Stephanus:

ἐνοχλεῖ, ὥστε περὶ πλείονος ἐποιήσατο δοκεῖν ἐμοῦ κήδε- 299
σθαι, [1] καὶ [2] μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν. ἃ δ' ἔλεγε, πάντα μὲν 300
οὐκ ἂν εἴποιμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην. οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' [3] ἐμοῦ ταῦτα, δόξαιμι· καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν οἰόμενοι ἐμὲ καταγελάστους ὑμᾶς αὐτοὺς ἐποιεῖτε, ταῦτα λέξω.

γ'. Βίᾳ [4] γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι καὶ διαλέ-

[1] ἢ T. R. A. [2] ἄλλων πρὸς ἐμὲ A. [3] ἐμοῦ, ταὐτὰ λέξαιμι· A. [4] γὰρ ὑμῶν ὑμῖν A.

ἐποίησε τὸ δοκεῖν. Cod. Coisl. ita: Καὶ τοιούτως ἐνοχλεῖ, et proxime καὶ μᾶλλον pro ἢ μᾶλλον. Quem tamen locum sanavit Scal. Dele, inquit ille, μᾶλλον, vel scribe μᾶλλον ἤ. Taylor. Conjicio: καίτοι οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὡς περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὸ δοκεῖν ἐμοῦ κήδεσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοῦ κατειπεῖν. *et tamen adeo* putidi et *molesti estis, ut malitis speciem præ vobis ferre, non maledicentium mihi, sed curam mei gerentium.* Nimirum mala de eo dicebant, sed interea magnum amorem et curam rerum ejus præ se ferebant. Paulo ante, pro διαβάλλετε, MS. διεβάλλετε: rectius. Markland. καίτοι τούτους οὕτως ἐνοχλεῖτε, ὥστε. Cont. L. οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν. Intelligo ἐκεῖνος de illo qui sermones malevolos ad hunc qui dicit retulerat, de quo sæpius agitur in hac oratione. Auger.

Ἐνοχλεῖ] Malim ἐνώχλει scil. ὁ ταῦτα πρὸς ἐμὲ μηνύσας. *quanquam qui ista de vobis ad me retulit, molestiam tanta cum cautione atque lenitate attulit, ut*—. Reisk.

Ἢ μᾶλλον ἐμοῦ κατειπεῖν] Forsitan leg. ἢ ἄλλων πρὸς ἐμὲ κατειπεῖν. *quam alios ad me deferre.* Idem.

Ἃ δὲ ἔλεγε, πάντα οὐκ ἂν εἴποιμι· καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην. οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ ταῦτα δόξαιμι. καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταῦτα λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ. ἃ δὲ ὑβρίζειν etc.] Forte: ἃ δὲ ἐλέγετε, πάντα οὐκ ἂν εἴποιμι· (καὶ γὰρ ἀκούων ἠχθόμην·) οὐδ' ἂν ὑμῖν ἐπικαλῶν, ὅτι ἐλέγετε κατ' ἐμοῦ, ταὐτὰ λέξαιμι· (καὶ γὰρ ἂν ἀπολύοιμι τῆς αἰτίας ὑμᾶς, εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ·) ἃ δὲ ὑβρίζειν etc. *quæ vero dixistis, omnia non referam; (etenim quum audivi, moleste tuli:) neque vobis vitio vertens, quod contra me dixistis, eadem* contra vos *dixero (vos enim a culpa absolverem, si, dum me defendo, protulero* contra vos *eadem, quæ vos* contra me); *ea vero* sola *commemorabo, quæ vos ad mei contumeliam proferentes, vosmet ipsos deridendos præbuistis.* Omitte, quæ in Parenthesibus inclusa sunt, et connexionem videbis. Ὑμῖν ταὐτὰ est *eadem, quæ vos:* nempe *convicia.* notavi supra ad Orat. VI. Markland. ἃ δ' ἐλέγετε. et v. 4. δείξαιμι. Cont.

Ἐπικαλῶν] Credo ἐπεγκαλῶν. Taylor. Bene habet vulgata. Græci ἐπικαλεῖν pro *incusare* usurpant. Reisk.

Δόξαιμι] Aut ante δόξαιμι, aut post, deest καταγέλαστος. Idem.

Ταῦτα λέγοιμι] Omnino lege ταὐτά. Taylor.

Εἴπερ ὑμῖν ταὐτὰ λέγοιμι περὶ ἐμαυτοῦ] Hic idem est ac si diceretur: εἴπερ λέγοιμι περὶ ὑμῶν ταὐτὰ ἃ ὑμεῖς λέγετε περὶ ἐμαυτοῦ. Auger.

Οὐκ ἐκεῖνο πῶς] (Sic vulg.) Corruptus quidem hic est locus, quem nos facile ita emendamus, certissima et indubitata conjectura: οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. Salmas. Erudite ὁ μέγας. Eandem quoque vidi lectionem margini Exemplaris in Biblioth. Bodl. allitam. Taylor. καὶ ταῦτα, πάντα ποιοῦντες, ὅπως ἀπαλλαγῆτε. Cont.

Βίᾳ γὰρ ὑμῖν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, οὐκ ἐκεῖνο πῶς ἀπαλλαγῆτέ μου·] Hæc quoque corruptissima. Lego: βίᾳ γὰρ ὑμῶν ἐφάσκετέ με ξυνεῖναι καὶ διαλέγεσθαι· καὶ πάντα ποιοῦντας, οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλαγῆτέ μου. *vobis enim invitis dicebatis me* vobiscum *conversari et colloqui: et, omnia tentantes, vos non efficere potuisse, ut ego discederem.* Βίᾳ ὑμῶν est *vobis invitis.* Orat. II. βίᾳ παρόντων Πελοποννησίων, *invitis Peloponnensibus qui aderant.* Demosthenes ad Leptin. ἀνέῳξαν τὰς πύλας ἡμῖν, βίᾳ τῶν πολλῶν, *invita multitudine.* Thucydides lib. I. in Orat. prima Corinthiorum: μήτε ξυμμάχους δέχεσθε βίᾳ ἡμῶν, et iterum segm. 68. ejusdem libri, et IV. 99. βίᾳ

γεσθαι, καὶ πάντα ποιοῦντες οὐκ ἔχειν ὅπως ἀπαλλα-
301 γῆτέ μου, καὶ τὸ τελευταῖον ἀκόντων ὑμῶν Ἐλευσῖνάδε
[1] ξυνθεωρεῖν. καὶ ταῦτα λέγοντες οἴεσθε μὲν ἐμὲ κακολο-
302 γεῖν, ἀποφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτοὺς, οἵτινες [2] [μὲν]
ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον τὸν αὐτὸν [3] ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδο-
ρεῖτε, φανερῶς δὲ φίλον ἐνομίζετε. χρῆν γὰρ ὑμᾶς ἢ μὴ
κακῶς λέγειν ἢ μὴ ξυνεῖναι, καὶ ταῦτα φανερῶς ἀπειπόν-
τας ὁμιλίαν. εἰ δὲ αἰσχρὸν ἡγεῖσθε τοῦτο, πῶς αἰσχρὸν
ἦν ὑμῖν ξυνεῖναι, πρὸς ὃν οὐδὲ ἀπειπεῖν καλὸν ἡγεῖσθε;
καὶ μὴν οὐδὲν [4] αὐτὸς ἐξεῦρον ὁπόθεν ἂν εἰκότως [5] ὑπερείδε-
τε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν. οὔτε γὰρ ὑμᾶς σοφωτάτους [6] ἑώρων
303 ὄντας, ἐμαυτὸν δ' ἀμαθέστατον, οὐ μὴν οὐδὲ πολυφίλους
ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων, οὐδ' αὖ πλουτοῦντας, ἐμὲ
δὲ πενόμενον, οὐδ' αὖ ὑμᾶς μὲν ὑπερευδοκιμοῦντας, ἐμαυ-
τὸν δὲ διαβεβλημένον, οὐδὲ τὰ μὲν ἐμὰ πράγματα κινδυ-
νεύοντα, τὰ δὲ ὑμέτερα ἀσφαλῶς ἔχοντα. πόθεν ἂν οὖν εἰ- 113. 1
304 κότως [7] ὑπώπτευον ἄχθεσθαί μοι συνόντι; καὶ ταῦτα δ',

[1] συνθεωρεῖν T. R. A. [2] uncos om. T. R. A. [3] λάθρα ἄνδρα T. [4] οὗτος ἐξεῦρεν T. τοιοῦτον ἐξεῦρον R. [5] ὑπερεῖδε T. [6] θεωρῶν T. [7] ὑπώπτευον ὑμᾶς ἄχθ. A.

σφῶν, *se invitis*. et V. 21. οὐκ ἔχειν ὅπως, ut Lucian. Dial. Apoll. et Merc. p. 214. οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο. Plato in Sympos. οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον, — οὔτε ὅπως ἐῷεν ἀσελγαίνειν. Putares Interpretem Brabantum ita quoque legisse. sic enim vertit: *nec, quamvis omnia conaremini, potuisse vos a mea societate avellere.* Markland.

Οἴεσθε μὲν — ἀποφαίνετε] Lego: ᾤεσθε μὲν ἐμὲ κακολογεῖν, ἀπεφαίνετε δὲ σκαιοτάτους ἑαυτούς. in Præterito, ut ἐφάσκετε, ἐλοιδορεῖτε, ὠνομάζετε: ita enim legendum, non ἐνομίζετε. et mox, ἀπειπόντας ὁμιλίαν, non ἀπειπόντα. Sequitur exemplum Acuminis Lysiani in istis: εἰ δὲ αἰσχρὸν etc. Idem.

Οἵτινες] Εἴ τινες Ald. et Coisl. Modo, conjectaveram olim: τὸν αὐτὸν ἄνδρα λάθρα μὲν ἐλοιδορεῖτε. Confirmat Cod. Coisl. Taylor. Et sic quoque Cont.

Ἀπειπόντα] Forte legendum ἀπείποντες. Salmas. Voluit dicere ἀπειπόντας. Quod verum est. Taylor.

Οὐδὲν οὗτος ἐξεῦρεν ὁπόθεν ἂν εἰκότως ὑπερεῖδε etc.] Recte Schottus αὐτὸς ἐξεῦρον, *ipse inveni*. nec enim potest accipi δεικτικῶς (quemadmodum apud Horatium, hunc hominem *velles si tradere*) propter id quod sequitur, τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν: dicendum enim foret τὴν αὐτοῦ ὁμιλίαν. Recte igitur Schottus. Idem pro ὑπερεῖδε legit ὑπερείδετε. voluit, opinor, ὑπερείδητε: quod verissimum puto. Markland. Dedi de meo: οὐδὲν τοιοῦτον ἐξεῦρον. *ego tale nihil reperire, comminisci, potui.* Reisk. F. leg. οὐδ' ἐγὼ αὐτὸ ἐξεῦρον —. Similiter Xen. Mem. l. iii. c. 20. §. 14. εἴρηκας αὐτὸ, δι' ὅπερ ἔγωγε τὰ ἐμὰ ἔργα πλείστου ἄξια νομίζω εἶναι.

Οὔτε γὰρ] Si stet θεωρῶν, credo legendum οὔτε γοῦν. Taylor. Leg. ἐθεώρουν. per se patet. Markland. Pro illa vulgata θεωρῶν dedi de meo ἑώρων. Forte natum est illud Θ ex eo, quod in quibusdam codicibus sic legeretur exaratum: σοφωτάτους θ' ἑώρων, ἐμαυτόν τ' ἀμαθέστατον (per tau), ut τε ibi fuerit pro vulgato δέ. profecto si δὲ serves, convenientius sit ὑμᾶς μὲν σοφωτάτους ἑώρων ὄντας legi. Verumtamen in proximis insequentibus quoque μὲν omittit. Reisk.

Ὑπώπτευον] Post ὑπώπτευον videtur ὑμᾶς deesse. Idem.

Καὶ ταῦτα κ. τ. λ.] Εἰ μὴ ὅτι ταῦτα πρὸς τοὺς τελευταίους ἐλέγετε. Schott. Corruptissima sunt. Lego: Καὶ ταῦτα δ' ὅτι πρὸς τούτους τελευτῶντες (vel τὸ τελευ-

ὅτι [1] πρὸς τοὺς τελευταίους ἔλεγεν, οὓς ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν. κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν εἶναι, εἰ περιήλθετε πάντες ὑμῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες ὅτι πονηροῖς ἑκόντες ὁμιλεῖτε.

δ΄. Περὶ μὲν οὖν τοῦ λέγοντος οὐδὲν ἂν περαίνοιτε πυνθανόμενοι. πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες [2] ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι· πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; 305 ἔπειτα κακὸς ἂν εἴην, εἰ [3] ταῦτα ποιήσαιμι αὐτὸν ἅπερ ἐκεῖνος ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκεῖνος ἡμῖν ἀπήγγελλεν ἐφ᾽ οἷσπερ ὑμεῖς ἐλέγετε πρὸς ἐκεῖνον. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐμοὶ χαριζόμενος [4] ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις, ὑμεῖς δὲ βλάπτειν ἐμὲ βουλόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ἐλέγετε. καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν, [5] ἐξελέγχειν ἂν ἐζήτουν· νῦν δέ·

[1] πρὸς τοῖς πολλοῖς ἄλλοις ἐλέγετε οὐκ ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἐκεῖνον ἡμῖν· A.
[2] ἄρ᾽ εἴσεσθε A. [3] ταῦτα T. A. [4] ἀπήγγελλε T. R. A.
[5] ἐλέγχειν. T.

ταῖον) ἐλέγετε οὓς οὐκ ᾤεσθε ἀπαγγελεῖν ἡμῖν, κἀνταῦθα σόφισμα καλὸν, εἰ περιήλθετε πάντες etc. *et quod illis denique hæc dixistis, quos non putavistis renuntiaturos esse nobis, ibi quoque præclara vestra sapientia se prodidit; nempe, ut vos omnes vestram ipsorum accusationem circumferretis, fatentes malorum hominum societate vosmet sponte vestra uti.* Τελευτῶντες est *ad ultimum, denique:* ut infra, κατέστη τελευτῶν ἀντίδικος: et sic sæpissime. Sensus postulat οὐκ post οὓς (quæ vox causa forte omissionis fuit), et ἀπαγγελεῖν. omisi εἶναι post καλὸν, ut sensui ineptissimum. ortum videtur habuisse a sequenti εἰ. Markland. ὅτι πρὸς τοὺς ἀναγκαίους ἐμοὺς ἔλεγεν. Cont. In extremis vocabuli τελευταίους literis videor mihi terminationem εστάτους deprehendere, sive est a vocabulo συγγενεστάτους, an προσφιλεστάτους, an simile quodpiam aliud. v. paulo post illa, ἀπήγγειλε τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις. Vocab. ἔλεγεν refertur ad τὸν δεῖνα, qui calumnias malevolorum ad actorem retulerat. Reisk.

Ἀπαγγέλλειν] Malim in futuro ἀπαγγελεῖν. Idem.

Σόφισμα καλὸν —] Etsi irritum est in locis ita, ut hic est, conclamatis conjecturam periclitari, vitio tamen mihi non vertetur, si ingenium ego quoque hic experiar, a quo locus non fiet profecto vitiosior, atque jam est. post illa quæ posui vocabula, videtur mihi hæc sententia deesse: τί γὰρ ἄλλο τοῦτο δοκεῖ εἶναι, ἢ περιήλθετε. *hoc enim quid aliud est, quam: circumambulavistis vosmet ipsi accusantes —.* Det, qui valet, meliora. Reisk. καὶ τοῦτο σόφισμα. Cont.

Πρώτων μὲν γὰρ κ. τ. λ.] F. πρῶτον μὲν γὰρ τί εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι. Taylor. Distingue: πρῶτον μὲν γὰρ εἰπόντες ἐρήσεσθε τὸν εἰπόντα μοι; πῶς γὰρ οὐκ ἴστε πρὸς ὃν ἐλέγετε τὸν λόγον; *primum enim, vosne qui hæc dixistis, interrogabitis quis fuerit, qui mihi nuntiaverit?* adeone obliviosi, ut ab alio quærendum habeatis quid, et cui, vosmet ipsi dixeritis? πῶς οὐκ ἴστε, ut Marc. IV. 40. πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν; et VIII. 21. πῶς οὐ συνίετε; Markland. Pro ἐρήσεσθε ego nullus dubito leg. esse εἴσεσθε, aut ἄρ᾽ εἴσεσθε. *vos qui dixistis, scietis proculdubio ad quem dixeritis.* Primum, ait, frustraneum est, me vobis id dicere, quod ipsi jam nostis: deinde, foret hæc quoque datæ fidei violatio. Possit quoque sic legi: πρῶτον μὲν γὰρ εὔηθες, εἰ εἰπόντες ἐρήσεσθε. *stultum sit, vos, qui ipsi dixeritis, interrogare, quis mihi dixerit.* Sufficit vos ista dixisse. Pro εἰπόντες possit quoque εἰδότες legi. Reisk.

Εἰ ταῦτα ποιήσαιμι] Lege, ταὐτὰ, *eadem.* Markland.

Ἐμοὶ ἀναγκαίοις] Ἀλλ᾽ ἔστι καὶ ὀλίγῳ ὕστερον, πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι. H. Stephan.

Καὶ ταῦτα εἰ μὲν ἠπίστουν] Deesse aliquid suspicatur Schottus. Quæ sequuntur adeo sunt mendis obsita, ut eadem opera, qua lacrymas ex silice, ex iis mentem extundas. Placuit igitur tacere potius, quam ineptire. Taylor. Totum

[1] ξυμβαίνει γὰρ καὶ ταῦτα τοῖς [2] πρὸ τοῦ, καὶ ἐμοὶ ση-
306 μεῖα ταῦτα μὲν ἐκείνων ἐστὶν, ἐκεῖνα δὲ τούτων ἱκανά.
πρῶτον μὲν ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντά με περὶ τῆς θέ-
307 σεως τοῦ [3] ἵππου, προσῆγε μαχόμενον κάμνοντα τὸν [4] ἵπ-
πον. ἀνάγειν με βουλόμενον Διόδωρος οὗτος ἀποτρέπειν
ἐπειρᾶτο, φάσκων οὐδὲν ἀντιλέξειν περὶ τῶν δώδεκα μνῶν
Πολυκλέα, ἀλλ' [5] ἀποδώσειν. τότε λέγων ταῦτα, μετὰ

[1] (ξυμβαίνει γ. κ. ταὐτὰ τ. π. κ. ἐμοὶ) T. [2] προτοῦ T. R. A.
[3] ἵππου, προσῆγε μαχ. T. R. ἵππου ἐξηπατᾶτε. προσῆγε γὰρ ὁ Πολυκλῆς μαχ. A.
[4] ἵππον, ἀνάγειν με βουλόμενον. T. [5] ἀποδώσειν. τότε T. ἀποδώσειν. καὶ ὁ τότε A.

hunc locum a καὶ ταῦτα μὲν ad ταὐτὸν p. 316. 6. minoribus literis excudi curaverat, uncisque incluserat Taylor, et Latinam ejus interpretationem omiserat. id quod admonendum videbatur, quo annotatio ad l. possit intelligi. Reisk.

Ἐλέγχειν] Ἐξελέγχειν. Cont.

Νῦν δέ· ξυμβαίνει γὰρ etc.] Recte distinguitur νῦν δέ. est enim Aposiopesis: quasi dixisset: *Nunc vero* non opus est, ut ea redarguam et probem. Sic Orat. XII. ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι etc. Male edidit Stephanus ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ etc. cum aliter, ut ipse notat in Margine, in MS. fuerit. Markland. Subaudi ad νῦν δὲ, οὐκ ἀπιστῶ, vel οὐκ ἠπίστουν. Reisk. Est enim hic quædam reticentia, quæ mihi quidem paulo durior videtur. Itaque malim addi quam subaudiri οὐκ ἠπίστουν. Auger.

Ταῦτα] Cum Scal. ταὐτά. Taylor. ταῦτα intellige, ea quæ nunc fiunt. Auger.

Δι' ὑμῶν] Malim δι' ὑμᾶς. Reisk.

Ἵππου] Post ἵππου desunt quædam. Idem.

Προσῆγε κ. τ. λ.] F. legendum προσῆγε μαχομένῳ καὶ κάμνοντι τὸν ἵππον. Salmas. Quæ quidem lectio deinde poscit βουλόμενος. Sed in tanta impuritate hoc vel illud recte emendari quis dicet? Taylor.

Προσῆγε] Scil. πρὸς ἐμέ. Reisk.

Μαχόμενον κάμνοντα τὸν ἵππον, ἀνάγειν με βουλόμενον. Διόδωρος οὗτος etc.] Totam sententiam ita lego et distinguo: πρῶτον μὲν, ἅπαντα δι' ὑμῶν πράξαντός μου περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἵππου, προσῆλθε μαχόμενον καὶ κάμνοντα τὸν ἵππον ἀνάγειν μοι βουλομένῳ Διόδωρος. οὗτος ἀποτρέπειν ἐπειρᾶτο, φάσκων, etc. *primum quidem, cum de oppigneratione equi omnia fecissem vobis auctoribus, et vellem* Polycli *restituere equum vitiosum et morbidum, ad me accessit Diodorus. ille me dehortari conatus est, dicens* etc. Sed ut hæc intelligas, scienda quoque est (frivola sane) hujus equi historia, quantum ex hac narratione colligere potuimus. Orator noster Polycli cuidam Duodecim minas tradiderat, pro quibus equum pignori acceperat: hunc, vitiosum et morbidum deprehensum, restituere voluit, et pecuniam a Polycli reportare. intercessit Diodorus, Nostri amicus, ut putabatur, et συνουσιαστὴς, qui illum a restitutione equi dehortabatur, dicens Polyclem sine controversia pecuniam redditurum esse, si moreretur equus. re ad arbitros et postea in judicium delata, contra Nostrum Diodorus vertit cornua, et a Polyclis partibus stetit, affirmans, pecuniam non posse jure a Polycle repeti. Cæterum θέσεως verti *oppigneratione:* de quo vide Valesium ad Harpocrationem V. Θέσθαι. Equus μαχόμενος, opinor, est quem ἀπειθῆ vocat Pollux I. 11. ἀνάγωγον et ὑβριστὴν, et ἀπειθῆ, et φιλόνεικον Xenophon, κακοήθη Hesychius, V. Γλοιάς. De vocis ἀνάγειν sensu juridicali vide Harpocrat. et Pollucem VIII. 6. segm. 34. 35. Cætera sunt conjecturæ, quas quis vel admittat, vel, me libente, respuat. profecto enim hæc, si sana essent, vix tanti sunt, ut bis legantur, nedum ut multum temporis iis impendatur. Mox pro ταῦτα leg. ταύτας, sc. μνᾶς. Markland. Equus is dicitur μαχόμενος κάμνων, qui in pugna defatigatus est. μαχόμενος idem est atque ἐν τῷ μάχεσθαι, vel ὑπὸ τοῦ μάχεσθαι. Corrumpunt elegantiam dictionis qui καὶ interponunt. Reisk.

Ἀνάγειν] Reducere e pugna ad dominum equi, vel stabulum. Idem.

Ἀποδώσειν] Videtur Polycles cum domino equi, auctore hujus objurgationis, inisse sponsionem, ut si equus periret, ipse Polycles pro eo duodecim minas dependeret. Idem.

τὸν θάνατον τοῦ [1]ἵππου κατέστη τελευτῶν [2]ἀντίδικος
μετὰ τούτων, λέγων ὡς οὐ δίκαιόν με εἴη κομίσασθαι τὸ
ἀργύριον. [3]καίτοιγε ἐφ' ὧν γε [4]αὐτῶν κατηγόρουν. εἰ γὰρ 308
ἃ μετὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν ἦν δίκαιον εἰπεῖν,
ἦπου καλῶς συνέπραττον. καὶ ἐγὼ μὲν ᾤμην φιλοσοφοῦν-
τας αὐτοὺς περὶ τοῦ πράγματος ἀντιλέγειν τὸν ἐναντίον
λόγον· οἱ δ' ἄρα οὐκ ἀντέλεγον, ἀλλ' ἀντέπραττον. καὶ 309
διὰ τοῦτο ἀντέπραττον, ἵνα τὸν ἐμὸν λόγον εἰδείη Πο-
λυκλῆς· ἐδηλώθη γὰρ [5]ταῦτα. παρόντων τῶν [6]διαιτητῶν,
ὁριζόμενος ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις
ἀδικεῖν [7]δοκοίην, ὡς πρὸς ἐκεῖνον [8]λέγοιεν. ἆρά γε ταῦτα
ξυμβαίνει τοῖς ἀπαγγελλομένοις; ὁ γὰρ αὐτὸς ἀπήγγειλεν
ὡς τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ μέλλοντας λέγειν ἀποτρέπειν φάσκοιτε,

[1] ἵππου. T. [2] ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων T.
[3] καὶ ταῦτ' ἐστὶν ἐφ' ὧν δικαίως ἂν αὐτῶν κατηγόρουν. εἰ γὰρ παρὰ τούτων A.
[4] αὐτὸν T. R. [5] ταῦτα παρόντων T. R. A.
[6] διαιτητῶν ὁριζόμενοι. ὁ T. διαιτητῶν. ὀργιζόμενος ὁ R. διαιτητῶν· ὀργιζόμενος γὰρ ὁ A.
[7] δοκοίη T. R. [8] ἔλεγον A.

Ἀντίδικος, μετὰ τούτων λέγων ὡς —] Sic olim erat distinctum. ego sic distinxi: ἀντίδικος μετὰ τούτων, *adjunxit se parti adversariorum*, factus mihi est una cum his adversarius, λέγων, ὡς —. Et sic distinguendum esse Taylor quoque admonuerat. IDEM.

Ἐφ' ὧν γε αὐτὸν κατηγόρουν. εἰ γὰρ ἃ etc.] Videtur Schotto locus esse vitiosus. TAYLOR. Hæc mihi obscurissima sunt: ut et ista, quæ mox sequuntur, ὀριζόμενοι, ὁ Πολυκλῆς etc. Forte, ὀργιζόμενος ὁ Πολυκλῆς. ante quæ nonnulla deesse puto. Post, pro ἀποτρέπειν φάσκοιτε, sensus videtur postulare ἀποτρέψειν ἐφάσκετε: et pro κωλύσετε legendum ἐκωλύσατε, propter istud ἤδη. Paulo ante, pro δοκοίη, scribendum δοκοίην. MARKLAND. Rursus hic nonnulla desunt, quo fit, ut locus hic intelligi et interpretando reddi nequeat. Num καίτοι — (hic desunt quædam, quæ conjectura restaurare nequeo) ἀφ' ὧν γε αὐτοὶ κατηγόρουν. — *ex illis ipsis, quæ illi mihi vitio dabant.* εἰ γὰρ παρὰ τούτων ἀδικουμένῳ μοι μηδὲν, μηδὲν δίκαιον ἦν εἰπεῖν. *nam si mihi ab istis nulla re læso nil erat, quod jure quererer, utique decebat eos communem inter se causam habere.* REISK. ἀφ' ὧν. CONT.

Φιλοσοφοῦντας] Φιλοσοφέω hic accipitur, ut Latinis *philosophari* est interdum. SALMAS. φιλοσοφεῖν, h. l. est, quæstionem propositam more philosophorum, præsertim academicorum, æquo et suspenso animo, neutramque in partem inclinato, agitare, ut collatis inter se libratisque momentis veritas tandem eruatur, exercitationis tantummodo scholiasticæ ergo in disputando. REISK.

Τὸν ἐναντίον λόγον] Alias τὸν ἥττω, causam iniquam, partem causæ deteriorem, inferiorem, oppositam parti causæ justæ, æquæ, veræ, probabili. ludebant sic philosophi in quæstionibus controversis utramque in partem disputando agitandis, exercendi aut ostentandi ingenii causa. IDEM.

Ὁριζόμενοι] Ὀριζομένοις. CONT. ὀργιζόμενος dedi secundum Markl., in mstis est ὀριζόμενος in singulari. vulgati dant ὁριζόμενοι in plurali. tum deesse videtur γὰρ, aut leg. ἐφ' οἷς ὀργιζόμενος, ὁ Πολυκλῆς εἶπεν, ὅτι καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδείους ἀδικεῖν δοκοῖεν, οἷς πρὸς ἐκεῖνον [is est ipse Polycles] λέγοιεν. Sic videtur locus hic legendus. Sed tota causa est obscurissima, ut suspenso timidoque gradu hic, ut in spissa caligine loco salebroso et incilibus interciso incedere oporteat. REISK.

Ἆρά γε ταῦτα] Num. leg. ἆρά γε καὶ ταῦτα. Num *etiam* hæc, quæ nunc statim dicam, consentiunt cum illis, quæ ab illo certo homine de vobis ad me relata sunt? ταῦτα sic non ad præmissa referetur, sed ad insequentia. IDEM.

Αὐτὸς] Idem, qui illa ad me retulit, quorum causa suscepta est tota hæc vobiscum expostulatio. IDEM.

Ἀποτρέπειν] Ἀποτρέψειν. CONT. Malim

τοὺς δέ τινας ἤδη [1]κωλύσαιτε. καὶ ταῦτα [2]τί με δεῖ φα-
310 νερώτερον [3]ἐξελέγχειν; φέρε γὰρ [4]ἤδει ποτ' ἐκεῖνος, ὅτι
311 Κλειτοδίκου δεηθεὶς [5]ἐκλέγειν οὐκ ἔτυχον. οὐ γὰρ δὴ παρῆν τούτοις, ἐπεὶ κέρδος ἦν αὐτῷ διαβάλλειν ἐμὲ πρὸς ὑμᾶς οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι πρὸς τοὺς ἐμοὺς ἀναγκαίους πλάσασθαι [6]ταῦτα.

έ. Γινώσκω δὲ νῦν ἤδη καὶ πάλαι [7]ζητοῦντας πρόφασιν, ἡνίκα Θρασύμαχον ὑμᾶς ἐφάσκετε κακῶς [8]λέγειν δι' ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν ἠρώτων αὐτὸν εἰ δι' ἐμὲ κακῶς [9]λέγοι Διόδωρον· ὁ δὲ τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμέ· πολλοῦ γὰρ δεῖν, ἔφη, δι' ὁντινοῦν εἰρηκέναι Διόδωρον κακῶς. καὶ ταῦτα προσάγοντος ἐμοῦ, πρόθυμος ὁ Θρασύμαχος ἦν ἐξελέγχεσθαι, περὶ ὧν [10]οὗτος ἔλεγεν· οὗτος δὲ [11]πάντα μᾶλ-

1 κωλύσετε T. 2 εἶ A.
3 ἐξελέγχειν; ὅτι φέρε T. ἐξελέγχειν ἔτι. φέρε R. ἐξλέγχειν, τί, φέρε A.
4 ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος· T. ἤδη ποτὲ ἐκεῖνο, R. τί δήποτε ἐκεῖνο, A.
5 λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ; ἔτυχον; A. 6 ταὐτόν. T. R. ταὐτά. A.
7 ζητοῦντας ὑμᾶς πρόφ. A. 8 λέγειν κακῶς T. R. A. 9 λέγει T. A.
10 αὐτὸς A. 11 πάντων T. R. A.

ἀποτρέψειν. Reisk. Recte malit Reiskius ἀποτρέψειν, sed potest tolerari præsens. Auger.

Κωλύσαιτε] Sic dedi de meo. *nonnullos jam a vobis cohibitos fuisse.* Reisk.

Ὅτι φέρε γὰρ ἤδη ποτὲ ἐκεῖνος· ὅτι etc.] Schottus utrumque ὅτι [tam hoc, quam proximum superius] excludit, et legit ἐκεῖνο, ad hunc modum: ἐξελέγχειν. φέρε γὰρ ἐκεῖνο. Κλειτοδίκου —. Taylor. Cum aliqua Veri specie hoc in loco, opinor, versati fuimus, totum sic legendo et distinguendo: καὶ ταῦτα εἴ με δεῖ φανερώτερον ἐξελέγχειν, τί, φέρε γὰρ, τί δήποτε ἐκεῖνο, ὅτι Κλειτοδίκου δεηθεὶς λέγειν, οὐκ ἔτυχον; καὶ γὰρ δὴ παρῆν τούτοις (ἐπεὶ κέρδος — πρὸς ὑμᾶς) οὕτω προθύμως, ὥστε σπουδάσαι — πλάσασθαι ταὐτά. *atque hæc si me redarguere manifestius necesse sit, quale, age, quale tandem fuit istud, quod Clitodicum obtestatus, ut causam meam peroraret, non obtinuit? adversariis enim meis patrocinatus est (me enim apud vos calumniari in lucro ponebat) adeo prompte et libenter, ut operam dederit eadem figmenta ad necessarios meos deferre.* Explicatione non indigere puto. Cæterum κέρδος ἦν διαβάλλειν ἐμὲ, tale est, quale istud Pauli ad Philippenses I. 21. καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος. Vide et Orat. XXIV. *Excitantis* Formula est usitatissima φέρε γάρ. Pro ταὐτὸν MS. ταῦτα; unde feci ταὐτὰ, *eadem*, nempe qualia vos finxeratis. Λέγειν est, quod infra plenius effert, λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ. Markland. ἐκεῖνο dedi pro vulgato ἐκεῖνος, e Schotti sententia. subaudi σκοπῶμεν. Et nescio, an hoc ipsum addendum sit. *age etiam illud spectemus.* facile fieri potuit, ut ipsius vocabuli σκοπῶμεν maxima pars nescio quo casu periret, sola prima litera superesset et cum ἐκεῖνο coalesceret. Reisk.

Ὅτι φέρε] Ἐπέφερε. Cont.

Πλάσασθαι ταὐτὸν] Num ταῦτ' αὐτόν. Verum totus hic locus, ut universum hoc opusculum, mihi spississimus est atque intricatissimus. Reisk.

Ζητοῦντας] Addendum, aut certe subaudiendum est ὑμᾶς. Idem.

Ὁ δὲ τοσοῦτον —] Ὁ δὲ (τοσοῦτον ὑπερεῖδε τὸ δι' ἐμὲ) πολλοῦ γὰρ —. Cont.

Καὶ ταῦτα] Sume adverbialiter, *atque etiam.* Auger.

Προσάγοντος ἐμοῦ] Scil. Thrasymachum ad Diodorum. Reisk.

Οὗτος ἔλεγ.] Ille non nominatus susurrator, qui sermones illos clandestinos ad actorem retulerat. Sed proximum οὗτος ego ad Diodorum refero. Idem.

Πάντων μᾶλλον] Opinor: πάντ' ἂν μᾶλλον διεπράττετο. *quidvis potius faceret.* Quæ sequuntur, sic distinguenda: μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης, ἐμοῦ παρόντος, Θρασυμάχῳ ἔλεγεν, Εὐρυπτόλεμον etc. Markland. Sententia postulat aut διεταράττετο, aut διετράπετο. eadem utrumque sententia. Reisk.

λον [1] διεπράττετο. μετὰ τοῦτον Αὐτοκράτης ἐμοῦ παρόν- 312
τος Θρασυμάχῳ ἔλεγεν Εὐρυπτόλεμον αὐτῷ μέμφεσθαι,
φάσκοντα κακῶς ἀκούειν ὑπ' αὐτοῦ· τὸν ἀπαγγέλλοντα
δὲ εἶναι Μηνόφιλον. εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν Μηνόφιλον
ἐβάδιζε μετ' ἐμοῦ· κἀκεῖνος οὔτε ἀκοῦσαι πώποτε ἔφα-
σκεν οὔτε ἀπαγγεῖλαι πρὸς Εὐρυπτόλεμον, καὶ οὐ ταῦτα
μόνον, ἀλλ' οὐδὲ διειλέχθαι πολλοῦ χρόνου. τοιαύτας προ-
φάσεις προφασιζόμενοι τότε μὲν ἐκ τῆς ἐμῆς καὶ Θρασυ-
μάχου συνουσίας ἐστὲ φανεροὶ, νῦν δὲ, ἐπειδὴ ἐκλελοίπασιν
ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με [2] κακῶσαι λείπετε
οὐδέν. χρῆν μὲν οὖν τότε με γινώσκειν ὀφειλόμενόν [3] μοι
ταῦτα παθεῖν, [4] ὅτε καὶ πρὸς ἐμὲ περὶ ὑμῶν αὐτῶν [5] ἐλέ- 313
γετε κακῶς· ἔπειτα καὶ περὶ Πολυκλέους, ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε
[6] πάντες, εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς. κατὰ τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυ-

[1] διεταράττετο. μετὰ τοῦτο A.

[2] κακώσας, κλέπτῃ δ' οὐδέν. T. R. κακώσαντες, κλέπτετε οὐδέν. A.

[3] με T. R. A. [4] ὅταν T. R. A. [5] ἔλεγε T.

[6] πάντες, εἴρ. π. ὑμᾶς, κατά τι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην, T. πάντες, εἴρ. π. ὑμᾶς, κᾆτα τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην; R. πάντες. εἰρήκαιμι δὲ πρὸς ὑμᾶς, κατά τι δήποτε ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην. A.

Μετὰ τοῦτον] Correxi *μετὰ τοῦτο, post hæc, postea.* Auger.

Ἐστὲ] Malim ἦτε in imperfecto. post φανεροὶ deest *ἐμοὶ ἀπεχθόμενοι*, aut *ἐμὲ βαρυνόμενοι*, aut *πρὸς ἐμὲ δυσνούστεροι ὄντες*, vel tale quid. Reisk.

Κακώσας, κλήπτῃ δ' οὐδέν.] Κακώσαντες, κλέπτετε οὐδέν. et v. antep. ἐλέγετε. Cont. Lego et distinguo: *νῦν δὲ, ἐπειδὰν ἐκλελοίπασιν ὑμᾶς αἱ προφάσεις, ἐλευθεριώτερόν με κακώσαντες, κλέπτετε οὐδέν. nunc autem, quando nihil quod obtendatis habetis, sine ulla simulatione aperte me invaditis.* ita vertit Interpres Brabantus: ad Sensum non male. Κλέπτειν vero pro *clam agere* vel *latere* notissimum est. Mox, pro ἔλεγε κακῶς legendum ἐλέγετε. Markland. Duas postremas literas v. *κακώσας* amputandas esse, facile liquet. sed tum dubium est, utrum λέγετε an *ποιεῖτε* desit. In κλέπτῃ videtur κλέπτετε latere. nisi plura desunt. Sed nimis confossus hic est locus a scabie et vermibus, quam ut sanari queat. Reisk.

Με γιν. ὀφ. *με*] Με secundi loco malim *μοι* legi. aut utrumque copulari, ut sit ὀφειλόμενόν *μοι με ταῦτα παθεῖν.* Non dicitur ἐγὼ ὀφείλομαι, neque ἐγώ εἰμι ὁ ὀφειλόμενος, sed ὀφείλεταί *μοι τοῦτο.* Idem.

Ἔλεγε] Hic saltim eligerem ἐλέγετε. Taylor. Et sic dat Hanoviana. et ego secundum illam idem dedi. Reisk.

Κατά τι δή τι ταῦτα ἐφυλαττόμην, εὐηθές τι ἔπαθον] Καθό,τι δὴ ταῦτα ἐφ. Cont. Lego: *κατά τι δή ποτε ταῦτα ἐφυλαττόμην· εὐηθές τι παθών. dixi vobis quam ob rem hæc vitavi*, vel, *in his cautus fui: stulte quidem ego: opinabar enim* etc. *κατά τι δή ποτε*, ut apud Dion. Halicarnasseum De Struct. Orat. segm. 22. *κατά τι δή ποτε βούλεται μὲν εἶναι βραχεῖα ἡ πρώτη συλλαβὴ τοῦ Κλυτάν.* et ita passim. Statim, *ἀπόθετος* φίλος elegantissime dicitur, metaphora sumta a *Vino* vel aliis pretiosis *κειμηλίοις*, quæ *ἀποτίθενται, seponuntur.* amicus *interioris notæ.* Sic *sepositam togam* dicit Tibullus, non quotidiani usus, et ideo in majori pretio. ita *civitate Athenis donari* vocatur *δωρεὰ ἀπόθετος τοῖς εὐεργέταις, donum benefactoribus sepositum*, apud Auctorem Orat. in Neæram, quæ vulgo Demosthenis nomen præfert. Xenophon Ἀναβασ. II. p. 279. de palmarum glandibus: *τὰς δέ τινες ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν. pro bellariis reposuerunt*, vel *seposuerunt.* Markland. Dedi de meo *κᾆτα τί δὴ ταῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην; ecquid tamen ego istæc haud cavi?* respondet εὐηθές τι ἔπαθον. Reisk. F. *περὶ Π. ᾧ νυνὶ βοηθεῖτε (πάντα γὰρ εἴρηκα πρὸς ὑμᾶς, κακὰ δὲ δὴ τοιαῦτα οὐκ ἐφυλαττόμην) εὐηθές τι ἔπαθον· ᾤμην γὰρ* etc.

λαττόμην; εὐηθές τι ἔπαθον· ᾤμην γὰρ ἀπόθετος ὑμῖν
314 εἶναι φίλος [1] καὶ μηδὲν ἀκοῦσαι [2] κακὸν δι' αὐτὸ τοῦτο, διότι
πρὸς ἐμὲ τοὺς [3] ἄλλους ἐλέγετε, [4] παρακαταθήκην ἔχων
ὑμῶν παρ' ἑκάστου λόγους πονηροὺς περὶ ἀλλήλων. 114. 1

ς'. Ἐγὼ τοίνυν ἑκὼν ὑμῖν ἐξίσταμαι τῆς φιλίας, ἐπεί
τοι μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ οἶδ' ὅ τι ζημιωθήσομαι μὴ ξυνὼν
ὑμῖν· οὐδὲ γὰρ ὠφελούμην ξυνών. πότερον γάρ, ὅταν ᾖ τί
μοι πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι τὸν ἐροῦντα καὶ τοὺς μαρτυ-
ρήσοντας; [5] καὶ νῦν ἀντὶ μὲν τοῦ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν λέ-
γοντα πειρᾶσθε κωλύειν, ἀντὶ δὲ τοῦ βοηθεῖν ἐμοὶ καὶ μαρ-
315 τυρεῖν τὰ δίκαια ξύνεστε τοῖς ἐμοῖς [6] ἀντιδίκοις καὶ μαρ-
τυρεῖτε. [7] ἀλλ' ὡς [8] εὖνοι ὄντες ἐμοὶ τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ
ἐμοῦ; ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς [9] λέγετε. τὸ μὲν
οὖν ἐμὸν οὐκ ἐμποδὼν ὑμῖν ἔσται. τοιοῦτον γὰρ πρὸς ὑμᾶς
αὐτοὺς πείσεσθε· ἐπειδήπερ ὑμῖν ἔθος ἐστὶν ἕνα τῶν ξυνόν-
των ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν· ἐπειδὰν ὑμῖν ἐγὼ [10] μηνί-

[1] τοῦ T. R. A. [2] κακὸν, δι' T. R. A. [3] ἄλλους κακῶς ἐλέγετε A.
[4] καὶ παρακαταθήκην T. R. A. [5] ἀλλὰ καὶ A. [6] ἀντιδίκοις ἐμαρτυρεῖτε T.
[7] ἀλλ' om. T. R. A. [8] εὔνους T. [9] ἐλέγετε T. [10] μηνύσω T. R. μὴ συνῶ A.

Εἰρήκαιμι] Accipio pro futuro ῥήσω, vel ἐρῶ. Auger.

Ἀπόθετος] Repositus in arcano quodam thesauro, ut vestis splendidior, quam in arca servamus, ne inquinetur. inde pro re omnia cara, sacra, quam servare ab omni macula et noxia salvam quam diligentissime cavemus. ut Arabicum مصان Reisk.

Τοῦ μηδὲν] Rectius καὶ μηδέν. Taylor. Imo vero τοῦ bene habet. subauditur χάριν vel ἕνεκα. sæpe usurpatur pro ὥστε. constructio hæc Græcis est usitatissima. potest reddi, *respectu*, vel *ratione*, vel *quod attinet*. Reisk. Auger.

Τοὺς ἄλλους ἐλέγετε] Interpone aut adde κακῶς. Reisk.

Ἔχων] Imo vero εἶχον aut ἔσχον. Idem.

Πρᾶγμα, τότε ποθέσομαι] Num πρᾶγμά ποτε, τόθ' ἕξομαι παρ' ὑμῶν τὸν συνεροῦντα. hoc posterius συνεροῦντα colligo ex ἀναιροῦντα, quod est in Vindobonensi. Idem.

Καὶ νῦν ἀντὶ μὲν etc.] Deest aliquid. Lego, ἀλλὰ καὶ νῦν: ut sit Responsio ad suam ὑποφοράν. Sic mox, ἀλλὰ καὶ νῦν ὑμεῖς με μόνον κακῶς λέγετε: ita legendum pro ἐλέγετε. Τὸ νῦν opponitur τῷ τότε præcedenti. Markland. Aut καὶ cum οἳ est commutandum. aut utrumque est copulandum sic: οἳ καὶ νῦν ἀντὶ μέν. Reisk.

Ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὔνους etc.] Ἀντιδίκοις, καὶ μαρτυρεῖτε τὰ ψευδῆ κατ' ἐμοῦ. πῶς οὖν ὡς εὖνοι ὄντες ἐμοὶ, τὰ βέλτιστα ἐρεῖτε περὶ ἐμοῦ; Cont. F. ἢ μαρτυρεῖτε. Taylor. Puto legendum: οἳ οὐκ ἐμαρτυρεῖτε ὡς εὔνους etc. *vosne, qui ex benevolentia erga me testimonium pro me ferre noluistis, vos,* inquam, *aliquid boni de me dicetis?* unde hoc *futurum* datur sperare, cum *etiam* NUNC *me maxime omnium maledictis incessitis?* Indignationis hæc sunt plena. Markland. Dedi de meo ἀντιδίκοις, καὶ μαρτυρεῖτε. hic finit sententia. tum incipit vehemens et acerba inimicorum objurgatio ὡς εὖνοι ὄντες (sic enim leg. in plurali, et sic dedi de meo, pro εὔνους vulgato). *vosne optime de me prædicabitis, tanquam bene mihi volentes?* Post hæc scripta μαρτυρεῖτε inveni in Vindob. quoque. Reisk.

Λέγετε] Sic dedi de meo pro ἐλέγετε vulgato. præsens tempus postulat præmissum καὶ νῦν. Idem.

Ἐμποδὼν] Per me quidem haud stabit, quo minus res vestras ex animi vestri sententia agatis. vel sic: Haud ego equidem sorti intercedam, quæcunque vos manet, et quam nunc vobis eo prædictum. Idem.

Τοιοῦτον] Quale scil. nunc statim dicam. Idem.

Ἐγὼ μηνύσω] Lege: ἐγὼ μὴ συνῶ (vel ξυνῶ). *postquam ego inter vos versari desiero.* et mox: πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε.

σω, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς [1] τρέψεσθε, κἄπειτα καθ᾽ ἕνα ἕκα- 316
στον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε, τὸ δὲ τελευταῖον [2] ὁ εἷς ὁ
λειπόμενος αὐτὸς [3] αὑτὸν κακῶς ἐρεῖ. κερδανῶ δὲ τοσοῦτον,
ὅτι [4] πρῶτον μὲν ὑμῶν ἀπαλλαγεὶς ἐλάχιστα κακῶς ὑφ᾽
ὑμῶν πείσομαι· τοὺς μὲν γὰρ χρωμένους ὑμῖν κακῶς καὶ
λέγετε καὶ ποιεῖτε, τῶν δὲ μὴ χρωμένων οὐδένα πώποτε.

[1] τρέπεσθε T. [2] ὁ om. T. R. A. [3] αὐτὸν T. R.
[4] πρώτιστος ὑμῶν A.

in vosmet ipsos convertemini. συνῷ vel ξυνῷ ὑμῖν sæpe occurrit in hac Oratione, et ubique. Gorgias Orat. pro Palamed. ἀλλὰ μεθ᾽ ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν νῦν ὄντων. (l. συνόντων.) πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις γὰρ ὑμῖν σύνειμι. Præcedentia vero sic distinguenda — πείσεσθε (ἐπειδήπερ ὑμῖν — καὶ ποιεῖν) ἐπειδὰν ὑμῖν μὴ συνῶ, πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς τρέψεσθε· κἄπειτα, καθ᾽ ἕνα ἕκαστον ὑμῖν αὐτοῖς ἀπεχθήσεσθε· τὸ δὲ τελευταῖον, εἷς ὁ λειπόμενος αὐτὸς αὑτὸν κακῶς ἐρεῖ. Mox, pro κακῶς καὶ λέγετε, videtur legendum ἀεὶ, cui respondet οὐ πώποτε in fine sententiæ: et ita supra dixit: ἀεὶ κακῶς λέγειν καὶ ποιεῖν. Notandum quoque, mutilam esse hanc Orationem, prout patet ex istis: κερδανῶ δὲ τοσοῦτον, ὅτι πρῶτον μὲν, ὑμῶν ἀπαλλαγεὶς, ἐλάχιστα κακῶς ὑφ᾽ ὑμῶν πείσομαι· (τοὺς μὲν γὰρ — οὐδένα πώποτε) atque ita finitur Oratio. pendente adhuc πρῶτον μὲν, sine Redditivo suo ἔπειτα δὲ, vel saltem δὲ, sive ultima includas Parenthesi, sive non. Signandum igitur defectum puto. MARKLAND. μηνύσω videtur bene habere, et hæc esse sententia: ubi ego vobis significavero, qui vestrum quem cœtus vestri verbis contumeliosis insectatus sit. REISK.

Ἀπαχθήσεσθε. τὸ δὲ τ., εἰς ὁ λ. αὐτὸς αὑτὸν] Π. ἀπεχθήσεσθε. τὸ δὲ τ. εἷς ὁ λ. αὐτὸς αὑτόν. H. STEPHAN. ἀπεχθήσεσθε. CONT.

Πρῶτον μὲν] Præstolor ἀνταπόδοσιν. TAYLOR. Nihil hic deesse videtur. solummodo pro πρῶτον μὲν ὑμῶν legatur πρώτιστος ὑμῶν. REISK.

Πώποτε] Φαίνεται λείπειν τι. CONT.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.*

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Miles emeritus propter privatas simultates rursus catalogo adscribitur. Quo cum parum profecissent inimici (uti verisimile est, nam in hac parte deficit oratio), postulatur convitii, *νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιοῦν.* Æstimata mulcta, nondum vero exacta, Quæstores, in quorum tabulas relata erat, causam cognoscunt, fortasse præter legem, hominemque absolvunt. Jam ventum est ad judices.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H.Steph.

317 α΄. ΤΙ ποτε διανοηθέντες οἱ ἀντίδικοι τοῦ μὲν πράγματος 114. 20
παρημελήκασι, τὸν δὲ τρόπον μου ἐπεχείρησαν διαβάλλειν;
318 πότερον ἀγνοοῦντες [1]ὅτι περὶ τοῦ πράγματος προσήκει λέ-
γειν; ἢ τόδε μὲν ἐπίστανται, ἡγούμενοι δὲ λήσειν περὶ τοῦ
παντὸς πλείω λόγον ἢ τοῦ προσήκοντος ποιοῦνται; ὅτι
μὲν οὖν οὐκ ἐμοῦ καταφρονήσαντες ἀλλὰ τοῦ πράγματος
τοὺς λόγους ποιοῦνται, σαφῶς ἐπίσταμαι· εἰ μέντοι ὑμᾶς
[2]οἴονται δι' [3]εὔνοιαν ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας κατα-
ψηφιεῖσθαί μου, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι. ᾤμην μὲν οὖν, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τοῦ ἐγκλήματος, οὐ περὶ τοῦ τρό-

[1] ὅ,τι A. [2] οἴοντε T. [3] ἄνοιαν A.

*ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ. Coisl. Pro ὑπὲρ, περὶ Harpocr. in Δικαίωσις, qui merito quoque ambigit, εἰ γνήσιος hæc Oratio. Taylor.

Ὅ, τι] Pro ὅτι Aldinæ editionis Steph. mala prorsus fide. Non *quid* dicendum sit, sed *omnino dicendum esse*. Nam ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, cujusmodi sit mores hominis exagitare, causam negligere, vetitum est in quibusdam Actionibus Atticis. Vid. Lysiæ orationem exeuntem Apologet. adv. Simon., Petit. Legg. Attic. L. 7. tit. 1., Poll. VIII. 10., ceterosque, et quæ nos quoque dicturi sumus de Legg. Atticis apud Lysiam repertis. Idem.

Περὶ τοῦ παντὸς] Delendum τοῦ. nunquam enim, nisi fallor, ita loquitur Noster, aliter, centies. Markland. Aut cum Marklando faciendum est, aut leg. περὶ τοῦ ἐπιόντος (id est, τοῦ ἐπιόντος). *quicquid in buccam*, vel *in mentem, venit*. Reisk. Recte velit Marklandus τοῦ ejici. Auger.

Οἴοντε] Οἴονται. Cont.

Εὔνοιαν] Imo vero ἄνοιαν. *per* vel *propter stultitiam suam opinantur*. Reisk.

Οὐκ ἂν θαυμάσαιμι] Demens esset reus, qui coram judicibus suis ita loqueretur. nonne scripsit Lysias, τοῦτ' ἂν θαυμάσαιμι? Markland. Non video, cur non reus coram judicibus hac oratione uti possit, a qua judicum dignitati nil derogatur, neque nota eorum nomini inuritur. Non mirer, ait, si adversarii tam stulti sint, ut futurum sperent, ut vos a calumniis decepti jus æquum pervertatis. Stultitiæ ignominia hic non in judices, sed in adversarios confertur. Reisk.

που, τὸν ἀγῶνά μοι προκεῖσθαι· διαβαλλόντων δέ με τῶν
ἀντιδίκων, ἀναγκαῖόν ἐστι περὶ πάντων ἀπολογίαν ποιή-
σασθαι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. 319

β'. Ἀφικόμενος [1]προπέρυσιν εἰς τὴν πόλιν, οὔπω δύο
μῆνας ἐπιδεδημηκὼς κατελέγην στρατιώτης. αἰσθόμενος
δὲ τὸ πραχθὲν [2]ὑπετοπούμην εὐθέως ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ
κατειλέχθαι. προσελθὼν οὖν τῷ στρατηγῷ ἐδήλωσα ὅτι
ἐστρατευμένος εἴην, ἔτυχον δὲ οὐδενὸς τῶν μετρίων· προ-
πηλακιζόμενος δὲ ἠγανάκτουν μὲν, ἡσυχίαν δ' εἶχον. ἀπο-
ρούμενος δὲ καὶ συμβουλευόμενός τινι τῶν πολιτῶν τί [3]χρή-
σωμαι τῷ πράγματι, ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν,
λέγοντες ὅτι οὐδὲν ἐλάττω χρόνον Καλλικράτους Πολύαινος 320
ἐνδημοίη. κἀμοὶ μὲν τὰ προειρημένα διείλεκτο ἐπὶ τῇ Φι-
λίου τραπέζῃ· οἱ δὲ μετὰ Κτησικλέους τοῦ ἄρχοντος,
ἀπαγγείλαντός τινος ὡς ἐγὼ λοιδοροῖμι, τοῦ νόμου ἀπα-
γορεύοντος ἐάν τις ἀρχὴν ἐν συνεδρίῳ λοιδορῇ, παρὰ τὸν

[1] πρότερον T. R. [2] ὑπετυπούμην T. [3] χρήσομαι T. R. A.

Περὶ πάντων] Scil. ὧν διαβεβλήκασι vel κατηγορήκασι. Reisk. *De omnibus.* Declarat is qui loquitur se responsurum esse omnibus sibi objectis. Attamen in orationis decursu nullibi respondet iis quæ sibi extra causam objecta sunt. Auger.

Πρότερον] Imo vero προπέρυσιν, *anno abhinc retro tertio.* Confirmant hanc suspicionem insequentia voc. v. antep. de Ctesicle archonte, collata cum p. 322. v. 2. ἐξιούσης τῆς ἀρχῆς, Ctesiclis puta. Reisk.

Ὑπετυπούμην] ὑπετοπούμην. Scal. ὑπετοπούμην dedi, idem est atque ὑπετόπαζον. *suspicabar.* Reisk.

Ἐστρατευμένος εἴην] Rude donatus: τὰς στρατείας ἐστρατευμένος ὅσαι ἂν αὐτῷ προσετάχθησαν, ut loquuntur Oratores Attici. V. Æsch. c. Timarch. p. 5. edit. Steph. init. Taylor.

Ἐπυθόμην ὡς καὶ δήσειν με ἀπειλοῖεν] ἐπυθόμην ὥς με ἀπόλειαν. Scal.

Λέγοντες ὅτι κ. τ. λ.] Sensum funestavit lacuna deploratissima, quam ante comma proximum cuivis subodorari licet. Taylor. Ctesicles puta, qui videtur idem ille Strategus fuisse, de quo defensor modo commemoraverat, una cum assessoribus suis. Nihil hic deesse videtur. Verum principio orationis deesse nonnulla ut suspicer, pene inducor a vocabulo τὰ προειρημένα. nisi malumus existimare, hoc vocabulo significari partem illam orationis ab accusatore habitæ, qua is verba retulisset contumeliosa, a defensore in Ctesiclem conjecta. Reisk. Intelligo τὰ προειρημένα, de conviciis dictis a reo contra magistratus, de quibus conviciis antea dixerant accusatores. Auger.

Πολύαινος ἐνδημοίη] Videor mihi hoc e loco colligere, Polyænum fuisse causæ hujus defensorem, et Callicratem tribunum illius manipuli, in quo Polyænus militaret. Sententia hæc est: Non debere Polyænum, qui miles gregarius esset, ægre ferre, neque queri, quod in castra exire tam cito juberetur. Callicratem, ejus tribunum, illuc jam esse profectum. Iniquum esse militem, qui postulet, diuturnius in urbe otium sibi, quam tribuno, concedi. Reisk. Reiskium pæne exscribit Augerus.

Διείλεκτο] Id est, εἴρητο ἐν τῷ διαλέγεσθαι μετὰ τῶν φίλων. Idem.

Κτησικλέους] Ctesicles Archon fuit Olymp. CXI. 3. At Lysias maturius supremum diem obierat. Taylor. οἱ μετὰ Κτησικλέους, videtur novo modo dictum esse, pro illo solito οἱ περὶ Κτησικλέα. Ctesicles, Archon, ejusque assessores in tribunali rerum bellicarum. Reisk.

Ἀπαγγείλαντος] Subaudi αὐτοῖς. et ad λοιδοροῖμι, αὐτὸν aut αὐτούς. Idem.

Ἐγὼ λοιδοροῖμι] Ἐγὼ ἀρχὴν λοιδοροῖμι. Cont.

Τοῦ νόμου ἀπαγορεύοντος ἐάν τις κ. τ. λ.] *Cum lex vetaret Magistratui in ipso senatu*

νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. ἐπιβαλόντες δὲ τὸ ἀργύριον πράξασθαι μὲν οὐκ ἐπεχείρησαν, ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς γράψαντες εἰς λεύκωμα τοῖς ταμίαις παρέδοσαν. οἵδε μὲν

nulla legitima de causa convitium facere. Interpres acutus et juris Attici consultissimus. Quid? Licebatne ergo Magistratui *extra Senatum* convitia quæcunque ad ravim usque ingerere? Nam, quantum tuam orationem video, id Solon non cavit. Attamen profecto ignosci potes, cum Petito viro optimo hæc ipsa imposuerunt. Imposuerunt dico, nam et ille hunc locum non intellexit. Convitia in Magistratum evomendi licentiam ab omni ore et *ubique* removit Jurisprudentia Attica: atque etiam a Foro, a Sacris, a Senatu contumeliam vel *Privatorum,* id quod in hoc loco voluit Lysias. *Illo* probato *hoc* facilius sequetur. Et ecce. Ἐὰν Θεσμοθέτην, ἢ τινα τούτων, οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τινὰ τιμὴν δῷ, ὑβρίσῃ τις, ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος ἔστω καθάπαξ. Demosth. c. Midiam. Videtis nullam προθεσμίαν, nullam omnino vel *loci* vel temporis vel alicujus circumstantiæ haberi rationem : attamen ἄτιμος ἔστω καθάπαξ. Jam vero quid statuit eadem Jurisprudentia de Privatis? Ζῶντα δὲ κακῶς λέγειν ἐκώλυσε πρὸς ἱεροῖς, καὶ δικαστηρίοις καὶ ἀρχείοις, καὶ θεωρίας οὔσης ἀγώνων· ἢ τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημόσιον ἔταξε. Plutarch. in Solone. Τοῦ μὲν νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδοροῦντας ζημιοῦν ἀκηκόατε. Noster procedente oratione. De Rabulis in Concionibus verba facientibus maxime id cavit. Τῶν Ῥητόρων ἐάν τις λέγῃ ἐν βουλῇ ἢ ἐν δήμῳ περὶ τοῦ εἰσφερομένου, μὴ χωρὶς περὶ ἑκάστου, ἢ δὶς περὶ τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς τοῖς αὐτοῖς, ἔτι εἰ λοιδορῆται ἢ κακῶς ἀγορεύῃ τινὰ— ἀφειμένης τῆς ἐκκλησίας, ἢ τῆς βουλῆς, κυριευέτωσαν οἱ πρόεδροι μεχρὶ ν δραχμῶν κ. τ. λ. Æsch. c. Timarch. Quanquam et alibi quoque convitiantem reprimit. Non ergo in his verbis somniandum est de *Magistratu,* sed ἀρχὴν per *omnino* exponi velim. Passim ita. Ὅντινα μὲν τρόπον, ἀρχὴν ἔγωγε οὐκ ἔχω εἶπαι. Herodot. Uran. 128. Οἳ στασιῶταί σφι γενόμενοι, ἐπεβούλευον θάνατον Στράττι τῷ Χίου τυράννῳ, ἐόντες ἀρχὴν ἑπτά. Id. ibid. 132. Ἀμομφάρετος δὲ ἀρχήν τε οὐδαμᾶ Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν κ. τ. λ. Id. Calliop. 56. Add. 59. 79. et Clio. 9. Ita Sophocl. Electr. 441.

Ἀρχὴν γὰρ, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ
Πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοὰς
Οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷ δ' ἐπέστεφε.

Joseph. Antiq. 1. 3. 8. Σῶφρον γὰρ εἶναι τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς μηδὲ χαρίσασθαι τὸ ζῆν, ἢ δόντα τούτους διαφθείρειν. Idem III. 15. 3. Πολλοὶ δ' οὐδ' ἀρχὴν εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἱερὸν δυνηθέντες ἀπίασιν. V. Cl. Hudson. ad locum priorem, qui laudat Jensium in Lection. Lucian. Jam quemnam non tædebit misellulorum homuncionum, qui et hæc quoque præcepta νομοθεσίας Atticæ miserrime interpretantur: ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ ἀποδημεῖν. ἀρχὴν ὑπεύθυνον μὴ στεφανοῦν. etc. cujusmodi sunt illa ex juramento Heliastarum, quam formulam expressit Demosthenes in oratione Timocrat. Οὔτ' αὐτὸς ἐγὼ, οὔτ' ἄλλον οὐδένα ἐάσω, οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω, ὥστε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς? Ubi ἀρχὴν pro Magistratu est inscitissimum. Taylor. Aut detrahenda est vocabulo ἀπαγορεύοντος prima syllaba, id quod verius arbitror, aut vocabulum hoc significatu hic est usurpatum rariusculo, pro simplici ἀγορεύοντος aut προειπόντος. *cum lex edicat, denunciet, his verbis:* IN CURIA SI QUIS MALEDICAT MAGISTRATUI. subaudi τοῦτον ζημιοῦν. *hunc magistratus mulctæ pecuniariæ damnato.* Mutavi distinctionem veterem, quæ hæc erat λοιδορῇ παρὰ τὸν νόμον, ζημιῶσαι. Verum illa vocabula παρὰ τὸν νόμον cohærent cum ἠξίωσαν ζημιῶσαι. Ctesicles cum satellitibus suis, nulli dubitarunt mihi præter omne jus et fas mulctam irrogare. Verba ἐάν τις ἀρχὴν [id est, ἄρχοντά τινα, ὁντινοῦν] ἐν τῷ συνεδρίῳ λοιδορῇ, verba sunt, ut Taylor appellat, legitima, h. e. ipsius legis formula. ut ζημιοῦν addatur, necesse non est; si adsit, haud sim repudiaturus. Reisk. ἀγορεύοντος. Cont. Hic forsan melius quam cum infra p. 324. v. 2. mutat ἀγορεύοντος in ἀπαγορεύοντος. Auger.

Ἐπιβαλόντες] De ratione τοῦ ἐπιβάλλειν fusius ad or. c. Andocid. Taylor.

Τὸ ἀργύριον πράξασθαι] Comma, quod in vulgatis pone ἀργύριον est, sustuli, quo integrum cuique esset hoc vocabulum, quo vellet, referre, sive ad ἐπιβαλόντες, sive ad πράξασθαι. mihi videtur ad infinitivum potius, quam ad participium referendum esse. ἐπιβάλλειν dicitur non ἀργύριον, sed ζημίαν. Verum πράττεσθαι ἀργύριον crebro usurpatur. Reisk.

Λεύκωνα] Λεύκωμα. Palmer. Scal. Cont.

Οἵδε μὲν τάδε] Οἱ μὲν τάδε. Cont.

Οἵδε μὲν τάδε] Alius dixisset οἵδε μὲν οὖν τάδε. Sed in Lysia fero brevitatem

τάδε διεπράξαντο· οἱ δὲ ταμίαι, οὐδὲν ὅμοιον τοῖσδε διανοηθέντες, [1]ἀνακαλεσάμενοι δὲ τοὺς παρόντας καὶ τὴν γραφὴν, ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. ἀκούσαντες δὲ 324
τὸ γεγενημένον, [2]ἐννοούμενοι οἷα πεπονθὼς ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ἔπειθον αὐτοὺς ἀφεῖναι, διδάσκοντες ὡς οὐκ ἐπιεικὲς
115. εἴη τῶν πολιτῶν τινὰς διὰ τὰς ἔχθρας ἀναγράφεσθαι· ἀποροῦντες δὲ μεταπεῖσαι αὐτοὺς, τὸν παρ' ὑμῶν κίνδυνον ὑποστάντες ἄκυρον τὴν ζημίαν ἔκριναν.

γ'. Ὅτι μὲν οὖν ἀφείθην ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἐπίστασθε· προσήκειν δὲ ἡγούμενος [3]καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν 325
ἀπηλλάχθαι τοῦ ἐγκλήματος, ἔτι πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις παρασχήσομαι. καί μοι λάβε τὸν νόμον.

[1] ἀνακαλεσάμενοι τοὺς παραδόντας τὴν ἀπογραφὴν A. [2] ἐννοοῦντες T. A. [3] καὶ om. A.

vincientes particulas omittentem. οἵδε redit ad Ctesiclem ejusque assessores. REISK.

Διεπράξαντο] Callidis machinationibus et clandestinis inter se deliberationibus hoc perficiebant, ut hæc tam legibus et juri adversantia peragerent. IDEM.

Ἀνακαλεσ. δὲ] Δὲ hoc malim abesse. IDEM.

Τοὺς παρόντας] Malim τοὺς παραδόντας. IDEM.

Καὶ τὴν γραφὴν] Nisi desit Participium aliquod post has voces, scribendum videtur: κατὰ τὴν γραφὴν ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν. Paulo supra distinguendum: — λοιδορῇ, παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι ἠξίωσαν. MARKLAND. Pro simplici γραφὴν malim ἀπογραφήν. non enim libellus accusatorius hic erat exhibitus, neque accipere poterant quæstores libellos accusatorios, id quod solis licebat prætoribus juri dicundo constitutis; sed solas ἀπογραφὰς accipiebant, h. e. tabulas, in quibus scripta essent nomina ærariorum, seu debentium ærario; a quibus ut debita redigerentur, opera danda erat quæstoribus. REISK.

Ἐσκοποῦντο τῆς αἰτίας] Sine dubio καὶ hic deest. καὶ τῆς αἰτίας. nam ἀνακαλεῖσθαι τὴν ἀπογραφὴν dici nequit, potest σκοπεῖσθαι. considerabant tabulas sibi traditas, quibus Polyænus ut ærarius esset inscriptus; unaque considerabant, vel explorabant causam offensionis vel criminationis, h. e. cur Ctesicles et ejus assessores ita offensi essent Polyæno (ita enim juvat defensorem appellare) ut eum quæstoribus pro ærario traderent. IDEM.

Αὐτοὺς] Ctesiclem puta cum sociis. IDEM.

Διὰ τὰς ἔχθρας] Idem est atque, διὰ τὰς ἰδίας ἔχθρας. *propter privatas simultates.* nam contentio cum aliquo in republica, ea ἔχθρα non est. IDEM.

Ἀναγράφεσθαι] Melius ἀπογράφεσθαι. In militiam sc. Similis fere error oratione exeunte. TAYLOR. Vulgata bene videtur habere, idemque valere, atque ἀπογράφεσθαι, vel ἐγγράφεσθαι, *in tabulas ærariorum referri.* REISK.

Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀπόδειξιν] Paulo durius atque obscurius dictum. bene si habet, hæc erit sententia: Per hanc, quam nunc edo, demonstrationem innocentiæ meæ, per hanc purgationem meam in qua cum maxime versor. Subauditur τῆς ἐμῆς μετριότητος, aut ὅτι ἀδικοῦμαι καὶ συκοφαντοῦμαι. Sententia postulat: καὶ διὰ τῶν ἄλλων ἀποδείξεων. IDEM.

Ἀπηλλάχθαι] Ad ἀπηλλάχθαι mihi videtur addendum esse adverbium aliquod: arbitratus me debere, propter hanc denuntiationem in jus, *judiciali modo* effugere accusationem. AUGER.

Πλείονας] Refer et ad νόμους et ad δικαιώσεις. Lysias, inquit Harpocratio ad voc. δικαίωσις, accipit τὰς δικαιώσεις pro δικαιολογίας. Ceterum haud video quid intelligat orator per πλείονας καὶ νόμους καὶ ἄλλας δικαιώσεις, quum nullæ adhuc leges recitatæ, nulla judicialia argumenta producta fuerint. IDEM.

ΝΟΜΟΣ.

τοῦ μὲν νόμου διαῤῥήδην ἀγορεύοντος τοὺς ἐν τῷ συνε-
δρίῳ λοιδοροῦντας ζημιοῦν ἀκηκόατε. ἐγὼ δ', ὅτι μὲν οὐκ
εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀρχεῖον, μάρτυρας παρεσχόμην, ἀδίκως
δὲ ζημιωθεὶς οὔτ' ὀφείλω οὔτ' ἐκτῖσαι δίκαιός εἰμι. εἰ
γὰρ φανερός εἰμι μὴ ἐλθὼν εἰς τὸ συνέδριον, ὁ δὲ νόμος
τοὺς ἐντὸς πλημμελοῦντας ἀγορεύει τὴν ζημίαν ὀφείλειν,
ἠδικηκὼς μὲν οὐδὲν φαίνομαι; [1]ἔχθρα δὲ ἄνευ τούτου
326 [2]παραλόγως ζημιωθείς. συνέγνωσαν δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν
ὡς ἠδικηκότες· οὔτε γὰρ εὐθύνας ὑπέσχον, οὔτε εἰς δικα-
στήριον εἰσελθόντες τὰ πραχθέντα ψήφῳ κύρια κατέστη-
327 σαν. εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οἵδε προσηκόντως, ἐκύρωσαν
δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν, [3]τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως

[1] ἔχθρᾳ T. [2] παραγώγως T. [3] καὶ τῶν A.

ΝΟΜΟΣ] Ad ΝΟΜΟΣ addendum videtur ΜΑΡΤΥΡΕΣ. id quod patet e proximis *μάρτυρας παρεσχόμην*. Reisk.

Ἐγὼ δ'] Aliquid deesse suspicatur Schottus, credo, propter istud *μάρτυρας*, quod sequitur. At non necesse est suspicari hunc locum. Taylor.

Μάρτυρας παρεσχόμην] Ubinam sunt hi *testes*, quos dicit se *exhibuisse*? certe nulla eorum in præcedentibus mentio. aut igitur defectus est alicubi in Contextu, aut legendum: *μάρτυρας παρασχήσομαι*. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. *ἀδίκως δὲ* etc. Quod verius puto. Markland.

Ἔχθρα] Conjecit Steph. *ἔχθρᾳ*, quod probo. Sequentia fortasse ita concinnari possunt: *Ἔχθρᾳ δὲ ἀντὶ τούτου παρανόμως ζημιωθείς. παραλόγως* Scal. et Coisl. Taylor. Recte Stephanus *ἔχθρᾳ*, casu tertio. Sed quis cætera explicet, uti nunc habent? Lego: *ἔχθρᾳ δὲ ἀνων* (i. e. *ἀνθρώπων*) *τούτων παρανόμως ζημιωθείς*. Notum est vocem *ἀνθρώπων* in MSS. ita scribi solere *ἀνων*. inde forte istud *ἄνευ*. Tale mendum emaculavimus ex Philone Judæo, p. 215. ad finem Libelli *ὅτι ἄτρεπτον τὸ Θεῖον: γῆς γὰρ θρέμμα καὶ οὗτος, οὐκοῦν οὐ βλάστημα*. scribe: *οὐκ οῦνου* (id est, *οὐρανοῦ*) *βλάστημα*. ita enim vox *οὐρανὸς* concipitur in MSS. *οῦνος*. Porro: *παρανόμως ζημιωθεὶς*, ut supra, *παρὰ τὸν νόμον ζημιῶσαι*, et *ἀδίκως ζημιωθεὶς*, cui mox opponitur *ἐννόμως ζημιωθείς*. Sciunt vero, qui in his rebus versantur, tam parvum esse discrimen in Libris scriptis inter *μ*, *ν*, et *γ*, ut *παρανόμως* in *παραγώγως* facile abire potuerit. Markland. *ἄνευ τούτου* bene habet. Significat *solummodo*, mera ex simultate, nullo habito ad innocentiam meam respectu, quasi dixisset: *ἔχθρᾳ μόνῃ, ἄνευ τοῦ ἠδικηκέναι μέ τι*. Reisk. *παραλόγως*. Cont.

Συνέγνωσαν κ. τ. λ.] Optime Steph. ex stercore Manuscriptorum, qui ita: *συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησίν*. Pro quo Scal. *συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φήσασιν ὡς ἠδικηκότες εἶεν*. Taylor. *μετέγνωσαν*. Cont.

Εἰ δ' οὖν κ. τ. λ.] Convertit hic omnia Schottus: *Εἰ δ' οὖν ἐζημίωσαν μὲν οὐδὲ προσηκόντως, οὐδὲ ἐκύρωσαν ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν* (MSS. *ἐπιβουλήν*. Sed de his actum satis.) *τῶν ταμιῶν ἀφέντων, εἰκότως ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένος εἴην. εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν πράξασθαι, ἢ ἀφεῖναι ἀνόμως ζημιωθεὶς εὐλόγως ἂν ἀφείθην· εἰ δ' οὐκ ἔξεστι* κ. τ. λ. Sed vel vulgata lectio est ea longe sincerior. Locus certe, ut et tota oratio, horridus, et præfractus. Attamen in tantis tenebris hoc nihilominus videre posse videor, Schottum in hoc loco nihil potesse, et, quæcunque sit vera lectio, illius certe non esse. Fortasse levi immutatione in postremo inciso, totum sanabitur: *Εἰ δ' ἔξεστι μὲν ταμίαις ἀφεῖναι, διδόασι δὲ αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν* κ. τ. λ. Taylor. Ad *ἐζημίωσαν* et *ἐκύρωσαν* sub. *ἄν*. Auger.

Οἵδε] Ctesicles puta ejusque sodales. Reisk. Ctesicles et ejus asseclæ. Auger.

Δ' ἐν ὑμῖν τὴν ἐπιβολὴν] *δ' ἐν ἡμῖν τὴν ἐπιβολήν*. Cont. Lego: *ἐκύρωσαν δ' ἔννομον*

ἂν τοῦ ἐγκλήματος ἀπηλλαγμένοι εἶεν. [1]εἰ μὲν γὰρ κύριοι
ἦσαν πράξασθαι ἢ ἀφεῖναι, [2]ἐννόμως ζημιωθεὶς εὐλόγως
ἂν ὤφειλον· εἰ δ' ἔξεστι μὲν αὐτοῖς ἀφεῖναι, διδόασι δὲ 328
[3]αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, εἴ τι ἠδικήκασι, τῆς
προσηκούσης ῥᾳδίως δίκης τεύξονται.

δ. Ὧι μὲν τρόπῳ παρεδόθην καὶ ἐζημιώθην, ἐπίστασθε·
δεῖ δ' ὑμᾶς μὴ μόνον τοῦ ἐγκλήματος τὴν αἰτίαν, ἀλλὰ
καὶ τῆς ἔχθρας τὴν πρόφασιν [4]εἰδέναι. Σωστράτῳ γὰρ
φίλος ἐγενόμην πρότερον μὲν τῆς τούτων ἔχθρας, εἰδὼς [5]δὲ
περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενημένον. γνώριμος δὲ γε- 329

[1] οἱ A. [2] ἐννόμως δὲ ζημ. A. [3] αὐτοὶ εὐθύνας ὑπὲρ A. [4] εἰδῆσαι T. [5] δὲ ἐκεῖνον περὶ A.

τὴν ἐπιβολήν: *legalem vero mulctam sanxissent.* Ita ἔννομος ἐκκλησία, Actor. XIX. 39. ἔννομος πολιτεία, Æschines κατὰ Τιμάρχου, p. 1. et ἔννομον κήρυγμα, idem contra Ctesiph. p. 57. ἔννομοι κολάσεις, Philo Judæus Vit. Mos. lib. 1. Mox, pro ἀπηλλαγμένοι εἶεν Schottus legit ἀπηλλαγμένος εἴην: forte recte. non ita paulo ante, ubi legit οὐδὲ προσηκόντως, οὐδὲ ἐκύρωσαν. sana enim est vulgata. MARKLAND. Bene habet ἐν ὑμῖν. *in judicio vestro.* alloquitur Heliastas, aut potius Logistas. REISK.

Εἰ μὲν γὰρ κύριοι ἦσαν] Quæstores puta. verum pro prima voce εἰ malim οἱ. *hi quidem,* quæstores puta, *habebant in potestate sua arbitrioque, debitum a me exigere, aut missum me facere.* IDEM.

Ἐννόμως ζημιωθεὶς] Interpone δέ. *legaliter autem,* h. e. legibus convenienter, *si mulctæ fuissem a Ctesiclis tribunali addictus, semper tamen debuissem,* seu *ærarius fuissem,* idque summo jure, etiamsi quæstores me absolvissent. Nam quæstorum absolutio juribus vestris nil derogat. IDEM.

Διδόασι δὲ αὐτοῖς ὑπὲρ ὧν ἂν διαχειρίζωσιν, etc.] Inexplicabilis hic locus, hoc manente contextu. in priori membro sententiæ pro ἐννόμως et ὤφειλον, Schottus conjicit ἀνόμως et ἀφείθην: et initio hujus inserit οὐκ ante ἔξεστι. Mihi adhuc tenebræ: et defectu laborare locum suspicor. De his vero Quæstoribus vide Doctiss. Kühnium ad Pollucem VIII. 9. segm. 97. Et notanda paulo inferius vox rarior εἰδῆσαι, si sana sit. MARKLAND. Sine dubio leg. αὐτοὶ εὐθύνας. *ipsi autem rursus rationes vobis reddunt.* REISK. Mihi pridem visum est verbum εὐθύνας latere in αὐτοῖς: postea vidi Reiskio in mentem venisse διδόασι δ' αὐτοὶ εὐθύνας, attamen in eadem maneo sententia, neque αὐτοὶ addendum arbitror. διδόναι εὐθύνας, *rationes reddere gesti magistratus,* est dictio Atticis scriptoribus ipsique Lysiæ frequens et usitata. p. 143. 18. ed. Steph. οὐδέποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δοῦναι. p. 172. 7. ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν εὐθύνας δεδωκότες. Cf. Andocid. p. 12. 19. ed. Steph. Dicitur item εὐθύνας ὑποσχεῖν supra p. 324. 10. et p. 170. 35. ed. Steph. item λόγον διδόναι et λόγον ὑποσχεῖν ap. Xen. Hellen. l. I. c. 7. §. 2. εὐθύνας διδόναι pro δίκην διδόναι est ap. Aristoph. in Pac. v. 1187. et hinc etiam confirmatur hæc conjectura, quod διαχειρίζειν proprie et peculiariter dicitur de publicarum rerum administratione. p. 170. 35. οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι λόγον αὐτῶν. Vid. et Andocid. de Myst. p. 19. 12. de Red. p. 21. 42. Æsch. in Ctesiph. p. 55. fin. ed. Steph. Hoc εὐθυνῶν judicio omnes tenebantur Athenis, qui magistratum gessissent, vel ullam partem publici muneris attigissent, vid. Æsch. d. l.; soli excipiebantur Heliastæ auctore Aristophane in Vesp. v. 585.

Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων
οὐδεμί' ἀρχή.

Eoque judicio condemnati erant infames. Vid. Lys. p. 172. 17. Andocid. de Myst. p. 10. 15. Schol. ad Aristoph. Equit. v. 822. Pollux l. VIII. §. 45. 88. et 100. Harpocrat. et Suid. voc. εὐθῦναι. SLUITER.

Ἠδικήκασι] Redit ad quæstores, τεύξονται autem ad Ctesiclem et ejus collegas. *facile hi a me et a quæstoribus repetent pœnas debitas, si quid quæstores deliquerint,* h. e. mulctam a Ctesicle mihi irrogatam præter fas mihi remiserint. REISK.

Παρεδόθην] A Ctesicle puta quæstoribus pro ærario. IDEM.

Εἰδὼς δὲ περὶ τὴν πόλιν ἄξιον λόγου γεγενη-

νόμενος διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησά-
330 μην οὔτε φίλον εὐηργέτησα· ζῶντος μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀνάγκην καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν ἐσχόλαζον, ἐκλιπόντος δὲ τὸν βίον οὔτε λόγῳ οὔτε ἔργῳ ἔβλαψα οὐδένα τῶν κατηγορούντων, ἔχω δὲ καὶ τοιαῦτα εἰπεῖν, ἐξ ὧν ὠφελοίμην ἂν πολὺ δικαιότερον ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἢ κακῶς πάσχοιμι. τὴν μὲν
331 οὖν ὀργὴν διὰ τὰ προειρημένα συνεστήσαντο, προφάσεως οὐδεμιᾶς πρὸς ἔχθραν ὑπαρχούσης. ὀμόσαντες μὲν οὖν

μένον] Primo legendum, εἰδώς γε. aliter, nihil erit in sequentibus, quod respondeat isti δέ. nisi aliquid desit post γεγενημένον: quod sane suspicor. Deinde, licet ἄξιον λόγου suo loco probum sit, tamen quum sermo fit de viro, qui de Civitate bene meretur, nimis humile elogium videtur, et usitatissimum est ἄξιον πολλοῦ. Sic Orat. X. περὶ τοῦ πατρὸς οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει. Orat. XV. init. Πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι. Orat. XXXIV. ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ πολίτου πολλοῦ ἀξίου. Plato in Sympos. de Amore: πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις. Et ita centies in his Orationibus. Quæ vero sequuntur sic distinguenda: γνώριμος δὲ γενόμενος, διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην οὔτε φίλον εὐηργέτησα. Διὰ τῆς ἐκείνου δυναστείας est *durante ejus potestate*. et ita intelligendum puto difficile istud 2 Petr. III. 6. δι' ὧν, ὁ τότε κόσμος etc. *sub quibus, ille tunc mundus* etc. i. e. quibus ita exsistentibus, *sub quo* rerum et creationis *statu*. Markland.

Οὔτε φίλον εὐηργέτησα] Has tres voces delet Schottus: Quæ tamen adeo non sunt delendæ, ut locus sine his constare nequeat. Taylor. Has voces omittendas censuit Schottus: verebatur enim, opinor, ne contra reum faceret hæc Confessio. Sed non erat metuendum: nihil enim aliud vult Orator, quam se usum fuisse *Potestate* Sostrati nulla *omnino* in re: modo loquendi satis usitato, quo *Universalitas* (ut ita dicam) rei alicujus designatur per duo Opposita, quæ totam rem exprimunt et comprehendunt. sic "dicenda tacenda" Horatio sunt *omnimoda*. quod sumsit, opinor, ex Demosthene de Cor. ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων. "Noti ignotique," id est, *omnes homines*, Petronius c. 112. Propertius III. 5.

"Ultima quæ pacto noxque diesque fuit,"

id est, *ultimum tempus vitæ:* imitatione Pindari Pyth. IV. μοιρίδιον ἦμαρ καὶ νύκτες, i. e. μοιρίδιος χρόνος. Isocrates ad Philippum: ἄγονται δὲ καὶ φέρονται τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν σφετέρων αὐτῶν. Ulpianus ad Demosth. adv. Aristocrat. ubi explicat phrasin ἄνω καὶ κάτω per πανταχοῦ, rationem addit: διὰ γὰρ τῶν δύο ἀρχῶν καὶ τὸ μέσον συμπεριλαμβάνεται. et sic apud Æschinem adv. Ctesiph. p. 68. πάντ' ἤματα καὶ πάσας νύκτας, est ἀεί. Juvenalis Sat. III. 104.

"Melior, qui semper, et omni
Nocte dieque potest aliena sumere vultum
A facie: jactare manus," etc.

ita legendus et distinguendus iste locus. vulgo, *alienum sumere vultum. A facie jactare manus* etc. Quin et ita intelligendum istud Matt. XII. 32. οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. *neque in hoc ævo, neque in futuro:* id est, *nunquam*. et istud 1 Tim. IV. 8. ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν, καὶ τῆς μελλούσης, id est, *omnis temporis:* quod modo vocaverat πάντα, sc. χρόνον, et illi opposuerat ὀλίγον, nempe χρόνον: quemadmodum postulat Argumentatio. Porro par huic Lysiæ loco est ille Orat. XXV. ὑπ' ἐμοῦ φανήσεται οὔτε τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. Cujus oblitus erat Schottus. Markland.

Διὰ τὰ προειρημένα] Hinc patet Defectus, quem supra memoravi, post vocem γεγενημένον. nulla enim iræ aut inimicitiarum causa in *prædictis* apparet: ut necesse sit totam hanc partem intercidisse, in qua ista narrabantur. Markland. Non videtur ex hac dictione διὰ τὰ προειρ. colligi posse orationis principium esse mutilatum. potest enim hæc dictio significare, propter illam meam, de qua modo dixi familiaritatem cum Sostrato, cujus auctoritas et potentia Ctesiclem ejusque amicos gravabat. Reisk. Sc. propter potentiam Sostrati de qua modo diximus. Auger.

Προφάσεως] Subaudi ἰδίας, aut ἰδίᾳ παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς δεδομένης. Reisk. Videtur

τοὺς ἀστρατεύτους καταλέξειν, παρέβησαν τοὺς ὅρκους.
προὔθεσαν δὲ τῷ πλήθει [1]βουλεῦσαι περὶ τοῦ σώματος,
ζημιώσαντες μὲν ὡς τὴν ἀρχὴν λοιδοροῦντα, κατολιγωρή-
σαντες δὲ τοῦ δικαίου, βιαζόμενοι βλάπτειν ἐξ ἅπαντος 332
τοῦ λόγου· πᾶν [2]ἂν ἔπραξαν, μέλλοντες μεγάλα μὲν ἐμὲ
βλάψειν, πολλὰ δ' ἑαυτοὺς ὠφελήσειν, οἵτινες οὐδετέρου
τούτων ὑπάρχοντος πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ
δικαίου. ἀλλὰ γὰρ [3]εἰ κατεφρόνησαν τοῦ ὑμετέρου πλή- 333
θους, οὐδὲ φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς ἠξίωσαν, ἀλλ' οὕτως
ὀλιγώρως καὶ παρανόμως προσηνέχθησαν, ὥστε ἀπολογή-
σασθαι μὲν περὶ τῶν πεπραγμένων οὐδ' ἐπεχείρησαν· τὸ
δὲ τελευταῖον, νομίζοντες οὐχ ἱκανῶς με τετιμωρῆσθαι, τὸ 334

[1] βουλεύσασθαι π. τ. σώμ. τοῦ ἐμοῦ· ζημ. A. [2] ἂν om. T. R. A. [3] οἳ A.

addendum, vel saltem subaudiendum ἄλλης. AUGER.

Βουλεῦσαι] Imo vero βουλεύσασθαι. *in deliberationem ire.* REISK.

Περὶ τοῦ σώματος] Subaudi τοῦ ἐμοῦ: debeamne in posterum quoque libertate mea civili salva perfrui, an ea privatus, atque infamia notatus pro servo vænire. Colligitur hoc e loco, si quis magistratui munus fungenti insultasset, eum eo genere infamiæ fuisse notatum, ut non modo foro arceretur, sed etiam pro mancipio venderetur. Quod nescio an ex alio nullo vetusti auctoris, qui hodie quidam exstet, loco confirmari possit. IDEM.

Τὴν ἀρχὴν] Post ea, quæ dicta sunt, nemo gravabitur mecum restituere ἐν ἀρχείῳ. Nam neque Magistratui convitiatus est, neque si convitiabatur maxime, per τὴν ἀρχὴν exprimi potuit, et deinde, ex toto tenore orationis *locus*, in quo convitium fecisse insimulatur, disertissime postulat notari. TAYLOR. Bene habet vulgata. τὴν ἀρχὴν idem valet atque τὸν ἄρχοντα. colligit sic: Magistratus quidem dignitatem honoris sui suorumque corporum læsam tam severe ulciscuntur, ipsi autem jus violare nulli dubitant, cui tuendo præfecti sunt publice. REISK.

Βιαζόμενοι βλάπτ.] *Conati.* SALMAS. βιαζόμενοι δὲ βλάπτειν. CONT. Fort. με est interponendum. *dum connituntur omni nervorum contentione me lædere, quocunque tandem id fiat modo, nihil non egerunt*, ut illo vulgari utar, *nihil intentatum sibi reliquerunt.* REISK.

Ἐξ ἅπαντος τοῦ λόγου πᾶν ἔπραξαν] Videntur hæc ita distinguenda et legenda esse: ἐξ ἅπαντος (τὸ τοῦ λόγου) πᾶν ἔπραξαν. In illis ἐξ ἅπαντος subauditur τρόπου vel μηχανήματος vel tale quid. Ad τὸ τοῦ λόγου subaudi ἔπος. *ut in proverbio dicitur.* idem est ac si dixisset: ὅ ἐστι τοῦτο τὸ ἐν τῷ κοινῷ λόγῳ λεγόμενον. vel, ἵνα ἐξῇ μοι χρῆσθαι ἐκείνῳ τῷ παροιμιώδει. Ecquodnam autem est illud proverbiale, cui a se usurpando veniam præfatur? Est nempe πᾶν ἔπραξαν. Proverbii formam habet dictio πᾶν πράττειν, ut, *mettre le diable a quatre.* IDEM.

Οὐδετέρου τούτων] Refer ad μεγάλα ἐμὲ βλάψειν et πολλὰ ἑαυτοὺς ὠφελήσειν. AUGER.

Πάντα περὶ ἐλάττονος] πάντα περὶ πλείονος. Vel πάντος περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τὸ δίκαιον. SCHOTT. Quod postremum, ægre ubi tandem intellexi, nauseabam. TAYLOR. Omnino contrarium dicere voluit. Forte scribendum: πάντα περὶ ἐλάττονος ποιοῦνται τοῦ ἀδίκου. Mox, pro εἰ κατεφρόνησαν, opinor οἳ legendum. MARKLAND. τοῦ δικαίου bene habet. Sententia hæc est: Affectant sanctimoniam tuendi juris, volunt casti et severi juris arbitri videri, aliis omnibus in rebus, ubi non agitur de noxia mihi danda, aut de emolumento sibi quærendo; seu, ubi neque sua mecum simultas, neque spes lucelli intervenit. REISK.

Εἰ κατεφρόνησαν] F. καί. TAYLOR. Bene habet εἰ. Sententia est: Etiamsi hoc ipsis ignoveris, quod vestram multitudinem (tot numero homines, cives suos) contemserint; at satis illis hoc non fuit. Etiam deos spreverunt. Qui hoc feretis? Idem est ac si latius et plenius sic dixisset: ἀλλὰ γὰρ, εἰ καὶ τοῦτ' ἦν πως οἰστέον καὶ ὀλιγωρητέον, ὅτι τοῦ ὑμετέρου πλήθους κατεφρόνησαν, ἀλλ' ἐκεῖνό γε οὐκ ἦν ἀνεκτὸν, ὅτι οὐδὲ τοὺς θεοὺς φοβηθῆναι ἠξίωσαν. REISK.

Τὸ δὲ τελευταῖον] Videri possit hæc ver-

πέρας ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασαν. διατεθέντες δὲ οὕτω πα-
335 ρανόμως καὶ βιαίως, ἐπικρύψασθαι τὴν ἀδικίαν περὶ οὐδε-
νὸς ἐποιήσαντο, παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὑτῶν ἠδικηκότα με οὐδὲν ἐπιδεικνύουσι καὶ λοιδοροῦσι, τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας διαβολὰς ἐπιφέροντες, τοῖς δ' αὑτῶν τρόποις [1] τὰς οἰκείας καὶ συνήθεις.

έ. Οἵδε μὲν οὖν ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου προθυμοῦνταί με τῇ δίκῃ ἁλῶναι· ὑμεῖς δὲ μήτε ταῖς τούτων διαβολαῖς
336 ἐπαρθέντες ἐμοῦ καταψηφίσησθε, μήτε τοὺς βέλτιον καὶ

[1] [τὰς] R.

borum idem significantium exaggeratio, τὸ τελευταῖον et in continenti post τὸ πέρας, ferenda, et nescio an laudanda etiam in vehementi contentione animi a graviore quopiam affectu commoti. Verum vide, ne ne sit quidem hæc tautologia. τὸ τελευταῖον potest significare, ut id dicam quod in dicendis postremum habeo, πέρας autem, quæ est injuriarum postrema, et quasi coronis aut cumulus, quas illi mihi injurias multasque alias et peracerbas dedere. Idem.

Ἐξήλασαν] *Ejicere voluerunt*; neque enim *adhuc* eum ejecerant in *hac* causa condemnatum, neque *ante* in priori; prout patet ex præcedentibus. innuitur igitur *Voluntas*, non *Effectus*: cujus exempla vide ad fin. Orat. XIII. si sanus sit locus: οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὠμῶς, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· *quos hic quidem* Agoratus *crudeliter occidit; Fortuna autem et Fatum servavit.* Sic Ioan. X. 32. λιθάζετε, *lapidare vultis:* et com. 33. λιθάζομεν, *lapidare volumus.* Quæro, an ex hac loquendi Forma explicandum sit istud Lucæ Actor. VII. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν. et statim sequitur, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον. Atqui quodnam opus, ut idem *iterum* diceretur? num igitur in priori loco ἐλιθοβόλουν significat *lapidare statuebant, volebant:* in sequenti, *lapidabant*, seu *lapidibus petebant:* ut in isto *Intentio*, in hoc *Factum* denotetur? Mihi quidem nequaquam hoc verosimile videtur: nec possum credere vel Historicum δὶς τὸ αὐτὸ dicturum; vel eandem vocem, tantulo interjecto spatio, tam diversis notionibus usurpaturum. Forte igitur Lucas scripsit com. 58. καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθολόγουν, *lapides legebant* vel *eligebant.* quod postquam factum fuisset, et *testes* (quorum id negotium imprimis erat) *vestimenta exteriora deposuissent*, deinde ἐλιθοβόλουν *Stephanum*. Nimirum in Lapidationibus Judæorum Judicialibus (qualis hæc Stephani fuit) eligebatur Lapis *magnus*, quem *Testes* in damnatum *primi* mittebant vel demittebant. hic, utpote insignior, ὁ λίθος vocari videtur, κατ' ἐξοχὴν, *lapis ille:* et inde explicandum puto Ioannem VIII. 7. ὁ ἀναμάρτητος ἐν ὑμῖν, πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω. *qui vestrum sine* hujusce generis *peccato est, primus in eam lapidem* ILLUM *mittat:* id est, velut Testis legitimus, jus habeat *primus* mittendi *magnum istum* lapidem. nisi ita sumatur, otiosus plane et superfluus erit Articulus τόν: cujus Pleonasmi pauca admodum exempla ex scriptis N. F. proferri posse existimo, in quibus mira est, et major, quam vulgo putatur, circa hanc rem ἀκρίβεια. Jam vero, si *Testes* magnum illum lapidem *primi* mittebant, quinam sunt isti, qui ἐλιθοβόλουν Stephanum *priores*, et antequam Testes vestimenta exsuissent? Ne *Vulgus* faceret, obstitit Mos, et Legum metus, et Religio: et præcipue, quod ab initio usque ad finem totus hujus Tragœdiæ processus ad præscripta Legum et Judiciorum Formam exactus fuit. Non igitur, ut videtur, ἐλιθοβόλουν καὶ ἐλιθοβόλουν Stephanum; sed forte ἐλιθολόγουν vel ἐλιθοφόρουν prius, et deinde ἐλιθοβόλουν: prout Natura Rei et Ordo Narrationis postulare videntur: vide Ioan. VIII. 59. et X. 31. Markland.

Διατεθέντες] Id est, διακείμενοι οὕτως, ἡ τοιαύτην ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες τῆς διανοίας διάθεσιν. Reisk.

Παραγαγόντες] Scil. εἰς τὸ δικαστήριον. Idem.

Τὰς οἰκείας] Pro τὰς malim πάνυ. Idem. Malim ad Reiskii mentem πάνυ. Auger.

Ταῖς τούτων διαβολαῖς ἐπαρθέντες] Quod supra dixit, ὑπὸ τῶν διαβολῶν πεισθέντας. Recte vero ἐπαρθέντες: ut mox, ἐπαρθέντα ἐλπίδι: ἀρθεὶς ταῖς ἐλπίσι. Herodian. III. 40. Markland.

δικαίως βουλευσαμένους ἀκύρους καταστήσητε. οἵδε μὲν
γὰρ ἅπαντα καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς
ἔπραξαν, [1] καὶ ἠδικηκότες [2] μὲν οὐδὲν φαίνονται, λόγον δὲ
πλεῖστον τοῦ δικαίου ποιησάμενοι. τούτων μὲν οὖν ἀδικούν-
των μετρίως ἂν ἠγανάκτουν, ἡγούμενος τετάχθαι τοὺς
116. μὲν ἐχθροὺς κακῶς ποιεῖν, τοὺς δὲ φίλους εὖ· παρ' ὑμῶν δὲ
τοῦ δικαίου στερηθεὶς πολὺ ἂν μᾶλλον λυπηθείην. δι'
ἔχθραν μὲν γὰρ οὐ δόξω κακῶς πεπονθέναι, διὰ κακίαν
[3] δὲ τῆς πόλεως. λόγῳ μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ἀγω-
νίζομαι, ἔργῳ δὲ περὶ πολιτείας. τυχὼν μὲν γὰρ τῶν 337
δικαίων [4] — [5] πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ — μείναιμι
ἂν [6] ἐν τῇ πόλει· [7] πραχθεὶς δὲ ὑπὸ τῶνδε, εἰ ἀδίκως ἁλοίην,
ἀποδραίην ἄν. τίνι γὰρ ἐπαρθέντα ἐλπίδι δεῖ με συμπο- 338
λιτεύεσθαι, ἢ τί με χρὴ διανοηθέντα, εἰδότα μὲν τῶν ἀντι-

[1] καὶ om. T. R. A. [2] μὲν γὰρ οὐδὲν T. R. A. [3] δὲ ἐκπεσεῖν τῆς A. [4] parentheseos signa om. T. [5] πιστεύων T. [6] ἐν om. T. [7] πραθεὶς R. παραχθεὶς A.

Βουλευσαμένους] Quæstores designat, qui Polyænum mulcta absolverant; ad quos etiam proximum οἵδε redit. Reisk. Auger.

Τούτων] Redit ad Ctesiclem ejusque collegas, qui Polyæno mulctam dictaverant. Reisk. Auger.

Τετάχθαι] Malim φύσει τετάχθαι, *a natura rerum ita esse constitutum, hanc esse legem a natura imperatam*, οὕτω πεφυκέναι. Reisk.

Ποιεῖν] Subaudi τινὰ, aut ἕκαστον ἡμῶν. Idem.

Διὰ κακίαν τῆς πόλεως] Latinam quidem interpretationem meam ad hanc vulgatam accommodavi, unde sententia exsistit tolerabilis illa quidem, dubium tamen penes me nullum est, Lysiam dedisse: διὰ κακίαν δὲ [subaudi τὴν ἐμὴν] στερηθῆναι [vel ἐκπεσεῖν] τῆς πόλεως. *sed propter improbitatem meam urbe ejectus, exsilio mulctatus fuisse.* Reisk. Sc. τὴν ἐμήν. Auger.

Περὶ τῆς ἀντιγραφῆς] MS. in Marg. Steph. ἀπογραφῆς: quod verum est. sic initio fere Orat. πρῶτον μὲν οὖν περὶ τῆς ἀπογραφῆς ὑμᾶς διδάξω. Mox, pro πιστεύων δὲ, scribe τε: et pone ὑποστιγμὴν, non τελείαν, post ἐν τῇ πόλει, ut recte legit Stephanus. cum antea deesset Præpositio. Markland.

Πιστεύων] Ultimam literam censeo detrahendam esse, et verba ista πιστεύω δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ, *confido autem vestræ benevolentiæ atque æquitati*, pro parenthetis habeo. Post hæc scripta reperio πιστεύω in Vindobon. et sic nullus dubitavi id sumere, atque locum pro sententia mea distinguere. Reisk.

Ἂν τῇ πόλει] Π. ἂν ἐν τῇ πόλει, H. Stephan. Cont.

Πραχθεὶς] πραθεὶς Ald. Sed utrumque nihili est. Fortasse hoc modo: πρὸς ἐχθροὺς δὲ, ὑπὸ τῶνδε εἰ ἀδίκως ἁλοίην, ἀποδραίην ἄν. Taylor. Mallem, παραχθεὶς, *adductus, productus*, sc. in judicium. ut supra: παραγαγόντες δὲ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν ἠδικηκότα με. Orat. XIII. παράγειν αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον. Mox, pro διανοηθέντα mallem διανοηθῆναι. Markland. A Stephano excogitatum et obtrusum πραχθεὶς, aut potius ab ejus operis, rursus expuli, et genuinam lectionem πραθεὶς ex Aldina revocavi. Venditus autem, aut adductus ad eam necessitatem, ut mihi sub corona veneundum sit, id quod certissime fiet, si hoc judicio damner, quanquam si damner, præter fas et jus damner; affugiam ex urbe. Idem est ac si dixisset: εἰ δ' ὑφ' ὑμῖν ἁλοίην (καίτοι ἀδίκως, εἰ οὕτω συμβαίη) δέον ἐμὲ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τούτων πραθῆναι, τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν, ἀποδραίην ἄν. Reisk.

Με χρὴ διανοηθέντα] Aut in με χρὴ latet μέτριον, aut illis servatis addendum est μεῖναι, aut ἐπιτηδεύειν. *quid æquum et tolerabile sperantem me oportet in urbe manere?*

δίκων τὴν προθυμίαν, ἀποροῦντα δ' ὅθεν χρὴ τῶν δικαίων τινὸς τυχεῖν; περὶ πλείστου οὖν ποιησάμενοι τὸ δίκαιον, καὶ ἐνθυμηθέντες ὅτι καὶ ὑπὲρ τῶν περιφανῶν ἀδικημάτων συγγνώμην ποιεῖσθε, τοὺς μηδὲν ἀδικήσαντας διὰ τὰς ἔχθρας μὴ περιίδητε ἀδίκως τοῖς μεγίστοις [1] ἀτυχήμασι περιπεσόντας.

[1] ἀδικήμασι T.

REISK. Ad διανοηθέντα, sub. συμπολιτεύεσθαι, quod præcepit. AUGER.

Προθυμίαν] Animum odio mei ardentem, studiumque atque contentionem modis omnibus mihi nocendi. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ

ΠΡΩΤΟΣ.†

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Is, pro quo Oratio hæc scripta est, exprobratum sibi dicit a Theomnesto, patrem se occidisse. Theomnestus dictum non negat, sed negat id ad Κακηγορίας legem pertinere, quæ prohibebat ἀνδροφόνον aliquem appellare, quo probro non affecisset eum qui querebatur. Quam exceptionem confutat is qui agit, ex eo quod etsi verba quibus læsus fuerat, non essent in lege nominatim expressa, in ea tamen continebantur, quatenus vetabat lex ἀνδροφόνον quenquam appellare contumeliæ causa. Qui autem aliquem dicit patrem suum occidisse, eum ἀνδροφόνον dicit, et plus quam ἀνδροφόνον.

Desid. Herald. Animadvers. in Salmas. Observat. ad Jus Attic. et Rom. II. 13.

Pag. I. Steph. 16. 15 α'. ΜΑΡΤΥΡΩΝ μὲν οὐκ ἀπορίαν μοι ἔσεσθαι δοκῶ, ὦ ἄνδρες δικασταί· πολλοὺς γὰρ ὑμῶν ὁρῶ δικάζοντας τῶν τότε Pag. ed. Reisk. 339 342

* ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ] Cum historiolas, hujuscemodi maxime, curta deceat brevitas, nolui, quæ præter Heraldiana observari volebam, *argumento* attexi, verum hic *post principia* latitantia minus occupatos solummodo morari. Ablata erat civibus Atticis non una sola lege conviciandi licentia. Nam 1. QUI ALIQUID IN ALIQUEM CONTUMELIÆ CAUSA DIXERIT, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ, ὥς ἐστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα, ut dicit noster in hac oratione, lege tenebatur. Οὐκ οἶσθα, ὅτι κακηγορίας δίδωσιν ὁ νόμος γράψασθαι τοῦτον, ὃς ἂν βλασφημῇ τινὰ, οὐκ ἔχων ἀποδεῖξαι περὶ ὧν λέγει σαφὲς οὐδέν; Dio Chrysostom. Orat. 15. Et Solo quidem hanc maledicendi libertatem a locis solummodo sacris, et publicis consessibus removit, *drachmarum*que *quinque* ζημίαν constituit, quarum tres solvendæ erant ei, cui injuria facta esse dicebatur, τῷ ἰδιώτῃ: duæ ærario publico: Plato vero in suæ νομοθεσίας l. 11. non solum a templis et in jure dicundo, sed ubique arceri voluit, pœnamque arbitrio magistratus reliquit. Quem secuti sunt Romani. Papian. l. Responsor. tit. 5. "Si quis — in convicia atrocia forte proruperit, solutio vel vindicta pro facti ipsius qualitate in judicis arbitrio et æstimatione consistat." At erant 2. quædam gravioris notæ, δεινότεραι quædam contumeliæ, in quas vehementius insurgebat lex antiqua et ab omni ore excussit, non nisi *quingentis drachmis* redimendas. Hujusmodi jurisprudentia Attica nominavit ἀπόῤῥητα, Κακηγορίας sc. lege designatas et nominatim interdictas. Isocrates c. Lochit. Νόμος κελεύει τοὺς λέγοντάς τι τῶν ἀποῤῥήτων πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν. Utpote si quis ἀνδροφόνον quempiam appellaverit. Noster: Ἐρεῖ πρὸς ὑμᾶς — ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ' ἀπαγορεύειν, ἀλλ' ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷν λέγειν. Inscitissime, ut id obiter notem, Meurs. Them. Attic. I. 15. hac constitutione homicidis *linguæ* usuram ademptam esse voluit, οὐκ ἐᾷν ἀνδροφόνον λέγειν. O Themidem Atticam! Cuiquamne tantum de te licuisse! Et recte inter ἀπόῤῥητα homicidæ appellatio refertur, cum ad eam sermonis atrocitatem nunquam devenit *jurisprudentia ipsa*, nisi in iis solis, qui ἑαλωκότες et δεδογμένοι ἀνδροφόνοι erant. Demosth. adv. Aristocrat. Τοὺς δ' ἀνδροφόνους ἐξεῖναι ἀποκτείνειν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἀπάγειν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει· λυμαίνεσθαι δὲ μὴ, μηδὲ ἀποινᾶν, ἢ διπλοῦν ὀφείλειν. ὅσον ἂν καταβλάψῃ κ. τ. λ. Ἠκούσατε μὲν τοῦ νόμου· σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὡς καλῶς καὶ σφόδρα εὐσεβῶς

παρόντων ὅτε Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα
343 ἀποβεβληκότα, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ

ἔθηκεν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον. Τοὺς ἀνδροφόνους φησί. πρῶτον μὲν δὴ τοῦτον ἀνδροφόνον λέγει, τὸν ἑαλωκότα ἤδη τῇ ψήφῳ. Οὐ γάρ ἐστ' οὐδεὶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ πρὶν ἂν ἐξελεγχθεὶς ἁλῷ. Ποῦ τοῦτο δηλοῖ; ἔν τε τῷ προτέρῳ νόμῳ, καὶ ἐν τούτῳ. Ἐν μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράψας, ἐάν τις ἀποκτείνῃ τὴν βουλὴν δικάζειν εἶπεν, ἐν δὲ τούτῳ τὸν ἀνδροφόνον προσειπὼν ἃ χρὴ πάσχειν εἴρηκεν. οὐ μὲν γὰρ ἦν ἡ αἰτία τὸ πρᾶγμα, τὴν κρίσιν εἴρηκεν· οὐ δ' ὁ ἁλοὺς ἔνοχος τῷ προσρήματι τούτῳ καθέστηκε, τὴν τιμωρίαν ἔγραψε. Grave idcirco et τῶν ἀποῤῥήτων, aliquem *homicidam* appellare. Lege erat speciatim interdictum, et a tali verborum contumelia maxime cavit Euphemismus Atticus. Sed, quod me non mediocriter percellit, video hic in causa convicii actorem a conviciis non abstinere, tametsi ea a *foro* et *Magistratuum conventibus* præcipue, ut vidimus, exsulabant lege diserta. Ἐγὼ δ' εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ [πατέρα] με ἀπεκτονέναι ᾐτιᾶτο, συγγνώμην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων· φαῦλον γὰρ αὐτὸν καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγούμην. Et, quod felicioribus ingeniis relinquo concoquendum, ejusmodi erat istud convicium, quale nuper descripsimus, τῶν ἀποῤῥήτων scilicet, inter ea, quæ disertis verbis et nominatim vetebantur. Τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μὴ τοὺς τῶν ἄλλων πατέρας κακῶς λέγειν τεθνεῶτας. Demosth. adv. Bœotum 2. Quam constitutionem cum quibusdam aliis uti omisit Petitus, gratiorem paulo operam sumere videbor, quam sumo quotidie, in Legibus Atticis recensendis: quarum συλλογὴν, suppetant modo vires et hoc otium Academicum, in lucem meditor proferre. TAYLOR.

† ΠΡΩΤΟΣ] Male dicitur *prior*, cui non succedit altera, et quam etiam pro unica habent quotquot laudant Antiquiores. Κατὰ Θεομνήστου Cod. Vatic. Harpocr. in Ἀπίλλειν et Ἀπόῤῥητα, ceterique. Proinde palam omnibus prædico, a secunda quæ a tergo mox sequitur, caverent. Irrepsit nimirum in ora hominum et *dias oras* cura nostri nondum subacta, quam in sedem δευτερολογίας, cum tamen a priori neque locorum tractatione, neque vocabulis ipsis discedat, inepte compegerint Librarii, exinde in multorum fallaciam quotidie depromendam. Evenit enim nostro, sicut et plurimis evenisse quoque credo, ut quam ibi contentionis imaginem rudiori tractu adumbravit, hic disertiori lumine orationis exprimeret, et, ut de se ait Tertullianus, "properatum opus pleniore scriptione rescinderet." Vel fortasse, quod magis demum sentio, acta erat illa coram *Arbitris*, qui, ut infra discimus, de hac causa prius cognoscebant, hæc coram *Judicibus* post annum elapsum. Quod et aliunde confirmari posse credo. IDEM.

Λυσίθεος] Infra Dionysius dicitur. Nonnulla fortasse ibi sum admoniturus. IDEM. Lysithei pariter atque Dionysii nomina recte habent. Lysitheus erat actor ejus causæ, qua Theomnestus abjecti scuti reus agebatur. Dionysius autem Lysitheo ea in causa operam dabat dicendo adversus Theomnestum testimonio, quanquam ex insequentibus intelligimus Theomnestum causam vicisse, et Dionysium falsi dicti testimonii nomine notatum infamia fuisse. REISK.

Δημηγορεῖν] Ἀπαγορεύειν. SCHOTT. *Non licuisse ire inficias.* Somnia mera! Quid enim, monstrum! ad hunc locum confert, sive Lysitheus in eo judicio adversarium nactus sit difficilem, sive confitentem? Lis erat ea δοκιμασίας. Negabat scilicet ullum Theomnesti vel *voce* vel *consilio* opus esse reipublicæ, qui eam armis tegere per ignaviam non sustinuit. Nam in orat. c. Timarch. ἀπέδειξε νομοθέτης, οὓς χρὴ δημηγορεῖν, καὶ οὓς οὐ δεῖ λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. Τίσι δεύτερον ἀπεῖπε, inquit Orator, μὴ λέγειν· εἰς τὰς στρατείας, φησὶ, μὴ ἐστρατευμένος — ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκώς. Rescribe itaque: Λυσίθεος Θεόμνηστον εἰσήγγελλε τὰ ὅπλα ἀποβεβληκότα οὐκ ἀξιῶν αὐτὸν δημηγορεῖν, id est, ἀξιῶν αὐτὸν μὴ δημηγορεῖν, solita phrasi. Ita noster c. Alcibiad. Ἀντιβολήσουσιν οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι. Et rursus pro Aristoph. bon. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. Et c. Agorat. Ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ ἔφασαν προσήσεσθαι. Id. de S. Oliv. excis. Ταῦτα μὲν ἐνθάδε οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ λέγειν. Plutarch. in Alcibiad. Ἐρωτώμενοι δὲ, ἐφ' οἷς ἀφιγμένοι τυγχάνουσιν, οὐκ ἔφασαν ἥκειν αὐτοκράτορες. Vid. eund. de fort. Alexand. orat. 1. p. 331. B., Aristid. c. Plat. pro quat. vir. statim in fronte, Xenoph. p. 454. B., Plat. de Rep. t. 1. p. 34. Edit. Massie. Ita Latini fere. Plaut. Mostell. I. 3. 37.

"Stulta es plane, quæ
Illum tibi æternum putes fore amicum
et benevolentem.
Moneo ego te, te deseret ille ætate et
satietate.
Ph. Non spero." TAYLOR.

τῷ ἀγῶνι τὸν πατέρα μ' ἔφασκεν ἀπεκτονέναι τὸν ἐμαυτοῦ. 344
ἐγὼ δ', εἰ μὲν τὸν ἑαυτοῦ με ἀπεκτονέναι ᾐτιᾶτο, συγγνώ-
μην ἂν εἶχον αὐτῷ τῶν εἰρημένων — φαῦλον γὰρ αὐτὸν καὶ
οὐδενὸς ἄξιον ἡγούμην —, οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀποῤῥήτων
ἤκουσα, οὐκ ἂν ἐπεξῆλθον αὐτῷ — [1] ἀνελεύθερον γὰρ καὶ
λίαν φιλόδικον εἶναι νομίζω κακηγορίας δικάζεσθαι —·
νυνὶ δὲ αἰσχρόν μοι εἶναι δοκεῖ περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολ-
λοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρή-
σασθαι τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. καὶ παρ' ὑμῶν εἰδέναι βούλο-
μαι πότερον δώσει δίκην, ἢ τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων ἐξαίρετόν
ἐστι καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ τι ἂν βού-
ληται.

ϛ'. Ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἔτη [2] εἰσὶ τριάκοντα 345
τρία, ἐξ ὅτου [3] δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοστὸν τουτί. 346

[1] ἀνελευθέρου γ. κ. λ. φιλοδίκου A. [2] εἰσὶ τρία καὶ τριάκοντα, ἐξ A. [3] δ' om. T.

Οὐκ ἐξὸν αὐτῷ δημηγορεῖν· ἐν ἐκείνῳ γὰρ etc.] Explicanda sunt hæc ex Antiphonte Orat. de Saltat. p. 145. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων. et ita Pollux VIII. 7. segm. 66. Unde mirum, quid in animo habuerit Schottus, cum pro δημηγορεῖν conjecerit ἀπαγορεύειν. Sæpe hanc Orationem citat Harpocration: plerumque tamen cum ista cautione, εἰ γνήσιος. MARKLAND.

Ἔφασκεν] Theomnestus puta. REISK.

Αὐτὸν] Patrem Theomnesti puta. IDEM.

Εἴ τι ἄλλο] Εἴ τῳ ἄλλῳ. Ald. Hæret Scal. Nam ex ea lectione refinxit: οὐδὲ τῷ ἄλλῳ εἰ τῶν etc. TAYLOR. εἴ τι ἄλλο. CONT.

Τῶν ἀποῤῥήτων] Τὰ ἀπόῤῥητα explicat Harpocratio τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις, *legibus interdicta*, np. convicia. Quæ porro, inquit ille, alter alteri objicere per leges vetaretur, Lysias declaravit oratione adversus Theomnestum. At, ut ex ipsa oratione patet, non omnia quidem, sed nonnulla tantummodo. AUGER.

Ἀνελεύθερον γὰρ καὶ λίαν φιλόδικον etc.] Lego, ἀνελευθέρου et φιλοδίκου, Casu secundo. MARKLAND.

Τριάκοντα τρία, ἐξ ὅτου] Nescio, quo fato evenerit, ut quæ ab Auctore exiit oratio intempestivius, δευτέραν tamen ejus φροντίδα vincat hodie castitate! Id quod mox per plura evincam. Vel hic quam bellule procedat calculus! Nescio sane, quibus digitis hic homo annos computet. Rectius posterior: Ἔτη γάρ ἐστι μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκεν. Vidit hæc Schott. Palmer. et Bentleius denique in dissertationibus de ætate Phalaridis. Attamen si supponamus annum integrum elapsum fuisse inter illam scriptam atque hanc habitam, meliore via medicatus est Scal. ἔτη εἰσὶ τριάκοντα τρία. Et cetera concordabunt. TAYLOR. Non convenit cum Seipso: in Oratione enim secunda (quemadmodum vulgo inscribitur) *triginta duos* annos sibi attribuit, et mox, quod in hac τρισκαιδεκέτης, in ista δωδεκαέτης dicitur: unde Schottus hunc locum ita refingit: ἔτη εἰσὶ δύο καὶ τριάκοντα: et pro τρισκαιδεκέτης, ex ista δωδεκαέτης hic emendatum vult. Sed cum istam Orationem omnino spuriam esse putem, nec ipsius Lysiæ, sed Abbreviatoris cujusdam; huic priori potius standum esse judico, et legendum hoc loco: ἔτη εἰσὶ τρία, καὶ τριάκοντα, vel τριάκοντα τρία· ἐξ ὅτου δ' ὑμεῖς κατεληλύθατε, εἰκοστὸν τουτί. quemadmodum ibi legitur: ἐξ οὗ δ' ὑμεῖς κατήλθετε, εἰκοστὸν τουτί. Et sane ex isto Epitomatore hoc capimus commodi, quod, licet nonnullis in locis Lysiæ verba interpolaverit, et ad usitatiores loquendi formas pro libitu, vel ævo suo, reduxerit (quemadmodum hic, pro Lysiæ ἐξ ὅτου, Ille substituit vulgarius istud ἐξ οὗ), Sensum tamen retinet, et ad veram Lysiæ scripturam sæpe nos manu ducit. Optandum foret, ut Demosthenicarum aliquot Compendia hujusmodi haberemus. MARKLAND. ἔτη ἐστὶ δύο καὶ τριάκοντα. CONT.

φαίνομαι οὖν τρισκαιδεκέτης ὢν ὅτε ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκε. ταύτην δὲ ἔχων τὴν ἡλικίαν, [1] οὔτ᾽ εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία ἠπιστάμην, οὔτε ἂν ἐκείνῳ ἀδικουμένῳ ἠδυνάμην βοηθῆσαι. καὶ μὲν δὴ οὐκ ὀρθῶς τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς
347 Πανταλέων ἅπαντα παρέλαβε, καὶ ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς τῶν πατρῴων ἀπεστέρησεν, ὥστε πολλῶν ἕνεκα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, προσῆκέ μοι αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν. ἀνάγκη μὲν οὖν περὶ αὐτῶν μνησθῆναι, οὐδὲν δὲ δεῖ πολλῶν λόγων. σχεδὸν ἐπίστασθε ἅπαντες ὅτι ἀληθῆ λέγω. ὅμως δὲ μάρτυρας αὐτῶν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γʹ. Ἴσως τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τούτων μὲν οὐδὲν ἀπολογήσεται· ἐρεῖ δὲ πρὸς ὑμᾶς ἅπερ ἐτόλμα λέγειν καὶ πρὸς τὸν διαιτητὴν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐὰν
348 [2] τις εἴπῃ τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ᾽ ἀπαγορεύειν, ἀλλ᾽ ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷν λέγειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι

[1] ὅτ᾽ εἰ ἔστιν T. οὔτ᾽ ὅ,τι ἔστιν A.

[2] τις τινὰ εἴπῃ A.

Ὅτ᾽ εἰ ἔστιν] Οὔτ᾽ εἰ ἔστιν Codd. Steph. et Coisl. Scal. quoque. Rectius tamen Steph. οὔτε ὅ,τι ἐστὶν ὀλιγαρχία, ὡς ἐν τῇ τοῦ δευτέρου λόγου ἀρχῇ. Taylor. Sed MS. habet, οὔτ᾽ εἰ ἔστιν ὀλιγαρχία, recte. Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 835. ἀλλ᾽ εἰ μὲν καλοῦσί με τοῦτο τὸ ὄνομα, οὐκ οἶδα. Sic Lucas Actor. XIX. 2. Ἀλλ᾽ οὐδὲ εἰ Πνεῦμα Ἅγιόν ἐστιν, ἠκούσαμεν. Mutavit, opinor, Abbreviator in magis notum loquendi genus. Sic in citato Lucæ loco pro ἔστιν Codex Vetustissimus Academiæ Cantabrigiensi a Beza donatus habet λαμβάνουσί τινες: quod est Interpolatoris, vel non intelligentis phrasin, vel metuentis, ne ex hoc responso viderentur Discipuli Ephesii dixisse, Se nescivisse *Exsistentiam* Spiritus Sancti. Mox lego, ἐπεβούλευσα ἂν αὐτῷ, *insidiatus fuissem illi*. vulgo deest ἄν. Markland. οὔτ᾽ εἰ ἔστιν. Cont.

Οὐκ ὀρθῶς] Videtur ἂν interponendum. *vitæ patris si fuissem insidiatus, quo bonis potirer, non recte, non sapienter fecissem.* Reisk.

Πανταλέων] Si ingenio fuissem vel mediocriter φιλοδίκῳ, ingentem utique dicam isti Pantaleonti scripsissem. *Nomen* fratris minime erat necessarium, et originem debere arbitror orationi ἀντιγράφῳ, ubi legitur: ὁ γὰρ πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς. Ea tamen verba cum hic efferuntur per ἅπαντα παρέλαβε, proclive erat in nomen proprium Πανταλέων commigrare. Taylor. Non intelligo hanc Ratiocinationem, nisi pro παρέλαβε legatur προέλαβε, *præceperat*, scil. ante patris mortem: quod factum non probabile est, et reclamare videntur, quæ sequuntur. Ut nunc sunt, pessime argumentatur. Dilucidius hæc effert Abbreviator, omissis ὀρθῶς et ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς (ita enim legendum, non ὑμᾶς), quæ ultima difficultatem injiciunt sententiæ. Cæterum contra Pantaleonta quendam scripsit Orationem Noster, cujus meminit Pollux IV. 3. segm. 23. An hicce fuerit, ignoro. Mox, pro περὶ αὐτῶν forte leg. περὶ τούτων, ut paulo post. Markland.

Ἀνάγκη μὲν οὖν] Post οὖν videtur ἦν deesse. Reisk.

Σχεδὸν ἐπίστασθε] Videtur γὰρ interponendum. Idem.

Ἐάν τις] Interpono τινα. *si quis ab aliquo dicat patrem ejus esse interfectum.* Nam e vulgata hæc exsistat sententia, alienissima quidem illa: *si quis aiat a se patrem suum esse interfectum.* Idem.

ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι ἀλλὰ τῆς τούτων διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι, ὅσοι ἀνδροφόνοι εἰσὶ, καὶ ἀπεκτόνασι τινάς. πολὺ γὰρ ἔργον ἦν τῷ νομοθέτῃ ἅπαντα τὰ ὀνόματα γράφειν, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει· ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν περὶ πάντων [1] ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δήπου, ὦ Θεόμνηστε, εἰ μὲν [2] τίς σ' εἴποι πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν, ἠξίους ἂν αὐτὸν ὄφλειν σοι 349
δίκην· εἰ δέ τις εἴποι ὡς τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φύσαντα ἔτυπτες, ᾤου ἂν αὐτὸν ἀζήμιον δεῖν εἶναι ὡς οὐδὲν τῶν ἀπορ-
17. ῥήτων εἰρηκότα. ἡδέως γὰρ ἄν σου πυθοίμην — περὶ τοῦτο γὰρ δεινὸς εἶ καὶ μεμελέτηκας καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν —, εἴ τίς σε εἴποι ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα, ἐν δὲ τῷ νόμῳ εἴρητο, ἐάν τις φάσκῃ ἀποβεβληκέναι, ὑπόδικον εἶναι, οὐκ ἂν ἐδικάζου αὐτῷ, ἀλλ' ἐξήρκει ἄν [3] σοι ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι οὐδέν σοι [4] μέλει; οὐδὲ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι ῥῖψαι καὶ ἀποβε- 350
βληκέναι· ἀλλ' οὐδ' ἂν τῶν ἕνδεκα γενόμενος ἀποδέξαιο, εἴ τις ἀπάγοι τινὰ φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι, ἀλλ' [5] ἀφείης ἂν τὸν αὐτὸν τρόπον,

[1] ἐδήλου T. R. [2] τις εἴποι T. τίς σ' εἴπῃ R. τίς σε εἴπῃ A.
[3] σοι, ὅτι σ' εἶπεν ἐῤῥιφέναι A. [4] σοι μέλλει in ed. 4. μοι μέλει in 8. T. σοι μέλειν A.
[5] ἀφίεις T.R. ἀφιείης A.

Τῆς τούτων διανοίας] Abbreviator, τῆς τῶν ἔργων διανοίας. Lysias infra: εἴπερ μάχῃ τοῖς ὀνόμασι, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν προσέχοις. Sed rectius τούτων. Markland. Post διανοίας videtur ἔχεσθαι deesse. Reisk.

Καὶ πάντας εἰδέναι κ. τ. λ.] Plenius hæc et expressius in proxima oratione, ubi bis ἀπεκτόνασι, quod has sordes Hellenismi (ἀπεκτείνασι puta, quod est in vulg.) mirum quantum superet. ἀπεκτόνασι quoque Coisl. Taylor. ἀπεκτόνασι. Cont. Hic legi velim, ut in altera oratione: ὅτι ὅσοι ἀπεκτόνασί τινας, καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσί· καὶ ὅσοι ἀνδροφόνοι τινὸς, καὶ ἀπεκτόνασι τουτονί. Auger.

Ἐδήλου] Ἐδήλωσεν Cod. Steph. quam quoque scripturam clare exhibet oratio sequens, quæ ubique fere est correctior. Taylor.

Εἰ μέν τις εἴποι] Lege: τίς σε εἴποι. Sic in secunda: ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν καλῇ σε: ita legendum, non καλέσῃ. Pro ἐδήλου paulo ante MS. habet ἐδήλωσεν: et ita Abbreviator. Markland.

Φύσαντα] Φυτεύσαντα habet oratio altera. Taylor.

Τοῦτο] F. περὶ τούτου γὰρ δεινὸς εἶ — λέγειν. Idem. A codice Veneto Bessarionis abest δεινός. quod ut non laudo, ita aio ferri posse. περί τι εἶναι est bene Græcum. *circa aliquid versari, ei deditus esse.* Verum vulgata h. l. bene habet. Reisk.

Φάσκῃ ἀποβεβληκέναι] Contius addit τὴν ἀσπίδα.

Ἐξήρκει —] Videtur hic locus sic ferme sarciendus: ἐξήρκει ἄν σοι, ὅτι σε εἶπεν ἐῤῥιφέναι τὴν ἀσπίδα, λέγοντι, οὐδέν σοι μέλειν. in infinitivo. *acquiesceres in hoc* (neque ad judicii certamen rem deferres), *causans, tua nihil referre, neque te animo angi, propterea quod adversarius dixisset, te scutum* ἐῤῥιφέναι, *non autem* ἀποβεβληκέναι. Reisk.

Μέλλει] Recte olim confixere sceleratum istud μέλλει Scal. et Steph. quorum ille nobis μέλει, hic μέλειν propinavit. Verum mehercule dum Auctoris sensa liquide perspicere videor, oratio tamen ipsa nescio quid Insubrici et præfracti retinere videtur. Taylor. Mallem, οὐδέν μοι μέλει. et mox, pro ὀνομάζεται scribe ὠνομάζετο: quo tendit Secunda, εἰ μὴ λωποδύτην ὠνόμαζεν. Markland. λέγοντι ὅτι οὐδέν σοι μέλει. Cont.

Ἀφίεις] F. ἀφίῃς. Verbum certe. Taylor. Postremum quid sibi velit, haud intelligo, ut alia Taylori quamplurima. Optativum equidem hic malim ἀφιείης, ob

ὅτι οὐ λωποδύτης ὀνομάζεται. οὐδ' [1] εἴ τις παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθείη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι· εἴπερ [2] μαχῇ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἔργοις τὸν νοῦν [3] προσέξεις, ὧν ἕνεκα τὰ ὀνόματα πάντες τίθενται.

δ'. Ἔτι τοίνυν σκέψασθε, ὦ ἄνδρες δικασταί· οὑτοσὶ γάρ μοι δοκεῖ ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ μαλακίας οὐδ' εἰς Ἄρειον πάγον ἀναβεβηκέναι. πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ἐν ἐκείνῳ
351 τῷ χωρίῳ, ὅταν τὰς τοῦ φόνου δίκας δικάζωνται, οὐ διὰ
τούτου τοῦ ὀνόματος τὰς διωμοσίας ποιοῦνται, ἀλλὰ δι'
352 οὗπερ ἐγὼ [4] κακῶς ἀκήκοα. ὁ μὲν γὰρ διώκων ὡς ἔκτεινε διό-
μνυται, ὁ δὲ φεύγων ὡς οὐκ ἔκτεινεν. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη

[1] εἰ τὴν παῖδα T. εἴ τις τὴν παῖδα A. [2] μάχῃ T. R. A.
[3] προσέχεις T. R. A. [4] καλῶς T.

præmissum ἀποδέξαιο, et insequens φάσκοις. REISK.

Ὅτι οὐ λωποδύτης] Nescio qua mente Contius ejiciat οὐ. AUGER.

Τὴν] F. τόν. Τινὰ tamen legit Herald. in Salmas. IV. 7. TAYLOR. Hujus loci hic est sensus: οὐκ ἂν φάσκοις ἀνδραποδιστὴν, quia scilicet in servitutem adduxit non *virum*, ἄνδρα, sed *puellam*, τὴν παῖδα. AUGER.

Ἀνδραποδιστὴν] Plagiarius qualis erat ille Appius Claudius apud Livium. SALMAS.

Ἔτι τοίνυν σκέψασθε] *Id insuper considerate, judices:* hic orator orationem convertit a Theomnesto ad judices, quia nempe, quum Theomnestus propter animi ignaviam in Areopagum non adscenderit, ignorare debet quæ illic agantur. AUGER.

Οὑτοσὶ γὰρ] Ratiocinium cohæret sic: Vos omnes nostis (de hoc enim Theomnesto nil dicam, qui mihi videtur id ignorare; neque mirum id cuiquam videri debet; nam præ mollitie et ignavia nunquam ille mihi videtur in Areopagum adscendisse). vos igitur omnes nostis. REISK.

Διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος] Vult dicere, formula jurisjurandi utrinque a litigantibus coram Areopagitis dicendi non hæc est: οὗτός ἐστιν ἀνδροφόνος τοῦ δεῖνα, neque ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἀνδροφόνος τοῦ δεῖνα. sed istæc: οὗτος ἀπέκτεινε τὸν δεῖνα. et ἐγὼ οὐκ ἀπέκτεινα τὸν δεῖνα. IDEM.

Ἀλλὰ δι' οὗπερ κ. τ. λ.] Locum mendosum esse ausim pronunciare. Lego: ἀλλὰ δι' οὗπερ ἔργον κακῶς ἀκήκοε. SALMAS. Fallitur vir doctissimus. Lego enim certissima emendatione: ἀλλὰ δι' οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα. Ita Calumnia solet describi apud Græcos. Sensus est: *In actionibus Areopagiticis juramentum utrinque concipitur non in verbis legis, non διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος, de quo nunc agitur,* scil. ἀνδροφόνος, *sed iis ipsis*, quibus me lædi conqueror. Διώκων enim διόμνυται, ὡς ἔκτεινε, ὁ δὲ φεύγων, ὡς οὐκ ἔκτεινε. Noster c. Familiar. Εἰπάτω τίς ὑμῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς ἀκήκοεν; proxime: Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, κ. τ. λ. Hac spectant, quæ sequuntur: Οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι, — πότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; TAYLOR. Lege κακῶς ἀκήκοα, *male audivi*, i. e. vituperatus sum. Dicit: In Areopago, quando de Homicidio quæstio fit, Formula jurisjurandi concipitur per hoc ipsum verbum (κτείνειν) quo contra me usus est Theomnestus, *quando mihi cædem patris mei exprobravit,* δι' οὗπερ ἐγὼ κακῶς ἀκήκοα: Actor enim jurat, ὡς ἔκτεινεν hunc vel illum Reus: Reus vero contra jurat, ὡς οὐκ ἔκτεινεν. Notissima phrasis κακῶς ἀκούειν, et infra hac Orat. occurrit, et centies alibi. MARKLAND. κακῶς. CONT.

Ἔκτεινε] Ad primum ἔκτεινε subauditur ὁ φεύγων, *reus*; ad secundum αὐτός. REISK.

Οὐκοῦν ἄτοπον κ. τ. λ.] Locus mire corruptus Schotto: qui ut aliquid contulisse videatur ad emendandum, istud τὸν φεύγοντα in exitu orationis delet. Ego non delendum judico, sed loco moveri arbitror. Locus est laceratus et absorbetur non nihil. Οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δείξαντα κτεῖναι * * * φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι· τὸν φεύγοντα * * * ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο. TAYLOR. Sed has voces [sc. τὸν φεύγοντα], licet alio loco positas, postulat Argumentatio, quæ ad certissimam, ut mihi videtur, hujus loci restitutionem

τὸν [1]δείξαντα κτεῖναι, φάσκοντα ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ
διώκων, ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο. τί γὰρ ταῦτα,
ὧν οὗτος ἐρεῖ, διαφέρει; καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας
ἐδικάσω [2]εἰπόντι σε ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα. καίτοι περὶ μὲν 354
τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν [3]τῷ νόμῳ εἴρηται· ἐὰν δέ τις εἴπῃ ἀποβε-
βληκέναι τὴν ἀσπίδα, πεντακοσίας δραχμὰς ὀφείλειν κε-
λεύει. οὐκοῦν δεινὸν, [4]εἰ, [5]ὅταν μὲν [6]δεήσῃ κακῶς ἀκούσαντα
τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ
νῦν, [7]λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς 355

[1] δόξαντα κτεῖναι ἀποφεύγειν, φάσκοντα R. A. [2] εἶπε τις σὲ T. [3] ἐν τῷ A.
[4] εἰ om. R. A. [5] ἐὰν R. [6] δεήσῃ σε κακῶς T. δέῃ σε κακῶς R. A.
[7] ἐκλαμβάνειν R. λαμβάνειν A.

ducit. ea est hæc: οὔκουν ἄτοπον ἂν εἴη, τὸν φεύγοντα, τὸν δειχθέντα κτεῖναι, φάσκειν οὐκ ἀνδροφόνον εἶναι, ὅτι ὁ διώκων ὡς ἔκτεινε διωμόσατο; *nonne igitur absurdum foret, si Reus, qui demonstratus fuit occidisse, diceret se non esse* ἀνδροφόνον (*homicidam*), *quia Actor jurabat illum esse* ἀνδροκτόνον? *quod enim est inter hæc discrimen* etc. Possis retinere οὐκοῦν, *igitur*, sine Interrogatione: sed istud vividius est. De cæteris, vix dubitari posse puto. Markland. Ego locum hunc saltim ad tolerabilem et convenientem sententiam sic reformavi, ut pro vulgari δείξαντα, sufficerem δόξαντα, et ἀποφεύγειν adderem, utrumque de meo. *Perabsurdum sit, eum, qui visus fuerit judicibus cædem commisisse, quanquam ipse confiteatur se homicidam esse, tamen absolvi* (ἀποφεύγειν, aut, si magis probes ἀξιοῦν ἀποφεύγειν, *postulare, ut absolvatur*) *ideo, quod actor in jure jurando affirmaverit, reum occidisse*, κτεῖναι. nam a lege homicidia vetante, verbum κτείνειν non usurpari, sed vocabulum ἀνδροφόνου. Reisk. Ὡς ἔκτεινε, τὸν φεύγοντα διωμόσατο, intellige quasi legeretur, διωμόσατο ὡς ὁ φεύγων ἔκτεινε. Auger. F. leg. οὐκοῦν ἄτοπον ἂν εἴη τὸν δράσαντα ἀφεῖναι, φάσκοντα etc. Demosth. p. 983. 17. ἀλλ' ὁμῶς ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι, et mox v. 21. οὐδὲ γὰρ, ἂν ὁ παθὼν αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι.

Αὐτὸ μὲν Θέων κατηγορίας ἐδικάσω, εἶπέ τις σε] (Sic. vulg.) Cod. Steph. et Coisl. αὐτὸς μὲν Θέωνι. Lege itaque: καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω εἰπόντι σε ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα. Mendum in voce κατηγορίας vidit Schottus. Egomet quoque vidi, neque hic solum, sed in auctoribus quamplurimis, quos omnes recensere non illius est, qui ad alia et magis propria festinat. Postremum denique (immo totum) confirmatur ex pari loco in oratione proxima: αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα. Taylor. Præcedentia recte emendarunt Viri Doctissimi: καὶ αὐτὸς μὲν Θέωνι κακηγορίας ἐδικάσω. Sequentia connectenda erant, et sic scribenda:— ἐδικάσω εἰπόντι σε ἐρριφέναι τὴν ἀσπίδα· καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. *et tu ipse quidem Theoni litem intendisti, quod dixerat te* ῥῖψαι (*abjecisse*) *clypeum: cum tamen de hoc verbo* ῥῖψαι *in lege nihil dicatur, sed* etc. Clare Abbreviator: καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα· καίτοι ἐν τῷ νόμῳ τὸ ῥῖψαι οὐ γέγραπται, ἀλλ', ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. sic et ibi legendum puto, cum vulgo desit τὸ ῥῖψαι, ex sensu et Lysia supplendum. Mox, pro λαμβάνειν lege λαμβάνεις, prout postulat Conjunctio εἰ, et sequens ἀξιοῖς. et pro δεήσῃ σε forte δέῃ σε. Markland. καὶ αὐτὸς μὲν, Θεόμνηστε, κακηγορίας ἐδικάσω, εἰ εἶπέ τίς σε ἐρριφέναι. Cont.

Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι κ. τ. λ.] Malo alite usus est Criticorum princeps Salmasius, cum hæc tractavit. Καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα ἢ ἀποβεβληκέναι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Nam ἀποβεβληκέναι est ipsissimum verbum juridicum: Et hominem, quem alibi semper suspicere non sine aliqua reverentia soleo, hic idcirco magis demiror, quia, qui locum hunc non intelligit, nihil in tota oratione intelligere posse videtur. Taylor.

Οὐκοῦν δεινὸν, ἐὰν μὲν δεήσῃ σε] F. δέῃ σε. *In Edit. min.* Taylor. Cont. Sic dedi, pro vulgaribus istis: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ ὅταν μὲν δεήσῃ σε. Postremum hoc δεήσῃ a Stephano profectum est. Aldus dederat δεῖ. unde potius δέῃ debebat effici. Illa lectio εἰ ὅταν ex eo nata videtur, quod in aliis libris esset, εἰ, in aliis, ἐὰν, in aliis ὅταν. Ego ἐὰν prætuli ex altero exemplo. Reisk.

Λαμβάνειν] Lege λαμβάνεις. Taylor.

κακῶς, οὐκ [1] ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. πότερον οὕτω σὺ δεινὸς εἶ, ὥστε, ὅπως ἂν βούλῃ, οἷός τ' εἶ χρῆσθαι τοῖς νόμοις, ἢ τοσοῦτον δύνασαι, ὥστ' οὐδέποτε οἴει τοὺς ἀδικουμένους ὑπὸ σοῦ τιμωρίας τεύξεσθαι; εἶτ' οὐκ αἰσχύνῃ οὕτως ἀνοήτως διακείμενος, ὥστ' οὐκ ἐξ ὧν εὖ πεποίηκας τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐξ ὧν ἀδικῶν οὐ δέδωκας δίκην, οἴει δεῖν πλεονεκτεῖν; [2] καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

έ. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑμᾶς μὲν πάντας εἰδέναι ἡγοῦμαι ὅτι ἐγὼ μὲν ὀρθῶς λέγω, τοῦτον δὲ οὕτω
356 σκαιὸν εἶναι ὥστε οὐ δύνασθαι μαθεῖν τὰ λεγόμενα. βούλομαι οὖν αὐτὸν καὶ ἐξ ἑτέρων νόμων περὶ τούτων διδάξαι, ἄν πως ἀλλὰ [3] νῦν ἐπὶ τοῦ βήματος παιδευθῇ καὶ τὸ λοιπὸν ἡμῖν μὴ παρέχῃ πράγματα. καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους [4] τοὺς Σόλωνος τοὺς παλαιούς.

ΝΟΜΟΣ.

357 Δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἡμέρας [5] πέντε τὸν πόδα, ἐὰν [6] μὴ [7] προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία.

[1] ἀξιοῦν R. A. [2] καί μοι A. [3] νῦν γ' ἐπὶ R.
[4] τοῦ T. R. A. [5] δέκα A. [6] μὲν T. om. A. [7] προτιμήσῃ A.

Οἷός τ' εἶ] Οἷος εἶ. Scal.

Καίτοι ἀνάγνωθι] Lege: καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον. ut paulo post: καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. et ita passim. Infra, ἄν πως ἀλλὰ νῦν. mallem ἄν πως ἄρα νῦν, *si forte ullo modo nunc apud tribunal discat.* Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Non videtur lex περὶ τῆς κακηγορίας, de pœnis maledicentium, sed περὶ τοῦ ἀνδροφόνου, de pœnis homicidarum designari. Reisk.

Τὰ λεγόμενα] Scil. ὑπὸ τούτου τοῦ νόμου. *vim et sententiam hujus legis non percipere*, vel *disputationem hanc meam capere*, docentem, non ex verbis leges esse interpretandas, sed ex destinatione legislatoris et ex natura rerum. Idem.

Ἂν πως ἀλλὰ νῦν] F. ὅπως ἄρα νῦν. Taylor. Si quid mutandum sit, malim ἂν μήπω, ἀλλὰ νῦν γ' ἐπὶ — *si nondum, at nunc saltim* — Verum videtur vulgata defendi posse, idemque dicere, atque εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε, *si non citius, at nunc saltim.* Ego equidem γ' addidi de meo. Reisk. Idem valet ac si diceretur: εἰ καὶ μήπω πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε ἐπὶ — *si nondum prius, at nunc saltem edoceantur.* Auger.

Τοὺς παλαιοὺς] Id est, scriptos illo casco, obsoleto sermone priscorum Atticorum. Consultum duxit orator de hoc admonere ob insequentia. alias potuisset etiam τοῦ παλαιοῦ dicere. Reisk.

Δεδέσθαι κ. τ. λ.] Lex occurrit integrior multo in oratione Timocratea, cujus fide adductus nostrum, (id quoque vidente Herald. Animadv. III. 3.) emaculavi: Ὅ, τι ἐάν τις ἀπολέσῃ, ἐὰν μὲν αὐτὸ λάβῃ τὴν διπλασίαν καταδικάζειν· ἐὰν δὲ μὴ, τὴν δεκαπλασίαν πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ (lege ποδοκάκκῃ, ut mox endowed monituri sumus) τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον ὅταν περὶ τοῦ τιμήματος ᾖ. Male in duas leges dispertitur Demosthenicam et Lysiacam Petit. Legg. Attic. Taylor.

Ποδοκάκῃ] (Sic vulg.) Admonuit Moschop. π. σχεδ. p. 82. vocem hanc per duo κκ esse scribendam. Ποδοκάκκη διὰ δύο κκ τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ξύλον, ὑφ' οὗ οἱ πόδες κατέχονται. Atque plurimi ita scribunt. Theonem, quoniam locum insignissimum habet in Progymnasm. afferre imprimis

ἡ ποδοκάκκη αὕτη ἐστὶν, ὦ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. εἰ οὖν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν ἐν ταῖς εὐθύναις 359 τῶν ἕνδεκα κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἂν ἠλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν; λέγε ἕτερον νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ἐπεγγυᾷν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω. δεδιότα δὲ δίκης ἕνεκα δρασκάζειν.

lubet. Περὶ δὲ τὸ ὄνομα [γίνεται ἀσάφεια] ὅταν καινὸν ἢ σφόδρα παλαιὸν ἢ ξένον ᾖ τὸ γεγραμμένον, οἷον ἡ ποδοκάκκη καὶ ἡ ἡμεδαπή. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τινὲς οὕτως ἐξηγοῦνται,

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ita Harpocrat. Ποδοκάκκη τὸ ξύλον τὸ ἐν δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κάππα, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὥς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοὔνομα. φησὶ γὰρ, ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. Quæ verba lucem affundent Hesychio. Nam idem velle videtur, sed propter luxatum locum contrarium potius obtinet. Ibi enim expiscari licebit, quod per duo κκ scribitur, ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή. Qui Varinum de hac voce consulet, inveniet unum articulum, quasi vestem, ex diversis et hinc inde sumptis pannis consutum. Sed idem emendabit Glossas Nomicas. Quarum hæc sunt verba: Ποδοκάκκη ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν (vel συνέχουσι), ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦσπος. Aliud est Κοῦσπος. Lege ex Varino κῆππος. Quas turbas dedit H. Steph. in Thesauro, qui putat ex hoc loco male intellecto Lysiam distinxisse inter ξύλον et ποδοκάκκην? Εἰ ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν κατηγοροίη, ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκκῃ ἐδέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ. Taylor.

Μὴ προστιμήσῃ] Revocavi veterem probam lectionem Aldinæ, a Tayloro nulla de causa vitiatam et cum μὲν mutatam. Oritur hic e loco Demosthenis dubitatio, servandumne sit, an expungendum illud μή. Nil interesse arbitror, sed utrumque posse probari. In Lysiæ loco μὴ exhibente, hæc obtinet sententia: Vincitor, nisi si quid præterea mulctæ pœnæve superaddiderit Heliæa. Quod si sit, præter carcerem, etiam hæc pœnæ accessio a damnato erit repetenda. In Demosthenico autem, μὴ omittente, istæc: Præter restitutionem rerum furto ablatarum, si carceris pœnam adhuc irrogarit Heliæa, hanc quoque sons dato. Hanc autem pœnæ accessionem quicunque sciscere voluerit, ejus rei jus ipsi esto. Nobis in ejusmodi discidio arbitrari non licet. Ecquid enim certi nos sumus, quid olim legislator vere scriptum reliquerit, utraque lectione cum sententia conveniente? Reisk. ἐὰν προτιμήσῃ ἡ Ἡλιαία interpretor commentando: si præter restitutionem rerum ablatarum, carceris pœnam adhuc irrogarit Heliæa. Auger.

Ἡ Ἡλιαία] De tribunali hoc vid. Poll. VIII. 7. Harpocr. in v. Meurs. Areopag. c. 11. Restitui debet apud Antiph. π. τ. Χορευτ. Ἔλεξε μὲν γὰρ Φιλοκράτης οὑτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν τὴν τῶν θεσμοθετῶν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ φαρμακὸν ἀναγκάσας πιεῖν. Lege ἡλιαίαν. Taylor.

Καλεῖ] (Sic vulg.) lege καλεῖται ex Harpocr. in v. Ποδοκάκκη, modo allegato. Idem. Lege καλεῖται. Harpocration, hunc locum citans; ἡ ποδοκάκκη αὐτό ἐστιν, ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. De ποδοκάκη, seu ποδοκάκκη, vide, quæ habet Doctissimus Hemsterhusius ad Pollucis VIII. 7. segm. 72. Ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι, ut Actor. XVI. 24. τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Ibidem: ἐὰν μὴ προτιμήσῃ ἡ Ἡλιαία· Scribe, προστιμήσῃ, *mulcta pecuniaria puniat*. Pollux VIII. 5. segm. 21. de Verbis, quæ *pœnam* significant: τὰ δὲ ῥήματα, τιμωρεῖσθαι, κολάζειν, etc. προστιμᾷν, ἐπιτιμᾷν etc. Demosthenes adv. Timocrat. δεδέσθαι δ' ἐν τῇ ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἴσας, ἐὰν προστιμήσῃ ἡ Ἡλιαία. ita habet edit. Hervag. p, 510. mendose forte, pro ἐὰν μὴ προστιμήσῃ, ut apud Lysiam. Markland. καλοῦμεν. Cont.

Ἐπιορκήσαντα] Idem antiquitus atque ὀρκήσαντα. Corrigendus Harpocr. Ἐπιορκήσαντα. Λυσίας κατὰ Θεομνήστου ἐξηγήσατο, ὅτι τὸ ὀρκήσαντα ὀμόσαντά ἐστι. Scribe cum Cod. Cantab. ἐπιορκήσαντα. Qui si non jussisset, jubet tamen hic locus Lysiæ. [Memor esto Lysiam hic citare

τούτων τὸ μὲν ἐπιορκήσαντα ὀμόσαι ἐστὶ, τὸ δὲ δρασκάζειν, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν.

360 Ὅςτις δὲ [1] ἀπίλλει τῇ θύρᾳ, ἔνδον τοῦ κλέπτου ὄντος.

τὸ [2] ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται, καὶ μηδὲν διὰ τοῦτο [3] διαφέρου.

Τὸ ἀργύριον στάσιμον εἶναι ἐφ' [4] ὁπόσῳ ἂν βούληται ὁ δανείζων.

τὸ στάσιμον τοῦτό ἐστιν, ὦ βέλτιστε, οὐ ζυγῷ ἱστάναι, ἀλλὰ τόκον πράττεσθαι ὁπόσον ἂν βούληται. ἐπανά-
361 γνωθι [5] τουτουὶ τοῦ νόμου τὸ [6] τελευταῖον.

[1] ἀπείλλῃ T. R. ἀπίλλῃ A. [2] ἀπείλλειν T. R. [3] διαφέρον T. R. A.
[4] ὁπόσον T. [5] τουτὶ T. [6] τελευταῖον. ΝΟΜΟΣ. ὅσαι A.

leges Civitatis non ad usum forensem, ut alibi solet, sed ut exempla verborum obsoletorum produceret. Citat ergo membratim, et duo capita diversarum legum, in quibus vetustum aliquod verbum continebatur, uno quasi spiritu recenset, ut hic: Ἐπεγγυᾷν ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω. καί· Δεδιότα δίκης ἕνεκα δρασκάζειν. Ita infra: Ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται. καί· Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλαβὴν ὀφείλειν. *In Edit. min.*] Taylor.

Ἀπίλλῃ] Ἀπίλλει Ald. ἀπίλλει τὴν θύραν Coisl. Nihilo rectius. Pro ἀπίλλειν ἀπείλλειν vult doctissimus Valesius ad Maussacum (aliquantulum adjuvat Cod. Harpocr. MS. Cant. ubi sedes vocis Ἀπίλλειν est inter Ἀπατούρια et Ἀπειπεῖν.) Derivatur enim ab εἴλλειν. Hesych. Εἴλλῃ, εἴργῃ, κωλύῃ. Εἰλλόμενον, εἰργόμενον. Suid. Εἴλλειν, εἴργειν, κωλύειν. Παλαιὰ ἡ λέξις. [Leg. τὸ ἀπείλλειν τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνομάζεται. *In Edit. min.*] Taylor.

Τῇ θύρᾳ] Opinor, τὴν θύραν. Sequitur: Τὸ ἀπίλλειν τὸ ἀποκλείειν νομίζεται. Lege: Τὸ ἀπίλλειν (vel ἀπείλλειν) τοῦτο ἀποκλείειν νῦν ὀνομάζεται. Sic infra, τὸ στάσιμον τοῦτο, et νῦν ὀνομάζεται, ut versu præcedenti, ὃ νῦν ἀποδιδράσκειν ὀνομάζομεν. Idem mendum notavi Orat. VIII. Markland. Bene habet vulgata. τῇ θύρᾳ idem est atque διὰ τῆς θύρας. *Janua* excludere, h. e. per januam, adminiculo januæ intercedentis et oppositæ. Reisk.

Τὸ ἀπείλλειν τὸ ἀποκλείειν] Videtur legendum: τὸ ἀπείλλειν ταὐτὸν τῷ ἀποκλείειν νομίζεται. Idem.

Διὰ τοῦτο] Subaudi ὅτι μὴ ταὐτόν ἐστι κατὰ τὸν φθόγγον. Idem. Sub. ὅτι μὴ ταὐτὸ φθέγγεται. Auger.

Στάσιμον] Στάσιμον, ut videtur, apud veteres Atticos erat τόκον πράττεσθαι, δανείζεσθαι. Quod voluit Hesychius, atque adhuc vult, si suppetias feramus. Στασάμενον. δασυνάμενον. Labes. Lege δανεισάμενον. Explicat quodammodo in Ὀβολοστάτης. ὀβολοστάτας τοὺς δανειστὰς ἔλεγον. ἐδίδουν δὲ σταθμῷ οἱ δανείζοντες, διὸ ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν ἱστάνειν (ἱστάναι) φασίν. Vid. in Ἱστάμεθα. Ἱστάνειν. Ἵστασθαι. Taylor.

Ἐφ' ὁπόσῳ ἂν] Revocavi veterem probam lectionem Aldinæ, a codibicus mstis confirmatam, a Stephano perperam vitiatam, qui ἐφ' ὁπόσον dedit. Non dicitur ἐπὶ μέγαν τόκον δανείζεσθαι, sed ἐπὶ μεγάλῳ. ἐπὶ in talibus conditionem indicat, *ut detur* fœnus, (nam in ἐφ' ὁπόσῳ subauditur τόκῳ) quantum creditor postulet et sibi depeciscatur. Reisk.

Τουτὶ τοῦ νόμου] Scribe, τουτουὶ τοῦ νόμου, ut Ἀγοράτου τουτουὶ Orat. XIII. et alibi sæpe. Vide Dionys. Halicarnassensem περὶ Συνθέσ. Ὀνομ. segm. VI. ubi Demosthenes laudatur, quia, στοχαζόμενος τῆς συνθέσεως, dixit τουτονὶ pro τοῦτον. Quæ sequuntur ita distingue ac lege: Ὅσοι δὲ πεφασμένως πωλοῦνται· καί· Οἰκῆος (Harpocration οἰκέως) τὴν βλάβην καὶ δούλης εἶναι ὀφείλειν. Istud καὶ non est pars Legis, sed Oratoris ad aliam Citationem Transitio. Pari plane modo peccatum esse puto Lucæ XXI. 8. πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· καί· Ὁ καιρὸς ἤγγικε. hæc ultima vulgo confunduntur, καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, quasi essent Christi verba in sua persona loquentis; cum revera sint ea, quibus usuri essent Impostores, Libertatem sectatoribus suis promittentes, et, *Nunc Tempus* esse, prædicantes. Sic et Matt. XI. 19. Καί· Ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς· ubi post καὶ repetendum est λέγουσιν, ut paulo ante. sensum verborum optime explicat istud Salviani Massiliensis lib. IV. de Gubern. Dei: *Talis secta est, quales et sectatores.* Vulgo hæc confunduntur, καὶ

Ὅσαι δὲ πεφασμένως [1]*πολοῦνται,* [2]*καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλειν.*

προσέχετε τὸν νοῦν. τὸ μὲν πεφασμένως ἐστὶ φανερῶς, [3]πο- 363
λεῖσθαι δὲ βαδίζειν, τὸ δὲ οἰκῆος θεράποντος.

ς΄. Πολλὰ δὲ τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταί. ἀλλ᾽ εἰ μὴ [4]σιδηροῦς ἐστιν, οἴομαι [5]αὐτὸν ἔννουν
γεγονέναι ὅτι τὰ μὲν πράγματα ταῦτά ἐστι νῦν τε καὶ 364

[1] πωλοῦνται T. R. A. [2] . καί· οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλειν A. [3] πωλεῖσθαι T. R. A. [4] σιδήρου T. [5] αὐτὸν νῦν γε ἔννουν A.

ἐδικαιώθη etc. Markland. Lege τουτουΐ. *In Edit. min.* Taylor. Admisi in textum Marklandi conjecturam, τουτουΐ, pro vulgari τουτὶ, *hujus legis*, quam tibi jam trado recitandam. Reisk.

Ὅσαι] (Sic vulg.) Lege ὅσαι ex Plutarch. in Solone. Monuit Petit LL. Attic. lib. 6. tit. 5. Agit Lex de mulieribus, quæ palam prostant et quæstum corpore faciunt, ὅσαι πεφασμένως πωλοῦσι, h. e. ut interpretatur noster legum peritissimus, ὅσαι φανερῶς βαδίζουσιν. Atque itidem Plutarchus ἐμφανῶς φοιτῶσι: Et recte. Πολεῖσθαι (lege Πωλεῖσθαι) ἐπιμελῶς τὸ (f. καὶ) πολλάκις φοιτᾷν. Hesych. Vel ut explicat Didymus apud Harpocr. ὅσαι φανερῶς πορνεύουσι. Παλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις· ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνάναι. Vid. Hesych. in Πῶλος. Brodæus ad Euripid. Rhes. 261. Varin. in Πωλεῖται (Harpocrationem ipsum non moror, qui Πωλοῦνται proprie dici velit pro Venditare). Verum de his meretriculis quid statuit Lex? Καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δούλην εἶναι ὀφείλειν. Hoc est secundum mentem Petiti. *Eas vel servorum injuriis obnoxias esse, eisque parere jubet lex.* Quæ si vera sint, næ tu inclementer nobiscum egisti, Lysias, qui in Ποδοκάκκη, in Ἐπιορκήσαντα, Δρασκάζειν, Ἀπείλλειν, Στάσιμον etc. industriam tuam et acumen exprompsisti; in his autem, quæ quanta quanta sint, nihil nisi tenebræ sunt, nos novos homines, et ad quos Solonis sermo minori cum familiaritate pervenit, plane destituisti. Potuimus profecto de Ποδοκάκκη divinando investigandoque aliquantulum fortasse subodorari, at Solonem dixisse βλάβης εἶναι δούλην, quod nos *injuriis esse obnoxiam* nemini jurato, præter te unicum, crediderim. Legit igitur Schottus: καὶ οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην εἶναι ὀφείλειν. Scal. καὶ οἰκῆος καὶ βλάβης τὴν δίκην εἶναι ὀφείλειν. Ego cum Herald. Animadvers. in Salmas. V. 8. judico hæc ad aliam legem omnino pertinere, atque etiam, ut velit idem homo, esse depravata. Duæ igitur leges, vel potius duarum legum capita exhibentur,

> Ὅσαι πεφασμένως πωλοῦνται — καὶ
> Οἰκῆος καὶ δούλης τὴν βλάβην ὀφείλειν.

Est enim omnino aliquid hujusmodi. Taylor. Suspicor sic restaurandam hanc legem: Οἰκῆος βλάβην τῆς δούλης διπλῆν ὀφείλειν, id est, ὄφλειν ζημίαν διπλῆν ὑπὲρ δούλου βλαπτομένου, ἢ ὑπὲρ δούλης βλαπτομένης. mulctam pro servo pendendam (eoque generis honestioris, urbano, nam is est ὁ οἰκεὺς et ὁ θεράπων), ubi læsus ille fuerit, duplam esse debere mulctæ pro ancilla pendendæ læsa (sordidiore imprimis et contemtiore). τῆς tum non cohærebit cum δούλης, sed cum omisso, sed subaudiendo, βλάβης. quasi dixisset: διπλῆν τῆς βλάβης τῆς ταχθείσης ὑπὲρ δούλης βεβλαμμένης. Reisk.

Οἰκῆος] Ammonius in Οἰκότριψ. Οἰκότριψ καὶ Οἰκέτης διαφέρει. Οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν. Οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. Παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν Οἰκεὺς κέκληται ὁ Οἰκότριψ. Taylor.

Πωλεῖσθαι] Πολεῖσθαι. Scal. Credo auctoritate Hesychii. Quæ in hoc loco, ut paulo ante vidimus, nulla est. Idem.

Εἰ μὴ σιδήρου ἐστὶν] Π. εἰ μὴ ἐκ σιδήρου. H. Stephan. σιδηροῦς. Palmer. *In Edit. min.* Taylor. et Cont. Propius mihi videtur σιδηροῦς ἐστίν. Philo de Josepho p. 362. προσβλέψω δὲ τίσιν ὀφθαλμοῖς ὁ σιδηροῦς ἐγώ; Markland. Cessi auctoritati codicum mstorum magis, quam virorum doctorum, ut σιδηροῦς darem, pro vulgari σιδήρου, quod alias non movissem; quippe quod nil habet, quod minus probetur. Reisk. σιδηροῦς, *ferreus*, i. e. plumbeus. Auger.

Ἔννουν] Εὔνουν Ald. Ceteri tamen codices, credo, omnes, Palmer. Steph. ἔννουν. Solus tamen Scal. οἴομαι αὐτὸν εὖ νῦν ἐγνωκέναι. Taylor. ἔννουν. Cont. Fortassis νῦν γε est interponendum. *nunc tandem aliquando sapere incipere* vel *incepisse*. ἔννους γεγονέναι pro συνιδεῖν et ἐγνωκέναι dictio est paulo rarior inventu. Reisk.

πάλαι, τῶν δὲ ὀνομάτων ἐνίοις οὐ τοῖς αὐτοῖς χρώμεθα νῦν 118. 1
[1]τε καὶ πρότερον. δηλώσει δέ· οἰχήσεται γὰρ ἀπιὼν ἀπὸ
τοῦ βήματος σιωπῇ. εἰ δὲ μή, δέομαι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικα-
σταί, τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι πολὺ μεῖ-
ζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα [2]ἀπεκτονέναι ἢ τὴν
365 ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς
ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πα-
366 τέρα. οὗτος οὖν ἔνοχος μὲν ὢν τῇ αἰτίᾳ, ἐλάττονος δὲ
[3]οὔσης αὐτῷ τῆς συμφορᾶς, οὐ μόνον ὑφ' ὑμῶν ἠλεήθη,
ἀλλὰ καὶ τὸν μαρτυρήσαντα ἠτίμωσεν. ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς
μὲν ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα, ὃ καὶ ὑμεῖς ἴστε, αὐτὸς δὲ
σώσας τὴν ἀσπίδα, ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον καὶ δεινὸν
πρᾶγμα, μεγίστης δὲ [3]οὔσης μοι τῆς συμφορᾶς, εἰ ἀπο-

[1] τε om. T. R. A. [2] ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα om. T. R. [3] ἐσομένης A.

Δηλώσει δὲ] Scil. ὅτι νῦν ἤδη παρ' ἐμοῦ μεμάθηκε. IDEM.

Δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους] Licet obvium sit ἐνθυμουμένων, et ita postulare videatur ὑμῶν, nihil tamen innovandum. sic enim scribere amant Attici. Noster Orat. II. init. ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δὲ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις etc. Infra, hac ipsa, quæ sub manum est, Oratione: ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους, ὅτι etc. ubi eadem verba. Dinarchus κατὰ Δημοσθένους p. 104. οὐ προσεκτέον ὑμῖν ἐστὶ τοῖς τούτων λόγοις, εἰδότας ὅτι etc. Andocides adv. Alcibiad. p. 32. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν, φυλάττεσθαι πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας. Lucianus Vera Hist. p. 688. ἐδόκει ἡμῖν ἀναθεμένους τὴν ναῦν ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων etc. Denique, ita scribit Paulus Ephes. I. 18. δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας — πεφωτισμένους etc. Sequitur: ἐνθυμουμένους, ὅτι πολὺ μεῖζον κακόν ἐστιν, ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀποβεβληκέναι. Optime Schottus, τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι: et ita fere Abbreviator. pro ἀκούσαντα vero, legendum ἀκοῦσαι τό. MARKLAND.

Ἀκούσαντα τὸν πατέρα, κ. τ. λ.] Hic locus est mutilus, nec dubitandum est sic legendum esse: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. Id omnino patet ex sequentibus. PALMER. Ita Schott. Non solum patet ex sequentibus, sed ex oratione sequenti. Βοηθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι, ὅτι μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι. TAYLOR. et CONT. Constat hic aliquid deesse, quod quid sit, facile sententia ipsa subjicit. Aut hoc modo: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἀπιέναι καταγνωσθέντα, ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. *gravius malum esse, te damnatum e judicio discedere, quod probrum parricidæ merito tibi objectum audieris, quam si discedas e judicio damnatus ideo, quod merito tibi exprobrata sic scuti abjectio.* Aut etiam sic: ἀκούσαντα τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι μὴ δύνασθαι τιμωρεῖσθαι τὸν εἰπόντα, ἢ ἀκούσαντα τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι. *grandius malum est, si tu inimicum ulcisci nequeas eum, qui te cædis in patre tuo tua manu commissæ insimularit, quam illum, qui te dixerit scutum abjecisse.* REISK.

Ἐῤῥιφέναι] Post ἐῤῥιφέναι videtur δοκεῖν abesse. *me eum videri, qui scuta, quotquot sunt, omnia abjecerim.* IDEM.

Περὶ τὸν πατέρα] Num πρὸς τ. π. est quidem hoc usitatius. nisi sic scripsisse nobis persuadebimus orationem: τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ ἐμοῦ ὑμᾶς, ὡς τοιοῦτόν τι δράσαιμι περὶ τὸν πατέρα. *quam vobis eam de me opinionem insidere, me potuisse tantum facinus in patre committere.* IDEM.

Τῇ αἰτίᾳ] Scil. ἐφ' ᾗ διεβέβλητο, *crimine cum teneretur eo*, cujus insimulatus fuerat, scuti puta abjecti. IDEM.

Τὸν μαρτυρήσαντα] Scil. Lysitheo. Dionysius is est, qui Lysitheo in causa scuti abjecti testimonium adversus Theomnestum præstiterat. IDEM.

Ἐκεῖνο τοῦτον ποιήσαντα] Id est, ἀποβεβληκότα τὴν ἀσπίδα. IDEM.

Εἰ ἀποφεύξεται] Insulse Schott. εἰ μὴ ἀποφεύξωμαι. Quod sequitur, licet correxit Steph. Aldinum exemplar ἄξιος

φεύξεται, τούτῳ δ' οὐδενὸς [1]ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἀλώ-
σεται, οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; τίνος ὄντος ἐμοὶ 367
πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος; πότερον ὅτι δικαίως ἀκήκοα; ἀλλ'
οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ' ὅτι βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων
ὁ φεύγων ἐμοῦ; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι
ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα δικάζομαι κακηγορίας τῷ σώσαντι;
ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει [2]κατεσκέδασται. ἀνα-
μνήσθητε δὲ ὅτι μεγάλην καὶ καλὴν ἐκείνην δωρεὰν αὐτῷ 368
δεδώκατε· ἐν ᾗ τίς οὐκ ἂν ἐλεήσειεν Διονύσιον, τοιαύτῃ μὲν
συμφορᾷ περιπεπτωκότα, ἄνδρα δὲ ἄριστον ἐν τοῖς κιν-
δύνοις γεγενημένον, ἀπιόντα δὲ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ
λέγοντα ὅτι δυστυχεστάτην ἐκείνην εἴημεν στρατείαν
ἐστρατευμένοι, ἐν ᾗ πολλοὶ μὲν ἡμῶν ἀπέθανον, οἱ δὲ σώ-
σαντες τὰ ὅπλα ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων ψευδομαρτυριῶν
ἑαλώκασι, κρεῖττον δὲ ἦν αὐτῷ τότε ἀποθανεῖν ἢ οἴκαδ'

[1] ἀξιώσει T. [2] κατεσκεύασται T.

εἰ, est etiamnum mendosissimum. Forte: τούτῳ δ' οὐδενὸς ἐξ ἴσου εἰ κακηγορίας (Cod. noster solito errore κατηγορίας) ἁλώσεται. Ubi punctum quoque est mutandum. TAYLOR. Vereor, ut hic Stephanus in idem inciderit, quod in Orat. I. circa vocem οἴκοθεν. Antiqua Lectio, ut Ipse in margine notat, erat ἄξιος εἰ: pro quo Ille admisit in contextum ἀξιώσει. quo Sensu, Ille viderit: ego nequaquam intelligo, quid velit. Facilis vero erat emendatio stante priori lectione: τούτῳ δ' οὐδενὸς ἀξίας, εἰ κακηγορίας ἁλώσεται. *cum mihi maximum futurum sit infortunium, si hic absolutus fuerit:* Mors vel exsilium: *huic vero parvum, si convitii damnatus fuerit;* nempe, quingentæ drachmæ. συμφορὰ οὐδενὸς ἀξία, est calamitas parva et *vili æstimanda;* quæ parvo taxatur: qualis erat mulcta τῶν κακηγορούντων, 500 tantum drachmæ. Sic ἐχθρὸς ἐλάττονος ἄξιος, apud Isocratem Orat. de Bigis, *inimicus minoris momenti.* ζημία μικρὰ καὶ οὐδενὸς ἀξία, *mulcta parva et nullius momenti,* Andocidi contra Alcib. p. 29. Contra, commodum πολλοῦ ἄξιον, Andocidi Orat. I. et Nostro XI. XII. et passim. Tollenda vero plena Distinctio post ἁλώσεται, et ponenda minima: pendet enim adhuc sententia, quæ incepit ab istis, ἐγὼ δὲ ἑωρακὼς, — οὐκ ἄρα δίκην παρ' αὐτοῦ λήψομαι; MARKLAND. ἀξίας, εἰ. CONT.

Βέλτιον] Βελτίων. Ita lege cum Schotto. TAYLOR. Pro βέλτιον recte Schottus βελτίων. usitata Oratoribus Formula. Demosthenes de Cor. εἰ δὲ πολλῷ βελτίω τούτου, καὶ ἐκ βελτιόνων, etc. et adv. Androtion. ἑαυτοῦ βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων. MARKLAND.

Λόγος] Post vocabulum hoc videtur περὶ ἐμοῦ deesse, aut περὶ ἡμῶν. de me et de Theomnesto. REISK.

Κατεσκεύασται] Emenda ex Abbreviatore, κατέσπαρται. ille habet διέσπαρται, quod idem est. λόγος ἔσπαρται, Aristophanes Ran. v. 1237. Xenophon Cyropæd. lib. V. οὗτος ὁ λόγος πολὺς ἤδη ἐνέσπαρται. Anonymus apud Suidam V. Ἀταλαίπωρον· ἐκεῖνος (λόγος) διεσπαρμένος εἰς τὸ πλῆθος. Διασπείρας λόγον, Xenophon Hellen. V. p. 548. Mox, pro δῶρον, recte Schottus δωρεάν. MARKLAND. Leg. κατέσπαρται. *In Edit. min.* TAYLOR. δωρεάν. CONT. Dedi de meo κατεσκέδασται. *sparsus est.* Sic dudum ante emendaveram, ut e prima editione mearum ad Lysiam animadversionum p. 49. constare potest, quæ editio A. 1759. prodiit. Nuper admodum in Corinthio de Dialectis reperi p. 156. Koenium eodem modo h. l. emendasse. Et sic dudum ante nos ambos emendaverat nescio qui vir doctus in codice Brulartiano, e quo excerpta tertio demum abhinc mense ad me missa fuerunt Strasburgo. REISK.

Μεγάλην καὶ καλὴν] Est amara cavillatio. IDEM.

Δῶρον] Δωρεάν. SCHOTT. PALMER.

Καὶ λέγοντα] Malim καὶ abesse. REISK.

ἐλθόντι τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. μὴ τοίνυν ἀκούσαντα Θεό-
μνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, καὶ ὑβρίζοντι καὶ
λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε. τίς γὰρ ἂν
ἐμοὶ μείζων ταύτης γένοιτο συμφορὰ, περὶ τοιούτου πατρὸς
οὕτως [1] αἰσχρὰς αἰτίας [2] ἀκηκοότι; ὃς πολλάκις μὲν ἐστρα-
369 τήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύ-
νευσε· καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις τὸ ἐκείνου σῶμα ὑποχείριον
ἐγένετο, οὔτε τοῖς πολίταις οὐδεμίαν πώποτε ὦφλεν εὐθύνην,
ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα ἐν ὀλιγαρχίᾳ δι' εὔνοιαν
370 τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἀπέθανεν. ἆρ' ἄξιον ὀργισθῆναι τῷ
εἰρηκότι, καὶ βοηθῆσαι τῷ πατρὶ, ὡς καὶ ἐκείνου κακῶς
ἀκηκοότος; τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ
τεθνάναι μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, αἰτίαν δ' ἔχειν ὑπὸ τῶν
παίδων; οὗ ἔτι καὶ νῦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῆς ἀρετῆς τὰ
371 μνημεῖα πρὸς τοῖς [3] ὑμετέροις ἀνάκειται, τὰ δὲ τούτου καὶ

[1] *αἰσχρὰν αἰτίαν* R. [2] *ἀκηκοότος; πολλάκις* T. [3] *ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκ.* A.

Ἀκηκοότος; πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους κινδύνους etc.] Ἀκηκοότος; ὃς πολλάκις etc. CONT. Lego: ἀκηκοότος; ὃς πολλάκις μὲν ἐστρατήγησε, πολλοὺς δὲ καὶ μεγάλους κινδύνους μεθ' ὑμῶν ἐκινδύνευσε. Abbreviator: εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγησε, πολλὰς (l. πολλάκις) δὲ μεθ' ὑμῶν κεκινδύνευκε. Amittebatur ὃς in præcedente syllaba τος. Cæterum πολλοὺς καὶ μεγάλους κινδύνους, ut Orat. XII. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων. et ita sæpe. Demosthenes Orat. in Epist. Philippi: πολλοὺς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποστῆναι. Retineri tamen potest καὶ ἄλλους. Vide ad Dion. Halicarnassensis Lysiam notata. Mox distingue: ἔτη δὲ γεγονὼς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα, ἐν ὀλιγαρχίᾳ, δι' εὔνοιαν τοῦ ὑμετέρου πλήθους, ἀπέθανεν. Secunda, ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε: et pro ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα maluit ἑβδομήκοντα. Ne putes has diversitates Χρονικὰς esse ab Lysia. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Olim sic legebatur h. l. οὕτως αἰσχρὰς αἰτίας ἀκηκοότος. πολλάκις. Possit pluralis pro singulari positus ferri, præsertim in ejusmodi re, ubi orator affectus ciere contendit, ausus tamen sum, nescio an satis circumspecte, αἰσχρὰν αἰτίαν dare. Verum de ἀκηκοότι, ὃς, quod e vulgari ἀκηκοότος effeci, haud pœnitet. neque enim de hoc superesse potest dubitatio. REISK.

Ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα] Ἑβδομήκοντα in oratione altera. TAYLOR.

Ἐν ὀλιγαρχίᾳ κ. τ. λ.] Ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀπέθανεν sine commate. Nam in sequenti oratione ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Et supra ὁ πατὴρ ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθνησκε. IDEM.

Τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρώτερον γένοιτο αὐτῷ, ἢ τεθνάναι μὲν etc.] Putares superfluum esse vel τούτου vel ἤ. Sed nihil mutandum. Infra Orat. XXV. οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, ἢ πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, etc. ubi τούτων omitti potuit. Iterum Orat. II. τί γὰρ ἂν τούτων ἀνιαρώτερον γένοιτο, ἢ τεκεῖν μὲν καὶ θρέψαι καὶ θάψαι τοὺς αὑτῶν; qui locus huic est simillimus. MARKLAND. Cod. ἀνιαρότερον. Emendante Steph. et Scalig. TAYLOR. Qui tamen *in Edit. min.* ἀνιερότερον excudi curavit.

Παίδων] Post παίδων Contius addit τεθνάναι sine ulla necessitate. AUGER.

Πρὸς τοῖς ὑμετέροις] Ἱεροῖς adjiciendum esse censet cl. Wasseus. Eam vocem conservavit oratio altera. TAYLOR. Add. ἱεροῖς. CONT. Lege: πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. *in templis vestris suspenduntur.* Clare Epitomator: οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱεροῖς ἀνάκειται. Isæus de Hæred. Dicæog. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναθήματα, — μνημεῖα τῆς αὑτῶν ἀρετῆς, ἀνέθεσαν. Antisthenes: τὰ δὲ ὅπλα ἀναθήσειν εἰς ἱερὰ τὰ τοῖς θεοῖς. Vide et Diog. Laertium in Pythag. initio fere. Excidit vero vox ἱεροῖς propter similitudinem cum præcedentibus τέροις. MARKLAND. Ut

[1] τοῦ τούτου πατρὸς τῆς κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων· οὕτω σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅσῳ μείζους εἰσὶ καὶ νεανίαι τὰς ὄψεις, τοσούτῳ μᾶλλον ὀργῆς ἄξιοί εἰσι· δῆλον γὰρ ὅτι τοῖς μὲν σώμασι δύνανται, τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσιν.

ζ΄. Ἀκούω δ᾽ αὐτόν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τοῦτον τὸν 372
λόγον [2] τρέπεσθαι, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκε ταῦτα, ἐμοῦ μαρτυρήσαντος τὴν αὐτὴν μαρτυρίαν Διονυσίῳ. ὑμεῖς δ᾽ ἐνθυ-

[1] τὰ T. [2] τρέψεσθαι A.

ἱεροῖς addatur, opus nil arbitror esse. nam primum quidem, quod vulgata dicit, id et elegantius, et ad palpandum populo Atheniensi accommodatius est; scil. patris mei, ait, monumenta virtutis dedicata sunt prope monumenta vestræ virtutis, h. e. in templis vestris. Isto pacto non restringitur gloria rerum fortiter gestarum ad solum actoris patrem, id quod invidiosum foret, sed cum toto populo Ath. communicatur, id quod imprimis facit ad conciliandam actori judicum gratiam. Deinde, si de templis solummodo voluisset orator h. l. commemorare, non dicturus fuisset πρὸς, sed ἐν potius. Reisk.

Καὶ τὰ τούτου] Dedi καὶ τοῦ τούτου. ubi τοῦ ad πατρὸς refertur. Idem.

Πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων] Scil. μνημείοις τῆς ἀρετῆς. monumenta ignaviæ, qua nobilitati sunt hic Theomnestus ejusque pater, dedicata sunt penes monumenta rerum fortiter ab hostibus vestris gestarum. Nam ubi illi tropæa erexerunt, ibi suspenderunt quoque scutum aliquod aut ipsius Theomnesti, aut patris. Videntur verba ita constructa, ut ad πρὸς τοῖς τῶν πολεμίων subaudiendum sit e proximo μνημείοις τῆς κακίας. verum hoc oratoris menti repugnat. Ad hujusmodi auctores brevitatis in dicendo studiosos afferendus domo est sensus communis et æquitas animi, ut sententias ipsis ne affingamus, neve obtrudamus invitis, absurdas, eorumque propositis repugnantes, cum videantur ex ipsorum dictione exsistere, sed, si quæ implicate, inconcinne, ambigue dicta occurrant, ea liberali, non sycophantica, interpretatione molliamus atque corrigamus. Idem.

Ὅσῳ μείζους] Constructio verborum grammatica manifesta manca est, quam sanabimus scribentes: ὅσῳ μείζους εἰσὶν οἱ νεανίαι τὰς ὄψεις. *quo altius evolant juvenum consilia, eo magis iis est irascendum.* Sluiter.

Τὰς δὲ ψυχὰς οὐκ ἔχουσι] Varie tentavi hunc locum, modo ἴσας δὲ τὰς ψυχὰς (scil. corporibus) οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς ἀνδρῶν οὐκ ἔχουσι. modo τὰς δὲ ψυχὰς γυναικῶν ἔχουσι. Vulgatam si sit qui defensum eat, ei dicendum erit, subaudiri e præmissis νεανιῶν debere, ac si dictum sit, τὰς δὲ νεανιῶν ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. quod vereor ne durum sit atque improbabile. Reisk.

Ἀκούω δ᾽ αὐτὸν — τρέπεσθαι] Lege, τρέψεσθαι. Secunda: ἐρεῖ δὲ, ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν: in Futuro. Markland. et *in Edit. min.* Taylor.

Διονυσίῳ] Ex Lysitheo, ut olim monui, prodit, ut vides, amice lector, Dionysius. Credo antiquos non vocum *elementa* in hominibus compellandis religiose trutinare, sed ad *significatum* potius sive Etymon animum advertere. Ita Sophocles ab aliis *Sophili*, ab aliis *Diphili*, et deinde ab aliis *Theophili* filius dicitur, non Codicum errore, sed veterum circa eas res inconstantia. Idem enim valet *Theophilus*, *Diphilus* et *Sophilus*. (Sophili nomen in memoriam revocat turpissimam hallucinationem, quam in Lexico Varini Camertis nuper recudendo admisere Bibliopolæ Veneti. Bibliopolæ, dico, nam doctos in ea re aliquantulum operæ impendisse nullus credo. Ecce autem. Ἀντιφῶν. εἷς τῶν δώδεκα ῥητόρων, φιλοσόφου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ἀμνούσιος. Lege ex Harpocr. Suid. Plutarch. Phot. ceterisque: Ἀντιφῶν εἷς τῶν δέκα ῥητόρων, Σωφίλου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ Ῥαμνούσιος. Mi homo! pene verba mendis æquasti.) Redeo autem. Hinc oritur discrepantia nominis, de quo agitur. Idem enim sonat *Dionysius* ac *Lysitheus*. Vocatur enim Bacchus Λύσιος θεός. Hesych. Λύσειοι (f. Λύσιοι. Vid. Suid.) τελεταί. οὕτως ἐλέγοντό τινες τελεταὶ, ἐπεὶ καὶ Λύσιος ἐλέγετο Διόνυσος. Plutarch. Sympos. 7. Sap. Ἐγὼ δὲ τὸν Διόνυσον οἶδα τά τε ἄλλα δεινὸν ὄντα, καὶ Λύσιον ὑπὸ σοφίας προσαγορευόμενον. Pausan. Bœotic. Πρὸς δὲ ταῖς καλουμέναις πύλαις Προιτίοις θέατρον ᾠκοδόμηται, καὶ ἐγγυτάτω τοῦ θεάτρου Διονύσου ναός ἐστι ἐπίκλησιν Λυ-

373 μεῖσθε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι ὁ νομοθέτης [1] οὐδεμιᾷ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν, ἀλλὰ ζημιοῖ [2] τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ ἀποφαίνῃ ὡς ἔστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. ἐγὼ δὲ δὶς ἤδη περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γάρ πω ᾔδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην
374 ἔχετε.

η΄. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ᾽ ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· ἐγὼ δὲ ὑμῶν δέομαι καταψηφίσασθαι Θεομνήστου, ἐνθυμουμένους ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο τούτου μείζων ἀγών μοι. νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας, τῇ δ᾽ αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρὸς, ὃς μόνος, ἐπειδὴ τάχιστα ἐδοκιμάσθην, ἐπεξῆλθον τοῖς Τριάκοντα ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. ὧν μεμνημένοι καὶ ἐμοὶ καὶ τῷ πατρὶ βοηθήσατε, καὶ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τοῖς ὅρκοις οἷς ὀμωμόκατε.

[1] οὐδεμίαν A.

[2] τὸν κακῶς λέγοντα A.

σίου. Θηβαίων γὰρ αἰχμαλώτους ἄνδρας ἐχομένους ὑπὸ Θρᾳκῶν, ὡς ἀγόμενοι κατὰ τὴν Ἁλιαρτίαν ἐγίνοντο, ἔλυσεν ὁ θεὸς, καὶ ἀποκτεῖναί σφισι τοὺς Θρᾷκας παρέδωκεν ὑπνωμένους. Add. Plutarch. Sympos. 3. et 7. Eodem credo spectare nomina alia. *Lyæus*, *Liber*, Ἐλευθέριος. Cognatus fere λυσιμελὴς ὕπνος.

DIIS. MAXIMIS.
BACHO. ET. SOMNO.
HVMANAE. VITAE.
SVAVISSIMIS.
CONSERVATORIBVS.
SACRVM.

Lindavii Helvetiorum.
TAYLOR.

Ὁ νομοθέτης οὐδεμιᾷ ὀργῇ συγγνώμην δίδωσιν] Lege, οὐδεμίαν: et ita Abbreviator. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Bene habet οὐδεμιᾷ, *nulli iræ*, h. e. nulli injuriæ per iracundiam oblatæ, quacunque tandem e causa exorta fuerit illa iracundia. REISK.

Τὸν λέγοντα] Videtur κακῶς interponendum esse. IDEM.

Ἰδόντας] Theomnestum puta scutum abjicientem. Verum tamen duriusculum hoc cum videatur esse, malim duo illa vocabula μὲν ἰδόντας in unum μένοντας contrahi, aut sic legi: τοὺς μὲν μένοντας, scil. ἐν τοῖς ὅπλοις, vel ἐν τῇ μάχῃ. IDEM.

Οἷς] Proprie dicendum fuerat οὕς. verum accommodavit casum, pro more, casui proximo superiori. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ.*

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

19.4 α΄. ΟΤΙ μὲν τὸν πατέρα μ᾽ ἔφασκεν ἀπεκτονέναι, πολλοὶ
συνοίδασιν ὑμῶν, καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι· ὅτι δὲ οὐ [1] πεποίηκα, 375
ἔτη γάρ ἐστί μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ᾽ ὑμεῖς κατήλ-
θετε, εἰκοστὸν τουτί. φαίνομαι οὖν δωδεκαέτης ὢν, ὅτε ὁ 376
πατὴρ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθνησκεν, ὥστ᾽ οὐδ᾽ ὅ τι ὀλι-
γαρχία ἦν ᾔδειν, οὐδὲ τῷ πατρὶ βοηθεῖν οἷός τε ἦν. ἀλλὰ
μὴν οὐδὲ τῶν χρημάτων ἕνεκα ἐπεβούλευσα αὐτῷ· ὁ γὰρ
πρεσβύτερος ἀδελφὸς πάντα λαβὼν ἀπεστέρησεν ἡμᾶς.

[1] πεποίηκα δῆλον. A.

* ΔΕΥΤΕΡΟΣ] ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ. Coisl. Scal. ad oram sui exemplaris, οὗτος ὁ λόγος οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐπιτομὴ τοῦ προτέρου ἐστί. Jamdudum admoneris, Lector, qualem fidem mereatur hæcce oratiuncula, neque hic quidquam exspectabis dici, quod non dictum sit prius. Taylor. Supra dixi spuriam mihi videri hanc Orationem: neque aliter quisquam mihi facile persuaserit, cum videam eadem omnia in Hac atque in Illa; eundem fere Ordinem, eadem Argumenta, eadem Verba, nisi ubi paullum immutare Explicationis causa, vel pro libitu suo, exscriptori visum fuerit. At quare Cramben suam repeteret Noster, sine ulla vel minima ad Accusationem accessione, vel Epilogo? Mihi non dubium est, quin Studiosi cujuspiam hoc sit opus, Exercitationis et μελετήματος causa in Epitomen redigentis præcedentem Lysiæ Orationem. Markland. Hanc orationem minoribus literis excudi curabat Taylorus, et Latinam ejus Interpretationem omittebat.

Ἔφασκον] Corrige ἔφασκεν ex oratione antecedenti. Taylor. Lege, ἔφασκεν, ut in superiori. Markland.

Καὶ μαρτυροῦσι κ. τ. λ.] Καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι, ὅτι οὐ πεποίηκα. Steph. Aliud jubeo. Scilicet post πεποίηκα, vel ex genio linguæ vel ex vitio librarii supplendum est δῆλον, aut aliquid simile. *Eum hæc dixisse, testimoniis vestris comprobatum est:* ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα, δῆλον· ἔτη γὰρ κ. τ. λ. Taylor. Nihil mutandum, præter distinctionem: καὶ μαρτυροῦσι δέ μοι. ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα· ἔτη γάρ ἐστί μοι δύο καὶ τριάκοντα, ἐξ οὗ δ᾽ ὑμεῖς etc. Stephani Conjectura falsidicum inducit. Judices enim, quos appellat et ad quos provocat Orator, non potuerunt testari eum *non occidisse* Patrem suum: sed testari potuerunt se audivisse Theomnestum hoc illi objicientem: quam ob rem eos appellat, et accusationem postea refutat. Festinantem Stephanum fefellit βραχυλογία ista, ὅτι δὲ οὐ πεποίηκα: ubi subintelligendum est δῆλον *patet*, vel ἀποδείξω *demonstrabo*, vel aliquid ejusmodi. Quare autem mox Epitomator maluerit suum δωδεκαέτης, quam Lysiæ τρισδεκαέτης, nescio. Markland.

Οἷός τε ἦν] Recte Steph. Cæteri omnes longe absunt a vero. ἀεργός τις ἦν, Ald. Unde ἐνεργός τις ἦν, Scal. Taylor. ἔνεργος vel κάτεργος. Cont.

Πάντα λαβὼν] Πανταλέων. Idem.

β΄. Ἴσως δ᾽ ἐρεῖ ὡς οὐκ ἔστι τῶν ἀποῤῥήτων, ἐάν [1] τις φῇ
τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι· τὸν γὰρ νόμον οὐ ταῦτ᾽ ἀπαγο-
ρεύειν, ἀλλ᾽ ἀνδρόφονον οὐκ ἐᾶν λέγειν. ἐγὼ δ᾽ οἶμαι δεῖν οὐ
περὶ τῶν ὀνομάτων διαφέρεσθαι, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν ἔργων
διανοίας, καὶ πάντας εἰδέναι ὅτι [2] ὁπόσοι ἀπεκτόνασί τινας,
καὶ ἀνδροφόνοι τῶν αὐτῶν εἰσὶ, καὶ ὅσοι ἀνδροφόνοι τινὸς, καὶ
ἀπεκτόνασι τουτονί. πολὺ γὰρ ἂν ἔργον εἴη τῷ νομοθέτῃ
πάντα γράφειν τὰ ὀνόματα, ὅσα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει·
ἀλλὰ περὶ ἑνὸς εἰπὼν περὶ πάντων ἐδήλωσεν. οὐ γὰρ δή που
ἐὰν μέν τις πατραλοίαν ἢ μητραλοίαν [3] καλέσῃ, ὑπόδικός
377 ἐστιν· ἐὰν δέ τις τὴν τεκοῦσαν ἢ τὸν φυτεύσαντα [4] τύπτῃ,
ἀζήμιος ἔσται. καὶ εἴ τις [5] εἴποι ῥίψασπιν, ἀθῷος ἔσται·
τὸν γὰρ νόμον, ἐάν τις εἴπῃ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβληκέναι,
ζημίαν τάττειν, ἀλλ᾽ οὐκ ἄν τις ῥῖψαι φῇ αὐτήν. ὁμοίως δ᾽
ἂν καὶ τῶν ἕνδεκα γενόμενος οὐκ ἂν ἀπεδέχου τὸν ἀπαγό-
μενον, [6] ὅτι θοἰμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον, εἰ μὴ
378 λωποδύτην ὠνόμαζεν· [7] οὐδ᾽ εἴ τις παῖδ᾽ ἐξῆγεν, ὡς ἀνδρα-

[1] τις εἴπῃ T. R. τίς τινα εἴπῃ A.
[2] ὅσοι A.
[3] καλῇ σε A.
[4] τύπτοι T. R. τύψαι σε εἴποι A.
[5] εἴπῃ T. R. A.
[6] εἴ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ A.
[7] εἰ μή τις παῖδ᾽ T. R. μηδ᾽ εἴ τις τὴν παῖδ᾽ A.

Ἐάν τις εἴπῃ τὸν] Ἐάν τις φῇ τινὰ τόν. et v. 13. ἐάν τις εἴπῃ τινὰ τήν. Idem.

Ἔργων] Τούτων in orat. præced. Taylor.

Ὁποῖοι] Π. ὁπόσοι. H. Stephan.

Καλέσῃ, ὑπόδικός ἐστιν] Supra monui legendum καλῇ σε. Coaluerant voces, ut apud Pollucem VIII. 9. segm. 88. καὶ δίκας τὰς ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι: ubi non recte legitur δικαστὰς ἀπὸ, nisi sit error Operarum. Sic et in Suida: Ἁβρὸς λειμὼν καινότερος καὶ εὐθαλής· scribe, καὶ νοτερὸς, et *humidum*. Pro ἐστιν verius puto ἔσται, ut ἀζήμιος ἔσται, et ἀθῷος ἔσται. Markland. Forte καλῇ σε. *In Edit. min.* Taylor.

Τύπτοι] Stephanus: τύπτειν εἴπῃ, vel, τύψαι λέγῃ. ad sensum recte: ad vestigia vocis τύπτοι, propius videtur τύψαι σε εἴποι: quod confirmat Lysias, εἴποι ὡς ἔτυπτες. Markland. Forte τύψαι σε εἴποι. *In Edit. min.* Taylor.

Ὅτι θοιμάτιον ἔξω θέμενος ἢ τὸν χιτωνίσκον] Lego: εἴ τις θοιμάτιον ἐκδεδυμένος εἴη ἢ τὸν χιτωνίσκον. ex Lysiæ istis: εἴ τις ἀπάγοι τινὰ, φάσκων θοιμάτιον ἀποδεδύσθαι, ἢ τὸν χιτωνίσκον ἐκδεδύσθαι. Hoc pacto uterque idem dicet: sed brevius, et pro instituto suo, Pseudo-Lysias. Markland. et *in Edit. min.* Taylor.

Εἰ μή τις κ. τ. λ.] Corrigenda hæc ex superiori. Idem. οὐδ᾽ εἴ τις παῖδ᾽ ἐξῆγεν, ἀλλὰ τὸν ὡς ἀνδραποδιστήν. ἢ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας. Cont.

Εἰ μή τις παῖδ᾽ ἐξῆγεν] Iterum ex Lysia corrigendum: μηδ᾽ εἰ τὴν παῖδ᾽ ἐξῆγεν, ὡς ἀνδραποδιστὴν, sc. ἀπεδέχου ἄν. Ille ita: οὐδ᾽ εἰ τὴν παῖδα ἐξαγαγὼν ληφθείη, οὐκ ἂν φάσκοις αὐτὸν ἀνδραποδιστὴν εἶναι. Luderet, inquit, quisquis diceret, Non sum ἀνδραποδιστὴς, quia in servitutem non deduxi vel abduxi ἄνδρα *virum*, sed τὴν παῖδα *puellam*. quasi aliquis diceret, Non sum *Parricida*, quia non *patrem* occidi, sed *fratrem* tantum. Atqui ut *Parricidii actio non solum in eum dabatur, qui* parentem *interemisset, sed et in eum, qui* fratrem *occiderat* (Isidorus Orig. V. 26.), sic et ἀνδραποδιστὴς erat non solum qui *liberum virum*, sed et qui *servum* vel *servam* (*serva* enim comprehenditur sub *servo*) alienam abduxisset, Pollux Onomast. III. 8. segm. 78. Horum vero pœna erat Mors, si confiterentur, vel convincerentur. unde Agorati frater ob tale delictum ultimo sup-

ποδιστήν. καὶ αὐτὸς μὲν ἐδικάσω κακηγορίας τῷ εἰπόντι σε ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα. [1] καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται, ἀλλ' ἐάν τις φῇ ἀποβεβληκέναι. πῶς οὖν οὐ δεινὸν, ἐὰν [2] μέν τις σὲ εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ [3] ἄξιον δοῦναι 379 δίκην; βοηθήσατε οὖν μοι, ἐνθυμούμενοι ὅτι μεῖζόν ἐστι κακὸν τὸν πατέρα ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα ῥῖψαι. ἐγὼ οὖν δεξαίμην [4] πάσας ἀποβεβληκέναι ἢ τοιαύτην γνώμην περὶ τὸν πατέρα ἔχειν. καί γε τοῦτον μὲν ἑώρακα ποιοῦντα, ὡς καὶ ὑμεῖς ἴστε· αὐτὸς δ' ἔσωσα τὴν ἀσπίδα. ὥστε διὰ τί οὐκ ἂν λάβοιμι δίκην παρ' αὐτοῦ; τίνος ἐγκλήματός μοι ὄντος; πότερον ὡς δικαίως ἤκουσα; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε. ἀλλ' [5] ὡς βελτίονος ὄντος; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. ἀλλ' ὅτι ἀποβεβληκὼς τὰ ὅπλα σώσαντι δικάζομαι; ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ λόγος διέσπαρται κατὰ τὴν πόλιν. μὴ δὴ κακῶς ἀκούοντα τὰ προσήκοντα ἐλεεῖτε, μηδ' ὑβρίζοντί τε καὶ λέγοντι παρὰ τοὺς νόμους συγγνώμην ἔχετε· καὶ ταῦτα εἰς ἄνδρα, ὃς πολλὰς μὲν στρατηγίας ἐστρατήγηκε, [6] πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν [7] κινδύνους κεκινδύνευκε, καὶ οὔτε τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος γέγονεν οὔθ' ὑμῖν εὔθυναν ὦφλεν, ἑβδομήκοντα δ' ἐτῶν ὢν ὑπ' ὀλιγαρχίας

[1] καίτοι περὶ τοῦ ῥῖψαι ἐν A. [2] μή τις γε εἴπῃ T. R. μέν τίς σε κακῶς εἴπῃ A. [3] ἀξιοῦν A. [4] πάσας τὰς ἀσπίδας ἀποβ. A. [5] ὡς τούτου βελτίονος A. [6] πολλὰς T. R. [7] κινδύνους om. T. R.

plicio afficiebatur, ut narrat Noster Orat. XIII. MARKLAND.

Καίτοι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται] Supra monui legendum: καίτοι τὸ ῥῖψαι ἐν τῷ νόμῳ οὐ γέγραπται. Lysias: καίτοι περὶ μὲν τοῦ ῥῖψαι οὐδὲν ἐν τῷ νόμῳ εἴρηται. Ita alter alteri suppetias fert. IDEM. et *in Edit. min.* TAYLOR.

Πῶς οὖν κ. τ. λ.] Scribe mecum: Πῶς οὖν οὐ δεινὸν, ἐὰν μέν τις σὲ εἴπῃ, τοὺς νόμους ἐκλαμβάνειν οὕτως, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, καὶ τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς. ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἀξιοῦν δοῦναι δίκην. TAYLOR. Lege et distingue: ἐὰν μέν τις σε κακῶς εἴπῃ, — τιμωρεῖν τοὺς ἐχθρούς· ἐὰν δὲ αὐτὸς εἴπῃς, οὐκ ἀξιοῦν (non ἄξιον) δοῦναι δίκην; Lysias: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ, ὅταν μὲν δεήσῃ (vel δέῃ) σε κακῶς ἀκούσαντα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, οὕτω τοὺς νόμους, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, λαμβάνεις· ὅταν δ' ἕτερον παρὰ τοὺς νόμους εἴπῃς κακῶς, οὐκ ἀξιοῖς δοῦναι δίκην. Omnia eadem in utroque, nisi quod Interrogative hæc efferat Abbreviator. MARKLAND. ἐὰν μέν τις γε —. CONT.

Ἐγὼ οὖν δεξαίμην] Melius Lysias: ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἄν. MARKLAND.

Πάσας ἀποβ.] Πάσας ἀσπίδας ἀποβ. CONT.

Καί γε τοῦτον μὲν ἑώρακα] Καίτοι γε τοῦτον μὲν τοῦτο ἑώρακα. IDEM.

Ἀλλ' ὡς βελτίονος ὄντος;] Deest τούτο ante ὄντος. Vide Orat. IX. MARKLAND. Legendum: ἀλλ' ὡς βελτίων οὗτος; sunt enim hæc expressa ex oratione præcedente, cujus hæc est epitome, ubi p. 118. v. 12. ed. Steph. hæc in eandem sententiam: ἀλλ' ὅτι βελτίων καὶ ἐκ βελτιόνων ὁ φεύγων ἐμοῦ. SLUITER.

Πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν κεκινδύνευκε] Legendum cum præcedenti: πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν κινδύνους κεκινδύνευκε. CONT. TAYLOR. Lege πολλάκις. patet ex sensu et Lysia. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

ἐτελεύτησε διὰ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν. ἄξιον δὲ ὀργισθῆναι
380 ὑπὲρ αὐτοῦ. τί γὰρ ἂν τούτου ἀνιαρότερον ἀκούσειεν, εἰ τε-
θνηκὼς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αἰτίαν ἔχοι ὑπὸ τῶν τέκνων ἀνη-
ρῆσθαι; οὗ τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ὑμετέροις ἱε- 40
ροῖς ἀνάκειται, τῆς δὲ τούτων κακίας πρὸς τοῖς τῶν πολε-
μίων;

γ΄. Ἐρεῖ δὲ ὡς ὀργισθεὶς εἴρηκεν. ὑμεῖς δ᾽ ἐνθυμεῖσθε ὅτι
ὁ νομοθέτης οὐδεμίαν συγγνώμην ὀργῇ δίδωσιν, ἀλλὰ ζη-
μιοῖ [1] τὸν λέγοντα, ἐὰν μὴ ἀποδεικνύῃ ἀληθῆ. ἐγὼ δὲ δὶς
περὶ τούτου μεμαρτύρηκα· οὐ γὰρ ᾔδειν ὅτι ὑμεῖς τοὺς μὲν
ἰδόντας τιμωρεῖσθε, τοῖς δὲ ἀποβάλλουσι συγγνώμην ἔχετε.
δέομαι οὖν καταψηφίσασθαι αὐτοῦ. νυνὶ γὰρ διώκω μὲν κα- 120. 1
κηγορίας, τῇ δ᾽ αὐτῇ ψήφῳ φόνου φεύγω τοῦ πατρὸς, οὗ
μείζων ἀγὼν οὐκ ἂν γένοιτό μοι, ὃς μόνος δοκιμασθεὶς τοῖς
Τριάκοντ᾽ ἐπεξῆλθον ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. βοηθήσατ᾽ οὖν κἀ-
κείνῳ κἀμοί.

[1] τὸν κακῶς λέγοντα Λ.

Διὰ τὴν ὑμετέραν εὔνοιαν] *Propter vestram benevolentiam*, i. e. propter benevolentiam in vos. AUGER.

Ἀληθῆ] Sub. λέξαντα. Prior oratio dat plenius: ὥς ἐστιν ἀληθῆ τὰ εἰρημένα. IDEM.

Ἰδιώτας] Ostendi superius lectionem esse ἰδόντας. Ita legit et Schott. TAYLOR. Schottus ἰδόντας, optime. Lysias: τοὺς μὲν ἰδόντας τιμωρεῖσθε. MARKLAND. ἰδόντας. CONT.

Κατηγορίας] Κακηγορίας. SCAL. SCHOTT. Atqui Stephanus, qui hæc reliquit, vix unica pagina elapsa idem mendum sustulerat. TAYLOR. Iterum recte Schottus, κακηγορίας. Lysias: νῦν γὰρ διώκω κακηγορίας. Isocrates Panegyrico: χρὴ δὲ κακηγορεῖν μὲν ἡγεῖσθαι τοὺς ἐπὶ βλάβῃ λοιδοροῦντας: ita scribendum puto pro κατηγορεῖν. Sic et initio Orat. de Bigis, pro κατηγορίας scribendum forte κακηγορίας. MARKLAND.

Μόνος] Μόνον. CONT.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ*

ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ,

ΟΝ ΑΥΤΟΣ ΕΙΠΕ ΛΥΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eratosthenes cum unus de triginta Tyrannis esset, Lysiæ fratrem, Polemarchum nomine, indicta causa necari jusserat. Quare nunc de eo supplicium vult sumi Lysias. CANTERUS.

Pag. ed. H. Steph. | Pag. ed. Reisk.

120. α΄. ΟΥΚ ἄρξασθαί μοι δοκεῖ ἄπορον εἶναι, ὦ ἄνδρες δικα- 381
σταὶ, τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντι· τοιαῦτα
αὐτοῖς τὸ μέγεθος καὶ τοσαῦτα τὸ πλῆθος εἴργασται, 382
ὥστε μήτ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατη-
γορῆσαι, μήτε τἀληθῆ βουλόμενον εἰπεῖν ἅπαντα δύνασθαι,
ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλι- 383

* ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ] Κατ' Ἐρατοσθένους. Κατ' Ἐρατοσθένους ἑνὸς τῶν Τριάκοντα. Κατὰ Ἐρατοσθένους ἑνὸς τῶν Τριάκοντα, ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Ita MSS. et auctores, qui hanc orationem laudant. V. Harpocr. in Δαρεικός. Θέογνις. Θηραμένης. et alibi. Neque ambitiosa nimis cuiquam videatur priorum temporum sedulitas, quæ adjunxit ὃν αὐτὸς εἶπε Λυσίας. Noster enim, qui plurimas causas *scripsit*, nullam fortasse *egit*, hac unica excepta, eam diligentiam annotandi flagitat. Contra fere Demostheni usu venit, ut non quas ipse egerit, sed quas aliis agendas scripserit, curiosius erant indicandæ. Athen. l. 13. p. 283. m. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ, εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκεν. Egit enim Apollodorus quidam, cujus gratia scripta fuit a Demosthene, si tamen a Demosthene. Tu interea, Dalechampi, non bene de Apollodoro Critico somniasti. "Demosthenes Rhetor in oratione contra Neæram, si modo germana est," ut Apollodorus censuit. TAYLOR.

Οὐκ ἄρξασθαί—] Initium orationis notante V. D. in M. Ald. expressit Cicero pro Leg. Manil. c. 1. "Hujus autem orationis difficilius est exitum, quam principium invenire." SLUITER.

Τοιαῦτα] Cont. τοιαῦτα γὰρ, addendo γὰρ, quod et ego velim in textum induxisse. AUGER.

Αὐτοῖς] Eratostheni ejusque collegis atque satellitibus. REISK. AUGER.

Ἀνάγκη] Ἀνάγκην εἶναι Stephano placet magis, præter rem religioso. Nam quamvis præ Stephanica lectione tolerari possit ἀνάγκῃ in tertio casu pro ἀναγκαίως, ego tamen quasi absolute dictum integrum relinquo. N. de Evandri probat. Ἐὰν ἐπὶ τοιόνδε λόγον τράπωνται ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλ' ἀνάγκη ἐὰν αὐτὸν ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι κ. τ. λ. Hujusmodi est in Orat. c. Andoc. Οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστὶν ἅμα τοῖς τε νόμοις — καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι, ἀλλὰ δυοῖν θάτερον, ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. Et Lucian. in Amorib. Καί τις ἄρα πρῶτος ὀφθαλμοῖς τὸ ἄῤῥεν εἶδεν ὡς θῆλυ δυοῖν

πεῖν. τοὐναντίον δέ μοι δοκοῦμεν πείσεσθαι ἢ ἐν τῷ [1] πρὸ τοῦ χρόνῳ. πρότερον μὲν γὰρ ἔδει τὴν ἔχθραν τοὺς κατηγοροῦντας ἐπιδεῖξαι, ἥτις εἴη πρὸς τοὺς φεύγοντας· νυνὶ δὲ παρὰ τῶν φευγόντων χρὴ πυνθάνεσθαι, ἥτις ἦν αὐτοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχθρα, ἀνθ' ὅτου τοιαῦτα ἐτόλμησαν εἰς αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. οὐ μέντοι ὡς οὐκ ἔχων οἰκείας ἔχθρας καὶ συμφορὰς τοὺς λόγους ποιοῦμαι, ἀλλ' ὡς ἅπασι πολλῆς
384 ἀφθονίας [2] οὔσης ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἢ ὑπὲρ τῶν δημοσίων ὀργίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτ' ἐμαυτοῦ πώποτε οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας νῦν ἠνάγκασμαι ὑπὸ τῶν γεγενημένων τούτου κατηγορεῖν, ὥστε πολλάκις εἰς πολλὴν ἀθυμίαν κατέστην, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἀναξίως καὶ ἀδυνάτως ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ ἐμαυτοῦ τὴν κατηγορίαν ποιήσωμαι· ὅμως δὲ πειράσομαι ὑμᾶς ἐξ ἀρχῆς ὡς ἂν δύνωμαι δι' ἐλαχίστων διδάξαι.

β'. Οὑμὸς πατὴρ Κέφαλος ἐπείσθη μὲν ὑπὸ Περικλέους εἰς ταύτην τὴν γῆν ἀφικέσθαι, ἔτη δὲ τριάκοντα ᾤκησε, καὶ οὐδενὶ πώποτε οὔτε ἡμεῖς οὔτε ἐκεῖνος δίκην οὔτε ἐδι-

[1] προτοῦ T. R. A. [2] οὔσης οὐχ ὑπὲρ A.

θάτερον, ἢ τυραννικῶς βιασάμενος ἢ πείσας πανούργως. TAYLOR. Non opus puto ut quidquam mutetur: subintelligas modo ἐστὶ post ἀνάγκη. Cæterum Orationem hanc *quinquies* nominatim citat Harpocration sine ulla dubitationis nota: nempe in Vocibus Δαρεικὸς, Θέογνις, Θηραμένης, Πείσων, Πολέμαρχος. Scripsit quoque Orationem Noster ὑπὲρ τοῦ Ερατοσθένους, *pro Eratosthene*, quodam: Idem V. Αὐθέντης. MARKLAND. Sub. ἐστί. AUGER.

Ἥτις ἢ] Π. ἥτις ᾖ. Μᾶλλον δὲ, ἥτις ἦν. H. STEPHAN.

Ἀνθ' ὅτου] Aut ἀνθ' ὅτης leg. ut ad ἔχθρας referatur, aut leg. καὶ ἀνθ' ὅτου, scil. ἔργου, vel γεγονότος, vel συμβάντος. *et cujus facti aut casus ergo.* REISK. Sub. πράγματος. aliqui vellent legi ἀνθ' ὅτης referendo ad ἔχθρα, quod malim. AUGER.

Πολλῆς ἀφθονίας οὔσης] Deest οὐ μᾶλλον post οὔσης. CANTER. Si deesset μᾶλλον, attamen non οὐ μᾶλλον. Sed neque μᾶλλον abest per dolum librarii. Abesse solet. Ἐγὼ γοῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. N. in oratt. præcedentibus.

Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος.
Hom. Odyss. Γ. 232.

Οὕτω ὦν ἡμέας δίκαιον ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας ἤπερ Ἀθηναίους. i. e. δικαιότερον. Herodot. Calliop. 26. δικαίως ἄν τις τούτους ἢ τοὺς — Diod. Sic. l. 11. Ita Latini. "Eo tacent, quia tacita *bona* st mulier semper *quam* loquens." Plaut. Rud. IV. 4. 70. Qui plura velit adeat Bosii Ellips., Vechner. Hellenolex., et Scholam Grammaticorum. Παρ' ἡμῖν γὰρ πόκος εὖ κνάπτεται. TAYLOR. Ad verba πολλῆς ἀφθονίας οὔσης subauditur τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων κακῶν. tum post verba ὑπὲρ τῶν ἰδίων desunt istæc pauca εἰώθασι μᾶλλον. *sed quia, quanquam satis et superest cuique malorum privatorumque publicorumque, tamen homines majores iras concipere et exercere solent super privatis injuriis, quam super publicis.* REISK. Ante ὑπὲρ addidi οὐχ, subaudiendo μᾶλλον, quod haud raro subaudiunt scriptores Attici. AUGER.

Ὤκησε] Imo vero μετῴκησε. Cephalus enim cum liberis, non cives erant Athenis, sed μέτοικοι, *inquilini*. REISK. Et quidem recte. AUGER.

κασάμεθα οὔτε ἐφύγομεν, ἀλλ᾽ οὕτως ᾠκοῦμεν δημοκρα-
τούμενοι, ὥστε μήτε εἰς τοὺς ἄλλους ἐξαμαρτάνειν μήτε ὑπὸ
τῶν ἄλλων ἀδικεῖσθαι. ἐπειδὴ δ᾽ οἱ Τριάκοντα πονηροὶ μὲν
καὶ συκοφάνται ὄντες [1] εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, φάσκον- 385
τες χρῆναι τῶν ἀδίκων καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν καὶ τοὺς
λοιποὺς πολίτας ἐπ᾽ ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι·
καὶ τοιαῦτα λέγοντες οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων, ὡς ἐγὼ
περὶ τῶν ἐμαυτοῦ πρῶτον εἰπὼν καὶ περὶ τῶν ὑμετέρων 386
ἀναμνῆσαι πειράσομαι. Θέογνις γὰρ καὶ Πείσων ἔλεγον ἐν
τοῖς Τριάκοντα περὶ τῶν μετοίκων, ὡς εἶέν τινες τῇ πολι-
τείᾳ ἀχθόμενοι· καλλίστην οὖν εἶναι πρόφασιν τιμωρεῖσθαι
μὲν δοκεῖν, τῷ δ᾽ ἔργῳ χρηματίζεσθαι, [2] πάντως δὲ τὴν μὲν

[1] εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πονηροὶ μὲν καὶ συκοφάνται ὄντες, φάσκοντες δὲ χρῆναι A.
[2] πάντως δὲ ταύτην τὴν ἀρχὴν δεῖν γενέσθαι, τὴν πόλιν δεῖσθαι χρημάτων A.

Πονηροὶ μὲν] *Πονηροὶ μὲν αὐτοὶ συκοφ.* et mox *φάσκοντες δὲ χρῆναι.* Cont. *μὲν* abesse malim, turbat enim sententiam, non habens sibi respondens *δέ.* præterea quoque, periodum hanc utcunque verso et volvo, nihil aliud deprehendo, quam mutilam eam esse, et *ἐπειδὴ* carere sua antapodosi. videtur utique post *ἐτόλμων* hæc brevis sententia deesse, *πάντα ταῦτα ἀνετράπη,* vel similis quæpiam. *tota hæc nostra pristina felicitas concidit et eversa fuit.* perversa sunt ista omnia, scil. quæ modo dixerat de quieta sua Athenis habitatione, etc. Reisk.

Τραπέσθαι] F. *τρέπεσθαι.* Taylor. Nulla est connexio vel exitus sententiæ, nisi vel supra pro *φάσκοντες* legas *ἔφασκον,* et hic pro *καὶ τοιαῦτα, καίτοι ταῦτα:* vel, quod potius puto, *τραπέσθαι, τοιαῦτα λέγοντες,* etc. omisso *καί.* *Ποιεῖν ἐτόλμων* est *facere sustinebant,* id est, *faciebant:* ut Orat. III. *οὐκ ἐτόλμησα ἐπισκήψασθαι αὐτῷ, actionem illi non intendi.* et Orat. II. *οὐδένα ἐτόλμησαν μεταπέμψασθαι, non in animum induxerunt quemquam accersere,* id est, *neminem accersebant.* Et ita sumenda hæc vox passim in N. T. ut 1 Cor. VI. 1. et Ioan. XXI. 12. *οὐδεὶς ἐτόλμα ἐξετάσαι αὐτὸν, nemo eum interrogabat, Tu quis es?* propter Rationem, quæ sequitur, *scientes* (i. e. *sciebant enim*) *quod Dominus est.* nihil igitur hic cum *audacia:* neque in isto loco Isocratis Panathen. *οὐκ ἐξιδιώσασθαι τὰς χώρας ἐτόλμησαν.* quem Wolfius vertit, *non in suum peculium convertere ausi fuerunt.* rectius fuisset, *converterunt,* vel, *convertere sustinuerunt,* in animum induxerunt. Markland. Bene habet vulgata *τραπέσθαι.* In simili re, ubi de animi in melius commutatione agitur, aoristus secundus magis, quam imperfectum usurpatur. Reisk.

Καὶ] Post præmissum *πρῶτον* debebat *ἔπειτα καὶ* sequi. verum in scriptore brevitatem consectante facile fero hanc indiligentiam. Idem.

Ἀναμνῆσαι] H. e. *διὰ παραδειγμάτων διδάξαι, ὧν ὑμᾶς ἀναμνήσω. planum vobis facere conabor, per exempla, quæ vobis in memoriam revocabo.* Idem.

Τινες] Scil. *τῶν μετοίκων.* Idem.

Πάντως κ. τ. λ.] *Τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι, τὴν δ᾽ ἀρχὴν δεῖσθαι.* Cont. Laudo bellulos interpretes, qui hæc concoquere potuerunt. Lege autem: *πάντας δὲ αἰσθέσθαι τὴν μὲν πολιτείαν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων.* De vi *τοῦ ἀρχὴν* dixi bene multa in superioribus. Scalig. adhuc non intelligo: *πάντως δὲ τὴν μὲν πόλιν γενέσθαι, τὴν δε ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων.* Taylor. Nullus in his Sensus. Lego: *τὴν μὲν πόλιν πένεσθαι, τὴν δ᾽ ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. civitatem pauperem esse, imperium vero (vel Magistratus) pecunia indigere.* Orat. XIX. *δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων.* et ita Orat. XVIII. Paullo post: *ἔδοξεν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν.* Xenophon *Ἑλλην.* II. p. 469. dicit *triginta,* non *decem.* Dicam de hac re ad Orat. XXV. Markland. Mihi venit aliquando in mentem *πάντως δὲ* (quod *δὲ* hic loci idem valet atque *γὰρ,* quomodo *δὲ* haud raro usurpatur) *τὴν μὲν πόλιν δεῖν ἄπολιν γενέσθαι, τὴν δ᾽ ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων* (aut *τὴν ἀρχὴν δὲ δεῖσθαι χρημάτων*). *universe enim, et prorsus necessario debere civitatem eo redigi, ut nulla sit, principes autem pecuniis indigere. πόλις ἄπολις,* est, ea civitas, quæ nomine civita-

387 πόλιν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. καὶ τοὺς ἀκούοντας οὐ χαλεπῶς ἔπειθον· ἀποκτιννύναι μὲν γὰρ ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, λαμβάνειν δὲ χρήματα περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο. ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς δέκα συλλαβεῖν· τούτων δὲ δύο πένητας, ἵνα αὐτοῖς ᾖ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπολογία, ὡς οὐ χρημάτων [1] ἕνεκα ταῦτα πέπρακται, ἀλλὰ συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ γεγένηται, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων εὐλόγως [2] πεποιηκότες.

388 γ΄. Διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον. καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἑστιῶντα κατέλαβον, οὓς ἐξελάσαντες Πείσωνί με παραδιδόασιν· οἱ δὲ ἄλλοι εἰς τὸ ἐργαστήριον ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο. ἐγὼ δὲ Πείσωνα μὲν ἠρώτων εἰ

[1] οὕνεκα T. R. A. [2] πεποιηκότας A.

tis cum gaudeat, re careat, h. e. libertate et æquo jure civili, cujus res et fortunæ omnes conciderint, numerus civium sit imminutus, nervi convulsi, animi dejecti. Ubi tyranni sunt, ibi nulla est πόλις, sed δουλεία. Reisk. F. leg. πάντως δὲ τὴν πρόφασιν γίνεσθαι, Τὴν ἀρχὴν δεῖσθαι χρημάτων. Similiter Plutarchus in Vit. Agesil. c. 13. εἰ μὲν μὴ ἀδικεῖ, ἄφες· εἰ δ' ἀδικεῖ, ἡμῖν ἄφες· πάντως δ' ἄφες. ubi πάντως Anglice verteris, *at all events*. Demosth. c. Conon. p. 1262. 16. οἱ μὲν γὰρ νόμοι, πολὺ τἀναντία, καὶ τὰς ἀναγκαίους προφάσεις, ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο.

Δέκα] Inquilinorum vexationem paulo aliter memoriæ prodidit Xenophon: Ἔδοξεν αὐτοῖς ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα διδόναι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν, καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημήνασθαι. Hist. Gr. Plutarchus de Animal. Terrestr. et Aquatic. quoque de hac re consulendus. Taylor.

Γεγένηται] In hac regione pauca quædam desunt. Possit locus sic propemodum sarciri: ἀλλὰ συμφερόντως τῇ πολιτείᾳ, καὶ φαίνανται καὶ τοῦτο, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες. *sed e rep., constetque inter omnes, etiam hoc, ut si quid aliud, ipsos sapienter gessisse.* Reisk. Voc. γεγένηται, quod in Oratoribus haud raro ad voc. τῇ πολιτείᾳ et τῇ πόλει appingi solet, sartorem olet. F. leg. ἀλλὰ [τὰ] συμφέροντα τῇ πολιτείᾳ, ὥσπερ τι τῶν ἄλλων, εὐλόγως πεποιηκότες.

Πεποιηκότες] Vel potius πεποιηκότας absolute, Atticorum more. Taylor. Cave ne mutes, in πεποιηκόσι, ut concordet cum αὐτοῖς, prout postulat Constructio Grammatica. his enim Casuum mutationibus gaudent Attici, quando nihil est Obscuritatis vel Ambiguitatis in Sensu. Vide ad Orat. X. et infra adhuc dicam, ad Orat. XX. Mox, pro ἐπεγράφοντο recte Stephanus admisit in contextum ἀπεγράφοντο. et recte quoque Interpres vertit, *in tabulas referebant*. Vide Perizonium ad Ælian. V. H. IV. 25. Markland. Dedi πεποιηκότας, subaudiendo αὐτοὺς, et est accusativus absolutus. Auger.

Διαλαβόντες δὲ τὰς οἰκίας ἐβάδιζον] *Partiti vero domos ibant.* Quomodo hæc concilianda cum iis, quæ de his temporibus refert Demosthenes Orat. in Androtionem? τότε τοίνυν, ὡς ἔστιν ἀκούειν, οὐδείς ἐστιν, ὅςτις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὃς ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν. ἀλλὰ τοῦτο κατηγοροῦσι τῶν Τριάκοντα, ὅτι τοὺς ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀδίκως ἀπῆγον. *iis igitur temporibus, ut fama accepimus, nemo salute privabatur, qui se domi occultabat: sed ob hoc accusantur Triginta-viri, quod homines inique ex medio foro abducebant.* Lysiæ potius, de se narranti, habenda fides: nisi forte Distinctio aliqua reperiri possit. Repetit hæc Demosthenes, iisdem fere verbis, Orat. contra Timocratem. Pro Lysia facit Xenophon Hellen. II. ubi Thrasybulus in oratione sua ait, δειπνοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγοράζοντες. Falli igitur videtur vel Demosthenes, vel Rumor. Markland.

Ἐργαστήριον] Huc alludere videtur Poll. IX. 5. ubi post laudatam vocem οἰκάριον ex orat. Lysiæ, qua intercidit, subjungit: καί που καὶ ἐργαστήριον καὶ καταγωγαί. Taylor.

Ἀπεγράφοντο] Male Ald. ἐπεγράφοντο. V. Vales. ad Harpocr. in vocc. *Descri-*

121. βούλοιτό με σῶσαι χρήματα λαβών· ὁ δ' ἔφασκεν, εἰ πολ- 389
λὰ εἴη. εἶπον οὖν ὅτι τάλαντον ἀργυρίου ἕτοιμος εἴην δοῦναι·
ὁ δ' ὡμολόγησε ταῦτα ποιήσειν. ἠπιστάμην μὲν οὖν ὅτι
οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους νομίζει, ὅμως δ' ἐκ τῶν παρόν-
των ἐδόκει μοι ἀναγκαιότατον εἶναι πίστιν παρ' αὐτοῦ λα-
βεῖν. ἐπειδὴ δὲ ὤμοσεν ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶν
ἐπαρώμενος, λαβὼν τὸ τάλαντον μὲ σώσειν, εἰσελθὼν εἰς τὸ
δωμάτιον τὴν κιβωτὸν ἀνοίγνυμι· Πείσων δ' αἰσθόμενος εἰσ- 390
έρχεται, καὶ ἰδὼν τὰ ἐνόντα καλεῖ τῶν ὑπηρετῶν δύο, καὶ
τὰ ἐν τῇ κιβωτῷ λαβεῖν ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οὐχ ὅσον [1] ὡμο-
λόγησα εἶχεν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀλλὰ τρία τάλαντα ἀρ- 391

[1] ὁμολογεῖν T. ὡμολογήκειν R. A.

bere, in tabulas referre. Hesych. Ἀπογραφὴ, ἀρίθμησις, ἢ ἡ γινομένη μήνυσις. Recte. Et utroque modo utitur noster, et *Describere* et *Deferre.* Ὁ Ἀξωνεὺς Θρασύλαος ὁ Πυθοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης, ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν αὐτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ ἀπέστειλε καὶ διῴκει. Took a Bill of their Lading. Heraclid. Pontic. apud Athen. l. 12. extrem. Ubi lego Αἰξωνεύς. Ita enim proferuntur et quidem constanter istius δήμου Populares. Hesych. Αἰξωνεύεσθαι. κατηγορεῖν. Lege Κακηγορεῖν.

ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΗ. ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ. . . . .
ΑΥΤΩΙ. ΥΙΩΝΟΙ. Μ . . . . . . ΛΟΠΙ. ΤΗΔ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
ΖΗΛΩΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΝ. ΤΟΙΣ. ΠΑΡΙΟΥΣΙΝ. ΟΔΟΝ.
ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΗΣ. ΠΡΩΤΙΩΝΟΣ. ΑΙΞΩΝΕΥΣ.
ΖΑΝ. ΧΑΙΡΕ.
Monument. Antiq. Græcum Venetiis. Taylor.

Ὤμοσεν — ἐπαρώμενος — σώσειν] Vel, si me audias: ὡμολόγησεν — ἐπαρώμενος — σώσειν. Ut D. Matthæus: Μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἐὰν αἰτήσηται. XIV. 7. Idem.

Ἑαυτῷ] Ἑαυτοῦ, Ald. Sed perperam. Corrige Antiphon. de cæd. Herod. juxta init. Ἐξώλειαν αὐτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον. Hodie αὐτῷ. Idem. ἑαυτῷ. Cont.

Αἰσθόμενος] Scil. ἐμὲ ἀνοιγνύντα τὴν κιβωτὸν, ἢ πολὺ ἦν ἐν αὐτῇ τὸ ἀργύριον. Reisk.

Ὁμολογεῖν] Ὡμολόγουν. Scalig. Stephanus: ὡμολογήκειν, *promiseram.* Potes etiam ὡμολόγουν. Paulo ante, τὰ ἐνόντα, *quæ insunt,* vel *inerant;* ut Luc. XI. 41. πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην, *sed date eleemosynam* QUÆ INSUNT: nempe in *calice et catino;* hoc est *potum* et *cibum;* prout postulat Sensus et Argumentatio, quam corrupit prava distinctio com. 30. ubi vulgo distinguitur, τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας, et construitur ἔσωθεν cum ὑμῶν: cum ita distingui oporteret, τὸ δὲ ἔσωθεν, (scil. τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος, ut paullo ante, τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος) ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας: *internum* (ita loqui liceat) *vero* calicis et catini, *plenum est rapina et nequitia vestra:* id est, deliciis, quæ paratæ sunt ex opibus rapina partis, et ad intemperantiam versis. Pergam, quoniam ibi sum. Sequitur: *Stulti, nonne qui fecit quod deforis est, etiam id, quod deintus est, fecit?* id est, *Stolidi* ratiocinatores! si in honorem Dei, vel ad vitandam offensionem ejus, *externum* calicis et catini a materiali pollutione purum tam sollicite servatis; nonne multo fortior Ratio postulat, ut *internum* eorum a morali pollutione purum servetis? *nonne* enim idem Deus, *qui externum* eorum *fecit, internum quoque fecit? Sed* vobis monstrabo veram munditiarum viam: *date eleemosynam* pauperibus *ea quæ insunt* vestris calicibus et catinis, *et ecce,* (observate quid dicturus sum, ἰδοὺ) *omnia* (calix et catinum, internum et externum, potus et cibus) *vobis munda* erunt. ita interpretor πάντα: quia necesse est, ut ejus significatio restringatur ad ea, de quibus sermo fit: ut cap. XXI. 32. ἕως ἂν πάντα γένηται: scil. *omnia* ista, de

γυρίου καὶ τετρακοσίους κυζικηνοὺς καὶ ἑκατὸν δαρεικοὺς
392 καὶ φιάλας [1] ἀργυρᾶς τέσσαρας, ἐδεόμην αὐτοῦ ἐφόδιά μοι
δοῦναι. ὁ δ᾽ ἀγαπήσειν με ἔφασκεν, εἰ τὸ σῶμα σώσω.
ἐξιοῦσι [2] δ᾽ ἐμοὶ καὶ Πείσωνι ἐπιτυγχάνει Μηλόβιός τε καὶ
Μνησιθείδης ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου ἀπιόντες, καὶ καταλαμ-
βάνουσι πρὸς αὐταῖς ταῖς θύραις, καὶ ἐρωτῶσιν ὅποι βα-
δίζοιμεν· ὁ δ᾽ ἔφασκεν εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ, ἵνα
καὶ τὰ ἐν ἐκείνῃ τῇ οἰκίᾳ σκέψηται. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐκέ-
λευον βαδίζειν, ἐμὲ δὲ μεθ᾽ αὑτῶν ἀκολουθεῖν εἰς Δαμνίπ-
που. Πείσων δὲ προσελθὼν σιγᾶν [3] μοι παρεκελεύετο καὶ
θαῤῥεῖν, ὡς ἥξων ἐκεῖσε. καταλαμβάνομεν δὲ αὐτόθι Θέο-
393 γνιν ἑτέρους φυλάττοντα· ᾧ παραδόντες ἐμὲ πάλιν ᾤχοντο.
ἐν τοιούτῳ δ᾽ ὄντι μοι [4] κινδυνεύειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀπο-

[1] ἀργυρίου T. R. A. [2] δέ μοι T. R. A. [3] με T. R. A.
[4] ἀποκινδυνεύειν A.

quibus paullo ante locutus fuerat. At unde Tu, inquies, hanc novam Interpunctionem inferre audes? Nimirum inde, quia eadem disertim affirmantem video Matthæum XXIII. 25. καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν (sc. τὸ ποτήριον καὶ ἡ παροψίς. non dicit τὸ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει) ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀκρασίας, scil. ὑμῶν. Satis idoneus hic Sponsor. vide et comm. 26. Markland. Præter alia, quæ Scaliger et Stephanus hunc ad locum attulerunt, possit quoque ὡμολογοῦμεν et ὡμολογήκειμεν probari. Ego Stephani conjecturam prætuli. Reisk. Cont. ὡμολόγουν, proponendo et aliam lectionem ὡμολόγει. Auger.

Καρικοὺς] (Sic vulg.) Librarios omnes fefellit istud portentum, homines nasutos non fefellit. Procurarunt enim Schott. Palmer. et doctissimus Maussacus ad Harpocr. in Δαρεικὸς, quem vide. Nummi hujus meminere ex antiquis Arrian. expedit. Alex. I. 4., Plutarch. in Apophthegm. Lacon., in lib. de fraterno amore, in Agesil. Artaxerx. et Lysandro, et alibi, Thucyd. VIII. 28., Plato in Lyside, Xenoph. in Cyripæd. et in Expedit. Cyri junioris, Herodot. Polym. 28. Melpom. 166., Lucian. Dial. Meretric., Aristoph. Eccl. 598. vide σχ. Ælian. V. H. I. 22. præter Lexicographos, Pollucem, Hesychium, Harpocrat. et Suid. Ex neotericis explicant et illustrant Gronov. de pecuniis Vett., Sperling. de nummis non cusis, Hostus, Brerewoodus, O. W. de Monetis, Bernard. de mensuris et pond., Brissonius de regno Persarum, Alexand. ab Alexand. Genial. Dier. IV. 15. ceterique quam plurimi. Taylor. Recte Schottus Δαρεικοὺς, (hoc enim opinor voluit, licet in impresso mendose legatur δαρυκοὺς) et confirmat Harpocration. Markland.

Μηλόβιος] Unus e XXX. tyrannis, de quo apud Harpocrationem. Auger.

Εἰς τὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐμοῦ] *Ad domum fratris mei.* Hinc illustratur Lucas II. 49. ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου, *in domo patris mei.* Sic Josephus Antt. Jud. XVI. 10. segm. 1. ἦν δ᾽ αὐτῷ καταγωγὴ ἐν τοῖς Ἀντιπάτρου, *hospitio autem Antipatri domo utebatur.* Sic ἐγγὺς τῶν Πυθοδώρου, *juxta Pythodori ædes*, Demosthenes adv. Cononem. Miror aliquos hunc Lucæ locum aliter interpretari et vertere. Dicit: Mirum vos tam diu me quæsivisse, et non statim scivisse, ubi futurus eram. ubi enim quærendus erat *Filius*, nisi in *domo Patris* sui? Emphasis quoque est in istis, τοῦ πατρός μου. Maria enim supra dixerat, ὁ πατήρ σου, de *Josepho* loquens: Jesus vero ex hoc responso dat iis intelligere, *Deum*, non *Josephum*, Patrem ejus *revera* esse. Markland. εἰς τὴν τοῦ ἀδελφοῦ etc. Cont.

Ἐν τοιούτῳ κ. τ. λ.] Locus asperrimus. Quis non arripiat: ἐν τοιούτῳ δ᾽ ὄντι μοι κινδύνῳ φεύγειν ἐδόκει, ὡς τοῦ γε ἀποθανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. Taylor. Subauditur καιρῷ vel τόπῳ. Alias solent ἐν τοιούτοις usurpare. Reisk.

Κινδυνεύειν] Ego equidem compositum ἀποκινδυνεύειν hic præferrem, *tentare fortunam, aleam jacere, experiri, successurumne sit, nec ne.* Idem.

θανεῖν ὑπάρχοντος ἤδη. καλέσας [1] δὲ Δάμνιππον λέγω πρὸς αὐτὸν τάδε, ἐπιτήδειος μέν μοι τυγχάνεις ὤν, ἥκω δ' εἰς τὴν σὴν οἰκίαν, ἀδικῶ δ' οὐδὲν, χρημάτων δ' ἕνεκα ἀπόλλυμαι. σὺ οὖν ταῦτα πάσχοντί μοι πρόθυμον παράσχου τὴν σεαυτοῦ δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. ὁ δ' ὑπέσχετο ταῦτα ποιήσειν. ἐδόκει δ' αὐτῷ βέλτιον εἶναι πρὸς Θέογνιν μνησθῆναι· ἡγεῖτο γὰρ ἅπαν ποιήσειν αὐτὸν, εἴ τις ἀργύριον διδοίη. ἐκείνου δὲ διαλεγομένου Θεόγνιδι — ἔμπειρος γὰρ ὢν ἐτύγχανον τῆς οἰκίας, καὶ ᾔδειν ὅτι ἀμφίθυρος εἴη —, ἐδόκει μοι ταύτῃ πειρᾶσθαι σωθῆναι, ἐνθυμουμένῳ ὅτι, ἐὰν μὲν λάθω, σωθήσομαι, ἐὰν δὲ ληφθῶ, [2] ἡγούμην μὲν, εἰ Θέογνις εἴη πεπεισμένος ὑπὸ 394
τοῦ Δαμνίππου χρήματα λαβεῖν, οὐδὲν ἧττον ἀφεθήσεσθαι, εἰ δὲ μὴ, ὁμοίως ἀποθανεῖσθαι. ταῦτα διανοηθεὶς ἔφευγον, ἐκείνων ἐπὶ τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τὴν φυλακὴν ποιουμένων· τριῶν δὲ θυρῶν οὐσῶν, ἃς ἔδει με διελθεῖν, ἅπασαι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ἀρχένεω τοῦ ναυκλήρου ἐκεῖνον πέμπω εἰς ἄστυ, πευσόμενον περὶ τοῦ ἀδελφοῦ· ἥκων δὲ ἔλεγεν ὅτι Ἐρατοσθένης αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι. καὶ ἐγὼ τοιαῦτα πεπυσμένος τῆς ἐπιούσης νυκτὸς διέπλευσα Μέγαράδε.

δ'. Πολεμάρχῳ δὲ παρήγγειλαν οἱ Τριάκοντα τὸ [3] ὑπ' ἐκείνων εἰθισμένον παράγγελμα, πίνειν κώνειον, πρὶν τὴν αἰτίαν εἰπεῖν δι' ἥντινα [4] ἔμελλον ἀποθανεῖσθαι· οὕτω πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι καὶ ἀπολογήσασθαι. καὶ ἐπειδὴ ἀπε- 395

[1] οὖν A. [2] ἡγούμην, εἰ μὲν Θ. A. [3] ἐπ' R.
[4] ἔμελλεν T. R. A.

Καλέσας δὲ] Δὲ bene si habet, usurpatum hic est pro οὖν, quod sententia postulat. Et sane nullas non formas sententiarum induit δέ. Idem.

Ἥκω] Duo subjicit hæc momenta. 1) versor nunc in domo tua. quapropter te decet hospitem tuum tueri, salvumque servare jus hospitii. 2) opportunitas mei in libertatem emittendi hoc tibi major est, quoniam tibi recessus et latebræ et exitus domus tuæ tibi noti sunt. Idem.

Μνησθῆναι] Μηνυθῆναι. Cont.

Ἡγούμην μὲν, εἰ] Verba malim sic strui: ἡγούμην, εἰ μὲν —. Reisk.

Ὁμοίως] Perinde ac si mansissem, nullo facto elabendi periculo. Idem.

Εἰς Ἀρχένεω] Sub. δῶμα. Auger.

Ἐν τῇ ὁδῷ λαβὼν] Usitatius est συλλαβών. infra: ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὐτὸν — ὃν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. et ita sæpe in hac Oratione, et alibi. proprie igitur loquitur Matthæus XXVI. 55. συλλαβεῖν με, *comprehendere me.* Nihil tamen muto. Vide Orat. I. Mox, pro τοιαῦτα πέπυσμένος, scribe ταῦτα. Markland. Leg. ταῦτα. *In Edit. min.* Taylor.

Ἐπ' ἐκείνων] Revocavi bonam hanc probamque lectionem ex Aldina, a Stephano frustra et perperam cum ὑπ' ἐκείνων mutatam, quam Stephani conjecturam insecuti editores retinuerunt. ἐπ' ἐκείνων est *eorum ætate,* illo tempore, quo illi summa rerum potiebantur. Reisk.

Ἀποθανεῖσθαι] ἀποθανεῖν. Cont.

φέρετο ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου τεθνεὼς, τριῶν ἡμῖν οἰκιῶν οὐσῶν οὐδεμιᾶς εἴασαν ἐξενεχθῆναι, ἀλλὰ κλίσιον μισθωσάμενοι προὔθεντο αὐτόν· καὶ πολλῶν ὄντων ἱματίων αἰτοῦσιν οὐδὲν ἔδοσαν εἰς[1] τὴν ταφὴν, ἀλλὰ τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον, ὁ δὲ προσκεφάλαιον, ὁ δὲ ὅ τι ἕκαστος ἔτυχεν, ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφήν. καὶ ἔχοντες μὲν ἑπτακοσίας ἀσπίδας τῶν ἡμετέρων, ἔχοντες δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον τοσοῦτον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον καὶ ἔπιπλα καὶ ἱμάτια γυναικεῖα, ὅσα οὐδεπώποτε ᾤοντο κτήσασθαι, καὶ ἀνδράποδα εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, ὧν τὰ μὲν βέλτιστα ἔλαβον, τὰ δὲ λοιπὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀπέδοσαν, εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο καὶ τοῦ τρόπου τοῦ αὐτῶν ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο· τῆς γὰρ Πολεμάρχου γυναικὸς χρυσοῦς ἑλι-
396 κτῆρας, οὓς ἔχουσα ἐτύγχανεν, ὅτε [2] τὸ πρῶτον ἦλθεν εἰς
τὴν οἰκίαν, Μηλόβιος ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο.

έ. Καὶ οὐδὲ κατὰ τὸ ἐλάχιστον μέρος τῆς οὐσίας ἐλέου 122. 1
παρ' αὐτῶν ἐτυγχάνομεν, ἀλλ' οὕτως εἰς ἡμᾶς διὰ τὰ χρήματα ἐξημάρτανον, ὥσπερ ἂν ἕτεροι μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες, οὐ τούτων ἀξίους γε ὄντας τῇ πόλει, ἀλλὰ πάσας τὰς χορηγίας χορηγήσαντας, πολλὰς δ' εἰσφορὰς [3] εἰσενεγκόντας, κοσμίους δ' ἡμᾶς αὐτοὺς παρέχοντας καὶ πᾶν τὸ προσταττόμενον ποιοῦντας, ἐχθρὸν δ' οὐδένα κεκτημένους, πολλοὺς δ' Ἀθηναίων ἐκ τῶν πολεμίων λυσαμένους,

[1] τὴν om. T. R. A. [2] τοπρῶτον T. R. [3] ἐνεγκόντας T.

Ἕκαστος] Vel potius ἑκάστῳ. Taylor. Lego: ὅ, τι ἑκάστῳ ἔτυχεν, ἔδωκεν etc. Sic Orat. XIII. ὁ μὲν ἀδελφὸν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυναῖκα, ὁ δ', εἴ τις ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκων. ita legendum pro προσήκουσα. 1 Cor. III. 5. 6. ἑκάστῳ ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν, ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν· ita distinguendum. Porro, has vestes funebres, cervicalia, etc. Herodianus VIII. 13. vocat τὰ ἐπιτήδεια εἰς ταφάς. ubi inepte legitur τροφάς. Markland. Bene habet vulgata. Ad ἕκαστος subauditur διδοὺς, aut ἔχων, aut φέρων, aut θέλων. Reisk. Vel lege ἑκαστῷ ἔτυχεν, vel ad ἔτυχεν sub. ἔχων. Auger.

Ἑλυκτῆρας] (Sic vulg.) Inaures veterum nominabantur ἑλικτῆρες. Atque ita hunc locum correxit Stephan. et Scalig. Ἑλικτῆρας quoque habet Cod. Coisl. Ἑλικτῆρες. ἐνωτίων εἶδος. Λυσίας. Harpocr. De inauribus vide Bartholini opus posthumum, Casp. Barthii librum singularem, Isidorum, aliosque, non tamen ut omittam præclarissimum Dempster. Paralipom. ad c. 20. Antiquitatum Rosini L. 1. Taylor. Recte Stephanus ἑλικτῆρας. Hesychius: Ἑλικτῆρες, ἐνώτια. Latine, *inaures*. Markland. Contius ἑλκτῆρας, male, non enim Græcum est. Auger.

Ἀξίους ὄντας] Refer ad εἰς ἡμᾶς, quod præcessit; nisi referre malis ad τοιούτων ἠξίωσαν, quod sequitur. Idem.

Πάσας τὰς] Interponi velim μέν. Reisk.

Εἰσφορὰς ἐνεγκόντας] Scribe εἰσενεγκόντας. Sic Orat. VII. καὶ εἰσφορὰς εἰσφέρων, καὶ χορηγῶν. et Orat. XXV. et sæpissime. Vide Pollucem VIII. 15. segm. 157. Markland.

Αὐτοὺς παρέχοντας] Αὑτούς. Scalig. Quod nollem. Taylor. παρασχόντας. Cont.

τοιούτων ἠξίωσαν, οὐχ ὁμοίως μετοικοῦντας ὥσπερ αὐτοὶ ἐπολιτεύοντο. οὗτοι γὰρ πολλοὺς μὲν τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς πολεμίους ἐξήλασαν, πολλοὺς δ' ἀδίκως ἀποκτείναντες ἀτάφους ἐποίησαν, πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας ἀτίμους τῆς 397
πόλεως κατέστησαν, πολλῶν δὲ θυγατέρας μελλούσας ἐκδίδοσθαι ἐκώλυσαν. καὶ εἰς τοσοῦτόν εἰσι τόλμης ἀφιγμένοι, ὥσθ' ἥκουσιν ἀπολογησόμενοι, καὶ λέγουσιν ὡς οὐδὲν κακὸν οὐδ' αἰσχρὸν εἰργασμένοι εἰσίν. ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν αὐτοὺς ἀληθῆ λέγειν· μετῆν γὰρ ἂν καὶ ἐμοὶ τούτου τἀγαθοῦ οὐκ ἐλάχιστον μέρος. νῦν δὲ οὔτε πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει οὔτε πρὸς ἐμέ· τὸν ἀδελφὸν γάρ μου, ὥσπερ καὶ πρότερον εἶπον, Ἐρατοσθένης ἀπέκτεινεν, οὔτε αὐτὸς ἰδίᾳ ἀδικούμενος οὔτε εἰς τὴν πόλιν ὁρῶν ἐξαμαρτάνοντα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτοῦ παρανομίᾳ προθύμως ἐξυπηρετῶν. ἀναβιβασάμενος δ' αὐτὸν βούλομαι ἐρέσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταί. τοιαύτην γὰρ γνώμην ἔχω· ἐπὶ μὲν τῇ τούτου ὠφελείᾳ καὶ πρὸς ἕτερον περὶ τούτου διαλέγεσθαι ἀσεβὲς εἶναι νομίζω, ἐπὶ δὲ τῇ τούτου βλάβῃ καὶ 398
πρὸς αὐτὸν τοῦτον ὅσιον καὶ εὐσεβές. ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀπόκριναι εἴ τι ἄν σε ἐρωτῶ.

ϛʹ. Ἀπήγαγες Πολέμαρχον ἢ οὔ; Τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων προσταχθέντα δεδιὼς ἐποίουν. Ἦσθα δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὅτε οἱ λόγοι [1] ἐγίνοντο περὶ ἡμῶν; Ἦν. Πότερον συνηγόρευες τοῖς κελεύουσιν ἀποκτεῖναι ἢ ἀντέλεγες; Ἀντέλεγον. Ἵνα [2] μὴ ἀποθάνωμεν; Ἵνα μὴ ἀποθάνητε. Ἡγού-

[1] ἐγένοντο T. [2] μὴ om. T. R. A.

Πολλοὺς δ' ἐπιτίμους ὄντας, ἀτίμους τῆς πόλεως κατέστησαν] Voces *τῆς πόλεως* abundare videntur, cum satis fuisset *ἀτίμους κατέστησαν.* Orat. XX. *μὴ ἡμᾶς, ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων, ἀτίμους ποιήσητε.* et XXI. *ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις ἄτιμοι γενέσθαι.* Videntur poni debere ante *ἐξήλασαν*, vel post. Sic Orat. XXVI. *ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν.* Markland. Aut delenda sunt ista duo vocabula cum Marklando, aut leg. est sic: *ἀτίμους καὶ ἀμοίρους τῆς πόλεως κατέστησαν.* Reisk. Intelligo *ἀτίμους τῆς πόλεως*, *juribus et muniis civitatis orbatos*, malim tamen abesse *τῆς πόλεως.* Auger.

Περὶ τούτου] Omitti possent hæ voces sine aliquo sensus dispendio. sed non ideo ejiciendæ sunt: hujusmodi enim Pleonasmi satis sunt frequentes. Vertendum vero, *de hac re:* non, *de hoc homine*, prout fecit Vanderheidius. Pone etiam minimam Distinctionem post *ὠφελείᾳ.* Markland.

Ὅσιν καὶ ἀσεβὲς] (Sic Ald.) *ὡς ὂν καὶ εὐσεβές.* et mox *ἀπήγαγες.* Cont.

Ἵνα ἀποθάνωμεν] Interponi velim *μή.* Nam cum respondisset Eratosthenes, se XXX Tyrannis oblocutum fuisse, consentaneum erat, aut Lysiam interrogandi finem hic facere, aut, si quid tamen ultra vellet, hoc interrogare: *Nempe quo nos morti ne daremur?* cui respondet Eratosthenes iisdem verbis: *Scilicet, quo vos morti ne daremini.* Reisk. Sub. *πότερον ἔπραττες.* Auger.

μενος ἡμᾶς ἄδικα πάσχειν ἢ δίκαια; Ἄδικα. Εἶτ', ὦ σχε-
τλιώτατε πάντων, ἀντέλεγες μὲν ἵνα σώσειας, συνελάμβα-
νες δὲ ἵνα [1] ἀποκτείναις; καὶ ὅτε μὲν τὸ πλῆθος ἦν ὑμῶν
κύριον τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, ἀντιλέγειν φὴς τοῖς βου-
λομένοις ἡμᾶς ἀπολέσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ σοὶ μόνῳ ἐγένετο
καὶ σῶσαι Πολέμαρχον καὶ μὴ, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπή-
γαγες; εἶθ' ὅτι μὲν, ὡς φὴς, ἀντειπὼν οὐδὲν ὠφέλησας,
ἀξιοῖς χρηστὸς νομίζεσθαι, ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας,
οὐκ οἴει ἐμοὶ καὶ τουτοισὶ δοῦναι δίκην;

ζ'. Καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, [2] εἴπερ
399 ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν, ὡς αὐτῷ [3] ἐτάχθη. οὐ γὰρ
δή που ἐν τοῖς μετοίκοις πίστιν παρ' αὐτοῦ ἐλάμβανον.
400 [4] ἔπειτα τῷ [5] ἧττον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ ὅστις ἀντειπών
γε ἐτύγχανεν καὶ γνώμην ἀποδεδειγμένος; τίνα γὰρ εἰκὸς
ἦν ἧττον ταῦτα ὑπηρετῆσαι ἢ τὸν ἀντειπόντα οἷς ἐκεῖνοι
ἐβούλοντο πραχθῆναι; Ἔτι δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις Ἀθηναίοις
ἱκανή μοι δοκεῖ πρόφασις εἶναι τῶν γεγενημένων εἰς τοὺς
Τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν· αὐτοὺς δὲ τοὺς Τριάκοντα,
ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι, πῶς [6] εἰκὸς ὑμᾶς ἀποδέχε-
σθαι; εἰ μὲν γάρ τις [7] ἦν ἐν τῇ πόλει ἀρχὴ ἰσχυροτέρα

[1] ἀποκτείνοις T. R. A. [2] (εἴπερ . . . ἀντειπεῖν) T. R. [3] προσετάχθη R. A. [4] ἔπειτοι τῷ πιστὸν ἐκείνῳ προσταχθῆναι, ὅστις A. [5] πίστιν T. ἧσσον R. [6] ὑμᾶς εἰκὸς T. R. A. [7] ἦν om. T. R. A.

Τοῦτο] Np. negotium de peregrinis. Construe hanc vocem cum προσετάχθη, in quod mutandum duxi vulgatæ simplex ἐτάχθη. Idem.

Ἔπειτα κ. τ. λ.] Jamdudum vidi locum ita rescribi debere: ἔπειτοι [ἔπειτα, *in Edit. min.*] τῷ (i. e. τινὶ) ἧττον εἰκὸς ἦν προσταχθῆναι, ἢ κ. τ. λ. Nam ἧττον et πίστιν scriptione quam propissime absunt. Ἧττον quoque, quod serius vidi, subjecit Canterus. Taylor. Delendam puto vocem πίστιν, utpote a Librario ex præcedenti male repetitam. pro ea bene legi posset ἧττον, (sublata Interrog. nota post προσταχθῆναι) nisi a vestigiis vulgatæ nimis recederet. πίστιν vero nequaquam ad rem. Quæ paullo ante sunt, sic distinguas: καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο εἰκὸς αὐτῷ πιστεύειν, (εἴπερ ἀληθῆ λέγει φάσκων ἀντειπεῖν) ὡς αὐτῷ ἐτάχθη. *ac ne in hoc quidem illi credere par est,* (si *concedamus illum vera dicere, cum affirmat* SE CONTRADIXISSE) *ex mandato illum egisse.* Alludit ad verba Eratosthenis, in Responsione ejus supra allata, ἀντέλεγον, et προσταχθέντα ἐποίουν. Porro, πίστιν ἐλάμβανον est *fidem accipiebant*, scil. *per jusjurandum*, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις πίστις, ut loquitur Noster Orat. XIX. satis in his Orationibus usitata phrasis. Interpres tamen male cepit. Markland. Bene habet ἔπειτα. est enim hoc alterum argumentum. Sed πίστιν cum ἧσσον mutavi. *eccui alii videntur tyranni hoc minus fuisse mandaturi*; seu aliis verbis, cuicunque alii potius, quam tibi, videntur hoc negotium demandaturi fuisse. Olim suspicabar ita scriptum fuisse: ἔπειτα τῷ πιστὸν, ἐκείνῳ προσταχθῆναι, ὅστις—*eccui credibile est, hoc demandatum fuisse ei, qui* —. Reisk. Quid si? ἔπει τούτῳ οὐ πιστὸν ἐκείνην (sc. πίστιν) προστεθῆναι, ὅστις etc.

Ἐβουλεύοντο] (Sic vulg.) Sanior est lectio Cod. Coisl. quam et ego quoque vidi fuisse necessariam, priusquam eam auctoritatem consecutus essem, ἐβούλοντο. Taylor. Lege ἐβούλοντο. Sic Orat. XII. ἵνα ῥαδίως ἃ βούλοιντο διαπράττοιντο. et sic passim. Markland.

Εἰ μὲν γὰρ κ. τ. λ.] Lego: εἰ μὲν γὰρ

αὐτῆς, ὑφ' ἧς αὐτῷ προσετάττετο παρὰ τὸ δίκαιον ἀνθρώπους
ἀπολλύναι, ἴσως ἂν εἰκότως αὐτῷ συγγνώμην εἴχετε· νῦν
δὲ [1] παρὰ τοῦ ποτὲ καὶ λήψεσθε δίκην, εἴπερ ἐξέσται τοῖς
Τριάκοντα λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προστα-
χθέντα [2] ἐποίουν; Καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, 401
[3] σώζων αὐτὸν καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, συλλαβὼν ἀπή- 402
γαγεν. ὑμεῖς δὲ [4] πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλ-
θον τὰς ὑμετέρας ζήτησιν ποιούμενοι ἢ ὑμῶν ἢ τῶν ὑμετέ-
ρων τινός. καίτοι, εἰ χρὴ [5] τούτοις διὰ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν

[1] παρ' αὐτοῦ πότε T. A.
[2] ἐποίουν, καὶ μηδὲν δὴ οὐκ T. R. ἐποίουν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένοις. καὶ μὴν ἔδει οὐκ A.
[3] σώζοντα αὐτὸν, καὶ τ. τ. ἐψ., ὃν συλλαβὼν T. R. σώζειν αὐτὸν, ὃν συλλαβὼν A.
[4] πάντες τούτοις ὀργίζεσθε A. [5] τοῖς A.

ἥν τις ἐν τῇ πόλει, etc. TAYLOR. Post ἀρχὴ Cont. addit ἦν, non male quidem quamvis hæc vox possit subaudiri. AUGER.

Αὐτῆς] Malim ταύτης. REISK.

Νῦν δὲ κ. τ. λ.] Nemo aliquid hic dixit præter Canterum. Νῦν δὲ π α ρ ά τ ο υ. [νῦν δὲ παρά του πότε. *jam autem abs quo demum.* Ita et MS. Venet. *In Edit. min.*] TAYLOR. Mallem παρ' αὐτῶν, sc. τῶν τριάκοντα, ex subsequentibus repetendum. Post καὶ forte deest πῶς. Interrogative hæc legenda sunt, usque ad ἐποίουν. Legi quoque bene potest παρὰ τοῦ, καὶ πότε, λήψεσθε, etc. τοῦ pro τίνος, ut apud Isæum p. 66. λαβὼν παρά του τῶν φίλων, et Platonem in Symposio, χρήματα βουλόμενος παρά του λαβεῖν, *volens pecuniam ab aliquo accipere.* Demosthenes in Aristogit. I. εἶτά σοι συγγνώμη; πόθεν, ἢ παρὰ τοῦ; MARKLAND. Dedi παρὰ τοῦ, id est, παρὰ τίνος, *a quonam?* REISK.

Καὶ μηδὲν δὴ κ. τ. λ.] Locum insigni medela macto. Nam et gravissime exceptus est, et cæteri ante me fere omnes conclamarunt potius, quam adjumento præsto erant. Punge igitur post ἐποίουν. Perfecta est ea sententia. Tum autem pergas: Καὶ μ ὴ ν ἤ δ η [δὴ, *in Edit. min.*] οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ κ α τ ὰ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα α ὑ τ ὸ ν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. Ubi vides istud ὃν ante συλλαβὼν oriri ex priori voce exeunte. Cetera omnia eædem fere sunt literæ. Præivit aliquo modo Canter: Καὶ μ ὴ ν ἔ δ ε ι κ. τ. λ. Groulartus hæc interpretatione non donavit. TAYLOR. Lege, καὶ μὲν δὴ, ut in quavis pagina. Sic Orat. XXVI. pro καὶ μηδὲν δὴ βουλεύειν, restituit Stephanus καὶ μὲν δή. MARKLAND. Ut paucis rem peragam, totum hunc locum sic ponam, ut Lysias, si non ita reliquit, videtur saltim voluisse scribere, sententia illuc lectorem deferente. Nam verba ipsa dare negatum nunc est. καὶ μὴν οὐδὲ τοῦτο δύναιτο προφασίζεσθαι (vel οὐδὲ τοῦτο ὠφελήσειεν ἂν αὐτὸν λέγοντα), ὅτι οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ, σώζων τε αὑτὸν, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα ποιῶν, Πολέμαρχον συλλαβὼν ἀπήγαγεν. *neque hoc poterit ad sui excusationem afferre* (vel, *nil ei proderit hoc excusare*), *quod Polemarchum in carcerem abduxerit a se, non domi ejus, sed in via publica comprehensum; quem comprehendisset ipse ideo, quod saluti ipse suæ cavisset, et paruisset mandatis XXX virorum.* REISK.

Καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα] Suspicor has voces ex loco suo motas esse, et pertinere ad præcedentem sententiam hoc modo: εἴπερ ἐξέσται τοῖς Τριάκοντα λέγειν, ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα, καὶ τὰ τούτοις ἐψηφισμένα, ἐποίουν; καὶ μὲν δὴ οὐκ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ὁδῷ σώζοντα αὑτὸν συλλαβὼν ἀπήγαγεν. ὑμεῖς δὲ πάντες ὠργίζεσθε (non ὀργίζεσθε) ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας, etc. Certe omnia sic optime cohærebunt. Pro αὐτὸν rescripsi αὑτὸν, *seipsum*, de Fratre enim suo loquitur: et delevi ὃν, natum forte ex præcedente syllaba. Ante ὅσοι intelligendum est αὐτοῖς: quæ Ellipsis Nostro et omnibus usitatissima est. MARKLAND. Leg. ὠργίζεσθε. *In Edit. min.* TAYLOR.

Πάντες] Aut cum πᾶσιν est mutandum, aut utrumque est copulandum, ut sit πάντες πᾶσιν ὀργίζεσθε. Sed prius malim. REISK.

Ποιοῦμεν] (Sic Ald.) ποιούμενοι, et mox χρὴ τοῖς. CONT.

Τούτοις] Videtur quidem oppositio esse inter τούτοις et ἐκείνοις. verum si τούτοις servatur, sententia exit impedita, aut potius nulla. non enim video, quo referri possit alio, quam eodem, quo τούτοις proximum superius redit, scil. ad XXX tyrannos. Verum nemo tum XXX tyrannis ignoscebat ideo, quod alios pessumdedissent sui conservandi causa. quare ma-

403 ἑτέρους ἀπολέσασι συγγνώμην ἔχειν, ἐκείνοις ἂν δικαιότε- 123.
ρον ἔχοιτε· κίνδυνος γὰρ ἦν πεμφθεῖσι μὴ ἐλθεῖν καὶ κα-
ταλαβοῦσιν ἐξάρνοις γενέσθαι. τῷ δὲ Ἐρατοσθένει ἐξῆν
εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἀπήντησεν, ἔπειτα ὅτι οὐκ [1] εἶδεν· ταῦτα
γὰρ οὔτ' ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν, ὥστε μηδ' ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν βουλομένων οἷόν τε εἶναι ἐξελεγχθῆναι. χρῆν δέ σε,
ὦ Ἐρατόσθενες, εἴπερ ἦσθα χρηστὸς, πολὺ μᾶλλον τοῖς
μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι μηνυτὴν γενέσθαι ἢ [2] τοὺς
404 ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν. νῦν δέ σου τὰ ἔργα
φανερὰ γεγένηται οὐχ ὡς ἀνιωμένου ἀλλ' ὡς ἡδομένου τοῖς
γιγνομένοις, ὥστε τούσδε ἐκ τῶν ἔργων χρὴ μᾶλλον ἢ ἐκ
τῶν λόγων τὴν ψῆφον φέρειν, ἃ ἴσασι γεγενημένα, τῶν τότε
λεγομένων τεκμήρια λαμβάνοντας, ἐπειδὴ μάρτυρας περὶ
αὐτῶν οὐχ οἷόν τε παρασχέσθαι. οὐ γὰρ μόνον ἡμῖν πα-

[1] οἶδεν T. R. A. [2] τοῖς ἀδικῶς ἀπολλύουσι A.

lim τοῖς h. l. legi. quanquam si venia debetur iis, qui alios pessumdant, quo ipsi salvi maneant, multo maximo jure debetur ea venia iis, qui, a XXX tyrannis ablegati, in domus civium irrumpebant, et cives illinc in carcerem rapiebant. Quod in Eratosthene secus est, qui Polemarchum non domo extractum, sed media e via publica correptum in carcerem egit. Tum docet orator, quare minus peccaverint, et majore venia digni sint hi, si qui cives domibus extraxissent, quam qui e semita publica corripuissent. Nam, ait, qui missi a tyrannis in domos, aut non irent, aut in renunciando negarent reperisse, quos reperissent, capite suo culpam luebant. Verum infitiari a se visum aut noscitatum esse, cui in via publica occurrisset, id vero periculo carebat. Reisk.

Ἐκείνοις] Scil. qui cives e domibus suis extractos in carcerem agerent. Idem. Auger.

Δικαιότερον ἔχοιτε] Scil. quam illis, qui cives media de via publica abripiunt. Reisk.

Μὴ ἐλθεῖν] Scil. eam in domum, in quam missi fuissent. Idem.

Ἐρατοσθένει] Quippe qui Polemarchum non domo extraxisset, sed e via corripuisset, ut e p. 121. 29. ed. Steph. constat. Idem.

Βουλομένων] Scil. ἐλέγχειν αὐτὸν ψευδόμενον. Idem.

Τοῖς μέλλουσιν ἀδίκως ἀποθανεῖσθαι] Contrarium dicere voluit, δικαίως ἀποθανεῖσθαι: Cui statim opponitur, τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους. Markland. Leg. δικαίως ἀποθανεῖσθαι. *In Edit. min.* Taylor.

Ἢ τοὺς ἀδίκως ἀπολουμένους συλλαμβάνειν] Si συλλαμβάνειν sensu vulgari hic accipitur, pro *comprehendere*, vocabula secundum, tertium et quartum sunt supervacanea, nam modo præcesserunt. Sin autem sensu *adjuvandi, operam navandi*, accipies, et antitheton hic subesse censebis, quod vero simile nemini non videbitur, qui Lysiam norit, leg. erit: ἢ τοῖς ἀδίκως ἀπολλύουσι συλλαμβάνειν, *quam operam navare sceleratis insontes opprimentibus.* Reisk.

Τῶν τότε λεγομένων] Eorum sermonum, quos Eratosthenes tum ad XXX tyrannos revera habuit, ad pestem insontibus civibus consciscendam, non horum, quos nunc jactat a se habitos pro defensione nostri, quos sermones ille nunquam habuit, sed comminiscitur modo nunc, sui purgandi causa, quo vos fallat, atque e manibus vestris elabatur. Idem.

Ἡμῖν παρεῖναι] Lege, ὑμῖν, *vobis*, scil. τοῖς Τριάκοντα, vestris consultationibus. ἀλλ' οὐδὲ παρ' αὐτοῖς εἶναι, *sed ne illis quidem* (sc. damnatis) *adesse permissum fuit.* Artificiose et ut Invidiam augeat. Orat. XIX. ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκουν. Mox pro ποιήσαις scribo ποιήσειας. Markland. Bene habet ἡμῖν, neque eo carere potest oratio, at altero vocabulo ὑμῖν facillime potest; quoniam τοῖς τότε λεγομένοις ἐν ὑμῖν e præmissis facile subauditur. *nobis non solum non licuit interesse vestris deliberationibus, sed ne esse quidem domi nostræ, manere in domiciliis nostris,* verum exsulandum nobis propter vos fuit. idem

ρεῖναι οὐκ ἐξῆν, ἀλλ' οὐδὲ παρ' [1] αὑτοῖς εἶναι, ὥστ' ἐπὶ τού-
τοις ἐστὶ πάντα τὰ κακὰ εἰργασμένοις τὴν πόλιν πάντα 405
τἀγαθὰ περὶ αὑτῶν λέγειν. τοῦτο μέντοι οὐ φεύγω, ἀλλ'
ὁμολογῶ σοι, εἰ βούλει, ἀντειπεῖν. θαυμάζω δὲ τί ἄν ποτε
ποιήσαις συνειπὼν, ὁπότε ἀντειπεῖν φάσκων ἀπέκτεινας Πο-
λέμαρχον. φέρε δὴ, τί ἂν εἰ καὶ ἀδελφοὶ ὄντες ἐτύχετε αὐτοῦ
ἢ καὶ υἱεῖς; [2] ἀπεψηφίσασθε; δεῖ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
Ἐρατοσθένην δυοῖν θάτερον ἀποδεῖξαι, ἢ ὡς οὐκ ἀπήγαγεν
αὐτὸν, ἢ ὡς δικαίως τοῦτ' ἔπραξεν. οὗτος δὲ [3] ὡμολόγηκεν
ἀδίκως συλλαβεῖν, ὥστε ῥᾳδίαν ὑμῖν τὴν διαψήφισιν περὶ
αὑτοῦ πεποίηκε. Καὶ μὲν δὴ πολλοὶ καὶ τῶν ἀστῶν καὶ
τῶν ξένων ἥκουσιν εἰσόμενοι τίνα γνώμην περὶ τούτων ἕξετε.
ὧν οἱ μὲν [4] ὑμέτεροι ὄντες πολῖται μαθόντες ἀπίασιν ὅτι ἢ 406
δίκην δώσουσιν ὧν ἂν ἐξαμάρτωσιν, ἢ πράξαντες μὲν ὧν
ἐφίενται τύραννοι τῆς πόλεως ἔσονται, δυστυχήσαντες δὲ τὸ
ἴσον ὑμῖν ἕξουσιν· ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν, εἴσονται πότε-
ρον ἀδίκως τοὺς Τριάκοντα ἐκκηρύττουσιν ἐκ τῶν πόλεων, ἢ
δικαίως. εἰ γὰρ δὴ αὐτοὶ οἱ κακῶς πεπονθότες λαβόντες
ἀφήσουσιν, ἦπου σφᾶς αὐτοὺς ἡγήσονται περιέργους ὑπὲρ
ὑμῶν [5] τειρομένους. οὔκουν δεινὸν, εἰ τοὺς μὲν στρατηγοὺς,
οἳ ἐνίκων ναυμαχοῦντες, [6] ὅτι διὰ χειμῶνα οὐχ οἷοί τ' ἔφα-
σαν εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι, θανάτῳ ἐζημιώ- 407

[1] αὐτοῖς T. [2] , ἀπεψηφίσαισθε A. [3] ὡμολόγησεν T. R. A.
[4] ἡμέτεροι T. R. [5] τηρουμένους. οὐκοῦν T. A. [6] ὅτε T. A.

est ac si dixisset: παρ' ἡμῖν αὐτοῖς εἶναι, οἴκοι μένειν. Reisk. παρεῖναι, *adesse*, ap. in publico. Auger.

Παρ' αὐτοῖς] Lege: παρ' αὑτοῖς. Taylor. παρ' αὑτοῖς εἶναι, *apud nosmetipsos esse*, i. e. domi manere. Auger.

Ποιήσαις] F. ποιήσειας. Taylor.

Τί ἂν] Scil. ἐποιεῖτε, aut ἐποιήσατε. nisi potius alterutrum addendum est. Reisk.

Ἀπεψηφίσασθε;] Vel deesse videtur ἂν, vel legendum ἀποψηφίσαισθε. Markland. Videtur post hoc vocabulum ἀπεψ. deesse responsio οὔ. *absolveretisne? neutiquam.* Reisk.

Διαψήφισιν] Exponit Vales. ad Harpocr. pag. notar. 46. Taylor.

Ἡμέτεροι] Imo vero ὑμέτεροι. Lysias, qui civis Atheniensis non esset, dicere non poterat, *civis noster*, at poterat *vester* dicere, id quod inquilinum decebat. Reisk.

Λαβόντες] Scil. ὑποχειρίους ἐκείνους, ὑφ' ὧν κακῶς πεπόνθασι. Reisk.

Τηρομένους] Τειρομένους. Canter. Non assequor. Lege: περιέργως ὑπὲρ ὑμῶν τηρομένους [τηρουμένους *in Edit. min.*]. Taylor. Lego, τιμωρουμένους, *vestri gratia pœnas sumentes:* ut infra, ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἐκ Πειραιέως τιμωρήσασθε. Mox, pro ὅτε mallem ὅτι. Ista vero periodus longa ita distinguenda est: τούτους δὲ, οἳ ἰδιῶται μὲν ὄντες, καθόσον ἐδύναντο, ἐποίησαν — ἀποκτιννύναι, οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς — κολάζεσθαι. Male plene distinguebatur post ἀποκτιννύναι. Markland. Leg. ὅτι. *In Edit. min.* Taylor.

Οὐκοῦν] Vel οὔκουν. Idem.

Τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης] Potest ferri, si necesse est, ut multa alia dura et aspera. mihi tamen videtur Lysias reliquisse: τοὺς ναυαγοῦντας ἐκ τῆς θαλ. Reisk.

σατε, ἡγούμενοι χρῆναι τῇ τῶν [1] τεθνεώτων ἀρετῇ παρ' ἐκεί-
νων δίκην λαβεῖν· τούτους δὲ [2] δὴ, οἳ ἰδιῶται μὲν ὄντες καθ'
ὅσον ἐδύναντο [3] ἐποίησαν ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντας, ἐπειδὴ
δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, ὁμολογοῦσιν ἑκόντες πολλοὺς
τῶν πολιτῶν ἀκρίτους ἀποκτιννύναι, οὐκ ἄρα χρὴ αὐτοὺς
καὶ τοὺς παῖδας [4] ὑφ' ὑμῶν ταῖς ἐσχάταις ζημίαις κολάζε-
σθαι;

η'. Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἠξίουν ἱκανὰ εἶναι
τὰ κατηγορημένα· μέχρι γὰρ τούτου νομίζω χρῆναι κα-
τηγορεῖν, ἕως ἂν θανάτου δόξῃ τῷ φεύγοντι ἄξια εἰργάσθαι·
408 [5] ταύτην γὰρ ἐσχάτην δίκην δυνάμεθα παρ' αὐτῶν λαβεῖν.
ὥστ' οὐκ οἶδ' [6] ὅ τι δεῖ πολλὰ κατηγορεῖν τοιούτων ἀνδρῶν,
οἳ οὐδ' ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων δὶς ἀποθα-
νόντες δίκην δοῦναι δύναιντ' ἄν. οὐ γὰρ δὴ οὐδὲ τοῦτο
409 [7] αὐτῷ προσήκει ποιῆσαι, ὅπερ ἐν τῇδε τῇ πόλει εἰθισμέ-

[1] τεθνειότων T. R. A. [2] δὴ om. T. A. [3] ἐποίησαν ὑμᾶς ἡττηθ. A. [4] ἀφ' T. [5] ταῦτα T. τότε A. [6] ὅτι T. A. [7] αὐτοῖς T. A.

Τεθνειότων] Recurrit hæc forma p. 371. 4. usitatior tamen est altera, quæ pro diphthongo simplex ε dat, quam formam ubique locorum Lysiæ restituendam arbitror. Idem.

Ἐποίησαν] Aut ante aut post hoc vocabulum deest ὑμᾶς. *in culpa fuerunt, ut vos prælio navali vinceremini.* designat illam Atheniensibus fatalem ad Ægospotamos pugnam. Idem.

Ἀφ' ὑμῶν] Ὑφ' ὑμῶν. Cont.

Ἠξίουν] Sequi debebat aliquid huic respondens. Incipit sic: ego equidem existimabam, oportere, quæ adhuc attuli capita, ad accusandum sufficere. Jam sequi debebat quod non sequitur: ἀλλ' οὐκ ἐᾷ με ἐνταῦθα παύσασθαι τὰ ἄλλα παρανόμως καὶ αἰσχρῶς Ἐρατοσθένει πεπραγμένα. Fatebor equidem expressis verbis hæc non legi. Verumtamen insequentia idem dicunt quoad sententiam, ut nihil deesse videatur. Reisk.

Ταῦτα γὰρ ἐσχάτην etc.] Τότε γὰρ ἐσχ. Canter. Opinor ταύτῃ, *hoc modo*, scil. morte. Plato de Repub. lib. II. ad fin. ταύτῃ μὲν ἄρα ψεῦδος ἐν Θεῷ οὐκ ἔνι. *hoc igitur modo* (vel, *hac parte*) *falsum in Deo non est.* ubi vulgo stulte legitur, ποιητὴς ἄρα ψευδὴς, *poeta falsus.* Markland. Leg. ταύτῃ. *In Edit. min.* Taylor. Cont. δύναται, retinendo ταῦτα. Auger.

Αὐτῶν] Deberet legi αὐτοῦ referendo ad τῷ φεύγοντι: sed quum τῷ φεύγοντι sumatur in genere, est veluti nomen collectivum, et idem valet ac τοῖς φεύγουσι. Idem.

Δίκην δοῦναι δύναιντ' ἂν] *Si bis*, inquit, *pro singulis eorum factis moriantur, non possunt pœnas dare.* Dicere debuit *justas pœnas*, ut bene Interpres. hoc vero videtur esse, δίκην δοῦναι ἀξίαν δύναιντ' ἄν. Ita infra: τί γὰρ ἂν παθόντες, δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν ἔργων δεδωκότες; quam mox vocat δίκην ἱκανήν. et ita Demosthenes de Corona: οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν. Sed clare Noster Orat. XXVIII. οὐκ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, πολλάκις ἀποθανὼν δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. et Orat. XXVII. ἀλλ' οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην ἀξίαν δεδωκέναι, etc. Vide et Isocrat. in Busirid. encomio. Markland. Ad δίκην videtur addendum aut saltem subaudiendum ἀξίαν vel ἱκανήν. Auger.

Αὐτῷ] Vulgati dant αὐτοῖς. Coislinianus dabat αὐτῶν, ut e Tayloro didiceram. Inde colligebam leg. αὐτῷ. cum sic jam correxissem, reperi postmodum in Vindobonensi pariter αὐτῷ legi. Poterat quoque e lectione Coisliniani αὐτὸν effici, pari jure, parique convenientia, ut accu-

νον ἐστὶν, πρὸς μὲν τὰ [1] κατηγορημένα μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, περὶ δὲ σφῶν αὐτῶν ἕτερα λέγοντες [2] ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν, ὑμῖν ἀποδεικνύντες ὡς στρατιῶται ἀγαθοί εἰσιν, ἢ ὡς πολλὰς τῶν πολεμίων ναῦς ἔλαβον τριηραρχήσαντες, [3] ἢ πόλεις πολεμίας οὔσας φίλας ἐποίησαν· ἐπεὶ κελεύετε [4] αὐτὸν ἀποδεῖξαι, ὅπου τοσούτους τῶν πολεμίων ἀπέκτειναν ὅσους τῶν πολιτῶν, ἢ ναῦς ὅπου τοσαύτας ἔλαβον, ὅσας αὐτοὶ [5] παρέδοσαν, ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν [6] ὑμετέραν κατεδουλώσαντο. ἀλλὰ γὰρ ὅπλα τῶν πολεμίων [7] [τοσαῦτα] ἐσκύλευσαν, ὅσαπερ ὑμῶν ἀφείλοντο; ἀλλὰ τείχη τοιαῦτα εἷλον, οἷα τῆς ἑαυτῶν
124. 1 πατρίδος κατέσκαψαν; οἵτινες καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀττικὴν φρούρια καθεῖλον, καὶ ὑμῖν ἐδήλωσαν ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ

[1] κατηγορούμενα T. R. A. [2] , εἰ οἷόν τε, ἐξαπατῆσαι A. [3] ἢ om. T.
[4] αὐτοὺς A. [5] παρέδωκαν T. R. A. [6] ἡμετέραν T. R.
[7] τοσαῦτα om. T. R. uncos om. A.

sativus cum infinitivo ποιῆσαι consentiret. Ego vero dativum cum προσήκει cohærentem prætuli. REISK.

Ἐστὶν] Post hoc vocab. deesse videtur εἰώθασι γὰρ πολλοί. aut alias pro ἀπολογεῖσθαι leg. erit ἀπολογοῦνται. IDEM.

Ἕτερα] A *causa* aliena. num etiam a *veritate?* ut significet hoc idem vocabulum et ἀλλότρια τοῦ προκειμένου ἀγῶνος, et ψευδῆ, τῆς ἀληθείας διεζευγμένα. IDEM.

Ἐνίοτε ἐξαπατῶσιν] Non occurrit melius, quam ἐνίους ἐξαπατῆσαι. TAYLOR. Constructio videtur postulare ἐξαπατῆσαι: μηδὲν ἀπολογεῖσθαι, ἐξαπατῆσαι δέ. Sed et porro: quomodo hoc est ἐξαπατῆσαι, *decipere*, si, quod sequitur, *demonstrent* Rei se esse strenuos milites, vel aliter bonos cives? a *causa* quidem *abducere* hoc est, sed non *decipere*, si *revera* monstrent se tales esse, quales præ se ferunt. Παραλογισμὸς hic esse videtur: et suspicor vocem ἀπαντῆσαι, *occurrere*, latere sub ista ἐξαπατῶσιν. MARKLAND. Bene habet h. l. vulgata. non enim semper fallebant judices ejusmodi præstigiis, sed interdum solummodo, si sic contingeret. REISK.

Τριηραρχήσαντες· πόλεις etc.] Lege et distingue: τριηραρχήσαντες, ἢ πόλεις πολεμίας etc. Sequitur; ἐπεὶ κελεύετε αὐτοὺς ἀποδεῖξαι etc. Si *enim* hujusmodi dicant, *jubete illos demonstrare* etc. sic distinguendum et legendum. Mox: ἢ πόλιν ἥντινα τοιαύτην προσεκτήσαντο, οἵαν τὴν ἡμετέραν κατεδουλώσαντο. Aristoteles apud Demetrium περὶ Ἑρμηνείας: Ποίαν τοιαύτην πόλιν εἷλον τῶν ἐχθρῶν, οἵαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν; Sensum et pæne verba Lysiæ exscribit Aristoteles. MARKLAND. Ita quoque Taylorus in Edit. min.

Αὐτὸν] Π. αὐτούς. H. STEPHAN. Αὐτὸν bene habet. redit ad Eratosthenem, qui solus de XXX tyrannis tum Athenis supererat, et in judicio stabat, utpote reus. ἀπέκτειναν autem una cum reliquis tyrannis Eratosthenem quoque complectitur; qui quod solus superesset, scelerumque fuisset omnium consors, pro absentibus respondere jubetur. REISK.

Ἡμετέραν] Imo vero ὑμετέραν. nam illud alterum haud decet os Lysiæ inquilini hominis, non civis. IDEM.

Τῶν πολεμίων] Subaudi τοσαῦτα, nisi addere mavis. IDEM. Contius addit τόσα post ὅπλα. AUGER.

Ἐδούλωσαν] (Sic vulg.) Nihil verius correctione nostra. Quam etiam utcunque tuetur Cod. Coisl. TAYLOR. Lego: καὶ ὑμᾶς ἐδούλωσαν· οἳ οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ — περιεῖλον, ἀλλ' ὡς (non οἷς) αὐτοῖς etc. Mox, pro αὐτούς τε, scribe, αὐτούς τε. MARKLAND. καὶ ὑμᾶς ἐδούλωσαν. CONT.

Ὅτι οὐδὲ τὸν Πειραιᾶ προσταττόντων Λακεδαιμονίων καθεῖλον, ἀλλ' οἷς αὐτοῖς οὕτω τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι] Hæc lectio si sana sit, vide quam falsus sit narrator Lysias in re omnibus cognita. Constat enim cum e Xenophonte Hellen. l. II. c. 2. tum ex hac Or. p. 126. ed. Steph. non Triginta-viros jubentibus Lacedæmoniis noluisse Piræei muros diruere, sed contra Theramenem eo redigisse civitatem,

411 Λακεδαιμονίων προσταττόντων περιεῖλον, ἀλλ' [1] οἷς αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν οὕτω βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι.

θ'. Πολλάκις οὖν ἐθαύμασα τῆς τόλμης τῶν λεγόντων ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι τῶν αὐτῶν ἐστὶν αὐτούς τε πάντα τὰ κακὰ ἐργάζεσθαι καὶ τοὺς τοιούτους ἐπαινεῖν. οὐ γὰρ νῦν πρῶτον τῷ ὑμετέρῳ πλήθει τὰ [2] ἐναντία ἔπραξεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὀλιγαρχίαν καθιστὰς ἔφευγεν ἐξ Ἑλλησπόντου τριήραρχος καταλιπὼν τὴν ναῦν, μετὰ Ἰατροκλέους καὶ ἑτέρων ὧν τὰ ὀνόματα οὐδὲν δέομαι λέγειν. ἀφικόμενος δὲ δεῦρο τἀναντία τοῖς βουλομένοις δημοκρατίαν εἶναι
412 ἔπραττεν. καὶ τούτων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὸν μὲν τοίνυν μεταξὺ βίον αὐτοῦ παρήσω· ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυμαχία καὶ ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἐγένετο, δημοκρατίας ἔτι οὔσης, ὅθεν τῆς στάσεως ἦρξαν, πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἑταίρων, συναγωγεῖς μὲν

[1] οἷς τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς Α.

[2] ἐναντία οὗτος ἔπραξεν Α.

ut duram hanc conditionem accipere deberet, quum prius Lacedæmonii tantum utriusque longi muri decem stadia dejici postulassent. Itaque legentem me hæc subiit cogitatio, ὅτι ortum ex οἵτ compendio scripturæ vocabuli οἵτινες, cujus hic elegans est et efficax repetitio: totùmque locum ita fortasse non male restituas: οἵτινες τὸν Πειραῖα οὐδὲ (vel melius οὐ) προσταττόντων Λακεδαιμονίων περιεῖλον, ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς οὕτω τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν ἐνόμιζον εἶναι. *qui Piræei muros diruerunt, non jussu Lacedæmoniorum, sed quoniam imperium sic firmius sibi fore existimabant.* Cæterum pro ὑμῖν ἐδήλωσαν recte Taylorus [fallitur V. D.] et Marklandus correxerunt ὑμᾶς ἐδούλωσαν: similis est locus in Poliuchum p. 149. v. 37. ed. Steph. ἐπιδεῖν τὰ τείχη καθαιρούμενα, καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδεδομένας, καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος καταδεδουλωμένον. SLUITER.

Ἀλλ' οἷς κ. τ. λ.] F. ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς. [ἀλλ' ὡς, et mox αὐτούς τε. *In Edit. min.*] TAYLOR. οἷς sume, ut sæpius sumitur, pro δι' ὧν, et idem valet ac ὅτι, *quia, quatenus.* AUGER.

Ἐπαινεῖν] Deesse aliquid vehementer suspicor. TAYLOR. Animadvertens Taylor οὐ γὰρ non stringere, hic aliquid deesse suspicatus est. Deest utique aliquid ad sententiam. verum utrum auctor ipse id reticuerit acuto et attento lectori de suo supplendum, an supinitas librariorum, an alia quæpiam fraus temporum, ea, quæ ille scripta reliquisset, oppresserit, id pro certo non ausim arbitrari. Utcunque est, articulorum, nunc quidem hiantium, hic est nexus. ὅτι δὲ οὗτος τοιοῦτός ἐστι, νῦν ἐπιδείξω. *ejusmodi sceleratum autem esse Eratosthenem, nunc demonstratum eo,* scil. qui et ipse scelera committere haud dubitet, aliosque facinorosos laudet. REISK. Hic γὰρ, ut millies alibi, indicat transitionem ad aliud quid. AUGER.

Τὰ ἐναντία ἔπραξεν] Videtur excidisse vox οὗτος, vel Ἐρατοσθένης. MARKLAND.

Ὅθεν τῆς στάσεως ἦρξαν] Gemino modo hæc possunt accipi, aut pro parentheticis. (*unde quoque molitionem suam rerum novarum auspicati sunt.*) aut pro interrogatione. *unde tandem res novas moliri cœpere?* ut respondeat πέντε — *quinqueviri* —. REISK.

Ἑτέρων] Lego ἑταίρων. ut et infra, ubi legitur ἕτεροι μὲν ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες, lego ἑταῖροι. Et hæc emendatio firmatur et ex ipsa sensus ἀκολουθίᾳ et ex ipsis Lysiæ verbis infra, ubi de Critiæ et Chariclis ἑταιρείᾳ loquitur. Habebant enim quadringenti et eorum etiam

τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν, ἐναντία δὲ τῷ 413
ὑμετέρῳ πλήθει πράττοντες· ὧν Ἐρατοσθένης καὶ Κριτίας ἦσαν. οὗτοι δὲ φυλάρχους τε ἐπὶ τὰς φυλακὰς κατέστησαν, καὶ ὅ τι δέοι χειροτονεῖσθαι καὶ οὕστινας χρὴ ἄρχειν παρήγγελλον, καὶ εἴ τι ἄλλο πράττειν βούλοιντο, κύριοι ἦσαν· οὕτως οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων μόνον ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων πολιτῶν ὄντων ἐπεβουλεύεσθε, ὅπως μήτ' ἀγαθὸν
μηδὲν ψηφίσεσθε, πολλῶν τε ἐνδεεῖς ἔσεσθε. τοῦτο γὰρ 414
καὶ ἠπίσταντο, ὅτι ἄλλως μὲν οὐχ οἷοί τε ἔσονται περιγενέσθαι, κακῶς δὲ πραττόντων δυνήσονται· καὶ [1]ὑμᾶς ἡγοῦντο, τῶν παρόντων κακῶν ἐπιθυμοῦντας ἀπαλλαγῆναι, περὶ τῶν μελλόντων οὐκ ἐνθυμήσεσθαι. ὡς τοίνυν τῶν ἐφόρων ἐγένετο, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι, οὐ τοὺς τότε συμπράττοντας — οὐ γὰρ ἂν δυναίμην —, ἀλλὰ τοὺς αὐτοῦ Ἐρατοσθένους ἀκούσαντας. καίτοι, εἰ ἐσωφρόνουν, κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν, καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν σφετέρων

[1] ἡμᾶς T.

singuli suas ἑταιρείας et factiones, quibus opprimebant remp. et iis utebantur ad sua privata emolumenta. Thucyd. lib. 8. Ἐλθόντες οἱ τετρακόσιοι μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς ἕκαστος καὶ οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν Ἕλληνες νεανίσκοι, οἷς ἐχρῶντο, εἴ τι που δέοι χειρουργεῖν. Quos autem hic Lysias vocat ἐφόρους, Thucydides eodem libro videtur vocare πρυτάνεις. Palmer. ἑταίρων. Cont.

Συναγωγεῖς μ. τ. πολιτῶν] Idem est ac si dixisset, quod utique fuisset planius: ὀνόματι μὲν συναγωγεῖς τῶν πολιτῶν, ἔργῳ δὲ ἄρχοντες τῶν συνωμοτῶν. opponuntur hic speciosa turpibus, συναγωγεὺς honestum et blandum, ἄρχων invidiosum. πολίτης molle et civile, συνωμότης horribile; ut conciliatores concordiæ civilis facibus atque tubis discordiarum et factionum. Reisk.

Φυλακὰς] Ita vertit Groulartus: *Hi tribunos in custodia constituerunt.* Sed corrigendum φυλάς. Populus enim per φυλὰς suffragia tulere, quorum hi κύριοι erant futuri. Taylor. Plane legendum, φυλάρχους ἐπὶ τὰς φυλὰς κατέστησαν. Vide sequentia. Markland. Est utique prima fronte speciosum φυλὰς, quod post Taylorum aliosque mihi quoque olim in mentem venerat. Verum re diligentius pensitata censeo nunc vulgatam bene habere. primum enim φυλὰς repeti nil opus erat, quod satis in φυλάρχους esset conspicuum. deinde potius ἐπὶ τῶν φυλῶν aut ἐπὶ ταῖς φυλαῖς videtur dicturus fuisse. Procul dubio vulgata h. l. vitio caret. *constituebant phylarchos ad custodias vel vigilias obeundas, et ad præsidendum in locis urbis opportunis.* Reisk.

Ἄρχειν] Videtur hic locus ita constituendus: καὶ οὕστινας δέοι χειροτονεῖσθαι, καὶ ἅστινας ἀρχὰς ἄρχειν, παρήγγελλον. Idem.

Ψηφίσεσθε] Imo vero λήψεσθε. *ut neque bonum quodpiam adipisceremini.* Idem. ψηφίσησθε — ἔσησθε. Cont.

Πραττόντων] Sub. ὑμῶν. Auger.

Καὶ ἡμᾶς ἡγοῦντο] Scribe ὑμᾶς. Markland. et *in Edit. min.* Taylor.

Ἐσωφρόνουν] Np. οἱ συμπράττοντες. Auger.

Κατεμαρτύρουν ἂν αὐτῶν] Lege, αὑτῶν: *contra seipsos testimonium dicerent.* Sic infra: οἱ τούτοις μαρτυροῦντες αὑτῶν κατηγοροῦσι. male et ibi αὐτῶν legitur. Lycurgus p. 151. κατεμαρτύρει αὐτοῦ, ὅτι προδότης τῆς πατρίδος ἐστίν. Markland. Leg. αὑτῶν. *In Edit. min.* Taylor. Redit hoc, non ad proximum, eos puta, qui audiverant, quum ipse Eratosthenes ore suo id affirmaret, verum ad remotius, eos nempe, qui socii atque ministri, vel principes potius scelerum Eratostheni fuerant. Hi, si saperent, testimonium erant adversus eos, XXX tyrannos puta, et in his Eratosthenem, dicturi. Reisk.

Αὐτῶν] Scil. XXX tyrannorum. Auger.

ἁμαρτημάτων σφόδρα ἂν ἐκόλαζον· καὶ τοὺς ὅρκους, εἰ ἐσωφρόνουν, οὐκ ἂν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν πολιτῶν κακοῖς πιστοὺς ἐνόμιζον, ἐπὶ δὲ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς ῥᾳδίως παρέβαινον. πρὸς μὲν οὖν τούτους τοσαῦτα λέγω· τοὺς δὲ μάρτυράς
415 μοι κάλει. καὶ ὑμεῖς ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε. τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὴν ἀρχὴν καταστὰς ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, [1] κακῶν δὲ πολλῶν. καίτοι, εἴπερ ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, ἐχρῆν ἂν πρῶτον μὲν μὴ παρανόμως ἄρχειν, ἔπειτα τῇ βουλῇ μηνυτὴν γίνεσθαι περὶ τῶν εἰσαγγελιῶν ἁπασῶν, ὅτι ψευδεῖς εἶεν, [2] καὶ Βάτραχος καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ [3] τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι,
416 συγκείμενα ἐπὶ τῇ τῶν πολιτῶν βλάβῃ. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσοι κακόνοι ἦσαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες· [4] ἕτεροι γὰρ ἦσαν οἱ λέγοντες καὶ πράττοντες ὧν οὐχ οἷόν τ' ἦν μείζω κακὰ γενέσθαι τῇ πόλει. ὁπόσοι δ' εὖνοί φασιν εἶναι, πῶς οὐκ ἐνταῦθα ἔδειξαν, αὐτοί τε τὰ βέλτιστα λέγοντες καὶ τοὺς ἐξαμαρτάνοντας ἀποτρέποντες;

ι. Ἴσως δ' ἂν ἔχοι εἰπεῖν ὅτι ἐδεδοίκει, [5] καὶ ὑμῶν τοῦτο ἐνίοις ἱκανὸν ἔσται. ὅπως τοίνυν μὴ φανήσεται ἐν τῷ

[1] ἄλλων T. R. [2] καὶ ὅτι Βάτρ. A. [3] τἀληθῆ ὑπὸ T. R. τὰ ἀληθῶς ὑπὸ A.
[4] ἑταῖροι T. [5] (καὶ .... ἔσται) ὅπως τι μὴ T. R. A.

Μάρτυρας] Testaturos nempe, se audivisse ex Eratosthene, cum affirmaret, in collegio Ephororum se quoque fuisse. Reisk.

Ἀγαθοῦ μὲν οὐδενὸς μετέσχεν, ἄλλων δὲ πολλῶν] Forte, κακῶν δὲ πολλῶν: ut supra: et infra, πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. Dixisset potius ἐναντίων, quam ἄλλων. Vide Orat. III. ad finem. Markland. κακῶν. Cont. Durior atque contentiosior si sis, haud scio, an ἄλλων defendere possis. Neque enim despero exempla inveniri, ubi ἄλλα usurpatum sit pro κακά. præsertim cum de bonis, quæ illorum sunt contraria, mentio, ut hic factum est, præcesserit. Sic Latini quoque *secus* et *secius* usurpant. Reisk.

Καὶ Βάτραχος κ. τ. λ.] Locus non sine meliorum Codd. ope sanandus. Taylor.

Οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ— εἰσαγγέλλουσι] Nimirum hoc est circulus iste Epicharmi: Τόκα μὲν ἐν τήνοις ἐγὼν ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγών. Scribo vero: ἀλλ' ἅτ' ἀληθῆ, ὑπὸ τῶν τριάκοντα πλασθέντα, εἰσαγγέλλουσι, etc. *sed tanquam vera, a trigintaviris conficta, deferunt.* Markland. Scribe ἅτ' ἀληθῆ, vel dele ἅτ' ἀληθῆ, nata ex superioribus. *In Edit. min.* Taylor. Pro posteriori τἀληθῆ aut τὰ solummodo, merus articulus, nil aliud, videtur leg. aut τὰ ψευδῆ, aut τὰ λάθρα ὑπὸ τ. τ. Reisk.

Ἕτεροι] Ἑταῖροι, ut monuit Palmer. supra. Taylor. Adeo amplexus fuerat hanc Palmerianam depravationem Taylor, ut eam textui suo inferciret. Ego veterem probam lectionem ἕτεροι revocavi. Reisk.

Ὅπως τὶ μὴ φανήσεται] Forte ὅπως μή τι φανήσεται. Vide tamen Demosthenem Philipp. IV. ἄν τι μὴ νῦν ἐπανορθωσώμεθα.

40 λόγῳ τοῖς Τριάκοντα ἐναντιούμενος· εἰ δὲ μὴ, [1]ἐνταῦθα δῆλος ἔσται ὅτι ἐκεῖνά τε αὐτῷ [2]ἤρεσκε, καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο ὥστε ἐναντιούμενος μηδὲν κακὸν παθεῖν ὑπ' αὐτῶν. 417 χρῆν δ' αὐτὸν ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ταύτην τὴν προθυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ ὑπὲρ Θηραμένους, ὃς εἰς ὑμᾶς πολλὰ ἐξήμαρτεν. ἀλλ' οὗτος τὴν μὲν πόλιν ἐχθρὰν ἐνόμιζεν εἶναι, τοὺς δ' ὑμετέρους ἐχθροὺς, φίλους· ὡς ἀμφότερα
125. 1 ταῦτα ἐγὼ πολλοῖς τεκμηρίοις παραστήσω, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γινομένας, [3]ὁπότεροι ταῦτα πράξουσι καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσι. καὶ [4]γὰρ ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων [5]ἐστασίαζον. ποῦ δὲ κάλ- 418
λιον ἦν ἀνδρὶ ἄρχοντι, ἢ Θρασυβούλου Φυλὴν κατειληφότος, τότε ἐπιδείξασθαι τὴν αὑτοῦ [6]συνουσίαν; ὁ δ' ἀντὶ τοῦ

[1] ἐνταυθοῖ R. A. [2] ἤρεσκεν, ἢ καὶ A. [3] ὁπότεροί μοι ταῦτα T. R. A.
[4] γὰρ εἰ ὑπὲρ R. A. [5] ἐστασίαζον, ποῦ κάλλιον ἂν ἦν T. R. A. [6] εὔνοιαν A.

Paullo ante, pro αὐτοί τε, iterum rescribendum αὐτοί τε, *ipsique*. Markland. ὅπως μή τι, et mox αὐτῷ ἤρεσκε. Cont.

Εἰ δὲ μὴ] In hac regione deesse aliquid paret, sive post ἐναντιούμενος, sive post εἰ δὲ μή. Si prius, sic ferme hiatum sarcias: ἐγὼ δὲ καὶ πάλαι ὑμᾶς ἡγοῦμαι τοῦτον συνεωρακέναι ψευδόμενον. *ego vero vos jam dudum hunc Eratosthenem autumo noscitasse mentientem. sin autem minus hoc deprehenderitis, saltim nunc*—. Sin autem posterius verius habebimus, sic firme —ἐναντιούμενος. εἰ δὲ μὴ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐντεῦθεν δῆλος—. *sin autem aliunde non constiterit, hinc saltim constabit*. Reisk. Sub. εἴπῃ. Auger.

Αὐτὰ ᾧ ἤρεσκε etc.] Αὐτῷ ἤρεσκε. Palmer. Canter. Confusa hæc et indistincta. Lego: εἰ δὲ μὴ, ἐνταῦθα δῆλος ἔσται (vel δῆλον) ὅτι ἐκεῖνα τούτῳ ἤρεσκεν, ἢ καὶ τοσοῦτον ἐδύνατο etc. Acutissime: Si Eratosthenes illis non contradixerit, sequitur, illum consensisse: vel si non consenserit, tantæ erat apud istos Tyrannos auctoritatis, ut hæc dissensio impune illi cesserit. Istud, malitiam ejus; hoc, potentiam Tyrannicam et plus quam civilem redarguit. Markland. Leg. δῆλος ἔσται ὅτι ἐκεῖνα τούτῳ ἤρεσκεν, ἢ τοσοῦτον ἐδύνατο. *In Edit. min.* Taylor. Vocabulo ἐκεῖνα significat tyrannorum in civium vitas fortunasque nefanda consilia, insidias et grassationes. Reisk.

Προθυμίαν] *Contentionem, assiduitatem in re gerenda, ardorem cum fidentia*, quæ in Eratosthene fuisse hoc e loco colligitur. Idem.

Οὗτος] Eratosthenes puta. Idem.

Πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς] Non Theramenis cum Eratosthene simultates, sed universorum tyrannorum inter se mutua odia. Idem.

Ταῦτα πράξουσι] Mallem, πάντα πράξουσι. Demosthenes in Zenothemin: καὶ ὅλως ἐστὶν ὁ πάντα πράττων οὗτος. et ita adv. Macartatum. Thucydides. I. segm. 110. ὃς τὰ πάντα ἔπραξε περὶ τῆς Αἰγύπτου. Markland. Vellem etiam μοι enucleasset. Mihi dubium nullum est, leg. esse: μόνοι πάντα πρ. *utri soli omnia sint acturi*, h. e. rebus in omnibus dominaturi, nihil non pro arbitrio suo et ex libidine sua gesturi. Reisk. *Utri mihi* (mihi, i. e. privatis omnibus; se solum nominat privatum, ut vim addat orationi) *facient hæc*, np. ea de quibus nunc queror. Auger.

Ἄρξουσι. καὶ γὰρ ὑπὲρ etc.] Leg. ἄρξουσι. εἰ γὰρ ὑπὲρ etc. Schott. Leg. ἄρξουσι. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. Canter. Lege: ἄρξουσιν. εἰ γὰρ etc. Markland. Leg. ἄρξουσι. καὶ γὰρ εἰ ὑπὲρ etc. *In Edit. min.* Taylor. Lectionem Cod. Laurentiani dedimus, ubi καὶ γὰρ forsitan exposueris *tamen pono, ponamus tantisper*. Sensus, ni fallor, Pindaro haud inaptus in Pyth. carm. ix. v. 75.

Ἐπιδείξασθαι τὴν αὑτοῦ συνουσίαν;] Opinor, εὔνοιαν. Orat. XVIII. τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν — ἐπέδειξε. et paullo infra, φανερὰν ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν. Sic et paullo ante hac ipsa Orat. XII. et ita Demosthenes de Corona. Ferri forte potest συνουσίαν: ita tamen, ut εὔνοιαν præstare putem. Markland. Nullus dubi-

ἐπαγγείλασθαι τι ἢ πρᾶξαι ἀγαθὸν πρὸς τοὺς ἐπὶ Φυλῇ,
ἐλθὼν μετὰ τῶν συναρχόντων εἰς Σαλαμῖνα καὶ Ἐλευσῖ-
νάδε τριακοσίους τῶν πολιτῶν ἀπήγαγεν εἰς τὸ δεσμωτή-
ριον, καὶ μιᾷ ψήφῳ αὐτῶν ἁπάντων θάνατον κατεψηφίσα-
419 το. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἤλθομεν καὶ αἱ ταραχαὶ γε-
γενημέναι ἦσαν καὶ περὶ τῶν διαλλαγῶν οἱ λόγοι ἐγίνοντο,
πολλὰς ἑκάτεροι ἐλπίδας εἴχομεν πρὸς ἀλλήλους ἔσεσθαι
ὡς ἀμφότεροι ἔδοξαν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ [1]Πειραιῶς κρείττους
ὄντες εἴασαν [2]αὐτοὺς ἀπελθεῖν· οἱ δὲ εἰς τὸ ἄστυ ἐλθόντες
τοὺς μὲν Τριάκοντα ἐξέβαλον, πλὴν Φείδωνος καὶ Ἐρατο-
σθένους, ἄρχοντας δὲ τοὺς ἐκείνοις ἐχθίστους εἵλοντο, ἡ-
γούμενοι δικαίως ἂν ὑπὸ τῶν αὐτῶν τούς τε Τριάκοντα μι-
420 σεῖσθαι καὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ φιλεῖσθαι. τούτων τοίνυν Φεί-
δων ὁ τῶν Τριάκοντα γενόμενος καὶ Ἱπποκλῆς καὶ Ἐπι-
χάρης ὁ [3]Λαμπτρεὺς καὶ ἕτεροι οἱ δοκοῦντες εἶναι ἐναντιώ-
τατοι Χαρικλεῖ καὶ Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρείᾳ, ἐπειδὴ
421 [4]αὐτοὺς εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν, πολὺ μείζω στάσιν

[1] Πειραιέως A. [2] ἀστοὺς A. [3] Λαμπρεὺς A. [4] αὖτις R. αὖθις A.

to Marklandum verum vidisse; quanquam mihi quoque εὔνοιαν in mentem venerat, et cui non veniat plana et obvia emendatio? Locus p. 374. 6. τούς τ' ἐκείνῳ συνόντας, qui vulgatæ patrocinari videtur, huc nil facit, neque debet huc trahi. Reisk.

Καὶ αἱ ταραχαὶ γεγενημέναι ἦσαν] Leg. videtur: *καὶ αἱ ταραχαὶ αἱ γεγενημέναι κατέστησαν. prioresque tumultus conquieverant.* Idem.

Ἔδοξαν] Canterus malebat ἔδειξαν. Sed vulgata bene habet. Sententia est: ἀμφοτέρους ἔσεσθαι πρὸς ἀλλήλους τοιούτους, οἷοι ἔδοξαν (id est, προσεδοκήθησαν) ἔσεσθαι. Sperabant nempe exsules futurum, ut ab oppidanis in patriam reducerentur ejectis tyrannis, et rursus oppidani sperabant, si principes sibi præficerent ex iis, qui XXX tyrannis essent inimicissimi, futurum, ut et exsules redirent, et tyranni exterminarentur, omnesque turbæ sopirentur. Quæ spes ambos fefellit. Idem. Ad ἔσεσθαι sub. τὰ πράγματα. Auger.

Πειραιέως] Lege Πειραιῶς. Vid. supra pag. 279. Taylor.

Εἴασαν αὐτοὺς ἀπελθεῖν] An voluit ἀστούς? et paullo post lego, ἢ τοὺς (non τοῖς) ἐξ ἄστεος, id est, ἐπὶ τούς, ut ante. Markland. αὐτοὺς designat oppidanos, a Piræensibus acie devictos. hos sinebant exsules in Piræeo collecti salvos in urbem redire. Reisk. Dedi ἀστούς, scil. oppidanos a Piræensibus acie devictos. Auger.

Ἐξέβαλον] Conabantur eos expellere, jubebant eos ex urbe emigrare, quanquam id non statim fiebat. Reisk.

Λαμπρεὺς] Quadratarii tamen omnes Λαμπτρεύς. Quorum fides sincerior est, quam exscribentium ex voce alterius. Inscriptio Attica, apud Sponium Itiner.

. . . . ΧΙΡΙΑ. ΟΜΙΛΟΥ.
(Alii ΑΙΡΙΛΟΜΙΙΛΟΥ.)
Ι.
ΠΑΤΡΕΩΣ.
ΟΜΗΡΟΣ, ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.

Atque iterum, ibid.

ΓΑΜΗΛΙΩΝΑ. ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.
ΑΝΘΕΣΤΗΡΙΩΝΑ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ. etc. etc.

Alia, ex schedis ineditis,

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΝΑΥΗΩΝΟΣ (corrige ΝΑΥΣΙΩΝΟΣ)
ΛΑΜΠΤΡΕΥΣ.

Solus, quod sciam, Harpocratio retinet Λαμπτρεύς. Unde ceteri corrigendi. Taylor.

Αὐτοὺς] F. αὐτούς, [*seipsos*, vel legendum κατεστήσατε. *In Edit. min.*] Idem.

Κατέστησαν] Scribendum κατεστήσατε: vel αὐτοὶ pro αὐτούς. patet ex sequenti-

καὶ πόλεμον ἐπὶ [1] τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίη-
σαν. [2] ἢ καὶ φανερῶς ἐπεδείξαντο, ὅτι οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐν
Πειραιεῖ οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων ἐστασίαζον,
οὐδ' οἱ [3] τεθνεῶτες αὐτοὺς ἐλύπουν, οὐδ' οἱ μέλλοντες ἀπο-
θανεῖσθαι, ἀλλ' οἱ μεῖζον δυνάμενοι, καὶ θᾶσσον πλου-
τοῦντες. λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν ἀμφοτέ-
ροις ἐπολέμουν, τοῖς τε Τριάκοντα πάντα κακὰ εἰργασμέ-
νοις καὶ ὑμῖν πάντα κακὰ πεπονθόσι. καίτοι τοῦτο πᾶσι
δῆλον ἦν, ὅτι, εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον, ὑμεῖς ἀδίκως,
εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ Τριάκοντα δικαίως· οὐ γὰρ [4] δὴ ἑτέ- 422
ρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ

[1] τοῖς A. [2] οἱ δὲ T. οἳ καὶ A. [3] τεθνειότες T. R. A. [4] δι' T. R.

bus. et οἳ καὶ ex MS. pro οἱ δέ. De Charicle vide Harpocrationem. Markland. Ego de meo dedi αὖτις *rursus, denuo.* ut denuo principatum adipiscebantur. nam jam antea potiti rerum fuerant. Dudum ante sic correxeram, quam excerptæ variantes e codice Veneto ad me pervenirent. quo in codice est αὐτοῖς. quod illuc ducit. Sæpissime illa duo αὐτοῖς et αὖθις vel αὖτις inter se permutantur a librariis. Reisk.

Τοῖς ἐξ ἄστεος] Lege τοὺς ἐξ ἄστεος. Taylor. Verti ac si ἢ prorsus abesset. Reisk.

Πολὺ μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν] Taylorus legit ἢ τοὺς ἐξ ἄστεος, non satis feliciter, me judice, contra historiæ veritatem. Ostendere vult Lysias tantum abfuisse, ut decemviri, ejectis XXX tyrannis constituti ad seditiones tumultusque sedandos et exsules reducendos, hoc agerent, ut contra bellum motusque auxerint civiumque animos multo magis exacerbarint ac rempublicam perturbarint. Non enim fecerunt seditionem bellumque gravius exsulibus, quam urbanis, quum illi, omnia depopulantes atque ad ipsa mœnia accedentes, urbem timore miscerent, et urbanos in maximas angustias compellerent. Hoc igitur dixerit Lysias, si ita scripserit: πολὺ μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν vel ἐνεποίησαν. Unam delemus particulam ἢ ex ultimis literis verbi præcedentis temere repetitam. Sluiter.

Ἢ καὶ] Sic dedi de meo. In vulgatis est οἱ δέ. in Cod. Stephani οἳ καί. quod Taylor haud paulo melius vulgato judicat esse. In Vindob. est ἢ καί. unde ἢ καὶ effeci. *quo etiam.* Reisk.

Εἰ δ' ὑμεῖς] Manifesto hic deest aliquid. Ut brevis sim, sic autumo locum esse leg. εἰ μὲν ἐκεῖνοι δικαίως ἔφευγον (tyranni puta), ὑμεῖς ἀδίκως ἐφεύγετε. Si tyranni sic meriti ex urbe sunt expulsi, vobis in eo facta est injuria, quod ab his Decemviris prohibiti fuistis a recuperatione sedium et fortunarum vestrarum. εἰ δὲ ὑμεῖς δικαίως, ἐκεῖνοι ἀδίκως. Sin autem jure merito vos exsulastis, injuriam tyrannis fecerunt hi, qui eos expulerunt. ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Verum enim vero vos præter jus et fas patria caruistis, tyranni autem sic meriti caruerunt. Idem.

Εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως] Reiskius sensit ad sententiæ nexum et perspicuitatem aliquid deesse, sed nodum dissecat, non solvit, existimans hæc verba esse addenda: ἀλλὰ γὰρ ὑμεῖς μὲν ἀδίκως, ἐκεῖνοι δὲ δικαίως. Sane fraudi fuit librariis illa verborum δικαίως et ἀδίκως repetitio, quæ si suo ordine composuerimus, nihil arbitror neque ad perspicuitatem neque ad elegantiam defuturum. Verus ordo hic esse videtur: εἰ μὲν ἐκεῖνοι ἀδίκως ἔφευγον, ὑμεῖς δικαίως, εἰ δ' ὑμεῖς ἀδίκως, οἱ τριάκοντα δικαίως. Sic enim simul illud affirmatur, quod Reiskius voluit: quale Ciceroni dicitur "argumentum ex contrario," de Orat. l. II. c. 40. Sluiter.

Δι' ἑτέρων] Π. δὴ ἑτέρων. H. Stephan. F. δὴ ἑτέρων, ut sit λαβόντες αἰτίαν ἔργων. *In Edit. min.* Taylor. Non male. videtur tamen etiam vulgata ferri posse. non enim per alia quæpiam facinora, quam per hæc, sibi offensionem atque infamiam contraxerunt. Reisk.

Αἰτίαν λαβόντες] *Accipientes criminationem*, i. e. criminatione petiti. Auger.

τούτων. ὥστε σφόδρα χρὴ ὀργίζεσθαι, ὅτι Φείδων, αἱρεθεὶς
ὑμᾶς διαλλάξαι καὶ καταγαγεῖν, τῶν αὐτῶν ἔργων Ἐρα-
τοσθένει μετεῖχε καὶ τῇ αὐτῇ γνώμῃ τοὺς μὲν κρείττους
[1] αὑτῶν δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν ἕτοιμος ἦν, [2] ὑμῖν δὲ ἀδίκως
φεύγουσιν οὐκ ἠθέλησεν ἀποδοῦναι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐλθὼν
εἰς Λακεδαίμονα ἔπειθεν αὐτοὺς [3] στρατεύσασθαι, διαβάλ-
λων ὅτι Βοιωτῶν ἡ πόλις ἔσται, καὶ ἄλλα λέγων οἷς ᾤετο
πείσειν μάλιστα. οὐ δυνάμενος δὲ τούτων τυχεῖν, εἴτε [4] καὶ
τῶν ἱερῶν ἐμποδὼν ὄντων εἴτε καὶ αὐτῶν οὐ βουλομένων,
ἑκατὸν τάλαντα ἐδανείσατο, ἵνα [5] ἔχοι ἐπικούρους μισθοῦ-
σθαι. καὶ Λύσανδρον ἄρχοντα [6] ᾐτήσαντο, εὐνούστατον μὲν
423 ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει, μισοῦντα
δὲ μάλιστα τοὺς ἐν Πειραιεῖ. μισθωσάμενοι δὲ πάντας
ἀνθρώπους ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πόλεως, καὶ πόλεις ἐπάγοντες,
καὶ τελευτῶντες Λακεδαιμονίους καὶ τῶν συμμάχων ὁπό-
σους ἐδύναντο πεῖσαι, οὐ διαλλάξαι ἀλλ' ἀπολέσαι παρε-
σκευάζοντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθούς, [7] οὓς ὑμεῖς
424 ζηλώσατε παρὰ τῶν ἐχθρῶν δίκην λαβόντες, ὅτι καὶ ἐκεί-
νοις χάριν ἀποδώσετε. ταῦτα δὲ ἐπίστασθε μὲν καὶ αὐτοί,

[1] αὐτῶν T. ἀστῶν A. [2] ἡμῖν T. [3] στρατεύεσθαι T. R. A. [4] καὶ om. A. [5] ἔχῃ T. R. A. [6] ᾐτήσατο T. A. [7] οἷς ὑμεῖς δηλώσατε T. R. A.

Τούτων] Scil. τῶν ἀδίκων. quæ in Eratosthene et in ejus collegis, Phidone reliquisque decemviris noto. Reisk.

Κρείττους αὑτῶν] Se, Phidone puta, suisque collegis, meliores, triginta tyrannos designat. Idem.

Ἡμῖν δὲ ἀδίκως φεύγουσιν] Lege ὑμῖν: ut paullo ante, δι' ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν. Markland. ὑμῖν. Cont.

Αὐτοὺς] Np. Lacedæmonios. Auger.

Εἴτε καὶ τῶν ἱερῶν] Illud καὶ videtur delendum, ut vitiose redundans. Reisk.

Αὐτῶν] Redit ad Lacedæmonios. Idem.

Ἠτήσαντο] Ἠτήσατο. et paulo ante ἐδανείσατο. Cont. In singulari, secundum Stephanum auctorem, ediderat Taylor. neque ego illo offenderer numero, nisi insequentia μισθωσάμενοι cum aliis pluralibus obstarent. quare nullus dubitavi lectionem Aldinæ ᾐτήσαντο revocare, *mutuo sibi dari ad certi temporis usuram rogabant*, Phido puta et Hippoclеs, et Epichares, sociique reliqui. Reisk.

Μάλιστα] Subaudi πάντων Ἀθηναίων. Idem.

Καὶ πόλεις ἐπάγοντες] An πολεμίους? Cui mox opponitur συμμάχων. certe non placet πόλεις. Tametsi sciam, quid pro ea dici possit. Markland. Bene habet πόλεις. quascunque possent civitates Græcas. in ἐπάγοντες subauditur ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Reisk.

Τῶν συμμάχων] Scil. τῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις ὑπαρχόντων. Idem.

Εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθοὺς] Scil. ἐκωλύθησαν, vel τοῦτο ἐνεποδίσθη. Idem.

Δηλώσατε] Ζηλώσατε Scholto et interpretibus magis arridere video et demiror simul. Lectio est: οἷς ὑμεῖς δηλώσατε, ὅτι κ. τ. λ. Taylor. Markland quoque οἷς sufficiebat vulgari οὓς, quod in libris Lysiæ excusis ante Taylorum versabatur. Cohæret hoc οἷς cum λαβόντες δίκην. *quorum jus læsum ita vos ulciscimini, pœnas ab eorum inimicis repetendo, ut hac ultione declaretis, vos illis quoque bonis et fortibus viris gratiam velle referre.* Aldinæ οὓς qui servare velit, possit ille πρὸς addere. πρὸς οὓς, *ad quos*, vel *erga quos declarate.* quod nescio an a Lysia sit potius profectum, quam οἷς. Reisk. οὓς ὑμεῖς ζηλώσατε etc. *quos, pœnas ab inimicis reposcendo, ad spem impellite, ut ipsis quoque vos gratiam debitam sitis relaturi.*

καὶ οἶδ' ὅτι οὐ δεῖ μάρτυρας παρασχέσθαι· [1]ὅμως δ'· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, ὑμῶν τ' ἐνίοις ἥδιον ὡς πλεῖστον τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀκούειν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιά. Φέρε [2]δὴ καὶ περὶ Θηραμένους ὡς [3]ἂν δύνωμαι διὰ
βραχυτάτων διδάξω. δέομαι δ' ὑμῶν ἀκοῦσαι ὑπέρ τ'
ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως. καὶ μηδενὶ τοῦτο παραστῇ, ὡς
Ἐρατοσθένους κινδυνεύοντος Θηραμένους κατηγορῶ· πυνθά- 425
νομαι γὰρ ταῦτα [4]ἀπολογήσασθαι αὐτὸν, ὅτι [5]ἐκείνοις
φίλος ἦν καὶ τῶν αὐτῶν ἔργων μετεῖχε. καίτοι σφόδρ' ἂν
126. 1 αὐτὸν οἶμαι μετὰ Θεμιστοκλέους πολιτευόμενον προσποι-
εῖσθαι πράττειν ὅπως οἰκοδομηθήσεται τὰ τείχη, ὁπότε
[6]καὶ μετὰ Θηραμένους ὅπως καθαιρεθήσεται. οὐ γάρ μοι
δοκοῦσιν [7]ἴσου ἄξιοι γεγενῆσθαι· ὁ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων 426

[1] ὁμῶς δ' ἐγὼ T. ὁμῶς δέ· ἐγώ in edit min. T. R. [2] δὲ T. R.
[3] ἂν om. T. R. A. [4] ἀπολογήσεσθαι A. [5] ἐκείνῳ A. [6] δὲ T. A.
[7] ἴσον T. ἴσων R.

Ὅμως δ' ἐγώ τε γὰρ δέομαι etc.] Monui ad Orat. VII. distinguendum esse, ὅμως δέ· ἐγώ τε γὰρ δέομαι ἀναπαύσασθαι, etc. *verumtamen* producam testes: *etenim et ego interquiescere paullisper opus habeo; et vos* etc. Similis βραχυλογία supra: πλὴν, ὅταν ἐνθυμηθῶ, ὅτι etc. *sed* desino mirari, *quando in mentem venit* etc. Vide locum. MARKLAND. ὁμῶς δὲ παρέξομαι. ἐγώ τε. CONT.

Ὡς πλεῖστον] Ὡς πλείστων. IDEM. ἐπὶ interpone aut πλείστων lege. REISK.

Ὑπέρ τ' ἐμαυτοῦ καὶ τῆς πόλεως] Mihi videtur Lysias scripsisse ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, *vestrum ipsorum, atque Urbis causa:* ex sensu, et loco simili Orat. XXVI. *neque quisquam vestrum opinetur me accusare Evandrum in gratiam Laodamantis, quod amicus* mihi *sit;* ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. Xenophon Hellen. VII. p. 632. τετιμωρηκότας ὑπέρ τε ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν συμμάχων ἁπάντων. MARKLAND.

Παραστῇ] Idem est ac si dixisset, nolim cuiquam vestrum in mentem venire, ὡς ἄτοπα ποιῶ, Ἐρατοσθένους ἀγωνιζομένου, Θηραμένους κατηγορῶν, me stulte agere, qui Eratosthenis in causa, in Theramenem invehar. Aliena non ago. Causa hujus cum istius conjuncta est. Audio enim Eratosthenem scelera sua hac potissimum excusatione amicturum esse, ut dicat, se, qui in collegio XXX fuisset, ipsis adversari haud potuisse. Quod si ergo planum fecero, eos, quorum hic collega, satelles ministerque consiliorum fuit, pestem patriæ machinatos fuisse, et in primis Theramenem, consequitur hunc Eratosthenem quoque hostem publicum esse judicandum eoque nomine puniendum. REISK.

Θηραμένους κατηγορῶ] Restitue, Θεμιστοκλέους καὶ Θηραμένους κατηγορῶ. patet ex ratione sequentium, πυνθάνομαι γὰρ ἀπολογήσασθαι (l. ἀπολογήσεσθαι) αὐτὸν, ὅτι ἐκείνοις φίλος ἦν: et ex Comparatione inter actus politicos Themistoclis et Theramenis, collatos cum Eratosthenis actibus. Vide sententiam proxime sequentem. MARKLAND. F. ἀπολογήσεσθαι. *In Edit. min.* TAYLOR.

Ἐκείνοις] F. ἐκείνῳ, Theramenі puta. IDEM.

Αὐτὸν] Np. Eratosthenem. AUGER.

Ὁπότε δὲ] Dedi ὁπότε καὶ, sub. πολιτευόμενος ἔπραττεν. REISK.

Ἴσον ἄξιοι] Π. ἴσου ἄξιοι. H. STEPHAN. ἴσων ἄξιοι. CONT. Mallem ἴσων ἄξιοι: ut vitetur concursus Vocalium. Ante voces οὐ γὰρ nonnulla deesse puto: nisi corrupta sit vox γάρ. MARKLAND. Aut deest aliquid, aut nimis magnos hiatus relinquere amat Lysias in suis ratiociniis, nimisque raras et laxas juncturas; quo multum negotii facessit lectori vincula orationis vestiganti.

ἀκόντων ᾠκοδόμησεν αὐτὰ, οὗτος δὲ τοὺς πολίτας ἐξαπατήσας καθεῖλε. περιέστηκεν οὖν τῇ πόλει τοὐναντίον ἢ ὡς εἰκὸς ἦν. ἄξιον μὲν γὰρ καὶ τοὺς φίλους τοῦ Θηραμένους προσαπολωλέναι, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν ἐκείνῳ τἀναντία πράττων· νῦν δὲ ὁρῶ τάς τε ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας, τούς τ' ἐκείνῳ συνόντας τιμᾶσθαι πειρωμένους, ὥσπερ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους ἀλλ' οὐ μεγάλων κακῶν γεγενημένους. Ὃς πρῶτον μὲν τῆς προτέρας ὀλιγαρχίας αἰτιώτατος ἐγένετο, πείσας ὑμᾶς τὴν ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολιτείαν ἑλέσθαι. καὶ ὁ μὲν πατὴρ αὐτοῦ τῶν προβούλων ὢν ταῦτ' ἔπραττεν· αὐτὸς δὲ, δοκῶν εὐνούστατος εἶναι τοῖς πράγμασι, στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ ᾑρέθη. καὶ ἕως μὲν ἐτι-
427 μᾶτο, πιστὸν ἑαυτὸν τῇ πόλει παρεῖχεν· ἐπειδὴ δὲ Πείσανδρον μὲν καὶ Κάλλαισχρον καὶ ἑτέρους ἑώρα [1]πραοτέρους αὐτοῦ [2]γινομένους, τὸ δὲ ὑμέτερον πλῆθος οὐκέτι βουλόμενον τούτων ἀκροᾶσθαι, τότ' ἤδη διά τε τὸν πρὸς ἐκείνους φθόνον καὶ τὸ παρ' ὑμῶν δέος μετέσχε τῶν Ἀριστοκράτους ἔργων. βουλόμενος δὲ τῷ ὑμετέρῳ πλήθει δοκεῖν πιστὸς εἶναι, Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον, φιλτάτους ὄντας [3]αὑτῷ, κατηγορῶν ἀπέκτεινεν· εἰς τοσοῦτον δὲ κακίας ἦλθεν, ὥστε ἅμα μὲν διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους πίστιν ὑμᾶς κατεδουλώσατο, διὰ δὲ τὴν πρὸς ὑμᾶς τοὺς φίλους ἀπώλεσεν. τιμώμενος δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀξιούμενος, αὐτὸς ἐπαγγειλάμενος σώσειν τὴν πόλιν αὐτὸς ἀπώλεσε,

[1] προτέρους A. [2] γενομένους R. [3] αὐτῷ T. A.

Deest autem ejusmodi quid hic loci, saltim tacite a legentium quoque supplendum: οὐκοῦν καὶ τῶν αὐτῶν τῷ Θηραμένει ἐπιχείρων ἀπολαυσάτω. *mercedem ergo ferto Eratosthenes eandem cum Theramene.* Aut: οὐκοῦν ὀρθῶς ποιῶ τοῦτον ἐκείνῳ ἀντιτιθείς. *ergo recte in eo facio, quod Theramenem Themistocli oppono.* In δοκοῦσιν subauditur, Themistocles, atque Theramenes. Reisk. ἄξιοι, sc. Theramenes et Themistocles. Velim addi ἐκεῖνοι post δοκοῦσιν. Auger.

Καὶ τοὺς φίλους] Non solum Theramenem, sed ejus quoque amicos una cum ipso perire et funditus exstirpari. Post γὰρ subaudiri debet ἦν, tametsi ádditum mallem. Reisk.

Αἰτίους — γεγενημένους] Nullus dubito leg. esse αἰτίῳ et γεγενημένῳ, ob ὃς cum reliquis insequentibus. Idem.

Πραοτέρους] Προτέρους voluerunt Canterus et Schottus. Sententia subjicit προκριτοτέρους. *majoris fieri, quam se.* Reisk. F. προὐργιαιτέρους.

Τούτων] Redit ad Theramenem ejusque patrem. Reisk. Intelligo de Theramene et ipsius patre; malim tamen αὐτοῦ. Auger.

Πρὸς ἐκείνους] Pisandrum et Callæschrum. Reisk.

Τὸ παρ' ὑμῶν δέος] Ne a vobis ob superiora scelera male mulctaretur. Idem.

Ἀντιφῶντα] Bellulus interpres Ἀριστοφῶντα legit, et nos, credo demonstrationis gratia, amandat ad Thucyd. l. 8. c. 10. 12. Qui vulgatam Lysiæ lectionem confirmat. Adde Plutarch. in Antiph. Phot. in eodem, et vit. Thucyd. per Anonymum. Taylor.

Αὐτὸς — αὐτὸς] *Idem.* primum videri

φάσκων πρᾶγμα εὑρηκέναι μέγα καὶ πολλοῦ ἄξιον. ὑπέ-
σχετο δὲ εἰρήνην ποιήσειν μήτε ὅμηρα δοὺς μήτε τὰ τείχη 428
καθελὼν μήτε τὰς ναῦς παραδούς· ταῦτα δὲ εἰπεῖν μὲν
οὐδενὶ ἠθέλησεν, ἐκέλευσε δὲ αὐτῷ πιστεύειν. ὑμεῖς δὲ, ὦ
ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πραττούσης μὲν τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
βουλῆς σωτηρίαν, ἀντιλεγόντων δὲ πολλῶν Θηραμένει, εἰ-
δότες δὲ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων [1] εἵνεκεν
τἀπόῤῥητα ποιοῦνται, ἐκεῖνος δ' ἐν τοῖς αὑτοῦ πολίταις
οὐκ ἠθέλησεν εἰπεῖν ταῦθ' ἃ πρὸς τοὺς πολεμίους ἔμελλεν
ἐρεῖν, ὅμως [2] ἐπετρέψατε αὐτῷ πατρίδα καὶ παῖδας καὶ
γυναῖκας καὶ ὑμᾶς αὐτούς. ὁ δὲ ὧν μὲν ὑπέσχετο οὐ-
δὲν ἔπραξεν, οὕτω δὲ ἐνετεθύμητο ὡς χρὴ μικρὰν καὶ
ἀσθενῆ γενέσθαι τὴν πόλιν, ὥστε περὶ ὧν οὐδεὶς πώποτε οὔ-
τε τῶν πολεμίων ἐμνήσθη οὔτε τῶν πολιτῶν ἤλπισε, ταῦθ'
ὑμᾶς ἔπεισε πρᾶξαι, οὐχ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναγκαζό-
μενος, ἀλλ' [3] αὐτὸς ἐκείνοις ἐπαγγελλόμενος τοῦ τε Πει-
ραιῶς τὰ τείχη περιελεῖν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν πολιτείαν 429
καταλῦσαι, εὖ εἰδὼς ὅτι, εἰ μὴ πασῶν τῶν ἐλπίδων ἀπο-
στερηθήσεσθε, ταχεῖαν παρ' αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν κομι-
εῖσθε. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ πρότερον
εἴασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου
καιρὸς ἐπιμελῶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτηρήθη, καὶ μετεπέμψατο

[1] οὕνεκεν T. R. A. [2] ἐπέμψατε T. [3] αὐτοῖς T.

possit *ultro, sponte sua.* secundum, *suismet manibus.* REISK.

Πραττούσης — σωτηρίαν] Forte, σωτήρια, *salutaria* civitati. Mox, pro ἐπέμψατε recte Stephanus [Canterus, et Contius] ἐπετρέψατε. sæpe ita loquitur Noster. Vide infra. MARKLAND. Vulgatam qui defendat, possit ille dictionem πράττειν τὴν σωτηρίαν accipere pro, *oratione, literis, legationibus, consiliis, opera sua denique omni pacem atque salutem contendere conciliare.* Verum penes me dubium nullum est legi oportere προσταττούσης et σωτήρια. Defectus ipse articuli in vulgata vitium statim prodit. REISK.

Ταῦθ' ἃ πρὸς] Ταῦτα πρὸς Cod. Vind. quod si probatur, leg. ἐκεῖνος δὲ ἃ ἐν τοῖς—. IDEM.

Αὐτοῖς] Malim αὐτός. Atque ita Canterus correxerat. TAYLOR. Lege αὐτὸς, *ipse.* MARKLAND.

Ἕως] Aliquando ἢ ἕως leg. esse suspicabar, antequam morem Lysiæ tenerem. Sed bene habere h. l. vulgatam docet alius simillimus p. 144. 42. ed. Steph. μὴ πρότερον — ἕως ἂν ἐδοκιμάσθησαν. REISK.

Ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνου καιρὸς] Lege, ὑπ' ἐκείνων, sc. Λακεδαιμονίων: *tempus ab illis constitutum.* MARKLAND. Idem suasit Taylor quoque, sed bene habet h. l. vulgata. Utrumque, tam ἐκείνου, quam αὐτοῦ, ad eundem Theramenem redit. poterat utique ὑπ' αὐτοῦ sine damno sententiæ abesse. verum hæc est Lysiæ brevitas. Sæpe deficit in necessariis, sæpe redundat cum dedecore et ad fastidium. Mutandum tamen si quid h. l. sit, malim ὑπ' αὐτῶν legi. prædictum ab ipso tempus (a Theramene puta), religiose ab ipsis (Lacedæmoniis nempe) servatum esset. REISK. Malim ὑπ' αὐτοῦ, neque recursus harum duorum vocum mihi displiceret. AUGER.

Μετεπέμψατο] Imo vero μετεπέμψαντο in plurali, Lacedæmonii puta. Horum enim erat imperatorem suum ex Asia ar-

μὲν τὰς μετὰ Λυσάνδρου ναῦς ἐκ Σάμου, ἐπεδήμησε δὲ τὸ
τῶν πολεμίων στρατόπεδον. τότε δὲ τούτων ὑπαρχόντων,
430 καὶ παρόντων Λυσάνδρου καὶ Φιλοχάρους καὶ Μιλτιάδου,
περὶ τῆς πολιτείας τὴν ἐκκλησίαν ἐποίουν, ἵνα μήτε
ῥήτωρ μηδεὶς [1] αὐτοῖς ἐναντιοῖτο μήτε ἀπειλοῖτο, ὑμεῖς τε
μὴ τὰ τῇ πόλει συμφέροντα ἕλοισθε, ἀλλὰ τἀκείνοις δο-
κοῦντα [2] ψηφίσαισθε. ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν
[3] ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν, καὶ τῇ
πολιτείᾳ χρῆσθαι ἣν Δρακοντίδης [4] ἀπέφαινεν. ὑμεῖς δ'
ὅμως καὶ οὕτω διακείμενοι ἐθορυβεῖτε ὡς οὐ ποιήσοντες
ταῦτα· ἐγινώσκετε γὰρ ὅτι περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκκλησιάζετε. Θηραμένης δὲ, ὦ ἄνδρες
δικασταὶ, — καὶ τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς μάρτυρας παρέξο- 127.1
μαι — εἶπεν, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ [5] μέλει τοῦ ὑμετέρου θορύβου,
ἐπειδὴ πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων εἰδείη τοὺς τὰ ὅμοια πράτ-
431 τοντας [6] αὐτῷ, δοκοῦντα δὲ Λυσάνδρῳ καὶ Λακεδαιμονίοις
λέγοι. μετ' ἐκεῖνον δὲ Λύσανδρος ἀναστὰς ἄλλα τε πολλὰ
τολμηρῶς εἶπε, καὶ ὅτι παρασπόνδους ὑμᾶς [7] ἔχει, καὶ
ὅτι οὐ περὶ πολιτείας ὑμῖν ἔσται ἀλλὰ περὶ σωτηρίας ὁ
λόγος, εἰ μὴ [8] ποιήσαιθ' ἃ Θηραμένης [9] κελεύει. τῶν δ' ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ὅσοι ἄνδρες ἀγαθοὶ ἦσαν, γνόντες τὴν παρα-
σκευὴν καὶ τὴν ἀνάγκην, οἱ μὲν αὐτοῦ μένοντες ἡσυχίαν
[10] εἶχον, οἱ δὲ ᾤχοντο ἀπιόντες, τοῦτο γοῦν σφίσιν αὐτοῖς
συνειδότες, ὅτι οὐδὲν κακὸν τῇ πόλει ἐψηφίσαντο· ὀλίγοι δέ
τινες καὶ πονηροὶ καὶ κακῶς βουλευόμενοι τὰ προσταχθέν-
τα ἐχειροτόνησαν. παρηγγέλλετο γὰρ αὐτοῖς δέκα μὲν οὓς

[1] αὐτοῖς μηδεὶς T. R. A. [2] ψηφίσοισθε T. A. [3] ἡμᾶς T.
[4] ἀπέφηνεν R. [5] μέλοι T. R. A. [6] αὐτῷ T. A.
[7] ἔχοι T. R. A. [8] ποιήσαισθ' T. A. [9] κελεύοι T. R. A.
[10] ἦγον T. R. A.

cessere. Therameni jus nullum et potestas nulla in Lysandrum erat; proinde etiam illum arcessere nequibat. Reisk.

Μήτε ἀπειλοῖτο] Videtur ἄρχων interponendum esse, ut sibi membra respondeant: μήτε ῥήτωρ — μήτε ἄρχων. Idem.

Ἐκέλευσεν ἡμᾶς] Ὑμᾶς. Cont. Iterum scribe ὑμᾶς. Markland.

Περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας] Scil. ὁποτέραν αὐταῖν τὸ λοιπὸν ὑμῖν ἐστὶν ἑκτέον. *utram earum imposterum sitis habituri.* Verumtamen suspicor Lysiam dedisse: καὶ οὐκ ἐλευθερίας. *super servitute, non autem libertate, imposterum habenda.* Reisk.

Μέλλει] (Sic Ald.) μέλει. et v. 17. λέγοι. Cont.

Τὴν παρασκευὴν] Παρασκευὴ est oratoribus Atticis conjuratio factionis, clandestina machinatio sceleratorum, qui secretis consiliis inter se agitatis in id consenserunt, ut operæ fraudisque et gratiæ et potentiæ quicquid possent conferrent, ad efficiendum, ut jus æquum pervertatur, et libertas civilis opprimatur. Reisk.

Θηραμένης ἀπέδειξε χειροτονῆσαι, δέκα δὲ οὓς οἱ καθεστη-
κότες ἔφοροι κελεύοιεν, δέκα δὲ ἐκ τῶν παρόντων· οὕτω γὰρ
τὴν [1] ὑμετέραν ἀσθένειαν ἑώρων καὶ τὴν αὐτῶν δύναμιν ἠπί-
σταντο, ὥστε πρότερον ᾔδεσαν τὰ μέλλοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
πραχθήσεσθαι. ταῦτα δὲ οὐκ ἐμοὶ [2] δεῖ πιστεῦσαι ἀλλὰ 432
ἐκείνῳ. πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ ἀπο-
λογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν τοῖς φεύγουσιν, ὅτι δι' αὐτὸν
κατέλθοιεν, [3] [οὐδὲν] φροντίζων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων,
ὀνειδίζων δὲ τοῖς τῆς πολιτείας μετέχουσιν, ὅτι πάντων τῶν
πεπραγμένων τοῖς εἰρημένοις τρόποις ὑπ' ἐμοῦ αὐτὸς αἴτιος
γεγενημένος [4] τούτων [5] τυγχάνει, πολλὰς πίστεις [6] αὐτοῖς
ἔργῳ δεδωκὼς καὶ παρ' ἐκείνων ὅρκους [7] εἰληφώς. τοσούτων
οὖν καὶ ἑτέρων κακῶν καὶ αἰσχρῶν καὶ πάλαι καὶ νεωστὶ 433
καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων [8] αἰτίου γεγενημένου τολμήσουσιν
αὐτοὺς φίλους ὄντας [9] ἀποφαίνειν, οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ἀπο-
θανόντος Θηραμένους, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς [10] αὐτοῦ πονηρίας, καὶ
δικαίως μὲν ἐν ὀλιγαρχίᾳ δίκην δόντος — ἤδη γὰρ αὐτὴν
κατέλυσε —, δικαίως δ' ἂν ἐν δημοκρατίᾳ· δὶς γὰρ ὑμᾶς
κατεδουλώσατο, τῶν μὲν παρόντων καταφρονῶν, τῶν δὲ ἀπόν-
των ἐπιθυμῶν, καὶ τῷ καλλίστῳ ὀνόματι χρώμενος δεινο-
τάτων ἔργων διδάσκαλος καταστάς.

[1] ἡμετέραν T. [2] δοκεῖ T. [3] Absunt unci T. R. A. [4] τοιούτων T. R. A. [5] τυγχάνοι R. A. [6] αὐτῷ T. R. A. [7] εἰληφώς. καὶ τοσούτων καὶ T. R. A. [8] αἴτιοι γεγενημένοι T. R. A. [9] ἀποφαίνειν; T. R. [10] αὐτῶν T. A.

Πρότερον] Subaudi ἢ γενέσθαι τὴν ἐκκλησίαν. Reisk.

Δοκεῖ] Ἀξιῶ. Cont.

Ἐκείνῳ] Therameni puta. Reisk.

Εἰρημένα ἐν τῇ βουλῇ, ἀπολογούμενος, etc.] Ita distinguendum: πάντα γὰρ τὰ ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένα, ἐν τῇ βουλῇ ἀπολογούμενος ἔλεγεν, ὀνειδίζων μὲν etc. et mox, pro αὐτῷ ἔργῳ δεδωκὼς, mallem αὐτοῖς, vel αὐτός. Markland. Pari modo Taylor quoque auctor fuerat, ut vulgarium librorum interpunctio h. l. corrigeretur. Et parui. Defensionem hanc Theramenis Xenophon in Hellenicis retulit. Reisk.

Τοῖς φεύγουσιν] Non illis, qui a Phyla, post sublatam XXX tyrannorum tyrannidem, domum redissent, qui reditus cæde Theramenis est posterior, sed his, qui post CCCC viros, dudum ante. Idem.

Δι' αὐτὸν κατέλθοιεν· οὐδὲν φροντίζων δὲ etc.] Lege: ὅτι δι' αὐτοῦ κατέλθοιεν, οὐδὲν φροντίζοιεν δὲ τῶν Λακεδαιμονίων. vel, δι' αὐτῶν, sc. Λακεδαιμονίων. Markland.

Αὐτῷ ἔργῳ] Haud scio an pro *αὐτῷ* scribendum sit *αὐτοῖς*, quo pacto major in his verbis erit efficacia. Sluiter.

Καὶ τοσούτων] Hic absoluta excursione de Theramene, redit orator ad propositum conficiendum, quod hoc est: Eratosthenes fidit Theramenis amicitia, per eamque sperat se elapsurum. atqui Theramenes inimicus reip. vestræ fuit infestissimus. ergo Eratosthenes quoque est. ergo puniri debet. Reisk.

Αἴτιοι γεγενημένοι] Scil. Eratosthenes cum sodalibus. Ego vero malim legi *αἰτίου γεγενημένου*. ut ad solum Theramenem referatur. *audebunt se amicos ferre Theramenis ejus, qui cum tanta mala conscivisset reip., cecidit, non pro vobis, sed ob facinora sua.* Idem.

Κατέλυσε] Id est, ἐπειρᾶτο καταλύειν. Idem.

Ἂν ἐν] Interponi velim *καί*. Idem.

Καὶ τῷ καλλίστῳ κ. τ. λ.] Innuit agnomen, quod Therameni vulgo tribuebatur,

434 ιβ΄. Περὶ μὲν τοίνυν Θηραμένους ἱκανά μοί ἐστι τὰ κατηγορημένα· ἥκει δ' ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις, ἀλλὰ παρὰ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τουτουὶ συναρχόντων δίκην [1]λαμβάνειν, μηδὲ μαχομένους [2]μὲν κρείττους εἶναι τῶν πολεμίων, ψηφιζομένους δὲ ἥττους τῶν ἐχθρῶν. μηδ' ὧν φασὶ μέλλειν πράξειν πλείω χάριν αὐτοῖς ἴστε, ἢ ὧν ἐποίησαν ὀργίζεσθε· μηδ' ἀποῦσι μὲν τοῖς Τριάκοντα [3]ἐπιβουλεύετε, παρόντας δ' ἀφῆτε· μηδὲ τῆς τύχης, ἣ τούτους παρέδωκε τῇ πόλει, κάκιον ὑμῖν αὐτοῖς βοηθήσητε. κατηγορεῖτε δὲ Ἐρατοσθένους καὶ τῶν τούτου φίλων, οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει καὶ μεθ' ὧν αὐτῷ ταῦτα πέπρακται. ὁ μέντοι ἀγὼν οὐκ ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει· οὗτος μὲν γὰρ κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν τῶν [4]γινομένων, ἡμεῖς δὲ νυνὶ εἰς κατηγορίαν καὶ ἀπολογίαν καθέσταμεν. καίτοι οὗτοι μὲν τοὺς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀκρίτως ἀπέκτειναν, ὑμεῖς δὲ τοὺς ἀπολέσαντας τὴν πόλιν κατὰ τὸν νόμον ἀξιοῦτε κρίνειν· παρ' ὧν οὐδ' ἂν παρανόμως βουλόμενοι δίκην λαμβάνειν ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήκασι,
435 λάβοιτε. τί γὰρ ἂν παθόντες δίκην τὴν ἀξίαν εἴησαν τῶν ἔργων δεδωκότες; πότερον εἰ αὐτοὺς [5]ἀποκτείναιτε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν, ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν,

[1] λαβεῖν T. R. A. [2] μὲν om. T. R. A. [3] ἐπιβουλεύητε A. [4] κρινομένων A. [5] ἀπεκτείνοιτε T. R. A.

κόθορνος scilicet, quod ei nomen inditum fuit ob ejus mutationes et parum constantem in partibus animum, eo quod cothurnus species erat calceamenti tragici, quod utrique pedi accommodabatur. PALMER. Errat vir doctus. Nihil minus hoc in loco agitur. TAYLOR. Nomen illud pulcherrimum atque honestissimum, quo Theramenes ad velandum fraudes suas abutebatur, erat studium tuendæ reip. pacisque reconciliandæ. REISK.

Μαχομένους κρείττους] Interponendum videtur *μέν*. Idem postmodum in schedis Brulartianis quoque reperi. IDEM. Contius quoque addit *μὲν* post *μαχομένους*.

Τῶν τοιούτων φίλων] (Sic Ald.) τῶν τούτου φίλων. CONT.

Οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει] Dictionem ἀναφέρειν τινὶ τὴν ἀπολογίαν, vel τὴν αἰτίαν, nusquam alibi me videre memini, semper dicitur εἴς τινα. Quare et hic credo emendandum εἰς οὓς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει: præpositionem εἰς sequens οὓς suo loco expulit. Sic plane p. 126. v. 6. ed. Steph. νῦν δὲ ὁρῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκεῖνον ἀναφερομένας: p. 122. v. 6. εἰς τοὺς τριάκοντα ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν: v. 37. ἂν εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀναφέρωσι: p. 134. v. 42. ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι περὶ τῶν γραφῶν: p. 164. v. 42. οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον. Conf. Euripides in Oreste, v. 76. Bacchis, v. 29. Ione, v. 827. Demosthenes c. Aphobum II. p. 838. v. 14. ed. Reisk. SLUITER.

Κατήγορος καὶ δικαστὴς αὐτὸς ἦν] Forte, ὁ αὐτὸς, *idem*. Philo de Joseph. p. 378. σὺ γὰρ μέλλεις ἔσεσθαι καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος. MARKLAND.

Τῶν γινομένων] Imo vero τῶν κρινομένων, *reorum in jus vocatorum*. REISK.

Ἂν παθόντες] Alius καὶ interposuisset, item alius dixisset: εἴησαν ἂν τῶν ἔργων. IDEM.

Ἱκανὴν ἂν τοῦ φόνου δίκην λάβοιμεν] Miror neminem animadvertisse scribendum esse λάβοιτε, cum in universa hac sententia Ly-

ὧν οὗτοι πατέρας καὶ υἱεῖς καὶ ἀδελφοὺς [1]ἀκρίτους ἀπέ-
κτειναν; ἀλλὰ γὰρ εἰ τὰ χρήματα τὰ φανερὰ [2]δημεύ-
σαιτε, καλῶς ἂν ἔχοι ἢ τῇ πόλει, ἧς οὗτοι πολλὰ εἰλήφασιν,
ἢ τοῖς ἰδιώταις, ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν; ἐπειδὴ τοίνυν
πάντα ποιοῦντες δίκην παρ' αὐτῶν οὐκ ἂν [3]δύναισθε λαβεῖν,
πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἡντινοῦν ἀπολιπεῖν, ἥντινά τις
128. 1 βούλοιτο παρὰ τούτων λαμβάνειν; πᾶν δ' ἄν μοι δοκεῖ
τολμῆσαι, ὅστις νυνὶ οὐχ ἑτέρων ὄντων τῶν δικαστῶν,
ἀλλ' αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων, ἥκει ἀπολογησόμενος
πρὸς αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας τῆς τούτου πονηρίας· τοσοῦτον
δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν. ὧν ἀμ-
φοτέρων ἄξιον ἐπιμεληθῆναι, ἐνθυμουμένοις ὅτι οὔτ' ἂν
ἐκεῖνα δύναιντο ποιεῖν μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὔτ' ἂν 436
νῦν ἐπεχείρησαν [4]ἐλθεῖν μὴ ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰόμενοι σωθή-
σεσθαι· οἳ οὐ τούτοις ἥκουσι βοηθήσοντες, ἀλλὰ ἡγούμενοι
πολλὴν ἄδειαν σφίσιν ἔσεσθαι τῶν πεπραγμένων καὶ τοῦ
λοιποῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, εἰ τοὺς μεγίστων κακῶν
αἰτίους λαβόντες ἀφήσετε.

ιγ'. Ἀλλὰ καὶ τῶν [5]συνερούντων αὐτοῖς ἄξιον θαυμά-
ζειν, πότερον ὡς [6]καλοὶ κἀγαθοὶ [7]αἰτήσονται, τὴν αὐτῶν 437

[1] ἀκρίτως T. R. A. [2] δημεύσετε T. [3] δύνησθε T. R. A. [4] ἐλεῖν T. R. A. [5] συνεργούντων T. [6] κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ T. [7] τούτους ἐξαιτήσονται A.

sias secunda, uti dicunt, persona utatur. Neque etiam μέτοικος Lysias cum civibus ἐν τῷ δίκην λαμβάνειν sine invidia se poterat componere. SLUITER.

Λαβεῖν] Post λαβεῖν videtur ἱκανὴν deesse. REISK. Post λαβεῖν videtur addendum ἱκανὴν vel ἀξίαν. AUGER.

Τῆς τούτου πονηρίας] Pro τούτου velim αὐτοῦ, et ita sum interpretatus. IDEM.

Τοσοῦτον δ' ὑμῶν καταπεφρόνηκεν, ἢ ἑτέροις πεπίστευκεν; ὧν etc.] Ita distinguendum. nec opus est, ut, cum Stephano legamus δὴ vel γε, pro δ'. MARKLAND. Aut delendum est hoc δὲ, aut cum ἢ est mutandum. REISK.

Ἐνθυμουμένοις] Ἐνθυμουμένους. SCALIG.

Ἑλεῖν] Lege ἐλθεῖν, vel ἐρεῖν, vel εἰπεῖν, vel aliquid simile. TAYLOR. Forte, ἐρεῖν: cui opponitur præcedens ποιεῖν. sic infra, οὔτε τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν. Totus locus a Lysia hoc modo scriptus fuisse videtur: ἐνθυμουμένοις, ὅτι οὔτ' ἂν ἐκεῖνα τότε ἐδύναντο ποιεῖν, μὴ ἑτέρων συμπραττόντων, οὔτ' ἂν ταῦτα νῦν ἐπεχείρησαν ἐρεῖν, μὴ ὑπὸ etc. singula singulis respondent et ἀντιτίθενται. MARKLAND. et in *Edit. min.* TAYLOR. Mihi videtur sic leg. οὔτ' αὖ νῦν ἐπεχείρησαν ἐλθεῖν (scil. ἐνθάδε). *neque nunc ausuros fuisse huc venire,* ad causam capitis dicendum. REISK. Ad ἑλεῖν sub. τὴν γραφὴν, *causa vincere.* malim tamen ἐλθεῖν, subaudiendo εἰς ὑμᾶς. AUGER.

Τῶν πεπραγμένων] Malim ἐκ τῶν πεπρ. nam ἄδειαν non cum hoc genitivo cohæret, sed cum ποιεῖν. REISK.

Τοῦ λοιποῦ] *posthac, deinceps.* Ad ποιεῖν subaudi ἂν, vel muta in ποιήσειν, *arbitrati se posthac facturos;* nisi velis iterare τοῦ, ita ut prius τοῦ cohæreat cum ἄδειαν. AUGER.

Κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ] Corrige καλοὶ κἀγαθοί. Canterus etiam Π. ὡς καλοὶ κἀγαθοὶ ἀπολογήσονται. TAYLOR. Dedi καλοὶ κἀγαθοί. neque dubito idem in Vindobonensi esse, tametsi ex eo nonnisi καλοὶ est annotatum. REISK.

Αἰτήσονται] Bene habet. est idem atque ἐξαιτήσονται, rogabunt Eratosthenem ejusque complices sibi condonari. Planius tamen, ni fallor, et elegantius dedisset (et nescio an sic dederit): ὡς κακοὺς ἀγαθοὶ αὐτοὶ ὄντες ἐξαιτήσονται. v. p. IDEM.

ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς [1][τούτων] πονηρίας· ἐβουλόμην μέντ' ἂν αὐτοὺς οὕτω προθύμους εἶναι σώζειν τὴν πόλιν, ὥσπερ οὗτοι [2]ἀπολλύναι· ἢ ὡς δεινοὶ λέγειν ἀπολογήσονται καὶ τὰ τούτων ἔργα πολλοῦ ἄξια ἀποφανοῦσιν; ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν οὐδεὶς αὐτῶν [3]οὐδὲ τὰ δίκαια πώποτε ἐπεχείρησεν εἰπεῖν.

ιδ'. Ἀλλὰ τοὺς μάρτυρας ἄξιον ἰδεῖν, οἳ τούτοις μαρτυροῦντες [4]αὑτῶν κατηγοροῦσι, σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι, εἰ διὰ μὲν τοῦ ὑμετέρου πλή-
438 θους ἀδεῶς ἡγοῦνται τοὺς Τριάκοντα σώσειν, διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ δεινὸν ἦν καὶ τῶν [5]τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν. [6]καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι· ἐκεῖνοι δέ, οὓς οὗτοι ἀπώλεσαν, τελευτήσαντες τὸν βίον, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώ-

[1] τούτων om. T. R. uncos om. A. [2] ἀποδοῦναι T. [3] οὔτε T. [4] αὐτῶν T. [5] τεθνειότων T. R. A. [6] καὶ τοιοῦτοι T. A.

Τὴν αὐτῶν ἀρετὴν πλείονος ἀξίαν ἀποφαίνοντες τῆς πονηρίας] Clare legendum, τῆς τούτων πονηρίας: cui opponitur τὴν αὐτῶν ἀρετήν. SUA IPSORUM *merita majora esse ostendentes, quam* HORUM *improbitas fuerit.* Vide sequentia. MARKLAND. Assentior Marklando, aiens, aut τούτων aut ἐκείνων interponendum esse. REISK.

Ἀποδοῦναι] Προδοῦναι. CONT. Lego, ἀπολλύναι. *Utinam*, inquit, *Hi tanto studio* SERVARE (σώζειν), *quanto Isti* PERDERE *rempublicam, vellent.* Eadem oppositio infra: καίτοι οὗτοι μὲν σωθέντες, πάλιν ἂν δύναιντο τὴν πόλιν ἀπολέσαι. ita legendum pro καὶ τοιοῦτοι. Mox, pro αὐτῶν κατηγοροῦσι, supra monui scribendum αὑτῶν, *se ipsi accusant.* MARKLAND. F. ἀπολλύναι. *In Edit. min.* TAYLOR.

Οὐδὲ] Sic de meo dedi, pro vulgari οὔτε. *ne justa quidem et æqua.* REISK.

Διὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους] Ultima vox videtur servare vestigia veræ Lectionis; quæ, nisi me fallit Ratio, est ἐλέου. mirum, inquit, si *per vestram misericordiam* hi nunc serventur, ipsi olim adeo crudeles et *immisericordes*, ut in civium a se occisorum funera prodire ne propinquis quidem eorum permiserint: οὐδ' ἐπὶ τὰς ταφὰς καὶ ἐκφορὰς τῶν τελευτησάντων εἴων τοὺς προσήκοντας παραγενέσθαι, ut de iis narrat Æschines adv. Ctesiph. §. πς'. MARKLAND. Bene videtur πλήθους habere. Lysias, antithetorum venator, multitudinem plebis Atheniensis opponit paucitati tyrannorum. REISK.

Τεθνειότων] Ὀλίγῳ ὕστερον, τεθνεώτων. H. STEPHAN.

Αὐτοῦ, δεινὸν ἦν καὶ τῶν τεθνειότων etc.] Lego: διὰ δὲ Ἐρατοσθένην καὶ τοὺς συνάρχοντας αὐτοῦ οὐδ' ἐνῆν καὶ τῶν τεθνεώτων etc. *per Eratosthenem vero et collegas ejus non licuit, ne defunctorum quidem funera prosequi.* MARKLAND.

Οὐκοῦν δεινὸν κ. τ. λ.] Locum ita restituere meditatur Schottus: Οὐκοῦν δεινὸν, εἰ — ἀπολέσασι, τοσοῦτοι εἰς ἐκφορὰν ἥξουσιν, ὁπόσοις θανεῖν ἀδίκως αὐτοὶ παρεσκευάσαντο. Jam mihi quotidianus erit ille Œdipus, qui Lysiam corrigit, præ illo, qui a te correctum intelligit. Facilius mecum sanabis: Οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι πολλοὶ συναπώλλυντο, ὁπότε ἐπ' ἐκφορὰν ἥξωσιν· αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασιν, τοσοῦτοι βοηθεῖν παρασκευάζονται. Modo dixerat δεινὸν fuisse διὰ Ἐρατοσθένην, τῶν τεθνεώτων ἐπ' ἐκφορὰν ἐλθεῖν, ad domesticam calamitatem sc. et funus Polemarchi respiciens: jam autem comparatione facta grave istud et indignum clamitat, *periclitari eos, qui sub trigintavirali dominatu ad amicorum injuria sublatorum exsequias ivere: eis autem sicariis ipsis tot cives in eorum calamitate subvenire.* TAYLOR. Non pœnitet conjecturæ in hunc desperatissimum locum: οὐκοῦν δεινὸν, εἰ τῶν μὲν ἀδίκως τεθνεώτων οἱ φίλοι, νῦν ἀπολλυμένοις αὖ τοῖσδε, τοῖς τὴν πόλιν ἀπολέσασι, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε τὸ θανεῖν τοσούτοις οὗτοι παρεσκευάζοντο: *iniquum igitur foret, si amicis eo-*

των οἱ φίλοι συναπώλλυντο, αὐτοῖς δὲ τοῖς τὴν πόλιν ἀπο- 439
λέσασιν [1]ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν, ὁπότε [2]βοηθεῖν 440
τοσοῦτοι παρασκευάζονται. καὶ μὲν δὴ πολὺ [3]ῥᾷον ἡγοῦμαι
εἶναι ὑπὲρ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ περὶ ὧν οὗτοι
πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. καίτοι λέγουσιν, ὡς Ἐρατο-
σθένει ἐλάχιστα τῶν Τριάκοντα κακὰ εἴργασται, καὶ διὰ
τοῦτο αὐτὸν ἀξιοῦσι σωθῆναι· ὅτι δὲ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων
πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν, οὐκ οἴονται χρῆναι αὐτὸν
ἀπολέσθαι. ὑμεῖς δὲ δείξατε ἥντινα γνώμην ἔχετε περὶ τῶν 441
πραγμάτων. εἰ μὲν γὰρ τούτου καταψηφιεῖσθε, δῆλοι ἔσεσθε
ὡς ὀργιζόμενοι τοῖς πεπραγμένοις· εἰ δὲ ἀποψηφιεῖσθε,
ὀφθήσεσθε τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμηταὶ τούτοις ὄντες, καὶ
οὐχ ἕξετε λέγειν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα προσταχθέντα
ἐποιεῖτε· νυνὶ μὲν γὰρ οὐδεὶς ὑμᾶς ἀναγκάζει παρὰ τὴν
ὑμετέραν γνώμην ἀποψηφίζεσθαι. ὥστε συμβουλεύω μὴ
τούτων ἀποψηφισαμένους ὑμῶν αὐτῶν καταψηφίσασθαι.
μηδ' οἴεσθε κρύβδην τὴν ψῆφον [4]εἶναι· φανερὰν γὰρ τῇ
πόλει τὴν ὑμετέραν γνώμην ποιήσετε.

[1] ἤ που T. ἤπου ἐπ' R. A. [2] νοηθεῖεν T. [3] ῥᾴδιον T.
[4] εἶναι om. T. R. οἴσειν A.

rum, qui injuste perierunt, ad horum, qui rempublicam perdiderunt, nunc invicem pereuntium, funera venire non licuerit; multi numero venturi, *quandoquidem isti* (οἱ Tragginta) *causa mortis tam multis exstiterint.* Usitatior ordo scribendi est, μὴ ἐπ' ἐκφορὰν ἥξουσι· πολλοὶ, ὁπότε, etc. et hunc in Versione, perspicuitatis causa, secutus sum: sed alterum fieri solet, et venustatem suam habet. Hæc ultima acutissima sunt. Schotti Conjectura de hoc loco, nimis vaga et libera, per se ipsa refutatur. Mox, pro δείξατε, sensus postulat δείξετε, *ostendetis.* MARKLAND. In hoc loco primum pro εἰ leg. videtur ἦ vel εἴη. Sic οὐκοῦν δεινὸν ᾖ. *grave et infandum sit.* hic insistit oratio paululum. tum de novo sic orditur τῶν μὲν ἀδίκως—deinde pro ἢ που ἐκφορὰν legendum arbitror ἤ που ἐπ' ἐκφορὰν utique, profecto, procul dubio, exsequias ibunt, honoris causa. tertio βοηθεῖν e Taylori annotatione adscivi, pro vulgari νοηθεῖεν. Et sic perlevi opera sanatum habemus hunc locum. REISK.

Ῥᾴδιον] Π. ῥᾷον. H. STEPHAN. CONT.

Ἀντειπεῖν] Id est h. l. κατηγορεῖν. REISK. AUGER.

Περὶ] Ὑπὲρ Coisl. Hæc loco moveri video. Lege itaque: ῥᾴδιον—περὶ ὧν ὑμεῖς ἐπάσχετε ἀντειπεῖν, ἢ ὑπὲρ ὧν οὗτοι πεποιήκασιν ἀπολογήσασθαι. TAYLOR. Vid. not. Brem. ad Demosth. Olynth. A. vol. i. p. 12. ed. Nost.

Τῶν ἄλλων Ἑλλήνων] Rectius, ut mihi videtur, scripsisset τῶν ἄλλων πολιτῶν. Comparatio enim nimis extenditur, et ultra rem profertur. Suspicor vocem Ἑλλήνων ortum habuisse ex præcedente ἄλλων. MARKLAND. Ego equidem Ἑλλήνων tuebor. Sententia plana est. Eratosthenes, etiamsi verum sit, quod aiunt ejus defensores, eum omnium tyrannorum minimum vobis malorum injunxisse, tamen omnium Græcorum unus plurima mala vobis dedit. Vel in omnibus Græcis simul sumtis, qui vos bellis unquam exagitarunt, nemo est, qui vos pluribus affecerit damnis, quam hic unus Eratosthenes. REISK.

Οὐκ οἴονται] Subaudi διὰ τοῦτο. IDEM.

Ἀπολέσθαι] Melius conveniret interrogationis nota post ἀπολέσθαι. *Annon arbitrantur eum morte plecti debere?* Modo δείξετε. *Vos vero ostendetis, &c.* *In Edit. min.* TAYLOR.

Ὡς] Malim aut plane deletum, aut in ejus locum suffectum πᾶσιν. REISK.

Οἴεσθε] Οἴσεσθε. SCALIG. Οἴσετε. CANTER. Οἴεσθαι, ὅτι οἴσετε κρύβδην. CONT. Legendum, οἴσετε: *neque clam suffra-*

ιέ. Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἑκατέρους ἀναμνήσας καταβαί-
νειν, τούς τε ἐξ ἄστεος καὶ τοὺς ἐκ [1]Πειραιῶς, ἵνα τὰς
ὑμῖν διὰ [2]τοῦτον γεγενημένας συμφορὰς παραδείγματα
ἔχοντες τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεός
ἐστε, σκέψασθε ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε,
ὥστε ἀδελφοῖς καὶ υἱέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πο-
442 λεμεῖν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἡττηθέντες μὲν τοῖς νικήσασι
τὸ ἴσον [3]ἔχετε, νικήσαντες δ᾽ ἂν τούτοις ἐδουλεύετε. καὶ
τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν ἂν ἐκ τῶν πραγμάτων μεγά-
λους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον
ἐλάττους [3]ἔχετε. συνωφελεῖσθαι μὲν γὰρ ὑμᾶς οὐκ ἠξίουν,
συνδιαβάλλεσθαι δ᾽ ἠνάγκαζον, εἰς τοσοῦτον ὑπεροψίας
ἐλθόντες, ὥστε οὐ τῶν ἀγαθῶν κοινούμενοι πιστοὺς ὑμᾶς
ἐκτῶντο, ἀλλὰ τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες εὔνους ᾤοντο εἶναι.
ἀνθ᾽ ὧν ὑμεῖς νῦν ἐν τῷ θαῤῥαλέῳ ὄντες, καθ᾽ ὅσον δύνασθε,
443 καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐκ [1]Πειραιῶς τιμωρή-
σασθε, ἐνθυμηθέντες μὲν ὅτι ὑπὸ τούτων [4]πονηροτέρων 129. 1
ὄντων ἤρχεσθε, ἐνθυμηθέντες δὲ ὅτι μετ᾽ ἀνδρῶν νῦν ἀρίστων
πολιτεύεσθε καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθε καὶ περὶ τῆς
πόλεως βουλεύεσθε, ἀναμνησθέντες δὲ τῶν ἐπικούρων, οὓς
οὗτοι φύλακας τῆς [5]σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δου-

[1] Πειραιέως A. [2] τούτων T. A. [3] εἴχετε T. R. A.
[4] πονηροτάτων R. [5] ὑμετέρας T.

gium laturi estis: ut mox, ποιήσετε. Dinarchus adv. Aristogit. περὶ τῶν ἄλλων ἀποφάσεων οἴσετε τὴν ψῆφον. Demosthenes in Mid. καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς. Ubique occurrit phrasis. Ad rem Lycurgus: κρύβδην ψηφιζόμενος ἕκαστος ὑμῶν φανερὰν ποιήσει τὴν αὑτοῦ γνώμην τοῖς Θεοῖς. Markland. Ego equidem οἴεσθε servem, at οἴσειν addi velim post ψῆφον. Reisk.

Τὸ ἴσον εἴχετε] Excidit Negativa οὐκ, vel οὐκ ἂν, ante εἴχετε. Dixi ad Orat. IV. ubi idem mendum. Markland. Bene habet vulgata. *in quo si vinceremini, pari eratis loco futuri atque victores*, h. e. perinde servi XXX tyrannorum, atque illi, a quibus victi fuissetis, erant. Reisk.

Ἐκ τῶν πραγμάτων] Opinor ἁρπαγμάτων, *rapinis*. Æschines adv. Ctes. §. π΄. τὰ περὶ τὰς τριήρεις καὶ τοὺς τριηράρχους ἁρπάγματα. Scio quidem πράγματα interdum significare *turbas*. Markland. Vulgatum rursus ausim defendere. Subauditur τῶν τότε ὑπαρχόντων. Sæpe vocab. πράγματα malo sensu usurpatur pro molestiis, negotiis turbulentis et luctuosis. *ex illis negotiis calamitosis, in quibus versabantur*. Reisk. Cum Reiskio facit Augerus.

Ἐλάττους] Ἔλαττον. Cont.

Συνδιαβάλλεσθαι] Eadem invidia, eodemque odio, quo ipsi apud cives a se crudeliter vexatos ardebant, conflagrare, eorumque, qui alias amici vobis futuri fuissent, animos erga vos exulcerari. Reisk.

Ὅτι ὑπὸ] Si omnia ad amussim inter se respondere debent, prodit insequens νῦν hic inserendum esse τόθ᾽ (id est τότε). verum nil est cur autumemus Lysiam tam misere diligentem verborum libripendem fuisse. Satis indicat imperfectum ἤρχεσθε tempus præteritum. Sed ais, satis indicat πολιτεύεσθε tempus præsens, ut addi νῦν nihil opus esset. cur ergo addidit? haud habeo, quod respondeam. Idem.

Πονηροτέρων] Malim cum Reiskio πονηροτάτων. Auger.

Ὑμετέρας] Sensus postulat: οὓς οὗτοι φύλακας τῆς ἑαυτῶν ἀρχῆς, καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας — κατέστησαν. Taylor.

λείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. καὶ πρὸς ὑμᾶς μὲν, ἔτι πολλῶν ὄντων εἰπεῖν, τοσαῦτα λέγω. ὅσοι δ' ἐκ [1]Πειραιῶς ἐστὲ, πρῶτον μὲν τῶν ὅπλων ἀναμνήσθητε, ὅτι πολλὰς 444 μάχας ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ μαχεσάμενοι οὐχ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀλλ' ὑπὸ τούτων, εἰρήνης οὔσης, ἀφῃρέθητε τὰ ὅπλα· ἔπειθ' ὅτι ἐξεκηρύχθητε μὲν ἐκ τῆς πόλεως, ἣν ὑμῖν οἱ πατέρες παρέδοσαν, φεύγοντας δὲ ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων [2]ἐξῃτοῦντο. ἀνθ' ὧν ὀργίσθητε μὲν ὥσπερ ὅτ' ἐφεύγετε, ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τῶν ἄλλων κακῶν ἃ πεπόνθατε ὑπ' αὐτῶν· οἳ τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν συναρπάζοντες βιαίως [3]ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἀπὸ τέκνων καὶ γονέων καὶ γυναικῶν [4]ἀφελόντες φονέας αὑτῶν ἠνάγκασαν γενέσθαι, καὶ οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἴασαν τυχεῖν, ἡγούμενοι τὴν αὑτῶν ἀρχὴν βεβαιοτέραν εἶναι τῆς παρὰ τῶν θεῶν τιμωρίας. ὅσοι δὲ τὸν θάνατον διέφυγον, πολλαχοῦ κινδυνεύσαντες καὶ εἰς πολλὰς πόλεις πλανηθέντες καὶ πανταχόθεν ἐκκηρυττόμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, οἱ μὲν ἐν πολεμίᾳ τῇ πατρίδι τοὺς παῖδας καταλιπόντες, οἱ δ' ἐν ξένῃ γῇ, πολλῶν ἐναντιουμένων ἤλθετε εἰς τὸν Πειραιᾶ. πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων κινδύνων ὑπαρξάντων, ἄνδρες ἀγαθοὶ γενόμενοι τοὺς μὲν ἠλευθερώσατε, τοὺς δ' εἰς τὴν πατρίδα κατηγάγετε. εἰ δὲ ἐδυστυχήσατε καὶ τούτων ἡμάρτετε, αὐτοὶ μὲν ἂν δείσαντες ἐφεύγετε, μὴ 445 πάθητε τοιαῦτα οἷα καὶ πρότερον, καὶ οὔτ' ἂν ἱερὰ οὔτε βωμοὶ ὑμᾶς ἀδικουμένους διὰ τοὺς τούτων τρόπους ὠφέλησαν, ἃ καὶ τοῖς ἀδικοῦσι [5]σωτήρια γίνεται· οἱ δὲ παῖδες ὑμῶν, ὅσοι μὲν ἐνθάδε ἦσαν, ὑπὸ τούτων ἂν ὑβρίζοντο, οἱ δ' ἐπὶ ξένης μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευον, ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρησόντων.

ιϛ'. Ἀλλὰ γὰρ οὐ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι βούλομαι λέγειν, τὰ πραχθέντα ὑπὸ τούτων οὐ δυνάμενος εἰπεῖν· οὐδὲ

[1] Πειραιέως A. [2] ἐξῃτοῦντο T. [3] ἀπέκτανον A. [4] ἀφέλκοντες R. [5] σωτηρία T. A.

Lege: τῆς σφετέρας ἀρχῆς. *custodes imperii* SUI, *vestræ vero servitutis, constituerunt.* Ita supra, τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων, *peccatorum suorum.* Intelligit vero Lacedæmonios. Vide Orat. XIII. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Dedi ad mentem Marklandi σφετέρας pro vulgari ὑμετέρας. opponuntur enim inter se *ipsorum* (XXX tyrannorum) *dominatio et vestra servitus.* REISK.

Ὑμᾶς] Subaudi τοὺς ἐξ ἄστεος. IDEM.

Ἐζητοῦντο] Π. ἐξῃτοῦντο. H. STEPHAN. CONT.

Ἀφελόντες] Melius forsan legeretur ἀφέλκοντες. AUGER.

Τοὺς δ'] Num leg. αὐτοὺς δέ. *vosmet ipsos*

γὰρ ἑνὸς κατηγόρου οὐδὲ δυοῖν ἔργον ἐστὶν, ἀλλὰ πολλῶν. ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας [1][οὐδὲν] ἐλλέλειπται ὑπὲρ τῶν
446 ἱερῶν, ἃ οὗτοι τὰ μὲν ἀπέδοντο τὰ δ' εἰσιόντες ἐμίαινον, ὑπέρ τε τῆς πόλεως ἣν μικρὰν ἐποίουν, ὑπέρ τε τῶν νεωρίων ἃ καθεῖλον, καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων οἷς ὑμεῖς, ἐπειδὴ ζῶσιν ἐπαμῦναι οὐκ ἠδύνασθε, ἀποθανοῦσι βοηθήσατε. οἶμαι δ' αὐτοὺς [2]ἡμῶν τε ἀκροᾶσθαι καὶ ὑμᾶς [3]εἴσεσθαι τὴν ψῆφον φέροντας, ἡγουμένους, ὅσοι μὲν ἂν τούτων ἀποψηφίσησθε, αὐτῶν θάνατον καταψηφιεῖσθαι, ὅσοι δ' ἂν παρὰ τούτων δίκην λάβωσιν, ὑπὲρ αὐτῶν τιμωρίας [4]πεποιημένους.

447 Παύσομαι κατηγορῶν. ἀκηκόατε, ἑωράκατε, πεπόνθατε, ἔχετε. δικάζετε.

[1] οὐδὲν om. T. uncos om. R. A. [2] ὑμῶν T. R. [3] εἴσεσθαι τοὺς τὴν T. A. [4] πεποιημένους φανήσεσθαι. παύσομαι A.

autem in patriam reduxistis. Reisk.

Ἐλλέλειπται] Οὐδὲν ἐλλέλειπται. Canter. Nescio quo animo. Taylor. Sensus videtur esse: *Verumtamen, studium meum non defuit pro rebus sacris dicere:* vox enim λέγειν vel εἰπεῖν sententiæ adjicienda est. Idem fere dicit, quod Orat. XIV. ad fin. ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρηκα. *ego quidem, quam optime potui, accusatoris officio functus sum.* Scribi forsan potest: ὅμως δὲ, τὸ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐ λέλειπται· Attice idem, quod ἡ ἐμὴ προθυμία: ut τὸ τῆς αἰτίας, pro ἡ αἰτία, apud Lucianum Tyrannicid. p. 700. ubi vulgo male legitur τὸ τῆς ἀδείας. Sic τὰ τῆς μανίας, et τὰ τῆς ὀργῆς, Idem p. 708. et τὰ τῆς ὀργῆς ὑμῶν, pro ἡ ὀργὴ, Thucydides lib. II. segm. 60. τὰ τῶν πόλεων, et τὸ τῆς τύχης, pro αἱ πόλεις, et ἡ τύχη, apud Eundem. Legi quoque potest: ὥστε τῆς ἐμῆς προθυμίας ἐλλέλειπται· *adeo ut voluntas mea non sufficiat dicere pro rebus sacris* etc. Markland. Inter προθυμίας et ἐλλέλειπται interposui οὐδέν. *ego studium contentionemque meam haud passus sum desiderari.* Reisk.

Τὰ μὲν ἀπέδοντο] Interpres videtur legisse ἀπεδύοντο. vertit enim *spoliarunt.* Sed nihil muta. intelligit enim Orator *vasa, donaria,* et cæteras *res sacras* in Templis repositas, quas Illi *vendiderunt* surreptas. τὰ ἱερὰ κλέπτειν vocat hoc Xenophon Hellen. I. in oratione Euryptolemi: et ἐξ ἱερῶν κλέπτειν, Orat. de Agesil. p. 672. Markland. Venduntur templa multis referta pretiosisque donariis et vasis argenteis aureisque, ei, cui potestatem facimus ea templa spoliandi. Reisk.

Ἀκροᾶσθαι] Forte, ἀκροάσεσθαι, *audituros:* ut εἴσεσθαι. Nisi εἴσεσθαι sumendum sit in significatione Temporis Præsentis. Markland.

Ὅσοι δ' ἂν] Pro ἂν malim h. l. αὖ. Reisk.

Τιμωρίας πεποιημένους] Videtur φανήσεσθαι interponendum. Idem.

Παύσομεν] (Sic Ald.) Παύομαι. Cont.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ

ΕΝΔΕΙΞΕΩΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Agoratus, homo nequam, sub trigintavirali dominatione multa nefaria commisit, eorum tyrannidis satelles atque administer. Dionysodorum maxime, actoris affinem, aliosque de rep. bene meritos cives delatione sua interfecit. Postulatur cædis, rep. redintegrata. Causa est Ἐνδείξεως, quam inter alios optime explicat Pollux VIII. 6.

Pag. ed. H.Steph. — Pag. ed. Reisk.

129.38 α΄. ΠΡΟΣΗΚΕΙ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ὑμῖν τι- 447
μωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν οἳ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει
τῷ ὑμετέρῳ· προσήκει δὲ κἀμοὶ οὐχ ἥκιστα· κηδεστὴς γάρ
μοι ἦν Διονυσόδωρος καὶ ἀνεψιός. τυγχάνει οὖν μοι ἡ αὐτὴ
ἔχθρα πρὸς Ἀγόρατον τουτονὶ καὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ
ὑπάρχουσα· ἔπραξε γὰρ οὗτος τοιαῦτα, δι᾽ ἃ ὑπ᾽ ἐμοῦ νυνὶ
130.1 εἰκότως μισεῖται, ὑπό τε ὑμῶν, ἂν θεὸς θέλῃ, δικαίως [1] τι- 448
μωρηθήσεται. Διονυσόδωρον γὰρ τὸν κηδεστὴν τὸν ἐμὸν καὶ ἑτέρους πολλοὺς, ὧν δὴ τὰ ὀνόματα ἀκούσεσθε, ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ἀπέκτεινε, μηνυτὴς κατ᾽ ἐκείνων γενόμενος. ποιήσας δὲ ταῦτα ἐμὲ μὲν ἰδίᾳ καὶ ἕκαστον τῶν προσηκόντων μεγάλα ἐζημίωσε· τὴν δὲ πόλιν κοινῇ πᾶσαν τοιούτων ἀνδρῶν ἀποστερήσας οὐ μικρὰ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἔβλαψεν. ἐγὼ οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον καὶ ὅσιον ἡγοῦμαι εἶναι καὶ ἐμοὶ

[1] τιμωρήσεται T.

ΑΓΟΡΑΤΟΥ] Nomen est servile, significans τὸν ἠγορασμένον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, *in foro emptum, de catasta.* Reisk.

Ἀπέκτανε] (Sic vulg.) Ejeci, quoniam est semibarbarum. Th. Magister: Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα· ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη. Deinde autem ἀπέκτεινε prætuli, eodem licet refragante Magistro, cujus vadimonio nuper fruebar, tum quia est ipsissima lectio Cod. Coisl. tum quia est verbum Lysiæ familiare, idque sæpe in hac oratione. Ἐκεῖνοι μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες — ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ. Deinde: Οὓς σὺ Ἀγόρατε — ἀπέκτεινας. Et paucis interjectis: οὔτ᾽ ἂν ἑκὼν οὔτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας. Et alibi sæpissime. Taylor.

καὶ ὑμῖν ἅπασι τιμωρεῖσθαι καθ᾽ ὅσον ἕκαστος δύναται·
καὶ ποιοῦσι ταῦτα νομίζω ἡμῖν καὶ παρὰ θεῶν καὶ παρ᾽
ἀνθρώπων ἄμεινον ἂν γίγνεσθαι. δεῖ δ᾽ ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες
449 Ἀθηναῖοι, ἐξ ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἁπάντων ἀκοῦσαι,
ἵν᾽ εἰδῆτε πρῶτον μὲν ᾧ τρόπῳ ὑμῖν ἡ δημοκρατία κατελύθη
καὶ ὑφ᾽ ὅτου, ἔπειτα ᾧ τρόπῳ οἱ ἄνδρες ὑπ᾽ Ἀγοράτου
ἀπέθανον, καὶ [1] δὴ ὅ τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν·
ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀκριβῶς ἂν μαθόντες ἥδιον καὶ ὁσιώ-
τερον Ἀγοράτου τουτουὶ καταψηφίζοισθε. ὅθεν οὖν ἡμεῖς
τε ῥᾷστα διδάξομεν καὶ ὑμεῖς μαθήσεσθε, ἐντεῦθεν ὑμῖν
ἄρξομαι διηγεῖσθαι.

β΄. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι διεφθάρησαν καὶ
450 τὰ πράγματα ἐν τῇ πόλει ἀσθενέστερα [2] ἐγεγένητο, οὐ
πολλῷ χρόνῳ ὕστερον αἵ τε νῆες αἱ Λακεδαιμονίων ἐπὶ τὸν
Πειραιᾶ ἀφικνοῦνται, καὶ ἅμα λόγοι πρὸς Λακεδαιμονίους
περὶ τῆς εἰρήνης [3] ἐγίγνοντο. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ οἱ βου-
λόμενοι νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι ἐπεβού-
λευον, νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι καὶ [4] μάλιστα
ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὰ πράγματα, ὡς αὐτοὶ ἠβούλοντο,
[5] καταστήσασθαι. ἡγοῦντο δὲ οὐδὲν ἄλλο σφίσιν ἐμποδὼν
εἶναι ἢ τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας καὶ τοὺς στρατηγοῦν-
τας καὶ ταξιαρχοῦντας. τούτους οὖν ἐβούλοντο ἀμωσγέπως

[1] διότι in Edit. 4. δὴ ὅ,τι in Edit. 8. T. [2] ἐγεγένηντο T. R. A.
[3] ἐγίνοντο T. A. [4] μάλιστα ἂν ἐν A. [5] καταστήσεσθαι in Edit. 8. T.

Νομίζω — ἂν γίγνεσθαι] Pro γενήσεσθαι. Sic Orat. VII. ἂν ζημιοῦσθαι pro ζημιωθήσεσθαι, Orat. XXVII. ἂν λαμβάνειν pro λήψεσθαι. Et ita ubique, et apud omnes. Diog. Laertius lib. IV. in Bione, facete, ut exscribere sit operæ pretium: ἔλεγε τοὺς (f. τὰς) ἐν ᾅδου μᾶλλον ἂν κολάζεσθαι, εἰ ὁλοκλήροις καὶ μὴ τετριμμένοις (f. τετρημένοις) ἀγγείοις ὑδροφόρουν· pro κολασθήσεσθαι. *dicebat* Bion, *Danaïdas apud Inferos majores cruciatus subituras, si integris potius quam perforatis vasis aquam ferrent.* Paullo ante lege, ὦ ἄνδρες δικασταί. vulgo deest Interjectio. MARKLAND. ἂν γίγνεσθαι idem valet ac γενήσεσθαι. AUGER.

Καὶ διότι, κ. τ. λ.] Legerem: καὶ δὴ ὅτι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. Ald. habuit ἐπέσκεψαν. Quod mendum omnes fere ante me sustulere. TAYLOR. Lego· καὶ δὴ ὅ,τι ἀποθνήσκειν μέλλοντες ἐπέσκηψαν. *et præterea quid jam morituri mandarunt:* nempe, puniri Agoratum; ut ex multis infra locis patet. sic εἴ τι ἐπισκήπτοι, *num quid mandare vellet*, ap. Diog. Laert. Theophrasto. Mox, pro καταστήσασθαι legendum videtur καταστήσεσθαι. MARKLAND.

Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] In pugna scilicet ad Ægospotamos, ubi universa fere classe amissa Athenienses a Lysandro victi sunt, et res eorum omnino depressæ. PALMER.

Ἐγεγένηντο] Ἐγεγένητο. CONT.

Νομίζοντες —] Νομίζοντες κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ· καὶ μάλιστα τὰ πράγματα, ὡς etc. WAKEFIELD.

Μάλιστα] Post μάλιστα videtur ἐπιτήδειον deesse, quo admisso καταστήσασθαι (in aoristo) poterit probari et servari. REISK.

Ἄλλως γέ πως] (Sic vulg.) Videtur legendum ἀμωσγέπως. Hesych. ἀμωσγέ-

ἐκποδὼν ποιήσασθαι, ἵνα ῥᾳδίως ἃ βούλοιντο διαπράττοιν- 451
το. πρῶτον μὲν οὖν Κλεοφῶντι ἐπέθεντο ἐκ τρόπου τοιούτου. ὅτε γὰρ ἡ πρώτη ἐκκλησία περὶ τῆς εἰρήνης ἐγίγνετο, καὶ οἱ παρὰ Λακεδαιμονίων ἥκοντες ἔλεγον ἐφ᾽ οἷς ἕτοιμοι εἶεν τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι Λακεδαιμόνιοι, εἰ κατασκαφείη τῶν τειχῶν τῶν μακρῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου, τότε ὑμεῖς τε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἠνέσχεσθε ἀκούσαντες περὶ τῶν τειχῶν τῆς κατασκαφῆς, Κλεοφῶν τε ὑπὲρ ὑμῶν πάντων ἀναστὰς ἀντεῖπεν ὡς οὐδενὶ τρόπῳ οἷόν τε εἴη ποιεῖν ταῦτα.

γ΄. Μετὰ δὲ ταῦτα Θηραμένης, ἐπιβουλεύων τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, ἀναστὰς λέγει ὅτι, ἐὰν αὐτὸν ἕλησθε περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, [1] ποιήσει ὥστε μήτε τῶν τειχῶν διελεῖν μήτε ἄλλο τὴν πόλιν ἐλαττῶσαι μηδέν· οἴοιτο δὲ καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πόλει εὑρήσεσθαι. πεισθέντες δὲ ὑμεῖς εἵλεσθε ἐκεῖνον πρεσβευτὴν αὐτοκράτορα, ὃν τῷ προτέρῳ ἔτει στρατηγὸν χειροτονηθέντα ἀπεδοκιμάσατε, οὐ νομίζοντες εὔνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐλθὼν εἰς Λακεδαίμονα
[2] ἔμεινεν ἐκεῖ πολὺν χρόνον, καταλιπὼν ὑμᾶς πολιορκουμέ- 452
νους, εἰδὼς τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον καὶ διὰ τὸν πόλεμον [3] [καὶ [4] τὰ κακὰ] τοὺς [5] πολλοὺς τῶν ἐπιτη-

[1] ποιήσειν T. [2] ἔμενεν T. R. A. [3] uncos om. T. R. A. [4] τὰ τούτου κακὰ A. [5] πολίτας in Edit. 8. T.

πως, ὁπωσδήποτε, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου. Etym. M. Ἀμωσγέπως, ὁπωσδήποτε, καθ᾽ ὁντιναοῦν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἑνί γέ τινι. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις. Atque hinc quoque emendandus Harpocratio. Ἀμωσγέπως, ἀντὶ τοῦ ἑνί γέ τινι τρόπῳ. Λυσίας ἐν τῷ κατ᾽ Ἀριστταγόρου ἐνδείξεως, εἰ γνήσιος. Ubi reponendum, si forte ad hunc locum respexit, Ἀγοράτου. V. Meurs. Biblioth. Attic. TAYLOR. Scribe, ἀμωσγέπως, *quoquo modo*, ὁπωσδήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου, ut hanc vocem explicat Hesychius. Luciani Scholiastes p. 40. t. I. ἀμηγέπη· ἀντὶ τοῦ, κατά τινα τρόπον. Vide Harpocrationem, qui Lysiam citat hac voce alibi utentem sensu paullum diverso, pro ἑνί γέ τινι τρόπῳ, *uno aliquo modo*. MARKLAND.

Κλεοφῶντι] Plura de Cleophonte habemus infra in orat. c. Nicomach. TAYLOR.

Ἑκατέρου] Ad ἑκατέρου sub. μέρους, *ex utraque parte*. AUGER.

Ποιήσειν] Π. ποιήσει. ἢ παρέλκει τὸ ὅτι μετὰ τὸ λέγει. H. STEPHAN.

Διελεῖν] Subaudi primum δεῖν, quod solet in talibus infinitivis omitti, deinde μηδὲν, quod in proximo situm est ambobus infinitivis, διελεῖν et ἐλαττῶσαι, commune. Sitne denique ante μηδὲν etiam μηδένα addendum, id in medio relinquam. REISK. Subaudi δεῖν et μηδέν. AUGER.

Εἰδὼς] Ὠδὼς Ald. Unde ὧδ᾽ ὡς, Scalig. TAYLOR. εἰδώς. CONT.

Ἐν ἀπορίᾳ ἐχόμενον] Alii dicere solent ἀπορίᾳ συνεχόμ. aut κατεχόμ. Nescio tamen, an istæc locutio Lysiæ, ut ipsi propria, relinquenda sit. REISK.

Τὰ κατὰ] Videtur τούτου interponendum. *ejusque*, belli puta, *mala*. IDEM.

Τοὺς πολλοὺς] Ferri forte potest, ut intelligatur *vulgus*, major pars. Forte tamen τοὺς πολίτας. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

δείων ἐνδεεῖς ὄντας, νομίζων, εἰ διαθείη ὑμᾶς ἀπόρως, ὥσπερ διέθηκεν, ἀσμένως ὁποιαντινοῦν ἐθελῆσαι ἂν εἰρήνην ποιήσασθαι. οἱ δ' ἐνθάδε ὑπομένοντες καὶ ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν εἰς ἀγῶνα Κλεοφῶντα καθιστᾶσι, πρόφασιν μὲν ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα [1] ἀναπαυσόμενος, τὸ δ' ἀληθὲς ὅτι ἀντεῖπεν ὑπὲρ ὑμῶν μὴ καθαιρεῖν τὰ τείχη. ἐκείνῳ μὲν οὖν δικαστήριον παρασκευάσαντες καὶ εἰσελθόντες οἱ βουλόμενοι ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι ἀπέκτειναν ἐν τῇ προφάσει ταύτῃ.

453 δ'. Θηραμένης δὲ ὕστερον ἀφικνεῖται ἐκ Λακεδαίμονος. προσιόντες δ' αὐτῷ τῶν τε [2] στρατηγῶν τινὲς καὶ τῶν [3] ταξιάρχων, ὧν ἦν Στρομβιχίδης καὶ Διονυσόδωρος, καὶ ἄλλοι 131. 1
τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοοῦντες ὑμῖν, ὥς γ' ἐδήλωσαν ὕστερον, ἠγανάκτουν σφόδρα. ἦλθε γὰρ φέρων εἰρήνην τοιαύτην, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν· πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐξηλάθημεν. ἦν γὰρ, ἀντὶ μὲν τοῦ ἐπὶ δέκα στάδια τῶν μακρῶν τειχῶν διελεῖν, ὅλα τὰ μακρὰ τείχη διασκάψαι, ἀντὶ δὲ τοῦ ἄλλο τι ἀγαθὸν τῇ πόλει εὑρέσθαι, τάς τε ναῦς παραδοῦναι τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ
454 τεῖχος περιελεῖν. ὁρῶντες δὲ οὗτοι οἱ ἄνδρες [4] τῷ μὲν ὀνόματι εἰρήνην λεγομένην, τῷ δ' ἔργῳ τὴν δημοκρατίαν καταλυομένην, οὐκ [5] ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι, οὐκ ἐλε-

[1] ἀναπαυσάμενος in Edit. 8. T. [2] στρατιωτῶν in Edit. 4. T.
[3] ταξιαρχῶν T. R. A. [4] ὀνόματι μὲν T. R. [5] ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι A.

Ἐπιβουλεύοντες καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν] Rarior hæc dictio, sed nullo modo improbanda, idem dicit atque usitatior: ἐπιβουλεύοντες τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας. quasi dixisset: βουλευόμενοι μετ' ἐπιβουλῆς καὶ κακοτεχνίας καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. Reisk.

Ἀναπαυσόμενος] Vel ἀναπαυσάμενος. Markland. Bene videtur vulgata habere. quo respiraret aliquantisper, in urbe, domi suæ manens, atque requiesceret a laboribus militiæ. Reisk.

Ἐν τῇ προφάσει] Alii aut plane omittunt in ejusmodi loco præpositionem, aut ἐπὶ pro ἐν usurpant. Neque tamen ideo damnare ausim ἐν, bene gnarus, ut cuique alii auctori, ita Lysiæ quoque suum esse proprium loquendi morem, eumque ipsi relinquendum. Idem.

Στρατιωτῶν] Potius στρατηγῶν, et communiter per totam hanc orationem, κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιαρχῶν. Modo τοὺς στρατηγοῦντας καὶ ταξιαρχοῦντας. Taylor. Lege, στρατηγῶν: ut mox hæ voces conjunguntur: μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων γενέσθαι. iterum infra: ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. et statim: περὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ταξιάρχων. et ita rursum inferius: in quibus omnibus locis de iisdem viris sermo fit. Markland.

Ἔγνωμεν] Deesse suspicor post ἔγνωμεν. Taylor.

Ἐπιτρέψαι] Π. ἐπιτρέψειν. H. Stephan. Locum consimilem, qui infra occurrit, idem neglexit. Si tamen hoc sit negligenter agere. Ταῦτα ἐκεῖνοι — αἰσθόμενοι οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι.

οῦντες, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ τείχη, εἰ πεσεῖται, οὐδὲ κη-
δόμενοι τῶν νηῶν, εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται —
οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς τούτων πλεῖον ἢ ὑμῶν ἑκάστῳ προσῆκεν—,
ἀλλ' αἰσθόμενοι ἐκ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ὑμέτερον πλῆθος
καταλυθησόμενον, οὐδ' — ὥς φασί τινες — οὐκ ἐπιθυμοῦν-
τες εἰρήνην γίγνεσθαι, ἀλλὰ βουλόμενοι βελτίω ταύτης
[1] εἰρήνην τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ποιήσασθαι. ἐνόμιζον δὲ 455
δυνήσεσθαι. καὶ ἔπραξαν ἂν ταῦτα, εἰ μὴ ὑπ' Ἀγοράτου
τουτουῒ ἀπώλοντο. γνοὺς δὲ ταῦτα Θηραμένης καὶ οἱ ἄλλοι
οἱ ἐπιβουλεύοντες ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες οἳ κωλύσουσι τὸν δῆ-
μον καταλυθῆναι καὶ ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας,
εἵλοντο, πρὶν τὴν ἐκκλησίαν τὴν περὶ τῆς εἰρήνης γενέσθαι,
[2] τούτους πρῶτον εἰς διαβολὰς καὶ κινδύνους καταστῆσαι,
ἵνα μηδεὶς [3] ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ ὑμετέρου πλήθους [4] ἀντιλέγοι.

έ. Ἐπιβουλὴν οὖν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. πείθουσι γὰρ
Ἀγόρατον τουτονὶ μηνυτὴν κατὰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν
[5] ταξιάρχων γενέσθαι, οὐ ξυνειδότα ἐκείνοις, ὦ ἄνδρες
Ἀθηναῖοι, οὐδὲν — οὐ γὰρ δήπου ἐκεῖνοι οὕτως ἀνόητοι ἦσαν
καὶ ἄφιλοι, ὥστε περὶ τηλικούτων ἂν πραγμάτων [6] πράτ-
τοντες Ἀγόρατον ὡς πιστὸν καὶ εὔνουν, δοῦλον καὶ ἐκ δού- 456
λων ὄντα, παρεκάλεσαν —, ἀλλ' ἐδόκει αὐτοῖς οὗτος ἐπι-
τήδειος εἶναι μηνυτής. ἐβούλοντο οὖν ἄκοντα δοκεῖν αὐτὸν

[1] εἰρήνης T. [2] τοῦτον T. [3] ἐκείνων T. [4] ἀντιλέγῃ T. R. A.
[5] ταξιαρχῶν T. R. [6] [πράττοντες] R.

TAYLOR. Miror eum præteriisse alterum locum infra, ubi eadem fere verba et de eadem re, οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι. et mutandum esse aliquid in ambobus his locis non dubito (non enim credo ἐπιτρέψαι, per se positum, idem valere, quod ἐπιτρέψειν): sed mallem repetitam esse syllabam præcedentem, οὐκ ἔφασαν ἂν ἐπιτρέψαι: hoc enim usitatissimum est. ita supra, ἐθελῆσαι ἂν pro ἐθελήσειν, et infra, ἂν ποιῆσαι pro ποιήσειν: et alibi centies, tum apud Nostrum, tum omnes alios. Scio istud Orat. XXV. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι, pro παραμενεῖν. Sed et ibi pariter excidisse ἂν opinor. Scio quoque istud Thucydidis, V. 22. οὐκ ἔφασαν δέξασθαι. sed scribendum puto δέξεσθαι, vel ἂν δέξασθαι. MARKLAND.

Εἰρήνης] Εἰρήνην. CONT.

Ποιήσασθαι] Vel accipe sensu passivo, *fieri*; vel subaudi Λακεδαιμονίους. AUGER.

Ἐναντιώσονται περὶ τῆς ἐλευθερίας] Forte, ὑπέρ. Sed utrovis modo videtur recte dici posse hoc loco. MARKLAND.

Τοῦτον — ἐκείνων] Locus idcirco flagitat τούτους. Sed istud ἐκείνων est sublestæ fidei. Codd. enim Steph. et Coisl. exhibent potiorem lectionem: ἵνα μηδεὶς ἐκεῖ. TAYLOR. Lege, τούτους. patet ex connexu Orationis. MARKLAND.

Ἐκεῖ] *Ibi*, in concione puta. sic dedi, pro vulgari ἐκείνων. REISK.

Οὐ γὰρ δήπου] Hunc locum laudat Priscian. l. 18. minima cum varietate lectionis. TAYLOR.

Πράττοντες] Ut supervacaneum et perperam e proximo πραγμάτων iteratum, uncis inclusi. Sin tamen existimetur in eo non nihil exquisitius latere, suspicer latere προκρίναντες. REISK. Non male utrumque, sed potest servari πράττοντες. AUGER.

καὶ μὴ ἑκόντα μηνύειν, ὅπως [1] πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο.
ὡς δὲ ἑκὼν ἐμήνυσε, καὶ ὑμᾶς οἶμαι ἐκ τῶν πεπραγμένων
αἰσθήσεσθαι. ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ τῶν
Τριάκοντα βουλεύουσαν Θεόκριτον τὸν τοῦ Ἐλαφοστίκτου
καλούμενον· ὁ δὲ Θεόκριτος οὗτος ἑταῖρος ἦν τῷ Ἀγοράτῳ
καὶ ἐπιτήδειος. ἡ δὲ βουλὴ [2] ἡ πρὸ τῶν Τριάκοντα βουλεύ-
457 ουσα διέφθαρτο καὶ ὀλιγαρχίας ἐπεθύμει, ὡς ἴστε, μάλι-
στα. τεκμήριον δέ· οἱ γὰρ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς
τὴν [3] ὑστέραν βουλὴν [4] [τὴν] ἐπὶ τῶν Τριάκοντα ἐβούλευον.
τοῦ δ' ἕνεκα ταῦτα λέγω ὑμῖν; ἵν' εἰδῆτε ὅτι τὰ ψηφί-
458 σματα [5] [τὰ] ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς οὐκέτι εὐνοίᾳ τῇ ὑμε-
τέρᾳ ἀλλ' ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου ἅπαντα
ἐλέγετο, καὶ ὡς [6] τοιούτοις οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν [7] μὴ [8] προσ-

[1] πιστότερος A. [2] ἡ om. T. [3] ὑμετέραν T.
[4] τὴν om. T. uncos om. R. A. [5] [τὰ] om. T. R. A.
[6] τοιούτοις οὐκ οὖσιν T. [7] μὴ om. T. A. * ἧσσον R. [8] προσείχετε T. A.

Ὅπως πιστότερα ὑμῖν ὑποφαίνοιτο] Puto legendum πιστότερος, *fide dignior*: scil. Agoratus. Pro, πρὸς τῶν τριάκοντα, Stephanus notat in MS. esse, πρὸ τῶν τριάκοντα: quod verissimum puto: et patet ex sequentibus. Markland. Vel potius post ὑμῖν deest τὰ μηνυθέντα. Reisk.

Ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν — ὡς ἴστε, μάλιστα] Magnopere demiror fastidiosam illam repetitionem in scriptore brevitatis interdum extra modum studioso a nemine fuisse animadversam. Alterutra senatus descriptio prorsus vacat et sine ullo perspicuitatis damno abesse potest magno cum elegantiæ lucro, quæ repetitiones ejusmodi inanes respuit; altera autem senatus descriptio necessaria erat ad oppositionem τῆς βουλῆς τῆς ἐπὶ τῶν τριάκοντα v. 9. Sluiter.

Πρὸς] (Sic vulg.) Lege πρό. Postrema sc. βουλὴ, quæ habita erat ante trigintavirorum dominatum. Et hæc lectio confirmatur a Codd. Steph. et Coisl. Taylor. πρό. Cont.

Καλούμενον] Patre incerto et quasi *vulgo quæsito*. Ita Æsch. c. Timarch. Τίς τῶν πολιτῶν οὐκ ἐδυσχέραινε Κηφισόδωρον τὸν τοῦ Μόλωνος καλούμενον — ἢ Μνησίθεον τὸν τοῦ μαγείρου καλούμενον; Taylor.

Ἴστε, μάλιστα] Velim πάντες interponi. *omnes propemodum*. nam alias haud apparet; quæ vis sit illi μάλιστα h. l. Reisk.

Ὑμετέραν] Est vox nihili. Lego ὑστέραν vel ὑστεραίαν βουλήν. Demosth. π. παραπρεσβ. Ὁ δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ προτεραίᾳ (sc. βουλῇ) πάντων ἀκουόντων ὑμῶν εἰς τὴν ὑστεραίαν, ἐν ᾗ τὴν εἰρήνην ἔδει κυροῦσθαι κ. τ. λ. *Alio senatu* dixit Plin. V. ep. 4. Τῇ ὑστέρῃ Ὀλυμπιάδι Herodot. Erat. 103. i. e. *proxima Olympiade*. Videbit lector duos locos, Codd. ope alterum, alterum solertia emendatos sibique invicem lucem affundentes. ἡ βουλὴ ἡ πρὸ τῶν τριάκοντα. et deinde: οἱ πολλοὶ ἐξ ἐκείνης τῆς βουλῆς τὴν ὑστεραίαν βουλὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἐβούλευον. Taylor. Ex sensu facile restituitur hic locus, τῇ ὑστέρᾳ βουλῇ τῇ ἐπὶ etc. Distinguit inter concilium prius, quod erat *ante* XXX Viros, et *posterius* istud, quod eorum tempore ἐβούλευεν. Infra: εἰς τὴν βουλὴν τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα. et rursus: ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ τῶν τριάκοντα βουλεύουσα. Markland.

Τὰ ψηφίσματα — ἐλέγετο] Forte ἐγένετο. Infra: ἐπειδὰν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο. Xenophon. Cyropæd. II. ἕνεκα τῶν ὁμοτίμων γενέσθαι τοῦτο τὸ ψήφισμα. Demosthenes contra Everg. τούτου τοίνυν τοῦ ψηφίσματος γεγενημένου. Apud eundem tamen occurrit τὸ ψήφισμα εἴρηται, Orat. contra Aristocr., et alibi ψήφισμα εἶπεν, contra Timocratem. Markland. F. ἐγένετο. *In Edit. min.* Taylor. Videtur ἐλέγετο servari posse. Psephismati cuique præscribebat auctor cum nomine suo εἶπε. ut e. c. Κτησιφῶν — εἶπε. Reisk.

Καὶ ὡς τοιούτοις οὐκ οὖσιν αὐτοῖς τὸν νοῦν προσείχετε] Vel delendum videtur οὐκ, vel pro οὐκ οὖσιν scribendum ἀκούουσιν, posita ὑποστιγμῇ post ἐγένετο. Forte etiam scripsit Lysias προσέχητε. Markland. οὐκ junge cum προσείχετε. Accipe τοιούτοις οὖσιν αὐτοῖς in neutro genere. Auger.

ἔχητε. εἰσελθὼν δὲ εἰς ταύτην τὴν βουλὴν ἐν ἀπορρήτῳ
Θεόκριτος μηνύει ὅτι συλλέγονταί τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς
τότε καθισταμένοις πράγμασι. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα οὐκ
ἔφη αὐτῶν ἐρεῖν καθ᾽ ἕκαστον· ὅρκους τε γὰρ ὀμωμοκέναι
τοὺς αὐτοὺς ἐκείνοις, καὶ εἶναι ἑτέρους οἳ ἐροῦσι τὰ ὀνόματα,
αὐτὸς δὲ οὐκ ἄν ποτε ποιῆσαι [1] ταῦτα. καίτοι εἰ μὴ ἐκ
παρασκευῆς ἐμηνύετο, πῶς οὐκ ἂν ἠνάγκασεν ἡ βουλὴ εἰ-
πεῖν τὰ ὀνόματα Θεόκριτον καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν
[2] ποιήσασθαι; νυνὶ [3] δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα [4] ἐψηφίσατο. 459

[5] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ϛʹ. Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη, κατέρ-
χονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον εἰς τὸν Πειραιᾶ οἱ διαιρεθέντες
τῶν βουλευτῶν, καὶ περιτυχόντες αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ ἐζήτουν
ἄγειν. [6] παραγενόμενος δὲ Νικίας καὶ Νικομένης καὶ ἄλλοι
τινές, ὁρῶντες τὰ πράγματα οὐχ οἷα βέλτιστα ἐν τῇ πόλει
132. 1 ὄντα, ἄγειν μὲν τὸν Ἀγόρατον οὐκ ἔφασαν [7] προήσεσθαι,
ἀφῃροῦντο δὲ καὶ ἠγγυῶντο καὶ ὡμολόγουν παρέξειν εἰς τὴν
βουλήν. γραψάμενοι δὲ οἱ βουλευταὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐγ- 460
γυωμένων καὶ κωλυόντων, ἀπιόντες ᾤχοντο εἰς [8] τὸ ἄστυ.
ὁ δὲ Ἀγόρατος καὶ οἱ ἐγγυηταὶ καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν

[1] τοῦτο A. [2] post ποιήσασθαι asterisci, lacunæ notæ, habent T. R. [3] δὲ om. T. R. [4] ψηφίσεσθαι T. R. [5] ΨΗΦΙΣΜΑ om. T. R. [6] παραγινόμενος T. [7] προσήσεσθαι T. [8] τὸ om. T. R. A.

Ταύτην τὴν βουλὴν] Intellige de senatu ante trigintaviros constituto. Idem.

Καθισταμένοις] Velim legi κατασταθησομένοις. Idem.

Ποιῆσαι ταῦτα] Melius τοῦτο. Mox, post ψηφίσεσθαι videtur excidisse vox ΨΗΦΙΣΜΑ, ut bis alibi in hac Oratione. Markland.

Ἐμηνύετο] Malim in activo ἐμήνυε. Reisk.

Ποιήσασθαι] Λείπει πολύ. Ald. In Cod. tamen Coisl. continenter hæc sunt scripta, quasi nulla intercesserit lacuna. Deinde habet Cod. Steph. νυνὶ δε τοῦτο τὸ ψήφισμα ψηφίσετε. Atque ita Coisl. nisi quod non legatur δὲ post νυνί. Taylor. Nihil deesse suadet consensus codicum Coisl. et Bessar. in quibus illa continue exarata sunt; et forsitan in Vindob. quoque. Deinde leg. est: νυνὶ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν. Ad ἐψηφίσατο subauditur ἡ βουλὴ e continente. Reisk.

Διαιρεθέντες] Malim simplex αἱρεθέντες. nam alterum illud compositum in hac re haud est usitatum. ΔΙ facile potuit ex ΑΙ enasci. Reisk. Intelligo διαιρεθέντες, *seorsim electi*. Auger.

Ἐν ἀγορᾷ] Lego: ἐν τῇ ἀγορᾷ. Reisk. Reiskio assentitur Augerus.

Οἷα] Bene si habet, aut usurpatum est raro modo pro ὡς, aut leg. est: οὐχ οἷα οἱ βέλτιστοι ἐν τῇ πόλει ἐβούλοντο, ὄντα. Reisk. *Non qualia optima*, pro *non optima* simpliciter, modo apud scriptores Græcos usitato. Auger.

Ἄγειν] Idem est atque ὥστε ἄγειν, vel πρὸς τὸ ἄγειν. Reisk.

Προσήσεσθαι] Προήσεσθαι. Cont.

Κωλυόντων, ἀπιόντες] Videtur ἄγειν interponendum. Reisk. Ad κωλυόντων subaudi ἄγειν, quod addi velim. Auger.

Μουνυχιάσιν· ἐπειδὴ δὲ [1] ἐκάθισαν, ἐβουλεύοντο τί χρὴ
ποιεῖν. ἐδόκει οὖν τοῖς ἐγγυηταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν
ἐκποδὼν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ὡς τάχιστα. καὶ [2] παρορ-
461 μίσαντες δύο πλοῖα Μουνυχιάσιν ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρό-
πῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν, καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖ-
σθαι, ἕως τὰ πράγματα κατασταίη, λέγοντες ὅτι, εἰ κο-
μισθείη εἰς τὴν βουλὴν, βασανιζόμενος ἴσως ἀναγκασθή-
σεται ὀνόματα εἰπεῖν Ἀθηναίων, ὧν ἂν [3] ὑποβάλωσιν οἱ
βουλόμενοι κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. ταῦτα ἐκεί-
νων δεομένων, καὶ παρασκευασάντων πλοῖα, καὶ αὐτῶν
ἑτοίμων ὄντων συνεκπλεῖν, οὐκ ἠθέλησε πείθεσθαι αὐτοῖς
Ἀγόρατος οὑτοσί. καίτοι, ὦ Ἀγόρατε, εἰ μή τί σοι ἦν
παρεσκευασμένον καὶ ἐπίστευες μηδὲν κακὸν πείσεσθαι,
πῶς οὐκ ἂν ᾤχου, καὶ πλοίων παρεσκευασμένων καὶ τῶν
ἐγγυητῶν ἑτοίμων ὄντων σοι συνεκπλεῖν; ἔτι γὰρ οἷόν τέ
σοι [4] ἦν, καὶ οὔπω ἡ βουλή σου ἐκράτει. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐχ
462 ὅμοιά γέ σοι καὶ ἐκείνοις ὑπῆρχε. πρῶτον μέν γε Ἀθηναῖοι
ἦσαν, ὥστε οὐκ ἐδεδίεσαν βασανισθῆναι· ἔπειτα πατρίδα
σφετέραν αὐτῶν καταλιπόντες ἕτοιμοι ἦσαν συνεκπλεῖν
μετὰ σοῦ, ἡγησάμενοι ταῦτα μᾶλλον λυσιτελεῖν ἢ τῶν
πολιτῶν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ὑπὸ σοῦ ἀδίκως ἀπολέσθαι.

[1] ἐκίνησαν T. R. ἐκεῖ ἦσαν A. [2] παρορμήσαντες T. [3] ὑποβάλλωσιν T. R. A. [3] ἦν om. T. A.

Ἐκίνησαν] Ἐκάθισαν. Schott. Nos autem jubemus Ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν. V. nostræ edit. p. 193. Taylor. Propius est ἐκεῖ ἦσαν. Ioan. XII. 9. ὅτι ἐκεῖ ἐστί. Xenophon Hellen. IV. p. 538. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦσαν, ὁ μὲν Ἀνταλκίδας etc. Paulo post: κακόν τι ἐν τῇ πόλει ἐργάζεσθαι. Forte, τὴν πόλιν, ut infra, ἐάν τις ὑμᾶς μεγάλα κακὰ ἐργάσηται. Markland. Non dubitassem ἐκεῖ ἦσαν sufficere, nisi adhuc ambigerem, utrum hoc, an ἐκείνῃ ἦσαν, dedisset Lysias, quod ἐκείνῃ prorsus idem est atque ἐκεῖ. Potest quoque Lysias existimari ἐπειδὴ δὲ κοινῇ ἦσαν dedisse. *ut autem una erant.* In hac incertitudine lectionis visum fuit satius antiquum vitium servare. Reisk.

Παρορμήσαντος] Π. παρορμίσαντες. H. Stephan. Auctor sum recipiendi lectionem Steph. et Coisl. παρορμίσαντες. (Nam παρορμέω est ἀμετάβατον.) Quanquam miror Stephanum, vocem, quam restituit, in suo Thesauro non agnovisse. Taylor.

Καὶ ἐπίστευες] Tacite a communi repete εἰ μή. quasi scriptum esset: καὶ εἰ μὴ ἐπίστευες, *et nisi certus fuisses.* tametsi μὴ iteratum utique mallem. Reisk.

Ἔτι γὰρ οἷόν τε] Ἔτι γὰρ ἦν οἷόν τε. Cont. Quod potest subaudiri. Auger.

Ἀλλὰ μὲν δὴ] Imo vero ἀλλὰ γὰρ δὴ — *at enim vero.* In οὐχ ὅμοια videtur subaudiri τὰ διαφέροντα. *non idem tuaque illorumque intererat.* aut, *non erat tua conditio illorumque pari loco.* h. e. major tibi erat necessitas Athenas relinquendi, quam illis; et poteras ab urbe facilius, quam illi, avelli, animoque æquiore desiderium ejus ferre, quæ tibi patria non esset, illis esset. Interim haud celabo lectores conjecturam, cujus olim in mentem venit, speciosam quidem illam, at ego tamen pro vera et certa venditare haud ausim. ἆθλα δὲ μὰ Δί' οὐχ ὅμοια. Reisk.

σοὶ δὲ πρῶτον μὲν κίνδυνος ἦν βασανισθῆναι ὑπομείναντι,
ἔπειτα οὐ πατρίδα ἂν σαυτοῦ ἀπέλιπες. ὥστ' ἐκ παντὸς
τρόπου σοὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνοις ἐκπλεῦσαι συνέφερεν, εἰ μή
τι ἦν ᾧ ἐπίστευες. νῦν δὲ ἄκων μὲν προσποιῇ, ἑκὼν δὲ πολ-
λοὺς καὶ ἀγαθοὺς Ἀθηναίων ἀπέκτεινας. [1] ὡς δὲ παρε-
σκευάσθη ἅπαντα ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ 463
αὐτὸ τὸ ψήφισμα [2] οὕτω τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει.

[3] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐψηφίσθη καὶ ἦλθον οἱ ἐκ τῆς βουλῆς Μουνυχίαζε, ἑκὼν ἀνέστη Ἀγόρατος ἀπὸ τοῦ βωμοῦ· καίτοι νῦν γε βίᾳ φησὶν ἀφαιρεθῆναι. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν βουλὴν [4] ἐκομίσθη, ἀπογράφει Ἀγόρατος πρῶτον μὲν τῶν αὐτοῦ ἐγγυητῶν τὰ ὀνόματα, ἔπειτα τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν [5] ταξιάρχων, ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλων τινῶν πολιτῶν. ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη τοῦ παντὸς κακοῦ ἐγένετο. ὡς δὲ ἀπέγραψε

[1] ὥςτε παρ. T. R. [2] σοῦ τὸ R. A. [3] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. A. [4] ἐκομίσθησαν T. R. A. [5] ταξιαρχῶν T. R.

Ὑπομείναντι] Aut idem valet h. l. compositum cum simplici μείναντι, aut hoc illi est præferendum. Reisk.

Συνέφερεν] Adde tacita cogitatione, ὃ καὶ ἐποίησας ἄν, *id quod etiam tu facturus eras, nisi* —. Idem.

Ἄκων μὲν προσποιῇ] Bene si habet, subaudiri debet ex insequentibus ἀποκτεῖναι· verum hoc paullo durius est. quare suspicor μένειν vel μεῖναι aut μηνύσαι deesse. Idem. Subaudi ἀποκτεῖναι. Auger.

Ὥςτε κ. τ. λ.] Lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (vel αὐτοῦ) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Infra [p. 134. v. 16. ed. Steph.] πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐκ τῆς βουλῆς — καταμαρτυρεῖ. Taylor. Totam sententiam ita lego: ὡς δὲ παρεσκευάσθη ἅπαντα, ἃ ἐγὼ λέγω, καὶ μάρτυρές εἰσι, καὶ αὐτὸ τὸ ψήφισμα τοῦτο (non οὕτω) τῆς βουλῆς καταμαρτυρήσει. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὴ etc. Vulgo deest ΜΑΡΤΥΡΕΣ; quam tamen vocem præcedentia videntur postulare æque ac ΨΗΦΙΣΜΑ: et solenne est vocem istam omitti a Librariis, ut alibi notavi. Markland. Probo ὡς δὲ, sed pro ἃ legi malim ᾗ, *qua ratione ego aio*. καὶ μάρτυρές εἰσι, idem est, ac si dixisset τούτου καὶ μάρτυρές εἰσιν οἱ καταμαρτυρήσοντες. Reisk.

Τὸ ψήφισμα σοῦ τὸ τῆς βουλῆς] Sic dedi de meo, pro vulgari τὸ ψήφισμα οὕτω τῆς βουλῆς. Cohæret σοῦ cum καταμαρτυρήσει. *contra te testabitur.* Diversum hoc est psephisma, ab illo, quod p. 391. 9. recitatum fuit, similis tamen argumenti. Reisk. Vulgata tamen, quoquo modo se res habeat, nonnihil defenditur ex Isæo π. τ. Κίρων. κλήρ. p. 74. v. 7. ed. Steph. ὃς μοιχὸς ληφθεὶς, καὶ παθὼν ὅ τι προσήκει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας, οὐδ' ὣς ἀπαλλάττεται τοῦ πράγματος, ὡς οἱ συνειδότες καταμαρτυροῦσι.

Εἰς τὴν βουλὴν ἐκομίσθησαν] Repone, ἐκομίσθη: de Agorato enim solo loquitur. infra: ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτε ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐκάθητο Μουνυχιάσι, σωθῆναι: ita distinguendum. Mox: ἀπόκριναι δή μοι. Ἐβούλοντο τοίνυν etc. post vocem μοι exciderunt Agorati Ἀποκρίσεις ad Accusatoris Quæstiones, post quas pergit Orator ad novam materiam. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Bene habet vulgata, ἐκομίσθησαν, Agoratus puta, et reliqui, qui cum eo in ara Minervæ Munychiæ consederant, Strategi puta et Taxiarchi. Sed cur illi non fuga prævertebant periculum, si sibi male metuebant? Reisk. Sc. Agoratus et ii senatores, qui Munychiam venerant. Auger.

464 τὰ ὀνόματα, οἶμαι μὲν καὶ αὐτὸν ὁμολογήσειν· εἰ δὲ μή, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐγὼ αὐτὸν ἐξελέγξω. ἀπόκριναι δή [1] μοι.

[2] ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

ζ'. Ἐβούλοντο τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἔτι πλειόνων [3] αὐτὸν τὰ ὀνόματα ἀπογράψαι· οὕτω σφόδρα ἔῤῥωτο ἡ βουλὴ κακόν τι [4] ἐργάζεσθαι αὐτόν, ὥστ' οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς ἅπαντα τἀληθῆ πω κατηγορηκέναι. τούτους μὲν οὖν ἅπαντας ἑκὼν ἀπογράφει, οὐδεμιᾶς αὐτῷ ἀνάγκης οὔσης. μετὰ τοῦτο προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία Μουνυχιάσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο, οὕτω σφόδρα τινὲς ἐπεμελοῦντο ὅπως καὶ ἐν τῷ δήμῳ περὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν [5] ταξιάρχων μήνυσις γένοιτο, [6] — περὶ [7] δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη, —
465 ὥστε καὶ [8] ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον· καί μοι ἀπόκριναι, ὦ Ἀγόρατε· [9] οὐ γὰρ οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι ἃ ἐναντίον Ἀθηναίων ἁπάντων [10] ἐποίησας.

[1] μοι, ὦ Ἀγόρατε· Ἆρ' ἀπέγραψας τὰ τούτων ὀνόματα περὶ ὧν λέγω; . . . Οὐδ' οὗτος δήπου ἔξαρνός ἐστιν. Ἐβούλοντο A. [2] ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A. [3] αὐτοὶ T. [4] ἐργάζεσθαι· αὐτὸς δ' οὐκ T. R. A. [5] ταξιαρχῶν T. R. [6] parentheseos signa om. T. R. [7] γὰρ A. [8] ἐκεῖ τοῦτον παραγ. A. [9] ἀλλ' οἶμαι T. R. οὐ γὰρ ἂν οἶμαι A. [10] ἐποίησας. Ἆρ' ἀπέγραψας ἐν τῷ δήμῳ τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς ταξιάρχους· . . . . Ὁμολογεῖ A.

Δή μοι] Post δή μοι deesse nonnulla paret. Reisk.

Ἐβούλοντο] Conciliabulum illud latronum, quod βουλὴν appellat. Reisk. Np. senatores. Auger.

Αὐτοὶ] F. αὐτόν. Taylor.

Αὐτὸς δ'] Consentiunt multi codices in hanc lectionem et distinctionem: οὕτω σφόδρα ἔῤῥωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι αὐτόν. οὐκ ἐδόκει αὐτοῖς — lectio, ut mihi videtur, haud contemnenda, dummodo in fine legatur οὐκ ἐδόκει δ' αὐτοῖς. *tam gestiebat*, vel *ruebat senatus ei* (Agorato) *malum dare*. Oratio, id quod paret, est ironica. *Verum non videbatur* (Agoratus) *illis* (latronibus) —. Reisk.

Μετὰ τοῦτο] Post hæc v. deest δὲ, quod respondeat præmisso μέν. Idem.

Μήνυσις ἡ γεγενημένη] Inter μήνυσις et articulum interponunt codices μὲν, unde efficio μόνη. ut constructio verborum paulo conturbatiorum hæc sit: ἀπέχρη μόνη ἡ ἐν τῇ βουλῇ γεγενημένη. Reisk. Contius legit et distinguit, ut ego legi et distinxi. Auger.

Ἀλλ' οἶμαί σε ἔξαρνον γενέσθαι] Ἀλλ' οἶμαί σε οὐκ ἔξαρνον· γενήσεσθαι. Cont. Scribe γενήσεσθαι, vel ἂν γενέσθαι: *sed negaturum te reor.* Sequitur: ὁμολογεῖ μὲν αὐτός· ὅμως δὲ, καὶ τὸ ψήφισμα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται. ita distinguendum: et legendum, τὸ ψήφισμα, non τὰ ψηφίσματα. Iterum post vocem ἐποίησας desunt Oratoris Quæstiones, et Agorati *Responsa*, seu Ἀποκρίσεις. Quæ paullo ante præcedunt, ita distingue — μήνυσις γένοιτο, (περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀπέχρη ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις ἡ γεγενημένη) ὥστε καὶ ἐκεῖ παράγουσιν εἰς τὸν δῆμον. istud ὥστε connectendum est cum præcedentibus οὕτω σφόδρα ἐπεμελοῦντο. Lege etiam: ἡ ἐν τῇ βουλῇ μήνυσις, ἡ γεγενημένη. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Mihi videtur leg. esse: οὐ γὰρ ἂν οἶμαι. *non enim videris mihi ea infitiaturus esse* —. Reisk.

Ἐποίησας] Id est, hic loci, εἶπας. nam qui loquitur vel indicat, denuntiat aliquid, præsertim in senatu vel concione, is quoque *agit*. Locutio est *actio*. Verum post hoc vocabulum deesse videtur titulus ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΑΓΟΡΑΤΟΥ. Idem.

[1] ΕΡΩΤΗΣΙΣ.

ὁμολογεῖ μὲν καὶ αὐτὸς, ὅμως δὲ καὶ τὰ ψηφίσματα ὑμῖν τοῦ δήμου ἀναγνώσεται.

[2] ΨΗΦΙΣΜΑ. 466

ή. Ὅτι μὲν ἀπέγραψεν Ἀγόρατος οὑτοσὶ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τὰ ὀνόματα, καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τὰ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ἔστι φονεὺς ἐκείνων, σχεδόν τι οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι· ὡς τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο καὶ οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, ἐγὼ οἶμαι ὑμῖν ἐν κεφαλαίοις ἀποδείξειν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συλληφθέν-
133. 1 τες ἐδέθησαν, τότε καὶ ὁ Λύσανδρος εἰς τοὺς λιμένας τοὺς ὑμετέρους εἰσέπλευσε, καὶ αἱ νῆες αἱ ὑμέτεραι Λακεδαιμονίοις παρεδόθησαν, καὶ τὰ τείχη [3] κατεσκάφη, καὶ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν, καὶ τοιοῦτον δεινὸν τῇ πόλει ἐγένετο. ἐπειδὴ τοίνυν οἱ Τριάκοντα κατεστάθησαν, εὐθέως κρίσιν τοῖς ἀνδράσι τούτοις ἐποίουν ἐν τῇ βουλῇ· ὁ δὲ δῆμος ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐν δισχιλίοις ἐψηφίσατο. καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώζοντο·

[1] ΕΡΩΤΗΣΙΣ om. T. R. A. [2] ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. A.
[3] κατέσκάφησαν, οἱ T. κατεσκάφησαν, καὶ οἱ R. A.

Ὁμολογεῖ μὲν] Post μὲν videtur οὖν vel δὴ deesse. tametsi Lysias in his orationis vinculis paulo esse solet indiligentior atque parcior. Idem.

Τοῦ δήμου] Imo vero τὰ τοῦ δήμου. Verumtamen si pluralis hic bene habet, erit in proximo pro singulari ψήφισμα plurale ψηφίσματα substituendum. aut contra. Idem.

Ἀναγνώσεται] Np. ut millies alibi ὁ γραμματεύς. Auger.

Καὶ τὰ ἐν τῇ βουλῇ] Subaudi ἀπογραφέντα. Reisk.

Καὶ οἱ τριάκοντα] Copulam, qua vulgati carent, de meo addidi. κατεσκάφησαν an κατεσκάφη legendum sit, in dubio relinquam, tametsi singularis numerus est usitatior, et p. 398. 15. est usurpatus in hac ipsa formula. Idem.

Ἐψηφίσατο] Decretum plebs sciscebat, quo suum in hac causa judicandi jus a se in senatum e XXX viris et eorum assessoribus conflatum transferebat, eique facultatem dabat integram viros ab Agorato delatos pro arbitrio aut absolvendi aut damnandi. Idem.

Εἰ μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Legi malim ad totam periodum vegetandam hoc modo: Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκρίνοντο, ῥᾳδίως ἂν ἐσώζοντο· ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε, οὗ ἦν κακοῦ ἡ πόλις· νῦν δ᾽ εἰς τὴν βουλὴν αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰσάγουσιν· ἐν ᾗ οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε. Postremum membrum jampridem suis sedibus avulsum et istud ᾗ continuo in ᾧ deformatum elegantissimam juncturam misere funestavit. Taylor. ἐν ᾧ bene habet, idem significans atque ὅτε vel ὅπου. *cum*, *quando*, *ubi*. nihil hic est transpositum. Nexus ratiocinii, haud ille nimis obscurus, hic est: In judicio populi libero atque legitimo, si de illis lata fuisset sententia, absoluti abis-

467 ἅπαντες γὰρ ἤδη ἐγνωκότες ἦτε οὗ ἦν κακοῦ ἡ πόλις, ἐν ᾧ
οὐδὲν ἔτι ὠφελεῖν ἐδύνασθε· νῦν δ' εἰς τὴν βουλὴν αὐτοὺς
τὴν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσάγουσιν. ἡ δὲ κρίσις τοιαύτη
[1] ἐγένετο, οἵαν καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπίστασθε. οἱ μὲν γὰρ
Τριάκοντα ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν βάθρων, οὗ νῦν οἱ πρυτάνεις
καθέζονται· δύο δὲ τράπεζαι ἐν τῷ πρόσθεν τῶν Τριάκοντα
ἐκείσθην· τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκους, ἀλλὰ φανερὰν
ἐπὶ τὰς τραπέζας ταύτας ἔδει τίθεσθαι, [2] τὴν μὲν ἐπὶ τὴν
πρώτην, τὴν δὲ καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν· ὥστ' ἐκ τί-
νος τρόπου ἔμελλέ τις αὐτῶν σωθήσεσθαι; ἑνὶ δὲ λόγῳ,
ὅσοι εἰς τὸ βουλευτήριον ἐπὶ τῶν Τριάκοντα εἰσῆλθον κρι-
θησόμενοι, ἁπάντων θάνατος κατεγινώσκετο, καὶ οὐδενὸς
468 ἀπεψηφίσαντο, πλὴν Ἀγοράτου τουτουΐ· τοῦτον δὲ ἀφεῖσαν,
ὡς εὐεργέτην ὄντα· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὡς πολλοὶ ὑπὸ τούτου τε-
θνᾶσι, βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι.

[3] ΟΝΟΜΑΤΑ.

θ'. Ἐπειδὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θάνατος αὐτῶν
κατεγνώσθη καὶ ἔδει αὐτοὺς ἀποθνήσκειν, μεταπέμπονται
εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὁ μὲν [4] ἀδελφὴν, ὁ δὲ μητέρα, ὁ δὲ γυ-
469 ναῖκα, ὁ δ' [5] ἥτις ἦν ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα, ἵνα τὰ

[1] ἐγίγνετο T. R. A.
[2] τὴν μὲν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν προτέραν· ὥστε T. R. A.
[3] ΟΝΟΜΑΤΑ om. T. R.
[4] ἀδελφὸν T.
[5] εἴ T. R. A.

sent. noratis enim eos insontes esse, perinde atque multos alios, qui per illorum temporum calamitatem in judicium inducti fuissent, nullius noxiæ rei, capitisque damnati. cernebatis enim labem reipublicæ, sed mederi non item noratis. Reisk.

Πρόσθεν τῶν τριάκοντα] Τῶν τριάκοντα mibi videtur scholium quod in textum irrepsit, ac proinde recidi velim. Auger.

Τις αὐτῶν] Interponi velim ἄν. Reisk.

Ἀναγνῶναι] Adde ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΤΑΓΝΩΣΘΕΝΤΩΝ. Cont. Post ἀναγνῶναι deest titulus, aut ΑΝΑΓΝΩΣΙΣ, aut ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ, aut ΟΝΟΜΑΤΑ. Reisk.

Ἀδελφὴν] Sic de meo dedi, pro vulgari ἀδελφὸν, ob insequentia nomina, quæ sunt omnia fœminina. Neque enim licebat nexis, mox morti dandis, mares ad se arcessere necessarios, sed fœminas solummodo, quæ defunctos lavarent, vestirent, exponerent, quæ munia sunt, non virilia, sed muliebria. Idem.

Εἴ τις ἑκάστῳ αὐτῶν προσήκουσα] Lego, προσήκων. quare enim *Fœminas* tantum accerserent condemnati? quin et statim dicit ἀσπασάμενοι τοὺς αὐτῶν, et paulo ante dixerat, τὸν ἀδελφὸν ab hoc vel illo accersitum fuisse. Paulo ante legendum: βούλομαι ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγνῶναι. ΟΝΟΜΑΤΑ. Ἐπειδὴ τοίνυν, etc. Vulgo deest ΟΝΟΜΑΤΑ. quemadmodum in Andocide de Myster. p. 3. ed. Steph. καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα. ΟΝΟΜΑΤΑ. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν, Ἀλκιβιάδην, etc. Sic et ibi legendum, cum ante deesset ΟΝΟΜΑΤΑ: paulo post enim recte habetur: καί μοι λάβε καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ΟΝΟΜΑΤΑ. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε, Φαῖδρον etc. et ita rursus p. 5. Quin et idem iterum defectus videtur esse p. 7. ejusdem Orationis, post voces καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε. Markland. F. προσήκων. *In Edit. min.* Taylor. Codices bene multi ἤ τις. ambigo, utrum præstet. utrumvis præferas, semper post

ὕστατα ἀσπασάμενοι [1] τοὺς αὑτῶν οὕτω τὸν βίον τελευτήσειαν. καὶ δὴ καὶ Διονυσόδωρος μεταπέμπεται τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν εἰς τὸ δεσμωτήριον, γυναῖκα ἑαυτοῦ οὖσαν. πυθομένη δ᾽ ἐκείνη ἀφικνεῖται, μέλαν [2] τε ἱμάτιον ἠμφιεσμένη, ὡς εἰκὸς ἦν ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς τοιαύτῃ συμφορᾷ κεχρημένῳ. ἐναντίον δὲ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς Διονυσόδωρος τά τε οἰκεῖα τὰ [3] ἑαυτοῦ διέθετο, ὅπως αὐτῷ ἐδόκει, καὶ περὶ Ἀγοράτου τούτου ἔλεγεν ὅτι αἴτιος ἦν τοῦ θανάτου, καὶ ἐπέσκηπτεν ἐμοὶ καὶ Διονυσίῳ τούτῳ, τῷ ἀδελφῷ τῷ αὑτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις πᾶσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὑτοῦ Ἀγόρατον· καὶ τῇ γυναικὶ τῇ αὑτοῦ ἐπέσκηπτε, νομίζων αὐτὴν κύειν ἐξ αὑτοῦ, ἐὰν γένηται αὐτῇ παιδίον, φράζειν τῷ γενομένῳ ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀγόρατος ἀπέκτεινε, καὶ κελεύειν τιμωρεῖν ὑπὲρ αὑτοῦ ὡς φονέα ὄντα. ὡς οὖν ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας τούτων παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ι. Οὗτοι μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὑπ᾽ Ἀγοράτου ἀπογραφέντες ἀπέθανον· ἐπεὶ δὲ τούτους ἐκποδὼν ἐποιή- 470 σαντο οἱ Τριάκοντα, σχεδὸν οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὡς πολλὰ καὶ δεινὰ μετὰ ταῦτα τῇ πόλει ἐγένετο· ὧν οὗτος ἁπάντων αἴτιός ἐστιν, ἀποκτείνας ἐκείνους. ἀνιῶμαι μὲν οὖν ὑπομιμνήσκων τὰς γεγενημένας συμφορὰς τῇ πόλει, ἀνάγκη δ᾽ ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ἵν᾽ εἰδῆτε ὡς σφόδρα ὑμῖν [4] [μὴ] ἐλεεῖν προσήκει Ἀγόρατον. ἴστε μὲν

[1] τὰς A. [2] γε A. [3] αὐτοῦ T. R. [4] [μὴ] om. T. A. οὐκ R.

προσήκουσα subaudiri debet ταύτην. Reisk.

Μέλαν τε ἱμάτιον] Π. μέλαν γε ἱμάτιον. H. Stephan. Forte, μέλαν θοἰμάτιον: nempe, solennem *illum* habitum lugubrem. Mox, pro τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, scribe αὑτῆς. Markland. Aut τε est delendum, aut deest hæc ferme sententia καὶ δακρύουσα vel δεδακρυμένη (nam perinde est), aut καὶ πενθοῦσα. Reisk.

Ἀνδρὶ αὐτῆς] Leg. ἀνδρὶ αὑτῆς. Taylor.

Αἴτιος ἦν] Malim aut ᾖ aut εἴη. Reisk.

Ἐλεεῖν] Recte habet Cod. Steph. μὴ ἐλεεῖν. Nam illa altera locutio per Ironiam rarissima est in auctore nostro. Hæc familiarissima. Modo in superioribus: Ὧν τοίνυν ἁπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο, καὶ οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἑνὸς αὐτὸν προσήκει ἐλεεῖσθαι, κ. τ. λ. Atque ita in oratione c. Eratosth. Ἥκει δ᾽ ὑμῖν ἐκεῖνος ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ συγγνώμην καὶ ἔλεον μὴ εἶναι ἐν ταῖς ὑμετέραις γνώμαις. Taylor. Hæc accipienda ironice, malim tamen ante ἐλεεῖν addi μὴ vel οὐκ. Auger.

Ὡς σφόδρα ὑμῖν ἐλεεῖν προσήκει Ἀγόρατον] Vitiosam esse hanc lectionem non opus est arguere: meliorem præbet Codex Stephani μὴ ἐλεεῖν, quam nihil curasse videtur Reiskius, cum *de suo præposuerit* οὐκ *ante vocem* ἐλεεῖν, quod mihi quidem frigidum videtur. Vehementius quoddam verbum requiritur ad sententiæ gravitatem: forte in lectione, quam præbet Margo Stephani μὴ ἐλεεῖν, hæc latet antiqua et germana: ὡς σφόδρα ὑμῖν μισεῖν προσήκει Ἀγόρατον. Ita p. 147. v. 29. ed. Steph.

γὰρ τοὺς ἐκ Σαλαμῖνος τῶν πολιτῶν κομισθέντας, οἷοι
ἦσαν καὶ ὅσοι, καὶ οἵῳ ὀλέθρῳ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπώ-
λοντο· ἴστε δὲ τοὺς ἐξ Ἐλευσῖνος, ὡς πολλοὶ ταύτῃ τῇ
συμφορᾷ ἐχρήσαντο· μέμνησθε δὲ καὶ τοὺς ἐνθάδε διὰ τὰς
ἰδίας ἔχθρας ἀπαγομένους εἰς τὸ δεσμωτήριον. οἳ οὐδὲν
κακὸν τὴν πόλιν ποιήσαντες ἠναγκάζοντο αἰσχίστῳ καὶ
ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ ἀπόλλυσθαι, οἱ μὲν γονέας σφετέρους
αὐτῶν πρεσβύτας καταλιπόντες, οἳ ἤλπιζον ὑπὸ τῶν σφε-
τέρων αὐτῶν παίδων γηροτροφηθέντες, ἐπειδὴ τελευτήσαιεν
τὸν βίον, ταφήσεσθαι, οἱ δὲ ἀδελφὰς ἀνεκδότους, οἱ δὲ παῖ- 134. 1
471 δας μικροὺς πολλῆς ἔτι θεραπείας δεομένους. οὓς, ὦ ἄνδρες
δικασταὶ, ποίαν τινὰ οἴεσθε γνώμην περὶ τούτου ἔχειν, ἢ
ποίαν τινὰ ἂν ψῆφον θέσθαι, εἰ ἐπ' ἐκείνοις [1] γένοιτο, ἀπο-
στερηθέντας διὰ [2] τοῦτον τῶν ἡδίστων; ἔτι δὲ τὰ τείχη ὡς
κατεσκάφη, καὶ αἱ νῆες τοῖς πολεμίοις παρεδόθησαν, καὶ
[3] τὰ νεώρια καθῃρέθη, καὶ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἀκρόπολιν
[4] ὑμῶν εἶχον, καὶ ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη,
ὥστε μηδὲν διαφέρειν τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν. πρὸς
δὲ τούτοις τὰς ἰδίας οὐσίας ἀπωλέσατε, καὶ τὸ τελευταῖον
συλλήβδην ἅπαντες ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἐκ τῆς πατρίδος
472 ἐξηλάθητε. ταῦτα ἐκεῖνοι οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες αἰσθόμενοι οὐκ
ἔφασαν ἐπιτρέψαι τὴν εἰρήνην, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ποιήσα-
σθαι· οὓς σὺ, Ἀγόρατε, [5] βουλομένους ἀγαθόν τι πρᾶξαι

[1] γένοιντο T. A. [2] τούτων T. [3] τὰ om. T. A. [4] ἡμῶν T. [5] βουλόμενος T.

χρὴ — οὐκ εἴ τις τολμᾷ διὰ τοῦτο μισεῖν: v. 32. οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ βουλὴ, οὔτε φιλεῖν, οὔτε μισεῖν οὐδένα. P. 152. v. 18. ὥςτε ὑπὸ πάντων τῶν πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν. Antiphon p. 145. v. 17. ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγόρους ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Demosthenes in Pantænetum p. 982. 12. ed. Reisk. ὡς ὃς ἂν σοὶ δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει. SLUITER.

Περὶ τούτου] Mox dicit διὰ τούτων, *per hos*, nempe Agroratum et τοὺς XXX. Hic itaque scribendum περὶ τούτων, aut illic διὰ τούτου. Pro γένοιντο, forte leg. γένοιτο. *si res esset arbitrii illorum.* MARKLAND.

Γένοιντο] Malim γένοιτο. TAYLOR. Subauditur τὸ θέσθαι τὴν ψῆφον. REISK.

Διὰ τοῦτον] Dedi. *propter hunc*, Agoratum puta. IDEM.

Ἔτι δὲ] Subaudi a communi e superioribus repetendum μέμνησθε. IDEM.

Τὴν ἀκρόπολιν ἡμῶν — τῆς πόλεως — τῆς ἐλαχίστης πόλεως τὴν πόλιν] Molesta est eadem vox toties repetita in eadem sententia. suspicor ultimam τὴν πόλιν esse a Glossatore Grammatico. nisi supra, ἡ δύναμις ἅπασα τῆς πόλεως παρελύθη, pro τῆς πόλεως scribendum sit τῆς πολιτείας. MARKLAND.

Τούτοις τὰς] Videtur καὶ interponendum esse. REISK.

Οὓς σὺ Ἀγόρατε, κ. τ. λ.] Multa sunt in hoc commate, quæ mihi stomachum movent. 1. Istud τῇ πόλει usque ad nauseam ingeminatum, ἀγαθόν τί πρᾶξαι τῇ πόλει ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτοὺς τῇ πόλει — καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων: quorum omnia non sunt Græca. 2. Istud βουλόμενος etc. est præ-

τῇ πόλει ἀπέκτεινας, μηνύσας αὐτοὺς τῇ [1] πόλει ἐπιβου-
λεύειν [2] [καὶ] τῷ πλήθει τῷ [3] ὑμετέρῳ, καὶ αἴτιος εἶ ἁπάν- 473
των τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. νῦν οὖν μνησθέν-
τες καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστος δυστυχημάτων καὶ τῶν κοινῶν
τῆς πόλεως, τιμωρεῖσθε τὸν αἴτιον τούτων.

ια΄. Θαυμάζω δ᾽ ἔγωγε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅ τί ποτε
τολμήσει πρὸς ὑμᾶς ἀπολογεῖσθαι· δεῖ γὰρ αὐτὸν ἀπο-
δεῖξαι, ὡς οὐ κατεμήνυσε τῶν ἀνδρῶν τούτων οὐδ᾽ αἴτιος
αὐτοῖς ἐστὶ τοῦ θανάτου, [4] ὅπερ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε
ἀποδεῖξαι. πρῶτον μὲν γὰρ τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ τὰ ἐκ
τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καταμαρτυρεῖ, διαῤῥήδην ἀγο- 474
ρεύοντα περὶ ὧν Ἀγόρατος κατείρηκεν· ἔπειτα ἡ κρίσις, ἣν
ἐκρίθη ἐπὶ τῶν Τριάκοντα καὶ ἀφείθη, διαῤῥήδην λέγει,
διότι φησὶν ἔδοξε τἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. [5] καί μοι
ἀνάγνωθι [τὰ ψηφίσματα καὶ] [6] τὰς γραφάς.

[1] βουλῇ R. A. [2] [καὶ] om. T. R. A. [3] ἡμετέρῳ R. A.
[4] κἂν δύναιτο T. ὃ οὐκ ἂν δυν. R. A.
[5] καί μοι . . . . . γραφὰς om. T. uncos om. R. A. [6] τὴν γραφὴν A.

ter rem, sed hoc facilem medicinam recipit, legendo βουλομένους, quæ verissima est lectio. 3. Falso id dicitur delationem Agorati hujusmodi esse, hos homines ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει. Infra enim: Δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα, ἀποφαίνειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας, οἴομαι δὲ οὐδ᾽ ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. 4. Denique male usurpatur τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, cum ad Agoratum oratio convertitur. Taylor.

Ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῇ πόλει] Forte, τὴν πόλιν. Isocrates Panegyrico: ὅστις οὖν οἴεται τοὺς ἄλλους κοινῇ πράξειν ἀγαθόν. Demosthenes Orat. περὶ Συντάξ. τὴν πόλιν πρᾶξαι ἀγαθά. Lucas tamen Actor. IX. 13. altera forma utitur: ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου. et Isocrates Orat. de Bigis, ad finem: et Xenophon Hellen. IV. p. 540. ἐνόμισε καταπρᾶξαι ἄν τι τῇ πόλει ἀγαθόν. Markland. F. τὴν πόλιν. *In Edit. min.* Taylor. Differre credo πρᾶξαι ἀγαθὸν τὴν πόλιν, et πρᾶξαι ἀγαθὸν τῇ πόλει. hoc significat *urbi aliquod bonum conciliare, comparare,* illud *urbem aliquo bono afficere.* Animadv. Char. Aphrod. l. ii. c. vi. p. 191. D'Orville.

Τῇ πόλει ἐπιβουλεύειν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ· καὶ αἴτιος εἶ etc.] Ita interpungendum post ὑμετέρῳ, et legendum, καὶ τῷ πλήθει: distinguit enim τὴν πόλιν a τῷ πλήθει. exempla passim. Editio Vanderheidii in Parenthesi male includit hæc quatuor vocabula, τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, quasi essent exegetica tantum vocum τῇ πόλει. Sequitur: καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῇ πόλει τῶν κακῶν τῶν γεγενημένων. aures eruditas lædet, nisi fallor, hic ordo verborum. potior foret: καὶ αἴτιος εἶ ἁπάντων τῶν κακῶν τῶν τῇ πόλει γεγενημένων. Markland. F. τῇ πόλει ἐπιβουλεύειν καὶ τῷ πλήθει. *In Edit. min.* Taylor. Pro vulgari τῇ πόλει dedi de meo τῇ βουλῇ, id est πρὸς τὴν βουλήν. *qui ad senatum detuleris,* vel *denunciaveris, hos viros plebi nostræ insidiari.* Reisk.

Κἂν δύναιτο, κ. τ. λ.] Delet hæc Schottus. Sed festinanter nimis, si me audias. Lege: ὃ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδέποτε ἀποδεῖξαι. Aliquatenus præivit Scaliger. Vid. Lect. Lysiac. c. 12. Taylor. ἀλλ᾽ οὐκ ἂν δύναιτο οὐδ᾽ ἐπιδεῖξαι. Cont.

Αὐτοῦ] Quare iterum hoc deleat Schottus plane nescio. Taylor. Ita distinguendum: et construendæ voces αὐτοῦ καταμαρτυρεῖ, non τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ. Parva sunt hæc, fateor: sed hæc parva Virum magnum, Schottum, in errorem induxerunt, ut putaret ejiciendam esse vocem αὐτοῦ, quam tamen postulat sensus. Markland. Cum Marklando facit Augerus.

[1]ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. [2]ΓΝΩΣΙΣ. [3]ΓΡΑΦΑΙ.

ὡς μὲν οὖν οὐκ ἀπέγραψεν, οὐδενὶ τρόπῳ δύναιτ' ἂν ἀπο-
475 δεῖξαι· δεῖ τοίνυν αὐτὸν ὡς δικαίως ἐμήνυσε ταῦτα ἀποφαί-
νειν, ὁρῶν αὐτοὺς πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ
ὑμετέρῳ πράττοντας. οἴομαι [4]δ' οὐδ' ἂν [5]τοῦτο αὐτὸν
ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν
476 δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες
μὴ [6]καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν
αὐτοὺς ἀπέκτειναν, ἀλλ' οἶμαι πολὺ τοὐναντίον τούτου.

ιβ'. Ἀλλ' ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι.

[1] ΨΗΦΙΣΜΑ. T. [2] ΓΝΩΣΙΣ om. T. R. A. [3] ΓΡΑΦΗ T. A.
[4] δ' om. T. [5] τοῦτό γε R. τοῦτον T. [6] καταλυθείησαν, ὁ T.

ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] Ante has voces MS. Stephani bene inserit, *καί μοι ἀνάγνωθι*. Pro ΨΗΦΙΣΜΑ vero, legendum ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ: *duo* enim erant, unum τῆς βουλῆς, alterum τοῦ δήμου, ut paulo ante dixit. ΓΡΑΦΗ autem est κρίσις seu *Consultum* τῶν XXX. cujus particulam modo citaverat, Διότι ἔδοξε etc. MARKLAND. In vulgatis locus hic sic circumfertur. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ. ὡς μὲν οὖν. Ego collatis inter se codicum lectionibus hanc conflavi, quam arbitror a vera Lysiæ manu proxime abesse: εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΡΑΦΑΙ. Ὡς μὲν οὖν — In plurali dixit τὰς γραφὰς et ΓΡΑΦΑΙ. Vocabulum γραφὴ h. l. a Lysia sensu rariusculo usurpatum est pro ἀπογραφή. Designat illos duos indices ab Agorato, id quod e superioribus constat, alium post alium, exhibitos, in quibus perscripserat nomina a se delatorum. Paulo post, sub exitum hujus paginæ recurrit voc. γραφὴ hoc sensu *indicis, d'une liste*. REISK. Hic γραφὴ interpretor *sententia judicum*, cum vulgo intelligi debeat *libellus accusatorius*. AUGER.

Ταῦτα] Malim πάντας. *delatos a se cunctos merito delatos esse*. REISK.

Αὐτοὺς] Np. illos quos detulit Agoratus. AUGER.

Οἴομαι κ. τ. λ.] Π. οἴομαι δὲ οὐδ' ἂν τοῦτο αὐτὸν ἐπιχειρῆσαι ἀποδεικνύναι. H. STEPHAN. CONT. TAYLOR.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Recte jam tandem Schottus sustulit otiosum istud ὁ δῆμος. Minus tamen recte interpres, qui in ejus verba semper fere jurat, ὁ δῆμος τιμωροῦντες. Utrique communiter etiam deletis delendis imposuit hujus loci prava distinctio. Emendabit lector nasutus mecum: Οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείησαν [καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, *in Edit. min.*], τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. TAYLOR. Lego et distinguo: οὐ γὰρ δήπου, εἴ τι κακὸν τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων εἰργάσαντο, οἱ Τριάκοντα, δεδιότες μὴ καταλυθείη ἂν ὁ δῆμος, τιμωροῦντες ὑπὲρ τοῦ δήμου ἂν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. *si enim isti populum* (vel, *statum popularem*) *Atheniensem in re qualibet læsissent, Trigintaviri non punissent eos morte, popularis status gratia*, vel *metu ne Democratia dissolveretur: immo contra*, muneribus eos affecissent. Ὁ δῆμος est *Democratia*, status popularis. ubique occurrit tum apud Nostrum, tum Æschinem, Lycurgum, Diog. Laertium, etc. Male has voces delet Schottus. par huic mendum Orat. XIX. ubi pro ᾠήθησαν Stephanus restituit ᾠήθη ἄν. Mox, pro εἶτα δὲ καὶ ἐκεῖνο μεμνῆσθαι, forte scribendum δεῖ. Vulgata tamen ferri potest. MARKLAND. Ego locum hunc in vulgatis a mala interpunctione uniusque literæ redundantia misere affectum, ad mentem Marklandi, a quo feliciter sanatus est, restitui. REISK.

Εἰργάσαντο] Redit ad delatos ab Agorato. IDEM.

Τοὐναντίον τούτου] Occisi sunt scil. e contrario, quod salutaria reipublicæ consilia agitabant, cautumque ibant, ne libertas publica jugularetur. Vel sic potius: Imo vero plurimi eos fecissent, et honoribus auxissent, ob studium patriam pessumdandi. IDEM.

Τοσαῦτα] Graviter dictum. Nam cum haud sit inconsentaneum, aliquem imprudentem et invitum aliquando labi, errore suo, alienove impulsu, tum est admodum improbabile, eum invitum sæpe ruere. con-

ἐγὼ δ᾽ οὐκ οἶμαι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐδ᾽ ἐάν τις ὑμᾶς ὡς μάλιστα ἄκων μεγάλα κακὰ ἐργάσηται, ὧν μὴ οἷόν τε γενέσθαι ἐστὶν ὑπερβολὴν, οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι. εἶτα δὲ καὶ [1]ἐκείνων μεμνῆσθαι, ὅτι ἐξῆν Ἀγοράτῳ τούτῳ, πρὶν εἰς τὴν βουλὴν κομισθῆναι, ὅτ᾽ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ 477
ἐκάθητο Μουνυχιάσι, σωθῆναι· καὶ γὰρ πλοῖα παρεσκεύαστο καὶ [2][οἱ] ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι ἦσαν συναπιέναι. καίτοι εἰ ἐκείνοις ἐπείθου καὶ ἠθέλησας ἐκπλεῦσαι μετ᾽ ἐκείνων, οὔτ᾽ ἂν ἑκὼν οὔτε ἄκων τοσούτους Ἀθηναίους ἀπέκτεινας· νῦν δὲ πεισθεὶς ὑφ᾽ ὧν τότε ἐπείσθης, εἰ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν [3]ταξιάρχων τὰ ὀνόματα μόνον εἴποις, μέγα τι ᾤου παρ᾽ αὐτῶν [4]διαπράξασθαι. οὔκουν τούτου ἕνεκα δεῖ σε παρ᾽ ἡμῶν συγγνώμης τινὸς τυχεῖν, ἐπεὶ οὐδὲ ἐκεῖνοι παρὰ σοῦ οὐδεμιᾶς ἔτυχον, οὓς σὺ ἀπέκτεινας. καὶ Ἱππίας μὲν ὁ Θάσιος καὶ Ξενοφῶν ὁ Ἰκαριεὺς, οἳ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ τούτῳ ὑπὸ τῆς βουλῆς μετεπέμφθησαν, οὗτοι μὲν ἀπέθανον, 478
ὁ μὲν στρεβλωθεὶς, Ξενοφῶν, ὁ δὲ [5]Ἱππίας * * * * διότι

[1] ἐκεῖνο T. R. A. [2] [οἱ] om. T. uncos om. R. A. [3] ταξιαρχῶν T. R. A. [4] διαπράξεσθαι A. [5] Ἱππίας οὕτω· διότι T. R. A.

tra vero, quo sæpius peccet, hoc certius constat eum dala opera peccare volentem. Idem.

Ὑπερβολὴ] Π. ὑπερβολήν. H. Stephan.

Οὐ τούτου ἕνεκα οὐ δεῖν ὑμᾶς ἀμύνεσθαι] Idem est ac si dixisset: οὐκ οἴομαι δεῖν ὑμᾶς διὰ τοῦτο οὐκ ἀμύνεσθαι. *non autumo vos ideo oportere ultionem omittere.* Denique sitne οὐ δεῖν, ut est in libris, servandum, an οὐδὲ δεῖν legendum, in medio relinquam, et nil magnopere interest. Reisk.

Εἶτα δὲ καὶ] Εἶτα δεῖ καί. Cont.

Μεμνῆσθαι] F. Μέμνησθε. Taylor. Haud repugnabo. verum neque in vulgata video, quod obstet. Aut enim potest infinitivus hic pro more solito Græcorum accipi pro imperativo, ubi δεῖ subauditur, aut potest a communi e superioribus repeti οἴομαι ὑμᾶς. *arbitror vos meminisse.* ἐκείνων possit ferri, æquipollens τῷ ἐκείνου in singulari. *meminisse illius*, quod statim sequitur. Reisk. Sub. οἶμαι ὑμᾶς. Auger.

Καὶ ἐγγυηταὶ ἕτοιμοι] Scribe, καὶ οἱ ἐγγυηταὶ, ut supra et infra. Paulo ante, distinguendum post Μουνυχιάσι, non post ἐκάθητο. Markland.

Διαπράξασθαι] Lege, διαπράξεσθαι, *te consecuturum esse.* Idem.

Καριεὺς] Nullus fuit demus Καρία in Attica, unde gentile formari possit Καριεύς. Tu lege meo periculo Ἰκαριεὺς a pago seu demo Ἰκαρία, a quo gentile Ἰκαριεὺς invenitur apud Demosthen. c. Conon. et de illo demo, quem alii Ἰκάριον, alii Ἰκαρίαν vocant, marmoris Arundeliani Chronicon loquitur pag. 3. lin. 55. tum Harpocratio, Stephanus, Suidas, et alii. Palmer. Vide quoque Meursium de Pagis. Taylor.

Οὕτω] Si fas sit non omnia scire, sit istud portentum inter ea, quæ juxta sciam cum maxime inscientibus. Idem. *Eodem modo:* scil. quæstioni subjectus. sed vocem οὕτω mihi suspectam reddunt Distributiva ista μὲν et δὲ, quæ Dissimilitudinem aliquam pœnarum innuere videntur. Modus aliquis supplicii, quod patiebatur Hippias, forte latet sub ista voce. Vide Pollucem VIII. 7. segm. 71. ubi recenset *instrumenta carnificis*, quæ erant ξίφος, βρόχος, τύμπανον, φάρμακον, κώνειον. Plura vide apud Aristophanem in Ranis. Markland. Miror ambos hosce viros doctissimos in re plana et obvia æstuare, et de obscuritate queri, et inscitiam suam fateri, neque recordari eorum, quæ bene norant, et alibi recte ipsi tradiderant. Velim omnes auctorum Græcorum locos salebrosos ita esse planos et expeditos, atque

479 [1] οὐκ ἄξιοι ἐδόκουν τοῖς Τριάκοντα σωτηρίας εἶναι — οὐ-
δένα γὰρ Ἀθηναίων ἀπώλλυσαν —· Ἀγόρατος δὲ ἀφείθη,
διότι ἐδόκει ἐκείνοις τὰ ἥδιστα πεποιηκέναι.

ιγʹ. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ εἰς Μενέστρατον ἀναφέρειν τι
περὶ τῶν [2] γραφῶν τούτων. τὸ δὲ τοῦ Μενεστράτου πρᾶγμα
τοιοῦτον ἐγένετο· ὁ Μενέστρατος οὗτος ἀπεγράφη ὑπὸ τοῦ
Ἀγοράτου καὶ συλληφθεὶς ἐδέδετο· Ἁγνόδωρος δ' ἦν Ἀμ- 135. 1
φιτροπαιεὺς, δημότης τοῦ Μενεστράτου, Κριτίου κηδεστὴς
τοῦ τῶν Τριάκοντα. οὑτοσὶ οὖν, ὅτε ἡ ἐκκλησία [3] Μουνυχιά-
σιν ἐν τῷ θεάτρῳ [4] ἐγίνετο, ἅμα μὲν βουλόμενος τὸν Μενέ-
στρατον σωθῆναι, ἅμα δὲ ὡς πλείστους ἀπογραφέντας
480 ἀπολέσθαι, παράγει αὐτὸν εἰς τὸν δῆμον, καὶ [5] εὑρίσκον-
ται αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν.

[6] ΨΗΦΙΣΜΑ.

ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει ὁ Μενέστρατος

[1] οὐκ ἂν ἄξιοι T. οὐκ ἀνάξιοι R. [2] ἀπογραφῶν A. [3] ἐν Μουν. T. [4] ἐγένετο T. R. A. [5] εὑρίσκων τε T. [6] ΨΗΦΙΣΜΑ. om. T.

hic est. οὕτως ἀποθνήσκειν, cum opponitur τῷ στρεβλωθεὶς ἀποθνήσκειν, idem est atque simpliciter morti dari, sine præmisso tormentorum cruciatu. οὕτως idem est atque ἁπλῶς, vulgari mortis genere, quo plerique interimuntur, qui supplicio capitis luunt. v. Herodot. p. 119. 11. edit. Gronov. Aristophanis Ranas v. 638. Markland. ad Demosth. Midianam p. 89. 6. Ego ipse quoque hoc de usu particulæ οὕτως, ni fallor, ad Polybium admonui, et exempla plura contuli. REISK. οὕτω, simplici mortis genere, sive tormentis. AUGER.

Οὐκ ἂν ἄξιοι] Istud ἂν est in hoc loco importunissimum et recte abest a Coisl. codice. TAYLOR. Esse ἂν h. l. importunissimum aienti Tayloro largior equidem, nego tamen, quod ille ait, recte a Coislin. abesse. Duo vocabula ἂν ἄξιοι in unum ἀνάξιοι erant contrahenda. Xenophon et Hippias videbantur triginta tyrannis non indigni, qui servarentur propterea, quod civem Atheniensem nullum pessumdedissent sua delatione. Non indigni salute sunt homines frugi. Hi videbantur illi duo tyrannis esse (sic). propterea de medio eos tollebant. nam hominem frugi, dignum vitalibus auris, non poterant pati quenquam superesse. REISK.

Ἀπώλλυσαν] Hi duo nempe modo dicti, Xenophon et Hippias, nemini causam exitii denunciatione sua attulerant, h. e. neminem indicaverant. IDEM.

Ἀμφιτροπαιεὺς] Ἀμφοτροπαιεὺς, Ald. Coisl. Κηφισιᾶσιν ἕτερον ἀγρὸν, Ἀμφιτροπῆσιν ἐργαστήρια δύο. Æsch. c. Timarch. TAYLOR.

Ἐν Μουνυχιάσιν] Lege Μουνυχιάσιν absque ἐν, ut semper alibi solet noster, atque uti legebat quoque Ald. Vid. Duker. ad Thucyd. VIII. 92. IDEM.

Εὑρίσκων] Rectius εὑρίσκει, [vel εὕρισκε. *In Edit. min.*] IDEM. Lego: καὶ εὕρισκέ γε (vel εὑρίσκετο) αὐτῷ κατὰ τὸ ψήφισμα τουτὶ ἄδειαν. ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐπειδὰν δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, etc. Andocides de Myster. p. 5. Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν εὑρόμενος. In Stephani Edit. deest ΨΗΦΙΣΜΑ, quod in suam inseruit Vanderheidius, ex conjectura, opinor. certissimam tamen restitutionem puto. Mox sic distingue et lege: ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον λαβόντες, ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως καταψηφισάμενοι, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Schottus quoque conjicerat τῷ δημίῳ, *carnifici*, pro τῷ δήμῳ. MARKLAND. Duo vocabula, in vulgatis h. l. versantia εὑρίσκων τε, in unum εὑρίσκονται contraxi. *impetrant*, quoquo modo, quaqua arte vel fraude obtinent, ut ei venia spiritus daretur. Critias puta, et Hagnodorus, iisque dediti. REISK.

καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν. τοῦτον μέντοι οἱ
μὲν Τριάκοντα ἀφεῖσαν, ὥςπερ Ἀγόρατον τουτονὶ, δόξαντα
[1] ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι· ὑμεῖς δὲ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον λα-
βόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θάνατον δικαίως
καταψηφισάμενοι, τῷ [2] δημίῳ παρέδοτε, καὶ ἀπετυμπα-
νίσθη. καίτοι εἰ [3] ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἦπου Ἀγόρατός γε δι- 481
καίως ἀποθανεῖται, [4] ὅς γε τόν [5] τε Μενέστρατον ἀπογράψας
αἴτιος [6] ἐκείνῳ ἐστὶ τοῦ θανάτου, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου
ἀπογραφεῖσι τίς αἰτιώτερος ἢ ὁ εἰς τοιαύτην ἀνάγκην
ἐκεῖνον καταστήσας;

ιδ΄. Ἀνόμοιος δέ μοι δοκεῖ Ἀριστοφάνει γενέσθαι τῷ
Χολλίδῃ, ὃς ἐγγυητὴς τότε τούτου ἐγένετο καὶ τὰ πλοῖα
παρασκευάσας Μουνυχιάσιν ἕτοιμος ἦν συνεκπλεῖν μετὰ
τούτου. καὶ τό γε ἐπ᾽ [7] ἐκεῖνον εἶναι ἐσώθης, καὶ οὔτ᾽ ἂν 482
Ἀθηναίων οὐδένα ἀπώλεσας οὔτ᾽ ἂν αὐτὸς [8] σὺ εἰς τοιούτους
κινδύνους κατέστης· νῦν δὲ καὶ τὸν σωτῆρα τὸν σαυτοῦ
ἐτόλμησας ἀπογράψαι, καὶ [9] ἀπέγραψας καὶ ἐκεῖνον καὶ

[1] τἀληθῆ A. [2] δήμῳ T.
[3] ἐκεῖνος δικαίως ἀπέθανεν, ἦπου Ἀ. πολὺ δικαιότερον ἀποθανεῖται A.
[4] ὥςτε T. R. [5] τε om. A.
[6] ἐκείνῳ τε αἴτιος ἦν τ. θ., κ. τ. ὑ. M. ἀπογραφεῖσι. Τίς γὰρ ἂν ἄλλος αἰτιώτερος A.
[7] ἐκείνῳ R. A. [8] σὺ om. T. R. A. [9] ἐπέτριψας R.

Τῷ δήμῳ] F. τῷ δημίῳ. Schott. Quod ad veritatem pulcre accedit. Taylor.

Ἐκεῖνος ἀπέθανεν] Videtur δικαίως interponendum. Universe mallem hanc sententiam sic enunciatam fuisse: καίτοι εἰ ἐκεῖνος (Menestratus) δικαίως ἀπέθανεν (ἀπέθανε δὲ δικαίως) ἤπου Ἀγόρατός γε πολὺ δικαιότερον ἀποθανεῖται, ὅς γε τὸν Μενέστρατον ἀπογράψας ἐκείνῳ τε αἴτιος τοῦ θανάτου κατέστη, καὶ τοῖς ὑπὸ Μενεστράτου ἀπογραφεῖσι. τίς γὰρ ἂν ἄλλος εἴη αἰτιώτερος—. Reisk.

Χολλίδῃ] Vel Χολλείδῃ. Nam utroque modo scribitur pro temporum ratione diversitateque exarandi. V. Harpocr. et Maussac., Meursium et Sponium de pagis Attic., σχ. Aristoph. Acharn. 405., Demosth. c. Theocrin., Steph. Byzantin., Reines. Inscript. II. 69., Prid. ad Marm. Oxon. p. 83. Taylor. Χολλείδῃ legisse videtur Harpocration: Χολλεῖδαι, Λυσίας· δῆμος τῆς Λεοντίδος. sed corrigendum videtur Χολλίδαι. Vide Valesium ad locum: et Casaubonum ad Diog. Laertium Platone. Demosthenes adv. Lacriti Παραγρ. Διονύσιος Δημοκρατίδου Χολλίδης. Markland.

Ἐπ᾽ ἐκεῖνον] Ἐπ᾽ ἐκείνῳ. Scalig. Cont. Quod multo melius. Taylor. Scribendum forte ἐκείνῳ. *et quantum in ipso erat, servatus fuisses.* Sic Orat. XXVIII. ἀλλὰ, τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι, ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεστήκατε: *quantum in his fuit.* Thucydides VIII. segm. 48. καὶ τὸ μὲν ἐπ᾽ ἐκείνοις εἶναι. Lucianus Hermot. p. 506. ὅσον γοῦν ἐπ᾽ ἐκείνῳ: ita legendum pro ὅσῳ. Vide ad Orat. XV. Thucydides vero IV. 28. ἐκέλευεν ἥντινα βούλεται δύναμιν λαβόντα, τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι, ἐπιχειρεῖν· ubi tamen Scholiastes notat, Antyllum, veterem Criticum, legisse ἐπὶ σφίσι. Xenophon Hellen. III. p. 504. ὥςτε τὸ μὲν ἐπ᾽ ἐκείνοις εἶναι, ἀπολώλατε. Markland. Vid. tamen Not. Porson. ad Orest. v. 1338.

Ἀπέγραψας] Ἐπέγραψας. Ald. continuo fere errore. Vide quæ diximus de hac voce ad principium orationis superioris. Ἀπογράψας, Coisl. Taylor. Dedi de meo ἐπέτριψας, *pessumdedisti,* pro vulgari ἀπέγραψας. Reisk. Vel ἀπέκτεινας.

τοὺς ἄλλους ἐγγυητάς. τοῦτον μέντοι ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον
483 ὄντα ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι, καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα
τὸν δῆμον ἀναπείθουσι [1] ψηφίσασθαι.

[2] ΨΗΦΙΣΜΑ.

μετὰ τοῦτο τοίνυν προσιόντες τῷ Ἀριστοφάνει οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα ἐδέοντο αὐτοῦ κατειπεῖν καὶ σώζεσθαι, καὶ μὴ κινδυνεύειν ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας τὰ ἔσχατα παθεῖν. ὁ δὲ οὐκ ἔφη [3] οὐδέποτε· οὕτω χρηστὸς ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων, ὥστε εἵλετο μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ κατειπεῖν καὶ ἀδίκως τινὰς ἀπολέσαι. ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ ἀπολλύ-
484 μενος τοιουτοσὶ ἐγένετο, [4] καὶ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς καὶ Ἱππίας ὁ Θάσιος· σὺ δ' οὐδὲν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις συνειδώς, πεισθεὶς δὲ ὡς σύ γε, ἂν ἐκεῖνοι ἀπόλωνται, μεθέξεις

[1] ψηφίζεσθαι T. R. A.
[2] ΨΗΦΙΣΜΑ. om. T.
[3] οὐδέποτε ποιήσειν. οὕτω A.
[4] καὶ ὁ Ξ. T. A.

Τοῦτον] Aristophanem puta Chollidem. Reisk. Sc. Aristophanem, malim ἐκεῖνον. Auger.

Ὡς οὐ καλῶς Ἀθηναῖον ὄντα] Lege: ὡς οὐ καθαρῶς Ἀθηναῖον ὄντα. Lucian. in Timon. Τύπτεις ἐλευθέρους οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἀστὸς ὤν. Liban. in vita Demosthenis: τὸ μητρῷον γένος τοῦ ῥήτορος, οὐκ ἦν καθαρῶς Ἀττικός. Heliodorus Æthiopic. initio: ἦν δὲ οὐ πολέμου καθαροῦ τὰ φαινόμενα σύμβολα, ἀλλ' ἀνεμέμικτο καὶ εὐωχίας λείψανα. Taylor. Scribo: τοῦτον μέντοι, ὡς οὐκ ἄλλως (vel οὐχ ὅλως) Ἀθηναῖον ὄντα, ἐβούλοντό τινες βασανισθῆναι· καὶ τουτὶ τὸ ψήφισμα τὸν δῆμον ἀναπείθουσι ψηφίζεσθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. Μετὰ τοῦτο etc. *hunc igitur, utpote cæteroquin* (vel, *omnino*) *non Atheniensem, voluerunt nonnulli quæstioni subjici*, etc. Civis enim Atheniensis tormento subjici per leges non potuit, ut supra narrat Noster: tametsi Demosthenes de Cor. dissentire videatur, in historia Antiphontis, quem Athenienses στρεβλώσαντες occiderunt: si tamen iste Civis revera fuit, et non hoc nomine ab Æschine falso donatus, ad invidiam Demostheni faciendam. Vide et Andocidem de Myster. p. 7. Sed ad Lysiam. Pro βασανισθῆναι prior lectio erat καταγνισθῆναι· quod vult, opinor, καταγνωσθῆναί, *condemnari*. et hoc verum videtur. Iterum restitui vocem ΨΗΦΙΣΜΑ: quæ omissio adeo usitata est, ut bis acciderit in una pagina Lycurgi, p. 165. Edit. Steph. lin 9. post verbum ἀπέκτεινε, et lin. 30. post vocem ψήφισμα. Sequitur: ὁ δὲ οὐκ ἔφη οὐδέποτε· intellige, κατειπεῖν ἄν. *ille autem pertinaciter affirmavit se nunquam* delatorem fore. Markland. Καλῶς bene habet, idemque h. l. valet atque καθαρῶς. Reisk.

Βασανισθῆναι] Καταγνωσθῆναι, et deinde καταγωνισθῆναι. Scalig. Et hoc postremum forte recte se habet. Modo enim ἀγωνισάμενον τῆς ξενίας. Taylor.

Οὐδέποτε] Post οὐδέποτε videtur ποιήσειν deesse. Reisk.

Ἐκεῖνος μὲν τοίνυν καὶ ὑπὸ σοῦ] Post καὶ videtur αὐτὸς deesse. Idem.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν ὁ στρεβλωθεὶς, καὶ Ἱππίας ὁ Θάσιος] Si Hippias ὁ Θάσιος, quare non καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεὺς στρεβλωθείς? mirum ni ista vox exciderit. et ita eos recensuit supra, καὶ Ἱππίας μὲν ὁ Θάσιος, καὶ Ξενοφῶν ὁ Καριεύς. ut aut abjiciendum sit ὁ Θάσιος, vel addendum Καριεύς. sed hoc potius. Sic infra, Θρασύβουλός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεύς. Markland.

Μεθέξεις τῆς τε πολιτείας] Legendum videtur τῆς τότε πολιτείας: ut Orat. XVI. οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας. Supra hac Oratione: ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι. Dion. Halicarnassensis Libello περὶ τῆς Δημοσθ. δεινότητος· συγκρίνει τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων πολιτείαν τῇ τότε καθεστώσῃ. Sequitur, ἀπεγράφης

τῆς [1] τε πολιτείας καθισταμένης, ἀπέγραφες καὶ ἀπέ- 485
κτεινας Ἀθηναίων πολλοὺς καὶ ἀγαθούς.

ιε΄. Βούλομαι δ' ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπιδεῖξαι οἵων
ἀνδρῶν ὑπ' Ἀγοράτου ἀπεστέρησθε. εἰ μὲν [2] οὖν οὐ πολλοὶ
ἦσαν, καθ' ἕκαστον ἂν περὶ αὐτῶν ἠκούετε, νῦν δὲ συλλήβδην
περὶ πάντων. οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις
μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρεδίδοσαν· 486
οἱ δὲ ἑτέρας μεγάλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ τριηραρχίας
πολλὰς τριηραρχήσαντες [3] οὐδεπώποτε ὑφ' ὑμῶν οὐδεμίαν
αἰτίαν αἰσχρὰν ἔσχον. οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σω-
θέντες, οὓς οὗτος μὲν ἀπέκτεινεν ὠμῶς καὶ θάνατος αὐτῶν
κατεγνώσθη, ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησε· φυ-
γόντες [4] γὰρ ἐνθένδε, καὶ οὐ συλληφθέντες οὐδὲ ὑπομείναντες

[1] τότε R. A. [2] οὖν om. T. R. A. [3] οὐδεπώποτε οὐδ' ὑφ' ὑ. οὐδεμίαν τὴν αἰτίαν T. [4] [γὰρ] R. om. A.

καὶ ἀπέκτεινας etc. scribe, ἀπέγραφες καὶ ἀπέκτεινας, *detulisti et occidisti*. Mox distingue: οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις, μείζω τὴν πόλιν — παρεδίδοσαν. Deinde: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, οὓς οὗτος etc. Hæc sunt arena sine calce: deest enim Verbum his Nominativis. Lego et distinguo: οἱ δ' αὐτῶν περιγενόμενοι καὶ σωθέντες, (οὓς οὗτος ἀπέκτεινεν ὠμῶς, — περιεποίησε) φυγόντες ἐνθένδε, — τιμῶνται ἀφ' ὑμῶν, etc. Notavi supra ad Orat. VIII. ἀπέκτεινεν hic forte sumendum esse pro *occidere voluit*, sed, ut verum fatear, puto Lysiam scripsisse ἀπέκτεινεν ἂν ὁμοίως, *similiter occidisset, nisi Fatum servasset*. Delevi γὰρ post φυγόντες, Constructione ita postulante: nisi post σωθέντες intelligendum sit ἦσαν: quo tamen modo Lysias non solet scribere. Idem. F. τότε. *In Edit. min.* Taylor.

Ἀπεγράφης] Lege ἀπέγραφες. Idem.

Εἰ μὲν οὐ] Εἰ μὲν οὖν οὐ. Cont. Lysiam si nescirem copulandæ orationis paulo esse negligentiorem, suspicarer hic deesse aliquam copulam, et aut καὶ εἰ μὲν οὐ aut οἳ εἰ μὲν οὐ leg. esse. Reisk. Nemo dubitet, quin legi oporteat: εἰ μὲν οὖν οὐ — hanc copulam requiri manifestum est, ne hiulca sit oratio. Sluiter.

Περὶ πάντων] Scil. ἀκούσετε, aut ἀκούετε, aut ἐρῶ. quorum unum aliquod addi, quam subaudiri malim. Reisk.

Οἱ μὲν γὰρ, κ. τ. λ.] Punge mecum hoc pacto: Οἱ μὲν γὰρ στρατηγήσαντες ὑμῖν, πολλάκις κ. τ. λ. Taylor.

Στρατηγήσαντες ὑμῖν πολλάκις] *Cum vobis sæpe Strategatu functi fuissent. Vobis*, h. e. vobis delegantibus, a vobis in comitiis creati Strategi, jussu vestro et auctoritate vestra legitime et rite constituti. πολλάκις autem significat illos honores ab iis gestos fuisse non semel, sed sæpenumero. Honores Athenis erant annui. Sed interdum iidem honores iisdem mandabantur iterum atque iterum per annorum aliquot intervalla, aut per annos plures continuabantur. ut Romæ e. c. Marius septies Consul factus est. Æschines fratrem suum Polemarchum prædicat Strategum esse jam in annum tertium. quo significat, Strategatum ei ter, per annos tres continuos, fuisse delegatum. Reisk.

Σωθέντες] E periculo judicii coram XXX tyrannis. Idem.

Ἀπέκτεινεν] Quoad voluntatem scil. tametsi non quoad effectum. h. e. voluit occidere, tametsi res effectu caruit. Idem.

Ὠμῶς] Lege ὅμως. [*Quos ille nihilominus perdidit*, i. e. quantum in se fuit. Porro ab οὓς οὗτος usque ad περιεποίησε parenthesi sunt includenda, et delendum est γὰρ post φυγόντες. *In Edit. min.*] Taylor. Mera hæc est depravatio bonæ lectionis. Vulgata recte habet. Reisk.

Φυγόντες γὰρ ἐνθένδε] Inclusi conjunctionem γὰρ uncis, ut inutilem et amputandam, et constructioni officientem. Illa enim si servatur, necessario deest aliquid in superiori membro, neque habent illi nominativi περιγενόμενοι et σωθέντες prædicatum, cui innitantur. Sublato autem γὰρ, innituntur omnes hi nominativi, velut fulcro communi, uni verbo τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν. Idem.

487 τὴν κρίσιν, κατελθόντες ἀπὸ Φυλῆς τιμῶνται ὑφ' ὑμῶν ὡς
ἄνδρες ἀγαθοὶ [1]ὄντες. Τούτους [2]μέντοι τοιούτους ὄντας
Ἀγόρατος τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ φυγάδας ἐντεῦθεν
[3]ἐποίησε, τίς ὢν αὐτός; δεῖ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι δοῦλος
καὶ ἐκ δούλων ἐστὶν, ἵν' εἰδῆτε οἷος ὢν ὑμᾶς ἐλυμαίνετο.
τούτῳ μὲν γὰρ πατὴρ ἦν [4]Εὐμάρης, ἐγένετο δὲ ὁ [4]Εὐμάρης
488 οὗτος Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους. καί μοι ἀνάβητε μάρ-
τυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιϛ'. Πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅσα κακὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ τούτῳ καὶ τοῖς τούτου ἀδελφοῖς ἐπιτετήδευται, πολὺ ἂν εἴη ἔργον λέγειν. περὶ δὲ συκοφαντίας, ὅσας οὗτος ἢ δίκας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς ὅσας ἐγράφετο ἢ ἀπογραφὰς ἀπέγραφεν, οὐδέν με δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν· συλλήβδην γὰρ ὑμεῖς ἅπαντες καὶ ἐν τῷ δήμῳ καὶ
ἐν τῷ δικαστηρίῳ συκοφαντίας αὐτοῦ κατέγνωτε, καὶ 136. 1

[1] ὄντες· τούτους T. R. [2] μὲν T. R. A. [3] ἐποίησε. T. R. A.
[4] Εὐμαρὴς T.

Εὐμαρὴς —] Π. Εὐμάρης· ἐγ. δὲ ὁ Εὐμάρης οὗτος Νικοκλέους τοῦ Ἀντικλέους. H. Stephan.

Ἐγένετο δὲ ὁ Εὐμαρὴς οὗτος, Νικοκλέους καὶ Ἀντικλέους] Probare vult Agoratum fuisse *Servum*, ex *Patre* Eumare itidem *Servo*. Igitur Εὐμαρὴς Νικοκλέους ejusdem est formæ ac *hujus Byrrhiam* apud Terentium, subaudita voce δοῦλος, quam ob εὐφημισμὸν veteres malebant reticere, ne *servitutem* cuiquam exprobrare viderentur. Demosthenes παραγρ. pro Phormione: ἀλλὰ μὲν ὅτι κἀκεῖνος ἦν τινῶν, εἶτ' ἀπηλλάγη τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οὗτος ἀφ' ὑμῶν, λάβε μοι ταυτασὶ τὰς μαρτυρίας, ὡς ἐγένετο Πασίων Ἀρχεστράτου. *verumtamen, quod et ille quoque* ERAT QUORUNDAM, (scil. *dominorum servus,*) *deinde manumittebatur eodem more, quo Phormio, a vobis, accipe hæc testimonia*, quæ testantur *Pasionem* FUISSE ARCHESTRATI, scil. *servum*. Tollenda vero distinctio post οὗτος. Pro καὶ Stephanus conjicit τοῦ. nihil muto: quia Eumares Duorum Dominorum servus esse potuit, vel simul, vel diversis temporibus; Nicoclis primum, deinde Anticlis: ut in exemplo ex Demosthene modo allato, ubi Pasion servus erat Antisthenis et Archestrati trapezitarum; vel amborum communis, vel istius primum, deinde hujus. Cæterum pro Εὐμαρὴς scribendum puto Εὐμάθης. scripsit Isæus Orationem ὑπὲρ Εὐμαθοῦς: de qua re vide Dion. Halicarn. in Isæo. Εὐμάθης quoque quidam erat unus ex Triginta-Viris. Markland. Ad Νικοκλέους et Ἀντικλέους subaudi δοῦλος. Auger.

Ὅσα] Constructio h. l. paulo est impeditior. ὅσα si servas, subaudiri ad πολλὰ debet ἐστίν. et tum pro πολὺ leg. erit ἃ πολύ. multa sunt, quæ ille fraterque patraverunt facinora. quæ perquam operosum sit omnia enumerare velle. Possit etiam sic legi: πολλὰ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὄντα κακὰ καὶ αἰσχρὰ, ἃ καὶ τούτῳ —. Reisk. Idem est, in fallor, ac si dixisset: ὅσα τοίνυν πολλὰ κακὰ etc. ut infra γραφὰς ὅσας pro ὅσας γραφάς. Demosth. p. 1124. 10. εἰ συνέβη τι παθεῖν, οἷα πολλὰ ἐμοὶ οἱ παῖδες οἱ τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο.

Γραφὰς ὅσας ἐγράφετο] Secundum hoc ὅσας servari si debet, necesse erit, ut tertium quoque iteretur, et post ἢ ἀπογραφὰς rursus addatur. Ego vero malim secundum hoc ὅσας plane deleri. Nam quod aliquando in mentem venit ejus loco δημοσίας legendum esse, id nihili est. Non enim dicitur γραφὴ δημοσία, sed γραφὴ simpliciter. quanquam oppositio sic futura sit hoc luculentior inter δίκας ἰδίας et γραφὰς δημοσίας. Reisk.

ὤφλησεν ὑμῖν μυρίας δραχμὰς, ὥστε τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ 489
ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται. γυναῖκας τοίνυν τῶν πολιτῶν
τοιοῦτος ὢν μοιχεύειν καὶ διαφθείρειν ἐλευθέρας ἐπεχείρησε,
καὶ ἐλήφθη μοιχός· καὶ τούτου θάνατος ἡ ζημία ἐστίν. ὡς
δὲ ἀληθῆ λέγω, μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιζʹ. Ἦσαν τοίνυν οὗτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τέτταρες
ἀδελφοί. τούτων εἷς μὲν ὁ πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παρα-
φρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπε-
τυμπανίσθη· ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδρά-
ποδον ἐξήγαγεν, ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην [1] ἀστῆς ἐξαγαγὼν 490
ἁλίσκεται, καὶ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ δεδεμένος ἀπέθανε· τὸν
δὲ τρίτον [2] Φαινιππίδης [3] ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε, καὶ
ὑμεῖς κρίναντες αὐτὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ καταγνόντες
αὐτοῦ θάνατον, ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. ὡς δὲ ἀληθῆ 491

[1] αὐτὸς T. R. A. [2] Φαινιππίδην T. [3] ἐνθένδε T. R. A.

Τούτῳ μὲν κακῶς ὑπὸ ὑμῶν ἁπάντων μεμαρτύρηται.] Illustrant hæc D. Ioannis ista Epist. III. com. 12. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας. *Demetrio testimonium redditur ab omnibus, et ab ipsa veritate.* Markland. Hic μὲν non habet δὲ insequens, sed non inusitatum est apud scriptores Græcos. Auger. F. ὥστε τοῦτό μοι ἱκανῶς ὑπὸ etc. ἱκανῶς Bekkeri, τοῦτο Codicum, est.

Ζημία] Πρ. γρ. ζωὴ μία. ἀλλὰ τὸ ζημία οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον· Ὧν ἑκάστου ἁμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἡ ζημία ἐστί. H. Stephan. ζημία. Cont.

Παραφρυκτωρευόμενος] Hunc locum laudat levi cum discrimine Suid. in Παραφρυκτωρευόμενος et Φρυκτός. Taylor.

Ἀνδράποδον ἐξήγαγεν] Clamat totus locus, ut ita rescribamus: Ὁ δὲ ἕτερος εἰς Κόρινθον μὲν ἐντευθενὶ ἀνδράποδον ἐξηγάγετο· ἐκεῖθεν δὲ παιδίσκην αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἁλίσκεται. Non probaturus sum luce clariora. Idem. Ἐξήγαγεν bene habet. Nam si frater Agorati, quodcunque ei nomen fuit, puerum Athenis Corinthum curasset per alium exportari, non ipse exportasset, Lysias videtur non ἐξηγάγετο, sed ἐξέπεμψε, dicturus fuisse. Proximum insequens αὐτὸς non ad exportationem refertur, quasi prius servile corpus per alium, posterius per se exportasset, sed ad captionem respicit. Ut ipse antea alios ceperat, quos pro mancipiis venderet, sic rursus, e contrario ipse capiebatur, quo in carcere periret. Reisk. Post ἐξήγαγεν subaudi aliqua in hunc ferme sensum: Et tunc mortem effugit. Auger.

Φαινιππίδην] Lege Φαινιππίδης. Cont. Taylor. Lege: Φαινιππίδης ἐνθάδε λωποδύτην ἀπήγαγε. *Phænippides hic* (sc. Athenis) *vestium furem abduxit*, nempe, *ad judices.* Phænippides erat unus τῶν Ἕνδεκα, quorum erat ἀπάγειν λωποδύτας, ut de iis refert Pollux VIII. 9. segm. 102. Vide Orat. X. Paulo ante, pro ἁλίσκεται forte ἡλίσκετο. παιδίσκην ἐξαγαγὼν ἡλίσκετο, *convictus erat eduxisse puellam*, vel *servam.* Markland.

Ἐνθένδε] *Hinc*, e concione vestra, in qua ego nunc stans coram vobis, vobiscum ago. Agebatur enim hæc causa in concione coram Heliæa. Phænippides fratrem hunc Agorati non nominatum fortuito in concione stantem conspicatus, illinc manu sua extractum ad undecimviros adduxerat, a quibus in custodia tantisper asservaretur, donec causa ejus a populo per Heliæam judicaretur. Reisk. Quocum facit Augerus.

Ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε] Videntur deesse voces τῷ δημίῳ, *carnifici*: ut supra, τῷ δημίῳ παρέδοτε· καὶ ἀπετυμπανίσθη. Ferri tamen potest Vulgata. Sic Orat. VII. καὶ ἕτοιμος ἦμην, εἴ τινα βούλοιτο, παραδοῦναι βασανίζειν. Vide Orat. XXII. initio. Sic et παρεδόθη absolute Matt.

λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν τοῦτον, καὶ μάρτυρας παρεξόμεθα.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

πῶς οὖν οὐχ ἅπασι προσήκει ὑμῖν τούτου καταψηφίζεσθαι; εἰ γὰρ τούτων ἕκαστος δι' ἓν ἁμάρτημα θανάτου ἠξιώθη, [1]ἧπου τοῦ γε πολλὰ ἐξημαρτηκότος καὶ δημοσίᾳ εἰς τὴν πόλιν καὶ ἰδίᾳ εἰς ἕκαστον ὑμῶν, ὧν ἑκάστου ἁμαρτήματος ἐν τοῖς νόμοις θάνατος ἡ ζημία ἐστὶ, δεῖ ὑμᾶς σφόδρα θάνατον αὐτοῦ καταψηφίσασθαι.

ιη'. [2]Λέξει δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐξαπατῆσαι ὑμᾶς πειράσεται, ὡς ἐπὶ τῶν Τετρακοσίων Φρύνιχον ἀπέκτεινε, καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν [3]Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσα-
492 σθαι, ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταί· οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν, οὔτε [3]Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. Φρυνίχῳ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, κοινῇ Θρασύβουλός τε ὁ Καλυδώνιος καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρεὺς ἐπεβούλευσαν· ἐπειδὴ δὲ ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι, ὁ μὲν Θρασύβουλος τύπτει τὸν Φρύνιχον καὶ καταβάλλει πατάξας, ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος οὐχ ἥψατο, [4]ἀλλ' ἐν τούτῳ κραυγὴ γίνεται, καὶ ᾤχοντο φεύγοντες. Ἀγόρατος [5]δὲ οὑτοσὶ οὔτε παρε-

[1] ὑπὸ τοῦ T. ἧπου τούτου R. A. [2] λέξαι T. [3] Ἀθηναίων R.
[4] ἀλλὰ τούτῳ T. A. ἀλλ' ἅμα τούτῳ R. [5] τε T.

IV. 12. Ἰωάννης παρεδόθη. et passim in Evangeliis. Mox, pro ὑπὸ τοῦ γε, Schottus legit, ἧπου γε. optime. MARKLAND.

Ὑπὸ τοῦ γε] Feliciter Schott. ἧπου γε, vel forsan paulo rectius ἧπου τοῦ γε. Quod tu rescribas. TAYLOR. Ἧπού γε τοῦ πολλά. CONT. Pro vetusta prava lectione ὑπὸ τοῦ γε dedi, partim de meo, ἧπου, τούτου γε. Non cohæret hic genitivus τούτου cum καταψηφίσασθαι (nam hoc cum αὐτοῦ cohæret),sed est genitivus absolutus, ut vulgo usurpatur, vel consequentiæ. τούτου ἐξημαρτηκότος idem est atque ὅτι οὗτος ἐξημάρτηκε. REISK. Legi juxta Reiskium τούτου in genitivo absoluto, nisi mavis construere cum καταψηφίσασθαι quod sequitur, et tunc αὐτοῦ abundabit. AUGER. Τοῦ—ἐξημαρτηκότος cum καταψηφίσασθαι construe. Pronomen αὐτοῦ, ut sæpius alibi, constructionem eleganter redintegrat.

Λέξαι] Vel λέξει credo. TAYLOR.

Φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι] Scribe, αὑτὸν, *se*. hæc enim verba sunt Agorati, de *seipso* loquentis. aliter mox, οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. recte ibi αὐτόν: Orator enim de Agorato loquitur. Hæ voces αὑτὸς et αὐτὸς tam sæpe in his Orationibus confunduntur, ut pæne molestum sit monere. De morte vero Phrynichi vide Lycurgum p. 164. et Thucyd. VIII. segm. 92. qui rem aliter narrat. MARKLAND.

Οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν] Confer cum hoc loco Lycurgum c. Leocrat. Ex eo hanc historiam de morte Phrynichi licebit melius noscere. PALMER.

Ἀλλ' ἅμα τούτῳ] Sic dedi de meo. *simul atque hoc fiebat.* vulgati dant ἀλλὰ τούτῳ. REISK. Ἀλλ' ἐν τούτῳ. CONT. Τούτῳ, np. Phrynicho. Et hanc phraseos partem sic interpretor: Sed a Phrynicho clamor tollitur. AUGER.

Ἀγόρατός τε οὑτοσὶ] Scribe, Ἀγόρατος δέ. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

κλήθη οὔτε παρεγένετο οὔτε οἶδε τοῦ πράγματος οὐδέν. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, αὐτὸ ὑμῖν τὸ ψήφισμα δηλώσει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ὅτι μὲν οὐκ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ψηφίσματος δῆλον. οὐδαμοῦ γάρ ἐστιν Ἀγόρατον Ἀθηναῖον εἶναι, ὥσπερ Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον· καίτοι εἴπερ ἀπέκτεινε Φρύνιχον, ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ, ἵνα περ [1] Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναῖον πεποιημένον. τὰ μέντοι ὀνόματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν, δόντες ἀργύ- 493
ριον τῷ ῥήτορι, προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς [2] εὐεργέτας ὄντας. καὶ ὡς ἀληθῆ λέγω, τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐλέγξει.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

οὕτω μέντοι οὗτος πολὺ ὑμῶν καταφρονεῖ, ὥστε οὐκ ὢν

[1] Θρασύβουλος καὶ Ἀπολλόδωρος, Ἀθ. πεπ. γεγράφθαι. τὰ μ. ὀν. πολλοὶ διαπράττονται A.
[2] εὐεργετῶν ὄντων A.

Πεποιημένον] Πεποιημένον εἶναι. CONT. Credo non unam vocem aut alteram, sed plures desiderari inter hanc periodum et sequentem. TAYLOR. Post πεποιημένον, aut ante, aut in hac certe regione deest γεγράφθαι, aut φαίνεσθαι, aut ὁρᾶσθαι, aut simile quid. REISK. F. leg. ἔδει αὐτὸν ἐν τῇ αὐτῇ στήλῃ εἶναι παρὰ [next] Θρασύβουλον καὶ Ἀπολλ. &c. Ex qua positione totum hoc argumentum pendet. Xenoph. Sympos. c. 1. §. 8. Αὐτόλυκος μὲν οὖν παρὰ τὸν πατέρα ἐκαθέζετο, ὥσπερ εἰκὸς, οἱ δ' ἄλλοι κατεκλίθησαν. Mox εὐεργέτας refer ad τὰ ὀνόματα σφῶν αὐτῶν, h. e. σφᾶς αὐτούς.

Τὰ μέντοι ὀνόματα etc.] Ante has voces nonnulla deesse puto. MARKLAND. Post αὐτῶν aut post διαπράττονται deest πολλοὶ aut τινές. [Suspicabar olim in hac regione nonnihil deesse. verum nihil deest. conclusio solummodo est paulo abstrusior. cujus hæc est sententia: Quanquam facillime fit, ut codices, in quibus nomina civium publice perscribuntur, fraude sceleratorum contaminentur, furtim ingerentium nomina eorum, qui cives non sunt; tamen in ista facilitate corruptelæ publicarum tabularum, et in ista crebritate hujus fraudis, non evicit Agoratus ut nomen suum in illam stelam insculperetur, qua testatus est populus Atheniensis, se Thrasybulo et Apollodoro jus et honores civitatis suæ detulisse, sic de se meritis. *In Var. Lect.*] REISK. Immo videtur Agoratus, eandem ac Thrasybulus Apollodorusque causam, nempe Phrynichi internecionem, prætendens, evicisse ut in aliam, sc. Anagyrasiorum, stelam inscriberetur; et hac ipsa de causa arguit Noster Agoratum esse hominem παρέγγραπτον, quippe quibus causa eadem, idem psephisma, stela, positura, fuisset.

Εὐεργέτας ὄντας] Postulat quidem constructio nominativum εὐεργέται ὄντες, si ad διαπράττονται refertur, aut genitivum εὐεργετῶν ὄντων, si ad αὐτῶν. Verumtamen intutum est hic aliquid moliri, quia nescimus, quid interciderit. REISK.

Τοῦτο τὸ ψήφισμα] Videtur hoc decretum, quod hic affertur, in eos latum fuisse, qui se falso cives Athenienses gererent, cum malis fraudibus in civitatem irrepsissent, scripti quidem in albo civium, verum haud legitime, fraude quorundam ICtorum, quos mercedula corrupissent, nunquam ab ipso populo jure civitatis donati. IDEM. Velim legi τὸ αὐτὸ ψήφισμα, arbitror enim idem esse decretum sequens ac illud quod antea recitatum fuit. AUGER. De hujusmodi civibus, fraude in album insertis, vid. Petit. in Leg. Attic. l. ii. t. iii. §. 10. sqq., deque eorum maleficiis id temporis, quo Noster orabat, Æschin. π. Παραπρ., p. 50. 40. sqq. ed. Steph.

494 Ἀθηναῖος καὶ ἐδίκαζε καὶ [1]ἐξεκλησίαζε καὶ γραφὰς τὰς
ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο, ἐπιγραφόμενος [2]Ἀναγυράσιος εἶναι.
495 ἔπειτα δὲ καὶ ἕτερον μέγα τεκμήριον ὡς οὐκ [3]ἂν ἀπέκτεινε
Φρύνιχον, δι' ὃν Ἀθηναῖός φησι γεγενῆσθαι. ὁ Φρύνιχος
γὰρ οὗτος τοὺς Τετρακοσίους κατέστησεν· ἐπειδὴ δ' [4]ἐκεῖ-
νος ἀπέθανεν, οἱ πολλοὶ τῶν Τετρακοσίων ἔφυγον. πότε-
ρον οὖν δοκοῦσιν ὑμῖν οἱ Τριάκοντα καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐπὶ τῶν
Τριάκοντα βουλεύουσα, [5]οἳ πάντες ἦσαν τῶν Τετρακοσίων
τῶν φευγόντων, ἀφεῖναι [6]ἂν λαβόντες τὸν Φρύνιχον ἀπο-
496 κτείναντα [7]ἢ [8]τιμωρήσασθαι ὑπὲρ Φρυνίχου καὶ τῆς φυγῆς

[1] ἐκκλησίαζε T. R. A. [2] Ἀναγυῤῥάσιος A. [3] ἂν om. A. [4] ἐκεῖνοι ἀπέθανον T. [5] οἳ αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες T. R. A. [6] ἀναλαβόντες T. [7] ἢ om. A. [8] τιμωρ. ἂν ὑπὲρ A.

Καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐξεκκλησίαζε] Infra dicit, καὶ ἐδικάζετο καὶ ἐξεκκλησίαζε. et ita hic forte scribendum, *judicio contendebat*, quemadmodum civis Atticus. et tamen Orat. XXVI. habet. καὶ τοῦ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. unde lis de utraque voce, tum ἐδικάζετο, tum ἐξεκκλησίαζε, jure optimo moveri potest. Demosthenes contra Timocrat. ἐάν τις — ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἐκκλησιάζῃ ἢ δικάζῃ. Markland. F. ἐδίκαζε καὶ ἐκκλησίαζε. *forum et conventus publicos celebravit*, tanquam civis Atticus. *In Edit. min.* Taylor. Ἐξεκλησίαζε. *In Animadv. ad Char.* l. iv. c. v. p. 404. D' Orville. et *in Var. Lect.* Reisk.

Γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων] Confer cum loco non longe distanti: Ὅτι καὶ ἐδικάζετο, καὶ ἐξεκκλησίαζε καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγραφόμενος. Ubi συκοφαντεῖν et γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων γράφεσθαι videntur esse paria. Occurrit eadem locutio apud Æsch. c. Timarch. τὸ δὲ τελευταῖον, δήσαντες πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν τὸν Πιττάλακον ἐμαστίγουν τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς. quam exponit σχ. ineditus: ἢ τὰς ἀπολλύναι δυναμένας καὶ οἱονεὶ ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἢ ἃς εἰκὸς ἀνθρώπους παρασχεῖν, ἢ ὅσαι εἰσὶν ἐν ἀνθρώποις. Frigide omnia. Nam et apud Æschin. rescripserunt dudum plurimi, uti et hic quoque rescribi puto oportere, τὰς ἐξανθρώπους, immites, crudeles. Vid. quæ congessit Needhamus ad Vit. Hierocl. a Suida descriptam. Taylor. Forte: καὶ γραφὰς ὡς ἐξ Ἀθηναίων ἐγράφετο: *et dicas scribebat, quasi Atheniensis fuisset*. sic infra: καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγραφόμενος. in publicis enim Tabulis inscribebatur Ἀναγυῤῥάσιος, vel potius Ἀναγυράσιος Agoratus; saltem, ita præ se tulit. Sphalma ortum forte ex compendiosa aliqua scriptura vocis Ἀθηναίων, quam exscriptor male accepit pro ἀνῶν, id est ἀνθρώπων. Sic Galat. IV. 26. pro, ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, Montfauconius Palæogr. Græc. V. 1. notat se in Codice quodam invenisse, ἡ δὲ ἀνθρώπῳ Ἱερουσαλήμ. Markland. Dictio γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο significat hoc: Causarum forensium nullum non tractavit genus; nullus est in universo jure titulus, ex quo agi in quenquam possit, quem titulum Agoratus intentatum sibi reliquerit. nullum accusationis genus excogitari potest, quo non aliquem exagitaverit. Errorem, in quem Taylor hic loci incidit, ipse ad Æschinem agnovit atque retractavit. Reisk. Intellige, accusationes publicas quæ ab homine vel adversus hominem fieri possunt, i. e. accusationes publicas in omni genere. Auger.

Ἀναγυῤῥάσιος] (Sic vulg.) Ἀναγυράσιος. Coisl. Quæ est lectio inscriptionum, auctorumque omnium. Taylor.

Ὡς οὐκ ἂν ἀ.] Ὡς οὗτος οὐκ ἀπέκτ. Cont.

Ἐκεῖνοι ἀπέθανον] Puto ἐκεῖνος ἀπέθανε. Schott. Cont. Taylor. Lege, ἐκεῖνος ἀπέθανεν, sc. Φρύνιχος. Mox, pro ἀφεῖναι ἀναλαβόντες, Stephanus ἀφεῖναι ἂν λαβόντες: quod certissimum puto. Paulo inferius: εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς, etc. admodum solerter et ingeniose excogitatum est Argumentum. Markland. Laudo Stephanum. Taylor.

Τῶν φευγόντων] Qui tum statim post cædem Phrynichi in exsilium sponte sua exissent, unde postmodum rebus mutatis, aut potius iterum conturbatis, redissent. Reisk.

ἧς αὐτοὶ ἔφυγον; ἐγὼ μὲν οἶμαι τιμωρεῖσθαι ἄν. εἰ μὲν οὖν μὴ ἀποκτείνας προσποιεῖται, ἀδικεῖ, ὥς ἐγώ φημι· εἰ δὲ ἀμφισβητεῖς καὶ φῂς Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, δῆλον ὅτι μείζω τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων κακὰ ποιήσας τὴν ὑπὲρ Φρυνίχου αἰτίαν πρὸς τοὺς Τριάκοντα ἀπελύσω· οὐδέποτε γὰρ πείσεις οὐδένα ἀνθρώπων, ὡς Φρύνιχον ἀποκτείνας ἀφείθης
137.1 ἂν ὑπὸ τῶν Τριάκοντα, εἰ μὴ μεγάλα τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀνήκεστα κακὰ εἰργάσω. ἐὰν μὲν οὖν φάσκῃ Φρύνιχον ἀποκτεῖναι, τούτων μέμνησθε, καὶ τοῦτον τιμωρεῖσθε ἀνθ' ὧν ἐποίησεν· ἐὰν δ' οὐ φάσκῃ, ἔρεσθε αὐτὸν διότι φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. ἐὰν δὲ μὴ ἔχῃ ἀποδεῖξαι, τιμωρεῖσθε αὐτὸν, ὅτι καὶ [1]ἐδικάζετο καὶ [2]ἐξεκλησίαζε καὶ ἐσυκοφάντει πολλοὺς, ὡς Ἀθηναῖος τοὔνομα ἐπιγραφόμενος.

ιθʹ. Ἀκούω δὲ αὐτὸν παρασκευάζεσθαι ἀπολογεῖσθαι, [3]ὡς ἐπὶ Φυλήν τε ᾤχετο καὶ συγκατῆλθεν [4]τοῖς ἀπὸ Φυλῆς· καὶ τοῦτο μέγιστον ἀγώνισμα εἶναι. ἐγένετο δὲ 497
τοιοῦτον. ἦλθεν οὗτος ἐπὶ Φυλήν — καίτοι πῶς ἂν γένοιτο ἄνθρωπος μιαρώτερος, ὅστις, εἰδὼς ὅτι εἰσί τινες ἐπὶ Φυλὴν τῶν ὑπὸ τούτου ἐκπεπτωκότων, ἐτόλμησεν ἐλθεῖν ὡς τούτους; —· ἐπειδὴ δὲ εἶδον αὐτὸν, τάχιστα συλλαβόντες ἄγουσιν ἄντικρυς ὡς ἀποκτενοῦντες, οὗπερ καὶ τοὺς ἄλλους ἀπέσφαττον, εἴ τινα λῃστὴν ἢ κακοῦργον [5]λάβοιεν. στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος ἐπὶ Φυλὴν οὐκ ἔφη χρῆναι ποιεῖν αὐτοὺς ταῦτα, λέγων ὅτι [6]οὐχ οὕτω διακέοιντο ὥστε τιμωρεῖσθαί τινας τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ νῦν μὲν δεῖν αὐτοὺς ἡσυχίαν ἔχειν, εἰ δέ ποτε οἴκαδε κατέλθοιεν, τότε καὶ τιμω-

[1] ἐδίκαζε A. [2] ἐκκλησίαζε T. R. A. [3] ὡς καὶ ἐπὶ T.
[4] τοῖς om. T. R. A. [5] συλλάβοιεν T. R. A. [6] οὔπω T. R. A.

Τιμωρεῖσθαι] Ego malim aut τιμωρήσασθαι, ut modo præcessit, aut eòdem sensu τετιμωρῆσθαι. Idem.

Ὡς ἐγώ φημι] Redit, non ad proximum ἀδικεῖ, sed ad remotius ὅτι προσποιεῖται μόνον ἀπεκτονέναι τὸν Φρύνιχον, οὐκ ἀποκτείνας. Idem.

Διότι φησὶν] Διὰ τί φησίν. Cont.

Ὅτι καὶ ἐδικάζετο κ. τ. λ.] Melius ὅτι καὶ ἐδίκαζε καὶ ἐκκλησίαζε. Vid. supra. Taylor. Tutius visum fuit vulgatam revocari. Reisk.

Τοῦτο μέγιστον] Pone alterutrum horum vocabulorum deesse videtur αὐτῷ. *et hoc ei firmum imprimis esse propugnaculum, quo fidat.* ἀγώνισμα h. l. idem est atque ἔλεγχος, aut πίστις, aut τεκμήριον, argumentum, quo quis fretus certet cum adversario, utaturque ad causam suam evincendam. Idem.

Μιαρώτερος] Subaudi τούτου. et tum parenthesis in hoc vocabulo μιαρ. est claudenda. Idem.

Τινες ἐπὶ Φυλὴν] Similis dictio illi notæ οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. subauditur συνελθόντες. Idem.

ῥήσοιντο τοὺς ἀδικοῦντας. ταῦτα λέγων αἴτιος ἐγένετο τοῦ ἀποφυγεῖν τοῦτον ἐπὶ Φυλήν· ἀνάγκη δὲ [1]ἦν στρατηγοῦ
498 ἀνδρὸς ἀκροᾶσθαι, εἴπερ ἔμελλον σωθήσεσθαι. ἀλλ' [2]ἕτερον· οὔτε γὰρ συσσιτήσας τούτῳ οὐδεὶς φανήσεται οὔτε σύσκηνος γενόμενος, οὔτε ταξίαρχος εἰς τὴν φυλὴν κατατά-
499 ξας, ἀλλ' ὥσπερ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο. καί μοι κάλει τὸν ταξίαρχον.

ΜΑΡΤΥΣ.

ἐπειδὴ δὲ διαλλαγαὶ πρὸς ἀλλήλους ἐγένοντο καὶ ἔπεμψαν οἱ πολῖται ἐκ Πειραιῶς τὴν πομπὴν [3]εἰς πόλιν, ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν, οὗτος δὲ οὕτω τολμηρὸς καὶ

[1] ἦν τοῦ στρατηγοῦ R. [2] ἕτερόν τι ἐποίησαν· οὔτε A. [3] εἰς τὴν πόλιν R.

Στρατηγοῦ ἀνδρὸς] Prior lectio erat τοῦ στρατηγοῦ ἀνδρός. Stephanus Articulum ejecit. Forte scripsit Lysias, τοῦ στρατηγοῦντος ἀκροᾶσθαι: ut supra στρατηγῶν δὲ Ἄνυτος. Markland. Revocavi τοῦ ex Aldina, quod Stephanus seu prætervideerat, seu exterminaverat. Verum tum leg. erit: τοῦ στρατηγοῦ ἄνδρας φυγάδας ἀκροᾶσθαι. Reisk.

Ἀλλ' ἕτερον] Imo vero ἀλλ' ἐτήρουν. *verumtamen acribus oculis observabant*, aut ἔφευγον *devitabant*, eum, ab ejus consortio refugiebant. Reisk. τι ἐποίησαν addidi, *sed aliud quid fecerunt*, i. e. aliud ipsi pœnæ genus inflixerunt. Auger.

Φυλὴν] Erravit Stephanus, qui hoc litera majuscula scripsit, quasi agatur de *Phyle* castello, de quo circa hunc locum agitur plurimum. εἰς φυλὴν enim atque εἰς τάξιν κατατάξαι perinde sunt. Infra de eadem re: εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν. Populus enim per *tribus* dispertitus suffragia tulere, et per *tribus* etiam dispertitus in acie stabant. Λακεδαιμονίων στρατῷ μεγάλῳ ἐμβαλόντων εἰς τὴν Ταναγραϊκὴν, καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς ὁρμησάντων ἐπ' αὐτοὺς, ὁ μὲν Κίμων ἐλθὼν ἐκ τῆς φυγῆς ἔθετο μετὰ τῶν φυλετῶν εἰς λόχον τὰ ὅπλα. Plutarch. in Pericl. Idem in Aristid. Ἐν δὲ τῇ μάχῃ, μάλιστα τῶν Ἀθηναίων τοῦ μέσου πονήσαντος, καὶ πλεῖστον ἐνταῦθα χρόνον τῶν βαρβάρων ἀντερεισάντων κατὰ Λεοντίδα καὶ Ἀντιοχίδα φυλὴν, ἠγωνίσαντο λαμπρῶς τεταγμένοι παρ' ἀλλήλους, ὅ τε Θεμιστοκλῆς καὶ ὁ Ἀριστείδης· ὁ μὲν γὰρ Λεοντίδης ἦν, ὁ δ' Ἀντιοχίδης. Et postea: φοβηθέντες, μὴ τὴν πόλιν ἔρημον λάβωσι τῶν ἀμυνομένων, ταῖς μὲν ἐννέα φυλαῖς ἠπείγοντο πρὸς τὸ ἄστυ, καὶ κατήνυσαν αὐθημερόν. ἐν δὲ Μαραθῶνι μετὰ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς Ἀριστείδης ἀπολειφθεὶς φύλαξ, κ. τ. λ. Ita in eodem bello Marathonio. Τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος ἡγέετο ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος· ὁ γὰρ νόμος εἶχε οὕτω τοῖσι Ἀθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον ἔχειν κέρας τὸ δεξιόν. ἡγεομένου δὲ τούτου ἐξεδέκοντο ὡς ἀριθμέονται αἱ φυλαὶ, ἐχόμεναι ἀλλήλων. Herodot. Erat. 111. Taylor. Est hic φυλὴ idem fere quod τάξις, ordo peditum, Gallice *une compagnie*. Auger. Apparet h. l. aliquid deesse. Taxiarchus enim non præerat φυλῇ, sed τάξει. videtur itaque sic leg. οὔτε ταξίαρχος αὐτὸν εἰς τάξιν, οὔτε φύλαρχος εἰς φυλήν. *non constabit, taxiarchum, seu centurionem, quenquam in suam centuriam* (vel *manipulum*) *allegisse Agoratum, aut phylarchum*, seu *præfectum turmæ equestris, in turmam*. Vid. p. 413. antep. Reisk. Cf. Lect. Lysiac. c. 3.

Ἡγεῖτο μὲν Αἴσιμος τῶν πολιτῶν] Lego, τῶν ὁπλιτῶν. patere videtur ex sensu et sequentibus, λαβὼν τὰ ὅπλα, et ἔθεντο τὰ ὅπλα. Vide Thucyd. VI. 59. Præterea, cum πολῖται modo præcessisset, non scripsisset Lysias τῶν πολιτῶν, sed αὐτῶν, si de *civibus* iterum locutus fuisset. Mox, pro ἐκεῖνος recte Schottus ἐκεῖ: et infra, πύλαις pro φυλαῖς Idem. Markland. et *in Edit. min.* Taylor. Vulgatam τῶν πολιτῶν ego equidem tuebor. dux illius pompæ, seu processionis armatæ, universæ, non modo peditum, sed etiam equitum, erat Æsimus. Neque pondus addit Marklandi conjecturæ insequens τὰ ὅπλα ἔθεντο. Nam ὅπλα ibi non solos hastatos atque scutatos, sed universam aciem, pedestrem una equestremque complectitur. Pari modo paulo post p. 413. 18. vulgatam tuebor. Reisk.

Καὶ ἐκεῖνος] Καὶ ἐκεῖ. Schott. τολμηρὸς ἐκεῖνος. Cont. Quid si? καὶ κύνειος τότ' ἐγένετο.

[1]τότε ἐγένετο· συνηκολούθει γὰρ λαβὼν τὰ ὅπλα, καὶ 500
συνέπεμπε τὴν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν πρὸς τὸ ἄστυ.
ἐπειδὴ δὲ πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν καὶ ἔθεντο τὰ ὅπλα,
πρὶν εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ὁ μὲν Αἴσιμος αἰσθάνεται, καὶ
προσελθὼν τήν τε ἀσπίδα αὐτοῦ λαβὼν ἔῤῥιψε καὶ ἀπιέ-
ναι ἐκέλευσεν ἐς κόρακας ἐκ τῶν πολιτῶν· οὐ γὰρ ἔφη δεῖν
ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ.
τούτῳ τῷ τρόπῳ ὑπὸ Αἰσίμου ἀπηλάθη. ὡς δ' ἀληθῆ λέ-
γω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐπὶ Φυλὴν καὶ
ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς πολίτας διέκειτο· οὐδεὶς γὰρ αὐτῷ
διελέγετο ὡς ἀνδροφόνῳ ὄντι, τοῦ τε μὴ ἀποθανεῖν Ἄνυτος
ἐγένετο αὐτῷ αἴτιος. ἐὰν οὖν τῇ ἐπὶ Φυλὴν ὁδῷ ἀπολογίᾳ 501
χρῆται, ὑπολαμβάνειν χρὴ, εἰ Ἄνυτος αὐτῷ ἐγένετο [2]αἴ-
τιος μὴ [3]ἀποθανεῖν ἑτοίμων ὄντων τιμωρεῖσθαι, καὶ [4]εἰ
ἔῤῥιψεν αὐτοῦ Αἴσιμος τὴν ἀσπίδα καὶ οὐκ εἴα μετὰ τῶν
πολιτῶν πέμπειν τὴν πομπὴν, καὶ εἴ τις αὐτὸν ταξίαρχος
εἰς τάξιν τινὰ κατέταξεν.

κ'. Μήτε οὖν ταῦτα αὐτοῦ ἀποδέχεσθε, μήτε ἂν λέγῃ
ὅτι πολλῷ χρόνῳ ὕστερον τιμωροῦμεθα. οὐ γὰρ οἶμαι οὐ-

[1] ἐκεῖνος T. ἐκεῖ R. A.
[2] αἴτιος τοῦ μὴ R. A.
[3] ἀποθανεῖν, ἑτέρων ἑτοίμων A.
[4] εἰ om. T. R. A.

Φυλαῖς] Lege ταῖς πύλαις, ut patet esse legendum ex superioribus. Palmer. Schott.

Ἔθεντο τὰ ὅπλα] Armati in acie consisterent, quo lustrarentur a tribunis. *sich in Wachparade stellten*, oder *flunden*, oder *paradirten*. Reisk.

Ἐπὶ Φυλὴν] Ἐπὶ Φυλῆς, vel ἐν Φυλῇ. Cont.

Ὁπλίτας] Reposui πολίτας. Fidem faciet res ipsa. Non semel hæ voces confunduntur invicem, ut videbimus in sequentibus. Taylor. Hic vice versa Sensus postulat πολίτας. Markland. πρὸς τοὺς πολίτας bene mihi videtur habere, tametsi inverse dictum. Exspectasses enim πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται διέκειντο. Placuit autem Lysiæ ἀντιστρόφως enunciare. *hic erat Agorati adversus cives habitus*, seu, *hæc ei cum civibus erat ratio*, vel *situatio*, ut barbaristæ nostri usurpant. Reisk.

Αἴτιος μὴ ἀποθανεῖν] Αἴτιος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. Cont. Restitue Articulum τοῦ μὴ ἀποθανεῖν: ut paulo ante. Thucydides quidem Articulum omittit, lib. I. segm. 18. Κωλύματα αὐξηθῆναι. *impedimenta ne crescerent.* Sed hoc nihil ad Lysiam. Markland. Articulum interposui, quo saltim planior fieret oratio solitæque similior; tametsi vulgata, cui τοῦ deest, quodammodo defendi queat. ὑπολαμβάνειν h. l. idem valet atque ὑποβάλλειν, *occurrere interrogando.* proprie significat, *alterius sermonem suo excipere, illo desinente loqui incipere.* Reisk.

Ἑτοίμων ὄντων] Videtur ὑμῶν interponendum, quod facile potuit accidere in ista similitudine cum fine vocabuli ἑτοίμων. nam veteres οι et υ promiscue habebant in exarando, et nescio, an etiam in pronunciando. Idem.

δεμίαν τῶν τοιούτων ἀδικημάτων προθεσμίαν εἶναι, ἀλλ'
[1]ἐγὼ μὲν οἶμαι, εἴτ' εὐθὺς εἴτε χρόνῳ τις τιμωρεῖται, τοῦ-
τον δεῖν ἀποδεικνύναι ὡς οὐ πεποίηκε περὶ ὧν ἐστιν ἡ αἰτία.
502 οὗτος τοίνυν τοῦτο ἀποφαινέτω, ἢ ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν ἐκεί-
νους ἢ ὡς δικαίως, κακόν τι ποιοῦντας τὸν δῆμον τῶν Ἀθη-
ναίων. εἰ δὲ, πάλαι δέον τιμωρεῖσθαι, ὕστερον ἡμεῖς τιμω-
ρούμεθα, τὸν χρόνον κερδαίνει ὃν ἔζη οὐ προσῆκον αὐτῷ, οἱ
δὲ ἄνδρες [2]ὑπὸ τούτου [3]οὐδὲν ἧττον τεθνήκασιν.

κα'. Ἀκούω δ' αὐτὸν καὶ [4]διϊσχυρίζεσθαι, ὅτι ἐπ' αὐ-
503 τοφώρῳ τῇ ἀπαγωγῇ ἐπιγέγραπται· [5]ὃ πάντων ἐγὼ οἶμαι
εὐηθέστατον· ὡς εἰ μὲν τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὴ προσεγέ-
γραπτο, [6]ἔνοχος ὢν τῇ ἀπαγωγῇ· διότι δὲ τοῦτο προσγέ- 138.1
γραπται, ἔνοχος ὢν ῥᾳστώνην τινὰ οἴεται αὑτῷ εἶναι. τοῦ-
το δὲ οὐδενὶ ἄλλῳ ἔοικεν ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι, μὴ ἐπ'

[1] [ἐγὼ μὲν οἶμαι] R. om. A. [2] ἀπὸ T. A. [3] οὐδὲ T.
[4] τῳδὶ ἰσχυρίζεσθαι R. [5] ὃ om. T. R. A.
[6] οὐκ ἔνοχος ὤν. ταύτην μὲν ῥᾳστ. τ. οἴ. αὐτῷ εἶναι, τοῦτο δὲ οὐδ' ἄ. ἔοικεν ὁμολογεῖν A.

Τις τιμωρεῖται] Post τις velim adjici τινὰ, ita ut τοῦτον, quod sequitur, non referatur ad Agoratum, sed ad quemvis reum. AUGER.

Ἔζη] Ἔξει, Ald. Vox tentata. Refinge mecum totum hunc locum: Τὸν χρόνον ἐκέρδαινεν, ὃν ζῆν οὐ προσῆκεν αὐτῷ. Ad mentem, sat scio, accedo Auctoris, credo et ad verba quoque. TAYLOR. Ad οὐ προσῆκον αὐτῷ subauditur ζῆν. idem est ac si dixisset: ὃν ἔζη, καίτοι οὐ προσῆκεν αὐτῷ ζῆν. bene habet οὐ προσῆκον, conveniens cum illis in vulgus notis οὐ δέον, οὐκ ἐξὸν, aliisque multis hoc de genere. Rectius hunc locum emendavit Stephanus, quam Taylor tentavit. REISK. F. προσήκοντ'. Cf. Demosth. p. 577. 27. et Antiphon. p. 684. 1. et 686. 5. ed. Reisk.

Ἀπὸ τούτου οὐδὲ ἧττον τεθνήκασιν] Præfero ὑπὸ etc. ubi, ut obiter id notem, idem est fere quod dixit supra secundum nostram emendationem, sc. p. 400. 15. οὓς οὗτος ἀπέκτεινεν ὁμῶς. Confer locum. TAYLOR. Scribe, ὑπὸ τούτου οὐδὲν ἧττον: ut infra, ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον: et mox, ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. MARKLAND.

Ἀπαγωγῇ] Crasse ubique Ald. et Coisl. ἐπαγωγῇ. quod ubique deprehendit Scaliger. Mox pro ὢν lege ἦν. Ἔνοχος ἦν τῇ ἀπαγωγῇ. TAYLOR. Sic, ἀπαγωγὴ, appellatur h. l. libellus accusatorius ab actore judici contra Agoratum exhibitus, ut adversus hominem, qui posset ab actore ἀπάγεσθαι, sine ulteriore dilatione, aut juris persecutione, statim in carcerem duci. In illo itaque libello, quo crimen Agorati perscriptum erat, ob quod abductus in carcerem fuisset, formula usurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ, Agoratum in flagrante delicto, homicidii puta, fuisse deprehensum. REISK. ἐπ' αὐτοφώρῳ dicitur de eo qui in manifesto scelere deprehenditur, Gallice *pris en flagrant delit*. Appellatur hic ἀπαγωγὴ, libellus accusatorius ab actore judici exhibitus contra Agoratum, ut iste posset statim ἀπάγεσθαι, *in carcerem duci*, quo in libello formula usurpata fuerat ἐπ' αὐτοφώρῳ. AUGER.

Πάντων] Hic deesse quædam constructio prodit. Nam ἔνοχος ὢν non potest cum præmisso αὐτὸν cohærere, cum quo tamen necessario cohærebit, si nihil deest. videtur utique deesse: ὃ λέγων, λόγον λέξει, πάντων ὡς ἐγὼ οἶμαι etc. *id quod si dicet, oratione utetur, omnium, ni fallor, ineptissima*. REISK. Addidi ὡς, et in mente ita suppleo ad sensum: ὃ πάντων ἐστὶ, ὡς ἐγὼ —. AUGER.

Ἔνοχος ὢν] Id est, καίτοι ὢν ἔνοχος. *tametsi sons* vel *in culpa sit*. REISK.

Ἢ ὁμολογεῖν ἀποκτεῖναι] Malim ἢ τῷ ὁμολογεῖν μὲν ἀποκτεῖναι. REISK. Contius post ἀποκτεῖναι addit μὲν, quod omisi in textum inducere. AUGER.

αὐτοφώρῳ [1] δὲ, καὶ περὶ τούτου διϊσχυρίζεσθαι, ὥσπερ, εἰ μὴ ἐπ' αὐτοφώρῳ μὲν, ἀπέκτεινε δὲ, τούτου ἕνεκα δέον αὐτὸν σώζεσθαι. δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμε-

[1] δέ. T.

Περὶ τούτου διϊσχυρίζεσθαι] Exspectabam διαμάχεσθαι, aut saltim τούτῳ διϊσχυρίζεσθαι, sine περί. nam alterutrum postulat loquendi ratio. Reisk.

Ὥσπερ etc.] Inverse sic dixit. nam proprie sic debebat dicere: ὥσπερ δέον αὐτὸν σώζεσθαι, εἰ ἀπέκτεινε μὲν, οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ δέ. Idem.

Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε, κ. τ. λ.] Schotto videtur locus esse mutilus, quia locum non intellexit. Mutilus non est, sed vitiosus. Emenda mecum: Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι 'Αγοράτῳ συμπράττειν τότε [τόδε *in Edit. min.*], ἀλλὰ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε [τόδε *in Edit. min.*] ἐπ' αὐτοφώρῳ, ὅς, ὅπου ἂν ᾖ, πρῶτον μὲν, κ. τ. λ. Vid. eund. Schott. Observ. Human. IV. 5. Taylor. Opinor ex sensu scribendum, οὐκ οἰόμενοι — συμπράξειν τόδε, *non rati hoc pro Agorato facturum esse.* ut et paulo post, προσγράψασθαι τόδε (non τότε) ἐπ' αὐτοφώρῳ, *adscripsisse hanc phrasim* ἐπ' αὐτοφώρῳ. Quæ sequuntur, ἢ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν etc. depravatissima sunt, nec sine MSS. facile restituenda. Argumentatio tamen tale aliquid postulare videtur: *quare non* ἐπ' αὐτοφώρῳ *dici potest, qui aliquos* (τινας) *coram tot testibus delatione sua occiderit, vel etiam iis causa mortis fuerit? certe enim non hoc solum putat esse* ἐπ' αὐτοφώρῳ, *si quis clava aut gladio alium percutiens straverit.* Markland. Donec certiora libri meliores prodant, si qui tales libri aliquando e bibliothecarum latebris eruentur, quanquam despero meliores et pleniores nostris adhuc usurpatis usquam terrarum reperiri, fingam tantisper oratorem sic reliquisse, quo sententiam saltim cohærentem atque perspicuam habeamus: οἰόμενοι 'Αγοράτῳ συμπράττειν τὸ παραλελεῖφθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ᾖ, καὶ τοῦτον ἰδόντες τούτῳ διϊσχυριζόμενον, σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον τῇ ἀπαγωγῇ ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ ὅπου ἂν ᾖ. πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον ἐλεγχθείη ἀνδροφόνος ὢν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ εἰ πρῶτον μὲν — — ἀποκτείνειε — videntur mihi undecimviri recte fecisse in eo, quod Dionysium coegerunt formulæ τῆς ἀπαγωγῆς seu actionis suæ in Agoratum tanquam sicarium, adscribi curare a scriba publico hanc clausulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut ubicunque locorum alias Agoratum in scelere deprehendisset; existimantes nempe, hujus formulæ ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut quocunque alio modo locove sicarius esset ab actore deprehensus, omissionem e re Agorati fore, qui in ea omissione latebram aliquam et perfugium esset habiturus. Quomodo enim magis et evidentius possit argui in homicidio ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehensus esse, quam si indicio suo, primum coram senatu D. deinde coram universa concione populi edito, homines occiderit? [ἢ ὅπου ἂν τις μᾶλλον ἀνδροφόνος ἐπ' αὐτοφώρῳ ᾖ (vel εἴη), ἢ ὅταν πρῶτον μὲν — aut quomodo quis magis *homicida in flagrante delicto deprehensus* habeatur, quam si, primum quidem — *In Var. Lect.*] Reisk. F. οἰόμενοι 'Αγοράτῳ συμπράττειν, τότε καὶ διϊσχυριζόμενον σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι, Διονύσιον - - - προσγράψασθαι, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπως ἂν ᾖ, πρῶτον μὲν κ. τ. λ.

P. 503. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε κ. τ. λ.] In hisce verbis emendandis omnes Lysiæ interpretes elaborarunt, hic illo felicius, ita tamen, ut nullius plane probari possit sententia. Reiskiana certe conjectura ejusmodi est, ut et a verisimilitudine et a mente Lysiæ procul absit. Equidem quanquam verum me invenisse non ausim dicere, id tamen me præstitisse credo, ut paucis tantum mutatis, quod in loco corruptissimo profecto licet, si non verba Oratoris germana restituerim, mentem certe ac sententiam fere expresserim. Itaque locum, quemadmodum mihi visus est emendandus, primum adscribam, postea de singulis deinceps dicam. Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε οἱ ἕνδεκα, οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, οὐκ οἰόμενοι 'Αγοράτῳ συμπράττειν τότε, ἀλλὰ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τόγε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπειδὴ πρῶτον μὲν ἐναντίον πεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον 'Αθηναίων ἁπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀποκτείνειε καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου· οὐ γὰρ δήπου τοῦτο μόνον νομίζεται ἐπ' αὐτοφώρῳ cæt. *videntur autem mihi undecimviri, apud quos facta est hujus causæ accusatio, et a quibus est probata, non quod Agorato hoc profuturum existimarent, sed eo ipso confirmantes recte et jure agere Dionysium, hanc litem in forum inducentes coegisse Dionysium libello adscribere, se accusare Agoratum, ut homicidam,* ἐπ' αὐτοφώρῳ, *quod primum quidem coram senatu quingentorum, deinde coram toto populo in con-*

504 νοι τὴν ἀπαγωγὴν [1] ταύτην, οἰόμενοι Ἀγοράτῳ συμπράτ-
505 τειν τότε [2] καὶ διϊσχυριζόμενοι σφόδρα ὀρθῶς ποιῆσαι

[1] ταύτην, οὐκ οἰόμενοι A. [2] ἀλλὰ A.

cione, per suam accusationem nonnullos interfecisset, suppliciique eorum auctor fuisset. Neque enim hoc solum censetur, esse ἐπ' αὐτοφώρῳ, si quis armis aggressus aliquem occidat cæt. Hujus autem conjecturæ rationem ut recte probemus, de officio τῶν Ἕνδεκα erit videndum, quorum frequens est in foro Attico mentio. Undecimviri dicti sunt quia decem erant, e singulis Tribubus unus, sorte lecti, quibus undecimus annumerabatur scriba, auctore Polluce l. VIII. sect. 102. postea autem nomen eorum mutatum esse eosque νομοφύλακας item θεσμοφύλακας fuisse dictos tradunt Pollux d. l., Ulpianus ad Demosthenis Timocrateam p. 726. 6. ed. Reisk. et Scholiastes ad Aristoph. Vespas v. 1103. Verum νομοφυλάκων nomen unde τοῖς Ἕνδεκα venerit, equidem non intelligo, quum nihil ipsis cum legum custodia fuerit commune aliusque hoc nomine magistratus Athenis antiquitus exstiterit. Itaque potius opinor νομοφυλάκων nomen fictum esse ad exemplum θεσμοφυλάκων, hoc autem corruptum esse et vere vocatos fuisse δεσμοφύλακας: quam item video esse sententiam Florentis Christiani ad d. l. Aristophanis. Præcipue enim eorum muneris erat cura carceris et vinctorum, iisque capitis damnati tradebantur; unde παραδιδόναι τοῖς Ἕνδεκα nihil aliud est, quam *tradere ad supplicium.* Non autem suis ipsi manibus id peragebant, sed fieri curabant a δημοκοίνῳ sive carnifice, qui mortuorum quoque corpora curabat: vid. Antiphontem p. 113. v. 32. ed Steph. Platonem in Phædone p. 117. A. Pollucem l. VIII. sect. 71. l. IX. sect. 10. Si quis autem e carcere fuga esset elapsus, undecimvirorum erat illum investigare et in carcerem reducere. Vid. Demosthenem in Aristogit. I. p. 787. 17. ed. R. Theramenem quomodo undecimviri abduxerint. Vid. apud Xenophontem Hellen. l. IV. c. 4. §. 22. Neque vero sola hac carceris cura munus eorum constabat, sed habebant etiam jurisdictionem, eorumque tribunal erat in Parabysto: Harpocration v. Παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ Ἕνδεκα. Fiebat apud eos accusatio omnium criminum privatorum, quibus pœna mors esset: vid. Etymologicum M. in v. Certe de furibus fuisse illis jurisdictionem apparet ex Isæo de Nicostr. Hered. p. 49. v. 23., Demosthene Except. adv. Lacr. p. 940. 8. de grassatoribus (λωποδύταις) et plagiariis (ἀνδραποδισταῖς), e Lysia c. Theomn. p. 117. v. 5. ed. Steph. Conf. Harpocrationem v. Ἄπαγε, Pollucem l. VIII. sect 102. et Scholiasten ad l. c. Aristophanis. Judicabant etiam de aliis nonnullis ἐνδείξεως speciebus: cui rei cum hic Lysiæ locus indicio est, tum Demosthenes in Timocr. p. 733. 9. seq. et Etymologus l. c. Hæc autem ad undecimviros in jus vocatio dicebatur ἀπαγωγή. vid. Pollucem et Harpocrationem loc. cit. Animadvertebant præterea in eos, qui ærario debentes solvere nollent, pecuniasque debitas vel in judicio Reipublicæ nomine ab iis petebant, vel ex officio exigebant: vid. Dinarchum in Aristogitonem p. 106. v. 32. Demosthenem in Androtion. p. 608. 12. seq. Videntur etiam affuisse, si in causa publica servus testimonii gratia torqueretur: vid. Demosthenem in Nicostratum p. 1254. 1. Ex lege autem Timocratis eos, qui in vinculis essent εἰσαγγελίᾳ in jus vocati, si condemnatio eorum a scribis singularum Prytaniarum non esset Thesmothetis edita, in judicium debebant adducere, auctore Demosthene in Timocr. p. 720. 22. seq. Fiebant denique coram iis descriptiones sive ἀπογραφαὶ fundorum et ædificiorum, de quibus item lites in forum inducebant, eaque, quæ Heliæa publicari decrevisset, tradebant venditoribus; Etymologicon d. l. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφόμενα χωρία [καὶ] οἰκίας· καὶ τὰ δημόσια εἶναι δόξαντα παρεδίδουν τοῖς πολίταις. leg. τοῖς πωληταῖς: erant enim Πωληταὶ Athenis decem numero, qui cum alias publicas res, uti metalla et vectigalia, tum etiam bona proscripta vendebant: vid. Pollux l. VIII. sect. 99., Harpocration v. Πωληταὶ, Sigonius de Republica Atheniensium l. IV. c. 3. Miserrimo errore Joachimus Stephanus τοὺς Ἕνδεκα eosdem habet quos decem Proedros, de Jurisdict. Vet. Græc. c. 3. (in Thesauro Gronovii t. VI. p. 2692.). De Undecimviris eorumque munere conf. Budæus Comment. L. Gr. p. m. 252., Ubbo Emmius de Republ. Atheniensium c. 10. (in Thesauro Gronovii t. V. p. 1332.), et præcipue Car. Sigonius l. modo cit. Horum muneri simile erat olim Romæ munus Triumvirorum Capitalium: vid. Pomponius l. 2. §. 30. π. de O. J., Abramius ad Ciceronem pro Cluentio c. 8., Budæus Annot. Poster. ad Tit. π. de Muner. et Honor. p. 267. G—K. Hæc autem jurisdictio τῶν Ἕνδεκα

[1] Διονύσιον, τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν ἀναγκάζοντες, προσγράψασθαι τότε ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ὅπου ἂν ᾖ· πρῶτον μὲν ἐναντίον πεντακοσίων ἐν τῇ βουλῇ, εἶτα πάλιν ἐναντίον

[1] Διονύσιον τ. ἀπ. ἀπάγειν, ἀναγκάζοντες προσγρ. τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐπειδήπερ Ἀγόρατος πρῶτον etc. A.

ejusmodi erat. Actor reum ad illos in jus vocabat, et coram iis causam accusandi, delictum nempe rei exponebat; quo facto si reus id non negaret, habebatur pro confesso atque ab ipsis Undecimviris condemnabatur et capite puniebatur; sin reus negaret, ad majus tribunal rem referebant, ut judices, ad quos ea res pertineret, de delicto cognoscerent et statuerent: in quo judicio si esset condemnatus, iterum illis tradebatur ad supplicium, vid. Pollux et Etymologus loc. cit. Magistratus autem illi, qui habebant εἰσαγωγὴν εἰς τὸ δικαστήριον (quæ plurimis locis τοῖς Ἕνδεκα tribuitur), prius litem examinabant, tum vero vel negabant se illam in forum esse inducturos (quod dicitur ἀφιέναι), si actorem inique petere manifesto appareret, vel si de re illa non haberent jurisdictionem, vel denique si vitium aliquod esset in libello vel formula accusationis, quod colligo e Lysia c. Theomn. I. §. γ'. sq. Scholiaste ad Aristophanis Ecclesiaz. v. 1018. vel facultatem dabant reum in judicio persequendi (quod hic dicitur παραδέχεσθαι et l. modo cit. ἀποδέχεσθαι), si res non statim posset expediri: tum vero illi Magistratus judicium constituebant, actionem dabant et in judicio præsidebant: vid. Harpocration v. Ἡγεμονία δικαστηρίου. Conf. Budæus Annot. Post. ad Tit. π. de Appell. p. 250. F. et Comment. L. Gr. p. 97. seq. et hinc Lysias Or. II. in Alcibiadem non tantum judices, sed et præcipue Strategos, utpote judicii præsides, orat, ut neutri, neque actori, neque reo magis sint benevoli: atque ibidem dicuntur in illo judicio οἱ στρατηγοὶ τὴν ψῆφον διδόναι τοῖς δικασταῖς, *judices in suffragia mittere*, quippe qui litem in forum induxerant. Sunt hæc fortasse paullo fusiora, sed ad consilium nostrum necessaria: nam (ut eo redeam, cujus causa hæc instituta est disputatio) non ipsi Undecimviri accusabant Agoratum, quod est ἀπάγειν ἀπαγωγὴν, neque cogebant Dionysium, ut Agoratum accusaret, neque etiam ut in lite perseveraret; reos enim pendente lite ab ea potuisse desistere ante latam sententiam, docet Isocrates Except. Adv. Callim. p. 387. D. sed actorem cogere vel certe ei suadere poterant, ut in libello aliquid mutaret, si de causa ad judices referri vellet. Itaque pro τὴν ἀπαγωγὴν ἀπάγειν cæt. propter dictas rationes legendum videtur: τὴν ἀπαγωγὴν εἰσάγειν, ἀναγκάζοντες προσγράψασθαι τὸ ἐπ' αὐτοφώρῳ. Dicitur autem εἰσάγειν ἀναγκάζοντες pro εἰσάγοντες ἀναγκάζειν; qualis constructio et Poetis et Oratoribus in usu est: sic ipse Lysias apud Dionysium Halicarnasseum in Vita p. 311. ἐλθὼν δ' ἐγὼ ἠγανάκτουν μὲν πρὸς Ἡγήμονα: Aristophanes Eccles. v. 301. ἡνίκ' ἐλθόντ' ἔδει λαβεῖν ὀβολὸν μόνον: apud Euripidem Phœniss. v. 1266. φίλτρ' ἐπῳδῶν Scholiastes dici ait pro ἐπῳδὰς φίλτρων: Bacchis v. 518.

Ἡμᾶς γὰρ ἀδικῶν, κεῖνον εἰς δεσμοὺς ἄγεις·

ubi sic videtur interpungendum ἡμᾶς γὰρ, ἀδικῶν κεῖνον, εἰς δεσμοὺς ἄγεις, ut sensus sit ἡμᾶς γὰρ εἰς δεσμοὺς ἄγων ἐκεῖνον ἀδικεῖς. Jam pergit Lysias rationem reddens, cur sibi videantur οἱ Ἕνδεκα jussisse adscribere verba ἐπ' αὐτοφώρῳ, quam hanc esse existimat: ἐπειδὴ πρῶτον μὲν κ. τ. λ. etenim illud ἢ ὅπου ἂν ᾖ nullum habet sensum et manifesto deest verbum, quod causam contineat cur hoc jusserint Undecimviri; ἐπειδὴ autem conjunctivum ἀποκτείνειε — γένοιτο secum habet, quia oratio non est absoluta, sed pendet a præcedenti δοκοῦσι ἔμοιγε εἰσάγειν. Denique quod ultimo loco pro οἴεται reposui νομίζεται id ipsa ratio postulat et quisque comprobabit. Nam Reiskii explicatio: *non enim tanta est Agorati stultitia et tarditas, ut existimet* cæt. durissima est, quoniam mox ad ipsum Agoratum dicit: ἐπεὶ ἔκ γε τοῦ σοῦ λόγου κ. τ. λ. Verbo νομίζειν ita sæpissime utuntur: οἴεσθαι passive apud solutæ orationis scriptores in usu esse non credo; illa enim loca ubi ita dici videri possit, si bene consideres, non ita sunt accipienda: exemplo sit locus Xenophontis Hellen. l. III. c. 4. §. 17. πάντες πολεμικὰ ὅπλα κατεσκεύαζον, ὥστε τὴν πόλιν ὄντως οἴεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι. quod idem est ac si dixisset, ὥστε οἴεσθαι τινὰ vel τοὺς ἰδόντας, *ut putares revera totam urbem esse belli armamentarium:* atque ad eandem rationem alia quoque similia loca, quamvis pauca sint, etiam apud Poetas explicari possunt. SLUITER.

Διονύσιον] Est frater Dionysodori, cujus supplicium, a XXX tyrannis secundum Agorati indicium perempti, fundus est hujus actionis. REISK.

Ἀθηναίων ἁπάντων ἐν τῷ δήμῳ ἀπογράψας τινὰς ἀπο-
κτείνειε καὶ αἴτιος γένοιτο τοῦ θανάτου. οὐ γὰρ δήπου τοῦ-
το μόνον [1]οἴεται ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐάν τις ξύλῳ ἢ μαχαίρᾳ
πατάξας καταβάλῃ, ἐπεὶ ἔκ γε τοῦ σοῦ λόγου οὐδεὶς φα-
νήσεται ἀποκτείνας τοὺς ἄνδρας οὓς σὺ ἀπέγραψας· οὔτε
506 γὰρ ἐπάταξεν αὐτοὺς οὐδεὶς οὔτε ἀπέσφαξεν. ἀλλ' ἀνα-
γκασθέντες ὑπὸ τῆς σῆς ἀπογραφῆς ἀπέθανον. [2]οὐκοῦν
αἴτιος τοῦ θανάτου οὗτος ἐπ' αὐτοφώρῳ ἐστί. τίς οὖν ἄλ-
λος αἴτιος, ἢ σὺ ἀπογράψας; ὥστε πῶς οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ
σὺ εἶ ὁ ἀποκτείνας;

κβ'. Πυνθάνομαι δ' αὐτὸν καὶ περὶ τῶν ὅρκων καὶ περὶ
τῶν συνθηκῶν μέλλειν λέγειν, ὡς παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς
συνθήκας ἀγωνίζεται ἃς συνεθέμεθα πρὸς τοὺς ἐν ἄστει οἱ
ἐν τῷ Πειραιεῖ. σχεδὸν μὲν οὖν τούτοις ἰσχυριζόμενος ὁμο-
λογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι· ἐμποδὼν γοῦν ἢ ὅρκους ἢ συνθήκας
507 [3][ἢ χρόνον] ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ [4]τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ
[5]γράμματι [6]οὐ πιστεύει καλῶς ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δέ,
ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐ προσήκει περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι·

[1] οἴονται A. [2] οὔκουν A. [3] uncos om. T. R. A. [4] [τι] R. [5] πράγματι R. A. [6] οὗτοι T. R. A.

Οἴεται] Ὀνομάζεται vel νομίζεται. Cont. Non enim profecto tanta est Agorati stultitia et tarditas, ut existimet, id solummodo esse homicidium, si quis alterum ferro manuve peremerit; minus esse, si delatione sua necessitatem necis alicui consciscat. Deinde subito, pro more oratorum, a tertia persona ad secundam transfert orationem. Reisk.

Ἀπέθανον] Ante hoc vocabulum paucula quædam desunt, fortassis hæc: τὸ κώνειον πιεῖν αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ἀπέθανον. Idem. Sub. τὸ κώνειον πιόντες. Auger.

Οὐκοῦν] Imo vero retracto accentu, aut duobus vocabulis οὐκ οὖν est exarandum. Est causatio, vel objectio ficta, cui statim occurritur. Ergo, si illi hausta cicuta ipsi sese sustulerunt, Agoratus necem illis non conscivit. Respondet. Ecquis ergo alius fecerit, si tu, Agorate, non fecisti, qui eos detulisti. Reisk. Dedi οὔκουν, *non igitur*. Auger.

Τι ποιεῖται, αὐτῷ δὲ τῷ γράμματι οὗτοι πιστεύει καλῶ ἀγωνιεῖσθαι. ὑμῖν δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc.] Lego, εἰ ποιεῖται, et οὗτος pro οὗτοι, sublata plena Distinctione post ἀγωνιεῖσθαι. *si igitur hic objicit jusjurandum, aut conventiones, aut lapsum temporis, aut istud* ἐπ' αὐτοφώρῳ *suum, et confidit se bono cum eventu in hac causa versaturum esse, si literæ legis adhæreat, vos tamen, Judices, non æquum est hæc admittere: sed* etc. Recenset omnes Objectiones, quibus Agoratus in Defensione sua usurus erat. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι est *objicere*. τῷ γράμματι ἀγωνίζεσθαι est, quod Orat. IX. vocavit μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι, *vocabulis dimicare*. δὲ post ὑμῖν idem est quod ἀλλὰ, et sæpe hoc more usurpatur, nec opus est, ut mutetur in δὴ, prout fecit Stephanus Orat. XIV. ubi par huic exemplum. Markland. Ego τι uncis ut inutile et amputandum inclusi, et facile potuit e proxima litera π vocabuli ποιεῖται enasci. Sin tamen servandum sit, necesse erit aliquid deesse. e. c. ἢ ἄλλο. ut ad hunc modum legatur: ἢ ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ ἄλλο τι, ποιεῖται. Saltim jusjurandum, aut pacta, aut vetustatem temporis, aut formulam ἐπ' αὐτοφώρῳ, aut aliud quodpiam sibi præstruit quasi munimentum, pone quod lateat; ipsa autem re nil fidit. Reisk. Hic τι vacat ut sæpius alibi. Auger.

Πράγματι οὔ τοι πιστεύει] Sic dedi de meo pro vulgari γράμματι οὗτοι πιστεύει. In Coisl. et Vindobon. pro οὗτοι est οὔτε. Suspicor verum esse οὔ τι aut οὐχί. Reisk.

Περὶ τούτων] Post περὶ τούτων videtur φλυαροῦντος, aut ἀδολεσχοῦντος, aut tale quid deesse. Idem.

ἀλλ' ὡς οὐκ ἀπέγραψεν οὐδὲ οἱ ἄνδρες τεθνᾶσι, περὶ τού-
των κελεύετε αὐτὸν ἀπολογεῖσθαι. [1]ἔπειτα τοὺς ὅρκους
καὶ τὰς συνθήκας οὐδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν [2]ἡμῖν πρὸς
τοῦτον. οἱ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν ἄστει πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ
γεγένηνται. εἰ μὲν οὖν οὗτος μὲν ἐν ἄστει, ἡμεῖς δὲ ἐν
Πειραιεῖ ἦμεν, εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθῆκαι· νῦν δὲ
καὶ οὗτος ἐν Πειραιεῖ ἦν καὶ ἐγὼ καὶ Διονύσιος καὶ οὗτοι 508
ἅπαντες οἱ τοῦτον τιμωρούμενοι, ὥστε οὐκ ἔστιν ἡμῖν [3]ἐμ-
ποδών· οὐδένα γὰρ ὅρκον οἱ ἐν Πειραιεῖ [4]τοῖς ἐν ἄστει 509
ὤμοσαν.

κγ'. Ἐκ παντὸς δὲ τρόπου ἔμοιγε δοκεῖ οὐχ ἑνὸς θανά-
του ἄξιος εἶναι, ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ [5]δήμου * * *

[1] ἐπεὶ A. [2] ὑμῖν T. [3] ἐμποδὼν οὐδέν· οὐδένα R. A.
[4] τοῖς οὐκ ἐν A. [5] δήμου, τὸν T. R. δήμου πεποιῆσθαι, τὸν A.

Ἔπειτα] Malim ἐπεί. *si quidem.* IDEM.

Ἡμῖν] Sic dedi pro vulgari ὑμῖν. dictio hæc inversa est. recta erat τούτῳ πρὸς ἡμᾶς. *huic pacta nobiscum nulla esse*, aut *pacta nobiscum inita nil quicquam ad eum pertinere*. IDEM.

Οἱ γὰρ ὅρκοι — γεγένηνται] Intelligo: juramenta enim data sunt urbanis a Piræensibus, est enim hic enallage, et legi deberet: οἱ γὰρ ὅρκοι τοῖς ἐν Πειραιεῖ πρὸς τοὺς ἐν ἄστει γεγένηνται. AUGER.

Οὐδένα γὰρ ὅρκον, κ. τ. λ.] Non ita scripserat procul dubio Lysias, nam omnino falsam sententiam exhibet hæc lectio: sed aliquis corrector non satis expensis superioribus, nec satis intellecta rhetoris sententia ita mutavit. Lege confidenter, lector, et meo periculo οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ. Audio debere (inquit) Agoratum in sua defensione proponere fœdera sacramento sancita inter eos, qui Athenis erant, et eos, qui Piræum occupabant, et iis nititur, quasi contra jus sacramenti et fœderum accusaretur. At si ille quidem tunc Athenis fuisset, nos vero Piræo, tunc aliquid coloris haberet ea defensio: sed fuit in Piræo nobiscum, et omnes alii, qui eum ulcisci cupiunt. Non vetant igitur ea fœdera, ne jus nostrum contra Agoratum persequamur. *Non enim ii, qui Piræo erant, cum iis, qui etiam Piræo erant, quicquam pacti sunt, nec inter eos ulla fœdera facta.* Hæc est Lysiæ manifesta sententia, qua intellecta, probabis, credo, nostram emendationem. PALMER. Ita quoque et Schottus. TAYLOR. Primo, legendum puto ὑμῖν, ut supra, τοὺς ὅρκους οὐδὲν ἡγοῦμαι προσήκειν ὑμῖν πρὸς τοῦτον. Deinde, post ἐμποδὼν desunt voces ὁ ὅρκος: propter Rationem, quæ sequitur. οὐδένα γὰρ ὅρκον etc. Ultimo, pro τοῖς ἐν ἄστει legendum τοῖς οὐκ ἐν ἄστει: quod verius puto quam Schotti οἱ ἐν Πειραιεῖ τοῖς ἐν Πειραιεῖ ὤμοσαν. *itaque nulla est vobis objectio* (vel *obstaculum*) *a jurejurando: qui enim in Piræo fuerunt nullo jurejurando obstricti sunt iis, qui non in Urbe fuerunt;* sed iis tantum, qui in Urbe fuerunt. MARKLAND. E schedis Brulartianis intelligo Fabrum eodem modo emendasse τοῖς ἐν Πειραιεῖ, atque Schottum et Palmerium. haud constat, qui Faber, Petrus, an Tanaquillus. Ego quoque conjecturam hanc Marklandinæ τοῖς οὐκ ἐν ἄστει præfero. REISK. Potest quoque legi: Πειραιεῖ εἰ μὴ τοῖς ἐν ἄστει. Quod Sluitero quoque in mentem venisse postea deprehendi.

Ὅστις φησὶ μὲν κ. τ. λ.] Delet Schott. has voces φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Corrigit vir eruditus: ὅστις φύσει μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου. Quod tamen de eo dici non debuerat, qui, ut loquitur Lysias in superioribus, δοῦλος καὶ ἐκ δούλων ἐστί. Scripsit auctor noster: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιῆσθαι· τὸν δὲ δῆμον, κ. τ. λ. Ita supra: Καὶ ἀντὶ τούτου φησὶν αὐτὸν Ἀθηναῖον τὸν δῆμον ποιήσασθαι. Ψευδόμενος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτε γὰρ Φρύνιχον ἀπέκτεινεν, οὔτε Ἀθηναῖον αὐτὸν ὁ δῆμος ἐποιήσατο. [Mox γένοιτο pro ἐγένετο. ἐκεῖνος, i. e. δῆμος, non Agoratus. *In Edit. min.*] TAYLOR. Facilis hujus loci suppletio: ὅστις φησὶ μὲν ὑπὸ τοῦ δήμου Ἀθηναῖον αὐτὸν πεποιημένον· τὸν δὲ δῆμον, etc. *qui fatetur se a populo factum fuisse Atheniensem; et tamen hunc populum, quem ipse Patrem suum appellat, injuria affecit, destituit, et prodidit eas res,*

510 τὸν δὲ δῆμον, ὃν αὐτός φησι πατέρα αὑτοῦ εἶναι, φαίνεται κακώσας, καὶ ἀφεὶς καὶ [1]προδοὺς ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος [2]ἐγίγνετο. ὅστις οὖν τόν τε γόνῳ πατέρα τὸν αὑτοῦ ἔτυπτε καὶ οὐδὲν παρεῖχε τῶν ἐπιτηδείων, τόν τε ποιητὸν πατέρα ἀφείλετο ἃ ἦν ὑπάρχοντα ἐκείνῳ ἀγαθά, πῶς οὐ καὶ διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸν τῆς κακώσεως νόμον ἄξιός ἐστι θανάτῳ ζημιωθῆναι;

κδʹ. Προσήκει δ᾽ ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἅπασι τιμωρεῖν ὑπὲρ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ὁμοίως ὥσπερ ἡμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ. ἀποθνήσκοντες γὰρ [3]ἡμῖν ἐπέσκηψαν καὶ [4]ὑμῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τιμωρεῖν ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν Ἀγόρατον τουτονὶ ὡς φονέα ὄντα, καὶ κακῶς ποιεῖν καθ᾽ ὅσον [5]ἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. εἰ τοίνυν τι ἐκεῖνοι ἀγαθὸν τὴν
511 πόλιν ἢ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον φανεροί εἰσι πεποιηκότες, ἃ καὶ αὐτοὶ ὑμεῖς ὁμολογεῖτε, ἀνάγκη ὑμᾶς ἐστὶ πάντας ἐκείνοις φίλους καὶ ἐπιτηδείους εἶναι, ὥστε οὐδὲν μᾶλλον ἡμῖν ἢ καὶ ὑμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ ἐπέσκηψαν. οὔκουν οὔτε ὅσιον οὔτε νόμιμον ὑμῖν ἐστὶν ἀνεῖναι Ἀγόρατον τουτονί.

κεʹ. Ὑμεῖς τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νυνὶ δή, [6]ἐπειδὴ

[1] προδόσας ἐξ T. R. προδοὺς πάντα ἐξ A. [2] ἐγένετο T. R. [3] ὑμῖν T. R. A. [4] ἡμῖν T. R. A. [5] κἂν A. [6] ἐπεὶ T. R. A.

ex quibus populus fieret major et potentior: καὶ προδόσας (scil. αὐτὰ) ἐξ ὧν ἐκεῖνος μείζων καὶ ἰσχυρότερος γένοιτο. sic enim legendum et distinguendum. male vulgo ἐγένετο: et hæc ultima prave ad *Agoratum*, non ad *populum*, referuntur; cum vox ἐκεῖνος satis clare ostendat, ad quem hæc pertineant. MARKLAND. ὑπὸ τοῦ δήμου πεποιῆσθαι πολίτης· τὸν δὲ —. CONT. Post δήμου aliud nihil deest, præterquam πεποιῆσθαι, *se adoptatum esse*. REISK.

Προδόσας] Προδούς. CONT. Hoc ne Græcum quidem est, ut mirer, qui tolerare potuerint viri docti. In Coislin. et Vindobon. est προδόντα. unde exsculpo προδοὺς πάντα. *prodidit ea omnia, per quæ ille* (populus Atheniensis puta; nam ad eum, non ad Agoratum, redit voc. ἐκεῖνος) *numero et opibus creverat.* REISK.

Τοῦτο] Imo vero ταλλα, *et propter reliqua, et propter legem de mala tractatione parentum.* REISK.

Ὥσπερ ὑμῶν] Lege ὥσπερ ἡμῶν. TAYLOR. Scribe, ὡς ὑπὲρ ὑμῶν: ut respondeat præcedenti ὑπὲρ ἐκείνων. MARKLAND. Brevius ita dictum, plenius et dilucidius exponatur sic: ὥσπερ ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖν ἡμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ. *quemadmodum vos decet unicuique nostrum injurium passo succurrere, eamque ulcisci.* Aut deest hæc sententia: ὥσπερ εἰ ὑμῖν κοινῇ ταὐτὰ ἐπέσκηψαν, ἃ ἡμῶν ἑνὶ ἑκάστῳ (scil. ἐπέσκηψαν). *quasi vobis universis injunxissent eadem, quæ nostrum unicuique mandarunt*, qui sumus eorum necessarii. *In Var. Lect.* REISK.

Ἐπέσκηψαν] Post ἐπέσκηψαν deesse videtur ἴσα (adverbialiter), *æqualiter, pariter*, vel simile quid. IDEM.

Βραχὺ] Bene si habet, rara est et mira dictio Lysiæ propria. Suspicatus aliquando sum leg. esse: καθ᾽ ὅσον ἂν κἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. *prout quisque, etiamsi parum quid, posset.* IDEM.

Ἀνεῖναι Ἀγόρατον] Opinor ἀφεῖναι, *absolvere:* ut supra, ἡ κρίσις ἣν ἐκρίθη, καὶ ἀφείθη. Alcidamas: καὶ μὴ ἀφεῖναι αὐτὸν, ὑποχείριον λαβόντας. Sic et Orat. IX. et passim. Xenophon tamen Ἑλλην. lib. II. εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR. Sed ἀνεῖναι servari potest. AUGER.

ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπέθνησκον, οὐχ οἷοί τε
ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε διὰ τὰ πράγματα τὰ [1]παρ-
εστηκότα, νυνὶ, ἐν ᾧ δύνασθε, τιμωρήσατε τὸν ἐκείνων φο-
νέα. ἐνθυμεῖσθε δ', ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅπως μὴ πάντων
ἔργον σχετλιώτατον ἐργάσησθε· εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε Ἀγο-
139. ράτου τουτουὶ, οὐ μόνον [2]τοῦτο διαπράττεσθε, ἀλλὰ καὶ
ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, οὓς ὁμολογεῖτε ὑμῖν εὔνους εἶναι, τῇ 512
αὐτῇ ψήφῳ ταύτῃ θάνατον [3]καταψηφίζεσθε· ἀπολύον-
τες γὰρ τὸν αἴτιον ὄντα ἐκείνοις τοῦ θανάτου, οὐδὲν ἄλλο
γιγνώσκετε ἢ ἐκείνους δικαίως ὑπὸ τούτου τεθνηκέναι. καὶ
οὕτως ἂν δεινότατα πάντων πάθοιεν, εἰ οἷς ἐπέσκηπτον
ἐκεῖνοι ὡς φίλοις οὖσι τιμωρεῖν ὑπὲρ αὑτῶν, οὗτοι ὁμόψηφοι
κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τοῖς Τριάκοντα γενήσονται. μη-
δαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, μήτε
τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ θάνατον ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
καταψηφίσησθε, οἳ πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς ποιήσαντες διὰ
ταῦτα ὑπὸ τῶν Τριάκοντα καὶ Ἀγοράτου τουτουὶ ἀπέ-
θανον. ἀναμνησθέντες οὖν ἁπάντων τῶν δεινῶν, καὶ τῶν
κοινῶν τῇ πόλει καὶ τῶν ἰδίων, ὅσα ἑκάστῳ ἐγένοντο ἐπει-
δὴ ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες ἐτελεύτησαν, τιμωρήσατε τὸν αἴτιον
τούτων. ἀποδέδεικται δ' ὑμῖν [4]ἅπαντα καὶ ἐκ τῶν ψη- 513
φισμάτων καὶ ἐκ τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἁπάν-
των Ἀγόρατος ὢν αὐτοῖς αἴτιος τοῦ θανάτου. ἔτι δὲ καὶ
προσήκει ὑμῖν ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζεσθαι. ὧν

[1] περιεστηκότα R. [2] τούτῳ T. R. τούτῳ σωτηρίαν A.
[3] καταψηφίσεσθε R. [4] ἁπανταχόθεν A.

Διὰ τὰ πράγματα τὰ παρεστηκότα] Mallem περιεστηκότα, id est, διὰ τὰς τότε περιστάσεις, *propter circumstantias istius temporis.* Demosthenes de Corona: εἰς τοὺς περιεστηκότας τῇ πόλει κινδύνους. et ita idem paulo post, et passim. clare Noster Orat. XXXI. ἀποροῦντες τοῖς περιεστηκόσι πράγμασιν. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

Οὐ μόνον τούτῳ διαπράττεσθε] Διαπράξεσθε, vel συμπράξασθε. CONT. Putarem συμπράττεσθε, vel συμπράττετε. nisi vox ἄδειαν amissa sit in Præpositione διὰ: ut sit ἄδειαν διαπράττεσθε. Nihil tamen muto. τούτῳ διαπράττεσθε eodem sensu forte sumendum ac istud Demosthenis Philipp. III. Φιλιστίδης ἔπραττε Φιλίππῳ. et Thucydides IV. 210. οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ, eadem significatione. Mox, κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν, etc. mallem abessent duæ ultimæ voces. MARKLAND. Aut ἄδειαν, aut potius σωτηρίαν hic deest. patet ex opposito θάνατον. REISK.

Τῇ αὐτῇ ψήφῳ κ. τ. λ.] Variant Codd. sed nihil sani præferunt, nisi quod Ald. et Coisl. uterque exhibeat καταψηφίσεσθε. TAYLOR.

Κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν] Pro κατ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν velim legi καθ' αὑτῶν, nec mihi harum vocum recursus displiceret. AUGER.

Ἐγένοντο] Ἐγένετο. CONT. At sciunt voces neutrius generis jungi interdum cum plurali numero. AUGER.

Ἅπαντα] Dele. TAYLOR. Ego vero illinc ἁπανταχόθεν effecero. REISK.

μὲν τοίνυν ἐκεῖνοι θάνατον κατέγνωσαν, ὑμεῖς ἀποψηφίσασθε· ὧν δ᾽ ἐκεῖνοι θάνατον οὐ κατέγνωσαν, ὑμεῖς καταγινώσκετε. οἱ Τριάκοντα τοίνυν τῶν μὲν ἀνδρῶν τούτων, οἳ ἦσαν ὑμέτεροι φίλοι, θάνατον κατέγνωσαν, ὧν δεῖ ὑμᾶς ἀποψηφίζεσθαι· Ἀγοράτου δὲ ἀπεψηφίσαντο, διότι [1] δοκεῖ προθύμως τούτους ἀπολλύναι, οὗ προσήκει καταψηφίζεσθαι. ἐὰν οὖν τὰ ἐναντία τοῖς Τριάκοντα ψηφίζησθε, πρῶτον μὲν οὐχ [2] ὁμόψηφοι γίγνεσθε, ἔπειτα τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν φίλοις τετιμωρηκότες ἔσεσθε, ἔπειτα τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δόξετε δίκαια καὶ ὅσια ψηφίσασθαι.

[1] ἐδόκει R. A.

[2] ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γενήσεσθε· ἔπειτα A.

Ὑμεῖς ἀποψηφίσασθε] Ante ὑμεῖς aut adde, aut supple saltim tacita cogitatione, τούτων. IDEM.

Διότι δοκεῖ] Scribe, ἐδόκει: ut supra, διότι ἔδοξε ἀληθῆ εἰσαγγεῖλαι. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

Οὐχ ὁμόψηφοι γίγνεσθε. ἔπειτα] Aut delenda sunt istæc quatuor vocabula; nam prorsus idem dicunt cum illis modo præmissis τὰ ἐναντία τοῖς τριάκοντα ψηφίζησθε. aut potius servanda quidem illa sunt, verum desunt nonnulla. Mihi videtur Lysias aut sic reliquisse: πρῶτον μὲν οὐχ ὁμόψηφοι τοῖς ἀνοσιωτάτοις καὶ ὑμῶν ἐχθίστοις γίγνεσθε. *primum quidem hoc consequemini, ut sententia vestra ab hominum impurissimorum vobisque inimicissimorum sententia discrepet.* Quod de odio judicum erga tyrannos commemorat, ei bene respondet ex opposito, quod statim de ipsorum erga defunctos voluntate subjicit. Pro γίγνεσθε postulat quidem, cum rei ratione, etiam insequens ἔσεσθε, futurum γενήσεσθε. verum auctores in usu temporum non semper fuisse cernuntur diligentissimi. REISK.

Γίγνεσθε] Γενήσεσθε, et supra v. 7. ψηφίζησθε. CONT. Lego, γενήσεσθε: ut ἔσεσθε, et δόξετε. MARKLAND. et *in Edit. min.* TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Alcibiades Alcibiadis filius, inter ὁπλίτας recensitus, ad equites se contulit sponte sua. Arguitur λειποταξίου. Multa de legibus, plura de hominis vita, genere et institutis congessit Orator.

Δευτερολογίαν vocant Rhetorum filii. *Subscriptionem* Romani jurisconsulti. (vid. Budæi annotat. posterior in pandect.) Est enim ἐπαγωνισμὸς τοῦ προτέρου. Præivit Archestratides quidam. Vid. Aphthonii σχ. pag. 12. qui de his agit subtiliter, et Hermog. περὶ μεθόδου δεινότητος, περὶ δευτερολογιῶν.

Pag. ed. H. Steph. | Pag. ed. Reisk.

139. 26 α΄. ΗΓΟΥΜΑΙ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐδεμίαν ὑμᾶς 515
ποθεῖν ἀκοῦσαι πρόφασιν παρὰ τῶν βουλομένων Ἀλκιβιά-
δου κατηγορεῖν. τοιοῦτον γὰρ πολίτην ἑαυτὸν ἐξ ἀρχῆς 516
παρέσχεν, ὥστε καὶ εἰ μή τις ἰδίᾳ ἀδικούμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ
[1] τυγχάνει, οὐδὲν ἧττον προσήκει ἐκ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευ-

[1] τυγχάνοι R. A.

ΚΑΤ᾽ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ] Alcibiades erat junior, Alcibiadis τοῦ πάνυ filius ex Hippareta Hipponici filia. Hunc Xenoph. Memorab. l. 1. εὐπροσωπότατον καὶ ὡραιότατον memorat. Quam etiam oris venustatem prædicat noster cum spurcissimæ libidinis infamia conjunctam. Causam olim dixit *de bigis paternis*, quæ oratio inter cætera sub Isocrate scriptas ad nos περιῆλθεν. Patrem, quo *nihil fuisse excellentius vel in vitiis vel in virtutibus* memorat Nepos in vita, in illis solummodo expressisse videtur ut de eo testatur Aristoteles Rhetoric. II. 17. et Archippus Comicus apud Plutarch. in Vit. Alcibiadis juxta initium. Videtur fuisse in lucem susceptus, ineunte Olymp. 91. sub id temporis scil. quo pater militiæ in Siciliam transferendæ fatalem operam præstitit. Hæc habui, quæ de homine in medium proferrem. Plura, exceptis, quæ in orat. Lysiæ et Isocratis reperiuntur, dici vetuit temporis ἀδηφαγία. TAYLOR. Hujus Orationis meminit Harpocration in V. Λευκὴ ἀκτή. at in voce Ἀλκιβιάδης dubitat, εἰ γνήσιος. Citatur quoque Lysias πρὸς Ἀλκιβιάδην in V. ναυτοδίκαι: quæ vox cum non exstet in hac Oratione, Valesius pro Ἀλκιβιάδην conjicit Ἀρχεβιάδην, quia a Dion. Halicarnassensi in Isæo laudatur Lysiæ Oratio contra Archebiadem. Sed nihil inde mutatum vellem. scripsit enim aliam Orationem Noster πρὸς Ἀλκιβιάδην, περὶ οἰκίας, *de domo*: in qua hoc voce Ναυτοδίκαι bene uti potuerit. Vide Harpocrat. V. Παρακαταβολή. Porro: inter Isocrateas exstat Oratio περὶ τοῦ Ζεύγους, *de Bigis*, in qua Alcibiades Junior huic Lysianæ respondet, in multis (præsertim in iis, quæ ad Patrem suum spectant) adeo evidenter, ut ipsis etiam verbis Lysiæ ex hac Oratione utatur, ut refellat. De perperam facta Divisione hujus Orationis in Duas Actiones Λειποταξίου et Ἀστρατείας, cum Una tantum sit, dicam ad Orat. XV. MARKLAND. Cf. Demosth. vol. iii. p. 94. sqq.

μάτων ἐχθρὸν αὐτὸν ἡγεῖσθαι. οὐ γὰρ μικρὰ τὰ ἁμαρτή-
ματα οὐδὲ συγγνώμης ἄξια οὐδ᾽ ἐλπίδα παρέχοντα ὡς
517 ἔσται τοῦ λοιποῦ βελτίων, ἀλλ᾽ οὕτω πεπραγμένα καὶ εἰς
518 [1] τοσοῦτον κακίας ἀφιγμένα, ὥστ᾽ [2] ἐπινικίοις ὧν οὗτος φιλο-
τιμεῖται τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. ἐγὼ μέντοι, ὦ ἄνδρες
δικασταὶ, καὶ πρότερον πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῖν διαφορᾶς
519 ὑπαρχούσης, καὶ πάλαι τοῦτον ἐχθρὸν ἡγούμενος, καὶ νῦν

[1] τοσοῦτο T. R. A. [2] ἐπ᾽ ἐνίοις R. A.

Οὕτω] Sine dubio huic adverbio aliud olim fuit additum, quo nunc caremus, e. c. βδελυρῶς, aut μιαρῶς, aut simile quodpiam. Reisk. Mihi, ut et Reiskio, videtur deesse adverbium aliquod. Auger.

Ὥστ᾽ ἐπινικίοις κ. τ. λ.] Multa meum stomachum in hoc commate movent, quorum unumquodvis si quis concoquere possit, irritam meam emendationem bona nostra cum venia habere potest: Ἐπινικίοις αἰσχύνεσθαι male dicitur: male quoque ὧν φιλοτιμεῖται, in eo saltem sensu τοῦ φιλοτιμεῖσθαι, quo hic accipitur. Utrumque constabit ex hac ipsa oratione ad finem vergente: Ὥστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. Tertio autem, nam multa restant dicenda, ut *ob victoriæ insignia, quibus Alcibiades gloriatur, inimici erubescant* (quo pacto ab incurioso interprete versa hæc verba habemus), ad laudem, non ad infamiam omnimodo pertinet. Nam si Persarum, puta, gentem *pudebat* rerum Marathone gestarum, anne idcirco minor erat aut inhonestior φιλοτιμία Miltiadis? Si cladis Salaminiæ, anne Themistoclis? Ad inimicos meos, si qui mihi contigerint, τοιαύτην ἐπελθεῖν αἰσχύνην nimium vellem. 4. Si ageretur de laude militari, non utique dixisset ἐχθροὺς, sed πολεμίους. Sed 5. de ea non dicitur: cum ad privatas vitæ rationes totus hic locus spectat. 6. demum, et ultimo, τὰ ἐπινίκια hic stare nequit. Erant enim Ἐπινίκια aut Festa ob victoriam sive in theatris, sive in ludis publicis, sive denique bello partam concelebrata. Σωσικλέα τὸν Κορωνῆθεν (l. Κολωνῆθεν) Πυθίοις νενικηκότα ποιητὰς εἱστιῶμεν τὰ ἐπινίκια. Plutarch. Quæst. 4. Sympos. Problem. 2. Vid. Athen. l. 1. et l. 5., Plat. Sympos. init., Meurs. Græc. feriat. Aut erant Dies Festi istius celebrandi, aut Victoriæ partæ. Οἱ τοίνυν χοροὶ πάντες οἱ γιγνόμενοι καὶ οἱ χορηγοὶ, δῆλον ὅτι τὰς μὲν ἡμέρας ἐκείνας, ἃς συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατὰ τὰς μαντείας ταύτας, περὶ αὐτῶν στεφανούμεθα, ὁμοίως ὅ τε μέλλων νικᾷν, καὶ ὁ πάντων ὕστατος γενήσεσθαι· τὴν δὲ τῶν ἐπινικίων, ὑπὲρ αὐτοῦ τότ᾽ ἤδη στεφανοῦται ὁ νικῶν. Demosth. adv. Midiam. Aut erant carmina in iis diebus recitari solita. Cujusmodi erant Pindari quæcunque supersunt, Euripidis item hymnus in Alcibiadem. Ἀλκιβιάδης δὲ Ὀλύμπια νικήσας ἅρματι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος, εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον. Athen. l. 1. init. Cujus ἀποσπασμάτιον reservavit nobis Plutarchus in vit. Alcibiad. "Affirmavit se lætum inter lætos cantaturum *Epinicia*, quæ jam nunc sibi componi oporteret." Sueton. Ner. 43. Aut erant denique Victoriæ præmia militibus gregariis data, quæ νικητήρια, ἀριστεῖα vocat Poll. VI. 41. Ἐπινίκια τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα καὶ νικητήρια ταὐτά. Phavorin. Lego igitur: Ὥστ᾽ ἐπ᾽ ἐκείνοις οἷς οὗτος φιλοτιμεῖται, τοὺς ἐχθροὺς αἰσχύνεσθαι. Taylor. Dedi de meo ἐπ᾽ ἐνίοις. *super quibusdam eorum, de quibus hic gloriatur*. Reisk.

Ἡμῖν] Ἡμῶν. Scalig. Nulla necessitate locum sollicitandi. Plus dicit ἡμῖν διαφορᾶς ὑπαρχούσης, quasi illa simultas, quæ inter patres intercessit, ad filios quoque descenderit. Πατρῷον αὐτῷ φίλον ὄντα. Lucian. in Timon. Taylor. Scribe, ἡμῶν. et post αἰσχύνεσθαι addendum puto ἄν. Markland. *Erga patres nostros*, h. e. pater ejus oderat meum; et meus contra patrem illius. ἡμῖν bene habet. Non enim ad solum restringitur, quisquis est, actorem hujus causæ, sed cum illo ejusque consortibus, una quoque Alcibiadem ejusque amicos et advocatos complectitur: et in patribus non solum patres ipsi, sed etiam avi paternique maternique continentur tam actoris quam rei. Necessarii mei, ait, cum necessariis ejus mutuas exercebant simultates. Reisk.

Ἐχθρὸν] Πότερον, Coisl. Ratio hujus varietatis videtur esse, quod olim in quibusd. Codd. πρότερον (non πότερον) pro πάλαι legebatur, quod modo occurrebat. Taylor. In causis forensibus semper requirebant judices ab actore causas accusationis; in quibus vel princeps habebatur ἡ ἔχθρα, simultas vetusta, aut ab ipso actore cum reo suscepta, aut a ma-

ὑπ' αὐτοῦ πεπονθὼς κακῶς, πειράσομαι περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων μεθ' ὑμῶν αὐτὸν τιμωρήσασθαι. περὶ μὲν [1]οὖν τῶν ἄλλων Ἀρχεστρατίδης ἱκανῶς κατηγόρησε· καὶ γὰρ τοὺς νόμους ἐπέδειξε καὶ μάρτυρας πάντων παρέσχετο. ὅσα δ' οὗτος παραλέλοιπεν, ἐγὼ καθ' ἕκαστον ὑμᾶς διδάξω. ἀνάγνωθι δέ μοι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

40 β'. Εἰκὸς τοίνυν ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐξ οὗ τὴν 520
εἰρήνην ἐποιησάμεθα, πρῶτον περὶ τούτων νυνὶ δικάζοντας
μὴ μόνον δικαστὰς ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι,
εὖ εἰδότας ὅτι, ὅπως ἂν ὑμεῖς νυνὶ περὶ αὐτῶν γνῶτε,
οὕτω καὶ τὸν ἄλλον χρόνον ἡ πόλις αὐτοῖς χρήσεται. δοκεῖ
δέ μοι καὶ πολίτου χρηστοῦ καὶ δικαστοῦ δικαίου ἔργον
εἶναι ταύτῃ τοὺς νόμους διαλαμβάνειν, ὅπῃ [2]καὶ εἰς τὸν
λοιπὸν χρόνον μέλλει συνοίσειν τῇ πόλει. τολμῶσι γάρ τινες
140. 1 λέγειν ὡς οὐδεὶς ἔνοχός ἐστι λειποταξίου οὐδὲ δειλίας·
μάχην γὰρ οὐδεμίαν γεγονέναι· τὸν δὲ νόμον κελεύειν, ἐὰν
τις [3]λίπῃ τὴν [4]τάξιν εἰς τοὐπίσω δειλίας ἕνεκα, μαχο- 521
μένων τῶν ἄλλων, περὶ τούτου τοὺς [5]στρατιώτας δικάζειν.

[1] οὖν om. T. R. A. [2] καὶ om. T. R. A. [3] λείπῃ T.
[4] τάξιν ἀναχωρῶν εἰς A. [5] στρατηγοὺς A.

joribus tradita. Legitima erat hæc causa. Bene itaque h. l. habet vulgata. Codices nonnulli dant πότερον. quod indicat in libris vetustis etiam fuisse versatam lectionem πονηρόν. quæ ut non mala sit neque abhorreat ab h. l., præhabebo tamen equidem ei vulgatam. REISK.

Περὶ μὲν τῶν ἄλλων] Lysiam magis refert, περὶ μέντοι τῶν ἄλλων. et paulo ante pro περὶ πάντων, forte ὑπέρ. Sed utrovis modo recte dici videtur. MARKLAND. Post μὲν videtur οὖν deesse. REISK. Contius addit οὖν post μὲν, non male. AUGER.

Τὸν νόμον] Scil. περὶ τῶν λειποτακτούντων. de pœnis, quæ debentur desertori stationis suæ in acie. REISK.

Τὴν εἰρήνην] Significatur ea pax, quam redeuntes in urbem e Piræeo cum urbanis pepigerant; de qua proxima superior commemorat oratio. IDEM.

Αὐτοὺς] Respondet Latino *eosdem*, id est, una, simul quoque, in una eademque persona, ut vulgo usurpant. *non solum judices, sed una quoque legislatores.* IDEM.

Διαλαμβάνειν] Raro sensu pro διαχειρίζειν, *tractare, versare, administrare.* IDEM. Hic intelligo διαλαμβάνειν, *explicare, interpretari.* AUGER.

Ἔνοχός ἐστι λειποταξίου] Frequentia in casu Tertio. sed et hoc probum est. Sic ἔνοχος προδοσίας, Lycurgus p. 168. ἔνοχοι κλοπῆς, Philo de Josepho, pag. 379. ed. Turneb. D. Jacobus II. 10. γέγονε πάντων ἔνοχος. et ita Heb. II. 15. Matt. XXVI. 66. Idem V. 22. cum Quarto casu et Præpositione, ἔνοχος εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. ἔνοχοι δεσμοῦ γεγόνασι; Demosthenes de Cor. Trierarch. §. β'. MARKLAND.

Εἰς τοὐπίσω] Num deest ἀναχωρῶν? vide paulo post p. 426. v. 5. Verumtamen leges dictionis brevitatem consectari constat. REISK.

Στρατιώτας] Στρατηγούς. SCHOTT. Recte fortasse. Id mendum non simplici vice Lysiæ Codd. invasit. TAYLOR. Propius videtur στρατηγοῦντας. Legi quoque posset δικάσειν: sed non opus esse opinor. Paulo post, pro μόνον αὐτῶν τῶν πολιτῶν, scribe αὐτόν. MARKLAND. Contius quoque αὐτόν.

ὁ δὲ νόμος οὐ περὶ τούτων κελεύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁπόσοι ἂν μὴ παρῶσιν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ. ἀνάγνωθί μοι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

Ακούετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ ἀμφοτέρων κεῖται, καὶ
ὅσοι [1] ἂν μάχης οὔσης εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσωσι, καὶ ὅσοι
ἂν ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῶσι. σκέψασθε δὲ τίνες εἰσὶν
οὓς δεῖ παρεῖναι. οὐχ οἵτινες ἂν τὴν ἡλικίαν ταύτην ἔχωσιν;
οὐχ οὓς ἂν οἱ στρατηγοὶ καταλέξωσιν; ἡγοῦμαι δ', ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, ὅλῳ τῷ νόμῳ μόνον αὐτὸν τῶν πολιτῶν
ἔνοχον εἶναι. ἀστρατείας μὲν γὰρ δικαίως ἂν αὐτὸν
ἁλῶναι, [2] ὅτι οὐ κατελέγη, λειποταξίου δὲ, ὅτι οὐκ ἐπ-
522 εξῆλθε μεθ' ὑμῶν [3] στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ
τῶν ἄλλων ἑαυτὸν [4] τάξαι, δειλίας δὲ, ὅτι [5] δεῖ [6] ἕκαστον
μετὰ τῶν [7] ὁπλιτῶν κινδυνεύειν, [8] ὁ δ' ἱππεύειν εἵλετο. καί-
τοι φασὶν αὐτὸν ταύτην [9] τὴν ἀπολογίαν [10] ποιήσεσθαι, ὡς
523 ἐπειδήπερ ἵππευεν, οὐδὲν ἠδίκει τὴν πόλιν. ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι
διὰ τοῦθ' [11] ὑμᾶς δικαίως ἂν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, ὅτι τοῦ νόμου
κελεύοντος, ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ, ἄτιμον εἶναι, ἐτόλ-
μησεν ἀδοκίμαστος ἱππεύειν. καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ.

γ'. [12] Οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας, καὶ οὕτως

[1] ἐὰν T. R. A.
[2] ὅτι καταλεγεὶς ὁ πατὴρ οὐκ ἐπεξῆλθε T. R. ὅτι καταλεγεὶς ὁπλίτης οὐκ ἐξῆλθε A.
[3] στρατοπεδευομένων, οὐδὲ παρῆν T. R. A.
[4] τάξας T. R. A.
[5] δεῖν T. δέον R. A.
[6] αὐτὸν A.
[7] πολιτῶν T.
[8] ὁ δ' om. T. R. A.
[9] τὴν om. T. A.
[10] ποιήσασθαι T.
[11] ἡμᾶς T.
[12] ὅτι T. ἔτι R. ὅδε A.

Ἐὰν μάχης] Ἂν μάχης. CONT.

Ταύτην] Subaudi ἣν ἔχει νῦν Ἀλκιβιάδης. Alias malim τὴν τακτὴν legi, *ætatem a legibus sancitam*. REISK. *Ætatem quam nunc habet Alcibiades*. AUGER.

Ὁ πατὴρ] Π. ὁπλίτης. οὕτω γὰρ καὶ ἐν τῷ μετὰ τοῦτον λόγῳ. H. STEPHAN. Recte. MARKLAND. [Etiam Contius vult ὁπλίτης.] Dele voces ὁ πατὴρ, quæ turbant sententiam, et tenebras affundunt huic loco; aliter ea mutare in melius non possum sine ope correctioris Codicis. PALMER. Notabilis est lectio Cod. Coisl. in hoc loco, non tamen utique correctior: Ὁ καταλεγεὶς ὁ πηρὸν οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν (ἡμῶν Ald.) στρατοπέδῳ μόνος οὐ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. Fortasse: οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευόμενος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. TAYLOR. Electione codicis Coisl. ὁ πηρὸν effeci Δοβηρόν. ut sit καταλεγεὶς εἰς Δοβηρὸν, aut εἰς Σκίρον, οὐκ ἐξῆλθε μεθ' ὑμῶν, ἐν τῷ στρατοπέδῳ μόνος, οὐδὲ παρέσχε μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξαι. REISK.

Δειλίας δὲ κ. τ. λ.] Δειλίας δὲ, ὅτι δέον αὐτὸν vel δεῖν αὐτὸν μετὰ τῶν κ. τ. λ. SCHOTT. δέον. CONT. SCAL. Scribendum δέον, *cum oporteret*. sed in altero nulla est constructio. MARKLAND.

Πολιτῶν] Π. ὁπλιτῶν. H. STEPHAN. Quod placet ex oppositione, ἱππεύειν εἵλετο. et ita infra bis. MARKLAND. Sic dedi h. l. pro vulgari πολιτῶν. Illud alterum melius etiam Kœnius ad Corinthium de Dialectis p. 60. probat. Confer infra p. 427. v. 6. REISK.

Ποιήσασθαι] F. ποιήσεσθαι. TAYLOR. Quemadmodum recte edidit Vanderheidius. MARKLAND.

Ἡμᾶς] L. ὑμᾶς. TAYLOR.

Ὅτι τοίνυν] L. οὗτος τοίνυν. SCHOTT. TAYLOR. MARKLAND. ἔτι τοίνυν. CONT.

ὑμῶν κατεφρόνησε καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε καὶ ἱππεύειν ἐπεθύμησε καὶ τῶν νόμων οὐκ ἐφρόντισεν, ὥστε οὐδὲν αὐτῷ τούτων τῶν κινδύνων ἐμέλησεν, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ ἄτιμος εἶναι καὶ τὰ χρήματ' αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ πάσαις ταῖς κειμέναις ζημίαις ἔνοχος γενέσθαι, μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν [1]ὁπλιτῶν εἶναι καὶ ὁπλίτης γενέσθαι. καὶ ἕτεροι μὲν οὐδεπώποτε ὁπλιτεύσαντες, [2]ἔφιπποι δὲ ὄντες τὸν ἄλλον χρόνον καὶ πολλὰ κακὰ τοὺς πολεμίους πεποιηκότες, οὐκ ἐτόλμησαν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβῆναι, δεδιότες ὑμᾶς καὶ τὸν 524
νόμον· οὕτω γὰρ ἦσαν παρεσκευασμένοι, οὐχ ὡς ἀπολουμένης τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς σωθησομένης καὶ μεγάλης ἐσομένης καὶ τιμωρησομένης τοὺς ἀδικοῦντας· Ἀλκιβιάδης δ' ἐτόλμησεν ἀναβῆναι, οὔτε εὔνους ὢν τῷ πλήθει οὔτε πρότερον ἱππεύσας οὔτε νῦν ἐπιστάμενος οὔτε ὑφ' ὑμῶν δοκιμασθεὶς, ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνειν. ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ [3]ὅτι, εἰ ἐξέσται ὅ τι ἂν τις βούληται ποιεῖν, οὐδὲν ὄφελος νόμους κεῖσθαι ἢ ὑμᾶς συλλέγεσθαι ἢ στρατηγοὺς αἱρεῖσθαι. θαυμάζω δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τις ἀξιοῖ, ἐὰν μέν τις προσιόντων τῶν πολεμίων τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος τῆς δευτέρας γένηται, 525
τούτου μὲν δειλίαν καταψηφίζεσθαι. ἐὰν δέ τις ἐν τοῖς ὁπλίταις τεταγμένος ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἀναφανῇ, τούτῳ συγγνώμην ἔχειν.

[1] πολιτῶν T. A. [2] ἱππεύσαντες δὲ καὶ τὸν T. R. A. [3] ὅτ', εἰ T. A.

Τούτων] Id est, in lege modo recitata propositorum, et quæ ipse statim enumerat. REISK.

Χρήματ' αὐτοῦ] Π. χρήμαθ' αὐτοῦ. H. STEPHAN.

Ὁπλιτῶν] Sic rursus etiam hic pro vulgari πολιτῶν dedi. Sed annon idem est μετὰ τῶν ὁπλιτῶν εἶναι et ὁπλίτης γενέσθαι; Num alterum alterius est scholium? Arbitrentur alii. REISK.

Καὶ τὸν ἄλλον χρόνον] Num καὶ πάντα τὸν ἄ. χ. Dictio καὶ πᾶς, id quod jam aliquoties admonendum duxi, idem significat atque simplex πᾶς vel ἅπας. IDEM.

Οὐκ ἐτόλμησαν] Subaudi καταλεγέντες εἰς τὸ ὁπλιτικὸν, καὶ κελευσθέντες ἀπὸ τῶν ἵππων καταβαίνειν. IDEM.

Τὸν νόμον] Legem videtur eam designare, quæ militibus imperat, ut dicto prætorum audientes sint. Jam edixerant Strategi, ut in ea, de qua hic agitur, expeditione nemo in equo militaret, omnes in pedibus. Quod edictum contempserat Alcibiades. IDEM.

Οὕτω γὰρ] H. e. quia viri fortes et strenui erant, non pavidi, non hostium formidine perculsi, sed bene de seque de patriaque sperabant, contra quam Alcibiades, qui maluit in equo merere, quia equiti celerior atque expeditior fuga est, quam pediti sub gravi armatura laboranti. IDEM.

Ὅτ', εἰ] Ὅτι, εἰ. CONT. Quæ lectio eo probabilior est, quod iota in ὅτι non vulgo elidatur. AUGER.

Τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος] Recurrit hæc eadem dictio p. 147. 11. ed. Steph. verum hic loci est corrigendum, aut sic ut ἐπὶ addatur, id quod in posteriore loco Scaliger quoque fecit, aut sic, ut post τεταγμένος addatur εἶναι. quod in posteriorem locum haud quadrat. REISK. Sub. ἐπί. AUGER.

δ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἡγοῦμαι δικάζειν ὑμᾶς, οὐ μόνον τῶν ἐξαμαρτανόντων ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμούντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. ἐὰν μὲν τοίνυν τοὺς ἀγνῶτας κολάζητε, οὐδεὶς ἔσται τῶν ἄλλων βελτίων· οὐδεὶς γὰρ εἴσεται [1] τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφισθέντα· ἐὰν δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται, ὥστε τούτῳ παραδείγματι χρώμενοι βελτίους ἔσονται οἱ πολῖται. ἐὰν τοίνυν τούτου καταψηφιεῖσθε, οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ πόλει εἴσονται, ἀλλὰ καὶ οἱ σύμμαχοι αἰσθήσονται καὶ οἱ πολέμιοι πεύσονται, καὶ ἡγήσονται πολὺ πλείονος ἀξίαν εἶναι τὴν πόλιν, ἐὰν ὁρῶσιν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις τῶν ἁμαρτημάτων μάλισθ' ὑμᾶς ὀργιζομένους καὶ μηδεμιᾶς συγγνώμης τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ τυγχάνοντας. ἐνθυμεῖσθε [2] δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν κάμνοντες ἐτύγχανον, οἱ δὲ ἐνδεεῖς ὄντες τῶν ἐπιτηδείων, καὶ ἡδέως ἂν οἱ μὲν ἐν ταῖς πόλεσι καταμείναντες ἐθεραπεύοντο, οἱ
526 δὲ οἴκαδ' ἀπελθόντες τῶν οἰκείων ἐπεμέλοντο, οἱ δὲ [3] ψιλοὶ 111. 1
ἐστρατεύοντο, οἱ δ' ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον· ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐτολμᾶτε ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐδὲ τὰ ἀρεστὰ ὑμῖν αὐτοῖς αἱρεῖσθαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς
527 πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. ὧν χρὴ μεμνημένους ὑμᾶς νυνὶ τὴν ψῆφον [4] φέρειν, καὶ πᾶσι φανερὸν

[1] τὸν R. [2] οὖν T. R. A. [3] φίλοι T. R.
[4] φέρειν om. T. ante τὴν ponit R.

Τὰ ὑφ' ὑμῶν καταψηφ.] Τὸν ὑφ' ὑμῶν καταψηφ. de suo dedit Reiskius. Vulgatam tamen tuetur Wakefield. Silv. Crit. sect. CLXVII.

Ἐὰν ὁρῶσιν] Mallem: ἐπάν. *postquam.* quia præcessit ἐὰν in hac sententia. Sic Orat. XXX. ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. Markland.

Οἱ δὲ φίλοι] οἱ δὲ ψιλοί. Cont. Locus desperatissimus, quem tametsi aliquantulum sanando profeceris, mutans φίλοι vel in ὁπλῖται cum Schotto, vel in ψιλοὶ, quo pacto videtur Groulartus accepisse, etiamnum tamen vel meliorem Cod. vel felicius ingenium desidero, ut cetera complanentur, quæ sunt mendosissima. Taylor. Obvium erat ψιλοὶ, *levis armaturæ milites:* quos τῆς κουφῆς ὁπλίσεως vocat Philo Vit. Mos. p. 427. nempe, ἀκοντιστάς τε καὶ σφενδονίτας καὶ ἱπποτοξότας. Lucianus Ver. Hist. p. 649. ψιλοί τε ὄντες, καὶ πεζοὶ, πλὴν μάχιμοί γε καὶ οὗτοι. Nota vox ex omnibus Historicis. Vide Pollucem I. 10. segm. 131. et Scholiast. Thucydides lib. I. segm. 60. et Demosth. adv. Aristocratem, ubi conjungit ψιλοὺς et ἱππέας, quemadmodum in hoc loco Lysias, et Thucydides lib. II. segm. 79. et IV. 93: et alibi passim. Markland. Malim οἱ δ' ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο, ut statim sequitur οἱ δ' ἐν ἱππεῦσιν ἐκινδύνευον. Reisk.

Πολέμους] Legendum πολεμίους, ut olim observavi. Vid. nostræ Edit. p. 44. Taylor. Scribe πολεμίους, *hostes:* ut Orat. XVI. τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους. Statim post ψῆφον recte inserit Stephanus φέρειν: ut Orat. XV. ad finem. Mox forte scribendum: καὶ ἀντιβολήσουσιν οὐκ ἀξιοῦν—καταγνῶναι. non ἀξιοῦντες. Markland.

Ψῆφον, καὶ] Π. Ψῆφον φέρειν, καί. H. Stephan. Scalig. Cont.

ποιεῖν ὅτι Ἀθηναίων οἱ μὴ βουλόμενοι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι ὑφ' ὑμῶν κακῶς πείσονται.

ε'. Ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ μὲν τοῦ νόμου καὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὐχ ἕξειν αὐτοὺς ὅ τι λέξουσιν· ἀναβαίνοντες δ' ὑμᾶς ἐξαιτήσονται καὶ ἀντιβολήσουσιν, οὐκ ἀξιοῦντες τοῦ Ἀλκιβιάδου υἱέος τοσαύτην δειλίαν καταγνῶναι, ὡς ἐκεῖνον πολλῶν ἀγαθῶν ἀλλ' οὐχὶ πολλῶν κακῶν αἴτιον γεγενημένον, [1] ὃν εἰ τηλικοῦτον ὄντα ἀπεκτείνατε, ὅτε πρῶτον εἰς ὑμᾶς ἐλάβετε ἐξαμαρτάνοντα, οὐκ ἂν ἐγένοντο συμφοραὶ τοσαῦται τῇ πόλει. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἶναι, εἰ αὐτοῦ μὲν ἐκείνου θάνατον κατέγνωτε, τοῦ δὲ υἱοῦ ἀδικοῦντος δι' ἐκεῖνον ἀποψηφιεῖσθε· ὃς αὐτὸς μὲν οὐκ ἐτόλμα μεθ' [2] ὑμῶν μάχεσθαι, ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ μετὰ τῶν πολεμίων ἠξίου στρατεύεσθαι. καὶ [3] ὅτε 528
μὲν παῖς [4] ἦν καὶ οὔπω δῆλος ἦν ὁποῖός τις ἔσται, διὰ 529

[1] ὃν om. T. [2] ἡμῶν T. R. A. [3] ὅταν T. R. A.
[4] ἦν, οὕτω T. ἂν οὔπω R. ἦν (οὔπω—ἔσται) A.

Αὐτοὺς] Alcibiadem puta ejusque patronos atque advocatos. Reisk.

Ἐξαιτήσονται] Malim simplex *αἰτήσονται*, quia *ἐξαιτέομαι* non dicitur sine aliquo regimine. Auger.

Ἐκεῖνον—γεγενημένον] Ego nullus dubito hos accusativos cum genitivis *ἐκείνου* et *γεγενημένου* esse mutandos. redeunt enim non ad juniorem Alcibiadem, sed ad seniorem. nisi mavis accusativos absolutos esse. Reisk.

Γεγενημένον, εἰ τηλικοῦτον etc]. Γεγ. ὂν εἰ τηλ. Cont. Taylor. Restitue ὂν ante εἰ. ὃν εἰ τηλικοῦτον ὄντα etc. Amittebatur in præcedente syllaba. Markland. Interposui ὂν. redit ad Alcibiadem, patrem hujus, rei. Reisk.

Τηλικοῦτον] Intelligo, ea ætate qua nunc est filius Alcibiades. Auger.

Μεθ' ἡμῶν μάχεσθαι] ὑμῶν. Cont. Potius *ὑμῶν*. ut ante: *οὐκ ἐπεξῆλθε μεθ' ὑμῶν στρατοπεδευομένων*. et ita sæpe in hac Oratione. Markland.

Μετὰ τῶν πολεμίων] Post *μετὰ τῶν πολεμίων* addendum videtur *ἐφ' ὑμᾶς*. v. p. 436. v. 6. p. 437. v. 5. 10. Reisk.

Οὕτω δῆλος ἦν κ. τ. λ.] Οὔπω δῆλος ὢν, vel *καὶ οὔπω δῆλος ἦν*. Cont. Itane? Illene, quem crediderim domesticas calamitates, non sui ingenii specimina prægravasse? Namque ita profecto Lysias: *διὰ τὰ πατρὸς ἁμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη*. Et ita de se ipso testis minime aspernandus. *Οὔπω δὲ τέτταρα ἔτη γεγονὼς διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φυγὴν περὶ τοῦ σώματος εἰς κίνδυνον κατέστην*. Isocr. de Big. §. ιζ'. Quid? Quadrimulum? *τηλικοῦτον*, morum tam illustria pignora dedisse? Lego secure: *Οὔπω δῆλον ὂν ὁποῖός τις ἔσται*. Atque ita procedet argumentum. *Eumne, quem* insontem, *quem incertum an patriæ aliquando prodesse potuerit*: oppressit *olim vestra* in patrem querela, *eumne, inquam, jam* propriis flagitiis *onustum* eripiet in patrem misericordia? Locus non admodum absimilis visitur in fine orationis pro Polystrato. Taylor. Sensus postulat, ut in hoc Lysiæ loco, pro *οὕτω δῆλος ἦν*, legamus *οὔπω δῆλος ὢν*: quia non ob *sua* aliqua, sed ob *Patris* delicta, hoc illi periculum, *puero* adhuc, impendisse dicit Orator. ex Patris vero peccatis dignosci non potuit indoles Filii *μήπω πράξαντός τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν*, ut in re, ab hac non aliena, loquitur D. Paulus Rom. IX. 11. Sic Orat. XX. *διὰ τοὺς παῖδας, οὓς οὔπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται*. et ita Orat. II. Isæus de Hæred. Apollod. p. 66. *ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἦν ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον, εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἔμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν*: scil. *παιδίον*. Vide etiam Nostrum Orat. XXVI. et Demosth. in Aphobum Orat. II. §. ε'. *ἐμοῦ μὲν γὰρ εἰ καὶ μήπω πεῖραν εἰλήφατε ποῖός τις ἂν εἰς ὑμᾶς εἴην*, etc. Markland.

τὰ [1] τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα ὀλίγου τοῖς ἕνδεκα παρεδόθη·
ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις ἐπίστασθε καὶ
τὴν τούτου πονηρίαν, διὰ τὸν πατέρα ἐλεεῖν αὐτὸν ἀξιώσετε;
οὐκοῦν δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τούτους μὲν οὕτως εὐτυχεῖς
εἶναι, ὥστε, ἐπειδὰν ἐξαμαρτάνοντες ληφθῶσι, διὰ τὸ
αὐτῶν γένος σώζεσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ ἐδυστυχήσαμεν διὰ τοὺς
οὕτως ἀτακτοῦντας, [2] μηδένα ἂν δύνασθαι παρὰ τῶν
πολεμίων ἐξαιτήσασθαι, [3] μηδὲ διὰ τὰς τῶν προγόνων
530 [4] ἀρετάς. καίτοι πολλαὶ καὶ μεγάλαι καὶ ὑπὲρ ἁπάντων
τῶν Ἑλλήνων γεγόνασι, καὶ οὐδὲν ὅμοιαι τοῖς ὑπὸ τούτων
περὶ τὴν πόλιν πεπραγμένοις, ὦ ἄνδρες δικασταί. εἰ δ'
531 ἐκεῖνοι δοκοῦσι βελτίους εἶναι, σώζοντες τοὺς φίλους, δῆλον
ὅτι καὶ ὑμεῖς ἀμείνους δόξετε εἶναι τιμωρούμενοι τοὺς
ἐχθρούς. ἀξιῶ δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐὰν μέν τινες τῶν
συγγενῶν αὐτὸν ἐξαιτῶνται, ὀργίζεσθαι, ὅτι τούτου μὲν

[1] τοῦ om. T. R. [2] μηδὲν A. [3] μηδ' ἂν τὰς T. R. μηδ' αὐτὰς τὰς A. [4] ἀρετὰς λέγῃ. R.

Τὰ πατρὸς] Malim articulum τοῦ interponi. REISK.

Ὀλίγου] Sub. δεῖν, et sume adverbialiter, *ferme*. AUGER.

Αὐτῷ] Π. αὐτῶν. Τινὲς δὲ αὐτό. H. STEPHAN. αὐτῶν. SCALIG. CONT. Perinde erit, dummodo vulgata mecum contempseris. TAYLOR.

Ἀρετὰς] Π. ἀρετὰς προβάλλανται. Ἢ παρέχωνται. Ἢ προβαλλώμεθα. Ὁμοίως δὲ παρεχώμεθα. Εἰ δὲ μὴ, δεῖ ἐπανάγειν πρὸς τὸ, Δύνασθαι ἐξαιτήσασθαι. H. STEPHAN. Id ultimum fortasse rectius cum levi mutatione: μηδὲν ἂν δύνασθαι π. τ. π. ἐξαιτήσασθαι, μηδ' ἂν τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. Aliter Scal. μηδὲ διὰ τὰς τῶν προγόνων ἀρετάς. TAYLOR. Obvia, ut mihi videtur, est medicina: μηδὲν ἂν δύνασθαι—μηδ' αὐτὰς τὰς τ. πρ. ἀρετὰς, καίτοι πολλαὶ—γεγόνασι, etc. Emphasis et Indignatio hujus loci pulcherrimi pendet ab Oppositione inter *Genus et Virtutes*. Quam inique, inquit, in hac re agitur! Alcibiades, si deliquerint, ob nobilitatem GENERIS et longum Majorum stemma a vobis servabuntur: si vero Nos, per istud delictum eorum, ab hostibus victi fuissemus, *nihil* Nos servaret, ne ipsæ quidem Virtutes (et quanto majus hoc quam *Genus*) majorum nostrorum, tametsi multæ et magnæ fuerint, atque his ipsis hostibus salutares, etc. MARKLAND.

Ὦ ἄνδρες δικασταί.] Hæ voces nostro non solent Clausulam finire: tametsi Demosthenes ita passim faciat, et Lysias semel, vel bis. Præterea, in hujus sententiæ initio occurrunt; et mox sequuntur. Puto esse a Scriba. Sic et Orat. XVIII. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων etc. ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοιούτους γεγενημένους, τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι etc. εὖ δ' οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου etc. Quam insulsa est hæc repetitio! merito irrisa Luciano in Rhet. Præcept. p. 320. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. *et si quando tibi desit canorum negotium, cum modulatione profer istam formulam* ὦ ἄνδρες δικασταὶ, *et puta te harmoniam explevisse.* Sed ne existimes Lysiam ita reliquisse. MARKLAND. Exclamatio inprimis gravis et efficax, atque opportuna, nervorum plena et spirituum. Auditores enim tum revocat ad contemplationem fortium facinorum a majoribus editorum, eosque ad imitandum stimulat, tum graviter indignatur et ingemiscit turpitudini facinorum gentis Alcibiadeæ, tam dissimilis majoribus, eoque auditores ad succensendum illis atque ulciscendum accendit. REISK.

Βελτίους—ἀμείνους] Nihil aliud sunt, quam καλοὶ κἀγαθοί. boni atque fortes, homines frugi, viri honesti et probi. IDEM.

οὐκ ἐπεχείρησαν δεηθῆναι, ἢ δεηθέντες οὐκ ἐδύναντο εὑρέσθαι,
ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττόμενα, ὑμᾶς δὲ πείθειν
πειρῶνται ὡς οὐ χρὴ παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβά- 532
νειν· ἐὰν δέ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῷ, ἐπίδειξιν
μὲν τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι 533
καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται, ὑμᾶς [1] δὲ
χρὴ ὑπολαμβάνειν πρῶτον μὲν ὅτι, εἰ πάντες Ἀλκιβιάδῃ
ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν [2] ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν — οὐδὲ γὰρ

[1] δὴ T. A.

[2] ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν T.

Εὑρέσθαι] Lege τρέπεσθαι. N. c. Eratosth. init. πολίτας ἐπ' ἀρετὴν καὶ δικαιοσύνην τραπέσθαι. Taylor. Mirum, unde tanta depravatio, si Lysias scripsit πεῖσαι, et tamen vix aliud scribere potuit, si sensum spectes, et sequentia, ὑμᾶς δὲ πείθειν πειρῶνται etc. Orat. XXXI. καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὰν ἐμὲ οὐκ ἠδύναντο πεῖσαι. Markland. Bene habet hoc verbum εὑρέσθαι. εὑρίσκεσθαι est *aliquid ab aliquo precibus, gratiave,* aut *alio quocunque modo, impetrare.* ποιεῖν non tam cum εὑρέσθαι, quam cum δεηθῆναι cohæret. Interjecta pro parenthetis haberi possunt. Reisk. *Non potuerunt obtinere, consequi.* Auger.

Πόλεως πραττόμενα] Π. προσταττόμενα. H. Stephan. Scal. Cont. Taylor. Verissime Stephanus emendavit, legendo προσταττόμενα. et ita infra, ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα, non πραττόμενα. In MSS. hæc vox ita scribitur,
ο
πρταττόμενα. unde, amisso apice, seu minuto ο, ex πρταττόμενα exiit πραττόμενα. quod mendum frequentissimum est. Sic in Epitaphio, seu Orat. II. pro θεῖα πράγματα legendum puto προστάγματα. et ita in Philone Judæo p. 372. ed. Turneb. pro πράττωσιν scribendum προστάττωσιν. et p. 671. pro πραχθὲν, προσταχθέν. Hinc etiam emendandus Herodianus VII. 17. καὶ τὰ ἔθη ἀποστήσαντες ῥαδίως, μίσει τῆς Μαξιμίνου τυραννίδος, τούς τε ἐκεῖσε προστατοῦντας, εἰ τὰ Μαξιμίνου φρονεῖν, ἀποκτείναντες, προσέθεντο Ῥωμαίοις· ita distinguendum et legendum, pro ἐκεῖσε πράττοντας, quam ex commerito suspectam habuit Stephanus. Nec dubito, quin Xenophon Ἀπομνημ. lib. V. p. 862. scripserit: τοῖς ἀσθενεστέροις πᾶσι μείω προστάττειν προστάγματα. ubi nunc legitur πράγματα. Vide Humanissimum Montfauconium Palæogr. Græc. lib. V. c. 1. Hæc extra propositum meum: Lectori tamen φιλέλληνι non ingrata fore opinor. Markland.

Ἐὰν δέ τινες τῶν ἀρχόντων βοηθῶσιν αὐτῷ, —ὑμᾶς δὲ χρὴ etc.] Mallem: τῶν στρατηγούντων. patere videtur ex sequentibus, quorum tota Argumentatio ad τοὺς στρατηγοὺς vel στρατηγοῦντας, pertinet, non ad τοὺς ἄρχοντας: nisi voci ἀρχόντων additum fuisset ἐν τῷ στρατοπέδῳ, ut Orat. XIV. Longe enim aliud fere οἱ ἄρχοντες simpliciter, et οἱ ἄρχοντες ἐν τῷ στρατοπέδῳ, i. e. οἱ στρατηγοῦντες, de quibus hic agitur. Vide tamen Orat. XVI. ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων· ubi τῶν ἀρχόντων videtur idem esse, quod τῶν στρατηγῶν. et Orat. XXII. ubi τοὺς ἄρχοντας denotat τοὺς σιτοφύλακας, *præfectos rei frumentariæ.* Sic et Matthæo IX. 18. vocatur ἄρχων, absolute, quem Lucas VIII. 41. ἄρχοντα τῆς συναγωγῆς appellat. Nihil igitur muto. Pro ultimo δὲ Stephanus voluit δή. Si ex MSS. reciperem: ex Conjectura, non necessarium puto. ita enim sæpe loquuntur hi Scriptores. Markland.

Ποιούμενοι, φιλοτιμούμενοι δὲ ὅτι] Sine dubio leg. est: ποιοῦνται, φιλοτιμούμενοι ὅτι (sine δὲ). Reisk.

Ὑμᾶς δὲ χρὴ] Π. ὑμᾶς δὴ χρή. H. Stephan.

Οὐδὲν ἀλλ' ἔδει] Π. οὐδὲν ἄρα ἔδει. Idem. Bene est. Lego autem deinceps pro οὐδὲν οὐδένα, vel, quia tutius est ad MS. accedere, οὐδέ. Sic enim Cod. Steph. Jam recta sunt omnia: Εἰ πάντες Ἀλ. ὅμοιοι ἐγένοντο, οὐδὲν ἄρα ἔδει τοῦ στρατηγεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν εἶχον ὅτου ἡγοῦντο. Taylor. οὐδὲν ἔδει. Cont. Scribo: οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν· οὐδένα γὰρ εἶχον ὅτου ἡγοῖντο. *nullum opus fuisset militiæ ducibus: neminem enim illi habituri erant, cui imperarent.* Demosthenes πρὸς Λεωχαρ. §. γ'. Εἰ μὲν οὖν Λεωχάρης ἔμελλεν δείξειν, ὡς ἐστὶν υἱὸς γνήσιος Ἀρχιάδου, οὐδὲν ἂν ἔδει πολλῶν λόγων. Vide et Thucyd. lib. I. segm. 74. et Xenophontem Ἀναβ. V. 1. 10. Markland. Dedi οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν στρατηγῶν. pro lectione vulgari οὐδὲν ἀλλ' ἔδει τοῦ στρατηγεῖν. In se quidem poterat sanum videri τοῦ στρατηγεῖν. verum insequentia pluralia εἶχον et ἡγοῦντο necessarium faciunt, ut τῶν στρατηγῶν legatur. Reisk.

534 εἶχον ὅτου ἡγοῦντο —, ἔπειθ᾽ ὅτι πολὺ μᾶλλον [1] αὐτοῖς
προσήκει τῶν λιπόντων τὴν τάξιν κατηγορεῖν ἢ ὑπὲρ τῶν
τοιούτων ἀπολογεῖσθαι. τίς γάρ ἐστιν ἐλπὶς τοὺς ἄλλους
ἐθελήσειν ποιεῖν τὰ ὑπὸ τῶν στρατηγῶν προσταττόμενα,
ὅταν αὐτοὶ οὗτοι τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν πειρῶνται; ἐγὼ
τοίνυν ἀξιῶ, ἂν μὲν ἀποδείξωσιν οἱ λέγοντες καὶ αἰτού-
μενοι ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου ὡς ἐστρατεύσατο ἐν τοῖς ὁπλίταις
ἢ ὡς [2] ἱππεύειν δεδοκιμασμένος [3] ἐστὶν, ἀποψηφίσασθαι· ἐὰν
δὲ μηδὲν ἔχοντες δίκαιον [4] κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι,
535 μεμνῆσθαι χρὴ ὅτι διδάσκουσιν ὑμᾶς ἐπιορκεῖν καὶ τοῖς
νόμοις μὴ πείθεσθαι, καὶ ὅτι λίαν προθύμως τοῖς ἀδικοῦσι
βοηθοῦντες πολλοὺς τῶν αὐτῶν ἔργων ἐπιθυμεῖν ποιή-
σουσι.

ϛʹ. Θαυμάζω δὲ μάλιστα, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἴ τις ὑμῶν τὸν Ἀλκιβιάδην ἀξιώσει διὰ μὲν τοὺς βοηθοῦντας σώζεσθαι, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ πονηρίαν μὴ ἀπολέσθαι. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι, ἵν᾽ ἐπίστησθε ὅτι οὐκ ἂν εἰκότως αὐτοῦ ἀποψηφίζοισθε, ὡς ταῦτα μὲν ἡμαρτηκότος, τὰ δ᾽ ἄλλα πολίτου χρηστοῦ γεγενημένου· ἐκ γὰρ τῶν ἄλλων τῶν τούτῳ πεπραγμένων δικαίως ἂν αὐτοῦ θάνατον καταψηφίζοισθε. προσήκει δ᾽ ὑμῖν περὶ αὐτῶν εἰδέναι· ἐπειδὴ
γὰρ καὶ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθε λεγόντων τὰς 142. 1
σφετέρας αὐτῶν ἀρετὰς καὶ τὰς τῶν προγόνων εὐεργεσίας, εἰκὸς ὑμᾶς καὶ τῶν κατηγόρων ἀκροᾶσθαι, ἐὰν ἀποφαίνωσι

[1] αὐτοὺς T. R. A. [2] ἵππευεν T. ἵππευσε R. ἵππευε A. [3] ἐστὶν om. T. R. A.
[4] κελεύωσιν αὐτοὶ T. οὐ κελεύωσιν αὐτῷ R. κελεύωσιν αὐτοὶ μὴ A.

Ἱππεύειν] F. Ἱππεύει. SCALIG. ἱππεύσατο, vel ἵππευσεν. CONT. Lectio est, ut nos conformavimus. TAYLOR. Lege: ἵππευε. MARKLAND.

Ὀργίζεσθαι] Μὴ ὀργίζεσθαι. CONT. Rectius hoc quam Schott. ἀποψηφίζεσθαι. TAYLOR. Obvium erat, κωλύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι, *prohibeant vos illi irasci.* Sed verius puto, κελεύωσιν αὐτῷ μὴ ὀργίζεσθαι: propter locum Orat. XV. ubi loquitur de his ipsis στρατηγοῖς· ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὀμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι, ἀλλ᾽ οὐχ ὅ τι ἂν οὗτοι κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. Invidiosa est vox κελεύειν, in libero populo. unde Orat. II. de Theramene: ἀναστὰς δὲ Θηραμένης ἐκέλευσεν ὑμᾶς τριάκοντα ἀνδράσιν ἐπιτρέψαι τὴν πόλιν. et paulo post: εἰ μὴ ποιήσαισθ᾽ ἃ Θηραμένης κελεύοι. artificiose. Pro αὐτοὶ ὀργίζεσθαι Schottus conjicit αὐτοῦ ἀποψηφίζεσθαι. nimis violenter. Infra, pro τὴν αὐτοῦ πονηρίαν, scribe, αὑτοῦ. MARKLAND. Dedi δίκαιον (subaudi εἰπεῖν, quanquam nescio an hoc sit melius additum), οὐ κελεύωσιν αὐτῷ ὀργίζεσθαι. REISK. Addidi μὴ, sed malim legi χαρίζεσθαι, sine μή. AUGER.

Ἀξιώσῃ] Π. ἀξιώσει. H. STEPHAN. CONT. Cum Steph., qui suam conjecturam ex Cod. nostro Coisl. confirmatam habet, ἀξιώσει, et mox αὑτοῦ. TAYLOR. Tota hæc sententia sic videtur enuntianda fuisse: ἀξιώσει, διὰ μὲν τὴν αὑτοῦ πονηρίαν ἀπολέσθαι, διὰ δὲ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ σώζεσθαι. ἧς ἄξιον ὑμᾶς ἀκοῦσαι. REISK.

Σφετέρας αὐτῶν] Dormitavit magnus Scal. qui jussit αὑτῶν. TAYLOR.

τοὺς φεύγοντας πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκότας καὶ τοὺς
προγόνους αὐτῶν πολλῶν [1] κακῶν αἰτίους γεγενημένους. 536
ζ'. Οὗτος γὰρ παῖς μὲν ὢν παρ' Ἀρχεδήμῳ τῷ γλάμωνι,
[2] οὐκ ὀλίγα τῶν ὑμετέρων [3] ὑφῃρημένῳ, πολλῶν ὁρώντων,
[4] νυκτός τε ὑπὸ τῷ [5] αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος ἐκώμαζε
[6] καὶ μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, μιμούμενος τοὺς 537
ἑαυτοῦ προγόνους, καὶ ἡγούμενος οὐκ ἂν δύνασθαι πρεσβύ-
τερος ὢν λαμπρὸς γενέσθαι, εἰ μὴ νέος ὢν πονηρότατος
[7] δόξειεν εἶναι. μετεπέμφθη δ' ὑπὸ [8] Ἀρχεβιάδου, ἐπειδὴ
φανερῶς ἐξημάρτανε. καίτοι ποῖόν τινα χρὴ αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν 538
νομίζεσθαι εἶναι, ὅστις κἀκείνῳ [9] τοιαῦτα ἐπιτηδεύων διεβέ-

[1] κακῶν ὑμῖν αἰτ. A. [2] τῷ οὐκ R. A. [3] ἀφῃρημένῳ T.
[4] ἔτι μὲν ὑπὸ T. ἔπινεν ὑπὸ R. A. [5] αὐτόματι T. αὐτῷ στρωματεῖ R. αὐτῷ στρώματι A.
[6] καὶ om. T. δὲ R. A. [7] δόξει T. R. A. [8] Ἀρχιβιάδου T. Ἀλκιβιάδου A.
[9] ταῦτὰ T. A.

Αἰτίους γεγενημένους] Interponi velim ὑμῖν. Reisk.

Ἀρχεδήμῳ] Hunc Archedemum in theatro traduxit Aristophanes, ut in Ranis v. 419. Traducitur autem ut extraneus, et lippus, ut malus etiam, et qui funditus perire debebat v. 596. De eo etiam Xenoph. Hellenic. i. 7. 2. Palmer.

Ἀφῃρημένῳ] Melior mihi videtur Lectio MS. ὑφῃρημένῳ. Ita infra: πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. et Orat. XXIX. οὐδὲν ὑφῃρημένον τῶν ὑμετέρων. Archedemi istius τοῦ γλάμωνος meminit Aristophanes Ran. v. 596. Markland.

Αὐτόματι] Schottus: ἔτι μὴ ὑπὸ τῷ αὐτόματι κατακείμενος. quasi *nondum sui juris*. Ita accepit et Groulartus. At hoc nondum mihi sincere placet, neque quod hariolatur vir eruditissimus αὐτήματι, *sub dio*. Leg. ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Lucian. in vit. auct. ὑπὸ ταὐτὸν ἱμάτιον κατακέωνται. et ἐν τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατακείμενος. Aristot. apud Athenod. ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. Ita Theocrit. Helen. Epith. ver. 19. Ζανός τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὴν μίαν ᾤχετο χλαῖναν. Taylor. Vertunt quidem, *nondum sui juris*, sed probandum erat ita verti posse, vel omnino Græcum esse, τῷ αὐτόματι. Latet aliquid, quod *puerili* ætati, vel adhuc immaturæ, proprium est. quale istud, ἔτι ἐν σπαργάνοις καὶ γάλαξιν, de ætate *infantili*, apud Ælianum V. H. VIII. 8. vel quale foret ἔτι ἐν χλαμύδι, de ætate *ephebica*: de quo vide locum Plutarchi in Erotico, locum vero Plutarchi cito ex Cl. Grævio ad Lucian. Solœcist. p. 757. (ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον, de vidua quadam nobili, quæ adolescentulum amavit) et Max. Tyrium Diss. XXVI. et quæ collegit eruditiss. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 320. Ita vero distinguendum puto hunc locum: οὗτος γὰρ, παῖς μὲν ὢν, — πολλῶν ὁρώντων, ἔτι μὲν ὑπὸ τῷ αὐτόματι, κατακείμενος ἐκώμαζε, μεθ' ἡμέραν, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, etc. Distincte nequitiam Alcibiadis describit, et per singula κῶλα adauget. Ultimum istud, ἄνηβος ἑταίραν ἔχων, egregie illustrat locus Philonis Lib. de Josepho: τοῖς δὲ ἄλλοις ἐφεῖται, μετὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ἡλικίαν, πόρναις, καὶ χαμαιτύποις, καὶ ταῖς ὅσαι μισθαρνοῦσιν ἐπὶ τοῖς σώμασι, μετὰ πολλῆς ἀδείας χρῆσθαι· παρ' ἡμῖν δὲ, οὐδ' ἑταίρᾳ ἔξεστιν· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑταιρούσης ὥρισται δίκη θανάτου. Loquitur Josephus de moribus aliarum gentium collatis cum Hebræorum institutis. Markland. Contius emendat, ut nos emendavimus, nisi quod pro ὑπὸ dat ἐπὶ, quod malim. Auger.

Λαμπρῶς] Π. λαμπρός. H. Stephan. Recte. Taylor. Markland.

Δείξει] F. δόξει. Scal. Schott. Cont. Taylor. Markland. Malim tamen in optativo, δόξειεν. Reisk.

Μετεπέμφθη ὑπὸ Ἀρχεβιάδου] Scorta dicuntur ab amatoribus μεταπέμπεσθαι, cum ab amantibus per servos domum missos, palam et importune atque cum convicio, ad compotandum et pervigilandum secum arcessuntur. Verum hanc vocabuli significationem ab hoc loco alienam esse monstrant insequentia. quare malim κατεμέμφθη, *objurgabatur*. Reisk.

Φανερῶς ἐξημάρτανε] Eo nempe modo, quo Æschines Timarchum arguit in corpus suum peccasse, quæstum meretricium vulgariter exercendo. Idem.

βλητο, [1]ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτ' ἐδίδασκε; μετὰ Θεοτίμου
δὲ ἐπιβουλεύσας τῷ πατρὶ Ὠρεοὺς προὔδωκεν. ὁ δὲ, παρα-
λαβὼν τὸ χωρίον, πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα,
539 [2]τελευτῶν δὲ δήσας ἀργύριον εἰσεπράττετο. ὁ δὲ πατὴρ
αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα, ὥστε [3]οὐδὲ ἀποθανόντος ἔφασκε
τὰ ὀστᾶ κομίσασθαι. τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, ἐραστὴς
541 γενόμενος [4]Ἀρχεβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ

[1] ὡς T. A. [2] τελευτῶντα T. [3] οὐδ' ἂν R. [4] Ἀρχιβιάδης T. A.

Διεβέβλητο] Sensus claudicat, nisi legatur διαβεβληκὼς τοὺς ἄλλους ἐδίδασκε. Palmer. Jam duce Palmerio, locum minus intelligo, quam dudum. Cod. Steph. ὅστις κἀκείνῳ τοιαῦτα ἐπιτηδεύων κ. τ. λ. Quam lectionem sequuntur interpretes. Sed vulgata recte se habent. Sis tamen interea admonitus, de Alcibiade patre hic non agi. Invenit enim in suo Cod. Groulartus Ἀρχιβιάδου, quo pacto etiam inferius Cod. Steph. pro Ἀλκιβιάδης, Ἀρχιβιάδης. Taylor.

Ὀρεοὺς] Ὠρεούς. Scalig.

Προὔδωκεν] Theotimo puta. ad quem etiam ὁ δὲ et παραλαβὼν redit. qui Theotimus ab Alcibiade juniore traditum sibi castellum nactus, primum eum strupro polluit, deinde in custodiam dedit. Reisk.

Ὡραῖον ὄντα, τελευτᾶντα δὲ δήσας, etc.] Distingue et lege: ὡραῖον ὄντα· τελευτῶν δὲ δήσας, ἀργύριον εἰσεπράττετο. Τελευτῶν est *tandem*. Paulo ante distinguendum: ἐπιβουλεύσας, τῷ πατρὶ Ὀρεοὺς προὔδωκεν: scil. Patri suo Alcibiadi. ὁ δὲ, scil. Alcibiades pater, ὕβριζεν αὐτὸν, nempe Θεότιμον. sequitur, ὁ δὲ πατὴρ αὐτὸν οὕτως ἐμίσει σφόδρα etc. *pater vero Theotimi tanto illum* (Theotimum) *odio habuit*. Nescio quomodo, ἀσαφῶς, nec cum solita sua subtilitate hæc narrat Lysias. Mox pro κομίσασθαι scribo κομίσεσθαι, *se relaturum*. Τελευτήσαντος δ' ἐκείνου, scil. patre Theotimi. ὡς υἱὸν ἐλύσατο: MS. αὐτὸν. Forte, τὸν υἱὸν ἐλύσατο. intelligit Theotimum. MS. tamen non male. Paulo ante, pro Ὀρεοὺς Stephani Codex Ὀρνεούς. Forte, Ὀρνεάς. Vide Thucydidem VI. 7. Markland. L. τελευτῶν, ut respondeat τῷ πρότερον. Taylor.

Εἰσεπράττετο] Nummos exigebat Theotimus ab Alcibiade pro redemptione e carcere, si vellet libertatem recuperare, haud recuperaturus nisi det. Reisk.

Κομίσασθαι] Κομίσεσθαι. Taylor. Sub. ἄν. Auger.

Ἐκείνου] Ad utrum redeat, ad patremne Alcibiadem, an ad Theotimum, ambiguum est. ego tamen ad patrem referre malo. Reisk.

Ἐραστὴς] Tenebricosus locus et obscurus, si sic legatur. De Theotimo quidem intelligo, quæ dixit supra: πρότερον μὲν ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα et quæ sequuntur. Sed si pro ἐραστὴς γενόμενος legatur ἐγκρατὴς γενόμενος, omnia erunt plana. Sic igitur intellige. Alcibiades junior, de quo hic agitur, proditione cum quodam Theotimo ordita illi tradidit Oreos locum circa Chersonesum, quem muniverat pater suus Alcibiades (nam eum sibi munivisse castella quædam circa Bisanthem et Chersonesum in Thracia scribit Plutarchus in ejus vita) et amasius etiam illius Theotimi factus est. Sed ille Theotimus metuens, ut est verisimile, ne qui patrem suum prodiderat, etiam eum proderet, Alcibiadem habuit in vinculis, sperans insuper se a patre accepturum pecuniam pro filii redemptione. At pater iratus negavit se vel ossa mortui requisiturum. Postea vero Theotimo mortuo Alcibiades pater Oreos recuperavit, et *ejus loci factus dominus*, id est ἐγκρατὴς, Alcibiadem juniorem utpote filium liberavit. Sic intelligendus est, meo quidem judicio, hic locus, et ex eo emendandus Constantini Porphyrogenetæ locus Themate Occidentali primo, ubi sic legitur: Ἐπαρχία Θράκης, ἤγουν Εὐρώπης ὑπὸ Κονσιλιαρίων, τοῦτ' ἔστι βουλευτῶν, πόλεις ιδ'. Εὐδοξία πόλις, Ἡράκλεια, Ἀρκαδιούπολις, Βιζύη, Πάνιον, Ὄρνοι, Γάνος, etc. Legendum est autem: Βιζάνθη, Πάνιον, Ὀρεὸς, Γάνος, etc. ut pluribus probamus in nostra *Græcia*. Palmer. Quod olim dixit Phocio de homine odioso, qui suam orationem molestissima garrulitate interpellaverat: Οὐκοῦν περὶ μὲν τῶν ἱππέων καὶ τῶν ὁπλιτῶν ἀκηκόατε, λείπεται δέ μοι περὶ τῶν ψιλῶν καὶ πελταστῶν διελθεῖν, id mihi ferme video contigisse. *Theotimus Alcibiadem nostrum in vinculis habuit, neque eum redimere voluit pater. Eo mortuo Alcibiades propter delicias liberum esse voluit.* Cod. enim Steph. Ἀρχιβιάδης αὐτὸν ἐλύσατο. Quæ lectio est verissima. In Cod. Coisl. αὐτὸν degeneraverat in ἀσιόν. Et cum Alcibiades in textum se semel insinuaverat, in promptu erat, ut sequeretur ὡς υἱόν. Taylor.

ὕστερον κατακυβεύσας τὰ ὄντα, ἐκ Λευκῆς ἀκτῆς ὁρμώμενος τοὺς φίλους κατεπόντιζεν.

η΄. Ὅσα μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἢ εἰς τοὺς πολίτας ἢ εἰς τοὺς οἰκείους ἢ περὶ τοὺς αὑτοῦ ξένους ἢ περὶ τοὺς ἄλλους ἡμάρτηκε, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν· Ἱππόνικος δὲ πολλοὺς παρακαλέσας ἐξέπεμψεν [1] τὴν [2] αὑτοῦ γυναῖκα,
φάσκων τοῦτον, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτῆς ἀλλ᾽ ὡς ἄνδρα 542
[3] ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν [4] ἑαυτοῦ. καὶ τοιαῦθ᾽ ἡμαρτηκότι καὶ οὕτω δεινὰ [5] καὶ πολλὰ καὶ μεγάλα πεποιηκότι, οὔτε τῶν πεπραγμένων [6] αὐτῷ μεταμέλει οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. ὃν μᾶλλον ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων· [7] ὁ δ᾽ ἑτέρους ὑβρίζειν πειρᾶται, ὥσπερ δυνάμενος ἂν πολλοστὸν μέρος τῶν [8] ὀνειδῶν τῶν

[1] τὴν om. T. [2] αὑτοῦ om. R. [3] ἐκείνης om. A. [4] αὐτοῦ T. R. A. [5] καὶ om. T. [6] αὐτῶν T. [7] οὗτος ἑτ. T. R. A. [8] εἰδῶν T.

Ἐλύσατο] Pecuniam solvens, quam Theotimus poscebat, Archebiades Alcibiadem juniorem e vinculis liberabat. Reisk.

Λευκῆς ἀκτῆς] Memorat Lysiæ orationem c. Alcibiadem Harpocr. in v. Junge et Suidam, et Phot. Lex. MS. Taylor. Quum sint plures Λευκαὶ (inquit Harpocration), orator meminisse videtur Leucæ Propontidis. Auger.

Ἱππόνικος δὲ etc.] Initium hujus historiæ deest. Videtur autem hic Hipponicus frater fuisse Alcibiadis, qui ad uxorem Hipponici paulo liberius commigrare solebat. unde eam dimisit Hipponicus, querens: *Alcibiadem*, ὡς οὐκ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀλλ᾽ ὡς ἄνδρα ἐκείνης, εἰς τὴν οἰκίαν εἰσιέναι τὴν αὐτοῦ. *non ut fratrem sui, sed ut maritum istius, ad domum suam ventitare solere.* ita enim legendum puto pro ἀδελφὸν αὐτῆς: quæ lectio totam dicti venustatem perdit. Si uxor Hipponici fuit Soror Alcibiadis, Lysias vix scripsisset αὐτῆς et ἐκείνης de eadem Persona: tametsi sciam Xenophontem ita loqui lib. I. Κυρ. Ἀναβ. p. 249. E. Sed aliter Lysias semper, nisi fallor. Markland.

Αὐτοῦ] Hipponicus *suam* uxorem, Alcibiadis nostri sororem repudiavit. Taylor.

Ὡς οὐκ] Contius: οὐχ ὡς, quod malim. Auger.

Αὐτῆς — ἐκείνης] Alterutrum redundat. redit enim utrumque ad eandem mulierem, Alcibiadis junioris sororem, Hipponici uxorem. alius quicunque alterutro defunctus fuisset. Verum idem Lysias, brevitatis alias, etiam ultra modum studiosus, haud raro vocabula præter necessitatem, et cum tædio lectorum adeo accumulat. Sophista nempe erat, Gorgiæ, et nescio an Isocratis quoque, præceptis innutritus, quo factum est, ut ubique locorum æqualitatem colorum (τῶν κώλων) sectetur. Reisk.

Αὐτῶν μεταμέλει] αὐτῷ. Cont. F. cum Scal. αὐτῷ μετ. Taylor. Scribo: αὐτῷ μεταμέλει. Sed quomodo potest aliquis duci pœnitentia facinorum, quæ *nondum* admisit? hoc enim verba ista sonant οὔτε τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. et tamen nihil muto: quia αὐτῷ μεταμελήσει facile intelligi potest, ex sensu et præcedentibus supplendum. Ellipsi satis frequenti, et cujus multa sunt Exempla in S. Literis, et aliis scriptoribus. Initio vero Orationis dixerat nullam spem reliquam esse de emendatione Alcibiadis: hic, de Futuris vaticinatur, et disertim affirmat. Markland.

Οὔτε τῶν μελλόντων] Οὔτε τῶν μελλόντων αἰσχύνη παρίσταται. Cont. Sub. μεταμελήσει, vel φροντίζει. Auger. Videtur sic leg. οὔτε μέλει τῶν μελλόντων. Reisk.

Ὃν] Ὃν δὲ. Cont. Malim: ἀλλ᾽, ὃν — quod latet in μᾶλλον. Reisk.

Εἰδῶν] Ἐθῶν. Schott. Locus certe male sanus. Taylor. Schottus ἐθῶν: nisi fallor, pro ἠθῶν, *morum*, affectionum animi. Sed verum puto, τῶν ὀνειδῶν. *quasi aliquam parvam portionem dedecorum suæ familiæ cum aliis communicare posset.* Sic Orat. XII. τῶν ὀνειδῶν μεταδιδόντες. Markland.

Τῶν ἑαυτοῦ προσηκόντων] Sunt masculina,

543 [1]ἑαυτῷ προσηκόντων τοῖς ἄλλοις μεταδοῦναι, καὶ ταῦθ'
544 υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου, [2]ὃς ἔπεισε μὲν Δεκέλειαν Λακεδαι-
μονίους ἐπιτειχίσαι, ἐπὶ δὲ τὰς νήσους ἀποστήσων ἔπλευσε,
διδάσκαλος δὲ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἐγένετο, πλεονάκις
δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστρατεύσατο ἢ
μετὰ τῶν πολιτῶν ἐπ' ἐκείνους. ἀνθ' ὧν καὶ ὑμῖν καὶ τοῖς
μέλλουσιν ἔσεσθαι τιμωρεῖσθαι προσήκει, ὅντινα [3]λαμβά-
νετε τούτων. καίτοι σφόδρα εἴθισται λέγειν, ὡς οὐκ εἰκός
545 ἐστι τὸν μὲν πατέρα αὐτοῦ κατελθόντα δωρεὰς παρὰ τοῦ
δήμου λαβεῖν, τοῦτον δ' ἀδίκως διὰ τὴν φυγὴν τὴν ἐκείνου
διαβεβλῆσθαι. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δεινὸν εἶναι, εἰ τὰς μὲν δωρεὰς
[4]αὐτοῦ ἀφείλεσθε ὡς οὐ δικαίως δεδωκότες, τούτου δ' ἀδι-
κοῦντος ἀποψηφιεῖσθε ὡς τοῦ πατρὸς χρηστοῦ περὶ τὴν
πόλιν γεγενημένου.

[1] ἑαυτοῦ T. R. A. [2] ὃς om. T. A.
[3] λαμβάνεται T. ἂν λαμβάνητε R. λαμβάνητε A. [4] ἐκείνου A.

non neutra. *necessariorum suorum.* dedecorum genti suæ adhærentium. Reisk.

Υἱὸς ὢν Ἀ. κ. τ. λ.] Deest aliquid ad sententiæ intelligentiam. Sic lego: *υἱὸς ὢν Ἀλκιβιάδου ὃς ἔπεισε* etc. Et sic legendum esse cogit historia. Palmer. Hic, ut rei gestæ constet veritas, addo ὃς ἔπεισε. Non enim hic filius, sed parens Alcibiades auctor exstitit Lacedæmoniis, ut Deceleam munirent. Sic enim Alcibiadis filius apud Isocratem loquitur orat. de pace, ét altera de Bigis §. δ'. Καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκελείαν ἐπιτείχισεν. Calumniari conantur patrem meum, quasi Deceleam munierit. Narrat idem semel iterumque Thucyd. l. 7. Diod. Sic. l. 13. Biblioth. et Plutarchus in Alcibiade, itemque Cornelius Nepos seu Æmilius Probus. Hujus, inquit, consilio Lacedæmonii cum Persarum rege amicitiam fecerunt: Deceleam in Attica munierunt, præsidioque perpetuo ibi posito, in obsidioné Athenas tenuerunt. *Observ. Human.* IV. 9. A. Schott. ὃς ἔπεισε. Cont. Scribe: ὃς ἔπειθε. ita quoque cepit Interpres: *cujus consilio Lacedæmonii Deceleam munierunt.* Hoc vero κῶλον, et duo sequentia, eodem ordine, et iisdem fere verbis prosequitur Alcibiades Fil. apud Isocratem de Big. *αὐτοῦ κατηγοροῦσιν, καὶ διαβάλλειν ἐπιχειροῦσιν, ὡς Δεκέλειαν ἐπετείχισε, καὶ τὰς νήσους ἀπέστησε, καὶ τῶν πολεμίων κατέστη διδάσκαλος.* quod ultimum mox explicat, *παρ' ἐκείνου μαθεῖν Λακεδαιμονίους ὡς χρὴ πολεμεῖν.* Markland. *Et in his quæ dixi se gerens filium Alcibiadis.* Auger.

Ἐπιτειχίσαι] Scil. ἡμῖν. Reisk.

Λαμβάνεται] Π. λαμβάνητε. H. Steph. Cont. Et hucusque recte quoque Scal. Non erat necesse, ut adderet ὅντινα λαμβάνητε τρόπον. Taylor. Sic recte emendavit Stephanus, pro λαμβάνεται. His vero ita respondet Isocrates, sub persona Alcibiadis: *καὶ τοιοῦτον καταφρονοῦσι τῶν νόμων, ὥστε περὶ ὧν ὑμᾶς ὑπ' ἐκείνου φασὶν ἠδικῆσθαι, τούτων αὐτοὶ δίκην παρ' ἐμοῦ λαβεῖν ἀξιοῦσιν. et leges adeo contemnunt, ut injuriarum, quibus ab eo* (patre meo) *vos affectos esse dicunt, a me pœnas exigi velint.* Markland.

Τούτων] Intellige, eorum qui se gerunt ut Alcibiades pater et filius. Auger.

Εἴθισται] Quisnam? Num Alcibiades? profecto, non potest. Ad eum enim si hoc vocabulum rediret, versu proximo non *αὐτοῦ* cum leni, sed *αὑτοῦ* cum aspero dicendum fuerat. quamquam hoc leve est, item versu deinceps non τοῦτον, sed ἑαυτὸν. redit ergo ad advocatum pro Alcibiade contendentem, cuius nomen hic videtur excidisse. Reisk.

Τοῦτον δ' ἀδίκως] Scribe, *αὑτὸν*, vel ἑαυτὸν δ' ἀδίκως: Alcibiades enim de *Se ipso* loquitur. Hæc ita Isocrates: *πάντων ἂν δ' εἴη δεινότατον, εἰ, τοῦ πατρὸς μετὰ τὴν φυγὴν δωρεὰν λαβόντος, ἐγὼ διὰ τὴν ἐκείνου φυγὴν ζημιωθείην.* Eadem omnia. Markland.

Αὐτοῦ] Redit ad Alcibiadem patrem. alius dixisset *αὐτὸν* in accusativo. Græci ἀφαιρεῖσθαί τινά τι dicunt. Reisk.

θ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἄλλων τε πολλῶν ἄξιον ἕνεκεν αὐτοῦ καταψηφίσασθαι, καὶ ὅτι ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας. τολμᾷ γὰρ λέγειν, ὡς Ἀλκιβιάδης οὐδὲν δεινὸν εἴργασται ἐπὶ τὴν πατρίδα [1] στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας 546
Φυλὴν καταλαβεῖν καὶ δένδρα τεμεῖν καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν, καὶ ταῦτα ποιήσαντας οὐκ ὄνειδος τοῖς παισὶ καταλιπεῖν, ἀλλὰ τιμὴν παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις κτήσασθαι, ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φυγόντες μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν, καὶ ὅσοι κατήεσαν Λακεδαιμονίων ἐχόντων τὴν πόλιν. καὶ μὲν δὴ πᾶσιν ἡγοῦμαι δῆλον εἶναι, ὅτι οὗτοι μὲν ἐζήτουν κατιέναι, ὡς τὴν μὲν τῆς θαλάττης ἀρχὴν Λακεδαιμονίοις [2] παραδώσοντες, αὐτοὶ δ' ὑμῶν ἄρξοντες· τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος κατελθὸν τοὺς μὲν πολεμίους ἐξήλασε, τῶν δὲ πολιτῶν καὶ
143. 1 τοὺς βουλομένους δουλεύειν ἠλευθέρωσεν· ὥστ' οὐχ ὁμοίων τῶν ἔργων ἀμφοτέροις γεγενημένων τοὺς λόγους ποιεῖται.

ι'. Ἀλλ' ὅμως, τοσούτων συμφορῶν καὶ οὕτως αὐτῷ μεγάλων ὑπαρχουσῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ πατρὸς πονηρίᾳ φιλοτιμεῖται, καὶ λέγει ὡς οὕτως ἐκεῖνος μέγα ἐδύνατο, ὥστε τῇ πόλει πάντων κακῶν αἴτιος γεγένηται. καίτοι τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ὃς οὐκ ἂν βουλόμενος 547
εἶναι πονηρὸς εἰσηγήσαιτο μὲν τοῖς πολεμίοις ἃ χρὴ καταλαβεῖν τῶν χωρίων, δηλώσειε δ' ἂν ἃ κακῶς φυλάττεται τῶν φρουρίων, διδάξειε δ' ἂν ἃ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων, μηνύσειε δ' ἂν τοὺς βουλομένους ἀφίστασθαι τῶν συμμάχων; οὐ γὰρ δήπου, [3] ὅτε μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύνα-

[1] στρατεύσασθαι T. στρατευσάμενος R. A. [2] δώσοντες T. [3] ὅταν T. R. A.

Περὶ τῆς] Περὶ pro ὑπέρ. ad colorandam suam improbitatem. Idem.

Ἀλκιβιάδης] Corrige Ἀλκιβιάδῃ. Taylor.

Στρατεύσασθαι, καὶ γὰρ ὑμᾶς φεύγοντας φυλὴν etc.] Στρατευσάμενος. Cont. Lege: ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύσας· καὶ γὰρ ὑμᾶς φυγόντας Φυλὴν καταλαβεῖν, καὶ δένδρα τεμεῖν, καὶ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν. Sic mox: ὅσοι φυγόντας μετὰ τῶν πολεμίων ἐπὶ τὴν χώραν ἐστράτευσαν. Hoc Argumentum ita effert Isocrates, dicto loco: τίνος δ' ἀπεσχεσθε; οὐ καταλαβόντες τὸν Πειραιᾶ, καὶ τὸν σῖτον τὸν ἐν τῇ χώρᾳ διεφθείρετε; καὶ τὴν γῆν ἐτέμνετε; καὶ τὰ προάστεια ἐνεπρήσατε; καὶ τελευτῶντες τοῖς τείχεσι προσεβάλετε; Markland.

Οὗτοι] Alcibiades puta cum factione sua. Reisk.

Γεγενημένων] Post γεγενημένων deesse videtur ὡς περὶ ὁμοίων. Idem. Arbitror cum Reiskio deesse ὡς περὶ τῶν ὁμοίων, vel saltem hæc debere subaudiri. Auger.

Οὐ γὰρ δήπου κ. τ. λ.] Hæc prava interpunctione laborant apud Steph. Lege: Οὐ γὰρ δήπου ὅταν μὲν ἔφευγε, διὰ τὴν δύναμιν κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν κ. τ. λ. Taylor. Forte, καὶ γὰρ, vel ἦ γὰρ δή που

μιν, κακῶς οἷός τ' ἦν ποιεῖν τὴν πόλιν, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατήσας κατῆλθε καὶ πολλῶν ἦρξε τριήρων, οὔτε τοὺς πολεμίους ἐδύνατο ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν, οὔτε Χίους οὓς ἀπέστησε πάλιν φίλους ποιῆσαι, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἀγαθὸν ὑμᾶς ἐργάσασθαι. ὥστ' οὐ χαλεπὸν γνῶναι, ὅτι Ἀλκιβιά-
548 δης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερε, πονηρίᾳ δὲ τῶν πολιτῶν πρῶτος ἦν. ἃ μὲν γὰρ ᾔδει τῶν ὑμετέρων κακῶς ἔχοντα, μηνυτὴς [1] αὐτοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγένετο· ἐπειδὴ δ' ἔδει αὐτὸν στρατηγεῖν, οὐδὲν κακὸν ποιεῖν ἐκείνους ἐδύνατο, ἀλλ' ὑποσχόμενος δι' ἑαυτὸν παρέξειν βασιλέα χρήματα, πλέον ἢ διακόσια τάλαντα τῆς πόλεως ὑφείλετο. καὶ οὕτω πολλὰ ἐνόμιζεν εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκέναι, ὥστε λέγειν δυνάμενος καὶ φίλων ὄντων καὶ χρήματα κεκτημένος οὐδέποτ' ἐλθὼν εὐθύνας ἐτόλμησε δοῦναι, ἀλλὰ φυγὴν αὑτοῦ καταγνοὺς καὶ Θρᾴκης καὶ πάσης πόλεως ἐβούλετο πολίτης γενέσθαι μᾶλλον ἢ τῆς πατρίδος εἶναι τῆς ἑαυτοῦ. καὶ τὸ τελευταῖον, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπερβολὴν ποιησάμενος τῆς προτέρας πονηρίας ἐτόλμησε τὰς ναῦς Λυσάνδρῳ μετὰ
549 Ἀδειμάντου προδοῦναι. ὥστε εἴ τις ὑμῶν ἢ τοὺς τεθνεῶτας ἐν [2] [τῇ] ναυμαχίᾳ ἐλεεῖ, ἢ ὑπὲρ τῶν δουλευσάντων τοῖς πολεμίοις αἰσχύνεται, ἢ τῶν τειχῶν καθῃρημένων ἀγανακτεῖ, ἢ Λακεδαιμονίους μισεῖ, ἢ τοῖς Τριάκοντα ὀργίζεται, τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι, καὶ ἐνθυμη-

[1] αὐτὸς R. A.

[2] τῇ om. T. uncos om. R. A.

etc. Sed caute hæc dico, ut qui sciam, quantum Negativorum usui indulgent Attici. MARKLAND.

Ἀλκιβιάδης δυνάμει μὲν οὐδὲν τῶν ἄλλων διέφερεν, etc.] At, o bone Lysia, vereor, ne tuus te zelus extra sive Veritatis sive Memoriæ oleas paulum abripuerit. mox enim de Alcibiade hæc dicturus es: *et adeo multa se in vos deliquisse noverat, ut, quamvis* ELOQUENTIA *valeret* (λέγειν δυνάμενος), *et* AMICOS *haberet, et* OPIBUS *abundaret, non tamen ausus sit redire et rerum gestarum rationem reddere.* Jam vero si quis hæc Tria habeat, utrum Ille vere dici poterit οὐδὲν τῶν ἄλλων διαφέρειν δυνάμει, videris Tu. Isocrates certe hanc Oblivionem vel Inconstantiam intellexit esse suum Bonum; quo et usus est, prolatis ipsis hujus loci verbis: καὶ ἐνίοτε μὲν αὐτοῦ προσποιοῦνται καταφρονεῖν, λέγοντες, ὡς οὐδὲν διέφερε τῶν ἄλλων· νῦν δὲ πάντων αὐτὸν τῶν γενομένων αἰτιῶνται. ut in priori parte sententiæ, ista Isocratis, οὐδὲν διέφερε etc. hunc Lysiæ locum manifesto designant; ita ultima ejusdem, νῦν δὲ πάντων αὐτὸν etc. æque clare alludunt ad ista Nostri, quæ statim sequuntur, τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα αἴτιον ἡγεῖσθαι. Non potuit commodior dari irrisionis occasio; neque eam voluit amittere Isocrates, vel quicunque Auctor fuit istius Orationis. IDEM.

Αὐτοῖς] Αὐτὸς. CONT. Pro αὐτοῖς legi potest vel τοῖς, vel αὐτὸς vel αὐτῶν. quodvis horum vulgatæ præstare puto. MARKLAND.

Ἐν τῇ ναυμαχίᾳ] Articulum de meo addidi. pugna fatalis ad Ægospotamos designatur. REISK.

Τούτων ἁπάντων χρὴ τὸν τούτου πατέρα etc.] In accusando Filio Alcibiade, diu immoratus est Patris actionibus Noster.

θῆναι, ὅτι Ἀλκιβιάδην μὲν τὸν πρόπαππον αὐτοῦ καὶ τὸν
πρὸς [1] μητρὸς Μεγακλέα οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι δὶς ἀμφοτέ-
ρους ἐξωστράκισαν, τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ οἱ πρεσβύτεροι 550
ὑμῶν θάνατον κατέγνωσαν, ὥστε νῦν χρὴ ἡγησαμένους πα-
τρικὸν ἐχθρὸν τοῦτον εἶναι τῇ πόλει καταψηφίσασθαι, καὶ
μήτ' ἔλεον μήτε συγγνώμην μήτε χάριν μηδεμίαν περὶ
πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων τῶν κειμένων καὶ τῶν ὅρκων
οὓς ὠμόσατε.

ιά. Σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ τί ἄν
τις τοιούτων ἀνδρῶν φείσαιτο; πότερον, ὡς πρὸς μὲν τὴν
πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ κόσμιοί εἰσι καὶ σωφρόνως
βεβιώκασιν; οὐχ οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρήκασιν, οἱ δ'
ἀδελφαῖς συγγεγόνασι, τοῖς δ' ἐκ θυγατέρων παῖδες γεγό- 551
νασιν, οἱ δὲ μυστήρια πεποιήκασι καὶ τοὺς Ἑρμᾶς περι-
κεκόφασι καὶ περὶ πάντας τοὺς θεοὺς ἠσεβήκασι καὶ εἰς
ἅπασαν τὴν πόλιν ἡμαρτήκασιν, ἀδίκως καὶ παρανόμως καὶ
πρὸς τοὺς ἄλλους διακείμενοι καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς πολι-
τευόμενοι, οὐδεμιᾶς τόλμης ἀπεχόμενοι, [2] οὐδὲ ἔργου δεινοῦ

[1] μητρὸς πάππον Μεγ. A.

[2] οὐδενὸς A.

neque hoc notare omisit Isocrates, initio fere ejusdem Orationis: καὶ πλείω χρόνον διατρίβουσι τὸν πατέρα μου διαβάλλοντες, ἢ περὶ ὧν ἀντώμοσαν διδάσκοντες. MARKLAND.

Πρόπαππον] Harpocr. in Ἀλκιβιάδης. Nos fortasse plura alibi. TAYLOR. Suspicatus aliquando sum leg. esse: τὸν πρὸς πατρὸς πρόπαππον. Verum statim animadverti additum paulo post, πρὸς μητρὸς satis indicare, etiamsi alia expressior admonitio nulla sit addita, paternum avum hic designari. Qui πάππον hic malunt legi, hi errant. Nam Alcibiadis filii avus paternus, non Alcibiades fuit dictus, sed Clinias. REISK.

Καὶ τὸν πρὸς μητρὸς Μεγακλέα] Lege: τὸν πρὸς μητρὸς πάππον Μεγακλέα. Harpocration: Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος, πρόπαππος τοῦ προειρημένου, ὅν φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λειποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς μητρὸς πάππον δὶς ἐξοστρακισθῆναι. Andocides κατὰ Ἀλκιβιάδ. p. 33, 31. ed. Steph. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς, καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης ἐξωστρακίσθησαν ἀμφότεροι. lege, δὶς ἐξωστρακίσθησαν. Megacles igitur non *proavus* erat, sed *avus* Alcibiadis *maternus*. Clisthenes enim erat *proavus maternus*. ut refert Alcibiades junior apud Isocratem Orat. toties laudata. In loco Harpocrationis, pro πρόπαππος, Valesius Not. in Notis Maussaci p. 215. legit πάππος. Vide eum. MARKLAND. Subaudi πάππον, quod vocabulum in v. c. πρόπαππον latet. videtur hic locus bene habere. Haud tamen repugnem, ad μητρὸς addi πάππον, si codices auctores fiant. oratio certe sic fiet planior, aditusque errori occluditur. Mea sententia levi negotio tollatur omnis difficultas, si pro πρόπαππον legatur πατρόπαππον. tum enim ultro paret in τὸν πρὸς μητρὸς subaudiri πάππον. Sæpe πατρο in manuscriptis Græcis exaratum invenitur προ cum superimposita virgula transversa; quæ virgula potuit hic per incuriam perisse. REISK.

Ἡταιρήκασιν] *muliebria passi sunt.* ut Orat. III. Innuit vero Alcibiadem Patrem. unde dictum istud Bionis apud Diog. Laertium lib. IV. 'Alcibiadem, cum esset adolescens, viros ab uxoribus, juvenum vero uxores a viris abduxisse.' Facete, ut Bionis pleraque. MARKLAND.

Οὐδὲ ἔργου] Π. οὐδενὸς ἔργου. H. STEPH. Bene. Sed et alterum ferri posse puto. MARKLAND.

ἄπειροι γεγενημένοι; [1]ἀλλὰ καὶ πεπόνθασι καὶ πεποιήκασιν
ἅπαντα. οὕτω γὰρ διάκεινται, ὥστε ἐπὶ μὲν τοῖς καλοῖς
αἰσχύνεσθαι, ἐπὶ δὲ τοῖς κακοῖς φιλοτιμεῖσθαι. καὶ μὲν
δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἤδη τινῶν ἀπεψηφίσασθε, ἀδι-
552 κεῖν μὲν νομίσαντες, οἰόμενοι δ' εἰς τὸ λοιπὸν χρησίμους
ὑμῖν ἔσεσθαι. τίς οὖν ἐλπὶς ὑπὸ τούτου τι ἀγαθὸν πεί-
σεσθαι τὴν πόλιν, ὃν ὑμεῖς ὅτι μὲν οὐδενὸς ἄξιός ἐστιν,
ἐπειδὰν ἀπολογῆται, εἴσεσθε, ὅτι δὲ πονηρός ἐστιν, ἐκ τῶν
ἄλλων ἐπιτηδευμάτων [2]εἴσεσθε; ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδ' ἂν
ἐξελθὼν ἐκ τῆς πόλεως οὐδὲν δύναιτο κακὸν ὑμᾶς ἐργά-
σασθαι, δειλὸς ὢν καὶ πένης καὶ πράττειν ἀδύνατος καὶ 144. 1
τοῖς οἰκείοις διάφορος καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων μισούμενος.
ὥστ' οὐδὲ τούτων ἕνεκα αὐτὸν ἄξιον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ
πολὺ μᾶλλον παράδειγμα ποιῆσαι καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ
τοῖς τούτου φίλοις, οἳ τὰ μὲν προσταττόμενα ποιεῖν οὐκ
ἐθέλουσι, τοιούτων δ' ἔργων ἐπιθυμοῦσι, καὶ περὶ τῶν
σφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι περὶ τῶν ὑμετέρων
δημηγοροῦσιν.

ιβ'. Ἐγὼ μὲν οὖν ὡς ἐδυνάμην ἄριστα κατηγόρηκα·
ἐπίσταμαι δ', ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἀκροωμένων θαυμά-
ζουσιν, ὅπως ποθ' οὕτως ἀκριβῶς ἐδυνήθην ἐξευρεῖν τὰ
τούτων ἁμαρτήματα, οὗτος δέ μου καταγελᾷ, ὅτι οὐδὲ
τὸ πολλοστὸν μέρος εἴρηκα τῶν τούτοις ὑπαρχόντων
κακῶν. ὑμεῖς οὖν καὶ τὰ εἰρημένα καὶ τὰ παραλελειμ-
μένα ἀναλογισάμενοι πολὺ μᾶλλον αὐτοῦ καταψηφί-
553 σασθε, ἐνθυμηθέντες, ὅτι ἔνοχος μέν ἐστι τῇ γραφῇ,

[1] ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν T. R. ἀλλ' αὐτοὶ ἅπαντα καὶ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν A.

[2] ἐπίστασθε A.

Ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν etc.] Καὶ πεποιήκασιν, ἅτε πεπόνθασι καὶ πεποιήκασιν. Cont. Mutandæ sunt sedes vocabulorum ἃ et καί. Sic: ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, καὶ πεποιήκασιν ἃ πεπόνθασιν. *sed quemadmodum extrema mala perpessi sunt, ita et alios eodem modo affecerunt.* Intelligitur οὕτω ante καὶ, quod usitatissimum est. Andocides de Alcibiade et demo paria fere dicit: τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔσχατα τοὺς μὲν πεποιηκέναι, τοὺς δε πεπονθέναι. Philo de Leg. Special. p. 540. οὐκ ἐλάττω ὧν διατεθέασι πάσχουσι. Thucydides VII. 71. παραπλήσιά τε ἐπεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. Mox, pro κακοῖς mallem αἰσχροῖς: tametsi illud tolerari possit. Idem. Videtur sic leg. ἅ γε πεπόνθασιν, ἅπαντα αὐτοὶ πεποιηκότες καὶ δικαίως πεπόνθασι. Reisk.

Ἐπιτηδευμάτων εἴσεσθε] Εἴσασθε, vel οἴδατε, vel ἐπίστασθε. Cont. Scribe: εἴσασθε. *jam novistis.* Markland. Præcessit modo εἴσεσθε, et ibi quidem recte atque opportune. convenit enim isti loco tempus futurum. huic autem præteritum. Videtur ergo ἴστε aut πέπεισθε leg. Nam εἴσασθε in aoristo Græcis non est in usu, tametsi futurum usurpatur. Reisk.

μεγάλη δ' εὐτυχία τὸ τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι [1] πόλει. ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι [2] ψηφιοῦνται τὰ [3] δίκαια.

[1] τῇ πόλει post εὐτυχία ponit A. [2] ψηφίσονται T. R. A. [3] δίκαια. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. A.

Μεγάλη — πόλει] Hi non sunt numeri Lysiani. Ille potius scripsisset: μεγάλη δ' εὐτυχία τῇ πόλει τοιούτων πολιτῶν ἀπαλλαγῆναι. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Hæc Oratio (quam Lysiæ abjudico, cujus nomen in aliquibus Codd. non præfert, neque ea tamen solummodo ratione abjudico) eundem Alcibiadem confodit eadem in causa. Male ergo inscribitur ἀστρατείας (pro quo Codd. nostri ubique ἀστρατίας) vel male prior λειποταξίου. Neque enim singula oratio singulam αἰτίαν habet, sed ambæ eandem. Contra στρατηγοὺς bene multa disputantur, quorum quum fuerit officium litem promovere, id alienius esse ostenditur, ut pro iis intercedant quos judicandos stiterunt.

Pag. ed. Reisk. 557 — Pag. ed. H.Steph. 144. 1

α΄. ΕΓΩ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ὑμᾶς αἰτοῦμαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, καὶ τῶν στρατηγῶν δέομαι, ἐπεὶ καὶ

ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ] Dicam, quare non existimem hanc esse Novam et diversam a priore Actionem. Primo, Harpocration, qui Actionis Λειποταξίου meminit, nullam Ἀστρατείας mentionem facit. Sed hoc parvi est momenti: majoris istud, quod in Orat. XIV. Archestratidem dicit Orator primum et præcipuum fuisse Actorem contra Alcibiadem; se vero secundas tantum ferre. Atqui idem profitetur in hac quoque Oratione, Se nempe *suppetias ferre* amico suo Archestratidi. Cum igitur Actores iidem sint in utraque, *Probabile* est (non dico *Necesse*) Actionem quoque Unam et eandem fuisse; et Continuam, ut idem sit Archestratides in fine Orationis, qui in principio fuit: præsertim cum Rationes susceptionis causæ hujus in utraque Oratione eædem allegentur; scil. Amicitia erga Archestratidem, et Inimicitia erga Alcibiadem. Sed quod maximi est ponderis, et mihi videtur pæne ἀποδεικτικὸν, hoc est: Licet aliquando diversæ res essent Λειποτάξιον et Ἀστρατεία, et diversæ Actiones darentur in reos horum criminum, tamen in hac causa Alcibiadis idem erant. nimirum Duæ species erant Λειποταξίου, et Duæ Ἀστρατείας. in una specie, hæc crimina longe inter se dissidebant; unde Demosthenes contra Timocrat. diversos facit τοὺς ἀστρατεύτους et τοὺς λείποντας τὰς τάξεις; et Andocides de Myster. p. 10. 21. ed. Steph. In altera specie, in qua versatur hæc causa Alcibiadis, coincidebant. reus enim erat Alcibiades Λειποταξίου, quia deseruerat *pedestrem militiam* et injussu Strategorum migraverat in *equestrem*, prout ex tota Actione patet: Ἀστρατείας vero reus, quia non comparuerat in *pedestri militia*, ut ipse Orator arguit infra, et in hanc rem Solonis Legem citat, ut probet hanc esse Ἀστρατείαν si quis ἐν τῇ πεζῇ στρατιᾷ μὴ παρῇ. Jam vero quodnam discrimen? et quomodo diversæ et *Duæ* Actiones, cum ex hoc ipso, quod Λειποταξίου erat reus, reus esset Ἀστρατείας quoque; et ex eo, quod Ἀστρατείας reus, in hoc casu Λειποταξίου quoque reus? et hinc fit, quod cum Solonis Lex de hac re *Trium* diversorum criminum mentionem faciat, Λειποταξίου, Ἀστρατείας, et Δειλίας, quorum singulorum pœna erat *Infamia* et *Bonorum Confiscatio* (adeas Æschinem adversus Ctesiphontem §. νη΄.), Noster, hanc Legem proferens adversus Alcibiadem, *Duorum* tantum meminit, Λειποταξίου et Δειλίας, omissa Ἀστρατείᾳ, quam novit in hac causa comprehendi sub Λειποταξίῳ: et tamen (quod hanc rem extra dubium ponit) paulo post dicit, Alcibiadem TOTIUS *hujus Legis* (quæ *Tria*, ut dixi, cri-

ἐν τῇ ἄλλῃ ἀρχῇ πολλοῦ ἄξιοι τῇ πόλει γεγόνασι, καὶ περὶ τῶν τῆς ἀστρατείας γραφῶν [1] κοινοὺς εἶναι τῷ τε

[1] κοινωνοὺς T.

mina complectebatur) *reum esse;* et ut hoc probet, *Duorum* iterum meminit, Ἀστρατείας et Δειλίας, omisso jam Λειποταξίῳ, quod contineri scivit in Ἀστρατείᾳ. nihil enim dicere potuit in Istud, quod et Huic ex æquo non conveniret. atque adeo ipsa Actio inscribi potuisset Ἀστρατείας æque bene ac Λειποταξίου, quandoquidem hæ voces in hac causa synonymæ sint, et ita eas usurpet Orator, et Demosthenes adv. Bœotum §. ε'. et Æschines adv. Ctesiphont. §. μζ'. οὐ γὰρ ῥήτωρ ἀστράτευτος, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, αὐτοὺς ἐνουθέτησεν, ἀλλ' ὁ Φωκικὸς πόλεμος. Quin et hanc Secundam (Ἀστρατείας) perorat verbis, quæ plane pertinent ad priorem, Λειποταξίου: Ἀποδέδεικται δὲ καταλεγεὶς εἰς τοὺς ὁπλίτας, καὶ λιπὼν τὴν τάξιν, καὶ, τῶν νόμων κωλυόντων, ἀδοκίμαστος ἱππεύσας. Idem igitur hoc loco Λειποτάξιον et Ἀστρατεία: Una igitur Causa, Una Oratio. Dicendum jam, unde orta videatur hæc Divisio. His verbis clauditur Oratio præcedens: ἀνάγνωθι δ' αὐτοῖς τοὺς νόμους, καὶ τοὺς ὅρκους, καὶ τὴν γραφήν· καὶ τούτων μεμνημένοι ψηφίσονται τὰ δίκαια. Atqui hoc modo finiri Nostro non solet Oratio: sed semper, postquam Scriba jussus fuerit recitare *Leges*, aut *Psephismata*, aut *Delationem*, hæc recitantur; et, si non Tota, quemadmodum in Æschine et Demosthene aliquoties fit, Notæ saltem eorum in Contextum Orationis inseruntur. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. quod et hic factum fuisse dubitari non potest, cum semper ita factum sit. Atque hinc, ut mihi videtur, tota hujus rei labes. cum enim hæ voces omitterentur (quod centies hisce Oratoribus accidisse certum est), relicto spatio in exemplaribus, putabant Librorum exscriptores finitam fuisse Orationem, et Novam ordiebantur ab istis: Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc. Quia vero nulla Inscriptio Novæ hujus Orationis inveniebatur in Exemplaribus, ex istis verbis, quæ statim sequuntur: περὶ τῶν τῆς Ἀστρατείας γραφῶν κοινοὺς εἶναι etc. imperite videntur fabricasse Titulum ΑΣΤΡΑΤΕΙΑΣ: quæ vox in hac causa, ut supra probavi, nihil aliud est, quam λειποταξίου. atque ita pro *Una* Actione λειποταξίου, *Duas* habemus, Λειποταξίου et Ἀστρατείας, hoc est, Λειποταξίου et Λειποταξίου, vel Ἀστρατείας et Ἀστρατείας. Hæc vero primitus ita connexa fuisse existimo: ἀνάγνωθι — ψηφίσονται τὰ δίκαια. ΝΟΜΟΙ. ΟΡΚΟΙ. ΓΡΑΦΗ. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc. ita ut postquam *Leges*, etc. recitata fuissent, Accusator in Oratione pergat, quam abruperat ista Recitatio. Cæterum una adhuc restat difficultas, quæ nonnullis moram forte injecerit. ea est hæc: In lege Solonis superius a Lysia adducta dicitur, Si quis Λειποταξίου aut Δειλίας reus sit, de eo judicaturos *Strategos* (vulgo quidem legitur τοὺς στρατιώτας: sed de veritate conjecturæ Schotti, τοὺς στρατηγοὺς, vel meæ, τοὺς στρατηγοῦντας, eodem sensu, nullum puto esse dubitandi locum): si vero *Strategi* de his rebus *judices* essent, quinam sunt hi ἄνδρες δικασταὶ, *judices*, qui tam clare distinguuntur a *Strategis* initio hujus Orat. XIV. *Peto igitur a Vobis* JUDICES, *et* STRATEGOS *oro, ut* etc.? Ut hic eximatur scrupulus, sciendum est, Strategos Decem quotannis electos fuisse, quorum Potestas cum anno finiebatur. Hi igitur, qui in hac causa sedebant *judices*, et quorum per Leges erat Jurisdictio, Strategi erant *anni currentis*, prout loquimur: isti alteri vero *Strategi*, qui Alcibiadi in hac causa favebant, et qui distinguuntur a *judicibus*, Strategi fuerant istius anni, in quo hoc crimen admiserat Alcibiades. His Rebus explicatis jam ad Verba redeamus. MARKLAND. Hæc oratio Lysiæ utique est prioris δευτερολογία, seu secunda actio. finita nempe priori actione, cum intervenissent Strategi, pro Alcibiade nitentes, eum testantes jussu suo ea fecisse, quorum reus ab actore ageretur. Quibus occurrit actor, denuo cum assurrexisset, afferens hæc, quæ in hac oratione leguntur, ubi hæc duo præcipue urgentur. 1. Strategos mentiri, aientes ea suo jussu Alcibiadem fecisse. Eos enim illa non jussisse. 2. Etiamsi jussissent, Alcibiadem tamen reum esse facti legibus repugnantis, quibus ille parere debuisset potius, quam Strategis, penes quos potestas nulla sit ea imperandi, quæ a legibus vetentur. REISK. Abunde probasse videtur Marklandus, nihil aliud hanc esse, nisi finem prioris Orationis, cujus rationibus etiam hæc accedat, longiorem esse hujus oratiunculæ perorationem, quam proportio ad reliquas partes patiatur. Quare non video, cur Reiskius probabilem Marklandi sententiam repudiarit, atque hanc oratiunculam putarit esse δευτερολογίαν. SLUITER. Marklando quoque assentitur Taylorus.

Κοινωνοὺς] Rectius κοινούς. Παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατήν. Demosth. pro Cor. TAYLOR. Lege: κοινοὺς, hoc est, εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀπο-

558 διώκοντι καὶ τῷ φεύγοντι, καὶ μὴ βοηθοῦντας [1] ὡς ἂν βού-
λωνται πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν παρὰ τὸ δίκαιον ὑμᾶς
ψηφίσασθαι, [2] ἐνθυμουμένους, ὅτι σφόδρ' ἂν ἠγανακτεῖτε εἰ
[3] [ἐν] τῇ [4] ὑμετέρᾳ δοκιμασίᾳ οἱ θεσμοθέται ἀναβάντες
559 ὑμῶν ἐδέοντο [5] μὴ καταψηφίσασθαι, ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι,
εἰ οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ψῆφον διδόντες παρακε-
λεύσονταί [6] [τῶν μὲν] [7] μὴ [8] καταψηφίζεσθαι. τί δ' ἂν
560 αἴσχιον ἔθος ἢ δεινότερον πρᾶγμα τούτου τῇ πόλει γένοιτο,
εἰ [9] τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων [10] ἐν ταῖς τῶν ἐπικλήρων δίκαις

[1] οἷς A. [2] ὃ μὴ ποιεῖτε ὑμεῖς, ἐνθυμούμενοι A. [3] ἐν om. T. A. uncos om. R. [4] ἡμετέρᾳ R. A. [5] μὴ om. T. R. A. [6] uncos om. T. R. A. [7] μὴ om. A. [8] καταψ., τῶν δὲ μή. A. [9] τολμήσειε μὲν T. A. τολμήσειε μὲν ὁ R. [10] ἐμβὰς τῶν T.

δοῦναι, ut loquitur Demosthenes initio Orat de Coron. et paulo post παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, et Orat. contra Aphobum Ψευδομαρτ. ἄνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ γενήσεσθε ἡμῶν ἀκροαταί. Sic et loquitur Dion. Halicarnasseus ex Isocrat. εἰ μὴ κοινοὺς ἀμφοτέροις ἀκροατὰς παράσχοιεν. et Andocides contra Alcibiad. p. 29. ed. Steph. δέομαι δ' ὑμῶν, τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινοὺς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι. In jurejurando τῶν Ἡλιαστῶν erat, ἀκροάσομαι τοῦ τε κατηγόρου καὶ τοῦ ἀπολογουμένου ὁμοίως ἀμφοῖν. Demosth. contra Timocrat. Vide quoque Dinarchum adv. Demosth. p. 93. ed. Steph. et Isocratem ad Philippum p. m. 192. Mox pro ὡς ἂν βούλωνται, forte leg. οἷς. infra tamen dicit ὅ τι ἂν βούληται: ut nihil mutandum. MARKLAND.

Ὡς] Utcunque feram. mallem tamen aut οἷς aut ᾧ. REISK.

Πᾶσαν προθυμίαν ἔχειν] Dictio hæc bene si habet, numerabitur a me in dictionibus paulo rarioribus et Lysiæ propriis, etsi paulo durioribus. Alius sic enunciasset: πᾶσαν προθυμίαν εἰσενεγκεῖν, ὥστε πεῖσαι ὑμᾶς ψηφίσασθαι. IDEM.

Ἐνθυμουμένους] Non ad βοηθοῦντας redit, sed ad ὑμᾶς, non ad Strategos, sed ad judices. IDEM.

Εἰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ] Sic dedi de meo, pro vulgari εἰ τῇ ὑμετέρᾳ. in ejusmodi causa, ut census agatur nostri, utrum cives simus veri, an commentitii atque subreptitii, ut sæpe multi deprehendebantur ἐν ταῖς τῶν δημοτῶν διαψηφίσεσι. aut, honestamne, an turpem et flagitiosam vitam agamus. nam de hujusmodi rebus novem Archontes quærebant. IDEM.

Οἱ θεσμοθέται ἀναβάντες] Infra de re simili: εἰ τολμήσειε μὲν ἄρχων ἐμβὰς τῶν ἐπικλήρων δίκαις, etc. An hic quoque ἐμβάντες, an illic ἀναβάς? Thesmothetarum vero erat στρατηγοὺς χειροτονεῖν ἐξ ἁπάντων. ut de iis narrat Pollux VIII. 9. segm. 87. MARKLAND.

Καταψηφίσασθαι] Scil. ἡμῶν ἀκρίτων. REISK.

Διαδιδόντες] Διαδόντες, Ald. Ita hæc restituens Stephanus sibi nimium placere visus est. Suam enim emendationem, credo quoque et sui Cod. lectionem, textui inseruit ibi dominaturam. Sed fallitur, et lectio Aldina ad veritatem propius accedit, quæ est διδόντες, ut infra, αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. ψῆφον enim διδόναι erat eorum magistratuum, qui permittebant *judicia fieri*. Οἱ τιθέντες τὸν ἀγῶνα, ut loquitur noster: οἱ τὴν δίκην εἰσάγοντες: quod utique est ψῆφον διδόναι, non διαδιδόναι. Ita ut ex hac oratione colligitur, δίκας τῶν ἐπικλήρων commisere Archontes, δίκας ἀστρατείας οἱ στρατηγοί. Demosth. adv. Eubulid. [§. ε'.] Τὴν δὲ ψῆφον εὐθὺς ἐδίδου τοῖς παροῦσι τῶν δημοτῶν· et paucis interjectis: Τί ποτ' ἦν τὸ δυσχερὲς Εὐβουλίδῃ ἀναβαλέσθαι εἰς τὴν ὑστεραίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ πρώτου τὴν ψῆφον διδόναι τοῖς δημόταις; TAYLOR.

Τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι.] Τῶν μὲν μὴ καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ καταψηφίζεσθαι. CONT. Clare deest Oppositum, prout patet ex isto τῶν μέν. Lego: τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. MARKLAND. Num leg. est τῶν μὲν, [subaudi a communi καταψηφ.] τῶν δὲ μὴ καταψηφίζεσθαι. Alii quidem sic amant verba struere τῶν μὲν καταψηφίζεσθαι, τῶν δὲ μή. Verum tamen ne altera quidem constructio damnanda videtur, tametsi minus usitata. REISK.

Εἰ τολμήσειε μὲν ἄρχων] Scribendum: εἰ τολμήσει ὁ μὲν ἄρχων etc. ut infra δεήσονται. explicandus hic locus ex Polluce VIII. 9. segm. 89. Hic vero Archon, de quo loquitur, erat ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπώνυμος Ἄρχων. MARKLAND.

ἀντιβολεῖν καὶ ἱκετεύειν τοὺς δικαστὰς ὅ τι ἂν βούληται
πραχθῆναι, ὁ δὲ πολέμαρχος καὶ οἱ [1] ἕνδεκα δεήσονται ἐν
ταῖς δίκαις ταῖς ὑφ᾽ ἑαυτῶν εἰσαγομέναις, ὥςπερ καὶ νῦν 561
χρὴ τοίνυν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν,
ἐνθυμουμένους, ὅτι οὐδὲν [2] διοίσει ὑμᾶς [3] ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρα-
τείας βοηθεῖν, ἢ [4] τούτων τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον 562
διδόντας.

β΄. Σκέψασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐὰν ἱκανὸν γένηται
τεκμήριον, ὅτι οὐδείς πω τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ στρατοπέδῳ
Ἀλκιβιάδῃ ἦν παρεσκευασμένος. ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ 563

[1] τὰ T. [2] δεήσει T. R. μᾶλλον δεήσει A. [3] ἰδίᾳ τινὶ περὶ A.
[4] τούτους ὧν τινὰς T. R. τούτους ὑμᾶν ὑπὲρ τινὸς A.

Καὶ οἱ τὰ * * * δεήσονται etc.] Καὶ οἱ ταξίαρχοι, vel στρατηγοὶ, δεήσ. Cont. F. Καὶ οἱ στρατηγοὶ δεήσ. Taylor. Opinor supplendum: καὶ οἱ ταμίαι δεήσονται. *quæstores.* Sic apud Lucianum in Demonacte p. 859. ὁμοδίαιτος ἅπασι, καὶ πεζὸς ὤν. supple: καὶ ὁμοτράπεζος ὤν. Markland.

Ὥσπερ καὶ νῦν;] Hanc igitur δίκην εἰσῆγον Strategi, honori Alcibiadis consulentes, et ut ille ab hac infamia judicio publico absolveretur. Exempla omnia supra allata hoc postulant. Markland.

Καὶ νῦν] Scil. ποιοῦσιν aut ἐποίησαν. Reisk.

Οὐδὲν δεήσει ὑμᾶς — βοηθεῖν] Scribo: οὐδενὶ βοηθεῖν. *reputantes, non æquum fore vos* (qui *Strategi* æque ac *Judices* estis) *cuiquam privatim opitulari in causa detrectatæ militiæ.* si enim, ut supra argumentatur, omnes idem faciant, quod fecit Alcibiades, quodnam opus erit vobis *Strategis?* Hæc ad *Judices.* Deinde ad alteros Strategos, amicos Alcibiadis: ἢ τούτους ὧν τινὰς δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. scribo: ἢ τούτους τινῶν δεῖσθαι, αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. *aut hos, rogare aliquos* et prensare, *ipsos calculos distribuentes*; id est, cum causa *sua ipsorum* sit, et ὑφ᾽ ἑαυτῶν εἰσαγομένη. Notabis, τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα, εἰσάγειν τὴν δίκην, et διδόναι vel διαδιδόναι τὴν ψῆφον, eorundem hoc loco esse. Quid sit τὴν ψῆφον διδόναι vide apud Ulpianum in Demosthenis Midianam, ad ista verba, πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον. ipse Demosthenes, eadem Oratione, diverso sensu dicit, Midiam producturum esse Liberos suos, et petiturum, τούτοις δοῦναι τὴν ψῆφον ὑμᾶς, *ut vos illis detis calculum* vestrum; misericordiæ, non causæ, hoc concedentes. Qui vero in causa, a se introducta, *Judicibus* τὴν ψῆφον dat, is judicium, quantum in se est, corrumpit; conando nempe persuadere iis sententiam ferre, non secundum Leges, sed privatam ipsius utilitatem. Insignis est de hac re locus in Oratione adv. Eubulidem. Scio et aliam esse notionem hujusce phraseos: cujus exemplum vide apud Xenophontem Ἑλλην. VII. 3. 2. Markland. Marklando assentitur Taylorus.

Τούτους] Coisl. habet τούτου, quod est fere nihili. Locum hunc ita restitue: Οὐδὲν δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν δεῖσθαι αὐτοὺς τὴν ψῆφον διδόντας. Taylor. Mihi videtur locus ita quodammodo posse restitui: ὅτι οὐδὲν μᾶλλον δεήσει ὑμᾶς ἰδίᾳ τινὶ περὶ τῆς ἀστρατείας βοηθεῖν, ἢ τούτους ὑμῶν ὑπέρ τινος δεῖσθαι. *non vos magis decere, in causa non obitæ militiæ cuiquam privatim gratificari, quam illos pro quoquam apud vos intercedere.* Reisk. Videtur in antiquioribus Codd. duplex fuisse lectio, altera ἢ τούτους δεῖσθαι, altera ἢ τούτων τινὰς δεῖσθαι. Itaque recentiores descriptores arbitror vocabulo τούτους superscripsisse discrimen lectionis ων τινὰς, quod in aliis Codd. invenerant. Utrumvis eligas, locus erit persanatus: *cogitantes non oportere vos privatim pro Alcibiade in hoc ἀστρατείας judicio intercedere, neque hos etiam strategos oportere, judices, quos ipsi in suffragia mittunt, exorare.* Sluiter.

Παρεσκευασμένος] De hac voce hæreo quid statuam: utrum sc. lectio sit mendosa, an excidat aliquid, quod sequi debuerat. Taylor. In ultima voce videtur esse depravatio, quam sine MSS. auxilio non possum corrigere. Hoc forte voluit Orator: ‘ Considerate vero, judices, an non hinc satis evidens sit argumentum, quod nullus Strategorum Alcibiadem equestri militiæ adscripserit. si enim ita fecissent, debuissent in jus vocare Pamphilum equitum præfectum, quod equum Alci-

ἀληθῆ λέγουσιν, ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον, ὅτι [1] ἀφαιρῶν
565 τὸν ἵππον ἱππέως ἀπεστέρει τὴν πόλιν, ἐπιβάλλειν δὲ τῷ φυλάρχῳ, ὅτι ἐξελαύνων Ἀλκιβιάδην ἐκ τῆς φυλῆς ἄκυρον ἐποίει τὴν [2] τούτων τάξιν, κελεύειν δὲ τὸν ταξίαρχον

[1] φαίνων T. R.   [2] αὐτῶν A.

biadis adimens, civitatem equite privasset: debuissent vero mulctam imponere phylarcho (equitum istius tribus præfecto), quod Alcibiadem ex sua tribu expellens, Strategorum mandata irrita fecisset: debuissent autem jubere taxiarchum (ordinum ducem) delere Alcibiadem ex catalogo militum gravis armaturæ. Jam vero nihil horum fecerunt Strategi; sed etc.' Totum locum adduxi et verti, qui in Edit. Vanderheidii, propter corruptum Contextum, miseris modis lancinatur. Markland. Bene habet vulgata et locus est perspicuus. Utinam multi alii pariter essent, atque hic est. Idem est ac si dixisset: εἰ ἱκανὸν τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων τεκμήριον τοῦτο γένηται, ὅτι τότε, ὅτε ἦν Ἀλκιβιάδης ἔτι ἐν τῷ στρατοπέδῳ, τῶν στρατηγῶν οὐδείς πω ἦν αὐτῷ παρεσκευασμένος, ὡς νῦν εἰσὶν οἱ στρατηγοὶ ὑπ' αὐτοῦ παρεσκευασμένοι. Græci usurpant παρασκευάζεσθαι de eo, qui aliquem malis, callidis artibus in partem suam pertrahit, ut in judicio se advocatione et testimonio adjutet. παρεσκευασμένος igitur est testis, advocatus, patronus causæ, corruptus, gratia, precibus, largitionibus inductus, ut causam iniquam tuendam suscipiat. quem nos *gewonnen* aut *gestimmet* usurpamus. Reisk.

Ἀνακαλεῖν μὲν Πάμφιλον] Scribe: ἐγκαλεῖν μὲν Παμφίλῳ. *accusare, in judicium vocare Pamphilum.* qui opinor ἵππαρχος erat: sequitur enim de φυλάρχῳ: qui duo summam habebant in *equitibus* auctoritatem. et si codex aliquis pro Πάμφιλον vel Παμφίλῳ, haberet, vel adderet, τῷ ἱππάρχῳ, multo melius putarem. Markland. F. ἐγκαλεῖν. Taylor. Verbum hoc bene habet. ἀνακαλεῖν est h. l. ad tribunal suum, Strategorum puta, ad causam dicendam, excitare. Reisk.

Φαίνων] Tu repone ἀφαιρῶν. Taylor. Forte, ἀφαιρῶν, *adimens.* Sed in MS. φένων, notante Stephano, hoc esset ἀφελὼν, eodem sensu. quod verum puto, propter frequentes vices Literarum ν et λ. unde ista depravatio, ut mihi videtur, 1 Cor. XIV. 26. γλῶσσαν ἔχει, pro γνῶσιν. Locum apponamus: Ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει, πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω· εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ, κατὰ δύο etc. Ita distinguendum puto, et repetendam Conjunctionem εἴτε ante singula κῶλα, quasi scriptum esset: ἕκαστος ὑμῶν εἴτε ψαλμὸν ἔχει, εἴτε διδαχὴν ἔχει, εἴτε γλῶσσαν ἔχει, εἴτε γλώσσῃ τις λαλεῖ etc. *unusquisque vestrum sive psalmum habet,* sive *doctrinam habet,* sive *lingua quis loquitur* etc. Non enim *affirmative* loqui videtur Apostolus (neque verum, opinor, hoc fuisset, scil. *singulas* personas in Cœtibus Primitivorum Christianorum Donum aliquod Spirituale habuisse), sed *hypothetice,* et *præceptive,* si quis hoc vel illud donum habet, hoc vel illo modo faciat. Sæpe autem vox, ad ultimum membrum longioris sententiæ posita, ante singulas ejusdem sententiæ partes repetenda est. vide hujus Epistolæ cap. XV. 44. ubi vox σῶμα *sexies* repetenda est antequam devenias ad propriam ejus sedem: et multis aliis exemplis hoc probare possem. Jam vero cum agatur de γλώσσῃ commate 27. mihi probabile videtur scriptum fuisse γνῶσιν commate 26. ne bis de re eadem diceretur; et maxime, quia commate sexto hujus Capitis, hæc fere eodem modo conjunguntur, ἀποκάλυψις, γνῶσις, προφητεία, et διδαχή: et ibi quoque τῶν γλωσσῶν distincte facta mentione. et ita alibi in ista Epistola. vide cap. XIII. 1, 2. 8. Mox, φυλάρχῳ, et φυλῆς scribendum, litera initiali minore. Vanderheidius enim priorem cepit pro Nomine Proprio, *Philarcho:* et vertit ἐπιβάλλειν τῷ φυλάρχῳ, *adoriri Philarchum:* duplici errore. ἐπιβάλλειν est *mulctare.* Vide Harpocrat. V. Ἐπιβολὴ, ubi Lysiam citat: et Pollucem VIII. 5. segm. 21. Sæpe hac voce utitur Noster eodem sensu. Xenophon Ἑλλην. I. 7. 1. Ἐρασινίδῃ ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν, κατηγορεῖ ἐν δικαστηρίῳ· ita legendum pro ἐπιβουλήν. male vertitur, *Erasinidem per insidias aggressus.* Markland. Etiam φαίνων bene habet. deferendo Alcibiadem apud judices rerum militarium, ut turbatorem disciplinæ militaris, qui pedestri militiæ cum esset adscriptus, equo uteretur, et equitem se gereret, quanquam equus ei publicus a republica nullus esset datus. Reisk.

Ἐπιβάλλειν] Subaudi ἐπιβολὴν, quod est genus aliquod mulctæ, quam leges Archontibus arbitrariam reliquerant. Idem.

Τὴν τούτων τάξιν] *horum,* Strategorum puta, *collocationem.* h. e. quod effecisset,

ἐξαλείφειν αὐτὸν ἐκ τοῦ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγου. νῦν δὲ
τούτων οὐδὲν ἐποίησαν, ἀλλ᾽ ἐν μὲν τῷ στρατοπέδῳ περιε-
ώρων αὐτὸν ὑπὸ πάντων προπηλακιζόμενον καὶ τοῖς
ἱπποτοξόταις ἱππεύοντα, ἐπειδὴ δὲ ὑμᾶς δεῖ παρὰ τῶν
ἀδικούντων δίκην λαμβάνειν, χαριζόμενοι μαρτυροῦσιν ὑφ᾽
ἑαυτῶν αὐτὸν τετάχθαι. καίτοι δεινὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
αὐτοὺς μὲν [1] τοὺς στρατηγοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου χειροτονηθέντας
μὴ ἂν τολμῆσαι πρότερον ὑμῶν ἡγήσασθαι, ἕως ἂν ἐδοκι-
μάσθησαν κατὰ τοὺς νόμους, Ἀλκιβιάδην δὲ τολμᾶν παρὰ
τοὺς τῆς πόλεως νόμους ὑπ᾽ αὐτῶν ταχθῆναι. δεινὸν δέ μοι 566
δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τῶν μὲν δεδοκιμασμένων
145. ἱππέων, οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐστὶν ὅντινα βούλονται αὐτοὶ εἰς
τοὺς ὁπλίτας καταλέξαι, τῶν δὲ ὁπλιτῶν ἀδοκιμάστων
ὄντων, ἐπὶ τούτοις ἔσται ὅντιν᾽ ἂν βούλωνται ἱππεύειν. εἰ
μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὄντες κύριοι πολλῶν βουλο-
μένων μηδένα τῶν ἄλλων ἱππεύειν εἴασαν, οὐκ ἂν δικαίως
χαρίζοισθε αὐτοῖς· εἰ δ᾽ ἄκυροι ὄντες ὁμολογήσουσι τάξαι, 567

[1] τοὺς om. T.

ut ratio nulla haberetur mandati illius, quo Strategi Alcibiadi locum deinceps in equitibus obtinendum assignassent. Idem.

Ἐπὶ τούτων] Π. ἐπὶ τούτοις. Οὕτω φησὶν, Ἐπὶ τούτοις ἔσται. H. Stephan. Ita legit et Petitus Attic. Leg. p. 550. ubi hunc locum laudat, et Scaliger quoque. Taylor. Recte, opinor: saltem usitatius. sic Orat. I. ἐπ᾽ αὐτῇ εἶναι, *penes eam esse.* Nota sunt Stoicorum τὰ ἐφ᾽ ἡμῖν et τὰ οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν. Vide, quæ dixi ad Orat. XIII. Nihil tamen audeo mutare. Oratione enim II. legimus τό γε ἐπ᾽ ἐκείνων. quæ, licet rarior, proba tamen locutio esse potest. Markland. *Non est penes strategos.* Auger.

Ὅντινα βούλονται] Rescribo: ὅντιν᾽ ἂν βούλωνται. ut statim ὅντιν᾽ ἂν βούλωνται ἱππεύειν. Markland. et Taylor.

Οὐ κἂν δικαίως χαρίζοισθε αὐτοῖς] Ratio contrarium postulat, ἀδίκως: *non injuste hoc illis concessissetis.* et alibi in his Orationibus hæ voces parem mutationem passæ sunt. Tali quoque mendo fœdatur Sacer Textus Rom. V. 7. μόλις γὰρ ὑπὲρ ἀδίκου τὶς ἀποθανεῖται. Vulgo legitur ὑπὲρ δικαίου: quo nihil magis repugnans Argumento et menti Apostoli videtur dici potuisse. et hoc impulit Viros Doctos ad inanem isto loco Distinctionem inter δίκαιος et ἀγαθός: quæ *Verborum* Distinctio si ex usu Linguæ maxime foret, *Rei* tamen quoque, de qua agitur, Distinctio spectari debuit. ea vero neque *Moribus* consentanea, neque *Natura* Hominum fundata mihi videtur: neque enim unquam credo inventos fuisse Homines, qui tam accurate distinguerent, ut pro viro ἀγαθῷ mori vellent, pro viro δικαίῳ nollent: præsertim cum quis non possit esse δίκαιος, ut non simul ex magna parte sit ἀγαθός. Bene vero, quod Vetustissimi *Syrus* et *Arabs* Interpretes (approbante *Grotio*) manum Apostoli servarunt. tametsi etiam absque iis, ex sola Logica, hoc confici et concludi potuisset. certe ita conjeceram diu antequam de Varia Lectione rescivissem, ex ipso συλλογισμῷ et *Ratiocinatione*, quæ in altera, nisi fallor, nulla est, etiam admissa ista Distinctione: quod facile quis perspiciet, si quæsiverit, quid per suum istud γὰρ velit Paulus; quo Acutior et Accuratior Argumentator manum chartæ nunquam admovit. Markland. Malim: εἰ καὶ μὴ δικαίως, χαρίζοισθε ἂν αὐτοῖς. *gratificemini illis, tametsi haud optimo jure.* idem est, ac si dixisset: χαρίζοισθε μὲν ἂν αὐτοῖς, id est, *absolvatis quidem eos judicio vestro per gratiam*, καίτοι οὐ δικαίως, *tametsi haud meritos*, aut *etsi contra Jus et fas.* Reisk.

ἐνθυμεῖσθαι χρὴ, ὅτι ὀμωμόκατε τὰ δίκαια γνώσεσθαι,
ἀλλ᾽ οὐχ ὅ τι ἂν οὗτοι [1] κελεύωσι ψηφιεῖσθαι. ὥστε οὐδένα
568 χρὴ τῶν δεομένων περὶ πλείονος ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὅρκων
ποιεῖσθαι.

γ΄. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἴ τῳ δοκεῖ [2] μεγάλη
ἡ ζημία εἶναι καὶ λίαν ἰσχυρὸς ὁ νόμος, μεμνῆσθαι χρὴ, ὅτι
οὐ νομοθετήσοντες περὶ αὐτῶν ἥκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς κει-
μένους νόμους ψηφιούμενοι, οὐδὲ τοὺς ἀδικοῦντας ἐλεήσοντες,
ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς ὀργιούμενοι καὶ ὅλῃ τῇ πόλει
βοηθήσοντες, εὖ εἰδότες ὅτι ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ὀλί-
γους τιμωρησάμενοι πολλοὺς ποιήσετε κοσμιωτέρους ἐν τοῖς
μέλλουσι κινδυνεύειν. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὥςπερ
οὗτος ἀμελήσας τῆς πόλεως τὴν αὑτοῦ σωτηρίαν ἐσκέψα-
το, οὕτως ὑμᾶς ἀμελήσαντας τούτου τῇ πόλει τὰ βέλτιστα
ψηφίσασθαι, ἄλλως τε καὶ ὅρκους ὀμωμοκότας καὶ περὶ
Ἀλκιβιάδου μέλλοντας ψηφίσασθαι, [3] ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπα-
τήσῃ, καταγελῶν τῆς πόλεως ἄπεισιν· οὐ γὰρ δὴ χάριν
γε ὑμῖν ἀποδώσει τῇ ψήφῳ κρύβδην εὖ παθὼν, ὃς τῶν φίλων
τοὺς φανερῶς αὐτὸν εὖ ποιήσαντας κακῶς ποιεῖ. ὑμεῖς οὖν,
ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὰς τούτων δεήσεις περὶ [4] ἐλάττονος
569 ποιησάμενοι τὰ δίκαια ψηφίσασθε. ἀποδέδεικται δὲ κατα-
λεγεὶς εἰς τοὺς ὁπλίτας καὶ λιπὼν τὴν τάξιν καὶ τῶν νόμων
κωλυόντων ἀδοκίμαστος ἱππεύσας, καὶ περὶ ὧν οἱ νόμοι
διαῤῥήδην οὔτε στρατηγὸν οὔτε ἵππαρχον οὔτε ἄλλον οὐδένα
κυριώτερον ἐκείνων ἀποδεικνύουσι, περὶ τούτων ἰδιώτης ὢν
τὴν ἐξουσίαν αὑτῷ δεδωκώς. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ φίλῳ ὄντι

[1] κελεύουσιν T. [2] μεγάλης ζημίας T. R. [3] οἷς T. [4] ἐλαττόνων T.

Κελεύουσι] Π. κελεύωσι. H. STEPH. CONT. Lege cum Steph. et Coisl. κελεύωσι. TAYLOR.

Μεγάλης ζημίας] Malim: *μεγάλη ἡ ζημία*. REISK.

Οἷς ἂν κ. τ. λ.] Π. ὃς ἂν H. STEPH. CONT. Cum Steph. ὃς ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ. TAYLOR.

Περὶ ἐλαττόνων] Scribe ἐλάττονος, ut semper. MARKLAND.

Ὕπαρχον] Ἵππαρχον. CONT. Coisl. ἵππαρχον. Officium ejus describit Sigon. de Rep. Athen. IV. 5. Noster in proxima oratione: πολλοὺς μὲν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ᾽ αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. TAYLOR. Lege: ἵππαρχον. conjungit duas summas ἀρχὰς, hanc *equitum*, illam *peditum*. sic infra: πολλοὺς δ᾽ αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημένους. Demosthenes de Corona §. νέ. καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς, καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις Ἐλευσῖνάδε ἐξάγειν. Ita et Noster Orat. XXVI. conjungit ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν. et Lucianus in Gallo, p. 176. Vide et Demosthenem in Philipp. I. §. θ΄. et Æschinem adv. Ctesiph. §. ζ΄. MARKLAND.

Ἐκείνων] Pro ἑαυτῶν. redit enim ad leges. REISK.

[1] Ἀρχεστρατίδῃ βοηθῶν, καὶ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτοῦ τιμωρούμενος, δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι· ὑμᾶς 570
δὲ χρὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας τὴν ψῆφον φέρειν, ἥνπερ ὅτε ᾤεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν.

[1] Ἀρχιστρατίδῃ T.

Ἀρχιστρατίδῃ] In superiori erat Ἀρχεστρατίδῃ. TAYLOR. In priori Oratione Ἀρχεστρατίδην appellavit. Citat Ammonius Hyperidem ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστρατίδου, V. ἱερά: Harpocration Dinarchum ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστρατίδου, V. ἀποψηφίζονται. parvi est momenti, utro modo scribatur: uno tamen utrobique scribendum. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΕΝ ΒΟΥΛΗι

ΜΑΝΤΙΘΕΩι ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩι

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk. Est actio δοκιμασίας. Mantitheus se magistratus candidatum professus vitæ examen subire tenetur. Postulatur merendi sub Trigintaviris. Pag. ed. H. Steph.

570 α΄. ΕΙ μὴ συνῄδειν, ὦ βουλὴ, τοῖς κατηγόροις βουλομένοις 145. 3
ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς
571 χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς
ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ᾽ ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρός με [1] τυγχάνει ἀηδῶς ἢ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὰν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ βουλὴ, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς εὔνους εἰμὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδέν πώ μοι πλέον εἶναι·

[1] τυγχάνοι T. R. A.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ] Hanc orationem sine ulla Inscriptionis mentione semel citat Harpocration, V. κατάστασις: mendose quidem, sed qui ex Lysia facile corrigi possit, prout etiam notavit Valesius. Cæterum hanc ex optimis Lysianis existimo: est enim spiritu plena et magnanimitate, et fiducia conscientiæ, innocentia sua et meritis erga civitatem fretæ. Præstantissimam certe Mantithei hujus indolem demonstrat. MARKLAND.

Χάριν εἶχον] Atticorum est χάριν εἰδέναι, ut norunt scioli. Noster tamen hic et alibi peculiari modo χάριν ἔχειν. Quod credo observari a Polluce, V. 32. Εἰδέναι χάριν. ἐπίστασθαι, χάριν ἔχειν, ὡς Ὑπερίδης τε καὶ Λυσίας. Editores male hæc tractarunt. Tu mecum sana. TAYLOR.

Ἢ κακῶς] Suntne ista vocabula interpretatio vocabuli ἀηδῶς? an κακῶς h. l. idem valet atque κακόνως, *maligniter*. REISK.

ἐὰν δὲ φαίνωμαι περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκὼς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους [1] τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον οὔτ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα, [2] οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας.

β'. Ἡμᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμ-
φορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε. 572
146. 1 καὶ οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων οὔτε μεθισταμένης τῆς
πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πει- 573
ραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις. καίτοι οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων, οὔτ' ἐκεῖνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν

[1] τοὺς om. T. [2] οὔτε A.

Φαίνωμαι περὶ] Malim φαίνωμαι, καὶ περί. Idem.

Οὐδὲ] Imo vero οὔτε. Idem.

Ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε] Admodum vaga est hæc Satyri hujus descriptio. plane deest vox βασιλεύοντα post Πόντῳ. Nimirum hic est ille Satyrus, cujus toties meminit Isocrates in Trapezitico: ubi Actor in ista causa dicit, Patrem suum adeo familiarem esse *Satyro*, ὥστε πολλῆς μὲν χώρας ἄρχειν, ἁπάσης δὲ τῆς δυνάμεως ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐκείνου, *ut et amplam provinciam gubernet, et omnium Satyri copiarum curam agat.* Hujus meminit Diod. Siculus lib. XIV. ad Olymp. XCVI. 4. περὶ δὲ αὐτὸν χρόνον καὶ Σάτυρος, Σπαρτάκου μὲν υἱὸς, βασιλεὺς δὲ Βοσπόρου, ἐτελεύτησεν, ἄρξας ἔτη δεκατέσσαρα. Quem locum mihi suggessit Cl. Editor. Markland. Subaudi δυνάστην. quod ut addatur, opus nil esse videtur, nisi codices auctores fiant. Reisk. Ostendere vult Orator ex persona Mantithei, eum sub trigintivirali dominatu brevi tantum tempore in urbe fuisse, quare et profectionis et reditus tempus accurate designandum erat. Si vero ita locum legamus, dicit Mantitheus se rediisse, nondum dirutis muris neque mutato Reip. statu, sed quinque diebus antequam exsules Phyle profecti Piræeum caperent. Ne de aliorum conjecturis quid dicam, mihi legendum videtur: ἐξέπεμψεν, οὔτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων, οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας· κατήλθομεν δὲ πρὶν κ. τ. λ. Hunc vero Mantitheum diversum esse credo ab eo, cujus mentio est apud Xenoph. Hellen. I. 1. 6. et 3. 9. Is autem forte idem sit, de quo dicit Andocides de Myster. p. 6. fin. ed. Steph. Diversus item uterque ab eo, pro quo scriptæ exstant Demosthenis in Bœotum orationes. Sluiter.

Οὔτε μεθισταμένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἤλθομεν etc.] Scio quid dici possit de repetitione τοῦ ἤλθομεν. nihilominus deesse puto vocem ἐπεδημοῦμεν, *in patria fuimus*, post πολιτείας. *neque cum mœnia diruebantur, neque cum forma Reip. mutabatur*, Athenis fuimus, *sed rediimus* etc. Interpres quoque in Versione sua inserit *affuimus*. Ἤλθομεν vero est *rediimus*, ut Luc. XXIII, 42. ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σοῦ, *quando redieris in regno tuo*, id est, quando redieris *Rex*, regia potestate præditus: neque hoc solum, sed et *tuo* regno, emphatice, tibi proprio; quod ideo alibi vocatur ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, *in majestate* sua. Mentem Lucæ non bene exprimit Vulgata: *cum veneris in regnum tuum.* Longe aliud dicit Evangelista. Markland. Non equidem movebo controversiam huic lectioni, quæ accipi possit, ac si sic esset scriptum: πολιτείας ἤλθομεν ἀλλὰ [scil. ἤλθομεν] πρὶν — Visus tamen aliquando fuit Lysias sic reliquisse: πολιτείας κατήλθομεν, *rediimus domum*, ἀλλ' ἤλθομεν πρὶν κ. τ. λ. Aut alias deest ἦμεν μάρτυρες, aut αὐτόπται, aut μετείχομεν οὐδέν. Reisk.

Ἐκεῖνοι] XXX tyranni puta, et qui cum illis faciebant. Idem.

Καὶ τοῖς μηδὲν ἐξαμαρτάνουσι etc.] Scribe: καίτοι μηδὲν etc. *tametsi innocu essent.* per parenthesin. Markland.

ἐξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον
ἠτίμαζον [1] καὶ τοὺς συγκαταλύσαντας τὸν [2] δῆμον. ἔπειτα
δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὔηθές
ἐστιν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν
οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν [3] ἀποδημούντων ἐπιγεγραμμένοι
574 εἰσίν. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλ-
θετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύ-
σαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν.
ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὔτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν
φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε κατάστα-
σιν παραλαβόντα. καίτοι πᾶσι ῥάδιον τοῦτο γνῶναι, διότι
ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ [4] ἀποδείξαιεν τοὺς
ἔχοντας τὰς καταστάσεις, [5] αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. ὥστε πολὺ
ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε·
575 ἐκ μὲν γὰρ τούτων ῥᾴδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ,
ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυ-
λάρχων ἀπενεχθῆναι. ἔτι δέ, ὦ βουλή, εἴπερ ἵππευσα,

[1] ἢ T. R. A. [2] δῆμον ἐτίμων. R. A. [3] ἀπομούντων R. [4] ἀποδείξειεν T. [5] αὐτοὺς A.

Ἢ τοὺς] Καὶ τοὺς Coisl. Locus tamen etiamnum desperatissimus. Taylor.

Ἀπομούντων] Sic dedi, revocans probam hanc lectionem atque genuinam ex Aldina, pro vulgari ἀποδημούντων. Sed adhuc addendum videtur ἄν. ἀπομούντων ἂν, *qui sint dejeraturi*, jurejurando infitiaturi, militia equestri sub xxx tyrannis se functos fuisse. Reisk.

Ἐπιγεγραμμένοι] Opinor ἐγγεγραμμένοι. Markland.

Ἔλεγχος] Me scil. in illa militia scelerata non meruisse. Reisk.

Ἐψηφίσασθε κ. τ. λ.] Locum laudat Harpocr. in Κατάστασις, sed mendose: ni ejus ἀναπράξητε præferat lector eruditus. Taylor. ἀναπράξητε. Cont.

Καταστάσεις] *manupretia*, pecunias quas recens conscripti milites accipiebant ἐπὶ τῇ καταστάσει, *zum Zeichen ihrer Bestallung*, in testimonium allectionis, et unde sibi necessaria quædam novæ provinciæ compararent. *Handgelder*. Hæc enim defuncti militia reddere tenebantur, ut ex hoc loco videor mihi intelligere. Nam illi, qui equites sub xxx tyrannis meruerant, nunc pace restituta exauctorabantur. Reisk.

Συνδίκοις] Vid. Harpocrat. in voce. Taylor.

Παραλαβόντα] Num προλαβόντα. Reisk.

Ἀποδείξαιεν] Revocavi hanc lectionem ex Aldina pro vulgari ἀποδείξειεν, qui esset singularis: verum pluralis numerus hic requiritur, aut ἀποδείξαιεν, aut ἀποδείξειαν. Reisk.

Αὐτοῖς] Π. αὐτούς. H. Steph. Cont. Vulgata bene habet, apta e præmisso τοῖς φυλάρχοις. Reisk.

Ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτε] Si sana sit hæc scriptura, notatu dignum est, τούτοις ad remotius, ἐκείνοις ad propius referri, contra quam vulgo fieri solet. Mox pro αὐτοῖς Stephanus conjicit αὐτούς. Legi quoque potest αὐταῖς, scil. ταῖς καταστάσεσι: ut Orat. XXX. ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι: et ζημιοῦσθαι τῷ ἐπιτιμίῳ, Demosth. adv. Dionysod. §. η'. Markland. Subaudi τοῖς τῶν φυλάρχων. ut in τούτοις subauditur τοῖς ἐν τῷ σανιδίῳ γεγραμμένοις. Haud raro occurrunt exempla, ubi ἐκεῖνος ad propius, οὗτος ad remotius refertur. Reisk.

Ἐξαλειφθῆναι] Vult infidelitatem harum tabularum demonstrare, si facile fuit volenti cuique efficere, ut nomen suum ex illis expungeretur, facile item fuit alicujus nolentis nomen in illis scribi ab ejus inimico, si quis ipsum lædere vellet. Idem.

οὐκ ἂν ἦν ἔξαρνος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς· ἀλλ' ἠξίουν,
ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε,
δοκιμάζεσθαι. ὁρῶ δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμέ-
νους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας,
πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγοὺς καὶ ἱππάρχους κεχειροτονημέ-
νους. [1] ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι 576
τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου κατα-
ψεύσασθαι. ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

γ'. Περὶ μὲν τοίνυν ταύτης τῆς αἰτίας οὐκ οἶδα ὅτι
δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις
ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν
ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παν-
τὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας
ἀκροάσασθαί μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογίαν ὡς ἂν δύ-
νωμαι διὰ βραχυτάτων. ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν, οὐσίας μοι
οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ 577
πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα, ἐπι-
δοὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως
ἐνειμάμην ὥστ' ἐκεῖνον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν
πατρῴων, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτω βεβίωκα,
ὥστε μηδεπώποτέ μοι μηδὲ πρὸς ἕνα μηδὲν ἔγκλημα γενέ-
σθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτω διῴκησα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι
μέγιστον ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας, ὅτι

[1] ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι T. R. ὥστε διὰ μηδὲν ἄλλο με A.

Ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι κ. τ. λ.] Corrige: ὥστε διὰ μηδὲν ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι κ. τ. λ. Vel si cui displiceat violata verborum junctura, sic ad edita propius: Ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο. ut alibi noster: Ἄξιον ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις θυσίας ποιεῖσθαι, καὶ εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. c. Nicomach. Valeat Critice, ni hoc sit ad vivum ipsum resectum. Taylor. Scribe: ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἢ ὅτι etc. *itaque propter nihil aliud me existimate hanc apologiam facere, nisi quod* etc. Egregie et Fortiter. Μηδὲν δι' ἄλλο ἢ ὅτι, ut ap. Diog. Laertium lib. V. in Demetrio: Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι, δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ. Markland. Mihi, ut in loco mendoso, meliora nunc non succurrunt, quam hæc, leg. esse: ὥστ' εἰ μηδ' ἐνταῦθα δικαίως διαβάλλομαι. Quare si ne hac quidem in parte jure merito apud vos denigratus inimicorum criminationibus fui, existimate, me sic luculentissime crimen purgasse, atque planum fecisse, inimicos meos me mendaciis a se confictis et proditis infamatum isse. Reisk.

Ἢ ὅτι] Ἢ delendum videtur, ut quod facile nasci e proximo N potuerit. Reisk.

Τὰ μὲν ἴδια] Hic τὰ ἴδια interpretor *res domesticas, res familiæ proprias*; τῶν κοινῶν intelligo de cæteris rebus quæ ad familiam non pertinent. Auger.

τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας
ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας
αὐτοὺς ὄψεσθέ μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους
περὶ ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ ψευδομένους. καίτοι δῆλον
ὅτι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην
εἶχον περὶ ἐμοῦ. ἔτι δ', ὦ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδεῖξαι περὶ
ἐμοῦ δύναιτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγε-
λίαν γεγενημένην. καίτοι ἑτέρους ὁρᾶτε πολλάκις εἰς τοιού-
τους ἀγῶνας καθεστηκότας.

δ'. Πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς
πρὸς τοὺς πολεμίους σκέψασθε οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ
πόλει. πρῶτον μὲν γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε
578 πρὸς τοὺς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἁλίαρτον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ
Ὀρθοβούλου κατειλεγμένος ἱππεύειν, ἐπειδὴ [1] πάντας ἑώρων
τοῖς μὲν ἱππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι [2] δεῖν νομίζοντας, τοῖς
δ' ὁπλίταις κίνδυνον ἡγουμένους, ἑτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς
ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν 147. 1
ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ [3] ἐξαλεῖψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου,
ἡγούμενος αἰσχρὸν εἶναι, τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν,
ἄδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντι στρατεύεσθαι. καί μοι
ἀνάβηθι, Ὀρθόβουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου, εἰδὼς
579 αὐτῶν ἐνίους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους,
ἐφοδίων δὲ ἀποροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν

[1] πάντες T. [2] δὴ T. [3] Ἐξάλειψαί T.

Ἐπεθυμοῦμεν] Mallem ἐπεθύμουν, propter istud ἐμοῦ. *aliter sentirent de* ME, *si eadem* SECTARER. MARKLAND.

Ἐπεθυμοῦμεν] Egoque illique mei æquales ætate, sed studiis a me multum diversis dediti. REISK. *Si ego et illi eadem concuperemus.* AUGER.

Ὅτε τὴν συμμαχίαν] De hac societate Atheniensium cum Bœotis vide Xenoph. Hellenic. III. PALMER.

Πάντες] Π. πάντας. H. STEPH. CONT.

Εἶναι δὴ] Δεῖν dedi pro vulgari δή. *necesse esse, neque fieri aliter per naturam rerum posse, quam ut equites quidem tuti sint, pedites autem in periculo versentur.* REISK. δὴ Contius delet omnino. Ego huic substitui δεῖν ex auctoritate nonnullorum Codd., sed malim abesse et δὴ et δεῖν. AUGER.

Ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ, Ἐξάλειψαί με ἐκ τοῦ καταλόγου] Mallem: ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ἐξαλεῖψαί με, *jussi* vel *rogavi Orthobulum, ut me deleret ex catalogo.* quia hoc verbo nunquam alibi, quod sciam, in Media Voce; in Activa sæpe utitur. ἔφην ἐξαλεῖψαι, ut apud Xenophontem Cyropæd. IV. 6. 11. ἃ οἱ μὲν Μάγοι ἔφασαν τοῖς Θεοῖς ἐξελεῖν. MARKLAND.

Συλλεγόντων] Π. συλλεγέντων. H. STEPH. SCAL. Recte. MARKLAND.

Πολίτας] Vel fortasse ὁπλίτας. TAYLOR.

Τοὺς ἔχοντας] *divites:* quibus oppo-

τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. καί μοι [1] ἀνάβητε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

10 μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης
καὶ πάντων προειδότων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἑτέρων ἀναδυο-
μένων, ἐγὼ διεπραξάμην ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος
μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας 580
φυλῆς δυστυχησάσης καὶ πλείστων ἐνθανόντων, ὕστερον
ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριέως [2] τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις 581

[1] ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. A.

[2] τοῖς T. R. A.

nuntur οἱ ἀπόρως διακείμενοι, iidem qui οἱ μὴ ἔχοντες 1 Cor. XI. 22. καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας, *pauperes*, absolute: non enim intelligendum οἰκίας. Sophocles Ajace Flag. v. 157.

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.

ad divitem. Isocrates in Amartyro [§. ι'.] οὐ τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐτιμωροῦντο, ἀλλὰ τοὺς ἔχοντας ἀφηροῦντο. unde Demosthenes Orat. I. in Stephanum [§. κ'.] conjungit ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. Sic *habere* pro *dives esse* Latinis. Seneca de Vit. Beat. c. XXVI. Horatius Serm. l. I. 1. 92.

"quoque habeas plus
Pauperiem metuas minus:"

ita scribendum puto, pro *quomque*, i. e. *quumque*. 'quo magis dives sis, *eo* minus paupertatem metuas.' Markland.

Ἀνάβητε] Π. ἀνάβητε μάρτυρες, ἢ, τούτων μάρτυρες. Οὕτω γὰρ ὀλίγῳ ὕστερον. H. Steph. ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. Cont. Post ἀνάβητε videtur vocab. μάρτυρες iterandum esse ad hunc modum. ἀνάβητε μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Sic certe solent loqui. Reisk.

Τῆς πρώτης] Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει. Cont. Malim cum Scaligero ἐπὶ τῆς πρ. vide ad p. 140. 30. ed. Steph. aut leg. ὥστ' ἐν τοῖς πρώτοις. Sæpe in MSS. οι et η inter se permutantur. Reisk.

Ἐνθανόντων] Scil. ἐν τῷ ἀγῶνι, vel ἐν τῇ μάχῃ. Idem. Malim ἐναποθανόντων. Auger.

Ὕστερον ἀνεχώρησα] Ὑστέρος. Cont. Lege: ὕστατος. *postremus cessi.* μετὰ τῶν τελευταίων, ut de se dicit infra. Ὁ σεμνὸς Στειριεὺς est Thrasybulus, quem Scholiastes Aristoph. Ran. 546. vocat Στηριέα τὸν δῆμον, perperam, pro Στειριέα, quemadmodum eum recte vocat Æschines adv. Ctesiph. §. ξε'. Male quoque scribitur Θρασύβουλον τὸν Στυρία pro Στειριέα apud Xenophon. Hell. IV. 8. 25. Vide Valesium ad Harpocr. V. Στειριεύς. Alius quoque erat istis temporibus Thrasybulus, τὸν δῆμον Κολυττεύς, ipse quoque τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀπὸ Φυλῆς, ut de eo refert Demosthenes adv. Timocratem. Vide et Xenophontem Hellen. V. 1. 26. Notabis porro, hoc loco ad propositum Oratoris facere, ut Thrasybulus decoretur elogio, ὁ σεμνὸς, *ille venerandus*: cum vero causa aliud postulabat, longe aliter de eo sentit et loquitur. Vide Orat. XXVIII. Vox ἐνθανόντων, quæ præcedit, depravata est. conjeceram ἔνθα θανόντων. sed Lysianum magis foret ἐνταῦθα ἀποθανόντων, vel ἐναποθανόντων. Vide Thucyd. II. 52. Markland. Utrum legatur ὕστερος, an ὕστερον, interesse nil videtur. Reisk. Pro ἀνθρώποις malim cum Marklando ἄλλοις. Auger.

Τοῦ σεμνοῦ] Est irrisio. Qui unus omnes præ se contemneret homines, se unum fortem et strenuum existimans, reliquos ignavos et imbelles. Stiriensis de demo appellatur, suppresso nomine proprio, quod illo, quam hoc, tum esset notior militibus, ut fit in nominibus castrensibus. Reisk.

Στειριέως] Thrasybulum proculdubio intelligit, qui domo erat Stiriensis, et sic ab aliis ejusdem cum eo nominis distinguebatur. Θρασύβουλος ὁ Στειριεύς. Palmer.

Τοῖς] Malim τοῦ τοῖς. Reisk.

Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος] Nihili videtur vox ἀνθρώποις. Iterum

δειλίαν ὠνειδικότος. καὶ οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατειλημμένων, ὥστε τοὺς πολεμίους μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχω-
582 ρίσαι τάξεις αἵτινες βοηθήσουσι, φοβουμένων ἁπάντων εἰκότως, ὦ βουλὴ — δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγῳ πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι —, προσελθὼν ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. ὥστ' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οὐ γὰρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποίουν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων. καὶ ταῦτ' ἐποίουν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἡγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε ἀδίκως εἰς κίνδυνον καθισταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἁπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ε'. Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς ἀπελείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρὴ τοὺς φιλοτίμως
583 καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ, εἴ τις τολμᾷ, διὰ τοῦτο μισεῖν· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα

legerem vel Ἀθηναίοις, vel ἄλλοις: quod vocabulum exscriptor forte male cepit pro ἀνοις, id est, ἀνθρώποις. Vide quæ dixi ad Orat. XIII. Suidas V. Ἱεροφάντης. καὶ ὡς οὐ μέλει τῷ Ἀθηναίῳ Θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος etc. ubi pro τῷ Ἀθηναίῳ Kuhnius ex ipso Suida restituit τῶν ἀνθρωπείων. Sic apud Max. Tyrium Diss. III. p. 32. Ed. Cantab. male legitur τὴν ἀνθρωπίνην pro τὴν μαντικήν: inde nimirum, quia Librarius cepit vocem μαντικὴν pro ἀνινην, id est, ἀνθρωπίνην. vide locum, nec de lectione dubitabis. MARKLAND.

Ἰσχυρῶν] Alias loca munita solent ὀχυρὰ appellari. sed et alterum in usu est. utrumque ab eodem verbo ἔχειν manavit. quod teneri possint, aut sese tenere (sich halten, ut nos usurpamus), h. e. tueri adversus hostium insultus. REISK.

Ἀποχωρίσαι τάξεις αἵτινες βοηθήσουσι] Forte, ἀποκληρῶσαι, *sorte legere* vel *designare*, propter sequentia, *rogavi taxiarchum, ut nostram* τάξιν *mitteret* ἀκληρωτὶ, *citra sortem*, sortibus non jactis, vel ductis. Thucydides IV. 8. διεβίβαζον εἰς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας, ἀποκληρώσαντες ἀπὸ πάντων τῶν λόχων. MARKLAND. Bene habet vulgata. subauditur ἀπὸ τοῦ λοιποῦ στρατοπέδου. REISK.

Ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἁπάντων, τῶν δικαίων] Sic visum fuit hunc locum distinguere, qui olim sic distinctus erat: ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος, ἁπάντων τῶν δικαίων. verum ἁπάντων cohæret, non cum δικαίων, sed cum ὑμῶν. IDEM.

Τολμᾷ] F. deest post τολμᾷ. Et credo παῤῥησιάζειν, aut aliquid simile, ut patet ex subjunctis. TAYLOR. Videtur hic Mantitheus excusare velle objectam sibi ab adversario audaciam, proterviamque, cum

ἐπιτηδεύματα οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς πολεμίους ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελεῖσθε. ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ βουλή, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων 584
σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀπερχόμενοι μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν, ἕτεροι δὲ τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσὶν 58
εἰργασμένοι.

ϛʹ. Ἤδη δέ τινων ᾐσθόμην, ὦ βουλή, καὶ διὰ ταῦτα ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι· ἔπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέπαυνται τῶν τῆς πόλεως

linguæ, tum manus, præripere aliis gloriam, et quo jussa non esset, eo sese ingerere gestientem, aliamque morum cruditatem. Reisk.

Τοιαῦτα] Qualia scil. mea sunt, agrestis incessus atque status, et importunitas atque jactantia orationis, sibi soli pericula deposcentis. Idem.

Ὥστε οὐκ ἄξιον ἀπ' ὄψεως, ὦ βουλή, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, etc.] Non bene cohærere videntur præcedentibus: et puto nonnulla excidisse, in quibus imperitiam suam in *dicendo* excusare voluit. Si recte habet ἀπ' ὄψεως, non absimilia sunt ista Ioannis VII. 24. Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. Sed forte legendum ἀφ' ὑποψίας, *a suspicione*: cui opponit ἐκ τῶν ἔργων, *ex factis*. μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, eodem fere sensu, ad fin. Orat. XXX. Æschines cont. Timarch. §. λʹ. ἀπεθίζων τοὺς ἀνθρώπους μὴ ἐξ ὑποψίας, μηδὲ ἐκ διαβολῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ βίου τὰς κρίσεις ποιεῖσθαι. apposite. Markland. Bene habet ἀπ' ὄψεως. subauditur μόνης. Ex hominis adspectu mero et nudo, h. e. ex iis, quæ in oculos incurrunt, vultu, statu, incessu, sono vocis, similibus, quæ ad veritatem judicii de moribus ejus animique penitiore conditione ferendi nil quicquam faciunt, haud decet eum judicare, neque, ut modo quemque intuitus fueris, ita aut levem gravemque, aut malum frugive pronunciare. Reisk.

Διαλεγόμενοι] Pro διαλεγόμενοι substituere mavult Schott. διαδεχόμενοι, et pro ἀπερχόμενοι, ἀπαρχόμενοι. Utrumque satis infeliciter. Διαλέγεσθαι, etsi rarius, occurrit tamen de oratione juridiciali. Æsch. c. Timarch. §. ιηʹ. Πολλοὺς γὰρ ἔγωγε ἤδη ἔναγχος τεθεώρηκα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ εὖ πάνυ εἰπόντας καὶ μάρτυρας πορισαμένους, ἁλόντας· ἤδη δέ τινας κακῶς πάνυ διαλεχθέντας καὶ πρᾶγμα ἀμάρτυρον ἔχοντας, οἶδα νικήσαντας. Taylor. Schottus conjicit διαδεχόμενοι. quod mihi æque obscurum est, ac istud, cujus emendatio esse debuit, pro ἀπερχόμενοι lego ἀπαρχόμενοι, idem quod ἀρχόμενοι. Si nihil variant MSS. cætera ferri posse existimo. mutatis participiorum sedibus ita lego: μικρῶν ἀπαρχόμενοι, καὶ κοσμίως διαλεγόμενοι, μεγάλων etc. *multi enim a parvis initiis orsi, et ornate disserentes, magnorum malorum causa fuerunt*. Markland. Ut impudentiæ et pæne furoris habebatur in incessu et in sermone festinare, vociferari, blaterare, sic contra modestiæ, incessus moderatus, vox humilis et repressa, oratio brevis et modesta. Sic Apollodorus apud Demosthenem, qui locum hunc aliquoties attigit, excusat vocem justo elatiorem, et incessum incitatiorem. naturæ hæc vitia esse, non animi. nil ideo se pejorem esse adversario, qui vultu, voce, incessu, severitatem et sanctimoniam cum præferret, veterator esset, hominumque unus omnium impurissimus et flagitiosissimus. Reisk.

Τῶν τοιούτων] Scil. τοῦ μικρὸν διαλέγεσθαι καὶ κοσμίως ἀπέρχεσθαι. qui nil curant in congressibus cum aliis simiolas imitari, gestusque exprimere histrionicos, cujusmodi gestus belluli adolescentes, elegantiæ laudem atque gratiam aucupantes, a magistris saltandi discunt. Idem.

Οὐδὲν πέπαυνται] Idem est ac si dixisset: ὅτι οὐδέν ἐστι μέρος τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ὃ οὐκ ἔπραξαν, vel οὗ ἠμέλησαν. Idem.

πράττοντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὁρῶν — τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν — τούτους μόνους ἀξίους νομίζοντας εἶναι, ὥστε ὁρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας, τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθοισθε; οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

Τούτους] Scil. τοὺς, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, φιλοτιμότερον διατεθέντας. qui gloriæ studio ad orationis quandam efferantur exsultationem quasi atque insolentiam. IDEM.

Ἀξίους] Subaudi λόγου. IDEM. Quod velim addi. AUGER.

Ἄχθοισθε] Ἀχθοίμην. SCHOTT. F. ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἄχθοιντο: οὐ γὰρ ἐκεῖνοι περὶ αὐτῶν κριταί εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς. TAYLOR. Si nihil desit, conjicio: τί ἄν τις τούτοις ἀχθεσθῇ; οὐ γὰρ etc. *præterea, quid si aliquis his irascatur?* quid hoc ad me? *non enim alii, sed vos harum rerum judices estis.* Consentanea sunt hæc τῇ παῤῥησίᾳ, qua per totam orationem usus est. Schottus legit ἀχθοίμην, paulo obscurius, si sequentia spectes. Paulo ante ἀξίους ponitur simpliciter et sine adjuncto, ut ap. Matt. X. 11. ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι. "meritis gravem" eadem metaphora dixit Virgilius et eodem sensu. MARKLAND. Bene habet vulgata. Sententiam hujus loci brevitate non nihil obscuratam studui in Latinis admovenda quasi face circumlocutionis illuminare. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ [1]ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διαδικασία cum fisco de pecuniis jam publicandis. Cujus historiam turbulentus homo Heraldus (Animadv. in Salmas. III. 6.) dum increpanti similis in hominem insurgit omnium quos unquam novi longe doctissimum, neque consecutus est neque consequi voluisse videtur. Erato moritur obæratus, relictis filiis, Erasiphone, Eratone, et Erasistrato. Illorum, Erasiphonis sc. et Eratonis, publicantur bona. Ne igitur et Erasistrati publicarentur quoque, atque ita de sorte in periculum veniret, intercedit orator cui ea bona Erasistrati debebantur. Hæc summa causæ quæ lecturo cetera complanabit.

Pag. ed. H. Steph. 148. 4 — Pag. ed. Reisk. 586

α΄. ΙΣΩΣ τινὲς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διὰ τὸ βού- 586
λεσθαί με ἄξιον εἶναί τινος ἡγοῦνται καὶ εἰπεῖν ἂν μᾶλλον
ἑτέρου δύνασθαι· ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω περὶ τῶν μὴ προσ- 587
ηκόντων ἱκανὸς εἶναι λέγειν, ὥςτε δέδοικα μὴ καὶ περὶ ὧν 588

[1] ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ R. A.

ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] Quæstio agitatur de pecuniis publicis. Non igitur amplius tolerari potuit δημοσίων ἀδικημάτων. Itaque pro ἀδικημάτων dudum reponi voluit Scal. κτημάτων, quo rursus quasi improbato, διαδικασμάτων. Vales. ad Harpocr. Λυσίου πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίου. Optime tamen omnium Schott. et hic et Observat. Human. IV. 10. χρημάτων: quo præeunte titulum reformavimus. Taylor. Inscriptio hujus Orationis est Δημοσίων ἀδικημάτων. Schottus ita: *Rectius* χρημάτων. *de publicatis bonis.* At hoc foret Δημευθέντων (non Δημοσίων) Χρημάτων. Et sane hic Titulus multo aptius conveniret Argumento Orationis; in qua non agitur de *Delictis in publicum*, sed de *Publicatis Bonis*. Doctiss. Valesius in Not. ad Maussacum in Harpocrat. p. 209. ita concipit Titulum hujus Orat. πρὸς τὸ δημόσιον ἀδικίου. mox tamen (si verba istius Annotationis recte distinguuntur) retinet Vulgatam δημοσίων ἀδικημάτων. Markland. Veterem hujus orationis titulum, qui est περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, arbitratu suo Taylor ad mentem Schotti conformaverat, pro postrema voce χρημάτων sufficiens. Ego vetustam probam lectionem in sedem suam restitui, unde per nefas depulsa fuerat. Profecto confiscatio alicujus fundi præter jus et fas facta, ἀδίκημα δημόσιον est, injuria ab universo populo privato facta. Eamque sibi quoque oblatam a populo fuisse contendit actor. Simillima in causa, tractata in oratione proxima, quæ est in Poliuchum, populus dicitur ob bona per nefas fisco addicta, παρανόμων φεύγων. Sed ais, hic tantum de una agitur injuria, non de pluribus. Debebat ergo non περὶ δημοσίων ἀδικημάτων, sed περὶ δημοσίου ἀδικήματος inscribi. Audio. Sed falleris, quanquam recte videris colligere. salva res est. titulus hic, non uni huic soli proprius est orationi, sed communis ei est cum duabus proximis insequentibus, eodem in genere causæ versantibus. Solebant ejusmodi tituli καθολικοὶ seu universales, totis generibus causarum communes, orationi, quæ quoque in genere prima quæque esset, præscribi, ut οἱ συμβουλευτικοὶ, οἱ ἐπιτροπικοὶ, οἱ παραγραφικοὶ, aliique similes apud Demosthenem. Reisk.

ἀναγκαῖόν μοι ἐστὶ λέγειν, ἀδύνατος ὦ τὰ δέοντα εἰπεῖν. οἴομαι μὲν οὖν, ἂν πάντα διηγήσωμαι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πρὸς Ἐράτωνα καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας, ῥᾳδίως ἐξ αὐτῶν ὑμᾶς εὑρήσειν ἃ προσήκει σκέψασθαι περὶ ταύτης τῆς διαδικασίας. ἐξ ἀρχῆς οὖν ἀκούσατε.

589 β′. Ἐράτων ὁ Ἐρασιφῶντος πατὴρ ἐδανείσατο παρὰ
τοῦ ἐμοῦ πάππου τάλαντα δύο. ὅτι μὲν οὖν ἔλαβε τἀργύ-
ριον καὶ ὡς τοσοῦτόν [1] γε ἐδεήθη δανεῖσαι, ὧν ἐναντίον ἐδόθη,
μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι· ἃ δ᾽ ἐχρήσατο αὐτῷ καὶ ὅσα
590 ὠφελήθη, οἱ μᾶλλόν τε ἐμοῦ εἰδότες καὶ παραγεγενημένοι
οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε διηγήσονται ὑμῖν καὶ μαρτυρήσουσι. καί
μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ἕως τοίνυν ὁ Ἐράτων ἔζη, τούς τε τόκους ἀπελάμβανον ἐγὼ

[1] τε T.

Διαδικασίας] Exeunte oratione scripsit ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα eadem animi sententia, qua hic διαδικασίας. Unde magnus Scal. arripuit ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΜΑΤΩΝ, ad titulum concinnandum, uti modo vidimus. Quod factum nollem, cum potius commendat istum, quem nos contra exhibuimus περὶ δημοσίων χρημάτων. Διαδικασία enim aut est simpliciter ἀμφισβήτησις, lis forensis de qualibet re orta et agitata: aut est denuo et peculiariter ea, qua committuntur inter se duo homines de ministeriis obeundis, disceptatio. Hæc conservavit Hesych. Διαδικασία· ἡ ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς λειτουργίαν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα. ἢ ἀμφισβήτησις. κρίσις. Tertio autem, et potissimum, quod recentioris Jurisprudentiæ Atticæ consultos neglexisse et video et demiror simul, erat πρὸς τὸ δημόσιον de pecuniis publicatis aut publicandis controversia: exceptio, quæ partem rei fisco adjudicandæ vendicat. Etym. Mag. Διαδικάσαι τισὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῷ χρημάτων ἐν τῇ δημευθείσῃ οὐσίᾳ. Ulpian. in Timocrat. Διαδικασία δέ ἐστιν ὄνομα δίκης περὶ χρημάτων ἢ περὶ κτημάτων. Idem ad Chersonesit. Διαδικασία ἡ πρὸς ἀλλήλους ἔρις ἢ φιλονεικία· κυρίως δὲ διαδικασία ἐστὶν ἐπιχειρημάτων (corrige ἐπὶ χρημάτων) ἀμφισβήτησις. Budæus Ulpianum damnat neque valere arbitratur eam διαδικασίας κυριότητα. TAYLOR.

Τοσοῦτόν τε] Π. τοσοῦτόν γε. H. STEPH. MARKLAND. τοσούτου. SCAL.

Δανεῖσαι] Ad δανεῖσαι subauditur αὐτῷ. REISK.

Ἃ δὲ ἐχρήσατο αὐτῷ, etc.] Videtur deesse εἰς ante ἃ. Demosthenes adv. Timotheum §. α′. ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα διηγήσασθαι ὑμῖν, τά τε ὀφειλόμενα, καὶ εἰς ὅ τι ἕκαστον αὐτῶν κατεχρήσατο. et infra §. θ′. καὶ εἰς ὅ τι ἔλαβε τὸ ἀργύριον, καὶ εἰς ἃ κατεχρήσατο. quod mox plenius effert: τὴν χρείαν εἰς ἣν κατεχρήσατο τῷ ἀργυρίῳ. Paulo post: καὶ τἄλλα τὰ συγκείμενα. F. καὶ τἄλλα κατὰ τὰ συγκείμενα, *secundum pacta*. Xenophon Ἀναβασ. VII. 2. 7. πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Sæpe ita loquitur Thucydides. 'Καὶ et κατὰ se millies loco detruserunt. aliquando vocabulum alterum periit:' ut vere notat doctissimus I. P. D'Orville in Vanno, p. 551. quod et hoc forte loco propter vicinitatem istarum vocum accidit. MARKLAND.

Οἱ μᾶλλόν τε ἐμοῦ εἰδότες, καὶ παραγεγενημένοι οἷς ἐκεῖνος ἔπραττε,] Pro οἷς Schottus legendum putat ὅτε. non bene. vertendum erat: *et qui negotiis ejus interfuerunt*. Pro τε iterum scribendum γε, frequenti vice literarum T et Γ; unde iste error insignis in Longino περὶ Ὕψ. segm. 35. τοῦ γένους ἐκείνου πυρὸς, pro γηγενοῦς, *terrigenæ istius ignis:* de Ætna loquitur. nimirum scriptum erat pro γηγενοῦς τηγενοῦς: unde Grammaticus fecit, quod Tu, vel Ego, vel quivis exscriptor fecisset, τοῦ γένους. IDEM.

Οἷς] Ὅτε. SCHOTT. Infeliciter, ut patebit. Demosth. c. Steph. 2. juxta init. Οἱ δέ γε νόμοι οὐ ταῦτα λέγουσιν, ἀλλ᾽ ἃ ἂν εἰδῇ τις, καὶ οἷς ἂν παραγένηται πραττομένοις, ταῦτα μαρτυρεῖν κελεύουσι. Quem locum lego emendatius. TAYLOR.

καὶ τἄλλα τὰ συγκείμενα· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε καταλιπὼν υἱοὺς τρεῖς, Ἐρασιφῶντα καὶ Ἐράτωνα καὶ Ἐρασίστρατον, οὗτοι οὐδὲν ἔτι ἡμῖν τῶν δικαίων ἐποίουν. ἐν μὲν οὖν τῷ πολέμῳ, διότι οὐκ ἦσαν δίκαι, οὐ δυνατοὶ ἦμεν παρ' αὐτῶν ἃ ὤφειλον πράξασθαι· ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη ἐγένετο, ὅτε περ πρῶτον αἱ [1] ἀστικαὶ δίκαι ἐδικάζοντο, λαχὼν ὁ πατὴρ παντὸς τοῦ συμβολαίου Ἐρασιστράτῳ, ὅσπερ μόνος τῶν ἀδελφῶν ἐπεδήμει, κατεδικάσατο ἐπὶ Ξεναινέτου ἄρχοντος.
μάρτυρας δὲ καὶ τούτων παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι κάλει 591
μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γ΄. Ὅτι μὲν τὰ Ἐράτωνος δικαίως ἂν ἡμέτερα εἴη, ἐκ τούτων ῥᾴδιον εἰδέναι· ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν [2][τῶν] [3]ἀπογράφων. τρεῖς γὰρ καὶ τέτταρες ἕκαστα
ἀπογεγράφασι. καίτοι τοῦτό γε παντὶ εὔγνωστον, [4]ὡς οὐκ 592
ἂν [5]παρέλιπον, εἴ τι ἄλλο τῶν Ἐράτωνος οἷόν τε ἦν δημεύειν, [6]οἱ πάντα τὰ Ἐράτωνος [7] ἀπογράφοντες· ἐγὼ δὲ πολὺν ἤδη
χρόνον [8] κέκτημαι. ὡς μὲν οὖν ἡμῖν οὐδετέρωθεν εἰσπράξασθαι 593

[1] ἀστυκαὶ T. R. A. [2] τῶν om. T. uncos om. R. A. [3] ἀπογράφῳ T.
[4] ὅτι T. R. A. [5] παραλιπόντες T. R. [6] οἱ om. T. R. ἀπογράφοντες τοίνυν A.
[7] ἀπέγραφον, καὶ λόγῳ πολὺν T. ἀπέγραφον, καὶ ἃ ἐγὼ πολὺν R. A. [8] κέκτηνται T.

Ὅτι μὲν κ. τ. λ.] Equidem sic rectius legi posse existimo: Ὅτι μὲν — ὅτι δὲ πάντα δημεύεται, ἐξ αὐτῶν ἀπογραφῶν (repetens ἀπὸ κοινοῦ, ῥᾴδιον εἰδέναι). Τρεῖς γὰρ ἢ τέτταρες ἕκαστα ἀπογεγράφασι. Et mox παρέλιπον repone me auctore pro illo παραλιπόντες. Post vero non longe: Πάντα τὰ Ἐράτωνος. mutilus hic locus hiansque videtur, nisi quid judicans fallor, et absque libris calamo exaratis sanare me posse diffidam. Neque enim hariolandi artem didici. Observat. hum. IV. 10. SCHOTT. Hic certe mutilatur oratio. Nihil enim de Eratonis bonis, nihil de eorum publicatione præmittitur. Locus, qui Schotto videtur hiare, non hiat. Ibi enim pro τὴν πάντα τὰ Ἐράτωνος, uti legit Ald. et Coisl. vel τὰ πάντα, ut Scalig., novam periodum ordior h. p. νῦν δὲ πάντα, κ. τ. λ. TAYLOR.

Δημεύεται] Bene habet. debet enim actor planum facere hanc esse διαδικασίαν seu actionem adversus ærarium: Mihi jus est, ait, in bona Eratonis. atqui fiscales ea vestri universa fisco adjudicarunt. hoc debet doceri, universa bona, nulla parte excepta, proscripta esse. ergo una illa quoque pars bonorum fuit proscripta, quam sibi actor ut oppigneratum vindicabat. REISK.

Τρεῖς — τέτταρες] Τρὶς — τετράκις. CONT.

Γὰρ] Redit hæc particula ad numerum pluralem, quem recte ait usurpatum esse. ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπογραφῶν, *ex ipsis indicibus*, non ἐξ αὐτῆς τῆς ἀπογραφῆς, *ex ipso indice*. NAM plures sunt exhibiti indices, vel facti. REISK.

Ὅτι οὐκ ἂν παραλιπόντες] Num ὅτι οὐκ ἂν παρέλιπον. est quidem ea planissima lectio. verumtamen salvari potest etiam vulgata, tacite ad οὐκ ἂν repetendo e præmissis ἀπογεγράφασι. quæ est ratio tutissima. IDEM.

Πάντα] Sic exhibet secundum Stephanum Taylorana. Aldina, τὴν πάντα. In quo τὴν videtur τοίνυν latere. Quod si ita est, videtur ita legendum: δημεύειν. ἀπογράφοντες τοίνυν πάντα τὰ Ἐράτωνος, ἀπέγραφον καὶ ἃ ἐγὼ π. ἤ. χ. κέκτημαι. *in indicem referentes bona Eratonis omnia, referebant etiam in tabulas ea quæ ego jam dudum possideo.* IDEM.

Κέκτηνται] Dubium est, utrum κέκτηνται

οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε, εὔγνωστόν μοι δοκεῖ εἶναι· [1] ὡς δὲ τὴν ἀμφισβήτησιν ἐποιησάμην πρός τε ὑμᾶς καὶ τοὺς ἰδιώτας, ἔτι ἀκούσατε.

δ'. Ἕως μὲν γὰρ [2] ἡμῖν οἱ Ἐρασιφῶντος οἰκεῖοι τούτων τῶν χρημάτων ἠμφισβήτουν, ἅπαντα ἠξίουν ἐμὰ εἶναι, διότι ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ χρέους ἀντιδικῶν πρὸς τὸν πατέρα ὁ Ἐρασίστρατος ἡττήθη· καὶ τὰ μὲν Σφηττοῖ ἤδη τρία ἔτη μεμίσθωκα, τῶν δὲ Κικυννοῖ καὶ τῆς οἰκίας ἐδικαζόμην τοῖς ἔχουσι. πέρυσι μὲν οὖν διέγραψάν μου τὰς δίκας, ἔμποροι φάσκοντες εἶναι· νυνὶ δὲ λαχόντες ἐν τῷ Γαμηλιῶνι μηνὶ οἱ ναυτοδίκαι οὐκ ἐξεδίκασαν. ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει [3] τὼ δύο μέρη τὰ Ἐρασι-
594 στράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι, διότι ταῦτά γε ἤδη καὶ πρότερον ἐγνώκατε ἡμέτερα εἶναι. ὡρισάμην οὖν ἐμαυτῷ τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκείνων οὐσίας, οὐ τὴν ἀκρίβειαν ἐπισκεψάμενος, ἀλλὰ πολλῷ πλέον ἢ [4] τὼ δύο μέρη τῷ δημοσίῳ ὑπολιπών. ῥᾴδιον δὲ γνῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασιν. ἅπαντα μὲν γὰρ πλείονος ἢ ταλάντου τετίμηνται, ὧν δ' ἐγὼ ἀμφισβητῶ, τῷ μὲν πέντε
595 μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμὰς ἐπεγραψάμην· καὶ εἰ πλείονος

[1] διότι A. [2] ὑμῖν T. A. [3] τὰ T. R. A.

an κέκτημαι in suis Codd. legerit Ald. qui κέκτηναι dedit. κέκτημαι est lectio Codd. Steph. et Coisl. et quam divinando proferebat Scalig. Taylor. MS. κέκτημαι: quæ si vera Lectio sit, pro λόγῳ reponendum videtur ἔργῳ: *revera* enim, ut infra probat, possessor fuerat per aliquot annos. Quæ præcedunt suspecta habeo. Mox, ὡς μὲν οὖν ὑμῖν etc. lege ἡμῖν: et ita paulo post, ἕως μὲν γὰρ ἡμῖν, non ὑμῖν. Markland.

Καὶ τοὺς] Καὶ πρὸς τούς. Cont.

Κικυνοι] Κικυννοῖ, Cod. Steph. et rectius.

ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ. ΛΥΣΙΘΕΙΔΟΥ. ΚΙΚΥΝΝΕΥΣ. ΕΧΟΡΗΓΕΙ.

Hesychius male se habet, qui legit Κικινεῖς δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, neque unum ἁμάρτημα ἁμαρτάνει. Taylor.

Πέρυσι μὲν οὖν, κ. τ. λ.] Vid. Petit. LL. Attic. Lib. 5. Tit. 5. l. ult. Idem.

Ναυτοδίκαι] Nautodicæ erant mercatorum judices juxta Suidam, quem vide. Harpocration aliud ipsis munus videtur adscribere. Cæterum citat hanc vocem ut quæ reperiatur in oratione adversus Alcibiadem, quæ ibi nullatenus reperitur. Auger.

Ἐπειδὴ δ' ὑμῖν, κ. τ. λ.] Corrigo: ἐπειδὴ δ' ὑμῖν τὰ Ἐρασιφῶντος δημεύειν ἔδοξε, ἀφεὶς τῇ πόλει τὰ δύο μέρη, τὰ Ἐρασιστράτου ἀξιῶ μοι ψηφισθῆναι. Taylor. Markland. Sententia est: postulo unam tertiam partem hæreditatis universæ mihi adjudicari, illam puta, quæ Erasistrato cessit, trium fratrum minimo natu, postquam duas reliquas partes, quæ reliquis duobus fratribus concesserunt, vobis habendas permisi. Reisk.

Τετίμηνται] Scaligero placebet τετίμηται in singulari. accipiebat ille nimirum in significatu passivo. *æstimata sunt.* Verum sive passivo sive activo sensu accipias, defendi posse videtur vulgata. nam si passive accipias, haud inusitatum est Lysiæ neutra pluralia cum verbis in numero plurali copulare. Iterum videtur potius in sensu activo accipiendum esse, pro *æstimarunt*, sive fratres illi tres, filii Eratonis senioris, vel potius illi tres vel quatuor magistratus ab ærario deputati ad æstimandum bona Eratonis universa in tabulasque referendum. Idem.

Χιλίας δραχμὰς] Perinde fuisset, si scripserat: τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δέκα

ἀξία ἐστὶν ἡ τοσούτου [1] ἀποκηρυχθέντων τὸ περιττὸν ἡ πόλις λήψεται.

έ. Ἵνα οὖν εἰδῆτε ὅτι ταῦτα ἀληθῆ ἐστὶ, μάρτυρας ὑμῖν
παρέξομαι πρῶτον μὲν τοὺς μεμισθωμένους παρ' ἐμοῦ [2] τὸ
149. 1 Σφηττοῖ [3] χωρίον, ἔπειτα [4] τοῦ Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ
ἴσασιν ἡμᾶς ἤδη [5] τρία ἔτη ἀμφισβητοῦντας, ἔτι δὲ τούς τε
πέρυσιν ἄρξαντας, πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν, καὶ τοὺς
νῦν ναυτοδίκας. ἀναγνωσθήσονται δὲ ὑμῖν καὶ αὗται αἱ 596
ἀπογραφαί· ἐκ τούτων γὰρ μάλιστα γνώσεσθε ὅτι οὔτε
νεωστὶ ταῦτα τὰ χρήματα ἀξιοῦμεν ἡμέτερα εἶναι, οὔτε 597

[1] ἐπικηρυχθέντων T. R. A. [2] τὰ T. [3] χωρίον om. T. [4] τὰ T. τῶν R. A. [5] τρία ἔτη om. T.

ἐπεγραψάμην. Verum illi scriptores eodem orationis tenore et per drachmas et per minas numerare solent. Eupolis ἐν Κόλαξι,

Δεῖπνον; θὲς ἑκατὸν δραχμάς. ἰδού.
Οἶνον; θὲς ἑτέραν μνᾶν.

Taylor. Ita phrasin construe: ἐπεγραψάμην πέντε μνᾶς τῷ μὲν ὧν (τούτων ἂν) ἀμφισβητῶ, τῷ δὲ χιλίας δραχμάς. Auger.

Τοσούτου] Τοσούτων. Cont.

Τὸ Σφηττοῖ] Τὰ Σφηττοῖ. Scal. Cont. Taylor. Supra dixit τὰ Σφηττοῖ, quod rectius puto. Sequitur: ἔπειτα τὸ Κικυννοῖ, τοὺς γείτονας οἳ ἴσασιν etc. Lego et distinguo: ἔπειτα τῶν Κικυννοῖ τοὺς γείτονας, οἳ ἴσασιν etc. ut supra: τῶν δὲ Κικυννοῖ etc. Mox, τοὺς πέρυσιν ἄρξαντας sunt οἱ ἔμποροι supra nominati, qui litem *ceperunt*, sed διέγραψαν, *sustulerunt*, ἀνεῖλον τὸ ἔγκλημα, non ad exitum perduxerunt. Vide Hesychium, Harpocrationem, et Pollucem VIII. 6. segm. 57. pessime enim Interpres, *diem dixere*. Τὴν γραφὴν καταθέσθαι vocat hoc Ælianus V. H. II. 4. et ἄρσιν τῆς γραφῆς, ibidem. Markland.

Ἐλέχθησαν] Ἐλήχθησαν. Cont. Reposui, invitis Codd. et quod *isti* existimare possunt, invita etiam Grammatica, pro ἐλέχθησαν ἐλήχθησαν. Quæ vox cum nescio utrum alicubi occurrat, necne, in eo tempore, attamen non recte formari non potest. Uti a λέγω, λέξω, ἔλεξα, ἐλέχθην, ita a λήχω inusitat. λήξω, derivetur ἔληξα et proinde ἐλήχθην necesse est. τοὺς ἄρχοντας πρὸς οὓς αἱ δίκαι ἐλήχθησαν. Mœris: λαχεῖν δίκην, Ἀττικῶς· ἔγκλημα ἀποδιδόναι, Ἑλληνικῶς. Plenius T. Magister: λαγχάνω δίκην τῷ δεῖνι, ἤγουν κρίσιν, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἐπιφέρω. διὰ κλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐποίουν. Deinde ex suo Aristide fidem adstruit. Nos ex potioribus. Ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν Πολέμαρχον — ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν Πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ἔλαχον. N. c. Pancleona, et alibi sæpius. Ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. Demosth. c. Mid. p. 615. Edit. Wolf. et proxime: δίκην δὲ τούτῳ λαχὼν ὕστερον τῆς κακηγορίας. et deinde: ἀλλὰ λαχὼν ἐξούλης πάλιν. paucis interjectis demum: Οἴδαμεν Δημοσθένην, ᾧ μαρτυροῦμεν, κρίσιν λελογχότα Μειδίᾳ ἐξούλοις. corrige ἐξούλης, ut supra. Οὐδεμιᾷ φιλοπραγμοσύνῃ — τὴν δίκην ἔλαχον ταυτηνὶ Βοιωτῷ οὐδ' ἠγνόουν, ὅτι πολλοῖς ἄτοπον δόξει τὸ δίκην με λαγχάνειν, κ. τ. λ. Idem c. Bœot. init. Τὸ δὲ μετὰ τοῦτο λήξεις δικῶν ἐποιήσαντο. Æsch. c. Timarch. p. 9. Edit. Steph. Corrigo jam, quæ itidem deformantur. Προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου, καὶ ἔλεγε τὴν δίκην Στέφανος οὑτοσί. Demosth. c. Neær. lege ἔλαχε. Lex. Biblioth. Coisl. Platonic. Λαχεῖν, δικάζειν, γράψασθαι. F. Λαχεῖν δίκην, γράψασθαι. Contra apud Andoc. de myster. p. 16. 3. ed. Steph. Ταύτην Καλλίας ἔπειθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, ἐᾶν αὐτὸν λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθὺς ἔθηκα παράστασιν, καὶ ἔλαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι εἰ μὲν σὺ βούλῃ ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐγὼ ἐπιδικάσομαι. Ubi nihil de Judiciis: intercedunt solummodo cum Leagro *sermones*. Καὶ ἔλεγον Λεάγρῳ, ὅτι, εἰ μὲν σὺ, κ. τ. λ. Sed occurrit *passive*, quod dudum volui, apud Polluc. Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Βασιλέα] λαγχάνονται ἀσεβείας, κ. τ. λ. VIII. 2. et paucissimis interjectis: Δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν [Πολέμαρχον] λαγχάνονται μετοίκων, ἰσοτελῶν, κ. τ. λ. Taylor.

νυνὶ τῷ δημοσίῳ πλειόνων ἀμφισβητοῦμεν ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοῖς ἰδιώταις. καί μοι κάλει μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ϛ'. Ὅτι μὲν [1] οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι τὸ διαδίκασμα, ἀλλ' [2] αὐτὸς τῇ πόλει πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ ἀφιεὶς τοῦτο ἀξιῶ μοι ἀποδοθῆναι, ἀποδέδεικται. ἤδη δέ μοι δοκεῖ δίκαιον εἶναι καὶ δεηθῆναι ὑμῶν τε καὶ τῶν συνδίκων ἐναντίον [3] ὑμῶν.

[1] οὖν om. T. A. [2] αὐτῇ T. A. [3] ὑμῶν, βοηθεῖν μοι τὰ δίκαια. A.

Ἢ τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ] Opinor: ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Scio Atticos præpositionem hanc sæpe omittere. Sed Noster, si bene memini, non ita solet in hac phrasi. Markland.

Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες] Post οὖν, quod e Vindob. addidi, videtur ὑμᾶς deesse. Reisk.

Ἀλλ' αὐτὸς τῇ πόλει] Sic dedi de meo, pro vulgari ἀλλ' αὐτῇ πόλει. sed *ipsemet ultro, sponte mea, remisi* —. Idem.

ΛΥΣΙΟΥ

[1]ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Eucratis filius, Niciæ τοῦ πάνυ nepos ex fratre, orationem habet de bonis suis publicandis necne. Latet ratio δημεύσεως, nam δευτερολογία est (non utique fragmentum, ut male accipi a quibusdam sentio), et potius in majorum laudatione quam in controversia ponitur.

Pag. ed. H. Steph. 149. 14 α΄. ΕΝΘΥΜΗΘΗΤΕ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἵτινες ὄντες πολῖται καὶ αὐτοὶ καὶ ὧν προσήκοντες ἀδικοῦ- Pag. ed. Reisk. 598

[1] ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ T. R. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ A.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Quid sit hominem δημεύεσθαι nondum comperi: Quod vero hæc oratio ullo modo ad Niciæ fratrem pertineat, id dudum comperi esse falsum. Πολυμαθέστατος Galenus in ὑπομνη. ά. εἰς τὸ κατ' ἰητρεῖον, laudat orationem Lysiæ κατὰ Πολιούχου. Exstant verba laudata αὐτολεξεὶ in hujus orationis fere capite: habitam vero fuisse c. Poliuchum proximum est, ut ostendam. Quo quid liquidius? Infra: Εὖ οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι περὶ πλείστου ἂν ποιήσαιτο πολίαρχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι. Ubi potius textum ex Galeno, quam ex textu Galenum, placuit reformare: idque plurimis de causis. Ad Galeni lectionem accedunt Codd. nostri Steph. et Coisl. Πολίαχος. Quod cum nauci sit, scriptum olim sine dubio Πολίοχος. Atque id respexit, credo, Harpocratio, qui ex Rhetorum monumentis pleraque nomina κύρια conservavit. Πολίοχος καὶ Πολυαλκὴς, ὀνόματα κύρια. Suid. tamen Πολίουχος, et rectius, unde unde reperit. Et fortasse Πολίουχος erat nomen Atheniensibus commendatissimum propter ὁμωνυμίαν Minervæ Præsidis Civitatis: Aristoph. Lysistr. 344.

Ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα,
Πολίουχε, σὰς ἔσχον ἕδρας,
Καί σε καλῶ σύμμαχον, ὦ
Τριτογένει'.

Herodot. Cl. 160. Ἐντεῦθεν δὲ ἐξ ἱροῦ Ἀθηναίης Πολιούχου ἀποσπασθεὶς, ὑπὸ Χίων ἐξεδόθη. Atque hæc eo libentius commentabar, quoniam restitui debet hoc cognomen in Inscriptione apud Spon. Miscell. Erudit. Antiq. X. 64.

ΑΡΧΟΝΤΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. Β΄.
ΚΑΙ. ΚΟΙΗΤΟΥ. Β΄. ΚΑΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.
ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΥ. ΙΕΡΑΣΑΜΕΝΟΥ.
ΠΟΛΥΟΥΧΟΥ. Β΄.

Lege ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ. Maxime autem in altera Messanæ ex Gualthero:

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ.
ΚΑΙ ΥΓΕΙΑΙ.
ΣΩΤΗΡΣΙΝ.
ΠΟΛΥΙΟΚΟΙΣ.

Omnino literis fere iisdem transpositis ΠΟΛΙΟΥΧΟΙΣ. Vid. Gruter. LXVIII. 5. Fabrett. p. 119. Quod si retineatur Πολίαρχος in textu Lysiæ, neque enim de eo valde laboro, quo errore tenetur Scheffer. ad Ælian. V. H. VIII. 4. qui ait se ne-

599 μενοι ἀξιοῦμεν ἐλεεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν καὶ τῶν δικαίων τυγ-
χάνειν· οὐ γὰρ μόνον περὶ τῆς οὐσίας ἀγωνιζόμεθα, ἀλλὰ
καὶ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ χρὴ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως
ἡμῖν μετεῖναι. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Νικίου τοῦ ἡμετέρου
θείου ἀναμνήσθητε. ἐκεῖνος γὰρ ὅσα μὲν τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ
χρώμενος ὑπὲρ τοῦ πλήθους τοῦ ὑμετέρου ἔπραξε, παντα-
600 χοῦ φανήσεται πολλῶν μὲν ἰδίᾳ ἀγαθῶν αἴτιος τῇ πόλει
γεγενημένος, πλεῖστα δὲ καὶ μέγιστα κακὰ τοὺς πολεμίους
εἰργασμένος· ὅσα δὲ οὐ βουλόμενος ἀλλ' ἄκων ἠναγκάσθη
ποιῆσαι, τῶν μὲν κακῶν οὐκ ἐλάχιστον αὐτὸς μετέσχε
μέρος, τὴν δ' αἰτίαν τῆς συμφορᾶς οἱ πείσαντες ὑμᾶς
δικαίως ἂν ἔχοιεν, ἐπεὶ τήν γε πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν καὶ τὴν
ἀρετὴν αὐτοῦ ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς ὑμετέραις καὶ ταῖς
δυστυχίαις ταῖς τῶν ἐχθρῶν ἐπέδειξε· στρατηγῶν γὰρ
πολλὰς μὲν πόλεις εἷλε, πολλὰ δὲ καὶ καλὰ κατὰ τῶν
πολεμίων ἔστησε τρόπαια, ὧν καθ' ἓν ἕκαστον πολὺ ἂν
ἔργον εἴη λέγειν.

601 β'. Εὐκράτης τοίνυν, ἀδελφὸς μὲν ὢν ἐκείνου, πατὴρ δὲ
ἐμός, ἤδη τῆς τελευταίας ναυμαχίας γεγενημένης, φανερὰν
ἐπεδείξατο τὴν εὔνοιαν ἣν εἶχε περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον·
ἡττημένων γὰρ ἐν [1] [τῇ] ναυμαχίᾳ στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν
ᾑρημένος, καὶ παρακαλούμενος μετέχειν τῆς ὀλιγαρχίας

[1] τῇ om. T. uncos om. R. A.

minem Atheniensem hoc nomine apud veteres invenisse? Nam præter hunc, et illum apud Ælianum l. c. de quo dubitat, erat et Polyarchus vel Poliarchus quidam Cleonymi pater apud Isæum de Cleonym. hæred. et Themistocles Poliarchi τρίτος ἀπόγονος Θεμιστοκλέους. Pausan. Attic. c. 37. Athenienses omnes. Κατὰ τοῦ Πολιάρχου titulo adjecit Scalig. TAYLOR. In antiquo hujus orationis elogio nihil aliud videtur vitiosum esse præterquam ΑΔΕΛΦΟΥ, pro quo leg. est ΑΔΕΛΦΙΔΟΥ. Mutatum cur fuerit hoc elogium, causæ equidem nil video. δημεύειν τινὰ bene Græcum est, *proscribere aliquem*, pro *bona ejus publicare*. Oratio hæc mihi epilogus, neque integra, sed fragmentum esse. REISK.

Ἰδίᾳ] Num νὴ Δία. *medius fidius*. REISK. Ἰδίᾳ intelligo *ipse solus*, nec aliis sua secum prospere gesta participantibus. AUGER.

Εὐκράτης] Eucrates erat Niciæ frater et a trigintaviris morti datus. Hæc confirmant alii. Vid. Andocid. de myster. Suid. in Ἄπεστι, et Στύγαξ. Eum esse judico, qui a Comico in Equitibus et Lysistrata sæpius exagitatur. De Nicerato Niciæ filio vide Diod. Sic., Plat. de Rep., Xenoph. Sed exscribamus, quoniam non pœnitebit. Ξυλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου, καὶ πλουσίου, καὶ οὐδὲν οὐ πώποτε δημοτικὸν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος. Xenoph. Hellenic. II. 3. 39. Ἀνεῖλον δὲ [οἱ xxx.] καὶ Νικήρατον τὸν τοῦ Νικίου τοῦ στρατηγήσαντος ἐπὶ Συρακουσίους υἱὸν, ἄνδρα πρὸς ἅπαντας ἐπιεικῆ καὶ φιλάνθρωπον, πλούτῳ δὲ καὶ δόξῃ σχεδὸν πρῶτον πάντων Ἀθηναίων. Biblioth. Historic. l. 14. TAYLOR.

Ναυμαχίας] In Sicilia puta, prope Syracusas. REISK.

Περὶ] Imo vero πρός. REISK. AUGER.

ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόντων τῷ πλήθει, οὐκ ἠθέλησεν αὐτοῖς
πείθεσθαι, ἐν [1] τοιούτῳ καιρῷ ληφθεὶς ἐν ᾧ οἱ πλεῖστοι
τῶν ἀνθρώπων καὶ μεταβάλλονται πρὸς τὰ παρόντα καὶ
ταῖς τύχαις εἴκουσι, δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ [2] ἀπελαυ-
νόμενος τῆς πολιτείας οὐδ' ἰδίας ἔχθρας ὑπαρχούσης πρὸς
τοὺς ἄρξειν μέλλοντας, ἀλλ' ἐξὸν αὐτῷ καὶ τῶν Τριάκοντα
γενέσθαι καὶ μηδενὸς ἔλαττον δύνασθαι, μᾶλλον εἵλετο
πράττων ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ἀπολέσθαι ἢ ἐπιδεῖν 602
[3] τὰ τείχη καθαιρούμενα καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις
παραδιδομένας καὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος [4] καταδουλούμενον.

γʹ. Καὶ οὐ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον Νικήρατος, ἀνεψιὸς ὢν
ἐμὸς καὶ υἱὸς Νικίου, εὔνους ὢν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει, συλλη-
φθεὶς ὑπὸ τῶν Τριάκοντα ἀπέθανεν, οὔτε γένει οὔτε οὐσίᾳ
οὔθ' ἡλικίᾳ δοκῶν ἀνάξιος εἶναι τῆς πολιτείας μετασχεῖν·
ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζε τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ πρὸς τὸ ὑμέ-
τερον πλῆθος εἶναι καὶ διὰ τοὺς προγόνους [5] καὶ αὐτόν, ὥστε
οὐκ ἄν ποθ' ἑτέρας ἐπιθυμῆσαι πολιτείας. συνῄδεσαν γὰρ
ἅπασιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις, καὶ πολλα- 603

[1] τοιούτῳ μὲν καιρῷ A. [2] ἀπελαυν. δὲ τῆς A. [3] τὰ om. T. R. A.
[4] καταδεδουλωμένον T. R. A. [5] καὶ δι' αὐτὸν A.

Πείθεσθαι, ἐν] Videtur ἀλλ' interponendum. quod si admittetur, cohærebit cum εἵλετο paulo post insequente. Reisk.

Καὶ μεταβάλλονται] Καὶ hoc possit videri redundare. Reisk.

Δυστυχοῦντος] Lege periodo nova exorsa: δυστυχοῦντος τοῦ δήμου, οὐκ ἀπελαυνόμενος κ. τ. λ. Taylor.

Ἐπιδεῖν τείχη καθαιρούμενα] Restitue Articulum, τὰ τείχη, ut τὰς ναῦς. Sic Orat. XXVIII. καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι. Markland. Taylor.

Ἀλλὰ τοιαῦτα κ. τ. λ.] Legere malo: ἀλλὰ τοιαῦτα ἐνόμιζον τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ. Taylor.

Διὰ τοὺς προγόνους καὶ αὐτὸν etc.] Scribe: διὰ τοὺς προγόνους, καὶ αὐτὸν, *seipsum*. ἑτέρας πολιτείας est Ὀλιγαρχίας: quæ Atticis proprie dici videtur ἑτέρα πολιτεία. Vide Orat. XX. et XXIV. et XXXIV. et Æschinem adv. Ctesiph. §. οθʹ. οὐκ ἐκ δημοκρατίας, ἀλλ' ἐξ ἑτέρας πολιτείας. Sequitur: συνῄδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς etc. mallem: ἅπαντες αὐτοῖς. Markland. Mutandum si quid sit, malim, ut mollius, καὶ δι' αὐτόν. Reisk.

Ἅπασιν αὐτοῖς] Me quidem non offendit. pertinet ad totum genus Niciæ, majoresque posterosque et cognatos. Idem.

Ὑπὸ] *ob*. Dubito, rectene sic habeat, an ἀπὸ aut ὑπὲρ præferendum sit. Idem.

Συνῄδεσαν γὰρ ἅπασιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις] Recte Marklandus vidit esse in his verbis corruptelam, sed minus recte pro ἅπασιν restituit ἅπαντες; non enim in hoc verbo vitium est, sed in verbo συνῄδεσαν, pro quo scribendum συνῄδει. Sermo est de Nicerato Niciæ filio, quem dicit Lysias *nullam aliam ob causam inimicum fuisse tyrannis ab iisque interfectum, nisi quod popularis imperii fuisset studiosus: populari autem imperio eum studuisse, non tantum propter se ipsum, sed etiam majorum causa, quos scierit omnes liberæ Reipublicæ temporibus fuisse in honore*: συνῄδει αὐτοῖς τιμωμένοις, idem est atque ᾔδει αὐτοὺς τιμωμένους, qui usus verbi συνειδέναι frequens est. Pseudo-Lysias in Andocidem p. 106. v. 5. ed. Steph. συνειδότας αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ, ubi non audiendus Taylorus αὐτῷ reponens: Isocrates de Permut. p. 319. E. συνίσασι γὰρ τοῖς μὲν διὰ φιλοπραγμοσύνην ἐμπείροις τῶν ἀγώνων γεγενημένοις. De particula ὑπὸ quin recte se haberet, nulla

χοῦ μὲν ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκόσι, μεγάλας δ' εἰσφορὰς
εἰσενηνοχόσι καὶ λελειτουργηκόσι κάλλιστα, καὶ τῶν 150. I
ἄλλων οὐδενὸς πώποτ' ἀποστᾶσιν ὧν ἡ πόλις αὐτοῖς προσ-
έταξεν, ἀλλὰ προθύμως λειτουργοῦσι. καίτοι τίνες ἂν
ἡμῶν εἴησαν δυστυχέστεροι, εἰ ἐν μὲν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀπο-
θνήσκοιμεν εὔνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ ὡς
[1]κακόνοι ὄντες τῷ πλήθει ἀποστεροίμεθα τῶν ὄντων;

δ'. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ Διόγνητος
διαβληθεὶς μὲν ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν φεύγων ᾤχετο, μετ'
604 ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων οὔτ' ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστρατεύ-
σατο οὔτ' εἰς Δεκέλειαν ἀφίκετο· οὐδ' ἔστιν ὅτου κακοῦ
αἴτιος οὔτε φυγὼν οὔτε κατελθὼν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει
γεγένηται, ἀλλ' εἰς τοῦτ' ἀρετῆς ἦλθεν, ὥστε μᾶλλον
ὠργίζετο τοῖς εἰς ὑμᾶς ἡμαρτηκόσιν ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς [2]καθόδου

[1] κακοὶ T.

[2] ἐξόδου A.

erat ratio quare Reiskius dubitaret: ἀπὸ vel ὑπὲρ, quod ille vult, nullum hic locum habet; ὑπὸ non notat *ob*, *propter*, ut Reiskius opinatur, sed dicitur de tempore: Lysias in Theomn. I. p. 119. v. 37. ed. Steph. ἑβδομήκοντα δ' ἐτῶν ὢν ὑπ' ὀλιγαρχίας ἐτελεύτησε. Isocrates Areopag. p. 156. D. ὑπὸ — ἐκείνης τῆς εὐταξίας. Eandem notionem habet ἐπί. Vid. Lysiam p. 121. v. 32. ubi recte hanc particulam tuetur Reiskius, p. 126. v. 9. p. 130. init. p. 133. v. 8. Xenoph. Memorab. III, 5. 10. Isocrat. Areopag. p. 150. E. p. 154. A. SLUITER.

Ὡς κακοὶ ὄντες τῷ πλήθει] Lege κακόνοι: cui opponitur εὔνοι ὄντες τῷ πλήθει. Sic Orat. XII. εὐνούστατον μὲν ὄντα τῇ ὀλιγαρχίᾳ, κακονούστατον δὲ τῇ πόλει. Orat. XXV. οὐδέν μοι προσῆκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. Dinarchus adv. Demosth. p. 98. ὃν οἱ μὲν ἐχθροὶ καὶ κακόνοι τῆς πόλεως ζῆν ἂν βούλοιντο, etc. ὅσοι δὲ εὔνοι τοῖς ὑμετέροις πράγμασι, etc. Demosthenes de Corona: τότε καὶ προδότην εἶναι, καὶ κακόνουν ὑμῖν ἔφηνεν. Tale mendum ex Philone Judæo sustulit Doctiss. Mangeius, lib. II. de Insomniis: τὸ κακόνουν εἰς εὔνοιαν μεταβαλόντες: ubi prius legebatur τὸ κακόν. Porro, in hujusmodi κακόνους competebat Actio, quæ vocabatur Προβολή: de qua vide Pollucem VIII. segm. 46. et Libanium in Argumento Midianæ. MARKLAND.

Μετ' ὀλίγων] Potius putarem μετὰ πολιτῶν, vel μετ' ἄλλων. nihil tamen muto. Hic vero Διόγνητος, cujus paulo ante meminit, idem videtur esse, qui infra Διόμνηστος appellatur. MARKLAND. Imo vero μετ' οὐκ ὀλίγων. quamvis haud paucos secum haberet adjutores, exsilii sui socios, cum quibus potuisset inimicis ægre facere, tamen non fecit. REISK.

Μετ' ὀλίγων δὲ τῶν ἐκπεπτωκότων—Δεκέλειαν ἀφίκετο] Nescio quid causæ sit, cur Viri Docti vitiosa hæc esse crediderint; Marklandus enim vult μετὰ πολιτῶν vel μετ' ἄλλων: Reiskius μετ' οὐκ ὀλίγων, quod si scriptum hic invenissem, reposuissem μετ' ὀλίγων. Tanta enim dicitur fuisse virtus Diogneti, ut injuste civitate pulsus non fecerit, quod exsules plerique, qui patriæ quovis modo damnum intulerint; sed ut ipse præter cæteros aut cum paucis noluerit injuriam illatam ulcisci; ut neque contra patriam arma gesserit, neque Deceleam abierit, cum Lacedæmoniorum præsidio Athenas vexaturus. Exsules autem plerosque Deceleam abiisse ibique separatam suorum habuisse cohortem, apparet e loco Lysiæ pro Polystrat. p. 160. v. 29. ed. Steph. Conf. Andocides de Myster. p. 13. v. 35. ed. Steph. Fuisse inter conditiones pacis cum Lacedæmoniis factæ, ut exsules reciperent Athenienses, res nota est: vide v. g. Andocidem de Myster. p. 11. v. 9. seqq. de Pac. p. 24. v. 42. Xenophontem Hellen. II. 2. 12. SLUITER.

Ἐστρατεύσατο] Pungit Alcibiadem. REISK.

Ἢ τοῖς] Interponendum videtur ἔχαιρε vel ἥσθη vel simile quid. *quam gaudebat, qui copiam redeundi in patriam sibi dedissent.* IDEM.

Καθόδου] Hæc verba, ut leguntur, nul-

αἰτίοις γεγενημένοις [1]ἔχαιρε. καὶ ἀρχὴν μὲν οὐδεμίαν ἦρξεν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· ἐπειδὴ δὲ τάχιστα ἦλθον εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας, λαβὼν τὸν Νικηράτου καὶ ἡμᾶς παῖδας ὄντας, ἐκεῖνον μὲν κατέθηκεν ἐπὶ 605
τοῖς γόνασι τοῖς Παυσανίου, ἡμᾶς δὲ παραστησάμενος ἔλεγε πρὸς ἐκεῖνον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρόντας ὅσα εἴημεν πεπονθότες καὶ οἵαις τύχαις κεχρημένοι, καὶ ἠξίου Παυσανίαν βοηθῆσαι καὶ διὰ τὴν φιλίαν καὶ διὰ τὴν ξενίαν τὴν ὑπάρχουσαν, καὶ τιμωρὸν γενέσθαι τῶν εἰς ἡμᾶς ἡμαρτηκότων. ὅθεν Παυσανίας ἤρξατο εὔνους εἶναι τῷ δήμῳ, παράδειγμα ποιούμενος πρὸς τοὺς ἄλλους Λακεδαιμονίους τὰς ἡμετέρας συμφορὰς τῆς τῶν Τριάκοντα πονηρίας. δῆλον γὰρ ἅπασι τοῖς ἐλθοῦσι Πελοποννησίων ἐγεγένητο, ὅτι οὐ τοὺς πονηροτάτους τῶν πολιτῶν ἀπέκτεινον, ἀλλ' [2]οἷς μάλιστα προσῆκον καὶ διὰ γένος καὶ διὰ πλοῦτον καὶ διὰ τὴν ἄλλην 606
ἀρετὴν τιμᾶσθαι. οὕτω δ' ἠλεούμεθα καὶ πᾶσι δεινὰ ἐδοκοῦμεν πεπονθέναι, ὥστε Παυσανίας τὰ μὲν παρὰ τῶν Τριάκοντα ξένια οὐκ ἠθέλησε λαβεῖν, τὰ δὲ παρ' ἡμῶν ἐδέξατο. καίτοι δεινόν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὑπὸ μὲν τῶν πολεμίων παῖδας ἡμᾶς ὄντας ἐλεεῖσθαι, οἳ τῇ ὀλιγαρχίᾳ βοηθήσοντες ἦλθον· ὑπὸ δ' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοιούτους γεγενημένους τῶν ὄντων ἀποστερεῖσθαι, ὧν οἱ πατέρες ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας ἀπέθανον.

ε'. Εὖ δ' οἶδ', ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι περὶ πλείστου ἂν

[1] ἔχαιρε om. T. R. A.

[2] οὓς R. A.

lum commodum sensum exhibent: itaque emendatione indigent vel additione verbi. Nam si pro καθόδου legas φυγῆς, sententia exsurget plana et recta. Sed si vis retinere καθόδου, necesse erit aliquid addere ad perficiendam enunciationem, veluti, ἢ τοῖς αὐτῷ τῆς καθόδου αἰτίοις γεγενημένοις ἥδετο, vel χάριν εἶδε, vel tale quid. PALMER. φυγῆς. CONT. ἐξόδου. SCHOTT. Dubito, an *fuga* tam miti vocabulo signari possit. Proprius esset ἀφόδου: qua voce sæpe utitur Xenophon pro *discessu*. Vide Ἀναβάσ. V. 2. 7. et VII. 8. 15. MARKLAND.

Λαβὼν τὸν Νικηράτου] De Nicia juniore intelligo: fuit enim moris Atheniensium nomina avorum in nepotibus repetere, et sæpe duo nomina sic alternatim imponebantur in una familia. Sic Callias Hipponici filius et rursus Hipponicus Calliæ, et rursus Callias, et iterum Hipponicus. Sic in genere Miltiadis Cimo et Miltiades alternabantur. Sic in Alcmæonidarum gente Alcmæon et Megacles invicem sibi succedebant. Sic itaque in Niciæ domo Νικίας ὁ Νικηράτου dux ille celebratus, quem oppressit clades in Sicilia: ejus filius fuit rursus Niceratus, quem occiderunt triginta Tyranni: hujus filius fuit alius Nicias, ut conjicio, de quo hic sermo fit, et de quo mentionem fecit Aristophanes in Concionantibus; forte etiam de eo Ælianus Var. Hist. IV. 23. PALMER.

Ἐγεγένητο] Malim: ἐγένετο. TAYLOR.

Ἀπέκτεινον] Lege: ἀπέκτειναν. IDEM.

Προσῆκον] Fort. προσῆκεν. IDEM. Ad προσῆκον subaudi ἐστί. AUGER.

ποιήσαιτο [1]Πολιοῦχος τοῦτον τὸν ἀγῶνα κατορθῶσαι, ἡγούμενος αὑτῷ καλὴν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν καὶ πρὸς τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ξένους, ὅτι Ἀθήνησι τοσοῦτον δύναται, ὥσθ' ὑμᾶς τοὺς αὐτοὺς, περὶ ὧν ὅρκους ὀμωμόκατε, ὑμῖν αὐτοῖς [2]τἀναντία ποιεῖν ψηφίζεσθαι. πάντες γὰρ εἴσονται ὅτι τότε μὲν χιλίαις δραχμαῖς [3]ἐζημίωσε τὸν βουλόμενον τὴν ἡμετέραν γῆν δημοσίαν ποιῆσαι, νυνὶ [4]δὲ κελεύων δημεῦσαι νενίκηκε. [5]καὶ περὶ τούτων [6]δὴ ἀμφοτέρων Ἀθηναῖοι, παρα-

607 νόμων φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς, τἀναντία σφίσιν αὐτοῖς ἐψηφίσαντο. οὐκοῦν αἰσχρὸν, εἰ ἃ μὲν Λακεδαιμονίοις συνέθεσθε, βεβαιώσετε, ἃ δὲ [7]αὑτοῖς ἐψηφίσασθε, οὕτω ῥᾳδίως διαλύσετε· [8]καὶ τὰς μὲν πρὸς ἐκείνους συνθήκας κυρίας [9]ποιήσετε, [10]τὰς δὲ πρὸς αὑτοὺς ἀκύρους· καὶ τοῖς [11]μὲν ἄλλοις Ἕλλησιν ὀργίζοισθε, εἴ τις Λακεδαιμονίους ὑμῶν περὶ πλείονος ποιεῖται, ὑμεῖς δ' αὐτοὶ φανήσεσθε πιστότερον πρὸς ἐκείνους ἢ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς διακείμενοι.

608 ϛʹ. Ἄξιον δὲ μάλιστα φθονῆσαι, ὅτι οὕτως ἤδη οἱ τὰ

[1] Πολίαρχος A. [2] τὰ ἐναντία T. R. A. [3] ἐζημιώσατε A. [4] δὲ ὁ κελ. A. [5] καὶ om. A. [6] δὲ T. R. A. [7] αὐτοῖς T. [8] καὶ — κυρίας om. A. [9] ποιήσεσθε T. om. A. [10] τὰς — ἀκύρους om. T. R. A. [11] μὲν om. T. A.

Καὶ τοὺς] Ante τοὺς velim addi πρός. Auger.

Ἐζημίωσε τὸν βουλόμενον etc.] Fort. ἐζημιώσατε. sed retineri potest ἐζημίωσε: ut *mulctasse aliquem* dicatur is, qui *in causa* fuit, ut iste *mulctaretur*. Pro φεύγοντες recte Stephanus φεύγοντος. Mox pro αὐτοῖς ἐψηφίσασθε, scribe αὑτοῖς, *vobis ipsis*. Markland.

Καὶ] Malim abesse, quod e postrema syllaba voc. νενίκηκε natum videtur. Reisk.

Δὲ] Δὴ, Coisl. Quod rectius. Taylor. Quid sibi velint περὶ τούτων ἀμφοτέρων vix intelligo. Num, in his duobus temporibus? num in hac utraque causa? τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς, hic idem vir est ipse reus, is ipse qui nunc causam dicit. Auger.

Φεύγοντες] Π. φεύγοντος. H. Steph. Non inscite. Fortasse rescribendum etiam π α ρ ὰ ν ό μ ο ν, ut sit παρὰ νόμον φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Cum apud Athenienses *bis de eadem causa judicium adipisci* esset legibus vetitum: emendatio satis se ipsam commendat. Taylor. Φεύγοντες bene habet, sed pro τοῦ αὐτοῦ leg. ὑπὸ (vel παρὰ) τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. Populus Atheniensis dicitur ideo φυγεῖν παρανόμων, quod in jure dicundo commisisset aliquid, ob quod accusari posset legum temeratarum, ab eodem homine, Poliucho (sed is potius Poliarchus est), inducti. Hæc olim scripseram. Nunc postquam intellexi conjecturam Stephani a codice Vindobon. confirmari, a plerisque viris doctis item probatam, nullus dubitavi eam in textum admittere, tametsi de causa ipsa parum mihi constat, neque liquet, quis ille fuerit bis παρανόμων reus factus. Reisk.

Αὐτοῖς] Αὐτοὶ vel ἑαυτοῖς. Cont. Dedi cum spiritu aspero, id est, αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς vel πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Poterat quoque sic dari ἃ δ' ἑαυτοῖς. Reisk.

Ὀργίζοισθε] Ὀργίζεσθε, vel ὀργίσεσθε, vel ὀργιεῖσθε. Cont. Puto scribendum ὀργισθήσεσθε, ut βεβαιώσετε, διαλύσετε, ποιήσεσθε. Markland. Legendum videtur ὀργιεῖσθε in futuro, quia tot alia futura præcedunt. Reisk. Velim admisisse in textum ὀργίσεσθε vel ὀργιεῖσθε. Auger.

Φθονῆσαι] Δυσφορῆσαι. Cont. Vides vestigia vocis θαυμάσαι, quam opinor Lysiam dedisse. Markland. Φθονεῖν h. l. idem valet, atque νεμεσᾶν, ἀγανακτεῖν. Reisk.

Ἤδη] Haud placet, neque tamen reperio satis aptum, quod substituam, vocabulum. Sententia postulat αἰσχρῶς aut αἰσχροκερδῶς. Idem.

τῆς πόλεως πράττοντες διάκεινται, ὥστ' οὐχ ὅ τι ἂν τῇ
πόλει βέλτιστον ᾖ, τοῦτο οἱ ῥήτορες λέγουσιν, ἀλλ' ἀφ' ὧν
ἂν αὐτοὶ κερδαίνειν μέλλωσι, ταῦτα ὑμεῖς ψηφίζεσθε. καὶ
εἰ μὲν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει συνέφερε τοὺς μὲν ἔχειν τὰ
[1] αὑτῶν, τῶν δὲ ἀδίκως [2] δημεύεσθαι τὴν οὐσίαν, εἰκότως
[3] ἂν ἠμελεῖτε τῶν ὑφ' ἡμῶν λεγομένων· νυνὶ δὲ πάντες ἂν
ὁμολογήσαιτε ὁμόνοιαν μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι [4] πόλει,
στάσιν δὲ πάντων κακῶν αἰτίαν, διαφέρεσθαι δὲ πρὸς
ἀλλήλους ἐκ τῶν τοιούτων μάλιστ', ἂν οἱ μὲν τῶν ἀλλο-
151. τρίων ἐπιθυμῶσιν, οἱ δ' [5] ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι. καὶ
ταῦθ' ὑμεῖς ἔγνωτε νεωστὶ κατελθόντες, ὀρθῶς βουλευόμενοι· 609
ἔτι γὰρ ἐμέμνησθε τῶν γεγενημένων συμφορῶν, καὶ τοῖς
θεοῖς εἰς ὁμόνοιαν εὔχεσθε καταστῆναι τὴν πόλιν μᾶλλον, ἢ
ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων [6] τραπόμενοι, τὴν μὲν
πόλιν στασιάσαι, τοὺς δὲ λέγοντας ταχέως πλουτῆσαι.
καίτοι πλείων συγγνώμη μνησικακεῖν νεωστὶ κατεληλυθό-
σιν, ἔτι τῆς ὀργῆς οὔσης προσφάτου, ἢ τοσούτῳ χρόνῳ
ὕστερον ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων τραπέσθαι,
ὑπὸ τοιούτων πεισθέντας, οἳ ἐν ἄστει μείναντες [7] ταύτην 610
ὑμῖν οἴονται διδόναι πίστιν τῆς αὑτῶν εὐνοίας, ἑτέρους κακῶς
ποιοῦντες, ἀλλ' οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες, καὶ

[1] αὐτὰ T. ἀλλότρια A. [2] δεδημεῦσθαι T. R. A. [3] ἂν om. T.
[4] τῇ πόλει T. [τῇ] πόλει R. [5] αὖ R. [6] τραπομένοις A. [7] αὐτὴν T.

Τὰ αὐτὰ] Τὰ αὐτῶν vel τὰ οὐχ αὐτῶν. Cont. Lego τὰ ὄντα, quæ mox vocat τὴν οὐσίαν. Sic paulo inferius: οἱ δ' ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτωσι, et τῶν ὄντων ἐστερημένους. Sæpissime occurrit. Statim, ἂν videtur deesse ante vel post ἠμελεῖτε. Markland. Taylor. Dedi de meo τὰ αὑτῶν. *bona sua privata, cuique propria.* Confirmarunt postmodum conjecturam meam Vindobonensis et Schedæ Brulart. Reisk.

Εἶναι τῇ πόλει] Uncis inclusi articulum, qui a plerisque libris abest. non Athenis peculiariter, sed universe cuicunque reipublicæ. Idem.

Διαφέρεσθαι] Impersonaliter. subaudi τοὺς ἀνθρώπους. Idem.

Οἱ δ' αὖ τῶν ὄντων] Effeci hoc ex Aldinæ lectione, οἱ δ' αἰτῶν ὄντων. quanquam Scaligeri [et Contii] quoque emendatio, οἱ δὲ τῶν ὄντων, non minus est probabilis. Idem.

Εὔχεσθε] Forte εὔξασθε verius. Nam de præteritis loquitur. Schott. Homines sumus. Markland. Propius abest ηὔχεσθε. Quod verius est quoque. Taylor. Perinde potest εὔχεσθε pro imperfecto haberi, quod h. l. est, atque pro præsenti, quod hic minus est. augmentum in talibus verbis ab εὐ incipientibus omitti solet. vid. p. 473. v. 17. Reisk.

Τραπόμενοι] Τραπομένην. Cont. Dura constructio, si ad εὔχεσθε referatur. ego malim in dativo legi τραπομένοις. ut στασιάσαι sit, non *in seditionem concitare*, sed *in seditionem consurgere.* Nam si prior significatio hic obtineat, stare non possit πλουτῆσαι, sed cum πλουτίσαι sit mutandum. Reisk.

Ἐν ἄστει μείναντες] Idem est, atque quod paulo post aliis verbis dicit: οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες. Idem.

Αὐτὴν ὑμῖν] F. ταύτην ὑμῖν. Taylor. Markland.

νυνὶ τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν ἀπολαύοντες, ἀλλ᾽ οὐ πρότερον τῶν ὑμετέρων κινδύνων μετέχοντες.

ζʹ. Καὶ εἰ μὲν [1] ἑωρᾶτο, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, σωζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν· νῦν δ᾽ ἐπίστασθε ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα ὀλίγου πιπράσκεται. ἂν δέ μοι πείθησθε, οὐκ ἐλάττω ἀπ᾽ αὐτῶν ὑμεῖς ὠφεληθήσεσθε ἢ ἡμεῖς οἱ κεκτημένοι, ἐπεὶ καὶ νυνὶ Διόμνηστος καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἐκ μιᾶς οἰκίας τρεῖς ὄντες τριηραρχοῦμεν, καὶ ὅταν ἡ πόλις δέηται χρημάτων, ἀπὸ τούτων ὑμῖν εἰσφέρομεν. ὡς οὖν ἡμῶν ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένων, καὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων τοιούτων γεγενημένων, φείδεσθε ἡμῶν. οὐδὲν γὰρ ἂν ἡμᾶς [2] κωλύοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀθλιωτάτους εἶναι, ἐπὶ μὲν τῶν Τριάκοντα ὀρφανοὺς καταλειφθέντας, ἐν δὲ τῇ δημοκρατίᾳ τῶν ὄντων ἐστερημένους, οἷς ἡ τύχη
611 παρέδωκεν, ὥστ᾽ ἔτι ἡμᾶς παῖδας ὄντας ἐπὶ τὴν Παυσανίου σκηνὴν ἐλθόντας, βοηθῆσαι τῷ πλήθει. καὶ τοιούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων εἰς τίνας ἂν ἐβουλήθημεν δικαστὰς καταφυγεῖν; οὐκ εἰς τοὺς οὕτω πολιτευομένους [3] ὑπὲρ τῆς πολιτείας, ἧς καὶ ὁ πατὴρ καὶ οἱ προσήκοντες ἡμῖν ἀπέθανον; νῦν τοίνυν ταύτην ἀνθ᾽ ἁπάντων ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς τὴν χάριν, μὴ περιϊδεῖν ἡμᾶς ἀπόρως διατεθέντας μηδ᾽ ἐνδεεῖς τῶν ἐπιτηδείων [4] γενομένους, μηδὲ τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον παράδειγμα

[1] ἑωρᾶτε T. [2] κωλύῃ T. R. A. [3] τὴν πολιτείαν ὑπὲρ A. [4] γεγενημένους T. R. A.

Διόμνηστος] Anne idem, qui supra Διόγνητος? TAYLOR. Videtur idem esse ac is qui supra nominatur Διόγνητος, ac proinde vel, hic legendum Διόγνητος, vel supra Διόμνηστος. AUGER.

Ἀθλιοθεάτους] Π. ἀθλιωτάτους. H. STEPH. CONT. SCAL. TAYLOR.

Παρέδωκεν] Aut addendum, aut certe subaudiendum est, τοσοῦτον δύνασθαι. REISK.

Ὑπὲρ τῆς πολιτείας, κ. τ. λ.] Lege: ὑπὲρ ἧς πολιτείας, καὶ ὁ πατὴρ κ. τ. λ. TAYLOR.

Ἀπέθανον] Ego equidem malim ὑπεραπέθανον. REISK.

Τὴν τῶν προγόνων εὐδαιμονίαν καταλῦσαι] Schottus voluit εὐδοξίαν. non recte. optime habet εὐδαιμονίαν. Orat. XXXII. παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας. εὐδαιμονία enim *opulentiam* denotat: unde Pollux III. 22. segm. 109. ponit εἷς ὢν τῶν εὐδαιμόνων, ut synonymum πλουσίῳ, *diviti*. Hesychius: Εὐδαιμονία, πλοῦτος, μακαριότης, εὐτυχία. unde Thucydides II. 53. opponit τῶν εὐδαιμόνων et τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων. Dicit: Petimus a vobis, *ne finem ponatis felicitati majorum nostrorum*: quod futurum erat, si res tota et bona familiæ eorum in ærarium redigerentur. Schottum decepit ambiguitas vocum τῶν προγόνων, quæ majores *nostros* (scil. Oratoris, et familiæ ejus majores), non *vestros* denotat. paulo ante plenius extulerat, τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων: unde non adeo necessarium erat, ut hic eadem forma uteretur. Quæ sequuntur, οὐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, etc. optima sunt, et judicium confirmant Plu-

ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις τὴν πόλιν εὖ ποιεῖν, οἵων ὑμῶν ἐν 612
τοῖς κινδύνοις τεύξονται.

η΄. Οὐκ ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕστινας δεησομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσωμαι· τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς αὑτοὺς παρασχόντες καὶ μεγάλην τὴν πόλιν ποιοῦντες ἐν τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν Τριάκοντα κώνειον πιόντες, ὥστε τῆς ἐρημίας τῆς ἡμετέρας [1] αἴτιαι γεγόνασιν αἵ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι, ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατίᾳ δικαίως εὖ πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ ἐν ὀλιγαρχίᾳ τῶν συμφορῶν μετέσχον [2] τὸ μέρος. [3] ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους 613
εὔνους ἡμῖν [4] εἶναι, ἐκείνου τοῦ χρόνου μνησθέντας, ὅτ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκπεπτωκότες καὶ τὰς οὐσίας ἀπολωλεκότες ἄνδρας ἀρίστους ἐνομίζετ' εἶναι τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἀποθνήσκοντας, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε δυνηθῆναι χάριν τοῖς ἐξ ἐκείνων ἀποδοῦναι. ἡμεῖς τοίνυν, υἱεῖς ὄντες καὶ συγγενεῖς τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας προκεκινδυνευκότων, ἀπαιτοῦμεν ὑμᾶς νυνὶ ταύτην τὴν χάριν, καὶ ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον βοηθεῖν τοῖς τῶν αὐτῶν μετασχοῦσι συμφορῶν. ἐγὼ μὲν οὖν καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω, καὶ τούτων παρ' ὑμῶν τυγχάνειν ἀξιῶ. οὐ γὰρ περὶ μικρῶν κινδυνεύομεν, ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντων ἁπάντων.

[1] αἴτιοι T. R. A. [2] τὸ om. T. R. A. [3] ἀξιῶ T.
[4] εἶναι, αὐτοὺς καὶ ὑμᾶς, ἐκείνου A.

tarchi et Photii de Lysia: ἔστι δὲ ὁ Λυσίας δεινὸς μὲν παθῆναι. *mirus in affectibus commovendis.* adeas modo priorem partem Orationis in Diogitonem, quæ sine lacrymis vix legi potest. tametsi sciam aliter videri sentire Dion. Halicarnasseum. Sed de his quisque pro se optime dijudicare potest: neque opus est, ut quisquam tibi dicat, utrum Tu Indignatione vel Dolore vel Misericordia afficiaris. MARKLAND.

Καταλῦσαι] Ante καταλῦσαι videtur ἐν ἡμῖν deesse. REISK.

Ποιῆσαι] Subaudi ἡμᾶς. IDEM.

Παρασχόντες] Aut in præsenti leg. est παρέχοντες, aut ποιοῦντας in continenti in accusativo, pro ποιοῦντες in nominativo. IDEM.

Μέρος] Imo vero τὸ μέρος. *pro virili sua.* idem est atque κατὰ τὸ ἑαυτῶν μέρος, κατὰ δύναμιν. IDEM.

Ἀξιῶ δὲ καὶ τούτους etc.] Scribo: ἄξιον δὲ. respondent enim hæc præcedentibus: ὧν ἄξιον ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας,—μέρος· ἄξιον δὲ καὶ τούτους τοὺς συνδίκους εὔνους ἡμῖν εἶναι, etc. sic distinguendum post μέρος. MARKLAND.

Εὔχεσθε] Potius ηὔχεσθε. TAYLOR.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Aristophanis Nicophemi filii publicantur bona. Inveniuntur opinione minora. Postulatur ideo qui orationem habet, Aristophani affinitate conjunctissimus. Videtur acta fuisse hæc causa circa ineuntem Olymp. XCVIII.

Pag. ed. Reisk. | Pag. ed. H. Steph.

614 ά. ΠΟΛΛΗΝ μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ 152.
ἄνδρες δικασταὶ, ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι, ἂν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ
εἴπω, οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ δόξει ἄδικος εἶναι,
καὶ τῶν ὄντων ἁπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ
δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ
οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ
προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων
λέγειν· τὴν δ᾽ ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώ-
σκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥᾴδια χαρίσασθαι,
ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥςπερ τῶν κατηγόρων.
ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε,
615 ἔλαττον ἔχειν· οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύοντες,
αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο,
ἡμεῖς δ᾽ ἀγωνιζόμεθα μετὰ δέους καὶ διαβολῆς καὶ κινδύνου
μεγίστου. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς εὔνοιαν πλείω ἔχειν τοῖς ἀπολο-
γουμένοις. οἶμαι γὰρ πάντας ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι πολλοὶ ἤδη
πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες παραχρῆμα ἐξηλέγ-
χθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερῶς, ὥςτε ὑπὲρ πάντων τῶν
πεπραγμένων μισηθέντες ἀπελθεῖν· οἱ δ᾽ αὖ μαρτυρήσαντες
τὰ ψευδῆ καὶ ἀδίκως ἀπολέσαντες ἀνθρώπους ἑάλωσαν,

ΥΠΕΡ] ΥΠΟ, Coisl. utroque rectius ΠΕΡΙ. Taylor.

Ἐπιβουλεύοντες] Andocides, qui eodem prooemio utitur de Mysteriis, habet ἐπιβουλεύσαντες. Noster de S. Oliv. περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει. Vid. Lect. Lysiac. c. 2. Idem.

ἡνίκα οὐδὲν ἦν πλέον τοῖς πεπονθόσιν. ὅτ᾽ οὖν τοιαῦτα πολλὰ γεγένηται, ὡς ἐγὼ ἀκούω, εἰκὸς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μήπω τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους ἡγεῖσθαι πιστοὺς, πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἴπωμεν. ἀκούω γὰρ ἔγωγε, καὶ ὑμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς οἶμαι εἰδέναι, ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. μάλιστα δὲ τοῦτο ἔχοι ἄν τις [1] ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ εἰς ἀγῶνα καταστῶσιν. 616
ὡς γὰρ ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ τελευταῖοι κρινόμενοι [2] σώζονται· πεπαυμένοι γὰρ τῆς ὀργῆς αὐτῶν ἀκροᾶσθε, καὶ τοὺς ἐλέγχους ἤδη θέλοντες [3] ἀποδέχεσθαι.

β΄. Ἐνθυμεῖσθε οὖν ὅτι Νικόφημος καὶ Ἀριστοφάνης ἄκριτοι ἀπέθανον, πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις ὡς ἠδίκουν. οὐδεὶς γὰρ οὐδ᾽ [4] εἶδεν ἐκείνους μετὰ τὴν σύλληψιν· οὐ γὰρ θάψαι τὰ σώματ᾽ αὐτῶν ἀπέδωκαν, ἀλλ᾽ οὕτω δεινὴ συμφορὰ γεγένηται ὥστε πρὸς τοῖς ἄλλοις 617
καὶ τούτου ἐστέρηνται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνοιμι· πολὺ δὲ ἀθλιώτεροι δοκοῦσί μοι οἱ παῖδες οἱ Ἀριστοφάνους. οὐδένα γὰρ οὔτ᾽ ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ ἠδικηκότες οὐ μόνον τὰ πατρῷα ἀπολωλέκασι παρὰ τοὺς νόμους τοὺς

[1] δεινότατον T. R. A. [2] μόνοι σώζονται A. [3] ἀποδέχεσθε T. A. [4] ἴδεν T. A.

Ὅτι] Ἀκούω sc. ὅτι πάντων δεινότατόν ἐστι διαβολή. Fando ergo illud *audivit dici!* Rumor erat Calumniam esse in civitate rem longe teterrimam! Id non liquido affirmare potuit, sed accepit a viris auctoritate gravissimis! Profecto non ea una absurditas, neque ea levicula, sed multæ, quibus hoc comma onustum est, certissimam lacunam indicant. TAYLOR. Aristot. l. ii. Rhetor. περὶ ὀργῆς. *In M. Ald.* SLUITER.

Ἄν τις δεινότατον, ὅταν] Π. δεινότατον εἰπεῖν, ὅταν etc. H. STEPHAN. Ἄν τις ἰδεῖν, ὅταν. CONT. Ἄν τι δεινότατον, ὅταν. TAYLOR. Subtilius mendum subest. Lege: ἔχοι ἄν τις ἰδεῖν, ὅταν πολλοὶ etc. Ratio enim sequens non valida est, nisi ita legatur. Omissa prima litera vocis ἰδεῖν, ex δεῖν ὅταν fecerunt δεινότατον. Mox, θέλοντες ἀποδέχεσθε, *lubenter* et cum voluptate *admittitis*: ut Ioan. VIII. 44. τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν, ultro, et *lubenter*, et cum voluptate et προθυμίᾳ *facitis*: cupitis facere: cupidi facitis. et VII. 17. ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, majus aliquid intelligitur, quam *voluerit*: nempe, *cupiverit*. et ita VI. 21. ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον. *lubenter eum acceperunt in navigium.* MARKLAND. Penes me vulgata bene habet. ἔχοι accipio hic loci pro ἡγοῖτο, quomodo Latini quoque *habere* pro *existimare* usurpant. REISK. Ἔχοι ἄν, *haberet, duceret, existimaret.* AUGER.

Ἐλεγχομένοις] Novi qui ἐλεγχόμενον præferat. TAYLOR.

Εἶδεν] Dedi pro vulgari ἴδεν. *ne vidit quidem*, nedum ut audiverit causam suam dicentes. neque solummodo vivos eos nemo vidit, sed ne mortuos quidem. Corpora enim eorum ad sepulturam necessariis tradita non sunt. REISK.

Δεινὴ συμφορὰ] Videtur articulus interponendus esse. IDEM.

Τούτου] Scil. τοῦ ἰδεῖν τινὰ αὐτοὺς μετὰ τὴν σύλληψιν, καὶ θάψαι τὰ αὐτῶν σώματα. IDEM.

Παρὰ τοὺς νόμους] Quæ leges vetabant, quenquam indicta causa condemnari et extremo supplicio affici. id quod in Nicophemo et Aristophane evenerat. IDEM.

[1]ὑμετέρους, ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπόλοιπος ἐλπὶς ἦν, ὑπὸ τοῦ παπ-
που ἐκτραφῆναι, ἐν οὕτω δεινῷ καθέστηκεν. ἔτι δ᾽ ἡμεῖς ἐστε-
ρημένοι μὲν κηδεστῶν, ἐστερημένοι δὲ τῆς προικὸς, παιδάρια
δὲ τρία ἠναγκασμένοι τρέφειν, προσέτι συκοφαντούμεθα, καὶ
κινδυνεύομεν περὶ ὧν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον κτησάμενοι
618 ἐκ τοῦ δικαίου. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὁ ἐμὸς πατὴρ
ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ πλείω εἰς τὴν πόλιν [2]ἀνάλωσεν ἢ εἰς
αὑτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. διπλάσια [3]δὲ ἢ νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὡς
ἐγὼ λογιζομένῳ αὐτῷ πολλάκις παρεγενόμην. μὴ οὖν
προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὑτὸν μὲν μικρὰ δαπα-
νῶντος, ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ᾽ ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν· ἀλλ᾽
ὅσοι καὶ τὰ πατρῷα καὶ ἄν τί ποθεν [4]λάβωσιν, εἰς τὰς

[1] ἡμετέρους T. R. [2] ἀνήλωσεν T. [3] δὲ ἦν ἢ A. [4] μὴ δῶσιν T. R.

Πάππου] Nicophemo, si nempe solus Aristophanes plexus fuisset. Idem.

Δεινῷ] Avus enim orborum una cum patre eadem clade perierat. Idem.

Κηδεστῶν] Socer et gener, sororumque mariti κηδεσταὶ appellantur. hic sunt Nicophemus et Aristophanes, ille pater Aristophanis, hic maritus sororis actoris. Idem.

Προικὸς] Quadraginta minis, quas soror actoris, nubens Aristophani, in domum ejus intulerat. Idem.

Παιδάρια] Liberos, quos soror mea ex Aristophane peperit. Idem.

Ἀνάλωσεν] Ἀνήλωσεν. Ut infra sæpiuscule. Taylor.

Δὲ ἢ] Π. δὲ ἦν ἢ. H. Stephan.

Ὑμῖν δὲ πολλὰ etc.] Præcedit εἰς αὑτὸν μικρὰ δαπανῶντος· nonne hoc postulat εἰς ὑμᾶς δὲ πολλά? sed verius puto deesse participium χορηγοῦντος, vel tale quoddam, in hac parte sententiæ. Markland. Velim εἰς ὑμᾶς. Auger.

Ἐνιαυτόν] Λείπειν videtur Scaligero post ἐνιαυτὸν, mihi fidem non facienti. Taylor. Utique deest προεικότος, aut εἰσενηνοχότος. nisi si ὑμῖν accipere velis pro εἰς ὑμᾶς. prout potest et solet accipi. tum nihil deerit. ego vero prius verius et potius habeo. Reisk. Verbo δαπανᾷν nunquam dativus jungitur hominis, vel rei in quam sumptus impenduntur: itaque aliud verbum quærendum est, a quo dativus ille pendeat; quod invenisse mihi videor latens in articulo τὸν, qui melius hinc abesset. Quare ita restituendum arbitror: ὑμῖν δὲ πολλὰ καθ᾽ ἕκαστον δόντος ἐνιαυτόν. Ita etiam p. 178. 34. ed. Steph. τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν διδόναι. Sluiter.

Ἀλλ᾽ ὅσοι] Id est, ἀλλὰ τούτων προκαταγινώσκετε ἀδικίαν, ὅσοι —. Reisk.

Μὴ δῶσιν] Κερδάνωσιν vel κλέπτωσιν. Cont. Tot et similibus quoque fere elementis constat λάβωσιν, quam certissimam lectionem propino eruditis. Distinguit inter bona paterna et quæ alicunde obvenerunt, ut Legislator apud Æsch. c. Timarch. Εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. Ποθὲν alicunde. Δρο. Πῶς δ᾽ ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; Χη. τῆς νυκτὸς, ὦ Δρόση, ἄνθρακα ποθὲν λαβοῦσα. Lucian. Dial. Meretric. p. 542. Memineris autem hæc in Æschinem Socraticum dici, qui, ut constat ex fragmento Lysiæ, apud Athen. conservato, sua omnia abligurierat bona: atque etiam qui has Aristophanis fortunas, de quarum conditione hic agitur, publicari impetravit. Hoc constat ex Harpocratione. Vid. Fragmenta. Taylor. Pro μὴ δῶσιν, quod nihil est, sensui optime conveniret λάβωσιν, *acceperint: qui solent turpissimis voluptatibus insumere et paternas hæreditates, et quicquid alicunde acceperint*; per legata scilicet et donationes. Demosth. I. in Steph. §. κγ΄. οὔτε γάρ σοι πατὴρ παρέδωκεν, οὔθ᾽ εὗρες, οὔτε λαβών ποθεν ἄλλοθεν ἦλθες ὡς ἡμᾶς. Suspicor tamen literas μηδωσιν esse ultimam partem vocis alterius, nempe κληρονομήσωσιν. Æschines contra Timarch. §. ζ΄. εἰ ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκὼς, ἢ ὧν ἂν κληρονόμος γένηται. quæ verba sunt pars Legis Solonis, unde probabile sit, Lysiam quoque hæc duo, τὰ πατρῷα, et τὰ κληρονομούμενα conjunxisse, quemadmodum in Legum Formulis ea conjuncta reperiebat. Idem Æschines in eadem Oratione p. 22. κατεδήδοκε τὰ πατρῷα, καὶ τὰ τῶν φίλων· id est, ab amicis legata, vel donata. Markland. In illis corruptis μὴ δῶσιν

αἰσχίστας ἡδονὰς εἰθισμένοι εἰσὶν ἀναλίσκειν. χαλεπὸν μὲν
οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀπολογεῖσθαι πρὸς δόξαν ἣν ἔνιοι
ἔχουσι περὶ τῆς Νικοφήμου οὐσίας, καὶ σπάνιν ἀργυρίου ἣ
νῦν ἔστιν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς τὸ δημόσιον
153. 1 ὄντος· ὅμως δὲ καὶ τούτων ὑπαρχόντων ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι 620
οὐκ ἀληθῆ ἐστὶ τὰ κατηγορημένα. δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ
τέχνῃ καὶ μηχανῇ μετ' εὐνοίας [1] ἀκροασαμένους ἡμῶν διὰ
τέλους, ὅ τι ἂν ὑμῖν ἄριστον καὶ εὐορκότατον [2] νομίσητε
εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθαι.

γʹ. Πρῶτον μὲν οὖν, ᾧ τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο,
διδάξω ὑμᾶς. στρατηγῶν γὰρ Κόνων περὶ Πελοπόννησον,
τριηραρχήσαντι τῷ ἐμῷ πατρὶ πάλαι φίλος γεγενημένος,
ἐδεήθη δοῦναι τὴν ἀδελφὴν αἰτοῦντι τῷ [3] υἱεῖ τῷ Νικοφήμου.
ὁ δὲ ὁρῶν αὐτοὺς ὑπ' ἐκείνου τε πεπιστευμένους γεγονότας 621
τε ἐπιεικεῖς τῇ [4] πόλει ἔν τε τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας,
ἐπείσθη δοῦναι, οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν· [5] ἀλλ' ὅτε

[1] ἀκροασαμένων T. [2] νομίζηται T. A. νομίζητε R. [3] υἱῒ A. [4] τε πόλει ἔν γε R. [5] ἄλλως τε T. R. A.

latet aut κληρονομήσωσιν, quod Marklando quoque video in mentem venisse, aut κτήσασθαι (vel λαβεῖν) δυνηθῶσι. *si quid usquam, unde unde, quoquo modo acquirere potuerint.* Reisk.

Ἐν τῇ πόλει] Malui abesse ἐν. Καὶ σπάνιν ἀργυρίου, ἣ νῦν ἔστι τῇ πόλει. *pauxillulum nummorum, quod hæc publicatio in ærarium retulit.* Infra: Εἰ — ἐκείνου ἀποδημήσαντος καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο τῇ πόλει πραθέντων ἁπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου. Taylor.

Καὶ τοῦ ἀγῶνος etc.] Puto deesse ταῦτα. καὶ ταῦτα τοῦ ἀγῶνος, vel ἄλλως τε καὶ τοῦ ἀγῶνος etc. *præsertim cum hæc causa adversus Publicum instituta sit.* quod et Vanderheidius in sua Versione secutus est. Markland.

Δέομαι δ' ὑμῶν — ἀκροασαμένων ἡμῶν etc.] Notat Stephanus in MS. esse ἀκροασαμένους: quam Lysiæ esse scripturam minime dubito. Fusius dixi ad Orat. X. δέομαι ὑμῶν — ἐνθυμουμένους etc. Nempe intelligendum est ὑμᾶς ante hos Accusativos: quasi scriptum esset: δέομαι δ' ὑμῶν, ὑμᾶς ἀκροασαμένους ἡμῶν, ψηφίσασθαι. Sic Orat. XXVII. οὐδὲν δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι, ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφελεῖσθαι. id est, δεινὸν αὐτοῖς, αὐτοὺς ἐξαπατήσαντας ὑμᾶς, ὠφελεῖσθαι. Markland.

Τὴν ἀδελφὴν] Τὴν ἐμὴν sc. quod tu restituas. Et modo pro υἱῒ, quod nemo dixerit, υἱεὶ cum Scal. et Manuscripto Coisl. Orator adv. Neær. Ὁμογνώμων καὶ ὁ πατὴρ ἐγένετο ὁ ἐμὸς τῇ τοῦ δήμου δωρεᾷ· Καὶ ἔδωκεν Ἀπολλοδώρῳ τῷ υἱεὶ τῷ ἐκείνου θυγατέρα μὲν αὐτοῦ, ἀδελφὴν δὲ ἐμήν. Taylor. Subaudi τὴν ἐμήν. non patris mei sororem, sed meam. Reisk.

Αὐτοὺς] Nicophemum et Aristophanem. Idem.

Ἐκείνου] A Conone puta. Idem.

Ἐπιεικεῖς, τῇ τε πόλει ἐν τῷ τότε χρόνῳ ἀρέσκοντας] Sic de meo dedi. *commodos, et civitati tum quidem approbatos.* nam postmodum graviter ab iis offensa fuit civitas, ut tam sævas ab iis pœnas sumeret. Idem.

Ἄλλως τε καὶ] Vulgo *præsertim*, hic accipio *et eo magis quod quilibet vestrum.* Auger.

Ἄλλως τε καὶ ὑμῶν ὁστισοῦν ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι] Nemo animadvertit nexum his verbis plane deesse. Memorabilis est lectio Codd. Coisl. et Vindob. quam in libellum variarum lectionum rejecit Reiskius, e qua tamen unice sanandus est hic locus. Ibi enim scriptum exstat ἄλλοτε καὶ: quæ verba si bene distinguantur, veram continent lectionem: ἀλλ' ὅτε καὶ ὑμῶν ὁστισοῦν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι. *filiam ei in*

καὶ ὑμῶν ὁστισοῦν ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι,
ἐπεὶ ὅτι γε οὐ χρημάτων ἕνεκα, ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τοῦ βίου
παντὸς καὶ τῶν ἔργων τῶν τοῦ πατρός. ἐκεῖνος γὰρ ὅτ᾽ ἦν
ἐν τῇ ἡλικίᾳ, παρὸν μετὰ πολλῶν χρημάτων γῆμαι ἄλλην,
622 τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην· ὅτι δὲ Ξενο-
φῶντος ἦν θυγάτηρ τοῦ Εὐριπίδου υἱέος, ὃς οὐ μόνον ἰδίᾳ
χρηστὸς ἐδόκει εἶναι, ἀλλὰ καὶ στρατηγεῖν αὐτὸν ἠξιώσατε,
ὡς ἐγὼ ἀκούω. τὰς τοίνυν ἐμὰς ἀδελφὰς θελόντων τινῶν
λαβεῖν ἀπροίκους πάνυ πλουσίων οὐ δέδωκεν, ὅτι ἐδόκουν
κάκιον γεγονέναι· ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλομήλῳ τῷ Παιανιεῖ, ὃν
623 οἱ πολλοὶ βελτίονα ἡγοῦνται εἶναι ἢ πλουσιώτερον, τὴν δὲ
πένητι γεγενημένῳ οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ [1] ὄντι
Μυρρινουσίῳ, ἐπιδοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει

[1] ὄντι Φαίδρῳ A.

matrimonium collocavit, cum nondum sciret futuram calumniam; sed cum vestrum unusquisque affinitatem cum iis lubens contraxisset. Sluiter.

Ὁστισοῦν] Οὐδενὸς ὄντος ὅστις οὐκ. Cont.

Ἐκείνοις] Cum illis, qui toties hac oratione commemorantur, patre Nicophemo, et Aristophane filio, affinitatem contrahere. Reisk.

Οὐ χρημάτων ἕνεκα] Subaudi τοῦτο ἐποιήσαμεν, aut a communi ἠξίωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῖς κηδεστὴς γίγνεσθαι. Idem.

Ἄλλην] Subaudi præter eam, unde natus ego sum. Idem.

Ὅτι] Lege: αὕτη. Ita s. c. Alcib. Οτι pro οὗτος. Taylor. Bene habet vulgata. idem est ac si dixisset: ἔγημεν αὐτὴν, οὐδὲν μὲν ἐπιφερομένην, δι᾽ εὐγένειαν δέ. ἦν γὰρ Ξενοφῶντος. Reisk.

Ξενοφῶντος] Xenophontes plures recenset Menag. ad Laert. Fabric. Bibl. Gr. III. 4. Hic est ille, quem memorat Thucyd. II. 70. 79. quem imperatorio munere præclare defunctum esse exinde discimus. Τὸ ὃς ergo referendum est omnino non ad Euripidem personam viciniorem, sed Xenophontem Euripidis filium. Hunc Euripidem Tragicum fuisse contendit Barnesius, cui tamen ægre assentior. Taylor.

Κάκιον] Nihil video, nisi hic legendum sit κακίονες vel κακίους. Sluiter.

Τὴν δὲ κ. τ. λ.] Deest nomen viri et apponenda est nota hiatus sic, τὴν δὲ * * πένητι γεγενημένῳ. Ex posterioribus autem videtur debere poni sic: τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ. *Aristophani in paupertatem delapso.* Palmer. Peritus rerum æstimator facile videbit, mihi, dum in his notis Palmerium a tergo sequor, aliud negotium imponi præter id, quod, ubi Lysiam recudendum sumpsi, solum dari credidi. Jam si illi auscultaveris, ita scripsisse existimabitur Lysias: Τὴν μὲν Φιλομήλῳ — τὴν δὲ Ἀριστοφάνει πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ Φαίδρῳ ὄντι Μυρρινουσίῳ, ἐπιδοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Quo quid absurdius excogitari possit? Quid igitur agendum est? Homo duas filias (nam duas solum domi habebat, ut liquet, ταῖν θυγατέροιν enim dicetur modo) elocat unam Philomelo, alteram Phædro fratris filio, ut lege potuit. Dos erat xl. Minæ. Phædro autem, ut videtur, emortuo, ejus viduam, totidem etiam minis pro dote numeratis, Aristophani nuptum dedit. Τὴν δὲ, πένητι γεγενημένῳ, οὐ διὰ κακίαν, ἀδελφιδῷ δὲ ὄντι, Φαίδρῳ Μυρρινουσίῳ, ἐπιδοὺς τετταράκοντα μνᾶς, καὶ Ἀριστοφάνει τὸ ἴσον. Ecce verbum unum non infercivi: literulam unam non sollicitavi. Taylor. Verti ego, ac si exaratum sic fuisset: οὐ διὰ κακίαν δὲ (scil. πένητι γεγενημένῳ). *pauperi quidem facto, non tamen turpibus de causis.* Jam addit causam, quare pater huic Phædro suam filiam in matrimonium collocarit: ἀδελφιδῷ ὄντι, quoniam is e fratre suo nepos esset. Jam nomen et tribum indicat: Φαίδρῳ τῷ Μυρρινουσίῳ. Reisk.

Μνᾶς, καὶ] Videtur ἃς interponendum. nam τὸ ἴσον accipio adverbialiter pro ἐξ ἴσου, κατὰ τὸ ἴσον. Subaudi a communi ἔδωκεν. eandem filiam pater elocavit, primum Phædro, deinde, Aristophani, Nicophemi filio, sive quod prior maritus, Phæder, vivis excessisset, sive quod necesse habuisset uxorem vivus a se

τὸ ἴσον. πρὸς δὲ τούτοις ἐμοὶ πολλὴν ἐξὸν πάνυ προῖκα λαβεῖν, ἐλάττω συνεβούλευσεν, ὥστ' εὖ εἰδέναι ὅτι κηδεσταῖς χρησοίμην κοσμίοις καὶ σώφροσι. καὶ νῦν ἔχω γυναῖκα τὴν Κριτοδήμου θυγατέρα τοῦ Ἀλωπεκῆθεν, ὃς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀπέθανεν, ὅτε ἡ ναυμαχία ἐγένετο ἐν Ἑλλησπόντῳ. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅστις αὐτός τε ἄνευ χρημάτων ἔγημε, ταῖν [1] τε θυγατέροιν πολὺ ἀργύριον ἐπέδωκε, τῷ τε 624
υἱῷ ὀλίγην προῖκα ἔλαβε, πῶς οὐκ εἰκὸς περὶ τούτου πιστεύειν ὡς οὐχ ἕνεκα χρημάτων τούτοις κηδεστὴς ἐγένετο;

δ'. Ἀλλὰ μὴν ὅ γε Ἀριστοφάνης ἤδη ἔχων τὴν γυναῖκα, ὅτι πολλοῖς ἂν μᾶλλον ἐχρῆτο ἢ τῷ ἐμῷ πατρί, ῥᾴδιον γνῶναι· ἥ τε γὰρ ἡλικία πολὺ διάφορος, ἥ τε φύσις ἔτι πλέον· ἐκείνῳ μὲν γὰρ [2] ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν, Ἀριστοφάνης δὲ οὐ μόνον τῶν ἰδίων ἀλλὰ καὶ τῶν κοινῶν ἐβούλετο ἐπιμελεῖσθαι, καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον, [3] ἀνάλωσεν ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. γνώσεσθε δὲ ὅτι ἀληθῆ λέγω, ἐξ αὐτῶν ὧν ἐκεῖνος ἔπραττε. πρῶτον μὲν γάρ, βουλομένου Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν, ᾤχετο ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου [4] καὶ Λυσίου, φίλου ὄντος καὶ ξένου, τὸ πλῆθος τὸ 625
ὑμέτερον πλεῖστα ἀγαθὰ πεποιηκότος, ὡς ἐγὼ ἀκήκοα τῶν ἐν Πειραιεῖ [5] παραγενομένων. ἦσαν δ' ἐλπίδες τοῦ πλοῦ πεῖσαι Διονύσιον κηδεστὴν μὲν γενέσθαι Εὐαγόρᾳ, πολέμιον

[1] τε om. T. [2] ἦν ἱκανὸν τὰ A. [3] ἀνήλωσεν T. R. A. [4] τοῦ A. [5] τῶν παραγεν. T. R. A.

dimittere, ob aliam divitem ἐπίκληρον, quæ ei ducenda obtigisset, sive quacunque alia de causa. Idem. τὸ ἴσον est appositio ad τετταράκοντα μνᾶς. καὶ mihi videtur respondere voci Latinæ *ac*. τὸ ἴσον καὶ Ἀριστοφάνει, ad verbum *æqualem summam ac Aristophani*, scil. dederat. Auger.

Ἐμοὶ] Malim κᾀμοί. Reisk.

Ταῖν θυγατέροιν] Π. ταῖν τε θυγατέροιν. H. Steph. Taylor. καὶ ταῖν vel ταῖν τε. Cont. Numerus dualis declarat patrem ejus qui loquitur duas tantum habuisse filias. Itaque supponi debet Aristophanem duxisse alteram, quæ nupta prius Phædro per hujus mortem facta erat vidua. Auger.

Τούτοις] Nicophemo et Aristophani. Reisk.

Πολλοῖς] Potius ἄλλοις. Taylor. Mutandum si quid est, potius utrumque copulemus, ut legatur πολλοῖς ἄλλοις μᾶλλον, omisso ἂν hic loci inutili. et nescio, an ἄλλοις in ἂν lateat. Reisk.

Ἐκείνῳ κ. τ. λ.] Si desit, quod quidem suspicor, tu ita restituas ad normam Attice loquendi: ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἱκανὸν ἦν τὰ ἑαυτοῦ πράττειν. Taylor.

Ἐκείνῳ] Patri meo puta. Reisk.

Γὰρ ἦν] Γὰρ ἀγαπητὸν ἦν. Cont. Interponendum videtur προσφιλὲς, aut ἥδιον, aut ἱκανὸν, aut προὔργου, aut διὰ σπουδῆς, aut tale quid aliud. Reisk.

Ἀνήλωσεν] Subaudi εἰς ταῦτα. Idem.

Εὐνόμου καὶ Λυσίου] F. Εὐνόμου τοῦ Λυσίου. Monui alibi. Taylor.

Τὸ πλῆθος] Malim καὶ τὸ πλῆθος, aut τό τε πλ. Reisk.

Παραγενομένων] Scil. τῷ Λυσίᾳ τὸ ὑμέτερον πλῆθος εὖ ποιοῦντι. orator hic ipse sibi testatur. Idem.

δὲ Λακεδαιμονίοις, φίλον δὲ καὶ σύμμαχον τῇ πόλει τῇ
ὑμετέρᾳ. καὶ ταῦτ' ἔπραττον πολλῶν κινδύνων ὑπαρχόντων
πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἔπεισαν
Διονύσιον μὴ πέμψαι τριήρεις ἃς τότε παρεσκευάσατο
Λακεδαιμονίοις. μετὰ δὲ ταῦτα ἐπειδὴ οἱ πρέσβεις ἧκον
ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν, οὐδὲν ἐνέλιπε προθυμίας
σπεύδων. ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἔδοτε καὶ τἆλλα ἐψηφί-
σασθε· ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρουν. ὀλίγα μὲν
γὰρ ἦλθον ἔχοντες χρήματα, πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν·
οὐ γὰρ [1] μόνον εἰς τὰς ναῦς, ἀλλὰ καὶ πελταστὰς ἐμισθώ-
σαντο καὶ ὅπλα ἐπρίαντο. Ἀριστοφάνης δ' οὖν τῶν χρη-
μάτων τὰ μὲν πλεῖστα αὐτὸς παρέσχεν· ἐπειδὴ δὲ οὐχ
ἱκανὰ ἦν, τοὺς φίλους ἔπειθε δεόμενος καὶ ἐγγυώμενος, καὶ
626 τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὁμοπατρίου ἀποκειμένας παρ' [2] αὐτῷ
τεσσαράκοντα μνᾶς εἰπὼν κατεχρήσατο. τῇ δὲ προτεραίᾳ
ᾗ [3] ἦ ἀνήγετο, εἰσελθὼν [4] ὡς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν ἐκέλευσε 154. 1
χρῆσαι ὅ τι εἴη ἀργύριον· προσδεῖν γὰρ ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν
τοῖς πελτασταῖς. ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ
ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. τίνα γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες
δικασταί, φιλότιμον μὲν ὄντα, ἐπιστολῶν δὲ ἡκουσῶν αὐτῷ
627 παρὰ τοῦ πατρὸς [5] μηδὲν ἀπορήσειν ἐκ Κύπρου, ᾑρημένον δὲ

[1] μόνον ἐπιβάτας εἰς A. [2] αὐτῷ A. [3] ἦ om. T. R. A. [4] εἰς T. [5] μηδὲν εὐπορήσειν ἐκ Κύπρου T. ἐκ Κύπρου μηδενὸς ἀπορήσειν A.

Ἔπραττον] Nempe, Aristophanes et Eunomus. Auger.

Ἧκον] E Cypro huc Athenas. Reisk.

Σπεύδων] Subaudi ὑπὲρ αὐτῶν. Idem.

Εἰς τὸν ἀπόστολον] Ad comparandum milites classiarios et remiges. Idem.

Εἰς τὰς ναῦς] Subaudi a communi προσεδεήθησαν πολλῶν χρημάτων. videtur tamen potius deesse ἐπιβάτας post μόνον. non solum milites classiarios conducebant pacta mercede. Idem.

Ἐμισθώσαντο — ἐπρίαντο] *conduxerunt — emerunt*, i. e. conducturi erunt — empturi erant. Auger.

Ἔπειθε] Sc. παρέχειν. Reisk.

Εἰπὼν] Nescio, quo errore λαβὼν in εἰπὼν deflectebat: deflectebat tamen. Λαβὼν est enim quodammodo vox *usuraria*, et de mutuum *sumente* proprie dicitur. Noster exigua intercapedine: ἦσαν δ' ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ· ὁ δὲ καὶ ταύτας λαβὼν κατεχρήσατο. Et deinde: ἑπτὰ μνᾶς ἃς ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. Xenoph. Memorab. l. 2. πρότερον ἄν τίς μοι δοκεῖ ἐν τῇ ὁδῷ ζητῶν εὑρεῖν, ἢ δανειζόμενος λαβεῖν. Demosth. c. Aphob. I. Τὴν μὲν τοίνυν προῖκα τοῦτον τὸν τρόπον εἶχε λαβών. Et postea, paucis interjectis: ταῦτα μὲν οὕτως ὑμῖν ἐπιδείκνυμι λαβόντα, καὶ ἔχειν ὁμολογήσαντα, μαρτύρων ἐναντίον τούτων. Huc alludit Dionys. Halicarn. π. Συνθεσ. ὀνομάτ. §. 3. Διὰ τῶν εὐτελεστάτων — ὀνομάτων πέπλεκται πᾶσα ἡ λέξις, οἷς ἂν καὶ γεωργὸς — καὶ πᾶς ὁ μηδεμίαν ὥραν τοῦ λέγειν εὖ ποιούμενος ἐξ ἑτοίμου λαβὼν ἐχρήσατο. Taylor. Opinor: λαβών. Mox, pro εἰς τὸν πατέρα, Stephani MS. ὡς: recte. Markland. Cum prius hac de re ad fratrem retulisset, ejusque consensum impetrasset. Reisk. εἰπὼν potest servari, quum sensum nitidum exhibeat, et tunc κατεχρήσατο reget τεσσαράκοντα μνᾶς, quod salva Græcitate potest fieri. Auger.

Ἦ] Ἡ MSS. Fortass. ᾗ ἦ. Vid. Lect. Lysiac. c. 1. Taylor.

Ἀπορήσειν] Rescribe εὐπορήσειν. Quas voces, cum similiter fere in Ma-

πρεσβευτὴν καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν, ὑπολείπεσθαι ἄν τι τῶν ὄντων, ἀλλ' [1] οὐχ ὅσ' ἦν δυνατὸς, πάντα παρασχόντα χαρίσασθαι ἐκείνῳ [2] τε καὶ κομίσασθαι μὴ ἐλάττω; ὡς τοίνυν ταῦτ' ἐστὶν ἀληθῆ, κάλει μοι [3] Εὔνομον.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

έ. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε, οὐ μόνον ὅτι [4] ἔχρησαν 628
ἐκείνου δεηθέντος, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπειλήφασιν· ἐκομίσθη γὰρ
αὐτοῖς ἐπὶ τῆς τριήρους. ῥᾴδιον μὲν οὖν ἐκ τῶν εἰρημένων
γνῶναι, ὅτι τοιούτων καιρῶν συμπεσόντων οὐδενὸς ἂν ἐφείσατο
τῶν ἑαυτοῦ· ὃ δὲ μέγιστον τεκμήριον· Δῆμος γὰρ ὁ
[5] Πυριλάμπους, τριηραρχῶν εἰς Κύπρον, ἐδεήθη μου προσελθεῖν
αὐτῷ, λέγων ὅτι ἔλαβε σύμβολον παρὰ βασιλέως 629

[1] οὐκ εἴην T. οὐχὶ ὢν ἦν R. A. [2] τε ἐκείνῳ A. [3] Εὔνομον καὶ τοὺς ἄλλους. A.
[4] ἐχρήσαντο T. R. ἔχρησαν τὸ ἀργύριον A. [5] Πυριλαμποῦς T. R. A.

nuscriptis exarentur, miror ab imperitis exscriptoribus non sæpius confundi. Vid. Canter. de rat. emend. Græcos auctores. IDEM. Potius: μηδενὸς ἀπορήσειν ἐν Κύπρῳ. *nihil illi defuturum in Cypro*, id est, ἐπειδὰν εἰς Κύπρον ἀφίκοντο, ut infra loquitur. sic mox: ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημάτων ἐν πάσῃ τῇ ἠπείρῳ. MARKLAND. Revocavi lectionem vetustam ἀπορήσειν, pro qua Taylor εὐπορήσειν suffecerat. verum ἐκ Κύπρου nonnihil adhuc me morantur; quæ vocabula bene si habent, loco videntur non suo stare, sed pone παρὰ τοῦ πατρὸς collocanda esse. literæ cum crebræ ad Aristophanem ad ipsius patre Nicophemo venirent, quibus certior fiebat, illuc, in Cyprum, si venisset, nihil ipsi defuturum esse. De μηδενὸς cum Marklando facio. REISK.

Ἀλλ' οὐκ εἴην, κ. τ. λ.] Corrupte hæc, sed corruptius adhuc Ald. ἀλλ' οὐκ εἶον ἦν δυνατὸς. Vidit Scal. ἀλλ' οὐχ ὢν ἦν δυνατὸς κ. τ. λ. TAYLOR. Fort. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴη δυνατόν. vel si retineas δυνατὸς, scribendum παρασχών. MARKLAND. παρασχόντα accipe pro παρασχεῖν, subaudiendo ἂν et οἴεσθε. AUGER.

Χαρίσασθαι] Subaudi ὥστε. IDEM.

Ἐκείνῳ] Evagoræ puta. REISK.

Κάλει μοι Εὔνομον. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τῶν μὲν μαρτύρων ἀκούετε] Satis absurde. quomodo enim *Testes*, quum *unus* tantum Eunomus citetur? Lego: κάλει μοι Εὔνομον καὶ Λυσίαν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. τῶν etc. nimirum hi sunt, quos supra conjunxit, ὑποστὰς μετὰ Εὐνόμου καὶ Λυσίου. Lysias omittebatur, opinor, quia Scribis absurdum videbatur aliquem jubere *seipsum* appellari: non reputantibus, hanc Orationem non ab ipso Lysia, sed ab Aristophane quodam dictam fuisse. Hujusmodi errorem, mirandum sane in Viro tam erudito et diligenti, admisit Schottus in Præfatiuncula sua ad has Orationes. MARKLAND.

Ἐχρήσαντο] Ἔχρησαν. CONT. Imo vero ἔχρησαν τὸ duobus divisis vocabulis leg. iisque addendum voc. ἀργύριον. ut sit ἔχρησαν τὸ ἀργύριον; ἐκείνου δεηθέντος. *se* (testes) *mutuo dedisse æs* (cujus nempe summa illis a testibus edita fuerat), *illo* (Aristophane puta) *rogante*. REISK.

Ἐπὶ τῆς τριήρους] F. ἐπὶ τὰς τριήρεις. TAYLOR. Triremis illa designatur publica civitatis Atheniensis, quæ Aristophanem, ut legatum reipublicæ ad Evagoram, illuc pervexerat. illa igitur triremis, cum e Cypro Athenas redisset, attulerat quoque æs ab Aristophane Athenis ab amicis mutuo sumptum pro legatis e Cypro Athenas missis. et sic creditores æs suum recuperaverant. REISK.

Προσελθεῖν αὐτῷ] Subaudi ἐμέ. Ad Aristophanem redit αὐτῷ. IDEM.

Σύμβολον φιάλης χρυσῆς] Si hæc vera sit scriptura, et non legendum φιάλην χρυσῆν, egregie illustrat locutionem Matthæi XXIV. 30. τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, *signum filii hominis*, id est, *signum, quod est filius hominis*: Genitivus pro Nominativo appositivo. Sic XII. 29. τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ, *signum Jonæ*, pro *signum Jonas*, vel, *quod est Jonas*. Actor. IV. 22. τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως, id est, ἡ ἴασις. 2 Cor. I. 22, et V. 5. δοὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ πνεύματος, id est, τὸ Πνεῦμα. Lucas IV. 33. ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου, hoc est ἔχων πνεῦμα δαιμόνιον ἀκάθαρτον. vox enim πνεῦμα per se sæpe denotat *spiritum malum*. Rom. IV. 11. σημεῖον ἔλαβε περι

630 τοῦ μεγάλου [1] φιάλην χρυσῆν, ὡς [2] Ἀριστοφάνη λαβεῖν
[3] ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ, [4] ὡς ἔχοι ἀναλίσκειν εἰς τὰς
τριηραρχίας· ἐπειδὴ δὲ εἰς Κύπρον ἀφίκοιτο, [5] λύσασθαι
ἀποδοὺς εἴκοσι μνᾶς· πολλῶν γὰρ ἀγαθῶν καὶ [6] ἄλλων
631 χρημάτων εὐπορήσειν διὰ τὸ σύμβολον ἐν πάσῃ τῇ ἠπείρῳ.
Ἀριστοφάνης τοίνυν ἀκούων μὲν ταυτα Δήμου, δεομένου δέ
μου, μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον, τέτταρας δὲ μνᾶς τόκον
λήψεσθαι, οὐκ ἔφη εἶναι, ἀλλ' ὤμνυε καὶ προσδεδανεῖσθαι
τοῖς ξένοις ἄλλοθεν, [7] ἐπειδὴ * * * ἥδιστ' ἀνθρώπων ἄγειν
τε [8] εὐθὺς ἐκεῖνο τὸ σύμβολον καὶ χαρίσασθαι ἡμῖν ἃ

[1] φιάλης μὲν χρυσῆς, ὡς T. R. φιάλην μὲν χρυσῆν αὐτὴν A. [2] Ἀριστοφάνην T. R. A. [3] δανείσαντα ἑκκαίδ. A. [4] ἃς T. R. A. [5] λύσεσθαι A. [6] ἄλλων καὶ A. [7] ἐπειδὴ ἥδιστ' T. R. ἐπεὶ δὴ ἥδιστ' ἂν A. [8] εὐθὺς om. T.

τομῆς, id est, περιτομὴν, quemadmodum etiam habent nonnulli Codices, ut non male, ita nec recte isto loco. Sic ἡ κοίμησις τοῦ ὕπνου, Ioan. XI. 13. *quies*, vel *sopor ille, qui est somnus.* est enim differentia inter κοίμησιν et ὕπνον, atque Ista sine Hoc obtingere ægroto potuit, quemadmodum *sopor* sine *somno.* non recte igitur puto Vulgat. vertere: *de dormitione somni.* hoc enim esset *de somno somni.* Ita Æschines contra Timarch. §. λζ'. οἱ τὸν τῶν νόμων παρακαταθήκην ἔχοντες, pro τοὺς νόμους. *depositum, quod est Leges.* Sic et Thucydides III. 45. θανάτου ζημία πρόκειται, pro θάνατος. *pœna, quæ est mors.* MARKLAND. μὲν aut delendum est, aut cum μιᾶς mutandum, aut, si mavis, cum μεγάλης. σύμβολον φιάλης est φιάλη δεδομένη τινὶ ἐπὶ τῷ εἶναι σύμβολον. Persiæ rex Græcorum iis, quibus uti vellet pro agentibus in rebus suis, dare solebat ejusmodi tesseras, phialas vel pateras e. c. aureas, aut annulos, torques, in arrham fidei, quo qui ea proferent, fidem invenirent apud eos, quibuscum aliquid in causa regia agerent. Sed rex Persiæ tum socius erat Evagoræ. Confer. Epistola 12. Æschinis. REISK.

Ὡς Ἀριστοφάνην] Nonnulla hic, quæ omitti videntur, locum turbant. TAYLOR.

Λαβεῖν ἑκκαίδεκα μνᾶς ἐπ' αὐτῇ] Male λαβεῖν: non enim *accipere* Aristophanem, sed *dare* hanc pecuniam, voluit Demus. Lego: βαλεῖν. *deponere*, tradere, *ponere* Horatius: "Quærit Kalendis ponere." *committere* Vet. Interpres Matt. XXV. 27. ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις. *oportuit ergo te* COMMITTERE *pecuniam meam nummulariis.* pro *commisisse.* Diog. Laertius, Socrat. τιθέντα γοῦν τὸ βαλλόμενον, κέρμα ἀθροίζειν· εἶτ' ἀναλώσαντα, πάλιν τιθέναι. Isocrates in Amart. συμβάλλειν hoc vocat, et opponit τῷ λαμβάνειν: Καὶ ὅτε, ἃ οὐκ ἔλαβεν, ἀποτίνειν ἠναγκάζετο, τότε καὶ ἃ μὴ συνέβαλεν, ἤλπιζε πράξασθαι; Usitatissimum est καταβάλλειν. MARKLAND. Post λαβεῖν deesse videtur δανείσαντα, ut Aristophanes illam pateram sibi tantisper servaret (donec nempe relueretur) ubi pro ea mutuo dedisset Demo sedecim minas. pro quibus XVI. minis se, Demum, illi, Aristophani, spondere refundendas XX. minas, ubi in Cyprum appulisset. REISK.

Λύσασθαι] Π. λύσεσθαι. H. STEPHAN.

Ἃς ἔχοι] Id est, ὅπως δύναιτο αὐτάς. *quo posset* (Demus puta) *eas insumere in munia trierarchalia.* REISK.

Ἀγαθῶν καὶ ἄλλων χρημάτων] Π. ἀγαθῶν ἄλλων καὶ χρημ. H. STEPHAN. Malim ἀγαθῶν, καὶ ἄλλων, καὶ χρημάτων. *se in copiis fore bonorum, tum aliorum, tum pecuniarum quoque.* Sunt enim χρήματα etiam in numero bonorum, verum tamen non sunt sola bona. propterea distinguit inter bona alius generis, et inter χρήματα, quo nomine præcipue præsens pecunia, sed et alia pretiosa, mundus, argentum factum, vestis, supellex, comprehenduntur. REISK.

Ἠπείρῳ] Apud Græcos Asia dicebatur ἡ ἤπειρος, et Asiani οἱ ἠπειρῶται. AUGER.

Δεομένου δέ μου] Non damnabo quidem, suspicor tamen a Lysia scriptum esse: δεομένου δι' ἐμοῦ. *per me rogante.* REISK.

Μέλλων δ' ἄξειν χρυσίον] Interpres: *quod et pecuniam recepturus esset.* ad sensum bene. sed dubito an ἄξειν idem sit, quod κομίσεσθαι: saltem in scriptore prosaico. MARKLAND. Ἄγειν χρυσίον, *habere, et secum quoquo eat ducere vas aureum.* REISK.

Ἥδιστ' ἀνθρώπων ἄγειν τε — καὶ χαρίσασθαι etc.] Deesse videtur ἄν. nisi legas ἄξειν et χαριεῖσθαι. MARKLAND.

ἐδεόμεθα. ὡς δὲ ταῦτ᾽ ἐστὶν ἀληθῆ, μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὅτι μὲν τοίνυν οὐ κατέλιπεν Ἀριστοφάνης ἀργύριον οὐδὲ χρυσίον, ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ μεμαρτυρημένων· χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο, ἀλλὰ καὶ ὅθ᾽ εἱστία τοὺς παρ᾽ Εὐαγόρου πρεσβεύοντας, αἰτησάμενος ἐχρήσατο. ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν.

[2]ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

ϛ΄. Ἴσως ἐνίοις ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταί, δοκεῖ ὀλίγα 632
εἶναι· ἀλλ᾽ ἐκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι [3][πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ]
Ἀριστοφάνει, πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικῆσαι, [4]οὐδὲν ἦν ἀλλ᾽
ἢ χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνοῦντι. ἐγένετο [5]δ᾽ ἡ ναυμαχία ἐπ᾽
Εὐβούλου ἄρχοντος. ἐν οὖν τέτταρσιν ἢ πέντε ἔτεσι, πρότερον μὴ ὑπαρχούσης [6]οὐσίας, χαλεπόν, ὦ ἄνδρες δικα-
σταί, τραγῳδοῖς τε [7]δὶς χορηγῆσαι ὑπὲρ αὑτοῦ τε καὶ 633
τοῦ πατρός, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρια-

[1] ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ om. T. R. A. [2] uncos om. T. R. uncos et πρὶν et ἢ om. A. [3] γῆ μὲν οὐκ ἦν T. R. A. [4] δὲ ναυμ. T. R. [5] αἰτίας T. A. [6] διαχορηγῆσαι T.

Σύμμικτα] Nulla arte facta, nullo delectu conquisita, vulgaria, trivialia. Reisk. Miscellanea, diversi generis. Auger.

Ἃ δὲ κατέλιπεν, ἀναγνώσεται ὑμῖν] Post hæc verba sequebatur *Indiculus* vel *Inventarium* rerum Aristophanis, quæ post mortem ejus in domo inveniebantur. hoc perlecto pergit Orator: Ἴσως ἐνίοις etc. Mox, delendum πρὶν ante Νικοφήμῳ. Deinde recte habet ναυμαχίαν νικῆσαι, intellecto τῷ κατὰ, idem quod ναυμαχίᾳ νικῆσαι. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. π΄. ὅτε Ἀθηναῖοι τὴν ἐν Νάξῳ ναυμαχίαν Λακεδαιμονίους καὶ Πόλλιν ἐνίκησαν. sic τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην νικήσας, Idem §. ξά. Vide Dinarchum p. 91. et p. 99. et Demosthenem Orat. contra Aristocratem. Markland. Post ὑμῖν utique deest titulus, sive is est ἀνάγνωσις, sive κατάλογος χαλκωμάτων, sive χαλκώματα, sive ἀπόφανσις ἐπίπλων. Reisk.

Πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ] Quatuor hæc vocabula inducenda videntur. Idem. Delevi πρὶν et ἢ. Deinde supple commentando πρὶν Κόνωνα νικῆσαι κατὰ τὴν ναυμαχίαν. Auger. πρὶν omittit Contius.

Πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ Ἀριστοφάνει] Magnum sententiæ detrimentum afferunt verba πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ Ἀριστοφάνει, quæ credo e margine in contextum irrespisse. Veri similius est enim hæc omnia profecta esse ab annotatore, qui in margine scripserit, sibi non constare de Nicophemo, an de Aristophane sermo esset, quam, quod voluit Reiskius, solum verbum Ἀριστοφάνει esse retinendum: ita enim nulla apparet causa, cur reliqua adderentur. Neque necesse est perspicuitatis causa adjici nomen Aristophanis, cum e superioribus clare appareat hæc de eo solo posse dici. Sluiter.

Ναυμαχία] Lege cum articulo ἡ ναυμαχία. Reisk.

Εὐβούλου] Alii appellant Εὐβουλίδου. Archon erat Olymp. XCVI. 3. Conone feliciter rem gerente prope Cnidum. Vid. Pausan. Attic. c. 1., Plutarch. in Lysandro, aliosque. Taylor.

Μὴ ὑπαρχούσης αἰτίας] Οὐσίας. Cont. Immo οὐσίας, uti et divinavit Schottus. Taylor. Optime. Deinde scribe: ὑπὲρ αὑτοῦ τε καὶ τοῦ πατρός. non αὐτοῦ. Markland.

Δὶς χορηγῆσαι] Sic dedi de meo, duobus vocabulis, pro uno vulgari διαχορηγῆσαι. Bis Choregus fuit Aristophanes, semel pro se, iterum pro patre, ut e p. 488. 6. constat. Reisk.

σθαι, γῆς τε πλέον ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι, ἔτι
δὲ πρὸς τούτοις οἴεσθαι χρῆναι ἔπιπλα πολλὰ καταλελοι-
πέναι. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι [1] ἄξια
λόγου ἔχοιεν [2] ἂν ἐξενεγκεῖν· ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ'
ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρίασθαι τοιαῦτα [3] ἃ κτησαμένῳ
634 εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡδονὴν ἂν παρέχοι. ἀλλὰ [4] τόδε
σκοπεῖτε. τῶν ἄλλων ὅσων ἐδημεύσατε χρήματα, οὐχ ὅπως
σκεύη ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων
[5] ἀφηρπάσθησαν· ἡμεῖς δὲ ἤδη δεδημευμένων καὶ ἐξεληλυθυίας
τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς [6] φύλακα κατεστήσαμεν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ,
ἵνα μήτε ἐρώματα μήτε ἀγγεῖα μήτε ἄλλο μηδὲν ἀπό-
635 λοιτο. ἔπιπλα δὲ ἀπεφαίνοντο πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν,
ὅσα οὐδενὸς πώποτ' ἐλάβετε. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ πρό-
τερον πρὸς τοὺς συνδίκους καὶ νῦν ἐθέλομεν πίστιν δοῦναι,

[1] ἄξιον T. R. A. [2] ἂν om. T. R. A. [3] ἃ om. T.
[4] τότε T. [5] ἀπεσπάσθησαν T. R. A. [6] φύλακας T. R. A.

Οἴεσθαι] Subaudi τινὰ ὑμῶν, aut ὑμᾶς. aptus est hic infinitivus ab illo superiori χαλεπόν. quanquam durum hoc mihi accidit, ut οἴεσθε in secunda persona plur. malim. *existimatis* oportere hunc Aristophanem. nam in χρῆναι subauditur τοῦτον. Idem.

Ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι, ἄξιον λόγου etc.] Post vocem εἶναι Asteriscum poni debere puto. manifestus enim est defectus in connexu. Quæ sequuntur ita lego et distinguo: ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ, πρίασθαι τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ etc. Vulgo deest ἅ. Οὐκ ἔστιν πρίασθαι, *non potes emere*, non possunt emi *talia, quæ* etc. Markland. Ad ἄξιον λόγου subauditur πλῆθος ἐπίπλων aut χαλκωμάτων. Mox fort. ἔχοιεν ἄν. Reisk.

Οὐκ ἔστιν] Sub. τὰ τοιαῦτα. Auger.

Κτησαμένῳ] Lege: ἐνίοτε γὰρ οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἐάν τις πάνυ ἐπιθυμῇ πρίασθαι, τοιαῦτα ἃ κτησαμένῳ κ. τ. λ. Taylor.

Τότε σκοπεῖτε τῶν] Π. τόδε σκοπεῖτε. τῶν —. H. Stephan. Taylor. Markland. τόδε, vel τόγε, σκοπεῖτε. τῶν —. Cont.

Ἀπεσπάσθησαν] Ratiocinatur sic, præfectis ærarii iniquitatem exprobans: Aliorum, ait, proscriptorum bona cum sub hasta veneunt, non supellex tantum omnis, sed ipsæ adeo fores veneunt, quo domus ipsæ corruptæ minoris veneunt. et vel sic tamen multo minus illinc redit ad ærarium, quam e bonis Aristophanis rediit, cujus domum custodiendo cavimus, quominus corrumperetur. Et tamen pauxillum visum fuit ærario id, quod e bonis Aristophanis rediit; quanquam æquo fert animo, ex aliorum bonis, etiam amplioribus, venditis ad se minus redire. Reisk.

Δεδημευμένων] *publicatis*, subaudi bonis Aristophanis. Auger.

Ἐμῇ] Dele. Taylor. Fallitur. bene habet. hic enim est cardo totius causæ, utrius illa domus de jure sit, actoris, an ærarii; in proscriptis haberi debeat, necne. Suam esse ait actor, quod super ea domo quæ Aristophani quinquaginta minis constitisset, sibi plus quam tantundem debeatur. Debebat nempe Aristophanes actori. 1. quadraginta minas, dotem uxoris. 2. septem minas ab actoris patre Aristophani mutuo datas, expeditionem Cypriam apparanti. 3. fœnus illarum septem minarum in quinquennium et plus. Et domus illa Aristophanis uxori a marito pro hypotheca fuerat assignata, vel opposita; et frater mulieris viduæ erat, ubi pater deesset, ejus κύριος seu curator. Reisk.

Ἀπεφαίνοντο] Scil. οἱ ἄρχοντες, vel οἱ ταμίαι. tabulas, quas a scribis suis consignari curassent, ærario inferendas exhibuerunt. Verum, ni fallor, activum in hac significatione usitatius est, quam medium. Idem.

Συνδίκους] Subaudi τοῦ δήμου, *advocatos populi*, aut τοῦ δημοσίου, *advocatos ærarii*, qui fisci causas agerent contra privatos cum populo super bonis proscriptis litigantes. Idem.

Νῦν] Post νῦν videtur πρὸς ὑμᾶς deesse. Idem.

ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις, μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστο-
φάνους χρημάτων, ὀφείλεσθαι δὲ τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς,
καὶ ἑπτὰ μνᾶς ἃς ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ
ἐμοῦ. πῶς ἂν οὖν εἶεν ἄνθρωποι ἀθλιώτεροι, ἢ εἰ τὰ σφέτερ'
αὐτῶν ἀπολωλεκότες δοκοῖεν τἀκείνων ἔχειν; ὃ δὲ πάντων
155. 1 δεινότατον, τὴν ἀδελφὴν ὑποδέξασθαι παιδία ἔχουσαν
πολλά, καὶ ταῦτα τρέφειν, μηδ' αὐτοὺς ἔχοντας μηδέν,
ἐὰν ὑμεῖς τὰ ὄντ' ἀφέλησθε.

ζ'. Φέρε πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων· οὕτω γὰρ σκοπεῖτε, ὦ
δικασταί. εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς Τιμοθέῳ τῷ Κόνωνος
τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφήν, καὶ ἐκείνου ἀποδημήσαντος
καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία, καὶ μὴ ἐγένετο
τῇ πόλει πραθέντων ἁπάντων τέτταρα τάλαντα ἀργυρίου, 636
διὰ [1] τοῦτο [2] ἠξιοῦτε [3] ἂν τοὺς ἐκείνου [4] καὶ τοὺς προσήκον-
τας ἀπολέσθαι, ὅτι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος τῆς δόξης τῆς
παρ' ὑμῖν ἐφάνη τὰ χρήματα; ἀλλὰ [5] μὴν [6] τοῦτο πάντες
ἐπίστασθε, Κόνωνα μὲν ἄρχοντα, Νικόφημον δὲ ποιοῦντα
ὅ τι ἐκεῖνος προστάττοι. τῶν οὖν ὠφελειῶν Κόνωνα εἰκὸς 637

[1] τοῦτ' οὖν R. A. [2] ἠξίουν T. [3] ἂν om. T. R. A.
[4] καὶ τοὺς om. A. [5] μὲν T. [6] τοῦτον T. τούτοιν R.

Τἀκείνων] Nicophemi puta et Aristophanis. IDEM.

Ὃ δὲ πάντων δεινότατον] Subaudi ἐστίν. alias usitatius est τὸ δὲ π. δ. subaudi ὅπως εἴπω, vel potius σκοπεῖτε πόσον ἐστίν. nam alias insequentes infinitivi ὑποδέξασθαι et τρέφειν natabunt, fulcro carentes. IDEM.

Ἀποδημήσαντος καὶ] Καὶ abesse malim. ἀποδημήσαντος ἐν διαβολῇ γενομένου, idem est atque διαβληθέντος ἐν τῇ ἀποδημίᾳ. IDEM.

Διὰ τούτου ἠξίουν τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς πρ.] Π. διὰ τοῦτο (quæ est etiam lectio Cod. Coisl.) ἠξίου. τοὺς παῖδας ἐκείνου καὶ τοὺς πρ. ἤ, διὰ τοῦτο ἠξίου τοὺς ἐκείνου πρ. H. STEPHAN. Tu autem hoc pacto, haud paulo melius: Διὰ τοῦτο ἠξιοῦτε τοὺς ἐκείνου προσήκοντας ἀπολέσθαι; ut modo: τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; TAYLOR. Recte διὰ τοῦτο, *propterea*: quod infra est ἕνεκα τούτο. Pro ἠξίουν forte ἠξίου ἄν: vel, quod rectius puto, ἠξιοῦτε, propter ὑμῖν quod sequitur, et quia infra pariter dicit, τούτου ἕνεκα ἠξιοῦτε τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου etc. quibus ambobus locis videtur deesse ἄν. Deinde, mihi videtur excidisse τοὺς οἰκείους ante ἐκείνου: τοὺς οἰκείους τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας etc. ut apud Isæum Orat. I. initio: καὶ οἱ μὲν οἰκεῖοι καὶ οἱ προσήκοντες οἱ τούτων etc. MARKLAND. Dedi διὰ τοῦτ' οὖν ἠξιοῦτε. vulgatam ἠξιοῦν si qui defendant, necesse iis erit subaudire οἱ σύνδικοι καὶ οἱ ταμίαι. REISK.

Τοὺς ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας] Facio cum Stephano vocabulum tertium et quartum delente. Possit quoque legi: σὺν ἐκείνῳ καὶ τοὺς πρ. *una cum eo etiam necessarios ejus*. IDEM.

Ἐκείνου καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπολέσθαι] Alii ἀναγκαίους, vel παῖδας, vel οἰκείους excidisse putant, aut voculas τοὺς et καὶ delent. Mihi primum quidem cum Reiskio scribendum videtur, διὰ τοῦτ' οὖν ἠξιοῦτε: deinde arbitror ante v. ἐκείνου excidisse κηδεστὰς, quod verbum deesse apparet ex argumenti totius ratione: hoc enim nullam vim habebit in causa actoris, qui erat Aristophani affinis, nisi hic in pari exemplo κηδεστῶν fiat mentio, præsertim cum dicat: εἴ τις ὑμῶν ἔτυχε δοὺς — τὴν θυγατέρα ἢ τὴν ἀδελφήν. quæ quorsum valeant, nisi hic item affines memoret? Sic etiam οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταὶ junguntur p. 156. 15. ed. Steph. SLUITER.

Ἀλλὰ μὴν τοῦτον] Π. τοῦτο. H. STEPHAN. Dedi τούτοιν. Dualis redit ad Nicophemum et Cononem. REISK.

πολλοστὸν μέρος ἄλλῳ τινὶ μεταδιδόναι, ὥστ' εἰ [1] οἴονται πολλὰ γενέσθαι Νικοφήμῳ, ὁμολογήσειαν τὰ Κόνωνος εἶναι πλείονα ἢ δεκαπλάσια. ἔτι δὲ φαίνονται οὐδὲν πώποτε διενεχθέντες, ὥστ' εἰκὸς καὶ περὶ τῶν χρημάτων [2] ταὐτὰ γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε τῷ υἱεῖ ἑκάτερον καταλιπεῖν, τὰ δὲ ἄλλα παρ' [3] αὑτοῖς ἔχειν· ἦν γὰρ Κόνωνι μὲν υἱὸς ἐν Κύπρῳ καὶ γυνή, Νικοφήμῳ δὲ γυνὴ καὶ θυγάτηρ, ἡγοῦντο δὲ καὶ τὰ ἐκεῖ [4] ὅμως σφίσιν εἶναι ἴσα [5] ὥσπερ καὶ τὰ
638 ἐνθάδε. πρὸς δὲ τούτοις ἐνθυμεῖσθε, ὅτι καὶ εἴ τις μὴ κτησάμενος ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς παραλαβὼν τοῖς παισὶ [6] διένειμεν, οὐκ ἐλάχιστ' ἂν αὑτῷ ὑπέλιπε· βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τῶν παίδων θεραπεύεσθαι, ἔχοντες χρήματα μᾶλλον ἢ ἐκείνων δεῖσθαι ἀποροῦντες. νῦν τοίνυν εἰ [7] δημεύσαιτε [8] τὰ Τιμοθέου — ὃ μὴ γένοιτο, εἰ μή τι μέλλει μέγα ἀγαθὸν ἔσεσθαι τῇ πόλει — ἐλάττω [9] δὲ ἐξ αὐτῶν [10] λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους γεγένηται, τούτου ἕνεκα [11] ἀξιοῖτ' ἂν τοὺς ἀναγκαίους τοὺς ἐκείνου τὰ σφέτερ' αὐτῶν ἀπολέσαι; ἀλλ' οὐκ εἰκός, ὦ ἄνδρες δικασταί·

[1] οἷόν τε T. [2] ταῦτα γνῶναι. ἱκανοὶ T. [3] αὐτοῖς T. A.
[4] ὁμοίως A. [5] [ὥσπερ] R. om. A. [6] διένεμεν T. R. A.
[7] δημεύσετε T. [8] τὰ τοῦ Τιμ. T. R. A. [9] ἐὰν T. R. δ' ἂν A.
[10] λάβοι τὴν τοὺς T. [11] ἠξιοῦτε τοὺς T. R. A.

Οἴονται] Sic dedi de mea conjectura, quam postmodum confirmavit Vindobonensis codex, pro vulgari οἷόν τε. *si adversarii nostri existimant*, quæstores puta et Syndici ærarii. Idem.

Ταῦτα γνῶναι· ἱκανοὶ μὲν ἐνθάδε etc.] Ταὐτὰ γνῶναι· ἱκανὰ μὲν ἐνθ. Cont. Distinguo et lego: ταὐτὰ γνῶναι, ἱκανὰ μὲν ἐνθάδε etc. *adeo ut verosimile sit eos de facultatibus quoque suis eodem modo statuisse*; nempe, *ut uterque eorum filio suo relinqueret hic* (Athenis) *quod satis esset, cætera vero apud se* Cypri *retineret*. scribendum enim παρ' αὑτοῖς, non αὐτοῖς. Mox, pro εἰ δημεύσετε, forte εἰ δημεύσητε. Quæ sequuntur, ἐλάττω ἐὰν etc. emendavit Stephanus. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Ἡγοῦντο] *existimabant*, scil. homines. Auger.

Ὅμως] Nihilominus quamvis hic Athenis agerent. nisi si ὁμοίως legere malis. sed tum ἴσα sit delendum. Reisk. Legi ὁμοίως referendo ad σφίσιν, *utrisque pariter*. Auger. Nihil mutandum nisi ὁμῶς, pro quo scribendum ὁμοίως. Sluiter.

Πρὸς δὲ τούτοις] Ratiocinatur sic: Sed fingamus, Cononem et Nicophemum non ita cogitasse, h. e. non existimasse, bona, tam quæ Athenis haberent, quam quæ in insula, sua esse, sed bona distribuere inter liberos voluisse, adhuc se vivis. Reisk.

Μὴ κτησάμενος] De bonis a se partis videtur pater jure paulum majore statuere pro arbitrio posse, quam de patrimonio, quod necessario debet, ut ipse acceperat, ita liberis transmittere. Verumtamen hujus ipsius patrimonii partem non minimam ipse sibi sit reservaturus, etiamsi superstes adhuc bona inter liberos distribuat. Idem.

Εἰ δημεύσαιτε] Poterat etiam sic constitui hic locus: εἰ δημεύσαντες. Sed tum insequens ἐὰν accipiendum erit, non pro *si*, vel *ubi*, sed pro simplici ἂν potentiali. Idem.

Ἐλάττω ἐὰν] Π. ἐλάττω ἂν ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ. H. Steph. Cont. Hæc turbata sunt et divulsa. Lego: ἐὰν ἐλάττω ἐξ αὐτῶν λάβοιτ' ἢ ἐκ τῶν Ἀρ. Palmer. Dedi ad mentem virorum doctorum λάβοιτ' ἢ pro vulgari λάβοι τὴν — Pro ἐλάττω malim εἶτ' ἐλάττω. Perinde est, sive ἐὰν pro εἰ quasi iterato, sive pro ἂν accipias. Reisk.

ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος καὶ αἱ διαθῆκαι, ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ,
σαφῶς ἐδήλωσαν ὅτι πολλοστὸν μέρος ἦν τὰ χρήματα ὧν 639
ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. τῇ μὲν γὰρ Ἀθηνᾷ καθιέρωσεν εἰς
ἀναθήματα καὶ τῷ Ἀπόλλωνι εἰς Δελφοὺς πεντακισχι-
λίους στατῆρας· τῷ δὲ ἀδελφιδῷ τῷ ἑαυτοῦ, ὃς ἐφύλαττεν
αὐτῷ καὶ ἐταμίευε πάντα τὰ ἐν Κύπρῳ, ἔδωκεν ὡς
μυρίας δραχμὰς, τῷ δὲ ἀδελφῷ τρία τάλαντα· τὰ δὲ
λοιπὰ τῷ υἱεῖ κατέλιπε, τάλαντα ἑπτακαίδεκα. τούτων
δὲ [1] κεφάλαιον γίγνεται περὶ τετταράκοντα τάλαντα. καὶ 640
[2] οὐδενὶ οἷόν τε εἰπεῖν ὅτι διηρπάσθη ἢ ὡς οὐ δικαίως ἀπε-
φάνθη. αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νόσῳ ὢν εὖ φρονῶν ᾔσθετο. καί
μοι κάλει τούτων μάρτυρας.

[1] κεφάλαιόν τι T. A. [2] οὐδὲν T.

Ὁ γὰρ Κόνωνος θάνατος etc.] Non video, quid probatorum sit istud Rationale γάρ. Lego: ὁ γοῦν Κόνωνος θάνατος etc. posita plena distinctione post vocem δικασταί. Totus hic locus de collatione opum Cononis et Nicophemi, artificiosissimus est. Cononis vero rei familiaris in Cypro meminit Isocrates ad Philipp. m. p. 185. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ἀναθήματα] Conveniunt cum legatis, quæ nostri homines fortunati vita excedentes piis sic dictis causis consecrant. Legabat hanc æris summam Conon ærario gemino, alteri Minervæ Athenis, alteri Apollinis apud Delphos, ut sacra inde fierent, pontificesque atque æditui et pauperes inde alerentur. REISK.

Κεφάλαιόν τι γίγνεται] Sic ambulat in vulgatis libris. ego τι ut e proxima syllaba prima vocabuli γίγνεται natum expunxi. vulgata si servatur, sic erit interpungendum: κεφάλαιόν τί γίγνεται; (ut sit interrogatio) *summa quænam exsistit?* respondet περὶ τετταράκοντα τάλαντα. verum interrogatio hic videbatur longius arcessita et vi caritura. quare malui τι tollere. IDEM.

Τετταράκοντα] Mehercule si computum recte inivero, eam summam totis xv. talentis non attingit. Aut igitur excidit aliquod legatum, aut numeralia non rite instituuntur. TAYLOR. Reliqua modo enarrata capita conficiunt 21 talenta 40 minas. Ergo quinquies mille stateras necesse est æquipollere 8 talentis 20 minis. Atqui stater Daricus æquipollebat (id quod e Demosthene constat) 28 drachmis Atticis. unde summa confieret 140000 drachmarum, seu talentorum ferme 31. id quod est nimium. Statuamus igitur stateras hos Cyprios minores fuisse Atticis, valore propemodum 22 drachmarum Atticarum, aut Lysiæ ætate stateras minus valuisse, quam Demosthenis. REISK.

Οὐδὲν] Π. οὐδέ. H. STEPHAN.

Αὐτὸς γὰρ κ. τ. λ.] F. Αὐτὸς γὰρ ἐν τῇ νήσῳ ὢν εὖ φρονῶν διέθετο. TAYLOR. Quare cum Articulo, τῇ νόσῳ? an ultimam *istam* et fatalem valetudinem designat Articulus? an, quod verius puto, scripsit τῇ νήσῳ? supra enim dixit: αἱ διαθῆκαι ἃς διέθετο ἐν Κύπρῳ, id est, ἐν τῇ νήσῳ. quin et rei Ratio, si propius spectes, postulat νήσῳ. Deinde, lego: εὖ φρονῶν διέθετο: *sana mente testamentum condidit.* Isæus de Hæred. Cleon. p. 36, 20. ed. Steph. οὐκ ὀρθῶς βουλευόμενος ταῦτα διέθετο, πῶς γὰρ ἂν εὖ φρονῶν, ὦ ἄνδρες, κακῶς ποιεῖν ἡμᾶς ἠβουλήθη, τοὺς μηδὲν αὐτὸν ἠδικηκότας; et Orat. de Hæred. Pyrrh. p. 47. ult. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἐάν τις διαθῆται μόνον, κυρίας εἶναι κελεύει τὰς διαθήκας ἀλλ' ἐὰν εὖ φρονῶν. Sequitur in Isæo: σκεπτέον δ' ὑμῖν, πρῶτον μὲν, εἰ ἐποιήσατο τοὺς διαθήκας· ἔπειτα, εἰ μὴ παρανοῶν διέθετο. et de Hæred. Philoct. p. 57, 1. Οὑτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται, ἐξεῖναι τὰ ἑαυτοῦ διαθέσθαι, ἐὰν μὴ παῖδες ὦσι γνήσιοι ἄῤῥενες· ἐὰν μὴ ἄρα μανεὶς, ἢ ὑπὸ γήρως, ἢ δι' ἄλλο τι τῶν ἐκ τῶν νόμων παρανοῶν διαθῆται. Vide ipsam Legem citatam Demostheni Orat. II. in Stephan. §. θ'. Hæc confirmant et illustrant hanc emendationem. MARKLAND. Vulgata videtur bene habere, aut saltim defendi posse. Si quid tamen mutandum sit, nihil aliud equidem, quam ὢν cum πάνυ mutem. ad hunc modum: ἐν τῇ νόσῳ, πάνυ εὖ φρονῶν, *admodum sibi mente constans,*

641 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

η'. Ἀλλὰ μὴν ὁστισοῦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὶν ἀμφότερα [1] δῆλα γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων [2] ᾠήθη ἂν εἶναι. Ἀριστοφάνης
642 τοίνυν γῆν μὲν καὶ [3] οὐσίαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων, [4] κατεχορήγησε δὲ ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς
643 πεντακισχιλίας δραχμὰς, τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὀγδοήκοντα μνᾶς. εἰσενήνεκται δὲ ὑπὲρ ἀμφοτέρων οὐκ ἔλαττον μνῶν τετταράκοντα. εἰς δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ πλοῦν ἀνήλωσεν ἑκατὸν μνᾶς. εἰς δὲ τὸν ἀπόστολον τῶν τριήρων, ὅτε οἱ

[1] δήλω T. [2] ᾠήθησαν εἶναι T. R. [3] οἰκίαν T. A. [4] καὶ ἐχορήγησε δὲ T. R. A.

ᾔσθετο, *valebat sensibus omnibus*, bene conscius erat eorum quæ circa se gererentur. Reisk. Tota phrasis sic verti potest: *ipse enim quamvis ægrotans, sana mente et omnibus valebat sensibus.* Sed ita interpretatus sum, quasi legeretur cum Marklando et Tayloro: quæ lectio mihi videtur et simplicior et magis cum præcedentibus congrua. Auger.

Ἀλλὰ μὴν κ. τ. λ.] Π. Ἀλλὰ μὴν ὁστισοῦν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πρὶν ἀμφότερα δῆλα (uti legit quoque et Scal.) γενέσθαι, πολλοστὸν μέρος τὰ Νικοφήμου τῶν Κόνωνος χρημάτων ᾠήθη ἂν εἶναι. H. Stephan. Mallem hoc loco: ἀλλ' ὑμῶν ὁστισοῦν. ut supra: ἄλλως τε καὶ ὑμῶν ὁστισοῦν ἂν ἐκείνοις ἠξίωσε κηδεστὴς γενέσθαι. Cætera emendavit Stephanus. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Ἀμφότερα] Nicophemi puta atque Cononis bona. Laborat orator hic loci docere, sæpe fieri, ut homines in æstimandis aliorum censibus errantes, locupletiores eos habeant, qui minus sint, et contra. Quocirca mirum non esse, si in Aristophanis quoque bonis falsi suæ opinionis fuerint præfecti ærarii. Reisk.

Ὠήθησαν εἶναι] Tametsi præcessit ὅστις οὖν, tamen bene videtur ei pluralis ᾠήθησαν subjungi, pro ᾠήθη, quia ὅστις οὖν pro multitudine haberi potest. Ego tamen nullus dubito Lysiam dedisse: ἀλλὰ μὴν πάντες ὅστις οὖν. sic enim solet. et tum bene quadrat ᾠήθησαν cum πάντες. [Ego nunc nullus dubito leg. esse: ἀλλὰ μὴν οὐδεὶς ἦν ὅστις οὐκ — ᾠήθη γ' ἂν εἶναι. *In Var. Lect.*] Idem.

Οὐσίαν] Nemo unquam tam generaliter aut inaccurate scripsit. *Fundos*, inquis tu, *et οὐσίαν mercatus est quinque circiter talentis.* Sed hi fundi, et ea ipsissima quinque talenta erant οὐσία. *Universas* enim facultates eo nomine concluserunt Attici juris periti; et Latifundia quidem, Ædes ceteraque hujuscemodi erant οὐσία φανερά. Mancipia autem, Vasa, Vestimenta, *Argentum* οὐσία ἀφανής. Hæc probatione non indigent, quoniam sunt luce ipsa clariora. Scripsit utique noster: γῆν μὲν καὶ οἰκίαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. Aristophanes, inquit, ἐχορήγησε drachmis Ιͻͻ, in Trierarchia ἀνήλωσε minas LXXX, in vectigalibus XL, in expeditione Sicula C, in classe Cypria adornanda drachmas $\overline{XXX}$, agrum ad hæc atque *ædes* mercatus est V talentis et quod excurrit. *Ædium* autem in hoc computo habendam esse rationem docent, quæ superius leguntur, huic loco germana: χαλεπὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τραγῳδοῖς τε διαχορηγῆσαι ὑπὲρ αὑτοῦ τε καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι, εἰσφοράς τε πολλὰς εἰσενηνοχέναι, οἰκίαν τε πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι, γῆς τε πλέον ἢ τριακόσια πλέθρα κτήσασθαι. Ita igitur locum emendari fatebitur oportere quicunque sanam mentem habebit. Taylor. Revocavi vetustam lectionem οὐσίαν. Sententia est: Aristophanis villam et universam substantiam valuisse ad quinque talenta. Qua in sententia ego equidem nil video, quod offendere quenquam possit. Reisk.

Καὶ ἐχορήγησε δὲ — πεντακισχιλίας δραχμὰς] Non offendor illo δὲ post præmissum καί. creberrime sic usurpant. Verum quænam istæc dictio est, ἐχορήγησε δραχμάς? noli dubitare duo illa vocabula καὶ ἐχορήγησε in unum κατεχορήγησε esse contrahendum. καταχορηγεῖν ἀργύριον est *æs in choregatum insumere.* Idem.

Ὑπὲρ ἀμφοτέρων] Se et patre, Nicophemo. Idem.

Κύπριοι ἦλθον καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς, καὶ τῶν
πελταστῶν τὴν μίσθωσιν καὶ τῶν ὅπλων τὴν ὠνὴν παρ- 644
έσχε τρισμυρίας δραχμάς. καὶ τούτων κεφάλαιον πάντων
γίγνεται μικροῦ λείποντος πεντεκαίδεκα τάλαντα. ὥστε 645
οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, [1] εἰ τῶν Κόνωνος, τῶν ὁμο-
λογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολ-
λαπλασίων δοκούντων, [2] πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ 646

[1] ἐπὶ T. ἐπεὶ R. A.

[2] εἰ πλέον T. εἶναι, πλέον R. A.

Δέκα μνᾶς] Id demum est vero simillimum: Aristophanem, hominem privati laris neque in re admodum lauta positum, ultro de proprio impendisse Drachmas 30,000 sive Talenta v: Civitatem vero, ad quam ejus societatis fructus erat redundaturus, *decem minas.* O frugi rempublicam, cui potentissimæ civitatis συμμαχία tam vili pretio redempta est! Phu! *decem minas?* Atqui jam a teneris unguiculis didici Agrum Atticum non esse ob pauciores pignori oppositum, Ter. Phorm. IV. 3. 56. non Ædiculam, Id. ibid. IV. 3. 58. tantidem denique constitisse Supellectilem et sumptum ad nuptias suburbanas, Id. Ibid. IV. 3. 61. pro Psaltria ergo *viginti minæ* revera periere, Id. Adelph. IV. 7. 24. Male denique conciliatus, vietus, vetus, veternosus senex ille Eunuchus, colore mustellino, pro quo misellulus Phædria dinumeravit, aut dilapidavit potius, *viginti.* Id. Eunuch. IV. 4. 21. Pro mercede *centum minarum* Rhetoricam docuit Gorgias: Isocrates *mille.* Vænibat XII Equus, Aristoph. Nub. 21.

Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
Τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἐχρησάμην;
Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν.

et ibid. 1226.

Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες, ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον.

Septuaginta emptum canem domi habuit Alcibiades, Plutarch. in vit. *Centenas* in cœnam quotidie impendit Alexander Macedo, Athen. I. 4. *Ducentis* sepultus est Timoleo, Plutarch. in vit. Non igitur de nummis hic agitur: neque enim argentum ad hanc rem contulere Athenienses, sed *classem*, ut disertissime probare possum ex hac ipsa oratione: ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. ἀργυρίου δὲ εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρουν. Lege itaque: καὶ ἔδοτε αὐτοῖς τὰς δέκα ναῦς. Percommode quidem accidit, quod Xenophon ejus rei memoriam conservavit, et emendationi nostræ robur et æternitatem dedit: nam de hac societate inter Athenienses et Cyprios eum loqui existimo Hellenic. IV. 8. 24. ubi ait: Ὁ δὲ Τελευτίας — πλέων περιτυγχάνει Φιλοκράτει τῷ Ἐφιάλτου πλέοντι μετὰ δέκα τριηρῶν Ἀθήνηθεν εἰς Κύπρον διὰ ξυμμαχίαν τοῦ Εὐαγόρου — οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι φίλῳ χρώμενοι βασιλεῖ ξυμμαχίαν ἔπεμπον Εὐαγόρᾳ τῷ πολεμοῦντι πρὸς βασιλέα. At priusquam manum de tabula, de Scaligero nonnihil, qui negat hæc conficere summam μικροῦ λείποντος, talentorum XV. magnus enim ille Magister ad hæc postrema verba obelum suum, ψεῦδος sc. allevit. Nescio, quo pacto computat, quidni et nos, infimi licet subsellii, computemus quoque? Age:

	Tal.	Min.
Fundus et Ædes	5	00
Χορηγήσας 5000 Drach. . .	0	50
Τριηραρχ. 80 Min.	1	20
Ἐν εἰσφοραῖς	0	40
Sic. Exped. 100 Min. . .	1	40
Cypr. Exped. 30,000 Drach.	5	00
	14	30

Taylor.

Δέκα μνᾶς] Satis ridiculum donum *decem minæ* Legatis auxilium petentibus. Lege: τὰς δέκα ναῦς, scil. *triremes*, quarum supra meminit: ὑμεῖς δὲ τριήρεις αὐτοῖς (Legatis Cypriorum) ἔδοτε, καὶ τἄλλα ἐψηφίσασθε. Hæc vero Parenthesi includenda sunt: (ὅτε οἱ Κύπριοι, — δέκα ναῦς). ut recte Vanderheidius. Markland.

Ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως] Legere lubens: Ὥστε οὐκ ἂν εἰκότως ἡμᾶς αἰτιᾶσθε, εἰ τῶν Κόνωνος τῶν ὁμολογουμένων δικαίως ἀποφανθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐκείνου, πολλαπλασίων δοκούντων, πλέον ἢ τρίτον μέρος φαίνεται τὰ Ἀριστοφάνους. Adjuvat Cod. Coisl. qui istud εἰ non agnoscit in posteriore loco, quod tamen in aliquo loco erat necessarium. Taylor.

Ἐπεὶ] *quandoquidem.* sic dedi de meo, pro vulgari ἐπὶ. Reisk.

Φαίνεται τὰ] Interponendum videtur ὄντα. Idem.

Ἀριστοφάνους. καὶ οὐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε Νικόφημος, οὔσης αὐτῷ ἐκεῖ γυναικὸς καὶ θυγατρός.

θʹ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὕτω πολλὰ
καὶ μεγάλα τεκμήρια παρασχομένους ἡμᾶς ἀπολέσθαι
ἀδίκως. ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε καὶ τοῦ πατρὸς καὶ ἄλλων
πρεσβυτέρων, ὅτι οὐ νῦν μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ [1]πρόσθεν 156. 1
χρόνῳ πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας, [2]καὶ ζῶντες μὲν
πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν
τὴν ὑμετέραν [3]ἐφάνησαν. αὐτίκα Ἰσχομάχῳ, ἕως ἔζη,
647 πάντες ᾤοντο εἶναι [4]πλέον ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ὡς
ἐγὼ ἀκούω· [5]ἐνειμάσθην δὲ τὼ υἱέε οὐδὲ δέκα τάλαντα
648 ἑκατέρῳ ἀποθανόντος. Στεφάνῳ δὲ τῷ Θάλλου ἐλέγετο
εἶναι πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων, ἀποθανόντος δ' ἡ
οὐσία ἐφάνη περὶ ἕνδεκα τάλαντα. ὁ τοίνυν Νικίου οἶκος
προσεδοκᾶτο εἶναι οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, καὶ
649 τούτων τὰ πολλὰ ἔνδον ἦν· Νικήρατος δ' ὅτ' ἀπέθνησκεν,

[1] ἔμπροσθεν T. R. A. [2] οἱ R. A. [3] ἐφάνη T.
[4] πλείω T. R. A. [5] ἐνειμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ T. A.

Ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιῶ — ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως] Fort. ἐγὼ μὲν οὖν ἀξιῶ ἡμᾶς οὐκ (vel μὴ) ἀπολέσθαι. ἀδίκως. Vide tamen Orat. VII. ὑμᾶς δ' οὐκ ἀξιῶ τὴν αὐτὴν τούτῳ γνώμην ἔχειν: et quæ ibi notavi. quibus adde quæ attulit Doctiss. Pearsonus ad Symbol. Apostol. p. m. 53. MARKLAND. Οὐκ refer ad ἀπολέσθαι AUGER.

Καὶ ζῶντες] F. οἱ ζῶντες. TAYLOR.

Ἀποθανόντες δὲ] Observa τὸ ἀνακόλουθον: Verbo enim suo deficitur hic Nominativus, quasi scriptum fuisset ἀποθανόντων δὲ, absolute, *postquam vero mortui fuerint*. sic paulo post: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, — τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Notum istud Actor. VII. 40. ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος — οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ. MARKLAND.

Παρὰ τὴν δόξαν] *infra opinionem*. AUGER.

Αὐτίκα, Ἰσχομάχῳ etc.] Sic distinguendum. αὐτίκα est *exempli gratia*, non *imprimis*, ut male Interpres. Sic ad fin. Orat. αὐτίκα, ὅτι ἵππευεν, οὐ μόνον etc. ubi iterum male, *simul atque equitare cœpit*. Dion. Halicarnasseus περὶ Συνθέσ. Ὀνομ. segm. 19. ed. Lond. 1702. loco pulcherrimo: Κόρον γὰρ ἔχει καὶ τὰ καλὰ πάντα. ὥσπερ καὶ τὰ ἡδέα, μένοντα ἐν τῇ ταυτότητι· ποικιλλόμενα δ', ἐν ταῖς μεταβολαῖς ὡς ἀεὶ καινὰ μένει. Ἐν τοῖς μὲν οὖν τὰ μέτρα καὶ τὰ μέλη γράφουσιν οὐχ ἅπαντα ἔξεστι μεταβάλλειν, ἢ οὐχ ἅπασιν, οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλονται αὐτίκα. τοῖς μὲν ἐποποιοῖς μέτρον οὐκ ἔξεστι μεταβάλλειν, etc. Totum locum adduxi, quia variis mendis laborat. Lege et distingue: ποικιλλόμενα δὲ ταῖς μεταβολαῖς, ὡς ἀεὶ καινὰ μένειεν. Τοῖς μὲν οὖν — οὐδ' ἐφ' ὅσον βούλονται. αὐτίκα, τοῖς μὲν ἐποποιοῖς etc. *exempli causa, carmina et versus Lyricos scribentibus* etc. Pro ὡς ἀεὶ legi quoque posset ὡσεί. ista, ἢ οὐχ ἅπασιν, merito suspecta sunt. Voce αὐτίκα eodem more utitur Dionysius p. 192. 224. 240. ejusdem operis: in quibus omnibus locis male vertitur. Idem quoque mendum in Lib. περὶ τὴν Δημοσθ. δεινότ. p. 178. Ed. Sylb. τοῖς πρώτοις. αὐτίκα, Προπεμφθέντες κοινῇ etc. ita distinguendum, non τοῖς πρώτοις αὐτίκα. Apud Xenophontem quoque passim occurrit hæc vox, eodem significatu: male enim ibi vertitur *primum*. MARKLAND.

Πλέον ἢ π. ταλάντων] Aut ἢ est delendum, aut τάλαντα leg. REISK.

Ἔνδον ἦν] L. ἔνδον εἶναι. Natus error ex prima syllaba subsequentis vocis Νικήρατος. TAYLOR. Constructio vult εἶναι, scil. προσεδοκᾶτο. natus error ex prima syllaba subsequentis vocis. Ἔνδον vero est, quod vulgo dicimus *in specie*, pecunia parata, ut apud nos ἀργὸν jacens. opponitur ei, quæ est ἔξω, et ἐνεργὸν, fœnore, vel mercibus, vel alio modo occupata. supra:

ἀργύριον μὲν ἢ χρυσίον οὐδ᾽ αὐτὸς ἔφη καταλιπεῖν οὐδὲν, ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, [1] ὃς πλεῖστα τῶν Ἑλλήνων ἐδόκει κεκτῆσθαι, [2] καὶ, ὥς [3] φησι, διακοσίων ταλάντων ἐτιμήσατο αὐτοῦ ὁ [4] πάππος, τὸ τούτου

[1] ὃς ante ὅτε ponunt R. A. [2] (καὶ R. A. [3] φασι A.
[4] πάππος, τότε T. πάππος τότε) R. A.

ἦσαν δ᾽ ἡμῖν ἔνδον ἑπτὰ μναῖ. Demosthenes Orat. I. in Aphobum: ἀργυρίου δ᾽ ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς, scil. κατέλιπεν ὁ πατήρ. et ita infra eadem Oratione passim invenies. Quæ sequuntur ita distinguo: Νικήρατος δ᾽; ὅτ᾽ ἀπέθνησκεν, ἀργύριον etc. *Niceratus vero, quando moriebatur, affirmavit se nihil argenti vel auri relinquere; prædia vero, quæ filio reliquit* etc. ita verte οὐσίαν, *prædia, res soli, res immobiles*; quæ opponuntur ἀργυρίῳ et χρυσίῳ. Nicerati, Niciæ filii, cum laude meminit Demosthenes Orat. in Midiam. Sed ille Niceratus erat ἄπαις. unde pro καταλιπεῖν conjicio legendum esse καταλαβεῖν, *invenisse*: et verba ista, *prædia vero quæ filio reliquit*, intelligenda esse de prædiis, quæ Nicias Nicerato reliquit. De Niciæ divitiis vide Xenoph. Hellen. II. 3. 39. et Thucyd. VII. ad finem. Quæ vero præcedunt, οὐκ ἔλαττον ἢ ἑκατὸν ταλάντων, recte habent; nec delendum ἢ, nec mutandum ταλάντων in τάλαντα. ita paulo ante, πλέον ἢ πεντήκοντα ταλάντων. Thucydides lib. II. segm. 13. οὐκ ἐλάσσονος (l. ἔλασσον) ἦν ἢ πεντακοσίων ταλάντων, ubi Scholiastes notat, τὸ ἢ, περιττόν. MARKLAND. Haud equidem contemnam ἦν. pleraque *erant*, non in re, verum tamen in opinione hominum famaque vulgari. ἦν pro ἐδόκει εἶναι. REISK.

Ἀλλὰ τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων] Antiptosis: τὴν οὐσίαν pro ἡ οὐσία. Ordo est: ἀλλ᾽ ἡ οὐσία, ἣν τὴν οὐσίαν κατέλιπε τῷ υἱεῖ etc. et notabilis est locutio, quia egregie illustrat parem S. Pauli 1 Cor. X. 16. τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστίν; id est, ὁ ἄρτος, ὃν τὸν ἄρτον κλῶμεν, οὐχὶ etc. *panis ille, quem frangimus, nonne denotat participationem corporis Christi?* ita enim intelligendum puto ἐστιν, scil. *denotat, significat*, ut Matt. XIII. 38. ὁ δὲ ἀγρὸς, ἔστιν ὁ κόσμος. *significat mundum*. et ita in isto: τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου. *hoc denotat corpus meum*. et alibi passim, tam in Veteri quam Novo Fœdere. Hæc vero Compositio, τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, cum Articulo, rariorem puto: usitatior ista, οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, ἄρτον ὃν κλῶμεν. MARKLAND. Potest Marklandi ratio probari. Quod si tamen durior videatur, en aliam dabo haud paulo molliorem, ut scil. legatur: ἀξίαν ἴστε ἢ—*nostis non pluris æstimatam* (vel *deprehensam*) *quam*—. REISK. Sic Latini "urbem quam dicunt Romam." AUGER.

Καλλίας ὁ Ἱππονίκου, ὃς, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ, πλεῖστα] Sic visum mihi fuit restituere locum hunc, in vulgatis vitiosum ex eo, quod ὃς a sede sua vera aberravit. Legitur enim ibi, non post nomen Hipponici, ad quem redit, sed pone πατήρ. Articulus ille ὃς redit ad Calliam, ad quem etiam αὐτοῦ redit, in illis αὐτοῦ ὁ πάππος. REISK. Ceterum nota nominativum Καλλίας suspensum hærere, quod sæpius fit apud oratores. AUGER.

Ὥς φησι] Ὥς φασι. CONT. Melius ὥς φασι. Atque ita sum interpretatus. TAYLOR. Primo legendum ὥς φασι, *ut aiunt*. Deinde, ἐτιμήσατο, *æstimavit*: deest *istud*, *quod* æstimavit, scil. τὰ χρήματα, τὴν οὐσίαν, τὰ ὄντα: quod ultimum forte latet in voce τότε: male enim Interpres Passive accepit ἐτιμήσατο, et vertit *censebatur*, quasi esset ἐτιμήθη. Sic Orat. III. τὴν γὰρ οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ ἅπασαν πεντήκοντα καὶ διακοσίων δραχμῶν ἐτιμήσατο. Tota vero sententia ita distinguenda videtur: Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου, ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ (ὃς πλεῖστα τ. Ἑ. ἐ. κεκτῆσθαι, καὶ, ὥς φησι, δ. τ. ἐ. α. ὁ. π. τότε), τούτου τ. τ. οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. De τῷ ἀνακολούθῳ supra memini. MARKLAND. Ego vulgatam φησὶ tuebor, subaudiens αὐτὸς, *ut ipse*, Callias puta, *ait*. supererat enim Callias tum adhuc in vivis. quanquam utique αὐτὸς additum mallem. Verba hæc καὶ, ὥς φησι usque ad τότε parentheseos signis inclusi. In vulgatis sic est interpunctum; ὁ πάππος, τότε τούτου τοίνυν—. REISK. Forte ita scribendum: καὶ ὥς φασι—τόγε τούτου κ. τ. λ. *hujus igitur census ne duorum quidem talentorum est*. SLUITER.

651 [1]τοίνυν τίμημ' οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα καὶ προσεδοκᾶτο [2]παμπολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἔχειν· ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ, οὐδαμοῦ δῆλα τὰ χρήματα, ἀλλὰ καὶ οἱ προσήκοντες καὶ οἱ κηδεσταί, παρ' οἷς κατέλιπεν,
652 ὁμολογουμένως πένητές εἰσι. φαινόμεθα [3]δὴ καὶ τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι καὶ τῶν νεωστὶ [4]παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν δόξῃ γεγενημένων.

ι'. Αἴτιον δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι ῥᾳδίως τινὲς τολμῶσι λέγειν, ὡς ὁ δεῖνα ἔχει τάλαντα πολλὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς. καὶ ὅσα μὲν περὶ [5]τεθνεώτων λέγουσιν οὐ πάνυ θαυμάζω — οὐ γὰρ ὑπό γε ἐκείνων ἐξελεγχθεῖεν ἄν —, ἀλλ' ὅσα ζώντων ἐπιχειροῦσι καταψεύδεσθαι. αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκούετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς Διότιμος [6]ἔχοι τάλαντα τετταράκοντα
653 πλείω, [7]ἢ ὅσα αὐτὸς ὡμολόγει παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ

[1] τανῦν R. A. [2] πάνυ πολλὰ T. R. A. [3] δὴ om. T. R.
[4] παρὰ τὸ εἰκὸς om. T. R. A. [5] τεθνεῶτος T. [6] ἔχει T. [7] ἢ om. T. R.

Τανῦν] Sic de meo ded: pro vulgari τοίνυν. manifesto enim inter se opponuntur τότε et τανῦν. Curaverat censum bonorum suorum a censoribus in tabulas publicas referri (id enim est ἐτιμήσατο) τότε hunc temporis, cum scil. id fiebat. Reisk.

Οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστὶ] Suspectum mihi hunc locum reddit summæ exiguitas. Sed et Andocides et Plutarchus Vit. Alcibiad. narrant, Alcibiadem, qui Calliæ sororem uxorem habuit, post mortem Hipponici exegisse et abstulisse a Callia *decem* talenta, quasi ab Hipponico sibi promissa, si *marem* ex filia ejus procreaverit. Scio quidem Calliam postea ad pauperiem redactum fuisse; sed non ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. majorem igitur summam puto latere sub isto δυοῖν. De hac Familia vide erudite disserentem Perizonium ad Ælian. V. H. XIV. 16. et IV. 16. 23. Callias Hipponici Fil. cujus meminit Demosthenes in Orat. περὶ Παραπρεσβ. et cui mulctam Quinquaginta Talentorum imposuerunt Athenienses, *avus* erat hujus Calliæ, de quo nunc agitur. Markland.

Κλεοφῶντα δὲ πάντες ἴστε ὅτι διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα] Id est, πάντες δὲ ἴστε, ὅτι Κλεοφῶν διεχείρισε. Sic 1 Cor. XVI. 15. οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαίας, i. e. οἴδατε, ὅτι ἡ οἰκία Στεφανᾶ ἐστὶν etc. Markland.

Παρ' οἷς κατέλιπεν] Si retinendum sit istud παρ', legere utique suaderem: παρ' οἷς κατέλυσεν. Aliter, scripsisse videtur noster: οἷς πάντα κατέλιπεν. Taylor. Vulgata bene videtur habere. Subauditur e proximo τὰ χρήματα. Vult dicere, facultates a Cleophonte relictæ aut nullæ usquam erant, aut, si quæ erant tamen, erant certe apud ejus necessarios et affines. Hi si nullas habebant ab eo sibi relictas, nemo alius habebat, sed nullas reliquerat Cleopho. Reisk.

Φαινόμεθα] Post hoc voc. deest particula quædam e genere concludentium, τοίνυν, vel οὖν, vel δή. Idem.

Περὶ τεθνεῶτος] Scribe: τεθνεώτων. patet ex voce ἐκείνων. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Πλείω ὅσα] Lege: πλείω ἢ ὅσα. Sequitur, παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων. Fort. παρὰ τοῖς ναυκλήροις etc. nempe *fœnore nautico* occupata. quod nos diceremus, *in manibus* nauclerorum etc. sic ναυτικὰ ἑβδομήκοντα μνᾶς παρὰ Ξούθῳ, Demosth. in Aphob. I. Markland. Etiam Taylor interpositum ibat ἤ. Non equidem refragabor, verum eo non persanatus est locus. Non enim solummodo summa ementita, sed etiam vera debebat edi. Novimus quidem XL talenta famam Diotimo attribuisse, a navicularis et mercatoribus ipsi data, in eoque famam modum veri excessisse, et plus dixisse, quam ipse Diotimus fateretur se tulisse. verum non novimus *quanto* plus.

ἐμπόρων [1] λαβεῖν· καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ἦλθεν, ἐκείνου ἀπο-
γραφέντος καὶ χαλεπῶς φέροντος ὅτι ἀπὼν διεβάλλετο,
οὐδεὶς ἐξήλεγξε, δεομένης μὲν τῆς πόλεως χρημάτων, ἐθέ-
λοντος δὲ ἐκείνου λογίσασθαι. ἐνθυμεῖσθε τοίνυν οἷον ἂν
ἐγένετο, εἰ Ἀθηναίων [2] ἀπάντων ἀκηκοότων ὅτι τετταρά- 654
κοντα τάλαντα [3] ἔχει Διότιμος, [4] εἶτα ἔπαθέ τι πρὶν
καταπλεῦσαι δεῦρο. εἶτα οἱ προσήκοντες ἂν αὐτοῦ ἐν κιν-
δύνῳ ἦσαν τῷ μεγίστῳ. εἰ ἔδει αὐτοὺς πρὸς τοσαύτην
διαβολὴν ἀπολογεῖσθαι, μὴ [5] εἰδότας μηδὲν τῶν πεπρα-
γμένων. αἴτιοι οὖν εἰσὶ καὶ ὑμῖν πολλῶν ἤδη ψευσθῆναι,
καὶ [6] ἰδίᾳ ἀδίκως [7] τινὰς ῥᾳδίως ἀπολέσθαι οἱ τολμῶντες
ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἀνθρώπους ἐπιθυμοῦντες. ἔπειτ'
οἴομαι ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι Ἀλκιβιάδης τέτταρα ἢ πέντε ἔτη
ἐφεξῆς ἐστρατήγει ἐπικρατῶν καὶ νενικηκὼς Λακεδαιμο-
νίους, καὶ διπλάσια ἐκείνῳ ἠξίουν αἱ πόλεις διδόναι ἢ ἄλλῳ
τινὶ τῶν στρατηγῶν, ὥστ' ᾤοντο εἶναί τινες αὐτῷ πλέον ἢ
ἑκατὸν τάλαντα. ὁ δ' ἀποθανὼν ἐδήλωσεν ὅτι οὐκ [8] ἀληθῆ
ταῦτα ἦν· ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε τοῖς παισὶν ἢ 655
αὐτὸς παρὰ τῶν ἐπιτροπευσάντων παρέλαβεν.

[1] λαβεῖν om. T. R. A. [2] ἀπόντων T. [3] ἔχοι T. R. A.
[4] εἶτα εἰ T. R. [5] εἰδότες T. [6] νὴ Δία R. A.
[7] τέ τινας T. γέ τινας R. A. [8] ἀληθὲς τοῦτο T. R. A.

Hoc etiam debebat edi. num ergo sic leg. est: τετταράκοντα, *quadraginta talenta*, τριάκοντα πλείω, *triginta talentis plura*, ὅσων (in genitivo plurali, aut, si mavis, ἢ ὅσα) *quam quot talenta ipse Diotimus se fateretur tulisse.* Vera si hæc est lectio, Diotimus non tulit a mercatoribus præterquam decem talenta; reliqua triginta mendax fama affinxit REISK.

Παρὰ τῶν ναυκλήρων καὶ ἐμπόρων] Bene quidem habent hi genitivi. verum deest εἰληφέναι. IDEM.

Ἀπογραφέντος] Ἐπιγραφέντος legit doctiss. Vales. ad Harpocr. p. 279. quod nollem tanto viro, Jurisque Attici adeo perito, excidisse unquam. TAYLOR.

Ἀπόντων] Delet Schott. Ceterum post Διότιμος credo nonnulla subesse. IDEM. Legendum ἀπόντος, absolute, *illo absente*, donec Diotimus peregre erat. Male Schottus omittendam hanc vocem putavit, utpote natam ex sequenti. Ita Lucæ XXIV. 47. ἀρξαμένων ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. sic enim legendum cum MSS. aliquot, non ἀρξάμενον, quod nullam habet Constructionem. ἀρξαμένων, absolute, scil. τῶν κηρύκων: quæ vox includitur in præcedenti κηρυχθῆναι, prout fieri solet: *postquam inceperint prædicatores ab Hierusalem.* Mox: εἶτα εἰ ἔπαθέ τι πλὴν καταπλεῦσαι etc. Recte Stephanus πρὶν pro πλήν: et forte delendum εἰ. Paulo post pro ἀδίκως τε scribe γε. MARKLAND. Dedi de meo ἁπάντων. in concione enim ista jactata fuerant, ubi omnes, h. e. plerique, cives aderant. REISK.

Τι πλὴν] Π. τι πρίν. H. STEPHAN. CONT.

Εἰδότες] Εἰδότας. IDEM.

Ῥᾳδίως] Malim οὕτω ῥᾳδίως. REISK.

Ἐπιθυμοῦντες] Referri possit ad συκοφαντεῖν, ut τολμῶντες refertur ad ψεύδεσθαι. verum minus hæc ratio placet. præstat, ni fallor, utrumque infinitivum cum uno τολμῶντες copulare, alterum autem participium, ἐπιθυμοῦντες, accipere pro seorsim posito et per se stante causamque rei reddente, quasi si dixisset: δι' ἐπιθυμίαν, aut διότι ἐπιθυμοῦσι. *præ cupiditate*, quia cupidiores sunt. IDEM.

Ἐλάττω γὰρ οὐσίαν κατέλιπε etc.] Ita queritur Alcibiades junior apud Isocra-

ια′. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ τοιαῦτα ἐγίγνετο, ῥᾴδιον γνῶναι· φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀρίστους καὶ σοφωτάτους μάλιστα ἐθέλειν μεταγινώσκειν. εἰ οὖν δοκοῦμεν εἰκότα λέγειν καὶ ἱκανὰ τεκμήρια παρέχεσθαι, ὦ ἄνδρες δικασταί, πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ ἐλεήσατε. ὡς ἡμεῖς τῆς μὲν διαβολῆς οὕτω μεγάλης οὔσης ἀεὶ προσεδοκῶμεν κρατήσειν, μετὰ τοῦ [1] ἀληθοῦς· ὑμῶν δὲ μηδενὶ τρόπῳ ἐθελησάντων πεισθῆναι, οὐδ᾽ ἐλπὶς οὐδεμία σωτηρίας ἐδόκει ἡμῖν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων, ὦ ἄνδρες δικασταί, βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως σῶσαι μᾶλλον ἢ ἀδίκως [2] ἀπολέσαι· καὶ πιστεύετε [3] τούτοις ἀληθῆ λέγειν, οἳ ἂν καὶ σιωπῶντες ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ [4] παρέχωσι σώφρονας σφᾶς αὐτοὺς καὶ δικαίους.

656 ιβ′. Περὶ μὲν οὖν αὐτῆς τῆς γραφῆς, καὶ ᾧ τρόπῳ κηδεσταὶ ἡμῖν ἐγένοντο, καὶ ὅτι οὐκ ἐξήρκει τὰ ἐκείνου εἰς τὸν ἔκπλουν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλοθεν προσεδανείσατο, ἀκηκόατε 157. 1
καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν. περὶ δ᾽ ἐμαυτοῦ βραχέα βούλομαι ὑμῖν εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ ἔτη γεγονὼς ἤδη τριάκοντα [5] οὔτε τῷ πατρὶ οὐδὲν πώποτε ἀντεῖπον, οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδείς μοι ἐνεκάλεσεν, ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς [6] οὔτε πρὸς δικαστηρίῳ [6] οὔτε πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε, πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέσθαι. περὶ μὲν οὖν ἐμαυτοῦ τοσαῦτα λέγω· περὶ δὲ τοῦ πατρός, ἐπειδὴ [7] ὥσπερ

[1] ἀληθοῦς ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες· ὑμῶν A. [2] ἀπολέσθαι T.
[3] τούτους A. [4] παρέχουσι T. [5] οὐδὲ T. [6] οὐδὲ T. R. A. [7] ὡς περὶ A.

tem Orat. de Bigis: ἀλλὰ τοῖς μὲν χρήματα κεκτημένοις, περὶ ζημίας (sc. ὁ κίνδυνός ἐστιν), τοῖς δ᾽ ἀπόροις, ὥσπερ ἐγώ, διακειμένοις, περὶ ἀτιμίας. MARKLAND.

Ὡς ἡμεῖς] Ὡς idem hic significat ac γάρ. AUGER.

Ἀληθοῦς] Post ἀληθοῦς videtur ὑμῶν ἴσων καὶ κοινῶν τυχόντες deesse. REISK.

Ἐδόκει] Nullus dubito δοκεῖ in præsenti esse leg. De προσεδοκῶμεν adhuc dubito, utrum προσδοκῶμεν præsens præstet. IDEM.

Παρέχουσι] Π. παρέχωσι. H. STEPHAN.

Γραφῆς] Potest hic accipi sive pro ἀπογραφῆς, quo sensu aliquoties in superioribus Lysias hoc vocabulum γραφὴ usurpavit: et profecto actor domum Aristophanis pro sua, ἀπεγράψατο, curaverat a censoribus et quæstoribus in tabulas referri, ut pro sororis dote sibi oppigneratam. sive in significatu illo vulgari, quo actiones omnes publicas cum populo complectitur, sive illæ sunt pro populo, ut sunt causæ majestatis, sive etiam adversus populum, ut hic loci actor cum populo queritur ex titulo ἀδικίου, seu injuriæ sibi a populo oblatæ. REISK.

Ἐγένοντο] Ad utrumque, Nicophemum et Aristophanem, redit; ἐκείνου ad hunc solum. IDEM.

Ἐκείνων] Sic Stephanus. ἐκεῖνον Ald. animum advertente Scal. Sed unice vera est lectio Cod. Coisl. ἐκείνου, Aristophanis sc. ut vidimus in superioribus. TAYLOR.

Προσεδανείσατο] Lege: προσεδανείσαντο. *insuper fœnerati sunt.* MARKLAND. Erravit vir doctus. bene habet vulgata. Solus Aristophanes designatur. REISK.

Ὥσπερ ἀδικοῦντος] Possit ferri. malim tamen ὡς περὶ ἀδικ. IDEM.

ἀδικοῦντος αἱ κατηγορίαι γεγένηνται, συγγνώμην ἔχετε, 657
ἐὰν λέγω ἃ ἀνήλωσεν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς φίλους. οὐ γὰρ φιλοτιμίας ἕνεκεν, ἀλλὰ τεκμήριον ποιούμενος ὅτι οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐστὶν ἀνδρὸς ἄνευ ἀνάγκης τε πολλὰ ἀναλίσκειν καὶ μετὰ κινδύνου τοῦ μεγίστου ἐπιθυμῆσαι ἔχειν τι τῶν κοινῶν. εἰσὶ δέ τινες οἱ προαναλίσκοντες οὐ [1] μόνου τούτου ἕνεκεν, ἀλλ' ἵνα ἄρχειν ὑφ' ὑμῶν ἀξιωθέντες διπλάσια κομίσωνται. ὁ τοίνυν ἐμὸς πατὴρ ἄρχειν μὲν οὐδεπώποτε ἐπεθύμησε, τὰς δὲ χορηγίας ἁπάσας κεχορήγηκε, τετριηράρχηκε δὲ ἑπτάκις, εἰσφορὰς δὲ πολλὰς καὶ μεγάλας εἰσενήνοχεν. ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς, [2] καθ' [3] ἑκάστην ἀναγνώσεται.

[4] ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ.

ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸ πλῆθος. πεντήκοντα γὰρ 658
ἔτη ἐστὶν ὅσα ὁ πατὴρ [5] καὶ τοῖς χρήμασι καὶ τῷ σώματι τῇ πόλει ἐλειτούργει. ἐν οὖν τοσούτῳ χρόνῳ δοκοῦντάς τι

[1] μόνον T. R. A. [2] καὶ καθ' T. R. [3] ἕκαστον A. [4] ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ om. T. R. A.
[5] αὐτοῖς χρήμ. T. R.

Οὐ γὰρ] Subaudi a communi ταῦτα λέγω. Idem.

Τούτου] Scil. τοῦ προαναλίσκειν. solius reipublicæ gratia, ut spontaneis suis contributionibus, vel prænumerationibus potius, ei succurrant, aliud nil spectantes, quam salutem publicam. Idem. Scil. τῆς φιλοτιμίας. Auger.

Καθ' ἑκάστην ἀναγνώσεται. ἀκούετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὸ πλῆθος] Lege: καθ' ἕκαστον. Taylor. Scribe: καθ' ἕκαστον. *singulatim*. Deinde legebatur Catalogus Impensarum Nicophemi. post quæ subdit: Ἀκούετε etc. *Auditis, o judices, quam multæ impensæ fuerint*. Interpres male: *Audite, judices, populum*. Markland. Copulam καὶ ante καθ' ἑκάστην abesse malim. Sed ipsum καθ' ἑκάστην bene habet. Subauditur εἰσφοράν. Post ἀναγνώσεται (scriba puta) deesse videtur titulus. ἀνάγνωσις vel κατάλογος τῶν εἰσφορῶν, vel tale quid aliud. Reisk.

Γὰρ] Subjicit hoc, nil esse, quod corona tantam multitudinem atque magnitudinem contributionum ab actoris patre depensarum miretur. Nam per quinquaginta jam annos eum contribuisse. Idem.

Αὐτοῖς χρήμασι] Non ignoro pronomen αὐτὸς cum nomine in dativo positum vim exprimere præpositionis σὺν, de quo usu egit elegantissimus Piersonus Verisimil. l. I. c. 3. p. 40.: verum is ab hoc loco alienus est. Me quidem judice multo melius hic legatur: καὶ τοῖς χρήμασι. Sluiter.

Δοκοῦντάς τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν, οὐδεμίαν εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι] Lego: δοκοῦντά τι ἐξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν οὐκ εἰκὸς etc. id est, *non verosimile est, eum, si peculatus reus fuisset, nullam impensam refugisse*: quia, ut supra arguit, *non est ejusdem hominis, nulla incumbente necessitate multa impendere, et simul pecuniam publicam velle surripere.* ἔχειν τι ἐξ ἀρχῆς, per εὐφημισμὸν, *ex præfectura* vel *magistratu suo aliquid acquisivisse*, est, injuste opes reipublicæ in rem suam convertisse: quod supra vocat ἔχειν τι τῶν κοινῶν, et, τῶν ὑμετέρων ἔχειν, scil. τὶ, Orat. proxime sequenti: quam vide. Elegans vero iste usus vocis τὶ, sensu malo. sic Actor. XXV. 5. εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ. *si quod est in viro crimen*, Vulgat. Markland. Penes me dubium nullum est, pro δαπάνην leg. esse δίκην, ad hunc modum: ἔχειν, πῶς ἡμᾶς οὐδὲ μίαν εἰκὸς δίκην πεφευγέναι. *quod si ergo visi fuissemus ex honoribus gestis locupletati fuisse, qui consentaneum sit, nos, per tempus tam longinquum, ne semel quidem in jus fuisse vocatos?* Reisk.

ἐξ ἀρχῆς ἔχειν οὐδεμίαν [1] εἰκὸς δαπάνην πεφευγέναι. ὅμως δὲ καὶ μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

659 τούτων συμπάντων κεφάλαιόν ἐστιν, ἐννέα τάλαντα καὶ δισχίλιαι δραχμαί. ἔτι τοίνυν καὶ ἰδίᾳ τισὶ τῶν πολιτῶν ἀποροῦσι συνεξέδωκε θυγατέρας καὶ ἀδελφὰς, τοὺς δ' ἐλύσατο ἐκ τῶν πολεμίων, τοῖς δ' εἰς ταφὴν παρεῖχεν ἀργύριον. καὶ ταῦτ' ἐποίει, ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς [2] μέλλει εἴσεσθαι· νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ιγ'. Τῶν μὲν οὖν μαρτύρων ἀκηκόατε· ἐνθυμεῖσθε δὲ, ὅτι ὀλίγον μὲν χρόνον δύναιτ' ἄν τις πλάσασθαι τὸν τρόπον τὸν αὐτοῦ, ἐν ἑβδομήκοντα δὲ ἔτεσιν οὐδ' ἂν εἷς λάθοι πονηρὸς ὤν. τῷ τοίνυν πατρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἄν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι ἴσως· εἰς χρήματα δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν ἐτόλμησε πώποτε. οὔκουν ἄξιον τοῖς τῶν κατηγόρων λόγοις
660 πιστεῦσαι μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, καὶ τῷ [3] χρόνῳ ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. εἰ γὰρ μὴ ἦν τοιοῦτος, οὐκ ἂν ἐκ πολλῶν ὀλίγα κατέλιπεν· ἐπεὶ, εἰ νῦν γε ἐξαπατηθείητε ὑπὸ τούτων

[1] ἡμᾶς εἰκὸς A. [2] μέλλοι T. R. A.
[3] χρόνῳ· ὃ νῦν εἰς T. χρόνῳ. ὃ νῦν ὑμεῖς A.

Εἰκὸς] *per se patet, evidens est.* AUGER.

Ὅμως] Quanquam hoc verum est, et inter omnes constat, nibilo minus tamen ego testibus id confirmabo. REISK.

Μάρτυρας] At cujus rei? num, quod nunquam honores neque ambissent, neque gessissent? an, quod nunquam peculatus causam dixissent? utrumvis decus ingens est, perspicuumque modestiæ et continentiæ documentum. Sed nunc video, quid rei sit. testes de summis pecuniariis testantur ab actoris patre in rempublicam collatis. IDEM.

Καὶ ὑμᾶς ἀκοῦσαί μου. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν. ΜΑΡΤΥΡΕΣ] Mira depravatio: nam admodum probabile puto scribi debere μαρτύρων, vel τῶν μαρτύρων, pro μου. Quin et ante ὑμᾶς deesse videtur τούτων, vel περὶ τούτων. Νῦν δὲ πρέπον ἐστὶ καὶ περὶ τούτων ὑμᾶς ἀκοῦσαι μαρτύρων, *nunc vero æquum est de his quoque vos audire testes.* scil. de Liberalitate patris in cives egenos. πρέπον ἐστὶ, *par est, æquum est,* ut Matt. III. 15. οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν etc. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Τοῖς ἔργοις, ἃ ἐπράχθη ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ] Hic quoque, nisi fallor, excidit vox αὐτῷ ante ἐπράχθη. MARKLAND.

Τῷ χρόνῳ] Non cohæret cum ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ, sed cum πιστεῦσαι. REISK.

Ὃ νῦν εἰς] Lege: ὃ νυνὶ absque εἰς, quod vacat. TAYLOR. Scribe: ἃ νῦν εἰς, sc. ἔργα. MARKLAND. Dedi ὃν ὑμεῖς. reddit ὃν ad χρόνῳ. REISK.

Τοιοῦτος] Qualem ego nunc illum ad vos prædicavi. IDEM.

καὶ [1]δημεύσαιθ᾽ ἡμῶν τὴν οὐσίαν, οὐδὲ δύο τάλαντα λάβοιτ᾽
ἄν. ὥςτε οὐ μόνον πρὸς δόξαν ἀλλὰ καὶ εἰς χρημάτων λόγον
λυσιτελεῖ μᾶλλον ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι· πολὺ γὰρ πλείω
ὠφεληθήσεσθε, ἂν ἡμεῖς ἔχωμεν. σκοπεῖτε δὲ ἐκ τοῦ
παρεληλυθότος χρόνου, ὅσα φαίνεται ἀνηλωμένα εἰς τὴν
πόλιν· καὶ νῦν ἀπὸ τῶν ὑπολοίπων τριηραρχῶ μὲν ἐγὼ,
τριηραρχῶν δὲ ὁ πατὴρ ἀπέθανεν· πειράσομαι δ᾽, ὥςπερ
ἐκεῖνον ἑώρων, ὀλίγα κατὰ μικρὸν παρασκευάσασθαι εἰς
τὰς κοινὰς ὠφελείας. ὥςτε τῷ [2]γ᾽ ἔργῳ [3]πάλαι ταῦτ᾽ 661
ἐστὶ, καὶ οὔτ᾽ ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι, ὑμῖν
[4]τε πλείους οὕτως αἱ ὠφέλειαι ἢ εἰ [5]δημεύσαιτε. πρὸς δὲ
τούτοις ἄξιον ἐνθυμηθῆναι οἵαν φύσιν εἶχεν ὁ πατήρ. ὅσα
γὰρ ἔξω τῶν ἀναγκαίων ἐπεθύμησεν ἀναλίσκειν, πάντα
φανήσεται τοιαῦτα, ὅθεν καὶ τῇ πόλει τιμὴ ἔμελλεν ἔσεσθαι.
αὐτίκα ὅτε ἵππευεν, οὐ μόνον ἵππους ἐκτήσατο λαμπροὺς,
ἀλλὰ καὶ ἀθλητὰς, [6]καὶ ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ, ὥςτε 662
τὴν πόλιν κηρυχθῆναι καὶ αὐτὸν στεφανωθῆναι. δέομαι
οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων
μεμνημένους ἁπάντων τῶν εἰρημένων βοηθεῖν ἡμῖν καὶ μὴ

[1] δημεύσηθ᾽ T. [2] τε T. [3] πόλει A. [4] δὲ T.
[5] δημεύσετε T. A. [6] καὶ om. T. R. οἷς A.

Τῷ τ᾽ ἔργῳ πάλαι ταῦτ᾽ ἐστὶ, καὶ οὔτ᾽ ἐγὼ etc.] Lego : ὥστε τῷ γ᾽ ἔργῳ πολλὰ ταῦτ᾽ ἔσται· καὶ οὔτ᾽ ἐγὼ etc. PARVA *mea, inquit, in Reipublicæ commodum ita comparabo, ut revera* MAGNA *futura sint :* id est, Opes meas, quæ parvæ jam restant, Reipublicæ temporibus et occasionibus ita impendam, ut, licet parvæ sint, ex opportunitate earum pro magnis revera haberi potuerint. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Probo Marklandi τῷ γε, et sic reformavi. Sed reliqua ejus ad h. l. minus probo. πάλαι bene habet, sed hoc male, quod ὑμέτερα post πάλαι deest. *revera hæc* [bona puta mea, de quibus nunc jure vobiscum contendo] et fuerunt semper, et sunt et erunt bona vestra, tametsi ego ea possidere pergam. quoad dominium mea sunt, quoad usum fructum vestra. REISK. Legi: ὥστε τῷ γε ἔργῳ πόλει ταῦτ᾽ ἐστί. καὶ οὔτ᾽ ἐγὼ — *ita ut hæc quæ dixi reipsa dixerim civitatis causa. Et neque ego* — πόλει, i. e. πόλεως ἕνεκα. AUGER.

Ὑμῖν δὲ] Π. ὑμῖν τε. H. STEPHAN.

Ὠφέλειαι] Ad ὠφέλειαι subauditur ἔσονται. REISK.

Ἀθλητὰς] Potius ἀθληταῖς. Creberrima sunt exempla ineunte oratione abhinc secunda: νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ — κυκλικῷ χορῷ — κωμῳδοῖς. TAYLOR. Legendum ἀθλητὴς, et de certaminibus *curulibus* intelligendum. MARKLAND. Ad ἀθλητὰς subauditur ἵππους. num autem vulgata h. l. servanda, an post illud voc. ἀθλητὰς addendum sit οἷς, in dubio relinquam. Ego equidem hoc malim. ut sententia sit: Equos habebat non solum splendidos, sed etiam pugnatores (in certaminibus vel ludis certare doctos), quibus in equis ille victoriam ludorum Isthmicorum et Nemeorum abstulit. Vulgatam qui defendere volent, hi poterunt hoc afferre, ut dicitur παῖδας et ἄνδρας νικᾷν, ubi de ludis agitur, ita quoque consentaneum esse, ut dictum olim fuerit ἵππους νικᾷν. Verum tamen ut παῖδας ἀθλητὰς νικᾷν usurpatum non fuit, neque ἄνδρας ἀθλητὰς νικᾷν, sed solummodo παῖδας et ἄνδρας νικᾷν, ita quoque non videtur in usu fuisse dictio, ἵππους ἀθλητὰς νικᾷν, sed nude ἵππους. quare certum penes me quidem est, post ἀθλητὰς debere οἷς addi. REISK.

περιϊδεῖν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας. καὶ ταῦτα ποιοῦντες τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ ὑμῖν αὐτοῖς τὰ συμφέροντα.

Ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀναιρεθέντας] Fort. ἀφαιρεθέντας. *spoliatos*, facultatibus privatos. ut supra: καὶ οὔτ' ἐγὼ ἀφῃρημένος ἀδικεῖσθαι οἰήσομαι. Sed et ἀναιρεθέντας probum forte est, eodem significatu. Vide Demosth. Orat. II. in Aphobum: εἰ δὲ μηδὲν τούτων ποιοίην, ἵνα ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν, παντάπασιν ἀναιρεθείην. *omnino perderer*. Lysias tamen, nisi fallor, nunquam ita scribit. MARKLAND.

Harpocratio laudat vocem χύτροι, utpote quæ appareat in oratione de Publicatione bonorum Aristophanis, quæ tamen nullibi in hac oratione occurrit. Quem vide ad hanc vocem. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ

ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ

[1]ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. H. Steph. — Pag. ed. Reisk.

Polystratus qui inter cccc Tyrannos locum habuit, et rep. restituta grandi pecuniæ summa damnatus erat, iterum in jus vocatus eadem de causa, a filio defenditur.

158. 4 α΄. ΟΥ μοι δοκεῖ χρῆναι ὀργίζεσθαι ὑμᾶς τῷ ὀνόματι 663
τῷ τῶν Τετρακοσίων, ἀλλὰ τοῖς ἔργοις ἐνίων. οἱ μὲν γὰρ
ἐπιβουλεύσαντες ἦσαν αὐτῶν, οἱ δ' ἵνα [2] μήτε τὴν πόλιν 664
μηδὲν κακὸν ἐργάσαιντο μήθ' ὑμῶν μηδένα, ἀλλ' εὖνοι ὄντες εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, ὧν εἷς ὢν οὗτος τυγχάνει Πολύστρατος. οὗτος γὰρ ᾑρέθη μὲν ὑπὸ τῶν φυλετῶν, ὡς χρηστὸς ὢν ἀνὴρ καὶ περὶ τοὺς δημότας καὶ περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· κατηγοροῦσι δὲ αὐτοῦ, ὡς οὐκ εὔνους ἦν τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ, αἱρεθεὶς ὑπὸ τῶν φυλετῶν, οἳ ἄριστα διαγνοῖεν [3] ἂν περὶ σφῶν αὐτῶν, ὁποῖοί τινες εἰσίν. οὗτος δὲ τίνος ἂν ἕνεκεν ὀλιγαρχίας ἐπεθύμησε; πότερον ὡς [4] ἡλικίαν

[1] ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ om. A. [2] μήτε ἵνα R. μήθ' ἵνα A. [3] ἂν om. T. R. [4] ἡλικίας A.

ΛΥΣΙΟΥ ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ ΛΟΓΟΣ] Titulum restituimus ex auctoritate Harpocr. in v. Πολύστρατος. Neque tamen Maussaci fides me movet, qui verbis Harpocrationis adductus et hanc, quæ ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ inscribi solebat, et illam alteram, quæ ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ (nam ejusmodi etiam oratio hodie exstat), in unam conflare velit. Præter multa, quæ afferri poterunt, legentibus patebit in hac agi de dominatu τῶν cccc, in illa de tyrannide trigintavirali. Neque cum eodem doctissimo viro statuere possum hanc orationem esse ἀκέφαλον, siquidem Lysias, ut Dionysii Halic. testimonio utar, cui et Hermogenis auctoritas accedere potest, ἀπροοιμιάστως ποτὲ εἰσέβαλλε. Taylor. Hæc Oratio, præter mendas in Contextu, manca etiam est pluribus in locis. Defectus aliquot unius vel duarum vocum ex ipso Argumento et Ratione facile suppleri potuerunt: de cæteris, spectandi Codices. Markland.

Ἵνα μήτε] Lego μήτε ἵνα. Quod longe aliud est, et huic loco convenit magis. Taylor.

Ἡρέθη] Scil. εἷς τῶν τετρακοσίων. Reisk.

Διαγνοῖεν] Adde ἂν, quod nimis crebro deest Lysiæ, culpa non ipsius, sed librariorum. Idem.

Πότερον κ. τ. λ.] Πότερον ὡς ἐλπίδα, vel δύναμιν, εἶχε etc. Cont. Locus in hunc

665 εἶχε, [1] λέγων τι διαπράττεσθαι παρ' ὑμῖν, ἢ τῷ σώματι
666 πιστεύων, ἵνα ὑβρίζοι εἰς τῶν ὑμετέρων τινά; ἀλλ' ὁρᾶτε
αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, [2] ἣ καὶ τοὺς ἄλλους [3] ἱκανός [4] ἐστιν
ἀποτρέπειν τούτων. ὅστις μὲν οὖν ἄτιμος ὤν, κακόν τι
ἐργασάμενος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, ἑτέρας πολιτείας
ἐπεθύμησε, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν

[1] θέλων A. [2] ἡ T. R. ἣ A. [3] ἱκανή A. [4] ἐστιν om. T.

diem salebrosus et perperam intellectus. Contenditur Polystratum neque *per ætatem*, neque *propter flagitia* anteactæ vitæ (quibus fere causis adducti homines novis rebus studere solent), in societatem τῶν cccc accessisse. Qui hic in plura capita rem dispertiunt, totam orationis venustatem convellunt. Dispertiunt autem, qui cum vulgatis libris legunt, πότερον ὡς ἡλικίαν — ἢ τῷ σώματι πιστεύων — ἣ καὶ τοὺς ἄλλους — et quæ sequuntur. Tu legas, primum Schotto monente, pro λέγων θέλων: deinde autem ἀλλ' ὁρᾶτε αὐτοῦ τὴν ἡλικίαν, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς (vel cum Cod. Steph. et Coisl. ἱκανός ἐστιν) ἀποτρέπειν τούτων. Mox in istis: διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε, lege ἐκεῖν' ἂν ἔπραττε. Tum autem porro, pro αὐτοῦ ἕνεκα, αὑτοῦ ἕνεκα. Quod autem ad finem periodi restituere velit Schottus μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα, in contrarium omnino abeo, neque supplendum aliquid, sed potius exterminandum judico. Ista enim διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα allita fuisse credo ad dilucidandum μηδὲ τούτων ἕνεκεν. Tu, consulta interpretatione nostra, de his omnibus dijudica. TAYLOR. Scribe: πότερον, ὡς ἡλικίας εἶχε, θέλων τι etc. *utrum ea qua erat ætate, cupiens aliquid consequi apud vos?* id est, aliquid *iniqui*, et parum *civilis*. De voce τὶ, sensu malo, dixi aliquid ad Orat. præcedentem. ὡς ἡλικίας εἶχε, ut apud. Dion. Halicarnasseum in Lysia: ὡς ἐγὼ δόξης ἔχω. *ut mea fert opinio.* Lucianus in Somn. p. 2. ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν. Philo Vit. Mos. lib. I. ὡς εὐσεβείας ἔχει καὶ ὁσιότητος. Legi quoque potest παρ' ὑμῶν, *a vobis*. Deest vero aliquid post hanc sententiam. est enim Ὑποφορὰ, cui debuit occurrere Oratoris ἀπάντησις seu Responsio, ut in sequenti sententia factum videmus: *an corpori fidens, ut vestrum aliquem injuria afficeret?* cui respondet: *Atqui ætatem ejus videtis*, etc. ita et hoc loco factum oportuit: sed hæc exciderunt. MARKLAND. Facile quidem sit ita emendare: ὡς ἡλικίας οὕτως ἔχων, ὥστε λέγων (id est, διὰ τῶν λόγων). Verumtamen non video, quid ἡ ἡλικία admodum faciat πρὸς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Senes perinde dicendo valere possunt atque juvenes, et interdum valent plus etiam. REISK.

Πιστεύων] Pendet hoc e præmissa interrogatione ἐπεθύμησε τῆς ὀλιγαρχίας. IDEM.

Τὴν ἡλικίαν. ἣ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς ἀποτρέπειν τούτων;] Ἣ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανὸς, vel ἣ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή. CONT. In MS. Stephani ἱκανός ἐστιν ἀποτρέπειν. Distingue et lege: τὴν ἡλικίαν, ἣ καὶ τοὺς ἄλλους ἱκανή ἐστιν ἀποτρέπειν τούτων. *atqui ætatem ejus videtis, quæ apta est ad dehortandum alios ab hujusmodi facinoribus.* erat enim Polystratus Septuagenarius, frigidæ et cautæ ætatis. Hanc γνώμην et verba, sua fecit Isocrates Panath. p. 476. πάντων δὲ μάλιστα τῆς ἡλικίας τῆς παρούσης, ἣ τοὺς ἄλλους πέφυκεν ἀποτρέπειν. MARKLAND. Addidi ἐστιν. Porro aut ἱκανὴ cum Marklando est legendum (nam ἱκανὸς habet tria genera, et nusquam pro adjectivo duum generum usurpatum reperitur), aut si ἱκανὸς servatur (quod tum ad Polystratum redibit), legendum erit ᾗ in dativo. *qua ætate sua senili satis valet* Polystratus *alios absterrere adeo*, nedum allicere. [fort. leg. ἱκανῶς δυνατή ἐστιν ἀποτρ. *In Var. Lect.*] REISK. Generatim hæc dicuntur, non de uno Polystrato, uti Marklandus opinatur. SLUITER.

Ἐργασάμενος] Id est, διὰ τὸ ἐργάσασθαι, qui propter facinus aliquod a se perpetratum olim aliquando infamia notatus esset. REISK.

Διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἕνεκ' ἂν ἔπραττε.] Mirum, quid sibi velit istud ἕνεκα, cum ante dixerit διὰ τὰ ἁμαρτήματ' αὐτοῦ. Bene vero quod sententia proxime sequens defectum hujus loci evidenter ostendit. Lege: διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήμαθ' αὐτοῦ ἢ τῶν παίδων ἕνεκ' ἂν ἔπραττε. Sequitur enim: *huic vero nil tale commissum est,* ὥστε αὐτοῦ (l. αὑτοῦ) ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων, *ut propter* SE, *vel* FILIOS SUOS, *populum vestrum odio haberet.* unde clare patet hæc ultima verba, ἢ τῶν παίδων, fuisse in priore sententia: aliter enim

ἔπραττε· τούτῳ δὲ τοιοῦτον οὐδὲν ἡμάρτηται, ὥςτε αὐτοῦ 667 ἕνεκα μισεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἢ τῶν παίδων. ὁ μὲν γὰρ ἐν Σικελίᾳ ἦν, οἱ δ' ἐν Βοιωτοῖς· ὥςτε μηδὲ τούτων ἕνεκεν 668 ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι [1] [μηδὲ διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα].

20 β'. Καὶ κατηγοροῦσι μὲν αὐτοῦ ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἦρξεν· ἀποδεῖξαι δὲ οὐδεὶς οἷός τέ ἐστιν ὡς οὐ καλῶς ἦρξεν. ἐγὼ δὲ ἡγοῦμαι, οὐ τούτους ἀδικεῖν [2] ἐν τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις, ἀλλ' εἴ τις ὀλίγας ἄρξας ἀρχὰς μὴ τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει. οὐ γὰρ οἱ καλῶς ἄρχοντες προὐδίδοσαν τὴν 669 πόλιν, ἀλλ' οἱ μὴ δικαίως. οὗτος δὲ πρῶτον [3] μὲν ἄρξας ἐν Ὠρωπῷ οὔτε προέδωκε [4] καὶ ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε,

[1] uncos et μηδὲ om. T. uncos om. R. A. [2] μὲν T. τοὺς ἐν A. [3] μὴν A. [4] οὔτε A.

non recte argumentabitur. Deinde hoc Argumentum ita concludit: ὥστε μηδὲ τούτων ἕνεκα ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμῆσαι, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Iterum deficit Argumentatio, ex Conclusione dimidiata. Scribe: μηδὲ τούτων ἕνεκα — ἐπιθυμῆσαι, μήθ' αὐτοῦ, διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματα. Si attente hæc legas, vera, opinor, deprehendes. Markland. Argumentatio Marklandi mihi nimis subtilis videtur, ut satis non intelligam. Quoad ego judicare possum, nihil hic deest. Ad ἔπραττε subauditur τοῦτο. *fecisset hoc*, id est, res novas appetisset, suimet ipsius causa, coactus a pristinis illis facinoribus, quippe metuens, ne, statu rerum manente quieto, illorum a se facinorum pœnæ repetantur. Polystrato autem res novas moliendi causa nulla fuit, neque propter ipsummet, neque propter liberos. nam neque ipse quicquam peccaverat, neque liberi. Reisk. F. διὰ τὰ πρόσθεν ἁμαρτήματ' αὐτοῦ ἐκεῖν' ἂν ἔπραττε. Sluiter.

Ὁ μὲν γὰρ] Ipse actor sese designat, sic colligens. Alias inter seditionis causas aliis hæc est, quod liberi ipsis sunt, quos tutos præstare volunt ab alterius factionis injuriis. Causa hæc patri nostro non fuit, neque potuit esse, cur novis rebus studeret. Nos enim tres fratres, liberi ejus, tum Athenis non eramus, adeoque inimici nostri nobis nocere non poterant. Causæ igitur turbandi cum patri nullæ essent, censendus non est libertati publicæ insidiatus fuisse. Reisk.

Ἐπιθυμῆσαι, μηδὲ διὰ] Mediam vocem, quæ vulgatis deest, addidi. post ἐπιθυμῆσαι, vel in hac regione, deesse quoque videtur δοκεῖ. Idem.

Μὲν τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις] Dele. Cont. De hoc loco nihil tuti dicendum sine MSS. Ex adjunctis Sensus facile perspicitur: in Verbis supplendis summa incertitudo. Mox, οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, etc. ante hæc verba Schottus putat esse hiatum. mihi bene connecti videtur contextus, si recte capias οὐχ ὑπέμειναν, *non remanserunt*, profugerunt αὐτοκατάκριτοι, sponte exsularunt: quod infra vocat οἴχονται, de eadem re: ἐκεῖνοι δὲ, σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν, οἴχονται, ἵνα μὴ δοῖεν δίκην. Andocides de Myster. initio fere: ὁπόσοι γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεῖναι, καταγνόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως ἂν καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκοιτε ὅσα (f. οἷα) καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν, ὑπέμειναν, δίκαιοι ἐστὲ καὶ ὑμεῖς etc. vide et sententiam proxime sequentem, ubi plenius effert, ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνοι, et §. δ'. ὁ δὲ πείσας ὑπομεῖναι, καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντας, ἐγώ. et Xenophontem Hellen. V. p. 569. D. Markland. Dedi de meo τούτους [quod ad τοὺς καλῶς ἄρξαντας redit] ἀδικεῖν ἐν [non μὲν, quod vulgati dant] τοῖς πράγμασιν ἐκείνοις. qua dictione designat illa turbida reip. tempora, quibus cccc. eam exagitarunt. Reisk.

Πρῶτον μὲν] Expressis quidem verbis non sequitur ἔπειτα δὲ, rebus tamen. nam alterum, quo actor utitur ad defendendum Polystratum, hoc est, quod is non auffugerit, sed judicio se coram exhibuerit. Idem.

Οὔτε προέδωκε] Si hic locus non sit lacunosus, legerem: οὔτε προέδωκε, οὔτε ἑτέραν πολιτείαν κατέστησε. Taylor. Non videtur καὶ cum οὔτε mutandum. unus

τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσοι ἦρχον καταπροδόντων τὰ πρά-
γματα. [1]οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν, καταγνόντες σφῶν αὐτῶν
ἀδικεῖν· ὁ δὲ ἡγούμενος μηδὲν ἠδικηκέναι δίκην δίδωσι. καὶ
τοὺς μὲν ἀδικοῦντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν, ἀργύριον
λαμβάνοντες· παρ' ὧν δ' ἂν μὴ κερδαίνωσιν, [2]ἀδικοῦντας
ἀποφαίνουσι. καὶ ὁμοίας τὰς κατηγορίας ποιοῦνται τῶν τε
εἰπόντων γνώμην τινὰ ἐν τῇ βουλῇ, καὶ τῶν μή. οὗτος δὲ
670 οὐδὲ γνώμην οὐδεμίαν εἶπε περὶ τοῦ ὑμετέρου πλήθους.
ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι ἀξίους εἶναι τούτους μηδὲν πάσχειν ὑφ'
ὑμῶν κακὸν, [3]εἰ ὑμῖν μὲν εὖνοι ἦσαν, ἐκείνοις δὲ [4]οὐκ
ἀπηχθάνοντο. τῶν γὰρ λεγόντων ἐναντία ἐκείνοις οἱ μὲν
ἔφευγον, οἱ δὲ ἀπέθνησκον, ὥστ' εἴ τις καὶ ἐβούλετο ἐναντι-
οῦσθαι ὑπὲρ ὑμῶν, τὸ δέος καὶ ὁ [5]φόβος τῶν πεπονθότων
671 ἀπέτρεπε πάντας. ὥστε οἱ πολλοὶ πάντα [6]ἐγίγνωσκον
αὐτῶν· τοὺς μὲν γὰρ ἐξήλαυνον αὐτῶν, τοὺς δὲ [7]ἀπεκτίννυ-
σαν. οἱ δὲ ἐκείνων ἔμελλον ἀκροᾶσθαι καὶ μηδὲν ἐπιβουλεύειν

[1] καὶ οἱ μὲν οὐχ A. [2] οὐδὲν ἀδικοῦντας A. [3] οἳ A. [4] οὐκ om. T.
[5] φόνος R. A. [6] κατεγίγνωσκον αὐτῶν A. [7] ἀπεκτίννυον T. R. A.

enim et idem est articulus, quod Polystratus Oropum non prodiderit Lacedæmoniis, neque in ea urbe principatum ex eorum mente constitui passus sit. Reisk.

Οἱ δ' οὐχ ὑπέμειναν] Schotto videtur hiatus esse. Taylor. Ante hæc verba videtur οὔτ' ἀπεδίδρασκε τὴν δίκην deesse. nam alias οὔτε pari suo destitutum pendet. Reisk.

Δίκην δίδωσι] *dat litem*, i. e. prodit ut judicetur. Auger.

Ἀδικοῦντας ἀποφαίνουσι] Id est, accusant ὅτι ἀδικοῦσι. malim tamen sic legi, οὐδὲν ἀδικοῦντας ἀποφ. *deferunt quamvis insontes*. Reisk.

Οὐδὲ γνώμην] *ne sententiam quidem dixit in vestram rempublicam*, nedum ut graviora patraverit. [Malim οὐδέποτε. *In Var. Lect.*] Idem.

Περὶ] Sententia postulat κατὰ, *adversus*. Idem.

Εἰ ὑμῖν] Legendum οἳ, ut referatur ad τούτους, quod est solitarium. Taylor. Fort. οἳ ὑμῖν. Sed εἰ potest denotare idem, quod ὅτι, ut Actor. XXVI. 23. εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ πρῶτος etc. *quod passibilis Christus ille, quod primus* etc. Markland. Bene videtur εἰ h. l. habere, idemque valere, atque ὅτι. *quod, propterea quod*. τούτους idem est atque τοὺς τοιούτους. qui scil. adversus rempublicam vestram nil scelerati decreverunt. Reisk.

Ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπηχθάνοντο] Dedi. *illos autem* (quadringentos) *offendere cavebant*. Idem.

Τὸ δέος καὶ ὁ φόβος τῶν πεπονθότων ἀπέτρεπε πάντας] Hic quoque excidisse videtur aliquid. Forte: τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων, καὶ ὁ φόβος etc. Sic infra: διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων. et rursus: τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον καὶ τὸ τῶν κατηγόρων, μὴ ἐπιδημεῖν, ἀλλὰ στρατεύεσθαι. Markland. Pro φόβος vulgari dedi de meo φόνος. *metus et cædes eorum, quibus id calamitatis obvenerat, ut capite luerunt*. Reisk.

Οἱ πολλοὶ] Οὐ πολλοί. Schott. Οἱ πολλοὶ κατεγίγνωσκον. Cont. Credo autem facile totum locum esse lacerum valde. Taylor. Verius puto: οὔτε οἱ πολλοὶ etc. id est, neque *major pars* ipsorum Quadringentorum in omnia eorum consilia admittebantur. Præcessit ὥστε paulo ante, et mox sequitur. Markland. Pro simplici ἐγίνωσκον videtur κατεγίνωσκον leg. esse et αὑτῶν cum aspero. οἱ πολλοὶ sunt *plebs*. Sententia sic erit hæc: plebeii nihil non malorum ipsi sibi a Quadringentis præsagiebant. exspectabant durissima et sævissima quæque. Reisk.

Ἐκείνων] Velim legi αὐτῶν. Auger.

μηδὲ ἐξαγγέλλειν, τούτους [1] ἂν καθίσταντο. ὥστε οὐκ ἂν ῥαδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία. οὔκουν δίκαιοί εἰσιν, [2] ὧν ὑμῖν εὖνοι ἦσαν, τούτων δίκην διδόναι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ 672
εἶναι, εἰ τοῖς εἰποῦσι περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον μὴ τὰ ἄριστα ὁ μηδὲν εἰπὼν ταὐτὰ πείσεται. καὶ ἐν μὲν ἑβδομήκοντα ἔτεσιν οὐδὲν [3] ἐξήμαρτεν εἰς ὑμᾶς, ἐν ὀκτὼ δ' ἡμέραις· καὶ οἱ μὲν τὸν βίον ἅπαντα πονηροὶ ὄντες χρηστοὶ ἐν τῷ λογιστηρίῳ γεγένηνται, πείσαντες τοὺς κατηγόρους, οἱ δ' ἀεὶ ὑμῖν χρηστοὶ [4][ἦσαν], οὗτοι πονηροί. 673

γ'. Καίτοι ἐν [5] γε ταῖς πρότερον κατηγορίαις τά τε ἄλλα κατηγόρησαν ψευδῆ τοῦ πατρὸς, καὶ συγγενῆ Φρύνιχον αὐτοῦ εἶναι [6] ἔφασαν. καίτοι εἴ τις βούλεται, ἐν τῷ λόγῳ

[1] αὖ A. [2] οἳ A. [3] ἐξήμαρτον T. [4] uncos om. T. R. A. [5] τε T. om. R. [6] ἔφησαν T. R. A.

Τούτους ἂν καθίσταντο] Pro particula ἂν legi malim αὖ, *rursus e contrario*. REISK.

Ὥστε οὐκ ἂν ῥαδίως μετέστη ἂν ὑμῖν ἡ πολιτεία] Lego et distinguo: ὥστε * * * * οὐκ ἂν ῥαδίως μετέστησεν ὑμῖν etc. plane enim desunt nonnulla, ad hunc forte sensum: *itaque* si cæteri eodem animo fuissent, *non facile Respublica vestra in aliam formam fuisset mutata*. Ita Orat. XXV. ὥστε εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα ἂν ὑμῶν μηδεμιᾷ χρῆσθαι συμφορᾷ. Eadem fere sententia. MARKLAND. Humani quid hic passus est vir doctissimus, μετέστησεν existimans idem significare atque μετέστη. Bene habet hic locus. nonnihil quidem offendit ἂν tam cito iteratum. verumtamen ἂν sæpissime ita iteratur, ut alterum redundet; id quod vel pueris notum est. REISK.

Περὶ τὸ πλῆθος] Imo vero πρὸς τὸ πλ. aut περὶ τοῦ πλήθους. IDEM. Neque πρὸς pro περὶ, neque pro accusativo genitivum substituendum censemus; quia περὶ τὸ πλῆθος non pendet a verbo εἰποῦσι, sed a nomine τὰ ἄριστα. Adjectiva ἀγαθὸς, χρηστὸς, et similia, præpositione περὶ cum accusativo junguntur. Lysias in Agor. p. 130. 2. ed. Steph. ἄνδρας ὄντας ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον. p 135. 4. οὕτω χρηστὸς ἦν καὶ περὶ τοὺς δεδεμένους καὶ περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων. Aristophanes Thesmoph. 313.

Καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἀγορεύουσαν
Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
Καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
Ταύτην νικᾷν. SLUITER.

Ἐξήμαρτον] Lege: ἐξαμαρτών. TAYLOR. Lego: ὁ οὐδὲν (vel ὁ μηδὲν, ut paulo ante) ἐξαμαρτὼν εἰς ὑμᾶς. *et qui per septuaginta annos nihil in vos deliquit, per octo vero dies* tantum: scil. intrando in concilium Quadringentorum. Mox, scribe πατρὸς, litera minuta, non Πατρὸς: non enim Proprium est nomen. τοῦ πατρὸς est *patris* mei: *Filius* enim Polystrati hanc pro patre suo dixit. et ita in sequentibus scribendum. MARKLAND. Pro vulgari ἐξήμαρτον dedi de meo in tertia singulari ἐξέμαρτεν, scil. pater meus. REISK.

Λογιστηρίῳ] Logisterium erat curia τῶν λογιστῶν, calculatorum, ubi defuncti magistratibus tenebantur a se gestæ reipublicæ aut administrati ærarii publici rationes reddere. Hoc in tribunali sedentes judices, ait actor, qui largitionibus corruperit, et sibi devinxerit, is quamvis fur et sicarius, tamen absolvitur. IDEM.

Ὑμῖν] Sitne idem atque πρὸς ὑμᾶς, an ἐν ὑμῖν leg. in dubio relinquam. IDEM.

Ἦσαν] Aut post ἦσαν, aut post οὗτοι videtur νῦν deesse. Fuit cum suspicarer sic esse leg. οἱ δ' ἀεὶ ἐν ὑμῖν χρηστοὶ (scil. γεγονότες, vel πεφηνότες. ut οἱ sit articulus, non postpositivus, sed præpositivus), *qui semper a vestro consessu declarati habitique fuissent homines frugi*, πῶς νῦν εἴησαν ἂν οὗτοι πονηροὶ, *qui fiat, ut hi nunc sint scelerati?* Verum bene potest vulgata stare, si cum voce mirantis et stomachantis, aut cavillantis proferatur. IDEM. Καὶ ἐν μὲν ἑβδομήκοντα - - - δ' ἡμέραις post ἦσαν ponit Sluiterus.

Ἔν τε] Π. ἔν γε. H. STEPHAN. CONT.

Καὶ συγγενῆ] Alius dixisset: καὶ δὴ καὶ συγγ. REISK.

τῷ ἐμῷ μαρτυρησάτω [1] ὡς ἀναγκαῖον ὄντα Φρυνίχῳ. ἀλλὰ 159. 1
674 γὰρ [2] ψευδῆ κατηγόρουν. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἐκ παιδείας φίλος
ἦν αὐτῷ· ὁ μὲν γὰρ ἐν ἀγρῷ πένης ὢν ἐποίμαινεν, ὁ δὲ
πατὴρ ἐν τῷ ἄστει ἐπαιδεύετο. καὶ ἐπειδὴ ἀνὴρ ἐγένετο, ὁ
μὲν ἐγεώργει, ὁ δ' ἐλθὼν εἰς τὸ ἄστυ ἐσυκοφάντει, ὥστε
μηδὲν ὁμολογεῖν [3] τὼ τρόπω τὼ ἀλλήλων. καὶ ὅτ' ἐξέτινε
τῷ δημοσίῳ, οὐκ εἰσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ἀργύριον· καίτοι ἐν
τοῖς τοιούτοις μάλιστα δηλοῦσιν οἳ ἂν φίλοι ὦσιν. εἰ δ' ἦν
δημότης, οὐ δίκαιος διὰ τοῦτο βλάπτεσθαί ἐστιν ὁ πατήρ,
[4] εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, ὅτι ὑμῶν ἐστὶ πολίτης.
675 δ'. Πῶς δ' ἂν γένοιτο δημοτικώτερος, ἢ ὅστις, ὑμῶν
ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα,
καταλογεὺς ὢν [5] ἐννακισχιλίους κατέλεξεν, [6] ἵνα μηδεὶς αὐ-

[1] ὡς εἰδὼς, A. [2] ψευδεῖ κατηγόρῳ T. [3] τῷ τρόπῳ τῷ T. R. A. [4] εἰ καὶ μὴ T. R. [5] ἐνακισχ. T. R. A. [6] ἵνα δὲ A.

Ὡς] Aut delendum videtur ὡς, aut leg. ὡς εἰδὼς ἀναγκαῖον. Idem.

Ἀλλὰ γὰρ ψευδεῖ κατηγόρῳ] Utinam mihi adesset Œdipus, qui hæc divinando complanaret! Nam in scriptis Codd. nihil quidquam spei est reliquum, et tamen hæc verba manifeste sunt mendosa. Taylor. Lege: ψευδῆ κατηγόρουν. falsam accusationem intendebant. supra: κατηγόρησαν ψευδῆ τοῦ πατρός. infra: ψευδῆ ἐμαρτύρουν. Æschines περὶ τῆς παραπρεσβ. §. κγ'. ὅτι δ' οὐ ψευδῆ μόνον κατηγόρηκεν, ἀλλὰ καὶ etc. Demosthenes adv. Calliclem §. ι'. τὰ ψευδῆ κατηγορεῖν νῦν τετόλμηκε. Markland.

Ἀλλὰ μὴν οὐδ' —] Idem est, ac si dixisset: οὐ μόνον οὐ συγγενὴς ἦν ὁ Φρύνιχος τῷ πατρὶ, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐκ παιδείας. Significat non modo necessitudinem nullam sanguinis inter Phrynichum et patrem intercessisse, sed ne familiaritatem quidem a puero in ludo literario contractam. Non eadem disciplina usos fuisse, non eundem ludum frequentasse. Constat inter omnes, amicitias a pueris in ludis literariis contractas omnium esse constantissimas atque firmissimas, et extremum usque in senium produci. Reisk.

Τῷ τρόπῳ τῷ] Possit quoque in duali legi: τὼ τρόπω τώ. Idem.

Ἐξέτινε] Phrynichus puta, ut εἰσήνεγκεν ad Polystratum redit. quæstum sycophanticum qui exercerent, non poterant cavere, quominus ob falsa dicta testimonia, aut ob vexationes iniquas hominum insontium, mulctis damnarentur. Idem.

Εἰ καὶ μὴ ὑμεῖς ἀδικεῖτε etc.] Lege: εἰ μὴ καὶ etc. *nisi vos quoque injuste agitis.* Markland.

Πῶς δ' ἂν] Sententia media hic deest, a lectore quoque tacita cogitatione supplenda, in hunc ferme modum: ἔτι δὲ καὶ δημοτικὸς ἦν ὁ πατὴρ ἐν τοῖς μάλιστα, τοῦ Φρυνίχου τῷ δήμῳ μάλιστα ἐναντιουμένου· πῶς γὰρ ἄν τις μᾶλλον δηλώσειεν, ὅτι δημοτικός ἐστιν, ἢ —. Pergit defensor Polystrati argumentum accusatoris refutare, qui ex amicitia, quam inter Polystratum et Phrynichum fuisse commentus et mentitus fuerat, illum eadem studia cum hoc fuisse sectatum collegerat. Studia, ait, illis fuere longe diversissima. Phrynichus tyrannidem affectabat. in qua etiam cecidit. pater civilis fuit. Reisk.

Ἵνα μηδεὶς αὐτῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν. ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον γράφῃ· εἰ δέ τῳ etc.] Lego: οὐχ ἵνα — δημοτῶν, ἀλλ' ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον **** ἐγγράφῃ· εἰ δέ τῳ etc. *non metu, ne offenderet quenquam contribulium, sed* hoc animo, *ut si quis* civium *vellet* reipublicæ succurrere, *illum catalogo inscriberet; si quis vero* ob res tenues *non posset, illi gratis donaret.* Deesse videtur vel λειτουργεῖν, vel ὅπλα παρέχεσθαι, ex Thucyd. VIII. segm. 97. Ed. Oxon. Διάφορος εἶναί τινι, est *dissidium cum aliquo habere.* Orat. VII. ἐμοὶ — διάφοροι περὶ τῶν ἐμῶν τυγχάνουσιν ὄντες, cui paulo ante opponit φίλοι. Pollux V. 20. segm. 115. διάφορός μοι ἐστὶν, ἀνεπιτήδειος, ἀνεπιτηδείως διάκειμαι πρὸς αὐτὸν, ὑπόπτως ἔχω, etc. unde Hesychius διαφέρονται explicat μάχονται. Αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, Orat. XXV. ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον. Demosth. adv. Pantænetum. Markland.

τῷ διάφορος εἴη τῶν δημοτῶν, [1] ἀλλ᾽ ἵνα τὸν μὲν βουλόμενον
[2] γράφῃ, εἰ δέ τῳ μὴ [3] οἷόν τ᾽ εἴη, [4] χαρίζοιτο. καίτοι οὐχ 676
οἱ ἂν πλείστους [5] πολίτας ποιῶσιν, οὗτοι καταλύουσι τὸν
δῆμον, ἀλλ᾽ οἱ ἂν ἐκ πλειόνων ἐλάττους. οὗτος δὲ οὔτε
ὀμόσαι ἤθελεν οὔτε καταλέγειν, ἀλλ᾽ αὐτὸν ἠνάγκαζον,
ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες· ἐπεὶ δὲ ἠναγκάσθη
καὶ ὤμοσε τὸν ὅρκον, ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευ-
τήριον ἐξέπλει εἰς Ἐρέτριαν, καὶ ἐδόκει ἐκεῖ τὴν ψυχὴν οὐ
πονηρὸς εἶναι ἐν ταῖς ναυμαχίαις, καὶ τετρωμένος δεῦρ᾽
ἦλθε, καὶ ἤδη μετεπεπτώκει τὰ πράγματα. καὶ οὗτος μὲν 677
οὔτ᾽ εἰπὼν γνώμην οὐδεμίαν, οὔτε πλέον ὀκτὼ ἡμερῶν ἐλθὼν
εἰς τὸ βουλευτήριον, ὦφλε χρήματα τοσαῦτα· τῶν δ᾽ εἰπόν-
των ὑμῖν τἀναντία καὶ διὰ τέλους ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ὄντων
πολλοὶ ἀποπεφεύγασι. καὶ οὐ φθονῶν τούτοις λέγω, ἀλλ᾽
[6] ἡμᾶς ἐλεῶν· οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν ἐξῃτημένοι εἰσὶν 678

[1] ἀλλ᾽ ἵνα om. A. [2] ἔγραφε A. [3] ἥδιον εἴη A. [4] ἐχαρίζετο A. [5] πολιτεύοντας A. [6] ὑμᾶς T.

Ἀλλ᾽ ἵνα] Istud secundum ἵνα miras tenebras toti huic loco hactenus offudit, quare delendum esse judico. TAYLOR.

Βουλόμενον] Scil. γράφεσθαι ἐν τοῖς βουλεύουσιν ἐν τοῖς πεντακισχιλίοις. REISK.

Οἷόν τε] Malim ἥδιον εἴη. Si cui minus esset volupe eo in codice scribi, eum rursus postmodum expungendo, atque excusando, gratificaretur, interim tamen gratiam penes eum, quem invitum scripsisset, iniret, honore, quem illi habuisset. IDEM.

Χαρίζοιτο] Fort. leg. ἐξαλείφων χαρίζοιτο. IDEM.

Πολίτας] Loci ratio videtur potius βουλευτὰς suadere. IDEM. Quod non aspernandum. AUGER.

Ὀμόσαι] Jusjurandum illud dicere, quod ei dicendum erat, qui καταλογέως munus capesseret, quo ille sacramento fidem obligabat, non alium, quam qui dignus sibi fuisset visus, in numero quinquies mille virorum esse scripturum. REISK.

Καταλέγειν] Munus καταλογέως, Recensitoris, suscipere, h. e. ejus, qui indicem conscriberet eorum, quos idoneos atque dignos judicaret, qui sederent in collegio Quinquies mille virorum. IDEM.

Καὶ ζημιοῦντες] Estne supervacaneum post illa, ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες? estne scholium? videtur pæne. Sin minus est, accipi debet pro, *illasque mulctas exigentes*. De Eretria, quod statim addit, id accipio sic, Polystratum illuc isse missum, sive ad præsidendum urbi, sive cum imperio præsidentium ibi copiarum militarium. IDEM.

Καὶ ἤδη] Vide quam ingrata sit illa et accumulata repetitio copulæ καί. Mihi sane videtur multo venustior fore sententia, si pro καὶ ἤδη scribatur ἐπεὶ ἤδη vel ἐπειδή. SLUITER.

Ἐλθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον] Supra dicit init. Orat. εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον, et paulo ante: ὀκτὼ ἡμέρας εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον. et infra: ἐν ὀκτὼ ἡμέραις εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ᾤχετο ἐκπλέων. Vide, quæ notavi ad init. Orat. III. Demosthenes in Euergum: ἐλθὼν εἰς τὴν βουλὴν, τάς τε πληγὰς ἔδειξα, etc. Nihil igitur muto. MARKLAND.

Οἱ μὲν γὰρ δοκοῦντες ἀδικεῖν] Scribe: μὴ δοκοῦντες ἀδικεῖν. quibus mox opponuntur οἱ δ᾽ ἠδικηκότες. Vide Orat. VI. MARKLAND. Ego δοκοῦντες ἀδικεῖν h. l. accipio pro iis, qui visi fuissent judicibus in noxa utique esse, eorumque sententia fuissent perculsi. His opponit mox alios, quos, si fides habenda est libris nostris, ἠδικηκότας appellat. ego vero suspicor leg. esse: ἠδικηκόσιν ἑαυτοῖς συνειδότες. *qui ipsi sibi reatus contracti conscii essent*. In dictione δοκεῖν ἀδικεῖν subauditur τοῖς κριταῖς. Sententia hæc est: Alii rei facti, cum fuissent a judicibus damnati, pœnas tamen effugerunt, quoniam gratiosi apud populum viri, ob strenuam in periculis populi præstitam operam, eos deprecati sunt. alii,

ὑπὸ τῶν ὑμῖν προθύμων ἐν τοῖς πράγμασι γενομένων, οἱ δ' ἠδικηκότες, ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγόρους, οὐδὲν ἔδοξαν ἀδικεῖν. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν; καὶ κατηγοροῦσι μὲν τῶν Τετρακοσίων, ὅτι ἦσαν κακοί· καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ [1] τούτων παρέδοτε τοῖς Πεντακισχιλίοις, καὶ [2] οἷς αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν Τετρακοσίων οὐ [3] χρῆν πεισθῆναι; ἀλλ' οὐχ οὗτοι ἀδικοῦσιν, ἀλλ' οἱ ὑμᾶς ἐξηπάτων καὶ κακῶς ἐποίουν.

έ. Οὗτος δ' ἐν πολλοῖς δηλοῖ [4] ὑμῖν, ὅτι, εἴπερ τι
679 νεωτερίζειν ἐβούλετο εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος, οὐκ ἄν ποτε ἐν ὀκτὼ ἡμέραις εἰσελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον, ᾤχετο ἐκπλέων. ἀλλ' εἴποι ἄν τις, ὅτι κερδαίνειν ἐπιθυμῶν ἐξέπλευσεν, ὥσπερ ἔνιοι [5] ἥρπαζον καὶ ἔφερον. οὐδεὶς τοίνυν ἂν [6] εἴποι ὅπως τι [7] τῶν ὑμετέρων ἔχει· ἀλλὰ [8] πάντα

[1] τούτων ὑμᾶς αὐτοὺς A. [2] οἱ T. [3] χρὴ T.
[4] ὑμῖν μὴ κακόνους ὤν, οὐχ ἥκιστα δὲ ὅτι A. [5] τοὺς συμμάχους ἦγον A.
[6] εἴποι τις ὅπως T. R. εἴποι τι A. [7] τῶν συμμάχων τῶν ἡμετέρων A.
[8] πάντων A.

quamvis ipsi sibi conscii essent culpæ suæ, tamen ne in judicium quidem vocati, aut certe damnati non fuerunt, quia accusatores pecunia redimebant, ut aut accusationem nullam instituerent, aut semel institutam haud prosequerentur, sed omitterent. Reisk.

Πῶς ἂν οὖν οὐκ ἂν δεινὰ πάσχοιμεν;] Videtur abundare prius ἂν, errore exscriptoris: tametsi sciam hanc particulam alibi geminatam. Orat. XXIV. πῶς οὖν οὐκ ἂν δικαιότατος εἴην etc. Markland. Iterato ἂν ego equidem haud offendar. Quodsi tamen sit, qui neget id a Lysia profectum esse, legat is, per me licebit: πῶς ἂν οὖν οὐ πάνδεινα, vel πῶς ἂν οὖν πάνυ δεινά. Reisk.

Κακοὶ] Koen. ad Corinthium p. 228. legi vult κακόνοι sine causa. Idem.

Καίτοι ὑμεῖς αὐτοὶ πεισθέντες ὑπὸ τούτων παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις, καὶ οἱ αὐτοὶ τοσοῦτοι ὄντες ἐπείσθητε ἕνα ἕκαστον etc.] Lego et distinguo: καίτοι ὑμεῖς αὐτοὺς, πεισθέντες ὑπὸ τούτων, παρέδοτε τοῖς πεντακισχιλίοις· καὶ οἷς αὐτοὶ, τοσοῦτοι ὄντες, ἐπείσθητε, ἕνα ἕκαστον τῶν τετρακοσίων οὐ χρῆν πεισθῆναι; Vulgo οὐ χρὴ πεισθῆναι. Cætera ex ductu Argumentationis refinximus. Markland. Ego αὐτοὶ tuebor, sed post ὑπὸ τούτων addi velim ὑμᾶς. *vos ipsi, horum Quadringentorum auctoritate moti, vosmet tradidistis Quinquies mille viris.* Reisk.

Οἱ αὐτοὶ] Π. εἰ αὐτοί. ἤ, ὃ αὐτοί. H. Stephan. Taylor.

Ἕνα] Ὅτι ἕνα. Cont.

Οὗτοι] Nempe, hi qui decepti fuerunt. Auger.

Ἐν ὀκτὼ ἡμέραις] Hæc vocabula cum ᾤχετο ἐκπλέων cohærent. *die, ex quo curiam frequentare cœpisset, octavo in nave abiit.* Reisk.

Ὥσπερ ἔνιοι ἥρπαζον καὶ ἔφερον] Forte deest οἳ: οἳ ἥρπαζον. Sed vix opus est. Markland. Mihi legendum videtur ὥσπερ ἔνιοι (subaudi a communi κερδαίνειν ἐπιθυμοῦντες ἐξέπλευσαν) οἳ τοὺς ξένους ἦγον καὶ ἔφερον. Nam ἄγειν καὶ φέρειν usurpatur, non autem ἁρπάζειν καὶ φέρειν. Reisk.

Εἴποι τις ὅπως τῶν ὑμετέρων ἔχει] Π. εἴποι ὅπως τι τῶν. H. Stephan. Non opus est, et recte habet vulgata. ἔχει τῶν ὑμετέρων idem est, quod ἔχει τὶ τῶν ὑμετέρων. de qua Ellipsi dixi ad Orat. II. ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ. Markland. Fortassis leg. est: οὐδεὶς τοίνυν ἂν εἴποι τι καὶ ὅτου τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἔχει. *nemo facile dixerit, quid et a quonam vestrorum sociorum Polystratus per vim et nefas ceperit.* Reisk.

Πάντων μᾶλλον κατηγοροῦσιν] MS. πάντα. Scribe: πάντ' ἂν μᾶλλον κατηγορῶσιν etc. *sed de quovis potius accusare possunt, quam de iis, quæ ad magistratum ejus spectant.* Markland. Vulgati dant πάντων. quod ego equidem non movissem. Taylor πάντα dedit. quod si necesse erat facere, debebat etiam ἀλλὰ reformare et ἀλλ' εἰς πάντα dare. aut sic: ἀλλὰ πάντα μᾶλλον (scil. ποιοῦσιν) ἢ κατηγοροῦσιν εἰς τὴν ἀρχήν. *alia omnia potius agunt, quam*

μᾶλλον κατηγοροῦσιν, ἢ εἰς τὴν ἀρχήν. καὶ οἱ κατήγοροι 680
τότε μὲν οὐδαμῇ εὖνοι ὄντες ἐφαίνοντο τῷ δήμῳ οὐδὲ ἐβοήθουν·
νῦν δὲ ἡνίκα αὐτὸς ἑαυτῷ εὐνούστατός ἐστιν ὁ δῆμος, βοη-
θοῦσι τῷ μὲν ὀνόματι ὑμῖν, τῷ δὲ ἔργῳ σφίσιν αὐτοῖς. καὶ
μὴ θαυμάζετε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι τοσαῦτα [1] ὦφλε
χρήματα. [2] ἐρήμην γὰρ αὐτὸν λαβόντες, αὐτοῦ τε καὶ
ἡμῶν κατηγοροῦντες εἷλον. τῷ μὲν γὰρ οὐδ' εἴ τις εἶχε 681
μαρτυρίαν, [3] εἶχε μαρτυρεῖν διὰ τὸ δέος τὸ τῶν κατηγόρων,
τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. ἢ [4] δεινά γ' ἂν
πάθοιμεν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τοὺς μὲν οὐχ οἷουστε ὄντας
ἐξάρνους εἶναι μὴ οὐ χρήματα ἔχειν ὑμῶν, τούτους μὲν
ἀφῆτε ἀνδρὶ ἐξαιτουμένῳ· ἡμῖν δὲ αὐτοῖς τε προθύμοις γε- 682
γενημένοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ τοῦ πατρὸς

[1] ὤφειλε T. [2] ἔρημον A. [3] ἐτόλμησε A. [4] δεινὰ ἄγαν T.

ut *ejus præfecturam arguant*. Reisk. Potest servari vulgata; sed malim cum Reiskio legi. Auger.

Ὤφειλε] Imo vero ὦφλε. diversa ista sunt. ὄφλουσιν illi, qui in judicio ad mulctam dependendam condemnantur. ὀφείλουσιν autem, qui illam mulctam sibi irrogatam nondum dependerunt, sed adhuc debent. Reisk.

Ἐρήμην κ. τ. λ.] Vide ne sit: ἐρήμην γὰρ αὐτῷ λαχόντες. Taylor. Non displicet Taylori conjectura prima specie, verum si diligentius inspicias, invenias haud probabilem. Non enim de eo, qui abest, et nescit se accusari, usurpatur hæc formula ἐρήμην λαγχάνειν, sed de eo, qui cum esset in jus vocatus, sciretque sibi standum coram judicibus certa die fore, volens atque sciens copiam sui judicibus denegat, et se non sistit. quæ est contumacia: illa prior ignorantia. Bene si habet λαβόντες, male habet ἐρήμην. contra si hoc bene, illud male. Aut ergo ἔρημον αὐτὸν λαβόντες leg. *desertum ab amicis et desolatum cum deprehendissent Polystratum*, aut ἐρήμην αὐτὸν λαθόντες (a verbo λανθάνειν) *ipsum nescium, clam*. Constructio tum erit hæc: εἷλον αὐτὸν ἐρήμην (id est, ἐπὶ προφάσει δίκης ἐρήμης), *condemnarunt eum*, h. e. perfecerunt ut a judicibus condemnaretur, *titulo deserti fori*, seu actionis ubi reus se passus esset desiderari, κατηγοροῦντες (id est, διότι κατηγόρουν) *propterea quod eumque nosque accusabant*, λαθόντες, scil. ἡμᾶς (id est, λάθρα ἡμῶν), *nobis nesciis*. Reisk.

Εἶχε μαρτυρεῖν] Credo ὑπεῖχε vel ἀνεῖχε, vel εἷλε demum. Taylor. Iterum videtur errore oculorum peccasse Librarius, repetendo vocem εἶχε pro alia aliqua: qualis esset ἐτόλμα μαρτυρεῖν. *huic enim, qui testimonium potuerunt dicere, non ausi sunt*. Sequitur: τοῖς δὲ καὶ τὰ ψευδῆ δεδοικότες ἐμαρτύρουν. Recte. Patri meo, inquit, testimonium *verum*, metu testium, negatum fuit: accusatoribus vero etiam *falsa* testimonia, ex eodem metu testium, perhibebantur. Quare igitur mutaret Schottus δεδοικότες in δεδορκότες? vocem optimam, in vocem, quæ, secundum proprietatem et usum Græcæ Linguæ, huic loco convenire nequaquam potest? Mox, pro δεινὰ ἄγαν πάθοιμεν recte Stephanus δεινά γ' ἂν πάθοιμεν. Sic Orat. hac, ad finem: δεινὰ δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ etc. Demosthenes contra Aristogit. I. ἢ δεινά γ' ἂν πάθοιεν οἱ διὰ γραφὴν ἐγγεγραμμένοι μόνην. Paulo ante, pro αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες, forte legendum, οἱ αὐτοῦ τε καὶ ἡμῶν κατηγοροῦντες. Markland. Videtur leg. οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν, ἐτόλμησε, διὰ τὸ δέος. Reisk.

Ψευδῆ δεδοικότες] Ψευ. δεδορκότες. Schott. Interponendum videtur μηδέν. *falsa adeo, nil veriti, testabantur*. Reisk.

Δεινὰ ἄγαν] Π. δεινά γ' ἄν. H. Stephan.

Ἀνδρὶ] Post ἀνδρὶ videtur στρατηγῷ vel tale quippiam deesse. Reisk.

Καὶ τοῦ πατρὸς etc.] Recte. tametsi scribere quoque potuisset τῷ πατρὶ, ut ὑμῖν. sed subitam hanc a Casu ad Casum transitionem amant Attici. Sic Orat. XXV. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. et alio modo Orat. XXVIII. ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων

οὐδὲν ὑμᾶς ἠδικηκότος, οὐ χαριεῖσθε. καὶ εἰ μὲν ξένος τις
ἐλθὼν ὑμᾶς ἢ χρήματα ᾔτει ἢ εὐεργέτης ἀναγραφῆναι ἠξίου,
ἔδοτε ἂν αὐτῷ· ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπιτίμους
[1] ὑμῖν γενέσθαι. εἰ δέ τινες κακόνοι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα
πράγματα ἢ γνώμην μὴ ἐπιτήδειαν εἶπον, οὐχ οἱ ἀπόντες
683 τούτων αἴτιοί εἰσιν, ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύ-
σατε. οὐδὲ γὰρ εἴ τις τῶν ἐνθάδε μὴ τὰ ἄριστα λέγων
πείθει ὑμᾶς, οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ αἴτιοι, ἀλλ' ὁ ἐξαπατῶν ὑμᾶς.
ἐκεῖνοι δὲ σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν οἴχονται, ἵνα 160. 1
μὴ δοῖεν δίκην· καὶ εἴ τινες ἄλλοι ἀδικοῦσιν, ἧττον μὲν
ἐκείνων, ἀδικοῦσι δὲ, τὸ δέος αὐτοὺς ποιεῖ τό τε ὑμέτερον
καὶ τὸ τῶν κατηγόρων μὴ ἐπιδημεῖν ἀλλὰ στρατεύεσθαι,
684 ἵνα ἢ ὑμᾶς πραοτέρους ποιῶσιν ἢ τούτους πείθωσιν. οὗτος
δὲ ὑμῖν δίκην δέδωκεν, [2] οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, εὐθὺς μετὰ τὰ
πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε μάλιστα ἐμέμνησθε τῶν γενομένων

[1] ἐν ὑμῖν A. [2] οὐδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν ὑμῖν δίκην δέδωκεν A.

τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. Sed hæc omnia superat istud Pauli Actor. XXII. 17. ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει. Nimirum, ut ait Demetrius περὶ ἑρμην. segm. 65. τὸ μεγαλεῖον ἐν τοῖς σχήμασι, τὸ μηδὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς μένειν πτώσεως. *magnificum est in figuris, neque in eodem manere casu.* Markland.

Ξένος] Post ξένος mihi videtur deesse aliquid quod sensum compleat, ad hunc ferme modum: si quis peregrinus, postquam maxima in vos contulerit beneficia. Auger.

Αὐτοὺς] Num αὖτις, *rursus*. Reisk.

Ὑμῖν] Malim ἐν ὑμῖν. *decreto vestro*, vi sententiæ a vobis de tribunali pronuntiatæ, quæ sententia vim legis habet. Idem.

Ἅπαντες] Πάντες, Ald. Sed ea lectio est unice vera quam in textum admisimus. Taylor. Scribe: οἱ ἀπόντες, *absentes*. sequitur enim: ἐπεὶ καὶ τοὺς παρόντας ὑμεῖς ἀπελύσατε. De qua ultima voce (ἀπελύσατε, *absolvistis*) notanda κρίσις Jul. Pollucis VIII. 2. segm. 9. ubi inter voces, quæ *absolutionem* significant, refert ἀφεῖναι, ἀπαλλάξαι· τὸ γὰρ ἀπολῦσαι (inquit) ἰδιωτικόν. *est enim vox* ἀπολῦσαι *vulgare.* et tamen Dion. Halicarnasseus dicit Lysiam esse τῆς Ἀττικῆς γλώσσης ἄριστον κανόνα, *optimam Attici sermonis normam.* sed, ut bene notat doctiss. Hemsterhusius ad locum istum Pollucis, 'Nemo est tam elegans ac nitidus scriptor, cui non aliquid ex idiotico loquendi genere adhæret.' Fieri quidem potest, ut hæc Oratio non sit Lysiæ; vel ut eam non legerit Pollux: vel ut hujus loci oblitus fuerit. Et sane mirum mihi videtur, Pollucem, qui Lysiam toties citat, ne in una quidem, quod sciam, harum, quæ extant, Oratione eum citavisse. Sed quid dicemus de hoc loco politissimi Xenophontis, Ἀπομν. lib. IV. 8. 5. οἱ Ἀθήνῃσι δικασταὶ πολλοὺς μὲν ἤδη μηδὲν ἀδικοῦντας, λόγῳ ἀχθεσθέντες, ἀπέκτειναν· πολλοὺς δὲ ἀδικοῦντας ἀπέλυσαν. et ita Hellen. V. p. 571. Nihilominus tamen vera esse potest Pollucis observatio. Thucydides quoque hac voce utitur sensu pari, lib. I. segm. 95. τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη, τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται, μὴ ἀδικεῖν. de Pausania loquitur. His auctoritatibus se tuetur Lucas XXIII. 20. θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. et comm. 16. παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. et ita passim Ille, et cæteri Evangelistæ. Markland.

Ἐκεῖνοι] Per ἐκεῖνοι intelligo, duces rerum mutandarum qui alios pravis consiliis deceperunt. Auger.

Τούτους] Scil. accusatores. Reisk.

Εὐθὺς μετὰ τὰ πράγματα, ὅτε ὑμεῖς τε etc.] Ita distingue —πράγματα (ὅτε ὑμεῖς τε — ἔμελλε) πιστεύων ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. Idem εὖ ἀγωνιεῖσθαι, quod καλῶς ἀγωνιεῖσθαι Orat. XIII. *bono cum periculo in hac causa versari.* Markland. Post πράγματα videtur ἐπανελθὼν aut ἐπανήκων excidisse. Reisk.

καὶ οὗτος ἐλεγχθήσεσθαι ἔμελλε, πιστεύων αὐτῷ μηδὲν
ἡμαρτῆσθαι ἀλλ' ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου.

ϛʹ. Ὡς δ' ἦν δημοτικὸς, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. πρῶτον μὲν
γὰρ [1]ὅσων οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη, ἀλλ' ἐστρα-
τεύετο, ὡς συνειδότες ἂν εἴποιεν οἱ δημόται· καὶ ἐξὸν αὐτῷ
τὴν οὐσίαν ἀφανῆ καταστήσαντι [2]μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν, 685
εἵλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς· ἵν', εἰ καὶ βούλοιτο κακὸς
εἶναι, μὴ ἐξῇ αὐτῷ, ἀλλ' εἰσφέροι τε τὰς εἰσφορὰς καὶ
λειτουργοίη. καὶ ἡμᾶς παρεσκεύασεν, ὡς ἂν τῇ πόλει
ὠφελιμώτατοι εἴημεν. καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν [3]ἐξέπεμψεν,
ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, ὥστ' εἰδέναι [4]κατειλεγμένον εἰς [5]τοὺς 686
ἱππέας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν, ἕως τὸ στρατόπεδον [6]σῶν ἦν·
ἐπειδὴ δὲ διεφθάρη καὶ [7]ἀνεσώθην [8]εἰς Κατάνην, [9]ἐληϊζόμην
ὁρμώμενος ἐντεῦθεν καὶ τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίουν,

[1] ὅσων ἐστρατεύσασθε A. [2] μηδὲν δὲ T. [3] ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἱππέας A.
[4] κατειλεγμένον εἰς om. T. R. A. [5] [τοὺς ἱππέας] R. om. A. [6] σῶον T. R. A.
[7] ἀνεσώθη T. [8] εἰς τὴν T. R. A. [9] ἠλπιζόμην T.

Αὐτῷ] Τῷ vel αὐτῷ τῷ. Cont. Potest tamen servari vulgata, et ita intelligi: *confidens nihil a se peccatum esse.* Auger.

Ἀποδείξω] Velim addi ἄλλως γέ πως, vel aliud quid. Auger.

Ὅσων οὐδεμιᾶς] Π. ἁπασῶν οὐδεμιᾶς. H. Stephan. ὅτι οὐδεμιᾶς. Schott. ὅσον οὐδεμιᾶς. Scalig. Dele ὅσων. Cont. Mallem: τῶν ἁπασῶν ὅσων οὐδεμιᾶς. *non aberat in ulla omnium, quotquot fuerunt, expeditione.* Elegans pleonasmus vocis ὅσων. sic μυρίας ὅσας ἰδέας, et πλείστων ὅσων μυριάδων, Philoni lib. III. de Vita Mosis; et πάνθ' ὅσα λεγούσῃ, de Leg. Special. p. 539. Utcunque legas, requiri videtur Articulus. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Ὅσων] Post ὅσων videtur ἐστρατεύσασθε deesse. *quotcunque militares expeditiones suscepistis, ab earum omnium nulla se passus est abesse.* Reisk.

Μηδὲν δὲ ὑμᾶς ὠφελεῖν] Π. μηδὲν ὠφελεῖν. H. Stephan. Cont. Legerim: μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν. Taylor. Forte leg. μηδὲν δὴ ὑμᾶς ὠφελεῖν. Markland.

Συνειδέναι ὑμᾶς] Scil. ἑαυτῷ φανερὰν ἔχοντι τὴν οὐσίαν. Reisk.

Καὶ ἡμᾶς] Δὲ quod in vulgaribus paulo ante v. 6. redundat, huc transferendum et pone ἡμᾶς collocandum videtur. Idem.

Καὶ ἐμὲ μὲν, κ. τ. λ.] Horridiuscula sunt, quæ sequuntur, et turbata omnia. Non displicebunt fortasse, quæ proferat divinatio: Καὶ ἐμὲ μὲν εἰς Σικελίαν ἐξέπεμψεν ὡς τοὺς ἱππέας· ὑμῖν δ' οὐκ ἐξῆν εἰδέναι, οἷος ἦν τ. ψ. ἕως τὸ στρατόπεδον σῶον ἦν. Taylor.

Ὑμῖν δ' οὐκ ἦν, * * * * ὥστ' εἰδέναι τοὺς ἱππέας etc.] Ita hunc locum signo, cum manifestus sit defectus, ut mihi videtur. Mox pro διεφθάρη Schottus conjicit διεσπάρη. nihil muta. διεφθάρη enim melius opponitur τῷ, σῶον ἦν, quam διεσπάρη. Sic Orat. XXI. αἱ νῆες διεφθάρησαν. et, τοὺς στρατιώτας διασπασθῆναι καὶ διαφθαρῆναι, Demosth. Orat. περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ; ubi opponitur τὸ εὐσθενεῖν. Noster Orat. XXII. τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ. ita enim ibi reponendum ex MS. Stephani, pro ἐφθάρθαι. Sequitur: καὶ ἀνεσώθη εἰς τὴν Κατάνην, ἠλπιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν. Scribe: καὶ ἀνεσώθην — ὡπλιζόμην ὁρμώμενος ἐντεῦθεν. *et ad Catanam salvus evaseram, gravis armaturæ miles inde profectus sum.* recenset enim facta sua, quando erat ἱππεὺς, et quando ὁπλίτης. unde hunc locum mox concludit ita: ὥστ' εἰδέναι πάντας, οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἱππεύων τε καὶ ὁπλιτεύων· ὧν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Vulgo deest ὧν, quam vocem bene addidit Stephanus. Markland. Mihi videtur locus sic esse leg. ὑμῖν δ' οὐκ ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν τ. ψ. omissis duobus vocabulis τοὺς ἱππέας, quæ a sua vera sede aberrarunt et huc irruperunt, pone ὑμῖν aliquot versibus post collocanda in illis ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι. Reisk.

Ἠλπιζόμην] F. ἐληϊζόμην. Cont. Taylor.

ὥστε τῇ θεῷ τε [1] τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι πλέον ἢ τριάκοντα μνᾶς καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν, ὅσοι ἐν τοῖς πολεμίοις ἦσαν. καὶ ἐπειδὴ Καταναῖοι ἠνάγκαζον ἱππεύειν, ἵππευον, καὶ οὐδενὸς οὐδ᾽ ἐνταῦθα κινδύνου [2] ἀπελιπόμην, ὥστ᾽ εἰδέναι ἅπαντας οἷος ἦν τὴν ψυχὴν ἱππεύων τε καὶ ὁπλιτεύων. [3] καὶ ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

687 ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ζ′. Ἀκηκόατε μὲν τῶν μαρτύρων, ὦ ἄνδρες δικασταί· οἷος δ᾽ εἰμὶ περὶ τὸ ὑμέτερον πλῆθος, ἐγὼ ὑμῖν ἀποδείξω. ἀφικομένου γὰρ ἐκεῖσε Συρακουσίου ὅρκιον ἔχοντος καὶ ἑτοίμου ὄντος ὁρκοῦν καὶ προσιόντος πρὸς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐκεῖ ὄντων, ἀντεῖπον εὐθὺς αὐτῷ, καὶ ἐλθὼν ὡς Τυδέα διηγούμην ταῦτα, καὶ συλλογὴν ἐποίει, καὶ λόγοι οὐκ ὀλίγοι ἦσαν. ὧν δ᾽ οὖν ἐγὼ εἶπον, καλῶ μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

688 σκέψασθε δὴ καὶ τοῦ πατρὸς τὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκεν ἀποδοῦναί [4] μοι, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει [5] ἀγαθὸς ἦν,

[1] εἰς τὰς A. [2] ἀπελειπόμην T. R. A. [3] καὶ ὑπὲρ τούτων om. T. ὧν R. A. [4] ἐμοὶ T. R. A. [5] ἀγαθὰ T. R. ἀγαθὴ A.

Τῇ θεῷ κ. τ. λ.] F. τῇ θεῷ τε εἰς δεκάτας — καὶ τοῖς στρατιώταις εἰς σωτηρίαν. Idem. Videtur deesse aliquid. forte: τὰ εἰς σωτηρίαν etc. ut dicat, tantum captum fuisse prædæ et pecuniæ, quantum satis esset ad redimendos ex hostibus captivos milites nostros. Markland. Post τοῖς στρατιώταις videtur vocab. περιεῖναι deesse. *et ut superesset unde milites possent e captivitate redempti in patriam ad suos reverti.* Reisk.

Ὑμῖν] Π. ὧν ὑμῖν. H. Stephan. Cont. Taylor.

Ὅρκιον] Aut est formula sacramenti militaris, aut charta, *Creditiv* appellamus, fidem faciens iis, quibus exhibetur, eum, cui data sit istæc charta, a magistratibus, quorum legatus esset, instructum esse auctoritate vel potestate milites conscribendi et sacramento adigendi. Reisk.

Ἐποίει] Nempe Τυδεύς. Auger.

Καλῶ μάρτυρας.] Nunquam alibi, nisi fallor, ita loquitur, sed semper κάλει. Orat. XXXI. καί μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον. et aulo post eadem Orat. κάλει μοι τοὺς μάρτυρας. Orat XII. τοὺς δὲ μάρτυράς μοι κάλει. et ita fere in singulis Orationibus. Nihil tamen muto. Demosthenes enim pariter loquitur, in Midiam: καὶ τούτων τοὺς παρόντας ὑμῖν καλῶ μάρτυρας. et ita iterum in eadem Oratione: et alibi passim. Mox, lego et distinguo: τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἔδωκεν ἀποδοῦναι ἐμοὶ, πότερα τῷ ὑμετέρῳ πλήθει ἀγαθοῦ ἦν, ἢ οὔ. non ἀγαθά. Ἀγαθὸς τῷ ὑμετέρῳ πλήθει est quod passim dicit χρηστὸς, πρόθυμος, εὔνους τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. Sequitur: τά τε γὰρ οἰκεῖα ἀνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν, vel ἥξειν. *domesticæ enim res inibi erant prescriptæ; et præterea, ut quando res Siculæ compositæ essent, reverterer.* Hæc sana tribus modis tentat Schottus: sana, inquam, nisi aliter MSS. Deinde, mallem: ὑμῖν τε συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ. vulgo deest τε. Markland.

Ἣν ἔδωκεν] Sed cui? videtur hic nomen ejus desiderari, cui addita fuit illa epistola a Polystrato, filio reddenda. Reisk.

Πότερα] Adverbialiter sumitur, et idem valet ac πότερον. Auger.

ἢ οὔ. τά τε γὰρ οἰκεῖα [1]ἐνεγέγραπτο, καὶ ἔτι, ὅτε καλῶς
ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ, ἥκειν. καίτοι [2]ταὐτὰ ὑμῖν συνέφερε καὶ
τοῖς ἐκεῖ· ὥςτ᾽, εἰ μὴ εὔνους ἦν τῇ πόλει καὶ ὑμῖν, οὐκ ἄν
ποτε τοιαῦτα ἐπέστελλεν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν
νεώτατον, οἷος εἰς ὑμᾶς ἐστὶν, ἐγὼ ἀποδείξω. καταδρομῆς
γὰρ γενομένης τῶν φυγάδων, [3]οἳ οὐ μόνον ἐνθάδε [4]ὅ τι οἷοί
τ᾽ ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους 689
ἔφερον καὶ ἦγον ὑμᾶς, ἐξελάσας ἐξ τῶν ἄλλων ἱππέων ἕνα
ἀπέκτεινεν. ὧν ὑμῖν αὐτοὺς μάρτυρας τοὺς παραγενομένους
παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

τὸν δὲ πρεσβύτατον ἀδελφὸν αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ, ὥςτε νομίζειν μηδενὸς [5]ἧττον᾽ εἶναι ἀνθρώπων τὴν ψυχήν. καί μοι ἀνάβητε [6]δεῦρο.

[7]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

η΄. Πῶς οὖν οὐ χρὴ χάριν παρ᾽ ὑμῶν ἀπολαμβάνειν, εἰ 690
τοιοῦτοι ἐσμέν; ἀλλ᾽ ὧν μὲν ὁ πατὴρ διαβέβληται εἰς

[1] ἀνεγέγραπτο T. R. [2] ταῦτα T. R. A. [3] οἳ om. T. [4] ὅτε T. [5] ἧττον T. [6] δεῦρο μάρτυρες. A. [7] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A. [8] ἀλλ᾽ om. T. ἢ R. A.

Ἢ οὔ] Post ἢ οὔ videtur deesse τὰ ἐγγεγραμμένα. Reisk.

Ἀνεγέγραπτο] Malim ἐνεγέγρ. Idem.

Καὶ ἔτι κ. τ. λ.] Ὡς, ὅτι καλῶς forte leg. vel sic: ὡς καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ. Quid si addatur ἐξῇ, ut hoc modo legatur: καὶ ἔτι, ὡς ὅτι καλῶς ἔχοι τὰ ἐν Σικελίᾳ ἥκειν, vel ἐξῇ ἥκειν. Hæc annotavit Schottus. Taylor. Subauditur ἐνεγέγραπτο. *et præterea hoc erat in illis literis scriptum, mihi domum esse redeundum, donec res bene in Sicilia haberent.* Possent quoque illa duo vocabula ἔτι ὅτε transponi, sic: καὶ, ὅτε ἔτι καλῶς. *dum adhuc bene haberent res.* Reisk.

Ταῦτα] Lege ταὐτά. Taylor. καὶ τοιαῦτα MS. quæ lectio si probetur, leg. sit: καὶ τοιαῦτα ἃ ὑμῖν — *aliaque hujusmodi*, scil. in literis patris ad me scriptis exarata erant, *quæ vobis* —. Reisk.

Οὐ μόνον ἐνθάδε κ. τ. λ.] Οἳ οὐ μόνον ἐνθάδε ὅπου οἷοί τ᾽ ἦσαν. Cont. Lege: οἳ οὐ μόνον ἐνθάδε ὅ τι οἷοί τ᾽ ἦσαν κακὸν εἰργάζοντο, ἀλλὰ, et quæ sequuntur. Taylor. Scribe, οἳ οὐ μόνον etc. constructione ita postulante. Markland.

Ἀπὸ τοῦ τείχους] Deceleam videtur significare. Reisk.

Ἕνα] Subaudi τῶν φυγάδων. Idem.

Οἵτινες κ. τ. λ.] F. καὶ οἵτινες ὑμῶν. vel ἴσασιν in ἴσατε commuta. Schott.

Ἴσασιν, οἵτινες ἐνθάδε ὄντες, ἦτε ἐν Ἑλλησπόντῳ· ὥστε νομίζειν etc.] Sic interpungendum: et pro ἦτε legendum οἵτε. Pro ἧττον recte Stephanus ἥττονα. Markland. Mihi videtur pro οἵτινες leg. οἵτε, et pro ἦτε iterum pariter οἵτε. *tam illi qui nunc hic adsunt Athenis*, vel *huic judicio intersunt, quam qui adhuc in Hellesponto sunt*, nondum reversi domum. Reisk.

Ἧττον] Π. ἥττονα. H. Stephan. Taylor. ἥττω. Scalig.

Ἀνθρώπων] Ἀνθρώπων ἀγαθόν. Cont.

Καὶ μοι ἀνάβητε δεῦρο. πῶς οὖν etc.] Supple: δεῦρο μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Πῶς οὖν etc. Vanderheidius quoque semel inseruit vocem testes. geminari oportuit. Solennis hæc omissio, abbreviaturæ alicui forte debita, vel Notæ ταχυγραφικῇ. Markland.

Ὧν μὲν] Ἆρα ὧν μὲν. Cont.

Διαβέβληται εἰς ὑμᾶς δικαίως] Ἀδίκως, vel οὐ δικαίως. Idem. Ratio postulat ἀδίκως. Vide ad fin. Orat. XV. Markland.

ὑμᾶς [1] οὐ δικαίως, τούτων δεῖ ἡμᾶς ἕνεκα ἀπολέσθαι, δι᾽ ὧν
δὲ πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα, [2] μηδεμίαν ὠφέλειαν
γενέσθαι; ἀλλ᾽ οὐ δίκαιον· ἀλλ᾽ εἰ διὰ τὴν τούτου διαβολὴν
δεῖ ἡμᾶς [3] πάσχειν, δίκαιοί ἐσμεν διὰ τὴν ἡμετέραν προθυ-
μίαν τοῦτόν τε σῶσαι καὶ ἡμᾶς. οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς χρημάτων
γε ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν, εὖ ὑμᾶς ἐποιοῦμεν· ἀλλ᾽ ἵνα, εἴ
ποτε κίνδυνος εἴη ἡμῖν, ἐξαιτούμενοι παρ᾽ ὑμῶν τὴν ἀξίαν
χάριν ἀπολάβοιμεν. χρὴ δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα
τοιούτους εἶναι, γιγνώσκοντας ὅτι, [4] ἐάν τις πρόθυμος εἰς
691 ὑμᾶς ᾖ, οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε. [5] ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν
δεηθῆναι πεπείρασθε, οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς· [6] τοὺς δὲ ἄλλους
692 προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ᾽ ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις
ὑμᾶς εὖ ποιῇ. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε [7] λόγον 161. 1

[1] οὐ om. T. [2] τούτων ἡμῖν μηδεμίαν A. [3] κακῶς πάσχειν A.
[4] ἐάν - - - ᾖ post ἕνεκα ponit A. [5] (ἡμῶν - - - ὑμᾶς) T. R. A.
[6] ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους A. [7] λεγόντων πάντων T.

Γεγενήμεθα] Subaudi τούτων ἡμῖν. quæ alius addidisset. Reisk.

Τούτου] I. e. κατὰ τούτου. Auger.

Πάσχειν] Alii κακῶς πάσχειν usurpant. nescio, an Noster quoque hic usurparit. Reisk.

Γιγνώσκοντας κ. τ. λ.] Quantum Schotti mentem intelligam, ita hunc locum ordinari voluit: *γιγνώσκοντας ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς), τοὺς δὲ ἄλλους (ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ) προθυμοτέρους ποιήσετε, κ. τ. λ.* Idem dicitur jussisse: πρόθυμος εἰς ἡμᾶς ᾖ pro εἰς ὑμᾶς. Sed circa hunc locum hominis sensa videntur editores pessima fide exscripsisse. Taylor. Omnia confusa sunt et perturbata. Sine unius literæ mutatione singula in suas sedes en tibi reducta: χρὴ δὲ ὑμᾶς, καὶ τῶν ἄλλων ἕνεκα, ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ· τοιούτους εἶναι γινώσκοντας, ὅτι οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς δὲ ἄλλους (ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς) προθυμοτέρους ποιήσετε, κατ᾽ ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις ὑμᾶς εὖ ποιῇ. *oportet autem vos tales esse aliorum quoque causa, qui vestris forte rebus student: scientes, non nobis solum beneficium vos collaturos esse, sed et alios (nostrum enim* jam, *ante has preces, experimentum sumpsistis) promptiores reddituros esse, si meritam gratiam rependatis* illi, *quicumque vos beneficio afficiat.* Omnia jám clara; et egregia est sententia. Schottus quoque Parenthesin positam voluit post voces τοὺς δὲ ἄλλους. Markland. Dubio vacat Schottum εἰς ἡμᾶς exarasse, *erga nos.* Cujus e conjectura sententia exsisteret non inconveniens, si πρόθυμος εἶς τινα εἶναι de judicibus clementia erga reos utentibus usurparetur. verum de civibus usurpatur virtute sua patriam ornare conantibus. Mentem utique suam Lysias paulo indisertius h. l. declaravit, quæ hæc est: ὅτι, ἐὰν νῦν ἡμᾶς ἐλεοῦντες ἀφῆτε. οὐ μόνον ἡμᾶς ὠφελήσετε, τοὺς εἰς ὑμᾶς προθύμους γεγενημένους, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτούς. *si nos absolvatis, non solum vos gratos et memores acceptorum beneficiorum esse (nos enim fuisse bene de vobis meritos), sed etiam commodis vestris una prospicere, neque magis nobis, qui bene de vobis mereri studeamus, prospicere, quam vobismet ipsis.* ἡμῶν μὲν γὰρ καὶ πρὶν δεηθῆναι, scil. ὑμᾶς — *nam etiamsi erga nos ingrati sitis, tamen id non multum vobis nocere posse, quia jam abstuleritis officia nostra: verum alios facietis vestri studiosiores, si gratiam acceptam in nobis referatis.* Reisk.

Ὅς ἄν τις] Accipi potest pro dicto per tmesin, ac si dictum esset consueto modo ὅστις ἄν. nescio tamen an h. l. præstet ὅσ᾽ cum apostropho legi, id est, ὅσα ἄν τις. Idem. Non male. Auger.

Καὶ μηδαμῶς κ. τ. λ.] F. καὶ μηδαμῶς τοῖς λέγουσι βεβαιώσητε λέγειν τὸ πάντων πονηρότατον. Taylor. Lege: λόγον τῶν (vel τὸν) πάντων πονηρότατον. *neque confirmabitis sententiam, omnium iniquissimam.* quæ sententia sequitur: λέγεται γὰρ etc. Absque Articulo Andocides de Myster. §. δ΄. λόγον πάντων δεινότατόν τε

των πάντων πονηρότατον· λέγεται γὰρ τοὺς κακῶς πε-
πονθότας μεμνῆσθαι μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. τίς γὰρ ἔτι θελήσει
χρηστὸς εἶναι, εἰ ἡττηθήσονται τῶν κακῶς ὑμᾶς ποιούντων
οἱ εὖ ποιοῦντες; ἔχει δ' [1] ὑμῖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὕτω.
περὶ ἡμῶν γάρ ἐστι ψῆφος ὑμῖν, καὶ οὐ περὶ χρημάτων. 693
ἕως μὲν γὰρ εἰρήνη ἦν, ἡμῖν φανερὰ οὐσία, καὶ ἦν ὁ πατὴρ
ἀγαθὸς γεωργός· ἐπειδὴ δὲ εἰσέβαλον οἱ πολέμιοι, πάντων
τούτων ἐστερήθημεν. ὥστε αὐτῶν τούτων ἕνεκα πρόθυμοι
ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς, εἰδότες ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ εἴη πόθεν
ἐκτίσομεν, αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς ἀξιοῦμεν εὑρί-
σκεσθαι χάριν.

θʹ. Καίτοι ὁρῶμέν γ' ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐάν τις
παῖδας αὐτοῦ ἀναβιβασάμενος κλαίῃ καὶ ὀλοφύρηται, τούς 694
τε παῖδας καὶ αὐτὸν εἰ ἀτιμωθήσονται ἐλεοῦντας, καὶ
ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας διὰ τοὺς παῖδας, οὓς
οὔπω ἴστε εἴτε ἀγαθοὶ εἴτε κακοὶ ἡβήσαντες γενήσονται·
ἡμᾶς δ' ἴστε ὅτι πρόθυμοι γεγενήμεθα εἰς ὑμᾶς, καὶ τὸν
πατέρα οὐδὲν ἡμαρτηκότα. ὥστε πολλῷ δικαιότεροί ἐστε ὧν
πεπείρασθε τούτοις χαρίσασθαι, ἢ οὓς οὐκ ἴστε ὁποῖοί
τινες ἔσονται. πεπόνθαμεν δὲ τοὐναντίον τοῖς ἄλλοις ἀν-

[1] ὑμῖν om. A.

καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. Idem mendum, et in eadem voce, apud Xenophont. Ἑλλην. VII. p. 625. C. Legendum quoque puto βεβαιώσετε, in Futuro, ut ὠφελήσετε et ποιήσετε, paulo ante. MARKLAND.

Ἡμῖν] Ἦν μέν. SCAL. F. ἦν ἡμῖν. REISK. Subaudi ἦν. AUGER.

Αὐτῶν τούτων ἕνεκα etc.] Hæc quoque sententia obscurissima est, ex interpunctione et depravatione. Lego: ὥστε οὐ τῶν τοιούτων ἕνεκα πρόθυμοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς (εἰδότες, ὅτι χρήματα μὲν ἡμῖν οὐκ ἂν εἴη πόθεν ἐκτίσομεν), αὐτοὶ δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, ἀξιοῦμεν εὑρίσκεσθαι χάριν. *non igitur* nunc *sumus vobis benevoli rerum hujusmodi* (facultatum nostrarum) *causa (probe enim scimus nobis non fore, unde solvamus*, si mulctemur), *sed* olim *benevoli cum fuerimus*, nunc *gratiam reposcimus*. Hic videtur esse sensus, satis obvius et perspicuus. corruptam puto vocem inutilem αὐτοὶ, vel deesse ἤδη aut πρότερον: quasi scriptum fuisset: πρότερον δὲ πρόθυμοι ὄντες εἰς ὑμᾶς, νῦν ἀξιοῦμεν etc. vel tale quidpiam. Inserui ἂν ante εἴη. Phrasin εὑρίσκειν (idem quod Lysiæ εὑρίσκεσθαι) χάριν habes apud Lucam I. 30. et Actor. VII. 46. Sensu tamen diverso. MARKLAND. *Eam ipsam ob causam quod bonis eversi essent.* Divites enim possunt largitionibus gratiam populi redimere, iramve plaçare. pauperes autem, quo gratiam apud populum ineant, aliud nihil quam corpus operamque manuum et lacertorum habent. REISK. Cf. D'Orville ad Char. Aphrod. l. II. c. 9. p. 209.

Ἀφιέντας τὰς τῶν πατέρων ἁμαρτίας etc.] Matthæus IX. 6. ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας. MARKLAND. Locus corruptus et lacer. SCHOTT. Qui in Observ. human. IV. 10. hæc adjecit: 'Locus sane est, mihi quidem impeditus. Tentabam sic meliorem facere ac perspicuum, quatuor duntaxat voculis mutatis, unaque omissa: Εἰ δὲ τοῦτον ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς ἢ ἡμῖν ἡδέως συνεσόμεθα, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις, ὑμῶν τε ἀνάξια πάσχοντες καὶ τῆς πόλεως.' Sed fortasse nihil est opus, modo legas nova distinctione: ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ αὐτῷ, ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως. TAYLOR.

θρώποις. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοὺς παῖδας παραστησάμενοι
ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς, ἡμεῖς δὲ τὸν πατέρα τουτονὶ καὶ ἡμᾶς
ἐξαιτούμεθα, μὴ ἡμᾶς ἀντὶ μὲν ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε,
ἀντὶ δὲ πολιτῶν ἀπόλιδας· ἀλλὰ [1] ἐλεήσατε καὶ τὸν πατέρα
695 γέροντα ὄντα καὶ ἡμᾶς. εἰ δὲ ἡμᾶς ἀδίκως ἀπολεῖτε, πῶς
ἢ οὗτος ἡμῖν ἡδέως συνέσται, ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις ἐν τῷ [2] αὐτῷ,
ὄντες ὑμῶν τε ἀνάξιοι καὶ τῆς πόλεως; ἀλλ' ὑμῶν δεόμεθα
τρεῖς ὄντες ἐᾶσαι ἡμᾶς ἔτι προθυμοτέρους γενέσθαι. δεόμεθα
οὖν ὑμῶν πρὸς τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἑκάστῳ, ὅτῳ μέν
εἰσιν υἱεῖς, τούτων ἕνεκεν ἐλεῆσαι· ὅστις [3] δ' ἡμῖν ἡλικιώτης
696 τυγχάνει ἢ τῷ πατρὶ, ἐλεήσαντες ἀποψηφίσασθε, καὶ μὴ
ἡμᾶς βουλομένους εὖ ποιεῖν τὴν πόλιν ὑμεῖς κωλύσητε. δεινὰ
δ' ἂν πάθοιμεν, εἰ ὑπὸ τῶν πολεμίων μὲν ἐσώθημεν, οὓς
εἰκὸς ἦν διακωλύειν μὴ σώζεσθαι, παρ' ὑμῶν δὲ μηδὲν
[4] εὑρησόμεθα τοῦ σωθῆναι.

[1] ἐλεήσητε A. [2] αὐτῷ ὄντες, T. αὐτῷ, δοκοῦντες A. [3] δ' om. T. [4] εὑρηθησόμεθα ἄξιοι τοῦ A.

Ἐλεήσατε] Π. ἐλεήσητε. H. STEPHAN.

Ἀπολεῖτε, πῶς ἢ οὗτος ἡμῖν —— ἢ ἡμεῖς ἀλλήλοις etc.] Stephanus pro ἡμῖν et ἡμεῖς conjicit ὑμῖν et ὑμεῖς. Schottus putat locum corruptum et lacerum. Mihi omnia sana videntur, si recte capiatur ἀπολεῖτε *perditis*, scil. *exsilio:* prout ex sequentibus patet. Sic Orat. XVIII. ἀξιοῦμεν μὴ ἀδίκως ἡμᾶς ἀπολέσαι. ubi de *mulcta* loquitur. Demosthenes πρὸς Εὔβουλ. ὥσπερ φυγάδος ἤδη μου ὄντος, καὶ ἀπολωλότος. ubi ultima vox de *exsilio* capienda est. et ita ἀπολέσητε paulo post, ad finem istius Orationis. Paulo ante pro ἐλεήσατε recte Stephanus ἐλεήσητε, et mox ὅστις δὲ ἡμῖν pro ὅστις ἡμῖν. MARKLAND.

Ἐν τῷ αὐτῷ] Comma, quod olim pone ὄντες stabat, tollendo illuminavi sententiam. ἐν τῷ αὐτῷ idem est atque ὁμοῦ, vel ἅμα. Est ergo idem, ac si dixisset: ὄντες ἀνάξιοι ὑμῶν ἅμα, καὶ τῆς πόλεως. *si simul vobis et vestræ civitati simus dedecori.* Sunt autem civitatibus et judicibus dedecori hi cives, qui, cum bene de republica meriti fuissent, condemnati iniquis judiciis et ad miserrimam paupertatem redacti, civitati immemorem animum, et judicibus cupiditatem atque iniquitatem ita exprobrant, ut Plinius junior domum nimis caro emptam domino intuenti stultitiam ait exprobrare. Indignum enim est illustri civitate, cui magnos et excelsos par est animos esse, civium ingentia de se merita oblivisci, aut injuriis ulcisci. Indignum est fama et æquitate judicum, iniquis judiciis insontes pessumdare. REISK.

Ὅστις ἡμῖν] Π. ὅστις δὲ ἡμῖν. H. STEPHAN. TAYLOR.

Τῷ πατρὶ] Post τῷ πατρὶ videtur τὴν ἡλικίαν deesse. REISK.

Εὑρησόμεθα] Aut post εὑρησόμεθα, aut post σωθῆναι deesse videtur ἄξιον. *si a vobis nihil impetremus, quod tanti sit, ut operæ pretium fecisse videamur, nos ex hostium telis et captivitate liberando.* σωθῆναι hic non est judicio absolvi, sed vitam et corpus salvum e bellis domum referre. Vel etiam sic legi possit: μηδὲν εὑρησώμεθα δοκοῦντες ἀνάξιοι τοῦ σωθῆναι, scil. παρ' ὑμῶν. IDEM.

ΛΥΣΙΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Oratio egregia et luculenta, in qua Reus (quisquis demum sit) suspicionem δωροδοκίας a se amolitur, recensendo totius vitæ instituta et plurima in remp. merita, non ex lege, sed propria voluntate profecta. Nonnullis video fraudem fuisse orationis initium, quibus exordium multaque alia deesse constat. Verbis utor postremi editoris.

Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

161. 31 α΄. ΠΕΡΙ μὲν τῶν κατηγορημένων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, 697
ἱκανῶς ὑμῖν ἀποδέδεικται· ἀκοῦσαι δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων
ὑμᾶς ἀξιῶ, ἵν᾽ ἐπίστησθε περὶ [1]οἵου τινὸς ὄντος ἐμοῦ ψηφιεῖσθε. ἐγὼ γὰρ ἐδοκιμάσθην μὲν ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, 698
καταστὰς δὲ χορηγὸς τραγῳδοῖς ἀνήλωσα τριάκοντα μνᾶς, καὶ τρίτῳ μηνὶ Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ δισχιλίας δραχμὰς, ἐπὶ δὲ Γλαυκίππου ἄρχοντος εἰς πυῤῥιχιστὰς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις ὀκτακοσίας· ἔτι δ᾽ ἀνδράσι χορηγῶν εἰς Διονύσια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρχοντος ἐνίκησα, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει πεντακισχιλίας

[1] ὅτου T. R.

ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ] ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΣ. Cont. Nescio, an ad *laudem* hoc adjectum sit a magistellulis, cum contrarium in *vituperationem* adduci videam. Aristoph. Acharn. 516.

Ἀλλ᾽ ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
Ἄτιμα καὶ π α ρ ά σ η μ α καὶ παράξενα·

Uti quoque παράσημον νόμισμα et ῥήτωρ παράσημος. Videantur Harpocr. et Lexicographi. Tantundem scio, quid sibi velit Hesych. in hac voce exponenda: Ἀπαράσημον· ἀσυνέκστατον, ἀπαραχάρακτον. Unum hoc scio, exstare in libris editis Antiphontis orationem cum eadem nota, eamque (quicunque demum recte) male certe intellexisse Palmerium, qui interpretatus est, *sine nomine*. Ἀπολογία δωροδοκίας ἀπαρασήμου Cod. Vatic. Taylor. Mihi videtur Palmerius verum vidisse, vocabulum ἀπαράσημος interpretans, *sine nomine*. Caret hæc oratio nomine rei sese defendentis. Nomina reorum sunt σημεῖα, *notæ*, unde oratorum Atticorum et Romanorum orationes inter se distinguuntur. Qui orationes illas duas in Midiam e. c. et in Cononem, aut pro Roscio Amerino et pro Milone inter se distinguas, ubi signa ipsarum, nomina reorum, ipsis detraxeris? Reisk.

Περὶ ὅτου τινὸς ἐμοῦ ψηφιεῖσθε] Scribe: οἵου τινὸς ἐμ. Exempla ubique. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Τρίτῳ μηνὶ] Subaudi μετὰ ταῦτα. Reisk.

δραχμὰς, καὶ ἐπὶ Διοκλέους Παναθηναίοις τοῖς μικροῖς
κυκλικῷ χορῷ τριακοσίας. τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηρ-
699 άρχουν ἑπτὰ ἔτη, καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. καὶ τοσαύτας
δαπάνας δαπανώμενος, καὶ καθ' ἡμέραν ὑπὲρ ὑμῶν κινδυ-
νεύων καὶ ἀποδημῶν, ὅμως [1] εἰσφορὰν τὴν μὲν τριάκοντα
μνᾶς, τὴν δὲ τετρακισχιλίας δραχμὰς εἰσενήνοχα. ἐπειδὴ
δὲ κατέπλευσα ἐπὶ Ἀλεξίου ἄρχοντος, εὐθὺς ἐγυμνασι-
άρχουν εἰς Προμήθεια, καὶ ἐνίκων ἀναλώσας δώδεκα μνᾶς.
καὶ ὕστερον κατέστην χορηγὸς παιδικῷ χορῷ, καὶ ἀνήλωσα 162. 1
πλέον ἢ πεντεκαίδεκα μνᾶς. ἐπὶ δὲ Εὐκλείδου ἄρχοντος
700 κωμῳδοῖς χορηγῶν Κηφισοδότῳ ἐνίκων, καὶ ἀνήλωσα σὺν τῇ
τῆς σκευῆς ἀναθέσει ἑκκαίδεκα μνᾶς· καὶ Παναθηναίοις
τοῖς μικροῖς ἐχορήγουν πυρριχισταῖς ἀγενείοις, καὶ ἀνήλωσα
ἑπτὰ μνᾶς. νενίκηκα δὲ τριήρει μὲν ἁμιλλώμενος ἐπὶ Σουνίῳ,
ἀναλώσας πεντεκαίδεκα μνᾶς. χωρὶς δὲ ἀρχιθεωρίας καὶ
ἀρρηφορίας καὶ ἄλλα τοιαῦτα, εἰς ἃ ἐμοὶ δεδαπάνηται
πλέον ἢ τριάκοντα μναῖ. καὶ τούτων ὧν κατέλεξα, εἰ
ἐβουλόμην κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ λειτουργεῖν,
οὐδ' ἂν τὸ τέταρτον μέρος ἀνήλωσα.

[1] εἰσφορὰς A.

Κυκλικῷ] Vel κυκλίῳ, ut alii plerique. Plutarch. in Andocide, fin. Καὶ αὐτὸς δὲ ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὑτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένῳ διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ, ἄντικρυς τοῦ πωρίνου σελίνου. Suid. in Πύθιον: Πύθιον ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονὸς, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν, οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια. Sed utroque modo scribitur, unde textum Horatii in Arte Poetica 136. sollicitare non debuit Bentleius ὁ κριτικώτατος. Taylor.

Τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον] Intellige a Theopompo archonte ad Alexiam. Auger.

Ἑπτὰ ἔτη] Vir doctissimus nescit, unde hæc dici possint, quoniam inter Theopompi et Dioclis præturam, non *septennium*, sed *unus* tantum *annus* intercessit. Itaque suo acumine, id est nullo, corrigit: τὸν δὲ μεταξὺ χρόνον ἐτριηράρχουν, ἑπτὰ ἔτι ἢ καὶ ἓξ τάλαντα ἀνήλωσα. Vir ille doctissimus est S. Petit. in Commentario de LL. Atticis, p. 265. Sed fallitur, neque enim per τὸν μεταξὺ χρόνον illud tempus designatur. Nam ut procedente oratione discimus, Reus triremi præfuit, sub imperio X. virorum, et in prœlio ad Arginusas, et Alexia prætore domum rediit, quæ omnia gesta sunt Olymp. 93. post Theopompi, Glaucippi et Dioclis præturas altera. Et profecto si a Theopompo ad Alexiam numeres, anni erunt totidem, quot exhibentur. Taylor.

Ὅμως εἰσφορὰν, τὴν μὲν, — τὴν δὲ, — εἰσενήνοχα] Lege: εἰσφοράς. Patet ex Distributivis, τὴν μὲν, τὴν δέ. Markland.

Κηφισοδότῳ] Videtur hic saltandi magister fuisse, cujus arti debebat hoc defensor hujus causæ, quisquis fuit, ut chorus ab ipso productus reliquos choros saltando vinceret. Reisk. *choregum agens Cephisodoto*, i.e. choregum agens, dum Cephisodotus esset chori dux vel magister. Auger.

Τριήρει μὲν] Μὲν hoc respondet opposito δὲ, non proximo, sed illi, quod p. 517. 1. legitur, in illis τὸν δὲ χρόνον, ὃν — Reliqua χωρὶς δὲ ad μέρος ἀνήλωσα pro parenthetis seu interjectis habeo. Reisk.

Ἀρχιθεωρίας καὶ ἀρρηφορίας] Possit videri ἐνίκησα subaudiri oportere, verum ἐλειτούργησα, vel tale quid malim. Idem. Ad hos accusativos repete νενίκηκα, subaudi κατὰ, et intellige ἀρχιθεωρίας et ἀρρηφορίας munera quædam publica, in quibus certamen erat inter gerentes, et præmia vincentibus. Auger.

β'. Τὸν δὲ χρόνον ὃν ἐτριηράρχουν, ἡ ναῦς ἄριστά μοι
ἔπλει παντὸς τοῦ στρατοπέδου. τεκμήριον δὲ τούτου ὑμῖν
μέγιστον ἐρῶ. πρῶτον μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὃν ἐγὼ περὶ
πολλοῦ ἂν ἐποιησάμην μὴ συμπλεῖν μοι, οὔτε φίλος ὢν οὔτε
συγγενὴς οὔτε φυλέτης ἔπλει ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεώς. καίτοι
ὑμᾶς οἶμαι εἰδέναι ὅτι στρατηγὸς [1]ὤν, ᾧ ἐξῆν ποιεῖν ὅ τι ἐβού-
λετο, οὐκ ἄν ποτε ἀνέβη ἐπ' ἄλλην ναῦν εἰ μὴ τὴν ἄριστα
πλέουσαν, μέλλων αὐτὸς [2]κινδυνεύσειν. ἐπειδὴ δὲ [3]ἐκείνους 701
μὲν ὑμεῖς ἐπαύσατε τῆς ἀρχῆς, τοὺς δὲ μετὰ Θρασύλλου
δέκα εἵλεσθε, οὗτοι πάντες ἐβούλοντο ἐπὶ τῆς ἐμῆς νεὼς
πλεῖν, ἀνέβη μέντοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων
Ἀρχέστρατος ὁ [4]Φρεάῤῥιος· ἀποθανόντος δὲ τούτου ἐν
Μιτυλήνῃ, [5]Ἐρασινίδης μετ' ἐμοῦ συνέπλει. καίτοι οὕτω
παρεσκευασμένην τριήρη πόσα οἴεσθε ἀνηλωκέναι χρήματα,
ἢ πόσα τοὺς πολεμίους εἰργάσθαι κακά, ἢ πόσα τὴν πόλιν
εὖ πεποιηκέναι; τεκμήριον δὲ τούτου μέγιστον· ὅτε γὰρ ἐν
τῇ τελευταίᾳ ναυμαχίᾳ αἱ νῆες διεφθάρησαν, οὐδενός μοι
συμπλέοντος στρατηγοῦ — ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ
[6]καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε διὰ τὴν γενομένην συμ- 702
φορὰν —, ἐγὼ τήν τε ἐμαυτοῦ ναῦν ἐκόμισα καὶ τὴν
Ναυσιμάχου τοῦ Φαληρέως ἔσωσα. καὶ ταῦτα οὐκ ἀπὸ
τύχης [7]ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς· εἶχον γὰρ
χρήμασι πείσας κυβερνήτην Φαντίαν ἅπαντα τὸν χρόνον, ὃς
ἐδόκει τῶν Ἑλλήνων ἄριστος εἶναι, παρεσκευασάμην δὲ καὶ
τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀκό-

[1] ὢν om. T. R. A. [2] κινδυνεύειν T. [3] ἐκεῖνον A. [4] Φρεάριος T. A. [5] Ἐρασινείδης T. R. A. [6] δὲ T. [7] ἐγίγνετο T. R. A.

Ἐκείνους] Potius ἐκεῖνον, Alcibiadem sc. TAYLOR. Scribendum ἐκεῖνον, sc. Alcibiadem: de quo loquebatur verbis præcedentibus. Paulo post, Ἐρασινείδης idem opinor est, quem Thucydides et Xenophon Hellen. I. sæpe vocant Ἐρασινίδην. et pro Θρασύλλου Idem scribit Θρασύλου. MARKLAND. Vulgata bene videtur habere. Alcibiadem cum reliquis novem ejus collegis. REISK.

Αὐτοῖς] Melius forsan legeretur ἀλλήλοις. AUGER.

Στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ), ἐπειδὴ δὲ τοῖς τριηράρχοις — συμφοράν. ἐγὼ etc.] Stephanus delet δέ. Pro eo legendum puto καὶ, et locum ita distinguendum: οὐδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ (ἵνα καὶ τούτου μνησθῶ, ἐπειδὴ καὶ τοῖς τριηράρχοις ὠργίσθητε — συμφορὰν), ἐγὼ τήν τε ἐμαυτοῦ etc. MARKLAND. Conformavi locum hunc ad mentem Marklandi. Ut etiam hujus rei mentionem faciam, quæ gloriosa mihi est, solus ego inter omnes trierarchos navem meam salvam domum reduxi, meismet auspiciis, tametsi nullus mecum esset imperator. Nam cæteri trierarchi rem ita gesserunt male, ut ipsis perinde, atque imperatoribus, succenseretis. REISK.

Πρὸς ἐκεῖνον] F. προσῆκον. TAYLOR. Vehementer errat vir doctus. optime habet vulgata. milites classiarii et remiges ad bonum gubernatorem qui sunt, hi sunt ei pares atque consentanei, eo digni, perinde

λουθον. καὶ ταῦθ' ὅτι ἀληθῆ λέγω, πάντες ἐπίστασθε, ὅσοι ἐτυγχάνετε ὄντες ἐκεῖ τῶν στρατιωτῶν. κάλεσον [1] δὲ καὶ Λυσίμαχον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

αἱ μὲν τοίνυν σωθεῖσαι τῶν νεῶν δώδεκα ἦσαν· ἐγὼ δ' ὑμῖν δύο ἐκόμισα, τὴν ἐμαυτοῦ καὶ τὴν Ναυσιμάχου τριήρη.

703 γ'. Καὶ οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, [2] νυνὶ δέομαι οὐ δωρεὰν, ὥσπερ ἕτεροι, [3] ἀντὶ τούτων παρ' ὑμῶν λαβεῖν, ἀλλὰ μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ, ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι παρά τε ἑκόντος ἐμοῦ καὶ παρ' ἄκοντος λαμβάνειν. καὶ οὐ τοσοῦτόν μοι μέλει εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι· ἀλλ' οὐκ ἂν δεξαίμην ὑβρισθῆναι, οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, ἐμοὶ μὲν ἀχάριστα εἶναι τὰ εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένα, ἐκείνους δὲ δοκεῖν ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι, ὅτι ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. ἂν οὖν ἐμοὶ πεισθῆτε, τά τε δίκαια ψηφιεῖσθε καὶ τὰ λυσιτελοῦντα ὑμῖν αὐτοῖς αἱρήσεσθε. ὁρᾶτε γὰρ, ὦ ἄνδρες
704 δικασταὶ, τὰ [4] προσιόντα τῇ πόλει ὡς ὀλίγα ἐστὶ, καὶ ταῦτα ὡς ὑπὸ τῶν ἐφεστηκότων ἁρπάζεται· ὥστ' ἄξιον ταύτην ἡγεῖσθαι πρόσοδον βεβαιοτάτην τῇ πόλει, τὰς οὐσίας τῶν [5] ἐθελόντων λειτουργεῖν. ἂν οὖν εὖ βουλεύσησθε, οὐδὲν ἧττον ἐπιμελήσεσθε τῶν ἡμετέρων χρημάτων ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, εἰδότες ὅτι ἕξετε πᾶσι χρῆσθαι τοῖς ἡμετέροις ὥσπερ καὶ πρότερον. οἶμαι δὲ πάντας ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ὅτι τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι

[1] δέ μοι ὅμως Ναυσίμαχον A. [2] νῦν T. R. A. [3] ἀντὶ τούτων om. T. [4] προσόντα T. [5] θελόντων T. R. A.

boni atque ille est. Valet idem atque insequens ἀκόλουθον. Reisk.

Λυσίμαχον] Ναυσίμαχον cum Palm. et Schott. Taylor. Recte: nisi ibi legendum Λυσιμάχου. Markland. Καὶ ante nomen hoc proprium aut deletum velim, aut cum μοι, aut cum μοι ὅμως mutatum. Reisk.

Ἡγούμενος καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι] Conjunctio καὶ, quæ nullius usus est hoc loco, videtur innuere aliquid deesse. Forte: ἡγούμενος ἐμοὶ (vel ἐμοί τε) δεινὸν, καὶ ὑμῖν αἰσχρὸν εἶναι. Sic ad fin. Orat. ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν, ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ etc. Mox: οὐδὲ παραστῆναι τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, vertenda erant, *neque exemplum præbere iis, qui detrectant* (vel *subterfugiunt*) *munera publica.* Male Vanderheidius et confuse: *si publicis ministeriis fungentes nihil præcipuum habeant præ iis, qui eadem detrectare solent.* ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας vocat Demosth. πρὸς Λεπτίνην, quod Noster διαδύεσθαι. et ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, adv. Phænippum. Markland.

Ἐκείνους] Rectius ἐκείνοις. Taylor.

Τὰ προσιόντα] Sic dedi de meo, pro προσόντα vulgari. *vectigalia reipublicæ.* Reisk.

ταμίας τῶν τὰ τῆς πόλεως ὑμῖν ταμιευόντων. ἐὰν δέ με πένητα ποιήσητε, καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀδικήσετε· ἕτεροι δὲ καὶ ταῦτα διανεμοῦνται, ὥσπερ καὶ τἄλλα.

163. δʹ. Ἄξιον δέ ἐστιν ἐνθυμηθῆναι, ὅτι πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι, καὶ πένητα γενόμενον ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ πλουτοῦντι φθονῆσαι, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τοὺς ἄλλους εἶναι τοιούτους πολίτας, ἵνα τῶν μὲν ἑτέρων [1] μὴ ἐπιθυμήσωσι, τὰ δὲ
σφέτερα αὐτῶν εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκωσιν. ἡγοῦμαι δ᾽, ὦ ἄνδρες 705
δικασταί, — καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀχθεσθῇ — πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν, ἢ ἐμὲ νυνὶ κινδυνεύειν ὡς τοῦ δημοσίου χρήματα ἔχοντα. τοιοῦτον γὰρ ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω, ὥστ᾽ ἰδίᾳ [2] μὲν φείδομαι, δημοσίᾳ δὲ λειτουργῶν ἥδομαι, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς περιοῦσι μέγα φρονῶ, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῖς εἰς ὑμᾶς ἀνηλωμένοις, ἡγούμενος τούτων μὲν αὐτὸς αἴτιος εἶναι, τὴν δὲ οὐσίαν
ἑτέρους μοι καταλιπεῖν, καὶ διὰ ταύτην μὲν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν 706
ἀδίκως συκοφαντεῖσθαι, δι᾽ ἐκεῖνα δὲ ὑφ᾽ ὑμῶν [3] δικαίως σώζεσθαι. ὥστ᾽ οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξητήσαντο παρ᾽

[1] μὴ om. T. [2] μὲν τῶν T. R. μὲν τῶν ἐμῶν A. [3] δικαίως ἂν A.

Καὶ ὑμᾶς] Si κἀμὲ hic non deest, subaudiendum certe est. *non me solum, sed una vos ipsos quoque lædetis.* Idem.

Καὶ ταῦτα] *etiam hæc bona mea administrabunt pari, atque reliqua vestra administrant, modo*, h. e. rapacitate atque furacitate. Idem.

Τοιούτους πολίτας] Qualis nempe ego erga vos fui. Idem.

Ἐπιθυμήσωσι] Μὴ ἐπιθυμήσωσι. Cont. Schott. Recte. Sic Orat. XXV. ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. ubi eadem omnia. Markland. Addidi μὴ, quod vulgatis deest. τῶν ἑτέρων idem est atque τῶν ἑτέροις ὄντων ἀγαθῶν. *bonorum quæ sunt in aliorum potestate.* Fuit, cum suspicarer legendum τῶν μὲν γερῶν. *præmia virtutis quidem appetant*, cujusmodi sunt honores in republica, imagines, statuæ, tituli saxis insculpti, convictus in Prytaneo, coronæ aureæ. illa autem præmia sua in rempublicam liberalitate promereantur. Reisk.

Τῶν φείδομαι] Τῶν ἐμῶν φειδ. Cont. Vel dele istud τῶν, vel lege cum viro erudito τῶν ἐμῶν. Utrumvis erit necessarium. Prius malim. Taylor. Lego: τῶν ἐμῶν φείδομαι. ut supra: τῶν ὑμετέρων ἐμοὶ διδόναι, ἢ τῶν ἐμῶν ἐμοὶ ἀμφισβητῆσαι. et paulo ante: τῶν ἐμῶν ἐγὼ πολὺ βελτίων ὑμῖν ἔσομαι ταμίας. Potes etiam legere: τῶν ὄντων φείδομαι. Markland. Aut cum viris doctis ἐμῶν est, interponendum, aut ὄντων, aut ὑπαρχόντων. Observari hic velim lusum in vocabulis φείδομαι et ἥδομαι, dignum Lysia Sophista: nisi potius ei videatur excidisse fortuito. Reisk.

Ἑτέρους μοι] Ἑτέροις με. Schott. Quam indigne homine in literis enutrito! Taylor. Festinanter Schottus et recta contra mentem Auctoris, ἑτέροις με καταλιπεῖν. Optime habet ἑτέρους μοι. Explicat Ovidius, noto isto, Metam. XIII. v. 140.

"Nam genus, et proavos, et quæ non fecimus ipsi,
Vix ea nostra voco."

Mox, pro σώζεσθαι mallem σωθήσεσθαι. Markland. Interpone ἂν potentiale, ut in re dubia, essetne absolvendus, an condemnandus. σώζεσθαι, εἰ ἂν ἄρα σωθήσομαι. Reisk.

ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιοῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίουν ἐμοὶ δοῦναι τὴν χάριν, καὶ εἰ παρ' ἄλλοις ἐκινδύνευον, ὑμᾶς εἶναι τοὺς δεομένους ὑπὲρ ἐμοῦ. τοῦτο [1] δ' οὐκ ἂν εἰπεῖν ἔχοι τις, ὡς πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι, ἢ ὡς αἰσχρὰς δίκας δεδίκασμαι, ἢ ὡς αἰσχροῦ τινὸς αἴτιός εἰμι, ἢ ὡς τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς ἀσμένως εἶδον· ὑπὲρ ἁπάντων δὲ καὶ [2] [τῶν] ἰδίων καὶ
707 [3] τῶν δημοσίων οὕτως ἡγοῦμαί μοι πεπολιτεῦσθαι, καὶ ὑμᾶς εἰδέναι, ὥστε οὐδὲν [4] δεῖν με ἀπολογήσασθαι περὶ αὐτῶν. δέομαι οὖν ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ γνώμην ἔχειν ἥνπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ, καὶ μὴ μόνον τῶν δημοσίων λειτουργιῶν μεμνῆσθαι, ἀλλὰ [5] καὶ τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων ἐνθυμεῖσθαι, ἡγουμένους ταύτην εἶναι τὴν λειτουργίαν ἐπιπονωτάτην, διὰ τέλους τὸν πάντα χρόνον κόσμιον εἶναι καὶ σώφρονα, καὶ [6] μήθ' ἡδονῆς ἡττηθῆναι μήθ' ὑπὸ κέρδους ἐπαρθῆναι, ἀλλὰ τοιοῦτον παρασχεῖν ἑαυτὸν ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν μήτε μέμψασθαι μήτε δίκην τολμῆσαι [7] προσκαλέσασθαι.

708 ε΄. Οὔκουν ἄξιον, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πειθομένους κατηγόροις τοιούτοις ἐμοῦ καταψηφίσασθαι, οἳ περὶ ἀσεβείας μὲν ἀγωνιζόμενοι τηλικοῦτοι γεγόνασιν, [8] οὐ δυνάμενοι δ' ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι ἑτέρων

[1] γε εἰπεῖν T. R. A. [2] [τῶν] om. T. R. A. [3] τῶν om. T. A. [4] δεῖ T. [5] καὶ om. T. [6] μήθ' ὑφ' T. R. A. [7] προκαλέσασθαι T. R. [8] οὐκ ἂν δυν. T. R. A.

Τοῦτό γε εἰπεῖν κ. τ. λ.] Οὐδὲ τοῦτό γε. Cont. Cum interrogatione hæc omnia, ut recte animadvertit Stephanus. Quod cum non animadvertit Scaliger, legit: τοῦτό γε εἰπεῖν οὐκ ἔχοι τίς. Taylor. Lego: εἰπεῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις. sic infra: οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ, τι μεῖζον αὐτοῖς εὐξαίμην κακόν. Passim hæc phrasis occurrit. Stephanus vulgatæ Interrogationem addit, eodem sensu. Sed Lysianus scribendi mos istud alterum postulat, nisi fallor. Markland. Videtur sic leg. δεόμενος ὑπὲρ ἐμοῦ. ἀλλ' οὐδὲ κατ' ἐμοῦ τοῦτό γε. Reisk.

Αἴτιός εἰμι] Interponendum videtur ὑμῖν. Idem.

Δέομαι οὖν ὑμῶν, κ. τ. λ.] Hæc citantur a Suida in τέως, licet corrupte. Ubi observare est auctoris nomen excidisse, orationis solummodo conservari. Taylor.

Δίκην τολμῆσαι προκαλέσασθαι] Lego: προσκαλέσασθαι. Orat. VI. προσεκαλέσατο δίκην ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα. Harpocration: προσκαλέσασθαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Vide Pollucem VIII. 6. segm. 39. et Viros doctos ad segm. 61. ejusdem Libri. Δίκην προσκαλέσασθαι idem videtur ac εἰς δίκην προκαλέσασθαι. Xenophon Hellen. VII. 4. 11. καὶ δίκας τῶν Φλιασίων προσκαλουμένων, οὐκ ἐδίδοσαν. ubi tamen Leunclavius mavult προκαλουμένων. Markland. Leg. videtur μήτ' ἐς δίκην τολ. προσκαλ.

Τηλικοῦτοι] Potest pariter ad potentiam atque ad ætatem referri. Priorem modum in Latinis meis expressi; sin autem posteriorem præferas, erit hæc sententia: In perpetuis contentionibus forensibus, iisque in causis gravissimis et capitalibus, ut sunt causæ impietatis, ad hoc, quod agunt, ætatis provectioris pervenerunt. Reisk.

κατηγορεῖν τολμῶσι. καὶ ὧν Κινησίας οὕτω διακείμενος
πλείους στρατείας ἐστράτευται, οὗτοι περὶ τῶν τῆς πόλεως
ἀγανακτοῦσι. καὶ ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, οὐ
συμβάλλονται, πάντα δὲ ποιοῦσιν ὅπως ὑμεῖς τοῖς εὖ
πεποιηκόσιν [1] ὀργισθήσεσθε. οὗτοι μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες δικα-
σταὶ, ἐν τῷ δήμῳ κατείποιεν ὑμῖν τὰ σφέτερα αὐτῶν
ἐπιτηδεύματα· οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμι ὅ τι τούτου μεῖζον αὐτοῖς 709
εὐξαίμην κακόν· ἐγὼ δ' ὑμῶν δέομαι καὶ ἱκετεύω καὶ
ἀντιβολῶ μὴ καταγνῶναι δωροδοκίαν ἐμοῦ, μηδ' ἡγήσασθαι
τοσαῦτα χρήματα εἶναι, ἃ [2] ἐγὼ βουληθείην ἄν τι κακὸν τῇ
πόλει γενέσθαι. μαινοίμην γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τὴν μὲν
πατρῴαν οὐσίαν φιλοτιμούμενος εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι, ἐπὶ δὲ
τῷ τῆς πόλεως κακῷ παρὰ τῶν ἄλλων δωροδοκοίην. ἐγὼ μὲν
οὖν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ οἶδ' οὕστινας ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην
περὶ ἐμοῦ δικαστὰς γενέσθαι, εἴπερ χρὴ τοὺς εὖ πεπονθότας
περὶ τῶν εὖ πεποιηκότων εὔχεσθαι τὴν ψῆφον φέρειν. καὶ
μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, — ἐπιθυμῶ γὰρ καὶ τούτων
μνησθῆναι — οὐδεπώποτε λειτουργεῖν ὑπὲρ ὑμῶν δέον
[3] ἐμνήσθην εἰ [4] τοσούτῳ πενεστέρους τοὺς παῖδας κατα- 710
λείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ μὴ προθύμως ποιήσω τὰ
προσταχθέντα· οὐδ' εἴ ποτε κινδυνεύσειν ἐν ταῖς ναυμαχίαις
μέλλοιμι, οὐδεπώποτ' ἠλέησα οὐδ' ἐδάκρυσα οὐδ' ἐμνήσθην

[1] ὀργισθῆσθε T. [2] ἐγὼ κερδάνας βουλ. A. [3] ἐλογισάμην A. om. T. R. [4] τοσοῦτον T.

Ὧν Κινησίας] Adducit in comparationem Cinesiam, eo quod vulgo habebatur parum virilis et mulierosus, et eo nomine traducitur ab Aristophane in Lysistrata. Palmer. Non intelligo. Cæterum de hoc Cinesia vide Harpocrationem; cujus tempore exstabant Duæ Orationes Lysiæ in eum scriptæ. Markland. ὧν refertur ad οὗτοι. *et hi quibus plures expeditiones Cinesias*, i. e. et hi indignantur de rebus civitatis, quum Cinesias plures quam ipsi expeditiones fecerit. Auger.

Ἃ ἐγὼ] Ἃ ἐγὼ λαβών. Cont. Rectius ὧν ἐγὼ, Scal. Taylor. Sensui aliquid deest. Forte: ἃ ἔχων βουληθείην ἂν etc. *neque ullas pecunias tantas esse putetis, ut, iis acceptis, vellem aliquid infortunii civitati obvenire.* Orat. XXVIII. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡττηθήσεσθε, ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. et XXIX. οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἃ ὑμεῖς, οὓς ἐὰν λαμβάνητε ἀδικοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι. Nisi malis: πρὸς ἃ ἐγὼ βουληθείην, vel ἃ ἐγὼ λαβὼν βουληθείην. eodem sensu. Markland. Interponendum videtur λαβὼν aut δεξάμενος. Reisk.

Οὕστινας] Οὕστινας ἄλλους. Cont. Subaudi ἄλλους μᾶλλον. Sed ἂν addi velim. ut si sic dixisset: οὐκ οἶδ' οὕστινας ἄλλους μᾶλλον ἂν, ἢ ὑμᾶς ἐβουλήθην. Reisk.

Δέον] Post δέον videtur ἐλυπήθην, vel potius ἐνεθυμήθην deesse. Idem.

Εἰ τοσοῦτον] Ἐλογισάμην εἰ τοσοῦτον, aut aliquid simile suppleri jubet Schott. [et Contius]. ἐλυπησάμην alii. Taylor. Tale aliquid certe deest. Markland. Subaudi ὅσον ἂν ἐγὼ εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκοιμι. Reisk.

Ἠλέησα] Perinde esse puto, sive absolute hic positum habeatur hoc verbum pro sensu commiserationis allici, sine respe-

γυναικὸς οὐδὲ παίδων τῶν ἐμαυτοῦ, οὐδ' ἡγούμην δεινὸν εἶναι εἰ τελευτήσας ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸν βίον ὀρφανοὺς καὶ πατρὸς ἀπεστερημένους αὐτοὺς καταλείψω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἰ σωθεὶς αἰσχρῶς ὀνείδη καὶ ἐμαυτῷ καὶ ἐκείνοις 164. 1
περιάψω. ἀνθ' ὧν ὑμᾶς ἀπαιτῶ νῦν τὴν χάριν, καὶ ἀξιῶ, ἐν τοῖς κινδύνοις ἐμοῦ τοιαύτην περὶ ὑμῶν γνώμην ἔχοντος, ὑμᾶς νυνὶ ἐν τῷ θαῤῥαλέῳ ὄντας ἐμὲ καὶ τοὺς παῖδας τούτους περὶ πολλοῦ ποιήσασθαι, ἡγουμένους ἡμῖν μὲν δεινὸν ὑμῖν δὲ αἰσχρὸν εἶναι, εἰ ἀναγκασθησόμεθα ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις
711 ἄτιμοι γενέσθαι, ἢ στερηθέντες τῶν ὑπαρχόντων πένητες εἶναι καὶ πολλῶν ἐνδεεῖς ὄντες περιϊέναι, [1] ἀνάξια μὲν [2] ἡμῶν αὐτῶν πεπονθότες, ἀνάξια δὲ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηργμένων. μηδαμῶς, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἀλλ' ἀποψηφισάμενοι τοιούτοις ἡμῖν χρῆσθε πολίταις οἵοισπερ ἐν [3] τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

[1] ἄξια T. [2] ὑμῶν T. R. A. [3] τῷ om. T.

ctu ad certum hominem, sive cum respectu ad uxorem et liberos, qui in continenti commemorantur. IDEM.

Ἐν τοῖς κινδύνοις] *vestris* puta, verum hoc additum malim, sive sic: ἐν τοῖς ὑμετέροις κινδύνοις, sive ἐν τοῖς κινδύνοις τοῖς ὑμετέροις. IDEM. Velim addidi ὑμετέροις juxta Reiskii mentem. AUGER.

Ἄξια] Π. ἀνάξια. H. STEPHAN. CONT. Cui Schott. suo merito malo non assentitur. TAYLOR. Quod verum puto, modo legas ἡμῶν pro ὑμῶν, ex Isocrate Orat. de Bigis, p. 703. ubi totum hunc locum imitatur; hoc vero κῶλον ita effert: ἀναξίως δ' αὐτῶν (i. e. ἡμῶν αὐτῶν) καὶ τῶν προγόνων πράττοντας. Demosthenes Orat. de Cherson. ἀνάξιον ὑμῶν, καὶ τῶν ὑπαρχόντων τῇ πόλει, καὶ πεπραγμένων τοῖς προγόνοις. MARKLAND. Dedi ἀνάξια, pro vulgari ἄξια. verum ὑμῶν tuebor. *vobis ipsis indigna*, h. e. alia quam a vobis exspectabantur et vos decebant; *et indigna nostris de vobis meritis*, h. e. alia quam meruimus officiis, quæ a nobis ad vos profecta sunt. ἡμῶν, quæ est conjectura Taylori, probari quoque potest, et confirmatur a Coisl. et Vindobon. Vulgatum ἄξια si qui tuebuntur, his interpretandum sic erit: Quo nobis eveniet id, quod vestræ quidem personæ conveniat, qui judices sitis, severitatem juris plena cum potestate arbitraria exercentes. REISK.

Ἐν πρόσθεν χρόνῳ] Ἐν τῷ πρόσθεν. CONT. Insere Articulum: ἐν τῷ πρόσθεν (vel ἐν τῷ ἔμπροσθεν) χρόνῳ. ita enim semper, opinor, loquitur. MARKLAND.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Placuit Atheniensibus, qui *πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἐπεισάκτῳ σίτῳ* utebantur (verbis utor Demosthenis in Orat. c. Leptinem), multis legibus coercere eorum hominum injurias, qui annonam comprimendo et incendendo, ut loquuntur Jurisconsulti, civium fortunas atterebant. Una erat quæ sub capitis discrimine *ἀπηγόρευσε μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.* Ex qua lege hic agitur. Se excusant Dardanarii, quod jubente Magistratu id fecissent, et quod ex studio et benevolentia in remp.

Pag. ed. H.Steph. | Pag. ed. Reisk.

164. 12 α΄. ΠΟΛΛΟΙ μοι προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, 712
θαυμάζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ [1] κατηγόρουν, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἡγεῖσθε, οὐδὲν ἧττον καὶ τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι.

β΄. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις [2] ἀπέδοσαν εἰς τὴν βουλὴν
περὶ αὐτῶν, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες 713
τῶν ῥητόρων ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. ἡγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐθίζεσθαι ποιεῖν τὴν βουλὴν, ἀναστὰς εἶπον ὅτι μοι δοκοίη κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μέν

[1] *μὴ κατηγόρουν* A.

[2] *ἐπέδοσαν* R. A.

Εἰ ὡς] Εἰ καὶ ὡς. Cont.

Αὐτῶν, περὶ] Αὐτῶν, περὶ δὲ. Scal. Male. Taylor.

Ἐπέδοσαν] Dedi. subaudi *τὴν διάγνωσιν.* *tradiderunt, permiserunt, retulerunt.* Reisk.

Οὕτως ὠργίσθησαν κ. τ. λ.] Καὶ θανάτῳ. Cont. Schottus ad emendandum minime natus ita ex suo ingenio Lysiam supplevit: *οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγον, ἐπειδὰν τινὲς τῶν ῥητόρων διελέξαντο, ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι, θανάτῳ ζημιῶσαι.* Quo quid levius? Tu solummodo lege: *οὕτως ὠργίσθησαν α. ὥ. ἔ. τ. τ. ῥ. ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι καὶ θανάτῳ ζημιῶσαι.* Xenoph. Hellenic. I. 7. 10. *ἂν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶσαι καὶ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι, καὶ τὰ χρήματα δημοσιεῦσαι.* Taylor. Cui bono hæc licentia, cum absque ea omnia bene habeant? Markland. Ad *ὠργίσθησαν* subaudi *οἱ βουλευταὶ*, quod latet in præmisso *βουλήν.* Bene habet hic locus, neque Taylor magis audiendus est, quam Schottus. *παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι,* idem est atque *παραδοῦναι ἐπὶ τῷ* (vel *πρὸς τὸ*) *ζημιῶσαι θανάτῳ,* *tradere XI. viris, quo hi frumentarios morte punirent.* Reisk.

Σιτοπώλας] Σιτοπώλους, Ald. Sed præter linguæ genium, quæ composita a πω-

εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἧττον ἡμῶν
714 γνώσεσθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικοῦσιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς
ἀκρίτους ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ τῆς βουλῆς ταῦτα,
διαβάλλειν ἐπεχείρουν με, λέγοντες ὡς ἐγὼ σωτηρίας εἵνεκα
τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς
μὲν οὖν τὴν βουλὴν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ [1] ἀπελο-
γησάμην· τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀγόντων, ἀναστὰς
αὐτῶν κατηγόρουν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησα ὅτι οὐχ ὑπὲρ
τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβοήθουν.
ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα· δεδιὼς δὲ τὰς αἰτίας αἰσχρὸν
715 ἡγοῦμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ τι
ἂν βούλησθε ψηφίσησθε.

γ'. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβηθι [2] καὶ εἰπὲ σὺ ἐμοὶ, Μέ-
τοικος εἶ; Ναί. Μετοικεῖς δὲ πότερον ὡς πεισόμενος τοῖς
νόμοις τοῖς τῆς πόλεως, ἢ ὡς ποιήσων ὅ τι ἂν βούλῃ; Ὡς
πεισόμενος. Ἄλλο τι οὖν [3] ἀξιοῖς ἢ ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποί-
ηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία; Ἔγωγε.
Ἀπόκριναι δή μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι
716 πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Ἐγὼ τῶν
ἀρχόντων κελευόντων συνεπριάμην.

δ'. Ἂν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὡς ἔστι

[1] ἀπελογισάμην T. [2] καὶ om. T. [3] οὐκ ἀξιοῖς R.

λέω nunquam ita format. Corrigendus itaque Hesychius, qui habet Σιτοκάπηλοι, σιτοπῶλοι. lege σιτοπῶλαι. TAYLOR.

Ἡμῶν] Docet actorem senatorem fuisse. Idem est ac si dixisset τῆς βουλῆς. REISK.

Ἐπεχείρουν] Quinam? Num deest τινές? potest fieri; verum potest quoque oratio esse integra. Corona circumstans, hujus causæ tum, quam nos hodie sumus, peritior facile norat, quos actor designaret. IDEM.

Τῶν ἄλλων] Subaudi πρυτανέων, vel βουλευτῶν. Actor ipse quoque de numero prytanum, vel senatorum est. IDEM.

Ἠρξάμην] Sub. ταύτης τῆς δίκης. AUGER.

Τὰς αἰτίας] Scil. τὰς παρὰ τῷ δήμῳ. metuens ego, ne nomen meum malignis sermonibus apud plebem differretur, ac si ego dardanariis clam studerem, et cum iis colluderem. REISK.

Μὲν ἀνάβηθι.] Scribe: μοι ἀνάβηθι. ut centies in his Orationibus. Sequitur: Εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ; Ναί. Scribendum πέρυσιν ἐμοὶ, vel πέρυσί μοι. Istud Ναὶ est *Responsum* Accusati, sive Rei. Sic Lucas Actor. V. 8. Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθε; ἡ δὲ εἶπε, Ναὶ, τοσούτου. et XXII. 27. Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; ὁ δὲ ἔφη, Ναί. MARKLAND.

Εἰ πέρυσι ἐμοὶ μέτοικος εἶ, Ναί.] Egregie Scal. et nos textum vel invitis omnibus Codd. recudimus. Ni habuerint Codd. Groularti, qui mecum hunc locum interpretatur. TAYLOR.

Ἄλλο τι οὖν οὐκ ἀξιοῖς, ἢ ἀποθανεῖν] *ergo nullam aliam ipse tute tibi statuis, quam mortis pœnam?* Sic dedi, de meo addens οὐκ, quo vulgatæ carent. Cui bene respondet responsio: ἔγωγε, scil. οὐκ ἀξιῶ ἄλλο τι πάσχειν, ἢ τὸν θάνατον. Quæ responsio non sit quadratura, si οὐκ a præmissa interrogatione absit. REISK.

Ὡς ἔστι νόμος, ὃς κελεύει etc.] Inepte: si enim Leges *jubeant* frumentum coemere, quodnam opus, ut Archontes idem *jubeant?* Lege: ὃς οὐ κωλύει τοὺς σιτοπώλας etc. cui mox opponitur ἀπαγορεύει. *si igitur ostenderit, judices, ullam esse le-*

νόμος ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον, ἂν οἱ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μὴ, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει [1] πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

ε΄. [2] Χρῆν μὲν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἱκανὴν εἶναι 717
ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρίασθαι, ὁ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὅμως δ᾽, ἵνα πεισθῆτε ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη καὶ μακρότερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας [3] ἠρωτῶμεν. καὶ οἱ μὲν δύο οὐδὲν ἔφασαν εἰδέναι τοῦ πράγματος·
Ἄνυτος δ᾽ ἔλεγεν ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος 718
165. 1 ἦν ὁ σῖτος, τούτων [4] ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων, συμβουλεύσειεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονεικοῦσιν, ἡγούμενος συμφέρειν ὑμῖν, τοῖς παρὰ τούτων ὠνουμένοις ὡς ἀξιώτατον τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ὀβολῷ μόνον πωλεῖν τιμιώτερον. ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους

[1] πλείω om. T. post σῖτον ponit A. [2] χρὴ T. [3] ἠρώτων με T. [4] ὑπερβαλόντων T.

gem, quæ non prohibeat frumentarios coemere frumentum, etiamsi præfecti jusserint; absolvite eum. Ratio hoc postulat. οὐ omittebatur ob præcedens ὅς. MARKLAND. Argumentatio Marklandi frivola et ultra quam par est, arguta est. Bene habet vulgata. REISK.

Σῖτον πεντήκοντα φορμῶν] Emenda cum Stephan. [et Cont.] et Petit. ad LL. Attic. p. 420. σῖτον πλείω πεντήκοντα φορμῶν. ut supra: Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Quod ad φορμοὺς attinet, vide Aristoph. Thesmoph. 820. Hesych. Polluc. sæpiuscule, etc. Cophinus erat viminibus contextus: quantum frumenti capiebat, non liquet. Sed erat mensuræ genus. Fortasse eadem erat, quam Latini nominabant *cumeram*. Arbitror sane. Nam ita Acro ad Hor. 1. Serm. I. 53. "Cumera vas est ingens vimineum, vel fictile simile doliis, ubi frumentum suum reponebant Agricolæ: vel vas minus capiens quinque sive sex modios." TAYLOR. Recte Stephanus; nisi quod ordinem verborum fuisse reor: ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον etc. ut paulo ante: Εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι. Atque hinc forte patefit erroris causa. nempe amittebatur πλείω in simili πόλει. MARKLAND.

Ἠρώτων με] Ἠρώτων αὐτούς. SCHOTT. ἠρωτῶμεν. CONT. Lectio est ἠρωτῶμεν, cui accedit Cod. Coisl. qui habet ἠρώτων μέν. TAYLOR. Lego: παρακαλέσας τοὺς ἄρχοντας ἠρωτώμην. *advocatis præfectis interrogavi eos.* Schottus quoque conjecerat παρακαλέσας, et ἠρώτων αὐτούς. Legere etiam potes ἠρόμην, pro ἠρώτων με. istud propius est: hoc sæpius utitur Lysias. Vel: παρακαλέσας ὡς ἐμὲ τοὺς ἄρχοντας ἠρώτων. ὡς ἐμὲ, *ad meum domum.* MARKLAND. Exhibui, ut volebat Taylor, qui verum hic vidit: *nos, Prytanes, cum arcessivissemus Archontas* [magistros rerum annonariarum], *interrogavimus*, τοὺς σιτοφύλακας. quos numero tres fuisse, ex hoc loco constat. REISK.

Φιλονεικοῦσιν· ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι. δεῖν γὰρ etc.] Distingue: φιλονεικοῦσιν· (ἡγούμενος — τούτους πρίασθαι) δεῖν γὰρ etc. MARKLAND.

Ἀξιώτατον] Hic ἀξιώτατος *vilissimus, vilissimo pretio.* AUGER.

καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτοὺς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖσθαι συνεβούλευεν, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε τοὺς λόγους, οὗτοι δ' [1] ἐπίτηδες συνωνούμενοι φαίνονται.

[2] ΜΑΡΤΥΣ.

719 ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνεπρίαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε· ἡγοῦμαι δ', ἂν ὡς μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ [3] αὑτῶν αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. περὶ γὰρ ὧν εἰσὶ νόμοι διαῤῥήδην γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρὴ διδόναι δίκην καὶ τοὺς μὴ πειθομένους καὶ τοὺς κελεύοντας τούτοις τἀναντία πράττειν;

ς'. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἴομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι· ἴσως δ' ἐροῦσιν, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνεωνοῦντο τὸν σῖτον, ἵν' ὡς ἀξιώτατον [4] ὑμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ' ὑμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον ὅτι ψεύδονται.
720 ἐχρῆν γὰρ αὐτοὺς, εἴπερ ὑμῶν [5] ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα, φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας, ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτοὺς ἐπέλιπε· νυνὶ δ' ἐνίοτε τῆς αὐτῆς

[1] ἐπὶ τῆτες R. [2] ΜΑΡΤΥΣ post παρέξομαι ponit T. [3] αὐτῶν T. A. [4] ἡμῖν T. R. A. [5] οὕνεκα T. R. A.

Παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. Καὶ ὡς] Συνεβούλευσεν· καὶ ὡς οὗτος μὲν - - - φαίνονται, αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ. Cont. Quæ lectio certe non est improbanda. Auger. Vox ΜΑΡΤΥΣ loco suo mota est. Repone modo post φαίνονται. Taylor. Vox ΜΑΡΤΥΣ in locum alienum migravit, abscissa in medio tenore suo sententia. Restitue: ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι αὐτοὺς ἐκέλευεν — Ἄνυτον μάρτυρα παρέξομαι, καὶ ὡς οὗτος (f. αὐτὸς) μὲν — οὗτοι δὲ — φαίνονται. ΜΑΡΤΥΣ. Deinde post testimonium Anyti pergit: Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ — ἀκηκόατε. Markland.

Ἐπίτηδες] Dedi de meo ἔτι τῆτες. *adhuc hoc anno.* opponuntur enim inter se annus præsens et superior. Reisk.

Ὑπὲρ αὐτῶν] Rescribe: ὑπὲρ αὑτῶν. Taylor. Scribe: ὑπὲρ αὑτῶν. *pro seipsis.* τούτων, scil. τῶν ἀρχόντων. Interpretes Groulartus et Vanderheidius hunc locum non ceperunt: quod mirum, cum sensus admodum obvius sit: *si hæc maxime vera allegent, opinor tamen eos non inde excusaturos esse seipsos, sed accusaturos esse præfectos.* Sic Orat. VI. eadem sententia: καίτοι οὐχ ὑπὲρ αὑτοῦ ἀπολογήσεται, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων κατηγορήσει. *quamvis ea ratione non tam se purgabit, quam alios accusabit.* quemadmodum vertit ipse Vanderheidius. Markland.

Τούτων] Redit ad τοὺς ἄρχοντας, vel quod idem est, τοὺς σιτοφύλακας. Reisk.

Ἴσως δ' ἐροῦσιν, κ. τ. λ.] Vid. Suid. in v. Ἄξιον. οἱ ῥήτορες, qui hunc locum laudat, ad mentem potius Auctoris attendens, quam αὐτολεξεὶ describens. Taylor.

Ἕως ὁ συνεωνημένος αὐτοὺς ἀπέλιπε] Passive, *coemptum* frumentum. quod notandum. Orat. XXXIII. ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἐωνημένον ἀρνίον. *agnus sedecim drachmis emptus.* Isæus de Hæred. Agn. p. 88. οἰκίαν δὲ Μελίτῃ, τρισχιλίων ὠνημένην. lege: ἐωνημένην. Demosthenes περὶ Παραπρεσβ. ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνη-

ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὥσπερ κατὰ μέδιμνον
συνωνούμενοι. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν
δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅταν μὲν εἰσφορὰν εἰσενεγκεῖν δέῃ, ἣν
πάντες εἴσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέλουσιν, ἀλλὰ πενίαν
προφασίζονται· ἐφ᾽ οἷς δὲ θάνατός ἐστιν ἡ ζημία καὶ λαθεῖν 721
αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ᾽ εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομῆσαι. καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι τούτοις ἥκιστα
προσήκει τοιούτους ποιεῖσθαι λόγους. τἀναντία γὰρ αὐτοῖς
καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει· τότε γὰρ πλεῖστα κερδαίνουσιν,
ὅταν κακοῦ τινὸς ἀπαγγελθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σῖτον
πωλῶσιν. οὕτω δ᾽ ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας
ὁρῶσιν, ὥστε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς
δ᾽ [1] αὐτοὶ λογοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς [2] διεφθάρθαι τὰς ἐν
τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεούσας συνειλῆφθαι,
ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλεῖσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀποῤῥηθήσεσθαι. καὶ εἰς τοῦτ᾽ ἔχθρας ἐληλύθασιν, ὥστ᾽ ἐν τούτοις 722
τοῖς καιροῖς ἐπιβουλεύουσιν ἡμῖν, ἐν οἷσπερ [3] οἱ πολέμιοι.
ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάζουσιν

[1] οὗτοι T. A. [2] ἐφθάρθαι T. [3] οὐδ᾽ οἱ R.

θεῖν. et ita Orat. I. adv. Stephanum : et Orat. adv. Polyclem. Passim ita Xenophon libello περὶ Προσόδων. MARKLAND.

Καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας παρέχομαι. δεινὸν δέ μοι] Scribe : ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Δεινὸν δέ μοι etc. Fatale est Lysiam circa hanc vocem depravari. IDEM.

Οἴσεσθαι] *indignum autem est, si, quum tributum est pendendum,* quod omnes persolvere debent, *refugiant et paupertatem obtendant : in iis vero, in quibus capitis pœna proposita est, et præstat eos latitare, dicant, ob amorem, quo in vos feruntur, se contra leges peccasse.* GROULART. Et eodem acumine interpres alter. Sed ubi est istud, quod conqueritur δεινόν? Ubi oppositorum vivida contentio, argumentationis solertia, sensus ipse? Hinc illud profecto dici arbitror, quod vulgo dicitur: Mi homo! verba dedisti. Sed tempus est, ut Lysiæ opem feram: *jactitarunt hi dardanarii egregiam suam in rempublicam benevolentiam. Ubi autem exprompta est ista tanta benevolentia? Non in alacri studio tributi pendendi,* quod palam omnibus innotesceret ; *sed in legibus, in quibus capitis res agitur, violandis,* ubi expedit esse quam occultissimis. Lego enim cum Cod. Coisl. ἣν πάντες εἴσεσθαι μέλλουσιν. TAYLOR.

Ἥκιστα] Id est, πάντων ἥκιστα. quod equidem malim sic legi. REISK.

Οὗτοι λογοποιοῦσιν] Mallem : αὐτοί. *ipsi fingunt.* et pro ἐφθάρθαι, restituenda MS. lectio, διεφθάρθαι. Vide ad Orat. XX. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. et AUGER.

Ἐκπλεούσας] Unde? e Piræeone, an e Ponto? posterius equidem rectius arbitror. REISK. Nempe, ἐκ τοῦ Πόντου. AUGER.

Ἀποῤῥηθήσεσθαι] Verbum ἀνειπεῖν h. l. idem est, atque nostrate *aufsagen, einem den Kauf, den Dienst, die Miethe aufsagen. renunciare.* per nuncium ad alterum allegatum ei testatum facere, se nolle in posterum eodem pacto, quo adhuc, teneri, sed ab hoc momento rescissum id velle. REISK.

Ἐν οἷσπερ οὐδ᾽ οἱ πολέμιοι] Particulam infitiantem de meo addidi, re ipsa id subjiciente, et præterea illa proxima εἰρήνης οὔσης confirmant. IDEM.

Ἀναρπάζουσιν] Ἀναρπάζειν τὸν σῖτον est, mandare servis ut frumentum in solaria congerant, ibique clausum et absconditum servare, neque sinere rursus in ædes inferiores deferri, quo vendatur. IDEM.

οὗτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ᾽ ἀγαπῶμεν ἂν ὁποσουτινοσοῦν πριάμενοι παρ᾽ αὐτῶν ἀπέλθωμεν· ὥστ᾽ ἐνίοτε εἰρήνης οὔσης ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα. οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων πανουργίας καὶ κακονοίας ἡ πόλις ἔγνωκεν, ὥστ᾽ ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας
723 [1] ἀποκληροῦτε. καὶ πολλάκις ἤδη παρ᾽ ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἷοί τ᾽ ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ᾽ ὑμῶν πάσχειν, ὁπότε καὶ τοὺς [2] οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε;

ζ΄. Ἐνθυμεῖσθαι δὲ χρὴ ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ὑμῖν ἀποψηφίσασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ᾽ ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποιοῦντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμᾶν· ἐφ᾽ ὑμῖν [3] γὰρ ὁποτέροις βούλεσθε πιστεύειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαιτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε; ἀναμνήσθητε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν [4][λαμβάνειν]

[1] ἀπεκληροῦτε A. [2] μὴ T. R. A. [3] γάρ ἐστιν R. A.
[4] uncos om. T. R. λαμβάνειν om. A.

Διαφερώμεθα] Subaudi αὐτοῖς. *ne nos emptores secum de pretio contendamus*, aut *rixemur, nolentes tantum dare quantum illi flagitent.* Idem.

Σιτοφύλακος ἀποκληροῦτε] Potius: σιτοφύλακας ἀπεκληροῦτε. ut ἐλάβετε. Schottus quoque σιτοφύλακας. Χωρὶς est *seorsim*, extra ordinem. Markland.

Πολιτῶν ὄντων] Hoc eo spectat, quod in dardanariis permulti essent, non cives, sed solummodo inquilini. Quod si ergo cives respublica punit, quanto magis punire debebit peregrinos. Reisk.

Ὁποτέροις] Ἔστιν ὁποτέροις. Cont. Accusatoribus puta dardanariorum, an ipsis dardanariis sese defendentibus. Reisk.

Πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν λαμβάνειν] Αἰτίαν, πρόφασιν, vel λόγους, vel ἀπολογίας, καὶ μάρτυρας. Cont. Miror, quid velit vox ultima: et suspicor incuriam Scribæ repetisse eam ex sententia proxime sequenti, δίκην λαμβάνειν. Novi, quid sit ἔχειν αἰτίαν, *culpæ obnoxium esse, reum esse*: quod sæpe admodum occurrit. λαμβάνειν quoque αἰτίαν, licet rarius sit, probum est: ut Orat. XII. οὐ γὰρ δὴ ἑτέρων ἔργων αἰτίαν λαβόντες (*rei*) ἐκ τῆς πόλεως ἐξέπεσον, ἀλλὰ τούτων. Pollux VIII. 10. segm. 120. εἴ τις τῶν φευγόντων ἐπ᾽ ἀκουσίου φόνου αἰτία, δευτέραν αἰτίαν ἑκουσίου προσλάβοι. Thucydides lib. II. segm. 18. αἰτίαν τε οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ᾽ αὐτοῦ. et ita Idem VI. 60. Sed ἔχειν λαμβάνειν αἰτίαν mihi ταυτολογίας et Glossematis suspectum est. Si defendi possit, ita intellige: *multos, in quos hæc eadem accusatio* (seu *crimen*) *cadere potuit, morte mulctavistis.* Markland. Aut delendum est, ut vult Markland, λαμβάνειν, quod facile potuit e proximo versu 5. p. 529. quocunque errore huc irrepsisse, aut si quid ejus tamen verum est, affirmem ita leg. esse locum: πολλῶν ἤδη, ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, πειρωμένων λανθάνειν, καὶ μάρτυρας π. *multos, qui, cum ejusdem criminis essent insimulati, conarentur infitiando subterfugere, testesque adeo suæ innocentiæ præstarent.* Reisk.

166. καὶ μάρτυρας παρεχομένων θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέ- 724
ρους ἡγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγόρων λόγους. καίτοι πῶς ἂν
οὐ θαυμαστὸν εἴη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἁμαρτημάτων δικά-
ζοντες, μᾶλλον [1] ἐπεθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνουμένων δίκην
λαμβάνειν;

η΄. Καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πᾶσιν ἡγοῦμαι
φανερὸν εἶναι, ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι
τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσονται ἥντινα
γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε, ἡγούμενοι, ἂν μὲν θάνατον αὐτῶν 725
καταγνῶτε, κοσμιωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιποὺς, ἂν δ'
ἀζημίους ἀφῆτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε
ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. χρὴ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ
μόνον τῶν παρεληλυθότων [2] ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ
καὶ παραδείγματος [2] ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω
γὰρ ἔσονται μόγις ἀνεκτοί. ἐνθυμεῖσθε δ' ὅτι ἐκ ταύτης
τῆς τέχνης πλεῖστοι περὶ τοῦ σώματος εἰσὶν ἠγωνισμένοι·
καὶ οὕτω μεγάλα ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον
[3] αἱροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν
ἢ παύσασθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν
δὴ οὐδ' ἂν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, δικαίως ἂν
αὐτοὺς ἐλεήσαιτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν
οἳ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς ἐμπό- 726
ρους ἐφ' [4] οἷς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε καὶ

[1] ἐπιθυμεῖτε T. A. [2] οὕνεκα T. R. A. [3] αἰτοῦνται T. [4] οὓς T.

Λόγους] Subaudi ἢ τοὺς τῶν πειρωμένων λανθάνειν. Idem.

Λαμβάνειν] Add. ἢ παρὰ τῶν ὁμολογούντων. Cont. Subaudi ἢ τῶν ὁμολογούντων. Reisk.

Οὕνεκα — οὕνεκα] Ἕνεκα — ἕνεκα. Scalig.

Οὕτω] Fort. οὗτοι. Taylor.

Μόγις] Cohæret, non cum ἀνεκτοὶ, sed cum ἔσονται. *vix enim erunt vel hoc pacto tolerabiles*, h. e. vix hoc modo poterit hoc obtineri, ut se gerant tolerabiliter; si nempe pœnarum severitatem exerceatis; nedum ut tolerabiles sint futuri, si vos ad puniendum torpeatis. οὕτω bene habet. Reisk.

Αἰτοῦνται] F. αἱροῦνται. Taylor. Lege: μᾶλλον αἱροῦνται. *malunt*. Demosth. Philipp. III. τούτους μὲν ἐξαπατᾷν αἱρεῖσθαι μᾶλλον ἢ προλέγοντα βιάζεσθαι. et ita passim. Markland.

Τῶν τε πολιτῶν] Subaudi τούτους. illos vestrorum civium (sitophylacas designat, de quibus jam paulo ante mentionem fecerat), qui cum horum frumentariorum fraudes compescere satis non potuissent, ideo capite suo luerunt. Reisk. Explicat Contius: ἐκ τῶν πολιτῶν ἐκείνους οἳ —. Auger.

Καὶ τοὺς ἐμπόρους] Καὶ τοῖς ἐμπόροις. Scal. Inscite. Taylor.

Ἐφ' οἷς] Possit defendi. Nam ἐπί τινι perinde est, in fraudem et noxam alicujus; atque ἐπί τινα. malim tamen in accusat. ἐφ' οὓς, ut usitatius. Reisk.

Οἷς ὑμεῖς κ. τ. λ.] Hæc non recte parenthesi includuntur. Lege: συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε, καὶ προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες. Ni potius fuisset, παρὰ τούτων. Taylor. Dele Parenthesin, et distingue: συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς — ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν

προθυμοτέρους ποιήσετε, δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνοντες.
727 εἰ δὲ μή, [1] τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἕξειν, ἐπειδὰν πύθωνται ὅτι τῶν καπήλων, οἳ τοῖς ἐκπλέουσιν ὡμολόγησαν ἐπιβουλεύειν, ἀπεψηφίσασθε;

θ'. Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων τῶν ἀδικούντων, ὅτε δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κατηγόρων πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπίστασθε. ἂν οὖν τούτων καταψηφίσησθε, τά τε δίκαια ποιήσετε καὶ ἀξιώτερον τὸν σῖτον ὠνήσεσθε, εἰ δὲ μή, τιμιώτερον.

[1] τὴν αὐτὴν T. R.

(vel παρὰ τούτων), λαβόντες. Paulo ante: τῶν τε πολιτῶν, οἳ διὰ etc. Tolle distinctionem, et subintellige τούτους, vel ἐκείνους τῶν πολιτῶν οἳ etc. ut τοὺς ἐμπόρους paulo post. Markland. Subauditur a communi ἐλεήσαιτε. Reisk.

Προθυμοτέρους ποιήσετε] Scil. αὐτοὺς, *eos*, mercatores puta, vel negotiatores. verum reticuit hic loci hoc vocabulum, tametsi necessarium, quia statim sequitur αὐτῶν, quod ad dardanarios redit; ne idem pronomen eodem spiritu de diversissimis usurpatum lectores perturbaret. Idem.

Τὴν αὐτὴν οἴεσθε γνώμην ἕξειν, ἐπειδὰν πύθωνται, ὅτι τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε] Facilis hujus loci restitutio. Lege: ἐπειδὰν πύθωνται, ἥνπερ ὅτε τῶν καπήλων — ἀπεψηφίσασθε. Vanderheidius vertit: *alioqui, eodem ipsos animo fore existimate, quo erant, cum intelligerent, caupones vos absolvisse.* Recte supplet: sed pro πύθωνται videtur legisse ἐπύθοντο, sine causa. Ἥνπερ ὅτε, quod interdum εἶχον ὅτε. ut Orat. XV. ad fin. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας — ἥνπερ ὅτε ᾤεσθε πρὸς τοὺς πολεμίους διακινδυνεύειν. Markland. Mihi videtur leg. esse: τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἕξειν. *quem ipsis animum existimatis fore, cum audierint* —. Vulgatam si servabimus, erit ad τὴν αὐτὴν subaudiendum τοῖς ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν. *communem causam facturos cum dardanariis, a quibus insidiæ vobis struuntur, existimate.* [αὐτοὺς si optabimus, redibit ad negotiatores frumentum e Ponto Athenas subvehentes. τὴν αὐτὴν si servabimus, subaudiendum erit: οἵαν τέως ἔσχον. *atque adhuc habuerunt.* aut ἣν εἰκός ἐστιν αὐτοὺς ἐκ τῆς τούτων ἀποψηφίσεως ἔχειν. *In Var. Lect.*] Reisk.

Ἐκπλέουσιν] Malim εἰσπλέουσιν. in Piræeum puta, ut antea. Idem.

Ἂν οὖν τούτων κ. τ. λ.] Hunc locum laudat Suidas in v. Ἄξιον, οἱ ῥήτορες, minima fere cum differentia. Taylor.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ

ΟΤΙ ΟΥΚ ΗΝ ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δίκη ξενίας. Vid. Harpocr. in *Ναυτοδίκαι*, et Poll. VIII. 10. Pancleo servus fugitivus in jus vocatus est ad Polemarchum propter quasdam contumelias ab Oratore, arbitrato eum fuisse *μέτοικον*. At cum ille exceptione fori usus Platæensem se esse dixit, ideoque, civem Atticum, deprehenditur post accuratissimam investigationem habitam, ut Auctoris verbis utar, *μὴ ὅτι Πλαταιεὺς εἶναι, ἀλλ' οὐδὲ ἐλεύθερος.*

Pag. ed. H. Steph. 166. 27 — Pag. ed. Reisk. 728

α'. ΠΟΛΛΑ μὲν λέγειν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τουτουῒ τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν δυναίμην οὔτε μοι δοκεῖ δεῖν· ὡς δὲ ὀρθῶς τὴν δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέωνι οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ, τοῦτο ὑμῖν πειράσομαι ἀποδεῖξαι. 729

β'. Ὡς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον ἐν ᾧ εἰργάζετο, προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὸν πολέμαρχον, νομίζων μέτοικον εἶναι. εἰπόντος δὲ τούτου ὅτι Πλαταιεὺς εἴη, ἠρόμην [1] ὁπόθεν δημοτεύ-

[1] ὁπότε T. R. A.

ΠΛΑΤΑΙΕΥΣ] Legendum contendit doctissimus Meurs. *ὅτι οὐκ ἦν Πλωθειεὺς* (nam inter Atticæ populos erat Πλωθειὰ, ut ostenderunt ipse Meursius aliique), "et per totam deinceps orationem," hominis ipsius verbis utor, "ubicunque editur Πλαταιεὺς, Πλαταιεῖ, Πλαταιέα, Πλαταιέων, Πλαταιέας, rescribendum sine dubio Πλωθειεὺς, Πλωθειεῖ, Πλωθειέα, Πλωθειέων, Πλωθειέας." Vid. Attic. Leg. III. 29. Cui nolim aliquid gravius dici, cum, nisi me mea memoria fallat, errorem suum alibi revocet. Platæenses erant civitate donati, uti liquet ex decreto, quod exstat apud Demosth. c. Neær. p. 1380. pen. ed. Reisk. ex Aristoph. in Ranis, et Pausan. Attic. c. 29. aliisque. Vid. Petit. de LL. Attic. p. 133. et Miscell. II. 9. I. 14., Meurs. ipsum de fortuna Athenarum cap. 5. Eodem itaque jure cum Platæensi agendum erat, atque Atheniensi. Præterea locus egregius exstat in fine orationis, qui ad Platæensem solummodo spectare potest: *Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν Ἀριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει. Καίτοι οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς, ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ μᾶλλον, ἢ Θήβησιν, ἦν εἰκὸς αὐτὸν μετοικῆσαι.* Norunt omnes simultates olim intercessisse inter Thebanos et Platæenses: Inter Thebanos et Plothæenses Meursius, credo, solus. TAYLOR. Confer. Observat. Miscell. Amstelodam. T. VII. p. 317. sqq. et Corsini Fast. Attic. T. I. p. 16. sqq. REISK.

Ὁπότε δημοτεύοιτο] *in quem populum accenseretur.* TAYLOR. Lege: ὁπόθε. *ex quo pago esset.* Inusitata vero scævitas in hac Oratione. MARKLAND. ὁπότε (per τ) est in libris, non per ϑ, ut Markland, nescio qui aut unde, recitavit. Arbitror tamen veram lectionem ab eo esse demonstratam. id quod patet e responsione

οιτο, παραινέσαντός τινος τῶν παρόντων προσκαλέσασθαι
730 [1]καὶ πρὸς τὴν φυλὴν ἧστινος εἶναι σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ
731 ἀπεκρίνατο ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν [1]καὶ
πρὸς τοὺς τῇ Ἱπποθοωντίδι δικάζοντας, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, οὕς τε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων ἐπυνθανόμην εἴ τινα γιγνώσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ἔφασκεν γιγνώσκειν αὐτὸν, πυθόμενος ὅτι καὶ ἑτέρας δίκας τὰς μὲν [2]φύγοι τὰς δ' [3]ὠφλήκοι παρὰ τῷ
732 πολεμάρχῳ, ἔλαχον καὶ ἐγώ. πρῶτον μὲν οὖν ὑμῖν Δεκελέων οὓς ἠρόμην μάρτυρας παρέξομαι· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων, τῶν λαχόντων τε δίκας αὐτῷ πρὸς τὸν πολέμαρχον

[1] καὶ om. A. [2] φεύγοι A. [3] ὀφλήκοι T.

Δεκελειόθεν. *unde*, h. e. quonam e demo se pateretur nominari, et haberi oriundum, velut demotam. Perinde puto esse, ὀπόθε aut ὀπόθεν legatur. ut pariter ἔμπροσθε et ἔμπροσθεν usurpatur. REISK.

Παραινέσαντος τινὸς τῶν παρόντων — σκήπτοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο etc.] Mallem, mutata sede particulæ δὲ, et distinctione, ita legere: παραινέσαντος δέ τινος — σκήπτοιτο, ἐπειδὴ ἀπεκρίνατο etc. MARKLAND.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Narratio est hujusmodi: 'Pancleonem ad Polemarchum in jus vocat Orator ob quasdam contumelias, existimans eum fuisse inquilinum.' (Polemarchus enim, uti Prætor peregrinus apud Romanos, jus dixit de inquilinis. Τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος, Harpocr. in Πολέμαρχος. Vid. Poll. VIII. 9. 'Sed ubi affirmavit se esse domo Platæensem, atque idcirco jure civis Atheniensis uti posse ex decreto, ibi mutato consilio quærit, cui tribui et populo accenseretur, ut ab eo populo jus adipisceretur.' (Nam ut ex Demosthene liquet l. c. ea erat conditio civitatis Platæensibus data, ut unusquisque in tribum aliquam relatus ita demum civis fieret: Κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιέας εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς φυλάς. Atque hæc videtur vis et notio esse τοῦ δημοτεύεσθαι, quod hic occurrit. Vid. Harpocr. in v. Hesych. etc.) 'Qui cum dixisset Δεκελειόθεν, confestim nomine dato apud eos, qui in ista tribu judicabant,' (ea autem erat Hippothoontis

ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. ΘΡΑΣΥΛΛΟΥ. ΔΕΚΕΛΕΥΣ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
ΧΟΡΗΓΩΝ. ΝΙΚΗΣΑΣ. ΑΝΔΡΑΣΙΝ. ΙΠΠΟΘΟΩΝΤΙΔΙ. ΦΥΛΗΙ.
ΕΥΙΟΣΧΑΛΚΙΔΕΥΣ. ΗΥΛΕΙ. ΝΕΑΙΧΜΟΣ. ΗΡΧΕΝ.
ΚΑΡΚΙΔΑΜΟΣ. ΣΩΤΙΟΣ. ΕΔΙΔΑΣΚΕΝ.

Ex Sponio) 'ad tonstrinam ubi ire consueverant Deceleenses se contulit, et quoscunque ibi ex Deceleensibus offendit, ab iis percunctatus est, quenquamne noverint Pancleonem ei tribui accenseri.' Sed ut hæc se ita habere possint, Græcis est opitulandum. Lege itaque: Ἐπειδὴ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι Δεκελειόθεν, προσκαλεσάμενος αὐτὸν πρὸς τοὺς (sine καὶ) τῇ Ἱπποθοωντίδι δικάζοντας, καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς, ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν, ἠρώτων, οὕστε ἐξευρίσκοιμι Δεκελέων, εἴ τινα γιγνώσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. Nam istud ἐπυνθανόμην est glossematicum τοῦ ἠρώτων, indeque natæ hæ turbæ. TAYLOR. Idem est ac si dixisset: ἠρώτων, εἴ πού εἰσί τινες Δεκελεεῖς. *interrogabam, essentne ibi Deceleenses*, et eorum si quos reperissem hoc pacto, eos interrogabam, nossentne aliquem Pancleonem —. [Nam: οὕς τε ἀλλαχοῦ ἐξευρίσκ. *In Var. Lect.*] REISK.

Φύγοι] Malim in præsenti φεύγοι. nam tempus præsens postulat sententia. actiones quasdam in Pancleonem susceptas adhuc pendere nondum disceptatas apud Polemarchum. IDEM.

Ὠφλήκοι] Sic per ω dedi, pro vulgari ὀφλήκοι per omicron. *alias adversus eum actiones jam esse decisas mulctæque ipsum esse condemnatum.* ξενίας puta. nam de ejusmodi causis jus dicebat Polemarchus. IDEM.

Καὶ ἐγώ] Scil. δίκην ξενίας Παγκλέωνι παρὰ τῷ πολεμάρχῳ. IDEM.

καὶ καταδικασαμένων, ὅσοι τυγχάνουσι παρόντες. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

γʹ. Ἐκ μὲν τούτων πεισθεὶς πρὸς τὸν πολέμαρχον αὐτῷ τὴν δίκην ἔλαχον· ἐπειδὴ δέ μοι αὐτὴν ἀντεγράψατο μὴ 167. *εἰσαγώγιμον εἶναι, περὶ πολλοῦ ποιούμενος μηδενὶ δόξαι ὑβρίζειν βούλεσθαι μᾶλλον ἢ δίκην λαβεῖν ὧν ἠδικήθην, πρῶτον μὲν Εὐθύκριτον, ὃν πρεσβύτατόν τε Πλαταιέων ἐγίγνωσκον καὶ μάλιστα ᾤμην εἰδέναι, ἠρόμην εἴ τινα γιγνώσκοι Ἱππαρμοδώρου υἱὸν Παγκλέωνα Πλαταιέα· ἔπειτα δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἀπεκρίνατό μοι ὅτι τὸν Ἱππαρμόδωρον μὲν γιγνώσκοι, υἱὸν δὲ ἐκείνῳ οὐδένα οὔτε Παγκλέωνα οὔτε ἄλλον οὐδένα εἰδείη ὄντα, ἠρώτων [1] δὴ καὶ τῶν ἄλλων ὅσους ᾔδειν Πλαταιέας ὄντας. πάντες οὖν ἀγνοοῦντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀκριβέστατα ἂν ἔφασάν με πυθέσθαι, ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρὸν τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ· ταύτῃ γὰρ τῇ ἡμέρᾳ* 7 *τοῦ μηνὸς ἑκάστου ἐκεῖσε συλλέγεσθαι τοὺς Πλαταιέας. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸν τυρὸν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπυνθανόμην αὐτῶν, εἴ τινα γιγνώσκοιεν Παγκλέωνα πολίτην σφέτερον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι οὐκ ἔφασαν γιγνώσκειν· εἷς δέ τις εἶπεν ὅτι τῶν μὲν πολιτῶν οὐδενὶ εἰδείη τοῦτο ὂν τὸ ὄνομα, δοῦλον μέντοι ἔφη ἑαυτοῦ ἀφεστῶτα εἶναι Παγκλέωνα, τήν τε ἡλικίαν λέγων τὴν τούτου καὶ τὴν τέχνην ᾗ οὗτος χρῆται. ταῦτ᾽ οὖν ὡς ἀληθῆ ἐστὶ, τόν τε Εὐθύκριτον ὃν πρῶτον ἠρόμην, καὶ τῶν ἄλλων Πλαταιέων ὅσοις προσῆλθον, καὶ [2] τὸν ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι, μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.*

[1] δὲ T.

[2] τὸν Νικομήδην A.

Ἀντεγράψατο] Hac exceptione mihi occurrebat, quam ab actuario ad acta referri curabat, forum illud haud esse competens. in eo sibi statum nullum esse. Se civem esse, non inquilinum. Polemarchum non de civibus, sed de peregrinis judicare. IDEM.

Χλωρὸν τυρὸν] Mala fide Interpres, *ad viridem Tyrum*, quo nihil unquam fuit aut erit putidius. Intelligitur locus, ubi Casei recentes venum prostituebantur. Plura dicturus sum in Lectionibus Lysiacis [c. 12.] TAYLOR.

Πολίτην] Exspectabam δημότην. sed bene habet vulgata. Platæenses ab Atheniensibus civitate Attica fuerant donati. Recte igitur, qui genere Platæensis, civitate Atheniensis esset, is πολίτης Πλαταιεὺς appellabatur, ut Platæensibus reliquis consors civitatis Atticæ. REISK.

Ἀφεστῶτα] Egit ergo Nicomedes in Pancleonem ex titulo ἀποστασίου, ut herus in servum fugitivum. IDEM.

Καὶ τὸν] Excidit nomen. Lege: τόν τε Εὐθύκριτον, ὃν πρῶτον ἠρόμην — καὶ τὸν Νικομήδην, ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

δ΄. Ἡμέραις τοίνυν μετὰ ταῦτα οὐ πολλαῖς ὕστερον
ἰδὼν ἀγόμενον τουτονὶ Παγκλέωνα ὑπὸ Νικομήδους, ὃς
734 ἐμαρτύρησεν αὐτοῦ δεσπότης εἶναι, προσῆλθον βουλόμενος
εἰδέναι ὁποῖόν τι περὶ αὐτοῦ πραχθήσοιτο. τότε μὲν οὖν
ἐπειδὴ ἐπαύσαντο μαχόμενοι, εἶπόν τινες τῶν τούτῳ παρ-
όντων, ὅτι εἴη αὐτῷ ἀδελφὸς ὃς ἐξαιρήσοιτο αὐτὸν εἰς ἐλευ-
θερίαν· ἐπὶ τούτοις ἐγγυησάμενοι παρέξειν εἰς ἀγορὰν
ᾤχοντο ἀπιόντες. τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ τῆς τε [1] ἀντιγράψεως
735 ἕνεκα ταυτησὶ καὶ αὐτῆς τῆς δίκης ἔδοξέ μοι χρῆναι μάρ-
τυρας λαβόντι παραγενέσθαι, ἵν᾽ εἰδείην τόν τ᾽ ἐξαιρησόμε-
νον αὐτὸν καὶ ὅ τι λέγων ἀφαιρήσοιτο. ἐφ᾽ οἷς μὲν οὖν ἐξηγ-
γυήθη, οὔτε ἀδελφὸς οὔτε ἄλλος οὐδεὶς ἦλθε· γυνὴ δὲ φά-
σκουσα αὑτῆς αὐτὸν εἶναι δοῦλον, ἀμφισβητοῦσα τῷ Νικο-
μήδει, καὶ οὐκ ἔφη ἐάσειν αὐτὸν ἄγειν. ὅσα μὲν οὖν αὐτόθι
ἐρρήθη, πολὺς ἂν εἴη μοι λόγος διηγεῖσθαι· εἰς τοῦτο δὲ
βιαιότητος ἦλθον οἵ τε παρόντες τούτῳ καὶ αὐτὸς οὗτος,
ὥστε ἐθέλοντος μὲν τοῦ Νικομήδους ἐθελούσης δὲ τῆς γυναι-
κὸς ἀφιέναι, εἴ τις [2] εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἄγοι [3] [ἢ] φάσκων
ἑαυτοῦ δοῦλον εἶναι, τούτων οὐδὲν ποιήσαντες ἀφελόμενοι

[1] ἀντιγραφῆς T. R. A. [2] ἢ εἰς T. R. A. [3] ἢ φάσκοι T. A.

Constabit utique ex sequentibus. Taylor. Bene habet h. l. nil deest. τὸν idem est, atque τοῦτον. Centies articulus præpositivus ὁ pro pronomine οὗτος usurpatur. Reisk.

Ὃς ἐξαιρήσοιτο] Si, qui hoc affirmavit, non ipse frater Pancleonis, sed alius aliquis fuit, bene habet locus, sententiaque hæc est: *esse Pancleoni fratrem, nescio quem, qui eum sit in libertatem vindicaturus.* Sin autem, id quod mihi quidem multo est probabilius, ipse frater hæc dicit *se esse fratrem Pancleonis, et se velle ipsum in libertatem asserere.* tum εἶπέ τις erit leg. et καὶ ὡς ἐξαιρ. Idem.

Ἐπὶ τούτοις] In hanc legem, sub hac conditione, ut frater ille Pancleonis eum liberali manu assereret. Idem.

Παρέξειν εἰς ἀγορὰν, ᾤχοντο ἀπιόντες] Sic in libris Lysiæ vulgatis distinctus est hic locus. Ego vero distinctionem, ut vides, mutavi, quemadmodum Taylor quoque fecerat in Latinis. Atheniensium quotidianum opus atque negotium erat forum adire spectandi et audiendi ergo quæ ibi gererentur. Quæ igitur modo narravit, ea extra forum fuerant acta. Idem.

Ἀντιγραφῆς ἕν. ταυτησὶ] *ob hanc* ἀντιγραφὴν, (v. p. 533. 5.) quæ mihi necessitatem imposuit in Pancleonem agendi. id quod nunc facio. Simul digito demonstrat illam exceptionem Pancleonis in tabula exaratam lignea, in aditu tribunalis suspensa, ut judicibus omnibus in conspectu esset. Idem. Per ἀντιγραφὴ intelligo exceptionem rei, et per δίκη litem actoris. Auger.

Αὐτῆς τῆς δίκης] *ob illam actionem* Nicomedis in Pancleonem, ubi frater producendus erat, vi pacti die ante facti. Sub conditione cujus producendi Nicomedes sponsores acceptaverat de corpore Pancleonis præstando. Reisk.

Γυνὴ δὲ] Sub. ἦλθε. Auger.

Ἄγοι φάσκων] Sic dedi, partim ex Aldina, in qua, ut et in Vindobon. est φάσκαν. Vulgo legitur in libris excusis ἄγοι, ἢ φάσκοι. Verum nemo unquam dixit εἰς ἐλευθερίαν ἄγειν, sed sic dicunt omnes εἰς ἐλευθερίαν ἐξαιρεῖσθαι et εἰς δουλείαν ἄγειν. quare nullus dubito sic leg. esse h. l. ἢ εἰς ἐλευθερίαν τοῦτον ἐξαιροῖτο, ἢ εἰς δουλείαν ἄγοι, φάσκων —. Reisk.

ᾤχοντο. ὡς οὖν τῇ τε προτεραίᾳ ἐπὶ τούτοις ἐξηγγυήθη καὶ τότε βίᾳ ᾤχοντο ἀφελόμενοι αὐτὸν, μάρτυρας παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

[1]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ῥᾴδιον τοίνυν εἰδέναι ὅτι οὐδ᾽ αὐτὸς Παγκλέων νομίζει 736 ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐλεύθερον. ὅστις γὰρ ἐβουλήθη βίᾳ ἀφαιρεθεὶς ἐνόχους καταστῆσαι τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιτηδείους τοῖς βιαίοις, μᾶλλον ἢ κατὰ τοὺς νόμους εἰς τὴν ἐλευθερίαν ἐξαιρεθεὶς δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ἀγόντων αὐτὸν, οὐδενὶ χαλεπὸν γνῶναι ὅτι, εὖ εἰδὼς ἑαυτὸν ὄντα δοῦλον, ἔδεισεν ἐγγυητὰς καταστήσας περὶ τοῦ σώματος ἀγωνίσασθαι.

έ. Ὅτι μὲν οὖν Πλαταιεὺς εἶναι πολλοῦ δεῖ, οἶμαι ὑμᾶς ἐκ τούτων σχεδόν τι γινώσκειν· ὅτι δὲ οὐδ᾽ οὗτος, ὃς ἄριστα οἶδε τὰ αὑτοῦ, ἡγήσατο δόξαι ἂν ὑμῖν εἶναι Πλαταιεὺς, ἐξ ὧν ἔπραξε ῥᾳδίως μαθήσεσθε. ἐν τῇ ἀντωμοσίᾳ γὰρ τῆς δίκης ἣν αὐτῷ ἔλαχεν Ἀριστόδικος οὑτοσὶ, ἀμφισβητῶν μὴ πρὸς τὸν πολέμαρχον εἶναί οἱ τὰς δίκας διεμαρτυρήθη μὴ Πλαταιεὺς εἶναι· [2]ἐπισκηψάμενος δὲ τῷ μάρτυρι οὐκ ἐπεξῆλθεν, ἀλλ᾽ εἴασε καταδικάσασθαι [3]αὐτοῦ 737 τὸν Ἀριστόδικον. ἐπεὶ δὲ ὑπερήμερος ἐγένετο, ἐξέτισε τὴν δίκην, καθότι ἔπειθε. καὶ τούτων, ὡς ἀληθῆ ἐστὶ, μάρτυρας ἐγὼ παρέξομαι ὑμῖν. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ϛ΄. Πρὶν τοίνυν ταῦτα ὁμολογηθῆναι αὐτῷ, δεδιὼς τὸν

[1] ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. T. [2] ἐπιςκεψάμενος T. [3] αὐτὸν T.

Ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. ῥᾴδιον τοίνυν etc.] Hic quoque excidit, post ὕδωρ, vox ΜΑΡΤΥΡΕΣ. quam restituit Stephanus [et Contius]. Markland.

Ἔπραξε] Post ἂν ἔπραξε videtur μετὰ ταῦτα deesse. Reisk.

Ἀμφισβητῶν] Redit, non ad Aristodicum, sed ad Pancleonem, ad quem διεμαρτυρήθη quoque redit. Idem.

Ἐπισκεψάμενος] Ἐπισκέμενος, Ald. Unde semel placuit Stephano ἐπεσκημμένος, uti et Scaligero quoque placuisse video. Lege: ἐπισκηψάμενος. Ἐπεσκήψατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν, Harpocr. Ἐπίσκηψις, εἴ τις τὴν διαμαρτυρίαν ὡς ψευδῆ αἰτιῷτο, Poll. VIII. 6. Ἣν οὐδὲ ψευδομαρτυριῶν θέμις ἐστὶν ἐπισκῆψαι, Æsch. c. Timarch. p. 18. 26. ed. Steph. Taylor. ἐπισκεμμένος vel ἐπισκηψάμενος. Cont.

Καθότι ἔπειθε] Vertit Interpres Brabantus: *transactione, ut commodissime potuit, facta.* Nescio unde: certe non ex Lysiæ verbis. Markland. Mulctam dependit, non quatenus illi a judicibus irrogata fuerat; sed quatenus cum Aristodico deciderat, quem rogarat Pancleo, ut mulctæ partem aliquam sibi remitteret. Reisk.

Ταῦτα ὁμολογηθῆναι] Quæ modo narraverat de Pancleonis cum Aristodico transactione seu decisione. Idem.

Ἀριστόδικον, μεταστὰς ἐντεῦθεν Θήβησι μετῴκει. καίτοι 168. 1
οἶμαι εἰδέναι ὑμᾶς ὅτι, εἴπερ ἦν Πλαταιεὺς, πανταχοῦ μᾶλλον ἢ Θήβησιν [1] εἰκὸς ἦν αὐτὸν μετοικῆσαι. ὡς οὖν [2] ᾤκει [ἐκεῖ] πολὺν χρόνον, τούτων ὑμῖν μάρτυρας παρέξομαι. καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

738 ζ΄. Ἐξαρκεῖν μοι νομίζω τὰ εἰρημένα, ὦ ἄνδρες δικασταί· ἐὰν γὰρ διαμνημονεύητε, οἶδ᾽ ὅτι τά τε δίκαια καὶ τἀληθῆ ψηφιεῖσθε, καὶ ἃ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

[1] ἦν εἰκὸς T. R. A.

[2] ᾤκει πολὺν T. R. μετῴκει πολὺν A.

Ὡς οὖν ᾤκει πολὺν χρόνον etc.] Forte: ᾤκει ἐκεῖ πολὺν χρόνον, scil. *Thebis*. Omissa videtur vox ἐκεῖ propter similitudinem cum præcedente ᾤκει. Demosthenes Orat. in Aristocrat. ἧκε μὲν γὰρ ὁ Θερσαγόρας καὶ ὁ Ἐξήκεστος εἰς Λέσβον, καὶ ᾤκουν ἐκεῖ. Matthæus XII. 45. καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Ἐπίλαβε] Ἐπίβαλε, Ald. Ἀλλ᾽ ἐν τοῖς πρόσθεν γέγραπται τρὶς ἐπίλαβε, ὡς ἔχει καὶ ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν ἀντίγραφον. H. Stephan. Simile est mendum apud Isæum in oratione de Pyrrhi hæred. p. 39. 18. ed. Steph. Ἀναγίνωσκε· σὺ δ᾽ ἐπίβαλε τὸ ὕδωρ. Quod tu corrigas. Taylor.

Διαμνημονεύητε] Scil. ταῦτα, τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ εἰρημένα. Reisk.

Οἶδ᾽] Εὖ οἶδ᾽ ὅτι est phrasis familiaris. εὖ autem inter διαμνημονεύητε et οἶδ᾽ situm latuit librarium. Taylor. Pro οἶδ᾽ simplici malim, ut certe usitatius, εὖ οἶδ᾽. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΩΙ ΑΔΥΝΑΤΩΙ ΑΡΓΥΡΙΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Defertur ὁ δεῖνα, quod, cum corpore non esset imbecillis, atque etiam artem calleret
Pag. unde quæstum facere posset, stipendium tamen a civitate collatum eis qui corporis Pag.
ed. debilitate laborabant accepisset. Contra eam delationem arguitur. ed.
H.Steph. Reisk.

168. 11 ά. [1]ΟΥ πολλοῦ δέω [2]χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατη- 738
γόρῳ, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονί. πρότερον 741
[3]γὰρ οὐκ ἔχων πρόφασιν ἐφ᾽ ἧς τοῦ βίου λόγον δοίην, νυνὶ

[1] οὐ om. T. R. A. [2] ὀργὴν A. [3] γὰρ om. T.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ — ΑΡΓΥΡΙΟΝ] Περὶ τοῦ Ἀδυνάτου, Harpocrat. in Ἀδύνατος. Περὶ τοῦ διδομένου τοῖς ἀδυνάτοις ὀβόλου, Suid. in Ἀνάπηρον ψυχήν. Vide Gronov. ad Harpocr. in v. et Valesium quoque, Perizon. Respons. ad nuper. notit. de variis Æliani etc. locis p. 31., Meurs. Attic. Lect. VI. 5., Petit. de LL. Attic. p. 558., Herald. Animadv. in Salmas. III. 8. Forte legendum: πρὸς τ. εἰσαγ. περὶ τοῦ διδόσθαι τῷ μὴ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. Gravissimum istud Atheniensium institutum, de quo hic agitur, memorant bene multi: ad locum Æschinis c. Timarch. p. 14. 40. ed. Steph. ἐν τοῖς ἀδυνάτοις μισθοφοροῦντα hæc habet, quæ non inutiliter hic subjiciantur, σχστης ineditus: Ἀντὶ τοῦ μισθὸν λαμβάνοντα ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λελωβημένων, καὶ ἀδυνάτως ἐχόντων. Νόμος γὰρ ἦν Σόλωνος κελεύων τοὺς τοιούτους ἐκ τοῦ δημοσίου τρέφεσθαι. ΑΛΛΩΣ. Κατὰ μῆνα ἐν τῷ δήμῳ (F. ἐκ τοῦ δημοσίου) ἐδίδοτο τοῖς ἀδυνάτοις πολίταις μισθός. ἀδυνάτους δὲ λέγουσιν πάντας τοὺς ὁπωσδηποτεοῦν ἠχρειωμένους πρὸς ἐπικουρίαν ἑαυτῶν, οἷον τοὺς τυφλούς. ΑΛΛΩΣ. Τοῖς ἀδύνατα σώματα ἔχουσιν ἐχορηγεῖτο ἑκάστης ἡμέρας τριώβολον εἰς τροφὴν ἐκ τοῦ δημοσίου. Et videtur antiquitus huic reipublicæ fuisse peculiare. Μόνοι δ᾽ ἁπάντων ἀνθρώπων τρία ταῦτ᾽ ἐνομίσατε· τῶν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως τελευτησάντων, αὐτῶν μὲν ἐπαίνους ἐπὶ ταῖς ταφαῖς καθ᾽ ἕκαστον ἔτος λέγειν· τοὺς δὲ παῖδας δημοσίᾳ τρέφειν ἄχρις ἥβης — τοὺς δ᾽ ἀδυνάτους τῶν πολιτῶν δημοσίᾳ τρέφειν. Aristid. Panathen. Recte hic addo, quæ de hac re tradit Lexicon ineditum in biblioth. Coisl. quum quod ceteris expressius sit paulo, tum quod eisdem emendata lectione antecellat. Ἀδύνατοι, οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι· οἳ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν περιουσίαν κεκτημένων, ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν φ'. βουλῆς, καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας, ὀβολὸν ἕνα, ὡς δὲ Φιλόχορος, έ. Ἀριστοτέλης δὲ β'. ἔφη. Montefalc. Biblioth. Coislin. p. 603. Taylor.

Πολλοῦ δέω] Ὀλίγου δέω. Cont. Quæ lectio probatissima est. Auger. Si mentem auctoris assequar, ait Reus, se *plurimam gratiam debere* Accusatori, quod hanc contentionem ipsi comparaverit. Nam cum nullam unquam nactus sit occasionem exponendi suæ vitæ rationes et instituta, quam se transegisse ad laudem confirmat, hodie ejus opera hujusmodi quem exspectavit, quem flagitavit, dicendi loco utatur. Sed profecto Πολλοῦ δέω et Πολλοῦ δεῖ etc. tam est huic sententiæ adversum, quam quod maxime. Πολλοῦ ἐδέησε κριθῆναι, καὶ ἀπολογήσασθαι. N. c. Eratosth. Tam longe abfuit, ut causam dicere liceret. Τοσούτου ἐδέ-

διὰ τοῦτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν ἐπιδεῖξαι ψευδόμενον, ἐμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον ἢ φθόνου. διὰ γὰρ οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίνδυνον οὗτος ἢ διὰ φθόνον. καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; εἰ μὲν γὰρ ἕνεκα χρημάτων, [1] συκοφαντεῖ· εἰ δ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται, ψεύδεται· διὰ γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ πώποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. [2] ἤδη τοίνυν, ὦ βουλή, δῆλός ἐστι φθονῶν, ὅτι τοιαύτῃ κεχρημένος συμφορᾷ τούτου βελτίων εἰμὶ πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὦ βουλή, τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς
742 ἐπιτηδεύμασιν [3] ἰᾶσθαι καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἕξω καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τούτου διοίσω;

[1] συκοφαντεῖ με· T. [2] ἢ δὴ R. [3] ἰᾶσθαι. καλῶς. R. A.

ησεν αὐτῷ μεταμελῆσαι — ὥστε. *tantum abfuit, ut eum pœniteret* etc. N. c. Simonem. Ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω — ἱκανὸς εἶναι λέγειν — ὥστε δέδοικα κ. τ. λ. N. ineunte orat. περὶ δημοσ. χρημάτ. Τοσούτου γε ἔδει ἐπαγγέλλεσθαι, ὥστ' οὐδ' εἰδέναι φησὶ, τί ἂν ποιῶν ἡμῖν χαρίσαιτο. Demosth. π. παραπρεσβ. Ἵν' εἰδῆτε πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τοῦ ψηφίσματος αὐτὸν τουτουΐ. Id. c. Aristocr. Ὀλίγου δὲ δέω λέγειν. *parum abest, quin dicam.* Id. de Rhodiorum libertat. Δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται, οἷον Πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ὅπερ καὶ πρῶτον ἔχει πρόσωπον, τὸ δέω, τὸ λείπομαι, ὡς παρὰ Συνεσίῳ, Μικροῦ δέω λέγειν ἐν ὁμοτίμοις ἀγόμενος. Moschop. π. σχεδ. p. 123. Si igitur liceret uti τῷ δέω in prima persona, cum notionem habeat τοῦ χρεία ἐστὶν æque ac ubi τοῦ λείπεται, quod tamen magistelluli videntur mihi invidere, legerem hoc pacto, sc. πολλὴν δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλὴ, τῷ κατηγόρῳ. Quod si ejusmodi usus τοῦ δέω mihi denegetur, ita accipiendus est sensus auctoris: *Plurimum abest, ut gratias dignas accusatori referre possem.* Sed istud duriuscule, cum χάριν ἔχειν non tam videtur dici de *gratiis actis,* sed de animo *ad agendas proclivi* et præparato. Proinde uti distinguuntur Gratias *habere* et *agere* apud Latinos. Taylor. F. οὐ πολλοῦ δέω, vel Πολλοῦ οὐ δέω. In priorem positionem magis inclino, quia sæpe initio scriptorum aliquod damnum passa fuisse comperimus. Quam facile οὐ periit in principio orationis. Ut δέω pro *debeo* in prima persona accipiam, et legam πολλὴν δέω χάριν ἔχειν, a me non impetro. Nam Grammatici et usus uno ore docent δεῖ pro πρέπει vel χρεία ἐστὶ neque primam neque secundam habere personam, uti inter alios Schol. Theocr. Γ. 52. a quorum canonibus religioni est recedere. *In Char. Aphrod.* l. VII. c. 1. p. 586. D'Orville. Si nihil hic deest, videtur ὀργὴν leg. esse pro χάριν. *multum abest, ut irascar.* Verum credibilius est nonnihil hic deesse, ad hunc ferme modum: πολλοῦ δέω τούτῳ μέμφεσθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ὁμολογῶ πολλὴν χάριν ἔχειν. *non tantum nil queror de accusatore, sed etiam magnas ei gratias habeo.* Reisk.

Πρότερον οὐκ ἔχων πρόφασιν etc.] Legendum puto: πρότερον γὰρ οὐκ ἔχων πρόφασιν. Hujus vero Orationis meminit Harpocration, V. ἀδύνατοι: ubi pro περὶ τοῦ ἀδυνάτου, forte legendum ὑπέρ. Markland.

Βεβιωκότα] Βίον βεβιωκότα. Cont. Quod velim et ego addidisse. Auger.

Ἄξιον] Malim aut ἀξίως aut ἄξια. Reisk. Potest accipi adverbialiter pro ἀξίως, malim tamen legi ἀξίως. Auger.

Ἢ δὴ τοίνυν] Sic de meo dedi, pro vulgari ἤδη τοίνυν. *ecqua tandem ratione?* Reisk.

Ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι καλῶς] Scribe: καλοῖς. Lucianus Abdic. p. 710. περὶ τὰ κάλλιστα τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐσπουδακότα. Xenophon Cyrop. lib. VII. ad fin. ἐν δὲ καλοῖς κἀγαθοῖς ἐπιτηδεύμασι διημερεύοντες. Eadem τὰ χρηστὰ ἐπιτηδεύματα vocat Noster Orat. XXXI.

β'. Περὶ μὲν οὖν τούτων τοσαῦτά μοι εἰρήσθω· ὑπὲρ ὧν
δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς ἂν οἷόν τε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ.
φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ
τῆς πόλεως ἀργύριον· καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι καὶ
οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι τοιαύτην 743
ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τούτου ζῆν. καὶ τεκμηρίοις
χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους
ἀναβαίνω, τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι
δυναμένοις ἀνθρώποις ἀναλίσκειν. τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης
εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, οἷος [1] τυγχάνει
[2] [ὤν], πάντας ὑμᾶς οἴομαι γινώσκειν· ὅμως δὲ κἀγὼ διὰ
βραχέων ἐρῶ. ἐμοὶ γὰρ ὁ μὲν πατὴρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν
δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος
τουτί, παῖδες δέ μοι οὔπω εἰσὶν οἵ με θεραπεύσουσι. τέχνην
δὲ κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη
χαλεπῶς ἐργάζομαι, τὸν διαδεξόμενον δ' αὐτὴν οὔπω δύνα- 744

[1] τυγχάνω T.

[2] ὢν om. T. uncos om. R. A.

et Demosthenes in Epitaphio. Æschines contra Timarch. §. θ'. ἀναγκαζόμενος λέγειν περὶ ἐπιτηδευμάτων φύσει μὴ καλῶν. Sic et Max. Tyrius Dissert. XV. ad finem. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Mihi videtur ἐπιτεύγμασιν leg. esse, id est, κατορθώμασιν. opponuntur τὰ ἐπιτεύγματα, *recte facta*, in quibus ἐπιτυγχάνομεν τοῦ σκοποῦ, τοῖς δυστυχήμασιν. Interim si negabimus hic Lysiam acumen consectatum fuisse, bene habebit vulgata. Voc. καλῶς utrinque sepsi punctis. Est sententia per se uno vocabulo perfecta et absoluta. *Recte vero sic arbitror.* REISK.

Εἰρήσθω] Non improbo. fuit tamen cum leg. suspicarer προειρήσθω, *in antecessum dicta sunto.* IDEM.

Προσήκει λέγειν] Recte si divinavimus de προειρήσθω, interponendum erit h. l. νῦν. IDEM.

Καὶ γὰρ κ. τ. λ.] Lege: καὶ γὰρ τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ τέχνην ἐπίστασθαι. Quæ in medio sunt, irrepserunt ex glossemate. Sc. non nemo istud τῷ σώματι δύνασθαι explanavit concinnius et expressius ad titulum, qui concipitur περὶ ἀδυνάτου. Illud habe. TAYLOR. Verba καὶ οὐκ εἶναι ἀδύνατον non sunt supervacanea, multo minus a scholiasta immissa, sed opportuna et necessaria, et ab ipso oratore profecta. *me bene valere corpore, et nullo modo* ἀδύνατον, h. e. dignum, qui fructus percipiam a legibus περὶ τῶν ἀδυνάτων constituentibus iisque beneficia et privilegia nonnulla indulgentibus. REISK.

Ἐν τῇ τέχνῃ] Melius haud paulo ἐκ τῆς τέχνης, ut mox. TAYLOR. Rectius ἐκ τῆς τέχνης, ut statim: τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν. MARKLAND.

Τυγχάνει ὢν] Sic dedi de meo pro vulgari τυγχάνω, quia in multis codicibus legitur τυγχάνει in tertia persona, et ὢν semper abesse nequit, sive prima, sive tertia persona verbi obtineat. Lectionem codicum a Tayloro prolatam si optes, quæ cur optanda sit causæ nil video, sic erit leg. τῆς μὲν οὖν — εὐπορίας, καὶ τῶν ἄλλων πέρι, τὸν ἐμὸν βίον οἷος τυγχάνει ὤν, πάντας —. REISK.

Διαδεξόμενον] Queritur sibi tantum æris non superesse, unde servum potuisset emere, qui artem a se disceret, eaque imbutus in illa exercenda et quæstu inde faciendo adjuvaret. Alii opifices aut artifices, sutores, sartores, pictores, negotiatores, fœneratores, etc. habent tirones ære suo emptos, quos artem quique suam docent. Hi διαδέχονται τὴν τοῦ διδασκάλου τέχνην. IDEM.

Οὔπω δύναμαι κτήσασθαι] Intelligit servum aliquem operarium, quem voluit emere sibi successurum in labore artis suæ; qualem tamen, propter rei familiaris angustias, non adhuc valuit acquirere. Sic infra de ἀστράβῃ, seu *mulo:* νυνὶ δὲ, ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, *non possum acquirere.* ob exiles facultates. MARKLAND.

μαι κτήσασθαι. πρόσοδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν
ταύτης, [1]ἧς ἂν ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῇ
δυσχερεστάτῃ γενέσθαι τύχῃ. μὴ τοίνυν, ἐπειδή γέ ἐστιν,
ὦ βουλὴ, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ ἃ
νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐῤῥωμένῳ ὄντι ἔδοτε, πρεσβύτερον καὶ
ἀσθενέστερον γιγνόμενον ἀφέλησθε· μηδὲ πρότερον καὶ περὶ
τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι,
νυνὶ διὰ τοῦτον [2]τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας
745 ἀγρίως ἀποδέξησθε· μηδ' ἐμὲ τολμήσαντες ἀδικῆσαι, καὶ
τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίως ἐμοὶ διακειμένους ἀθυμῆσαι ποιή-
σητε. καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὦ βουλὴ, εἰ ὅτε μὲν ἁπλῆ
μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην λαμβάνων τὸ ἀργύ-
ριον τοῦτο· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας καὶ νόσοι καὶ τὰ τούτοις
[3]ἑπόμενα κακὰ προσγίνεταί μοι, τότε ἀφαιρεθείην. δοκεῖ 169. 1
δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν
ἐπιδεῖξαι σαφέστατα μόνος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατα-
σταθεὶς χορηγὸς τραγῳδοῖς [4]προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀν-
τίδοσιν, δεκάκις ἂν ἕλοιτο χορηγῆσαι μᾶλλον ἢ ἀντιδοῦναι
ἅπαξ. [5]εἶτα πῶς οὐ δεινόν ἐστι νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς διὰ
πολλὴν εὐπορίαν ἐξ ἴσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτά-
τοις· εἰ δὲ [6]ὧν ἐγὼ λέγω τύχοι [7]τις [8]γενόμενος, τοιοῦτον
[9]εἶναι καὶ ἔτι πονηρότερον;

746 γ'. Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνη-

[1] ἣν A. [2] καὶ τοὺς T. A. [3] ἐχόμενα T. R. A. [4] προσκαλεσαίμην T. A. [5] καὶ T. R. A. [6] ὡς R. A. [7] τις om. R. A. [8] γενομένων T. γενόμενον R. A. [9] εἶναι τοιοῦτον T. R. A.

Ἧς] Ἣν. CONT. Melius ἦν. Ita continuo fere: μηδὲ ἃ νεωτέρῳ ἔδοτε πρεσβύτερον ἀφέλησθε. Et procedente oratione: οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ἀφαιρέσεσθε τὸ διδόμενον. TAYLOR. Contendit quidem Koen. ad Corinth. p. 40. pro ἧς vulgari, ego tamen cum Tayloro ἣν malo. REISK.

Ἐπειδή γέ ἐστιν] Fort leg. ἐπειδή γ' ἐν ὑμῖν ἐστίν. *penes vos est.* IDEM. Et quidem recte. AUGER.

Τούτοις ἐχόμενα] Aut τούτοις ἑπόμενα leg. videtur, aut τούτων (vel, si dualem malis, τούτοιν) ἐχόμενα. REISK.

Τότε ἀφαιρεθείην] Vel τόδε, scil. τὸ ἀργύριον τοῦτο, ut paulo ante. MARKLAND.

Τύχοι τὶς γενόμενων] Τύχοι γενόμενος. CONT. τύχοι γενόμενον, Ald. γενομένων, Scal. Pro τύχοι τὶς, τύχοιμι, Schott. Ubi salem aliquem videre videor. F. εἰ δὲ ὧν ἐγὼ λέγω τύχοιμι γενόμενος, εἶναι τοιοῦτον κ. τ. λ. TAYLOR. Post γενομένων desunt nonnulla. Schottus legit τύχοιμι pro τύχοι τις. sed hoc nihil agit: sequentia enim nihilo melius connectuntur. Pro λέγω tamen forte scribendum ἔχω. MARKLAND. Dedi vel reddidi potius ex Aldina pristinam veram et probam lectionem: εἰ δὲ ὡς ἐγὼ λέγω τύχοι γενόμενον. *sin autem tale quid, ut ego aio, forte fortuna evenerit.* Nihil hic de Aldina mutavi, nisi quod ὡς de meo dedi pro ὧν. REISK.

Πονηρότερον] Erat enim nequam et sceleratus, qui legibus parere recusaret. atqui leges imperabant τὴν ἀντίδοσιν, ubi quis sorte ductus ad fungendum munere sumptuoso, paupertatem excusaret, aliumque se opulentiorem ederet. IDEM.

σθῆναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε τὴν τύχην δείσας οὔτε ὑμᾶς αἰ-
σχυνθεὶς, οὐ πολὺς ὁ λόγος. ἐγὼ γὰρ, ὦ βουλὴ, πάντας
[1] οἶμαι τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα [2] τοιοῦτο [3] ῥαστώνην
τινὰ ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπότατα
μεταχειριοῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. ὧν εἷς ἐγὼ, καὶ
περιπεπτωκὼς τοιαύτῃ συμφορᾷ ταύτην ἐμαυτῷ ῥαστώνην 747
ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. ὃ δὲ
μέγιστον, ὦ βουλὴ, τεκμήριον, ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν ἀλλ'
οὐ διὰ τὴν ὕβριν, ὡς οὗτός φησιν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω,
ῥᾴδιόν ἐστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐκεκτήμην οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἂν
ὠχούμην, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον·
νυνὶ δ' ἐπειδὴ τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις
ἵπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις. καίτοι πῶς οὐκ
ἄτοπόν ἐστιν, ὦ βουλὴ, τοῦτον αὐτὸν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστράβης
ὀχούμενον ἑώρα με, σιωπᾶν — τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν; —, ὅτι
δ' ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω, πειρᾶσθαι πείθειν 748
ὑμᾶς ὡς δυνατὸς εἴην; καὶ ὅτι μὲν δυοῖν βακτηρίαιν χρω-

[1] ἡγοῦμαι A. om. T. R. [2] τοιοῦτον R. [3] ῥαστώνην τινὰ om. T. R. A.

Ζητεῖν] Π. νομίζω δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἢ, ἡγοῦμαι δεῖν τοῦτο ζητεῖν. ἤ τι τοιοῦτον. H. Stephan. F. in ζητε.ν, quod est otiosum, tale aliquid latet. Quid si hoc pacto legamus: νομίζω δεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν? Taylor. Tale quodpiam verbum utique deest post βουλὴ, e. c. νομίζω, ἡγοῦμαι, aut οἶμαι. nisi si pro ἐγὼ aias leg. esse: λέγω γὰρ — verum in ejusmodi loco non usurpant λέγω, sed φημί. Verbum ζητεῖν bene habet. *circumspicere, requirere.* φιλοσοφεῖν, *solerter excogitare.* Reisk. Velim tantum transponi sic: ζητεῖν τοῦτο καὶ φιλοσοφεῖν. Auger.

Τὸ συμβεβηκὸς πάθος] Recte. Ælianus Var. Hist. XIV. 1. καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. Τὸ γεγενημένον πάθος, Xenophon Hellen. VI. p. 599. Præcedentia supplevit Stephanus. De voce φιλοσοφεῖν pro ποιεῖσθαι, vide Harpocrationem. Markland.

Ὧν εἷς ἐγὼ καὶ περιπεπτωκὼς] Videtur post pronomen excidisse ὢν, aut sic leg. ὧν ἴσα (adverbialiter) καὶ ἐγὼ, περιπεπτωκώς. *quibuscum pariter ego quoque, cum incidissem in tantum infortunium* —. Reisk.

Τοιοῦτον] Scil. ζεῦγος vel ἅρμα. nisi potius tale quid addendum est. Idem.

Ἡττημένους] Lege ἠτημένους. V. Vales. ad Harpocr. in v. Ἠτημένην. Quas nives non frigiditate superet tralatio vetus! *conari autem vobis persuadere, ideo me esse validum, quod* viles jugoque domitos *equos adscendam.* Taylor. Lego: ἐπὶ τοὺς ἠτημένους ἵππους ἀναβαίνω. *equos* alienos *commodato acceptos inscendo.* Demosthenes adv. Euergum: ἔπειτα παῖδα διάκονον (sc. λαμβάνει ὁ Θεόφημος) ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν, ἠτημένην, πολλοῦ ἀξίαν. Loquitur Orator de violento quodam homine, qui res et servos suos vi arripuerat. Paupertatis vero, vel sordium et avaritiæ nota erat, *alienis* equis vectari. unde hoc exprobrat Midiæ Demosthenes, quod ἐπ' ἀλλοτρίου τὰς πομπὰς ἡγεῖτο ἵππου. Ἀστράβη autem verti potest *lectica.* significat etiam quodvis *jumentum.* Vide Hesychium, et Harpocrationem. Hæc scripseram. sed jam deprehendo hanc emendationem a Valesio præreptam esse Not. ad Harpocr. p. 88. ubi etiam hunc ipsum Demosthenis locum de ὑδρίᾳ ἠτημένῃ profert. Restitue hanc vocem Max. Tyrio Dissert. XXXVI. p. 368. Ed. Cant. ubi pro αἰτησάμενον παρὰ τοῦ λαβόντος, male legitur κτησάμενον. Markland.

Δυοῖν] Δυαῖν. Taylor. Sine causa. In isto autem loco etiamnum non video, quin οἱ δυνάμενοι opponantur τοῖς ἀδυνάτοις, de quibus ibi passim agitur. Ut autem intelligamus ratiocinium ex duobus baculis ductum, sciendum est, Athenis plerosque senes gestasse *duos* baculos, uno uti inniterentur, dum altero se defenderent.

μαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν ὡς καὶ τοῦτο
τῶν δυναμένων ἐστίν· ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω,
749 τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων; οἷς
ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν [1] ἀμφοτέροις χρῶμαι.

δ'. Τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντίᾳ τῶν ἁπάντων
ἀνθρώπων, ὥστε [2] καὶ ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσούτους
ὄντας εἷς ὤν, ὡς οὐκ εἰμὶ τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καίτοι εἰ
τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ὦ βουλὴ, τί με κωλύει κληροῦ-
σθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὲν ἀφελέσθαι
750 τὸν ὀβολὸν ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι πάντας
ὡς ἀναπήρῳ; οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνά-
μενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ ὡς ἀδύνατον ὄντα
κληροῦσθαι κωλύσουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν
αὐτὴν ἔχετε γνώμην, οὔθ' οὗτος εὖ ποιῶν. ὁ μὲν γὰρ, ὥσπερ

[1] ἀμφοτέραις οὐ χρῶμαι R.

[2] καὶ om. T.

Testem laudo Scholiast. Aristoph. ad Plut. 273. *In Char. Aphrod.* l. VI. c. 3. p. 536. D'Orville.

Δυναμένων] Δυναμένων, sc. ἀναλίσκειν. Nam id necessario est subaudiendum, si δυναμένων retineatur: et profecto quid aliud substitui possit nondum video. Quanquam profecto vix deesse arbitror delicatulorum cerebellulorum quosdam, vafra ingenia, bellatulos, nimio acumine et captiunculis ad omnia expensitanda, ambigenda, amplianda natos, qui cum Pyrrhone cæcutire, quam cum Lynceo ὀξυδερκεῖν maluerint, negantes hæc ita esse vera, quin ut verum esse possit, et istud δυναμένων retineri, et eo modo simul intelligi, quo sæpius usurpetur in hac oratione: sc. πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς, ὡς δυνατὸς, εἴην. τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς εἰμὶ τῶν δυναμένων etc. Quorum in gratiam pluribus admonere habeo necessum, non ita lepide argumentari, ut ill cogitent: cujus ea mens atque animus; 'Iniquum admodum est accusatorem operam dare, ut ostendat me esse τῶν δυναμένων, quod alienis et commodatis equis vehar (istud enim est futilitate plenissimum), iniquum tam ficulneo argumento aliquid potesse putare: et si quid habeat ad alteram accusationis partem vere sustentandam (ad fortunas sc. meas magnificandas), id prorsus intactum omittere: cujusmodi esset, me mulis sumptuosius vehi, si modo me aliquando mulis vehi vidisset: cujusmodi esset duobus scipionibus inniti, quod certo erat luxuriæ et ὕβρεως, cum ceteris omnibus unus sufficeret. Taylor.

Ἀμφοτέραις οὐ χρῶμαι] Sic dedi de meo pro vulgari ἀμφοτέροις χρῶμαι omissa particula infitiante. ἀμφοτέραις redit ad βακτηρίαις. οἷς autem redit ad τῶν δυναμένων. Idem est ac si dixisset: καίτοι ἐγὼ οὐ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν χρῶμαι ἀμφοτέραις ταῖς βακτηρίαις, δι' ἣν οἱ δυνάμενοι, καὶ σώματι καὶ χρήμασι, μιᾷ μόνον χρῶνται βακτηρίᾳ. Ego enim duobus innixus baculis incedo, quia pedibus sum mutilatus; divites autem et pedibus valentes, incedunt singulis cum baculis, propter insolentiam atque superbiam. Reisk. ἀμφοτέροις, *utrisque*, i. e. equis et duobus baculis. Auger.

Καὶ ὑμᾶς κ. τ. λ.] Quæ verba parum intelligo, licet ut laudentur a Suida in Ἀνάπηρον, intelligam minus: Καὶ τί κωλύει ὑμᾶς μὲν ὠφελεῖσθαι τῷ ὀβολῷ, ὡς ὑγιεῖς ὄντας· τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι ἐάσαντας ὡς ἀναπήρῳ; Taylor.

Τὸν ὀβολὸν] Τριόβολον. Cont.

Ψηφίσασθαι] Scil. τὸν ὀβολόν. Reisk.

Τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς etc.] Scribe: τὸν αὐτὸν ὑμεῖς, οἱ μὲν, ὡς δυνάμενον, — οἱ δὲ, ὡς ἀδύνατον ὄντα, κληροῦσθαι κωλύσουσιν. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Οἱ δὲ] Scil. novem Archontes. Ergo in collegium novem Archontum nemo corpore debilitatus admittebatur. Bene habet totus hic locus. Reisk.

Οὔθ' οὗτος εὖ ποιῶν] Οὔθ' ὑμῖν οὗτος εὖ ποιῶν. Cont. Ex sensu et sequentibus scribendum videtur: οὔθ' ὅστις εὖ φρονῶν. *neque quisquam qui sana mente est.* sequitur enim: ὑμεῖς δὲ (ὃ τῶν εὖ φρονούντων ἔργον ἐστὶ) μᾶλλον πιστεύετε (non πιστεύσατε) τοῖς etc. Lucianus lib. Quom. conscr. sit

[1]ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης, ἀμφισβητήσων ἥκει, καὶ 751
πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς ὡς οὐκ εἰμὶ τοιοῦτος οἷον ὑμεῖς ὁρᾶτε
πάντες· ὑμεῖς δὲ — ὃ τῶν εὖ φρονούντων ἔργον ἐστὶ —
μᾶλλον [2]πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς
τούτου λόγοις.

έ. [3]Λέγει δ' ὡς ὑβριστής εἰμι καὶ βίαιος καὶ λίαν
ἀσελγῶς διακείμενος, ὥσπερ εἰ [4]φοβερῶς [5]ὀνομάσαι, μέλ-
λων ἀληθῆ λέγειν, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ [6]πρᾷον, ὡς [7]μηδὲ 752
[8]ψεύδηται ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ [9]δ' ὑμᾶς, ὦ βουλή, σαφῶς
οἶμαι δεῖν διαγινώσκειν, οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβρι-
σταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει. οὐ γὰρ πενομένους καὶ λίαν
ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκὸς, ἀλλὰ τοὺς πολλῷ
πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς ἀδυνάτους
τοῖς σώμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς

[1] ἐπὶ κλήρου T. [2] πιστεύσατε T. R. [3] λέγων T. R. [4] φοβερὸν T. R. A. [5] ὀνομάσει με, μέλλων τ' A. [6] πρᾶον. ὡς T. R. πρᾷον. δῆλον δὲ ὡς A. [7] μηδὲν A. [8] ψεύσηται T. R. ψεύσεται A. [9] γὰρ A.

Hist. p. 616. *ταῦτα οὐκ οἶδα εἴ τις τῶν εὖ φρονούντων ἀνάσχοιτο.* Demosth. Philipp. III. *ἀλλ' ἔστιν, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς, ὅστις εὖ φρονῶν ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον ἢ τῶν πραγμάτων τὸν ἄγοντ' εἰρήνην ἢ πολεμοῦνθ' ἑαυτῷ σκέψαιτ' ἄν;* Sæpe ita loquitur Demosthenes. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Legendum videtur *οὔθ' οὗτος ὑμῖν*, scil. *τὴν αὐτὴν ἔχει γνώμην.* *neque ille rursus idem vobiscum sentit.* *εὖ ποιῶν* bene habet. elegans et usu contrita est dictio. *in quo recte facit*, vel *quod ego factum laudo.* REISK.

Ἐπὶ κλήρου] Π. ἐπικλήρου. H. STEPHAN. SCAL. CONT. ἐπιδήλου. SCHOTT. Inauspicato hic homo omnia: nam si esset res ἐπίδηλος, quinam disceptando relictus esset locus? Quod ergo longissime abest a notione τοῦ ἐπίδηλος, id huic loco congruet maxime, eritque, uti divinarunt homines magni, ἐπικλήρου. Ἐπίκληρος enim, uti ἐπίδικος, est id quod *οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας.* Vid. Hesych. in Ἐπίδικος. TAYLOR. Quid voluerit Schottus non intelligo. Rectius Stephanus ἐπικλήρου, una voce: *hic autem homo de calamitate mea, tanquam de orba ex asse hærede, disceptaturus venit:* id est, non permittit mihi esse debili et calamitoso, sed de hoc quoque, tanquam de re aliqua expetenda et lucrosa, litem movet et disceptat. Recte et proprie *ἀμφισβητήσων*: unde *ἀμφισβήτησις ἐπικλήρου* Polluci VI. 38. segm. 177. *disceptatio de orba virgine ex asse hærede bonorum.* et VIII. 6. segm. 62. *πρόσκλησις δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου, ἢ ἐπικλήρου.* *est vero πρόσκλησις, quando aliqui disceptant de hæreditate, vel virgine hærede.* Exempla ubique apud Oratores. vide Demosth. adv. Macartatum. MARKLAND.

Φοβερὸν] Φοβερῶς, Cod. Steph. et Coisl. Recte credo. Lege enim: *λέγων δ' ὡς ὑ. ε. κ. β. κ. λ. ἀ. δ. ὡσπερεὶ φοβερῶς ὀ. μ. ἀ. λ.* Consule versionem. TAYLOR. Mutila hæc et luxata esse suspicor. mallem: *ὡσπερεὶ φοβερὸν ὀνομάσαι μέλλων, ἀλλ' οὐκ ἂν πάνυ πρᾷον, * * * ἀληθῆ λέγει, ὡς μηδὲ ψεύσηται ταῦτα ποιήσων.* *tanquam terribilem* aliquem *nominaturus potius quam valde mitem, * * * vera dicit,* etc. Vel, *ὥσπερ τὶ φοβερὸν*, ut infra, *ὥσπερ τὶ καλὸν ποιῶν.* MARKLAND. Locus hic ita corruptus est, ut a mera conjectura sanari nequeat. desunt enim nonnulla non facile ex ingenio supplenda. Cætera sic satis possent intelligi. verum ex illis postremis *ὡς μηδὲ ψεύσηται* (vel *ψεύδηται*) *ταῦτα ποιήσων* me non expedio. *ὀνομάσαι* est tertia persona optativi, et subauditur *με.* Ad *ἀλλ' οὐκ*, subauditur *μέλλων ἀληθῆ λέγειν* a communi, ut ad *πρᾷον* subauditur *ὀνομάσαι με.* *quasi fidem sit inventurus, si me terribilem appellet; nullam, si admodum mitem.* REISK.

Πενομένους] Malim articulum *τοὺς* præponi. IDEM.

αὐτῶν ῥώμαις· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ,
753 ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους. οἱ
μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κινδύνους,
οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκά-
ζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν
παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δ' ἑτέροις ἐξαμαρτάνουσιν
ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν ἀμφότεροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγχω-
ρεῖ μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἐὰν βουληθῶσιν, ὑβρίζειν,
τοῖς δὲ ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι
τοὺς [1] ὑπάρξαντας οὔτε ὑβρίζειν βουλομένοις περιγίνεσθαι
τῶν ἀδικουμένων. ὥστε μοι δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς 170. 1
ἐμῆς ὕβρεως οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παίζων, οὐδ' ὑμᾶς πεῖσαι
βουλόμενος ὡς εἰμὶ τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῳδεῖν βουλόμενος,
ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν.

ς'. Ἔτι δὲ καὶ συλλέγεσθαί φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ
πονηροὺς καὶ πολλούς, οἳ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς
754 δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ
ἐνθυμήθητε πάντες, ὅτι ταῦτα λέγων οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ
μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ
εἰσιόντων μᾶλλον ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργούς. ἕκα-
στος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς [2] μυροπω-
λεῖον, ὁ δὲ πρὸς κουρεῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' [3] ὅποι
ἂν τύχῃ, καὶ πλεῖστοι μὲν ὡς [4] τοὺς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς
755 κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς [5] τοὺς πλεῖστον ἀπέ-

[1] συνάρξαντας T. [2] μυροπώλιον· οἱ δὲ T. R. A. [3] ὅπη T. R. A.
[4] τοὺς om. T. [5] οὐ T. τοὺς οὐ R.

Τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ] Quod Lucas I. 7. dicit προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Lucianus simpliciter προβεβηκότες· τούτων τινὰ μάλιστα τῶν προβεβηκότων, Nigrino p. 34. et Abdicato p. 717. τότε μὲν νέον, νῦν δὲ ἤδη καὶ προβεβηκότα. Herodianus II. 27. de Nigro: ἦν δὲ αὐτὸς τὴν μὲν ἡλικίαν ἤδη μετρίως προβεβηκώς. Vide Josephum Ant. VII. 8. segm. 4. Xenophon Hellen. VI. p. 580. τοὺς προεληλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις. MARKLAND.

Ἑτέροις] Senibus puta. REISK.

Ἀμφότεροι] Senesque juvenesque. IDEM.

Τοὺς συνάρξαντας] Π. ὑπάρξαντας, ἢ, κατάρξαντας. H. STEPHAN. Ὑπάρξαντας. CONT. TAYLOR. MARKLAND. Mihi venit in mentem τοὺς βιαίων ἄρξαντας. Tutius tamen est visum Stephani auctoritatem sequi. REISK.

Ὥσπερ τί καλὸν ποιῶν] Forte: εἰπών. Eodem sensu ac istud Diog. Laertii in Aristippo: λέγεται χαρίεν τι εἰπεῖν. *fertur lepidum quiddam dixisse.* ἀστεῖα εἰπεῖν, Demosth. in Aristocratem. MARKLAND.

Κατεσκευασμένους] F. Κατεσκευασμένοι. SCAL. Π. κατῳκισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας. H. STEPHAN. κατασκηνουμένους. CONT. Modo ἀπέχοντες, Scal. TAYLOR. Lege: ὡς τοὺς ἐγγυτάτω. Pro κατεσκευασμένους Stephanus conjicit κατῳκισμένους. si quid mutandum, rectius puto κατῳκημένους, a κατοικέομαι, non a κατοικίζομαι: de quorum differentia vide eruditiss. Perizonium ad Ælian. V. H. VIII. 5. Dion. Halicarnassensis Lib. de Thucyd. Idiom. citat istud Thucydidis

χοντας αὐτῆς. ὥστ' εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον ὅτι καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις διατριβόντων· εἰ δὲ κἀκείνων, ἁπάντων Ἀθηναίων· ἅπαντες γὰρ εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἄλλου γέ που.

ζʹ. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λίαν [1] με ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν [2] τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον. εἰ γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν ὁμοίως τούτῳ φαύλων σπουδάζειν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὦ βουλή, δέομαι πάντων τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ διάνοιαν, 756
ἥνπερ καὶ πρότερον. μηδ' οὗ [3] μόνου μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τούτου διὰ τουτονὶ ἀποστερήσητέ με· μηδ' ἃ πάλαι κοινῇ πάντες ἔδοτέ μοι, νῦν οὗτος εἷς ὢν πείσῃ πάλιν ὑμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γάρ, ὦ βουλή, τῶν μεγίστων ἀρχῶν ὁ δαίμων [4] ἀπεστέρησεν ἡμᾶς, ἡ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασι καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. πῶς οὖν οὐκ ἂν δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν μὲν καλλίστων 757

[1] μὲν T. R. A. [2] τῶν εἰρημένων, ὑμῖν A. [3] μόνον T. R. [4] ἐστέρησεν T.

lib. I. segm. 120. Τοὺς δ' ἐν μεσογείᾳ μᾶλλον κατῳκημένους· pro κατῳκηκότας, inquit Ille: ad hunc locum appositissime. aliter tamen in nostris editionibus concipitur iste Thucydidis locus: nempe; τοὺς δὲ τὴν μεσογείαν μᾶλλον καὶ μὴ ἐν πόρῳ κατῳκημένους. Nihil tamen in hoc Lysiæ loco mutandum forte, propter similem, ut videtur, usum hujus vocis apud eundem Thucydidem lib. II. segm. 17. κατεσκευάσαντο δὲ καὶ ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν πολλοὶ, καὶ ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο. *multi vero etiam in ipsis murorum turribus domicilia sibi pararunt, et, prout quisque poterat.* Ubi Scholiastes: κατεσκευάσαντο· κατασκευὰς ἐποιήσαντο. Mox recte legit Stephanus ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας, pro ὡς οὐ πλεῖστον. Hunc locum illustrant ista Demosthenis in Aristogit. I. οὐδὲ προσφοιτᾷ πρός τι τούτων τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ τῶν ἄλλων ἐργαστηρίων οὐδὲ πρὸς ἕν. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Sub. τὰ δώματα, *qui sibi paraverunt domicilia.* AUGER.

Ἄλλου γέ που] Videtur ἄλλοι præponendum esse. *alii alibi.* ἄλλου γέ που, idem est atque ἐπί τινος τόπου ὁτουοῦν, ὅπου δήπουθεν. REISK.

Λίαν μὲν] Pro μὲν aut simplex με est sufficiendum, aut με νῦν. IDEM.

Πρὸς ἓν ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων, ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον] Vox ὑμῖν non recte collocatur. poni debuit ita: τῶν εἰρημένων, ὑμῖν ἐνοχλεῖν (vel ἐνοχλεῖν ὑμῖν) πλείω χρόνον. Demosthenes in Midiam: φανερῶς μὲν οὐκ ἐνοχλούντων ἡμῖν. et infra: μηδὲν ὑμῖν ἐνοχλεῖν. Phrasis sæpe occurrit in S. Scriptis. Ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, eodem sensu, Act. XXIV. 4. MARKLAND.

Τούτῳ] Redit ad accusatorem. quæ tam sunt vilipendenda, atque hic ipse meus accusator levis homo est, et flocci non faciendus. REISK.

Οὗ μόνον μεταλαβεῖν] Scribe μόνου. Mox, pro εἷς ὢν, recte Schottus ὤν. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Δικαιότατος] Ἀθλιώτατος. CONT. Labes hæc et sordes impurissima fugit Stephanum; nacta est Schottum nasutiorem paulo, sed, ni operæ potius quam homo sit accusandus, non multo in Græcis literis exercitatiorem: qui cum δειλότατος reponit, a scriptura longius, a mente Lysiæ sat longe certe abierit. TAYLOR. Schottus legit δειλότατος. non recte, opinor. est enim vox fere Poetica, *timidissimus, ignavissimus.* nonnunquam apud eos, *miserrimus*; sed nunquam, quod scio, scriptoribus prosaicis hac significatione usurpata. Sensui conveniret ἀθλιώτατος, ut Orat. VII. πάντων γὰρ ἀθλιώτατος ἂν γενοίμην, εἰ etc. Eodem sensu δείλαιος

καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπεστερημένος εἴην· ἃ δ' ἡ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν οὕτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην;

η'. Μηδαμῶς, ὦ βουλὴ, ταύτῃ [1] θῆσθε [2] τὴν ψῆφον. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; πότερον ὅτι δι' ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα πώποτε καταστὰς ἀπώλεσε τὴν οὐσίαν; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἷς ἀποδείξειεν. ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ καὶ θρασὺς καὶ φιλαπεχθήμων; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου πρὸς τὰ τοιαῦτα τυγχάνω χρώμενος. ἀλλ' ὅτι λίαν ὑβριστὴς καὶ βίαιος; [3] ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βούλοιτο καὶ τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως. ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν Τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει κακῶς ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἔφυγον εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπῳ, καὶ ἐξόν μοι
758 μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὑμῶν εἱλόμην κινδυνεύειν ἁπάντων. μὴ τοίνυν, ὦ βουλὴ, μηδὲν ἡμαρτηκὼς ὁμοίως ὑμῶν τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἠδικηκόσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς, ἀναμνησθέντες ὅτι οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι λόγον αὐτῶν, οὔτε ἀρχὴν ἄρξας οὐδεμίαν εὐθύνας ὑπέχω νῦν αὐτῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιοῦμαι τοὺς λόγους. καὶ οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν ἕξω τὴν χάριν· οὗτος δὲ τοῦ λοιποῦ μαθήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐπιβουλεύειν, ἀλλὰ τῶν ὁμοίων αὐτῷ περιγίνεσθαι.

[1] θέσθε T. R. A. [2] τῇ ψήφῳ T. [3] ἀλλ' om. T. R. A.

apud alios invenio. unde hic forte scribendum δειλαιότατος εἴην. Sed quid moror? verum puto οἰκτρότατος, *miserrimus*, vel *miseratione dignissimus*. Demosthenes dixisset: πῶς οὖν οὐκ ἂν οἰκτρότατα πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην, εἰ etc. Orat. πρὸς Εὐβουλίδην. Litera δ, amisso apice, in ο migrat, et vice versa. unde apud Demosthenem Orat. I. contra Steph. §. ιϛ'. pro τὰ τῆς φύσεως δίκαια ἀναιρεῖ, nunc legitur, φύσεως οἰκεῖα. Contra, apud Dinarchum adv. Demosth. p. 95. pro τῆς δόξης τῆς δικαίας, legendum puto τῆς οἰκείας. Apud Max. Tyrium Dissert. XXI. p. 216. Ed. Davis. nunc legitur ἄσκει pro δοκεῖ· τοῦτό μοι δοκεῖ καὶ Ἡσίοδος αἰνίττεσθαι· ita scribendum, non ἄσκει, et αἰνίττεται. Markland.

Ταύτῃ] *hanc in partem*. Reisk.

Τῇ ψήφῳ] Τὴν ψῆφον. Cont. Taylor. Scribendum: ταύτην θέσθε τὴν ψῆφον. ut infra: ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς. et ita passim Noster, et Demosthenes, etc. Markland.

Κινδυνεύειν ἁπάντων] Interpone ἐνδεής. *indigens rerum omnium*. Reisk.

Ὁμοίως] Ὁμοίων. Cont.

Ὀβολοῦ] Τριωβόλου. Idem.

Ἐγὼ δὲ τούτων ὑμῖν τυχὼν etc.] Lege: τοιούτων ὑμῶν τυχών. ita supra: διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; *quare enim vos taliter affectos experirer?* Markland. et *in edit. min.* Taylor. τούτων redit ad τὰ δίκαια. et ὑμῖν cohæret cum ἕξω χάριν. locus hic bene habet. Reisk. Auger.

Τῶν ὁμοίων αὐτῷ] Id est, validos et robustos, ut ipse est, vincere. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Quidam sub dominatu trigintavirali Athenis se continuit. Restituta rep. insimulatur adjuvandæ Tyrannidis. Defensio egregia, luculenta, et Lysiæ nomine dignissima.

Pag. ed. H.Steph. 171 α΄. ΥΜΙΝ μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὦ ἄνδρες δικα- Pag. ed. Reisk. 759
σταί, ἀκούουσι τοιούτων λόγων καὶ ἀναμιμνησκομένοις τῶν
γεγενημένων, [1] εἰ ὁμοίως ἅπασιν [2] ὀργίζεσθε τοῖς ἐν ἄστει
μείνασι· τῶν δὲ κατηγόρων θαυμάζω, οἳ, ἀμελοῦντες τῶν
οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται· οἳ, σαφῶς εἰδότες
τοὺς [3] μηδὲν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρτηκότας,
ζητοῦσι κερδαίνειν [4] ἢ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἁπάντων ἡμῶν τὴν 760
γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν οὖν οἴονται, ἃ ὑπὸ τῶν Τριά-
κοντα γεγένηνται τῇ [5] πόλει, ἐμοῦ κατηγορηκέναι, ἀδυνά-

[1] εἰ om. T. R. A. [2] ὀργίζεσθαι T. R. A. [3] μὴ T. R.
[4] καὶ A. [5] πόλει διεξελθεῖν μᾶλλον, ἢ ἐμοῦ A.

Οἱ ἀμελοῦντες] Mallem : εἰ ἀμελοῦντες. idem quod ὅτι. Centies ita loquitur Noster. Demosthenes in Leptin. πολλὰ δὲ θαυμάζων Λεπτίνου — ἓν μάλιστα τεθαύμακα, εἰ ἀγνοεῖ etc. Markland.

Οἳ σαφῶς] Ego loco hujus secundi οἳ, non illius primi, malim εἰ legi, prius illud οἳ mihi recte videtur habere. Reisk.

Μὴ ἀδικοῦντας] Malim μηδὲν ἀδικ. ob insequens πολλὰ, cui opponitur. Idem.

Τὴν γνώμην ταύτην] Τὴν γνώμην τὴν αὐτήν. Cont. Legendum est hoc modo: καὶ ὑμᾶς πείθειν περὶ ἁπάντων ἡμῶν τὴν γνώμην ταὐτὴν ἔχειν: minima cum lectionis varietate, sed sensus maxima. Taylor. Ταὐτὴν pro τὴν αὐτὴν Græcis est inauditum. recte videtur habere τὴν γνώμην ταύτην. respicit ad illa initio orationis, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι. Est igitur *hoc esse animo* idem atque *pariter omnibus nobis succensere*. Verum in illis prioribus vitium est. mihi placet sic legi : κερδαίνειν μᾶλλον, ἢ πείθειν ὑμᾶς οὐ περὶ πάντων. *student potius quæstum facere, quam vobis persuadere ut de nobis omnibus idem ne sentiatis.* Reisk.

Οὖν οἴονται] Imo vero οὖν οὐκ οἴονται. quod si igitur, cum scelera xxx. tyrannorum exsequuntur, ea ab accusatione mei sejungunt, ad eamque nil ista pertinere existimant (vel aliis verbis : si nolunt videri me accusare velle, sed triginta tyrannos): admodum eos infantes et indisertos aio esse. Particulam infitiantem addendam esse, patet ex opposito εἰ δὲ, ὥς ἐμοί τι προσῆκον. Idem.

Τῇ πόλει] Post hoc vocabulum, aut circa, deesse videtur λέγοντες, et διεξιόντες, vel simile quoddam participium. Idem.

Ἐμοῦ κατηγορηκέναι] Lege : ὁμοῦ κατη-

761 τοὺς αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος τῶν
ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον
περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, [1] ἀποδείξω τούτους μὲν
[2] ἅπαντας ψευδομένους, ἐμαυτὸν δὲ τοιοῦτον ὄντα οἷόσπερ
ἂν τῶν ἐκ [3] Πειραιῶς [4] [ὁ] βέλτιστος ἐν ἄστει μείνας ἐγένετο.
762 δέομαι δ᾽ ὑμῶν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην
ἔχειν τοῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν γὰρ ἔργον ἐστὶ καὶ τοὺς
μηδὲν ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν καθιστάνειν· ἐκ τούτων γὰρ
ἂν μάλιστα [5] χρηματίζοιντο· ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδι-
κοῦσιν ἐξ ἴσου τῆς πολιτείας μεταδιδόναι· οὕτω γὰρ ἂν
τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε.
ἀξιῶ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐὰν ἀποφανῶ συμφορᾶς μὲν
μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος, πολλὰ δὲ κἀγαθὰ εἰργασμέ-
νος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα
γοῦν μοι παρ᾽ ὑμῶν ὑπάρχειν, ὧν οὐ μόνον τοὺς εὖ πεποι-
763 ηκότας ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας τυγχάνειν δίκαιόν
ἐστι.

[1] ἀποδεῖξαι T. R. [2] ἅπαντα A. [3] Πειραιέως A.
[4] ὁ om. T. R. uncos om. A. [5] χρηματίζειν· τὸ T. R. χρηματίσειαν· τὸ A.

γορηκέναι. OMNIA SIMUL *in accusatione posuisse*, vel *ostendisse*. Hoc postulat Argumentatio: hinc enim pendet Ratio subsequens, οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν μέρος etc. Et, quod ad seipsum attinet, in posteriori membro hujus sententiæ diluit: εἰ δὲ ὡς ἐμοί τι προσῆκον etc. Mox, pro ἀποδεῖξαι recte Stephanus ἀποδείξω: et paullo post χρηματίσειαν Idem pro χρηματίζειν. MARKLAND.

Ἀποδεῖξαι κ. τ. λ.] Π. ἀποδείξω τούτους μὲν ἅπαντα ψευδομένους. H. STEPHAN. ἀποδείξω. CONT. Istud ἅπαντα quidem non displicet: verum ἀποδείξω est saltem minus necessarium. Εἰ μὲν οὖν οἴονται — ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν — εἰ δὲ — ἀποδεῖξαι τούτους κ. τ. λ. Unus est ambitus sententiæ: constructio una. Vide tamen interea, quam miserrime funestavit honestam orationem festinans nimium aut nimium æquo cubile cogitans Interpres alter: *me vero non inferiorem optimo eorum, qui ex Piræo profecti in urbe commorantur.* TAYLOR. Post hunc infinitivum ἀποδεῖξαι videtur βούλομαι deesse. REISK.

Βέλτιστος] Imo vero ὁ βέλτιστος. IDEM.

Χρηματίζειν] Π. χρηματίσειαν. H. STEPHAN. Aut ante aut post χρηματίζειν deest οἴδασι, vel εἰώθασι, vel πεφύκασι. REISK.

Ἀποφανῶ] Imo vero duobus vocabulis ἀπολογούμενος φανῶ. *si e mea mei defensione constiterit.* IDEM.

Οὐ μόνον τοὺς εὖ πεποιηκότας, ἀλλὰ καὶ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας] Sententia invertitur, a Majoribus ad Minora delabens; contra quam fieri oportuit. Lege: οὐ μόνον τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποιηκότας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. Dicit: Se non solum impunitatem, sed laudem quoque et præmia mereri. At quam absurde dixerit: Se non solum præmia, sed etiam Impunitatem, mereri! MARKLAND. Bene habere locus hic videtur. Non satis attendit Marklandus ad particulam γοῦν. Explicabo Lysiæ sententiam verbis aliquanto minus elegantibus, at planioribus. Dixit idem, atque si ego dicam hoc modo: ἀξιῶ ταῦτα γοῦν ἐμοὶ παρ᾽ ὑμῶν τυγχάνειν, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα μὴ εἴπω, ὅτι καὶ τούτων ἐμὲ τυγχάνειν ἀξιῶ, ὧν τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι τοὺς εὖ ὑμᾶς πεποιηκότας. *postulo jus a vobis solummodo illud, quod adipisci par est nullius culpæ reos; nam illud jus postulare nunc insuper habebo, quod debetur a vobis illis, si qui bene de vobis meriti sint.* Vide, num durities vulgatæ molliri possit μόνον in versum proximum inferiorem deducendo, et pone ἀδικοῦντας collocando. quo facto καὶ (in illis ἀλλὰ καὶ τοὺς) cum μόνον cohærebit, et καὶ μόνον nihil erit aliud, quam simplex μόνον. Vel est pro οὐχ ὅτι. REISK.

β'. Μέγα μὲν οὖν ἡγοῦμαι τεκμήριον εἶναι, ὅτι εἴπερ ἐδύναντο οἱ κατήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικοῦντα ἐξελέγξαι, οὐκ ἂν τὰ τῶν Τριάκοντα ἁμαρτήματα ἐμοῦ κατηγόρουν, οὐδ' ἂν ᾤοντο χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἑτέρους διαβάλλειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι· [1]νυνὶ δὲ νομίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν εἶναι καὶ τοὺς μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι δίκαιον εἶναι, οὔτε εἴ τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι γεγένηνται, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν, οὔτ' εἴ τινες πολλὰ κακὰ εἰργασμένοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι' ἐκείνους τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ὀνείδους καὶ διαβολῆς τυγχάνειν· ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπάρχοντες ἐχθροὶ τῇ πόλει καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες εἶναι τοὺς ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστηκότας.

γ'. Πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, οὓς ἡγοῦμαι τῶν πολιτῶν προσήκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ δημοκρατίας. ἐκ 764 τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, κἀγὼ περὶ ἐμαυτοῦ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι, ἀποφαίνων ὡς οὔτε ἐξ ὧν ἐν δημοκρατίᾳ οὔτε ἐξ ὧν ἐν ὀλιγαρχίᾳ πεποίηκα, οὐδέν μοι προσῆκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ. πρῶτον μὲν οὖν ἐνθυμηθῆναι χρὴ, ὅτι οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικὸς, ἀλλ' ἥτις ἂν ἑκάστῳ 765 πολιτεία [2]συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται [3]καθιστάναι· ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέρος ὡς πλείστους ἐπιθυμεῖν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως

[1] νῦν T. R. A. [2] μὴ συμφέρῃ T. R. A. [3] μεθιστάναι T. R. A.

Οὓς ἡγοῦμαι] Vel οἷς rectius, quoniam refertur ad προσήκειν. TAYLOR. Scribe οἷς, ut ἐμοὶ προσῆκον supra et infra. MARKLAND. Bene habet hic locus. Idem est ac si dixisset: οὓς, ὡς ἔγωγε ἡγοῦμαι, ὀλιγαρχίας, καὶ πάλιν αὖ οὓς δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν προσήκει. REISK.

Καὶ δημοκρατίας] Καὶ οὓς δημοκρ. CONT.

Γνώσεσθε] Post γνώσεσθε videtur μᾶλλον deesse, et post ἐμαυτοῦ σαφεστέραν, aut βεβαιοτέραν, aut tale quid. REISK.

Προσῆκον] Ὡς — οὐδέν μοι προσήκοι vel προσῆκεν. Ita lege. TAYLOR. Mallem, προσῆκεν, vel προσήκοι. nisi omittas ὡς. MARKLAND.

Οὐδείς ἐστιν ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικὸς, etc.] Exscribit hanc sententiam Isocrates Orat. de Pac. p. 367. γνόντες, ὅτι φύσει μὲν οὐδεὶς οὐδέτερον τούτων (i. e. neque δημοτικὸς, neque ὀλιγαρχικὸς) ἐστίν· ἐν ᾗ δ' ἂν ἕκαστοι τιμῶνται, ταύτην βούλονται καθιστάναι τὴν πολιτείαν. Unde etiam firmatur MS. lectio in iis, quæ sequuntur apud Nostrum: πολιτεία μὴ συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται μεθιστάναι. ubi MS. omittit μὴ, et pro μεθιστάναι habet καθιστάναι: plane quemadmodum in Isocrate. Philo Judæus quoque hanc γνώμην scriptis suis inseruit. Sed locus memoriæ non occurrit. MARKLAND.

'Αλλ' ἥτις κ. τ. λ.] Codd. Steph. et Coisl. lectionem non minus commodam præferunt: ἀλλ' ἥτις ἂν ἑκάστῳ πολιτεία συμφέρῃ, ταύτην προθυμεῖται καθιστάναι. TAYLOR.

ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς προστάντας ἀμφοτέρων [1][τῶν] πολιτειῶν, ὁσάκις δὴ μετεβάλοντο. οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοί, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δείσαντες τιμωρίας τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν,
766 πολλοὶ δὲ τῶν Τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ [2]Πειραιῶς συγκατ-
767 ῆλθον, ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνους ἐκβαλόντων αὐτοὶ [3]αὐτῶν τῶν
Τριάκοντα ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ οἵτινες τῶν Ἐλευσῖνάδε ἀπο- 172. 1
γραψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιορκοῦντο μετ' αὐτῶν. οὔκουν χαλεπὸν γνῶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὐ

[1] τῶν om. T. R. uncos om. A. [2] Πειραιέως A. [3] αὐτοῖς T. αὖθις R.

Ἀμφοτέρων πολιτειῶν] Interponi velim articulum τῶν. Reisk.

Μετ' ἐκεῖνον] Dudum correxeram μετ' ἐκείνων. accedit auctoritas cod. Coislin. Taylor. Lege: μετ' ἐκείνων. *cum illis*, scil. Phrynicho et Pisandro. Markland.

Τριακοσίων] Ita Edit. Steph. credo sua ipsius divinatione sola. Noster enim Codex, Codd. item Aldini τετρακοσίων, ut legi debet. Agitur sc. de priori dominatione cccc virorum: Οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος — τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν; sed annon multi ex eo numero: πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατῆλθον; Quo jure hic nobiscum egit Stephanus, neque hic solum, verum etiam in iis, quæ sequuntur, orationibus, ego plane divinare nequeo; neque novi ccc istos homunciones, quos illi visum est obtrudere contra Manuscriptorum fidem, contra rationem et contra historiam. Atqui profecto oportuit tot novos homines in familiaritatem publicam adducentem aliqua saltem commendasse oratione. Eos si nullo præconio ornandos, at digito tamen commonstrandos fuisse oportuit. Tu interea et de illorum celebritate et de nostra fide securus ne verbum unum addidisti. Non putarim te de tyrannide trigintavirali cogitasse, atque inter oscitandum τοὺς τριάκοντα et τοὺς τριακοσίους confudisse (quod nonnullis non mediocris in literis famæ accidisse video). Suadet quidem loci natura, ut hoc credam: prohibet tamen tua in Græcis diligentia exercitatissima. Ceterum *tercentumvirale* neque collegium neque classem ex Atticis monumentis novi, quæ te expediat. Erat profecto sodalitium navibus instruendis hominum ccc, de quo Poll. VIII. 9., Sigon. de rep. Athen. IV. 4., et Vales. ad Harpocr. in Συμμορία. Verum hoc sub Demosthene institutum nihil ad hanc causam pertinere posse videtur. Inclinata quoque rep. et Romanis rerum Græcarum dominis, de Senatu ccc Athenis aliquid memoriæ proditum est.

ΤΟΝ. ΛΑΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ. ΤΗC. ΕΛΛΑΔΟC.
ΡΟΥΦΙΟΝ. ΦΗCΤΟΝ. ΚΑΙ. ΑΡΕ-
ΟΠΑΓΙΤΗΝ. Η. ΕΞ. ΑΡΕΟΠΑΓΟΥ.
ΒΟΥΛΗ. ΚΑΙ. Η. ΒΟΥΛΗ.
ΤωΝ. ΤΡΙΑΚΟCΙωΝ. ΚΑΙ. Ο.
ΔΗΜΟC. Ο. ΑΘΗΝΑΙωΝ. ΕΥΝΟ-
-ΙΑC. ΕΝΕΚΑ. ΚΑΙ. ΕΥΕΡΓΕ-
ΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΠΕΡΙ. ΤΗΝ. ΠΟΛΙΝ.
ΑΝΕCΤΗCΕΝ. ΠΡΟΝΟΥΝΤΟC. (lege ΠΡΟ-
ΦΛΑΒΙΟΥ. ΠΡΥΛΑΔΟΥ. [ΝΟΟΥΝΤΟΣ)
ΑΛΟΥ. ΔΙΑ. CΕΜΝΟΤΑΤΟΥ.
ΑΡΧΟΝΤΟC.

Spon. Miscell. Erud. Antiq. et Gruter. Sed hoc serius longe. Taylor. Prior scriptura erat τῶν τετρακοσίων, et hic et infra. mutavit Stephanus et admisit in Contextum τῶν τριακοσίων (quod et fecit ter Orat. XXX. et ter in una pagina Andocidis Orat. de Reditu suo, p. 21.) contra veritatis et historiæ fidem. nulla enim Historiæ Atticæ pars notior est ea, quæ agit de *Quadringentis*, et eos subsecutis *Triginta-viris*. Centies in his Orationibus facta eorum mentio. ut mirum sit, quid spectans hoc admiserit Stephanus. Nulli erant, quod sciam, *Trecenti* illustres in Repub. Atheniensium ante Demosthenis πολιτείαν. Markland.

Αὐτοὶ αὐτοῖς τῶν τριάκοντα] Fort. αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκ. Taylor. αὐτοὶ αὖθις τῶν τριάκ. Cont. Nisi delendum sit αὐτοῖς, legendum: αὐτοὶ αὐτῶν τῶν τριάκοντα. nonnulli ex iis, qui *Quadringentos* expulerunt, ipsi postea ex *ipsis Triginta* fuerunt. Markland.

περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ, ἀλλὰ περὶ
τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ἑκάστῳ. ὑμᾶς οὖν χρὴ ἐκ τούτων
δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μὲν ὅπως [1] ἦσαν ἐν
τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ εἴ τις αὐτοῖς
ἐγίνετο ὠφέλεια [2] τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὕτω
γὰρ [3] ἂν δικαιοτάτην κρίσιν περὶ αὐτῶν [4] ποιῆσθε.

δ΄. Ἐγὼ τοίνυν ἡγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ
ἄτιμοι ἦσαν, εὐθύνας δεδωκότες ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι 768
ἢ ἄλλῃ τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς
ἑτέρας ἐπιθυμεῖν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν
ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσεσθαι· ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ
κἀγαθὰ εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται
δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ᾽ ὑμῶν μᾶλλον ἢ δοῦναι
δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς [5] κατὰ τούτων
[6] ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, οὐδ᾽ ἂν πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως
πράττοντες ὀλιγαρχικοὺς αὐτοὺς φάσκωσιν εἶναι. ἐμοὶ τοί- 769
νυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτ᾽ ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ συμφορὰ
ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμία πώποτε ἐγένετο, ἀνθ᾽ ἧς τινὸς
ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι ἑτέ-

[1] εἰσὶν A. [2] τῶν om. T. [3] ἂν εἴη T. R. A. [4] ποιεῖσθαι T. R. A.
[5] περὶ A. om. T. R. [6] ἀποδέχεσθαι A.

Εὐθύνας δεδωκότες] Lege: εὐθύνας οὐ δεδωκότες. *qui rationes non reddiderant.* Infra: πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρξαντες, οὐδεμιᾶς εὐθύνην διδόασιν. et Orat. XXX. μόνος οὗτος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. unde jurabant Heliastæ: οὐδὲ ἀρχὴν καταστήσω ὥς γε ἄρχειν ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς. citatur a Demosthene in Timocratem. Mox, παρ᾽ ὑμῶν, pro ὑμῖν, recte Stephanus. ita infra: χάριτος παρ᾽ αὐτῶν ἠξίουν τυγχάνειν. Paullo ante, pro εἴ τις, MS. bene, ἥτις. ut et ἂν ποιῆσθε, pro ἂν εἴη ποιεῖσθαι. MARKLAND. Bene habet h. l. sententia est; qui e ratione gesti muneris infamia notati fuerunt. quasi dixisset: ὅσοι ἠτιμώθησαν ἐκ τοῦ φαῦλοι πεφηνέναι ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν εὐθυνῶν. REISK.

Ἐλπίζοντας] Ἐλπίζουσι. CONT. Quod malim. AUGER.

Παρ᾽ ὑμῖν] Π. ὑμῶν. H. STEPHAN. CONT. Recte. Præcessit enim modo: χάριν κομίσασθαι παρ᾽ ὑμῶν. TAYLOR.

Ὑποδέχεσθαι] Ὑποδέχεσθαι διαβολὰς, κατηγορίας, ἀπολογίας etc. credo, non dici solet, saltem non ea solennitate, qua ἀποδέχεσθαι. N. de Aristoph. pecun. Τοὺς ἐλέγχους ἤδη θέλοντες ἀποδέχεσθε. Et c. Nicomach. Δίκαιον περὶ τῶν τοιούτων — κατηγορίας ἀποδέχεσθαι. Et c. Alcibiad. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἀπολογουμένων ἀποδέχεσθαι λεγόντων κ. τ. λ. Et in oratione de Vulnere ex industr. Ὥσθ᾽ ὑμῖν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ κ. τ. λ. Isocr. de permutat. Ὥστε τῶν μὲν αἰτιωμένων ὅ, τι ἂν λέγωσιν ἀποδέχεσθαι. atque paucissimis fere interjectis: ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς μὲν λίαν ταχέως ἀποδεχομένους τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς. Andoc. de Myster. Εἰ οὖν γνώσονται ὑμᾶς ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας κ. τ. λ. Lycurg. c. Leocrat. οὐχ ἡγοῦμαι δεῖν ἀποδέχεσθαι ταύτην τὴν ἀπολογίαν. Ex quibus omnibus et infinitis aliis, quæ adduci possent, constat ἀποδέχεσθαι eum animi affectum significare, quo aliquid comprobamus, judiciique nostri calculo confirmamus. Ita Athen. l. 1. Ὁ δὲ παρὰ Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης συνουσίαν, οὐ διὰ τὸ ἀποδέχεσθαι τὸ τοιοῦτον πάθος, ἀλλ᾽ ἀποτρέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων. TAYLOR.

Ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ] Π. ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ. H. STEPHAN.

ρων ἐπεθύμουν πραγμάτων. ἐτριηράρχησα μὲν γὰρ πεντάκις,
καὶ τετράκις νεναυμάχηκα, καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ
πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τἆλλα λελειτούργηκα οὐδενὸς
χεῖρον τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ τοῦτο πλείω τῶν ὑπὸ τῆς
770 πόλεως [1] προσταττομένων [2] ἐδαπανώμην, ἵνα καὶ βελτίων
ὑφ᾿ ὑμῶν νομιζοίμην, καὶ, εἴ πού μοί τις συμφορὰ γένοιτο,
ἄμεινον ἀγωνιζοίμην. ὧν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἁπάντων ἀπε-
στερούμην· οὐ γὰρ τοὺς τῷ πλήθει ἀγαθοῦ τινὸς αἰτίους
γεγενημένους χάριτος παρ᾿ αὐτῶν ἠξίουν τυγχάνειν, ἀλλὰ
τοὺς πλεῖστα κακὰ ὑμᾶς εἰργασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθ-
771 ίστασαν, ὡς ταύτην παρ᾿ ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. ἃ χρὴ
πάντας ἐνθυμουμένους μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν,
ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν ἃ ἑκάστῳ τυγχάνει πε-
πραγμένα. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὔτε ἐπὶ τῶν
Τετρακοσίων ἐγενόμην· ἢ τῶν κατηγόρων ὁ βουλόμενος
παρελθὼν ἐλεγξάτω· οὐ τοίνυν οὐδ᾿ ἐπειδὴ [3] οἱ δέκα κατέ-

[1] πρατταμένων T. [2] ἐδαπανῶμεν T. R. ἐδαπάνων A. [3] οἵδε κατέστησαν T. A.

Πραττομένων ἐδαπανῶμεν] Π. προσταττομένων ἐδαπανώμην. H. STEPHAN. Recte. Vide ad Orat. XIV. de mutatione vocum πράττεσθαι et προστάττεσθαι. Paulo post pro ἁπάντων ἀπεστερούμην, scribe, ἁπάντων ἂν ἀπεστερούμην. MARKLAND. Vide quæ diximus ad or. c. Alcibiad. TAYLOR. ἐδαπάνων. CONT. Aut ἐδαπάνων in prima persona singularis, aut, cum Stephano, ἐδαπανώμην in medio est leg. REISK.

Παρ᾿ αὐτῶν ἠξίουν] Tametsi nominati non sunt, ad quos hæc pluralia redeunt, sententia tamen ipsa satis prodit oligarchicos designari. IDEM.

Παρ᾿ ἡμῶν] Παρ᾿ αὐτῶν. CONT. Lege: παρ᾿ αὐτῶν. TAYLOR. Ἡμῶν est longe extra rem. melius foret παρ᾿ ἐκείνων, vel ὁμοίων, vel εὔνων. Sequitur: μὴ τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, etc. Mysonis hoc est dictum: Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ᾿ ἐκ τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζητεῖν. apud Diog. Laertium in Vita Mysonis. Cui dicto alludit Max. Tyrius Diss. XV. in narratione congressus Anacharsidis et Mysonis: ἠγάσθη μάλα τοῦ Ἕλληνος ξένου (*Mysonis*) ὁ Ἀνάχαρσις τὴν ἀφθονίαν τῶν ἔργων, καὶ τὴν φειδὼ τῶν λόγων. Matthæus VII. 21. Οὐ πᾶς ὁ λέγων, Κύριε, Κύριε, etc. ἀλλ᾿ ὁ ποιῶν etc. MARKLAND. Vulgata potest ita defendi, ut accipiatur prout si dictum fuisset: ab illis numeri nostri, qui cum ipsis facerent. Sententia est: quasi, quicunque suas ad partes accessisset, eo cum sibi benevolentiorem atque fideliorem habuissent, quo plura vulnera reip. imposuisset. REISK. Sed potest retineri ἡμῶν, quum ipse, qui loquitur, in urbe manserit cum tyrannis. AUGER.

Τριακοσίων] Iterum cum o. l. s. restituas τετρακοσίων, neque cum Stephano delires. Si illis, quæ a me dicuntur, desit, quod addam; quæ tamen satis esse arbitror, vel hic ipse locus emendaturientis cruentam manum retinere potuisset. *Ego*, inquit Orator, *neque cum* CCCC *neque cum trigintaviris remp. vestram labefactavi.* Ἐγὼ γὰρ οὔτε ἐπὶ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην — οὐδ᾿ ἐπειδὴ οἵδε κατέστησαν, οὐδείς με ἀποδείξει οὔτε βουλεύσαντα, οὔτε κ. τ. λ. TAYLOR. Superfluum est et falsum istud ἐπί. Vult dicere: *se non fuisse ex Quadringentis.* οὔτε τῶν (vel, ἐκ τῶν) τετρακοσίων ἐγενόμην. Sic Orat. XXX. ἐὰν δ᾿ ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, etc. ita utroque loco reponendum, pro τριακοσίων, ex MS. vel etiam sine MS. MARKLAND. Post τετρακοσίων videtur δυνατὸς deesse, vel etiam aliquanto plus, ad hunc ferme modum: οὔτ᾿ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων, οὔτ᾿ ἐπὶ τῶν τριάκοντα δυνατὸς ἐγενόμην (vel ἐπί τινι τῆς πολιτείας μέρει ἐγενόμην). REISK.

Οὐ τοίνυν οὐδ᾿ ἐπειδὴ οἵδε κατέστησαν, οὐδείς με ἀποδείξει etc.] Quinam sunt οἵδε? non *Quadringenti:* de iis enim modo absolverat; et plane ad alios quosdam trans-

στησαν, οὐδείς με ἀποδείξει οὔτε βουλεύσαντα οὔτε ἀρχὴν 772
οὐδεμίαν ἄρξαντα. καίτοι, εἰ μὲν ἐξόν μοι ἄρχειν, μὴ ἠβου-
λόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶσθαι δίκαιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε
δυνάμενοι μὴ ἠξίουν μοι μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς
ἂν φανερώτερον ἢ οὕτω ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατ-
ηγόρους;

ε'. Ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοιοῦ-
τον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέσχον, ὥστε, 773
εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοὶ, μηδένα ἂν ὑμῶν
μηδεμιᾷ [1] κεχρῆσθαι συμφορᾷ. ὑπ' ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ ὀλιγαρ-
χίᾳ οὔτε ἀπαχθεὶς οὐδεὶς φανήσεται, οὔτε τῶν ἐχθρῶν
οὐδεὶς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπονθώς. καὶ
τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν· εὖ μὲν γὰρ ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ
τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαμαρτάνειν δὲ τῷ βουλομένῳ
ῥᾴδιον. οὐ τοίνυν οὐδ' εἰς τὸν κατάλογον Ἀθηναίων καταλέ-
ξας οὐδένα φανήσομαι, οὐδὲ δίαιταν καταδιαιτησάμενος
οὐδενὸς, οὐδὲ πλουσιώτερος ἐκ τῶν ὑμετέρων γεγονὼς συμ-
φορῶν. καίτοι, εἰ τοῖς τῶν γεγενημένων κακῶν αἰτίοις ὀργί-
ζεσθε, εἰκὸς καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν
νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μεγίστην
ἡγοῦμαι περὶ ἐμαυτοῦ τῇ δημοκρατίᾳ πίστιν δεδωκέναι.

[1] χρῆσθαι T.

ivit. Mihi non dubium est quin sub hac voce lateant οἱ Λ, seu τριάκοντα, *Triginta viri*, qui *Quadringentis* successerunt, et fere conjunguntur. Hi vero Numerali nota, Λ, sæpe in Libris designantur. Sic apud Suidam V. Θηραμένης: ἐπὶ τῶν Λ. id est, τριάκοντα. *tempore Triginta virorum.* In Scholiaste Aristophanis, et alibi, sæpe ita notatos invenies. Hoc forte non intelligens Lysiæ exscriptor pro οἱ Λ dedit οἱ Δὲ. Isocrates in Amartyro: ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα κατέστησαν. quod plenius effert Noster Orat. XII. ἐπειδὴ οἱ Τριάκοντα εἰς τὴν ἀρχὴν κατέστησαν. Hujusmodi Notæ numerali debetur forte, quod nunc legitur eadem Orat. XII. contra Eratosthenem unum ex Triginta-viris: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς (sc. τοῖς Τριάκοντα) δέκα συλλαβεῖν: *statuerunt igitur* DECEM *comprehendere*, nempe μετοίκους ditissimos. Xenophon vero Ἑλληνικ. lib. II. 3. 21. de hac ipsa re longe aliter narrat: ἔδοξε δ' αὐτοῖς — τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν. *decreverunt igitur, ut singuli ex Triginta-viris unum aliquem ex advenis civibus comprehenderent.* quod et clare repetitur paulo post in oratione Theramenis. unde in Lysia scribendum ibi videtur: ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς λ (non ι) συλλαβεῖν, hoc est, τριάκοντα, non δέκα. MARKLAND. Οἱ δέκα κατέστησαν de meo dedi. Decemviri designantur, qui post triginta viros Athenis grassati sunt. REISK.

Οὐδένα φανήσομαι] Ante aut post οὐδένα deesse videtur ἀνάξιον aut ἀνεπιτήδειον. Vult dicere: se rem suam privatam reipublicæ damno haud auxisse. Modus autem rem suam faciendi multos inter alios erat Athenis etiam hic, ut peregrinos homines, aut servos, aut alios impuros et infames, clam in album civium ingererent; iisque jus civitatis Atticæ, inscio et invito populo Atheniensi, venderent quidam oratores improbi, de quibus passim queritur Demosthenes. IDEM.

Τῇ δημοκρατίᾳ] F. ἐν ὀλιγαρχίᾳ. sed et

ὅστις γὰρ τότε οὐδὲν ἐξήμαρτον, οὕτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἦπου νῦν σφόδρα προθυμηθήσομαι χρηστὸς εἶναι,
774 εὖ εἰδὼς ὅτι, ἐὰν ἀδικῶ, παραχρῆμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώμην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα 173. 1
προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν.

ς΄. Ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ ἂν δικαίως ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ [1] οὐδὲν πεπονθότας κακὸν, ἐξὸν ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν, οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας, οὐδὲ τοὺς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν ἄλλων ἀφῃρημένους, οὐδὲ οἳ τῆς σφετέρας αὐτῶν σωτηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ᾽ [2] οἵ τινες ἑτέρους ἀπολέσαι βουλόμενοι μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, οὓς ἐκεῖνοι παρέλιπον ἀδικοῦντες, ὑμεῖς ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ἀπολειφθήσεται.

ζ΄. Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὦ ἄνδρες δικασταί. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἔκλε-
775 πτον, ἔνιοι δ᾽ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν, οἱ δὲ συκοφαντοῦντες τοὺς συμμάχους ἀφίστασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ Τριάκοντα τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑμεῖς ἂν αὐτοὺς ἡγεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἡμαρτημένων τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἠξίουν, ἠγανακτεῖτε, ἡγούμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων ἀδικήματα πάσῃ τῇ πόλει κοινὰ γίνεσθαι. οὐ τοίνυν ἄξιον χρῆσθαι τούτοις, οἷς ἐκείνους ἑωρᾶτε ἐξαμαρτάνοντας, οὐδὲ ἃ πάσχοντες ἄδικα ἐνομίζετε πάσχειν, ὅταν ἑτέρους ποιῆτε, δίκαια [3] ἡγεῖσθαι,

[1] μηδὲν T. R. A. [2] εἴ R. A. [3] ἡγεῖσθε T. R. A.

recte servatur δημοκρατίᾳ. SCHOTT. *de meipso fidem dedisse ad democratiam*, i. e. rem explicando fusius fidem dedisse, qualis futurus sim in democratia. AUGER.

Εἴ τινες] Diu est quod notavi οἵτινες. TAYLOR.

Ὑμεῖς ἀπολέσαι] Lege ὑμᾶς. IDEM. Vel potius ὑμᾶς, scil. χρῆναι. MARKLAND. Errant ambo. Nam alias etiam ἀδικοῦντες e nominativo in accusativum ἀδικοῦντας foret transmutandum. quod secus est. bene habet vulgata. nominativi hi ἀδικοῦντες et ὑμεῖς apti sunt ex οἴεσθε, et prius est pro ἀδίκως. REISK.

Ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν] Cujusmodi erat ea fraus, de qua paulo ante commemorabam, oratorum improborum, jus civitatis Atticæ volenti cuique quamvis probroso et conscelerato vendentium, inscio et invito populo. IDEM.

Ἡμαρτημένων] Post ἡμαρτημένων aut addendum, aut certe subaudiendum est οἱονεὶ ἐκδικούμενοι. *quasi pœnas repetentes.* IDEM.

Ἠγανακτεῖτε] Melius scribi potuit ἀγανακτεῖτε. TAYLOR.

ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ [1] αὐτῶν γνώμην ἔχετε, ἥνπερ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἴχετε· ἐκ τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ ἡ πόλις ἔσται μεγίστη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρώτατα ψηφιεῖσθε.

η΄. Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν Τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα τὰ τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλεύσασθαι. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούοιτε τοὺς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, μικρὰς ἐλπίδας εἴχετε τῆς καθόδου, ἡγούμενοι 776 τὴν [2] ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον [3] κακὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας ἐκ τοῦ ἄστεος, τοὺς [4] δὲ ἄλλους πολίτας ἐκκεκηρυγμένους, τοὺς δὲ Τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείους [5] δ' ὄντας τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν δεδιότας ἢ τοὺς ὑμῖν 777 πολεμοῦντας, τότ' ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκᾶτε καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς εὔχεσθε, ἅπερ ἐκείνους ἑωρᾶτε ποιοῦντας, ἡγούμενοι διὰ τὴν τῶν Τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σωθήσεσθαι ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων δύναμιν κατιέναι. χρὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους βουλεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ τούτους ἡγεῖσθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι, νομίζοντες

[1] ἄλλων A. [2] ὑμετέραν T. [3] ἀγαθὸν T.
[4] ἄλλους δὲ T. R. A. [5] δ' om. T. A.

Ἀκούοιτε] Prætulerim ἠκούετε. ut et infra, pro ἐπειδὴ δὲ πυνθάνοισθε, mallem, ἐπειδὴ δ' ἐπυνθάνεσθε. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ἡγούμενοι κ. τ. λ.] Amissa hic quædam locum turbant F. τὴν ἐκείνων δύσνοιαν. SCHOTT. Attamen scriba non potuit imagine et literarum ductu deceptus pro ὑμετέραν ὁμόνοιαν exarare ἐκείνων δύσνοιαν. Hæ voces nunquam, quod sciam, similiter exarari solent. Neque vicissim labi propter sensus similitudinem. Quid enim est tam adversum, quam ὑμετέραν et ἐκείνων; ὁμόνοιαν et δύσνοιαν? Crede mihi, omne agis præter id, quod Criticum fas est agere, cum tam incoctas hariolationes aliquid esse putes. TAYLOR. Opinor: εἶναι ἐν τῇ etc. nec quidquam præterea mutandum. Ab ipsorum factis et opinionibus eo tempore, ostendit illis, quantum bonum sit Concordia: et dicit, Quando exsulabatis, contenti eratis vestra ipsorum concordia; neque ab ulla alia re spem aliquam habuistis. MARKLAND. Recepi: τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον κακὸν εἶναι. *concordium, qua nos consentiremus, qui in urbe manseramus, maximo vestro damno esse.* REISK.

Ἐπειδὴ δὲ κ. τ. λ.] Lege: ἐπειδὴ δὲ πυνθάνεσθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας, τοὺς ἄλλους δὲ πολίτας ἐκκεκηρυγμένους ἐκ τοῦ ἄστεος κ. τ. λ. TAYLOR. Vindicat h. l. Koenius ad Corinthium p. 24. REISK.

Πλείους ὄντας] Πλείους δ' ὄντας. CONT. Scribe: πλείους δ' ὄντας. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Εὔχεσθε] Lege: ηὔχεσθε. CONT. TAYLOR.

Βουλόμενοι] Sententia postulat: βούλονται, τοῖς ὅρκοις κ. τ. σ. ἐμμένοντας. REISK.

Ἐμμένουσι] Corrige: ἐμμένειν κελεύουσι. Nihil fere frequentius tali

καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν, καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, [1] ἢ πυνθάνεσθαι ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτω διακειμένους τοὺς πολίτας ὥςπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενημένου. χρὴ δὲ εἰδέναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι οἱ φεύγοντες
778 *τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διαβεβλῆσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται, ἐλπίζοντες τοὺς ὑφ᾽ ὑμῶν ἀδικουμένους ἑαυτοῖς ἔσεσθαι συμμάχους, τοὺς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ᾽ ἂν παρ᾽ ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει· τὴν γὰρ τούτων πονηρίαν ἑαυτῶν ἡγοῦνται σωτηρίαν.*

θ΄. Ἄξιον δὲ μνησθῆναι τῶν μετὰ τοὺς Τετρακοσίους πραγμάτων. εὖ γὰρ εἴσεσθε ὅτι, ἃ μὲν οὗτοι συμβουλεύουσιν, οὐδεπώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν· ἃ δ᾽ ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. ἴστε γὰρ Ἐπιγένην καὶ [2] Δημοφάνην καὶ Κλεισθένην ἰδίᾳ μὲν καρπωσα- 174. 1
μένους τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγίστων κακῶν αἰτίους· ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρίτων θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δημεῦσαι τὰς οὐσίας, τοὺς δ᾽ ἐξελάσαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν πολιτῶν· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν ὥςτε τοὺς μὲν ἡμαρτηκότας ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας εἰς ὑμᾶς
779 *εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ πρότερον ἐπαύσαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ᾽ ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. ὑμεῖς δὲ οὕτω διετέθητε, [3] ὥςτε τοὺς μὲν φεύγοντας κατεδέξασθε,*

[4] ἢ om. A. [2] Διοφάνη T. R. A. [3] ὥστε om. T. R. A.

vocabulorum crasi. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ τῶν συνθηκῶν· Ἄξιον ἀποδέχεσθαι, ὦ Ἀθηναῖοι, σφόδρα τῶν τοῖς εἴκοις (lege ὅρκοις) καὶ ταῖς συνθήκαις διακελευομένων ἐμμένειν. T. Magister in Ἀποδέχομαι. Taylor.

Τούτων] Aut τούτων est delendum, aut ἢ, aut, id quod malim, leg. est: χαλεπώτερον ἢ πυνθάνεσθαι, vel χαλεπώτερον τοῦ πύνθ. Reisk. Malim τούτου, sed potest utcunque tolerari τούτων. Auger.

Οἱ φεύγοντες) Triginta tyranni et eorum asseclæ designantur. quos copiosius atque luculentius ipse postmodum declarat p. 557. 17. Reisk.

Παρ᾽ ὑμῖν μέγα δύνασθαι] Ὑμῖν καὶ μέγα. Cont. Lege, cum Stephano: παρ᾽ ὑμῖν, καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει. Δέξαιντ᾽ ἂν, *lubenter acceperint*. Markland.

Ἀμφοτέραις] Tam oligarchiæ, quam democratiæ. Reisk.

Εἰς ὑμᾶς] Potest perinde ad ἠδικηκότας referri, atque ad εἰσιόντες. malim tamen hoc posterius. *ingressi ad vos*, h. e. causa ad cognitionem vestram relata. Reisk. Junge cum εἰσιόντες, *ad vos* (ad vestrum tribunal) *ingressi*. Auger.

τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε, τοῖς δ' ἄλλοις περὶ ὁμονοίας ὅρκους ὤμνυτε· τελευτῶντες δὲ ἥδιον ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμωρήσασθε ἢ τοὺς ἄρξαντας ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ. καὶ εἰκότως, ὦ ἄνδρες δικασταί· πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν, ὅτι διὰ [1] μὲν τοὺς ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημοκρατία γίνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ὀλιγαρχία δὶς κατέστη. ὥστε οὐκ ἄξιόν [2] ἐστι τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε πειθομένοις.

ι'. Σκέψασθαι δὲ χρὴ, ὅτι καὶ τῶν ἐκ [3] Πειραιῶς οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες καὶ μάλιστα κεκινδυνευκότες καὶ πλεῖστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι πολλάκις ἤδη τῷ ὑμετέρῳ πλήθει [4] διεκελεύσαντο τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις 780 ἐμμένειν, ἡγούμενοι ταύτην δημοκρατίας εἶναι φυλακήν· τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεος ὑπὲρ τῶν παρεληλυθότων ἄδειαν ποιήσειν, τοῖς δ' ἐκ [3] Πειραιῶς οὕτω πλεῖστον χρόνον τὴν πολιτείαν [5] παραμεῖναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν δικαιότερον πιστεύοιτε ἢ τούτοις, οἳ φεύγοντες μὲν δι' ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσιν. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοὺς μὲν τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φανεροὺς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ, ὁποῖοί τινες εἰσὶ πολῖται· τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅ τι ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς εἴασε τῶν Τριάκοντα γενέσθαι, οἳ νῦν δημοκρατίας οὔσης ταὐτὰ ἐκείνοις πράττουσι, καὶ ταχέως μὲν ἐκ πενήτων

[1] τοὺς μὲν T. R. A. [2] ἐστι om. T. R. A. [3] Πειραιέως A. [4] διελύσαντο T. [5] ἂν παραμεῖναι A.

Πειθομένοις] Subaudi τὸ πεπεῖσθαι. Idem est ac si dixisset: οἷς πείθεσθαι οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τούτοις, οἳ ἐπείσθησαν. REISK.

Διελύσαντο] Διελέξαντο. SCHOTT. *Hortati sunt*, sc. Quid si διεκελεύσαντο? TAYLOR. Bene Schottus. Æschines περὶ Παραπρεσβ. §. ζ'. περὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς εἰρήνης τῷ δήμῳ διελέχθησαν. Demosthenes de Cor. πρέσβεις, οἳ παραγενόμενοι διαλέξονται πρὸς αὐτόν. et infra Idem: οἵτινες αὐτῷ διαλέξονται. et ita in Philippica IV. Lucianus Demonacte, p. 860. καί που καὶ δήμοις ταραττομένοις ἐμμελῶς διελέχθη. Hæc tot adduco, quia in istis locis, ut in hoc Lysiæ, διαλέγεσθαι significat *publice et solenniter disserere*, concionari. unde διαλέγεσθαι et δημηγορεῖν conjungit Demosthenes Orat. περὶ Παραπρεσβείας. Sed me monuit Cl. Editor sibi legendum videri διεκελεύσαντο, *hortati sunt, auctores fuerunt*: quod verissimum arbitror. sic διακελευόμεθα ὑμῖν, Isocrates in Archid. p. m. 253. διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν, Xenophon 'Αναβ. III. 4. 45. et ἀλλήλοις διεκελεύοντο, lib. IV. 8. 3. Τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν, ut Orat. XXXI. et alibi. Actor. XIV. 22. παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει. Mox, pro παραμεῖναι, scribo ἂν παραμεῖναι, id est, παραμενεῖν, ut ποιήσειν. MARKLAND.

Ταύτην] Videtur aut μόνην, aut μεγίστην, aut βεβαιοτάτην, aut tale quid deesse. REISK.

Ποιήσειν] Sub. τοῦτο. AUGER.

781 πλούσιοι γεγένηνται, πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες οὐδεμιᾶς
εὐθύνην διδόασιν, ἀλλ' ἀντὶ μὲν ὁμονοίας ὑποψίαν πρὸς
ἀλλήλους πεποιήκασιν, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλ-
κασι· διὰ τούτους δὲ ἄπιστοι τοῖς Ἕλλησι γεγενήμεθα.
καὶ τοσούτων κακῶν καὶ ἑτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ
οὐδὲν διαφέροντες τῶν Τριάκοντα πλὴν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλι-
γαρχίας οὔσης ἐπεθύμουν ὧνπερ οὗτοι, οὗτοι δὲ καὶ δημο-
782 κρατίας τῶν αὐτῶν ὧνπερ ἐκεῖνοι, [1]ὅμως οἴονται χρῆναι
οὕτω ῥᾳδίως ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν, ὥσπερ τῶν μὲν
ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι.
καὶ τούτων μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν, ὑμῶν δὲ, ὅτι οἴεσθε
μὲν δημοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅ τι ἂν οὗτοι βούλωνται,
καὶ δίκην διδόασιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικοῦντες,
ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες. [2]καὶ δέξαιντ' ἂν
μικρὰν [3]εἶναι τὴν πόλιν μᾶλλον ἢ δι' ἄλλους μεγάλην καὶ
ἐλευθέραν, ἡγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ [4]Πειραιῶς κινδύ-
νους αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, ἐὰν δ' ὕστε-
783 ρον ὑμῖν δι' [5]ἑτέρων σωτηρία γένηται, τούτους μὲν ἐπιλύσε-

[1] ὅμοιως T. [2] οὗτοι καὶ A. [3] εἶναι δι' ἑαυτοὺς τὴν A. [4] Πειραιέως A. [5] ἑτέρον T.

Πολλὰς δὲ ἀρχὰς ἄρχοντες] Verius ἄρξαντες: ita enim semper et sæpe loquitur. Supra, hac Orat. οὔτε ἀρχὴν οὐδεμίαν ἄρξαντα. Orat. XXI. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας, ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι. Demosthenes contra Timocrat. κληρωτὴν ἀρχὴν ἄρξας. Markland. Necessarium non videtur, ut h. l. aoristus præsenti tempori substituatur. Adhuc enim tum temporis gerebant honores, atque gesturi erant in posterum. Reisk.

Ἄπιστοι] Non caret bona sententia, malim tamen ἔκπυστοι. quam lectionem eruo ex illa, quam Vindobonensis codex præbet, ἔκπιστοι. *infamati*, sermonibus, et contumeliosis quidem, dilati. Possit quoque de ἔκπτυστοι et κατάπτυστοι cogitari. *exsecrati, qui despuuntur.* Idem.

Τοσούτων κακῶν] Subaudi ὧν εἴρηκα. tot malorum, quæ commemoravi, et tot aliorum, quæ reticui. Idem.

Δημοκρατίας] Δημοκρατίας οὔσης. Cont. Repete οὔσης ad δημοκρατίας, et ἐπεθύμουν ad τῶν αὐτῶν. Auger.

Ὁμοίως οἴονται χρῆναι etc.] Immo ἐξεῖναι (non χρῆναι) ὃν ἂν βούλωνται κακῶς ποιεῖν: ut infra, ἡγούμενοι — αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούλωνται. Demosthenes adv. Androtion. οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἐλήλυθε, τὸ νομίζειν αὑτῷ, καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἐξεῖναι πᾶν ὅ, τι ἂν βούληται. Ortus error (si error sit) ex mutatione Diphthongi ει et ου. unde forte restituendus Homeri locus Iliad. A. v. 97.

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας κῆρας ἀφέξει·

Vulgo legitur χεῖρας. κῆρες λοιμοῖο, ut κῆρες θανάτοιο Iliad B. v. 302. Infra, ante voces καὶ δέξαιντ' ἂν videtur deesse οὗτοι, vel ita legendum pro καί. Markland.

Μικρὰν εἶναι] Interponendum videtur δι' ἑαυτούς. Reisk.

Δι' ἑτέρου σωτηρία] Lege: δι' ἑτέρους σωτηρία. ut modo præcesserat: δι' ἄλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. Taylor. Forte: δι' ἑτέρων. ut infra: ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται. et supra: ἢ δι' ἄλλους μεγάλην καὶ ἐλευθέραν. ubi ἄλλους poni videtur pro usitatiori ἄλλων: ut apud Lucianum in Timon. p. 95. διὰ ταῦτα pro τούτων: et Demosthenem περὶ Παραπρ. διὰ τοὺς στρατηγοὺς ἀπώλετο, pro στρατηγῶν. unde hic quoque legi potest δι' ἑτέρους σωτηρία γένηται, pro ἑτέρου. ut Orat. XXVII. ὑμεῖς δὲ, διὰ τούτους πένητες. et ita Orat. II. διὰ τήνδε τὴν πόλιν. persæpe ita scribit Demosthenes. Deinde, pro

σθαι, ἐκείνους δὲ [1]μέγα δυνήσεσθαι. ὥστε [2]δι' αὐτὸ πάντες ἐμποδών εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαίνηται. τοῦτο μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ [3]κατανοῆσαι· αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ' αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροὶ, ὑμεῖς [4]τε τὰ μὲν αὐτοὶ ὁρᾶτε, τὰ δ' ἑτέρων πολλῶν ἀκούετε.

ια'. Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον μὲν ἡγούμεθ'
εἶναι πρὸς πάντας [5]ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις 784
καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ, ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν
175. 1 κακῶν αἰτίους δίκην διδόντας, τῶν τότε περὶ [6]ἡμᾶς [7]γεγενημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν, ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρούμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας [8]ἡμᾶς εἰς ὑπο * * * *

[1] μεῖζον T. A. [2] τὸ T. R. φρονοῦντες τὸ A. [3] κατηγορῆσαι T. R. A. [4] δὲ T. A. [5] ὑμᾶς πρὸς πάντας A. [6] ὑμᾶς A. [7] γενομένων T. [8] ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάγετε τοῦ τυραννίδος καὶ ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν. A. εἰς * * * T. R.

ἐπιλύσεσθαι recte Schottus ἐπιλήσεσθαι, *oblituros esse*. Markland. Dedi ἑτέρων, pro vulgari ἑτέρου, quia alias τούτους stare non posset, quod ad eosdem redit, qui hic ἕτεροι appellantur. ut ἐκείνους idem valet atque ἑαυτούς. redit enim ad sycophantas eosdem, de quibus hic agitur. Reisk. Τούτους accipe, quasi legeretur αὐτοὺς vel αὐτοὶ, quod velim legi. Auger.

Ἐπιλύσεσθαι] Ἐπιλήσεσθαι. Schott. ἐπιλήσεσθαι, vel ἐπιληθήσεσθαι. Cont. Videtur ἐπηλυγάσεσθαι legendum esse. *fore, ut ipsi* (sycophantæ) *illos* (vindices libertatis publicæ) *obruant, obscurent* (luminibus eorum officiant), *ipsimet autem* (sycophantæ puta) *plus in reipublica possint* (quam viri de ea optime meriti). Reisk.

Ὥστε τὸ αὐτὸ πάντες ἐμποδών εἰσιν] Constructio postulat: τούτῳ πάντες ἐμποδών εἰσιν, ἐάν τι δι' ἄλλων etc. *si quid vobis commodi aliunde obtingat, huic omnes hi sese opponunt* et obnituntur. Markland. Mihi legendum videtur: ὥστε φρονοῦντες τὸ αὐτὸ, vel ὥστε σπεύδοντες πρὸς τὸ αὐτό. *consentientes in idem*, vel *ad idem contendentes omnes*. Reisk.

Ὑμεῖς τε] Sic rursus de meo dedi, pro vulgari δέ. cohæret hoc τε, cum altero τε eique respondet, quod paulo ante legitur in illis: αὐτοί τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λ. Idem.

Πάντας] Non cohæret cum proximo ὑμᾶς, sed cum πολίτας. idem est ac si dixisset: δίκαιον ἡγοῦμαι ὑμᾶς ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις τοῖς γεγενημένοις πρὸς πάντας τοὺς πολίτας. Idem.

Τοὺς μηδὲν αἰτίους] Potest servari, subaudiendo κατὰ ad μηδὲν, sed malim τοὺς μηδενὸς αἰτίους, quod dat Contius. Auger.

Πάντας εἰς] Πάντας εἰς ὑπὸ — Cod. Steph. πάντας εἰς ὑπὸ ἄλλος ἡγούμενος, et sic deinceps continuata proxima oratione, Coisl. Verum istud ἄλλος Amanuensis erat nota, qua significabat *aliam* esse orationem, quæ sequebatur, uti dilucidius rem notant Codd. alii, in quibus legitur,

Λείπει τὸ τέλος τοῦ προκειμένου λόγου καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑξῆς τοῦ περὶ τῆς Εὐάνδρου δοκιμασίας. Taylor.

In Vindobonensi finit hæc oratio sic: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο. Sine dubio proximum vocabulum, cujus primam solummodo partem hodie habemus reliquam, fuit olim ὑπόνοιαν, et suspicor in hanc ferme sententiam exisse olim hanc orationem: πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπόνοιαν ὑπάξετε τοῦ τυραννίδος ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν. Post illud ὑπο sequitur in Vindobonensi hic titulus: Λόγος ἕτερος κατὰ Εὐάνδρου δοκιμασίας. Juvat hic addere, quæ Storrius, V. C. qui meam in gratiam codicem Vindobonensem ad editionem Lysiæ Marburgensem contulit, adscripit in schedis ad me missis: "Quemadmodum (ait) præcedentis orationis lacunam indicat librarius, cum non tantum prætermittit usitatum ipsi in orationum fine signum † sed majori etiam intervallo voculam ὑπο a titulo novæ orationis disjungit: ita novæ lacunam significat, vocem ἡγούμενος majori etiam intervallo a titulo sejungens, et minore charactere literam η scribens, cum contra ea alias major satis crispa litera in orationum initio compareat." Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΥΑΝΔΡΟΥ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Evander qui domi se continuit sub imperio trigintavirali, jam restituta rep. ad officium *βασιλέως* adspirat. (Romæ erat Rex Sacrorum: uti et uxor Regina. Inscriptio Rom. in basi fracta,

C. VA . . . . .
REX. SACRORVM. AVGVR.
CVM. MANLIA. L. F. FADILLA.
REGINA. SACRORVM.
PATRI. RARISSIMO.

Sacrificulus videtur a Livio dici.)

Pag. ed. Reisk. Oratio *δοκιμασίας*, in qua argute quæritur inter cetera, an Lex *ἀμνηστίας* post recuperatam remp. generalis erat et ad omnes æque spectabat. Pag. ed. H. Steph.

785 α΄. * * * ἡγούμενος [1] ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν αὐ- 175. G
786 τοὺς διὰ [2] τὸν [3] χρόνον [4] ποιήσεσθαι· ἐπεὶ σύνοισθα πολλὰ
καὶ δεινὰ εἰς αὐτοὺς ἐξημαρτηκὼς, ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ
787 οὐδ᾽ ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίους αὐτῶν νομίζεις. ὃ δὴ [5] ἔγωγε
καὶ ἀγανακτῶ, εἰ ταύτῃ τῇ ἐλπίδι εἰς ὑμᾶς ἥκει πιστεύων,
ὥσπερ ἄλλων μέν τινων ὄντων τῶν ἠδικημένων, ἑτέρων δὲ
τῶν ταῦτα διαψηφιουμένων, ἀλλ᾽ οὐκ ἀμφότερα τῶν αὐτῶν
καὶ πεπονθότων καὶ ἀκουσομένων. αἴτιοι δὲ τούτων ὑμεῖς

[1] οὐκ ἀκριβῆ A. [2] τὸν om. T. R. [3] χρόνου R.
[4] ποιήσασθαι T. R. [5] ἀγωνιῶ T. R.

Ἡγούμενος] Deest οὐχ ante ἡγούμενος, ut apparet ex sensu. Quantum præterea in hiatu interiit, nescimus. Modo f. ποιήσεσθαι. Taylor. Malim: ἡγούμενος οὐκ ἀκριβῆ. Reisk.

Αὐτοὺς] Nempe judices. Auger.

Διὰ τὸν χρόνον ποιήσασθαι] Deest initium hujus Orationis et sententiæ; sed facile perspicitur hunc esse sensum: διὰ τὸν χρόνον οὐ ποιήσεσθαι. *existimans eos non nunc facturos esse exactam inquisitionem propter angustias temporis.* Hæc infra explicat. οὐ amittebatur forte in præcedente ον. Markland. Dedi χρόνου. Post tantum temporis intervallum, quo censura morum nulla exercitata, post tam longinquam quietem juris civilis. Potest etiam sic accipi: tanto tempore post scelera illa abs te perpetrata. Reisk. *propter tempus*, subaudi elapsum, i. e. quia multum tempus præteriit post perpetrata scelera. Auger.

Ὃ δὴ ἀγωνιῶ καὶ ἀγανακτῶ, εἰ etc.] MS. ὃ δὴ ἔγωγε καὶ ἀγανακτῶ. Forte: ὃ δὴ ἔγωγε ἀγανακτῶ, εἰ etc. Demosthenes περὶ τῶν ἐν Χεῤῥον. Καίτοι ἔγωγε ἀγανακτῶ καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ τὰ μὲν χρήματα etc. Markland.

Ἀμφότερα] Adverbialiter sumitur, *pariter*. Auger.

Τούτων] Scil. harum rerum quarum alii cives sunt participes. Idem.

ἐστέ· οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσθε ὅτι οὗτοι μὲν, ὅτε ἡ πόλις ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἤρχετο, [1] οὐδὲ τῆς αὐτῆς δουλείας [2] ὑμῖν μεταδοῦναι ἠξίωσαν, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως ἐξήλασαν, ὑμεῖς δὲ ἐλευθέραν αὐτὴν ποιήσαντες οὐ μόνον τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς ἀλλὰ καὶ τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε, ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐήθειαν [3] καταγινώσκουσιν. ὧν εἷς οὗτος ὢν οὐκ ἀγαπᾷ εἴ τις αὐτὸν ἐᾷ τούτων μετέχειν, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἐκείνων δοῦναι δίκην πάλιν ἄρχειν ἀξιοῖ.

β'. Καὶ νυνὶ αὐτὸν ἀκούομεν, ὑπὲρ ὧν αὐτοῦ κατηγο- 788
ροῦμεν, διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι, ἐπισύροντα τὰ πρά-
γματα καὶ διακλέπτοντα τῇ ἀπολογίᾳ τὴν κατηγορίαν,
λέξειν δὲ ὡς πολλὰ εἰς τὴν [4] πόλιν ἀνηλώκασι καὶ φιλοτί- 789
μως λελειτουργήκασι καὶ νίκας πολλὰς καὶ καλὰς ἐν δημοκρατίᾳ νενικήκασι, καὶ ὅτι αὐτὸς κόσμιός ἐστι καὶ οὐχ ὁρᾶται ποιῶν ἃ ἕτεροι ἐνταῦθα τολμῶσιν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πράττειν ἀξιοῖ. ἐγὼ δὲ πρὸς τούτους τοὺς λόγους οὐ χαλεπὸν οἶμαι ἀντειπεῖν· πρὸς μὲν τὰς λειτουργίας, ὅτι κρείτ-

[1] οὐδ' αὐτῆς τῆς A. [2] ἡμῖν T. R. [3] οὗτοι καταγινώσκουσιν R. A. [4] πόλιν οἱ αὐτοῦ πρόγονοι ἀνηλ. A.

Ἡμῖν μεταδοῦναι] Lege ὑμῖν, ut supra et infra. MARKLAND. Ad αὐτῆς aut addendum aut certe subaudiendum ἑαυτοῖς. REISK.

Ταύτην τὴν εὐήθειαν] Est idem, quod ante paulo dixerat: ταύτην τὴν ἐλπίδα. sperant tantam fore vestram seu facilitatem, seu socordiam atque tarditatem et stultitiam, ut causam hanc lente, remisse, somnolenter, non autem justa cum severitate sitis examinaturi. IDEM.

Ἐπισύροντα τὰ πράγματα] Demosthenes ad Leptin. ἔτι τοίνυν ἴσως ἐπισύροντες ἐροῦσιν, ὡς Μεγαρεῖς etc. His locis Nostri et Demosthenis Doctiss. Budæus putat ἐπισύροντες significare: "ambage verborum rem, de qua agitur, implicantes, ac quasi in longum tractim ducentes ac subducentes, judicum mentes alio alioque trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia: quod satis, inquit, intelligendum datur ex eo, quod dixit (Lysias) διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν." Sit sane hoc verum in loco Demosthenis: atqui dicit Lysias, Evandrum διὰ βραχέων ἀπολογήσεσθαι. PAUCIS *verbis apologiam facturum.* non igitur (pace viri maximi) *in longum ducere* et *multa commemorare* potuit. Scribo: ὑποσύροντα. *subtrahentem*, nihil omnino dicentem de rebus, quarum accusatur (διακλέπτοντα τὴν κατηγορίαν), sed ad sua in remp. merita orationem convertentem, ut mox narrat. ἀσύστατα esse puto διὰ βραχέων, et ἐπισύροντα. MARKLAND. De verbo ἐπισύρειν quatenus significat, aliquid agere brevissimis, perstringere leviter, obiter, defunctorie, desultorie, tumultuarie, dicis causa, cum festinatione, vel segniter, secorditer, sine debita contentione animi, sic, ut argumento haud satisfacias, ad Polybium pluribus disputavi. E lectione Coislin. efficio hanc: κατηγοροῦμεν, ἐνίων διὰ βρ. id est, ὑπὲρ ἐνίων ἐκ τούτων, ἃ κατηγοροῦμεν αὐτοῦ. *de nonnullis eorum, quorum ipsum incusamus.* REISK. Ἐπισύροντα explico juxta Reiskium. AUGER.

Λέξειν — ἀνηλώκασι] F. λέξειν δὲ ὡς οἱ πρόγονοι πολλὰ — ἀνηλώκασι. TAYLOR. Ipse, paterque et majores, ut necesse non sit cum Tayloro οἱ πρόγονοι interponere. REISK.

Πολλὰ] πολλάκις, Vind. Fortasse copulandum est utrumque: ὡς πολλὰ πολλάκις εἰς τ. π. IDEM.

Κρείττων ἦν] Lege: κρείττων ἂν ἦν. TAYLOR.

των ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ μὴ λειτουργήσας ἢ τοσαῦτα τῶν
ἑαυτοῦ ἀναλώσας· διὰ γὰρ ταῦτα πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ
δήμου κατέλυσε τὴν δημοκρατίαν, ὥστ' εἶναι ταῦτα τὰ
ἔργα ἀειμνηστότερα ἢ τὰ ἐκ τῶν λειτουργιῶν [1] αὐτῷ ἀνα-
θήματα· πρὸς δὲ τὴν ἡσυχιότητα τὴν τούτου, ὅτι οὐ νῦν
δεῖ αὐτὸν ἐξετάζειν εἰ σώφρων ἐστὶν, ὅτ' αὐτὸν οὐκ ἔξεστιν
790 ἀσελγαίνειν, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον σκοπεῖν, ἐν ᾧ, ἐξὸν
ὁποτέρως ἐβούλετο ζῆν, εἵλετο παρανόμως πολιτευθῆναι.
τοῦ μὲν γὰρ νῦν μηδὲν ἐξαμαρτάνειν οἱ κωλύσαντες αἴτιοι,
τῶν δὲ τότε [2] γεγενημένων ὁ τούτου τρόπος καὶ οἱ τούτῳ
ἐπιτρέπειν ἀξιοῦντες. ὥστε ἂν ἐκ τούτων δοκιμάζεσθαι
ἀξιοῖ, ταῦτα χρὴ ὑπολαμβάνειν, [3] μὴ εὐήθεις αὐτῷ εἶναι
δοκῆτε.

γ'. Ἂν δὲ καὶ ἐπὶ τοιόνδε λόγον τράπωνται, ὡς ὁ χρόνος
οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον ἀποκληρῶσαι, ἀλλὰ ἀνάγκη, ἐὰν αὐτὸν
ἀποδοκιμάσητε, ἄθυτα τὰ πάτρια ἱερὰ γίγνεσθαι, τάδ'
ἐνθυμήθητε, ὅτι πάλαι ὁ χρόνος ἤδη παρελήλυθεν. ἡ γὰρ
αὔριον ἡμέρα μόνη λοιπὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστὶν, ἐν δὲ ταύτῃ
τῷ Διῒ τῷ σωτῆρι θυσία γίγνεται, δικαστήριον δὲ παρὰ
791 τοὺς νόμους [4] οὐ δυνατὸν κληρωθῆναι. εἰ δὲ ταῦτα πάνθ'

[1] αὐτῶν R. αὐτοῦ A. [2] γενομένων T. R. A. [3] ἵνα μὴ A.
[4] δυνατὸν πληρωθῆναι T. ἀδύνατον πληρωθῆναι R. A.

Λειτουργιῶν αὐτῷ ἀναθήματα] Scribendum videtur: *λειτουργιῶν αὐτοῦ*. Deinde, legendum puto *ἀναλώματα*. *Ἀναθήματα* enim sunt res *sacræ*, et Deo alicui dedicatæ: hic vero agitur de impensis *civilibus*, et alluditur vel respondetur verbis, quibus usurus erat Evander in Apologia sua: *ὡς πολλὰ εἰς τὴν πόλιν ἀνηλώκασι*· quemadmodum refert Noster paulo ante. Markland. Pro *αὐτῷ* dedi de meo *αὐτῶν*. quod redit eodem, quo superius *ἀνηλώκασι* redit, scil. ad ipsius Evandri et patris majorumque donaria. *ἀναθήματα αὐτῶν* sunt idem atque *τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀνακείμενα*, vel *ἀνατεθέντα ἀναθήματα*. *donaria ab ipsis consecrata et dedicata in templis.* Bene habet *ἀναθήματα*. qui choris, aut aliis in gymnicis certaminibus vicissent, tripodas aut coronas aureas pro præmio accipiebant, quæ præmia victores memoriæ ergo in templis dedicabant. hæc sunt ipsorum donaria. *αὐτῶν ἀναθήματα*. Reisk.

Τοῦ μὲν γὰρ νῦν] Malim verba sic esse structa: *τοῦ νῦν μὲν γὰρ* —. Idem.

Μὴ] Imo vero *ἵνα μὴ* —. Idem.

Παρὰ τοὺς νόμους δυνατὸν πληρωθῆναι] Lege *ἀδύνατον*. Cont. Taylor. Lego: *ἀδύνατον κληρωθῆναι*. *dicasterium vero contra Leges non debet sorte legi.* Pollux VIII. 15. segm. 148. *ἐρεῖς δὲ, ἐκληρώθη τὸ δικαστήριον, ἐνεκληρώθη*, etc. ubi in Vulgatis pariter erat *ἐπληρώθη*. Ipse capitis Titulus habet: *περὶ βλάβης — καὶ τοῦ κληρωθῆναι τὸ δικαστήριον*. et alibi dicit Pollux *κληρῶν δικαστὰς*, et *ἀπεκληρώθη δικαστήριον*: ut et Ulpianus in Midianam, initio fere. Demosthenes contra Evergum: *καίτοι ἔδει αὐτὸν — προκαλεῖσθαι, κληρουμένων τῶν δικαστηρίων κομίσαντα τὸν ἄνθρωπον*. Idem contra Timocratem: *δικαστήρια κληροῦτε, καὶ καταγιγνώσκετε δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων*. ita et ibi legendum puto pro *πληροῦτε*, quod habet Edit. Hervagiana. Vide Argumentum in Orat. contra Androtionem. et tamen in Prima contra Aristogit. occurrit *τὰ δικαστήρια πληροῦσθαι*. Iterum *παραγρ.* adv. Pantænetum: *ἐπειδὴ ἔμελλεν εἰσιέναι τὴν δίκην, ἤδη τῶν δικαστηρίων*

οὗτος ὥςτε γενέσθαι διαπέπρακται, τί [1] προσδοκᾶτε δοκι-
μασθέντ᾽ αὐτὸν ποιήσειν, [2] εἰ τὴν ἐξιοῦσαν ἀρχὴν πέπεικεν
αὐτοῦ [3] ἕνεκα παρανομῆσαι; ἆρ᾽ ἂν ὀλίγα τοιαῦτα ἐν [4] τῷ 792
40 ἐνιαυτῷ διαπράξασθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἂν οἶμαι. ἔστι
δ᾽ ὑμῖν [5] οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ πότερον εὐ-
σεβέστερον τὸν [6] βασιλέα καὶ τοὺς συνάρχοντας τὰ ὑπὲρ 793
τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι, ὡς καὶ πρότερον ἤδη
γεγένηται, ἢ καὶ τοῦτον, ὃν οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας
οἱ εἰδότες μεμαρτυρήκασι, καὶ πότερον ὑμεῖς ὠμόσατε εἰς
τὴν ἀρχὴν ἀδοκίμαστον καταστήσειν, ἢ δοκιμάσαντες τὸν
176. 1 ἄξιον τῆς ἀρχῆς στεφανώσειν. ταῦτα γὰρ σκοπεῖσθε·

[1] προσδοκῆσαι δεῖ T. R. A. [2] εἰ ἀδοκίμαστος ὢν τὴν A. [3] οὕνεκα T. R. A. [4] τῷ αὐτοῦ ἐνιαυτῷ A. [5] οὐ om. T. [6] βασιλέα νῦν ὄντα καὶ A.

ἐπικληρουμένων, etc. Vide et Orat. adv. Bœotum. Cæterum Thesmothetæ (de iis enim agitur, et in eorum numerum cooptari voluit hic Evander) duplicem δοκιμασίαν seu ἀνάκρισιν subibant: primam, ἐν τοῖς πεντακοσίοις: alteram, in δικαστηρίῳ sorte lecto ob hanc rem. temporis vero angustiæ non patiebantur tale δικαστήριον legi, prout postulabant Leges. non igitur potuit recte et ordine fieri Thesmotheta Evander. Hoc videtur esse Oratoris Argumentum. Markland. Recepi ἀδύνατον. Sed παρὰ τοὺς νόμους h. l. non videtur *contra leges* significare, sed *propter leges*, quia leges intercedunt. Reisk.

Διαπέπρακται] Post διαπέπρακται deesse videtur ἀδοκίμαστος ὤν, vel ἰδιωτεύων. Idem.

᾽Αξιοῦσαν] ᾽Εξιοῦσαν. Cont. Video hæc eadem fere animi contentione dici debuisse, qua dixit Cic. 3. in Verr. "Qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse, qui in fuga tam improbus sit?" Eadem est, inquam, figura seu σχῆμα Orationis. Instituitur enim comparatio inter ea, quæ facturus est δοκιμασθεὶς, ipse sc. in magistratu constitutus: et quæ τὴν ἀξιοῦσαν ἀρχὴν πέπεικεν αὐτοῦ οὕνεκα (vel ut Scal. legi mavult ἕνεκα) παρανομῆσαι. Et profecto simul video hæc non solummodo dici debere, sed et dici quoque, si modo emendaveris mecum et Scaligero τὴν ἐξιοῦσαν ἀρχήν. Ita scriptum est a Lysia c. Milit. ἐξιούσης δὲ τῆς ἀρχῆς κ.τ.λ. Ita sacra auspicandorum magistratuum vocantur Εἰσιτήρια. Vid. Sigon. de republica Athen. c. 3., Demosth. de falsa legatione. Id. Demosth. adv. Aristogit. I. τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νεαῖς ἑκούσας ὑπεξιέναι. Ita dicitur a Latinis *Abire Magistratu*. Cic. 5. Fam. 2. "Atque ille pridie Kal. Januar. qua injuria nemo unquam in aliquo magistratu improbissimus civis affectus est, ea me Cos. affecit, cum rempublicam conservassem; atque *abeuntem magistratu* concionis habendæ potestate privavit." Taylor. Opinor, τὴν ἄρχουσαν ἀρχήν: ut forte intelligatur Archon ἐπώνυμος, a quo Annus nominabatur. et qui inter Novem erat præcipuus. nisi malis ἐξιοῦσαν, *archontem e magistratu suo exeuntem*: quod ἐπ᾽ ἐξόδῳ τῆς ἀρχῆς vocat Xenophon Hellenic. V. 4. 4. Mox, pro τοῦτο μόνον, recte Stephanus οὐ τοῦτο μόνον. Paulo infra, τὰ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἄρξειν ἱερὰ θῦσαι: vide Suidam in V. Εἰσιτήρια, unde hic locus explicabitur. Markland.

Τῷ ἐνιαυτῷ] Non enim ultra annum munere regis sacrorum fungebantur. Sed interponendum videtur αὐτοῦ, vel ἑαυτοῦ, *in anno suo*, quo ipse rex sacrorum esset. Reisk.

Οἶμαι] Subaudi αὐτὸν οὐκ ἂν ὀλίγα διαπράξασθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ πολλά—. Idem.

῾Υμῖν τοῦτο] Π. ὑμῖν οὐ τοῦτο. H. Stephan. Cont.

Τὸν βασιλέα] Interpone νῦν, aut νῦν ὄντα. *regem sacrorum nunc fungentem*. Reisk.

῏Η καὶ τοῦτον] Velim abesse καί, vel mutari in θῦσαι quod hic saltem subaudiendum est. Auger.

Στεφανώσειν] *coronaturos*, nemo ignorat primarios magistratus, dum essent in exercitio, coronam cespite gestavisse. Idem.

Ταῦτα γὰρ] Ταῦτα γὰρ σκοπεῖτε. Cont. Ταῦτα γοῦν σκοπεῖσθε. Taylor. Lego: ταῦτα γοῦν σκοπεῖσθε. dependent hæc a præcedentibus: ἔστι δ᾽ ὑμῖν οὐ τοῦτο μόνον σκεπτέον, ἀλλὰ καὶ etc. unde infert: *Hæc* igitur *considerate*. γὰρ nullum hic locum habet. Markland. Bene habet, et elegans adeo est γάρ. Reisk.

κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ θεὶς τὸν περὶ τῶν δοκιμασιῶν νόμον,
οὐχ ἥκιστα [1][περὶ] τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἕνεκεν
ἔθηκεν, ἡγούμενος δεινὸν εἶναι, εἰ δι' οὓς ἡ δημοκρατία κατ-
794 ελύετο, οὗτοι ἐν αὐτῇ τῇ πολιτείᾳ πάλιν ἄρξουσι, καὶ
κύριοι γενήσονται τῶν νόμων καὶ τῆς πόλεως, ἣν πρότερον
προλαβόντες οὕτως αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσαντο· ὥστ'
οὐκ ἄξιον τῆς δοκιμασίας ὀλιγώρως ἔχειν, οὐδὲ μικρὸν ἡγου-
μένους τὸ πρᾶγμα μὴ φροντίζειν αὐτῆς, ἀλλὰ φυλάττειν·
ὡς ἐν τῷ ἕκαστον δικαίως ἄρχειν ἥ τε πολιτεία καὶ τὸ
ἄλλο πλῆθος τὸ ὑμέτερον σώζεται.

δ'. Εἰ μὲν [2]δὴ [3]βουλεύσων νυνὶ ἐδοκιμάζετο, καὶ ὡς
795 ἱππευκότος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Τριάκοντα [4]ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν
ἐνεγέγραπτο, καὶ ἄνευ κατηγόρου ἂν αὐτὸν ἀπεδοκιμάζετε·
[5]νυνὶ δὲ, ὅτε μὴ μόνον ἱππευκὼς [6][μηδὲ βεβουλευκὼς] ἀλλὰ
καὶ εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκὼς φαίνεται, οὐκ ἂν ἄτοπον
ποιήσαιτε, εἰ μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ

[1] uncos om. T. R. περὶ om. A. [2] δὴ om. T. R. A.
[3] βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετε T. [4] ὄνομα A. [5] νῦν T. R. A.
[6] uncos om. T. R. μηδὲ βεβουλευκὼς om. A.

Κἀκεῖνο ἐνθυμεῖσθε] Alius dixisset: κἀκεῖνο δὲ προσενθυμεῖσθε. Idem.

Περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἕνεκεν] Dele περί. Cont. Utrum erit delendum? Ni mutari alterum mavis: περὶ τῶν ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἀρξάντων ἐκεῖνον ἔθηκεν. Taylor. Videtur παρέλκειν, vel περὶ, vel ἕνεκεν. Nemo enim, opinor, dicit, τιθέναι νόμον περὶ ἕνεκά τινος. Delendum puto περὶ, quam vocem repetivit forte Scriba ex versu præcedenti. Markland. Aut delendum est hoc secundum περὶ, aut cum καὶ mutandum. Reisk.

Ἐν αὐτῇ τῇ] F. leg. ἐν τῇ αὐτῇ. Auger.

Πρότερον προλαβόντες] Proba est phrasis suo loco. hic tamen mallem παραλαβόντες. sæpe ita loquitur tum Noster, tum Demosthenes, et alii, de magistratibus, qui rerum habenas sibi *traditas accipiunt*. Markland. et *in edit. min.* Taylor. Inter ἣν et πρότερον interponendum videtur ὑγιᾶ, vel ἀκέραιον, vel tale quid. Deinde pro προλαβόντες utique leg. est παραλαβ. Reisk.

Ἐν τῷ] Ἐν ἑκάστῳ, Vind. Forte voluit: ἐν αὐτῷ τῷ. *hoc ipso*, hoc solo, ut ex æquo et justo magistratum quis gerat. Idem.

Τὸ ἄλλο] Dicitur ἄλλο, quia secernuntur magistratus a reliqua civium multitudine. Auger.

Βουλεύσειν] Βουλεύσων, Coisl. Fort. Εἰ μὲν βουλεύσειν νυνὶ ἐδοκιμάζετο. ut infra: καὶ μὲν δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθείς. Taylor. Corruptus est hic locus, ex sequentibus, et Oratoris Argumentatione ad hunc sensum forte restituendus: *Si delatus fuisset* aliquis *in Concilio fuisse* (βουλεῦσαι) *sub Triginta-viris, vel etiam si ex Tabulis appareret illum sub istis equitem fuisse, etiam sine accusatore aliquo eum rejecissetis. nunc vero, cum liqueat Evandrum non solum equitem fuisse, et in concilio, verum etiam Populo et Reipublicæ vestræ nocuisse; nonne absurde agetis, nisi eodem modo de illo statuatis?* Ita enim distinguenda sunt hæc, posita Interrogationis Nota post φανεῖσθε: quo non percepto, Schottus male ejecit particulam μή. Pro ἅρμά ἐνεγέγραπτο Idem verissime restituit ὄνομα: ut Orat. XIII. τὰ μέντοι ὀνόματα διαπράττονται σφῶν αὐτῶν — προσγραφῆναι εἰς τὴν στήλην, ὡς εὐεργέτας ὄντας. Markland. Recepi e Coisl. et Vindob. βουλεύσων, et pro ἐδοκιμάζετε vulgari dedi ἐδοκιμάζετο. Videtur in libris Lysiæ gemina lectio fuisse, aliis βουλεύσειν μέλλων, aliis βουλεύσων dantibus. nescio quoque, an fuerint, qui βουλευσείων darent. Reisk.

Ἅρμα] Ὄνομα. Schott. Recte. Taylor.

Μὴ] Delet Schottus. Sed legendum f. cum interrogatione: οὐκ ἂν ἄτοπον ποιήσαιτε, εἰ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες περὶ αὐτοῦ φανεῖσθε; Taylor. Bene habet μή.

[1] φανεῖσθε; καὶ [2] μὲν δὴ βουλεύειν γε δοκιμασθεὶς πεντακοσιοστὸς ὢν μετὰ τῶν ἄλλων ἐνιαυτὸν ἂν μόνον [3] ἐβούλευσεν, ὥστε καὶ εἴ τι ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐξαμαρτάνειν ἐβούλετο, ῥᾳδίως ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐκωλύετο. [4] ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ μόνος αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἄρχειν, καὶ μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν μεγίστων κύριος γενέσθαι· ὥστε ὑμῖν καθήκειν περὶ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀκριβεστέραν τὴν δοκιμασίαν ἢ περὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ μή, πῶς οἴεσθε τὸ ἄλλο πλῆθος 797 τῶν πολιτῶν διακείσεσθαι, ὅταν αἴσθωνται, ὃν προσῆκε δίκας τῶν ἡμαρτημένων διδόναι, τοῦτον ὑφ' ὑμῶν τοιαύτης ἀρχῆς ἠξιωμένον; καὶ φόνου δίκας δικάζοντα, ὃν ἔδει αὐτὸν ὑπὸ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς κρίνεσθαι; καὶ πρὸς τούτοις ἴδωσιν ἐστεφανωμένον, καὶ ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν κύριον γεγενημένον, ὧν ἐνίοις αὐτὸς [5] οὗτος τῆς ὀρφανίας αἴτιος γεγένηται; ἆρ' [6] οὐκ οἴεσθε αὐτοὺς χαλεπῶς [7] διακείσεσθαι, καὶ ὑμᾶς [8] αὐτῶν αἰτίους [9] ἡγήσεσθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς αὐτῶν πολλοὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀπήγοντο καὶ ἄκριτοι ὑπὸ τούτων ἀπώλ-

(796 in right margin at first line)

[1] φανοῖσθε R. A. [2] μηδὲν T. [3] ἐβούλευσας T. ἐβούλευσεν ἂν R. A.
[4] ταύτην δὲ τὴν ἀρχὴν A. [5] ὢν τοιοῦτος T. R. A. [6] οὖν T.
[7] διακεῖσθαι T. [8] πάντων A. [9] ἡγήσασθαι T.

si non idem vobis in hac ejus causa esset animus, qui tum futurus fuisset in illa causa, h. e. si non in hoc quoque posteriore casu eum reprobaretis, ob causam multo graviorem, quemadmodum certo, certius eum fuissetis reprobaturi in casu priore, ob causam multo leviorem. Reisk.

Καὶ μηδὲν] Π. καὶ μὲν —. H. Stephan.

Ἐβούλευσας] Ἐβούλευσε, vel βούλευσε. Schott. Recte prius, modo addatur, ν, ἐβούλευσεν. Unde vero βούλευσε, Vir Doctissime, in Lingua Attica, et scriptore Prosaico? Paulo ante, pro καὶ μηδὲν δὴ, recte Stephanus, καὶ μὲν δὴ, ut in qualibet pagina. Idem mendum notavi Orat. XII. Markland.

Ταύτης δὲ τῆς ἀρχῆς ἀξιοῖ — ἄρχειν] Scribe: ταύτην τὴν ἀρχὴν ἄρχειν. Æschines contra Timarch. §. ε'. μηδὲ ἀρξάτω ἀρχὴν μηδεμίαν μηδέποτε. Vide ad Orat. præcedentem. Sequitur: μετὰ τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλῆς etc. quia Novem Archontes (quorum Sex erant Thesmothetæ) post annum finitum, et redditas magistratus rationes, Areopagitis addebantur: quorum igitur numerus incertus erat. Vide Pollucem VIII. 10. p. 941. et Demosth. Orat. II. in Aristogitonem. Markland.

et *in edit. min.* Taylor.

Ἆρ' οὖν] Ἆρ' οὐκ. et mox αὐτοὺς pro αὐτῶν. Cont.

Καὶ ὑμᾶς αὐτῶν αἰτίους ἡγήσασθαι, ὅταν γένωνται ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc.] Lego: καὶ ὑμᾶς πάντων αἰτίους ἡγήσεσθαι ὅσα ἐγένοντο ἐν ἐκείνοις τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς etc. *et putaturos esse vobis imputari debere omnia* mala, *quæ evenerunt iis temporibus, in quibus* etc. Præcedentia emendavit Stephanus, οὐκ pro οὖν, διακείσεσθαι pro διακεῖσθαι, et hoc loco ἡγήσεσθαι pro ἡγήσασθαι. Markland. In hoc loco emendando secutus sum Stephanum. Pro illis ἐν ἐκείνοις malim legi ἐν ὁμοίοις ἐκείνοις, quod perinde dictum est, atque si dixisset: ἐν χρόνοις ὁμοίοις ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς — *ubi devenerint in tempora similia illis temporibus, quibus* —. Reisk. Ad ὅταν γένωνται subaudi ταῖς ψυχαῖς vel ταῖς διανοίαις. Auger. Loci corruptissimi priorem partem feliciter emendavit Stephanus: posterius quid sit, nemo facile dixerit. Vide mecum annon ita scripserit orator: ὅταν ἐννοῶνται ἐν ἐ. τ. χ. ὡς αὐτῶν πολλοὶ κ. τ. λ. Retinendum est ὅταν, ut apte sequatur κἀκεῖνο προσενθυμηθῶσιν. Sluiter.

λυντο καὶ φεύγειν τὴν σφετέραν αὐτῶν ἠναγκάζοντο· κἀκεῖνο προσενθυμηθῶσιν, ὅτι ὁ αὐτὸς οὗτος ἀνὴρ Θρασύβουλος αἴτιος γεγένηται [1] Λεωδάμαντά τε ἀποδοκιμασθῆναι καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι, τοῦ μὲν κατήγορος γενόμενος, ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, [2] ὃς
798 ὅπως πρὸς τὴν πόλιν [3] διέκειτο καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ
799 κακῶν [4] γεγένηται * * * ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι, [5] τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας [1] Λεωδάμαντα [6] ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ [7] αὐτὸν δοκιμάσητε, εὖ εἴσονται ὅτι οὐ δικαίᾳ γνώμῃ περὶ αὐτοῦ κέχρησθε. ἔστι δὲ τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγὼν, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν, ἣ σκοπεῖ νυνὶ τίνα ὑμεῖς γνώμην περὶ αὐτῆς ἕξετε. καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἡγείσθω με [8] Λεωδάμαντι χαριζόμενον κατηγορεῖν Εὐάνδρου, ὅτι φίλος ὢν τυγχάνει, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς πόλεως προνοούμενον. ῥᾴδιον δ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος μαθεῖν. [8] Λεωδάμαντι γὰρ συμφέρει τοῦτον δοκιμασθῆναι· οὕτω γὰρ ὑμεῖς μάλιστα διαβληθήσεσθε, καὶ δόξετε ἀντὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων ὀλιγαρχικοὺς εἰς τὰς ἀρχὰς καθιστάνειν. [9] καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δό-

[1] Λαοδάμαντα T. R. A. [2] ὅπως πρὸς T. R. ὃν ἴστε πάντες πρὸς A. [3] διακεῖσθαι T. R. πῶς διάκειται A. [4] γεγένηται, ἢ T. R. γεγένηται; ὦ A. [5] ὅτε T. R. [6] ἀποδοκιμάσητε T. R. [7] τοῦτον R. [8] Λαοδάμαντι T. R. A. [9] ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε γὰρ κακ. T. R. A.

Παρασκευασάμενος] Παρεσκευασμένος. Scal.

Ὅπως κ. τ. λ.] Schottus h. p. ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διακεῖσθαι· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, οἷς (vel ὦ) πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν δὲ αὐτὸν νῦν δοκιμάσητε κ. τ. λ. Scal. autem sic: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται· καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ἢ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι· ὅτε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσασθαι κ. τ. λ. Uterque aliquid vidit, sed neuter lacunam, quæ tamen est certissima. Taylor. Corruptissimum hunc locum ita lego et distinguo: ὑπὲρ τούτου δὲ ἀπολογήσασθαι παρασκευασάμενος, ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ καλῶν γεγένηται. ὦ πειθόμενοι, πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι; τότε μὲν γὰρ ὑμᾶς ᾤοντο δικαίως ὀργισθέντας Λαοδάμαντα ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ τοῦτον δοκιμάσητε; etc. *pro hoc vero* Evandro *apologiam facere paratus*, monstrando, *quam bene erga rempublicam affectus sit, et quot illi bonorum auctor exstiterit. cui* Thrasybulo *si auscultetis, quantam infamiam subituros esse vos existimatis? tunc enim populus putabat vos Laodamanti merito iratos eum rejecisse: si vero hunc* Evandrum nunc *approbetis, certo scient vos inique de Laodamante statuisse.* Pro κακῶν legi quoque potest ἀγαθῶν: quæ voces in Libris centies commutantur. Post ᾤοντο addidi δικαίως, ex Ratione, et quia opponitur οὐ δικαίᾳ γνώμῃ (id est, ἀδίκως) in ultima parte sententiæ, quæ huic ex adverso respondet. τοῦτον δοκιμάσητε, pro αὐτὸν, verum puto. nisi malis: ἐὰν δὲ νῦν τόνδε δοκιμάσητε. Markland. Lacunula sic ferme sarciatur: παρεσκευασμένος, ὃν ἴστε (vel ἴσασι) πάντες ὅπως — deinde sic lego cum aliis viris doctis: ὅπως πρὸς τὴν πόλιν διάκειται, καὶ πόσων αἴτιος αὐτῇ κακῶν γεγένηται, ὦ πειθόμενοι πῶς ἂν οἴεσθε διαβληθῆναι! τότε μὲν γὰρ — ἀποδοκιμάσαι, ἐὰν δ' αὖ τοῦτον δοκιμάσητε (Evandrum puta). Reisk. Contius quoque τότε et ἀποδοκιμάσαι.

Αὐτοῦ] Redit ad Laodamantem. Idem.

Φίλος] Subaudi ἐμοί. Auger.

Οὕτω] Si hoc nempe fiat, ut Evandrum probetis. Reisk.

ξετε κἀκεῖνον δικαίως ἂν ἀποδοκιμάσαι· ἐὰν δὲ [1] μὴ τόνδε,
οὐδ᾽ ἐκεῖνον δικαίως.
40 ε΄. Καίτοιγε αὐτὸν ἀκούω λέξειν, ὡς οὐ περὶ αὐτοῦ μόνον 800
ἡ δοκιμασία ἐστὶν, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάν-
των, καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν,
ὡς ἐκ τούτων προσληψόμενον αὐτὸν δοκιμαστὰς τοὺς ἐν
ἄστει μείναντας. ἐγὼ δ᾽ ὑπὲρ τοῦ πλήθους βραχέα πρὸς 801
αὐτὸν εἰπεῖν βούλομαι· ὅτι ὁ δῆμος οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην
ἔχει περὶ πάντων τῶν ἐν ἄστει μεινάντων, ἀλλὰ περὶ μὲν
177. 1 τῶν τοιαῦτα ἐξαμαρτανόντων οἵαν ἐγώ φημι δεῖν, περὶ
δὲ τῶν ἄλλων τὴν ἐναντίαν. τεκμήριον δέ· οὐ γὰρ ἐλάτ-
τους τούτων ἡ πόλις τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων 802
καὶ τὸν Πειραιᾶ καταλαβόντων. εἰκότως. τοὺς μὲν γὰρ
ἴσασιν ὁποῖοί τινες ἐν δημοκρατίᾳ μόνῃ γεγένηνται, ὁποῖοι

[1] μηδὲ T. R. A.

Ἐὰν δὲ —] *sin autem ne hunc quidem* (Evandrum puta) *reprobabitis, etiam illum* (Laodamantem puta) *per nefas reprobasse videbimini.* Integre sic dixisset: ἐὰν δὲ μηδὲ τοῦτον (Evandrum) ἀποδοκιμάσητε, δόξετε καὶ ἐκεῖνον (Laodamantem) οὐ δικαίως ἀποδοκιμάσαι. Sic tacita cogitatione debet brevitas Lysiæ expleri et explicari. Idem. F. εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ τόνδε, οὐδ᾽ ἐκεῖνον δικαίως. *In Char. Aphrod.* l. VIII. c. 8. p. 721. D'Orville.

Δοκιμαστὰς] Interpres: *probandos etiam illos, qui in urbe remanserunt.* Sed vide, an δοκιμαστὴς non sit ille, qui *examini subjiciatur*, ut voluit homo parum cautus, sed qui isti examini aut scrutationi præficiatur. Profecto δοκιμαστὰς non hic locum habet, sed quod perinde exaratur, δοκιμασίας. Nihil frequentius, quam ut T, apice suo evanescente, aut oculorum aciem fugiente, pro I intelligatur. Hoc in Hesychio olim describendo millies evenit. Nobis delibasse tantum sufficiat. Ἱέρας σημεῖον. Istud erat Τέρας. † Ἱέρενα. ἁπαλά. Lege Τέρενα. Quidni enim? Infra in suo loco Τέρενα ἁπαλὰ, τρυφερά. † Ἱέττας, πατέρας. Falsum est. Τέττας repone. Nam in v. Τέττα, inquit id. Auctor: νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις. Voluit ergo Lysias: *Ad hanc orationem confugiet reus, sc. Quæstionem non magis ad se pertinere, quam ad ceteras, qui in urbe remanserunt et eodem reatu tenebantur: (Iniquum igitur se solum in quæstionem venire.) Sed nec ad se nec ad ceteros pertinere, nam ex lege* ἀμνηστίας *atque fide utrinque de ea re data, qui domi remanebant sub trigintavirali tyrannide* ad quæstionem de rebus præteritis subeundam cogi non poterant. Unde factum, ut accusator in inferioribus ad ea refellenda se serio accingat: Διὰ μέν γε τοὺς πολλοὺς ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας κ. τ. λ. Scriptum igitur fortasse ad h. m. Καὶ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας ὑμᾶς ὑπομνήσειν, ὥσπερ τούτων προσληψομένων ἄνευ δοκιμασίας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. Taylor. Lego: προσληψόμενον αὐτὸν, δοκιμασθέντας τοὺς ἐν ἄστει μείναντας. *et ex his assumpturum esse, illos, qui in urbe remanserunt, approbatos fuisse*, et ideo ulteriori examine jam non opus esse. Propius videbitur δοκιμαστέους, *approbandos esse*, approbari debere. vide sequentia. Markland. Bene habet δοκιμαστὰς, plenaque et plana sunt h. l. omnia. quasi propterea Evander omnes, qui sub xxx. in urbe manserunt, neque exsulatum ierunt, adepturus esset probatores sui, calculumque eorum ea sola de causa laturus. Reisk.

Τοιαῦτα] Qualia ego Evandrum aio sub tyrannis peccasse. Idem.

Οἵαν ἐγώ φημι δεῖν] Scil. excludendos eos honoribus esse. Idem.

Τὴν ἐναντίαν] Admittendos ad honores esse. Idem.

Τούτων] Designat eos, qui obtinentibus tyrannis, quanquam cum illis haud facerent, tamen in urbe manserant. Idem.

Τετίμηκε τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων] Forte: οὐκ ἐλάττους τούτων ἡ πόλις τετίμηκεν, ἢ τῶν ἐπὶ Φυλὴν ἐλθόντων. ut vitetur Ambiguum. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Τοὺς μὲν γὰρ] Exsules, qui per Piræeum in patriam redierunt. Reisk.

δ' ἂν τινες ἐν ὀλιγαρχίᾳ γένοιντο, οὔπω πεῖραν εἰλήφασι· παρὰ δὲ τούτων ἑκατέρας τῆς πολιτείας ἱκανὴν βάσανον ἔχουσιν, ὥστ' εἰκότως πιστεύειν. καὶ ἡγοῦνταί γε, διὰ μὲν
803 τοὺς τοιούτους [1] τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν, διὰ δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν· ἐπεὶ εἴ γε τὴν αὐτὴν γνώμην ἅπαντες ἔσχον, οὔτ' ἂν φυγὴ οὔτ' ἂν κάθοδος οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἂν τῶν γεγενημένων τῇ πόλει συνέβη. ἀλλὰ [2] καὶ τὸ ἄλογον [3] δοκοῦν εἶναι παρά τισιν, ὅπως ποτὲ πολλοὶ ὄντες ὑπ' ὀλίγων τῶν ἐν Πειραιεῖ ἡττήθησαν, οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων προνοίας γεγένηται· οὗτοι γὰρ
804 εἵλοντο μετὰ τῶν κατελθόντων πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ μετὰ τῶν Τριάκοντα Λακεδαιμονίοις δουλεύειν. τοιγάρτοι ἀντὶ τούτων αὐτοὺς ὁ δῆμος ταῖς μεγίσταις τιμαῖς τετίμηκεν, ἱππαρχεῖν καὶ στρατηγεῖν καὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ αὐτῶν αἱρούμενοι· καὶ οὐδέποτε αὐτοῖς μετεμέλησε. καὶ διὰ μέν γε τοὺς [4] πολλὰ ἐξαμαρτόντας τὰς δοκιμασίας εἶναι ἐψηφίσαντο· διὰ δὲ τοὺς μηδὲν τοιοῦτον πράξαντας τὰς

[1] τοὺς om. T. [2] καὶ ὃ ἄλογον T. A. καίτοι ἄλογον R. [3] δοκεῖ T. R. A. [4] πολλοὺς T. R.

Τούτων] Rursus ad eosdem redit, ad quos prius τούτων, quod modo dixi, redibat. Scil. qui cum in urbe mansissent, exsiliique molestias non participassent, separata tamen ab oligarchicis habuerant sua studia, neque operam iis in perdenda republica navarant, sed quietos se tenuerant. Idem.

Ἑκατέρας] Tam ejus, quæ in libera rep. fuit, quam quæ sub tyrannis. Idem.

Διὰ μὲν τοὺς τοιούτους συλληφθέντας, τότε ἀποθανεῖν, etc.] Lege: διὰ μὲν τούτους, τοὺς συλληφθέντας τότε ἀποθανεῖν· διὰ δὲ τοὺς ἄλλους, τοὺς συλληφθέντας ἐκφυγεῖν. *et existimant, hos in causa fuisse, ut cives comprehensi tunc morerentur: illos vero, ut comprehensi effugerent.* Mox, recte Stephanus ὃ ἄλογον pro τὸ ἄλογον. Paulo post pro ὑπὲρ αὐτῶν scribe αὑτῶν. Markland.

Τοιούτους] Qualis est Evander, homo oligarchicus, dominationi paucorum studens, cum quibus ipse possit libertatem civium opprimere, et reliquis velut mancipiis imperitare. Reisk.

Τοὺς συλληφθέντας ἐκφεύγειν] Pone articulum videtur οὐ addendum. opponuntur enim inter se οἱ τότε συλληφθέντες, tunc a tyrannis comprehensi, et οἱ τότε οὐ συλληφθέντες, tum non comprehensi. Illi neci dati sunt, hi auffugerunt, et sic pestem devitarunt sibi decretam. Malim quoque διὰ τούτους τοὺς ἄλλους, τοὺς οὐ συλληφθέντας. *propter hos* (qui manserunt in urbe) *reliquos, qui non fuissent comprehensi, supplicium effugisse.* Idem.

Τὸ ἄλογον] Π. ὃ ἄλογον. H. Stephan. Restitue ad mentem Stephani. Taylor. Dedi καίτοι ἄλογον. quod vocabulum h. l. tantundem valet atque ἀσυλλόγιστον. *quod exputari ratiocinando nequit.* Reisk.

Ὑπὲρ αὐτῶν] F. ὑπὲρ αὑτῶν. *pro seipsis.* Taylor.

Αὐτῶν αἱρούμενοι — αὐτοῖς] Referuntur ad δῆμος, quod est nomen collectivum. Legendum forsan αὑτῶν et αὑτοῖς. Auger.

Τοὺς πολλοὺς] Malim τοὺς πολλὰ, *multorum criminum reos.* opponuntur enim τοῖς μηδὲν τοιοῦτον πράξασιν, *iis qui nihil tale deliquere.* Reisk.

Τὰς συνθήκας ἐποιήσαντο τοιαύτας, οἵας ἐγὼ etc.] Opinor: ἐποιήσαντο ταύτας. Οὕτως ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀποκρίνομαι. Hæc ultima dependent a præcedentibus, in quibus dixerat: *Ego vero nomine Populi paucis huic respondebo:* quod deinde usque ad hunc locum facit, et causas reddit Jurisjurandi et Conventionis (quibus fidebat Evander), et ostendit ista nihil illi profutura in hoc negotio. his absolutis, concludit: *Hoc modo Ego pro Populo respondeo.* post quod ad Judices Orationem convertit. Markland. Nolim equidem affirmare, Lysiam sic, ut statim dicam, scripsisse. Exhibit tamen sententia saltim

συνθήκας [1] ἐποιήσαντο τοιαύτας, οἵας ἐγὼ ὑπὲρ τοῦ δήμου
ἀποκρίνομαι.

ϛ'. Ὑμέτερον δὴ ἔργον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες βουλευταὶ, σκέ-
ψασθαι ποτέρῳ ἂν πειθόμενοι περὶ τῆς δοκιμασίας ταύτης
ἄμεινον βουλεύσαισθε, πότερον ἐμοὶ ἢ Θρασυβούλῳ, ὃς αὐτῷ 805
ἀπολογήσεται. περὶ μὲν οὖν ἐμοῦ ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν προ-
γόνων οὐδὲν οὗτος εἰπεῖν ἕξει εἰς μισοδημίαν. οὔτε γὰρ ὡς
ὀλιγαρχίας μετέσχον, ὕστερον γὰρ τῶν χρόνων τούτων ἀνὴρ
εἶναι ἐδοκιμάσθην· οὔθ' ὡς ὁ πατὴρ, πρὸ γὰρ τῶν στάσεων
πολὺ ἐν Σικελίᾳ ἄρχων ἐτελεύτησεν· [2] οὔθ' ὡς οἱ πρόγονοι
ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἐγένοντο, στασιάζοντες γὰρ πρὸς αὐτοὺς
τὸν ἅπαντα χρόνον διετέλεσαν. ἀλλὰ μὲν δὴ οὐδὲ τὴν οὐσίαν
ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ φήσει κτήσασθαι, εἰς δὲ τὴν πόλιν
οὐδὲν ἀνηλωκέναι. [3] πᾶν γὰρ τοὐναντίον, ἐν εἰρήνῃ [4] μὲν ὀγδο-
ηκοντατάλαντος ἡμῶν ὁ οἶκος ἐγένετο, εἰς δὲ τὴν τῆς πόλεως
σωτηρίαν ἐν τῷ πολέμῳ ἅπας ἀνηλώθη. ἐγὼ δὲ περὶ τούτου
τρία ἕξω εἰπεῖν τηλικαῦτα τὸ μέγεθος, ὥστ' ἄξιον εἶναι
ἕκαστον ἔργον θανάτου, πρῶτον μὲν ὅτι τὴν ἐν Βοιωτοῖς
πολιτείαν χρήματα λαβὼν μετέστησε καὶ τῆς συμμα-
χίας [5] ὑμᾶς ταύτης ἀπεστέρησεν, ἔπειτα ὅτι τὰς ναῦς
προὔδωκε καὶ τὴν πόλιν περὶ σωτηρίας βουλεύεσθαι πε- 806
ποίηκεν, ἔπειτα ὅτι παρὰ τῶν αἰχμαλώτων, οὓς αὐτὸς
ἀπώλεσε, τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησεν· οὐ φάσκων αὐ-
τοὺς λύσεσθαι, εἰ μὴ τοῦτο αὐτῷ παρὰ σφῶν αὐτῶν παρά-
σχοιεν. συνειδότες οὖν ἡμῶν [6] ἑκατέρων τὸν βίον, πρὸς ταῦ-
τα βουλεύεσθε ὁποτέρῳ χρὴ πιστεύειν περὶ τῆς Εὐάνδρου
δοκιμασίας, καὶ οὕτως οὐκ ἐξαμαρτήσεσθε.

[1] ἐποιήσαντο. τοιαῦτα ἐγὼ A. [2] οὐδ' T. A. [3] πάντα T.
[4] μὲν om. T. [5] ἡμᾶς T. R. A. [6] ἑκατέρῳ A.

tolerabilis, si sic legatur: ἐποιήσαντο. τοιαῦτα τούτοις ἐγὼ μὲν ὑπὲρ τοῦ δήμου — *in hunc ferme modum ego pro populo his* (Evandro ejusque patronis causæ) *respondeo.* ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστὶ — *vestrum autem nunc est.* Possit quoque suspicio incidere num Lysias ita reliquerit exaratum: τοσαῦτά σοι, Θρασύβουλε, ἐγὼ κ. τ. λ. REISK.

Βουλεύσαισθε] Βουλεύσεσθε Vind. quod equidem vulgatæ præferre nullus dubitem. IDEM.

Ὃς αὐτῷ ἀπολογήσεται] Ἀπολογεῖσθαί τινι est, *ad aliquem*, vel *coram aliquo, sese purgare*, quod ab h. l. est alienum. Quare aut αὐτοῦ aut αὐτῶν ὑπεραπολογήσεται leg. esse suspicor, in singulari, si solus Evander, in plurali, si una cum eo sodales et consortes causæ designantur. Nescio, etiam an pro ὃς leg. sit ὅταν. IDEM. Malim ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογήσεται. AUGER.

Οὔτε γὰρ] Scil. εἰπεῖν ἕξει.

Ἀλλὰ μὲν δὴ] Mallem ἀλλὰ γὰρ δὴ —. REISK.

Ἐν τῷ πολέμῳ] In bello civili. AUGER.

Πάντα γὰρ] Π. πᾶν γὰρ —. H. STEPHAN. CONT.

Ἕξω] Ἔχω. IDEM.

Ἑκατέρων] Malim ἑκατέρῳ. REISK.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΡΕΣΒΕΥΤΩΝ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Pag. ed. Reisk. Epilogus sive δευτερολογία accusationis, quæ Epicratem et Socios male gestæ Legationis reos sistebat. Pag. ed. H. Steph.

806 α΄. ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΑΙ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Ἐπι- 177. 40
807 κράτους ἱκανὰ καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν· ἐνθυμεῖσθαι δὲ
χρὴ ὅτι πολλάκις ἠκούσατε τούτων λεγόντων, ὁπότε βού-
λοιντό τινα ἀδίκως ἀπολέσαι, ὅτι, εἰ μὴ καταψηφιεῖσθε
ὧν αὐτοὶ κελεύουσιν, ὑπολείψει ὑμᾶς ἡ μισθοφορά. καὶ
νῦν οὐδὲν ἧττον τοσοῦτον ἐνδεῖ, ὥςτε τὸ μὲν [1] πλῆθος καὶ ἡ 178. 1

[1] πλῆθος τῶν ὀνειδῶν A.

ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ] Pro omni labore erit consulere, quæ vir eruditissimus H. Valesius de hoc Epicrate congessit in Notis ad Harpocr. p. 287. Nam ad hunc Epicratem referre non dubito, quæ habent Demosth. Athenæus aliique in eo loco adducti. Taylor.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ] Loco τοῦ ΕΠΙΛΟΓΟΣ Codd. Ald. et Vaticanus (Vid. Ryck. Catalog. ineditum Manuscriptorum lib. Græc. Biblioth. Vatic. in bibliotheca Regia Cantab.) habent ὡς Θεόδωρος. Antiquior procul dubio fuit Criticus, qui Lysiæ opera recensuit, sive fuit ille Theodorus Byzantius, a Platone et Dionys. Halic. memoratus, et qui contra Thrasybulum et Andocidem nostro ætate supparis quædam scripsit, ut testatur Suid. sive alius junior aliquot sæculis, Rhetor Gadarensis, quem Rhodi audivit Tiberius Imper. Nam ille in rebus et vocibus Rhetoricis Criticus. Præter enim tractatum, quem scripsit περὶ ῥητόρων δυνάμεως, ita de eo Theo in Progymnasm. Ἑρμαγόρας μὲν αὐτὴν (i. e. θέσιν) Κρινόμενον προσηγόρευκεν, Θεόδωρος δὲ ὁ Γαδαρεὺς Κεφάλαιον ἐν ὑποθέσει. Idem.

Τούτων] Refer ad Epicratis defensores. Auger.

Ὑπολείψει] Malim ἐπιλείψει. Reisk. Auger.

Ἐνδεῖ] Subaudi τῇ μισθοφορᾷ. Reisk. Μισθοφορὰ intellige, merces judicibus dari solita. Quantum ad phrasim quæ sequitur sic interpretare commentando: Et nunc quamvis ipsis obsecuti sententiam feratis, tantum abest ut aliquid inde capiatis emolumenti, ut —. Auger.

Τὸ μὲν πλῆθος καὶ ἡ αἰσχύνη — ἡμῖν γίνεται etc.] Schottus legit πένθος. pro πλῆθος. minus recte ad sensum, si proprietatem Græcæ Linguæ spectes. πένθος enim Nostro et cæteris scriptoribus prosaicis fere est *luctus* ob *mortem* alicujus, vel insignem aliquam calamitatem, morti pæne æquandam: hic vero agitur de *dedecore* ex *corruptis judiciis*, et *largitionibus* pecuniariis, et παραπρεσβείᾳ: quibus multo melius videretur convenire τὸ ὄνειδος καὶ ἡ αἰσχύνη, *opprobrium et pudor*, nisi a recepta lectione nimis recederet.

αἰσχύνη ἡ διὰ τούτων [1] ὑμῖν γίγνεται, ἡ δ' ὠφέλεια τού- 806
τοις· πεπείρανται γὰρ, ὅτι ὁπότε ἂν οὗτοι καὶ οἱ τούτων
λόγοι δοκῶσιν αἴτιοι εἶναι [2] ψηφιεῖσθαι ὑμᾶς παρὰ τὸ
δίκαιον, ῥᾳδίως παρὰ τῶν ἀδικούντων χρήματα λαμβά-
νουσι. καίτοι τίνα χρὴ ἐλπίδα ἔχειν σωτηρίας, ὁπόταν ἐν
χρήμασιν ᾖ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει καὶ μὴ, ταῦτα δὲ οὗτοι
[3] φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, [4] οἱ τῶν ἀδικούντων κολα-
σταὶ, κλέπτωσί τε καὶ καταδωροδοκῶσι; καὶ οὐ νῦν πρῶ-
τον ὤφθησαν ἀδικοῦντες, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἤδη δώρων
ἐκρίθησαν. καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἀδική- 809
ματος [5] ὀνομάσαντος μὲν κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀπε-
ψηφίσασθε, τοῦ [6] αὐτοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων [7] κατηγοροῦντος
καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρούντων, οἳ οὐχ ἑτέρων ἤκουσαν, 810

[1] ἡμῖν T. R. [2] ψηφίζεσθαι A. [3] οἱ φύλακες A. [4] καὶ A.
[5] Ὀνομασάνδρου A. [6] αὐτοῦ om. T. R. A. [7] κατηγορούντων T. R. A.

Rectius Idem pro ἡμῖν legit ὑμῖν. Markland. Non placent virorum doctorum conjecturæ. neque tamen, quæ afferam, meliora sunt. Num μῖσος. Sed nimium hoc a vestigiis vulgatæ abit. An βλάβος, pro ἡ βλάβη. [Bene videtur voc. πλῆθος habere, sed deesse aliquid, e. c. τῶν δημευσέων, *multitudo pessumdatorum*, vel *crebritas proscriptionum*. In Var. Lect.] Reisk. Contius: τὸ μὲν ὄνειδος καὶ ἡ αἰσχ. quam emendationem, ut simpliciorem, ei præfero quam in textum admisi. Auger.

Διὰ τούτων] Si τούτων neutrum est, et ἔργων, vel ἐπιτηδευμάτων subauditur, malim ἀπὸ τούτων. Sin autem masculinum est, melius conveniat διὰ τούτους. Reisk.

Ψηφιεῖσθαι] Malim τοῦ ψηφίζεσθαι. Idem.

Ὁπόταν ἐν χρήμασιν ᾖ καὶ σωθῆναι τῇ πόλει, καὶ μὴ] Verius puto σωθῆναι τὴν πόλιν, *quæ vero spes salutis reliqua est, quando ex pecunia* solum, non ex virtute et moribus, *vel incolumitas vel interitus Reipublicæ dependet*? Egregia γνώμη, et Politicis omnibus notatu digna. Markland.

Οὗτοι φύλακες ὑφ' ὑμῶν καταστάντες, οἱ τῶν ἀδ. κ.] Malim: οὗτοι, οἱ φύλακες ὑ. ὑ. καταστάντες, καὶ τῶν ἀδ. κ. Reisk. Καὶ τῶν ἀδικ. Contius quoque.

Δώρων] Sub. ἕνεκα. Auger.

Ὀνομάσαντος] Π. Ὀνομασάνδρου. H. Stephan. De quo in Antiquorum monumentis nihil quidquam reperio. Verumtamen arripuit istud Schottus, atque etiam mutavit ὅτι τοῦ αὐτοῦ in εἰ ὅτου fortasse non sine gratia, si totum denique ita reformaveris: ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι, εἰ ὅτου ἀδικήματος Ὀνομασάνδρου κατεψηφίσασθε, τούτου δὴ ἀποψηφίσεσθε. Taylor. *Quod illum condemnastis, hunc vero absolvistis* etc. Non convenit cum veritate. Nondum enim hunc Epicratem absolverant, pendente adhuc causa. Lege: εἰ — κατεψηφίσασθε, τούτου δὲ ἀποψηφίσεσθε, vel ἀποψηφίσησθε etc. *si Onomasandrum* jam *condemnastis, hunc vero absolveritis*. Ὀνομασάνδρου enim pro ὀνομάσαντος legit Stephanus. certe latet Proprium nomen sub ista voce. Cum liberæ sint in hujusmodi rebus incertissimis conjecturæ, tentavi: εἰ, τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος ὄντος, Μνάσωνος μὲν κατεψηφίσασθε, etc. notus Μνάσων iste Actor. XXI. 16. et Μνάσων ὁ Φωκεὺς apud Æschinem περὶ Παραπρ. §. μδ'. Markland. Ad τοῦ αὐτοῦ ἀδικήματος, sub. ἕνεκα. Auger.

Τοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων κατηγορούντων] Bellule Schottus: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγοροῦντος. Taylor. Forte: τούτου δὲ ἀπεψηφίσεσθε τοῦ ἀνδρὸς, τῶν αὐτῶν ἁπάντων κατηγορούντων, καὶ τῶν αὐτῶν καταμαρτυρούντων· οἳ οὐχ etc. Favet MS. qui habet τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἁπάντων etc. *iisdem omnibus accusantibus, et iisdem testimonium contra eum dicentibus*. scil. *iisdem*, qui Onomasandrum vel Mnasona accusarunt, ejusdem criminis reum. Schottus legit: τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς ἀμφοῖν κατηγοροῦντος. *idem cum sit utriusque accusator*. non vere. *plures* enim erant utriusque accusatores, non *unus* tantum. unde infra dicit, *amicos Epicratis* δεήσεσθαι τῶν κατηγόρων, et ἡμῶν ὀλίγων ὄντων, de iisdem *accusatoribus* loquens. ergo non κατηγοροῦντος. Markland. Pro τῶν αὐτῶν malim τούτων. Auger.

[1]ἀλλ᾽ αὐτοὶ ἦσαν οἱ περὶ τῶν χρημάτων καὶ τῶν δώρων
πρὸς τούτους πράττοντες. καίτοι τοῦτο ἅπαντες ἐπίστα-
σθε, ὅτι οὐχ ὅταν τοὺς μὴ δυναμένους λέγειν κολάζητε,
τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν, ἀλλ᾽ ὁπόταν
παρὰ τῶν δυναμένων δίκην λαμβάνητε, τότε πάντες παύ-
σονται ἐπιχειροῦντες εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν. νῦν δ᾽ ἀσφα-
λῶς αὐτοῖς ἔχει τὰ ὑμέτερα κλέπτειν. ἂν μὲν γὰρ λάθωσιν,
ἀδεῶς αὐτοῖς ἕξουσι χρῆσθαι· ἂν δὲ ὀφθῶσιν, ἢ μέρει τῶν
ἀδικημάτων τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο, ἢ εἰς ἀγῶνα κατα-
811 στάντες τῇ αὐτῶν δυνάμει ἐσώθησαν.
ϛ΄. Νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, παράδειγμα ποιή-
σετε τοῖς ἄλλοις δικαίοις εἶναι, παρὰ τούτων δίκην λαβόντες.
ἥκουσι δὲ πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, οὐχ ἡμῶν
ἀκροασόμενοι, ἀλλ᾽ ὑμᾶς εἰσόμενοι ἥντινα γνώμην περὶ τῶν
ἀδικούντων ἕξετε. ὥστ᾽ εἰ μὲν ἀποψηφιεῖσθε τούτων, οὐδὲν
δεινὸν δόξει αὐτοῖς εἶναι ὑμᾶς ἐξαπατήσαντας ἐκ τῶν ὑμε-
τέρων ὠφελεῖσθαι· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι θανάτου τιμή-
σητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους κοσμιωτέρους ποιήσετε
ἢ νῦν εἰσὶ, καὶ παρὰ τούτων δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἡγοῦ-
μαι δ᾽, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐδ᾽ εἰ μὴ [2]προθέντες [3]αὐτοῖς
κρίσιν, ἢ ἀπολογουμένων μὴ ἐθελήσαντες ἀκοῦσαι, [4]κατα-
ψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε, οὐκ ἂν ἀκρίτους
αὐτοὺς ἀπολωλέναι, ἀλλὰ τὴν προσήκουσαν δίκην δεδω-
κέναι. οὐ γὰρ οὗτοι ἄκριτοί εἰσι, περὶ ὧν ἂν ὑμεῖς εἰδότες
τὰ πραχθέντα ψηφίσησθε, ἀλλ᾽ [5]οἵ τινες ἂν ὑπὸ τῶν
ἐχθρῶν διαβληθέντες περὶ ὧν ὑμεῖς μὴ ἴστε, ἀκροάσεως
μὴ τύχωσι. τούτων δὲ τὰ μὲν πράγματα κατηγορεῖ, ἡμεῖς
812 δὲ καταμαρτυροῦμεν. καὶ οὐ τοῦτο δέδοικα, ὡς ἐὰν ἀκροᾶσθε
αὐτῶν ἀποψηφιεῖσθε· ἀλλ᾽ οὐκ ἂν ἡγοῦμαι αὐτοὺς δίκην

[1] αὐτοὶ δὲ T. R. A. [2] προσέντες A. [3] αὐτοὺς εἰς T. R. A.
[4] καὶ καταψηφισάμενοι T. [5] εἴ T.

Καίτοι τοῦτο πάντες ἐπίστασθε, ὅτι οὐχ ὅταν etc.] Hanc sententiam pæne αὐτολεξεὶ transtulit in Orat. contra Nicomach. p. 185. 31. ed. Steph. ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις etc. nisi quod hic sit παρὰ τῶν δυναμένων (sc. λέγειν), quod illic ad plenum effertur, παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν. Rarius hoc facit Noster iisdem verbis: sæpius Demosthenes. MARKLAND.

Ἐξεπρίαντο — ἐσώθησαν] Sub. ἂν, *redi-ment — servabuntur*. AUGER.

Προθέντες αὐτοὺς εἰς κρίσιν] Aut προθέντες αὐτοῖς κρίσιν leg. et profecto εἰς deest Vindobonensi. aut potius προσέντες (*admittentes*) αὐτοὺς εἰς κρίσιν. REISK.

Εἴ τινες] Οἵτινες. CONT. Restitne ex MS. οἵτινες. MARKLAND.

ἀξίαν δεδωκέναι, εἰ ἀκροασάμενοι αὐτῶν καταψηφίσαισθε. πῶς γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οἷς οὐδὲ ταὐτὰ καὶ ὑμῖν συμφέρει; οὗτοι μὲν γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγόνασιν ἐκ τῶν ὑμετέρων, ὑμεῖς δὲ διὰ τούτους πένητες. καίτοι οὐ ταῦτα ἀγαθῶν δημαγωγῶν ἐστὶ, τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν ὑμῖν διδόναι. καὶ γάρ τοι εἰς τοσοῦτον ἥκομεν, ὥσθ' οἱ πρότερον ἐν τῇ εἰρήνῃ οὐδὲ σφᾶς αὐτοὺς ἐδύναντο τρέφειν, νῦν ὑμῖν [1] εἰσφορὰν εἰσφέρουσι καὶ χορηγοῦσι καὶ οἰκίας μεγάλας οἰκοῦσι. καίτοι ἑτέροις [2] ὑμεῖς ἔστιν ὅτε τὰ πατρῷα κεκτημένοις ταῦτα ποιοῦσιν ἐφθονεῖτε. νῦν δ' οὕτως ἡ πόλις διάκειται, ὥστε οὐκέτι ὧν οὗτοι κλέπτουσιν ὀργίζεσθε, ἀλλ' ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε χάριν ἴστε, ὥσπερ ὑμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ὑμέτερα κλεπτόντων. τὸ δὲ πάντων ὑπερφυέστατον, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἰδίοις [3] [οἱ] ἀδικούμενοι δακρύουσι καὶ ἐλεεινοί εἰσιν, ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οἱ μὲν ἀδικοῦντες ἐλεεινοὶ, ὑμεῖς δ' οἱ ἀδικούμενοι ἐλεεῖτε.

γ'. Καὶ νῦν ἴσως ποιήσουσιν ἅπερ καὶ πρότερον ἦσαν
εἰθισμένοι, καὶ δημόται καὶ φίλοι κλαίοντες [4] ἐξαιτήσονται 813
αὐτοὺς παρ' ὑμῶν. ἐγὼ δ' οὕτως ἀξιῶ γενέσθαι· εἰ μὲν
179. 1 ἀδικεῖν τούτους μηδὲν νομίζουσιν, [5] ἀποδείξαντας ὡς ψευδῆ
τὰ κατηγορημένα, [6] οὕτω πείθειν ὑμᾶς ἀποψηφίσασθαι·
εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν αἰτήσονται, δῆλον ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστεροί εἰσιν ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, [7] ὥστε οὐ

[1] εἰσφορὰς A. [2] ὑμῶν T. R. A. [3] [οἱ] om. T. R. A.
[4] ἐξαιτεῖσθαι T. R. A. [5] ἀποδείξαντες T. A. [6] οὕτω πειραθῶσαν A. [7] ἴσως τε T.

Πῶς γὰρ] Subaudi a communi δῷεν ἂν δίκην ἀξίαν. REISK.

Εἰσφορὰν] Malim in plurali εἰσφοράς. IDEM.

Ἑτέροις ὑμῶν] *cæteris inter vos.* Reiskius velit ὑμεῖς. AUGER.

Τὰ πατρῷα] Num μεγάλα aut λαμπρὰ τὰ π. REISK.

Ταῦτα ποιοῦσιν] *hæc facientibus*, i. e. conferentibus pro civitate, choregiam agentibus. AUGER.

Ὧν αὐτοὶ λαμβάνετε] Aut ante ὧν collocandum est pronomen αὐτοὶ, aut pone λαμβάνετε. REISK.

Ἰδίοις ἀδικούμενοι] Ἰδίοις οἱ ἀδικούμενοι. CONT. Quod et velim adjecisse. AUGER.

Κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι] Videtur legendum ἐξαιτήσονται, ut mox αἰτήσονται. nisi exciderit vox πειράσονται. MARKLAND. Si nihil hic deest, aptus erit infinitivus ἐξαιτεῖσθαι ab εἰθισμένοι εἰσὶ, ut sit superenarratio: videtur tamen potius ἀξιώσουσιν ζητήσουσιν aut σπουδάσουσιν, aut tale quid deesse. REISK. Sub. ὥστε, nisi forte desit ἀξιώσουσιν. AUGER.

Γενέσθαι] Sub. τὸ πρᾶγμα. IDEM.

Ἀποδείξαντες] Lege: ἀποδείξαντας. TAYLOR.

Εἰ δὲ νομίσαντες ἀδικεῖν etc.] Potius νομίζοντες: ut paulo ante νομίζουσιν dixit, non ἐνόμισαν. MARKLAND.

Αἰτήσονται] Ἐξαιτήσονται. CONT. Quod et ego malim. AUGER.

Τοῖς ἀδικουμένοις· ἴσως τε οὐ χάριτος etc.]

814 χάριτος ἄξιοι τυχεῖν, ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε.
ἔτι δὲ τοὺς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι χρὴ καὶ τῶν κατηγόρων σφόδρα
[1]δεήσεσθαι, νομίζοντας πολὺ ἂν θᾶττον παρ᾽ ἡμῶν ὀλίγων
ὄντων ταύτην τὴν χάριν λαμβάνειν ἢ παρ᾽ ὑμῶν· [2]ἔστι δὲ
ῥᾶον ἄλλους τινὰς τὰ ὑμέτερα καταχαρίζεσθαι ἢ ὑμᾶς
αὐτούς γε. ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν προδοῦναι,
ἀξιοῦμεν δὲ μηδ᾽ ὑμᾶς, ἐνθυμουμένους ὅτι σφόδρ᾽ ἂν ἡμῖν
ὠργίζεσθε καὶ ἐτιμωρεῖσθε, [3]ὅπου παρεπίπτομεν, ὡς εἰκὸς
τοὺς ἀδικοῦντας, εἰ ἡμεῖς παρὰ τούτων ἢ χρήματα λαβόν-
815 τες ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ διηλλάγημεν. καίτοι εἰ τοῖς μὴ
δικαίως ἐπεξιοῦσιν [4]ὀργίζεσθε, ἦπου σφόδρα χρὴ αὐτοὺς
τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι. νῦν τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί,
καταψηφισάμενοι Ἐπικράτους, τῶν ἐσχάτων [5]τιμήσατε,

[1] δεήσασθαι A. [2] ἔτι T. A. [3] ὅπου ἂν ὑμῖν παρεπ. A.
[4] ὠργίζεσθε T. A. [5] τιμωρήσατε T.

Lege: τοῖς ἀδικουμένοις· ὥστε οὐ χάριτος ἄξιον τυχεῖν etc. Ultimæ duæ literæ vocis præcedentis ις adhæserunt particulæ ως unde natum ισως. Sequitur: ἀλλὰ τιμωρίας, ὁπόταν ὑμεῖς δύνησθε. Mallem: ὅπου ἂν, vel ὁποίαν ἂν, ὑμεῖς δύνησθε. *ubicunque*, quacunque de causa, vel, *qualemcunque vos potueritis.* Mox, ὅπου παρεπίπτομεν· videtur esse vox Forensis παραπίπτειν, et significare, *mutare partes*, causam priorem deserere, et factis prævaricari. Demosthenes Orat. I. in Stephanum §. κδ'. ὅταν γὰρ τῷ δούλῳ συνδικῇ τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν, καὶ παραπεπτωκὼς θαυμάζῃ τούτους, ὑφ᾽ ὧν αὐτῷ θαυμάζεσθαι προσῆκε, τίν᾽ ἔχει δικαίαν ταῦθ᾽ ὑποψίαν. loquitur ibi Apollodorus, qui causam dicit, de fratre suo Pasicle, qui se adjunxerat Apollodori adversario Phormioni, olim servo patris eorum. Et ad hanc vocis notionem referendum forte istud Auctoris Epist. ad Hebræos, cap. VI. 5. καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, —καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν. et ibi agitur de Apostatis. MARKLAND.

Δύνησθε] Scil. τιμωρεῖσθαι. Malim: ὁποίας ἂν δύνησθε. REISK.

Ὅπου παρεπίπτομεν] Locus procul dubio mendosissimus. TAYLOR. Ne mendosus quidem est, nedum ut sit mendosissimus. Vitio caret. subauditur ὑμῖν, id est, ὅπου ἂν ὑμῖν ὑπὸ τὰς χεῖρας ἤλθομεν. *ubicunque locorum vestras in manus incurreremus.* REISK.

Ὡς εἰκὸς] Subaudi a communi ὑμᾶς τιμωρεῖσθαι τοὺς εἰς ὑμᾶς ἀδικοῦντας. IDEM.

Εἰ ὑμεῖς] Recte Schottus ἡμεῖς. Mox pro ὠργίζεσθε, vel legendum puto ἂν ὠργίζεσθε, ut paulo ante; vel ὀργίζοισθε: ut Orat. XXVIII. εἰ ὀργίζοισθε: et hac Orat. εἰ τιμήσαιτε. MARKLAND.

Τιμωρήσατε] Π. τιμήσατε. H. STEPHAN. CONT. Recte. supra: τῶν ἐσχάτων τιμήσαιτε. *ultimo supplicio afficiatis.* Orat. XXX. ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων αὐτὸν τιμήσητε. ita legendum ex MS. pro τιμωρήσητε. ubi miror Stephanum in Contextum suum non admisisse MS. firmatam optimam lectionem, pro alia, quæ nihili erat. Demosthenes in Midiam: καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾷν αὐτῷ τῶν ἐσχάτων. quod Lycurgus vocat ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις κολάζειν, in Leocrat. p. 154. Idem contra Theocrin. τῷ μὲν πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. Lucianus Prometh. p. 178. οὐκ ἔστιν ὅστις τῷ μαγείρῳ σταυροῦ ἂν τιμήσαιτο, εἰ etc. Philo lib. de Josepho, p. 378. θανάτου γὰρ τἀδίκημα, εἰ γέγονεν ὄντως, τιμώμεθα. Horum omnium Genitivorum (τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου) rationem monstrat locus Æliani V. H. V. 12. τῆς δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεγκὼν, ζημίαν ἐτιμήσατο τῷ Δημάδῃ ταλάντων ἑκατόν. *populus vero impietatis istius magnitudinem immodicam non ferens, Demadi irrogavit mulctam centum-talentorum.* ζημίαν vero idem est, quod τίμημα. adeo ut primaria et plena locutio videatur fuisse, τιμᾷν (vel τιμᾶσθαι) τινὶ (vel τινὰ) τίμημα (vel τιμήματος) τῶν ἐσχάτων, σταυροῦ, θανάτου. Demosthenes contra Theocrin. ad fin. Orat. ὃς ἐξαπατήσας τοὺς δικαστὰς, οὐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι μετρίου τινὸς τιμή-

καὶ μὴ, ὥσπερ ἐν τῷ τέως χρόνῳ εἰθισμένοι ἐστὲ, ἐπειδὰν 816
καταψηφισάμενοι ἐξελέγξητε τοὺς ἀδικοῦντας, ἐν τῷ τιμήματι ἀζημίους ἀφίετε, ἔχθραν, οὐ δίκην, παρὰ τῶν ἀδικούντων λαμβάνοντες, ὥσπερ τοῦ ὀνείδους ἀλλ' οὐ τῆς ζημίας αὐτοῖς μέλον, εὖ εἰδότες ὅτι ἐν μὲν τῇ ψήφῳ οὐδὲν ἄλλο ποιεῖτε ἢ ὀνειδίζετε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐν δὲ τῷ τιμήματι τιμωρεῖσθε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας.

ματος τῷ πατρὶ, —ἀλλ', ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι τῷ πατρὶ, δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. Eadem fere ratio in phrasi ἐπιβάλλειν τινὶ, *mulctare aliquem*, qua Noster aliquoties utitur, et alii: quæ integra est, ἐπιβάλλειν ἐπιβολήν τινι, Orat. XXX. Markland.

Καὶ μὴ] Aut addendum, aut certe subaudiendum est ποιεῖτε. nam alias pendet μὴ, neque habet, quo referatur. Reisk.

Καταψηφισάμενοι] Aut delendum erit καταψηφισάμενοι, aut leg. erit καταψηφίσησθε ἐξελέγξαντες. Idem.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Proditionis et injuriarum in P. A. socios accusatur Ergocles. Causa cadit et capite plectitur, ut liquet ex oratione sequenti.

Hunc memorare videtur Demosthenes in oratione *π. παραπρεσβ.*

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

817 α΄. ΤΑ μὲν κατηγορημένα οὕτως ἐστὶ πολλὰ καὶ δεινὰ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥστε οὐκ ἄν μοι δοκεῖ δύνασθαι Ἐργοκλῆς, ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου τῶν πεπραγμένων αὐτῷ πολλάκις ἀποθανὼν, δοῦναι δίκην ἀξίαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει. καὶ γὰρ πόλεις προδεδωκὼς φαίνεται, καὶ προξένους καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκὼς, καὶ ἐκ πένητος ἐκ τῶν ὑμετέρων πλούσιος γεγενημένος. καίτοι πῶς αὐτοῖς χρὴ συγγνώμην ἔχειν, ὅταν ὁρᾶτε τὰς μὲν ναῦς, ὧν ἦρχον οὗτοι, δι᾽ ἀπορίαν χρη- 179. 22
818 μάτων καταλυομένας καὶ ἐκ πολλῶν ὀλίγας γινομένας, τούτους δὲ πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας οὕτω ταχέως πλείστην τῶν πολιτῶν οὐσίαν κεκτημένους; ὑμέτερον τοίνυν ἔργον ἐστὶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὀργίζεσθαι. καὶ γὰρ [1] δὴ δεινὸν ἂν εἴη, εἰ νῦν μὲν οὕτως αὐτοὶ πιεζόμενοι ταῖς εἰσφοραῖς συγγνώμην τοῖς κλέπτουσι καὶ τοῖς δωροδοκοῦσιν ἔχοιτε· ἐν δὲ τῷ τέως χρόνῳ, καὶ τῶν οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων καὶ τῶν δημοσίων προσόδων

[1] δὴ om. T. A.

ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ] De hoc Ergocle v. Vales. ad Harpocr. p. 76. Reisk.

Ὑπὲρ] Malim: οὐδ᾽ ὑπὲρ—*ne pro unoquoque quidem crimine.* Idem. Auger.

Προξένους] Malim ξένους. Reisk. Auger.

Οὗτοι] Ergocles cum collegis. Reisk.

Αὐτοὶ πιεζόμενοι] Scribo αὐτοῖς, *vosmet.* Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Οἴκων τῶν ὑμετέρων μεγάλων ὄντων, καὶ τῶν δημοσίων προσόδων μεγάλων οὐσῶν] Vocem ultimam delendam puto. et quis non videt eam esse Grammatici cujuspiam, notantis differentiam Generis inter οἴκων et προσόδων, et metuentis, ne Masculinum ὄντων utrique applicaretur ἀπὸ κοινοῦ? Nisi malis, προσόδων μεγάλων, ὅμως θανάτῳ ἐκολάζετε etc. *nihilominus morte puniebatis.* Markland. Si cui hæc in Areopago forent pronuntianda, sentiret quæ vis inesset repetitioni participiorum ὄντων et οὐσῶν his locis collocatorum. *In Char. Aphrod.* l. II. c. 7. p. 201. D'Orville.

μεγάλων οὐσῶν, θανάτῳ ἐκολάζετε τοὺς τῶν ὑμετέρων
ἐπιθυμοῦντας.

β΄. Οἶμαι δ' ἔγωγε [1] πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, εἰ ὑμῖν 819
Θρασύβουλος ἐπηγγέλλετο τριήρεις ἔχων ἐκπλεύσεσθαι καὶ
ταύτας παλαιὰς ἀντὶ καινῶν παραδώσειν, καὶ τοὺς μὲν
κινδύνους ὑμετέρους ἔσεσθαι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὑτοῦ
φίλων, καὶ ὑμᾶς μὲν διὰ τὰς εἰσφορὰς πενεστέρους ἀποδεί-
ξειν, Ἐργοκλέα δὲ καὶ τοὺς κόλακας τοὺς αὑτοῦ πλουσιω-
τάτους τῶν πολιτῶν ποιήσειν, οὐδένα ἂν ὑμῶν ἐπιτρέψαι
τὰς ναῦς ἐκεῖνον ἔχοντα ἐκπλεῦσαι. ἄλλως [2] τε καὶ ἐπειδὴ
τάχιστα ὑμεῖς ἐψηφίσασθε τὰ χρήματα ἀπογράψαι τὰ
ἐκ τῶν πόλεων εἰλημμένα καὶ τοὺς ἄρχοντας τοὺς μετ'
ἐκείνου καταπλεῖν εὐθύνας δώσοντας, Ἐργοκλῆς ἔλεγεν ὡς
ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε, καὶ 820
Θρασυβούλῳ συνεβούλευε Βυζάντιον καταλαβεῖν καὶ τὰς
180. 1 ναῦς ἔχειν καὶ τὴν Σεύθου θυγατέρα γαμεῖν· ἵνα αὐτῶν

[1] πάντας ἂν ὑμᾶς Λ.

[2] τε ἐπειδὴ καὶ Τ. τε καὶ ὅπου ἐπειδὴ Λ.

Οἶμαι δ' ἔγωγε πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι] Vel scribendum ὁμολογήσειν, vel, δ' ἔγωγ' ἂν πάντας ὑμᾶς ὁμολογῆσαι, quod idem erit. sic infra ἂν ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρέψειν. Vide ad Orat. XIII. οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψαι ταῦτα γενέσθαι. Valde suspectum habeo istud sive Ioannis, sive aliorum, cap. XXI. ad fin. οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι· pro χωρήσειν, vel χωρῆσαι ἄν. mihi enim non adhuc liquet alterum esse bene Græcum. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Τὰς δ' ὠφελείας τῶν αὐτοῦ φίλων, etc.] Opinor: τὰς δ' ὠφελείας αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. *commoda vero sua, et amicorum sui.* non enim credi potest, Thrasybulum amicorum tantum commodis inserviturum, et sua ipsius neglecturum esse. Immo nec ita eum fecisse ex infra dictis patet. Epicrates quoque infra, in sua ad Thrasybulum adhortatione, eadem distinctione utitur: ποιήσεις γὰρ αὐτοὺς (inquit) οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ τοῖς σοῖς φίλοις. Mox recte Stephanus ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. Markland. τὰς δ' ὠφελείας, αὐτοῦ καὶ τῶν φίλων. *In edit. min.* Taylor.

Ἄλλως τε κ. τ. λ.] Π. ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. Οὕτω καὶ ὀλίγῳ ὕστερον· Ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο. H. Stephan. Dedi secundum Stephanum. Verum adhuc tamen deest ὅπου, vel ὅτι, ut sit: ἄλλως τε, καὶ ὅπου, ἐπειδὴ τάχιστα. ut ὅπου cum ἔλεγεν Ἐργοκλῆς cohæreat, quemadmodum ἐπειδὴ cum ἐψηφίσασθε cohæret. Reisk.

Ἤδη] Jam nunc, cum ipse adhuc cum classe sit, in expeditione, eamque classem et copias belli in potestate sua habeat. quid Athenienses facturos, ubi domum redierit, et potestate omni nudatus, vitam fortunasque suas arbitrio civium permiserit. Idem.

Τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε] Pro ἐπιθυμεῖτε f. ἀμελεῖτε, nisi magis placeat ἀρχαίων mutare in καινῶν. Schott. Pessime: neque præ festinatione mentem dicti capere voluit, quæ hæc est: Cum Ergocles audivit Populum decrevisse, Thrasybulum et cæteros classis præfectos rationem reddere debere omnium pecuniarum accipiendarum, ægre tulit, quasi injuria sibi fieret; et dixit, Populum videri *jam*, antequam exeamus, accusationes et calumnias contra nos meditari, et velle reducere antiquas illas et obsoletas Injuriarum et Repetundarum Leges, quæ Veteri Republica obtinebant. quasi vero nobis non liceat (quod omnes faciunt) diripere et depeculari et avertere, quantum possimus! barbati Draconis ævo hæc forte invaluerit abstinentia: sed nunc alii sunt mores; nec in Solonis Republica degimus, sed in fæce Cecropis. Markland.

ἐκκόψῃς ἔφη τὰς συκοφαντίας· ποιήσεις γὰρ
αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντάς σοι καθῆσθαι καὶ
τοῖς σοῖς φίλοις, ἀλλὰ περὶ αὐτῶν δεδιέναι.
οὕτως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ τάχιστα ἐνεπέπληντο
καὶ τῶν ὑμετέρων ἀπέλαυσαν, ἀλλοτρίους τῆς πόλεως [1] ἑαυ-
τοὺς ἡγήσαντο. [2] ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι, καὶ
οὐκέτι ὡς ἀρξόμενοι παρασκευάζονται ἀλλ' ὡς ὑμῶν ἄρξον-
821 τες, καὶ δεδιότες ὑπὲρ ὧν ἀφήρηνται, ἕτοιμοί εἰσι καὶ χωρία
καταλαμβάνειν καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν καὶ πάντα
πράττειν ὅπως ὑμεῖς ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν ἔσεσθε· οὕτω γὰρ ἡγοῦνται οὐκέτι τοῖς σφε-
τέροις αὐτῶν ἁμαρτήμασι τὸν νοῦν ὑμᾶς προσέξειν, ἀλλ'
ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς πόλεως ὀῤῥωδοῦντας ἡσυχίαν πρὸς
[3] τούτους ἕξειν. Θρασύβουλος μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
— οὐδὲν γὰρ δεῖ περὶ αὐτοῦ πλείω λέγειν — καλῶς ἐποίησεν
οὕτω τελευτήσας τὸν βίον· οὐ γὰρ ἔδει αὐτὸν οὔτε ζῆν τοιού-
τοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα, οὔθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποθανεῖν ἤδη τι
δοκοῦντα ὑμᾶς ἀγαθὸν πεποιηκέναι, ἀλλὰ τοιούτῳ τρόπῳ
τῆς πόλεως ἀπαλλαγῆναι. ὁρῶ δ' αὐτοὺς διὰ τὴν πρῴην
ἐκκλησίαν οὐκέτι φειδομένους τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ὠνου-
μένους τὰς αὐτῶν ψυχὰς καὶ παρὰ τῶν λεγόντων καὶ παρὰ
τῶν ἐχθρῶν καὶ παρὰ τῶν πρυτανέων, καὶ πολλοὺς Ἀθη-
ναίων ἀργυρίῳ [4] διαφθείροντας. ὑπὲρ ὧν ὑμῖν ἄξιόν ἐστιν
822 ἀπολογήσασθαι παρὰ τούτου νῦν δίκην λαβοῦσι, καὶ πᾶσιν
ἀνθρώποις ἐπιδεῖξαι ὅτι οὐκ ἔστι τοσαῦτα χρήματα, ὧν
ὑμεῖς ἡττήσεσθε ὥστε μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀδικοῦντας. ἐν-

[1] αὐτοὺς T. R. A. [2] ἀλλὰ T. [3] τούτοις T.
[4] διαφθείρειν T. R. A.

Ἀλλὰ γὰρ — μισοῦσι] Dedi ἅμα γάρ — μισοῦσι. *simul ac ditescunt, odisse vos incipiunt.* Reisk.

Ἀφήρηνται] Malim ὑφήρηνται. Reisk. Et quidem merito. Auger.

Πρὸς τούτοις] L. πρὸς τούτους. In orat. proxima: νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. Taylor.

Πρυτανέων] Prytanum enim erat, causas majestatis in concionem inducere, quæ ipsis insciis, aut invitis, induci non poterant. Ergocles ergo cum consortibus contendebat a Prytanibus hoc impetrare, ut causa adversus se populo judicanda ne traderetur. Reisk.

Διαφθείρειν] Aut διαφθείροντας est leg. aut καὶ proximum superius, ante πολλοὺς, est delendum. Idem. Auger.

Ἀπολογήσασθαι] Subaudi πρὸς πάντας ἀνθρώπους. debetis vosmet ad omnes homines purgare, iisque testatum facere, quod inter vos sint, qui largitionibus corrumpant, et rursus, qui corrumpantur, ejus rei penes vos culpam non esse, neque vos id probare, aut æquo animo ferre, sed punire. Reisk.

Ἡττήσεσθε] Pro ἡττηθήσεσθε. solet interdum futurum primum medii vices futuri in passivo gerere. Idem.

θυμεῖσθε γὰρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι οὐκ Ἐργοκλῆς μόνος
κρίνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλις ὅλη. νυνὶ γὰρ τοῖς ἄρχουσι τοῖς
ὑμετέροις ἐπιδείξετε, πότερον χρὴ δικαίοις εἶναι, ἢ ὡς πλεῖ-
στα τῶν ὑμετέρων ὑφελομένοις τῷ αὐτῷ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν
παρασκευάζεσθαι, [1] ὥπερ οὗτοι νυνὶ πειρῶνται. καίτοι εὖ
εἰδέναι χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, [2] ὅτι ὅστις ἐν τοσαύτῃ ἀπο- 823
ρίᾳ τῶν ὑμέτερων πραγμάτων ἢ πόλεις προδίδωσιν ἢ χρή-
ματα κλέπτειν ἢ δωροδοκεῖν ἀξιοῖ, οὗτος καὶ τὰ τείχη καὶ
τὰς ναῦς τοῖς πολεμίοις παραδίδωσι καὶ ὀλιγαρχίαν ἐκ
δημοκρατίας καθίστησιν· ὥστ' οὐκ ἄξιον ὑμῖν τῆς τούτων
παρασκευῆς [3] ἡττᾶσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώ-
ποις [4] ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος μήτε ἔλεον μήτ' ἄλλο μηδὲν
περὶ πλείονος [5] ποιήσασθαι τῆς τούτων τιμωρίας.

γʹ. Οἶμαι δ' Ἐργοκλέα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, περὶ μὲν
Ἁλικαρνασσοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ περὶ τῶν αὐτῷ
πεπραγμένων οὐκ ἐπιχειρήσειν ἀπολογεῖσθαι, ἐρεῖν δὲ ὡς
ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθε καὶ ὡς δημοτικός ἐστι καὶ ὡς τῶν
κινδύνων τῶν ὑμετέρων μετέσχεν. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, [6] τοιαύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. [7] ὅσοι μὲν 824
ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου ἐπιθυμοῦντες καὶ τοὺς νόμους

[1] ὥσπερ T. [2] ὅτι om. T. [3] ἡττῆσθαι T. [4] ποιεῖτε T.
[5] ποιήσασθε T. [6] οὐ τοιαύτην T. R. A. [7] ἀλλ' ὅσοι T. R. A.

Ὥσπερ] Lege: ὥπερ. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ὅστις] Π. ὅτι ὅστις. H. STEPHAN. et SCHOTT. Hic quoque autumavit istud δικασταὶ esse viciosum, et Ἀθηναῖοι reponendum, ut per totam orationem legitur. Ergocles enim, ut ex seq. oratione constat, ἐκρίνετο ἐν τῷ δήμῳ. Ego tamen nihil muto. Populus enim pro Judicibus erant, et alibi vel ἄνδρες Ἀθηναῖοι, vel ἄνδρες δικασταὶ pro arbitrio dicentis compellabantur. TAYLOR. Recte Stephanus ὅτι ὅστις ἐν etc. Pro δικασταὶ Schottus conjicit Ἀθηναῖοι. quod admodum verosimile mihi videtur. Novies enim hoc modo in hac Oratione loquitur: isto, ne semel quidem, hoc loco excepto. MARKLAND. δικασταὶ bene habet. nam, tametsi causæ majestatis essent, populus tamen universus non judicabat, sed eum repræsentans Heliæa, judicium D. virorum, aut M. aut MD. aut MM. prout causa quæque levior aut gravior esset. REISK.

Ἀλλὰ παράδειγμα κ. τ. λ.] Lego cum Coisl. (cui accedit fere Ald.) οὐκ ἄξιον — ἡττῆσθαι, ἀλλὰ παράδειγμα πᾶσιν ἀνθρώποις ποιῆσαι, καὶ μήτε κέρδος — ποιήσασθαι τούτων τιμωρίας. TAYLOR.

Τῆς ἀρχῆς] Id est, τῆς ἐκεῖ ὑπ' αὐτοῦ ἀρχθείσης. REISK.

Οὐ τοιαύτην] Deest Coisl. ut sit: *de istiusmodi hominibus ita statuo.* Sed vide annon rectius: *de omnibus Exsulibus, qui trigintaviros debellarunt, non idem sentio.* Ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐ ταύτην γνώμην ἔχω περὶ τῶν τοιούτων. ἀλλ' ὅσοι μὲν κ. τ. λ. TAYLOR. Bene habet οὐ. ad τοιαύτην subauditur, οἵαν ἔχει Ἐργοκλῆς. Quænam autem Ergocli mens erat? Hæc nempe: quicunque plebi recuperandæ libertatis auctores et adjutores fuissent, eos sacrosanctos esse, eoque veniam meritos scelerum, quæcunque postmodum committerent. Quod Taylor suffectum it ταὐτὴν, id jam alibi admonui ne Græcum quidem esse. τὴν αὐτὴν dicunt hoc sensu. REISK.

Τοὺς νόμους ἔχειν βουλόμενοι] MSS. rectius ἴσχειν. TAYLOR. Lege: ἰσχύειν. *valere.* Æschines adv. Ctesiph. initio: ἡγού-

[1]ἴσχειν βουλόμενοι καὶ τοὺς ἀδικοῦντας μισοῦντες τῶν ὑμε-
τέρων κινδύνων μετέσχον, οὐ πονηροὺς εἶναι πολίτας, οὐδὲ
825 ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι [2]ὑπόλογον τὴν ἐκείνων φυγήν·
ὅσοι δὲ κατελθόντες ἐν δημοκρατίᾳ τὸ μὲν ὑμέτερον πλῆθος
ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἰδίους οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων μεγάλους
ποιοῦσι, πολὺ μᾶλλον αὐτοῖς προσήκει ὀργίζεσθαι ἢ τοῖς
Τριάκοντα. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦτ' ἐχειροτονήθησαν, ἵνα
κακῶς, εἴ πῃ δύναιντο, ὑμᾶς ποιήσαιεν· τούτοις δ' ὑμᾶς
αὐτοὺς ἐπετρέψατε ὡς μεγάλην καὶ ἐλευθέραν τὴν πόλιν
[3]ποιήσουσιν· ὧν ὑμῖν οὐδὲν ἀποβέβηκεν, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τού-
826 τοις εἶναι ἐν τοῖς δεινοτάτοις κινδύνοις καθεστήκατε, ὥστε
πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἢ τούτους ἐλεοῖτε, καὶ
τοὺς ὑμετέρους παῖδας καὶ γυναῖκας, ὅτι ὑπὸ τοιούτων
ἀνδρῶν λυμαίνεσθε. ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα σωτηρίας ἀντ-
ειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχο-
μεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων.

δ'. Καίτοι πάντες ἐπίστασθε ὅτι οὐδεμία ἐλπὶς σωτη- 181. 1
ρίας ὑμῖν δυστυχήσασιν. ὥστε ἄξιον ὑμᾶς παρακελευσαμέ-

[1] ἔχειν T. R. ἰσχύειν A. [2] ὑπὸ λόγον T. [3] ποιήσωσιν T. R. A.

μενος οὐδεμίαν παρασκευὴν ἰσχύειν παρ' ὑμῖν μεῖζον τῶν νόμων καὶ τῶν δικαίων. et paulo post: καὶ τοὺς νόμους, οὓς ἐνομοθέτησεν ὁ Σόλων, ἰσχύειν. Lycurgus p. 148. ὥστ' οὔθ' ὁ νόμος, οὔθ' ἡ τῶν δικαστῶν ψῆφος, — ἰσχύει. Ælianus V. H. II. 38. λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νόμον τοῦτον ἰσχύειν. Demosthenes adv. Timocratem: τοὺς νόμους ᾤετο δεῖν — ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. et ita in Midiam, versus finem: et in Bœotum περὶ τοῦ Ὀνόματος. Markland. Ego in vulgata acquiesco. qui alterum dabant, videntur hi ἴσχειν et ἰσχύειν pro eodem habuisse, quæ diversa sunt. Reisk.

Οὐδὲ ἀδίκως τούτοις φημὶ ἂν εἶναι ὑπὸ λόγον τὴν ἐκείνων φυγὴν] Π. ὑπόλογον. H. Stephan. Scal. Cont. Bene Stephanus conjunxit voces ὑπὸ λόγον. Sed gravius mendum suberat, nempe ἀδίκως pro δικαίως: *et affirmo, istorum (bonorum* civium) *fugam his* (improbis) *excusationem nullam jure afferre posse.* Harpocrat. Ὑπόλογον· Λυσίας περὶ ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος· Οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἐν λόγῳ. Orat. XXX. ὥστε οὐδὲν εἰκὸς αὐτὸ τούτῳ ὑπόλογον γενέσθαι. ubi iterum male erat ὑπὸ λόγον. Vide ad Orat. IV. Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Προσήκει ὀργίζεσθαι etc.] Scribe: προσήκειν, sc. φημί. quæ vox, cum paulo longius abesset, Librario fraudi fuit. Similiter, et ab eadem causa, depravatum puto locum D. Pauli 1 Cor. VII. 35. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, — καὶ οὕτως ὀφείλειν γίνεσθαι, ὃ θέλει ποιείτω. Ita legendum censeo: ὀφείλειν (sc. νομίζει), non ὀφείλει. non enim docet, vel supponit *Ipse* Paulus, quid *debeat* fieri; sed loquitur de persuasione vel opinione *alterius* τινὸς, et de eo, quod Iste *fieri* DEBERE *existimat.* Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Ποιήσωσιν] L. ποιήσουσιν. Taylor. Forte: ποιήσουσιν. *facturis,* scil. τούτοις. *his vero vosmet ipsos tradidistis, tanquam magnam et liberam civitatem facturis.* Altera tamen lectio ferri potest. Markland.

Τὸ ἐπὶ τούτοις] Subaudi κατὰ, aut διά. Reisk.

Ὅταν γὰρ ἡγησώμεθα] Num ὅτε γὰρ ἡγησάμεθα. Idem.

Ὑμῖν δυστυχήσασιν] Interponendum videtur ἐνταῦθα. republica hac in parte laborante, ut nempe pro magistratibus et patribus fures atque latrones carnificesque habeat. Idem.

νους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων νυνὶ τὴν μεγίστην δίκην
λαβεῖν, καὶ τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἐπιδεῖξαι ὡς τοὺς ἀδι-
κοῦντας τιμωρεῖσθε, καὶ τοὺς ὑμετέρους ἄρχοντας βελτίους
ποιήσετε. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ᾽ ὑμῖν παρακελεύομαι· ὑμᾶς δὲ
χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἂν μὲν ἐμοὶ πεισθῆτε, εὖ περὶ [1] αὐτῶν βου-
λεύσεσθε, εἰ δὲ μή, χείροσι τοῖς ἄλλοις πολίταις χρή-
σεσθε. ἔτι δέ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν αὐτῶν ἀποψηφί-
σησθε, οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλω-
μένοις καὶ τοῖς χρήμασιν οἷς ὑφῄρηνται· ὥστε τὴν μὲν
ἔχθραν ὑμῖν αὐτοῖς καταλείψετε, τῆς δὲ σωτηρίας ἐκεί- 827
νοις εἴσονται χάριν. καὶ μὲν δή, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
Ἁλικαρνασσεῖς καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ὑπὸ τούτων ἠδικημένοι,
ἂν μὲν παρὰ τούτων τὴν μεγίστην δίκην λάβητε, νομιοῦσιν
ὑπὸ τούτων μὲν ἀπολωλέναι, ὑμᾶς δὲ αὐτοῖς βεβοηθηκέναι·
ἐὰν δὲ τούτους σώσητε, ἡγήσονται καὶ ὑμᾶς ὁμογνώμονας
γεγονέναι τοῖς αὐτοὺς προδεδωκόσιν. ὥστ᾽ ἄξιον τούτων
ἁπάντων ἐνθυμηθέντας ἅμα τοῖς τε φίλοις τοῖς ὑμετέροις
ἀποδοῦναι χάριν καὶ παρὰ τῶν ἀδικούντων [2] δίκην λαβεῖν.

[1] αὑτῶν T. A.

[2] τὴν δίκην T. R. A.

Τιμωρεῖσθε] Melius puto τιμωρήσεσθε, ut mox ποιήσετε. et paulo post scribe περὶ αὑτῶν, *de vobis ipsis*, non αὐτῶν, ut et infra, αὑτοῖς βεβοηθηκέναι, *sibi opem tulisse*, pro αὐτοῖς. nisi legendum περὶ ὑμῶν αὐτῶν, quod usitatissimum est. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ἐκείνοις] Nempe χρήμασι. AUGER.

Καὶ Ἁλικαρνασσεῖς] Interponendus videtur articulus οἱ. REISK.

Αὐτοὺς] L. αὑτούς. TAYLOR.

Τὴν δίκην] Aut detrahendus est articulus, aut interponendum προσήκουσαν, vel ὀφειλομένην. Eventus hujus causæ fuit, ut Ergocles morte mulctaretur. V. initium proximæ insequentis orationis. REISK. Quo cum facit Augerus.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Similis res agitur in hac oratione atque in illa quæ inscribitur, περὶ τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων. Ergocle damnato, et fortunis ejus fisco adjudicatis, ubi reperiebantur opinione hominum esse minores, Philocrates ejus quæstor in suspicionem subductarum venit.

Pag. ed. Reisk. | Pag. ed. H. Steph.

827 α΄. Ο ΜΕΝ ἀγὼν οὗτος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐρημότερος 181.
828 γεγένηται ἢ ἐγὼ προσεδόκων. πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ ἀπειλοῦντες καὶ οἱ φάσκοντες Φιλοκράτους κατηγορήσειν· ὧν οὐδεὶς νυνὶ φαίνεται. ὃ κἀμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον τῆς ἀπογραφῆς, ὅτι ἀληθὴς οὖσα τυγχάνει· εἰ γὰρ μὴ πολλὰ τῶν Ἐργοκλέους εἶχε χρημάτων, οὐκ ἂν οὕτως οἷός τ' ἦν ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. ἐγὼ δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πάντας ὑμᾶς ἡγοῦμαι εἰδέναι ὅτι Ἐργοκλέους διὰ τοῦτο ὑμεῖς θάνατον κατεχειροτονήσατε, ὅτι κακῶς [1] διαθεὶς τὰ τῆς πόλεως πλέον ἢ τριάκοντα ταλάντων οὐσίαν ἐκτήσατο. καὶ τούτων τῶν χρημάτων οὐδὲν ἐν τῇ πόλει φαίνεται. καίτοι [2] ποῖ χρὴ τραπέσθαι ἢ πῇ ζητῆσαι τὰ χρήματα; εἰ γὰρ παρὰ τοῖς κηδεσταῖς καὶ οἷς ἐκεῖνος οἰκειότατ' ἀνθρώπων ἐχρῆτο μὴ φανήσεται, χαλεπῶς παρὰ τοῖς ἐχθροῖς εὑρεθήσεται. τίνα δὲ Ἐργοκλῆς περὶ πλείονος Φιλοκράτους ἐποιεῖτο, ἢ πρὸς τίν' ἀνθρώπων διέκειτο οἰκειότερον; οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν

[1] διατιθεὶς R. [2] ποῦ T.

Καὶ οἱ φάσκοντες] Abesse malim articulum οἱ. Reisk. Auger.

Ὃ κἀμοὶ δοκεῖ οὐδενὸς ἔλαττον εἶναι τεκμήριον etc.] Sane hæc sunt acutissima, quod contra se maxime facere videbatur, in Adversarium pulcra περιπετείᾳ convertitur, et Argumentum admodum probabile inde elicitur. Ipse Demosthenes non potuit ἀγχινούστερον excogitasse. Markland.

Τῆς ἀπογραφῆς] Id est, ὅτι Φιλοκράτης οὐ σεσυκοφάντηται, ἀλλ' ἀληθῶς ἀπεγράφη ἔχων τὰ Ἐργοκλέους. Reisk.

Πολιτῶν] Nescio, quid sit ἐξάγειν τῶν πολιτῶν. Fortasse inter gregarios milites Philocrates meruit, unde deductum Quæ-

ἐξήγαγε, τῶν δ᾽ αὑτοῦ χρημάτων ταμίαν ἐποίησε, καὶ 829
τὸ τελευταῖον τριήραρχον αὐτὸν κατέστησε; καίτοι δεινόν,
εἰ οἱ μὲν τὰς οὐσίας ἔχοντες ὀλοφυροῦνται τριηραρχοῦντες,
οὗτος δὲ οὐδὲν πρότερον κεκτημένος ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ ἐθε-
λοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. [1] οὔκουν δὴ οὐχ
ὡς ζημιωθησόμενον αὐτὸν τριήραρχον κατέστησεν, ἀλλ᾽ ὡς
ὠφεληθησόμενον καὶ φυλάξοντα τὰ αὑτοῦ χρήματα, οὐκ
ἔχων ὅτῳ χρὴ μᾶλλον τούτου πιστεῦσαι. ἡγοῦμαι δὲ, ὦ
ἄνδρες δικασταί, Φιλοκράτει δύο εἶναι καὶ μόνας ἀπολογίας. 830
[2] προσήκει γὰρ αὐτῷ ἀποδεῖξαι, ἢ ἑτέρους ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα, ἢ ἀδίκως ἀπολωλότα ἐκεῖνον καὶ οὐδὲν ὑφῃρημένον τῶν ὑμετέρων οὐδὲ δεδωροδοκηκότα. εἰ δὲ τούτων μηδέτερον ποιήσει, [3] δέδοκται καταψηφίζεσθαι, καὶ μὴ τοῖς μὲν παρὰ τῶν ἄλλων λαμβάνουσιν ὀργίζεσθαι, τοῖς δὲ τὰ ὑμέτερ᾽ αὐτῶν ἔχουσι συγγνώμην ἔχειν.

182. 1 β´. Τίς δ᾽ οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα [4] παρὰ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι καὶ [5] μὴ κατηγορεῖν; οἳ [6] ἐπειδὴ ἑώρων τὴν ὑμετέραν

[1] οὐκοῦν T. R. [2] προσήκειν T. R. A. [3] δεδόχθω A.
[4] περὶ R. [5] μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν A. [6] ἐπειδὰν T. A.

storem renunciavit Imperator. οὐ τῶν μὲν ὑμετέρων ὁπλιτῶν αὐτὸν ἐξήγαγε; *annon e gregariis militibus eum deduxit et quæstorem fecit.* TAYLOR. Hæc explicatione, vel forte emendatione, indigere puto: et quæro, quo sensu Ergocles *ex civibus eduxit* Philocratem. An voluit, ex omnibus civibus eum elegit, cui potissimum rerum suarum administrationem committeret? Paulo post, pro οὔκουν, forte scribendum οὐκοῦν. MARKLAND. Non displicet Taylori conjectura, quæ mihi quoque in mentem venit. Haud dissimulabo tamen, aliquando me suspicatum fuisse, leg. esse: τῶν ὑμετέρων πολιτῶν αὐτὸν πλουσιώτατον ἐπανήγαγεν, ὃν πενέστατον ἐξήγαγε. quem Philocratem Ergocles omnium civium pauperrimum secum in expeditionem eduxisset, eundem ab Ergocle huc reductum esse, finita expeditione, civium omnium locupletissimum. REISK. *Nonne hunc inter vestros cives selegit?* AUGER.

Τὰς οὐσίας] Videtur μεγίστας, vel tale quid interponendum esse. REISK. AUGER.

Ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ] Clarioribus notis hoc tempus designat p. 584. 10. REISK.

Οὔκουν] L. οὐκοῦν. CONT. TAYLOR.

Προσήκειν] Potest ab ἡγοῦμαι repeti. malim tamen προσήκει in indicativo legi. REISK.

Δέδοκται] F. δεδόχθω. TAYLOR. Forte: δεδόχθαι, sc. ἡγοῦμαι. *opinor statutum esse.* non nemo forte malit δεδόχθω. MARKLAND. Bene habet δέδοκται *placet.* certum et ratum est penes me quidem. Idem est, ac si dixisset: δέδοκται παρ᾽ ἔμοιγε κριτῇ δεῖν ὑμᾶς αὐτοῦ καταψηφίσασθαι. REISK.

Περὶ Ἐργοκλέους] Sic dedi. *super Ergocle,* ejus causa et nomine. IDEM.

Καὶ μὴ κατηγορεῖν] Scil. δύναιντο. *si possent non accusare.* At cur non potius καὶ μὴ βούλοιντο κατηγορεῖν dixit? *et accusare si nollent.* Scilicet, volebant illi quidem tacere de Ergocle, verum non licebat. Nam si tacuissent, et in eum agere cavissent, ipsi sese suspectos reddidissent corruptionis, et periculum sibi contraxissent. IDEM.

Τὴν ὑμετέραν ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην] F. βουλομένων. TAYLOR. Restitue βουλομένων. phrasis elegans et satis usitata; par isti Latinorum, NOSTROS *vidisti* FLENTIS *ocellos.* Plato in Symposio: ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν, καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα. Æschines περὶ Παραπρ. §. ιδ´. τὴν ὑμετέραν ἠδικημένων ὅμως φιλανθρωπίαν λέγων. Notum istud 1 Cor. XVI. 21. ὁ ἀσπασμὸς

831 ὀργὴν τιμωρεῖσθαι βουλομένην, ἡσυχίαν ἦγον καὶ οὐκ ἐτόλμων σφᾶς αὐτοὺς φανεροὺς ποιῆσαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον οὗτος οὐ κομιζόμενος παρ' αὐτῶν τὰ χρήματα, [1] μηνύσειν ἔφη τῇ πόλει· ἐπειδὴ δὲ καὶ ταῦτα ἀπείληφε καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκείνου κύριος γεγένηται εἰς τοῦτο τόλμης ἐλήλυθεν, ὥστε μάρτυρας πεπόρισται, οἳ μαρτυρήσουσιν αὐτῷ ὡς ἦν ἔχθιστος ἁπάντων ἀνθρώπων Ἐργοκλεῖ. καίτοι οἴεσθ' ἂν αὐτὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τοῦτο μανίας ἀφικέσθαι, ὥστε Θρασυβούλου στρατηγοῦντος καὶ Ἐργοκλέους αὐτῷ διαφερομένου ἐθελοντὴν ὑποστῆναι τριήραρχον; πῶς γὰρ ἂν θᾶττον ἀπώλετο, ἢ πῶς ἂν μᾶλλον ἐπηρεάζετο.

γ΄. Περὶ μὲν οὖν τούτων ἱκανὰ τὰ εἰρημένα· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ἀξιῶ ὑμῖν αὐτοῖς βοηθῆσαι, καὶ πολὺ μᾶλλον τοὺς ἀδι-
832 κοῦντας τιμωρεῖσθαι ἢ τοὺς τὰ τῆς πόλεως ἔχοντας ἐλεεινοὺς ἡγεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ τῶν αὐτοῦ καταθήσει, ἀλλὰ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδώσει, καὶ πολλῷ [2] πλείω αὐτῷ τούτων περιέσται. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τοῖς μὲν μὴ δυναμένοις τὰ σφέτερ' αὐτῶν εἰσφέρειν ὀργίζοισθε καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ὡς ἀδικούντων δημεύοιτε, τοὺς δὲ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἔχοντας μὴ τιμωροῖσθε, ἀλλὰ τῶν τε χρημάτων ἀποστεροῖσθε καὶ τούτους χαλεπωτέρους ἐχθροὺς ἔχοιτε. ἕως γὰρ ἂν τὰ ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν, οὐδέποτε ὑμῖν παύσονται κακονοοῦντες, νομίζοντες τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων.

δ΄. Ἡγοῦμαι δ', ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐ μόνον περὶ χρημάτων αὐτῷ προσήκειν ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύειν. καὶ γὰρ ἂν καὶ δεινὸν εἴη, εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς

[1] μηνύειν T. [2] πλεῖον δ' αὐτῷ T. πλείον' αὐτῷ R. A.

τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Sic Macro dicit: ἐμόν ἐστι τοῦ Μάκρωνος ἔργον Γάϊος, apud Philonem Legat. ad Caium p. 687. Lysias alibi ita loquitur. Mox, recte Stephanus μηνύσειν pro μηνύειν. MARKLAND.

Μηνύειν] Π. μηνύσειν. H. STEPHAN.

Αὐτῷ διαφερομένου] Αὐτῷ redit, non ad Thrasybulum, sed ad Philocratem. Nam Ergocles Thrasybulo erat amicissimus. REISK.

Τριήραρχον] Ὑποστῆναι τριήραρχον non sapio. F. τριηραρχίαν, ut in antecedentibus: ἐθελοντὴς ὑπέστη ταύτην τὴν λειτουργίαν. TAYLOR. Videtur γενέσθαι deesse. REISK. Hæc certe vox vel addi debet vel subaudiri. AUGER.

Τούτων] Id est, ἢ ταῦτα, ἃ ὑμῖν ἐκ τῶν ὑμετέρων ἀπέδωκεν ἂν —. REISK.

Ἂν καὶ δεινὸν] Ἂν δεινόν. CONT.

Δυναμένοις] Βουλομένοις. IDEM.

Ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες] Omnino abjiciendam puto vocem ἀπολλύμενα, quæ ex margine videtur irrepsisse;

αὐτοῖς ἐνέχοιντο. οὗτος δὲ τὰ τῆς πόλεως Ἐργοκλεῖ συνει- 833
δὼς κλέπτοντι καὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι μὴ τῆς
αὐτῆς τιμωρίας τυγχάνοι, ἀλλὰ ἆθλα λάβοι τὴν ὑπ' ἐκεί-
νου καταλειφθεῖσαν οὐσίαν ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πονηρίας. ἄξιοι
δ' ὑμῖν εἰσὶν ὀργῆς, ὦ ἄνδρες δικασταί. οὗτοι γάρ, ὅτε 834
Ἐργοκλῆς ἐκρίνετο, ἐν τῷ δήμῳ περιϊόντες ἔλεγον ὡς πεν-
τακόσιοι μὲν αὐτοῖς [1]εἴησαν ἐκ τοῦ [2]Πειραιῶς δεδεκασμένοι,
ἑξακόσιοι δὲ καὶ χίλιοι ἐκ τοῦ ἄστεος· μᾶλλον δὲ προσε-
ποιοῦντο πιστεύειν τοῖς χρήμασιν ἢ δεδιέναι τὰ αὐτῶν ἁμαρ-
τήματα. ἐκεῖ μὲν οὖν ἐπεδείξατε αὐτοῖς, ἐὰν δὲ εὖ φρονῆτε,
καὶ νυνὶ τοῦτο φανερὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσετε, ὅτι οὐκ
ἔστι τοσαῦτα χρήματα ἃ ὑμᾶς, οὓς ἂν λαμβάνητε ἀδι-
κοῦντας, ἀποτρέψει τιμωρεῖσθαι, καὶ μηδεμίαν αὐτοῖς ἄδειαν
δώσετε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν διαρπάζουσι καὶ κλέπτουσιν. ἐγὼ
μὲν οὖν ταῦτα ὑμῖν παραινῶ. πάντες γὰρ ἐπίστασθε, ὅτι
Ἐργοκλῆς χρηματιούμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμησό-
μενος, ἐξέπλευσε· καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα ἢ
οὗτος. ἐὰν οὖν σωφρονῆτε, τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε.

[1] οἳ ἦσαν T.

[2] Πειραιέως A.

et pro κλέπταις legendum κλέπτουσι. εἰ οἱ μὲν τὰ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς κλέπτουσι συνειδότες etc. *iniquum enim erit, si ii, qui conscii sunt furantibus bona privatorum hominum, iisdem pœnis*, quibus ipsi fures *obnoxii sint*; *hic vero* Philocrates, *qui conscius fuit Ergocli furanti res civitatis, eandem cum eo pœnam non subeat.* Paulo ante, pro πρὸς αὐτοὺς scribe πρὸς αὐτούς. Supra, pro χρημάτων ἀποστεροῖσθε, sensus videtur postulare οὐκ ἀποστεροῖσθε. vide, quæ sequuntur: et Orat. XXVII. ad finem. Markland. Bene habet ἀπολλύμενα. Idem est ac si dixisset: συνειδότες τοῖς κλέπταις (id est, ὁμοίως εἰδότες, ἢ οἱ κλέπται αὐτοὶ) εἴ τι ἀπόλλυται, ὅ, τι τε ἀπόλλυται, καὶ ὅσον, καὶ δι' οὗ, καὶ παρ' ᾧ τυγχάνει ὂν —. Reisk.

Τοῖς αὐτοῖς] Scil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ ἐνέχονται. Idem.

Ἄξιοι κ. τ. λ.] Deesse video ante has voces. Taylor. Quinam sunt *hi*, quos dicit esse ἀξίους ὀργῆς? Non Philocrates et Ergocles: plane enim distinguuntur in sequentibus. Lego: ὦ ἄνδρες δικασταί, οἱ λέγοντες· οὗτοι γὰρ etc. οἱ λέγοντες sunt *oratores, rhetores.* supra: τίς δ' οὐκ οἶδεν Ἀθηναίων τρία τάλαντα παρὰ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσιν, εἰ δύναιντο αὐτὸν σῶσαι καὶ μὴ κατηγορεῖν. *quis vero Atheniensium ignorat tria talenta ab Ergocle oratoribus apud sequestrum fuisse deposita, si illum servare possent, nec accusare* vellent? Alibi ita loquitur. Demosthenes contra Theocrinem: καλὸν γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. Vide ibi plura de his hominibus. Markland. Nihil hic deest. Philocrates designatur, ejusque advocati et participes furtorum. Reisk.

Αὐτοῖς οἳ ἦσαν etc.] Π. αὐτοῖς εἴησαν. H. Stephan. Scal. Lege: αὐτοῖς εἴησαν, *sibi essent.* Markland. et *in edit. min.* Taylor.

Ἐκεῖ] In judicio puta, vel condemnatione Ergoclis. Reisk.

Νυνὶ] In judicio Philocratis. Idem.

Τιμωρεῖσθαι] Malim τοῦ τιμωρεῖσθαι. Idem. Auger.

Καὶ οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὰ χρήματα, ἢ οὗτος] Lysiam scripsisse puto: τὰ ἐκείνου χρήματα. ut supra: φυλάξοντα τὰ αὐτοῦ χρήματα. et paulo post: ἑτέρους ἔχοντας τὰ Ἐργοκλέους χρήματα. alibi hanc vocem excidisse notavi. Markland. Nihil hic deest. Ad τὰ χρήματα subauditur τὰ νῦν ζητούμενα, aut τὰ ὑπ' Ἐργοκλέους ἡρπασμένα. Reisk.

Ἐὰν οὖν] Οὖν deest Vind. Fort. ergo leg. ὃν κολάζοντες, ἐὰν σωφρ. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΕΥΘΥΝΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Nicomachus e servo patre natus, ad describendas Solonis leges electus, pro quatuor mensibus, quod erat tempus præstitutum, integrum sexennium in eo opere absumpsit, unde leges de rationibus Officiorum publicorum reddendis violabantur. Accusatur quoque mala fide descriptarum, quod novas subinde inter describendum (maxime sub trigintaviris) pro arbitrio intulerit, et, in quo præcipua pars orationis vertitur, quod antiquas, frugalitate plenas, de sacris faciundis, refinxerit; unde necesse erat ut vel intermitterentur sacra, vel dispendio publicarum fortunarum fierent.

Pag. ed. Reisk. — Pag. ed. H. Steph.

835 α΄. ΗΔΗ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τινὲς εἰς κρίσιν κατα- 183. 4
στάντες, ἀδικεῖν μὲν ἔδοξαν, ἀποφαίνοντες δὲ τὰς τῶν
836 προγόνων ἀρετὰς καὶ τὰς σφετέρας αὐτῶν εὐεργεσίας συγ-
γνώμης ἔτυχον παρ᾽ ὑμῶν. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ τῶν ἀπολογου-
μένων ἀποδέχεσθε, ἐάν τι ἀγαθὸν φαίνωνται τὴν πόλιν
πεποιηκότες, [1] ἄξιον καὶ τῶν κατηγόρων ὑμᾶς ἀκροάσασθαι,
ἐὰν ἀποφαίνωσι τοὺς φεύγοντας πάλαι πονηροὺς ὄντας. ὅτι
837 μὲν τοίνυν ὁ πατὴρ ὁ Νικομάχου δημόσιος ἦν, καὶ οἷα νέος

[1] ἀξιῶ T. R. A.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ] Laudat Harpocratio orationem Lysiæ etiam κατὰ Νικομαχίδου: Ἐπιβολὴ — παρὰ Λυσίᾳ ἐν τῷ κατὰ Νικομαχίδου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. Sed Meursius in Lysiæ orationibus enumerandis non idcirco debuit duas procudere, c. *Nicomachum* alteram genuinam, alteram c. *Nicomachidem* dubiæ fidei. Nam et ἐπιβολὴ et hic legitur, et hic ipse Reus infra dicetur Νικομαχίδης, quod tametsi neque laudem neque defendam, eodem tamen jure dici potuit, quo inter infinita pæne exempla, ille, qui Archontis officio, Olymp. LXXV. 1. functus est, ab Eusebio, Hieronymo, et Laert. in Anaxagora vocatur Callias: ab eodem autem Eusebio, ab eodem pariter Laertio in Socrate, a Dionys. Halic., Diodoro, Herodoto, Marm. Oxon. et Magistro in Vita Euripidis vocatur Calliades. Taylor. Unus idemque homo est Nicomachus et Nicomachides. Perinde erat, sive rectum aliquod nomen, sive ut patronymicum efferretur. (quo de more, ni fallor, ad Anthologiam admonui.) Scilicet Nicomachi avus etiam Nicomachus fuerat dictus. Ergo recte nepos ejus, tam Nicomachus, quam Nicomachides poterat appellari. Reisk.

Δημόσιος] Plenius apud Æsch. c. Timarch. §. ιβ΄. Ἔστι τις Πιττάλακος, ἄνθρωπος δημόσιος οἰκέτης τῆς πόλεως. Sed ut Lysias, ita quoque alii:

Εἶτ᾽ ἆρα νὴ τὴν Ἄρτεμιν τὴν χεῖρά μοι
Ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὢν κλαύσεται.

Verba sunt Lysistratæ de Lictore, Ari-

ὧν οὗτος ἐπετήδευσε καὶ ὅσα ἔτη γεγονὼς εἰς τοὺς φράτορας εἰσήχθη, πολὺ ἂν ἔργον εἴη λέγειν· ἐπειδὴ δὲ τῶν νόμων ἀναγραφεὺς ἐγένετο, τίς οὐκ οἶδεν ὅσα τὴν πόλιν ἐλυμήνατο; προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ τεσσάρων μηνῶν ἀναγράψαι τοὺς νόμους [1] τοὺς Σόλωνος, ἀντὶ μὲν Σόλωνος αὐτὸν νομοθέτην 838
κατέστησεν, ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν [2] ἑξέτη τὴν ἀρχὴν 839

[1] τοῦ T. A.

[2] ἓξ ἔτη T. ἑξαέτη R. A.

stoph. 436. Romani quoque

DIS. MANIBVS. SACRVM.
VIVENIAE. L. F. HELIADI.
VIXIT. ANNIS. XVI. MENSIBVS. VI.
FECER. HELIVS. AFFINIANVS. PVBLICV.
AVGVRVM. CVM. SEX. PSYCHE. CONIVGE.
FILIAE. PIENTISSIMAE.
Gruter. MLXXXII. 7.

Scio hoc de publicis Auguribus intelligere Begerum. Sed, si me audias, minus recte. Plura monumenta adducit præstantissimus Fabrettus, c. 4. p. 336. ubi leguntur: PVBLICVS PONTIFICVM PVBLICI VII VIRVM EPVLONVM PONTIFICVM A BIBLIOTHECA GRAECA.

DIS. MANIBVS.
L. ANCHARIO. PRISCIAN.
VIXIT. ANN. II. M. X. DIEB. XXVIII. ET.
ANCHARIAE. FELICISSIMAE.
VIXIT. ANN. X. I. M. X. D. XV. FIL. DVLCISSIMIS. FECER.
MAGNVS. PVBLICANVS. PVBLICVS. XV. VIR. S. F.
ET. ANCHARIA. FELICVLA. SIBI. ET. SVIS.
LIBERTIS.
LIBERTABVSQVE. POSTERISQVE. EORVM.
Fabrett. l. c.

De iis autem, qui civitatibus publice erant ab officiis, erudite, ut solent, Maussac. ad Harpocr. v. Δημόσιος. et Hemsterh. ad Poll. IX. 1. Taylor.

Ἓξ ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο] Ποιεῖν χρόνον, i. e. *terere*, dixit Demosth., τιμωρίαν Noster, Thucyd. plurimi. 'Argentariam' Cic. 'Ventum' Ter. 'Histrioniam' Plaut. 'Pretium' Martial. 'Arbitrium' Hor. Liv. 'Judicatum' Cic. et LL. XII. Tabb. immo 'Imperium' Plin. sed non ea ratione, qua hic usurpatur. *Facere tumulum*, i. e. construere, aliquandoque absolute in marmoribus. SIBI. FECIT. ET. SUIS. etc. Unde illustrari potest facetissimum istud Martialis de fœmina, quæ VII maritos extulerat, scomma IX. 16.

"Inscripsit tumulo septem scelerata virorum
Se fecisse Chloe. Quid pote simplicius?"

Sed ἀρχὴν ποιεῖσθαι, i. e. *Magistratu fungi*, nemo dixerit. Lege: ἑξέτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. Ἑξέτει, ἑξαέτει Ἀττικῶς, Suid. Δεκέτει χρόνῳ. Plat. de Legg. l. 3. Ita Aristoph. Ran.

Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
Σκώψωμεν Ἀρχίδημον
Ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτορας;

Obiter emendaveris mecum Demosth. adv. Bœotum de dot. matern. non longe ab init. Συνέβη γάρ μοι δεηθέντος τοῦ πατρὸς ὀκτωκαιδεκάτῃ γῆμαι. Lege ὀκτωκαιδεκέτη. Petitus vir doctissimus alio vulnere hunc locum laborare arbitratus in Com. de LL. Atticis sibi visus est hunc locum eleganter refingere: ἀντὶ δὲ τεττάρων μηνῶν ἐς ἔτη τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο. *tot annis scribatu functus est, quot mensibus erat imperatum.* Elegantius fortasse, quam verius, et, si modo me audiat, ne eleganter quidem. Hominem in errorem duxit, quod modo quidem dicatur Nicomachus non utique ea ἀκριβείᾳ, qua par erat, τέτταρα ἔτη ἀναγράψαι. Esto. Sed intra id spatium non conclusisse dicitur quoque: Σὺ δὲ οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι. Taylor. Opinor: ἑξαέτη. *pro quatuor vero mensibus, sexenne imperium fecit.* Atqui infra habetur: *per* QUATUOR *annos rescripsit* has leges, *cum tamen* TRIGINTA DIEBUS *absolvere potuit.* Has apparentes ἐναντιώσεις ita conciliari posse puto: Nicomacho scribæ concedebantur *quatuor menses* ad describendas vel rescribendas Solonis Leges; quas ille, si voluisset, *uno mense* potuisset absolvere. ille vero plus quam *quatuor annos* in hoc opere absumpsit: quibus elapsis, Archontes mulctas ei imposuerunt, et in jus trahebant, ut cogeretur reddere exemplaria Legum, quæ per totum hoc tempus penes se habuerat. Ille autem ne sic quidem parere, et Leges reddere voluit: sed tergiversando, et moras nectendo, pæne alios *duos* annos insumpsit. Ita solvi posse puto has difficultates, nisi aliquid melius subministrent MSS: sub qua exceptione omnia, quæ in hunc Auctorem scripsi, intellecta vellem. Markland. Dedi ἑξαέτη pro vulgari ἓξ ἔτη. *sexennem magistratum.* Nam utrumque recte dici-

ἐποιήσατο, καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀργύριον λαμβάνων
τοὺς μὲν ἐνέγραφε τοὺς δὲ ἐξήλειφεν. εἰς τοῦτο δὲ κατέστη-
μεν, ὥστε ἐκ τῆς τούτου χειρὸς τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους·
καὶ οἱ ἀντίδικοι ἐπὶ τοῖς δικαστηρίοις ἐναντίους παρείχοντο,
840 ἀμφότεροι παρὰ Νικομάχου φάσκοντες εἰληφέναι. ἐπιβαλ-
λόντων δὲ τῶν ἀρχόντων ἐπιβολὰς καὶ εἰσαγόντων εἰς τὸ
δικαστήριον, οὐκ ἠθέλησε παραδοῦναι τοὺς νόμους· ἀλλὰ
πρότερον ἡ πόλις εἰς τὰς μεγίστας συμφορὰς κατέστη,
πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πεπραγμέ-
νων εὐθύνας ὑποσχεῖν. καὶ γάρ τοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ,
ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν, ὁποίαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν
κατεστήσατο; ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν,
ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρι-
841 σμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον [1]ἐποίησε,
καὶ [2]τοσαῦτα διαχειρίσας μόνος [3]οὗτος τῶν ἀρξάντων εὐθύ-

[1] ἐποιήσατο T. R. A.   [2] ὅσα χειρίσας T. R. ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας A.
[3] οὗτος om. A.

tur ἑξαέτης et ἑξαετής. Quod p. 589. 3. de quatuor annis ait, huic non videtur repugnare, sed facile cum hoc conciliari posse. Ponamus a Nicomacho quadriennium insumptum fuisse legibus exscribendis, et biennium τῇ ἀναγραφῇ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, vel, ut alibi dicit τῶν πατρίων. Reisk. Ut secum Lysias concilietur, supponendum est Nicomachum, a quo post quatuor annos rationes repetuntur, id efficere causando et tergiversando ut per biennium adhuc officium suum retineatur. Auger.

Τεταμιεύμεθα τοὺς νόμους] Habuimus leges ex ipsius penu depromptas in nostris tabulis conditas. Idem.

Ὁποίαν] Ὁμοίαν. Schott. Locum sollicitat, non expedit. F. legendum: ἐπειδὴ δίκην οὐ δέδωκεν ὁποίαν ἔδει, καινὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. Nam ut modo secuturum est: μόνος τῶν ἀρξάντων εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν. Taylor. Forte: ἐπειδὴ ἐκείνων δίκην οὐ δέδωκεν ὁποίαν ἔδει, καινήν τινα ἀρχὴν κατεστήσατο. *quia non talem, qualem oportuit, istorum* facinorum *pœnam dedit, novum quoddam imperium*, vel *magistratum, constituit. morte* mulctatum oportuit: vos *pecunia* tantum mulctavistis. hinc ista insolentia. Markland. Difficultas omnis tollitur signum interrogationis ponendo post κατεστήσατο. quomodo feci. cætera bene habet hic locus. Reisk.

Ἔπειτα διωρισμένον κ. τ. λ.] Ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, ἀλλὰ οὗτος αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Schott. Medicina est in promptu. Neque quidquam præter puncta mutandum: Ὅστις πρῶτον μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἐξὸν αὐτῷ τριάκοντα ἡμερῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένον, ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. Prævivere Petit. Scal. Porro autem id quod sequitur, non recte sequitur: ὅσα χειρίσας μόνος. Utinam liceret reponere: ὅσαν ἐχείρησε, μόνος κ. τ. λ. quod sententiam flagitare certum est. Taylor. Distingue: ἔπειτα, διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀναγράφειν, αὐτὸν ἁπάντων κύριον ἐποιήσατο. *deinde, cum* illi *definitum* et præscriptum *esset, ex quibus rescribere* eum *oportuit, seipsum omnium arbitrum fecit.* id est, ad præscriptum agere debuit; sed ille ad libitum suum egit. διωρισμένον absolute ponitur pro διωρισμένου, quo nihil usitatius. sic supra: προσταχθὲν αὐτῷ ἀναγράψαι τοὺς νόμους, pro προσταχθέντος. MS. habet: ἐπὶ τὰ διωρισμένα, ἐξ ὧν etc. mendose. Markland.

Καὶ ὅσα χειρίσας μόνος οὗτος etc.] Καὶ ὅσα διαχειρίσας ἔτυχε, μόνος. Cont. Conjicio: καὶ τὰ δημόσια διαχειρίσας, μόνος οὗτος τῶν ἀρξάντων οὐκ ἔδωκεν. *et res civitatis administrans, solus hic omnium, qui cum imperio fuerunt, rationes non reddidit.* Orat. XIX. ἴστε, ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. ιϐ'. τὰ δημόσια χρήματα διεχείριζε, καὶ ἐπιβολὰς ἐπέβαλε, καθάπερ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες. supra dixit, τὰ κοινὰ διαχειρίσαν-

νας οὐκ ἔδωκεν. ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὑτῶν ἀρχῆς κατὰ 842
πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι· σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι, ἀλλὰ μόνῳ σοὶ τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺν χρόνον καὶ μήτε εὐθύνας διδόναι μήτε τοῖς ψηφίσμασι πείθεσθαι μήτε τῶν νόμων φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐγγράφεις τὰ δὲ ἐξαλείφεις, καὶ εἰς τοῦτο ὕβρεως ἥκεις, ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πόλεως, αὐτὸς δημόσιος ὤν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἀναμνησθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομάχου, οἵτινες ἦσαν, καὶ οὗτος ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενήνεκται παρανομήσας, κολάσαι αὐτὸν, καὶ ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκά-

τας. Phrasis sæpe occurrit. Contra hos dabatur *ἀλογίου δίκη*. Pollux VIII. 6. segm. 54. *ἀλογίου δὲ δίκη ἦν κατὰ τῶν οὐκ ἀποδιδόντων λόγους ὧν διαχειρίσασιν.* Invidiose autem dicit *τῶν ἀρξάντων*: Nicomachus enim *ἀρχὴν* novam quandam sibi fecerat: unde Orator ex artificio sæpe iterat hanc vocem. Sequitur: *κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι.* Vanderheidius vertit: *rationes ad ærarium deferunt.* nequaquam. Verti potest: *singulis mensibus rationes referunt*, scil. ad *τοὺς* Archontas, proprie dictos. unice explicat locus Pollucis VIII. 9. segm. 87. de officio Archontum: *καὶ καθ᾽ ἑκάστην πρυτανείαν ἐπερωτᾶν, εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκαστος. et per singulas prytaneas inquirere, an unusquisque magistratuum recte imperare videatur.* sic segm. 98. *γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς*, est, *scriba qui qualibet prytanea sorte electus est.* Πρυτανεία vero erat spatium temporis, quo singulæ Tribus quoque anno *ἐπρυτάνευον*, seu *præsidebant.* Lysiæ ævo Decem tantum Tribus erant: adeo ut singulæ prytaneæ mensem tunc excederent. additis vero postea duabus aliis Tribubus, Menses et Prytaneæ *ἰσάριθμοι* et *ἰσόχρονοι* fiebant. MARKLAND. Legendum videtur: *ὅσα οὐδεὶς ἄλλος διαχειρίσας. tot et tanta cum gessisset, quot et quanta nemo alius.* REISK.

Καὶ ὅσα χειρίσας] Assentior Marklando et Reiskio pro *χειρίσας* restituentibus *διαχειρίσας*, quod verbum in hac re proprium esse et Marklandus ad h. l. docet, et nos jam ante hoc Capite diximus. Verbum *ὅσα* procul dubio corruptum facilius emendari potuerat, quam est ab illis emendatum. Veram lectionem restituere poterimus ex loco male intellecto in hac Orat. p. 599. v. 12. *καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος*: hæc igitur non intellexit Taylorus, atque *ὅσια* eadem credidit esse, quæ *ἱερὰ*, et cum in illo loco, tum in Æschine adv. Timarch. p. 4. v. 12. ed. Steph. pro *ὁσίων* scribendum existimavit *δημοσίων*: postea tamen ad. i. l. Æschinis utramque conjecturam revocavit et recte quidem meo judicio: *τὰ ὅσια* enim eadem sunt ac *τὰ δημόσια*, solentque hæc vocabula conjungi: Demosthenes in Timocrat. p. 443. §. 18. *ἢ τῶν ἱερῶν ἢ τῶν ὁσίων ἔχοντα τι τῆς πόλεως.* in Macart. p. 607. §. 79. *νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν μήτε ἱερῶν, μήθ᾽ ὁσίων.* Plutarchus in Theseo p. 11. c. dicit, Theseum constituisse Eupatridas *ἱερῶν τε καὶ ὁσίων ἐξηγητάς.* Grammatici *ὅσιον* interpretantur *μὴ θεῖον, βέβηλον, δημόσιον*, uti Harpocration in v. id probans locis Hyperidis, Demosthenis et Isocratis in Areopagit. qui videtur esse p. 153. B. ubi male vulgatæ Editiones habent *καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ ταῖς θυσίαις*, ut jam recte monuerunt H. Stephanus Diatr. Isocr. VII. et C. Segaar in Actis Traject. T. II. p. 83. Eodem plane modo hoc verbum interpretantur Timæus Lex. Plat. v. *ὅσια*, ubi vid. Ruhnkenius: Ammonius p. 104. Hesychius v. *Ὁσίους θαλάμους*: Suidas v. *Ὅσιον χωρίον* et *Ὁσιωθῆναι.* Pluribus de hac vocabuli notione egerunt Valesius ad Harpocrat. p. 58. edit. Blancardi, et Valckenaerius Animadv. ad Ammon. p. 184. Itaque h. l. scribendum censeo: *καὶ τὰ ὅσια διαχειρίσας μόνος οὗτος* cæt. Fortasse hæc vocabuli notio non ubique obvia librarios in errorem duxit. SLUITER.

Ἐγγράψαι] Lege: *ἀναγράψαι.* ut quater ante, et passim infra. MARKLAND. Sub. *λόγον*, *exscribere rationem*, ap. quæstoribus tradendam. AUGER.

Ὥστε σαυτοῦ νομίζεις κ. τ. λ.] *adeo ut res publicas arbitreris tuas esse, cum sis ipse servus publicus.* cum sis ipse in potestate et proprietate civitatis. *In Char. Aphrod.* l. III. c. 4. p. 292. D'ORVILLE.

843 στου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάντων [1][γ* ώων] τὴν
τιμωρίαν [2]ποιήσασθαι.
β'. Ἴσως δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἐπειδὰν περὶ αὐτοῦ
844 μηδὲν δύνηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται.
[3]ἐγὼ δὲ περὶ τῶν ἐμῶν [4]τούτῳ τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς,
ὁπόταν ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης μὴ δύνωμαι ψευδόμενον
αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἄρ' ἐπιχειρῇ λέγειν ἅπερ ἐν τῇ
βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν Τετρακοσίων ἐγενόμην, ἐνθυμεῖσθε [5]ὅτι
845 ἐκ τῶν τοιαῦτα λεγόντων [6]πλεῖον ἢ χίλιοι τῶν Τετρακο-
σίων γενήσονται. καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παῖδας ὄντας ἐν ἐκείνῳ

[1] uncos om. T. R. γ' ἀθρόαν A. [2] ποιήσασθε T. [3] τότε T. R. A.
[4] τούτῳ om. T. τότε om. R. A. [5] ὅτι ἐκ om. T. R. ὅτι καὶ κατὰ τοὺς λόγους A.
[6] ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι T. R. A.

Ὑπὲρ ἁπάντων] Ὑπὲρ ἁπάντων γε ἠδικημένων ἀθρόαν τὴν, vel ὑπὲρ ἁπάντων γε ἀθρόαν τὴν —. Cont. Vir doctissimus et de hisce literis præclare meritus nuper ad Thucyd. ita hiulcam orationem composuit: ὑπὲρ ἁπάντων καὶ ἰδίων τε καὶ πατρῴων τὴν τιμωρίαν ποιήσεσθε. Næ ille, ut semper, ita et hic quoque me habebit ejus laudis administrum et satellitem. Sed simplicior multo medicina: χρὴ — ἐπειδὴ ἑνὸς ἑκάστου δίκην οὐκ εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἁπάντων γ' ἀθρόων τὴν τιμωρίαν ποιήσασθαι. Plane ut Homerus Od. A. 43.

Νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.

Et Demosth. quoque adv. Midiam: Τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἵγε πεισθέντες· τῆς δ' ὑπὲρ τῶν νόμων, οὓς παραβὰς οὗτος κἀκείνους ἠδίκει, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς ἐστὲ κληρονόμοι. πάντων οὖν ἀθρόων ἓν τίμημα ποιήσασθε. Atque hæc est lectio marg. Edit. Ioan. et Scaligeri. Qua nulla verior esse potest. Taylor. Lego: ἁπάντων ἀθρόων ποιήσασθαι. ut κολάσαι ante, sc. χρή. *pro* omnibus simul *pœnam sumere.* Demosthenes contra Androt. ὧν ἀθρόων ἄξιον λαβόντας δίκην τήμερον, παράδειγμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις etc. rursus in Aristocrat. χωρὶς ἕκαστον σκοποῦντες, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ἀθρόα ἐξετάζοντες. Hesychius: ἀθρόα· ὁμοῦ πάντα. Vide et Phil. Judæum p. 448. Ed. Turneb. et Xenophon. Ἀναβ. lib. VII. p. 407. C. Markland. Poteram γ' ώων exterminare: absunt enim a Vindobonensi. reliqui tamen, quia in illis superesse videntur vestigia vocum γ' ἀθρόων aut γ' ὁμοῦ. In codice Bessarionis sic legitur γ' ω cum circumflexo, quem medium acutus dividit. Ille circumflexus significat terminationem ων. erit ergo in illo codice ώων, sed per compendium scriptum. Ego vero, ut hoc intellexi, suspicari cœpi latere in illa sigla exclamationem, vel allocutionem, ὦ ἄνδρες, vel ὦ δικασταί. Reisk.

Τότε δὲ] Legendum videtur aut: ἐγὼ δὲ π. τ. ἐ. τότε ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς. aut: τότε δὲ π. τ. ἐ. τούτῳ ἀξιῶ π. ὑ. Etiam Vindob. τούτῳ dat. Et sic nullus dubitavi, pro τότε, quod in vulgatis secundum est, τούτῳ dare. Idem.

Λέγειν ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ] Malim aut: λέγειν καὶ ἐν ὑμῖν, ἅπερ ἐν τῇ βουλῇ. aut: λέγειν ἐν ὑμῖν, ἅπερ καὶ ἐν τῇ βουλῇ, scil. ἔλεγεν. Idem.

Τριακοσίων] Reducem fac lectionem Aldinam τετρακοσίων: de hac emendatione consulendæ sunt Notæ ad Orat. περὶ δήμου καταλύσεως. Taylor. Markland.

Ἐκ τῶν τετρακοσίων] Π. καὶ ἐκ τῶν. H. Stephan. ὅτι ἐκ τῶν. Cont. Ceterum deesse potius arbitror post ἐνθυμεῖσθε. Quid si mecum: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τῶνδε τοιαῦτα λεγόντων. κ. τ. λ. Taylor. Mihi pro re certa est, Lysiam neque dedisse ἐνθυμεῖσθε τῶν λεγόντων pro ἀποδέχεσθε τοὺς λέγοντας, *admittite testimonium eorum, qui dicunt*, quemadmodum sensus postulat; neque ista compositione usum fuisse, ἐνθυμεῖσθε, καὶ χίλιοι γενήσονται, quæ, nisi fallor, non est ψυχῆς Λυσιακῆς. quibus vocibus usus sit Noster, stultum est et temerarium affirmare; credo tamen ad hanc fere formam scripsisse: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι τῶν τοιαῦτα λεγόντων ἐὰν ἀκούσητε, ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι γενήσονται. *considerate, si admittatis* omnes *eos, qui talia deferunt, ex quadringentis plus quam mille futuros.* rationem reddit in sequentibus. Markland. Possit quoque sic suppleri lacunula: ἐνθυμεῖσθε, ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τῶν τοιαῦτα λεγ. Reisk.

τῷ χρόνῳ καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας οἱ διαβάλλειν βουλόμενοι
ταῦτα λοιδοροῦσιν. ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν Τετρα-
κοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν [1]Τρισχιλίων κατελέγην.
δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίων συμβολαίων
ἀγωνιζόμενος οὕτω φανερῶς ἐξήλεγχον αὐτὸν ἀδικοῦντα, οὐδ᾽
ἂν αὐτὸς ἠξίωσε τοιαῦτα ἀπολογούμενος ἀποφεύγειν, νυνὶ
184. δὲ περὶ τῶν τῆς πόλεως κρινόμενος οἰήσεται χρῆναι ἐμοῦ
κατηγορῶν ὑμῖν μὴ δοῦναι δίκην.

γ΄. [2]Ἔτι δὲ, οἶμαι, θαυμαστὸν [3]νομίζω Νικόμαχον 846
ἑτέροις [4]ἀδικοῦσι μνησικακεῖν ἀξιοῦν, ὃν ἐγὼ ἐπιβουλεύ-
σαντα τῷ πλήθει ἀποδείξω. καί μου ἀκούσατε· δίκαιον
γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰς
τοιαύτας κατηγορίας ἀποδέχεσθαι, οἵτινες τότε συγκατα-
λύσαντες τὸν δῆμον νυνὶ δημοτικοί φασιν εἶναι. ἐπειδὴ γὰρ 847

[1] πεντακισχιλίων A. [2] ἔστι R. A. [3] νομίζειν R. ὑμᾶς A. [4] ἀδίκως T.

Τρισχιλίων] Norunt omnes CCCC virorum dominatum, ubi tædio esse cœpit, ut potentia videretur quodammodo δημοτικωτέρα, ante restitutam rempublicam in dominatum MMMMM migrasse. Vid. Thucyd. et N. pro Polystrato. Recte ergo contendere potuit Orator: ἐγὼ δὲ οὕτω πολλοῦ ἐδέησα τῶν τετρακοσίων γενέσθαι, ὥστε οὐδὲ τῶν πεντακισχιλίων κατελέγην. TAYLOR. Sine dubio πεντακισχιλίων leg. est. Ipse Lysias multis locis auctor est. [τρισχιλίων defendi posse videtur e pag. 776. 4. ed. Reisk. *In Var. Lect.*] REISK.

Οἶμαι] Dele. CONT. Dele vel οἶμαι, vel νομίζω. Alterutrum certe est a mala manu: neque hic solum, sed apud Æsch. de legatione mala fide gesta: καὶ μὴ νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διὰ τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι. TAYLOR. Ego quoque θαυμαστὸν putarem, unde hæc insulsa ταυτολογία, οἶμαι et νομίζω, nisi scirem Lectores solitos esse in Marginibus exemplarium Explicationes suas appingere, quas in Contextum Exscriptores postea receperunt: quemadmodum hoc loco vocem νομίζω Græculus aliquis, opinor, per οἶμαι illustriorem reddidisse se putavit. Tale mendum in Æschine p. 32. notavit Stephanus. Scribo itaque: ἔτι δὲ, θαυμαστὸν νομίζω, Νικόμαχον etc. *porro, mirum puto, Nicomachum* etc. Nisi malis εἶναι pro οἶμαι: θαυμαστὸν εἶναι νομίζω etc. Utroque modo scribit Lysias. MARKLAND. Legendum videtur: ἔστι δ᾽, οἶμαι, θαύμαστον, νομίζειν Νικόμαχον, ἑτέροις ὑμᾶς ἀδικοῦσι δεῖν μνησικακεῖν, αὐτῷ δ᾽ οὐκ ἀξιοῦν. *mirandum est, Nicomachum existimare, aliis quidem delinquentibus oportere vos succensere, sibi autem ut pariter succenseatis haud censere.* REISK. Equidem ita scripsisse Lysiam arbitror: ἔτι δὲ μᾶλλον θαυμαστὸν νομίζω. *illud quidem mirum est, hoc vero multo magis mirandum.* SLUITER.

Ἑτέροις ἀδίκως μνησικακεῖν ἀξιοῖν] Forte: ἀδίκων μνησικακεῖν. Dion. Halicarnassensis Vit. Lys. μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν. Xenophon Ἀναβασ. II. 4. 1. μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας. Sed nihil muto. MARKLAND.

Τῷ πλήθει] Subaudi τῷ ὑμετέρῳ. utrumque enim perinde usurpatur, cum addito ὑμέτερον et sine eo. REISK.

Ἀποδέχεσθαι] Cautum enim erat amnestiæ lege, ne quid eorum, quæ sub oligarchia delicta aut commissa fuissent, in judicium vocaretur. IDEM.

Ἐπειδὴ γὰρ κ. τ. λ.] Καὶ οὐ τὰ βέλτιστα. CONT. Per μετάστασις ἐπράττετο, intellige de statu Quadringentorum. Hæc mutatio facta fuit secundum Diodorum Callia Archonte, anno 3. Olympiadis 93. In posterioribus hujus loci lineis deest negatio, et sic legendum est: φάσκων συνεστάναι καὶ τὰ βέλτιστα μὴ βουλεύειν τῇ πόλει. PALMER. Idem mox pro Κηφισεὺς legit Κηφισιεὺς et pro Νικομαχίδην Νικόμαχον. Non agitur de tyrannide τῶν CD, sed XXX. quæ insecuta est funestam illam naumachiam ad Ægospotamos. TAYLOR. Immo contra: καὶ μὴ τὰ βέλτιστα. pars enim erat jurisjurandi, τὰ βέλτιστα βουλεύσειν τῇ πόλει, (vide initium Orat.

ἀπολομένων τῶν νεῶν ἡ μετάστασις ἐπράττετο, Κλεοφῶν
τὴν βουλὴν ἐλοιδόρει, φάσκων συνεστάναι καὶ [1] οὐ τὰ βέλ-
τιστα βουλεύειν τῇ πόλει. Σάτυρος δὲ [2] Κηφισιεὺς βου-
λεύων ἔπεισε τὴν βουλὴν, δήσαντας αὐτὸν παραδοῦναι δικα-
στηρίῳ. οἱ δὲ, βουλόμενοι αὐτὸν ἀπολέσαι, δεδιότες μὴ οὐκ
ἀποκτείνωσιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, πείθουσι Νικομαχίδην
848 νόμον ἀποδεῖξαι, ὡς χρὴ καὶ τὴν βουλὴν συνδικάζειν. καὶ ὁ
πάντων οὗτος πονηρότατος οὕτω φανερῶς συνεστασίασεν,
849 ὥστε τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἡ κρίσις ἐγένετο ἀποδεῖξαι τὸν νόμον.
Κλεοφῶντος τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ἕτερα μὲν ἄν τις
ἔχοι κατηγορῆσαι· τοῦτο δὲ παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, ὅτι
οἱ καταλύοντες τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἐβούλοντο μάλιστα τῶν
πολιτῶν ἐκποδὼν γενέσθαι, καὶ ὅτι Σάτυρος καὶ [3] Κλεοφῶν
οἱ τῶν Τριάκοντα γενόμενοι οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν ὀργιζόμενοι

[1] οὐ om. T. μὴ A. [2] Κηφισεὺς A. [3] Χρέμων A.

XXXI.) Senatum vero accusavit Cleophon, *μὴ τὰ βέλτιστα βουλεύειν.* Demosthenes in Aristogit. Orat. II. *ὡς πράττοντα καὶ λέγοντα μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ.* Ἀσύστατα sunt *συνεστάναι*, *conspirasse*, et *τὰ βέλτιστα βουλεύειν*: saltem hoc loco. Markland.

Πείθουσι Νικομαχίδην νόμον ἀποδεῖξαι] Conjeceram: Νικόμαχον ἴδιον νόμον ἀποδεῖξαι. *persuadent Nicomacho proferre legem a seipso factam*, vel *fictam.* Harpocration quidem V. Ἐπιβολὴ, hunc hominem Νικομαχίδην vocat. sed doctiss. Hemsterhusius pro *κατὰ* Νικομαχίδου restituit Νικομάχου, Not. ad Pollucem VIII. 5. p. 864. quod et hic facias licet, si ista Conjectura minus placeat. Pro *συνεστασίασεν* paulo post, legi quoque potest *συνέστησεν*, *conspiravit*, ut supra: *φάσκων συνεστάναι.* et ita Æschines *περὶ Παραπρ.* *συνεστηκότα ἐπὶ τὴν πόλιν.* et infra: *συνεστηκότες ἐπὶ τὰ κοινά.* Sed cum Noster mox dicat hæc facta esse *κατὰ στάσιν*, nihil forte mutandum. Idem. Qui Nicomachides hoc loco appellatur, hic idem est cum eo, qui per totam hanc orationem Nicomachus audit. De alternatione vel permutatione harum terminationum in *ος* et *ίδης*, in nominibus propriis obtinente, et ipsemet jam supra in ingressu hujus orationis admonui, et ante me jam dudum Hemsterhusius ad Lucian. T. I. p. 157. et Wesseling ad Diodor. Sic. T. I. p. 509. et T. II. p. 34. *συνεστασίασεν* bene habet, subaudi *τῇ βουλῇ*, aut *τοῖς στασιώταις, τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσι.* Quod Markland commendat *συνέστησε*, alienum ab hoc loco id est, significans *commendavit*, non autem, fecit cum turbatoribus pacis et constitutionis reipublicæ, id quod sententia loci postulat. Reisk.

Ἡμέρᾳ] Leges enim antequam ratæ et validæ fierent, aut possent a populo probari, debebant prius in tabulis exaratæ per novem dies exponi coram Eponymis, quo pensitari a prætereunte quoque possent. Item si quis peteretur actione *παρανόμων*, debebant, una cum crimine, leges ipsæ quoque, quas læsisse reus diceretur, multo ante diem judicii in tabulis proponi. Idem.

Κλεοφῶν] Adverte, lector, si bene se habet is locus, duo fuere Cleophontes, et diversarum partium, alter popularis, alter unus e xxx tyrannis: sed in numero xxx tyrannorum, quem nobis dedit Xenopho, non inveniuntur hi duo *Satyrus* et *Cleopho.* Substituti ergo fuerant eis, qui decesserant, vel ex eorum albo deleti fuerant, ut delevit Critias Theramenem. Ceterum de hoc Cleophontis negotio aliquid mussitat Aristophanes in Ranis, et de Nicomacho, et eos, ut malos et brevi perituros a Plutone arcessi fingit. Palmer. Nodum dissecat eruditissimus. Lege cum Schotto: *Σάτυρος καὶ Χρέμων*, ut infra modo. Ex fatali illo collegio erat *Χρέμων*, uti ex Xenophonte liquet: Satyrus licet non ipse trigintavir, eorum tamen nefariorum consiliorum minister impigerrimus, ut ex eodem Xenophonte etiam patet: unus sc. undecim virorum. Taylor.

Κλεοφῶντος κατηγόρουν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνον ἀποκτείναντες
αὐτοὶ ὑμᾶς κακῶς ποιῶσι. καὶ ταῦτα διεπράξαντο διὰ τὸν
νόμον ὃν Νικόμαχος ἀπέδειξεν. εἰκὸς τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικα-
σταί, ἐνθυμεῖσθαι καὶ ὁπόσοι ὑμῶν ἐνόμιζον Κλεοφῶντα
κακὸν πολίτην εἶναι, [1] ὅτι καὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθα- 850
νόντων ἴσως τις ἦν πονηρὸς, ἀλλ' ὅμως καὶ διὰ τοὺς τοιού-
τους [2] ὠργίζεσθε τοῖς Τριάκοντα, ὅτι οὐ τῶν ἀδικημάτων
ἕνεκα ἀλλὰ κατὰ στάσιν αὐτοὺς ἀπέκτειναν. ἐὰν οὖν πρὸς
ταῦτα ἀπολογῆται, τοσοῦτον μέμνησθε, ὅτι ἐν τοιούτῳ
καιρῷ τὸν νόμον ἀπέδειξεν ἐν ᾧ ἡ πολιτεία μεθίστατο, καὶ
τούτοις χαριζόμενος οἳ τὸν δῆμον κατέλυσαν, καὶ ταύτην τὴν
βουλὴν συνδικάζειν ἐποίησεν ἐν ᾗ Σάτυρος μὲν καὶ Χρέμων
μέγιστον ἐδύναντο, Στρομβιχίδης δὲ καὶ Καλλιάδης καὶ
ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν ἀπώλλυντο.

δ'. Καὶ περὶ τούτων οὐδένα ἂν ἐποιησάμην λόγον, εἰ μὴ
ᾐσθανόμην αὐτὸν ὡς δημοτικὸν ὄντα πειράσεσθαι παρὰ τὸ
δίκαιον σώζεσθαι, καὶ τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τὸ πλῆθος τεκμη-
ρίῳ χρησόμενον ὅτι ἔφυγεν. ἐγὼ δὲ καὶ ἑτέρους ἂν ἔχοιμι 851
ἐπιδεῖξαι τῶν [3] συγκαταλυσάντων τὸν δῆμον τοὺς μὲν ἀπο-
θανόντας, τοὺς δὲ φυγόντας τε καὶ οὐ μετασχόντας τῆς
πολιτείας, ὥςτε οὐδὲν εἰκὸς αὐτῷ τοῦτο [4] ὑπόλογον γενέ-

[1] ὅτι εἰ καὶ R. A. [2] ὀργίζεσθαι T. ὀργίζεσθε R. A. [3] συγκαλεσάντων T. [4] ὑπὸ λόγον T.

Διὰ τὸν νόμον] Malim: διὰ τοῦ νόμου. Reisk.

Καὶ ὁπόσοι] *etiam quicunque.* Auger.

Τοὺς τοιούτους] Non solum propter insontes per nefas pereuntes succensetis tyrannis, sed etiam propter sceleratos, quod non ob scelera, sed ob inimicitias privatas, de medio tollerentur. Reisk.

Ὀργίζεσθε] Π. ὠργίζεσθε. H. Stephan.

Καὶ ταύτην τὴν βουλὴν] Una cum populo indicare illum quoque senatum scelestum, qui sub xxx tyrannis fuit. Reisk.

Ἕτεροι πολλοὶ καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν πολιτῶν] Ne deleas καί. Demosthenes Orat. I. in Steph. καὶ τῶν μὲν ἄλλων πολιτῶν πολλῶν καὶ καλῶν κἀγαθῶν ὄντων μηδενὶ μηδ' ἐξ ἴσου χρῆται. et adv. Timoth. ἡγοῦνται γὰρ περὶ πλείονος αὐτοῖς καὶ καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι etc. Markland.

Καὶ τῆς ἐννοίας] Καὶ malim abesse. Nam alias πειρασόμενον quoque leg. sit, ut χρησόμενον. quanquam si πειράσεσθαι servamus, ut servandum utique est, et καὶ istud tollimus, etiam χρησάμενον erit legendum. Reisk.

Συγκαλεσάντων] L. συγκαταλυσάντων. Taylor. Lege: συγκαταλυσάντων. supra: οἵτινες τότε συγκαταλύσαντες τὸν δῆμον. *qui tunc postquam democratiam evertissent.* infra: οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. Æschines quoque ita loquitur p. 24. et 27. et Thucydides VIII. 68. et Andocides de Myst. §. ιζ'. Simile mendum apud Dion. Halicarn. in Dinarcho, p. 113. ed. Sylb. ubi pro περί τε τῆς αὐτῆς τῶν καλεσάντων τὸν δῆμον, scribendum περί τε τῆς αἰτίας τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, ex supra dictis αἰτίαν ἔχων καταλῦσαι τὸν δῆμον. Sylburgius legebat τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων. Andocides (seu quis alius) Orat. de pace cum Lacedæm. §. β'. τὸν δὲ πόλεμον δήμου κατάλυσιν γίνεσθαι. ita legendum. vulgo: τὸν δὲ πόλεμον δήπου κατάλυσιν γίνεσθαι. Markland.

Ἀποθανόντας] Subaudi ὑπὸ τῶν τριάκοντα. quod idem etiam ad φυγόντας addi tacita cogitatione debet. Reisk.

Τῆς πολιτείας] Subaudi τῆς τῶν τριάκοντα. Idem.

Ὑπὸ λόγον] Π. ὑπόλογον. H. Stephan.

σθαι· τοῦ μὲν γὰρ ὑμᾶς φυγεῖν μέρος τι καὶ οὗτος συνεβάλετο. τοῦ δὲ τοῦτον κατελθεῖν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον αἴτιον
852 ἐγένετο. ἔτι δὲ [1] καὶ δεινὸν, εἰ ὧν μὲν ἄκων ἔπαθε χάριν αὐτῷ εἴσεσθε, ὧν δ' ἑκὼν ἐξήμαρτε μηδεμίαν τιμωρίαν ποιήσεσθε.

ε'. Πυνθάνομαι δὲ αὐτὸν λέγειν ὡς ἀσεβῶ καταλύων τὰς θυσίας. ἐγὼ δ' εἰ μὲν νόμους ἐτίθην περὶ τῆς ἀναγραφῆς, ἡγούμην ἂν ἐξεῖναι Νικομάχῳ τοιαῦτα εἰπεῖν περὶ ἐμοῦ· νῦν δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ κειμένοις ἀξιῶ τοῦτον πείθεσθαι. θαυμάζω δὲ εἰ μὴ ἐνθυμεῖται, ὅταν ἐμὲ φάσκῃ ἀσεβεῖν λέγοντα ὡς χρὴ θύειν τὰς θυσίας τὰς ἐκ τῶν κύρβεων καὶ
853 τῶν [2] στηλῶν κατὰ τὰς συγγραφὰς, ὅτι καὶ τῆς πόλεως

[1] καὶ om. A. [2] εὔπλων T.

Scal. Cont. Recte. Vide orationem c. Ergoclem. Taylor.

Ἔτι δὲ καὶ δεινὸν] Sive servatur ἔτι, sive cum ἔστι mutatur, semper τοῦτο videtur post καὶ addendum esse. Reisk.

Ἀναγραφῆς] Sic appellat Lysias non modo exarationem atque collectionem legum dispersarum et male cohærentium in unum continuum bene et ordine digestum codicem, sed etiam recensionem vel laterculum sumptuum in sacra faciendorum et vectigalium publicorum, tam sacrorum, quam civilium. Id quod constat e multis locis, quibus per hanc orationem dicitur Nicomachus fecisse τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων ἀναγραφὴν, modo jussus fuisse ἀναγράφειν τὰ πάτρια. Idem.

Εὔπλων] Labem hanc Atticismi, et membranarum omnium opprobrium, tentarunt alii aliter. Istud εὖ πλείων Petiti ad LL. Attic. nec sensum, nec Græcismum adjuvat: neque τῶ παλαιῶν, vel εὐτελῶν, ut submonuit vir eruditissimus, valde delector. Lectio est στηλῶν. Nam, sive hæc vox Κύρβεσιν addatur interpretamenti vice (Apollodorus enim apud Harpocr. in Κύρβεις. Εἶναι δ' αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας, ὡς ἀπὸ μὲν στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀναστάσεως διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι κύρβεις ἐκάλουν. Conjunge σχ. Apoll. Rhod. IV. 280. Hesych. et μυρίους ὅσους.), sive, quod magis placiturum arbitror, complecterentur hæ columnæ *plebiscita* proprie dicta, quæ sc. populus, communi jure et pactionibus intercedentibus, κατὰ τὰς συγγραφὰς, *de Deorum cultu atque sacrorum faciendorum ritu* sanciri voluit, et quæ in tabb. publicas Ἄξονας et Κύρβεις nunquam erant relata (uti quodammodo ex hoc ipsissimo loco patebit), constiterit, inquam, utrumvis, hoc certe constare arbitror, στηλῶν esse loci hujusce. In MSS. enim η et π aliquando minimis intervallis distant, atque istud τ, si in latus inclines, idem omnino est atque ευ diphthongus. Qui MSS. Codd. versare solent, norunt hæc esse verissima. Ex hac literarum deflexione accidit, ut qui ab Æsch. de falsa legat. vocatur Κλεοφῶν ὁ λυροποιὸς, ab aliis audit Κλεοφῶν ὁ τυροποιός. λ est enim nihil aliud, quam τ inclinatum. Inde error, quem memorat Helladius apud Photium: Οὐ τοίνυν τέττα δεῖ γράφειν, ἀλλὰ τέτελα, τῆς ἐπὶ τέλους συλλαβῆς ἀποκοπείσης τοῦ τετέλαθι. διὸ καὶ τὸν παρ' Ὁμήρῳ στίχον τινὲς οὐ τέττα, ἀλλὰ τέτελα προήνεγκαν, ἀναγινώσκοντες καὶ ἐπισημηνάμενοι, ὡς ἡ ἀπάτη γέγονεν ἐκ τοῦ, τινὰς τὸ δεύτερον τ' ἀντὶ του λ' λαβεῖν, τῆς βραχυτέρας γράμμης τοῦ λ' φαντασίαν αὐτοῖς τῆς ὀρθῆς κεραίας τοῦ τ' παρασχομένης, τῆς δὲ μείζονος τῆς ἐπικειμένης ἐγκαρσίας. Taylor. Hoc quid sit nescio. latet forte vox Εὐμολπιδῶν: quemadmodum Orat. VI. distinguuntur οἱ γεγραμμένοι νόμοι (quales erant eæ, quæ ἐν τοῖς Κύρβεσι continebantur) et οἱ ἄγραφοι, καθ' οὓς Εὐμολπίδαι ἐξηγοῦνται. Eumolpidæ erant τῶν ἱερῶν ἐξηγηταί. Meminit Notarum suarum in hunc, opinor, Lysiæ locum Henr. Valesius Not. in Maussacum ad Harpocrat. p. 229. quæ utinam exstarent. Markland.

Κατὰ τὰς συγγραφὰς] Quas redeuntes e Piræeo cum urbanis condiderunt. Reisk. *secundum præscriptionem populi, qui hæc sacra intermissa restaurari jusserat.* Auger.

κατηγορεῖ· ταῦτα γὰρ ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἔπειτα, εἰ ταῦτα 854
νομίζεις δεινὰ, ἦπου σφόδρα ἐκείνους ἡγῇ ἀδικεῖν, οἳ τὰ ἐκ
τῶν κύρβεων μόνον ἔθυον. καίτοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ
εὐσεβείας οὐ παρὰ Νικομάχου [1] μανθάνειν χρὴ, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν
γεγενημένων σκοπεῖν. οἱ τοίνυν πρόγονοι τὰ ἐκ τῶν κύρβεων
θύοντες μεγίστην καὶ εὐδαιμονεστάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν
πόλιν [2] παρέδοσαν, ὥστε ἄξιον [3] ἡμῖν τὰς αὐτὰς ἐκείνοις
θυσίας ποιεῖσθαι καὶ εἰ μηδὲν δι᾽ ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα
185. τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεγενημένης. πῶς δ᾽ ἄν τις εὐσε-
βέστερος γένοιτο ἐμοῦ, ὅστις ἀξιῶ πρῶτον μὲν κατὰ τὰ
πάτρια θύειν, ἔπειτα ἃ μᾶλλον συμφέρει τῇ πόλει, ἔτι δὲ
ἃ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο καὶ δυνησόμεθα δαπανᾶν ἐκ τῶν
[4] προσιόντων χρημάτων; σὺ δὲ, ὦ Νικόμαχε, τούτων τἀ-
ναντία πεποίηκας· ἀναγράψας γὰρ πλείω τῶν προστα-
χθέντων, αἴτιος γεγένησαι τὰ [5] προσιόντα χρήματα εἰς ταῦ- 855

[1] δεῖ μανθάνειν, T. R. A. [2] ἡμῖν παρέδοσαν A. [3] ἡμᾶς A.
[4] προσόντων T. [5] προσόντα T.

Ταῦτα] Scil. τὰ ἐν τοῖς κύρβεσι καὶ ταῖς στήλαις γεγραμμένα ὑπὲρ τῆς δαπάνης τῆς εἰς τὰς θυσίας. Reisk.

Ταῦτα] Secundum hoc ταῦτα redit ad ea, quæ actor hujus causæ de sacris nescio quibus suaserat ex antiquo ritu restaurandis. Idem.

Παρέδοσαν] Adde ἡμῖν. Cont. Adde aut ἡμῖν, aut ὑμῖν. Reisk.

Καὶ εἰ μηδὲν δι᾽ ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα] Videtur hic ad efficaciam sententiæ ex usu Græcorum aliquid deesse. Solent enim Græci, si præcesserit εἰ μὴ, vel εἰ μηδὲν ἄλλο, subjungere vel ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, vel ἀλλ᾽ οὖν, vel certe particulam γε. Xenophon Cyropæd. l. V. c. 5. §. 33. εἰ μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τοιαῦτα ὑπὸ σοῦ δοκῶ πεπονθέναι. Hellen. l. I. c. 7. §. 10. εἰ μὴ πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αὑτῶν ἀπολογήσασθαι. l. IV. c. 6. §. 13. ἐδέοντό τε εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε χρόνον καταμεῖναι αὐτόν. Euripides Helena v. 995.

— — — ἀλλ᾽ ἐγώ σφ᾽ ἀπάξομαι,
Εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ᾽, ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.

Phœnissis v. 953.

Κ᾽ εἰ μὴ γὰρ εὐνῆς ἧψατ᾽ ἀλλ᾽ ἔχει λέχος.

v. 530.

Ἐμοὶ μὲν, εἰ καὶ μὴ καθ᾽ Ἑλλήνων χθόνα
Τεθράμμεθ᾽, ἀλλ᾽ οὖν ξυνετά μοι δοκεῖς λέγειν.

Isocrates in Archidamo p. 129. A. εἰ καὶ μὴ πάντα μεθ᾽ ὑμῶν εἰσὶν, ἀλλ᾽ οὖν ὑπέρ γε τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πάντα ποιήσοντας. Panathen. p. 275. B. ὡς εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο πεποιήκασι τοὺς Ἕλληνας ἀγαθὸν, ἀλλ᾽ οὖν ἐκεῖνό γε δικαίως ἂν αὐτοῖς ἅπαντες χάριν ἔχοιεν. Is igitur cum sit usus Græcorum, videtur hic quoque scribi oportere: καὶ εἰ μηδὲν δι᾽ ἄλλο, ἀλλ᾽ οὖν τῆς τύχης ἕνεκα. — Non est mirandum, hæc vocabula excidisse, cum literarum similitudo librarii oculos falleret. Vel saltem, si quis hoc nolit, legendum τῆς γε τύχης ἕνεκα, uti est infra p. 189. v. 31. εἰ μή γε ἄλλῳ τινὶ μείζονι, τῇ γε παρούσῃ ἀτιμίᾳ. Sluiter.

Συμφέρει] Expedit enim utique reipublicæ minus in sacra insumi, quam sumptus fieri supervacaneos. Reisk.

Καὶ δυνησόμεθα] Καὶ ἃ δυνησ. Cont.

Χρήματα εἰς ταῦτα μὲν ἀναλίσκεσθαι, etc.] Conjicio εἰς τὰ ἄθυτα pro εἰς ταῦτα. sic versu proxime sequenti ἱερὰ ἄθυτα, id est, *sacrificia, quæ*, vel *qualia, fieri non debuerunt*. Æschines κατὰ Κτησιφ. §. μβ΄. οὐ τὸ τελευταῖον ἀθύτων καὶ ἀκαλλιερήτων τῶν ἱερῶν ἐξέπεμψε τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸν πρόδηλον κίνδυνον; quæ verba repetit §. μη΄. Philo Vit. Mos. p. 456. Ed. Turneb. εἰ μὲν γὰρ ἀγνώμων καὶ ἄδικος, ἄθυτοι αἱ θυσίαι, καὶ ἀνίεροι αἱ ἱερουργίαι. et p. 461. θυσίας ἀθύτους ἀνήγαγον, καὶ χοροὺς ἀχορεύτους ἵστασαν. unde Idem p. 577. conjungit ἀθύτων, ἀνιέρων, βεβήλων, ἀκαθάρτων κρεῶν. Markland. εἰς ταῦτα, np. in nova sacrificia quæ Nicomachus instituerat. Auger.

τα μὲν ἀναλίσκεσθαι, ἐν δὲ ταῖς πατρίοις θυσίαις [1] ἐπιλείπειν. αὐτίκα πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται [2] τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν ὡς οὐχ ἱκανὰ [3] ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ

[1] ἐπιλιπεῖν T. [2] τὰ ἐν τ. κ. γεγραμμένα A. [3] εἶναι προσῆλθε T.

Αὐτίκα, πέρυσιν ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων γεγένηται τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων. καὶ οὐχ οἷόν τε etc.] Ita distinguendum. αὐτίκα est *exempli causa.* dixi ad Orat. XIX. Deinde ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων. Atqui, si τριῶν ταλάντων, quomodo ἄθυτα, cum *tria talenta* esset summa, quam *Sacrificiis annuis* Leges Solonis præscribebant, et quam retentam voluit Orator? Nicomachus vero accusatur *plura* in Leges suas inseruisse, et civitatem impensis non necessariis onerasse. Lego: ἱερὰ ἄθυτα πλείω τῶν τριῶν ταλάντων τῶν etc. Verti potest: *exempli gratia, anno proxime elapso sacrificia infausta facta fuerunt plura, quam ad tria ista talenta, quæ in Tabulis Ritualibus præscribuntur.* Markland. Intelligo ἱερὰ ἄθυτα non *sacrificia infausta,* ut sæpius; sed *sacrificia infecta.* Auger.

Καὶ οὐχ οἷόν τε εἰπεῖν, ὡς οὐχ ἱκανὰ εἶναι προσῆλθε τῇ πόλει· εἰ γὰρ οὗτος etc.] Sic et hæc distinguenda. sed prius emendanda. Lego: ὡς οὐχ ἱκανὰ ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει. *neque objici potest, reditus civitatis non suffecisse: nisi enim hic homo etc.* ἃ προσῆλθε sunt τὰ προσελθόντα, *reditus:* quos voce synonyma τὰ προσιόντα appellat Noster Orat. XXXII. et Demosthenes Orat. περὶ Συντάξ. et alibi; et Pollux VIII. 9. p. 936. et Thucydides VII. 28. Demosthenes contra Philipp. IV. μετὰ ταῦτα ἡ Τύχη, καλῶς ποιοῦσα, πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινὰ, καὶ τετρακόσια ἀντὶ τῶν ἑκατὸν ταλάντων προσέρχεται. *in reditu fuerunt.* Xenophon Ἀπομν. lib. III. p. 773. E. εἴς γε μὴν, ἔφη, τἀργύρια (f. τἀργυρεῖα) οἶδ' ὅτι οὐκ ἀφῖξαι, ὥστ' ἔχειν εἰπεῖν, διότι νῦν ἐλάττω, ἢ πρόσθεν, προσέρχεται αὐτόθεν. *in argentifodinas, subjecit* Socrates, *scio te non venisse, ut possis dicere, quamobrem nunc minores inde, quam antehac,* REDITUS FIANT. εἰς τὴν πόλιν ἀφικνούμενα χρήματα, eodem sensu Dinarchus adv. Demosth. p. 100. προσόδους ἰέναι αὐτῷ pro προσέρχεσθαι, Thucydides I. 4. Atque hinc explicandum puto locum Propertii, Græcæ Eruditionis maximi amatoris, Lib. II. Eleg. XX. ubi magnum Cynthiæ suæ erga se affectum describit:

"Non, si Cambysæ REDEANT, et flumina Crœsi,
Dicat, De nostro surge, poeta, toro:"

redeant, προσέρχωνται, in reditu sint: pro toto fluviorum auriferorum reditu Cynthia me a toro suo non rejiceret. Markland. οὐχ ἱκανὰ ὄντα προσῆλθε. Cont.

Εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν — περιεγένετο τῇ πόλει] Hæc sunt obscurissima, nec ad ullum calculum certum redigi possunt. Bene vero accidit, quod unus locus restet integer, ex quo, etiam sine MSS. hunc restitui posse puto. is est infra: ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶσαι. *qui duorum annorum spatio duodecim talenta plura, quam opus erat, consumpsit; et in singulos annos damno sex talentorum civitatem affecit.* Ex hoc loco, collato cum isto supra adducto, τριῶν ταλάντων τῶν ἐν ταῖς κύρβεσι γεγραμμένων, colligi potest, *Tria* talenta a Solonis Legibus in annua civitatis Sacrificia præfinita fuisse: Nicomachum vero, Pietatis et εὐσεβείας obtentu, *Sex* præterea talenta addidisse, ut *Novem* jam pro *Tribus* essent. His cognitis, absque unius literæ mutatione, ita restituo: εἰ γὰρ οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἴς γε τὰς θυσίας τὰς πατρίους ἂν ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἓξ ἂν περιεγένετο τῇ πόλει. *nisi enim hic homo in describendo addidisset sex talenta, sacrificiis patriis suffecissent tria talenta* quotannis, *et sex relicta fuissent in usus civitatis.* In phrasi πλείω ἓξ ταλάντοις, ultimæ voces ἓξ ταλάντοις, *mensuram excessus* denotant, ut infra, πλείω δώδεκα ταλάντοις: et ita in *defectu,* χιλίαις δραχμαῖς ἔλαττον, Orat. XXXII. eo nimirum sensu, quo dicimus, MULTO *ditior est Hic Illo*; eo sensu, quo (ut hoc agens aliud obiter agam) dicit Lucas XII. 7. et Matthæus X. 31. Πολλῷ στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς (ita enim sine dubio legendum, non πολλῶν στρουθίων). *vos* MULTO *excellentioris estis naturæ, quam passeres sunt.* quod alibi ita effert Matthæus, VI. 26. οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; et XII. 12. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου; Lucas quoque XII. 24. πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν; appositissime: πόσῳ enim, Interrogative, idem est quod πολλῷ Affirmative, et absque Interrogatione. Hanc conjecturam, satis obviam ex sensu suo et alterius lectionis improbabilitate (quis enim credat Servatorem nostrum relicturum

οὗτος μὴ πλείω ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἴς [1] τε τὰς θυ- 856
σίας τὰς πατρίους ἂν [2] ἐξήρκεσε καὶ τρία τάλαντα ἂν 858
περιεγένετο τῇ πόλει. περὶ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ μάρτυρας
ὑμῖν παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ϛʹ. Ἐνθυμεῖσθε τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι, ὅταν μὲν κατὰ τὰς συγγραφὰς ποιῶμεν, ἅπαντα τὰ πάτρια θύεται· ἐπειδὰν δὲ κατὰ τὰς στήλας ἃς οὗτος ἀνέγραψε, πολλὰ τῶν ἱερῶν καταλύεται. [3] καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει,
λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε· [4] εἰ δὲ 859
μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσκει, ἐξαλείφειν κελεύει καὶ ἐκ τούτων 860

[1] γε T. R. A. [2] ἤρκεσε τρία τάλαντα, καὶ ἓξ ἂν περιεγένετο A.
[3] καίτοι οὗτος ὁ A. [4] καὶ εἰ μὴ T. R. A.

fuisse locum suspicioni isti, scil. *ullum numerum* passerum æqui esse valoris cum *Homine*, seu *Anima Humana*? cui tamen suspicioni et interpretationi favet vox πολλῶν), a Theophylacto postea firmatam deprehendi, in cujus Contextu ita legitur Matt. X. 31. Sed ad Lysiam redeo. Detraxi primam syllabam ex voce ἐξήρκεσε, et in locum suum, nisi fallor, posui. Cætera satis evidentia esse puto. MARKLAND. Qui egregie falsus fuit. Bene habet vulgata, nisi quod mala interpunctione laborat. In vulgatis sic circumfertur: ἀνεγραψεν, ἓξ ταλάντοις εἰς — Ego sic emendavi distinctionem: ἀνέγραψεν ἓξ ταλάντοις, εἰς — Nicomachus sex talentis auxerat summam sumptuum in sacra faciendorum a legibus vetustis constitutam. Conf. p. 598. 1. ubi ait e nova Nicomachi horum sumptuum constitutione per biennium duodecim talenta plus, quam oporteret, insumpta fuisse. Ergo quotannis sena talenta plus insumpta fuere. Et statim addit, Nicomachum senis talentis in annos singulos rempublicam quasi mulctasse. Videtur vetusta horum sumptuum summa fuisse novem talentorum, eaque a Nicomacho ad XV. talenta aucta. REISK.

Ταλάντοις] Ταλάντων. SCALIG.

Ἐξήρκεσε] Scil. τὰ προσιόντα χρήματα. REISK.

Ποιῶμεν] Θύωμεν. CONT.

Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει etc.] Lego: καὶ ἐπὶ τούτοις — *his factis*, vel, *ob hæc facta circumcursitat sacrilegus iste, dicens* etc. Vanderheidius vertit: *Et hæc Sacrilegus ille negligit, dicens* etc. Mirarer unde, nisi suspicarer eum cepisse vocem περιτρέχει pro ἐπιτρέχει vel κατατρέχει, quibus interdum subest significatio, quæ eo aliquatenus tendit. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Non displicet Marklandi conjectura. possit tamen quoque legi καίτοι οὗτος ὁ ἱερόσυλος. id quod videtur ad vestigia literarum propius accedere. REISK.

Καὶ τούτοις ὁ ἱερόσυλος περιτρέχει, λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ' οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραψε] Verba καὶ τούτοις emendare conati sunt Marklandus, scribens καὶ ἐπὶ τούτοις, et Reiskius καίτοι οὗτος reponens: ingeniose uterque et probabiliter. De sequentibus nemo monuit, cum tamen animadversione digna videantur. Vehementer dubito, an bene dicatur ἀναγράφειν εὐσέβειαν et εὐτέλειαν, scribendumque puto: λέγων ὡς εἰς εὐσέβειαν, ἀλλ' οὐκ εἰς εὐτέλειαν ἀνέγραψε. Præpositiones absorptæ sunt a literis prioribus verborum sequentium. SLUITER.

Ἀρέσκει] *si quæ descripsi* (inquit) *vobis non placeant, delenda esse concedo.* Recte sane hucusque et ut frugi hominem decet! Sed quid tum postea? Καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. Non, mehercule, crediderim per quicquid est uspiam elegantiarum. Optimum fuisset argumentum pœnitentiæ, innocentiæ, quod locus postulat, levissimum quod audivi. Εὐτέλειαν antiquorum Græcorum in sacris faciendis exstitere multi, qui laudarunt. Vid. Plutarch. in Solone, Dionys. Halic. l. 2. Antiqq. p. 91. Edit. Huds., Petit. L. 1. Tit. 1. Legg. Attic. Eam igitur εὐτέλειαν cultor Deorum hic magnificus et superbus damnare aggreditur, atque adeo iniquum censet sibi in fraudem cedere Solonis in sacris faciendis parsimoniam,

οἴεται πείθειν ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ, ὃς ἐν δυοῖν μὲν ἐτοῖν πλείω
ἤδη τοῦ δέοντος δώδεκα ταλάντοις ἀνάλωσε, παρ' ἕκαστον
δὲ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχείρησεν ἓξ ταλάντοις τὴν πόλιν ζημιῶ-
σαι, καὶ ταῦτα ὁρῶν αὐτὴν ἀποροῦσαν χρημάτων, καὶ Λα-
κεδαιμονίους μὲν ἀπειλοῦντας ὅταν μὴ ἀποπέμψωμεν αὐτοῖς
τὰ χρήματα, Βοιωτοὺς δὲ [1] σῦλα ποιουμένους ὅτι οὐ δυνά-
μεθα δύο τάλαντα ἀποδοῦναι, τοὺς δὲ νεωσοίκους [2] καὶ τὰ
861 τείχη [3] περικαταῤῥέοντα· εἰδὼς δὲ ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα,
ὅταν μὲν ἔχῃ ἱκανὰ χρήματα εἰς διοίκησιν, οὐδὲν ἐξαμαρ-
τάνει, ὅταν δὲ εἰς ἀπορίαν καταστῇ, ἀναγκάζεται εἰσαγ-
γελίας δέχεσθαι, καὶ δημεύειν τὰ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν
ῥητόρων τοῖς πονηρότατα λέγουσι πείθεσθαι. χρὴ τοίνυν, ὦ
ἄνδρες δικασταὶ, μὴ τοῖς βουλεύουσιν ἑκάστοτε ὀργίζεσθαι,
ἀλλὰ τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας [4] καθιστᾶσι τὴν πόλιν.

[1] σκῦλα T. [2] καὶ om. T. [3] περικαταῤῥέοντας T. [4] καθιστῶσι T. A.

ut potius laudandus sit, quod *pie*, quam vituperandus, quod *nove* decreverit, vel decerni curaverit. *si priorum temporum* εὐτέλεια *religionibus vestris* non sufficiat, *næ ego fas esse puto, ut illorum potius acta, quam mea, rescinderentur.* εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρκέσει, ἐξαλείφειν κελεύει, καὶ ἐκ τούτων οἴεται πείθειν, ὡς οὐδὲν ἀδικεῖ. TAYLOR.

Τὰ χρήματα] Scil. τὰ ἐκ τῶν συνθηκῶν αὐτοῖς ὀφειλόμενα. REISK.

Βοιωτοὺς δὲ σκῦλα ποιουμένους] Σύλας. CONT. Valesius ad Harpocr. p. 178. legit σῦλα. Vide eum: et adde hunc locum Demosthenis Orat. ad Lacriti παραγρ. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων, ὥσπερ δεδομένων σύλων Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. Vocabula σῦλαι et σῦλα, interdum, denotant *Jus* rem aliquam *auferendi*: interdum, *Rem* ipsam, *quæ* isto Jure *aufertur*, vel *auferri potest.* unde Hesychius explicat σῦλον per ἐνέχυρον, *pignus.* MARKLAND.

Τοὺς δὲ νεωσοίκους κ. τ. λ.] Repone, τοὺς δὲ νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα. Posterius confirmatur a Coisl. TAYLOR. Sic forte legendum: καὶ τὰ τείχη. *navalia vero et mœnia undique delabentia.* Deinde: εἰδώς τε (non δὲ) ὅτι ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα, ὅταν μὲν ἔχῃ etc. Præcessit enim ὁρῶν, cui respondet et connectitur εἰδώς τε. MARKLAND.

Ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα] An credamus Lysiam voluisse senatum illum, qui tunc erat, præ cæteris reprehendere, præsertim cum nulla esset causa? At hoc tamen sibi volunt illa ἡ βουλὴ ἡ βουλεύουσα. Equidem unam addendam esse arbitror particulam ἀεί. Non enim de illis solis loquitur Orator, qui tum senatores erant, sed commune omnium vitium reprehendit, qui quovis tempore illud munus gessissent. Itaque scribendum censeo: ἡ βουλὴ ἡ ἀεὶ βουλεύουσα. *Senatus ille, qui singulis annis hoc munere fungitur.* quæ emendatio confirmatur seq. v. pen. χρὴ — μὴ τοῖς βουλεύουσιν ἑκάστοτε ὀργίζεσθαι. eodem modo Andocides de Mysteriis p. 12. v. 21. ed. Steph. ἡ βουλὴ ἡ ἀεὶ βουλεύουσα τί ὄμνυσι. Aristophanes in Vespis v. 697.

Ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι
ἐγκεκύκλησαι.

Thucydides l. I. 22. ὡς δ' ἂν ἐδόκουν μοι ἕκαστοι περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα μάλιστα εἰπεῖν. Xenoph. Hellen. l. I. 1. 18. εἶναι ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς τὰ ἀεὶ παραγγελλόμενα. Cyropæd. l. VII. 1. 47. ὥστε καὶ τοῦτο ἔτι καὶ νῦν διαμένει τὸ πολεμιστήριον τῷ ἀεὶ βασιλεύοντι. Isocrat. Panath. p. 239. A. πρεπόντως καὶ δικαίως, ὁμιλοῦντες τοῖς ἀεὶ πλησιάζουσι. ibid. E. τὴν εὐκαιρίαν διαφυλάττειν περὶ ὧν ἂν ἀεὶ τυγχάνῃ διαλεγόμενος. Demosth. in Aristog. I. §. ζ'. τοὺς νόμους οὖν δεῖ τηρεῖν καὶ τούτους ἰσχυροὺς ποιεῖν τοὺς ἀεὶ δικάζοντας ὑμῶν. SLUITER.

Πονηρότατα] Malim articulum τὰ præponi. REISK.

[1] προσέχουσι τὸν νοῦν οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν,
ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται· οἷς ὑμεῖς, ἐὰν μὴ τοῦτον 862
τιμωρήσησθε, πολλὴν ἄδειαν ποιήσετε· ἐὰν δὲ καταψηφισάμενοι τῶν ἐσχάτων [2] αὐτῷ τιμήσητε, τῇ αὐτῇ ψήφῳ τούς τε ἄλλους βελτίους ποιήσετε καὶ παρὰ τούτου δίκην εἰληφότες ἔσεσθε. ἐπίστασθε δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ τολμᾶν εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνειν, οὐχ ὅταν τοὺς ἀδυνάτους εἰπεῖν κολάζητε, ἀλλ᾽ ὅταν παρὰ τῶν δυναμένων λέγειν δίκην λαμβάνητε. τίς οὖν τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιτηδειότερος Νικομάχου δοῦναι δίκην; τίς ἐλάττω τὴν πόλιν ἀγαθὰ πεποίηκεν ἢ πλείω ἠδίκηκεν; ὃς
καὶ τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμ- 863
φότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν. ἀναμνήσθητε δὲ ὅτι πολλοὺς ἤδη τῶν πολιτῶν ἐπὶ κλοπῇ χρημάτων ἀπεκτείνατε. καίτοι ἐκεῖνοι μὲν τοσοῦτο μόνον ὑμᾶς ἔβλαψαν ὅσον ἐν τῷ παρόντι, [3] οὗτοι δ᾽ ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνοντες εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον τὴν πόλιν ζημιοῦσι.

ζ΄. Διὰ τί δ᾽ ἄν τις ἀποψηφίσαιτο τούτου; πότερον,

[1] *καὶ ἐνθυμεῖσθαι ὅτι προσέχουσι* A. [2] *αὐτὸν τιμωρήσητε* T. [3] *οὗτοί τ᾽* T.

Προσέχουσι] Π. οἷς προσέχουσι. H. Steph. Nullo sensu. F. *οἳ προσέχουσι τὸν νοῦν, βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν, ὅπως Νικόμαχος ἀγωνιεῖται.* Taylor. Lege et distingue: *καθιστῶσι τὴν πόλιν. προσέχουσι γὰρ τὸν νοῦν* etc. Rationem reddit præcedentis sententiæ: *ii* enim, *qui opes publicas furari meditantur, attente speculantur, quinam futurus sit eventus hujus causæ Nicomachi.* *οἱ βουλόμενοι τὰ κοινὰ κλέπτειν*, iidem sunt qui *οἱ εἰς ἀπορίας καθιστῶντες τὴν πόλιν* versu præcedenti: quod Stephanus non satis animadvertebat. De *τιμήσητε* pro *τιμωρήσητε*, quod sequitur, dixi ad Orat. XXVII. Markland. Videri possit, hic loci, neque deesse quicquam, neque mutandum esse. modo post *πόλιν* ponatur punctum. quod feci. Est asyndeton. Reisk.

Τιμωρήσητε] Τιμήσητε. Cont.

Τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν] Conjungi alibi solent. Sat scio. Plutarch. in Theseo: *Εὐπατρίδας — νόμων διδασκάλους εἶναι, καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς.* Sc. *διδασκάλους νόμων, ἐξηγητὰς ὁσίων* vel *ἱερῶν.* Quod si altera vox apud Plutarch. alteram exponat, si distinctio sit non inter *ὅσια* et *ἱερὰ*, sed inter *νόμους* et *ὅσια*, vel, quod perinde est, *νόμους* et *ἱερὰ*, quo pacto hic dicetur *εἰς ἀμφότερα ἡμάρτηκεν*? Certe alia esse *τὰ ὅσια*, alia *τὰ ἱερὰ* non legi, saltem non ea usum *ἀκριβείᾳ* Solonem in legg. describendis, ut aliæ essent Tabulæ *τῶν ὁσίων*, aliæ *τῶν ἱερῶν*: Horum constitutiones complexus est Axon 16. Anne ergo in alio continebantur *περὶ τῶν ὁσίων* sancita? Cum ergo utrisque tam civilibus, quam sacris constitutionibus describendis satagebat Nicomachus, et utrinque fidem fefellit, ut modo: *οὗτοί τ᾽ ἐπὶ τῇ τῶν νόμων ἀναγραφῇ καὶ τῶν ἱερῶν δῶρα λαμβάνοντες.* fortasse h. p. restituere oportet: *ὃς καὶ τῶν δημοσίων, καὶ τῶν ἱερῶν ἀναγραφεὺς γενόμενος εἰς ἀμφότερα ταῦτα ἡμάρτηκεν.* Ut Suid. in v. *γραμματεύς.* *Κληρωτοὶ δὲ ἦσαν, τὸν ἀριθμὸν τρεῖς, γράφοντες τὰ δημόσια.* Quali medela ubi Æschinem levaverim quoque, finem fecero: *Προχειροτονεῖν κελεύει τοὺς προέδρους περὶ ἱερῶν τῶν πατρίων, καὶ κηρύκων, καὶ πρέσβεων καὶ δημοσίων.* c. Timarch. non longe ab initio. Male in editis *ὁσίων.* Taylor. Sed in alteram partem audi D'Orvillium in Char. Aphrod. l. I. c. 10. p. 112.

Οὗτοί τ᾽] Π. οὗτοι δ᾽. H. Stephan. Recte. Markland.

ὡς ἀνδρὸς ἀγαθοῦ πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ πολλαῖς μά-
χαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου; ἀλλὰ ὅτε ὑμεῖς
ἐκινδυνεύετε ἐκπλέοντες, οὗτος αὐτοῦ μένων τοὺς Σόλωνος
νόμους ἐλυμαίνετο. ἀλλ' ὅτι [1]χρήματα δεδαπάνηκε καὶ
πολλὰς εἰσφορὰς εἰσενήνοχεν; ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν
αὑτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφή-
ρηται. ἀλλὰ διὰ τοὺς προγόνους; ἤδη γάρ τινες καὶ διὰ
τοῦτο συγγνώμης ἔτυχον παρ' ὑμῶν· ἀλλὰ τούτῳ γε προσ-
864 ήκει διὰ μὲν αὑτὸν τεθνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπρᾶ-
σθαι. ἀλλ' ὡς, ἐὰν νῦν αὐτοῦ φείσησθε, αὖθις ἀποδώσει
τὰς χάριτας; ὃς οὐδ' ὧν πρότερον μετέλαβε παρ' ὑμῶν 186. 1
ἀγαθῶν μέμνηται. καίτοι ἀντὶ μὲν δούλου πολίτης γεγένη-
ται, ἀντὶ δὲ πτωχοῦ πλούσιος, ἀντὶ δὲ ὑπογραμματέως
νομοθέτης. ἃ καὶ ὑμῶν ἔχοι ἄν τις κατηγορῆσαι, ὅτι οἱ μὲν
πρόγονοι νομοθέτας ᾑροῦντο Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ
Περικλέα, ἡγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι τοὺς νόμους οἷοίπερ
ἂν ὦσιν οἱ τιθέντες, ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν τὸν Μηχανίωνος
καὶ [2]Νικόμαχον καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας·
καὶ τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὸ τῶν τοιούτων ἡγεῖσθε διαφθείρε-
σθαι, [3]αὐτοὺς δὲ τούτοις πιστεύετε. ὃ δὲ πάντων δεινότατον,
865 [4]ὅτι ὑπογραμματεῦσαι μὲν οὐκ ἔξεστι δὶς τὸν αὐτὸν τῇ
ἀρχῇ τῇ αὐτῇ, περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε

[1] χρήμασι T. R. A. [2] τὸν Νικόμαχον T. [3] αὐτοῖς T. A. [4] ὅτι om. T. R. A.

Πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου] Vel *περιγεγενημένου, victorem.* sed nihil muto. Idem.

Χρήμασι δεδαπάνηκε] Lego: *χρήματα.* Idem.

Διὰ τοῦτο συγγνώμης] Si sensus me non fallat meus, melius scribatur: *διὰ τούτους.* literæ ultimæ abierunt in initiales verbi sequentis *συγγνώμης.* Sluiter.

Καὶ ἑτέρους, ἀνθρώπους ὑπογραμματέας] *Καὶ ἑτέρους τοιούτους, ἀνθρ.* Ita interpungendum; non, *καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ὑπογραμματέας.* Nota loquendi formula *ἄνθρωπος ὑπογραμματεὺς*, ut *ἄνθρωπος βασιλεὺς, rex*, Matt. XXII. 2. ita *ἄνδρες ἀδελφοὶ, fratres*, Actor. XXII. 23. et VII. 26. *ἄνδρες ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς, vos estis fratres:* sic enim distinguendum puto: non, *Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐστε ὑμεῖς.* Porro pro *τὸν Νικόμαχον*, scribo *τοῦτον Νικόμαχον, hunc hominem Nicomachum*, cum contemptu: ut passim supra. et ita sumendum istud Lucæ XVIII. 11. Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, — ἢ καὶ ὡς οὗτος, ὁ τελώνης. *Deus, gratias tibi ago, quod non sum sicut cæteri — vel etiam ut* HIC HOMO, *publicanus iste.* δεικτικῶς. Markland.

Ἡγεῖσθε διαφθείρεσθαι, αὐτοῖς δὲ τούτοις πιστεύετε] Scribo: *ἡγεῖσθε ἂν διαφθείρεσθαι, αὐτοὺς δὲ* etc. *et magistratus quidem vestros a talibus hominibus contaminatos putavissetis; vosmet tamen ipsos his iisdem committitis.* Eadem alibi sententia utitur. Mox distingue: *τῇ ἀρχῇ τῇ αὐτῇ· περὶ δὲ τῶν μεγίστων* etc. Idem. *αὐτοὺς* a Lysia profectum esse vix credo, qui eo sensu cum optimis quibusque scriptoribus verbo *ἐπιτρέπειν* utitur. Potius scribendum fuisset: *αὐτοὶ δὲ τούτοις πιστεύετε.* Sluiter.

πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι. καὶ τὸ τελευταῖον, Νικόμαχον εἵλεσθε ἀναγράφειν τὰ πάτρια, ᾧ κατὰ πατέρα τῆς πόλεως οὐ προσήκει· καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι, οὗτος τὸν δῆμον συγκαταλύσας φαίνεται. νῦν τοίνυν ὑμῖν μεταμελησάτω τῶν πεπραγμένων, καὶ μὴ ὑπὸ [1] τούτων ἀεὶ κακῶς πάσχοντες ἀνέχεσθε· μηδὲ ἰδίᾳ μὲν ὀνειδίζετε 866 τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐπειδὰν δ' ἐξῇ δίκην παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ἀποψηφίζεσθε.

η'. Καὶ περὶ μὲν τούτων ἱκανά μοι τὰ εἰρημένα· περὶ δὲ τῶν [2] ἐξαιτησομένων βραχέα πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν βούλομαι. παρεσκευασμένοι τινές εἰσι καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων δεῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ· ὧν ἐγὼ ἡγοῦμαι ἐνίοις προσήκειν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν προαιρεῖσθαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰ τούτου μὲν ἑνὸς ὄντος καὶ οὐδὲν ὑπὸ τῆς πόλεως ἠδικημένου οὐκ ἐπεχείρησαν δεῖσθαι, ὡς χρὴ παύσασθαι εἰς ὑμᾶς ἐξαμαρτάνοντα, ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ ἠδικημένους ὑπὸ τούτου [3] ζητοῦσιν, ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. χρὴ τοίνυν, 867 ὥσπερ ἂν τούτους ὁρᾶτε προθύμως σώζοντας τοὺς φίλους, οὕτω καὶ ὑμᾶς τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, εὖ εἰδότας ὅτι

[1] τῶν ἀεὶ T. R. τῶν ἀεὶ κακίστων A.
[2] ἐξαιτησαμένων T.
[3] ζητήσουσιν T. R. πεῖσαι ζητήσουσιν A.

Κατὰ πατέρα] Opinor: κατὰ τὰ πάτρια. *elegistis Nicomachum, ut civitatis Leges et Instituta exscriberet; cui, secundum easdem Leges et Instituta, nihil est cum civitate.* Ita supra, κατὰ τὰ πάτρια θύειν. Demosthenes contra Midiam: στεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πάτρια. Obvia est locutio. Deinde: καὶ ὃν ἔδει ὑπὲρ τοῦ δήμου κρίνεσθαι etc. Forte: ὑπὸ τοῦ δήμου. *et quem oportuit a populo judicari,* vel *condemnari.* Magna quidem est hoc loco Oratoris nostri παῤῥησία. MARKLAND. Malim ὑπό. *qui debebat ipse a populo judicari,* ob multa quæ commisit in majestatem populi. REISK. ὑπὲρ τοῦ δήμου, nomine populi, i. e. ut verti Latine: *tanquam reum læsæ majestatis erga populum.* AUGER.

Οὐ προσήκει] Malim οὐδὲν προσήκει. REISK.

Ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακῶς] Optime Schottus: ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀεὶ etc. *neque patiamini, ut iidem semper vobis noceant.* MARKLAND. Legendum videtur: καὶ μὴ ὑπὸ τῶν ἀεὶ κακίστων κακῶς πάσχ. *neque patimini vos vexari ab iis, qui identidem in civitate sunt sceleratissimi.* REISK.

Ἐξαιτησαμένων] Lege: ἐξαιτησομένων. TAYLOR. Lege: ἐξαιτησομένων. *de iis vero, qui deprecaturi sunt.* de re enim *futura* loquitur. MARKLAND.

Τῶν φίλων] Nicomachi puta. REISK.

Δεῖσθαι ὡς χρὴ] Pro postremo vocabulo malim χρηστοῦ legi. rogare eum, ut virum bonum et honestum, docilem, æquum, et boni publici studiosum. IDEM.

Ζητήσουσιν] Π. πεῖσαι ζητήσουσιν. H. STEPHAN. Quod verissimum arbitror. MARKLAND. πείθειν ζητήσουσιν, vel αἰτήσουσιν. CONT.

Ὥσπερ ἂν τούτους ὁρᾶτε] Aut ὥσπερ αὐτοὺς leg. videtur, aut ὥσπερ νῦν τούτους ὁρᾶτε. REISK. Contius ejicit ἂν, quod a me forsan ejiciendum fuit, vel mutandum in νῦν. AUGER.

τούτοις πρώτοις ἄνδρες ἀμείνους δόξετε εἶναι, ἐπὰν παρὰ τῶν ἀδικούντων δίκην λαμβάνητε. ἐνθυμεῖσθε δὲ ὅτι οὔτε Νικόμαχος οὔτε τῶν αἰτησομένων οὐδεὶς τοσαῦτα ἀγαθὰ πεποίηκε τὴν πόλιν, ὅσα οὗτος ἠδίκηκεν, ὥστε πολὺ μᾶλλον ὑμῖν προσήκει τιμωρεῖσθαι ἢ τούτοις βοηθεῖν. εὖ δ' εἰδέναι χρὴ τοὺς αὐτοὺς τούτους, ὅτι πολλὰ δεηθέντες τῶν κατηγόρων ἡμᾶς μὲν οὐδαμῶς ἔπεισαν, τὴν δὲ ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἐλπίζουσιν ὑμᾶς ἐξαπατήσαντες ἄδειαν εἰς τὸν λοιπὸν χρό-
868 νον λήψεσθαι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται. ἡμεῖς μὲν [1] οὖν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι, τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει τιμωρεῖσθαι τοὺς τὴν [2] ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας· οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν [3] ἅπαντα.

[1] τοίνυν T. R. A. [2] ἡμετέραν νουθεσίαν T. [3] πάντα T.

'Επὰν παρὰ τῶν] 'Εὰν παρὰ τῶν. Cont.

'Υπὸ τούτων ἀξιούμενοι πεισθῆναι] Mendosam puto vocem penultimam. Forte: ὑπὸ τούτων αἰτουμένων. *ab his rogantibus.* supra meminit τῶν αἰτησομένων, et modo dixerat: *multis precibus orantes, nos accusatores non valuerunt flectere.* Markland. Bene habet ἀξιούμενοι, *rogati.* Vindicavit hoc vocabulum quoque Koen ad Corinthium, p. 68. Reisk.

Τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο παρακαλοῦμεν, μὴ πρὸ τῆς κρίσεως etc.] Præcedentia verba sunt: ἡμεῖς μὲν τοίνυν οὐκ ἠθελήσαμεν ὑπὸ τούτων πεισθῆναι. nos *igitur ab his noluimus exorari.* vix fieri potuit, quin sequeretur: *ad hoc ipsum* vos quoque *hortamur,* τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὑμᾶς παρακαλοῦμεν· καὶ μὴ πρὸ τῆς κρίσεως μισοπονηρεῖν, ἀλλ' ἐν τῇ κρίσει etc. *neque ut ante judicium improbos odio habeatis; sed in judicio* etc. Markland.

Νουθεσίαν] F. νομοθεσίαν. Imo omnino. Nam si figurative *admonitionem* pro legislatione dici velis, utique dixisset auctor νουθέτησιν. T. Magister, Νουθέτησις, οὐ νουθεσία. Taylor. Scribo: τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας: *sed in judicio punire hos, qui vestram legislationem* (vel, *vestrum jus ferendi leges*) *abolent.* quia, ut supra dixit, *Nicomachus, pro Solone, legislatorem seipsum constituit.* Markland. Dictio τὴν νομοθεσίαν ἀφανίζειν significat, turpissima cum levitate atque cupiditate, et impietate adeo, contemptuque jurium omnium et humanorum et divinorum, in conscriptione legum, quæ res est sanctissima et religiosissime tractanda, versari. Reisk.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Philo in Civium dissensione, quo tempore οἱ xxx ab Exsulibus debellarentur, neutri parti se addixit. Recuperata rep. Senatoris munus ambivit, cum de istiusmodi hominibus longe aliter statuerat Solo, quin etiam qui in seditionibus alterutrius partis non essent, ignominia notarat; de qua constitutione Attica disputat Gellius II. 12.

Pag. ed. H.Steph. | Pag. ed. Reisk.

186. 39 α΄. ΩΙΜΗΝ μὲν, ὦ βουλὴ, οὐκ ἄν ποτ᾽ εἰς τοῦτο τόλ- 869
μης Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκι-
μασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἕν τι μόνον ἀλλὰ πολλὰ τολ-
μηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὀμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ [1] βουλευτήριον
τὰ βέλτιστα συμβουλεύσειν τῇ πόλει, ἔνεστι δὲ ἐν τῷ ὅρκῳ
ἀποφαίνειν Εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα
187. 1 βουλεύειν, ἐγὼ τὴν κατὰ τουτουῒ Φίλωνος ποιήσομαι κατ-
ηγορίαν, οὐ μέντοιγε ἰδίαν ἔχθραν οὐδεμίαν μεταπορευόμε- 870
νος, οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεὶς, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων, καὶ τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσα ἐμμένειν ἀξιῶν. γνώσεσθε μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς [2] ἐγώ τε τοῦτον ἐλέγξω οἷός ἐστι, καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρὸς εἶναι· ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, οὐκ ἂν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ τοῦτο ὠφεληθῆναι, ἀλλὰ μᾶλλον, [3] εἴ τι ἱκανῶς διδάξαιμι,

[1] δικαστήριον T. R. A. [2] ἔγωγε τοῦτον T. [3] ὅτι T. A. ὅ τι R.

Ἓν—πολλὰ] Subaudi κατά. AUGER.

Δικαστήριον] Dedi ex mente Bekkeri βουλευτήριον.

Ἔγωγε τοῦτον etc.] Lysiam puto scripsisse: ἐγώ τε τοῦτον—καὶ οὗτος etc. MARKLAND.

Ὅμως εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας, etc.] Mallem: ὅμως δὲ, εἴ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τοῦ λόγου etc. Sic Orat. II. ἐλλείπειν τῶν ἀνδρῶν. *inferiores esse viris.* Deinde, pro δικαίως recte Stephanus δίκαιος. IDEM.

Ὅτι ἱκανῶς] Melius abunde εἴ τι. εἴτε ἐγὼ ἐλλείποιμι — εἴ τι ἱκανῶς διδάξαιμι. Nam ineunte accusatione, neutrum adhuc constare poterat. Isocrates de permutat. Ἵν᾽ ἣν μὲν ἱκανῶς δόξω λέγειν, ἔνοχος ἂν φαίνομαι (f. φαίνωμαι) τοῖς ὑπὸ τούτου περὶ

ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀπει-
871 ρίαν πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων, ἱκανῶς δὲ διὰ τὴν
περὶ αὐτὸν κακίαν, εἰρηκὼς ἂν εἴην. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτι-
νες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ, λόγῳ ἀποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ
τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπωμαι, πάλιν
αὐτοὺς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ
τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός ἐστι
σκέψασθαι.

ϛ'. Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄλλους τινὰς φημὶ δίκαιον εἶναι βου-
λεύειν περὶ ἡμῶν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας καὶ ἐπιθυ-
872 μοῦντας τούτου. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέροντά
ἐστιν εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδείως, διὰ
τὸ ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι μετέχειν τὸ μέρος
τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσιν. [1]ὅσοι δὲ
φύσει μὲν πολῖταί εἰσι, γνώμῃ δὲ χρῶνται ὡς πᾶσα γῆ
πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν ἐν ᾗ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, οὗτοι
δῆλοί εἰσιν ὅτι ἂν παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν

[1] καὶ γὰρ οἳ φύσει T. R. A.

τῆς δεινότητος τῆς ἐμῆς προειρημένοις· ἣν δὲ ἐνδεέστερον τύχω διαλεχθεὶς, ὧν οὗτος ὑμᾶς προσδοκᾶν πεποίηκε, τὰς πράξεις ἡγήσησθέ μου χείρους εἶναι. Taylor. Forte, ὅ, τι (vel εἴ τι, ut ante) ἱκανῶς etc. et ἐκ τούτου pro τούτων: ut supra διὰ τοῦτο dixit, non ταῦτα. *sed potius rejici merebitur ex isto, quod ego sufficienter probavero.* Ὅ, τι divisim, ut infra, ubi idem mendum bis. Markland. Quia ὅ, τι quasi multitudinem quandam rerum complectitur, ideo possit τούτων defendi, quamquam τούτου singularis utique magis conveniret. Reisk.

Ἀξιῶ δὲ etc.] Distingue: ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσὶ λόγῳ, ἀποφῆναι etc. id est, τινὰς ὑμῶν, vel τούτους ὑμῶν, οἵτινες etc. Δυνατώτεροι λόγῳ, quos δυναμένους λέγειν vocat Orat. XXVII. et XXX. Ita Moses ἦν δυνατὸς ἐν λόγοις, Act. VII. 22. et ita forte intelligendum istud cap. XXV. 5. οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν (scil. κατηγορεῖν) κατηγορείτωσαν αὐτοῦ. *accusent illic*, Cæsareæ. Markland. Λόγῳ cohæret cum ἀποφῆναι, non cum δυνατώτεροι. Nam si cum hoc cohærere deberet, non λόγῳ conveniret, sed λέγειν. Reisk.

Ἐγὼ γὰρ] Credibile est nonnulla deesse ante has voces. Taylor. Nihil hic deest. γὰρ orditur tractationem argumenti, et significat aut *nempe*, *scilicet*, aut *igitur*. Superiora veluti præfatio quædam sϲ̃nt. Reisk.

Ἐπιθυμοῦντας τούτου] Cujus? nihil enim præcessit, ad quod vox τούτου commode referri potest. Conjicio: ἐπιθυμοῦντας τοῦ ἴσου. *æqualitatis cupidos*, id est, non solum ferentes, sed cupientes etiam æquo jure esse cum reliquis civibus; et, ut bonorum, ita malorum quoque Reipub. participes esse, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντας: contra quam fecit hic Philo, qui duris temporibus patriam deseruit et aufugit. vide sequentia, quæ hunc sensum explicant. Noster Orat. II. οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαντες, ἀλλὰ τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας ἀναγκάσαντες. Ælianus V. H. II. 42. ἤρετο μέντοι τοὺς ἥκοντας, πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντας. ut recte emendavit Perizonius, pro ἅπαντες. loquitur de Platone, cui Legatos misere Thebani et Arcades, orantes, ut Leges iis scriberet. ἰσονομίαν mox appellat hoc τὸ ἴσον ἔχειν. Max. Tyrius Dissert. IV. ὁ μὲν φίλος ὀρέγεται τοῦ ἴσου, ὁ δὲ κόλαξ τοῦ ἰδίου. Markland. Intellige τούτου, εἶναι πολίτας, eos qui non modo sunt cives, sed qui hoc civium nomen habent carissimum. Auger.

Τὸ μέρος] Sub. κατά. Idem.

Οὗτοι δῆλοί εἰσιν κ. τ. λ.]. Fortasse legendum mecum hoc pacto: οὗτοι δῆλοί

ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν, διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα [1] ἑαυτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ Φίλωνα τουτονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν ἢ τὴν πόλιν 873
σώζειν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα. οὗτος γὰρ, ὦ βουλὴ, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν — ἧς ἐγὼ, καθ᾽ ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ [2] τοσοῦτον μέμνημαι —, ἐκκεκηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου πλήθους τῶν πολιτῶν τέως μὲν ᾤκει ἐν ἀγρῷ, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας οἱ μὲν εἰς τὸ ἄστυ οἱ δ᾽ εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέγοντο, καὶ καθ᾽ ὅσον ἕκαστος οἷός τ᾽ ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι, [3] τἀναντία ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε· συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξῴκησε, καὶ ἐν Ὠρωπῷ μετοίκιον κατατιθεὶς ἐπὶ προστάτου ᾤκει, βουληθεὶς παρ᾽ 874
ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ᾽ ἡμῶν πολίτης εἶναι. οὐ τοίνυν οὐδ᾽ ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλοντο, ἐπειδὴ ἑώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ [4] κατειργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελθεῖν

[1] αὐτοῖς T. R. A. [2] τοῦτο T. R. τοσοῦτο A. [3] τὰ ἐναντία T. R. A. [4] κατεργασαμένῳ T.

εἰσιν ὅ, τι παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν, ἂν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. Taylor. Bene habet hic locus. idem est, ac si dixisset: περὶ τούτων δῆλον ἐστὶν, ὅτι —. Reisk.

Αὐτὸν ἀκινδύνους] Scribe: αὐτόν. se. Markland.

Τοῦτο μέμνημαι] Num τοσοῦτο. sic certe requirit præcedens ὅσον. et sic paulo post quoque: καθ᾽ ὅσον ἕκαστος οἷός τ᾽ ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει. Reisk.

Ἐν ἀγορᾷ] Lepide sane. Exsul, atque infensissimis sicariis rempublicam gerentibus, commodius et tutius domicilium eligere non potuit, quam in foro, in acie atque in ipso lumine istius reipublicæ! In maxima sc. hominum frequentia! Nam in orat. περὶ τοῦ διδόσθαι etc. legitur: Ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν, ὁ μὲν πρὸς μυροπώλειον· οἱ δὲ πρὸς κουρεῖον· ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον — καὶ πλεῖστοι μὲν, ὡς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατῳκισμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλεῖστον ἀπέχοντας αὐτῆς. Neque ubi convenitur solum, sed ubi judicatur maxime. N. de Aristoph. fortun. ἐγγύς τε οἰκῶν τῆς ἀγορᾶς, οὐδὲ πρὸς δικαστηρίῳ οὐδὲ πρὸς βουλευτηρίῳ ὤφθην οὐδεπώποτε. Sed tædet immorari. Jubet locus, ut restituamus ἐν ἀγρῷ. Et restitui, auctore etiam Cod. Coisliniano. Taylor.

Ἐπὶ κατεργασαμένῳ] Ἐπὶ κατεργασαμένων. Cont. Norunt Grammatici, quam raro hic Aoristus passive exponatur: in verbis profecto, quæ activa forma destituuntur, equidem haud scio an unquam. V. σχ. Thucyd. VI. 11. 33. Suid. et Phavorin. in Κατειργάσατο et Κατεργάσασθαι. Hic certe, levissima mutatione, si per Codd. licuerit, reponerem κατειργασμένῳ. Ita fere Pausan. Attic. c. 33. καταφρονήσαντες γὰρ σφίσιν ἐμποδὼν εἶναι Ἀθήνας ἑλεῖν. λίθον Πάριον, ὡς ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις ἦγον εἰς τροπαίου ποίησιν. He-

[1]κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων.
875 οὐδ᾽ ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ᾽ ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι
[2]παρέσχε. [3]καίτοι ὅστις εὐτυχοῦντας ὁρῶν ὑμᾶς ἐτόλμα
προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας
ἐποίησεν ἄν;

γ΄. Ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας οὐ μετέσχον
τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγγνώμης τινὸς
ἄξιοί εἰσι τυχεῖν — οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἑκούσιον δυστύχημα
γίγνεται —, ὅσοι δὲ τοῦτο γνώμῃ ἔπραξαν, οὐδεμιᾶς συγ-
γνώμης ἄξιοί εἰσιν· οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν ἀλλὰ δι᾽ ἐπι-
βουλὴν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν
876 ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι
τοῖς μάλιστα δυναμένοις [4]μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ πένησιν ἢ

[1] κατεργασόμενός A. [2] παρασχεῖν T. [3] καὶ γὰρ T. R. [4] μὴ om. T.

rodot. Uran. 94. Οὕτω δὴ ἀποστρέψαντα τὴν νῆα αὐτόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ἐπ᾽ ἐξειργασμένοισι ἐλθεῖν εἰς τὸ στρατόπεδον. Taylor. Dedi de meo ἐπὶ κατειργασμένοις. quæ est nota dictio proverbialis, de illis usurpata, qui cum sero veniant, re ab aliis jam peracta, gloriam tamen ejus ad se trahere contendant, quasi ipsi peregissent. Reisk.

Κατεργασάμενος] Vir summus legit κατεργασόμενος. Taylor. Lege: κατεργασόμενός τι. *volens redire re jam confecta, potius quam confecturus aliquid reipub. utile unacum cæteris civibus descendere.* Mox, pro παρασχεῖν, recte legit Stephanus παρέσχε: quod Lycurgus effert: μήτε τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς. Noster: οὐδὲ παρῆν μετὰ τῶν ἄλλων ἑαυτὸν τάξας. Orat. XIV. Markland. Ego malim sic legi: ἢ κατελθεῖν συγκατεργασάμενος. *quam in patriam redire, re bene gesta in aliorum eandem rem gerentium societate.* Reisk.

Οὐδ᾽ ἦλθεν] Leg. videtur aut ὁ δὲ οὐδ᾽ ἦλθεν, aut ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἦλθεν. *verum ne in Piræeum quidem venit.* Idem.

Τάξαι] Τάξας χρήσιμον. Cont.

Παρασχεῖν] Π. παρέσχε. H. Stephan. Scal. Cont.

Ὑμᾶς] Melius sane ἡμᾶς, propter istud βουλόμεθα, quod sequitur a tergo. Taylor.

Ὡς μὴ βουλόμεθά γε πράττοντας] Scribe: ὡς μὴ ἠβουλόμεθα, vel ἐβουλόμεθα. *aliter quam voluissemus.* De præteritis enim sermo est. Markland.

Δι᾽ ἐπιβουλὴν] Dubitavi aliquando utrum sincera sunt, et non δι᾽ ἐπιβολὴν aptum foret. interpretis *ex industria* hinc non alienum. *In Char. Aphrod.* l. III. c. 2. p. 254. D'Orville.

Καθέστηκε δέ τι ἔθος δίκαιον πᾶσιν ἀνθρώποις] Ferri potest. Forte tamen scripsit: ἔθος κοινὸν πᾶσιν etc. Isæus de Hæred. Philoct. p. 57. οὑτοσὶ ὁ νόμος, ὦ ἄνδρες, κοινὸς ἅπασι κεῖται. Max. Tyrius Dissert. XXXVIII. p. 402. Ed. Cantab. εἰ δέ ἐστιν οὗτος κοινὸς ἁπάντων νόμος, τὰ κείμενα ἐῶμεν. Sequitur: τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, μάλιστα ὀργίζεσθαι etc. sic distinguendum. Τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων, sc. ὄντων, *positis iisdem injuriis*, absolute. Post vocem δυναμένοις, in Edit. Steph. male deest adverbium μή. Markland. Credo hic ex usu frequentissimo reticeri ἕνεκα, χάριν, ὑπὲρ, διά. et modo video H. Stephanum sic cepisse locum in *hac voce. In Char. Aphrod.* l. III. c. 2. p. 254. D'Orville. μάλιστα μὲν ὀργίζεσθαι. Cont. Non male. Ad ἀδικημάτων sub. ἕνεκα. Auger.

Ἀδικεῖν] Vocem hanc, ut importunissimam et otiosam Schottus obelo notavit. Longe aliter et fortasse rectius Cod. noster cum Aldinis τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν. Quam varietatem miror Stephanum ad oram suæ editionis non pro more admonuisse. Nam ubi a Manutio recedit, id fideliter observasse semper videtur, saltem, ubi id admonere erat operæ pretium. Schottum, credo, in fraudem duxit notissima illa distinctio inter τοὺς δυναμένους et τοὺς πένητας, vel ἀσθενεῖς, quam alibi expressit noster: ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέ-

ἀδυνάτοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἡγεῖσθαι 877
ἄκοντας αὐτοὺς ἁμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδεμιᾶς συγγνώ-
μης ἄξιός ἐστι τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος [1] ἦν
188. 1 ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λει- 878
τουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις οὖν, ὅσον δυνατὸς ἦν
ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάν-
των ὑμῶν μισοῖτο; ἀλλὰ μὴν οὐδ᾽ ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν
πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες· [2] οὐ γὰρ τοὺς ἑτέ-
ρους ἀλλ᾽ ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδούς, ὥστε μήτε τοῖς 879

[1] ἢ ταλαιπωρεῖ T.

[2] οὔτ᾽ εἰ τοὺς T. R. ὃς οὐ τοὺς A.

δοται. et juxta quoque Eurip. Supplic. 433.

Γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων, ὅ, τε ἀσθενὴς
Ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει.

Sed ea non hic locum habet. Non enim in eos gravius advertitur, qui re utuntur lautiori (hoc enim neque ἠθικῶς, neque ἀληθῶς dici potuit), sed in eos, quorum vitæ conditio τὸ peccare fecit minus necessarium, τοὺς δυναμένους μὴ ἀδικεῖν, qui idcirco petulanter atque ἑκουσίως ἀδικοῦσι. Atque ita postulat loci contentio. Vir in nostra disciplina maximus, τοῖς μάλιστα διανοουμένοις ἀδικεῖν. Taylor. Ego μὴ ante ἀδικεῖν, a plerisque vulgatorum exsulans, ex Aldina revocavi. duo cum sunt ejusdem criminis rei, alter qui cavere non potuit, alter qui potuit, omnes homines, ritu æquo et justo, gravius ei succensent, qui cavere cum potuisset delictum, tamen deliquit, quam ei, qui cavere cum vellet, non potuit. Reisk.

Ἢ ταλαιπωρεῖ] Ἀδύνατός ἐστι ἢ ταλαιπωρεῖν. Cont. Aut animus me vehementer fallit, aut gravissimum latet mendum. Locum discutiamus. Supra dixit N. τοῖς vel πένησι, vel ἀδυνάτοις τῷ σώματι veniam potuisse concedi. Atque hoc infra per plura. Sic in h. l. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος — οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος. Sed nihil relinquitur tertium. Quænam autem est hæc disjunctio? ἢ ταλαιπωρεῖ? Unde nec sensum facile quivis possit extundere. Ut dicam autem, quod res est. Ταλαιπωρεῖν, uti et Ταλαιπωρεῖσθαι etc. de operis dici solet, de labore et strenue aliquid agendo, de membrorum exercitatione. Ita Critias apud Clem. Alexand. p. 741. in editione reverendissimi: Ἄρχομαι δέ τοι ἀπὸ γενετῆς ἀνθρώπου πῶς ἂν βέλτιστος τὸ σῶμα γένοιτο καὶ ἰσχυρότατος, εἰ ὁ φυτεύων γυμνάζοιτο καὶ ἐσθίοι ἐῤῥωμένως καὶ ταλαιπωροίη τὸ σῶμα. Aristoph. Plut.

Τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον· εὑρήσεις δ᾽ ἴσως
Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους.

Id. Lysistrat. 1221.

Εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾷν,
Ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.

σχ. ad l. Πρῶτος τόνδε τὸν πόνον ἀσμένως ὑποφέροιμι. Thucyd. speciatim de labore militari: Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον — οὐκ εἰωθόσιν οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν προσάγοντες τὰς ἀνάγκας. I. 99. Περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν. Id. I. 123. προσθεῖναι τοῖς πόνοις, σχ. ad loc. Non aliter Xenoph. Memorab. II. 1. 18. Ὁ μὲν ἑκουσίως ταλαιπωρῶν ἐπ᾽ ἀγαθῇ ἐλπίδι, φρονῶν εὐφραίνεται· οἷον οἱ τὰ θηρία θηρῶντες ἐλπίδι τοῦ λήψεσθαι ἡδέως μοχθοῦσι. Ubi sane rectius legeretur πονῶν εὐφραίνεται, ut sententia pariter procedat. Ceterum vide præterea Aristoph. Ran. 24. Eccl. 54., Lucian. de Parasito, p. 249. edit. Græv., Hesych. in Πολύτλας et Ταλαίπωρος, Etym. M. in Ἀταλαίπωρον. Jam h. l. mecum refinget, nihil dubito, eruditus lector pulcre et emphatice: οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν· ὡς καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε· οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν· ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. Ita mox N. idem significaturus: τῷ σώματι δι᾽ ἀσθένειαν ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. Taylor.

Οὔτ᾽ εἰ] Π. οὔτε. H. Stephan. οὔτε γὰρ vel εἴ γ᾽ οὐ. Cont. Feliciter Stephanus. Sunt quibus placet ὃς οὔτε τοὺς ἑτέρους, et quibus ὁτιοῦ. Taylor. Lego: τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, ὃς (vel ὅστις) οὐ τοὺς ἑτέρους, ἀλλ᾽ ἀμφοτέρους, φανερός ἐστι προδούς. *si rejeceritis hunc, quem constat non alteros, sed utrosque, prodidisse,* nempe τοὺς ἐν τῷ ἄστει, et τοὺς ἐν τῷ Πειραιεῖ. Mox, pone ὑποστιγμὴν tantum post καταλαβοῦσιν. Markland. In οὔτ᾽ εἰ videor mihi

ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον — οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, [1] καὶ ταῦτα ὥς φησι καὶ [2] ἀστὸς γενόμενος. εἰ
880 μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν [3] ὅ τι τῶν αὐτῶν μετέ-

[1] φησὶ δὲ καὶ (καὶ om. A.) ταῦτα T. R. A. [2] αὐτὸς T. R. A. [3] ὅτι T.

οὐχὶ cernere. quo admisso leg. erit aut: ὧν (scil. πολιτῶν) οὐχὶ τοὺς ἑτέρους — aut: οὐχὶ γὰρ τοὺς ἑτέρους. *non enim alteros* (seu urbanos, seu exsules e Piræeo), *sed ambos, ut constat, prodidit.* Reisk.

Οὔτ' εἰ τοὺς ἑτέρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδοὺς] In Marg. Ald. diversa lectio notatur εἰ οὐ τοὺς ἑτέρους, unde efficere possis, antiquitus scriptum exstitisse, ἐπεὶ οὐ τοὺς ἑτέρους, alioquin legendum videtur οὐ γὰρ τοὺς ἑτέρους: hoc enim dicto prioris redditur ratio. Addit Orator. ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας), μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν, οὐδὲ γὰρ τούτοις ἐθέλησε συγκατελθεῖν· φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος. Hæc multis conjecturis tentata, tamen ita manserunt corrupta, ut etiamnum esse videmus. Mihi duæ in mentem venerunt emendandi viæ: et primum quidem, si φησὶ est retinendum, ea nobis nata est suspicio, lectorem quendam margini libri sui adscripsisse: φησὶ δὲ κἀνταῦθα καὶ αὐτὸς γενόμενος, vel φησὶ δὲ ταῦτα καὶ αὐτὸς παραγενόμενος: *dicit autem hæc Lysias, ut qui et ipse exsulibus in Piræeo affuerit*, quod e Pseudo-Plutarchi vel antiquioris cujusdam Vita Lysiæ intellexerat. Lysiam fuisse, in Piræeo et strenuam exsulibus in recuperanda patria navasse operam, abunde docuit Taylorus in Vita Lysiæ. Hæc autem fortasse in margine notata deinde inter ipsa verba auctoris sunt interposita. Vel si quis hoc nolit, et verba illa retinenda putet, forte scribendum φημὶ; et cætera eodem, quo diximus, modo sunt emendanda, ut actor dicat se quoque in Piræeo fuisse, neque adeo hac de re testes producere; quæ conjectura, quo se tueatur, illud habet, quod in Codd. Paris. et Veneto non legatur φησὶ sed φη. quum ex his in Stephanicam editionem fluxisse videatur φησὶ, quod ab Aldina abest. Ex φη autem eodem jure effingitur φημὶ, ac φησί. Non nego tamen priorem conjecturam majorem mihi videri habere speciem veritatis, quia mox ad confirmanda ea, quæ dixerat, testes producit. Sluiter.

Φησὶ] Hoc verbum apud Ald. deest in lacunula. Si igitur Steph. γενόμενος exposuit per παραγενόμενος (quod tamen duriter dictum est), rectius reposuisset φήσει. Locus satis vitiosus. Hæc ubi in specimine operis suscepti commentatus eram, submonuere viri celeberrimi sanari posse vel hoc modo: sc. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καθ' αὑτὸν γενόμενος. vel: ἔστι δὲ κατὰ ταῦτα καὶ αἴτιος γενόμενος. vel denique ut vir longe maximus: οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν κινδυνεύοντας — οὐδὲ — τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, καὶ ταῦτα καὶ ἀστὸς γενόμενος. Taylor. Nescio quid γενόμενος velit, nisi legendum sit παραγενόμενος. *sed et ipse præsens hæc quoque fatetur.* Markland. Loco huic desperato quam medicinam adhibeam, haud invenio. φησὶ non de suo largitus est Stephanus, sed in codice reperit, fortassis illo, qui hodie asservatur in Regia Parisina n. 2944. cujus ego collationem in libello variantium ad hanc orationem interdum allego. nam in eo codice sola hæc Lysiacarum omnium legitur. ille codex itaque h. l. exhibet φη. idem quoque e Veneto Bessarionis enotavit Zanettius. Sic autem exarare solent librarii Græci vocem φησί. Constat hic lacunam subesse. Reisk.

Εἰ μέντοι] Claudicat oratio, neque profecto Hellenismum sapit. Quid enim monstri est illud μετέσχε τούτῳ pro οὗτος μετέσχε, quid τῶν αὐτῶν μετ' ἐκείνων? Age autem. Ego totum h. l. expediam, ne una quidem literula sollicitata: εἰ μέντοι τι μέρος περίεστι τῶν πολιτῶν, ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων — βουλεύειν ἀξιούτω. Taylor. Obscura sunt hæc ex defectu Distinctionum. Scribe: ὅ, τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἐάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω. *si qua igitur restat civium pars, quæ eandem cum hoc* Philone *factionem secuta sit, cum illis, si quando (quod Dii prohibeant!) civitatis regimen susceperint, senatorio munere fungatur.* Λαμβάνειν τὴν πόλιν videtur hoc loco significare *curam reipub. suscipere*, rempublicam administrare, nisi de occupatione *per vim* hæc intelligere mavis. Orat. XII. ubi de τοῖς XXX. loquitur: λαβόντες γὰρ τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν πόλιν, ἀμφοτέροις ἐπολέμουν. Infra, pone minimam distinctionem post ὑμῖν ἀποδείξω. Markland.

Τῶν πολιτῶν] Si quod adhuc aliud su-

σχε τούτῳ πραγμάτων, μετ᾽ ἐκείνων, ἐάν ποτε — ὃ μὴ γένοιτο — λάβωσι τὴν πόλιν, βουλεύειν ἀξιούτω.

δ΄. Ὡς οὖν ᾤκει τε ἐν Ὠρωπῷ ἐπὶ προστάτου καὶ ἐκέκτητο ἱκανὴν οὐσίαν καὶ οὔτ᾽ ἐν τῷ Πειραιεῖ οὔτ᾽ ἐν τῷ ἄστει ἔθετο τὰ ὅπλα, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ὑπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν ὡς τῷ μὲν σώματι δι᾽ ἀσθέ- 881
νειάν τινα γενομένην ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ χρήματ᾽ [1] εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἢ ὁπλίσαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λειτουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα οὖν μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἐξαπατῆσαι, καὶ περὶ τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω. ἐπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐξέσται μοι παρελθόντι ἐνθάδ᾽ ἐλέγχειν αὐτόν. καί μοι κάλει αὐτὸν Διότιμον Ἀχαρνέα καὶ τοὺς αἱρεθέντας μετ᾽ αὐτοῦ τοὺς δημότας ὁπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων.

[2] ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ.

ε΄. Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως [3] ὠφελήσει τὴν πόλιν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ τοιαύτῃ καταστάσει διενοήθη, ἀλλ᾽ ὅπως τι [4] κερδανεῖ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο· ὁρμώμενος γὰρ ἐξ Ὠρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος, τοτὲ δ᾽ 882
ἑτέροις ἡγούμενος οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιιὼν κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις, ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δὲ, εὖνοι μὲν ὄντες τῷ πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τούτους ἀφῃρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἳ νῦν αὐτὸν

[1] εἰσενέγκειεν R. A. [2] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. A. [3] ὠφελῆσαι T. ὠφελήσαι R. A. [4] κερδαίνοι T. R. A.

perest civium genus, qui neque sint urbani, neque rursus e Piræeo. Tyranni ergo. nam hos designat. Reisk.

Γενομένην] Id est, συμβᾶσαν αὐτῷ. malim tamen προσγενομένην. Idem.

Αὐτὸν Διότιμον] Videtur τε interponendum esse. Nam alias αὐτὸν erit inutile. Diotimus ille, ni fallor, aut magister demi fuit, aut princeps illius collegii, cui mandata tum fuit cura municipales armis instruendi. Idem.

Αὐτὸν] Imo vero αὐτῷ. Non enim, si

δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τέ εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες, διόπερ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μέντοι τοῦτόν γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δὶς ὠφεληθῆναι, τότε [1] τ' ἀφελόμενον ἃ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ κἂν ὁστισοῦν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ ἡγήσασθε εἶναι, καὶ τοῦτον ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν, οἷς ἕτεροι διδόναι παρ' ἑαυτῶν τι προῃροῦντο διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκτείραντες αὐτοὺς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα. κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ϛ'. Οὐ τοίνυν ἔγωγε [2] οἶδα ὅ τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ
883 γινώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ [3] οἱ [4] οἰκεῖοι γιγνώσκουσι· τοιαῦτα
γάρ ἐστιν, ὥστ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτητο, διὰ μόνα
ταῦτα ἱκανὸν εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι. οἷα μὲν οὖν ζῶσα ἡ
μήτηρ αὐτοῦ κατηγόρει, παρήσω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν
βίον διεπράξατο τεκμαιρομένοις, ῥᾴδιόν ἐστιν ὑμῖν γνῶναι
ὁποῖός τις ἦν περὶ αὐτήν. ἐκείνη γὰρ τούτῳ μὲν ἠπίστησεν
ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι, Ἀντιφάνει δὲ οὐδὲν [5] προσ-
884 ήκουσα πιστεύσασα ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν τρεῖς μνᾶς
ἀργυρίου, παραλιποῦσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. ἆρα δῆλον
ὅτι εὖ ᾔδει αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ προσήκειν [6] αὐτῇ τὰ δέοντα ἂν
ποιήσοντα; καίτοι εἰ μήτηρ, ἣ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ
τῶν ἑαυτῆς παίδων μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μηδ' ὠφελου-

[1] τ' om. T. R. [2] ἤδη ὅτι T. οἶδα ὅτι Λ. [3] οἱ om. T. A. [4] οἰκεῖον T. [5] προσήκοντι A. [6] αὐτῷ T.

bene memini, ἐπεξελθεῖν τινὰ, sed τινὶ, dicitur. Idem.

Τότε ἀφελόμενον] Τότε μὲν ἀφελ. — νῦν δὲ δοκιμασθ. Cont. Videtur τε interponendum esse, quæ syllaba facile potuit in collisione cum τότε elidi. Reisk.

Οὐ τοίνυν κ. τ. λ.] Ἤδειν vel οἶδα, et mox οἱ οἰκεῖοι. Cont. Lege: Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα (vel Οὐ τοίνυν ἡγοῦμαι ἤδη), ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γιγνώσκειν περὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. Taylor. Facili negotio hæc restituuntur: Οὐ τοίνυν ἔγωγ' οἶδα, ὅ, τι ὑμᾶς — περὶ αὐτοῦ, ἢ ἃ οἱ οἰκεῖοι γιγνώσκουσι. *non video autem, quid magis ad rem pertineat vos de ipso scire, quam quæ domestici et familiares ejus norunt.* quæ est Versio Vanderheidii. Editio ejus recte habet ὅ, τι divisim. οἰκεῖοι est in MS. Supra, pro αὐτὸν Διότιμον, mallem, αὐτόν τε Διότιμον καὶ τοὺς etc. Sed hoc, et omnia hujusce generis, utpote sensui non omnino necessaria, vix admittentur, nisi ab iis, quorum aures numeris et lectioni Lysianæ assuescunt. Hujusmodi est id, quod sequitur. Markland.

Προσήκουσα] Vel potius προσήκοντι. Taylor. Ex auribus et sono legerem: οὐδὲν προσήκοντι. nec ullam aliam rationem possum reddere, cum sensus vulgatæ optime habeat: quam si retineas, distingue post δὲ, et post προσήκουσα. Mox, pro προσήκειν αὐτῷ, legi quoque potest αὐτῇ. prius, *officium* filii: posterius, *sanguinis conjunctionem* denotabit. Markland. Nullam causam video, cur vulgata sollicitetur. Reisk.

Αὐτῷ] Scribe αὐτῇ. Taylor.

Μάλιστα ἀνέχεσθαι, καὶ μηδ' ὠφελουμένη]

μένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι διὰ τὸ εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ
189 τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς, τί χρὴ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι; ὅστις γὰρ περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περί γε τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειεν; ὡς οὖν καὶ ταῦτ' ἀληθῆ ἐστὶν, ἀκούσατε αὐτοῦ [1] τοῦ λαβόντος τὸ ἀργύριον, καὶ θάψαντος αὐτήν.

ΜΑΡΤΥΣ.

ζ'. Τί οὖν βουληθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσαιτε; πότερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν πατρίδα ἠδίκηκεν. ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων; τοιγάρτοι πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὕστερον βουλεύειν 885
ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὥσπερ τότε [2] κακὸν ποιήσας. σωφρονέστερον γάρ ἐστιν ὕστερον [3] πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι· δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη ἡμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθήσεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν ἤδη τετιμήσεται. ἀλλ' ἆρα, ἵνα βελτίους ὦσιν οἱ πολῖται ὁρῶντες ἅπαντας ὁμοίως τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέον ἐστίν; ἀλλὰ κίνδυνος καὶ τοὺς χρηστοὺς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὁμοίως [4] τοὺς πονηροὺς [5] τιμωμένους, [6] παύσε-

[1] τοῦ om. T. [2] ἀγαθὸν T. [3] πᾶσιν ὕστερον A.
[4] τοῖς πονηροῖς T. R. A. [5] τιμώμενοι A. [6] παύσασθαι T.

Ita vellem: μέγιστα ἀνέχεσθαι, καὶ μικρὰ ὠφελ. Posses minori conatu ad hanc normam — καὶ μηδ' ὠφελουμένη μεγάλα, ἔχειν γε ἡγεῖσθαι. Certissime opis, non multum dissimilis huic vel isti conjecturæ, noster indiget. *In Silv. Crit.* WAKEFIELD. μεγάλα refer et ad ὠφελουμένη et ad ἔχειν, quæ ita comparata est ut putet, quum magna non accipiat, magna tamen se habere. AUGER.

Αὐτοῦ λαβόντος] Restitue cum Codd. αὐτοῦ τοῦ λαβόντος. TAYLOR. Omnino recte. MARKLAND.

Ἀγαθὸν ποιήσας] Π. κακὸν ποιήσας. H. STEPHAN. CONT.

Σωφρονέστερον γάρ ἐστιν etc.] Lego: σωφρονεστέρων γάρ ἐστι. *est enim prudentiorum*, vel *prudentum*. tametsi sciam alterum defendi posse ex Thucydide VI. 29. Sic infra: τῶν αὐτῶν εἶναι. et Orat. II. νομίζοντες ἀνδρῶν ἀγαθῶν εἶναι. *rati esse officium fortium virorum.* Xenophon, Ἑλλην. VI. p. 591. καὶ σωφρόνων μὲν δή που ἐστὶ, μηδὲ εἰ μὴ μικρὰ τὰ διαφέροντα εἴη, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι. Pro ἀγαθὸν ποιήσας, bene Stephanus κακὸν legit. quæ voces sæpenumero inter se commutantur. MARKLAND. Contius σωφρονεστέρων. deinde pro τῶν ἔργων idem legit τῶν εὐεργεσιῶν, et putat aliquid deesse hujusmodi, ἢ τῶν ἀδικημάτων τιμωρεῖσθαι. Sed mihi videtur non sollicitandam esse vulgatam, et ipse velim non sollicitavisse. Sic construenda est hæc phrasis: σωφρονέστερον γάρ ἐστι τὰς χάριτας πᾶσιν ἀποδιδόναι ὕστερον τῶν ἔργων. AUGER.

Τοῖς πονηροῖς] Τοὺς πονηροὺς, Vir celeberrimus. TAYLOR. Mallem παύσεσθαι, sive sensu Activo seu Neutraliter accipiendum sit. ὁμοίως τοῖς πονηροῖς, *non alia ratione, quam improbi.* nisi malis τοὺς πονηροὺς, sc. ὁμοίως τιμωμένους. MARKLAND. Post αἰσθάνωνται videtur ἑαυτοὺς deesse, aut alias τιμώμενοι leg. est. REISK.

σθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων, τῶν αὐτῶν ἡγουμένους
886 εἶναι τούς τε κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν.
ἄξιον δὲ καὶ τόδε ἐνθυμηθῆναι, ὅτι εἰ μέν τις φρούριόν τι
προὔδωκεν ἢ ναῦν ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγχανε
τῶν πολιτῶν ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐζημιοῦτο·
οὗτος δὲ προδοὺς ὅλην τὴν πόλιν [1] οὐχ ὅπως τιμωρηθήσε-
ται παρασκευάζεται. καίτοι δικαίως γ' ἂν ὅστις φανερῶς
ὥσπερ οὗτος προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ τοῦ βουλεύ-
ειν ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας [2] ἐκ-
κλησιάζοιτο.

η'. Ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς, εἴ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ

[1] ὅπως μὴ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμηθήσεται, παρασκ. A.
[2] ἐκκλησιάζεται T. R. ἂν ἀγωνίσαιτο A.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται] Add. ἀλλ' ὅπως τιμηθήσεται. Cont. Deesse aliquid video. Taylor. Non mirarer, si codex aliquis proferret: οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλ' ὅπως τιμηθήσεται, παρασκευάζεται. ut paulo post, eadem paronomasia: οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν — ἐκκλησιάζετο. sic enim legendum, prout postulat ἂν, pro ἐκκλησιάζεται. Dion. Halicarnassensis De Thucyd. Idiom. p. 158. ed. Sylb. μὴ περὶ τιμῶν αὐτοῖς ἐστὶν, ἀλλὰ περὶ τιμωριῶν ὁ κίνδυνος. Sic Noster Orat. XXII. ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ χρημάτων ἀποδείξειε. Markland. Mihi οὐχ ὅπως μὴ τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὅπως τιμηθήσεται leg. esse videtur. Reisk.

Οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται παρασκευάζεται] Quod huic loco deesse apparet, id diversa ratione Marklandus et Reiskius supplere conati sunt. Ego vero pæne confirmare ausim Lysiam ita scripsisse: οὐχ ὅπως τιμωρηθήσεται, ἀλλὰ καὶ βουλεύειν παρασκευάζεται. Sequitur enim: καίτοι δικαίως γ' ἂν — οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγίστης ἀπορίας ἐκκλησιάζεται (f. l. ἐκκλησιάσαιτο). Hæc pulcherrime superioribus respondent, et hinc intelligitur βουλεύειν debuisse præcedere. Elegans hic est usus formulæ οὐχ ὅπως, sequente ἀλλὰ καὶ vel ἀλλ' οὐδὲ: *non solum non — sed etiam*. Lysias, p. 154. v. 36. ed. Steph. οὐχ ὅπως σκεύη ἀπέδοσθε, ἀλλὰ καὶ αἱ θύραι ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ἀπεσπάσθησαν. p. 185. v. 41. ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὑτοῦ τι ἐπέδωκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑμετέρων πολλὰ ὑφῄρηται. Xenophon Hellen. l. V. c. 4. §. 34. ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐχ ὅπως τιμωρήσαιντο, ἀλλὰ καὶ ἐπαινέσαιεν τὸν Σφοδρίαν. l. VI. c. 4. §. 3. οὐχ ὅπως τὰς πόλεις ἀφιέντας, ἀλλ' οὐδε τὸ στράτευμα διαλύοντας. Cyropæd. l. I. c. 3. §. 10. μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε. Isocrates de Pace p. 168. c. οὐχ ὅπως ἀγανακτοῦμεν, ἀλλὰ καὶ χαίρομεν. Busiridis Laud. p. 322. b. οὐχ ὅπως τῆς ὑπαρχούσης αὐτῶν (leg. αὐτὸν) διαβολῆς ἀπήλλαξας, ἀλλὰ καὶ τηλικαύτην αὐτῷ τὸ μέγεθος παρανομίαν προσῆψας. Conf. p. 229. b. Plataic. p. 297. d. Eadem ratione dicitur οὐχ ὅτι, vel μὴ ὅτι. Lysias, p. 167. v. 31. νομίζει ἑαυτὸν μὴ ὅτι Πλαταιέα εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἐλεύθερον. Xenophon Hellen. l. II. c. 3. §. 18. ὡς διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν. Isocrates Except. adv. Callim. p. 374. d. οὐ γὰρ ὅτι τοὺς ἀδικοῦντας ἐκόλαζον, ἀλλ' ἐνίοις καὶ προσέταττον ἐξαμαρτάνειν. Demosthenes in Timocrat. §. γ'. οὐχ ὅτι τῶν ὄντων ἀπεστερήμην ἄν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἔζην. Est hæc formula elliptica; neque tamen, quod nonnulli volunt, pro οὐχ ὅπως οὐ, vel μὴ ὅτι οὐ, dici putem, sed potius manasse e pleniori formula οὐκ ἔστιν, vel οὐ λέξω, ὅπως, ὅτι. De hac formula similibusque cf. Budæus Comment L. Gr. p. m. 777., Vigerus de Idiotismis L. Gr. p. 403., Hoogeveenius ad Viger. p. 428. et de Doctr. Partic. p. 741. sqq. 962. sqq., L. Bos. Ellips. Gr. p. 486. Hunc loquendi morem ad Latinos quoque transiisse, iisque *non modo* et *non solum* dici pro *non solum non* docet A. Muretus Var. Lect. l. x. c. 7. Sluiter.

Ἐκκλησιάζεται] F. ἐκκλησιάζετο. Taylor. Alios ἐκκλησιάζητε dare testatus Taylor, omisit auctores nominare. Sententia postulat ἂν ἀγωνίσαιτο. Reisk.

παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἂν ἔκειτο περὶ αὐτοῦ διαῤῥήδην, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γὰρ οἴεται ὑμᾶς γνώσεσθαι ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς γὰρ ἄν ποτε 887
ῥήτωρ ἐνεθυμήθη ἢ νομοθέτης ἤλπισεν ἁμαρτήσεσθαί τινα τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἁμαρτίαν; οὐ γὰρ ἂν δή που, εἰ μέν τις λίποι τὴν τάξιν μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης ἀλλ' ἑτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης, ἐτέθη νόμος ὡς μεγάλα ἀδικοῦντος· εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης λίποι τὴν πόλιν αὐτὴν, οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη. σφόδρα γ' ἂν, εἴ τις ᾠήθη τινὰ τῶν πολιτῶν ἁμαρτήσεσθαί τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ' οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν, εἰ τοὺς μετοίκους μὲν, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς ἐβοήθησαν τῷ δήμῳ, ἐτιμήσατε ἀξίως τῆς πόλεως· τοῦτον δὲ ὅτι παρὰ 888
τὸ προσῆκον ἑαυτῷ προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάζοιτε, εἰ μή γε ἄλλῳ τινὶ μείζονι, τῇ γε παρούσῃ ἀτιμίᾳ;

θ'. Ἀναμνήσθητε δὲ διότι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας [1]γινομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδείχθη γὰρ ἀμφότερα ταῦτα οὐ τῶν γεγενημένων μᾶλλόν τι ἕνεκα ἢ τῶν γενησομένων, ἵν' ἀγαθοὶ προθυμῶνται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὅρκων φροντίσαι, ὃς ἔργῳ τοὺς πατρῴους θεοὺς προὔδωκεν· ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι βουλεῦσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὃς οὐδὲ

[1] γενομένους R. A.

Μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης, ἀλλ' ἑτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης] Id est, *non bello Defensivo, sed Offensivo*, secundum vulgarem loquendi formam. Deinde distingue: σφόδρα γ' ἂν, εἴ τις ᾠήθη etc. *certe quidem lata fuisset* (ἐτέθη ἂν), *si quis suspicatus fuisset* etc. MARKLAND.

Εἰς τοῦτο] Scil. τὸ ἐν κινδύνῳ εἶναι. REISK.

Ἀδικοῦντος] Sub. αὐτοῦ. AUGER.

Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς] Idem est, ac si dixisset: καίτοι οὐ προσῆκον αὐτοῖς: *tametsi hæc partes eorum haud essent, neque jure ullo tenerentur id facere.* Est quidem ea dictio paulo insolentior, et possent illa duo vocabula κατὰ τὸ prorsus abesse, sine damno sententiæ, et cum elegantia adeo, veruntamen duxit Lysias ea ponenda, ob insequens παρὰ τὸ προσῆκον. REISK.

Ἐτιμήσατε] Ἠτιμήσατε, Vir doctissimus. TAYLOR. Quisque ille fuit vir doctissimus, et a sententia aberravit, et Græce parum se callere prodidit. Nam ἀτιμεῖν non usurpatur, sed ἀτιμάζειν. unde non ἠτιμήσατε, sed ἠτιμάσατε. deinde ἀτιμάζειν non idem est atque ἀτιμοῦν. Neque *dedecorare, infamare*, hic voluit Lysias, sed τιμᾷν, *honorare*. Vulgata h. l. optime habet. Sententia est: *inquilinos qui reipublicæ succurrerunt, quanquam obligati ad id faciendum nullo pacto essent, honoravistis.* REISK.

Κολάζοιτε] Bene habet post ἐτιμήσατε. Similis huic constructio, ubi post aoristum optativus tempus præsens aut futurum indicans sequitur, paulo post habemus in illis: περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ — ἀποδοκιμάσαιτε. IDEM.

ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐβουλήθη· ἢ ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα
889 τηρῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε; πῶς δ᾽
εἰκός ἐστι τοῦτον, ὃς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε,
πρότερον [1] τῶν κατεργασαμένων καὶ οὕτω συντιμηθῆναι;
σχέτλιον δ᾽ ἂν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας
περὶ οὐδενὸς ἡγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἕνα ὄντα μὴ ἀποδοκιμάσαιτε.

ι΄. Ὁρῶ δέ τινας οἳ νῦν μὲν τούτῳ παρασκευάζονται βοηθεῖν καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἠδύναντο πεῖσαι·
τότε δὲ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες
ἦσαν, τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο, καὶ ἔδει οὐ μόνον
περὶ τοῦ βουλεύειν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας βουλεύε- 190. 1
σθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆσαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ
τῇ πόλει, καὶ μὴ προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα μήτε τὴν
βουλὴν, ἧς νῦν ἀξιοῖ τυχεῖν οὐ μετὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων. μόνος δὴ, ὦ βουλὴ, δικαίως οὐδ᾽ ἂν ἀγανα-
890 κτοίη μὴ τυχών· οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν ἀτιμάζετε, ἀλλ᾽
αὐτὸς αὑτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε οὐκ ἠξίωσεν, [2] ὥσπερ
νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε, καὶ τότε διαμαχόμενος
περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ᾽ ὑμῶν.

[1] τῶν πρότερον A.

[2] ἧσπερ R.

Οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε] Τὰ προειρημένα hic opponi debent τοῖς ἀποῤῥήτοις, *secretis Senatus consiliis.* Clariorem oppositionem putarem, si scripsisset Noster τὰ διειρημένα, *res palam et distincte explicitas:* nempe, Legum jussa, quæ omnibus patent, et ab omnibus intelliguntur. Sæpe utitur hac voce Philo Judæus. διαῤῥήδην εἴρηται Lysias Orat. I. eodem fere sensu. Nihil tamen muto. Paulo post: τὰ δὲ ἆθλα αὐτὴ ἡ πολιτεία ἔκειτο. *præmium vero ipsa* in medio *jacebat respublica.* Ita Noster Orat. I. Xenophon Cyrop. II. 17. 19. VII. 8. Lycurgus p. 154. Demosthenes Philipp. I. Quod notasse vix operæ pretium fuisset, nisi Vanderheidius infeliciter vertisset: *cum præmia ab ipsa republica proponerentur.* MARKLAND. Bene habet τὰ προειρημένα, *imperata in antecessum,* antequam tempus ratum veniat, quo mandata aut interdicta expediat exerceri seu caveri. magistratus edicens imposterum observanda dicitur προειπεῖν. REISK.

Πρότερον τῶν] Legi transponendo τῶν πρότερον, et sic totum hunc locum interpretor: Quomodo hunc qui — honorari etiam sic (i. e. senatoris gradu decorari, qui gradus erat unius duntaxat anni et omnibus patebat) una cum iis qui prius rem peregerunt, np. civitatem et senatum servarunt. AUGER.

Καὶ οὕτω συντιμηθῆναι; σχέτλιον δ᾽ ἂν εἴη] Videtur sic leg. καὶ οὑτωσί γε τιμηθῆναι; σχέτλιόν γ᾽ ἂν εἴη. REISK.

Ἧσπερ] Sic dedi de meo, pro vulgari ὥσπερ. Idem est, ac si dixisset: οὐκ ἠξίωσεν ὑπὲρ ταύτης καταστῆναι διαμαχόμενος, ὑπὲρ ἧς νῦν προθύμως ἦλθε κληρωσόμενος. IDEM.

Κληρωσόμενος ἦλθε] *venit sorte accepturus*, scil. dignitatem senatoriam. AUGER.

Διαμαχόμενος περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ᾽ ὑμῶν] Lege: διαμαχούμενος. ut κληρωσόμενος paulo ante. et pro καταστῆναι forte leg. καταταχθῆναι. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Καταστῆναι] Si ἐν τάξει subauditur, *stare in acie,* tum bene habebit διαμαχόμενος *dimicans* in præsenti. Sin autem ad καταστῆναι subauditur εἰς τάξιν atque significat *in aciem descendere,* tum utique præferendum fuerit Marklandi διαμαχούμενος *dimicaturus.* REISK.

ια΄. Ἱκανά [1] μοι νομίζω εἰρῆσθαι, καίτοι πολλά γε
παραλιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων [2] αὐτοὺς
τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν 891
ὑμᾶς δεῖ περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλεύειν τεκμηρίοις χρῆσθαι
ἢ ὑμῖν αὐτοῖς, ὁποῖοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδο-
κιμάσθητε. ἔστι [3] γὰρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα [4] κοινὰ
παραδείγματα καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

[1] μὲν T. R. A. [2] αὐτῶν T. [3] γὰρ αὐτοῦ τὰ T. R. A. [4] καινὰ A.

Ἱκανὰ μὲν] Malim ἱκανά μοι. Idem.

Καὶ ἄνευ τούτων αὐτῶν τὰ συμφέροντα etc.] Emphatica vox αὐτῶν minime necessaria videtur. Putò: ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς, καὶ ἄνευ τούτων, ἀφ' ἑαυτῶν τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι. Ἀφ' ἑαυτῶν, vel αὐτῶν. *per vos ipsos*, vel potins, *exemplo sumpto a vobis ipsis:* propter Rationem, quæ sequitur. Sic apud Lucam XII. 57. τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; id est, *cur vero non, exemplum petentes ab eo, quod ordinarie inter vos ipsos fit, quod justum est judicatis?* et ita 2 Cor. X. 7. τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ. *a seipso*, seipsum in exemplum adhibens: prout ex sequentibus patet. Si apud Lysiam malis ἐφ' ἑαυτῶν, vide Perizonium ad Ælian. V. H. I. 34. et Demosthenem contra Olympiodor. ἔδησε τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐβασάνισεν αὐτὸς ἐφ' ἑαυτοῦ. *ipse per se*, sua auctoritate. quod tamen Ioannes dicit ἀφ' ἑαυτοῦ. XVI. 13. οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ. et XIV. 10. τὰ ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ, ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Ita distinguendum. Ὁ δὲ πατὴρ, scil. λαλεῖ αὐτά. de Doctrina et de Miraculis distincte loquitur; quod et alibi passim facit. *ille facit opera quoque.* In Vulgatis hæc confunduntur reclamante sensu et recta ratione. Markland. Mutavi αὐτῶν, cum αὐτοὺς arbitratu meo. *ultro, sponte vestra.* Reisk.

Κοινὰ] Ni ita interpreteris: *exempla quæ ad omnes spectant, ad publicum.* ut ἀγῶνες κοινότατα, Noster c. Dardanar. Legendum omnino καινὰ, ut monuit vir summus. Taylor. Aut cum Tayloro leg. erit καινὰ *nova*, aut mecum ἄκοινα *parum civilia*, quibus uti publice neque licet, neque expedit. Reisk.

Πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια] Nisi fallor, magis ad rem præsentem foret δοκιμασίας, quam δημοκρατίας. Mores ejus tales sunt, tam aperti et bene noti, ut in scrutinium et *examen* admitti nec debeant, nec necesse habeant. Markland.

ΛΥΣΙΟΥ

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ

ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος, εἷς τῶν μετὰ Θρασύλλου καταλεγέντων ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, ἔχων νήπια παιδία διαθήκας ἐποιήσατο, καταλιπὼν αὐτοῖς ἐπίτροπον, τὸν ἑαυτοῦ μὲν ἀδελφὸν Διογείτονα, τῶν δὲ παιδίων θεῖόν τε καὶ πάππον ἀπὸ μητέρος. αὐτὸς μὲν οὖν ἐν Ἐφέσῳ μαχόμενος ἀποθνήσκει, Διογείτων δὲ, πᾶσαν τὴν οὐσίαν τῶν ὀρφανῶν διαχειρισάμενος καὶ ἐκ πολλῶν πάνυ χρημάτων οὐδὲν ἀποδείξας, αὐτὸς ἔτι περιὼν κατηγορεῖται πρὸς ἑνὸς τῶν μειρακίων δοκιμασθέντος κακῆς ἐπιτροπῆς. λέγει δὲ κατ᾽ αὐτοῦ τὴν δίκην ὁ τῆς ἐκείνου μὲν θυγατριδῆς τῶν δὲ μειρακίων ἀδελφῆς ἀνήρ.

Dionys. Halic. in Lysia.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διόδοτος Διαγείτονος τοῦ ἀδελφοῦ θυγατέρα γήμας καὶ σχὼν ἐξ αὐτῆς παῖδας, ἐξιὼν ἐπὶ πόλεμον ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς ἐπίτροπον καταλιμπάνει τῶν παίδων τὸν ἀδελφὸν, καὶ μαχόμενος ἐν Ἐφέσῳ τελευτᾷ τὸν βίον. Ἀθηναίων δέ τις, γήμας τὴν Διοδότου μὲν θυγατέρα Διο-
Pag. ed. Reisk. γείτονος δὲ θυγατριδῆν, ἐγράψατο Διογείτονα κακῆς ἐπιτροπῆς τῶν παίδων. ᾧ Λυσίας γέγραφε Pag. ed. H. Steph.
τὸν κατὰ Διογείτονος λόγον. Scholiast. Hermogenis, p. 411.

892 α΄. ΕΙ μὲν μὴ μεγάλα ἦν τὰ διαφέροντα, ὦ ἄνδρες δικα- 208
σταὶ, οὐκ ἄν ποτε εἰς ὑμᾶς εἰσελθεῖν τούτους εἴασα, νομίζων
893 αἴσχιστον εἶναι πρὸς τοὺς οἰκείους διαφέρεσθαι, εἰδώς [1] τε ὅτι οὐ μόνον οἱ ἀδικοῦντες χείρους ὑμῖν εἶναι δοκοῦσιν, ἀλλὰ καὶ οἵτινες ἂν ἔλαττον ὑπὸ τῶν προσηκόντων ἔχοντες ἀνέχεσθαι μὴ δύνωνται· ἐπειδὴ μέντοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν χρημάτων ἀπεστέρηνται, καὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπονθότες ὑφ᾽ ὧν ἥκιστα ἐχρῆν ἐπ᾽ ἐμὲ κηδεστὴν ὄντα

[1] τε om. T.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ] Hanc longe venustissimam et optimam (si Photio fides) orationum Lysiæ conservarunt ii, quorum opera usi sumus in argumento adornando. Quorum hic tamen pro more potiora nonnulla solummodo prælibavit. Memorat etiam idem alibi, sc. p. 381: Πρὸς Διογείτονα περὶ ἐπιτροπῆς, Photius, quo pacto fere Dionys. Halic. ἔστι δὲ λόγος ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν, ἐπιγραφόμενος κατὰ Διογείτονος, ὑπόθεσιν δὲ ἔχων τοιάνδε Διόδοτος εἷς κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXIV. 5. TAYLOR.

Εἰδὼς ὅτι οὐ] Melius σχ. Hermog. εἰδώς τε ὅτι. TAYLOR. Ferri potest. Melius tamen putarem εἰδώς τε ὅτι etc. ut connectatur cum νομίζων, quod præcessit. MARKLAND.

Ἀπεστέρηνται] Malim ἀπεστερημένοι. REISK.

Ἐπ᾽ ἐπὲ] Ἐπ᾽ ἐμὲ δὲ, Hermog. schol. F. ἐπ᾽ ἐμὲ δή. TAYLOR.

κατέφυγον, ἀνάγκη μοι γεγένηται εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. ἔχω δὲ τούτων μὲν ἀδελφὴν, Διογείτονος δὲ [1] θυγατριδῆν, καὶ πολλὰ ἀμφοτέρων δεηθεὶς, τὸ μὲν πρῶτον ἔπεισα [2] αὐτοὺς [3] τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι [4] δίαιταν, περὶ πολλοῦ ποιούμενος τὰ τούτων πράγματα μηδένα τῶν ἄλλων εἰδέναι· ἐπεὶ δὲ [5] ὁ Διογείτων ἃ φανερῶς ἔχων [6] ἐξηλέγχετο, περὶ τούτων οὐδενὶ τῶν αὑτοῦ φίλων ἐτόλμα πείθεσθαι, ἀλλ' ἐβουλήθη καὶ φεύγειν δίκας καὶ μὴ οὔσας διώκειν καὶ ὑπομεῖναι τοὺς ἐσχάτους κινδύνους μᾶλλον ἢ τὰ δίκαια ποιήσας ἀπηλ- 894
λάχθαι τῶν πρὸς τούτους ἐγκλημάτων, ὑμῶν δέομαι, ἐὰν μὲν ἀποδείξω οὕτως αἰσχρῶς αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου ὡς οὐδεὶς πώποτε ὑπὸ τῶν οὐδὲν προσηκόντων ἐν τῇ πόλει, βοηθεῖν αὐτοῖς τὰ δίκαια· εἰ δὲ μὴ, τούτῳ μὲν ἅπαντα πιστεύειν, ἡμᾶς δὲ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι. ἐξ ἀρχῆς δ' ὑμᾶς περὶ αὐτῶν διδάξαι πειράσομαι.

209 β'. Ἀδελφοὶ ἦσαν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, Διόδοτος καὶ Διογείτων ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι, καὶ τὴν μὲν ἀφανῆ οὐσίαν ἐνείμαντο, τῆς δὲ φανερᾶς ἐκοινώνουν. ἐργασαμένου δὲ Διοδότου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα, πείθει αὐτὸν Διογείτων λαβεῖν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, ἥπερ ἦν αὐτῷ μόνη. καὶ γίνονται αὐτῷ δύο υἱοὶ καὶ θυγάτηρ. χρόνῳ δὲ ὕστερον καταλεγεὶς Διόδοτος μετὰ Θρασύλλου τοῦ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν, καλέσας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἀδελφιδῆν οὖσαν, καὶ τὸν ἐκείνης μὲν πατέρα, αὑτοῦ δὲ κηδεστὴν καὶ ἀδελφὸν ὁμοπάτριον, πάππον δὲ τῶν παιδίων καὶ θεῖον, ἡγούμενος διὰ ταύτας τὰς [7] ἀνάγκας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἑτέρῳ εἰς τοὺς παῖδας [8] αὑτοῦ ἐπιτρόπῳ γενέσθαι, διαθήκην αὐτῷ

[1] ἀδελφιδῆν T. R. A. [2] αὐτοὺς om. T. R. A. [3] τοὺς φίλους T. [4] διαιτᾶν T. R. A. [5] ὁ om. T. R. A. [6] ἐξήλεγκτο T. R. A. [7] ἀναγκαιότητας T. R. A. [8] αὑτοῦ om. T. R. A.

Ἀδελφιδῆν] Uxor actoris erat filia Diodoti, qui erat frater Diogitonis, suscepta e filia Diogitonis, neptis itaque ejusdem Diogitonis, et e filia, et e fratre. Potest ergo et hæc lectio probari, et altera, quæ aliis in libris est, θυγατριδῆν. Reisk.

Τοὺς φίλους] Ita editi, sed et legi *posse* τοῖς φίλοις monuit Sylburgius. Ego autem *oportere*. Atque ita legunt Dionysii Codd. Regii Parisienses, et Hermogenis σχστης Græcus, qui etiam habet ἐπιτρέψαι τὴν δίαιταν. Taylor.

Μὴ οὔσας διώκειν] Vid. Ulpian. ad Demosth. contra Midiam, §. κε'. *denuo lege experiri.* Taylor. Intelligo, exceptione pugnare. Auger.

Ἀδελφοὶ ἦσαν κ. τ. λ.] Vid. Enarrat. Hermog. ad l. 1. de Ideis p. 381., Victor. Var. Lect. XXIV. 5. Taylor.

895 δίδωσι καὶ πέντε τάλαντα ἀργυρίου παρακαταθήκην· [1] ναυ-
τικὰ δὲ ἐπέδειξεν ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταρά-
896 κοντα μνᾶς, [2] δισχιλίας δὲ ὀφειλομένας ἐν Χεῤῥονήσῳ. ἐπέ-
σκηψε δὲ, ἐάν τι πάθῃ, τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ
καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι, τάλαντον δὲ τῇ θυγατρί.
κατέλιπε [3] [δὲ] καὶ εἴκοσι μνᾶς [4] τῇ γυναικὶ καὶ τριά-
κοντα στατῆρας Κυζικηνούς. ταῦτα δὲ πράξας καὶ οἴκοι
ἀντίγραφα καταλιπὼν, ᾤχετο στρατευσόμενος μετὰ Θρα-
σύλλου.

897 γʹ. Ἀποθανόντος δὲ ἐκείνου ἐν Ἐφέσῳ, Διογείτων τὴν μὲν
θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὰ γράμ-

[1] αὐτίκα T. [2] χιλίας T. R. A. [3] [δὲ] om. T. R. A. [4] τῇ γυναικὶ om. A.

Αὐτίκα δὲ ἐπέδειξεν etc.] Lege: ναυτικὰ δὲ ἐπέδειξεν etc. sic infra: φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων ἀποκομίσασθαι. et paulo post: ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκομισμένον ναυτικὰ, καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς (sic et ibi legendum rursus, pro αὐτίκα). Ναυτικὰ τάλαντα et χρήματα ναυτικὰ sunt, quæ ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ ἐκδίδονται. Diog. Laertius init. Menippi: καὶ γὰρ ναυτικῷ τόκῳ δανείζειν καὶ ἐξενεχυριάζειν. quod δανείζειν ναυτικῶς vocat Idem in Zenone. Demosthenes Orat. I. contra Aphobum, ubi recenset opes a patre suo sibi relictas, inter cætera refert: ναυτικὰ δὲ ἑβδομήκοντα μνᾶς ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ. Idem in Orat. adv. Lacriti paragraph. δανείζεσθαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ ναυτικὰ χρήματα. Proprie vero ἐκδεδομένα de pecunia in *Fœnore nautico* posita. vide Harpocration. V. Ἔκδοσις, et Salmasium de Modo Usurar. p. 192. MARKLAND.

Χιλίας] Quid? Anne μνᾶς, quod proxime præcedit? Cave credas. Maxime si cum Cant. δισχιλίας restituendum est. Rarissime, credo, cum XVI. vel etiam XXXIII. talenta dinumeranda veniunt (tot enim vel χίλιαι vel δισχίλιαι minæ conficiunt), per minas numerant. Tum autem præterea hujusmodi census ultra privati hominis, Diogitonis sc. fortunas excresceret: neque porro credibile est hominem frugi et mercatura exercitatissimum domi solummodo habere ad XII. talenta: foris mutuo data ad XXXIII. Non ausim pronunciare hic subesse δραχμάς. Sed subesse solet, et numeralia ita solute et nude posita sæpissime pro drachmis intelliguntur. Ita Midias injuriam, quam Demostheni intulerat, MMM. drachmis redemit. Vide tamen, quo pacto eam rem retulere Βιόγραφοι. Ἐνέδωκε τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ δεομένοις· αἱ δὲ τρισχίλιαι καθ' ἑαυτὰς οὐκ ἄν μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι πικρίαν, ἐλπίζοντες καὶ δυναμένου περιγενέσθαι, Plutarch. Μειδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα, εἰς κρίσιν καταστήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης, Auctor Vit. Rhet. apud eundem Plutarchum. TAYLOR.

Τάλαντον μὲν ἐπιδοῦναι τῇ γυναικὶ, καὶ τὰ ἐν τῷ δωματίῳ δοῦναι] Vel alterum ex Infinitivis delendum, vel sedes eorum mutandas arbitror. ἐπιδοῦναι enim accessionem denotat, *insuper dare*; et ultimo loco poni debere videtur, quando δοῦναι in eadem sententia occurrit. Sequitur: τάλαντον δὲ τῇ θυγατρὶ κατέλιπε, καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, etc. Duas ultimas voces cum Schotto omnino tollendas censeo. de Uxore enim jam ante absolverat, et ad Filiam transierat. eas videtur repetisse Librarius ex versu præcedenti. MARKLAND. τῇ γυναικὶ dele cum Schotto. TAYLOR. Sed cave ne faxis. Necessariæ sunt, omnique modo servandæ. Sed sic leg. et distinguendum est, ut distinxi: τῇ θυγατρὶ, *filiæ talentum in dotem constitui.* κατέλιπε δὲ καὶ εἴκοσι μνᾶς τῇ γυναικὶ, sed et præter illud talentum, quod uxori in dotem constituit, si iterum nubere alicui vellet, eidem uxori suæ reliquit viginti minas—in usus vel sumptus quotidianos. REISK.

Διογείτων τὴν μὲν θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς] *Diogiton quidem filiam de mariti morte celavit.* Hinc illustratur Matthæus XIII. 44. θησαυρῷ—ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε. *quem qui invenit homo, abscondit,* Vulgat. obscure. Vult Evangelista, *tacuit,* nihil dixit, πάντας ἔκρυψε

ματα λαμβάνει ἃ κατέλιπε σεσημασμένα, φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα δεῖν ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. ἐπεὶ δὲ τῷ χρόνῳ ἐδήλωσε τὸν θάνατον αὐτοῖς καὶ ἐποίησαν τὰ νομιζόμενα, [1]τὸν μὲν πρῶτον ἐνιαυτὸν ἐν Πειραιεῖ διητῶντο· ἅπαντα γὰρ αὐτοῦ κατελέλειπτο τὰ ἐπιτήδεια· ἐκείνων δὲ ὑπολιπόντων, τοὺς μὲν παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπει, τὴν δὲ μητέρα αὐτῶν ἐκδίδωσιν ἐπιδοὺς πεντακισχιλίας δραχμὰς, χιλίαις ἔλαττον ὧν ὁ ἀνὴρ [2]αὐτῆς ἔδωκεν. ὀγδόῳ δ' ἔτει δοκιμασθέντος μετὰ ταῦτα τοῦ πρεσβυτέρου τοῖν μειρακίοιν, καλέσας αὐτοὺς εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου καὶ τριάκοντα στατῆρας. ἐγὼ οὖν πολλὰ τῶν ἐμαυτοῦ 898
δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. καὶ ἕως μὲν εἶχον, οὐδέν μοι διέφερε· [3]νυνὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπόρως διάκειμαι· σὺ οὖν, ἐπειδὴ δεδοκίμασαι καὶ ἀνὴρ γεγένησαι, σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια.

δ'. Ταῦτ' ἀκούσαντες ἐκπεπληγμένοι καὶ δακρύοντες ᾤχοντο πρὸς τὴν μητέρα, καὶ παραλαβόντες ἐκείνην ἧκον πρὸς ἐμὲ, οἰκτρῶς ὑπὸ τοῦ πάθους διακείμενοι καὶ ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, κλαίοντες καὶ παρακαλοῦντές με μὴ περιϊδεῖν αὐτοὺς ἀποστερηθέντας τῶν πατρῴων μηδ' εἰς πτωχείαν καταστάντας, ὑβρισμένους ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν, ἀλλὰ βοηθῆσαι καὶ τῆς ἀδελφῆς [4]ἕνεκα καὶ σφῶν [5]αὐτῶν. πολλὰ ἂν εἴη λέγειν ὅσον πένθος ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. τελευτῶσα δὲ ἡ μήτηρ αὐτῶν ἠντιβόλει με καὶ ἱκέτευε συναγαγεῖν αὐτῆς τὸν πατέρα καὶ τοὺς φίλους, εἰποῦσα ὅτι, εἰ καὶ πρότερον μὴ εἴθισται λέγειν ἐν ἀνδράσι, τὸ μέγεθος αὐτὴν ἀναγκάσει τῶν συμφορῶν περὶ τῶν σφε-

[1] τὸ T. [2] αὐτῇ ἐπέδωκεν A. [3] νῦν T. R. A.
[4] οὕνεκα T. R. A. [5] αὐτῶν om. T.

τὸ εὕρημα, *omnes celavit de re inventa:* quemadmodum hoc loco Lysias. Xenophon Ἀναβ. I. 9. 19. καὶ ἃ πέπατο αὖ τις, ἥκιστα Κῦρον ἔκρυπτεν. *et quæ quisque possideret, ea Cyrum haudquaquam celarent.* MARKLAND.

Ὑπολιπόντων] Et ὑπολιπόντων retineri potest, et ἐπιλιπόντων substitui. SYLBURG. TAYLOR. Ego equidem ἐπιλειπόντων malim. REISK. Malim cum viris doctioribus ἐπιλειπόντων. AUGER.

Αὐτῆς] Αὐτῇ. SYLBURG. Ego malim αὐτῇ ἐπέδωκεν. Nam in ejusmodi re verbum proprium est ἐπιδιδόναι, non simplex διδόναι. REISK.

Αὐτῆς τὸν πατέρα] Scribe: αὑτῆς. *suum patrem.* MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR.

Ἀναγκάσει] Si quis malit ἀναγκάζει, per me licet. SYLBURG. Malit Scalig.

τέρων κακῶν δηλῶσαι πάντα πρὸς [1] ἡμᾶς. ἐλθὼν δ' ἐγὼ
ἠγανάκτουν μὲν πρὸς Ἡγήμονα τὸν ἔχοντα τὴν τούτου θυ-
899 γατέρα, λόγους δ' ἐποιούμην πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιτηδείους,
ἠξίουν [2] δὲ τοῦτον εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων.
Διογείτων δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελε, τελευτῶν δὲ ὑπὸ τῶν
φίλων ἠναγκάσθη.

ε'. Ἐπειδὴ δὲ συνήλθομεν, ἤρετο αὐτὸν ἡ γυνή, τίνα
ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτῃ γνώμῃ
χρῆσθαι, ἀδελφὸς μὲν ὢν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, πατὴρ δ'
ἐμός, θεῖος δὲ αὐτοῖς καὶ πάππος. καὶ εἰ μηδένα ἀν- 210
θρώπων ᾐσχύνου, τοὺς θεοὺς ἐχρῆν σε φησὶ
δεδιέναι· ὃς ἔλαβες μέν, ὅτ' ἐκεῖνος [3] ἐξέπλει,
900 πέντε τάλαντα [4] παρ' αὐτοῦ [5] παρακαταθήκην.
καὶ περὶ τούτων ἐγὼ θέλω τοὺς παῖδας παραστη-
901 σαμένη καὶ τούτους [6] καὶ τοὺς ὕστερον ἐμαυτῇ

[1] ὑμᾶς T. A. [2] δὲ καὶ τοῦτον A. [3] ἐξέλιπε T. [4] παρ' αὐτοῦ om. R. A. [5] καταθήκην T. [6] καὶ τοὺς καὶ T.

Taylor. Ego aut ἀναγκάζει aut ἀναγκάσαι in optativo aor. 1. præferam. Reisk.

Τοῦτον] Malim καὶ τοῦτον. Idem.

Ἐξέλιπε] Potius Ἐξέπλει. Taylor. Lege literis transpositis, ἐξέπλει: quod supra dixit ᾤχετο στρατευσόμενος. Dion. Halicarnasseus in Argumento Orationis: Διόδοτος, μέλλων ἐκπλεῖν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ Γλαυκίππου ἄρχοντος, διαθήκας ἐποιήσατο. Patet quoque emendatio ex voce ἔλαβες. si enim scripsisset ἐξέλιπε, dixisse debuit εἶχες, non ἔλαβες. Talis literarum confusio corrupit, nisi fallor, locum Actor. XVII. 14. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Diu suspicatus fueram proprium nomen Urbis alicujus vel Regionis latere sub isto θάλασσαν. non enim Lucas de Paulo solet tam vage et indeterminate scribere, ut ad *mare* eum mitti dicat sine mentione *cujusnam* maris, vel quid ibi *facturus*, et *quo* deinde profecturus. Si Lucas scripsisset: *dimiserunt Paulum, ut iret ad* montes. nonne aliquis quæreret, ad *quosnam* montes, et *quid* ibi *agere* destinaret? Pro θάλασσαν igitur conjeceram Θεσσαλίαν: quam Conjecturam firmatam deprehendi a Bezæ vetustissimo Cod. Cantabrigiensi, com. 15. οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν. deinde Codex iste addit: παρῆλθε δὲ τὴν Θεσσαλίαν· ἐκωλύθη γὰρ εἰς αὐτοὺς κηρύξαι τὸν λόγον. *præteriit autem* Thessaliam: *prohibebatur enim illis prædicare verbum.* unde clare patet Θεσσαλίαν antiquitus lectam fuisse in com. præcedenti: aliter enim ineptum et extra rem erit istud scholion. quare enim Paulum in *Thessalia* potissimum prohibitum fuisse prædicare narraret Annotator iste, si nulla ante facta *Thessaliæ* mentio? cur non in *Bœotia*, per quam, vel in *Attica*, per partem cujus, æque necesse habuit transire, antequam Athenas perveniret? Lucas igitur hoc dicere mihi videtur: Christiani Berœenses dimittebant Paulum proposito eundi in *Thessaliam*, ut ibi Christum prædicaret. quando autem Thessaliam advenit, prohibitus forte fuit a Sp. Sancto (vide c. XVI. 6. 7.), quia tunc Athenas destinabatur. recta igitur Athenas pergit, usque quas eum comitati sunt deductores Berœenses. Ὡς denotat *propositum*, ut apud Xenophontem Ἀναβ. I. 1. 3. συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀποκτενῶν. *consilio interficiendi*. et in Orat. de Agesil. p. 652. ἀθροίζων πολὺ στράτευμα, ὡς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας. Thucydides V. 3. ἄρας περιέπλει τὸν Ἄθω, ὡς ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. vide Segm. VI. et ita passim Ille, et cæteri fere Græci Scriptores. Porro: idem error insederat Max. Tyrium Dissert. XXX. p. 316. ed. Cantabr. ἡ θάλαττα ἐπικλύζεται, ἡ Αἴτνη φλέγεται. sed restituit Stephanus, ἡ Θετταλία ἐπικλύζεται, ex pari loco Dissert. XXV. Markland.

Καὶ τοὺς καὶ ὕστερον] F. καὶ τοὺς ὕστερον

γενομένους, ὀμόσαι ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς. καί-
τοι οὐχ οὕτως ἐγώ εἰμι ἀθλία, οὐδ' οὕτω περὶ
πολλοῦ ποιοῦμαι χρήματα, ὥστ' ἐπιορκήσασα
κατὰ τῶν παίδων τῶν ἐμαυτῆς τὸν βίον κατα-
λιπεῖν, ἀδίκως δὲ ἀφελέσθαι τὴν τοῦ πατρὸς
οὐσίαν. ἔτι τοίνυν ἐξήλεγχεν αὐτὸν ἑπτὰ τάλαντα κεκο-
μισμένον [1] ναυτικὰ καὶ τετρακισχιλίας δραχμάς. καὶ τού-
των τὰ γράμματα [2] ἀπέδειξεν· ἐν γὰρ τῇ [3] διοικίσει, ὅτ' ἐκ
Κολυττοῦ διῳκίζετο εἰς τὴν Φαίδρου οἰκίαν, τοὺς παῖδας ἐπι- 902
τυχόντας ἐκβεβλημένῳ [4] τῳ βιβλίῳ ἐνεγκεῖν πρὸς ταύτην.
ἀπέφηνε δ' αὐτὸν [5] ἑκατὸν μνᾶς κεκομισμένον ἐγγύους ἐπὶ
τόκῳ δεδανεισμένας, καὶ ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς καὶ
ἔπιπλα πολλοῦ ἄξια· φοιτᾶν δὲ καὶ σῖτον αὐτοῖς ἐκ Χερ-
ρονήσου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. ἔπειτα σὺ ἐτόλμησας
ἔφη εἰπεῖν ἔχων τοσαῦτα χρήματα, ὡς δισχι- 903
λίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε καὶ
τριάκοντα στατῆρας; [6] ἃ παρ' ἐμοὶ [7] καταλει-

[1] αὐτίκα T. [2] ἐπέδειξεν T. R. A. [3] διοικήσει T.
[4] τῳ om. T. R. A. [5] εἴκοσι A. [6] ἅπερ ἐμοὶ T. τούσδε ἐμοὶ A.
[7] καταλειφθέντας A.

κ. τ. λ. Taylor. Scribe, καὶ τοὺς ὕστερον, omisso ultimo καί. Paulo post pro αὐτίκα supra monui legendum ναυτικά. Markland.

Ὅπου ἂν αὐτὸς λέγῃς] F. ὅπου ἂν αὐτὸς θέλῃς. Taylor. Bene habet λέγῃς, tantundem valens atque κελεύῃς. *apud quodcunque tandem tribunal*, vel *templum, tu mihi aias jurandum esse*, h. e. me jubeas jurare. Reisk.

Ἑπτὰ τάλαντα — καὶ τετρακισχιλίας δραχμὰς] Supra ἑπτὰ τάλαντα, καὶ τετταράκοντα μνᾶς. Sed perinde est, ut alibi in superioribus notavi. Ita et hæc quoque concordant, quæ modo dicenda sunt: σὺ ἐτόλμησας εἰπεῖν — ὡς δισχιλίας δραχμὰς ὁ τούτων πατὴρ κατέλιπε, καὶ τριάκοντα στατῆρας. cum prius dixerat: εἶπε Διογείτων, ὅτι καταλίποι αὐτοῖς ὁ πατὴρ εἴκοσι μνᾶς ἀργυρίου, καὶ τριάκοντα στατῆρας. Taylor.

Τῇ διοικήσει] Imo τῇ διοικίσει. nec videri debet hoc ταυτολόγον, ut nec illud Æschinis p. 152. ed. Lips. περὶ τῶν διατριβῶν, ἃς συνδιέτριβον ἀλλήλοις. Mox legitur in cod. Helmst. τῷ βιβλίῳ. sed melius fortasse τῳ (enclitice) βιβλ., id est, τινι. Matthæi.

Διῳκίζετο] Ad Diogitonem redit. Reisk.

Τοὺς παῖδας] Συνέβη τοὺς παῖδας, aut simile. Schott. Quod verum videtur. Markland. Nihil hic deest, sed est oratio obliqua, qualis est referentium ab aliis dicta, apta ex ἔφη præmisso et hic subaudiendo. *aiebat illa mulier, servos Diogitonis reperisse schedas inter transmigrandum ex alia domo in aliam abjectas*, vel *amissas, illasque ad se attulisse*, mulierem puta hæc aientem. Reisk.

Πρὸς ταύτην] Imo vero πρὸς αὐτὴν vel πρὸς ἑαυτήν. Idem.

Ἐγγύους] F. ἐγγείους. creditas super fundis in terra continente. Idem.

Ἐπὶ τόκῳ] Subandi τῷ εἰωθότι, vel εἰθισμένῳ. opponitur hoc fœnus τοῖς ναυτικοῖς χρήμασι. Fœnus nauticum multo erat gravius, quam terrestre, seu illud, quod penditur de fundis et immobilibus. Idem.

Ἑτέρας δισχιλίας δραχμὰς] Mirum ni hæ sint ipsissimæ MM. drachmæ (ut legendum esse supra monui), quæ ne pro totidem *minis* computentur, dudum intercessi. Taylor.

Ἅπερ ἐμοὶ καταλειφθέντα, ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας etc.] Lego: ἅπερ εἰ μὴ κατελείφθη, εἶτα ἐκείνου τελευτήσαντος ἐξέωκας ἂν θυγατριδοῦς ὄντας — ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο; *quæ opes si non relictæ fuis-*

φθέντα ἐκείνου τελευτήσαντος [1]ἐγώ σοι ἔδωκα. καὶ [2]ἐκβαλεῖν τούτους [3]ἠξίωκας θυγατριδοῦς ὄντας ἐκ τῆς οἰκίας τῆς αὐτῶν ἐν τριβωνίοις, ἀνυποδήτους, οὐ μετὰ ἀκολούθου, οὐ μετὰ στρωμάτων, οὐ μετὰ ἱματίων, οὐ μετὰ τῶν ἐπίπλων ἃ ὁ πατὴρ αὐτοῖς κατέλιπεν, οὐδὲ μετὰ τῶν παρακαταθηκῶν ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. καὶ νῦν τοὺς μὲν ἐκ τῆς μητρυιᾶς τῆς ἐμῆς παιδεύεις ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονας ὄντας· καὶ ταῦτα μὲν καλῶς ποιεῖς· τοὺς δ' ἐμοὺς ἀδικεῖς, οὓς ἀτίμως ἐκ τῆς οἰκίας ἐκβαλὼν ἀντὶ πλουσίων πτωχοὺς ἀποδεῖξαι προθυμῇ. καὶ ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε τοὺς θεοὺς φοβῇ, οὔτε ἐμὲ τὴν σὴν θυγατέρα [4]τὴν συνειδυῖαν αἰσχύνῃ, οὔτε τοῦ ἀδελφοῦ μέμνησαι, ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων. τότε μὲν οὖν, ὦ
904 ἄνδρες δικασταὶ, πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπὸ τῆς γυναικὸς ῥηθέντων, οὕτω διετέθημεν [5]πάντες οἱ παρόντες ὑπὸ τῶν τούτῳ πεπραγμένων καὶ τῶν λόγων τῶν ἐκείνης, ὁρῶντες μὲν τοὺς παῖδας οἷα ἦσαν πεπονθότες, ἀναμιμνησκόμενοι δὲ τοῦ ἀποθανόντος, ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας τὸν ἐπίτροπον κατέλιπεν, ἐνθυμούμενοι δὲ ὡς χαλεπὸν ἐξευρεῖν ὅτῳ χρὴ περὶ τῶν ἑαυτοῦ πιστεῦσαι τινὰ, ὥστε, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, μηδένα τῶν παρόντων δύνασθαι φθέγξασθαι, ἀλλὰ καὶ δακρύοντας μηδὲν ἧττον τῶν πεπονθότων ἀπιόντας οἴχεσθαι σιωπῇ. [6]πρῶτον μὲν οὖν τούτων ἀνάβητέ μοι μάρτυρες.

[7]ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

ϛ'. Ἀξιῶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῷ λογισμῷ προσέχειν τὴν νοῦν, ἵνα τοὺς μὲν νεανίσκους διὰ τὸ μέγεθος τῶν συμφορῶν ἐλεήσητε, τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις ἄξιον

[1] ἐγώ σοι --- τούτους om. T. A. [2] ἐκβάλλειν R. [3] ἐξέωκας T. A. [4] τὴν συνειδυῖαν om. T. [5] πάντες om. T. [6] πρῶτον --- μάρτυρες om. A. [7] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. om. T. R. A.

sent, num ideo tu, illo mortuo, nepotes tuos ex filia ejiceres ex ædibus suis — sine fideicommissis, quæ pater eorum apud te deposuerat? Hunc locum, ut mutilum, asteriscis insignivit Vanderheidius, præeunte Schotto: sed sana et integra jam omnia esse puto. MARKLAND.

Τοῦτον δ' ἅπασι τοῖς πολίταις] Opinor: δ' ἐν ἅπασι τοῖς πολίταις. *inter omnes cives.* IDEM.

ὀργῆς ἡγήσησθε. εἰς τοσαύτην [1] γὰρ ὑποψίαν Διογείτων
πάντας ἀνθρώπους εἰς ἀλλήλους καθίστησιν, ὥστε μηδὲ
ζῶντας μηδὲ ἀποθνήσκοντας μηδὲν μᾶλλον τοῖς οἰκειοτάτοις
ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν· ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γε-
νέσθαι, τὰ δὲ τελευτῶν ὁμολογήσας [2] ἔχειν, εἰς δύο παῖδας
καὶ ἀδελφὴν λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν ἑπτὰ 905
τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑπτακισχιλίας δραχμὰς ἀποδεῖξαι.
καὶ εἰς τοῦτο ἦλθεν ἀναισχυντίας, ὥστε οὐκ ἔχων [3] ὅποι
στρέψειε τὰ χρήματα, εἰς ὄψον μὲν δυοῖν παιδίοιν καὶ
ἀδελφῇ πέντε ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας ἐλογίζετο, εἰς ὑποδήματα
δὲ καὶ εἰς γναφεῖον [4] [ἱμάτια] καὶ εἰς κουρεῖον οὐκ ἦν αὐτῷ
κατὰ μῆνα οὐδὲ κατ' ἐνιαυτὸν γεγραμμένα, συλλήβδην δὲ
παντὸς τοῦ χρόνου πλεῖον ἢ τάλαντον [5] ἀργυρίου. εἰς δὲ τὸ
μνῆμα τοῦ πατρὸς οὐκ ἀναλώσας πέντε καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκ
πεντακισχιλίων δραχμῶν, τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τού-
τοις [6] λελογίσθαι. εἰς Διονύσια τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί,
— οὐκ ἄτοπον γάρ μοι δοκεῖ καὶ περὶ τούτου μνησθῆναι — 906
211 ἑκκαίδεκα δραχμῶν ἀπέφανειν ἐωνημένον ἀρνίον, καὶ τούτων
τὰς ὀκτὼ δραχμὰς ἐλογίζετο τοῖς παισίν· ἐφ' [7] ὧν ἡμεῖς
οὐχ ἥκιστα ὠργίσθημεν. οὕτως, ὦ ἄνδρες, ἐν ταῖς μεγάλαις
ζημίαις ἐνίοτε οὐχ ἧττον τὰ μικρὰ λυπεῖ τοὺς ἀδικουμένους·
λίαν γὰρ φανερὰν τὴν πονηρίαν τῶν ἀδικούντων ἐπιδείκνυ-
σιν. εἰς τοίνυν τὰς ἄλλας ἑορτὰς καὶ θυσίας ἐλογίσατο
αὐτοῖς πλέον ἢ τετρακισχιλίας δραχμὰς ἀνηλωμένας, ἕτερά
τε παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο, ὥσπερ

[1] δ' T. [2] , ἐλθεῖν εἰς T. A. [3] ὅπου T. R. A.
[4] uncos om. T. ἱμάτια om. A. [5] ἀργυρίου λελόγισται. A.
[6] λελογίσθαι om. A. [7] ᾧ A.

Ἢ τοῖς ἐχθίστοις πιστεύειν] Forte πιστεύσειν, ut de re futura. nisi malis πιστεῦσαι δεῖν. IDEM. Malim πιστεύσειν. AUGER.

Ὁμολογήσας ἔχειν, εἰς δύο παῖδας —] Sic correxi. Sententia est: Tandem aliquando vix et ægre fassus, se habere, (vel penes se esse). retulit in acceptis expensisque pro duobus liberis eorumque una sorore —. REISK.

Ὁμόλογ., ἐλθεῖν] Junge cum ἀποδεῖξαι, *venire ostendere*, Gallice *venir montrer*. AUGER.

Εἰς γναφεῖον ἱμάτια] Εἰς γναφείαν καὶ εἰς ἱμάτια. SCAL. Sylburgius legit: εἰς γναφείαν ἱματίων. quod si admittatur, legi quoque debet κουρὰν, *tonsuram*, pro κουρεῖον. Forte: καὶ εἰς γναφεῖον, ἱμάτιά τε, καὶ εἰς κουρεῖον, οὐκ ἦν etc. Mox, pro τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι, Schottus conjicit αὐτὰς. perperam: et recte habet αὐτῶν. sic infra: τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι λελόγισται. MARKLAND.

Αὐτῶν τίθησι τούτοις λελογίσθαι] Videtur sic leg. τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῷ τίθησι. *partem dimidiam sibi imputat*, hoc est, alteras XXV. minas de suo erogasse, et fratris memoriæ condonasse, τὸ δὲ τούτοις λελόγισται, alteras autem XXV. minas illis, nepotibus suis e filia et fratre, imputat, et in rationem expensorum refert. REISK.

Ἐφ' ὧν] Rectius ἐφ' ᾧ. SYLBURG.

διὰ τοῦτο ἐπίτροπος τῶν παίδων καταλειφθεὶς, ἵνα γράμματα αὐτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἀποδείξειε καὶ πενεστάτους ἀντὶ πλουσίων ἀποφήνειε, καὶ ἵνα, εἰ μέν τις αὐτοῖς πατρικὸς ἐχθρὸς ἦν, ἐκείνου μὲν ἐπιλάθωνται, τῷ δ', ἐπεὶ τῶν πατρῴων εἰσὶν ἀπεστερημένοι, πολεμῶσι. καίτοι εἰ ἐβούλετο δίκαιος εἶναι περὶ τοὺς παῖδας, ἐξῆν αὐτῷ, κατὰ τοὺς νόμους οἳ κεῖνται περὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις, [1] μισθῶσαι τὸν οἶκον,
907 [2] ἀπηλλαγμένος πολλῶν πραγμάτων, ἢ γῆν [3] πριάμενος ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. καὶ ὁπότερον τούτων ἐποίησεν, οὐδενὸς ἂν ἧττον Ἀθηναίων πλούσιοι ἦσαν. νῦν δέ μοι δοκεῖ οὐδεπώποτε διανοηθῆναι ὡς φανερὰν καταστήσων τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἕξων τὰ τούτων, ἡγούμενος δεῖν τὴν αὑτοῦ πονηρίαν κληρονόμον εἶναι τῶν τοῦ τεθνεῶτος χρημάτων.

ζ΄. Ὃ δὲ πάντων δεινότατον, ὦ δικασταί· οὗτος γὰρ συντριηραρχῶν Ἀλέξιδι τῷ Ἀριστοδίκου, φάσκων δυοῖν δεού-
908 σας πεντήκοντα μνᾶς ἐκείνῳ συμβαλέσθαι, τὸ ἥμισυ τούτων τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι λελόγισται, οὓς ἡ πόλις οὐ μόνον παῖδας ὄντας ἀτελεῖς ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὰν δοκιμασθῶσιν, ἐνιαυτὸν ἀφῆκεν ἁπασῶν τῶν λειτουργιῶν. οὗτος δὲ πάππος ὢν παρὰ τοὺς νόμους τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν [4] αὑτοῦ τὸ ἥμισυ πράττεται. καὶ ἀποπέμψας

[1] μισθώσασι R. [2] ἀπηλλαγμένοις T. R. ἀπηλλαγμένῳ A.
[3] πριαμένοις T. R. πριαμένῳ A. [4] αὑτοῦ om. T. R. A.

Εἰσὶν] Aut ante, aut post hoc voc. deest ὑπ' αὐτοῦ. Reisk. Auger.

Ἀπηλλαγμένοις] Ἀπηλλαγμένῳ. Schott. Conjeceram ἀπηλλαγμένῳ, ut ad αὐτῷ referretur, non ad τοῖς δυναμένοις. Quod si verum sit (et verum puto), legi mox debet πριαμένῳ quoque, non πριαμένοις. Markland. Etiam Taylor malebat πριαμένῳ. verum non in ἀπηλλαγμένοις, neque in πριαμένοις est vitium (nam illa duo quidem vocabula labe carent), sed est in v. μισθῶσαι, pro quo dedi de meo μισθώσασι in dativo plur. participii aor. 1. μισθώσασιν ἀπηλλαγμένοις idem est atque ἀπηλλαγμένοις διὰ τοῦ (vel διὰ τὸ) μισθῶσαι. Dativi autem hi apti sunt e τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τοῖς δυναμένοις τῶν ἐπιτρόπων. Idem est, ac si dixisset: ἐξῆν αὐτῷ τρέφειν τοὺς παῖδας ποιοῦντι κατὰ τοὺς νόμους τοὺς κειμένους τοῖς ἐπιτρόποις (εἴτε ἀδύνατοί εἰσιν οἱ ἐπίτροποι, εἴτε δύνανται καὶ πλουτοῦσιν αὐτοὶ), τρέφειν τοὺς παῖδας καὶ οὕτως ἀπηλλάχθαι πολλῶν πραγμάτων, ἢ διὰ τοῦ μισθοῦν τὸν οἶκον, ἢ διὰ τοῦ πρίασθαι γῆν. *poterat Diogiton suos nepotes alere e reditibus, si fecisset prout concedunt leges tutoribus (sive illi pauperes, sive divites sunt), ut faciant, nempe, ut pupillos suos alant, e reditibus bonorum, pupillis a patribus relictorum, sive substantiam universam pro mercede annua elocaverint, sive fundos coemerint pro nummis in hæreditate relictis.* [Malim nunc legi ἀπηλλάχθαι. *In Var. Lect.*] Reisk.

Τῷ Ἀριστοδίκου] Fratri puta, non filio. Id quod e p. 625. 10. patet. Idem.

Ἐκείνῳ συμβαλέσθαι] *una cum illo contulisse.* Auger.

Τοῖς ὀρφανοῖς οὖσι] Aut τοῖς cum τούτοις est mutandum, aut potius τοῖς παισὶν ὀ. οὖ. *pueris hisce tametsi orbi essent.* item legi posset: τοῖς παισὶν ἀδελφιδοῖς (vel θυγατριδοῖς) καὶ ὀρφανοῖς οὖσι. *tametsi sui nepotes ex fratre vel filia, iique orbi essent.* Reisk.

εἰς τὸν Ἀδρίαν ὁλκάδα δυοῖν ταλάντοιν, ὅτε μὲν [1] ἀπέστελλεν, ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν ὅτι τῶν παίδων ὁ κίνδυνος εἴη· ἐπεὶ δὲ ἐσώθη καὶ ἐδιπλασίασεν, αὐτοῦ τὴν ἐμπορίαν ἔφασκεν εἶναι. [2] καίτοι εἰ μὲν τὰς ζημίας τούτων ἀποδείξει, τὰ δὲ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἕξει, ὅπῃ μὲν ἀνήλωται τὰ χρήματα, οὐ χαλεπῶς εἰς τὸν λόγον ἐγγράψει, ῥαδίως δὲ ἐκ τῶν ἀλλοτρίων αὐτὸς πλουτήσει. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν, ὦ δικασταὶ, πολὺ ἂν εἴη ἔργον πρὸς ὑμᾶς λογίζεσθαι. ἐπειδὴ δὲ μόλις παρ' αὐτοῦ παρέλαβον τὰ γράμματα, μάρτυρας ἔχων ἠρώτων Ἀριστόδικον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλέξιδος — αὐτὸς γὰρ ἐτύγχανε τετελευτηκὼς — εἰ ὁ λόγος αὐτῷ εἴη τῆς τριηραρχίας· ὁ δὲ ἔφασκεν εἶναι· καὶ 909
ἐλθόντες οἴκαδε εὕρομεν Διογείτονα [3] τέτταρας καὶ εἴκοσι μνᾶς ἐκείνῳ συμβεβλημένον εἰς τὴν τριηραρχίαν. οὗτος δὲ ἐπέδειξε δυοῖν δεούσας πεντήκοντα μνᾶς ἀνηλωκέναι, ὥστε τούτοις λελογίσθαι [4] ὅσονπερ ὅλον τὸ ἀνάλωμα αὐτῷ γεγένηται. καίτοι τί αὐτὸν οἴεσθε πεποιηκέναι περὶ ὧν αὐτῷ οὐδεὶς σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχείριζεν, ὃς ἃ δι' ἑτέρων ἐπράχθη καὶ οὐ χαλεπὸν ἦν περὶ τούτων πυθέσθαι, ἐτόλμησε ψευσάμενος τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὑτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶσαι; καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

η'. Τῶν μὲν μαρτύρων ἀκηκόατε, ὦ δικασταί· ἐγὼ δ' ὅσα τελευτῶν ὡμολόγησεν αὐτὸς ἔχειν χρήματα, ἑπτὰ τάλαντα καὶ τετταράκοντα μνᾶς, ἐκ τούτων αὐτῶν λογιοῦμαι, πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων, καὶ θήσω ὅσον οὐδεὶς πώποτε ἐν τῇ 910
πόλει, εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν καὶ παιδαγωγὸν καὶ θεράπαιναν χιλίας δραχμὰς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ, [5] μικρῷ

[1] ἀπέστειλεν T. A. [2] καὶ μέντοι T. [3] τετταράκοντα T. [4] ὅσον ἅπερ T. [5] μικρὸν T.

Τὰ γράμματα] Rationem gestæ tutelæ. Markland. Idem.

Τετταράκοντα] Lege τέτταρας cum Cantabrig. et Schotto. Taylor. Sic mox: ἐτόλμησε ψευσάμενος, τέτταρσι καὶ εἴκοσι μναῖς τοὺς αὐτοῦ θυγατριδοῦς ζημιῶσαι, de eadem summa utrobique agitur.

Ὅσον ὅπερ] Ὅσονπερ. Taylor. Sylburgius: ὅσον ὑπὲρ ὅλων etc. *pro toto illo negotio in universum*. Verum puto, ὅσονπερ. Markland.

Περὶ τούτων] Παρὰ τούτων. Sylburg. Sine necessitate. Reisk.

ἔλαττον ἢ τρεῖς δραχμὰς τῆς ἡμέρας. ἐν ὀκτὼ ἔτεσιν αὗται γίνονται ὀκτακισχίλιαι δραχμαὶ, καὶ ἀποδείκνυνται, ἓξ τάλαντα περιόντα τῶν ἑπτὰ ταλάντων καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν δύναιτο ἀποδεῖξαι οὔθ' ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἀπολωλεκὼς, οὔτε ζημίαν εἰληφὼς, οὔτε χρήσταις ἀποδεδωκὼς [1] * * *

[1] asteriscos om. T. R. A.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων] Ista septem talenta modo in initio computi erant VII *cum* XL *minis*: quæ nescio quo pacto ex hoc loco exciderunt. Ecce enim

	Tal.	Min.
	7	40
Subduct. 8000 drachm. -	1	20
Residuum erit —	6	20

TAYLOR.

Τῶν ἑπτὰ ταλάντων, καὶ εἴκοσι μναῖ] Deesse hic quædam ad calculum animadvertimus. SCHOTT. Recte. nempe desunt voces τῶν τετταράκοντα μνῶν post εἴκοσι μναῖ· quippe 6000 drachmæ efficiunt 60 minas, seu Talentum Atticum: 2000 vero drachmæ, Viginti minas. Si igitur ex Septem Talentis deducas 6000 drachmas, et ex Quadraginta minis 2000 drachmas, restabunt Sex Talenta et Viginti minæ. Eodem recidet, si legas: καὶ ἀποδείκνυνται ἓξ τάλαντα περιόντα, καὶ εἴκοσι μναῖ. οὐ γὰρ ἂν etc. omissis vocibus τῶν ἑπτὰ ταλάντων, quæ Marginali notæ forte debentur. MARKLAND.

'Απολωλεκὼς] Post ἀπολωλεκὼς videtur οὐδὲν deesse. REISK. Sub. τὰ χρήματα, vel aliud quid. AUGER.

ΛΥΣΙΟΥ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Λόγος πανηγυρικὸς, ἐν ᾧ πείθει τοὺς Ἕλληνας ἀγομένης Ὀλυμπιάσι τῆς πανηγύρεως ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον τῆς ἀρχῆς καὶ Σικελίαν ἐλευθερῶσαι, ἄρξασθαί τε τῆς ἔχθρας αὐτίκα μάλα, διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ κεκοσμημένην. ἔπεμψε γὰρ θεωροὺς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος ἄγοντας θυσίαν τῷ θεῷ. μεγαλοπρεπής τε καταγωγὴ τῶν θεωρῶν ἐγίνετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελὴς, ἵνα θαυμασθείη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. ταύτην λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν τοιαύτην πεποίηται τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου. Dionys. Halic. in Lysia.

Pag. ed. H. Steph. Pag. ed. Reisk.

212 α΄. ΑΛΛΩΝ τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ὦ 911
ἄνδρες, ἄξιον Ἡρακλέους μεμνῆσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν
ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε δι' εὔνοιαν τῆς Ἑλλάδος. ἐν μὲν
γὰρ τῷ τέως χρόνῳ ἀλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας
διέκειντο· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε καὶ τοὺς
ὑβρίζοντας ἐκώλυσεν, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλοτιμίαν δὲ [1]πλούτῳ, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ
τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἁπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ συνέλ- 912
θωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι· ἡγήσατο γὰρ
τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν [2]γενέσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς
ἀλλήλους φιλίας. ἐκεῖνος μὲν οὖν ταῦθ' ὑφηγήσατο· ἐγὼ δὲ
ἥκω οὐ μικρολογησόμενος οὐδὲ περὶ τῶν ὀνομάτων μαχου-

[1] πλούτου A. [2] γενήσεσθαι A.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ] Præter Dionys. Halic. qui nobis conservavit luculentum hoc fragmentum, memorant Theo c. 1. et Diod. Sic. ad Olymp. XCVIII. Μετὰ δὲ ταῦτα διεγέλων τὸν Διονύσιον, καὶ κατεγίνωσκον ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τινὰς τολμῆσαι διαρπάζειν τὰς σκηνάς. καὶ γὰρ Λυσίας ὁ ῥήτωρ τότε διατρίβων ἐν Ὀλυμπίᾳ προετρέπετο τὰ πλήθη μὴ προσδέχεσθαι τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοὺς ἐξ ἀσεβεστάτης τυραννίδος ἀπεσταλμένους θεωρούς. ὅτε καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν λόγον ἐπιγραφόμενον ἀνέγνω. TAYLOR.

Πλούτῳ] Lege πλούτου. TAYLOR. Verius πλούτου, ut σωμάτων ἀγῶνα, et γνώμης ἐπίδειξιν, casu secundo. Orat. II. ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου. MARKLAND. Bene habet vulgata. genitivus si debebit hic obtinere, malim πλούτων. REISK.

Ἐν τῷ καλλίστῳ] Sub. τόπῳ, quod addit Contius. AUGER.

Ἡγήσατο γὰρ — ἀρχὴν γενέσθαι] Vel γενήσεσθαι, vel ἀρχὴν ἂν γενέσθαι, opinor legendum. MARKLAND. Etiam Matthæi V. C. γενήσεσθαι adscripserat. Sæpissime tamen aoristus vicem futuri gerit. REISK.

Ὀνομάτων] Pungit philosophos, quorum pleræque pugnæ super meris vocabulis. IDEM.

μενος. ἡγοῦμαι γὰρ ταῦτα, ἔργα μὲν εἶναι [1]σοφιστῶν λίαν
913 ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ καὶ
πολίτου πολλοῦ ἀξίου περὶ τῶν μεγίστων συμβουλεύειν,
ὁρῶν οὕτως αἰσχρῶς διακειμένην τὴν Ἑλλάδα, καὶ πολλὰ
μὲν αὐτῆς ὄντα ὑπὸ τῷ βαρβάρῳ, πολλὰς δὲ πόλεις ὑπὸ
τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας. καὶ ταῦτα εἰ μὲν δι'
ἀσθένειαν ἐπάσχομεν, στέργειν ἂν ἦν ἀνάγκη τὴν τύχην·
ἐπειδὴ δὲ διὰ στάσιν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαν,
πῶς οὐκ ἄξιον τῶν μὲν παύσασθαι τὰ δὲ κωλῦσαι, εἰδότας
ὅτι φιλονεικεῖν μέν ἐστιν εὖ πραττόντων, γνῶναι δὲ τὰ βέλ-
τιστα [2]πονούντων. ὁρῶμεν γὰρ τοὺς κινδύνους καὶ μεγάλους
914 καὶ πανταχόθεν περιεστηκότας· ἐπίστασθε δὲ ὅτι ἡ μὲν
ἀρχὴ τῶν κρατούντων τῆς θαλάσσης, τῶν δὲ χρημάτων
βασιλεὺς ταμίας, τὰ δὲ τῶν Ἑλλήνων σώματα τῶν δαπα-
νᾶσθαι δυναμένων, ναῦς δὲ πολλὰς [3]μὲν αὐτὸς κέκτηται,
πολλὰς δ' ὁ τύραννος τῆς Σικελίας. ὥστε ἄξιον τὸν μὲν πρὸς
ἀλλήλους πόλεμον καταθέσθαι, τῇ δ' αὐτῇ γνώμῃ χρω-
μένους τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι, καὶ περὶ μὲν τῶν παρελη-
λυθότων αἰσχύνεσθαι, περὶ δὲ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι δε-
διέναι, καὶ τοὺς προγόνους μιμεῖσθαι, οἳ τοὺς μὲν βαρβάρους

[1] σοφὰ τῶν λίαν χρηστῶν T. [2] τῶν αὐτῶν T. R. τῶν ἀτυχούντων A.
[3] μὲν om. T. R. post αὐτὸς ponit A.

Χρηστῶν] Ad nomin. χρήστης referri voluit Sylburg. TAYLOR. Conjicio: ἔργα μὲν εἶναι σοφιστῶν λίαν ἐριστικῶν (vel ἐριστῶν), καὶ σφόδρα βίου δεομένων. *arbitror enim hæc esse sophistarum valde contentiosorum, et victus valde indigentium.* Aristocles apud Eusebium Præp. Evang. XV. 1. σοφισταὶ, καὶ ἐριστικοὶ, καὶ ῥήτορες. Dion. Halicarnassensis in Isocrate: πεφυρμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστῶν, πρῶτος ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐριστικῶν τε καὶ σοφιστικῶν ἐπὶ τοὺς πολιτικούς. ita legendum puto pro, καὶ φυσικῶν. Ex Diog. Laertio Lib. IX. Vit. Protagoræ: καὶ πρῶτος — σόφισμα τοῖς πραγματολογοῦσι προσήγαγε· καὶ τὴν διάνοιαν ἀφεὶς, πρὸς τοὔνομα διελέχθη. καὶ τὸ νῦν ἐπιπόλαιον γένος τῶν ἐριστικῶν ἐγέννησεν. Quin et scripsit Protagoras τέχνην ἐριστικῶν, teste eodem Laertio. Legi quoque potest ἀχρήστων pro χρηστῶν. MARKLAND. Ego dedi σοφιστῶν λίαν ἀχρήστων. *sophistarum ineptorum, nulli rei utilium.* REISK.

Ἐπειδὴ δὲ] Scil. ταῦτα πάσχομεν. quanquam nullus dubito, nonnihil hic deesse. IDEM.

Τῶν μὲν — τὰ δὲ] Malim τῆς μὲν, scil. στάσεως, et τὴν δὲ, scil. φιλονεικίαν. Pro κωλῦσαι nescio an κολοῦσαι leg. sit. IDEM.

Γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα, τῶν αὐτῶν] Οὐ τῶν αὐτῶν. CONT. Nisi fallor, scripsit Lysias τῶν ἀτυχούντων, non τῶν αὐτῶν; et forte ἐστι τῶν εὖ πραττόντων. *rixari et contendere solent rebus secundis utentes: qui vero in adversis sunt, quid optimum factu sit, consulere.* Huc tendit Ratio, et confirmant sequentia. Mox, δαπανᾶσθαι significatione activa sumendum, *pecuniam insumere;* ut Orat. XXV. πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων ἐδαπανώμην. Interpres Brabantus male vertit: *consumi et deleri.* MARKLAND. Videtur sic ferme leg. γνῶναι δὲ τὰ βέλτιστα τῶν δεδιότων περὶ αὐτῶν, aut τῶν ἐν κινδύνῳ καταστάντων. *consilia autem capessere sapientissima, est hominum de se sollicitorum, aut in discrimine versantium.* REISK. Pro τῶν αὐτῶν dedi de meo πονούντων.

Πολλὰς αὐτὸς] Malim μὲν interponi. IDEM. αὐτὸς, rex Persarum. AUGER.

ἐποίησαν τῆς ἀλλοτρίας ἐπιθυμοῦντας τῆς σφετέρας αὐτῶν ἐστερῆσθαι, τοὺς δὲ τυράννους ἐξελάσαντες κοινὴν ἅπασι τὴν ἐλευθερίαν κατέστησαν.

β΄. Θαυμάζω δὲ Λακεδαιμονίους πάντων μάλιστα, τίνι ποτὲ γνώμῃ χρώμενοι καιομένην τὴν Ἑλλάδα περιορῶσιν, ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἀδίκως καὶ διὰ τὴν ἔμφυτον ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην, μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι καὶ ἀτείχιστοι καὶ ἀστασίαστοι καὶ ἀήττητοι καὶ [1] τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι· ὧν ἕνεκα ἐλπὶς ἀθάνατον τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς [2] κεκτῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς παρεληλυθόσι κινδύνοις σωτῆρας γενομένους τῆς Ἑλλά-

[1] τόποις T.

[2] κεκτήσεσθαι A.

Τὴν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην] Num τὴν τῶν περὶ τὸν πόλ. ἐπιστ. Reisk.

Τόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς] Lege: τρόποις. *moribus*. quod, de Lacedæmoniis dictum, probatione non indiget. Quæ vero præcedunt sic distingui debent: ἡγεμόνες ὄντες τῶν Ἑλλήνων (οὐκ ἀδίκως, καὶ διὰ — ἐπιστήμην), μόνοι δὲ οἰκοῦντες ἀπόρθητοι etc. quæ ultima Vanderheidius sic vertit: *soli vero portu careant*. Miror, unde hanc interpretationem expiscatus est. Vult Lysias: *soli vero ex omnibus Græcis terram habitantes vastationibus hostilibus non obnoxiam*, vel, *quæ non vastata fuit*; (vide Hesychium V. ἀπόρθητος) unde Epaminondas apud Ælianum Var. Hist. XIII. 42. dicit: *Laconicam* πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδῄωτον οὖσαν, *per quingentos annos non vastatam*. scil. usque ad tempora sua, quæ seriora erant hujus Orationis scriptione. Demades: ὁ δὲ πρότερον ἀπείρατος ὢν πολεμίας σάλπιγγος Εὐρώτας, Βοιωτοὺς ἐν τῇ Λακωνικῇ στρατοπεδεύοντας εἶδεν. loquitur de pugna Leuctrica. Dinarchus adv. Demosthenem: τότε τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἐνίκησεν ἡ τῶν Θηβαίων πόλις, τότε εἰς τὴν ἀπόρθητον νομιζομένην εἶναι Λακεδαιμονίων χώραν εἰσέβαλον. Archidamus apud Isocratem p. m. 245. ἐν γὰρ τοῖς ἐπέκεινα χρόνοις, οὐδένες πώποτε κρείττονες ἡμῶν εἰς ταύτην τὴν χώραν εἰσέβαλον. de Laconica loquitur. Æschines κατὰ Τιμάρχ. §. λε΄. οὐ πόλιν (l. πολὺν) χρόνον τὴν Σπάρτην ἀπόρθητον οἰκήσουσι, τοιούτοις ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συμβούλοις χρώμενοι. Thucydides quoque ad hanc Lacedæmoniorum felicitatem alludit lib. VIII. segm. 24. et Max. Tyrius Dissert. XXXIII. p. 346. Edit. Cantabr. vocat Spartam πόλιν ἀθέατον πολεμίων, ἀθέατον ξενικῶν ἀσπίδων. unde Xenophon narrat Ἑλλην. lib. VI. 5. 28. post pugnam Leuctricam, quando Thebani Laconicam vastabant, mulieres Spartanas *ne fumum quidem aspicere sustinuisse*, ἅτε οὐδέποτε ἰδοῦσαι πολεμίους, *quippe quæ hostes nunquam vidissent*. et magnus inde honor Thebanis, ὅτι πεπορθηκότες τὴν χώραν τῶν Λακεδαιμονίων ἐφαίνοντο, ut refert Idem Ἑλλην. VII. 1. 35. Patet jam, quare ἀπόρθητοι hic dicantur Lacedæmonii. Sit igitur ut Laconica, secundum Epaminondæ dictum, ἀπόρθητος et ἀδῄωτος fuerit per 500 annos, nempe usque ad pugnam Leuctricam, seu Olympiad. CII. Justinus enim, qui lib. III. refert, Periclem (multis annis ante Epaminondam) "Spartanorum agros vastasse, *et* totam Spartam deprædatam esse," refellitur a Perizonio ad Æliani locum modo citatum. Sed quomodo refellemus Thucydidem? qui lib IV. 41. narrat, Messenios, anno VII Belli Peloponnesiaci, seu Olympiad. LXXXVIII. 4. *agrum Laconicum latrociniis infestasse* (ἐλῄϊζον) *maximisque maleficiis affecisse*. et notat rem hanc novam Lacedæmoniis contigisse: οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἀμαθεῖς (potius ἀπαθεῖς) ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας, καὶ τοῦ τοιούτου πολέμου, — οὐ ῥᾳδίως ἔφερον. *Lacedæmonii vero, quod superiore tempore latrocinia et hujusmodi bellum non experti fuerant, ægre ferebant*. vide et V. 14. ubi iterum meminit λῃστευομένης τῆς χώρας. Non igitur, ut videtur, ἀδῄωτος Laconica usque ad tempora Epaminondæ. nisi dicendum sit, has incursiones non adeo magni momenti fuisse nec inter vastationes numerari dignas. Markland.

Κεκτῆσθαι] Malim κεκτήσεσθαι in futuro tertio. Reisk.

916 δος περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. οὐ τοίνυν ὁ ἐπιὼν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων· οὐ γὰρ ἀλλοτρίας δεῖ τὰς τῶν ἀπολωλότων συμφορὰς νομίζειν ἀλλ' οἰκείας, οὐδ' ἀναμεῖναι ἕως [1] ἂν ἐπ' αὐτοὺς ἡμᾶς αἱ δυνάμεις ἀμφοτέρων ἔλθωσιν, ἀλλ' ἕως ἔτι ἔξεστι, τὴν τούτων ὕβριν κωλῦσαι. τίς γὰρ οὐκ [2] ἂν ἐνορῶν ἐν τῷ πρὸς ἀλλήλους πολέμῳ μεγάλους αὐτοὺς γεγενημένους; ὧν οὐ μόνον αἰσχρῶν ὄντων ἀλλὰ καὶ
917 δεινῶν, τοῖς μὲν μεγάλα ἐξημαρτηκόσιν ἐξουσία γεγένηται τῶν πεπραγμένων, τοῖς δὲ Ἕλλησιν οὐδεμία αὐτῶν τιμωρία [3] * * *

[1] ἂν om. T. A. [2] ἂν αἰσχύνοιτο ἐνορῶν A. [3] asteriscos om. T. R. A.

Ἀμφοτέρων] Regis Persarum puta, et Dionysii. Idem.

Ἐνορῶν] Π. ἐνορᾷ, ἢ, ἐνορῴη. H. Stephan. Ultimum verius puto. Markland. Hic deest parum quid. fort. leg. est: τίς γὰρ οὐκ ἂν ἐντρέποιτο ὁρῶν. ecquem enim non pudeat videntem? Ad πολέμῳ subauditur ἡμῶν. αὐτοὺς redit ad hostes communes Græciæ modo nominatos. Reisk. Fort. τίς γὰρ οὐκ ἀνιᾶται ὁρῶν.

ΛΥΣΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ

ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΑΘΗΝΗΣΙ

ΛΟΓΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ δήμου κατελθόντος ἐκ Πειραιῶς καὶ ψηφισαμένου διαλύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν ἄστει καὶ μηδενὸς τῶν γεγενημένων μνησικακεῖν, δέους δὲ ὄντος μὴ πάλιν τὸ πλῆθος εἰς τοὺς εὐπόρους ὑβρίζῃ τὴν ἀρχαίαν ἐξουσίαν κεκομισμένον, καὶ πολλῶν ὑπὲρ τούτου γινομένων λόγων, Φορμίσιός τις τῶν συγκατελθόντων μετὰ τοῦ δήμου γνώμην εἰσηγήσατο, τοὺς μὲν φεύγοντας κατιέναι, τὴν δὲ πολιτείαν μὴ πᾶσιν ἀλλὰ τοῖς τὴν γῆν ἔχουσιν παραδοῦναι, βουλομένων ταῦτα γενέσθαι καὶ Λακεδαιμονίων. ἔμελλον δὲ τοῦ ψηφίσματος τούτου κυρωθέντος πεντακισχίλιοι σχεδὸν Ἀθηναίων ἀπελαθήσεσθαι τῶν κοινῶν. ἵνα [1] δὴ μὴ τοῦτο γένοιτο, γράφει τὸν λόγον τόνδε
Pag. ed. H.Steph. ὁ Λυσίας τῶν ἐπισήμων τινὶ καὶ πολιτευομένων. εἰ μὲν οὖν ἐῤῥήθη τότε ἄδηλον· σύγκειται γοῦν ὡς πρὸς ἀγῶνα ἐπιτηδείως. ἔστι δὲ ὅδε. Pag. ed. Reisk.
Dionys. Halic. in Lysia.

213 α΄. ΟΤΕ ἐνομίζομεν, ὦ Ἀθηναῖοι, τὰς γεγενημένας συμ- 917
φορὰς ἱκανὰ μνημεῖα τῇ πόλει καταλελεῖφθαι, ὥστε μηδ'
ἂν τοὺς ἐπιγινομένους ἑτέρας πολιτείας ἐπιθυμεῖν, τότε δὴ
οὗτοι τοὺς κακῶς πεπονθότας καὶ ἀμφοτέρων πεπειραμένους
ἐξαπατῆσαι ζητοῦσι τοῖς αὐτοῖς ψηφίσμασιν οἷσπερ καὶ
πρότερον. διὸ δὴ καὶ τούτων μὲν οὐ θαυμάζω, ὑμῶν δὲ τῶν
ἀκροωμένων, ὅτι πάντων [2] ἐστὲ ἐπιλησμονέστατοι [3] καὶ πά-
σχειν ἑτοιμότατοι κακῶς ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν, οἳ τῇ μὲν 918
τύχῃ τῶν [4] ἐκ Πειραιῶς πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ

[1] μὴ δὴ T. [2] εἰσὶ T. R. [3] ἢ T. R. [4] ἐκ om. T.

Ἐνομίζομεν] Π. νομίζομεν. H. Stephan. Opinor, quia sequitur ζητοῦσι, in Præsenti. sed nihil muta. sic enim loquitur Orat. XXVIII. ὅταν γὰρ ἡγησάμεθα σωτηρίας ἀντειλῆφθαι, δεινότερα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων πάσχομεν ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων. Markland.

Ἀμφοτέρων] Oligarchiæ puta atque democratiæ. Reisk.

Εἰσὶν ἐπιλησμονέστατοι ἢ πάσχειν ἑτοιμ.] Ἐπιλησμ. οἱ πάσχειν ἑτ. H. Stephan. F. ἐστὲ ἐπιλησμ. καὶ πάσχειν ἑτοιμ. Taylor. Si cogitasset vir maximus corruptam esse vocem εἰσὶν, nihil præterea mutatum isset. Lego ἐστὲ, *estis*: præcessit enim ὑμῶν. Sententia est maxime perspicua: *estis omnium hominum obliviosissimi, vel male pati paratissimi.* Markland. Aut ἐστὲ est leg. aut ἐνίων addendum post ἀκροωμένων. *vestrum autem, qui me auditis, quosdam miror esse mortalium omnium aut obliviosissimos, aut paratissimos ad mala patiendum.* Reisk.

Τῶν ἐκ Πειραιῶς] Præpositionem, qua

τῶν ἐξ ἄστεος. καίτοι τί ἔδει φεύγοντας κατελθεῖν εἰ χειροτονοῦντες ὑμᾶς αὐτοὺς [1] καταδουλώσεσθε;

β΄. Ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἀθηναῖοι, [2] οὔτε γένει ἀπελαυνόμε-
919 νος [3] οὔτε οὐσίᾳ ἐλάττων, ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὢν, ἡγοῦμαι ταύτην μόνην σωτηρίαν εἶναι τῇ πόλει, ἅπασιν Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας μετεῖναι, ἐπεὶ ὅτε καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ χρήματα καὶ [4] συμμάχους
920 [5] ἐκτησάμεθα, οὐχ [6] ὅπως ἵνα [7] Ἀθηναῖον τινὰ ποιήσωμεν διενοούμεθα, ἀλλὰ καὶ Εὐβοεῦσιν ἐπιγαμίαν ἐποιούμεθα· νῦν δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας [8] ἀπελῶμεν; οὐκ, ἄν ἔμοιγε πειθώμεθα, οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν

[1] καταδουλοῦσθε T. [2] οὔτε ἡλικίᾳ, οὔτε R. [3] οὔτε οὐσίᾳ ἐλάττων om. T. R. [4] τοὺς συμμάχους A. [5] ἐκτήμεθα T. [6] οὕτως T. [7] Ἀθηναίων T. R. [8] ἀπολοῦμεν T. A. ἀπελοῦμεν R.

vulgatæ carent, de meo addidi. Malim tamen totum locum sic legi: τῇ μὲν τύχῃ τοῖς ἐκ Πειραιῶς τῶν πραγμάτων μετέσχον, τῇ δὲ γνώμῃ τοῖς ἐξ ἄστεος. Idem.

Χειροτονοῦντες] Idem est, ac si dixisset: εἰ αὐτοὶ χειροτονεῖτε τοὺς μέλλοντας ὑμᾶς καταδουλώσεσθαι. Idem.

Ὑμᾶς] Ὑμεῖς. Schott. Veritus nimirum

"Primo ne medium, medio ne discrepet imum."

Atque id profecto cavit sedulo. Taylor.

Καταδουλοῦσθε] F. καταδουλώσεσθε. Taylor.

Οὔτε γένει] Π. οὔτε ἡλικίᾳ, οὔτε γένει. H. Stephan. Sequitur enim ἀμφότερα, quæ *duo* antecedentia postulat. Sed si argumentum Orationis specles, aptius videbitur: οὔτε πλούτῳ, οὔτε γένει. Phormisii enim ψήφισμα, si perlatum fuisset, exclusurum erat a republica Quinque millia pauperum et plebeiorum civium. Huic se opponit Orator, *dives* (*ætas* enim non adeo ad rem præsentem) et *nobilis* quidam Atheniensis, pro quo hanc Orationem scripsit Lysias. Quod vero Stephanus in marginem Edit. suæ ex Conjectura retulerat, id Sylburgius quasi ex Cod. MS. prolatum citare videtur, et hoc loco, et nonnullis aliis. Markland. Mihi videtur deesse vox χρήμασιν, vel πλούτῳ, prouti voluit Marklandus. Præterea licet non reprehendam lectionem ἀπελαυνόμενος, malim tamen, si in Codice quodam inveniatur, scribi ἀπολειπόμενος, quia sequitur: ἀλλ' ἀμφότερα τῶν ἀντιλεγόντων πρότερος ὤν. Frequens est usus verbi ἀπολείπεσθαι, hoc sensu, *relinqui ab alio, vinci, superari, inferiorem esse*. Vid. Isocrat. Panath. p. 234. E. 245. B. 266. A. 276. D. 284. D. et Aristophan. Equit. 522. Sluiter.

Ἐπεὶ ὅτε καὶ] Malim ἐπεὶ καὶ ὅτε. Reisk.

Οὐχ οὕτως κ. τ. λ.] Π. οὐχ ὅπως ἵνα Ἀθηναῖόν τινα ποιήσωμεν. H. Stephan. Cont. οὐ τοῦτο μόνον ἵνα Ἀθηναίων ταῦτα ποιήσωμεν διενοούμεθα. *Observatt. human.* IV. 9. Schott. Recte Stephanus. Sed quid est ποιήσωμεν? hoc menti Oratoris adversa fronte pugnat. Scribo: ἀπολέσωμεν. sequitur enim: νυνὶ δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας πολίτας ἀπολοῦμεν; *nunc vero*, non modo novos non adsciscemus, sed *etiam illos, qui jam sunt cives, amittemus?* Orat. XIII. πολλοὺς γὰρ τῶν πολιτῶν καὶ ἀγαθοὺς ἀπωλέσαμεν. Andocides de Myster. §. κζ. καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας — ἀπόλλυτε. apposite. Dicit Lysias: Istis duris temporibus tam longe abfuimus a cogitatione et consilio *amittendi* quenquam civem Atheniensem, ut etiam jus ἐπιγαμίας Euboensibus concesserimus, ut inde novorum civium accessione Respublica firmaretur. Markland. Pro vulgari οὐχ οὕτως dedi οὐχ ὅπως. In ἵνα videor mihi exitum vocabuli ἄπολιν cernere. nam α postrema litera facile potuit e proximo insequente vocabulo adhærescere. Leg. ergo: οὐχ ὅπως, ἵνα ἄπολιν Ἀθην. Reisk. *non solum non ut aliquem faceremus Atheniensem*, ut alicui jus civitatis tribueremus. Auger.

Ἀπελοῦμεν] Sic dedi de meo, quod idem est atque ἀπελάσομεν, *expellemus*. Reisk.

Πειθώμεθα] Leg. πείθησθε, ut mox p. 633, 9. Sluiter.

αὐτῶν περιαιρησόμεθα, ὁπλίτας πολλοὺς καὶ ἱππέας καὶ
τοξότας, ὧν ὑμεῖς ἀντεχόμενοι βεβαίως δημοκρατήσεσθε,
τῶν δὲ ἐχθρῶν πλέον ἐπικρατήσετε, ὠφελιμώτεροι δὲ τοῖς
συμμάχοις ἔσεσθε· ἐπίστασθε γὰρ [1][ἐν] ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλι-
γαρχίαις γεγενημέναις, καὶ οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχον-
τας τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας,
πολλοὺς δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐκπεσόντας, οὓς ὁ δῆμος κατα-
γαγὼν ὑμῖν μὲν τὴν ὑμετέραν ἀπέδωκεν, αὐτὸς δὲ ταύτης
οὐκ ἐτόλμησε μετασχεῖν. ὥστε, ἂν ἔμοιγε πείθησθε, οὐ
τοὺς εὐεργέτας, καθὸ δύνασθε, τῆς πατρίδος ἀποστερήσετε, 921
οὐδὲ τοὺς λόγους πιστοτέρους τῶν ἔργων οὐδὲ τὰ μέλλοντα
τῶν γεγενημένων νομιεῖτε. ἄλλως τε καὶ μεμνημένοι τῶν
περὶ τῆς ὀλιγαρχίας μαχομένων, οἳ τῷ μὲν λόγῳ τῷ δήμῳ
πολεμοῦσι, τῷ δὲ ἔργῳ τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν· [2]ἅπερ
κτήσονται, ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσιν.

γ΄. Εἶτα [3]τοῖς τῶν [4]ὑμῖν ὑπαρχόντων [5]ἐρῶσι τίς ἔσται 922
σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ [6]ποιήσωμεν ἃ Λακεδαιμόνιοι κε-

[1] ἐν om. T. R. uncos om. A. [2] ὅπερ T. [3] οἱ A. [4] ἡμῖν T. R. A. [5] ἐρῶντες ἐρωτῶσι A. [6] ποιήσωμεν Λακεδαιμονίοις T.

Ἐπίστασθε κ. τ. λ.] Ἐπίστασθε γὰρ ταῖς ἐφ' ἡμῶν ὀλιγαρχίαις γεγενημέναις οὐ τοὺς γῆν κεκτημένους ἔχοντας τὴν πόλιν, πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀποθανόντας κ. τ. λ. omissis καὶ et deinde, ἀλλὰ καὶ. *Ibid.* SCHOTT. Vel delendum videtur καὶ, vel ponendum supra: ἐπίστασθε γὰρ καὶ ταῖς ἐφ' ἡμῶν etc. Quemadmodum in Luca erratum V. 35. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νύμφιος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ubi καὶ, ita positum, nulli neque usui neque Venustati inseruit. Repone: ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν etc. et ita plane Matthæus IX. 15. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν. et Marcus II. 20. ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ — καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. MARKLAND. Dele καί. *In edit. min.* TAYLOR. Pro ταῖς malim ἐν ταῖς. Pone proximum πιστοτέρους deesse suspicor δεῖν εἶναι. REISK. καὶ, *etiam.* οὐ junge cum ἔχοντας τὴν πόλιν. Pro καὶ οὐ Contius οὐ μόνον. AUGER.

Ὅπερ] Π. ἅπερ. H. STEPHAN. SCALIG. CONT. Recte. MARKLAND.

Εἶτα κ. τ. λ.] Εἶτα οἱ τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦντες ἐρῶσι τίς ἔσται κ. τ. λ. SCHOTT. εἶτα τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐρωτῶσι τίς ἔσται --- ἃ Λακεδαιμόνιοι κελ. CONT. Depravatissima sunt hæc. Forte ita legendum et distinguendum: εἶτα, τοῖς τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐπιθυμοῦσιν, ἐρωτῶσι, Τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσωμεν ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν, ἔγωγε τούτοις εἰπεῖν ἀξιῶ, Τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν; *deinde iis, qui facultatibus nostris inhiant, si quærant, Quænam salus erit civitati, nisi fecerimus ea, quæ Lacedæmonii jubent; ego vicissim dicere æquum puto, Quid populo supererit, si quæ isti jubent fecerimus?* Non dubitari potest, quin desit ἐπιθυμοῦσιν, propter ista, τῶν ἡμῖν ὑπαρχόντων: et paulo ante dixerat, eodem sensu, τῶν ὑμετέρων ἐπιθυμοῦσιν: unde forte omissa hæc vox, propter viciniam; quod aliquoties fit. Pro ἐγὼ δὲ lego ἔγωγε: tametsi istud ferri possit. MARKLAND. et *in edit. min.* TAYLOR. Videtur leg. εἶτα οἱ τῶν ὑμῖν ὑπαρχόντων ἐρῶντες ἐρωτῶσι, τίς ἔσται σωτηρία τῇ πόλει, εἰ μὴ ποιήσομεν, ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. et sic ex parte quoque correxi. REISK. Leg. εἶτα τούτων ἡμῖν ὑπαρχόντων ἐροῦσι, vel ἐρωτῶσι. SLUITER.

Λακεδαιμονίοις] Π. ἃ Λακεδαιμόνιοι κελεύουσιν. H. STEPHAN. ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις ἃ κελεύουσιν, vel ποιήσαιμεν Λακεδαιμονίοις τὰ κελευόμενα. SYLBURG. ποιήσομεν. SCALIG.

λεύουσιν; ἐγὼ δὲ [1] τούτους εἰπεῖν ἀξιῶ, τί τῷ πλήθει περιγενήσεται, εἰ ποιήσαιμεν ἃ ἐκεῖνοι προστάττουσιν. εἰ δὲ μή, πολὺ κάλλιον μαχομένους ἀποθνήσκειν ἢ φανερῶς ἡμῶν αὐτῶν θάνατον καταψηφίσασθαι. ἡγοῦμαι γάρ, ἐὰν [2] μὴ πείθω, ἀμφοτέροις κοινὸν εἶναι κίνδυνον. ὁρῶ δὲ Ἀργείους καὶ Μαντινέας τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην, [3] τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας, τοὺς μὲν ὁμόρους ὄντας Λακεδαιμονίοις, τοὺς δὲ ἐγγὺς οἰκοῦντας, καὶ τοὺς μὲν οὐδὲν ἡμῶν πλείους, τοὺς δὲ οὐδὲ τρισχιλίους [4] ὄντας. ἴσασι γὰρ ὅτι, κἂν πολλάκις εἰς τὴν τού-
923 των [5] ἐμβάλλωσι, πολλάκις αὐτοῖς ἀπαντήσονται ὅπλα λαβόντες, ὥστε οὐ καλὸς ὁ κίνδυνος αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι, ἐὰν μὲν νικήσωσι, τούτους [6] καταδουλώσεσθαί γε, ἐὰν δὲ ἡττηθῶσι, σφᾶς αὐτοὺς [7] ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ἀποστερῆσαι· ὅσῳ δ' ἂν ἄμεινον πράττωσι, [8] τοσούτῳ ἐπιθυμοῦσι κινδυνεύειν.

δ'. Εἴχομεν δέ, ὦ ἄνδρες, καὶ ἡμεῖς ταύτην τὴν γνώμην,

[1] τούτοις T. [2] μὲν T. [3] τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας om. T. A. [4] ὄντας. οὐκοῦν Λακεδαίμονες ἐκείνοις ἐπετίθενται. A. [5] ἐμβάλωσι T. R. A. [6] μὴ καταδουλώσασθαι, ἐὰν A. [7] τῶν ὑπαρχόντων A. [8] τοσούτῳ ἧττον ἐπιθ. A.

Τούτοις] Π. τούτους. H. Stephan.

Εἰ δὲ μὴ] Deesse videtur δυνήσονται, scil. hoc docere. Reisk. Hic significat *alioqui, cæterum.* Auger.

Ἐὰν μὲν πείθω] Π. ἐὰν μὴ πείθω. H. Stephan. Sed non de *se* solo loquitur Orator, de *omnibus* vero Atheniensibus. unde verum puto: ἡγοῦμαι γάρ, ἐὰν πεισθῶμεν, ἀμφοτέροις κοινὸν ἂν εἶναι κίνδυνον. *reor enim, si ita faciamus, utrisque commune periculum futurum,* id est, Lacedæmoniis æque ac nobis. non illi immunes erunt periculi, si nos arma capere atque urbem defendere nobis persuaderi sinamus. Hoc voluisse Oratorem (nempe, bello *defensivo* uti), sequentia Argivorum et Mantinensium atque ipsorum etiam Atheniensium exempa evincunt. ἂν εἶναι pro ἔσεσθαι, ut passim. Markland. Pro μὲν dedi μή. Quod si autem servandum sit μέν, leg. erit sic: ἐὰν μὲν πείθω, ἑτοίμην ἀμφοτέροις εἶναι τὴν σωτηρίαν, ἐὰν δὲ μή, κοινὸν εἶναι τὸν κίνδυνον. Reisk.

Ἀμφοτέροις] *utrisque,* scil. iis qui fundum possident, et iis qui non possident. Auger.

Τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας] Addidi; nam illis vis inest: Video Argivos et Mantineenses *suum solum incolere,* h. e. ex eo a Lacedæmoniis non expelli, tametsi Argivi finitimi sunt ipsis, et Mantineenses haud procul a Laconica habitant. quoniam scilicet utrique, tam Argivi quam Mantineenses, antiquam servant Reip. formam, neque pauperes expellendo ipsi semet debilitant. Reisk.

Ἴσασι] Lacedæmonii puta. Idem.

Τούτων] Argivorum et Mantineensium. Idem.

Πολλάκις] Secundi loco malim τοσαυτάκις. *toties.* Idem.

Ἀπαντήσονται] Argivi puta et Mantineenses. Idem.

Αὐτοῖς] Lacedæmoniis. Idem.

Καταδουλώσεσθαί] Καταδουλώσασθαί. Sylburg. Sic leg. et distinguendum videtur: νικήσωσι τούτους, οὐ καταδουλώσεσθαί γε. *si vincant* (Lacedæmonii) *hos* (Argivos et Mantineenses), *non tamen hoc se consecuturos, ut illos in servitutem redigant.* Reisk.

Πράττωσι] Lacedæmonii. Idem.

Τοσούτῳ ἐπιθυμοῦσι] Lege ἐπιθυμῆσαι, ita postulante constructione, ut καταδουλώσασθαι (sic enim legendum, non καταδουλώσεσθαι), et ἀποστερῆσαι. Stephanus inserit μᾶλλον post τοσούτῳ. non necessarium forte, cum tam usitata sit istius vocis Ellipsis. Markland. et *in edit. min.* Taylor. Post τοσούτῳ, non μᾶλλον, sed potius ἧττον addendum videtur, *hoc minus cupiunt.* Reisk.

ὅτε τῶν Ἑλλήνων ἤρχομεν, καὶ ἐδοκοῦμεν καλῶς βουλεύε-
σθαι περιορῶντες μὲν τὴν χώραν τεμνομένην, οὐ νομίζοντες
δὲ χρῆναι περὶ αὐτῆς διαμάχεσθαι· ἄξιον γὰρ ἦν ὀλίγων
ἀμελοῦντας πολλῶν ἀγαθῶν φείσασθαι. νῦν δὲ, ἐπεὶ ἐκείνων
μὲν ἁπάντων μάχῃ ἐστερήμεθα, ἡ δὲ πατρὶς [1] ἡμῶν λέλει-
πται, ἴσμεν ὅτι ὁ κίνδυνος οὗτος μόνος ἔχει τὰς ἐλπίδας τῆς 924
σωτηρίας. ἀλλὰ [2] γὰρ χρὴ ἀναμνησθέντας ὅτι ἤδη καὶ ἑτέ-
ροις ἀδικουμένοις βοηθήσαντες ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πολλὰ τρό-
παια τῶν πολεμίων ἐστήσαμεν, ἄνδρας ἀγαθοὺς περὶ τῆς
πατρίδος καὶ ἡμῶν αὐτῶν γίνεσθαι, πιστεύοντας μὲν τοῖς
θεοῖς καὶ ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων
ἔσεσθαι. δεινὸν γὰρ ἂν εἴη, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ ὅτε μὲν ἐφεύγο-
μεν, ἐμαχόμεθα Λακεδαιμονίοις, ἵνα κατέλθωμεν, κατελ-
θόντες δὲ φευξόμεθα, ἵνα μὴ μαχώμεθα. οὐκοῦν αἰσχρὸν εἰ
εἰς τοῦτο κακίας ἥξομεν, ὥστε οἱ μὲν πρόγονοι καὶ ὑπὲρ τῆς
τῶν ἄλλων ἐλευθερίας Ἑλλήνων διεκινδύνευον, ὑμεῖς δὲ οὐδὲ
ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν τολμᾶτε πολεμεῖν; [3]* * *

[1] ἡμῖν μόνη λέλ. A. [2] γὰρ om. T. [3] asteriscos om. T. R. A.

Μάχῃ] F. leg. μιᾷ μάχῃ. Idem. Auger.

Ἡμῶν λέλειπται] Malim ἡμῖν μόνη λέλ. Reisk.

Ἔσεσθαι] Pro ἐλεύσεσθαι. Vel ut alii: καὶ ἐλπίζοντας τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. Taylor. ἐλπίζοντας δὲ τὸ δίκαιον, vel ἐλπίζοντας τὴν νίκην. Cont. ἔσεσθαι, np. τοὺς θεούς. Si τὸ ἐπινίκιον idem valeret ac τὴν νίκην, et hujus exempla suppeterent, posset legi: ἐλπίζοντας δὲ τὸ ἐπινίκιον. Auger. Pro ἐπὶ leg. ἔτι. *speramus causam justam etiamnum profuturam iis, qui injuriam passi sunt.* ita Lysias pro Polystrat. p. 160. 6. ed. Steph. ἀγωνίζεσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. Orat. Funebr. p. 191. 22. τὸ δὲ δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον. ibid. 33. ὑπὲρ τῶν ἀσθενεστέρων μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. p. 192. 12. περὶ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. p. 196. 17. καὶ περὶ τοῦ δικαίου μαχόμενοι. Sluiter.

Δεινὸν γὰρ ἂν εἴη κ. τ. λ.] V. Aristot. Rhetor. II. 24. Taylor.

Οὐκοῦν αἰσχρὸν κ. τ. λ.] Alii sine interrogatione legunt, atque interpretantur: *turpe igitur foret* etc. Huds. Idem.

LYSIÆ ORATIONUM

FINIS.

ΛΥΣΙΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ.

Α.

Pag. ed. Reisk. 3

ΚΑΤ᾽ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΗΜΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.[1]

Ἐπειδὴ τοίνυν τοὺς Χύτρους ὁ Δημάρατος ἑάλω προδιδούς.

Β.

ΚΑΤ᾽ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ.[2]

Γ.

ΠΡΟΣ ΑΙΣΧΙΝΗΝ ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΙΚΟΝ ΧΡΕΟΥΣ.[3]

Τίς γὰρ ἤλπισεν Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆσθαι τοὺς τρόπους, ὁποῖον φησὶ Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς τῶν 4
συμβολαίων λόγοις; - - - ἀλλ᾽ ὅ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ οὑτωσὶ, Πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν Χρέους - - - ἄρχεται οὕτως.

Οὐκ ἄν ποτ᾽ ᾠήθην, ἄνδρες δικασταὶ, Αἰσχίνην τολμῆσαι οὕτως αἰσχρὰν δίκην δικάσασθαι, νομίζων οὐκ ἂν ῥᾳδίως αὐτὸν ἑτέραν ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. οὗτος γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὀφείλων ἀργύριον ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς Σωσίμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι προσελθὼν πρὸς ἐμὲ, ἐδεῖτο μὴ περιϊδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. κατασκευάζομαι δὲ ἔφη

[1] Ex Harpocr. in Χύτροι. Est urbs Cypri. Vid. Plin. V. 31. Meurs. Cypr. I. 9. Taylor.

[2] Laudat Laert. in Æschine. Fortasse non alia quam præcedens. Aldobrandinus ad loc. putat eam esse, cujus fragmentum laudat Athenæus l. 14. (voluit dixisse l. 13.) sed errat, et eodem errore tenetur Dalechamp. ad Athenæum l. 6. Meursius in Bibliotheca Attica, Stanleius in vita Æschinis, Menag. ad Laert. in Æschine, ceterique. Idem.

[3] Meminit hujus Lysiacæ orationis Harpocratio in καταπληξις, itemque Dionys. Halic. nisi fallor. Casaub. Utrinque falleris, vir doctissime. Harpocratio in Καταπλὴξ, Dionysius nusquam. Idem.

τέχνην μυρεψικὴν, ἀφορμῆς[1] δὲ δέομαι, καὶ οἴσω δέ σοι ἐννέα ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους. πεισθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος, καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον Αἰσχίνην Σωκράτους γεγονέναι μαθητὴν, καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγοντα λόγους, οὐκ ἄν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν. * *

Καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ ποιησάμενος, ὡς ἐδανείσατο, ὡς οὔτε τόκους οὔτε ἀρχαῖον ἀπεδίδου, καὶ ὅτι ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς, καὶ ὡς ἠνεχυράθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν αὐτοῦ ἐπὶ ταῦτα.[2]

5 Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημένους. οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγὺς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προπόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκλείσαντες τὰ καπηλεῖα; οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν, ὥστ' ἐκλιπόντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἑτέρας πόῤῥω μισθοῦνται; ὅσους δ' ἐράνους συνείλεκται, τὰς μὲν[3] ὑπολοίπους φορὰς οὐ κατατίθησιν, ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην διαφθείρονται.[4] τοσοῦτοι δ' ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται, ὥστ' οἴεσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἥκειν τούτου τεθνεῶτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ διάκεινται, ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν ἢ τούτῳ συμβάλλειν· πολὺ γὰρ μᾶλλον, ἃ ἂν δανείσηται, αὐτοῦ νομίζει εἶναι, ἢ ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέ-

[1] Non recte exponitur ab Interprete. Ἀφορμὴ et ἐνθήκη, apud Mercatores, quod nos vocamus STOCK. Φιλονέως ὁ καλούμενος Σωληνιστὴς ἐκ δημαγωγοῦ τύραννος ἀνεφάνη· ζῶν τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἁλιευόμενος καὶ σωληνοθήρας ὢν, ἀφορμῆς δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος βίον ἐκτήσατο. Athen. l. 3. p. m. 46. V. Casaub. ad loc. Mausac. ad Harpocr. in Ἀφορμή. Ἔτι βούλομαι καὶ περὶ τῶν ἀφορμῶν εἰπεῖν αἷς ἐχρησάμην, ὅτε ἔμελλον ἐπιχειρεῖν τῇ γραφῇ. Dion. Halic. in præfat. Antiqq. Rom. MATERIALS. TAYLOR.

[2] Post ταῦτα, aut post ἀλλὰ γὰρ subaudi φησί. AUGER.

[3] Ante τὰς μὲν sub. τούτοις, np. ἐράνοις. et mox post ἀλλὰ sub. οὗτοι, np. ἔρανοι. IDEM.

[4] Ita hunc locum explicat Casaub. Pecunia omnis, quam ab amicis potest corradere nomine erani, non impenditur ab eo in solvendis bona fide reliquiis pensionum, quas debet, atque adeo propter quas a sodalibus stipe fuit adjutus. Sed universa illa pecunia, quanta quanta est, apud proximum cauponem perit, sicut navis, quæ ad columnas impegerit. Cic. ad Pis. "Ne Scyllæo illo æris alieni in freto ad columnam adhæresceret, in tribunatus portum profugerat." Vales. ad Harpocr. v. Πληρωτὴς, non intelligit de caupone vicino, sed τοῦτον τὸν κάπηλον ipsum Æschinem appellare Lysiam, id est, veteratorem. TAYLOR.

λιπεν. [1] ἀλλὰ γὰρ οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρμαίου τοῦ
μυροπώλου, τὴν γυναῖκα διαφθείρας ἑβδομήκοντα ἔτη γεγο-
νυῖαν; ἧς ἐρᾷν προσποιησάμενος οὕτω διέθηκεν, ὥςτε τὸν
μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς ἐποίησεν· αὐτὸν
δὲ ἀντὶ καπήλου μυροπώλην ἀπέδειξεν. οὕτως ἐρωτικῶς
τὸ κορίον μετεχειρίζετο τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἧς
ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ὅσῳ ἐλάττους ἦσαν, ἢ τῆς 6
χειρὸς τοὺς δακτύλους. [2] καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρ-
τυρες. [3]

Δ.

ΑΣΠΑΣΙΑ. [4]

Ε.

ΑΣΤΙΚΤΟΝ ΧΩΡΙΟΝ. [5]

ϛ.

ΚΑΤΑΠΛΗΞ. [6]

Ζ.

ΠΡΟΣ ΑΛΕΞΙΔΗΜΟΝ. [7] 7

Εἰς Δατητῶν αἵρεσιν.

[1] Ἀλλὰ γὰρ οὐ τὴν κ. τ. λ. Sic leg. videtur. *verum enimvero, cujus hominis facultates per nefas acquisivit, Hermeæ puta myropolæ, illius uxorem corrupit.* item ταύτης ἐρᾷν προσπ. Erat ergo μυροπώλου, *apothecarii* ut nos usurpamus, jam tum quoque dignitas amplior, quam καπήλου, *cauponis vinarii et tabernarii.* Reisk.

[2] Verba hæc quoque alicubi laudantur a Demetrio Phalereo in aureolo libro περὶ Ἑρμηνείας, sed sine ista farragine ὅσῳ ἐλάττους ἦσαν. Ut dicam quod res est, imperitus et curiosus nimis annotator, ut *argueret* quasi *obscure dictum,* ad voces ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους, adjecit σῆσα ἐλάττους ἦσαν. Mendæ originem vides luce meridiana clariorem. Et vidit quoque aliqua ex parte Casaub. ad locum. Viden' tu quid importunissima interpolatio aliquando soleat facere? Taylor. ὅσῳ ἐλάττους ἦσαν delevit Augerus.

[3] Ex Athenæo ad fin. l. 13. Idem.

[4] Ex Harpocr. in voce. V. Causab. ad Athen. l. 9. c. 13., Mausac. ad Harpocr. l. c. et Menag. ad Laert. in Æschine. Verba Harpocrationis sunt: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγραφομένῳ Ἀσπασία. Verum Aspasiam dialogum scripsit non Lysias, sed Æschines. Monachio legendum videbatur: ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν διαλεγόμενον, ἐπιγραφομένῳ Ἀσπασία. Maussac. ad Harpocr. et, qui ejus verba exscripsit, Menag. ad Laert. ita: Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν. Αἰσχίνης Σωκρατικὸς ἐν Διαλόγῳ, ἐπιγραφομένῳ Ἀσπασία. Ratio istius emendationis est, propterea quod apud Harpocr. sequitur: Meminere et hujus Aspasiæ, καὶ ἄλλοι Σωκρατικοί. Sed hoc frustra. Verba videas. Μνημονεύουσι δ' αὐτῆς πολλάκις καὶ οἱ ἄλλοι Σωκρατικοὶ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Μενεξένῳ. Si igitur Plato fuit Socraticus, ad eum refertur οἱ ἄλλοι. Constructio est notissima. Taylor.

[5] Ex eodem Harp. Vid. Etym. M., Meurs. Exercit. Critic. p. 2. l. 3. c. 21., Salmas. de modo Usur. c. 15. init. Suid. in Ὅρος. Poll. 3. 9. Idem.

[6] Ex eodem Harp.

[7] Ex Harpocr. et Suid. in Δατεῖσθαι. Idem.

Η.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.[1]

Τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.[2]

Ἐκπλεύσαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δύ' ὄντε Μεδοντιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνῳκείτην.[3] ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γνῶναι ὁποτέρου εἴη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὡραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν χρῷτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιόχου ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα, εἰ δὲ Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου.[4]

Οἶμαι μὲν τοίνυν καὶ ἐκεῖνο ἡμᾶς[5] αἰσθάνεσθαι, ὅτι
8 Ἀλκιβιάδης οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἠμφισβήτει.[6]

Ναυτοδίκαι.[7]

Θ.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.[8]

Ι.

ΠΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΟΝ.[9]

Καίτοι εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ ν' παλαιὰς, ὥςπερ οὗτός φησι.

ΙΑ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΒΛΩΣΕΩΣ.[10]

Οὐκ ὑπόλογον ὄντα.[11]

[1] Nulla necessitate autumat Cl. Fabricius hanc eandem esse posse cum ea, quam laudat Suidas in v. παλαιὸν, πρὸς Ἀλκίβιον. Eadem doctissimus Valesius corrigere vult Harpocr. in v. Ναυτοδίκαι, pro Ἀλκιβιάδην, Ἀρχεβιάδην, in notis ad Harpocr. Sed ita emendandus erit Suid. in Αἰσθέσθαι. Athenæus non uno in loco, qui Orationem Πρὸς Ἀλκιβιάδην disertis verbis laudant. Verum operæ pretium est audire hominem ratiocinantem. Vox ναυτοδίκαι, inquit ille, exstat in oratione Lysiaca, quæ inscribitur Δημοσίων ἀδικημάτων. An ergo apud Harpocrationem legendum est πρὸς Ἀρχεβιάδην? Idem.

[2] Ex Athenæo l. 9. sub finem. Idem.

[3] Ξινωκείπην] Lege cum viris doctis ξυνῳκείτην. Ἔλαβεν ὁ Εὔξενος γυναῖκα, καὶ συνῴκει. Athen. l. 13. p. m. 285. Idem.

[4] Verba hæc Lysiæ laudantur ab Athenæo l. 12. p. m. 264. proculdubio ad hanc orationem spectantia. Idem enim Athenæus l. 13. p. m. 284. Μεδοντίδος γοῦν τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ ἀκοῆς ἐρασθεὶς (Alcibiades) ἔστερξε, καὶ πλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον σὺν Ἀξιόχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ὥρας ἐραστὴς, ὥς φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ, καὶ ταύτης ἐκοινώνησεν αὐτῷ. Idem.

[5] Forte ὑμᾶς. Idem.

[6] Ex Suid. in Αἰσθέσθαι. Taylor.

[7] Ex Harpocr. in voc. V. Poll. 8. 10. Idem.

[8] Laudatur hæc Oratio ab Harpocr. in v. Παρακαταβολή. Fortasse nihil differt à præcedente. Idem.

[9] Ex Suid. in Παλαιόν. Idem.

[10] Meminit hujus orationis Theo c. 2. (Vide nos ad proximum fragmentum)

Ἀμφιδρόμια.[1]

Θεμιστεύειν.[2]

ΙΒ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΩΝ.[3]

ΙΓ. 9

ΠΡΟΣ ΑΝΔΟΚΙΔΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Οὐ τιμῆς τεταγμένης πωλοῦσιν, ἀλλ' ὡς ἂν δύνανται πληστηριάσαντες πλείστου ἀπέδοντο.[4]

Ἐπίγυον.[5]

ΙΔ.

ΚΑΤ' ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Σηράγγιον.[6]

ΙΕ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΟΣΕΩΣ.

Ἐννεάκρουνον.[7]

atque itidem huc referendus est Poll. II. 2. Ἀμβλωσις ὡς Λυσίας. Vid. Jungerman. ad loc. Victor. Var. Lect. XXVII. 2. Idem.

11 Ex Harpocr. Suid. in Ὑπόλογον. V. Orat. περὶ τρ. ἐκ προνοίας, et quæ Nos ibi: Quibus adde Demosth. c. Aristogit. p. 838. Edit. Wolf. Εἰ δὲ μηδένα τούτων ὑπόλογον ποιεῖται. Idem.

1 Ex Harp. *Dies circumcursationis.* Vel potius *Munera, quæ in eo die mittebantur.* Dies ille erat quintus a natalibus sec. Suid. Ἀμφιδρόμια. Consulas Athenæum, Aristoph. Lysistr. 758. et σχ. ad loc., Meurs. de Puerperio et Græc. feriat., et Pet. Moll. ad Long. Pastoral. pag. 7. Ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἑστίαν ἔτρεχον φέροντες, καὶ παρὰ τῶν οἰκείων καὶ φίλων πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον. Apostol. II. 89. Quæ verba interpres inconsultius Lysiæ esse voluit, cum ibi exstent interpretamenti gratia, uti et apud Harpocrationem quoque, Suid. et Hesych. Quem vide in Δρομιάφιον ἦμαρ. Idem.

2 Ex Harpocr. Suid. Etym. M.

3 Theo c. 2. Καὶ δὴ καὶ ὅλοι λόγοι νομίζοιντ' ἂν σχεδὸν εἶναι θέσεως· ὡς ὅ, τε Περὶ τῶν Ἀνακαλυπτηρίων ἐπιγραφόμενος Λυσίου, καὶ ὁ Περὶ τῆς Ἀμβλώσεως. ἐν μὲν γὰρ θατέρῳ ζητεῖται, Εἰ τὰ δοθέντα Ἀνακαλυπτήρια γυναικὶ γαμουμένῃ βιαίως ἔχειν αὐτὴν δεῖ· ἐν θατέρῳ δὲ, Εἰ τὸ ἔτι ἐγκυούμενον ἄνθρωπός ἐστι, καὶ, Εἰ ἀνεύθυνα τὰ τῶν ἀμβλώσεων ταῖς γυναιξί. Λυσίου μὲν οὔ φασιν εἶναι τούτους τοὺς λόγους κ. τ. λ. Vid. Victor. Var. Lect. XXVII. 3. Ἀνακαλυπτήρια explicat Laurent. de Sponsalibus c. 1. Spanheim. ad Callimach. p. 180. et H. Vales. in notis ad notas Maussaci, p. 222. Idem.

4 Hæc laudat Poll. VII. 2. sed corrupte, ex oratione Isæi πρὸς Ἀνδοκίδην. Πληστηριάσαντες laudant Harpocr. ac Suid. ex oratione Lysiæ πρὸς Ἀνδοκίδην. Πλειστηριάσαντες contendit scribi oportere Steph. cui adstipulantur Hesych. Etym. et Moschop. Idem.

5 Ex Harpocr. Ἐπίγειον malit Vales. ad loc. Vid. tamen Kuster. ad Suid. in v. Ἐπιγύοις. Receptam lectionem defendunt Lexica universa. Idem.

6 Ex Harpocr. in voce. Ἀποδίδοται ἀγρὸν μὲν Ἀθμονοῖ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα μνῶν, Ἀντιφάνει· τὸ δ' ἐν Σηραγγείῳ βαλανεῖον, τρισχιλίων Ἀστυλόχῳ. Isæus de Philoctemonis hereditate. Idem.

7 Ex Harpocrat. V. Pausan. Attic. c. 14. Harpocr. in Λουτροφόρος, Hesych. in v. Thucyd. II. 15. Plat. Axioch. init. Meurs. Ceram. c. 14. Idem.

Iς.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.[1]

ΙΖ.

ΚΑΤ' ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.[2]

ΙΗ.

10 ## ΠΡΟΣ ΑΡΕΣΑΝΔΡΟΝ.

Νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπογραφόμεθα.[3]

Ἀπαρτιλογία.[4]

ΙΘ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ.

Ἀνθήνη.[5]

Κ.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.[6]

ΚΑ.

ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΝ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣ ΕΡΑΝΟΥ.

Ἐρανίστης.[7]

ΚΒ.

ΠΡΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΝ.[8]

ΚΓ.

ΠΡΟΣ ΑΡΧΕΒΙΑΔΗΝ.

Ἐπειδὴ τάχιστα ἔλαχέ μοι ταύτην τὴν δίκην Ἀρχεβιάδης, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, προσῆλθον αὐτῷ λέγων, ὅτι νέος καὶ ἄπειρος ἦν πραγμάτων καὶ οὐδὲν δεόμενος εἰσιέναι εἰς

[1] Meminit Plutarchus in vita Antiphontis. Idem.

[2] Meminit Harpocrat. in Πρόπεμπτα. Idem.

[3] Ex Harpocr. in Ἐκλογεῖς. Idem.

[4] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[5] Ex Harpocr. Suid. videtur legisse Ἀνθίνη. Eadem est Ἀνθάνα Steph. et *Anthana* Plinii. Idem.

[6] Ex Harpocr. ἐν τῷ πρὸς Ἀριστόδημον. Memorat idem in Διαμαρτυρία, Lysiam ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόδημον διαμαρτυρίᾳ. Idem.

[7] Ex Harpocr. Idem.

[8] Teste Plutarcho in Vita Lysiæ. Vide infra Περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος. Idem.

δικαστήριον. Ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ μὴ εὕρεμα[1] ἡγεῖσθαι τὴν ἡλικίαν τὴν ἐμὴν, ἀλλὰ παραλαβόντα τοὺς ἐμοὺς φίλους καὶ τοὺς σαυτοῦ διηγήσασθαι περὶ τοῦ χρέους ὅθεν γεγένηται. κἂν δοκῇς ἀληθῆ λέγειν ἐκείνοις, οὐδέν σοι δεήσει πραγμάτων, ἀλλὰ λαβὼν ἐπὶ[2] τὰ σαυτοῦ. δίκαιος δέ εἰμι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα, ἐπειδὴ νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν,[3] ἵνα ἀκούσαντες περὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, βουλευσώμεθα περὶ ὧν σὺ λέγεις, ἐάν πως φανερὸν γένηται πότερον ἀδίκως τῶν ἐμῶν ἐφίεσαι ἢ δικαίως τὰ σεαυτοῦ ζητεῖς κομίσασθαι. Ταῦτ' ἐμοῦ παρακαλουμένου[4] οὐδεπώποτ' ἠθέλησε συνελθεῖν, οὐδὲ λόγον περὶ ὧν ἐνεκαλεῖτο ποιήσασθαι, οὐδὲ δίαιταν ἐπιτρέψαι, ἕως[5] ὑμεῖς τὸν νόμον 11
τὸν περὶ τῶν διαιτητῶν ἔθεσθε.[6]

ΚΔ.

ΠΡΟΣ ΑΣΙΩΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΚΛΟΠΗΣ.

Ἀμφιγνοεῖν.[7]

ΚΕ.

ΠΕΡΙ ΑΣΠΙΔΟΠΟΙΟΥ.

Ἰσωνίας.[8]

Κϛ.

ΠΡΟΣ ΑΣΩΠΙΔΩΡΟΝ ΠΕΡΙ ΟΙΚΙΑΣ.[9]

ΚΖ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΕΟΥ ΞΕΝΙΑΣ.

Ἀρχιδάμιος πόλεμος.[10]

[1] Vel εὕρημα. Idem. Utrumque dicitur. Auger.

[2] Ἐλλειπτικῶς, subaudito ἀπαλλάξῃ, aut alio consimili. Sylburg. Leg. videtur ἄπει. *abibis, discedes.* Reisk. ἄπει dedit Augerus, et mox juxta eundem δ' εἶ μοι pro δέ εἰμι.

[3] Verti quasi legeretur τοῦ συνειδέναι, vel τοῦ συνιδεῖν, np. τὰ γενόμενα. Auger.

[4] Προσκαλουμένου Sylburg. et rectius, ut Dionysius locum eundem mox laudat. Taylor. Et dedit Augerus.

[5] Vel ὡς cum Sylburgio. Taylor.

[6] Ex Dionys. Halic. in Isæo. Idem.

[7] Ex Harpocr. Vales. ad Harpocr. in v. Ἀμφιγνοεῖν. Jocularis est error Ionsii de Script. Hist. Philosoph. I. 7. quem dolet hanc orationem non exstitisse, quoniam non parum lucis attulisset historiæ librorum, deque *spuriis et genuinis scriptis* nos certiores reddidisset. Idem.

[8] Poll. VII. 2. ubi MSS. quoque ἀσπονδοποιοῦ. Idem tamen VII. 33. laudat Lysiæ orationem ὑπὲρ τοῦ ἀσπιδοποιοῦ, ubi nullus mendæ locus esse potest. Idem.

[9] Meminit Harpocr. in Παρακαταβολή. Idem.

[10] Ex Harpocrat. Sed recte restituisse

ΚΗ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον.[1]

ΚΘ.

ΚΑΤ' ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Τετύχηκε δέ μοι καὶ εἰκοσίμνως ἔρανος.[2]

Μεταλλαξαμένη χιτῶνα.[3]

Τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ.[4]

12 ## Λ.

ΥΠΕΡ ΑΧΙΛΛΕΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἱπποστάσιον.[5]

Ἐκποιεῖ.[6]

ΛΑ.

ΥΠΕΡ ΒΑΚΧΙΟΥ ΚΑΙ ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Κύπασσις[7]

Πύγελα.[8]

Σκυθικαί.[9]

ΛΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Φηγούσιον.[10]

ΛΓ.

ΠΡΟΣ ΒΟΙΩΤΟΝ.

Ἀνάγειν.[11]

videtur Maussac. Λυσίας κατ' Αὐτάνδρου. Δείναρχος κατὰ Πυθέου ξενίας. Oratio Dinarchi adv. Pytheam laudatur ab Harpocr. in v. Βασιλικὴ διαδρομή. Δώρων γραφή. Ἐπιμ. ἐμπορίου. Καταδεδέσθαι. Κοβαλεία. Λαμπάδιον. Νομοφύλακες. Ὑπόλογον. Χρυσοχοεῖον. Χύτροι. Dionys. item Halic. et Stephanus Byzantinus eam orationem Dinarchi laudant. Nescio quo jure legit Apostol. Cent. 4. Prov. 30. Κατὰ Ἀνδροτίωνος, etc. Idem.

1 Ex Poll. VII. 33. Idem.

2 Ex Poll. IX. 6. Idem.

3 Ex Poll. VII. 12. Idem.

4 Ex Phrynicho p. 64. Idem.

5 Ex Poll. IX. 5. extrem. Idem.

6 Ex Poll. IX. 8. Idem.

7 Ex Harpocr. Κύπαστις legit Cod. Cantab. Κύπαστις Hesych. Vestimenti genus est muliebris. Idem.

8 Ex Harpocr. Vid. Valesium. Idem.

9 Ex Harpocr. Calceamenti genus, nomine ex gente ducto, ut usu venit. Aristoph. Eccles. 317.

—— λαμβάνω
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον,
Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.

Memorantur præterea ab Antiquis Sicyoniæ, Tyrrhenicæ, crepidæ sc. Idem.

10 Ex Harpocr. et Suid. in v. Idem.

11 Ex Harpocr. in v. et Suid. in ἀνάγεσθαι.

ΛΔ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΒΟΩΝΟΣ ΠΑΙΔΩΝ. 13

Ἐπέτρειψεν ἀνδράσιν.[1]

ΛΕ.

ΠΡΟΣ ΓΛΑΥΚΩΝΑ.

Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένους συγγενῶν, ὡς ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνουν καὶ ᾐσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι· ἐξενεχθέντος δὲ, ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.[2]

Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν· δοκιμασθεὶς δὲ ἔγημε.[3]

Ἡλιαία.[4]

Λϛ.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ.

Στρομβιχίδης.[5]

ΛΖ.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δικάσαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥςπερ νῦν οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.[6]

Codd. Harpocr. Morell. et Cantab. legunt πρὸς Βοίωνα, unde conjecit Maussacus legendum esse πρὸς Δίωνα, qualis oratio mox sequitur. Fortasse Βοίωνα retinendum est, et tum intellige hoc fragmentum aliquod commune habere cum sequenti. Vel, quandoquidem locus Harpocrationis cubat in mendo, allegari potuit Isæus πρὸς Βοίωτον, quem talem orationem scripsisse abunde nobis confirmatum est: et nomina Lysiæ et Isæi sæpissime confunduntur. Scripsit quoque Demosthenes orationem ὁμώνυμον, de cujus orationibus privatis difficile erit pronunciare, teste Dionysio Halic. Πότερον Δημοσθένους ἐστὶν ἢ Λυσίου. Sed in illa oratione, quæ hodie exstat (et, ut obiter id moneam, Dinarcho refertur a nonnullis), hæc vox non reperitur. Idem.

[1] Ex Harpocr. in Ἐπιτροπή. Cod. Cant. Ἐπέγραψεν. Idem.

[2] Ex Suid. in προὔκειτο. Laudantur Orationes Lysiæ πρὸς Γλαύκωνα, et περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου prima. Quæ ex utraque supersunt, nos non dubitavimus ad unam referre, ut sit πρὸς Γλαύκωνα περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. Constat ex fragmentis. Taylor.

[3] Ex Suid. in Τέως. κ. Ἐν τῷ Πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου, ubi Lysiæ nomen exciderat. Quanquam et scripsit quidem Isæus ὁμώνυμον orationem. Sed hæc verba ibi neque reperiuntur, neque locum ullum videntur habere posse. Idem.

[4] Ex Harpocr. in v. Idem.

[5] Ex Harpocr. Idem.

[6] Ex Harpocr. et Suid. in Καρποῦ δίκη. Idem.

Πέντε μησὶ μετὰ τῶν Ἐλεοκόπων διαιτώμενος.[1]

Ἀδοκίμαστος.[2]

Αἰδέσασθαι.[3]

14 Ἐπισίτια.[4]

Μειαγωγῆσαι.[5]

ΛΗ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ΥΠΕΡ ΜΙΣΘΩΣΕΩΣ ΟΙΚΟΥ.

Ἀποτίμημα.[6]

Σθένελος.[7]

ΛΘ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἐπιτιμητάς.[8]

Μ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥ.

Καὶ πρωὶ Διογένει οἰκειότατα πάντων ἀνθρώπων ἐχρώμεθα, καὶ ἕως γε ὑγίαινεν, ἐξ ἀγροῦ ὁπόταν ἔλθοι, παρ' ἡμῖν διῃτᾶτο.[9]

Μόλπις ὁ τῶν ἐν Πειραιεῖ.[10]

Δεκαδοῦχος.[11]

ΜΑ.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΔΟΤΟΥ.[12]

Αὐλία.[13]

ΜΒ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΚΛΕΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΡΗΤΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥ.[14]

1 Laudat hæc Harpocr. in v. Ἐλεοκόπων ex Lysiæ Oratione *decima* κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. Junge Suid. et Etym. M. in v. Ἐλεοκόπους. Idem.

2 Ex Harpocr. et Suid. Idem.

3 Ex Harpocr. et Suid. Idem.

4 Ex Harpocr. Idem.

5 Ex Harpocr. in Μεῖον. Vid. Vales. ad loc. Idem.

6 Ex Harpocr. in Ἀποτιμηταί. Idem.

7 Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ πρὸς Διογένην. Idem.

8 Ex Harpocr. in v. Idem.

9 Priscian. l. 18. ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Διογένους. Idem.

10 Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ περὶ τοῦ Διογένους. Idem.

11 Ex Harpocr. in v. Suid. Etym. M. Idem.

12 Διοδώρου Cod. MS. Harpocr. Cant. Idem.

13 Ex Harpocr. in v. et Suid. in Αὐλεία θύρα. Idem.

14 Memorat Theo Progymn. c. 2. Laudatur ab Harpocr. in Δώρων γραφὴ, Oratio Lysiæ κατὰ τῶν ῥητόρων νόμου, quem puto emendari oportere ex loco Theonis, uti conjecit quoque Valesius. Idem.

ΜΓ.

ΥΠΕΡ ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

Ἀλείπτριαν.[1]

ΜΔ.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΧΑΡΗ.

Μεταλλεῖς.[2]

ΜΕ.

ΠΡΟΣ ΔΙΩΝΑ.

Φάσκωλον.[3]

Μϛ.

ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΘΗΚΗΣ.[4]

Λόγος τις εἰς Λυσίαν ἀναφέρεται τὸν ῥήτορα περὶ ἐγγυθήκης ἐπιγραφόμενος, οὗ ἡ ἀρχή·

Εἰ μὲν δίκαιον ἔλεγεν ἢ μέτριον, ἄνδρες δικασταὶ, Λυσιμένης.

Ἐν ᾧ προελθὼν φησίν·

Οὐκ ἂν ἐσπούδαζον περὶ αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι, ἢ οὐκ ἔστιν ἀξία τριάκοντα δραχμῶν.

Ὅτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη, ἑξῆς φησί·

Πέρυσι γὰρ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τὸ χαλκεῖον. ἔστι γὰρ συνθετὴ, καὶ Σατύρων ἔχει πρώσωπα καὶ βουκεφάλεια ** ἄλλο ἔτι μέγεθος τὸ αὐτό. ὁ γὰρ αὐτὸς τεχνίτης πολλὰ σκεύη τοιαῦτα καὶ ὅμοια ἐργάζεται.[5]

ΜΖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ.

Εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εὑρημένα ἐπιγραφομένῳ.[6]

ΜΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

Ἐπειδὴ τοίνυν Ἐπιγένης ἀσθενὴς τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο, ἀνάργυρος ὢν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων.[7]

[1] Ex Poll. VII. 3. ita lego. Vulg. ἐν τῷ Διοφάντου περὶ χρωρίου. Πρὸς Διοφάντην περὶ χωρίου legit Kuhn. IDEM.

[2] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[3] Ex Harpocr. Suid. Etym. M. in φάσκωλον. Vid. Vales. ad Harpocr. et Kuster. ad Suid. IDEM.

[4] Ἐγγυοθήκην dixit Lucian. in Lexiphane. Vid. Casaub. ad. Athen. V. 13. IDEM.

[5] Ex Athen. l. 5. Memorat et hujus Orationis Harpocr. in v. TAYLOR.

[6] Hæc esse verba Lysiæ constabit ex locis Harpocrationis et Suidæ inter se collatis in v. Ἐπιγραφεῖς et Ἐπιγραφομένῳ. IDEM.

[7] Ex Suid. in Ἀνάργυρος. IDEM.

ΜΘ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΙΣΟΔΗΜΟΝ.

Αὐθέντης.[1]

Ν.

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

Ἀπαγορεύειν.[2]

ΝΑ.

ΠΡΟΣ ΕΤΕΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.[3]

Ἑβδομευομένους.[4]

ΝΒ.

16 ## ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝ.

Οἱ Κεῖοι μὲν πόλις τοσαύτη.[5]

Μεταπύργιον.[6]

Φηγαιεῦσι.[7]

ΝΓ.

ΠΡΟΣ ΕΥΘΙΑΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΠΡΑΤΩΝ.[8]

ΝΔ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΔΙΚΟΥ.

Οὐ δυνάμενος δ' ἐκβαλεῖν διὰ τὸ ἀμφιδέαις δεδέσθαι τὰς θύρας.[9]

ΝΕ.

ΚΑΤ' ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ ΧΩΡΙΟΥ ΕΞΟΥΛΗΣ.[10]

Αὐτομαχεῖν.[11]

[1] Ex Harpocr. Suid. IDEM.

[2] Ex Harpocr. in v. Plures fortasse erant Lysiæ et *orationes* et *epistolæ* amatoriæ, unde quærenda est hæc vox. In ea, quæ apud Plat. in Phædro exstat et Lysiæ imputatur, oratione, non exstat. Sed fortasse Lexicographus noster Lysiæ ἐρωτικὸν laudavit, cum Demosthenis voluit. Vid. Vales. ad Harpocrat. p. 353. IDEM.

[3] Πρὸς Αὐτοκλέα conjicit Jungerman. ad Poll. VII. 33. Vide quoque et Meurs. in Biblioth. Attic. IDEM.

[4] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[5] Ex Harpocr. in Κεῖοι. IDEM.

[6] Ex Harpocr. Suid. et Photio MS. IDEM.

[7] Ex Harpocr. in v. IDEM.

[8] Meminit Poll. X. 24. IDEM.

[9] Ex Harpocr. et Suid. in Ἀμφιδέαι. Secutus sum versionem Cl. Perizonii, Respons. 2. ad Gronovii notitiam secundam. Vid. Gronov. ad Harpocr. in v. IDEM.

[10] Iidem in Εὐκλέους. Vid. Maussac. IDEM.

[11] Ex Harpocr. in v. IDEM.

Νς.

ΥΠΕΡ ΕΥΚΡΙΤΟΥ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ.

Ἀδδηφάγους Τριήρεις.[1]

ΝΖ.

ΠΡΟΣ ΕΥΠΕΙΘΗΝ.

Δερμιστής.[2]

ΝΗ.

ΚΑΤ᾽ ΕΥΦΗΜΟΥ.

Λαμπάς.[3]
Πυελίδα.[4]

ΝΘ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΓΗΣΑΝΔΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. 17

Ὡς ἔμελλεν ἐπί τε τοὺς βωμοὺς εἶναι καὶ νομιζόμενά γε ποιήσειν.[5]

Πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικοίη.[6]

Κακώσεως.[7]

Ξ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΔΟΤΙΔΟΥ.[8]

ΞΑ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΕΙΘΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Ἐπιδιατίθεσθαι.[9]

ΞΒ.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΑΙΚΙΑΣ.

Ἐγὼ δ᾽ ὀξύμελι πίνω.[10]

[1] Ex Harpocr. Sed legendum, ut postulat series literarum, Vales. ad loc. et Cod. MS. Cantab. Ἀδηφάγους. Ita et Suid. quoque et Eustath. ad Odyss. Α. qui hunc locum respicit: Λυσίας δὲ καὶ ναῦν ἀδηφάγον φησὶ τὴν τὸν μισθὸν λαμβάνουσαν ἐντελῆ. Vid. Moschop. Attic. lect. Magis. Poll. Apostol. Cent. 1. Prov. 49. Laert. in Socr. c. 27. Λυσίας δὲ κατὰ μεταφορὰν ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου μαρτυρίᾳ (corrige διαμαρτυρίᾳ) τὴν ἐντελόμισθον ναῦν. Hesych. in Ἀδηφάγοι. Idem.

[2] Ex Harpocr. in v. Etym. M. et Suid. Legendum tamen Δερμηστής. quidquid objiciat Gronovius. Ita Lysiam laudat Glossographus Græcus ineditus Biblioth. Reg. Cant. Anglice *A Moth*. Idem.

[3] Ex Harpocr. in v. Idem.

[4] Ex Harpocr. Suid. et Poll. VII. 33. Idem.

[5] Ex Priscian. l. 18. Λυσίας ἐν τῷ περὶ Ἡγησάνδρου. Κλῆρον ὡς ἔμελλεν κ. τ. λ. Corrige nobiscum. Idem.

[6] Ex Prisciano ibid. qui legit περὶ τοῦ Ἀγησάνδρου. Corrigendus ex se ipso atque ex Lexicographis. Idem.

[7] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[8] Meminit Poll. VIII. 6. Ubi Il. quoque Θεοσδοτίδου. Idem.

[9] Ex Harpocr. in v. Idem.

[10] Ex Athen. l. 2. Idem.

ΞΓ.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Ὀργέων.[1]

ΞΔ.

ΚΑΤΑ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΥ.

Ἀναξίβιος.[2]
Δικαιόπολις.[3]
Ἐπιθέτους ἐπιστολάς.[4]
Ἰσμηνίας.[5]
Πολύστρατος.[6]
Πύῤῥα.[7]
Σεύθης.[8]
Στρούθης.[9]

ΞΕ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΘΕΡΣΗΝ.

Ἱερώνυμος.[10]

Ξϛ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ΑΙΚΙΑΣ.

Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν;[11]

ΞΖ.

ΠΡΟΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ.[12]

18 Λυσίας ἀνδρὶ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐγκαλουμένῳ κακῆς ἐπιτροπῆς συγγράψας λόγον τοιούτῳ κέχρηται τῷ προοιμίῳ.

Οὐχ ἱκανὸν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τοῖς ἐπιτρόποις ὅσα πράγματα διὰ τὴν ἐπιτροπίαν[13] ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ διασώ-

[1] Ex Harpocr. et Suid. Idem.
[2] Ex Harpocr. in v. Idem.
[3] Ex Harpocr. et Suid. Idem.
[4] Ex Harpocr. Suid. et Etym. M. Idem.
[5] Ex Harpocr. Idem.
[6] Ex Harpocr. et Suid. Idem.
[7] Ex Harpocr. Idem.
[8] Ex Harpocr. Idem.
[9] Ex Harpocr. Idem.
[10] Ex Harpocr. in v. Laudat quoque hanc Orationem idem in Ἀφανὴς οὐσία. Idem.
[11] Etym. M. et Suid. in Ὕβρις. Etym. tamen M. minus correcte. Uterque legit πρὸς Ἰσοκράτην. Ego Poll. sequor VIII. 6. qui laudat orationem Lysiæ πρὸς Ἱπποκράτην. Idem.
[12] Ex Dionys. Halic. in Isæo. Vel κακῆς ἐπιτροπῆς ἀπολογία, aut aliquid simile. Titulus ad nos non devenit. Idem.
[13] Ἐπιτροπὴν postea, ubi membra hujus exordii repetuntur. Vid. Sylburg. ad loc. Idem.

ζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί· ὅπερ κἀμοὶ νῦν συμβέβηκεν. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καταλειφθεὶς ἐπίτροπος τῶν Ἱπποκράτους χρημάτων, καὶ διαχειρίσας ὀρθῶς καὶ δικαίως τὴν οὐσίαν, καὶ παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα, ὧν ἐπίτροπος κατελείφθην, συκοφαντοῦμαι ὑπ' αὐτῶν ἀδίκως.

ΞΗ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΕΙΚΟΝΟΣ.[1] 19

[1] Vid. Dionys. Halic. in Lysia, qui hanc orationem nostro abjudicat. Statua *donandus* erat Iphicrates ob rem præclare gestam, unde ab aliis nominatur hæc oratio περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς. quod Meursium in sua recensione fragmentorum Lysiæ fugit. Paulus Germinus pro Lysiaca habet; Παῦλος Γερμῖνος, σοφιστής· ὁ γράψας ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία ϛ'. Suid. in v. Lysiæ quoque attribuit Plutarch. in vita. Utut ea res sit, congessi notabilia maxime, quæ de hac causa apud veteres leguntur: Πρῶτον γὰρ, Ἰφικράτης τιμῶν ἔτυχεν, ὡς Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Κόνωνος μὲν γὰρ πρώτου χαλκοῦς ἀνδριὰς ἔστη, ἀλλὰ τούτῳ μόνῳ ἐτιμήθη. Ἰφικράτης δὲ καὶ τὰς ἄλλας δωρεὰς τὰς ἐκείνοις ψηφισθείσας ἔλαβεν· ὥστε καὶ τινὰ τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου δικάσασθαι τῷ Ἰφικράτει περὶ τῶν δωρεῶν, ὡς ἀναξίως λαβόντι. Καὶ ἔστι Λυσίου λόγος εἰς Ἰφικράτην ἀναφερόμενος, ἔχων τὴν ἐπιγραφὴν περὶ τῶν αὐτοῦ δωρεῶν. ἐν ᾧ σκωφθεὶς εἰς δυσγένειαν παρὰ τοῦ κατηγόρου, φησὶν, ὅτι τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν γνωρίζεσθαι λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔστησεν. Ἦν γὰρ ὁ Ἰφικράτης ἐκ σκυτέων γεγονώς. ηὐδοκίμησε δὲ διὰ ταύτην τὴν πρόφασιν. στρατιώτης ὢν καὶ ναυμαχῶν ἐπήδησεν ἀπὸ τῆς αὐτοῦ νεὼς εἰς πολεμίαν τριήρη, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἐναγκαλισάμενος, μετῆλθεν αὖθις ἔχων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκείαν τριήρη, καὶ διὰ τοῦτο τῆς ἀριστείας ἐπαινεθεὶς στρατηγὸς ἐχειροτονήθη, καὶ παρὰ πάντας τοὺς στρατηγοὺς τοὺς τότε μείζω τὴν πόλιν ὠφέλησεν. Ulpianus ad Midianam. Eadem pene reperies apud Plutarch. Apophthegm. Τὸν δὲ Ἰφικράτην σκόπει ἄνδρα οὐ μεθόριον ῥήτορος, καὶ στρατηγοῦ, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐφικνούμενον. ἆρ' οὖν διῆλθές ποτ' αὐτοῦ τὴν ἀπολογίαν τὴν ὑπὲρ τῆς δωρεᾶς, καίτοι τίθει μὲν, εἰ βούλει, Λυσίου τὸν λόγον εἶναι, τίθει δ' Ἰφικράτους, εἰ τοῦτο αἱρῇ. ἔστι τοίνυν οὐδὲν οὕτω τοῦ παντὸς ἀγῶνος ἐπιφανὲς, ὡς τὸ φρόνημα. ὃ δὴ ποιεῖ κρείττω Λυσίου τῶν πολλῶν εἶναι τὸν λόγον. λέγει γὰρ ἄλλα τε δὴ τοῖς Ἀθηναίοις οὐ τῆς σῆς ψυχῆς (f. οὐ τῆς Λυσιακῆς ψυχῆς), καὶ εἰ φησὶν ἑπτὰ ὑμῖν ἦσαν τοιοῦτοι στρατηγοὶ οἷος ἐγὼ, ἀοίκητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαίμων. Καὶ μνησθεὶς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, οὓς Ἀθηναῖοι πρώτους ἁπάντων τῶν εὐεργεσιῶν ἠγον, ἢ παραλαβεῖν ἂν αὐτούς φησιν, ἢ ὑπ' ἐκείνων παρακληθῆναι, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγένετο. Καὶ ὑμεῖς μὲν φησὶν οἴεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παρ' ὑμῶν ταῦτά μοι γράμματα, καὶ τὴν στήλην εἶναί τι σεμνόν· ἐμοὶ δὲ στήλη οὐρανομήκης ἕστηκεν ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μαρτυροῦσα τὴν ἀρετήν. Εἰς τοσοῦτον ἀφικνεῖται τῆς παῤῥησίας, ὥστ' ἀμφοτέροις ἑαυτὸν ἀντεξετάζει τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς τῶν πολιτῶν καὶ τοῖς τῶν πολεμίων. Aristid. in Orat. de paraphthegm. Vidimus non aliam fuisse orationem *de Statua*, atque eam *de donario*. Aristot. Rhetor. II. 23. nominat πρὸς Ἁρμόδιον, et Iphicrati, ad quem optimo jure pertinere videtur, sine scrupulo assignat. Apud eum conservantur, quæ subjunxi: Εἰ, πρὶν ποιῆσαι, ἠξίουν τῆς εἰκόνος τυχεῖν, ἐὰν ποιήσω, ἔδοτε ἄν· ποιήσαντι δ' ἆρ' οὐ δώσετε; μὴ τοίνυν μέλλοντες μὲν ὑπισχνεῖσθε, παθόντες δ' ἀφαιρεῖσθε. Id. II. 24. γενναιότατος ὁ βέλτιστος. Καὶ γὰρ Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι οὐδὲν πρότερον ὑπῆρχε γενναῖον πρὶν γενναῖόν τι πρᾶξαι. Et mox: Τὰ γοῦν ἔργα συγγενέστερά ἐστι τὰ ἐμὰ τοῖς Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, ἢ τὰ σά. Iphicratis multa extant fragmenta apud Aristot. Rhetor. multa argute dicta, ex oratt. nonnulla desumpta, apud Plutarch. Apophthegm. "Hujus adolescentis supra ætatem virtus admirabilis fuit, nec unquam ante eum Athenienses inter tot tantosque duces aut spei majoris aut indolis maturioris imperatorem habuerunt, in quo non Imperatoriæ tantum, verum et Oratoriæ artes fuere." Justin. VI. 5. Adde Nep. in vita, Xenoph. Polyæn. Athen. Arian. Ælian. Poll. Senec. Aristid. (mode laudatum), Frontin. De Statua Iphicratis et rebus ab eo deinde gestis quædam apud Demosth. c. Aristocratem. TAYLOR.

ΞΘ.

20 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

SIVE

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ.[1]

Ο.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ.

Μετ᾽ ἀβακίου δὲ καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτόν.[2]

ΟΑ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΚΛΕΑ.

Ἀπομίσθου.[3]

ΟΒ.

ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΟΥ ΥΒΡΕΩΣ.

Καὶ ἐξελθοῦσα ἡ παιδίσκη τὴν θύραν ἀνοίγνυσι.[4]

ΟΓ.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ.

Οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι καὶ τίμημα καταστήσασθαι.[5]

Ἀποτίμημα.[6]

ΟΔ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΝ.

Λάρκος.[7]

ΟΕ.

ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΦΑΝΗΝ ΞΕΝΙΑΣ.

Νοθεῖα.[8]

[1] Et hæc quoque oratio, de qua multa reperies in Dionysio et Plutarcho in Lysia, neque per ætatem, ideam et characterem dicendi, ad nostrum pertinere potuit, ut visum est Dionysio, Critico peritissimo. Si eadem sit oratio, ut credo, quam dixit Iphicrates κινδυνεύων ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ὑπ᾽ Ἀριστοφῶντος, lector benevolus huc referet fragmenta, quæ sequuntur. Σὺ δ᾽ αὐτὸς εἰ κύριος ἦσθα τῶν νεῶν, πότερον προὔδωκας ἂν, ἢ σύ; ἐπειδὴ ἀπέφησεν ὁ Ἀριστοφῶν· εἶτα σὺ μὲν οὐκ ἂν προὔδωκας ὢν Ἀριστοφῶν, Ἰφικράτης δὲ προὔδωκεν; Aristid. περὶ παραφθεγμ. Iphicrates ὑπὸ τῶν περὶ Ἀριστοφᾶντα καταῤῥητορευόμενος ἔφη, Βελτίων μὲν ὁ τῶν ἀντιδίκων ὑποκριτὴς, δρᾶμα δὲ τοὐμὸν ἄμεινον. Plutarch. Πολιτ. Παραγγελμ. Idem.

[2] Ex Poll. X. 24. Idem.

[3] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[4] Ex Poll. III. 8. Idem.

[5] Ex Harpocr. et Suid. in τίμημα. Idem.

[6] Ex iisdem ibid. Idem.

[7] Ex Harpocr. in v. Idem.

[8] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

Ος.

ΚΑΤΑ ΚΙΝΗΣΙΟΥ.[1]

Θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε, ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ
τοῖς νόμοις βοηθὸς, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστα-
τον ἁπάντων, καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγονέναι.
οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοὺς ἐξαμαρτάνων, ἃ τοῖς
μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμῳδοδιδασκά-
λων[2] δ' ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν; οὐ μετὰ τούτου
ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης δὲ[3] καὶ Λυσίθεος
συνειστιῶντο, μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ 22
νουμηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοὔνομα θέ-
μενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις, οὐ μὴν ὡς τοῦτο δια-
πραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν
θεῶν καὶ νόμων τῶν ἡμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώ-
λετο, ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους. τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλεί-
στων γινωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς
αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς
ἄλλοις· ἵν' εἰδῶσιν, ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα
διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται[4] τὰς τιμω-
ρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι μείζους καὶ χαλεπω-
τέρας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώ-
ποις, προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ καμεῖν
νομίμως κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστίν· τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦ-
τον χρόνον διατελεῖν, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνή-
σκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον, τούτοις μόνοις
προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα, ἅπερ οὗτος, ἐξημαρτηκόσιν.[5]

[1] Duæ erant orationes Lysiæ c. Cinesiam, teste Harpocratione in v. Harum altera inscribebatur *ὑπὲρ Φανίου παρανόμων*, indeque desumitur fragmentum, quod sequitur. Qui Athenæum cum Harpocratione conferet, et quæ proxime sum annotaturus leget, norit hæc esse vera. IDEM.

[2] *quæ tamen ex comicorum fabulis quotannis auditis.* Hanc veram versionem esse liquet. Athenæus enim Cinesiam *ἐπὶ ἀθεότητι κωμῳδούμενον* vocat. Eadem est mens Harpocr. in v. Μνημονεύει [Lysias] τ' ἀνδρὸς [Cinesiam] λέγων ὡς ἀσεβέστατος εἴη, καὶ παρανομώτατος, καὶ ὅτι καὶ οἱ κωμῳδιδάσκαλοι (l. κωμῳδοδιδάσκαλοι) καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν γράφουσιν εἰς αὐτόν. nimirum ad hunc ipsissimum locum alludit Harpocratio, quem integrum conservavit Athenæus. Quænam erant turpia illa, quæ modestiæ lex Lysiam proferre vetuit, meum quoque est silere. Quæ Comici dixerint, discas licet ex Aristoph. Ran. 369. Concion. 330. collat. cum σχ. ad Ran. 153. Plutarch. de gloria Atheniens. Ὁ γὰρ Κινησίας ἀργαλέος ἔοικε ποιητὴς γεγονέναι διθυράμβων, καὶ αὐτὸς μὲν ἄγονος καὶ ἀκλεὴς γέγονε· σκωπτόμενος δὲ καὶ χλευαζόμενος ὑπὸ τῶν κωμῳδοποιῶν, οὐκ εὐτυχοῦς δόξης μετέσχηκε. IDEM.

[3] Malim abesse δὲ, nisi hic, ut sæpius, inserviat ad validius affirmandum. AUGER.

[4] Scil. οἱ θεοί. TAYLOR.

[5] Ex Athenæo l. 12. juxta finem. IDEM.

ΟΖ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΙΝΙΑΝ.

Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένος[1] τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων.[2]

Χιλίους.[3]

ΟΗ.

ΠΡΟΣ ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΝ.

23 Οὐδὲ εἴ τις εἰσποιητὸς πάθος,[4] οὐδεὶς ἀποστερεῖ τὴν μητέρα αὐτοῦ τῶν χρημάτων.[5]

ΟΘ.

ΠΡΟΣ ΚΡΙΤΟΔΗΜΟΝ.

Ἐπίπεμπτον.[6]

Π.

ΥΠΕΡ ΚΤΗΣΙΑΡΧΟΥ.

Ἐπισκήπτω.[7]

ΠΑ.

ΚΑΤΑ ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΟΣ.

Καὶ τοὺς μὲν τῶν ἄλλων Ἀθηναίων παῖδας, ὧν οἱ πατέρες βοηθήσαντες ὑμῖν ἔτι ζῶσι, ἀπειπεῖν ἐν τοῖς νόμοις μήτε δίκαιον λέγειν.[8]

ΠΒ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΝΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν Καρκίνον εἰσφοιτῶσαι αἱ κύνες.[9]

ΠΓ.

ΚΑΤΑ ΛΑΪΔΟΣ.

Φίλυρά γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη, ἔτι νέα οὖσα, καὶ

[1] F. συσκευασάμενος. Idem.

[2] Ex Suid. in Ὑπὸ μάλης. Idem.

[3] Ex Harpocr. in Χίλιοι διακόσιοι. Idem.

[4] F. νόθος. Idem.

[5] Ex Priscian. l. 18. Idem.

[6] Ex Harp. et Suid. in v. Vid. Salmas. de modo usurarum, Harp. in Ἐπιδέκατον et Vales. ad loc. Τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν. Deuteron. XII. 11. At supra versu 6. τὰ θυσιάσματα ὑμῶν καὶ τὰς δεκάτας ὑμῶν. Idem.

[7] Ex Harpocr. Suid. et Etym. M. in Ἐπεσκήψατο. Idem.

[8] Ex Suid. in Ἀπείπατο. Idem.

[9] Ex Harpocr. et Suid. in Καρκίνος. Αἱ γυναῖκες Cod. Harpocr. MS. Cant. pariter ut Mediceus, qui libri conveniunt in plurimis. Idem.

Σκιώνη, καὶ Ἱππάφεσις, καὶ Θεόκλεια, καὶ Ψαμάθη, καὶ Λαγνίσκα,[1] καὶ Ἄνθεια[2].[3]

ΠΔ.

ΠΡΟΣ ΛΑΚΡΑΤΗΝ.

Οὐδ᾽ ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις, ἢ ὅσον οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται.[4]

ΠΕ.

ΠΡΟΣ ΛΕΠΤΙΝΗΝ.[5] 24

Ἄρδηττος.[6]

Πϛ.

ΚΑΤΑ ΛΥΣΙΘΕΟΥ.

Ἔστι δὲ κάμψαντι τοῦ τείχους, ὦ βουλὴ, γωνιασμὸς ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ.[7]

Ἐβιάζετό τε γὰρ καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν.[8]

Οἷός τε εἶ.[9]

Πλινθεῖον.[10]

Στύραξ.[11]

Φάληρον.[12]

ΠΖ.

ΠΕΡΙ ΜΑΚΑΡΤΑΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.

Προσπάλτιοι.[13]

Σιπύα.[14]

ΠΗ.

ΚΑΤΑ ΜΑΝΤΙΟΥ.

Νότιον.[15]

[1] L. Λαγίσκα, ut in posteriori loco legit Athenæus, Harpocr. et Suid. Λαγίσκα, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Λαΐδα, εἰ γνήσιος. Idem.

[2] Δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς Ἀνθείας Ἄντειαν et quæ sequuntur. Athen. Idem.

[3] Ex Athen. l. 13. bis. In secundo tamen loco deest ἔτι νέα οὖσα et ad finem additur καὶ Ἀριστόκλεια. Idem.

[4] Ex Harpocr. et Suid. in Ὀβολοστατεῖ. Suid. tamen: Οὐδ᾽ ἂν εἰ πολλοὶ ἐλάττινα τόκον λογίσαιντό σοι, ἢ ὅσον etc. Idem.

[5] Πρὸς Ἐλπίνην. Codd. nonnulli. Idem.

[6] Ex Harpocr. in v. Vid. Poll. VIII. 10. Idem.

[7] Ex Harpocr. in Γωνιασμός. Κάμψαντι, τοῦ τείχους, ὦ βουλὴ, ἐστὶ γωνιασμὸς ἐν ἀριστερᾷ καὶ εὐρυχωρίᾳ πάνυ πολλῇ. Suid. in Γωνία. Idem.

[8] Ex Suid. in Οἷος, comparato cum Harpocr. in Οἷος εἶ. Idem.

[9] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[10] Ibid. Idem.

[11] Ex Harpocr. Idem.

[12] Ibid. Idem.

[13] Ex Harpocr. in v. Idem.

[14] Ex Harpocr. in v. ἐν τῷ περὶ ἡμικληρίου τῶν Μακαρτάτου χρημάτων. Idem.

[15] Ex Harpocr. in v. Idem.

ΠΘ.

ΠΡΟΣ ΜΕΔΟΝΤΑ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΙΩΝ.

Ἀντίκυρα.[1]

Ἀπήχεια.[2]

Ναΐς.[3]

Ϟ.

ΠΡΟΣ ΜΕΝΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Προθεσμία.[4]

ϞΑ.

ΚΑΤΑ ΜΙΚΙΝΟΥ ΦΟΝΟΥ.[5]

Ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον.[6]

Οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελείψεται.[7]

ϞΒ.

ΠΡΟΣ ΜΙΞΙΔΗΜΟΥ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.[8]

Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι, ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ Ἡσίοδον· ὅτι μὲν ὁ κρινόμενον ἐπετήδευσε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν δῆλον.[9]

Διῆρξα.[10]

Λέχαιον.[11]

Πρόπεμπτα.[12]

ϞΓ.

ΠΡΟΣ ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΝ.

Συντίθεται δὲ τούτοις καὶ Καρκίνος ὁ ποιητὴς, εἰπὼν

Οὐ κεῖνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους
Ὀρθῶς παγείσας μὲν φρένας
Οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν.[13]

[1] Ibid. Idem.

[2] Ex Harpocr. et Suid. Idem.

[3] Ex Athen. l. 13. Idem.

[4] Ex Harpocr. Idem.

[5] Meminit hujus Orationis Auctor Argumenti ad Antiph. Κατηγορία φόνου, hisce verbis: Ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίνην γεγραμμένῳ. Unde liquet illas ὑποθέσεις vetustos satis habuisse auctores. Dudum enim perierunt hæ Lysiæ orationes. Meminit etiam Lysiæ λόγου πρὸς Μικρίνην Schol. Hermogenis p. 165. quam eandem fuisse judico. Idem.

[6] Ex Athen. ad fin. l. 8. Idem.

[7] Ex Priscian. l. 18. ubi hodie sic legitur: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μικρίνου. Φόνου οὐ πρὸς κ. τ. λ. Corrige sodes; et confer supra Περὶ τοῦ Ἡγησάνδρου κλήρου. Idem.

[8] Præter loca infra adducta meminit hujus Orationis Harpocrat. in Ἐπιθέτους ἑορτὰς et in Προχειροτονία. Idem.

[9] Ex Harpocr. et Suid. in Μουσαῖος. Idem.

[10] Ex Harpocr. et Suid. in v. et Poll. VIII. 8. Idem.

[11] Ex Harpocr. in v. Idem.

[12] Ibid. Idem.

[13] Ex Harpocr. in Καρκίνος. Senarios

ϞΔ.

ΚΑΤΑ ΜΝΗΣΙΠΤΟΛΕΜΟΥ.[1]

ϞΕ.

ΚΑΤΑ ΜΟΣΧΟΥ.

Δήμαρχος.[2]

Ϟϛ.

ΠΡΟΣ ΝΑΥΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέναι.[3]

Τοῦ γείσου συντετελεσμένου καὶ τοῦ κρηπιδαίου.[4]

ϞΖ.

ΥΠΕΡ ΝΗΣΟΚΛΕΟΥΣ.[5] 26

Ἐπιδιαθήκη.[6]

ϞΗ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΑΡΧΟΝ ΤΟΝ ΑΥΛΗΤΗΝ.

Ἀκμάζεις.[7]

Ἀντιγενίδας.[8]

ϞΘ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΔΟΥ.[9]

Ρ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ.[10]

Διαγράψασθαι.[11]

Carcini a Lysia laudatos ita legit Vales. ad Harpocr.

> Νοῦ κεῖνος ἐξέστησε· τὰς γὰρ ἐμφύτους
> Ὀρθῶς παγείσας μὲν φρένας
> Οὐδεὶς ἐπαίρει καιρὸς ἐξαμαρτάνειν. Idem.

[1] Meminit Photius Cod. CCLXII. Idem.

[2] Ex Harpocr. in v. Idem.

[3] Ex Suid. in Λιθουργική. Τετρυπηκέναι legit Vales. Vid. Kuhn. ad Poll. VII. 27. Et profecto hujusmodi spurcitiem subesse olim vidi. Idem.

[4] Ex Poll. VII. 27. dissimulatis verbis Πρὸς Ναυσίαν. Idem.

[5] Νησικλέους Cod. Harpocr. MS. Cantab. Idem.

[6] Ex Harpocrat. in Ἐπιδιατίθεσθαι. Idem.

[7] Ex Harpocrat. in v. et Suid. Idem.

[8] Ex Harpocrat. in v. Idem.

[9] Dicemus proxime ad fragmentum Κατὰ Νικίου. Idem.

[10] Laudari video ab Antiquis orationes Lysiæ κατὰ Νικίδου, κατὰ Νικίου, κατὰ Νικίου ἀργίας, κατὰ Νικίου φόνου, et denique ὑπὲρ Νικίου. Quas omnino tres esse statuo, sc. *Defensionem pro Nicia Imp. Contra Niciam quendam, actionem Cædis*, et *contra Niciam, actionem Inertiæ*. Nam *eam contra Nicidam* ab *Actione Inertiæ* non esse dirimendam persuasum habeo, et si minus hoc loco, alibi tamen veris vincam. Quæ denique solitarie laudatur *contra Niciam*, vel ad Causam *Inertiæ* vel *Cædis* referendam esse quis non videt? Ad priorem

Δωροξενία.[1]
Εὐθῦναι.[2]
Θέτταλος.[3]
Ἰτεαῖος.[4]
Πτώματα ἐλαιῶν.[5]

ΡΑ.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΑΡΓΙΑΣ.[6]

Κηττοί.[7]
Ὀβολοστατεῖ.[8]
Ποταμός.[9]

ΡΒ.

27 ## ΚΑΤΑ ΝΙΚΙΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἐπιβλῆτας.[10]

ΡΓ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΙΟΥ.

Κλαίω τὸν ἀμάχητον καὶ ἀναυμάχητον ὄλεθρον, ἱκέται μὲν αὐτοὶ τῶν θεῶν καθίζοντες, προδότας δὲ τῶν ὅρκων ἡμᾶς ἀποφαίνοντες, ἀνακαλοῦντες συγγένειαν, εὐμένειαν.[11]

ΡΔ.

ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΝ ΚΑΙ ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΟΝ.

Ξυστίς.[12]

ΡΕ.

ΥΠΕΡ ΝΙΚΟΜΑΧΗΣ ΠΡΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΔΗΝ ΚΑΙ ΔΙΟΦΑΝΗΝ.[13]

judico. Nam ubicunque ab Harpocr. ita laudatur, sc. sine causæ adjectione, ibi Cod. MS. Cant. legit constanter Νικίδου. Idem.

[11] Ex Harpocr. in. v. Idem.

[1] Ibid. Idem.

[2] Ibid. Idem.

[3] Ibid. Idem.

[4] Ibid. Idem.

[5] Ibid. Idem.

[6] Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νεικείδου Δράκοντα φησὶ γεγραφέναι τὸν νόμον, Σόλωνα δὲ τεθεικέναι. Laert. in Solon. Lex erat de Otioso deferendo. Laertii Editiones Steph. et Basil. habent κατὰ Νικίου, et vicissim, ut monui, Cod. MS. Harpoc. Cant. pro Νικίου in impressis, κατὰ Νικίδου vel Νικιδίου. Idem.

[7] Ex Harpocr. in v. Cod. Cant. Κατὰ Νικίδου. Idem.

[8] Ex Harpocr. in v. Κατὰ Νικίδου. Vide tu num in propriam classem redegi. Idem.

[9] Ex Harpocr. in v. Idem.

[10] Ex Harpocr. in v. ubi libri constanter defendunt Νικίου. Idem.

[11] Ex Theophrasto ἐν τοῖς περὶ λέξεως γραφεῖσι, uti laudatur a Dionys. Halic. in Lysia: qui nostro hanc orationem constanter abjudicat, sed rationes in aliud opus contulit: de Lysiæ sc. orationibus genuinis, quod gravissimo impendio Rei publicæ literariæ ad nostrum sæculum non περιῆλθεν. Quanquam ex ætate potuit esse Lysiæ, quandoquidem ea Niciæ Imp. obvenit in Sicilia calamitas anno ante reditum Lysiæ ex Thuriis. Idem.

[12] Ex Harpocr. Idem.

[13] Memorat Marcellin. ad Hermog. p. 130. Idem.

Ρϛ.

ΠΡΟΣ ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ.

Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.[1]

ΡΖ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΚΛΕΟΥΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Πεντακοσιομέδιμνοι.
Ὑβάδα.[3]

ΡΗ.

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ.

Ἱκανότης.[4]

ΡΘ.

ΠΡΟΣ ΠΕΙΘΟΔΕΜΟΝ ΥΠΕΡ ΑΠΟΣΤΑΣΙΟΥ. 28

Θρεπτήν.[5]

ΡΙ.

ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΩΝΑ.[6]

ΡΙΑ.

ΚΑΤΑ ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ἀπολαχεῖν.[7]

ΡΙΒ.

ΠΡΟΣ ΠΥΘΟΔΗΜΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Τῆτες.[8]

ΡΙΓ.

ΚΑΤΑ ΣΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥΣ ΕΞΟΥΛΗΣ.[9]

ΡΙΔ.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.[10]

[1] Suid. in *Συγκομιδή*. Eadem procul dubio est, quam memorat Etym. M. in *Συγκομιδή*. *Πρὸς Ξενοκράτην· Συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ἀποδοὺς τὸν ἄγρον.* Meursius non recte fecit, qui duas exinde orationes procudit. Idem.

[2] Harpocr. in v. Idem.

[3] Ibid. Idem.

[4] Ex Poll. IV. 3. Idem.

[5] Poll. VII. 4. Ni legendum *Πρὸς Πυθόδημον ἀπολογία*, ut Meursius autumavit. Idem.

[6] Suid in v. *Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνα λόγῳ διαβάλλων τινὰ τῶν ἀπλήστων γεωργῶν, τὰ ἐν τῇ γῇ καταχρώμενον, καὶ κατ' ἔτος ἐξαναλίσκοντα τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, φησίν. Οὑτοσὶ δὲ πυροὺς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ, τουτέστιν, ἀεὶ σπείρων οὐδεμίαν ἄνεσιν τῇ γῇ δίδωσιν.* Idem.

[7] Ex Harpocr. et Suid. in v. Idem.

[8] Ibid. Idem.

[9] Memorat Harpocr. in *Ἐξούλης*. Idem.

[10] *Ὁ δ' οὖν Φιλόσοφος* [Socrates] *Λυσίου γράψαντος ἀπολογίαν αὐτῷ, διαγνοὺς ἔφη,*

ΡΙΕ.

29 ## ΠΡΟΣ ΣΩΣΤΡΑΤΟΝ ΥΒΡΕΩΣ.

Ἰσοτελής.[1]

ΡΙϛ.

ΚΑΤΑ ΤΕΛΑΜΩΝΟΣ.

Εὐνεῖδαι.[2]

Κάθετος.[3]

ΡΙΖ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.[4]

ΡΙΗ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΑ.

Οἱ δ' ἀλαζονεύονται μὲν Τίμωνι παραπλησίως, καὶ ἐσχηματισμένοι περιέρχονται, ὥσπερ οὗτος.[5]

ΡΙΘ.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΩΝΙΔΗΝ.

Πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο, οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς;[6]

Καλὸς μὲν ὁ λόγος, ὦ Λυσία, οὐ μὴν ἁρμόττων ἐμοί· δηλαδὴ γὰρ ἦν τὸ πλέον δικανικὸς ἢ ἐμφιλόσοφος· εἰπόντος δὲ τοῦ Λυσίου, Πῶς, εἰ καλός ἐστιν ὁ λόγος, οὐκ ἄν σοι ἁρμόττει; ἔφη, Οὐ γὰρ καὶ ἱμάτια καλὰ καὶ ὑποδήματα εἴη ἂν ἐμοὶ ἀνάρμοστα; Laert. in Socrat. "Quum omnium sapientissimus esset [Socrates] sanctissimeque vixisset, ita in judicio capitis pro se ipse dixit, ut non supplex aut reus, sed magister aut dominus videretur esse Judicum. Quinetiam quum ei scriptam orationem disertissimus Orator *Lysias* attulisset, quam, si ei videretur, edisceret, ut ea pro se in judicio uteretur, non invitus legit, et commode scriptam esse dixit: sed, inquit, Ut, si mihi calceos Sicyonios attulisses, non uterer, quamvis essent habiles et apti ad pedem, quia non essent viriles; sic illam orationem disertam sibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri." Cic. de Orat. I. 54. Eadem pene Quintil. XI. 1. II. 15. Valer. Max. VI. 4. Quos exscribere, cum eadem sunt, non vacat. Meminere quoque hujus Orationis Plutarch. Photius in Vita Lysiæ. Apologiam Socratis scripsere quoque Plato, Xenophon et Libanius, quorum orationes exstant: item Demetr. Phalereus (vid. Laert. in Heraclito), Plutarch. (ut constat ex Lampriæ catalogo), Theo Antiochenus Stoicus, et Zeno Sidonius. Non utique Demosthenes, Æschines et Hyperides, ut falso existimavit Ionsius de Scriptor. Hist. Philosoph. Idem.

[1] Ex Harpocr. Idem.

[2] Ex Harpocr. Εὐνίδαι Suid. et Cod. Harpocr. MS. Cant. Vid. de his Hesych. Etym. M., Vales. ad Excerpt. Peiresc. p. 66. Idem ad Harpocr. Poll. VIII. 9. Ptol. Hephæst. apud Photium p. 485. Athen. p. 698. C. Idem.

[3] Ex Harpocrat. et Suid. Idem.

[4] Memorat Plutarchus in Vita Lysiæ, h. p. Συνέγραψε δὲ λόγον καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἁρμόδιον (citatur hæc oratio ab aliis περὶ τῆς Ἰφικράτους εἰκόνος, et indifferenter περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς. Vid. sup. p. 651.) τὸν δὲ προδοσίας κρίνων Τιμόθεον. Locus malesanus, ut plurimi in hac vita. Qui postulavit Timotheum proditionis, erat Iphicrates, non Lysias. Lege itaque: Συνέγραψε δὲ λόγους Β Ἰφικράτει, τὸν μὲν — τὸν δὲ προδοσίας Κρίνοντι Τιμόθεον. Cum exarabatur κρινοντιτιμοθεον, excidit in describendo altera syllaba τι. Idem.

[5] Ex Suid. in Ἐσχηματ. Idem.

[6] Ex Suid. in Διάθεσις. Idem.

ΡΚ.

ΚΑΤΑ ΤΙΣΙΔΟΣ. 30

Ἄρχιππος γὰρ οὗτος, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀπεδύσατο μὲν εἰς τὴν αὐτὴν παλαίστραν, οὗπερ καὶ Τῖσις ὁ φεύγων τὴν δίκην· ὀργῆς δὲ γενομένης, ἐς σκώμματά τε αὐτοῖς[1] καὶ ἀντιλογίαν καὶ ἔχθραν καὶ λοιδορίαν κατέστησαν. ἔστιν οὖν Πυθέας ἐραστὴς μὲν τοῦ μειρακίου — πάντα γὰρ εἰρήσεται τἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς —, ἐπίτροπος δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς καταλελειμμένος. οὗτος, ἐπειδὴ Τῖσις πρὸς αὐτὸν τὴν ἐν τῇ παλαίστρᾳ λοιδορίαν διηγήσατο, βουλόμενος χαρίζεσθαι καὶ δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος[2] εἶναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν, ὡς ἡμεῖς ἔκ τε τῶν πεπραγμένων ᾐσθήμεθα καὶ τῶν εὖ εἰδότων ἐπυθόμεθα, ἐν μὲν τῷ παρόντι διαλλαγῆναι, σκοπεῖν δὲ ὅπως αὐτὸν μόνον που λήψεται. πεισθεὶς δὲ ταῦτα καὶ ἀπαλλαγεὶς καὶ χρώμενος καὶ προσποιούμενος ἐπιτήδειος εἶναι, εἰς τοῦτο μανίας τηλικοῦτος ὢν ἀφίσταται, ὥστ᾽ ἐτύγχανε μὲν οὖσα ἱπποδρομία Ἀνακείων, ἰδὼν δ᾽ αὐτὸν μετ᾽ ἐμοῦ παρὰ τὴν θύραν ἀπιόντα — γείτονες γὰρ ἀλλήλων τυγχάνουσιν ὄντες — τὸ μὲν πρῶτον συνδειπνεῖν ἐκέλευεν· ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησεν, ἐδεήθη ἥκειν αὐτον ἐπὶ κῶμον, λέγων ὅτι μεθ᾽ αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκετῶν πιέτω.[3] δειπνήσαντες οὖν, ἤδη συσκοτάζοντος, ἐλθόντες κόπτομεν τὴν θύραν· οἱ δ᾽ ἡμᾶς ἐκέλευον εἰσιέναι. ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἐγενόμεθα, ἐμὲ μὲν ἐκβάλλουσιν ἐκ τῆς οἰκίας· τουτονὶ δὲ συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα, καὶ λαβὼν μάστιγά τις, ἐντείνας πολλὰς πληγὰς, εἰς οἴκημα αὐτὸν καθεῖρξε. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν, ἀλλ᾽ ἐζηλωκὼς μὲν τῶν νέων τοὺς πονηροτάτους ἐν τῇ πόλει, νεωστὶ δὲ τὰ πατρῷα παρειληφὼς καὶ προσποιούμενος νέος καὶ πλούσιος εἶναι, πάλιν τοὺς οἰκέτας ἐκέλευεν, ἡμέρας ἤδη γενομένης,[4] πρὸς τὸν κίονα αὐτὸν δήσαντας[5] μαστιγοῦν. οὕτω δὲ τοῦ σώματος ἤδη 31
πονήρως διακειμένου, Ἀντίμαχον μεταπεμψάμενος τῶν μὲν

[1] Sylburg. legit ἐς σκώμματά τε ἐξ αὐτῆς. In marg. Cod. Bodl. ἴσως· εἰς σκώμματά τε αὐτοῖς. Idem. Bodl. secutus sum.

[2] Ἐπήβολος. Sylburg.

[3] Taylorus et Reiskius: ἀφίστατο .... τ᾽ ἐτύγχ. μὲν ο. ἱ. Ἀνακείων .... δ᾽ αὐτὸν μ. ἐ. π. τ. θύραν παριόντων .... ἀλλήλων τ. ὄ., τ. μ. πρῶτον .... ἐκέλευεν. ἐπειδὴ οὐ μετ᾽ αὐτοῦ .... δειπνήσαντες κ. τ. λ.

[4] Vel γεγενημένης pæne cum MSS. Taylor.

[5] Rectius δήσαντας. Idem. Et dedi.

[1] γεγενημένων οὐδὲν εἶπεν, ἔλεγε δὲ ὡς αὐτὸς μὲν δειπνῶν τύχοι, οὗτος δὲ μεθύων ἔλθοι, ἐκκόψας δὲ τὴν θύραν καὶ εἰσελθὼν κακῶς λέγοι αὐτὸν καὶ τὸν Ἀντίμαχον καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν. Ἀντίμαχος δὲ ὠργίζετο μὲν αὐτοῖς ὡς μεγάλα ἡμαρτηκόσιν, ὅμως δὲ μάρτυρας παρακαλέσας ἠρώτα αὐτὸν πῶς εἰσέλθοι· ὁ δὲ, κελεύσαντος Τίσιδος καὶ τῶν οἰκετῶν, ἔφασκε. συμβουλευόντων δὲ τῶν εἰσελθόντων ὡς τάχιστα λῦσαι καὶ τὰ γεγενημένα δεινὰ νομιζόντων εἶναι, ἀπέδοσαν αὐτὸν τοῖς ἀδελφοῖς. οὐ δυναμένου δὲ βαδίζειν, ἐκόμισαν αὐτὸν εἰς τὸ Δεῖγμα[2] ἐν κλίνῃ· καὶ ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων οὕτω διακείμενον, ὥστε τοὺς ἰδόντας μὴ μόνον τοῖς ποιήσασιν ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως κατηγορεῖν, ὅτι οὐ δημοσίᾳ οὐδὲ παραχρῆμα τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντας τιμωρεῖται.[3]

ΡΚΑ.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.[4]

ΡΚΒ.

ΥΠΕΡ ΦΑΝΙΟΥ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ.[5]

ΡΚΓ.

ΠΡΟΣ ΦΑΥΣΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.[6]

ΡΚΔ.

ΠΕΡΙ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ.[7]

32 Ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, περὶ τῆς φιλίας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς Φερενίκου πρῶτον εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς·

[1] Et hic locus, æque ac nonnulla in superioribus, sine integriorum Codd. ope restitui non posse videtur. TAYLOR. *γεγενημένων --- αὐτὸς μὲν* om. Taylorus et Reiskius.

[2] *Δεῖγμα* ex Lysia laudat Harpocr. TAYLOR.

[3] Ex Dionys. Halic. de admirand. dic. vi in Demosth. IDEM. Et Ioann. Sicil. Cod. Barocc.

[4] Meminit Plutarch. in Vit. Lysiæ et in libro de gloria Atheniensium. Nimirum Oratio contra Eratosthenem. TAYLOR.

[5] Memorat Athen. l. 12. Vide fragmentum *Κατὰ Κινησίου*. Duas enim scripsit orationes contra Cinesiam, quarum altera inscripta est: *Κατὰ Κινησίου ὑπὲρ Φανίου, παρανόμων*. IDEM.

[6] L. *Πρὸς Ναυσίαν* etc. Quod fragmentum videas. IDEM.

[7] Si fas mihi sit movere lapidem, quem Callimachus posuit (nam ab eo, teste Dionysio, ita inscribitur hæc oratio) legerem lubens: ΥΠΕΡ ΦΕΡΕΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΗΡΟΥ. Causam enim agit *pro* Pherenico reo *in* actione hereditatis. *Ἔστι δὲ καὶ παρὰ τῷ Λυσίᾳ τις ὑπὲρ ἀνδρὸς ξένου, δίκην φεύγοντος περὶ κλήρου, ποιούμενος τὴν ἀπολογίαν.* Dionys. Halic. de hac oratione. Atque ita

ἵνα μηδεὶς ὑμῶν θαυμάζῃ, ὅτι ὑπὲρ οὐδενὸς ὑμῶν πώποτε εἰρηκὼς πρότερον, ὑπὲρ τούτου νυνὶ λέγω. ἐμοὶ γὰρ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ξένος ἦν Κηφισόδοτος ὁ τούτου πατήρ· καὶ ὅτε ἐφεύγομεν, ἐν Θήβαις παρ᾽ ἐκείνῳ κατηγόμην καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος Ἀθηναίων ὁ βουλόμενος, καὶ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ παθόντες ὑπ᾽ αὐτοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν αὐτῶν κατήλθομεν. ἐπεὶ δ᾽ οὖν οὗτοι ταῖς αὐταῖς τύχαις ἐχρήσαντο καὶ φυγάδες Ἀθήναζε ἀφίκοντο, ἡγούμενος τὴν μεγίστην αὐτοῖς ὀφείλειν χάριν, οὕτως οἰκείως αὐτοὺς ὑπεδεξάμην, ὥστε μηδένα γνῶναι τῶν εἰσιόντων, εἰ μή τις πρότερον ἠπίστατο, ὁπότερος ἡμῶν ἐκέκτητο τὴν οὐσίαν. οἶδε μὲν οὖν καὶ Φερένικος, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὅτι πολλοὶ λέγειν εἰσὶν ἐμοῦ δεινότεροι καὶ μᾶλλον τοιούτων πραγμάτων ἔμπειροι· ἀλλ᾽ ὅμως ἡγεῖται τὴν ἐμὴν οἰκειότητα πιστοτάτην εἶναι. αἰσχρόν μοι οὖν δοκεῖ εἶναι, κελεύοντος τούτου καὶ δεομένου τὰ δίκαια αὐτῷ βοηθῆσαι, περιϊδεῖν αὐτὸν, καθ᾽ ὅσον οἷός τ᾽ εἰμὶ ἐγὼ, τῶν ὑπ᾽ Ἀνδροκλείδου δεδομένων στερηθῆναι.[1]

Εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν Ἀνδροκλείδης ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται,[2] αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ 33
ἀφανοῦς οὐσίας· δῆλον ὅτι ὅστις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδοται.[3]

ΡΚΕ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἀρκτοῦρος.[4]
Ζειρά.[5]
Ὀδός.[6]
Πεδιακά.[7]
Κλεῖδας.[8]

laudatur a Suida., sc. ὑπὲρ Φερενίκου. cetera non nominat. Quanquam non ignoro Isæi orationes κληρικοὺς concipi, ut plurimum ὑπὲρ τοῦ—κλήρου. Idem.

[1] Ex Dionys. Halic. in Isæo. Idem.

[2] Locus hic vel corruptus est vel mutilus, qui facile in integrum restitui posset, si hodie adhuc restaret Oratio Lysiæ, ex qua eum Suidas excerpsit. Kuster.

[3] Ex Suid. in. in Οὐσία φανερά. Taylor.

[4] Ex Harpocr. Idem.

[5] Ibid. Idem.

[6] Ὀδός. cum spiritu leni ex Harpocr. Idem.

[7] Ex Harpocr. Idem.

[8] Ex Poll. X. 4. Idem.

ΡΚϛ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΟΚΡΑΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.[1]

Βησηΐς.[2]

Εὐώνυμοι.[3]

ΡΚΖ.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΩΝΑ ΥΠΕΡ ΘΕΟΚΛΕΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

Ἀλλ' εἰς τὸ οἰκάριον τὸ ὄπισθε τῆς γυναικωνίτιδος.[4]

ΡΚΗ.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

Ἔστιν οὖν γυνὴ ἑταῖρα Ναῒς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστιν· ὁ δ' ὑμέναιος[5] ἐπιτήδειος ὁ Φιλωνίδης δ' ἐρᾷν φησί.[6]

Ἡλιάζεσθαι.[7]

34

ΡΚΘ.

ΥΠΕΡ ΦΡΥΝΙΧΟΥ ΘΥΓΑΤΡΟΣ.

Ἀρκτεῦσαι.[8]

ΡΛ.

ΠΡΟΣ ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΝ.

Ἔπακτος ὅρκος.[9]

ΡΛΑ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΤΡΙΠΟΔΟΣ.

Ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν διδοναι.[10]

Κολλυβιστής.[11]

[1] Non exstat, ut absurde Meursius existimavit. Idem.

[2] Ex Harpocr. Idem.

[3] Ibid. Idem.

[4] Ex Poll. IX. 5. Idem.

[5] F. pro ὑμέναιος rescribendum est ὑμέτερος. Idem.

[6] Ex Athen. l. 13. Memorat et alibi Athenæus in eod. libro hunc locum: Ἐν δὲ τῷ κατὰ Φιλωνίδου βιαίων ὁ Λυσίας, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, καὶ Ναΐδος τῆς ἑταίρας μέμνηται, καὶ ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα ψευδομαρτυριῶν. Ex Lysiæ loco emendat antiquus ille Criticus locum Aristoph. in Pluto: Μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γηρυτάδῃ μήποτε δὲ καὶ ἐν τῷ Πλούτῳ, ἐν ᾧ λέγει

Ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

γραπτέον Ναῒς καὶ οὐ Λαΐς. Orationem hanc præterea laudat Harpocr. in Ναῒς et Κακώσεως. Idem.

[7] Ex Harpocr. in Ἡλιαία. Idem.

[8] Ex Harpocr. et Suid. in v. et eod. Harpocr. in Δεκατεύειν. Vid. Gronov. Maussac. et Vales. ad Harpocr. Rhodigin. Lect. Antiq. XXVI. 19. Excerpt. Histor. Lexic. Coisl. Idem.

[9] Ex Harpocr. Ita contra mentem Harpocr. recte hæc verba exponunt Vales. in notis ad Maussac. et Steph. Diatrib. ad Harpocr. Idem.

[10] Ex Athen. l. 6. Voces ἀργυρώματα et χρυσώματα laudat quoque Poll. VII. 24.

ΡΛΒ.

ΠΡΟΣ ΧΥΤΡΙΝΟΝ.

Ἐξαίφνης τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου λίθον τις λαβὼν ἔκρουσε τὸν λυχνοῦχον.[12]

ΡΛΓ.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ.[13]

ex hac oratione, et pariter X. 44. ex oratione πρὸς Κλεώνα, unde cum viris doctis titulum recte emendabis: πρὸς Κλέωνα περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. Ἀργυρώματα ex Lysia laudat Suid. in v. IDEM.

[11] Ex Poll. VII. 33. IDEM.

[12] Ibid. X. 26. IDEM.

[13] Meminit Plutarch. in Lysia. IDEM.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΛΥΣΙΟΥ.

ἈΛΛΑ μὲν καὶ Ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων αἰδημονέστερος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην καὶ Καλλὴν, ὡς Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.[1]

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.[2]

Λυσίας ἐν ἐπιστολῇ· Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις· εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ᾽ ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ᾽ ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν;[3]

ΠΡΟΣ ΑΣΥΒΑΡΟΝ.

Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτὰς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου.[4]

[1] Athen. l. 13. TAYLOR.

[2] Suid. in Ὑπὸ μάλης. IDEM.

[3] Suid. in Φαῦλον εἴρητ. IDEM.

[4] Suid. in Πόμαλα. IDEM.

ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΝΕΙΡΑΝ.

Γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων.[1]

Φρυγανοφόροι.[2]

Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Πολυκράτην κατ' Ἐμπέδου ἐπιστολῇ, εἰ γνήσιος· Ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφοριῶσθαι.[3]

[1] Suid. in Ὁμοῦ ἐγ. et Phot. MS. Idem.
[2] Poll. VII. 29. Idem.
[3] Harpocr. et Suid. in Περιφοριῶσθαι. Idem.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΙΑ ΑΔΗΛΑ

ΛΥΣΙΟΥ.

EX CLEM. ALEXANDR. STROM. 6.

ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ πάλιν εἰρηκότος, ὥσπερ τῶν χρημάτων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνου συγγενὴς οὖσα, Λυσίας ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς (Ὀρφανικοῖς viri docti) λέγει· Καὶ φανερὸς γέγονεν οὐ τῶν σωμάτων συγγενὴς ὤν, ἀλλὰ τῶν χρημάτων.

EX HARPOCRATIONE.

In Ἀπόκρισις. Οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ [Andocides] καὶ ζητητής ποτε ἐγένετο, ὥς φησι Λυσίας, καὶ Ἰσοκράτης, καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς Πρέσβεσιν.

In Ζητητής. Χολλεῖδαι· Λυσίας, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

EX HESYCHIO.

Τιμωρία.

36

EX PHRYNICHO.

Καταγηόχασι. Ἐντέχνως.

EX JULIO POLLUCE.

Νεανιευόμενοι. L. II. c. 2. Νεανίαι. ibid. Ἐφορείας. II. 4. Ἀνυποπτότερος. ibid. Μυκτηρίζειν. ibid. Εἰσιόν-

των πρὸς τῇ Νεμέᾳ ἕστηκεν ἐπιδέξια. ibid. Πολυφιλότερος. III. 5. Ἀδεσπότους. III. 8. Σύνδουλοι. ibid. Δειπνοφόρος. VI. 17. Προπράτας. VII. 2. Συμπράτας. ibid. Ἱματίδια. VII. 12. Ἁρπάσαι τὴν κνημῖδα τῆς ἁμάξης. VII. 26. Ξυλοφορίαν. VII. 29. Ἀναδικία. VIII. 5. Ἀντεδικάσαντο. ibid. Ἀποπέμψεως (sc. δίκη). VIII. 6. Κακοτεχνίου (sc. δίκη). ibid. Κατεδιητησάμην. ibid.[1] Μείζονος παραβύστου. VIII. 10. Καταγωγαί. IX. 5. Στήριγγα. X. 34. Κνημίαν. ibid.

EX ARISTIDE.

Ἀλλ' ὥσπερ ἔφη Λυσίας, κοινὸν ἑαυτὸν εἶναι φίλον τῆς πόλεως, οὕτω καὶ περὶ ἡμῶν χρὴ διανοεῖσθαι, κοινούς τινας εἶναι τοῖς Ἕλλησι φίλους, καὶ νῦν ὑπὲρ τῶν κοινῶν δικαίων ἀγωνίζεσθαι. c. Plat. 2. Οὐ Λυσίας Πλάτωνα σοφιστὴν καλεῖ, καὶ πάλιν Αἰσχίνην. ibid.

EX PHILOSTRATO.

Τὸ μὲν μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι, Λυσίου δόξα. Epist. ad Athenaidem.

EX AUCTORE, QUI DEMETRII PHALEREI NOMEN EMENTITUR, §. 128.

Ὅσας ἄξιος ἦν λαβεῖν πληγὰς, τοσαύτας εἴληφε δραχμάς.

EX IOANNE STOBÆO.

Serm. II. Ὅστις τοῦ μὲν μὴ ἀδικεῖν οὐ προνοεῖται, τοῦ δὲ μὴ δοῦναι δίκην ἐπιμελεῖται, κακουργεῖ. Serm. XII. Ψεύδεσθαι προχειρότατον τοῖς πολλάκις ἁμαρτάνουσιν. Serm. XLIV. Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἥνπερ νομοθετοῦντας. Ibid. Εἰ μὲν οἷόν τ' ἦν ἐκ τῶν προτέρων 37
λόγων τὰ δίκαια γινώσκειν, οὐδὲν ἂν ἔδει τοὺς φεύγοντας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλ' ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ψευδῆ λέγειν δυνατόν ἐστι τοῖς κατηγοροῦσι, δίκαιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσαντας, τηνικαῦτα τὴν περὶ τοῦ δικαίου ψῆφον φέρειν. Ibid. Προσήκει δ' ἡμῖν περὶ φυγῆς δικάζουσι

[1] Fortasse alludit Poll. ad locum istum διαιτησάμενος οὐδενός. Taylor. pag. Edit. nostræ 426. οὐδὲ δίαιταν κατα-

μὴ παρανομεῖν, ἀλλ᾽ εὐσεβεῖν, μηδὲ θορύβῳ τὰ πράγματα κρίνειν, ἀλλὰ σιωπῇ τὰ δίκαια γινώσκειν. Ibid. Ἧι γὰρ ἂν ἡμέρᾳ γυνὴ προδῷ τὸ σῶμα καὶ τὴν τάξιν λίπῃ τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν, ὥστε νομίζειν τοὺς μὲν οἰκείους ἐχθροὺς, τοὺς δὲ ἀλλοτρίους πιστοὺς, περὶ δὲ τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν ἐναντίαν ἔχειν τὴν γνώμην.

EX ETYMOLOGO MAG.

Διακωδωνισθέντες. Ἐκωδωνίζοντο.

EX PHOTII LEXICO INEDITO.

Κεκοινωνημένοι, κοινὴν ἔχοντες τὴν οὐσίαν, ὥς φησιν Λύσιας. Λιπομαρτύριον. Λυσίας. καὶ Λειποτάξιον. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ Πλάτων ἐν Ἀδώνιδι. Σύνδειπνα, τὰ συμπόσια, καὶ Λυσίας καὶ ἕτεροι.[1]

EX SUIDA.

Ἀξιῶν. Ἀξιοῖ. Τοῦ νόμου κελεύοντος τοὺς ἐπιτρόπους τοῖς ὀρφανοῖς ἔγγειον τὴν οὐσίαν καθιστάναι, οὗτος δὲ ναυτικοὺς ἡμᾶς ἀποφαίνει. In Ἔγγειον. Ἐκωδωνίζοντο. Ὤιμην δὲ ἔγωγε τοιαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι, ὥστε μηδ᾽ ἂν τὴν Ἐμπεδοκλέους ἔχθραν ἐμποδὼν ἡμῖν γενέσθαι.[2] In Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα. Ἡλικία τῆς πόλεως. Πόα.[3] ἑκά-
38 στη βοτάνη οὕτω λέγεται· ἡ δὲ σμήχουσα Πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ, ὡς, ἐν Πόᾳ πλυνάντων οὕτω μαλακίαν ἐδόξασε. Χρηματιστής. Χρημάτων — ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

EX GREG. CORINTHO DE DIALECTIS,
Statim ab initio.

Ἡ γὰρ γλῶσσα κατὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει, ὁ δὲ νοῦς, ᾧ μὲν πολὺ πολὺς, ᾧ δε μικρὸν μικρός.

[1] Vid. Fragm. Orat. Κατὰ Μικίνου φόνου. Idem.

[2] Pro ἐμποδὼν ἡμῖν γενέσθαι legit Apostol. VIII. 21. qui h. l. citat. ἰσχύσαι διαστῆναι. Idem.

[3] Πόα etiam ex Lysia totidem fere verbis laudat σχ. Aristoph. Equit. 600. et Photius in Lex. Gr. inedito. Observetur quoque Photium in omnibus fere cum Suida consentire, etiamsi ejus auctoritas non sit diserte a me adducta. Idem.

EX EUSTATHIO AD HOM. Il. Σ.

Ὥσπερ καὶ ἀποφοιτᾷν παρὰ Λυσίᾳ, τὸ παύσασθαι φοιτῶντα, ὅ ἐστι μανθάνοντα.

Λυσίας ἐν ταῖς παρασκευαῖς laudatur a Marcellin. ad Hermog. p. 142. Λυσίας ἐν δυσὶ λόγοις, Harpocr. in Βεβαιώσεως. Quas esse duas orationes *contra Cinesiam* existimavit Maussacus.

Lysiæ λόγοι Ἐπιτροπικοὶ, Dionys. Halic. in Lysia, Athenæus. Ὀρφανικοὶ, Clem. Alexandr. [1] Βίαιοι. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς Λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι Βίαιοι, Harpocr. et Suid. in Βιαίων. Συμβολαίων, Athen. Ἐπιτάφιοι. Plut. et Suid. in vita Lysiæ, Theo. Ἐγκώμια, Iidem Plut. et Suid. Τέχναι Ῥητορικαὶ, Iidem. Ἐρωτικοὶ, Idem Plutarchus. Λόγοι Θέσεως,[2] Theo c. 2. Cujusmodi sunt, Περὶ τῶν Ἀνακαλυ- 39
πτηρίων, et περὶ τῆς Ἀμβλώσεως, fortasse etiam περὶ τραύματος ἐκ προνοίας. Ὀλυμπικοὶ, Hermog. de formis Orat. Tom. II.

Λυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασιν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασιν, ἃ τοῖς Ξένοις ἐπί τι μέγα (vel ἐπιτίμημα) ἐγράφετο, ἔστιν εὑρεῖν. Εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκείαν ὤνησιν. Poll. VII. 2. Quanquam Gronovius ad Harpocr. in Ἀνιλοῦσα negat hæc ad Lysiam pertinere: quod verum esse existimo.

EX P. RUTILIO LUPO DE FIG. SENT. Lib. I.

Epiploce. Constat igitur, Judices, Simonem domo sua, ab suis Diis Penatibus, vi cum summa injuria esse exturbatum. Nam Cheremenes[3] cum hominibus[4] armatis ad eum venit. Cum venisset, sine ulla religione domum ejus expugnavit: expugnata vi domo, familiam abstraxit: abstractam tormentis omnibus excruciavit: cruciatam vinxit: vinctam in publicum projecit: opinor ne[5] suum maleficium tacitum lateret, sed ut[6] cum prætereuntes prostratam familiam vide-

[1] Φάσις — λέγεται ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. Ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν Ἄρχοντα — Τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως [μαρτύρια ἐστὶν εὑρεῖν] παρὰ Λυσίᾳ, Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου. Suid. in Φάσις. Eadem habet Etym. M. nisi quod laudet pro Lysia Lycurgum. Vid. Jungerm. ad Poll. l. VIII. c. 6. §. 49. Idem.

[2] Θέσις est "Quæstio a propriis personis et temporibus ad universi generis orationem traducta." Cic. in Orat. Vid. Laert. in Aristot. init. Idem.

[3] Lege *Chæremenes.* Idem.

[4] *omnibus* Edit. B. Rhenan. Idem.

[5] *prædonem* Rhenan. Idem.

[6] d. Rhenan. Idem.

rent, et a vicinis[1] rem gestam audirent, simul et oculis et auribus scelus illius usurparent.

Dialysis. Omnibus in rebus suam confidentiam ostentabat. Debitum petebamus? Non dissolvebat. Minabamur? Contemnebat. Lex nihil valebat: magistratus negligebat. Venit hoc tamen nobis novissime tempus ulciscendi.

40 *Ethologia.* Rure rediens, Judices, homo major natu, magno calore, vix sufferens viæ molestiam, tamen his verbis egomet me consolor. Fer fortiter demum laborem, jam brevi domum venies exspectatus: excipiet te defatigatum diligens atque amans uxor: ea sedulo ac blande præministrando detrahet languorem, et simul senilis nutriendo recuperabit viris. Hæc me in itinere cogitatio prope confectum confirmabat. Postea vero cum domum veni, nihil earum rerum inveni: sed potius bellum intestinum ab uxore contra me comparatum.

Lib. II.

Dicæologia. Nam ego huic, Judices, quicquid ad superius, nihil succenseo: nihil enim deliquisse cognovi, sed in hoc novissimo facto cum plenum malitiæ perfidiæque invenirem, merito reprehendere atque odiose cœpi. Quæritis fortasse quid accideret causæ; quamobrem eundem et laudem et vituperem. Quod idem commutata voluntate non est, qui fuerat: neque idem nunc de se audire debet, quod prius consueverat, cum sine noxa se gerebat. Non arbitratus es[2] igitur rursus eum reversum ad officium,[3] atque amicum tibi futurum? Quo modo? quem sciam tantum facinus in se[4] admisisse, ut in reliquum tempus neque beneficio[5] locum neque benevolentiæ spem relinqueret?

Prolepsis. Hac oratione sæpius apud me utebatur, et orabat, ut suarum ærumnarum misererer, inopiæque subvenirem.
41 Quid multa? Commotus humanis precibus deprecantis,[6] quod petebat dedi, solus soli, quo minus nota calamitas hominis esset. Sed ut paratus[7] venisse videbatur, jam se negabit[8] accepisse, et flens vobis supplicabit, ut se a calumniatoribus eripiatis. Vos autem cum sic[9] agentem videritis, facitote ut et illius et mei memineritis.

Brachyepia. Quæres a me, quo jure obtinere possim, quo jure mihi Polienus[10] reliquit, quo jure Prætor dedit possessionem. Leges me defundunt, ad te non pertinet, hi veritatem sequantur.

Ibid. Sed nos[11] æquum est voluntatem dispicere. Nam

[1] *ab his* Rhenan. Idem.
[2] *est* Rhenan. Idem.
[3] *officio* Rhen. Idem.
[4] *me* Rhen. Idem.
[5] *officio* Rhen. Idem.
[6] *deprecanti quod petebat dedi* Rhen. Deinde, *dedi solus: soli communis nota calamitas hominis esset.* Idem.
[7] *imparatus* Rhen. Idem.
[8] *negavit* Rhen. Idem.
[9] *se* Rhen. Idem.
[10] Id erat fortasse, Polyænus. Idem.
[11] *vos* Rhen. Idem.

consilio valuit,[1] fortuna lapsus est: homo fuit, fatetur, concedendum non omnia posse; hoc enim Deorum est proprium.

Sysceuasis.[2] Quapropter[3] pergam: in multos largitionem abstinentiæ testimonium non credideris: multo enim confidentius hoc genus hominum furatur. Nam quo magis eget ad sumptum ambitionis, audacius facit rapinam, ut huic ipsi ambitioni copia suppeditari possit.

Aporia. Nec jam rationem invenimus, qua flecti posse speremus: ita nos omnibus modis tentatos acerba ac nimium tua facultas adfligit.

[1] *voluit* Rhen. Minus recte. IDEM.
[2] *Synœciosis.* Συνοικείωσις. Rhen. IDEM.
[3] *Quapropter per gratiam in multos, vel propter gratiam.* Barth. Adversar. XVI. 12. IDEM.

ADDENDA FRAGMENTIS.

ΛΥΣΙΑΣ *ἐν τῷ ὑπὲρ Σωκράτους πρὸς Πολυκράτην λόγῳ.* 42
Ita Schol. in Panathenaicum Aristidis[1] laudat Orationem, quæ videtur esse *Σωκράτους ἀπολογία*, de qua nonnulla a me jam dicta sunt: Eis adde istud Stobæi Serm. 7. *Σωκράτους φεύγοντος τὴν δίκην Λυσίας λόγον τινὰ συγγράψας ἦλθεν αὐτῷ κομίζων, καὶ ἐκέλευε χρήσασθαι· Τοῦ δὲ Λυσίου εἰπόντος, Καὶ μὴν κάλλιστον αὐτὸν εἶναι, καὶ τὰ ῥόδα (ἔφη) κάλλιστά ἐστιν, ἀλλ' οὐ πρέπειν αὐτῷ τὸ στεφάνωμα. Τεθνήξῃ τοίνυν (ἔφη ὁ Λυσίας), εἰ μὴ οὕτως ἀπολογήσῃ· ὁ δὲ, Εἰ γὰρ (ἔφη), καὶ μὴ νῦν πάντως τεθνήξομαι.*

Λυσίας κατ' Ἀρίστωνος laudatur in Cod. MS. Harpocrationis, Biblioth. Reg. Cant. qui nonnulla servat in editis non legenda. *Ὃ δὲ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ χέρνιβον φαμὲν, Ἀττικοὶ χερνίβιον φασί. Λυσίας· χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.* Eustath. ad Odyss. A. 135. Locum hunc laudat Athenæus ex Lysiæ oratione contra Alcibiadem, ut supra vidimus.

[1] Valesio ad Harpocr. fidejussore. Verum aut fallitur Vir celeberrimus, aut aliis usus est scholiis præter ea, quæ hodie edita leguntur. TAYLOR.

ADDAS PORRO EX LEX. SEGUER.

ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ.

Τοῖς ὀψιζομένοις ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐπιτιθέμενοι τὰ ἱμάτια ἀποδύονται. p. 110.

ΥΠΕΡ ΔΕΞΙΟΥ.

Καθίστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὰς αἶγας, καὶ ἠπόλει αὐταῖς. p. 129.

Ἐχρῆν τὸν Κλειτοφῶντα καὶ τοὺς ἀντιδικοῦντας αὐτῷ. Ibid.

ΠΡΟΣ ΔΙΟΓΕΝΗΝ ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΟΥ.

Ἆρα οὐκ ἀπράγμων εἶναι δοκεῖ ὑμῖν Διογένης, ὃς ἐπιδικάζεται μὲν τῶν κλήρων, ἀμφισβητεῖ δὲ τοῖς ὀρφανοῖς ὧν αὐτοῖς οἱ πατέρες κατέλιπον. p. 145.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΥΒΡΕΩΣ.

Ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς καὶ Κτήσων, οἰκεῖος ὢν ἡμῖν, συντυγχάνουσι τῷ Ἕρμωνι ἐν βοθύνοις ἀπιόντι. p. 173.

ΥΠΕΡ ΕΥΘΥΝΟΥ.

Καὶ τοῦτο ἐποιήσαμεν οὐκ αὐτοτελῶς, ἀλλ' ἀκριβῶς. p. 467.

VARIANTES LECTIONES.

AD VARIANTES LECTIONES

PRÆFATIO.

Recensio Codicum et manuscriptorum et impressorum, qui laudantur; et Notæ quibus aliqui designati sunt.

CODICES REGII PARISINI.

p 1. 3033. Codex chartaceus, quo inter alia continetur Lysiæ pro cæde Eratosthenis Apologia. Is Codex manu Ioannis Maludani exaratus est.

p 2. 2939 A. Codex chartaceus, sæculo XIV exaratus, quo continentur Lysiæ Orationes 1. Pro cæde Eratosthenis, 2. In Simonem, 3. De vulnere ex industria illato, 4. De sacræ olivæ trunco, 5. Ad familiares obtrectatores, 6. Pro milite, 7. Duæ adversus Theomnestum, 8. Adversus Eratosthenem, 9. Adversus Agoratum, 10. Duæ adversus Alcibiadem, 11. Adversus Pancleonem, 12. Ad delationem, quod, cum aliquis impotens non esset, a Repub. pecuniam acciperet, 13. Pro Mantitheo, 14. De pecuniis publicatis.

p 3. 2944. Codex chartaceus, sæculo XV exaratus, quo inter alia continentur, 1. Oratio adversus Philonem, 2. Lysiæ Vita a Plutarcho, ut quidam contendunt, ut alii, a Dionysio Halic. conscripta. Nam ita se habet in codice titulus Græcus: *Λυσίου βίος παρὰ Πλουτάρχου· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν, ὅτι ἔγραφη παρὰ Διονυσίου τοῦ Ἁλικαρνασσέως.* Male sane, siquidem constat hoc opus esse non Plutarchi, sed Dionysii.

p 4. 2989. Codex chartaceus, sæculo XVII exaratus, qui partem politicæ orationis continet, usque ad voces: *συμμάχους ἔσεσθε.*

p 5. 3017. Codex partim bombycinus partim chartaceus, cujus pars prior sæculo XIII, pars altera sæculo XIV exarata est; qui inter alia habet Funebrem Lysiæ orationem.

p 6. 2489. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur Funebris Lysiæ oratio.

p 7. 2992. Codex chartaceus, recens quidem, sed satis eleganter exaratus: exeunte sæculo XV, vel ineunte sæculo XVI, scriptus videtur. Continet inter alia plura Funebrem Lysiæ orationem.

p 8. 1657. Codex chartaceus sæculi XVI, qui inter alia habet Dionysii Halic. de antiquis Oratoribus judicium, ac speciatim de Lysia.

p 9. 1742. Codex chartaceus sæculi XVI, inter alia continens Dionysii Halic. de priscis Rhetoribus librum, cujus pars desideratur; desinit enim in Isæo. Hic legitur judicium de Lysia.

p 10. 2131. Codex chartaceus sæculi XVI, quo inter alia continetur de Lysia oratore judicium, cum eodem pravo titulo, ac p 3.

p 11. 1983. Codex fragmentum continens orationis contra Diogitonem.

CODICES SANGERMANENSES.

s 1. Codex membranaceus 342. olim Seguerianus, postea Coislinianus, hodie vero Sangermanensis, sæculo XV exaratus, continet, cum aliis nonnullis, omnes quæ supersunt Lysiæ orationes; eis exceptis quas servavit Dionysius Halic. in suo de Lysia judicio.

s 2. Codex membranaceus 249. nunc Sangermanensis, quem opinatur Taylorus sæculo X exaratum fuisse: is habet præter alia Funebrem Lysiæ orationem.

---

v. Codex Vindobonensis. Quem, consultum ab uno ex amicis suis, a quo Variantes omnes Lectiones religiosius exscriptæ sunt, flagitiosissime exaratum et mendis plurimis inquinatum esse affirmat Reiskius.

a. Codex Augustanus, Funebrem Lysiæ orationem inter alia continens. Is codex, inquit Reiskius a quo laudatur, est ille quem Demosthenicorum appellare soleo quartum.

b. Codex Brulartianus, nihil aliud est quam ipsa Stephani editio, quæ in bibliotheca regia Parisina asservatur n. X. 1756. In hac editione ad marginem nonnullarum Lysiæ orationum apparent Lectiones aliquæ scriptæ Græce Brulartii (f. dicti DE SILLERY, Episcopi primum Abrincensis, deinde Suessionensis) manu, quæ videntur esse alicujus pretii et momenti. Dubitat Reiskius utrum schedæ Brulartianæ non sint eædem cum Groulartianis a Tayloro passim laudatis.

c 1. Codex Cantabrigiensis, i. e. editio Aldina, in collegio D. Ioannis asservatus, ad cujus marginem Variantes funebris Lysiæ orationis Lectiones diligenter annotatæ sunt.

c 2. Altera editio Aldina, in bibliotheca Ioannis Mori asservata, ad cujus marginem Variantes funebris Lysiæ Orationis, et Vitæ Lysiæ quam conscripsit Dionysius Halic., Lectiones annotatæ sunt.

h. Codex Helmstadiensis. Cf. Variantes Lectiones ad Æschinem.

k. Codex Baroccianus, consultus a Tayloro: eadem (inquit ille) et ætate et fide exaratum ac Cod. Sangerm. 2. Is codex continet Funebrem Lysiæ orationem.

*** Hæc Notitia ex Editione Athan. Augeri exscripta est.

CODICES ALII.

i. Codex Italus seu Venetus, i. e. Editio Aldina, ad cujus marginem Variantes ex eo Lectiones annotatæ sunt; quas Sluiterus protulit in Lectionibus Andocideis.

l. Codex Laurentianus, plut. 57. cod. 4.

m. Codex Stephanicus, i. e. Variantes Lectiones ad marginem editionis H. Stephani affixæ.

n. Codex MS. Orationum Demosthenis in Bibliotheca Lugduno-Batava, quibus subjungitur Funebris Lysiæ oratio; quem cum exemplo Stephanico contulit Sluiterus.

q. Codex Venetus, cujus Variantes Lectiones in Editione minore dedit Taylorus.

EDITIONES.

Ald. Editio Aldi, 1513.

Steph. Editio H. Stephani, 1575.

Aug. Editio Athan. Augeri, 1783.

Bekk. Editio nuperrima Immanuelis Bekkeri.

*** Notæ compendii gratia: pr., quod dicunt, prima manus — corr. correctus — lit. litera vel literæ — om. omittit vel omittunt — eras. erasa est vel erasæ sunt — add. in marg. addit vel addunt in margine.

Codices et Editiones cum Editione H. Stephani conferuntur.

VARIANTES LECTIONES

AD

LYSIAM.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΦΟΝΟΥ.

Tit. ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΜΟΙΧΕΙΑΣ. b.

P. 162. 1. εἰ ἦτε] εἴητε b. i. Bekk. 4. τὰ om. v. 5. μακρὰς] μικρὰς Bekk. Ibid. ἡγεῖσθε] ἡγοῖσθε l. s 1. v. Bekk.

P. 164. 6. δυνηθῶ ἅπαντα] ἅπαντα δυνηθῶ l. s 1. Bekk. ἅπαντα om. v. 7. ἄνδρες] Ἀθηναῖοι l. v. antep. θέλοι] θέλῃ l. s 1. v. Bekk.

P. 165. 6. ἐκφορὰν αὐτῇ] ἐκφορὰν γὰρ αὐτῇ i. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 166. 2. κινδυνεύοι] κινδυνεύῃ l. s 1. v. Bekk. 5. καθεύδουσα s 1. v. 8. ἠλίθιον s 1. 12. λυπούμενος l. 15. παιδίῳ Bekk. Ibid. κλαῖον l. Bekk. 17. δὴ om. l. v. antep. εἵλκεν Ald.

P. 167. 5. ἀνάψασθαι] ἐνάψασθαι l. s 1. v. Bekk. 7. ἐψιμιθιῶσθαι l. v. ἐψιμυθιῶσθαι Bekk. 11. χρόνου δὲ μεταξὺ v. 14. ἐπιπεμφθεῖσα] ὑποπεμφθεῖσα v. Bekk.

P. 168. 1. Εὐφίλητε] ὦ φίλτατε b. i. 2. πρὸς σοῦ] πρός σε i. l. v. Bekk. 3. ὁ γὰρ] οὐ γὰρ b. Ibid. τὴν γυναῖκα] τὴν σὴν γυναῖκα b. i. l. p 2. s 1. v. Bekk. antep. εἰς ἀγορὰν] εἰς [τὴν] ἀγορὰν Bekk. ult. οἴκοθεν] Οἴηθεν codices et Ald. Bekk.

P. 169. 3. [τὴν] Bekk.

P. 170. 1. τέ] δέ v. 2. ἐψιμιθιῶσθαι l. v. ἐψιμυθιῶσθαι Bekk. 7. ἔξεστι] ἔστι v. ult. προσθείη] πεισθείη Bekk.

P. 171. 5. πεύσηται] πεύσεται v. Bekk.

P. 172. 3. Σώσαστρος] Σώστρατος i. l. p 1. 2. s 1. v. Bekk. 5. οὐδὲν ἂν] οὐδένα l. Bekk. 12. εἰς τὸν] ὡς τὸν b. i. l. s 1. v. Bekk. ult. ἐκ τοῦ] αὐτὸ δ' v. Ibid. ἐγγυτάτου] ἐγγύτατα i. l. v. Bekk.

P. 173. 3. πρῶτον] πρῶτοι l. s 1. Bekk. Ibid. ἴδομεν Ald. 9. οὐκ ἀποκτενῶ ἐγώ σε s 1. 11. ἐποιήσω Bekk. 16. ὥςπερ s 1. Ibid. καὶ νόμοι] οἱ νόμοι b. i. l. v. Bekk. ult. ποδηγὴς] ποδηγεῖς s 1. ποδισθεὶς i. πληγεὶς l. p 2. v. Bekk.

P. 174. 2. ἐδύνατο l. s 1. v. Bekk. 3. οὐδὲν ἄλλο v. Ibid. ὦ] ὡς s 1. 4. τὰ om. b. i. v. 5. ἀληθῆ l. Bekk.

P. 175. 1. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. s 1. om. v. 3. πάγου. ἀκούετε] πάγου. ΝΟΜΟΣ. ἀκούετε l. Bekk. ult. ὑμῖν] ὑμῶν l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀποδίδοται Bekk.

P. 176. pen. ἄνδρες] ὦ ἄνδρες i. Bekk. ult. διπλοῦν] διπλῆν b. i. l. p 2. v. Bekk.

P. 177. 1. γυναῖκας] γυναῖκα l. Bekk.

P. 178. 3. πραττομένους v. Ibid. βίαν l. s 1. v. 7. ὁπότερον v. ult. ἐγὼ γὰρ] ἐγὼ μὲν γὰρ i. l. p 2. Bekk. Ibid. οἶμαι] οἶδα v.

P. 179. 11. ψῆφον ὑμετ.] ψῆφον τὴν ὑμετ. b. i. l. v. Bekk. 12. γὰρ ἐπὶ] γάρ ἐστι b. i. l. s 1. Bekk. 13. ὦ] δὲ, ὦ i. [δ'], ὦ Bekk. pen. ἐμὲ ἂν] μὲν ἂν l. s 1. Bekk.

P. 180. 3. εἰσελθόντος v. 5. ὅτι] ὡς s 1. 8. οἰκεῖος Ald. 9. ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ codices et Bekk. 10. εἰ om. v. 12. ἢ καὶ τὸν i. 13. εἰσαγαγεῖν] μοι εἰσαγαγεῖν i. l. s 1. Bekk. με εἰσαγαγεῖν v. ult. καταλείψομαι] καταλήψομαι codices et Bekk.

P. 181. 7. ἐποιησάμην i. v. 10. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ] ΜΑΡΤΥΡΕΣ. i. l. Bekk. 13. πώποτε γεγένηται] γεγένηται πώποτε l. v. Bekk.

P. 182. 1. αὐτὸν om. v. 3. μὲν] [μὲν] Bekk. 4. τοσούτῳ l. τοσοῦτο s 1. 6. οὔτε] οὐδὲ i. Bekk. 7. ἐν om. v. Ibid. τί οὖν] τί ἂν οὖν i. l. s 1. v. Bekk. 11. τούτων] τοσούτων i. 12. οὖν om. v. 16. ἐξαμαρτήσουσιν] ἐξαμαρτήσονται i. l. Bekk. Ibid. ἐὰν δὲ] ἐὰν καὶ l. p 2. Bekk. ult. ἔνδειαν Ald.

P. 183. 2. ἂν] ἂν οὖν l. ἂν [οὖν] Bekk. pen. τοῖς πόλεως] τοῖς τῆς πόλεως i. v. Bekk. τῆς πόλεως om. l.

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

P. 184. antep. δὲ τοῖς] τοῖς om. a. l. p5. s 1. 2. Bekk.

P. 185. 3. περὶ τούτων] περὶ τούτου c 1. n. ult. ἐξῆν] ἐξεῖναι a. c 2. l. n. p 5. 6. s 2. Bekk.

P. 186. 1. πανταχῆ a. c 2. l. n. s 2.

6. πᾶσιν ἀνθρώποις] πάντας ἀνθρώπους i. antep. μνήμαις] γνώμαις c 2. l. n. s 1. Ald. ult. τοῖς τεθν.] τοῖς τῶν τεθν. c 2. i. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. ἔργοις] λόγοις Ald.

P. 187. 1. μὲν γὰρ] μὲν om. a. c 2. l. n. p 5. s 1. Bekk. 2. μόναι δὲ] μόναι μὲν a. c 1. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk. 5. ἀπέλειπον] ἀπέλιπον l. s 1. 2. antep. τοὺς] τὸ i.

P. 188. 3. τοῖς προτέροις a. c 2. 6. ἄμεινον περὶ τῶν λοιπῶν Bekk. Ibid. βουλεύσασθαι ἄμεινον i. 9. δίκην τῆς ἀνοίας δοῦσαι Bekk. 13. αὐτῶν] ἑαυτῶν l. n. p 5. Bekk. 15. τῶν Καδμ.] τῶν om. n. p 5. s 1. Bekk. ult. αὐτῶν] αὑτῶν Bekk. Ibid. οὐ om. a. Ibid. μιαινομένων] μὴ γενομένων a. c 2. m. n.

P. 190. 2. δὲ] δὲ καὶ i. s 1. 5. ὑπαρχούσης] αὐτοῖς ὑπαρχούσης Bekk. 13. ἐπὶ τῷ] ἐν τῷ a. c 2. n. p 5. Bekk. ἐν l. pen. τῆς om. s 1. ult. εὐσεβείας] ἀσεβείας a. l. n. p 5. s 1. 2. Bekk.

P. 191. 2. ἕνεκεν c 1. i. n. ult. μὲν om. a. n.

P. 192. 1. ἔφυγον a. c 1. n. ult. τὸν βωμὸν] τῶν βωμῶν a. c 2. l. n. p 5. 6. s 1. 2. Bekk.

P. 193. 2. Ἡρακλέως s 1.

P. 194. 1. ἐν om. l. n. p 5. 2. ἔσχον a. n. 4. τ'] δ' c 1. n. p 5. 6. s 2. 5. εἶναι om. n. 6. πρότερον n. 8. αὐτοῦ a. c 1. n. antep. ὡς n. Ibid. μετ'] παρ' a. n. π - - - k. Ibid. ἀκόντων c 2. n. p 5. s 1. ult. τοὺς] ἢ τοὺς c 2. Ibid. ἱκέτας] ἱκετεύοντας παρ' a. c 1. 2. k. m. p 5. 6. s 2. Ibid. ἑαυτῶν a. c 1. 2. m. p 6. s 2. Ibid. ἐξελεῖν] ἐξαιτεῖν a. c 1. 2. m. p 6. et pr. k.

P. 195. 2. τῶν παίδ.] τῶν Ἡρακλέους (Ἡρακλέος p 6.) παίδ. a. c 2. k. l. n. p 5. 6. s 2. Bekk. 4. διὰ τὴν] διὰ δὲ τὴν n. Bekk. 5. ἐκείνους δὲ] ἐκείνους δὴ n. ἐκείνους cum cod. Marc. 416. Bekk. 6. δὲ om. i. Ibid. εὐτυχέστεροι om. n. 7. πολλῶν ἀγαθῶν k. Ibid. πᾶσιν c 1. k. n. 10. καὶ primum om. a. Ibid. ἐχθρὸν] αἰσχρὸν a. c 1. n. 11. διὰ om. a. n.

P. 196. 1. πανταχόθεν συνειλεγμένοι om. n. 2. καὶ] καὶ τοὺς c 2. k. n. Ibid. ἐκβάλλοντες l. s 1. 2. Ald. 9. ἐπολιτεύσαντο a. n. et pr. k. 11. προσήκει n. 12. ὁρίσαι] ὁρίσασθαι a. c 2. k. n. Bekk. ὁρίσασθε c 1. 13. βασιλευομένοις — διδασκομένοις] βασιλευομένους — διδασκομένους a. i. k. s 1. 2. Bekk.

P. 197. ult. μόνοι] μύριοι m. n. Ibid. ἁπάντων τῶν] ἁπάσης a. c 2. k. l. m. n. p 5. 6. s 2. Bekk.

P. 198. 1. πρὸς om. n. 3. δουλώσεσθαι] δουλώσασθαι a. k. n. Bekk. δουλώσασθε i. 4. ἡγησάμενοι δὲ om. a. k. ἡγούμενοι δὲ i. Ibid. εἰ] στρατὸν εἰς a. 6. ἄλλων] πολλῶν l. s 1. 2. λοιπῶν i. om. k. 7. νομίζοντες a. k. n. Ibid. ἐρημοτάτους] ὀρ θατέρους Ald. 9. τινὶ χρὴ τρόπῳ τοὺς om. in lacuna Ald. pen. τοιαύτης δόξης Ald. Ibid. περιειστήκει] παρειστήκει p 5. s 2. et corr. k. Bekk. Ibid. ὡς εἰ μὲν πρότερον om. in lacuna Ald. ult. ἴωσιν] ἴασιν a. n. p 5. s 2. Bekk.

P. 199. 1. προθύμως γὰρ om. in lacuna Ald. 2. δ' ἐνταῦθα i. 4. διαθέσθαι pro var. lect. k. Ibid. ταῦτα] τοιαῦτα a. k. l. m. n. s 2. Bekk. 5. οἱ δ'] ἀλλ' οἱ Ald. Ibid. εἰδότες] ἰδόντες a. c 2. n. et pr. k. δόντες Bekk. 7. περὶ] παρὰ i. 10. ἐνέμειναν c 1. l. s 1. 2. Ald. antep. εἰδέναι χάριν k. n. pen. γνόντες πάντες k. n. ult. ἀποθανεῖν - - - (ad p. 202. 10.) Ἑλλησπόντου om. Ald.

P. 200. 3. ἀπολείψειν i. 4. κινῶεν i. Ibid. μετὰ] μετὰ τῶν s 2. 5. ἄλλων] ἄκρων c 2. Ibid. νικήσαντας s 2. antep. ἐλευθερώσειεν i. pen. ἀρετῆς φιλ.] ἀρετῆς οὐ φιλ. n. p 5. 6. s 2. Bekk. Ibid. αὐτῆς i. Ibid. αἰσχ. ἔστησαν] αἰσχ. ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι, ἔστησαν a. i. p 5. s 2. et in marg. k. Bekk.

P. 201. 2. τρόπαιον i. Ibid. ἐν τῇ] ἐκ τῆς i. 3. ἐμβαλλόντων c 2. 4. δὲ διὰ ταχέων] διὰ ταχέων c 2. δὲ δὴ ταχέως i. δὴ ταχέως Muret. 5. ἐπήγγειλαν i. 6. τὴν ἐνθάδε] τήν τε ἐνθάδε c 1. k. p 5. Bekk. Ibid. τὴν νίκην τῶν προγόνων i. s 2. 8. ὑπὲρ] περὶ pro var. lect. c 1. antep. παλαιῶν ἔργ.] παλαιῶν τῶν ἔργ. a. c 1. 2. n. p 5. 6. s 2. τῶν παλαιῶν ἔργ. i. πάλαι τῶν ἔργ. Cod. Marc. Bekk.

P. 202. 1. μετὰ ταῦτα δὲ s 2. 6. διακοσίαις μὲν καὶ χιλίαις i. s 2. 8. εἴη ἔργον i. s 2. Ibid. τὸ] ὃ i. p 5. 7. s 2. 9. αὐτῷ om. i. 10. κατὰ] πρὸς i. Ibid. στενότατον] στενώτατον c 2. i. l. Bekk.

P. 203. 3. Ἄθων n. p 7. Ἄθον a. p 6. 4. οὐδενὸς] δὲ οὐδενὸς a. k. n. p 5. 6. 7. s 2. Ibid. ἀλλὰ om. a. n. 6. ἐφθαρμένοι l. s 1. Ald. 7. αὐτοῖς a. c 1. k. n. pen. Λακ. δὲ οὐδὲ] Λακ. δὲ οὐ a. k. n. p 6. 7. s 1. 2. Bekk. Λακ. δὲ ἡττῶντο οὐ l. ἔνιοι δὲ καὶ p 5. ult. τὰς ψυχὰς i.

P. 204. 1. κινδυνεύειν a. p 7. 3. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον i. 6. παθόμενοι s 1. πειθόμενοι p 5. s 2. Ibid. τῇ γεγενημένῃ Λ. συμφορᾷ p 5. s 2. 8. κατὰ γῆς p 6. s 1. 2. Ald. ἀπὸ γῆς p 5. antep. ἀμύνεσθαί s 2. ult. καταλειπεῖν] ἐκκλίνειν l. p 5. s 1. 2. Ald. ἐκλιπεῖν i. k. Bekk.

P. 205. 6. δὲ om. Ald. 9. ναυματικὸν Ald. Ibid. οὐκ ἂν ἰδὼν] ἰδὼν οὐκ ἂν a. c 1. 2. k. l. n. p 6. 7. Bekk. 10. οἷος μέγας] ἧς μέγας p 5. s 2. εἷς μέγας a. n. ἢ εἷς μέγας i. ὡς μέγας Cod. Marc. Bekk. pen. αὐτῷ n. Ibid. προϊόντος i. s 1.

P. 206. 1. Σαλαμινίοις] Σαλαμῖνι cod. Marc. Σαλαμῖνι, οἷς Bekk. 3. τὸν θάν.] τὸ θάν. s 1. Ibid. τῷ αὐτὸν om. p 5. 7. s 1. 4. [ἃ] om. codd. Ald. Steph. uncos om. Bekk. 7. ὠλοφύροντο p 5. s 2.

P. 207. 1. παρακελευσαμένων ἀμφοτ. a. παρακελευσμένων ἀμφοτ. p 6. 4. ναυαγείων s 1. 6. ἡττᾶσθαι Ald. 9. πόθος] πένθος i. 10. λογισμός τε] λογισμὸς δ' k. n. p 5. 6. 7. s 1. Ald. Ibid. δυστυχήσειεν k. n. 11. κακῶν ἔσεσθαι k. n. 13. τις om. a. n. p 6. Ibid. αὐτῶν om. c 1. n. p 5. 6. 7. s 2.

P. 208. 1. ἐμβάντες a. k. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. ἐκβάντες s 1. 2. τῷ primum om. n. Ibid. τῷ secundum om. a. Ibid. δὲ πᾶσιν] καὶ πᾶσιν p 5. 7. δὲ καὶ πᾶσιν corr. k. Bekk. 5. αὐτῶν Bekk. Ibid. δουλεύειν k. s 2. 6. τῶν om. n. 7. εἰπεῖν καὶ] δὲ s 2. 8. ἁπάντων om. p 5. s 1. 2. Ald. 9. συμμάχων] βαρβάρων m. 11. ἀναμφισβητήτως] ἀναμφισβήτητ' a. n. p 7. ἀναμφισβήτητα k. Bekk. ἀναμφισβήτη p 6. Ibid. ἀριστεῖα] τἀριστεῖα p 6. s 2. Bekk. pen. παρέχοντες a. k. n. p 6. 7. παρέχονται c 1. s 2.

P. 209. 1. ἐλευθ. τοῖς] ἐλευθ. καὶ τοῖς a. k. n. s 2. Bekk. 2. τειχιζόντων s 1. Ald. 3. τὴν σωτηρίαν n. τῇ σωτηρίᾳ ἑαυτοῦ p 7. 10. τούτοις a. n. s 2. 11. θαλάσσης] θαλάττης k. p 5. Bekk. Ibid. τοῦ] τὴν a. k. om. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. Ibid. βασιλέων k. n. 15. συμμάχων] βαρβάρων a. συμμάχων m. p 6. βαρβάρων k. n. 21. βεβαίαν s 1. 24. καὶ ναυμαχοῦντες om. k. n. p 5. s 2. Ibid. πρὸς βαρβ.] πρὸς τοὺς βαρβ. k. p 7. Bekk.

P. 210. 1. ὑστέρῳ] ἑτέρῳ, in marg. ὑστέρῳ, k. 5. συμμάχων k. n. p 5. 7. τε om. a. Ibid. ἀπούσης] ἁπάσης n. p 5. ult. γέραν εἶ κατέλ. Ald.

P. 211. 1. μέμψασθαι k. n. et pro var. lect. καταμέμψασθαι k. 4. ἐντὸς] οὐκ ἐντὸς i. 6. ἀγαθοὶ πολλαχοῦ n. 9. αὐτὴν c 2. k. n. p 6. om. p 7. ult. αὐτῆς. Ald.

P. 212. 6. οὖν om. Ald. 8. ὁ λόγος ὁ χρόνος p 5. s 1. 2. Ald. 10. μετὰ πλεόνων γὰρ a. μετὰ γὰρ πλειόνων n. p 6. μετὰ γὰρ πλείστων p 7. 15. ὀλίγοις] λόγοις n. antep. ἀποδείξαντες a. c 1. k. m. n. p 6.

P. 213. 6. γενέσθαι a. c 1. n. p 6. 7. αὐτῶν n. 8. ἀπολλυμένων] ἀπολομένων k. l. n. p 6. s 2. Bekk. ἀπολουμένων p 5. ἀπολλομένων p 7. 9. τοῦ ἡγεμόνος a. k. n. p 6. 7. ἡγεμόνων i. 10. δυστυχοῦσι a. 11. ἐδήλωσεν] ἐδήλωσαν c 2. i. l. p 6. 7. Bekk. pen. θάλασσαν] θάλατταν p 5. s 2. Bekk.

P. 214. 1. ἐγκαθιστᾶσιν] ἐγκαθιστῶσιν a. n. ἐγκαθεστᾶσιν Bekk. 3. κείρεσθαι a. n. p 6. et pr. k. 6. τοσούτων Ald. 9. τῆς om. n. 10. ἐξήχθην om. Ald. in lacun. Ibid. ὀλοφύρεσθαι a. p 6. antep. καὶ ἰδίᾳ] ἣν ἰδίᾳ a. k. n. p 6.

P. 215. 3. τῶν προγόνων ἀρετὴν] ἀρετὴν τῶν προγόνων k. l. p 5. 6. 7. s 2. Ald. Bekk. 6. οὐχ] ὡς οὐχ a. c 1. k. Bekk. 8. ἀποθανεῖν i. 12. κινδυνεύοντες a. m. n. p 6. 14. Λακεδαιμονίους p 5. s 2. et corr. k. 15. μεγάλην] καὶ μεγάλην a. c 2. i. k. p 6. 7. ult. δεόμενοι] δυνάμενοι n.

P. 216. 1. μετέδωκαν] μετέδοσαν m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk. 3. ἀπελογίσαντο] ἀπελογήσαντο a. k. l. n. p 5. 6. s 2. Bekk. 7. ἐγίνοντο] ἐγένοντο i. l. n. p 5. 7. s 2. Bekk.

P. 217. 1. κοινοὶ] καινοὶ Bekk. 6. ἐπιδείξαντες] ἐπεδείξαντο i. p 7. Bekk. 7. μόνον περὶ] μόνον ὑπὲρ a. k. l. m. n. p 5. 6. 7. s 2. Bekk.

P. 218. 6. μὲν γὰρ πατρίδι] γὰρ om. k. n. p 6. 7. Bekk. Ibid. τρόφι' n. 8. ὥστε] οὕτως pro var. lect. k. 9. αὐτοῖς c 2. k. n. p 6. 7. 12. ἀπεστερημένους n. 16. πατέρων] πατρῴων Ald. 19. ἀνιαρότερον s 2. Bekk.

P. 219. 3. πῶς] περὶ s 1. Ald. πότε i. 8. ὅταν ὁρῶσι om. n. 10. ταῖς secundum om. n. Ibid. μόνοι] μόνην a. c 1. i. k. p 5. 6. s 2. Bekk. 13. ποιούμεθα a. k. n. p 6. Ald. Ibid. ἀσπαζόμεθα a. k. n. p 6.

P. 220. 4. γνησίων c 2. i. 5. τοιαῦτα --- τί δεῖ om. n. 6. ἡμᾶς] ἅπαξ ἡμᾶς a. m. et pr. k. Ibid. ὄντας] ὄντες a. i. k. l. p 5. 6. 7. s 1. 2. ἅπαξ ὄντες cod. Marc. Bekk. 10. χειρίστοις] κακίστοις corr. n. 12. γὰρ om. Ald. ult. κινδυνεύσαντες] κινδυνεύοντες a. k. n. p 6. κινδυνεύσαντες Bekk.

P. 221. 3. καίτοι γὰρ] καὶ γὰρ corr. k. καὶ γάρ τοι l. p 5. Bekk. 4. δὲ αὐτῶν] αὐτῶν om. l. p 5. 7. s 2. Bekk. 6. θάνατοι n. 7. αὐτοῖς] ἀστοῖς s 1. 11. μόνους τούτους a. k. μόνους n. Ibid. εἶναι om. n. antep. δ' om. a. n. pen. θεραπεύοντα a. n. ult. ὀλοφύρασθαι p 5. s 2.

ΠΡΟΣ ΣΙΜΩΝΑ.

P. 223. 2. τοσοῦτο l. Bekk. 5. εἰς] ὡς i. v. antep. κινδυνεύσουσιν s 1. Ibid. εἰς] ὡς i. pen. τεύξασθαι v.

P. 224. 1. συνοίσεσθαι l. s 1. 7. ὑμῖν] εἰ ὑμῖν b. Ibid. φαίνομαι s 1. v. Ald. antep. διατιθεὶς Ald. pen. χεῖρον s 1.

P. 225. 9. ταῦθ'] καὶ ταῦθ' v. 11. μεθύσων i. 13. τε om. Ald.

P. 227. 3. προθυμεῖται Ald. 5. δὴ] δὲ s 1. v. 10. εἰς] ἐς l. Bekk. 11. Λυσιμάχου s 1. v. 14. στέγους] τέγους l. v. Bekk. 17. ὡς] εἰς v. ult. ἀποστρέψεσθαι v.

P. 228. 3. μὲν ἵνα φησὶ] μὲν δι' ἃ φησι l. Bekk. μὲν οὖν ἵνα φησὶ v. 4. οὔτε] ἔνθα οὔτε l. Bekk. 5. ἔπαθεν] ἔλαβεν b. i. l. v. Bekk. 6. παρέξομαι l. v. Bekk. 11. συνεισπέσαντες v. 12. μαρτυρούμενον] μαρτυρομένον l. s 1. Bekk. μαρτυρώμενον v. pen. μεταμύνειν s 1. Ald. ult. τὴν] τοῦ v. Ibid. λάμπους Ald. Ibid. μόνον Ald.

P. 229. 6. καὶ secundum om. v. 8. αὐ-

τῶν corr. l. antep. πάντων κακῶν] πάντων τῶν κακῶν v. Bekk.

P. 230. 4. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. 16. ποιήσας φαίνεται v. Ibid. τύπτων ἅμ'] ἅμ' om. Bekk. pen. βουλόμενος p 2. s 1. v. Ald.

P. 231. 3. ταῦτα αὐτῷ v. 5. αὐτοῦ] αὐτῷ l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ταῦτα Ald. 15. ἐγὼ ἡγοῦμαι] ἐγὼ δ' ἡγοῦμαι l. Bekk.

P. 232. 12. διαιτώμενος i. ult. μετεβούλευον s 1. Ald.

P. 233. 4. ἦν] ἡ v. ἢ Ald. 5. ἀμαθείας] ἀμαθίας l. s 1. v. Bekk. 8. τε om. v. 9. σκοπήσεσθαι Ald. 13. φεύγων s 1. v. Ibid. αὐτὸ] αὐτὸν l. s 1. v. Bekk.

P. 234. 4. ἡττώμην τοῦτο μειρακίου Ald. 9. νυνὶ i. 17. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk. ult. συμφορὰς i.

P. 235. 2. ἐπισκέψασθαι Ald. 3. παιδικῶν Bekk. antep. ἐνέκα l. Bekk. Ibid. ἐξελάσθαι Ald.

P. 236. 9. ὑπὲρ] περὶ b. i. v. Ibid. ἐπρουνοήθησαν v. 11. κατέσχων Ald. Ibid. ἐπ' ἐκείνων] ἐπ' om. l. v. Bekk. 13. τῆς om. v. Ibid. εἴη] ἂν εἴη l. Bekk. 15. ἢ ὑπὲρ] εἰ ὑπὲρ q. s 1. Bekk. 16. οὕτω καὶ] οὕτως καὶ p 2. οὕτως l. Bekk. antep. ποιήσεσθαι s 1.

P. 237. 4. πολὺ καὶ] πολὺ ἂν cod. Palat. Bekk. 10. στρατιᾶς] στρατείας Bekk. 12. εἶναι πονηρ.] εἶναι καὶ πονηρ. l. s 1. v. Bekk. ult. μὴ περιίδητε] μή με περιίδητε Bekk.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΥΜΑΤΟΣ ΕΚ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.

P. 239. 2. οὐκ om. b. ult. ἔλαβον] ἔλαβε l. Bekk.

P. 240. 1. περὶ τούτων] περὶ πάντων b. i. l. s 1. Bekk. 2. ὑμᾶς] ἡμᾶς l. v. Bekk. pen. φανερῶς] φανερός Bekk. ult. ἢ ἔλαβεν] ἃ ἔλαβεν Bekk.

P. 241. 6. φιλοῖνος s 1. 7. ἔστ'] ἔτ' s 1. antep. ὅτι ἦμεν] ὅτι ἡμεῖς ἦμεν b. i. l. q. s 1. v. Bekk. pen. ἐμβαλλόντες q. v. Ibid. ἕνεκεν q.

P. 242. 2. ἀποκτενῶν] ἀποκτενᾶν l. Bekk. 9. et pen. προνοίᾳ] πρόνοια Bekk. 10. γὰρ οὕτως] γὰρ ἂν οὕτως l. Bekk. ult. ἐναντίος l. s 1. v.

P. 243. 2. παρωξυμένος] παρωξυμμένος l. v. Bekk. 3. ὀξύχειρος s 1. Ibib. ἀμύνεσθαι l. 7. τραῦμά γε] τραύματα i. q. τραῦμά τ' Bekk. 9. πόρνης ἕνεκ' Ald. 10. δ' ἀποδόντι s 1. v. Ald. 13. ἢ] ἢ l. v. Bekk. 19. μετέταξα s 1. Ald. 20. ῥᾴδιον τοῖς] ῥᾴδιον αὐτῇ τοῖς cod. Palat. ῥᾴδιον αὐτῇ τοῖς Bekk.

P. 244. ult. προθείη Ald.

P. 245. 4. μηδὲ v. antep. τούτων] τούτου i. l. m. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 246. 2. πότερον om. q. s 1. Ibid. πρότερον om. v. 5. αὐτὴ] αὕτη Bekk. antep. ἤδη διὰ] ᾔδει. διὰ q. s 1. v. Bekk. pen. γενήσεται v. Ibid. οὐδὲν ἐν ταύτῃ. ἔγωγ' ἂν ἴσον] οὐδὲν αὐτήν. καίτοι ἔγωγ' οὐκ ἴσον l. Bekk.

P. 247. ἀγών. ἔστι μὲν ὑπὸ λόγῳ] ἀγών ἐστιν ὑπολόγῳ l. ἀγών ἐστιν, ἐν ὑπολόγῳ Bekk. pen. προνοηθῆναι] προυνοήθην Bekk. ult. καὶ διὰ δούλην v.

P. 248. 8. γινόμενον v.

ΥΠΕΡ ΚΑΛΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΣ.

P. 249. 10. ἐπὶ κίνδυνον s 1. Ald.

P. 250. 10. ἔσονται] ἕωνται s 1. ult. μηνύσαντες] Post μηνύσαντες lacuna unius ferme folii in q., vacuæ paginæ 5½ in l., vacuæ paginæ 2 in s 1., adscribitur ἕως μέτωπον ἐν in b.

ΚΑΤ' ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ ΑΣΕΒΕΙΑΣ.

P. 256. 1. ἐκ] που ἐκ s 1. ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ Bekk.

P. 257. 5. [ὅτι - - - εἶναι.] Bekk. 6. ἀπόλλυων] ἀπώλλυε l. Bekk.

P. 259. 1. τῷ θεῷ τούτῳ] τὼ θεὼ τούτω Bekk. Ibid. τιμωρεῖτε] τιμωρεῖται q. s 1. Ald. pen. ὑμῶν s 1. ult. θυσιάσουσι s 1. Ibid. εὔχεται s 1.

P. 260. 1. Ἐλευσῖνι—Ἐλευσινίῳ] Ἐλευσινίῳ—Ἐλευσῖνι Bekk. 2. ἐπιμ. μυστηρίοις] ἐπιμ. ἐν τοῖς μυστηρίοις l. Bekk. ult. ἀφικομένους] ἀφικνουμένους l. s 1. Bekk.

P. 262. 1. ξυγγένηται l. Bekk. 3. πλείστων] πλεῖστον l. Bekk. pen. ὥς] ὡς s 1. Ald.

P. 263. 1. αὐτὸ s 1. αὐτῷ post χαρισαμένοις cum l. ponit Bekk. Ibid. χαριζομένοις] χαρισαμένοις l. m. Bekk.

P. 264. 6. ἱερὰ] Post ἱερὰ lacuna unius lineæ in l.

P. 266. 3. πράγματ' Bekk. Ibid. ἔχῃ] ἔχοι s 1. Bekk.

P. 267. ult. πολλοὺς] πολλοῦ m. πολλοὶ l. Bekk. Ibid. οὐδὲ δόξαν] οὐδ' ἔδοξαν l. Bekk.

P. 268. 4. Ἀρείου φεύξεται] Ἀρείου πάγου φεύξ. s 1. Bekk. 5. [ἢ - - - προνοίας] Bekk. Ibid. ἐὰν μὲν] μὲν om. l. Bekk. 8. οὐ om. l. s 1. ult. τοσοῦτο l. s 1. Ald.

P. 269. 2. τὰ] τὰς l. m. s 1. 3. αὐτοῖς] ἀστοῖς l. s 1. Bekk. ult. ἔπλει] ἐπίδει s 1. ἐπήδα Ald.

P. 271. 3. τριετήσαντας] τελευτήσαντας l. s 1. Bekk. 4. τούτῳ] τούτων Bekk. ult. ἐπιβουλῆς] ἐπιβολῆς l. Bekk.

P. 272. 1. ἐδέησεν l. s 1. Ald. 2. ἤδη

s 2. Ald. 4. ἵνα μην.] ἵνα μὴ μην. Bekk. pen. μαρτυρίου] ἢ ἀργυρίου Bekk.

P. 273. 8. ἱερῶν] γερῶν l. s 1. Ald. 10. Ἀθηναίων l. s 1. Ἀθῆναι Bekk. antep. Κιτιέων] Κιττιέων l. s 1. Bekk.

P. 274. 3. ἐπεὶ τῶν] ἐπὶ τῶν Bekk. 7. ἀποδράσας τοῦτον] ἀποδρὰς δὲ ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου s 1. ἀποδρὰς τοῦτον Bekk.

P. 275. 2. ἐνθένδε] ἐνθάδε l. Bekk. 9. ἐν secundum om. Ald. ult. διανέμει] διανέμη l. Bekk. Ibid. βιοῦν om. l. s 1. Ald. Bekk.

P. 276. 4. οὕτω μὴ] οὐ τῷ μὴ l. Bekk. 6. ὁρῶντα s 1. pen. κρείττων] κρεῖττον cum 4. codd. Bekk. Ibid. διπλασίου] ἢ διπλάσιος l. Bekk.

P. 277. 1. τοσοῦτο Bekk. 5. μαντιῶν Ald. pen. ἕτερον] ἑτέρους s 1. ἑτέρων l. Bekk. ult. ἀχολίαν b. Ibid. ἡμετέραν s 1. Ald.

P. 278. 9. χάριν εἰδέναι τούτῳ l. Bekk. 10. αὐτοῦ] αὐτῷ l. Bekk. Ibid. δ' ἀρχῆς] δὲ ταραχῆς Bekk. 11. οὐδέπουθεν Ald. ἀδέπουθεν s 1. 12. [τοῦτο] Bekk. 14. ἀπολογήσασθαι] ἀπολογήσεσθαι l. Bekk.

P. 279. 2. οὐδ'] ἀλλ' q. 3. ἀπολαῦσθαι Ald. 4. μετέδωκε] μετέδομεν l. s 1. Bekk. 5. et 6. ἕνεκεν] ἕνεκα l. Bekk. ult. ἀποδημοῦντες] ἀποδημοῦντος cum cod. Vatic. Bekk.

P. 280. 1. ἄλλα. Λακεδ.] ἀλλὰ Λακεδ. l. s 1. Ald. Bekk. 9. τινὶ Ald. antep. Κηφισσίου] Κηφισίου l. Bekk. pen. λέγει l. Ald. λέγῃ Bekk. Ibid. οὐδ' ἂν] οὐκ ἂν l. Bekk. ult. αὐτοῦ s 1. Ald.

P. 281. 2. ἕξει] ἥξει l. s 1. Bekk. Ibid. Κηφισσίᾳ] Κηφισίῳ l. Bekk. 3. ὑμῶν] ἡμῶν l. s 1. Bekk. Ibid. μνήσεται Ald. pen. κομίζητε] κολάζητε l. Bekk. κομήζητε Ald.

P. 282. 6. μετ' αἰσχρᾶς αἰτίας] ἐπ' αἰσχραῖς αἰτίαις l. m. Bekk. μετ' αἰσχραῖς αἰτίαις q. s 1. 9. ἀθῷοι] Ἀθηναῖοι s 1. Ibid. δόξειεν s 1. ult., πρὶν τούτου] πλὴν τούτου, Bekk.

P. 283. 1. Ἐλευσινιόθεν] Ἐλευσινόθεν Bekk. ult. δὴ ἀγαπητὸς] δεῖ ἀγαπητῶς l. q. s 1. Bekk. ult. σωθέντα] σωθῆναι l. Bekk.

P. 284. 1. εἴ τι] τί Bekk.

P. 285. 1. συντριηράρχουν] συνετριηράρχουν l. s 1. Bekk.

P. 286. 4. γινόμενον] γενόμενον l. Bekk. pen. νῦν εἰ κομπ.] νυνὶ κομπ. l. s 1. Bekk. ult. εἰσφορὰν] Post εἰσφορὰν lacuna unius lineæ in l. Ibid. γένοιτο] γένοιντο l. Bekk.

P. 287. 2. γινομένην] γενομένην l. Bekk. 4. εἰσαγαγόντες l. m. q. 6. ἀνταποδοὺς] Post ἀνταποδοὺς lacuna trium paginarum in l. 14. ἐπιδείκνυσε Ald. Ibid. ἀμνήτοις q. s 1. ἀμηνύτοις Ald. ult. ἱερεῖα] ἱέρειαι l. Bekk.

P. 288. 1. κατὰ] καὶ Ald. pen. αὐτῶν] αὐτὸν l. Bekk. ult. εὔθυσεν Ald.

P. 289. 1. τὸν βωμὸν] τῶν βωμῶν l. s 1. Bekk. Ibid. ὃν] ὧν l. s 1. Bekk. ὃ b. 4. τοῦτο Ald. 7. uncos habet Bekk. 8. φάρμακον Ald.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΗΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 291. ult. ἀπροσδοκήτως] ἀπροσδοκήτοις Bekk.

P. 292. 3. οἱ κοινοὶ] οἱ om. Bekk. 5. ὁ om. v. antep. ἡγούμενοι] οἰόμενοι l. p 2. v. ult. ὅ τι ἂν] αἰτίαν Ald. Ibid. βούλονται v. Ald.

P. 293. 1. ἀλλ' ὑμῖν] ἐν ὑμῖν l. Bekk. 2. ἀκούσαντες] ἀκούσασι l. Bekk. ἀκούσαντας s 1. 3. οὐσίας] τῆς οὐσίας l. s 1. Bekk. Ibid. ἀγωνίζεσθαι] ἀγωνίσασθαι l. v. Bekk. 5. δημ. τῶν ὄντων] δημ. τῶν ὄντων δὲ l. p 2. s 1. δημ. δὲ τῶν ὄντων Bekk. 12. ἦν ἐν] ἐνῆν ἐν l. m. q. p 2. s 1. Bekk. 13. μορίαι] μυρίαι cum. cod. Urbinat. Bekk. μύριαι i.

P. 294. 3. δέδωκα Ald. 4. ἄπραστον s 1. ἄπρακτον b. i. 5. πλείονα] πλείω l. Bekk. Ibid. εἰ] δ' εἰ l. Bekk. pen. ἐλαίαις καὶ μορίαις] καὶ μορίαις ἐλαίαις l. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 295. 1. ἀξιοῦται] ἀξιοῦτε l. p 2. s 1. Bekk. 4. γ' om. v.

P. 296. pen. πρότερον] πρωτέως i. l. p 2. s 1. Πρωτέας Bekk. Ibid. μάρτυρες om. p 2. v.

P. 297. 2. ἐπειδὴ] ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. ἐπειδὴ l. s 1. Bekk. 3. σηκὸν] ἴκον Ald. 6. φανερώτερον b. pen. ἐγένετο] ἐγίνετο m. p 2. ult. ἀφανίζοντι] ἀφανίσαντι l. m. p 2. Bekk.

P. 298. 5. ἀδικήμασιν q. Ald. 7. ἠναγκάσθη q. Ald. 16. μεγίστης] αἰσχίστης v. Ibid. πῶς οὖν] πῶς δ' p 2. Bekk. οὖν om. s 1.

P. 299. 1. εἰκότων] οἰκετῶν Bekk. Ibid. παρεστήκοι Ald. 6. ἂν ἐνεγκεῖν] ἀνενεγκεῖν l. Bekk. ἂν om. v. pen. τούτων] τοῦτον l. Bekk.

P. 300. 2. βουλευτὴς] βοηλάτης i. l. p 2. v. Bekk. ult. ἐθέλοι m. s 1. Ibid. σοι] μοι m. s 1. om. v.

P. 301. 1. φὴς μὴ δεῖν] φὴς μ' ἰδεῖν i. φής με ἰδεῖν b. φήσας μ' ἰδεῖν Bekk. 2. ἀπήγαγες] ἐπήγαγες b. l. p 2. s 1. Bekk. 3. οὕτω] οὗτοι i. οὕτω Bekk. 7. καὶ] δὲ s 1. Ald. Ibid. [τὴν] Bekk. 8. τοῦτο] τούτου l. Bekk. antep. ἄλλα] ἅμα Bekk. Ibid. γε] τε Bekk. Ibid. ἀπορήσει post μαρτύρων ponit i. ibique iterat v. pen. δ' οὐκ om. Ald.

P. 302. 8. ἐπιμελουμένους v. Ibid. γνώμονας] codd. et Bekk. 10. ἐργαζομένους] ἀπεργαζομένους b. ἐργαζόμενον l. Bekk. 15. λαβεῖν Ald.

P. 303. 2. τοιοῦτο] τοιοῦτον v. Bekk.

6. ἔν ἐστι] ἔνεστι v. 8. εὔεργκτον i. 12. ἀπεργαζόμενον] ἐπεργαζόμενον l. p 2. Bekk. 13. ἀφανίζοντα] ἀφανίσαντα l. v. Bekk. antep. ἀπέγραψέ l. v. s 1. ult. ἡγήσεσθαι] ἡγήσασθαι cum cod. Palat. Bekk.

P. 304. 3. προθυμότατα b. 6. παντελῶς] πολυτελῶς i. l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk. 17. παρέχαν] γὰρ ἔχων Bekk. Ibid. λόγων] λέγων l. p 2. s 1. v. Bekk. antep. ἐκτησάμην q.

P. 305. 2. δ' om. q. s 1. Ald. Ibid. ἠθέλησεν i. v. 3. δοκεῖ] δοκεῖν l. v. δοκεῖ δεινὸν b. i. q. 8. οἶμαι] εἶναι l. p 2. s 1. Ibid. εἰπεῖν ὅτι] εἶναι ὅτι v. Bekk.

P. 306. 2. οὐδὲν ἀπολ.] οὐδ' ἂν ἀπολ. l. v. Bekk. 6. μήτ' ἐμοῦ] μετ' ἐμοῦ b. πρὸς ἐμοῦ l. Bekk. 7. ὑμῶν] ὑμᾶς b. i. l. m. p 2. s 1. Bekk. 11. τούτῳ] τοῦτον b. i. q. Bekk. 14. ἡγοῦμαι ὅτι] ἡγοῦμαι νομίζειν ὅτι l. Bekk. ὁρᾶν ἡγοῦμαι ὅτι b. 15. τοῦτον τὸν] τοσοῦτον v. pen. γὰρ τοιοῦτοι] γὰρ [οἱ] τοιοῦτοι Bekk.

P. 307. 3. οὕνεκα] ἕνεκα i. l. Bekk. 4. ἐμὲ ἤδη] ἐμὲ δὴ v. ἐμὲ ἥδιον Bekk. 6. αὐτὸς Bekk. 8. ἂν ἀθλιώτατος l. Bekk. 9. καταστήσωμαι b.

P. 308. 1. ὅτι] ὅ τι Bekk. 3. ἀξιοῦν ἢ ἄρα] ἀξιοῦν παρὰ l. Bekk. ἀξιοῦν· εἰ ἄρα p 2. v. ἀξιοῦν ἆρα δεῖ b. 5. καταστήσαν b. 7. ζητῶν v.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ.

P. 309. in tit. ΚΑΚΟΛΟΓΙΩΝ om. v.

P. 310. 1. οὓς μὲν] τοὺς μὲν b. i. l. p 2. s 1. Bekk. Ibid. ἐπιτηδείοις b. 2. ἀνεπιτήδειον s 1. 9. ποριεῖσθαι Ald. περὶ τῆς ἁμαρτίας πορίσηται v. 10. οὖν om. l. Bekk. 11. δυνατὸς ἂν] δυνατὸς ἦν l. q. s 1. v. Bekk. antep. ἀπήγγελεν] ἀπήγγειλε p 2. s 1. ἐπήγγειλε l. m. q. v. Bekk. ἐπήγγελεν i. ult. διαβάλλετε] διεβάλλετε l. m. Bekk. Ibid. καὶ τοιούτως s 1.

P. 311. 2. ἢ μᾶλλον] καὶ μᾶλλον i. l. s 1. Bekk. pen. ποιεῖτε v.

P. 312. 1. οὐκ ἐκεῖνο πῶς] οὐκ ἔχειν ὅπως cod. Urbinat. Bekk. 2. ἡμῶν s 1. 3. συνθεωρεῖν] ξυνθεωρεῖν l. s 1. v. Bekk. Ibid.
κακολογεῖν
κακηγορεῖν q. 4. εἴ τινες s 1. Ald. Ibid. uncos habet Bekk. 5. λάθρα ἄνδρα] ἄνδρα λάθρα s 1. Bekk. 7. ἀπειπόντα] ἀπειπόντας b. Bekk. 10. οὐδὲ v. Ibid. οὗτος ἐξεῦρεν] τοιοῦτον ἐξεῦρον Bekk. Ibid. ὑπερεῖδε] ὑπερείδετε cod. Palat. Bekk. 11. θεωρῶν] ἑώρων cod. Laurent. Bekk. 14. ὑπερευδοκοῦντας v. Ald. ult. ὑπόπτευον Ald.

P. 313. 1. ἀπαγγέλλειν] ἀπαγγελεῖν l. p 2. Bekk. 5. εἰρήσασθαι p 2. 7. ταῦτα] τὰ l. q. p 2. v. τὸν s 1. ταὐτὰ Bekk. 8. ἀπήγγειλεν v. ἀπήγγελεν Ald. antep. ἀπήγγελλε] ἀπήγγειλε l. v. Bekk. ἀπήγγελε Ald. Ibid. ἐμοῖς] ἐμοὶ l. m. q. s 1. v. ult. ἐλέγχειν] ἐξελέγχειν l. m. p 2. q. s 1. v. Bekk.

P. 314. 1. προτοῦ] πρὸ τοῦ l. s 1. Bekk. 4. προσῆκε p 2. ult. Περικλέα Ald.

P. 315. 3. αὐτὸν] αὐτῶν l. p 2. Bekk. 5. ἢ ποῦ s 1. 10. ὀριζομενοι, ὁ] ὀριζόμενος ὁ l. p 2. q. s 1. v. Bekk. Ibid. Περικλῆς p 2. v. antep. δοκοίη] δοκοίην l. Bekk.

P. 316. 1. κωλύσετε] κωλύσαιτε Bekk. 2. ὅτι φέρε] ὅτι om. l. Bekk. Ibid. ἤδη] ᾔδει l. Bekk. Ibid. ὅτι] ὅτε b. i. 6. ταὐτόν] ταῦτα l. m. v. Bekk. ταυτῶν q. 8. ἡμᾶς s 1. Ibid. λέγειν κακῶς] κακῶς λέγειν l. v. Bekk. 9. λέγει] λέγοι l. q. Bekk. ult. πάντων] πάντων l. πάντα Bekk.

P. 317. 7. διηλέχθαι Ald. 10. κακώσας, κλέπτη δ'] κακώσας λεππίδι p 2. κακώσας λεπτίδ' s 1. κακώσας κλεπτίδι q. v. κακῶσαι λείπετε l. Bekk. 11. χρὴ s 1. v. Ibid. με] μοι l. Bekk. antep. ὅταν] ὅτε l. Bekk. Ibid. ἔλεγε] ἐλέγετε Bekk. pen. κακῶς] καλῶς s 1. ult. πάντα s 1. πάντα γὰρ ἂν l. Ibid. τι δή τι] τί δὴ s 1. v. Bekk. τί δή ποτε l. Ibid. ταῦτα ἐφ.] ταῦτα οὐκ ἐφ. cod. Palat. ταῦτα [οὐκ] ἐφ. Bekk.

P. 318. 2. τοῦ μηδὲν] καὶ μηδὲν l. τοῦ μηδὲν Bekk. 3. καὶ παρακαταθήκην] καὶ om. l. Bekk. 8. ποθήσομαι v. Ibid. ἐροῦντα] ἀναιροῦντα v. 11. ἀντιδίκοις. ἐμαρτυρεῖτε ὡς] ἀντιδίκοις καὶ μαρτυρεῖτε. ἀλλ' ὡς l. Bekk. ἀντιδίκοις. μαρτυρεῖτε ὡς v. 12. εὔνους] εὖνοι Bekk. 13. ἐλέγετε] λέγετε l. Bekk. ult. ὑμῖν om. v. Ald. Ibid. μήνύσω] μηνίσω l. Bekk.

P. 319. τρέπεσθε] τρέψεσθε Bekk. 2. ἀπαχθήσεσθε] ἀπεχθήσεσθε l. Bekk. ἐπαχθήσεσθε v. Ibid. εἷς ὁ] ὁ εἷς ὁ l. Bekk. 3. αὐτὲν] αὐτὸν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ.

P. 320. 3. ὅ,τι] ὅτι Bekk. 6. οὖν om. l. s 1. v. antep. οἰόντε] οἴονται b. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 321. 4. πρότερον] προπέρυσιν l. Bekk. 6. ὑπετυπούμην] ὑπετοπούμην cod. Palat. Bekk. 7. κατηλέχθαι. προελθὼν Ald. 10. χρήσομαι] χρήσωμαι l. Bekk. 13. Φιλίου] τοῦ Φιλίου i. pen. ἐπαγγείλαντος l. m. s 1.

P. 322. 1. ζημιοῦσθαι s 1. Ibid. ἐπιβάλλοντες Ald. ult. λεύκωνα v. Ald. λευκῶνα s 1.

P. 323. 4. ἐννοοῦντες] ἐννοούμενοι s 1. Bekk.

P. 324. 8. ἔχθρα] ἔχθρᾳ Bekk. 9. παραγώγως] παραλόγως b. l. p 2. s 1. Bekk. Ibid. συνέγνωσα δὲ καὶ αὐτοῖς φησὶν ὡς Ald. Ibid. αὐτοῖς s 1. ult. ἐπιβουλὴν l. p 2. s 1. Ald.

P. 325. antep. εἰδῆσαι] εἰδέναι v. Bekk. pen. πρότερος s 1. v.

P. 326. 1. διὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διὰ (διὰ om. l.) τὴν ἀνάγκην l. Bekk. 3. καὶ om. v.

P. 327. 2. τὸ πλῆθος] τῷ πλήθει l. m. v. Bekk. τῷ πλῆθες s 1. 5. πᾶν ἔπρ.] πᾶν ἂν ἔπρ. l. Bekk. 8. ἡμετέρου Ald. 9. οὕτως] οὔτε s 1. v.

P. 328. ult. καταψηφίσασθε v.

P. 329. 3. ἠδικηκ. μὲν γὰρ] ἠδικηκ. μὲν s 1. v. καὶ ἠδικηκ. μὲν l. Bekk. Ibid. δὲ om. v. 9. ἀντιγραφῆς] ἀπογραφῆς l. m. p 2. s 1. Bekk. 11. πιστεύων] πιστεύω l. v. Bekk. antep. ἂν τῇ] ἂν ἐν τῇ Bekk. Ibid. πραχθεὶς] πραθεὶς Ald.

P. 330. pen. ἀδικήμασι] ἀτυχήμασι Bekk.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Α.

P. 333. 1. μ' om. Ald. 4. εἰ τὸ ἄλλο s 1. εἴ τῳ ἄλλῳ Ald. 8. καὶ τῇ πόλει καὶ ὑμῖν v. pen. τριάκοντα, ἓξ] τριάκοντα τρία, ἓξ Bekk. ult. ὅτου ὑμεῖς] ὅτου δ' ὑμεῖς Bekk.

P. 334. 2. ὅτ' εἰ] οὔτ' εἰ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 6. ὑμᾶς] ἡμᾶς l. p 2. s 1. Bekk. 7. προσήκει s 1. v. Ibid. μὲν] με s 1. 12. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ s 1. pen. τις om. p 2. ult. ἀγορεύειν v.

P. 335. 3. ἀπεκτείνασι] ἀπεκτόνασι l. p 2. s 1. v. Bekk. 5. ἐδήλου] ἐδήλωσεν l. m. p 2. v. Bekk. ἐδήλω s 1. 6. τις εἴποι] τίς σ' εἴποι cod. Palat. Bekk. τίς σ' εἴπῃ l. v. τις εἴπῃ Ald. 7. ἠξίουν Ald. Ibid. αὐτὸν ἂν v. 9. ᾤου] οὐκ s 1. Ald. 12. σε om. s 1. Ibid. εἴπῃ q. 14. λέγοντες p 2. 15. μέλλει] μέλει l. v. Bekk. antep. ἀποδέξαι Ald. pen. ἀπάγει v. ἐπάγει Ald. ult. ἀφίεις] ἀφείης l. Bekk.

P. 336. 1. εἰ τὴν] εἴ τις τὴν l. Bekk. 3. μάχῃ] omnes. Ibid. προσέχεις] προσέξεις l. s 1. Bekk. pen. καλῶς] κακῶς b. Bekk.

P. 337. 1. δόξαντα κτεῖναι [ἀποφευγεῖν] Bekk. 3. αὐτὸ μὲν Θέων] αὐτὸς μὲν Θέωνι l. m. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. κατηγορίας] κακηγορίας l. Bekk. 4. εἶπέ τις σε] εἰπόντι σε cod. Palat. Bekk. 5. τῶν νόμων p 2. antep. δεήσῃ σε] σε om. l. v. Bekk. δεῖ σε Ald. ult. λαμβάνειν] λαμβάνεις Bekk.

P. 338. 2. ὅπως] ὅσον v. 3. ὡς v. 13. γ' ἐπὶ Bekk. 14. καί μοι] καίτοι v. 15. τοῦ Σόλ.] τοὺς Σόλ. l. Bekk. pen. ποδοκάκῃ] ποδοκάκκῃ p 2. v. Bekk. et sic infra p. 339. 1, 3. Ibid. ἡμ. δέκα] ἡμ. πέντε v. Bekk. Ibid. προτιμήσῃ] προστιμήσῃ l. v. Bekk. ult. ἡ Ἡλιαία] μηλιαία s 1. v.

P. 339. 1. καλεῖ] καλεῖται l. v. Bekk. ult. Ἀπόλλωνα s 1.

P. 340. 3. ἀπίλλῃ] ἀπίλλει l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. τὴν θύραν s 1. 5. διαφέρον] διαφέρου l. Bekk. 6. ὁπόσον] ὁπόσῳ l. p 2. s 1. v. Bekk. ὁπόσων Ald. ult. τουτὶ] codd. et Bekk.

P. 341. 1. ὅσοι] ὅσαι l. Bekk. Ibid. πωλοῦνται] πολοῦνται l. Bekk. 3. πωλεῖσθαι] πολεῖσθαι l. Bekk. pen. σιδήρου] σιδηροῦς i. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. εὔνουν Ald.

P. 342. 1. νῦν καὶ] νῦν τε καὶ l. Bekk. 5. πατέρα ἀποβεβλ.] πατέρα ἀπεκτονέναι (ἀποκτεῖναι b.) ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβεβλ. b. l. πατέρα [ἀπεκτονέναι ἢ τὴν ἀσπίδα] ἀποβεβλ. Bekk.

P. 343. 1. οὐδένα p 2. v. Ibid. ἀξιώσει] ἄξιος Ald. ἀξίας Bekk. Ibid. εἰ om. v. Ibid. κατηγορίας s 1. Ibid. ἁλώσεσθαι v. 4. φήσετε s 1. v. Ald. Ibid. βέλτιον] βελτίων b. l. p 2. v. Bekk. 7. κατεσκεύασται] κατεσκέδασται Bekk. 8. δῶρον] δωρεὰν b. Bekk. 9. ἐλεήσει v. pen. ψευδομαρτυριῶν ὑπὸ τῶν ἀποβαλόντων l. Bekk.

P. 344. 5. αἰσχρὰν αἰτίαν Bekk. Ibid. ἀκηκοότος; πολλάκις] ἀκηκοότι; ὃς πολλάκις Bekk. pen. παίδων] παίδων ἀνῃρῆσθαι b. ult. ὑμετέροις [ἱεροῖς] Bekk.

P. 345. 1. τὰ τούτου] τοῦ τούτου l. s 1. v. Bekk. 3. τοσοῦτο s 1. Ald.

P. 346. 1. οὐδεμίαν b. 5. εἰδόντας s 1.

ΚΑΤΑ ΘΕΟΜΝΗΣΤΟΥ Β.

P. 347. 1. μὲν om. s 1. Ibid. ἔφασκον] ἔφασκεν l. v. Bekk. 4. τοῦτο s 1. Ibid. δ' οὖν v. antep. οἷός τε] ἐγόν τις s 1. ἀεργός τις Ald. ult. πάντα λαβὼν] Πανταλέων b. om. l.

P. 348. 1. τις εἴπῃ] τις φῇ l. Bekk. τις δὴ s 1. τις φησὶ v. 3. οὔκουν ἐὰν λέγῃ s 1. 4. τῶν ἔργων] αὐτῶν b. 5. ὁποῖοι] ὁπόσοι Bekk. Ibid. ἀπεκτείνασι Ald. 11. τύπτοι] τύπτῃ l. v. Bekk. 12. εἴπῃ] εἴποι v. εἴπῃ Bekk. 13. ἀποβεβληκέναι τὴν ἀσπίδα l. Bekk. antep. ἀπεδέχοιτο Ald. ult. εἰ μὴ] οὐδ' εἰ l. Bekk.

P. 349. 3. μή τις γε] μέν τις σὲ l. Bekk. 8. ἀποβεβληκέναι πᾶσαν p 2. 9. ἔχειν om. s 1. v. antep. πολλὰς δὲ μεθ' ὑμῶν] πολλοὺς δὲ μεθ' ὑμῶν [κινδύνους] Bekk. ult. εὐθύνας v.

P. 350. 2. εἰ] ἢ v. 3. αἰτίας v. 4. ἱεροῖς om. l. 11. ἰδιώτας] ἰδόντας b. Bekk. 12. κατηγορίας] κακηγορίας b. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

P. 351. 3. αὐτῷ b.

P. 352. 1. προτοῦ] πρό του Ald. πρὸ τοῦ Bekk. 4. ἥτις ᾖ] ἥτις ἦν b. l. p 2. s 1. v. Bekk. 11. ὑπὸ] ὑπὲρ Ald.

P. 353. 1. ἐφεύγομεν v. ult. μὲν om. v.

P. 354. 6. οὕνεκα] ἕνεκα l. v. Bekk. ult. ἐπεγράφοντο Ald.

P. 355. 6. ἑαυτοῦ Ald. pen. ὁμολογεῖν] ὡμολόγησα l. Bekk. ὡμολόγει p 2. v. ὁμολογοῦν s 1.

P. 356. 1. καρικοὺς] δαρεικοὺς Bekk. 2. ἀργυρίου] ἀργυρᾶς l. Bekk. 4. δέ μοι] δ' ἐμοὶ l. s 1. Bekk. Ibid. καὶ τῷ Πείσωνι v. Ibid. ἐντυγχάνει v. 6. ὅποι v. 8. ἐκεῖνοι s 1. 10. με] μοι l. s 1. v. Bekk. Ibid. παρακελεύεται l. Bekk.

P. 357. 6. ταῦτα om. Ald. 8. ἅπαντα v. 10. ᾔδειν] ἦα v. 11. λάβω s 1. 12. μὲν] δὲ s 1. 19. ὁδῷ εὑρὼν λαβὼν s 1. 20. πεπεισμένος s 1. 22. ὑπ'] ἐπ' Ald. Bekk. pen. ἔμελλεν] ἔμελλον l. ἔμελλεν Bekk. ult. ἀπολογίσασθαι s 1.

P. 358. 4. εἰς ταφὴν] εἰς τὴν ταφὴν l. Bekk. 11. αἰσχροκέρδιαν s 1. 13. ἑλυκτῆρας] ἑλικτῆρας l. p 2. s 1. v. Bekk. 18. γ' ἂν Ald. 19. γε ὄντας] ἔχοντας s 1. antep. ἐνεγκόντας] εἰσενεγκόντας l. Bekk. pen. πᾶν] περὶ s 1.

P. 359. 9. ἂν om. Ald. 19. ὅσιον] ὅσον p 2. s 1. Ald. Ibid. ἀσεβὲς Ald. 20. εἴ] ὃ Bekk. 21. ἐπήγαγες Ald. antep. ἐγένοντο] ἐγίνοντο l. m. s 1. Bekk. ult. ἵνα ἀποθάνωμεν] ἵνα μὴ ἀποθάνωμεν l. Bekk.

P. 360. 1. ἢ δίκαια om. l. [ἢ δίκαια] Bekk. 3. ἀποκτείνοις] ἀποκτείνῃς l. s 1. Ald. ἀποκτείνοις Bekk. 11. προσετάχθη Bekk. 13. τῷ πίστιν] τῷ οὐ πιστὸν l. τῷ ἧσσον Bekk. 16. ἐβουλεύοντο] ἐβούλοντο s 1. Bekk. ἠβούλοντο l. pen. ὑμᾶς εἰκὸς] εἰκὸς ὑμᾶς l. Bekk. ult. τις ἐν] τις ἦν ἐν l. Bekk.

P. 361. 3. παρ' αὐτοῦ] παρὰ τοῦ b. q. Bekk. 4. ὑπὸ] ἀπὸ q. 5. μηδὲν δὴ] μὲν δὴ l. Bekk. 6. σώζοντα αὐτὸν] σώζων αὐτὸν l. Bekk. Ibid. ὃν συλλαβὼν] ὃν om. l. Bekk. pen. ποιοῦμεν Ald.

P. 362. 4. οἶδεν] εἶδεν l. s 1. Bekk.

P. 363. 1. αὐτοῖς] αὑτοῖς Bekk. 4. θαυμάζω - - - ἀντειπεῖν om. Ald. 9. ὡμολόγησεν] ὡμολόγηκεν l. Bekk. ὁμολόγηκεν s 1. 13. ἡμέτεροι] ἡμέτεροι l. ὑμέτεροι Bekk. antep. τηρομένους. οὐκοῦν] τειρομένους. οὐκ-ουν Bekk. pen. ὅτε] ὅτι cod. Palat. Bekk. Ibid. οἷόν τ' q. s 1. Ald. ult. ἀνθελέσθαι Ald.

P. 364. 1. τεθνειότων] τεθνεώτων v. Bekk. 2. δὲ, οἳ] δὲ δὴ, οἳ Bekk. 3. ναυμαχοῦντες p 2. v. 5. ἀκρίτως s 1. 6. ἀφ'] ὑφ' l. Bekk. 11. ταῦτα] διὰ ταῦτα b. ταύτην l. p 2. v. Bekk. Ibid. δύνανται b. ult. αὐτοῖς] αὐτῷ l. v. Bekk. αὐτῶν s 1.

P. 365. 1. κατηγορούμενα] κατηγορημένα l. Bekk. 4. πόλεις] ἡ πόλεις Bekk. 8. παρέδωκαν] παρέδοσαν l. v. Bekk. παρέδοξαν s 1. 9. ἡμετέραν] ὑμετέραν s 1. ἡμετέραν Bekk. 10. τοσαῦτα om. cum codd. et edd. Bekk. ult. ἐδούλωσαν] ἐδήλωσαν l. p 2. v. Bekk.

P. 366. 7. ἔπραξαν p 2. s 1. 9. μετὰ τοῦ Ἰατρ. q. 13. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. s 1. v. ult. ἑτέρων Ald.

P. 367. 1. δὲ secundum om. Ald. 2. ἡμετέρῳ s 1. v. Ald. 8. ψηφίσησθε s 1. 10. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk.

P. 368. 6. ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. s 1. 8. ἄλλων δὲ] κακῶν δὲ b. l. ἄλλων δὲ Bekk. 10. γενέσθαι v. 13. τἀληθῆ ὑπὸ] τὰ ὑπὸ l. Bekk. 14. καὶ δὴ μὲν v. 15. ἡμετέρῳ v. ult. τι μὴ] τοίνυν μὴ l. s 1. v. Bekk.

P. 369. 1. ἐνταυθοῖ s 1. v. 2. αὐτὰ ὦ] αὐτῷ b. l. Bekk. Ibid. τοσαῦτα p 2. v. 10. μοι ταῦτα] με ταῦτα b. μοι om. l. Bekk. antep. γὰρ εἰ ὑπὲρ Bekk. Ibid. ἐστασίαζον, Bekk. Ibid. ποῦ κάλλιον ἂν] ποῦ δὲ κάλλιον l. vulg. habet Bekk.

P. 370. 1. ἐπὶ τῇ φυλῇ v. 6. ἐγένοντο v. 8. Πειραιέως] Πειραιῶς Bekk. antep. Λαμπρεὺς cum vulg. Bekk. ult. αὐτοὺς] δὲ αὐτοῖς q.

P. 371. 2. οἱ δὲ] οἳ καὶ l. m. ἢ καὶ p 2. v. ἢ καὶ Bekk. Ibid. ἀπεδέξαντο q. 4. τεθνειότες] τεθνεῶτες l. Bekk. pen. δι'] δὴ l. Bekk.

P. 372. 4. αὐτῶν] αὑτῶν Bekk. Ibid. ἡμῖν] ὑμῖν l. s 1. Bekk. 6. στρατεύεσθαι] στρατεύσασθαι l. Bekk. 10. ἔχῃ] ἔχοι l. s 1. Bekk. ἔχει v. 11. ᾐτήσατο] ᾐτήσαντο l. Ald. Bekk. 13. δὲ μάλ.] μὲν μάλ. Ald. antep. οἷς Bekk. pen. δηλώσατε] ζηλώσατε l. δηλώσατε Bekk. ult. ἀποδώσητε v.

P. 373. 1. ὁμῶς δ' ἐγώ] ὁμῶς δ' ἐγὼ l. s 1. Bekk. 5. δὲ] δὴ l. s 1. v. δὲ Bekk. Ibid. ὡς δύν.] ὡς ἂν δύν. l. Bekk. Ibid. δύναμαι v. 9. ἀπολογίσασθαι s 1. pen. δὲ μετὰ] καὶ μετὰ l. v. Bekk. ult. ἴσον] ἴσου l. p 2. s 1. Bekk. ἴσων q.

P. 374. 4. ἀπολωλέναι v. 7. αἰτίου - - - γεγενημένου de suo Bekk. 15. γενομένους v. Ald. 19. ἀρχιπτόλεμον s 1. 20. αὐτῷ] αὑτῷ Bekk.

P. 375. 7. οὕνεκεν] εἵνεκεν l. Bekk. ἕνεκεν v. 9. ταῦτα πρὸς v. 10. ἐπέμψατε] ἐπετρέψατε l. Bekk. 15. ἔπειθε v. 16. αὐτοῖς] αὐτὸς b. Bekk. αὐτοὶ Ald. 17. περιαιρεῖν l.

P. 376. 5. αὐτοῖς μηδεὶς] μηδεὶς αὐτοῖς l. Bekk. 7. ψηφίσοισθε l. s 1. v. 8. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk. 9. ἀπέφηνεν v. 14. μέλοι] μέλει l. μέλοι Bekk. 16. αὐτῷ] αὑτῷ Bekk. 17. λέγει Ald. 18. τολμηρῶς om. l. s 1. v. [τολμηρῶς] Bekk. Ibid.

ἔχοι] ἔχει s 1. ἔχοι Bekk. 19. ὁ λόγος om. l. s 1. v. [ὁ λόγος] Bekk. 20. ποιήσαισθ'] ποιήσαισθ' l. Bekk. ποιήσαθ' v. Ibid. κελεύοι] κελεύει l. κελεύοι Bekk. 23. ἦγον] εἶχον l. Bekk. Ibid. τούτου v.

P. 377. 3. ἡμετέραν] ὑμετέραν l. s 1. Bekk. 5. δοκεῖ] δεῖ l. Bekk. 8. οὐδὲν om. l. Bekk. 11. τοιούτων] τούτων l. Bekk. Ibid. τυγχάνοι s 1. Bekk. Ibid. αὐτῷ] αὐτοῖς l. Bekk. 12. καὶ τοσούτων] τοσούτων οὖν l. Bekk. 14. αἴτιοι γεγενημένοι] αἰτίου γεγενημένου l. Bekk. 15. ἡμῶν s 1. 16. αὐτῶν] αὐτοῦ l. Bekk. 17. ἐν om. v. pen. τῶν καλλίστων v.

P. 378. 2. δεῖ] δὴ v. 5. λαβεῖν] λαμβάνειν l. Bekk. Ibid. κρείττους] μὲν κρείττους b. l. Bekk. 11. τούτου] τοιούτων Ald. 14. γεγενημένων v. 16. ἀπέκτειναν ἀκρίτως l. Bekk. 19. λαβεῖν v. pen. ἀπεκτείνοιτε] codd. et Bekk.

P. 379. 1. ἀκρίτως] ἀκρίτους l. Bekk. 2. δημεύσετε] δημεύσητε v. δημεύσαιτε Bekk. 5. αὐτοῦ v. Ibid. δύνησθε] δύναισθε Bekk. 7. δοκῇ s 1. v. 9. ἀπολογισάμενος s 1. 14. ἐλεῖν] ἐλθεῖν l. Bekk. ἐρεῖν ἢ λέγειν ἢ εἰπεῖν b. 17. βούλονται v. pen. συνεργούντων] ξυνεργούντων l. v. ξυνερούντων Bekk. ult. ὡς] οὖν ὡς p 2. Ibid. κακοὶ ἢ ἀγαθοὶ] καλοὶ κἀγαθοὶ l. p 2. Bekk.

P. 380. 1. τῆς πον.] τῆς [τούτων] πον. Bekk. 3. ἀποδοῦναι] ἀπολλύναι Bekk. 5. οὔτε] οὕτω l. οὐδὲ Bekk. 12. τεθνειότων] τεθνεώτων l. Bekk. Ibid. καὶ τοιοῦτοι] καίτοι οὗτοι l. Bekk.

P. 381. 2. ἤ που ἐκφ.] ἐπ' ἐκφ. l. Bekk. Ibid. νοηθεῖεν] βοηθῆσαι l. βοηθεῖν cod. Palat. Bekk. 3. πολλοὶ l. s 1. v. Ald. Ibid. ῥᾴδιον] ῥᾷον b. Bekk. 4. περὶ] ὑπὲρ l. s 1. v. Bekk. 10. τούτων v. antep. καταψηφίσασθε v. pen. οἴεσθαι v. οἴεσθε ὅτι οἴσετε b. Ibid. ψῆφον.] ψῆφον εἶναι· l. Bekk.

P. 382. 3. τούτων] τοῦτον s 1. Bekk. 9. πραγμάτων ὑμετέρων b. 11. εἴχετε] ἔχετε l. s 1. Bekk. 13. κοινωνούμενοι Ald. 14. ὀνειδιῶν l. s 1. v. Ald. 17. πονηροτάτων Bekk. 18. εἴρχεσθε s 1. ult. ὑμετέρας ἀρχῆς] σφετέρας ἀρχῆς Bekk.

P. 383. 5. τούτου v. 8. ἐζήτουντο] ἐξήτουντο Bekk. 11. ἀπέκτανον] ἀπέκτενον l. s 1. v. ἀπέκτειναν Bekk. 12. ἀφέλκοντες Bekk. 23. δείξαντες s 1. 26. σωτηρία] σωτήρια Bekk. antep. ἐπικουρησάντων v.

P. 384. 2. ἐλλέλειπται] οὐδὲν ἐλλέλειπται Bekk. 7. ὑμῶν] ἡμῶν Bekk. 8. τοὺς τὴν] τοὺς om. l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ.

P. 385. 11. ἀπέκτανε] ἀπέκτεινε l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 386. 7. διότι] δὴ ὅ τι Bekk. Ibid. ἐπέσκεψαν Ald. 13. ἐγεγένηντο] ἐγεγένητο l. v. Bekk. ult. ἄλλως γέ πως] ἀμωσγέπως b. l. p 2. v. Bekk.

P. 387. 4. ἕτοιμοι ὦσι Ald. ἠτιμοῖεν v. 12. ἔλοισθε v. 13. ποιήσειν] ποιήσει Bekk. ult. καὶ τὰ κακὰ om. l. uncos om. Bekk. pro κακὰ habent κατὰ p 2. s 1. v.

P. 388. 1. εἰ om. Ald. Ibid. ἀπόρους Ald. 11. στρατιωτῶν] στρατηγῶν Bekk. Ibid. ταξιαρχῶν] ταξιάρχων cod. Palat. Bekk. et sic infra. 17. τοῦ] τὰ Ald. antep. ὀνόματι μὲν] τῷ μὲν ὀνόματι v. vulg. habet Bekk.

P. 389. 2. νεῶν v. 6. γενέσθαι v. 7. εἰρήνης] εἰρήνην p 2. Bekk. 9. δὲ om. s 1. Ald. 13. τοῦτον] τούτους Bekk. 14. ἐκείνων] ἐκεῖ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀντιλέγῃ] ἀντιλέγοι q. s 1. v. Bekk.

P. 390. 3. πρὸς] πρὸ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 6. πρὸς] πρὸ m. p 2. s 1. v. ἡ πρὸ l. Bekk. Ibid. βουλεύσασα v. 9. ὑμετέραν] ὑστέραν Bekk. Ibid. τὴν om. codd. uncos om. Bekk. antep. τὰ om. codd. uncos om. Bekk. ult. οὐκ οὖσιν] οὐκ om. l. Bekk. Ibid. προσείχετε] προσέχητε s 1. v. μὴ προσέχητε l. ἧσσον προσέχητε Bekk.

P. 391. 9. νυνὶ τοῦτο] νυνὶ δὲ τοῦτο l. m. v. Bekk. Ibid. ψηφίσεσθαι] ψηφίσετε m. q. s 1. ψηφίσατε p 2. v. ψηφίσατο. ψήφισμα. l. ἐψηφίσατο. ΨΗΦΙΣΜΑ. Bekk. 12. αἱρεθέντες Bekk. 14. παραγινόμενος] παραγενόμενος l. v. Bekk. 16. προσήσεσθαι] προήσεσθαι l. Bekk. antep. τὸ ὄνομα s 1. pen. εἰς ἄστυ] εἰς τὸ ἄστυ l. v. vulg. habet Bekk.

P. 392. 1. ἐκίνησαν] ἐκάθισαν l. Bekk. 3. παρορμήσαντες] παρορμίσαντες p 2. s 1. v. Bekk. 8. ὑποβάλλωσιν] ὑποβάλωσιν l. s 1. Bekk. 11. πείσεσθαι s 1. Ald. πλεῖν v. Ibid. αὐτοῖς om. Ald. et nescio, inquit Reisk., an v. quoque. 16. σοι] σοι ἦν l. v. Bekk.

P. 393. 3. ἐκπλεῦσαι ἢ ἐκείνοις l. Bekk. 5. ὥστε] ὡς δὲ l. Bekk. 7. οὕτω] τοῦτο l. σοῦ τὸ Bekk. 8. tit. om. s 1. atque ita deinceps. 12. ἐκομίσθησαν] ἐκομίσθη Bekk.

P. 394. 2. μοι. ἐβούλ.] μοι. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. ἐβούλ. l. Bekk. 5. αὐτοὶ] αὐτὸν Bekk. 6. ἐργάζεσθαι· αὐτὸς δ'] ἐργάζεσθαι αὐτὸν, ὥστ' l. Bekk. ἐργάζεσθαι αὐτόν. m. s 1. v. 10. ἐγένετο v. 13. ἢ] μὲν ἢ s 1. v. antep. ἐκεῖ] ἐμοὶ p 2. pen. ἀλλ' οἶμαι] οὐ γὰρ οἶμαι l. Bekk. ult. ἐποίησας.] ἐποίησας. ΕΡΩΤΗΣΙΣ. l. Bekk.

P. 395. 13. κατεσκάφησαν, οἱ] κατεσκάφη, οἱ l. κατεσκάφη, καὶ οἱ Bekk.

P. 396. 4. ἐγίνετο] ἐγένετο l. Bekk. 7. καδδίσκους l. m. s 1. 8. τὴν μὲν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν, τὴν δὲ σώζουσαν ἐπὶ τὴν προτέραν· ὥστε] τὴν μὲν καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν προτέραν· ὥστε s 1. v. τὴν μὲν ἐπὶ τὴν

πρώτην, τὴν δὲ καθαιροῦσαν ἐπὶ τὴν ὑστέραν· ὥστ' l. Bekk. 5. ἀναγνῶναι.] ἀναγνῶναι. ΟΝΟΜΑΤΑ. l. Bekk. 17. κατεγνώσθη αὐτῶν l. Bekk. pen. ἀδελφὸν] ἀδελφὴν l. Bekk. ult. εἴ τις] ἤ τις l. s 1. v. Bekk.

P. 397. 7. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ l. Bekk. ult. ἐλεεῖν] μὴ ἐλεεῖν m. ἐλεεῖν Bekk.

P. 398. 3. πολλῇ v. 13. ἂν om. v. Ibid. γένοιντο] γένοιτο Bekk. 14. τούτων] τοῦτον l. p 2. s 1. v. Bekk. 16. καὶ νεώρια] καὶ τὰ νεώρια l. Bekk. 17. ἡμῶν] ὑμῶν v. Bekk. ult. βουλόμενος] βουλομένους cod. Palat. Bekk.

P. 399. 1. πόλει] βουλῇ Bekk. 2. τῷ] καὶ τῷ b. καὶ om. Bekk. 9. κἂν δύναιτο] ὃ οὐκ ἂν δύναιτο p 2. v. ὅ τι ἂν δυναιτο b. ὅπερ οὐκ ἂν δύναιτο l. Bekk. pen. εἰσαγγεῖλαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. ΓΡΑΦΗ.] εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι. m. v. εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι τὰς γραφάς. s 1. εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. l. εἰσαγγεῖλαι. καί μοι ἀνάγνωθι [τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς γραφάς]. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ΓΝΩΣΙΣ. ΓΡΑΦΑΙ. Bekk.

P. 400. 2. οὖν om. v. 5. οὐδ'] δ' οὐδ' l. Bekk. Ibid. τοῦτον] codd. et Bekk. antep. καταλυθείησαν] καταλυθείη ἂν Bekk. pen. τοῦτον Bekk.

P. 401. ὑπερβολὴ] ὑπερβολὴν l. Bekk. 4. ἐκεῖνο] ἐκείνων l. s 1. v. Bekk. 7. καὶ ἐγγ.] καὶ οἱ ἐγγ. Bekk. 9. Ἀθηναίων v. 11. εἴπεις v. 12. διαπράξασθαι παρ' αὐτῶν v. antep. Θράσιος v. unde Θριάσιος Reisk. Ibid. Καριεὺς] Ἰκαριεὺς Bekk. ult. οὕτω· διότι] Pro οὕτω lacuna 9 lin. in l. - - - - -, διότι Bekk.

P. 402. 1. οὐκ ἂν] ἂν om. l. p 2. s 1. v. Bekk. 2. ἀπώλλεσαν Ald. 7. ἀμφοτροπαιεὺς s 1. Ald. 9. ἐν Μουν.] ἐν om. l. Ald. Bekk. 10. ἐγένετο] ἐγίνετο l. m. v. Bekk. 11. ἀπογραφθέντας v. 12. εὑρίσκων τε] εὑρίσκουσιν l. εὑρίσκοντε s 1. εὑρίσκονται Bekk. antep. αὐτῶν p 2. pen. ἐπειδὴ] ΨΗΦΙΣΜΑ. ἐπειδὴ l. Bekk.

P. 403. 5. δήμῳ] δημίῳ Bekk. 7. ὥστε τόν] ὅς γε τόν Bekk. 14. ἐκεῖνον] ἐκείνῳ b. antep. αὐτὸς εἰς] αὐτὸς σὺ εἰς l. Bekk. pen. νυνὶ l. Bekk. Ibid. ἀπογράψας s 1. ἐπέγραψας Ald. ἐπέτριψας Bekk.

P. 404. 2. βασανισθῆναι] κατανισθῆναι s 1. καταγνωσθῆναι b. καταγνισθῆναι Ald. 3. ψηφίζεσθαι.] ψηφίσασθαι. ΨΗΦΙΣΜΑ. l. Bekk. antep. καὶ ὁ Ξεν.] καὶ Ξεν. l. Bekk. pen. συνειδὼς Ald. ult. δὲ om. v.

P. 405. 1. τε] τότε Bekk. Ibid. ἀπεγράφης] ἀπέγραφες Bekk. 4. μὲν οὐ] μὲν οὖν οὐ l. Bekk. 7. δεχομένοις v. Ibid. παρέδοσαν v. 9. οὐδ' ὑφ'] οὐδ' om. p 2. s 1. v. Bekk. 10. τὴν αἰτίαν] τὴν om. l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 406. 2. μὲν] μέντοι l. Bekk. 5. ἂν ὑμᾶς] ἢ ὑμᾶς s 1. εἰς ὑμᾶς Ald. 6. Εὐμαρὴς—Εὐμαρὴς] Εὐμάρης—Εὐμάρης Bekk. antep. ἐπέγραφεν Ald.

P. 407. 1. τοῦτο s 1. Bekk. Ibid. κακῶς] ἱκανῶς de suo Bekk. 4. ζημία] ζωὴ μία Ald. 11. αὐτὸς ἐξαγ.] ἀστῆς ἐξαγ. l. Bekk. antep. Φαινιππίδην] Φαινιππίδης l. Bekk. Ibid. ἐνθένδε] ἐνθάδε Bekk.

P. 408. ὑπὸ τοῦ] ἤπου τοῦ l. ἤπου τούτου Bekk. 7. ἁμαρτήσαντος Ald. 10. λέξαι] λέξει l. p 2. s 1. v. Bekk. 12. Ἀθηναίων s 1. v. 13. ψευδόμενος δ', ὦ v. pen. ἀλλὰ τούτῳ] ἀλλ' ἐν τούτῳ l. Bekk. ult. τε] δὲ Bekk.

P. 409. 7. αὐτοῦ p 2. 8. πεποιημένον - - - τὰ Bekk. 9. διαπράττοντες p 2. Ibid. δόντων p 2. ult. ἡμᾶν s 1. v.

P. 410. 1. ἐξεκκλησίαζε] ἐξεκλησίαζε l. v. Bekk. ἐκκλησίαζε s 1. 2. Ἀναγυῤῥάσιος] Ἀναγυράσιος l. s 1. v. Bekk. 5. ἐκεῖνοι ἀπέθανον] ἐκεῖνος ἀπέθανεν l. Bekk. antep. αὐτοὶ ἦσαν ἅπαντες] πάντες ἦσαν l. Bekk. pen. ἀναλαβόντες] ἂν λαβόντες l. Bekk.

P. 411. 9. μνήσθητε v. 11. διότι] ὅτι v. 12. ἐξεκκλησίαζε] ἐξεκλησίαζε l. v. Bekk. ἐκκλησίαζε s 1. 16. καὶ ἐπὶ] καὶ om. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀπὸ] τοῖς ἀπὸ l. Bekk. 21. ὡς] εἰς v. 23. συλλάβοιεν] λάβοιεν l. Bekk. antep. οὔπω οὕτω] οὐχ οὕτω l. Bekk.

P. 412. 2. ἦν τοῦ στρατ. Ald. 3. συνθήσεσθαι s 1. Ald. antep. δὲ om. Ald.

P. 413. 1. ἐκεῖνος ἐγένετο] τότε ἐγένετο l. Bekk. ἐκεῖ ἐγένετο b. 3. φύλαις] πύλαις Bekk. 4. μὲν γὰρ Αἰσ. v. 9. κάλει μοι τοὺς μάτυρας] μάρτυρας παρέξομαι. τούτῳ s 1. μάρτυρας. τούτῳ v. 11. Φυλῇ l. Bekk. Φυλῆς ἦν v. 12. ὁπλίτας] πολίτας Bekk. 16. καὶ ἔῤῥιψεν] καὶ εἰ ἔῤῥιψεν l. Bekk. ult. τιμωροῦμαι v.

P. 414. 7. ἔζη] ἔξει Ald. 8. ἀπὸ] ὑπὸ l. s 1. Bekk. Ibid. οὐδὲ] οὐδὲν l. p 2. s 1. v. Bekk. 9. καὶ τῳδὶ ἰσχυρίζεσθαι Bekk. 10. et antep. ἐπαγωγῇ p 2. s 1. v. Ald. Ibid. πάντων] ὃ πάντων l. Bekk.

P. 416. 1. ἐπαγωγὴν q. v. Ald.

P. 418. 5. ἐπέγραψας v. antep. ἢ χρόνον om. l. uncos om. Bekk. pen. γράμματι] πράγματι Bekk. Ibid. οὗτοι] οὐ l. Bekk. οὔτε p 2. s 1.

P. 419. 3. ὑμῖν] ἡμῖν l. s 1. v. Bekk. 8. ἐμποδὼν οὐδέν· οὐδένα Bekk. 9. ἄστει] Πειραιεῖ Bekk. ult. δήμου] Post δήμου lacuna lin. dimid. in l. δήμου - - - - Bekk.

P. 420. 2. προδόσας] προδοὺς l. Bekk. προδόντα p 2. s 1. 3. ἐγένετο] ἐγίγνετο l. m. s 1. v. Bekk. 9. ὑμᾶν] ὑμῶν l. ἡμῶν Bekk. 10. ὑμῖν ἐπ. καὶ ἡμῖν] ἡμῖν ἐπ. καὶ ὑμῖν l. Bekk. ult. ἐπεὶ] ἐπειδὴ l. Bekk.

P. 421. 2. περιεστηκότα Bekk. 6. τούτῳ] τούτου s 1. τοῦτο l. Bekk. 8. αὐτῇ] τοιαύτῃ s 1. om. Ald. Ibid. καταψηφίσεσθε s 1. Ald. 21. τοῦτον s 1. v. antep. ἐκ secundum om. v. pen. καὶ om. Ald.

P. 422. 5. ἐδόκει Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Α.

P. 423. 1. μὲν om. s 1.

P. 424. 4. τοσοῦτο] τοσοῦτον l. Bekk. Ibid. ἐπινικίοις] ἐπ' ἐνίοις Bekk. ult. ἐχθρὸν] πότερον s 1. v.

P. 425. 1. προγεγραμμένων s 1. 3. τῶν] οὖν τῶν l. Bekk. 14. ὅπη εἰς] ὅπη καὶ εἰς l. Bekk. 15. μέλλοι s 1. pen. λείπῃ] λίπῃ l. v. Bekk.

P. 426. 2. μοι] δέ μοι v. 4. ὅτι] ὃ Ald. 5. ἐὰν] ἂν l. Bekk. 9. αὐτῶν] αὐτὸν b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ὁπλιτῶν b. 10. ἀστρατίας s 1. Ald. 11. ὅτι] ὃ q. s 1. v. Ibid. καταλεγεὶς ὁ πατὴρ] καταλεγεὶς ὅπηρον s 1. οὐ κατελέγη, λειποταξίου δὲ, ὅτι l. Bekk. 12. ἡμῶν Ald. Ibid. στρατοπεδευομένων, οὐδὲ παρῆν] στρατοπέδῳ μόνος, οὐ παρέσχεν l. q. s 1. v. Bekk. 13. ἑκατὸν v. Ibid. τάξας] τάξαι l. Bekk. Ibid. δεῖν] δεῖ l. p 2. s 1. v. Bekk. δέον b. 14. πολιτῶν] ὁπλιτῶν Bekk. Ibid. ἱππεύειν] ὁδ' ἱππεύειν l. ὁ δ' ἱππεύειν Bekk. 15. ἀπολογίαν] τὴν ἀπολογίαν l. s 1. v. Ald. Bekk. Ibid. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι cod. Palat. Bekk. 17. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. Bekk. ult. ὅτι] οὗτος l. Bekk.

P. 427. 6. πολιτῶν] ὁπλιτῶν Bekk. 7. ἱππεύσαντες δὲ καὶ τὸν] ἔφιπποι δὲ ὄντες τὸν l. Bekk. antep. μὲν om. v.

P. 428. 5. τὸν ὑφ' Bekk. 14. οὖν] δὲ l. m. v. Bekk. 17. οἱ δὲ - - - ἐστρατεύοντο om. s 1. 11. φίλοι] πεζῇ b. ψιλοὶ Bekk. pen. πολέμους] πολεμίους l. p 2. v. Bekk. ult. ψῆφον, καὶ] ψῆφον φέρειν, καὶ l. Bekk.

P. 429. 8. εἰ] ὃν εἰ l. Bekk. 9. ὅτε] ὅταν s 1. Ald. antep. ἡμῶν] ὑμῶν l. v. Bekk. pen. ὅταν] ὅτε l. Bekk. ὅτι v. ult. μὲν ὁ παῖς v. Ibid. ἦν, οὕτω] ἦν καὶ οὔπω l. Bekk. ἦν οὔπω b.

P. 430. 1. τὰ πατρὸς] τοῦ πατρὸς l. τὰ τοῦ πατρὸς Bekk. Ibid. τοῖς] δὲ τοῖς v. δεῖν τοῖς b. 6. αὐτῷ] αὐτῶν l. p 2. s 1. v. Bekk. 7. ἂν om. p. 2. 8. μηδ' ἂν τὰς] μηδὲ διὰ τὰς l. Bekk. antep. εἶναι om. Ald.

P. 431. 2. πραττόμενα] προσταττόμενα l. Bekk. ult. ἀλλ' ἔδει] ἂν ἔδει l. Bekk. Ibid. τοῦ στρατηγεῖν] τῶν στρατηγῶν Bekk. Ibid. οὐδὲν] οὐδὲ l. m. v. Bekk.

P. 432. 1. αὐτοὺς] αὐτοῖς l. Bekk. 2. τῶν τοιούτων] τούτων l. Bekk. 4. πραττόμενα] προσταττόμενα l. Bekk. 8. δεδοκιμασμένος] δεδοκιμασμένος ἐστὶν l. Bekk. 9. αὐτοὶ] αὐτῷ Bekk. 15. ἀξιώσῃ] ἀξιώσει l. p 2. s 1. v. Bekk. ult. τούτων s 1. 21. ἐπειδὴ] ἐπεὶ v.

P. 433. 4. ἀφῃρημένῳ] ὑφῃρημένῳ l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 5. ἔτι μὲν ὑπὸ] νυκτός τε ὑπὸ l. ἔπινεν ὑπὸ Bekk. Ibid. τῷ αὐτόματι] τῷ αὐτῷ οἰκήματι l. τῷ αὐτῷ στρώματι Bekk. 6. μεθ'] καὶ μεθ' l. δὲ μεθ' Bekk. 8. λαμπρᾶς] λαμπρὸς l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. πονηρότερος v. antep. δείξει] δόξει b. v. δόξειεν l. Bekk. Ibid. δ' om. v. Ibid. 'Αλκιβιάδου] 'Αρχεβιάδου Bekk. ult. ταῦτα] τοιαῦτα l. m. v. Bekk. τοιαύτας s 1.

P. 434. 1. ὡς] ὃς l. Bekk. 2. 'Ωρεοὺς l. 'Ορνεοὺς m. v. 'Ορρεοὺς s 1. 4. τελευτῶντα] τελευτῶν l. v. Bekk. antep. μισεῖ s 1. v. Ibid. οὐδὲ] οὐδ' ἂν Bekk. ult. 'Αλκιβιάδης ὡς υἱὸν] 'Αρχιβιάδης αὐτὸν b. l. m. p 2. v. 'Αλκιβιάδης ἀσιὸν s 1. 'Αρχεβιάδης αὐτὸν Bekk. Ibid. πολλοῦ δὲ χρόνου s 1. χρόνῳ om. Ald.

P. 435. 4. εἰς om. v. 5. παρακελεύσας v. Ibid. αὐτοῦ] τὴν αὐτοῦ l. Bekk. τὴν v. 8. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ l. Bekk. 9. πολλὰ] καὶ πολλὰ v. Bekk. 10. γεγραμμένων l. s 1. v. Ibid. αὐτῶν] αὐτῷ l. s 1. v. Bekk. αὐτοῦ p 2. antep. ποιούμενοι p 2. s 1. v. Ald. pen. οὗτος] ὁ δ' l. Bekk. ult. τῶν εἰδῶν] τῶν ὀνειδῶν Bekk. om. l.

P. 436. 1. ἑαυτοῦ] ἑαυτῷ l. Bekk. 2. ἔπεισε] ὃς ἔπεισε l. Bekk. 6. ἡμῖν s 1. 7. λαμβάνεται] λαμβάνετε l. Bekk. 9. παρὰ] περὶ s 1. antep. αὐτῷ p 2. v. Ibid. ἀφελέσθαι s 1. Ald.

P. 437. 5. στρατεύσασθαι] στρατεύσας Bekk. 13. δώσοντες] παραδώσοντες l. m. p 2. s 1. v. Bekk. 20. ἐδύνατο μέγα l. Bekk. 23. εἰσηγήσεται Ald. ult. ὅταν μὲν] ὅτε μὲν l. Bekk.

P. 438. 1. ἡμᾶς Ald. 8. αὐτὸς b. 20. ἐν ναυμαχίᾳ] ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ Bekk.

P. 439. 2. ἡμέτεροι l. m. v. 5. καὶ om. v. 9. δικασταὶ] 'Αθηναῖοι v.

P. 440. 1. ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, ἃ πεποιήκασι καὶ πεπόνθασιν] ἀλλὰ καὶ πεπόνθασι καὶ πεποιήκασιν ἅπαντα l. Bekk. ἀλλ' ἅτε πεπόνθασιν ἅπαντα, αὐτὰ πεποιήκασι b. 15. πραττόμενα v. 21. ἠδυνήθη v. 23. τὸ om. l. Bekk.

P. 441. pen. ψηφίσονται] ψηφιοῦνται l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ Β.

P. 422. in Tit. 'Αστρατίας v. et sic deinde.

P. 443. ult. κοινωνοὺς] κοινοὺς l. Bekk.

P. 444. 1. βούλονται Ald. 4. uncos om. Bekk. 5. ἐδέοντο καταψ.] ἐδέοντο μὴ καταψ. l. Bekk. 6. διαδιδόντες] διδόντες Bekk. antep. τῶν μὲν] τὸν μὲν s 1. [τῶν μὲν] Bekk. om. l. Ibid. καταψηφίσεσθαι Ald. ult. τολμήσειε μὲν] τολμήσει ὁ μὲν Bekk. Ibid. ἐμβὰς τῶν] ἐν ταῖς τῶν Bekk.

P. 445. 1. τὰ * * δεήσονται] ἕνδεκα δεήσονται l. p 2. v. Bekk. στρατηγοὶ δεήσονται b. 3. ὑφ'] ἐφ' v. 5. δεήσει] διοίσει de suo Bekk. 6. τούτοις ὧν] τούτων l. Bekk. τούτου ὧν m. p 1. s 1. v.

P. 446. 1. φαίνων] φένων m. s 1. φέρων

p 2. v. ἀφαιρῶν l. Bekk.

P. 447. 7. μὲν στρατηγοὺς] μὲν τοὺς στρατηγοὺς l. v. Bekk. 8. ἡμῶν l. s 1. v. 12. τούτων] τούτοις l. Bekk.

P. 448. 2. κελεύουσι] κελεύωσι l. s 1. v. Bekk. 5. μεγάλης ζημίας] μεγάλη ἡ ζημία l. Bekk. 16. οἷς ἂν] ὃς ἂν l. Bekk. 20. ἐλαττόνων] ἐλάττονος Bekk. 22. πολίτας s 1. v. Ald. Ibid. καὶ λιπὼν] καταλιπὼν v. antep. ὕπαρχον] ἵππαρχον b. l. p 2. s 1. v. Bekk. Ibid. ἄλλο v.

P. 449. 1. Ἀρχιστρατίδῃ] Ἀρχεστρατίδῃ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΜΑΝΤΙΘΕΟΥ.

P. 450. 7. τυγχάνοι] τυγχάνει l. s 1. v. Bekk.

P. 451. 2. λόγους τῶν] λόγους τοὺς τῶν l. m. p 2. v. Bekk. 9. μεθισταμένη τῇ πολιτείᾳ l. m. s 1. μεθισταμένους τῇ πολιτείᾳ v.

P. 452. 2. ἢ τοὺς] καὶ τοὺς l. s 1. v. Bekk. 5. ἀπομούντων b. Ald. 8. ἀναπράξητε b. 9. ἐπαναχθέντα v. 12. ἀποδείξειεν] ἀποδείξαιεν l. p 2. v. Ald. Bekk. 14. συγγράμμασιν v.

P. 453. 5. ὑπάρχους χειροτονουμένους v. 6. ὥστ' εἰ μηδὲν διαβάλλομαι] ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με l. Bekk. 12. μόνου v. antep. μηδὲ] μηδεὶς v.

P. 454. 10. στρατηγίας p 2. v. 12. ναυμαχίαν v. 14. πάντες] πάντας l. p 2. s 1. v. Bekk. 15. εἶναι δὴ] εἶναι δεῖν l. s 1. v. Bekk. 18. Ἐξάλειψαί] ἐξαλεῖψαί l. p 2. v. Bekk. antep. συλλεγόντων] συλλεγέντων l. p 2. s 1. v. Bekk.

P. 455. 9. ἐγὼ δὲ διεπρ. v. ult. τοῖς πᾶσιν] τοῦ πᾶσιν l. Bekk.

P. 456. 4. ἐμβάλλοντος s 1. v. 13. κινδυνεύων v.

P. 457. 6. ἐπερχόμενοι v.

P. 458. antep. τί om. v.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 459. tit. ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ] ΧΡΗΜΑΤΩΝ Bekk. ult. μὴ καὶ] μηδὲ s 1.

P. 460. 2. διηγήσομαι v. Ald. 7. οὖ] οὖν codd. et Bekk. 8. τοσοῦτόν τε] τοσοῦτόν γε Bekk.

P. 461. 6. ἀστυκαὶ] ἀστικαὶ l. Bekk. 13. εἰδέναι om. Ald. 14. ἀπογράφω] ἀπογραφῶν b. [τῶν] ἀπογραφῶν Bekk. Ibid. τρὶς b. Ibid. τέσσαρες l. Bekk. τετράκις b. 15. ὅτι οὐκ] ὡς οὐκ l. Bekk. antep. παραλιπόντες] παρέλιπον l. Bekk. pen. πάντα] τὴν πάντα p 2. s 1. v. Ald. οἱ πάντα l. Bekk. Ibid. ἀπέγραφον, καὶ λόγῳ] ἀπέγραφον, καὶ λέγω v. ἀπογράφοντες· ἐγὼ δὲ l. Bekk. ult. κέκτηνται] κέκτημαι l. m. p 2. s 1. v. Bekk. κέκτομαι q. κέκτηναι Ald. Ibid. ὑμῖν] ἡμῖν l. p 2. v. Bekk.

P. 462. 4. ὑμῖν] ἡμῖν l. v. Bekk. 8. Κικυνοῖ] Κικυννοῖ m. Bekk. κίνδυνοι p 2. s 1. 10. λαχόντος de suo Bekk. 12. et 16. τὰ δύο] τὼ δύο l. m. v. Bekk. 14. ἐγγυώκατε Ald. Ibid. οὖν] μὲν οὖν v. 16. πλέον] μᾶλλον v. ult. εἰ om. Ald.

P. 463. 1. τοσοῦτον Ald. Ibid. ἐπικηρυχθέντων] ἀποκηρυχθέντων l. Bekk. 5. Σφηττοῖ] Σφηττοῖ χωρίον l. v. Bekk. Ibid. τὸ] τῷ Ald. τοῦ Bekk. Ibid. Κικυνοῖ] Κικυννοῖ m. Bekk. 6. ἤδη ἀμφ.] ἤδη τρία ἔτη ἀμφ. v. Bekk. 7. αἱ δίκαι] αὐτοδίκας s 1. δίκαι om. p 2. Ibid. ἐλέχθησαν] ἐλήχθησαν l. Bekk. antep. ναυτοδίκας om. in lacuna s 1. Ibid. αὐταὶ Bekk. pen. ὑπογραφαὶ Ald.

P. 464. 4. μὲν, ὦ] μὲν οὖν, ὦ v. Bekk. 5. αὐτῇ] αὐτὸς l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΤΟΥ ΝΙΚΙΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ.

P. 465. tit. ΤΗΣ om. Bekk. 1. τοίνυν om. v. Ibid. οἵ τινες] οἵοί τινες de suo Bekk.

P. 466. 14. ἐπεδείξα v. unde Reisk. ἐπεδείξατο. 15. εἷλε] εἶχε Ald. 16. ἐστήσατο v. antep. ἡμέτερον· ἡττωμένων v. pen. ἐν ναυμαχίᾳ] ἐν [τῇ] ναυμαχίᾳ Bekk.

P. 467. 1. βουλευόντων s 1. v. συμβουλευόντων Ald. 9. τείχη] τὰ τείχη l. Bekk. 10. παραδεδομένας Ald. Ibid. καταδουλώμενον] καταδουλούμενον l. Bekk.

P. 468. 7. κακοὶ] κακόνοι l. Bekk.

P. 469. 1. γεγενημένοις.] γεγενημένοις χαίρε. l. Bekk. 11. ὑμετέρας s 1. 20. ὄντας ἡμᾶς l. Bekk.

P. 470. 1. Πολίαρχος] Πολίαχος l. m. q. s 1. Πολίαρχος Bekk. 5. τὰ ἐναντία] τἀναντία l. Bekk. 8. τούτων δὲ] τούτων δὴ l. s 1. v. Bekk. 11. βεβαιώσατε v. 13. ποιήσεσθε] ποιήσετε q. s 1. v. ποιήσετε, τὰς δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀκύρους l. Bekk. 14. τοῖς ἄλλοις] τοῖς μὲν ἄλλοις l. m. q. s 1. v. Bekk.

P. 471. 5. αὐτὰ] αὐτῶν b. l. s 1. v. Bekk. Ibid. δεδημεῦσθαι] δημεύεσθαι l. Bekk. 6. ἠμελεῖτε] ἂν ἠμελεῖτε v. Bekk. 7. τῇ πόλει] τῇ om. l. m. v. Bekk. 10. ἐκ τῶν] αἰτῶν Ald. 16. μὴ μνησικακεῖν l. m. s 1. v. antep. ὑπὸ τῶν τοιούτων v. Ibid. αὐτὴν] ταύτην Bekk. pen. κακοὺς s 1. v.

P. 472. ἑωρᾶτε] ἑωρᾶτο l. Bekk. 13. κωλύῃ] κωλύοι l. s 1. v. Bekk. κωλύει Ald. Ibid. ἀθλιοθεάτους] ἀθλιωτάτους Bekk.

18. παρεχόντων v. pen. γεγενημένους] γενομένους l. m. s 1. v. Bekk.
P. 473. 4. ἀναβιβάσομαι s 1. v. 5. καὶ om. v. 7. ἡμετέρας Ald. 8. αἴτιοι] αἴτιαι l. s 1. v. Bekk. 13. μέρος] τὸ μέρος l. Bekk. Ibid. ἀξιῶ] ἄξιον v. Bekk. 19. προκινδυνευόντων v.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

P. 474. tit. ΥΠΕΡ] ΥΠΟ s 1. 4. ὄντων] ἄλλων v.

P. 475. 6. ἔχει v. Ibid. τις δεινότατον] τις ἰδεῖν l. Bekk. 8. τὸ om. v. 10. ἀποδέχεσθι] ἀποδέχεσθαι Bekk. 12. ἐλεγχόμενον b. 13. ἴδεν] εἶδεν l. s 1. v. Bekk.

P. 476. 1. ἡμετέρους] ὑμετέρους l. s 1. v. Bekk. 4. συκοφαντούμενοι s 1. 8. οἰκείους αὐτοῦ. s 1. ult. μὴ δῶσιν] λάβωσιν l. Bekk.

P. 477. 6. κατηγορούμενα v. 7. εὐμενοίας v. Ibid. ἀκροασαμένων] ἀκροασαμένους m. Bekk. 8. νομίζηται] νομίσητε l. Bekk. νομίζεται Ald. 15. υἱῷ] υἱεῖ l. s 1. Bekk. υἱῷ v. pen. τῇ τε πόλει ἔν γε Bekk. ult. ἄλλως τε] ἄλλοτε s 1. v. ἀλλ' ὅτε Bekk.

P. 479. 6. τε om. v. 7. ταῖν θυγ.] ταῖν τε θυγ. l. q. s 1. Bekk. 10. μὴν ὅ γε] μέν γε ὁ v. Ibid. ἔχων] γὰρ ἔχων v. 15. ἀνήλωσεν] ἀνάλωσεν l. Bekk. 17. γὰρ om. v. pen. τῶν παραγενομένων] τῶν om. l. Bekk. ult. Εὐαγόρου s 1.

P. 480. 8. στόλον v. 11. ἐπρίατο v. 15. εἰπὼν] λαβών, γρ. εἰπὼν l. 16. ἡ ἀνήγ.] ἢ ἀνήγ. s 1. v. Ald. ἢ ἡ ἀνήγ. l. Bekk. Ibid. εἰς τὸν] ὡς τὸν l. m. s 1. Bekk. pen. δ' αὐτῷ ἠκουσῶν v. Bekk. ult. εἰρημένον s 1.

P. 481. οὐκ εἴην δυνατὸς] οὐχ οἷόν τε ἦν b. οὐκ οἷον ἦν i. οὐκ εἰ δυνατὸς ἦν l. οὐκ εἶον ἦν δυνατὸς Ald. οὐχ ἃ δυνατὸς ἦν Bekk. 6. ἐχρήσαντο] ἔχρησαν l. Bekk. 8. τοῖς τριήρεις s 1. pen. Πυριλαμποῦς] Πυριλάμπους l. Bekk.

P. 482. 1. φιάλης μὲν χρυσῆς] φιάλην χρυσῆν l. Bekk. Ibid. Ἀριστοφάνην] Ἀριστοφάνη l. Bekk. 2. ἃς ἔχοι] ἂν ἔχοι q. s 1. v. unde ὡς ἂν ἔχοι Reisk. ὡς ἃς ἔχοι l. ὡς ἔχοι Bekk. pen. ἐπειδὴ ἤδιστ'] Post ἐπειδὴ lacuna in l. et Bekk. ult. εὐθὺς om. v.

P. 483. 1. δεόμεθα] ἐδεόμεθα l. s 1. Bekk. 8. ὑμῖν. ἴσως] ὑμῖν. ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ. ἴσως l. Bekk. 11. πρὶν Νικοφήμῳ ἢ καὶ] om. Bekk. καὶ om. v. 12. γῆ μὲν οὐκ ἦν] οὐδὲν ἦν l. Bekk. 13. δὲ ναυμ.] δ' ἡ ναυμ. Bekk. 15. αἰτίας] οὐσίας l. Bekk. antep. διαχορηγῆσαι] δὶς χορηγῆσαι Bekk.

P. 484. 3. ἄξιον λόγου] ἀξιολόγου m. s 1. ἄξια λόγου l. Bekk. 4. ἔχοιεν] ἔχοιεν ἂν l. Bekk. ἔχοι ἂν v. 5. κτησαμένῳ] ἃ κτησαμένῳ Bekk. 6. τότε] τόδε l. s 1. v. Bekk. 9. ἀπεσπάσθησαν] ἀφηρπάσθησαν m. s 1. v. Bekk. 10. φύλακας] φύλακα l. s 1. v. Bekk.

P. 485. 13. προθέντων s 1. Ald. 14. τούτου] τοῦτο l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἠξίουν] ἠξιοῦτε ἂν l. Bekk. antep. μὲν] μὴν l. v. Bekk. Ibid. τοῦτον] τοῦτο l. Bekk. ult. τῶν μὲν οὖν v.

P. 486. 1. οἷόν τε] οἷον τὰ s 1. οἴονται l. Bekk. 4. ταῦτα] ταὐτὰ l. v. Bekk. 5. γνῶναι. ἱκανοὶ] γνῶναι, ἱκανὰ l. s 1. v. Bekk. 10. λαβὼν s 1. v. 11. διένεμεν] διένειμεν l. s 1. v. Bekk. 14. δημεύσετε] δημεύσαιτε Bekk. Ibid. τὰ τοῦ] τοῦ om. l. Bekk. 15. ἐὰν ἐξ] δὲ ἐξ l. Bekk. antep. λάβοι τὴν ἐκ] λάβῃ τὴν ἐκ v. λάβοιτε ὡς καὶ ἐκ l. λάβοιτ' ἢ ἐκ Bekk. pen. ἠξιοῦτε] ἀξιοῖτ' ἂν l. Bekk.

P. 487. 4. εἰς Δ. εἰς v. 8. πεντεκαίδεκα v. 9. κεφάλαιόν τι] τι om. l. v. Bekk. antep. οὐδὲν] οὐδενὶ l. s 1. v. Bekk. ult. τοῦτον μάρτυρα l. s 1. v. Ald.

P. 488. 3. δῆλῳ] δῆλα l. v. Bekk. 4. ᾠήθησαν] ᾠήθη ἂν l. Bekk. 6. καὶ ἐχορήγησε] κατεχορήγησε Bekk.

P. 489. 1. δέκα μνᾶς] δέκα ναῦς l. Bekk. antep. ἐπὶ τῶν] εἰ τῶν l. Bekk. ult. εἰ πλέον] εἰ om. l. s 1. v. Bekk.

P. 490. 6. ἔμπροσθεν] πρόσθεν l. v. Bekk. 8. τὴν ὑμετέραν δόξαν v. 9. ἐφάνη] ἐφάνησαν l. v. Bekk. 10. οἴοντο s 1. Ibid. πλείω] πλέον v. Bekk. πλεῖον l. 11. ἐνειμάσθη δὲ τῷ υἱεῖ] ἐνειμάσθην δὲ τὼ υἱέε l. Bekk.

P. 491. 4. ὃς ante ὅτε ponit Bekk. pen. ὥς] ὅς Ald. ult. ἐτιμώσατο q. s 1. Ibid. τότε τούτου] τὸ τούτου l. Bekk.

P. 492. 2. διεχώριστε s 1. διεχάρησε q. Ald. 3. πάνυ πολλὰ] πάμπολλα l. Bekk. 6. καὶ] δὴ καὶ l. Bekk. 7. πολλοὶ v. Ald. Ibid. νεωστὶ ἐν] νεωστὶ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐν l. Bekk. 11. τεθνεῶτος] τεθνεώτων Bekk. 12. ἐξενεχθεῖεν s 1. v. Ald. pen. ἔχει] ἔχοι s 1. v. Bekk. ult. ὅσα] ἢ ὅσα l. Bekk.

P. 493. 1. ἐμπόρων·] ἐμπόρων λαβεῖν· l. Bekk. 5. ἀπόντων] ἁπάντων l. Bekk. 6. ἔχοι] ἔχει l. ἔχοι Bekk. Ibid. εἶτα εἰ] εἰ om. l. Bekk. Ibid. τι πλὴν] τι πρὶν Bekk. 9. εἰδότες] εἰδότας l. Bekk. 11. τέ τινας] τε om. l. Bekk. antep. ἀληθὲς τοῦτο] ἀληθῆ ταῦτα l. m. v. Bekk. ἀληθῆ τούτῳ s 1.

P. 494. 2. δὲ om. v. 11. ἀπολέσθαι] ἀπολέσαι Bekk. 12. παρέχουσι] παρέχωσι v. Bekk. 15. ἐκείνων] ἐκείνου l. s 1. v. Bekk. ἐκεῖνον Ald. 18. ὑμῖν om. l. Bekk. Ibid. 20. et 21. οὐδὲ] οὔτε l. Bekk.

P. 495. 3. ἕνεκα l. Bekk. 6. μόνον] μόνου l. Bekk. 11. καὶ καθ'] καὶ om. l.

Bekk. 12. ἀναγνώσεται.] ἀναγνώσετε. s 1. ἀναγνώσεται. Λειτουργείαι. l. ἀναγνώσεται. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ. Bekk. pen. πατὴρ αὐτοῖς] πατὴρ καὶ τοῖς l. Bekk.

P. 496. 9. μέλλοι] μέλλει l. Bekk. 14. μὲν] μὲν οὖν l. s 1. v. 15. λάθῃ s 1. v. antep. χρόνῳ· ὃ νῦν εἰς] χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς l. Bekk.

P. 497. 1. δημεύσηθ'] δημεύσαιθ' l. Bekk. 3. λυσιτελεῖν v. 8. τ' ἔργῳ] γ' ἔργῳ Bekk. 11. δὲ πλείους] τε πλείους Bekk. Ibid. δημεύσετε] δημεύσαιτε l. s 1. Bekk. ἐδημεύσαιτε v. 14. ταῦτα v. 16. καὶ ἀθλητὰς] καὶ ἀθλητὰς, καὶ l. Bekk.

ΥΠΕΡ ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ.

P. 499. tit. ΛΟΓΟΣ] ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ l. Bekk. 2. τῷ om. l. v. 6. οὗτος om. v. pen. περὶ] ἂν περὶ l. Bekk. ult. ἕνεκα l. Bekk.

P. 500. 3. ἢ καὶ] ἧ καὶ l. Bekk. Ibid. ἱκανὸς] ἱκανός ἐστιν l. m. s 1. v. Bekk. pen. εἰργασμένος v.

P. 501. 3. μηδὲ] μὴ v. 4. διὰ τὰ π. ἁμαρτήματα] om. l. [μηδὲ διὰ τὰ π. ἁμαρτήματα] Bekk. 8. μὲν τοῖς] ἐν τοῖς cod. Palat. Bekk. μὲν om. l.

P. 502. 1. καταπροδιδόντων v. 2. οἱ δίκην οὐχ b. 5. κερδάνωσιν v. 10. δὲ ἀπηχθ.] δὲ οὐκ ἀπηχθ. b. l. Bekk. 12. ἐβούλοντο v. pen. ἀπεκτίννυον] ἀπεκτίννυσαν l. m. s 1. Bekk.

P. 503. 6. ἐξήμαρτον] ἐξήμαρτεν l. v. Bekk. 9. ἦσαν om. l. Bekk. antep. ἔν τε] ἔν γε l. Bekk. Ibid. ἐνταῖς v. ult. ἔφησαν] ἔφασαν l. Bekk. Ibid. βούληται v.

P. 504. 1. μαρτυρησάντων v. 2. ψευδεῖ κατηγόρῳ] ψευδῆ κατηγόρῳ s 1. ψευδῆ κατηγόρουν l. Bekk. ψευδῆ κατηγοροῦμαι b. 6. τῷ τρόπῳ τῷ] τὼ τρόπω τὼ l. Bekk. Ibid. ἐξέτεινε s 1. 9. ἄξιός ἐστιν Ald. 10. εἰ καὶ μὴ] εἰ μὴ καὶ l. Bekk. ult. ἐνακισχιλίους] ἐννακισχιλίους l. Bekk.

P. 505. ult. ὑμᾶς] ἡμᾶς l. q. s 1. v. Ald. Bekk.

P. 506. 6. οἱ αὐτοὶ] εἰ αὐτοὶ l. οἷς αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἕνα] ἵνα s 1. Ald. 7. χρὴ] χρῆν Bekk. ult. εἴποι τις ὅπως] εἴποι ὅπως τι l. Bekk. Ibid. πάντων] πάντα l. m. s 1. v. Bekk.

P. 507. ἡνίκα] ἡνίκ' ἂν s 1. 5. ὤφειλε] ὦφλε l. Bekk. 9. ἢ] ἢ l. s 1. Ibid. δεινὰ ἄγαν] δεινά γ' ἂν l. Bekk.

P. 508. 5. ἅπαντες] ἀπόντες Bekk. 10. εἴ] οἵ v. ult. γεγενημένων v.

P. 509. 4. στρατιᾶς l. s 1. v. Ald. 6. μηδὲν δὲ] δὲ om. l. s 1. v. Bekk. 8. εἰσφέρῃ l. s 1. 11. εἰδέναι] εἰδέναι κατειλεγμένον εἰς l. εἰδέναι [κατειλεγμένον εἰς] Bekk. qui tamen κατειλεγμένον εἰς τοὺς ἱππέας mavult post ἐξέπεμψεν poni. antep. σῶν] σῶν l. Bekk. pen. ἀνεσώθην] ἀνεσώθη l. v. Bekk. Ibid. εἰς τὴν] τὴν om. l. v. Bekk. Ibid. ἠλπιζόμην] ὁπλιζόμην l. ἐλπιζόμην Bekk.

P. 510. 1. τε om. v. 4. ἵππευον, καὶ om. l. inclusit Bekk. Ibid. ἀπελειπόμην] ἀπελιπόμην l. s 1. Ald. Bekk. 6. ὁπλιτεύων. ὑμῖν] ὁπλιτεύων. καὶ ὑπὲρ τούτων ὑμῖν l. Bekk. ult. ἐμοὶ] μοι l. Bekk. Ibid. ἀγαθὰ] ἀγαθὸς l. Bekk.

P. 511. 1. ἀνεγέγραπτο] ἐνεγέγραπτο l. Bekk. 2. ταῦτα] ταὐτὰ l. Bekk. 6. φυγάδων, οὐ] φυγάδων, οἱ οὐ b. Bekk. Ibid. ὅτε] ὅ τι l. v. Bekk. 13. ἦτε] εἴτε s 1. v. 14. ἧττον] ἧττον' Bekk. 15. δεῦρο. πῶς] δεῦρο. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. πῶς l. Bekk. ult. ὧν] ἀλλ' ὧν l. Bekk.

P. 512. 1. ὑμᾶς δικαίως] ὑμᾶς οὐ δικαίως l. Bekk. 6. ποιοῦμεν v. ult. λεγόντων πάντων] λόγον τῶν πάντων Bekk.

P. 513. 9. χρημάτων v.

P. 514. 10. ὅστις ἡμῖν] ὅστις δ' ἡμῖν Bekk. 11. ἐλεήσαντας s 1. v. Ibid. ἀποψηφίσασθαι s 1. v. Ald.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΔΩΡΟΔΟΚΙΑΣ.

P. 515. 1. κατηγορουμένων v. 3. ὅτου] οἵου l. Bekk.

P. 516. 6. ἐπειδὴ] ἐπὶ v. ἐπεὶ Ald.

P. 517. 2. πλεῖ l. s 1. v. πλεῖστα Ald. Ibid. μέγιστον ὑμῖν l. Bekk. 6. ᾧ] ὧν, ᾧ l. Bekk. 8. κινδυνεύειν] κινδυνεύσειν l. v. Bekk. 9. Θρασύλου s 1. v. 12. Φρεάριος] Φρεάρριος v. Bekk. 13. Ἐρασινείδης] Ἐρασινίδης l. s 1. v. Bekk. Ἐρασινείδις Ald. 19. δὲ τοῖς] καὶ τοῖς Bekk. δὲ om. l. 22. ἐγίγνετο] ἐγένετο l. Bekk.

P. 518. 3. νῦν] νυνὶ l. v. Bekk. 9. παρ'] ἀντὶ τούτων παρ' l. m. s 1. v. Bekk. 19. προσόντα] προσιόντα Bekk. 20. ἁρπάζονται v. 22. θελόντων] ἐθελόντων l. Bekk.

P. 519. 8. ἐπιθυμήσωσι] μὴ ἐπιθυμήσωσι b. Bekk. 13 γὰρ καὶ ἐμαυτὸν v. Ibid. μὲν τῶν] μὲν l. Bekk. μὲν τῶν ἐμῶν b.

P. 520. 4. γε εἰπεῖν] δ' οὐκ ἂν εἰπεῖν l. Bekk. τε εἰπεῖν v. οὐδὲ τοῦτό γε εἰπεῖν b. 6. ὡς secundum om. v. 7. ἰδίων] [τῶν] ἰδίων Bekk. 8. δημοσίων] τῶν δημοσίων l. v. Bekk. 9. οὐδὲν] οὐ v. Ibid. δεῖ] δεῖν Bekk. 12. μόνων v. Ibid. ἀλλὰ τῶν] ἀλλὰ καὶ τῶν l. Bekk. 15. ὑφ' ἡδονῆς] ὑφ' om. l. Bekk. 18. προκαλέσασθαι] προσκαλέσασθαι b. v. Bekk. 19. οὐκ οὖν s 1. pen. οὐκ ἂν δυνάμενοι] οὐ δυνάμενοι l. Bekk.

P. 521. 5. ὀργισθῆσθε] ὀργισθήσεσθε l. m. v. Bekk. 6. ἡμῖν v. 10. ἐγὼ κερδάνας

βουλ. b. 11. γὰρ [ἂν] Bekk. 13. δωροδοκοίμην v. 14. οὖν om. v. 19. δέον εἰ] δέον ἐλογισάμην εἰ b. δέον ἐμνήσθην εἰ l. Bekk. Ibid. τοσοῦτον] τοσούτῳ l. v. Bekk. Ibid. καταλεῖψαι s 1. pen. οὐδέποτε κινδ. s 1. οὐδέπω κινδ. v.

P. 522. 11. ἄξια] ἀνάξια l. Bekk. 12. ὑμῶν] ἡμῶν l. s 1. v. Bekk. pen. ἐν πρόσθεν] ἐν τῷ πρόσθεν l. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ.

P. 523. 7. ἐπέδοσαν. v. 9. ἀκρίτως v. antep. καὶ θανάτῳ b. ult. σιτοπώλους Ald.

P. 524. 3. ταῦτα] τὰ τοιαῦτα v. 4. οὕνεκα l. s 1. Bekk. 6. ἀπελογισάμην] ἀπελογησάμην l. v. Bekk. 13. ἀνάβηθι. Εἰ πέρυσιν ἐμοὶ] ἀνάβηθι καὶ ἐμὲ σύ μοι v. ἀνάβηθι. εἰπὲ σὺ ἐμοὶ l. ἀνάβηθι εἰπὼν εἰ πέρυσί μοι b. ἀνάβηθι καὶ εἰπὲ σὺ ἐμοὶ Bekk. 14. εἶ; Ναί.] εἶναι. Ald. 16. ἀξιοῖς] βούλει v.

P. 525. 1. σιτοπώλους v. 3. ἡμᾶς s 1. Ibid. παρεχόμεθα v. 4. σῖτον] πλείω σῖτον l. Bekk. 6. χρὴ] χρῆν Bekk. 12. ἠρώτων με] ἠρωτῶμεν l. Bekk. ἠρώτων μὲν s 1. v. 15. ὑπερβαλόντων] ὑπερβαλλόντων l. s 1. v. Bekk.

P. 526. 2. συνεβούλευσεν s 1. Ald. Ibid. παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΣ.] ΜΑΡΤΥΣ post φαίνονται ponunt codd. et Bekk. 9. ἀπολογήσασθαι s 1. v. Ald. 13. ἀλλὰ μὲν γὰρ l. m. s 1. v. 16. ἡμῖν] ὑμῖν l. Bekk. antep. οὕνεκα] ἕνεκα l. Bekk. ult. ἀπέλιπε v.

P. 527. 4. οἴσεσθαι] εἴσεσθαι l. s 1. v. Bekk. 12. πρότερον v. 13. οὗτοι] αὐτοὶ Bekk. Ibid. ἐφθάρθαι] διεφθάρθαι l. m. s 1. v. Bekk.

P. 528. 7. σιτοφύλακος] σιτοφύλακας b. l. s 1. v. Bekk. 11. μὴ δυν.] οὐ δυν. l. s 1. v. Bekk. 13. ὑμῖν ἐστιν l. Bekk. 18. γὰρ] γάρ ἐστιν b. pen. δὲ] τε v. ult. λαμβάνειν] [λαμβάνειν] Bekk.

P. 529. 4. ἐπιθυμεῖτε] ἐπεθυμεῖτε Bekk. 13. et 14. οὕνεκα] ἕνεκα l. v. Bekk. 18. αἰτοῦνται] αἱροῦνται l. Bekk. antep. ἐλεήσατε s 1. Ibid. τε om. s 1. ult. οἷς] οὓς l. Bekk.

P. 530. 2. τὴν αὐτὴν] τίν' αὐτοὺς l. Bekk. pen. ποιήσητε v.

ΚΑΤΑ ΠΑΓΚΛΕΩΝΟΣ.

P. 531. ult. ὁπότε] ὁπόθεν l. Bekk.

P. 532. 4. δ' ἐπὶ v. 9. ὀφλήκοι] ὠφλήκοι l. s 1. v. Bekk. ult. τε] τὰς v.

P. 533. 7. μᾶλλον βούλεσθαι l. Bekk. 9. εἴ] ἦν v. 12. ἐκείνου s 1. 24. Εὐθύκρατον Ald.

P. 534. 9. ἀντιγραφῆς] ἀντιγράψεως l. Bekk. 12. ἐξεγγυήθη v. 17. βεβαιότητος Ald. pen. ἢ εἰς] Bekk. ἢ om. l. Ibid. ἢ φάσκοι] ἢ φάσκων l. s 1. v. Ald. [ἢ] φάσκων Bekk.

P. 535. 3. ὕδωρ.] ὕδωρ. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. l. Bekk. 13. Πλαταιεὺς εἶναι l. Bekk. 17. Ἀριστόδημος s 1. Ald. 19. ἐπισκεψάμενος] ἐπισκηψάμενος l. Bekk. ἐπισκεψάμενοι v. ἐπισκέμενος Ald. 20. αὐτὸν] αὐτοῦ v. Bekk. 21. ἐπειδὴ δὲ Ald. antep. ἐπίβαλε Ald. ult. τοίνυν om. v.

P. 536. 3. ἦν εἰκος] εἰκὸς ἦν l. Bekk. 4. ᾤκει πολὺν] ᾤκει [ἐκεῖ] πολὺν Bekk.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ.

P. 537. 1. πολλοῦ] οὐ πολλοῦ l. Bekk. ult. οὐκ] γὰρ οὐκ l. Bekk.

P. 538. 5. οἱ om. v. 6. δοκῇ s 1. 7. συκοφαντεῖ με·] με συκοφαντεῖ· l. v. με om. Ald. Bekk. pen. ἄλλον om. l. Bekk.

P. 539. 1. περὶ] ὑπὲρ v. 9. τὴν] τῆς m. s 1. v. 10. εὐπορίας καὶ τῶν ἄλλων m. s 1. v. Ibid. τυγχάνω] τυγχάνει l. m. s 1. v. τυγχάνει [ὢν] Bekk. antep. θεραπεύουσι s 1. v.

P. 540. 2. με om. v. Ibid. τῇ δυσχερεστέρᾳ m. τῆς δυσχερεστάτης v. 4. ἀπολέσατε v. 8. καὶ τοὺς] τοὺς καὶ Bekk. 14. ἐχόμενα] ἑπόμενα l. Bekk. 17. προσκαλεσαίμην] προκαλεσαίμην Bekk. 19. καὶ πῶς] εἶτα πῶς l. Bekk. antep. γενομένων] γενόμενον s 1. v. γενόμενος l. Bekk. Ibid. εἶναι τοιοῦτον] τοιοῦτον εἶναι l. Bekk.

P. 541. 2. πάντας τοὺς] πάντας οἶμαι τοὺς l. Bekk. Ibid. τοιοῦτον v. 4. ζητεῖν] ῥαστώνην τινὰ ζητεῖν l. Bekk. 7. δὲ om. v. 10. et 14. ἐπὶ στράβης v. antep. ὀχούμην ἑώρακε σιωπᾶν v. pen. ἡττημένους] ἡττημένους l. Bekk. ult. ἔστην Ald.

P. 542. 4. αὐτὴν om. v. 5. τῶν om. v. 6. ὑμᾶς] καὶ ὑμᾶς v. καὶ om. Bekk. pen. κωλύουσιν v.

P. 543. 1. ἐπὶ κλήρου] ἐπικλήρου l. v. Bekk. 4. πιστεύσατε] πιστεύετε l. m. q. Bekk. 6. λέγων] λέγει l. Bekk. λέγω s 1. 7. φοβερὸν] φοβερῶς l. m. q. s 1. Bekk. ἀφοβερῶς v. 8. λέγει] λέγειν l. q. s 1. v. Bekk. 9. ψεύσηται] ψεύδηται l. q. s 1. v. Bekk.

P. 544. 7. μὲν om. v. 10. συνάρξαντας] ὑπάρξαντας l. Bekk. 19. ἀλλὰ παίζων om. v. 20. ὡς] εἰς v. 21. μυροπώλιον, οἱ δὲ] μυροπωλεῖον, ὁ δὲ l. Bekk. antep. ὅπη] ὅποι l. Bekk. pen. τύχοι s 1. Ibid. ὡς ἐγγ.] ὡς τοὺς ἐγγ. l. Bekk. ult. οὐ πλεῖστον] τοὺς πλεῖστον l. Bekk.

P. 545. 4. ἄλλου] ἀμοῦ de suo Bekk. 5. λίαν μὲν] λίαν με cod. Palat. Bekk. 10. μόνον] μόνου Bekk. 13. ὧν] ὢν l. s 1. v. Bekk. 14. ἐστέρησεν] ἀπεστέρησεν l. m. s 1. Bekk. ἀπεστέρησαν v. ult. δικαιότατος] δειλαιότατος l. Bekk. ἀθλιώτατος b.

P. 546. 4. θέσθε] θῆσθε l. Bekk. Ibid. τῇ ψήφῳ] τὴν ψῆφον Bekk. 7. οὐδ' ἂν εἷς] οὐδεὶς ἂν v. 10. οὐδ'] ἀλλ' οὐδ' l. Bekk. 14. ἔφευγον v.

ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

P. 547. 1. δικασταὶ om. v. 3. ὁμοίως ἄπ. ὀργίζεσθαι] εἰ ὁμοίως ἄπ. ὀργίζεσθε l. Bekk. 6. μὴ ἀδικ.] μὲν ἀδικ. s 1. v. μηδὲν ἀδικ. Bekk.

P. 548. 3. ἀποδεῖξαι] ἀποδείξω l. ἀποδείξω Bekk. 5. βέλτιστος] [ὁ] βέλτιστος Bekk. 9. χρηματίζειν· τὸ] χρηματίζοιντο ex conjectura Corais Bekk. antep. τοὺς μὴ ἀδικοῦντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς εὖ πεποιηκότας b.

P. 549. 6. νῦν] νυνὶ l. Bekk. 22. εἴ τις v. antep. μὴ συμφέρῃ] μὴ om. l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. μεθιστάναι] καθιστάναι l. m. s 1. v. Bekk.

P. 550. 3. πολιτειῶν] [τῶν] πολιτειῶν Bekk. Ibid. μετεβάλλοντο v. 4. ἐκεῖνον] ἐκείνων l. s 1. v. Bekk. 7. τριακοσίων] τετρακοσίων codd. et Ald. Bekk. 8. αὐτοῖς] αὐτῶν l. αὖθις b. Bekk.

P. 551. 4. εἰ εἴ τις v. ἥτις m. εἴη τις s 1. 5. ὠφέλεια ἐγίνετο l. Bekk. Ibid. πραγμάτων] τῶν πραγμάτων l. v. Bekk. 6. ἂν εἴη] εἴη om. l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. ποιεῖσθαι] ποιῆσθε l. m. v. ποιεῖσθε s 1. ποιοῖσθε Bekk. 13. ὑμῖν] ὑμῶν l. Bekk. 14. τὰς τούτων] τὰς κατὰ τούτων l. Bekk.

P. 552. 5. πραττομένων] προσταττομένων l. Bekk. Ibid. ἐδαπανῶμεν] ἐδαπάνων b. ἐδαπάνουν l. ἐδαπανώμην Bekk. 7. ἐστερούμην v. pen. τριακοσίων] τετρακοσίων codd. et Ald. Bekk. ult. οἵδε] οἱ δέκα Bekk.

P. 553. 1. ἐμὲ v. 11. χρῆσθαι] κεχρῆσθαι Bekk. 12. ἐπαχθὴς Ald. 14. γὰρ] γὰρ ἂν Ald. 19. ὀργίζοισθε l. m. s 1. v.

P. 554. 2. προθυμήσομαι v. 8. μηδὲν] οὐδὲν l. Bekk. 11. ἐκβάλλοντας v. 13. εἴ τινες] οἵ τινες l. s 1. Bekk. 16. ὑμᾶς b. 21. ἀφίστησαν v. ult. ἡγεῖσθε] ἡγεῖσθαι l. Bekk.

P. 555. 10. ὑμετέραν] ἡμετέραν b. l. v. Bekk. Ibid. ἀγαθὸν] κακὸν b. l. v. Bekk. 12. ἄλλους δὲ] δὲ ἄλλους l. 14. ὄντας] δ' ὄντας Bekk. Ibid. ἡμῖν s 1. antep. ἔσεσθαι om. b.

P. 556. 10. μέγα] καὶ μέγα l. s 1. v. Bekk. 17. Διοφάνη] Δημοφάνη l. m. s 1. v. Bekk. 19. ἀκρίτως v. ult. τοὺς] ὥστε τοὺς l. Bekk.

P. 557. 5. τοὺς μὲν] μὲν τοὺς l. Bekk. 8. τούτοις] ἔστι τούτοις l. Bekk. Ibid. χρῆσθαι πολλάκις l. Bekk. 9. πειθομένους v. 13. διελύσαντο] διεκελεύσαντο Bekk. 21. ἐν δημοκρατίᾳ καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ l. Bekk.

P. 558. 7. καὶ om. v. 8. ὁμοίως] ὅμως Bekk. 12. οὗτοι om. v. pen. αὐτοῖς] ἀστοῖς s 1. ult. ἑτέρου] ἑτέρων l. Bekk. Ibid. ἐπιλύσασθαι q. s 1. v.

P. 559. 1. μεῖζον] μέγα l. Bekk. Ibid. τὸ αὐτὸ] δι' αὐτὸ l. Bekk. 3. κατηγορῆσαι] κατανοῆσαι l. Bekk. 5. δὲ τὰ] τε τὰ Bekk. 10. γενομένων] γεγενημένων l. m. q. s 1. v. Bekk. ult. πάντας εἰς] πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο l. v. Bekk. πάντας εἰς ὑπο- m. πάντας ἡμᾶς, εἰς ὑπὸ ἄλλος ἡγούμενος s 1.

ΚΑΤΑ ΕΥΑΝΔΡΟΥ.

P. 560. tit. om. codd. et Ald. Steph. 2. διὰ χρόνον] διὰ τὸν χρόνον l. v. Bekk. Ibid. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι l. Bekk. 4. ἀγωνιῶ] ἔγωγε l. m. v. Bekk. ἔγωνης s 1.
ς
ἄγων q. ὑ

P. 561. 2. ἡμῖν] ἡμῖν l. ὑμῖν Bekk. 7. ἠγιγνώσκουσιν. ὧν εἰ οὔτ' ὢν q. οὐ γιγνώσκουσιν. ὧν εἷς οὗτος ὢν v. οὗτοι γιγνώσκουσιν. ὧν εἷς Ald. 10. αὐτοῦ κατηγοροῦμεν] αὐτὸν κατηγοροῦμεν, ὧν s 1. 11. ἀπολογήσασθαι s 1. 13. πολλὰ] πολλάκις v. ult. κρεῖττον s 1.

P. 562. 10. γενομένων] γεγενημένων l. v. Bekk. 13. δοκεῖτε v. 14. ἐπὶ τὸν τοιόνδε v. 16. τάδ' ἐνθυμήθητε om. v. 17. πάλαι om. v. ult. δυνατὸν] οὐ δυνατὸν l. Bekk. ἀδύνατον b. Ibid. πληρωθῆναι] κληρωθῆναι Bekk.

P. 563. 1. προσδοκῆσαι δεῖ] προσδοκᾶτε l. Bekk. 2. ἀξιοῦσαν] ἐξιοῦσαν v. Bekk. 3. οὕνεκα] ἕνεκα l. v. Bekk. 5. τοῦτο] οὐ τοῦτο l. Bekk. Ibid. μόνον om. v.

P. 564. 1. δικασιῶν Ald. 2. περὶ inclusit Bekk. 3. καταλύεται s 1. 4. [τῇ πολιτείᾳ] Bekk. 9. τῷ] αὐτῷ v. 11. βουλεύσειν] βουλεύσων s 1. v. δὴ βουλεύσων l. Bekk. Ibid. ἐδοκιμάζετε] ἐδοκιμάζετο ἅτε βεβουλευκότος l. ἐδοκιμάζετο Bekk. 12. ἅρμα] ἅμα v. antep. νῦν] νυνὶ l. Bekk. Ibid. μηδὲ βεβουλευκὼς om. l. inclusit Bekk.

P. 565. 1. φανοῖσθε l. v. Ald. φαινοῖσθε s 1. Ibid. καὶ μηδὲν] καὶ μὲν δὴ l. s 1. v. Bekk. 2. ἐβούλευσας] ἐβούλευσεν l. v. Bekk. 15. αὐτὸς ἂν τοιοῦτος] αὐτὸς οὗτος l. Bekk. 16. ἆρ' οὖν] ἆρ' οὐκ Bekk. Ibid.

διακεῖσθαι] διακείσεσθαι l. Bekk. antep. ἡγήσασθαι] ἡγήσεσθαι l. Bekk.

P. 566. 3. 8. 13. et 16. Λαοδάμ.] Λεωδάμ. l. m. s 1. Bekk. Ibid. τε] γε s 1. 4. καὶ τοῦτον δοκιμασθῆναι om. q. s 1. 6. ὅπως] ὅς ὅπως l. Bekk. Ibid. διακεῖσθαι] διεκεῖτο l. Bekk. 7. γεγένηται - - - Bekk. 8. ὅτε] τότε l. Bekk. 9. ἀποδοκιμάσητε] ἀποδοκιμάσαι l. Bekk. ult. ὑμῖν δὲ, τόνδε ἀποδοκιμάσαι. δόξετε γάρ] καὶ εἰ μὲν τόνδε ἀποδοκιμάσετε, δόξετε l. Bekk.

P. 567. 1. μηδὲ] μὴ l. Bekk. 2. οὐδ'] οὐκ s 1. v. 5. καὶ ὑμᾶς ὑπομνήσει v.

P. 568. 4. τοὺς τοιούτους] τοὺς τοιούτους τοὺς Bekk. 8. δοκεῖ] δοκοῦν l. Bekk. pen. πολλοὺς] πολλὰ Bekk.

P. 569. 5. βουλεύσεσθε v. 10. οὐδ' ὡς] codd. et edd. 14. πάντα] πᾶν l. Bekk. Ibid. εἰρήνη] εἰρήνη μὲν l. v. Bekk. 20. ἡμᾶς] ὑμᾶς l. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

P. 570. ult. τοσοῦτον om. l. [τοσοῦτον] Bekk. Ibid. τὸ] τὸν v.

P. 571. 1. ἡμῖν] ὑμῖν l. Bekk. pen. τοῦ ἀνδρὸς] τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς l. m. s 1. v. Bekk. Ibid. κατηγορούντων] κατηγοροῦντος l. s 1. v. Bekk.

P. 572. 1. αὐτοὶ δὲ] ἀλλ' αὐτοὶ l. Bekk. 5. τότε] τοὺς v. Ald. 6. ἐξαπατῆσαι v. 20. αὐτοὺς εἰς] αὐτοῖς l. Bekk. 21. καὶ καταψηφισάμενοι] καὶ om. l. m. s 1. v. Bekk. 25. εἴ τινες] οἵτινες l. m. s 1. v. Bekk.

P. 573. 10. ὑμῶν] ὑμεῖς l. Bekk. ὑμῖν v. 13. λαμβάνητε v. 16. ἀδικούμενοι] [οἱ] ἀδικούμενοι Bekk. 20. ἐξαιτεῖσθαι] ἐξαιτήσονται l. Bekk. 22. ἀποδείξαντες] ἀποδείξαντας l. Bekk. ult. ἴσως τε] καὶ ἴσως l ὥστε Bekk.

P. 574. 4. ἔτι] ἔστι Bekk. 6. αὐτό γε s 1. v. antep. ὠργίζεσθε] ὀργίζεσθε l. s 1. Ald. Bekk. ult. τιμωρήσατε] τιμήσατε Bekk.

P. 575. antep. μέλλον s 1. Ald.

ΚΑΤΑ ΕΡΓΟΚΛΕΟΥΣ.

P. 576. 9. γενομένας v. 13. γὰρ δεινὸν] γὰρ δὴ δεινὸν l. s 1. v. Bekk. γὰρ δὲ δεινὸν Ald.

P. 577. 4. ἐπηγγέλετο s 1. 10. ἐπειδὴ καὶ] καὶ ἐπειδὴ Bekk. ult. Σεύσθου v.

P. 578. 5. αὐτοὺς] ἑαυτοὺς l. Bekk. 6. ἀλλὰ] ἅμα Bekk. 12. ὑμᾶς] ἡμᾶς s 1. v. Ald. 14. τούτοις] τούτους l. s 1. Bekk. 23. διαφθείρειν] διαφθείροντας l. Bekk.

P. 579. 3. ἣ] καὶ Ald. 5. ὥσπερ] ὥπερ l. v. Bekk. 6. ὅστις] ὅτι ὅστις Bekk. 11. ἡττῆσθαι] ἡττᾶσθαι l. v. Bekk. 12. ποιεῖτε] ποιῆσαι l. s 1. v. Bekk. ποιῆται Ald. 13. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. s 1. v. Ald. Bekk. pen. οὐ τοιαύτην] οὐ om. l. s 1. v. Bekk. Ibid. ἀλλ' ὅσοι] ἀλλ' om. l. Bekk.

P. 580. 1. ἔχειν] ἴσχειν l. m. s 1. v. Bekk. 3. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογον Bekk. 10. ποιήσωσιν] ποιήσουσιν Bekk. 14. ἡγησόμεθα Ald.

P. 581. 1. δίκην τὴν μεγίστην l. Bekk. 5. αὐτῶν] αὐτῶν Bekk. antep. γεγονέναι] εἶναι γεγονέναι v. ult. τὴν δίκην] τὴν om. l. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΟΚΡΑΤΟΥΣ.

P. 582. 7. οὗτος s 1. 10. διατιθεὶς v. 12. ποῦ] ποῖ l. s 1. v. Bekk. Ibid. πῇ] ποῖ l. v. 14. φαίνεται v.

P. 583. 2. αὐτὸν om. l. Bekk. 5. οὐκοῦν] οὐκοῦν l. s 1. Bekk. 9. δύο μόνας εἶναι v. 10. προσήκειν] προσήκει l. Bekk. antep. παρὰ] περὶ s 1. om. v. ult. ἐπειδὰν] ἐπειδὴ cod. Palat. Bekk.

P. 584. 3. μηνύειν] μηνύσειν Bekk. 16. πλεῖον δ'] πλείω v. Bekk. πλεῖον Ald. 19. ὀργίζεσθε s 1. 20. τιμωρεῖσθε v.

P. 585. 7. οἳ ἦσαν] εἴησαν l. Bekk. ult. σὺν om. v.

ΚΑΤΑ ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

P. 586. antep. ἀξιῶ] ἄξιον l. Bekk.

P. 587. 3. ὅσα] οἷα l. m. s 1. v. Ibid. τῇ πόλει v. pen. τοῦ Σολ.] τοῦ om. v. τοὺς Σόλ. Bekk. ult. ἐξ ἔτη] ἑξέτη Bekk.

P. 588. 10. παρασχεῖν v. antep. ἔπειτα διωρισμένον] ἐπὶ τὰ διωρισμένα m. q. s 1. v. pen. ἐποιήσατο] ἐποιήσατε m. q. s 1. v. ἐποίησεν l. Bekk. ult. ὅσα χειρίσας] τοσαῦτα χειρίσας l. ὅσα χειρήσας Ald. τοσαῦτα διαχειρίσας Bekk.

P. 590. 1. γ*ώων] γονέων s 1. om. l. Bekk. 2. ποιήσασθε] ποιήσασθαι l. Bekk. 5. τότε] ἐγὼ l. Bekk. Ibid. ἐμῶν τότε] ἐμῶν τούτῳ τότε v. Bekk. 7. ἅπερ om. v. antep. et pen. τριακοσίων] τετρακοσίων Ald. Bekk. Ibid. ἐνθυμ. τῶν] ἐνθυμ. ὅτι ἐκ τῶν l. Bekk. pen. ἐκ τῶν τετρακοσίων πλεῖον ἢ χίλιοι] πλεῖον ἢ χίλιοι τῶν τετρακοσίων l. Bekk.

P. 591. 9. νομίζων v. 10. ἀδίκως] ἀδί-

κους v. ἀδίκοις l. ἀδικοῦσι Bekk.
P. 592. 2. καὶ τὰ] καὶ οὐ τὰ Bekk. 3. Κηφισεὺς] Κηφισσεὺς v. Κηφισιεὺς Bekk.
P. 593. 7. ὀργίζεσθαι] ὠργίζεσθε l. Bekk. 13. Στρομαιχίδης l. s 1. v. antep. συγκαλεσάντων] συγκαταλυσάντων l. v. Bekk. pen. φεύγοντας v. ult. ὑπὸ λόγον] ὑπόλογου s 1. v. Bekk.
P. 594. ult. εὔπλων] ὅπλων l. στηλῶν Bekk.
P. 595. 4. δεῖ μανθάνειν] μανθάνειν χρὴ l. Bekk. 9. γενομένης v. antep. et ult. προσόντ.] προσιόντ. Bekk.
P. 596. 1. μὲν] μὴ Ald. Ibid. ἐπιλιπεῖν] ἐπιλείπειν l. s 1. v. Ald. Bekk. ult. εἶναι προσῆλθε] ἦν ἃ προσῆλθε Bekk.
P. 597. 1. εἴς γε] εἴς τε l. Bekk. 8. ἐπειδὴ v. pen. καὶ εἰ] εἰ δὲ l. Bekk. ult. ταῦτα ἀρκέσει ἡμῖν v.
P. 598. 6. σκῦλα] σῦλα l. s 1. v. Bekk. 7. νεωσ. τὰ] νεωσ. καὶ τὰ l. Bekk. 8. περικαταῤῥέοντας] περικαταῤῥέοντα l. s 1. v. Bekk. Ibid. βουλεύσασα v. ult. εἰς τὰς τοιαύτας s 1. v. Ibid. καθιστᾶσι] καθεστῶσι s 1. καθιστᾶσι Bekk.
P. 599. 4. αὐτὸν] αὐτῶν v. αὐτῷ Bekk. Ibid. τιμωρήσητε] τιμήσητε l. m. s 1. v. Bekk. 5. τε om. v. 6. δὲ om. v. 15. τοσοῦτον v. antep. οὗτοί τ'] οὗτοι δ' l. s 1. v. Bekk. Ibid. τῶν secundum om. v.
P. 600. 2. παραγενομένου v. 4. χρήμασι] χρήματα l. Bekk. 6. καὶ om. l. Bekk. 18. καὶ τὸν Νικ.] τὸν om. l. s 1. v. Bekk. antep. αὐτοῖς] αὐτοὺς Bekk. pen. ὑπογραμματεῦσαι] ὅτι ὑπογραμματεῦσαι l. Bekk.
P. 601. 5. τῶν ἀεὶ] τούτων ἀεὶ l. Bekk. 10. ἐξαιτησαμένων] ἐξαιτησομένων l. s 1. v. Bekk. 18. ζητήσουσιν] ζητοῦσιν l. Bekk.
P. 602. 1. ὦ ἄνδρες v. 10. μὲν τοίνυν] μὲν οὖν l. Bekk. antep. ἡμετέραν] ὑμετέραν s 1. Bekk. Ibid. νουθεσίαν] νομοθεσίαν l. Bekk. ult. πάντα] ἅπαντα l. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ.

P. 603. 4. δικαστήριον] βουλευτήριον Bekk. 5. συμβουλεύειν v. Ald. Ibid. δὲ] τε l. m. p 3. s 1. v. 12. ἔγωγε] ἐγώ τε Bekk. antep. εἴ τι] ὅτι v. pen. δικαίως] δίκαιος i. l. m. p 3. s 1. v. Bekk. ult. ὅτι] εἴ τι i. l. q. Bekk.
P. 604. 3. αὐτῶν p 3. Ibid. καὶ om. v. 5. ὑπολείπωμαι v. 14. καὶ γὰρ οἳ φύσει] ὅσοι δὲ φύσει l. Bekk.
P. 605. 2. αὐτοῖς] ἑαυτοῖς l. s 1. v. Bekk. 8. τοῦτο] τούτου v. τοσοῦτον l. Bekk. 10. ἐν ἀγορᾷ] ἐν ἀγρῷ l. p 3. s 1. v. Bekk. 4. τὰ ἐναντία] τἀναντία l. Bekk. 19. μετεβάλλοντο s 1. v. ult. κατεργασαμένῳ] κατειργασμένοις l. Bekk.
P. 606. 2. ἡμῖν s 1. 2. παρασχεῖν] παρέσχε l. Bekk. Ibid. καὶ γὰρ] καίτοι Bekk. 8. οὐδὲν om. p 3. 9. γνώμη τοῦτο p 3. s 1. antep. δέ τι] δὲ τὸ p 3. ult. ἀδικεῖν] μὴ ἀδικεῖν p 3. s 1. v. Ald. Bekk.
P. 607. 3. ἡ ταλαιπωρεῖ] ἣν ταλαιπωρεῖν Bekk. pen. οὔτ' εἰ] οὐ γὰρ Bekk.
P. 608. pen. φησὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς] καὶ ταῦτα ὥς φησι καὶ ἀστὸς l. Bekk. φῆ δὲ καὶ ταῦτα καὶ ἀστὸς p 3. δὲ om. v. φησὶ om. in lacuna Ald. ult. ὅτι] ὅ τι Bekk.
P. 609. 16. ἐνθάδ'] ἔνθα p 3. s 1. v. 19. ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΙΟΤΙΜΟΝ] Μάρτυρες l. p 3. 20. ὠφελῆσαι] ὠφελήσει m. p 3. s 1. ὠφελήσει l. Bekk. 22. κερδαίνοι] κερδαίνει l. Bekk.
P. 610. 3. τότε] τότε τ' l. Bekk. τότε μὲν i. 4. τε] δὲ i. 11. ἤδη] οἶδα q. Bekk. οἶμαι l. 12. οἰκεῖον] οἰκεῖοι m. q. p 3. s 1. v. οἱ οἰκεῖοι i. l. Bekk. 17. περὶ] παρὰ s 1. 19. πιστεύσαντα p 3. s 1. Ibid. αὐτῆς l. Bekk. 23. παραλείπουσα v. antep. αὐτῷ] αὐτῇ l. Bekk.
P. 611. 6. αὐτοῦ λαβ.] αὐτοῦ τοῦ λαβ. l. m. p 3. s 1. v. Bekk. 9. Τί [ἂν] οὖν Bekk. 13. τότε ἀγαθὸν] τότε κακὸν i. l. q. Bekk. ult. τοῖς πονηροῖς] τοὺς πονηροὺς Bekk. Ibid. παύσασθαι] παύσεσθαι l. p 3. s 1. Bekk.
P. 612. 7. γ'] τ' p 3. v. antep. ἐκκλησιάζεται] ἐκκλησιάζοιτο l. Bekk.
P. 613. 6. τοιαύτην v. 9. μεγάλως v. 14. δήμῳ] νόμῳ v. Ibid. ἐτιμάσατε p 3. 15. ἑαυτοῦ p 3. Ibid. κολάσετε l. m. κολάζετε p 3. s 1. κολάσητε v. κολάσαιτε Bekk. 18. γενομένους v. 19. γενομένων v.
P. 614. 11. αὐτῇ s 1. 12. βούλεσθαι p 3. s 1. v. antep. ὅτε] ὅτι v. ὅταν s 1. ἡνίκα l.
P. 615. 1. ἱκανὰ μὲν] ἱκανά μοι l. Bekk. 2. αὐτῶν] αὐτοὺς Bekk. antep. αὐτῷ m. p 3. s 1. v. Ibid. γε δοκιμάσθητε Ald. pen. γὰρ αὐτοῦ τὰ] γὰρ τὰ τούτου l. p 3. s 1. v. Bekk.

ΚΑΤΑ ΔΙΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

P. 616. 3. εἰδὼς] εἰδώς τε p 11. Bekk. antep. δύνονται Ald. πολλὰ δεινὰ] πολλὰ καὶ δεινὰ c 2. p 3. 11. Bekk.
P. 617. 2. ἀδελφιδῆν] θυγατριδῆν c 2. p 11. Bekk. 3. δενθεὶς ἀμφοτέρων p 11. Bekk. 4. τοὺς φίλους] αὐτοὺς τοῖς φίλοις p 11. Bekk. Ibid. διαιτᾶν] δίαιταν p 11. Bekk. 5. δὲ Δ.] δὲ ὁ Δ. p 11. Bekk. 6. ἐξήλεγκτο] ἐξηλέγχετο p 11. Bekk. 8. ὑπομεῖναι] καθυπομένειν p 11. 9. μᾶλλον

om. h. p 3. 12. οὐδὲν] μηδὲν p 11. 21. λαβεῖν Διογείτων p 11. Bekk. 25. τὸν om. p 3. pen. ἀναγκαιότητας] ἀνάγκας h. p 3. Bekk. ult. παῖδας ἐπιτρ.] αὐτοῦ ἐπιτρ. c 2. p 3. Bekk.

P. 618. 1. αὐτίκα] ναυτικὰ p 3. Bekk. 2. χιλίας] δισχιλίας c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 6. κατέλιπε] κατέλιπε [δὲ] Bekk.

P. 619. 4. τὸ] τὸν h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 6. ὑπολειπόντων h. p 3. 11. καταλείποι h. p 3. 14. διέφερον h. p 3. 8. 9. 10. Ibid. νῦν] νυνὶ p 3. Bekk. 24. οὕνεκα] codd. et Bekk. Ibid. σφῶν.] σφῶν αὐτῶν. c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk.

P. 620. 1. ὑμᾶς] ἡμᾶς p 3. Bekk. 4. ἰέναι] εἶναι c 2. 5. ὑπὸ] ἀπὸ c 2. 12. ἐξέλιπε] ἐξέπλει Bekk. antep. καταθήκην] παρακαταθήκην c 2. p 8. 9. καταθήκην Bekk. ult. καὶ τοὺς καὶ] καὶ τοὺς h. p 8. 9. Bekk. καὶ p 3.

P. 621. 7. αὐτίκα] ναυτικὰ Bekk. 8. ἐπέδειξεν] ἀπόδειξεν h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. διοικήσει] διοικίσει Bekk. 10. βιβλίῳ] τῷ βιβλίῳ h. p 3. Bekk. ult. ἅπερ ἐμοὶ] ἃ παρ' ἐμοὶ Bekk.

P. 622. τελευτήσαντος, ἐξέωκας] τελευτήσαντος ἐγώ σοι ἔδωκα. καὶ ἐκβαλεῖν (ἐκβάλλειν c 2. h. p 8. 9.) τούτους ἠξίωκας c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 4. οὐ μετὰ ἀκολούθου om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. τῶν om. h. p 3. 8. μὲν om. p 10. 14. τὴν σὴν θυγατέρα] τὴν συνειδυῖαν c 2. p 8. 9. τὴν σὴν θυγατέρα τὴν συνειδυῖαν p 3. Bekk. 18. οἱ] πάντες οἱ c 2. h. p 8. 9. Bekk. 27. μάρτυρες.] μάρτυρες. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Bekk.

P. 623. 1. τοσαύτην δ'] τοσαύτην γὰρ c 2. p 8. 9. Bekk. 2. εἰς ἀλλήλους om. c 2. p 3. 8. 9. 10. 5. ἐλθεῖν] ἐλεῖν c 2. h. p 3. 8. 9. ἔχειν Bekk. 8. ὅπου] ὅποι p 3. Bekk. 11. γναφίων p 8. γναφίον p 9. Ibid. ἱμάτια] [ἱμάτια] Bekk. Ibid. κουρέως c 2. h. p 8. 9. 18. ἀπέφαινεν om. p. 3.

P. 624. 1. παιδίων c 2. p. 8. 9. 2. τῶν om. p 3. 4. τῷ δ'] τόνδ' p 3. Ibid. ἐπεὶ] ἐπὶ p 3. 8. 9. 5. εἰσὶν om. p 8. 9. 9. ἀπηλλαγμένοις] ἀπηλλαγμένος h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. πριαμένους] πριάμενος h. p 3. 8. 10. Bekk. πριάμενον p 9. 12. καταστήσονται c 2. 14. κληρονόμοι p 8. κληρονόμων Ald. 16. δεούσαιν h. δέουσαν p 3. 8. 9. 17. συμβάλλεσθαι h. ult. θυγατριδῶν] θυγατριδῶν αὐτοῦ h. p 3. 10. Bekk.

P. 625. 1. τὸν] τὴν c 2. Ibid. ἀπέστειλεν] ἀπέστελλεν h. p 3. 8. 9. Bekk. ἐπέστειλεν c 2. 4. φάσκων c 2. Ibid. καὶ μέντοι] καίτοι c 2. h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. 5. ὅποι p 8. 9. 6. μὲν] μὴ p 3. 11. τοῦ] τὸν c 2. p 8. 9. 13. τετταράκοντα] τέτταρας c 2. h. p 8. 9. Bekk. 15. δεούσαιν h. Ibid. ὥς γε p 3. 8. 9. 16. ὅσον ὅπερ] ὅσονπερ c 2. p 8. 9. Bekk. 17. αὐτῷ om. p 3. ult. μικρὸν] μικρῷ c 2. h. p 3. 8. 9. Bekk.

P. 626. 1. αὗται ἔτεσι h. p 3. 10. Bekk.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ.

P. 627. 7. δὲ om. p 3. 8. 9. 10.

P. 628. 1. σοφὰ τῶν] σοφῶν τῶν h. p 3. 10. σοφιστῶν Bekk. 2. χρηστῶν] ἀχρήστων c 2. Bekk. 10. δὲ καὶ τὰ c 2. 11. τῶν αὐτῶν] codd. et Ald. Bekk. 15. πολλὰς] πολλὰς μὲν p 3. Bekk. ult. καὶ πρὸς τοὺς c 2.

P. 629. 2. στερῆσθαι c 2. h. p 3. στερεῖσθαι p 8. 9. antep. τόποις] τρόποις p 3. Bekk. Ibid. χρωμένους h. q. p 3.

P. 630. 4. ἕως ἐπ'] ἕως ἂν ἐπ' c 2. p 8. 9. Bekk. antep. ἡμαρτηκόσιν h. q. p 3. 8. 9.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

P. 631. antep. εἰσὶν] ἐστὲ p 4. εἰσὶν ἢ Bekk. Ibid. ἢ πάσχειν] καὶ πάσχειν p 4. ἢ πάσχειν Bekk. pen οἱ] ὅτι c 2. ult. τῶν Π.] τῶν ἐκ Π. Bekk.

P. 632. 1. κατελθεῖν] κατιέναι p 4. 2. καταδουλοῦσθε] καταδουλώσασθε c 2. καταδουλάσεσθαι p 8. καταδουλώσεσθε p 9. Bekk. 3. οὔτε] οὔτε ἡλικίᾳ οὔτε Bekk. Ibid. ἀπελαυνόμενος, ἀλλ'] ἀπελαυνόμενος οὔτε οὐσίᾳ ἔλαττον, ἀλλ' p 4. ἀπελαυνόμενος, ἀλλ' Bekk. 8. ἐκτήμεθα] ἐκτησάμεθα h. p 3. 8. 9. 10. Bekk. Ibid. οὕτως] ὅπως Bekk. Ibid. Ἀθηναίων] codd. et Bekk. Ibid. τινὰ om. h. p 3. pen. ἀπολοῦμεν] codd. et Bekk. ult. πειθώμεθα] πείθησθε p 4.

P. 633. 4. ἐν om. codd. et edd. 8. αὐτοὺς Ald. 14. ὅπερ κτήσονται] ἀπέκτησονται p 8. 9. ἅπερ κτήσονται Bekk. antep. λάβητε c 2. pen. ἡμῖν] ὑμῖν p 3. Bekk. ult. ποιήσωμεν Λακ.] ποιήσωμεν ἃ Λακ. Bekk.

P. 634. 1. τούτοις] τούτους p 8. 9. Bekk. Ibid. περιγενήσεσθαι c 2. 3. ὑμῶν Ald. 4. καταψηφίσεσθαι p 3. 10. καταψηφίσεσθε h. Ibid. μὲν πείθω] μὴ πείθω Bekk. 6. τὴν αὐτὴν ἔχοντας γνώμην om. p 3. post γνώμην addunt τὴν αὐτῶν οἰκοῦντας h. p 3. Bekk. 7. τοὺς μὲν - - - οἰκοῦντας om. p 3. Ibid. Λακεδαιμονίων h. 8. ὑμῶν p 8. 9. 10. ἐμβάλωσι] ἐμβάλλωσι h. p 3. Bekk. 11. καλῶς p 3. 12. ἐὰν δὲ] ἂν δὲ h. p 9. 13. τῶν ὑπαρχόντων c 2. p 3. 8. 9. Bekk. ult. ἄνδρες] Ἀθηναῖοι c 2. p 8. 9.

P. 635. 7. ἀλλὰ χρὴ] ἀλλὰ γὰρ χρὴ c 2. p 8. 9. Bekk. ἀλλὰ γὰρ χρῆν h.

INDICES

AD LYSIAM.

INDEX GRÆCITATIS LYSIACÆ.

AD PAGINAS ET VERSUS EDIT. REISK.

*** Omne sub singulis vocibus ante literam T. Taylori, reliquum Reiskii, est.

eorum reus agitur. 6, 6. αἰτιώτερος. 481, 4.

Ἀκαδημία] εἰς Ἀκαδημίαν ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Παυσανίας. 604, pen.

ἀκινδύνως. 107, 2. ἀκινδύνως τὸν βίον ἄγειν. 872, ult,

ἀκλεὴς] αἰσχίστῳ καὶ ἀκλεεστάτῳ ὀλέθρῳ. 470, 15. T.

ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. 582, 4.

ἀκμάζειν] ἀκμάζεις. juveniliter agis. fragm. 26, 6.

ἀκολασία] τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ περὶ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τὰς διατριβὰς ποιοῦνται. 577, 10.

ἀκολουθεῖν ἐπ' ἐκφοράν. 11, 4. μετά. 92, 3. quod Atticistæ damnant. v. Phrynich. T. 392, 9. τὸν παῖδα τὸν ἀκολουθοῦντα μετ' ἐμοῦ. euntem. fragm. 11, 30.

ἀκόλουθος. *in proportion, accordingly*. 702, 8. T. ubi est adjectivum, significans, consentaneum, congruens. οὐ μετ' ἀκολούθου. sine pedissequo. 903, 6. δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι. fragm. 25, 8.

ἀκοσμεῖν] ἵνα καὶ τοὺς ἄλλους τῶν ἀκοσμούντων σωφρονεστέρους ποιῆτε. 525, 6. τοὺς ἀκοσμοῦντας ἐν τῷ πολέμῳ μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν. 525, 18. T. ὅταν τοὺς ἀκοσμοῦντας σώζειν βούλωνται. 534, 5.

ἀκόσμιος] ἀκοσμιώτατος. 162. pen.

ἀκούειν κακῶς ὑπό τινος. 298, 1. 351, 3. δικαίως ἀκούειν κακῶς. 367, 3. id quod in inferioribus effert. ἀκούσαντα τὸν Θεόμνηστον κακῶς τὰ προσήκοντα. T. ὀργὰς τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν τὰ δίκαια πραττόντων παρασκευάζειν. 31, 1. κλέος μέγα ἀκούειν περὶ χώρας. 57, 6. ἀκούοντες ἐν ταὐτῷ συμμιγνυμένου Ἑλληνικοῦ καὶ βαρβαρικοῦ παιᾶνος. 101, 1. ἀκούειν πρᾶγμα ἄνομον καὶ δεινόν. cum audis ab aliquo tibi crimen infandum exprobrari. 366, 5.

ἀκριβὴς καὶ δεινός. 272, 4. ἀκριβῆ τὴν δοκιμασίαν ποιήσασθαι. 785, 1. 796, pen.

ἀκριτὶ ἀποθνήσκειν, pro ἀκρίτως. indicta et inaudita causa. fragm. 37.

ἄκριτος] ἄκριτοι ἀπέθανον πρὶν παραγενέσθαι τινὰ αὐτοῖς ἐλεγχομένοις [subaudi συνήγορον]. 616, 5. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. 713, 2. ἄκριτοι qui pereant, qui minus. 811, 17.

ἀκροᾶσθαι αὐτοὺς [dudum defunctos] ἡμῶν οἴομαι. 446, 5. ἀκροᾶσθαι ἀνάγκη ἦν ἀνδρὸς στρατηγοῦ, εἴπερ ἔμελλον σωθήσεσθαι. 497, ult.

ἀκρόασις] ἀκροάσεως [scil. παρὰ τῶν δικαστῶν] μὴ τύχωσι. 811, 19.

ἀκρόπολις] φύλακας τῆς σφετέρας ἀρχῆς καὶ τῆς ὑμετέρας δουλείας εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατέστησαν. 443, 7.

ἀκρωτήριον] τὰ ἀκρωτήρια ζῶντος ἀποτμηθήσεσθαι οἰόμενος. 224, 3. T.

ἄκυρος de lege irrita apud oratores passim, Ita ἄκυροι ὄντες, *nulla auctoritate muniti*. 566, ult. v. κύριος. ἄκυρον ποιεῖν τὴν τάξιν. de centurione ordinem mutilante. 565, 3. T.

ἄκων] μηδὲν ποιεῖν ἄκοντας ἡγούμενοι σημεῖον ἐλευθερίας εἶναι. 73, 10. ἄκων εἴ τις ὑμᾶς κακὰ μεγάλα ἐργάσαιτο, οὐκ οἶμαι δεῖν ὑμᾶς τούτου ἕνεκα οὐκ ἀμύνεσθαι. 476, 4.

ἀλαζονεύεσθαι Τίμωνι παραπλησίως. fragm. 29, 29.

ἀλᾶσθαι] ἀλώμενος διάγει. 227, 6.

ἀλγεινὸς] ἄλγιστος [id est, ἀλγεινότατος] θάνατος. 190, 1.

ἀλείπτριαν. unctorem. fragm. 14, 24. imo vero unctricem.

ἀλίσκεσθαι. funditus perdi, etiamsi corpus tuum in potestatem hostium haud veniat. 96, ult. v. ἁλῶναι.

ἀλιτήριος. 255, 1. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ὥσπερ ἀλιτηρίῳ οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτῷ διελέγετο. 499, 1.

ἀλλὰ] Interrogative. πῶς αὐτοὺς χρὴ λῆξαι τῆς λύπης; — ἀλλ' ἐν ταῖς εὐτυχίαις ταῖς κοιναῖς; — ἀλλ' ἐν τοῖς ἰδίοις κινδύνοις; 127, 2. adde 237, 2. not. 17. ubi conjunctum reperitur cum γάρ. ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι γὰρ — add. 248, pen. 410, 7. Redditive. πότερον ὡς στρατιώτης ἀγαθός; ἀλλ' οὐδέποτ' ἐστρατοπεδεύσατο. 244, 2. T. ἀλλὰ νῦν γε. at nunc tandem aliquando tamen, tametsi non citius. 356, 2. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ μόνον. *sed solummodo*. γῆ μὲν οὐκ ἦν, ἀλλ' ἢ χωρίδιον. (vel etiam est pro γῆ οὐκ ἦν ἄλλη, ἢ χωρίδιον. præter quam.) 632, 3.

ἄλλος] ἄλλο τι ἤ. 196, 3. ubi vid. Markland. ἄλλος pro κακός. 415, 3. τὸ ἄλλο [id est, τὸ ὅλον, vel τὸ πᾶν] πλῆθος σώζεται. 794, 3.

ἀλλότριον ἁμάρτημα. 214, 6. ἀλλοτρίους αὐτοὺς τῆς πόλεως ἡγήσαντο. 820, 8. παραδείγματα πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια. 891, ult. ὅστις περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἁμαρτάνει ἁμαρτήματα, τί ἂν περὶ τοὺς ἀλλοτρίους ποιήσειε. 884, 11. ἀμελοῦντες τῶν οἰκείων, τῶν ἀλλοτρίων ἐπιμελοῦνται. 759, 5. τοὺς ἀλλοτρίους πιστοὺς νομίζει mulier mœcha. fragm. 37.

ἀλλουγέπου. usquam locorum. 755, 6.

ἀλογίστως. 272, 5.

ἄλογον pro ἀσυλλόγιστον. 803, 4.

ἀλύπως] ἥμισυς ὁ βίος βιῶναι κρείττων ἀλύπως διπλασίου λυπουμένου. 230, 2. ὅπως ὡς ἀλυπότατα μεταχειριοῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5.

ἁλῶναι] κακηγορίας. 366, ult. ψευδομαρτυριῶν. 368, 8. ἀστρατείας. 521, ult. δειλίας. 522, 2. τῇ δίκῃ. 335, pen. ἀδίκως. 337, ult. ἁλίσκεται ἐξαγαγών. 490, 1. ut ἐλήφθη μοιχός. 489, 3. T.

ἅμα γὰρ πλουτοῦσι καὶ ὑμᾶς μισοῦσι. simulac, vel, ut primum ad opes perve-

2. T. σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει. dedicatione. 698, 9.

ἀναιρεῖν] οὐκ ἔφασαν οἷοί τ' εἶναι τοὺς ἐκ τῆς θαλάττης ἀνελέσθαι. 406, ult. μὴ περιϊδεῖν ἡμᾶς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντας. 662, 5.

ἀναίρεσις] ἀναίρεσιν δοῦναι τῶν νεκρῶν. jus sepulturæ concedere. 63, 2. T.

ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν. fragm. 35.

ἀναισχυντίᾳ διενήνοχε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 749, 3.

ἀνακαλεῖν τινά. ad forum suum citare. 563, 1. ἀνακαλεσάμενος ποῖα ἁμαρτήματα. 251, 2. verum Tayloro istæc lectio mendosa videtur. ἀνακαλεσάμενοι τοὺς παρόντας videtur idem esse atque ἀνακρίναντες, cum interrogassent, exploravissent. 323, pen. ubi explicationis ergo Taylor addit e lingua sibi vernacula, *as if to a Rehearing*. ἀνακαλοῦντες τὴν συγγένειαν. sæpius ingeminantes, commemorantes. fragm. 27, 10.

ἀνακαλυπτήρια. fragm. 8, antep. εἰ τὰ δοθέντα ἀνακαλυπτήρια γυναικὶ γαμουμένῃ βιαίως [imo vero βεβαίως] ἔχειν δεῖ αὐτήν. fragm. 9, 8.

ἀνάκειον] ἱπποδρομία ἀνακείων. fragm. 30, 16.

ἀνακεῖσθαι] ἀνάκειται τῆς ἀρετῆς τὰ μνημεῖα πρὸς τοῖς ἱεροῖς. 371, 1. T.

Anacoluthum. τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπεν, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν, ἢ — 649, 2. item in continente post Καλλίας τοίνυν — τούτου τὸ τίμημα.

ἀναλίσκειν] ἀνάλωσε πλείω εἰς τὴν πόλιν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους. 618, 2. τὰ πατρῷα εἰς τὰς αἰσχίστας ἡδονὰς ἀναλίσκειν εἰθισμένοι. 619, 1. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσι. 753, ult. οὐδεμίαν ὑμῖν εἴσονται χάριν, ἀλλὰ τοῖς ἀνηλωμένοις. 826, pen.

ἀναλογίζεσθαι] ἀναλογισάμενοι καὶ τὰ εἰρημένα, καὶ τὰ παραλελειμμένα. 552, pen.

ἀνάλωμα] εἰς δύο παῖδας καὶ ἀδελφὴν ἐν ὀκτὼ ἔτεσι λῆμμα καὶ ἀνάλωμα ἀπέδειξε. 905, 1. ὥστε τούτοις λελογίσθαι ὅσονπερ αὐτῷ ὅλον τὸ ἀνάλωμα γεγένηται. 909, 6.

ἀνάμνησις] ἀναμνήσεις θυσιῶν. conceptiones votorum de sacrificiis offerendis. 103, 2. T.

ἀναμφισβήτητος] ἀναμφισβήτητα τἀριστεῖα λαμβάνειν. 105, 9.

ἀναμφισβητήτως. 172, pen. T.

ἀνάξιος] ἀνάξιοι τῆς σωτηρίας οὐκ ἐδόκουν εἶναι. 478, ult. ἀνάξιοι ὑμῶν τε καὶ τοῖς πόλεως. 695, 2. ἀνάξια ὑμῶν πεπονθότες καὶ τῶν εἰς ὑμᾶς ὑπηργμένων. 711, 3. ὡς ἀνάξιον τῆς οὐσίας ἐπίτροπον κατέλιπε. 904, 5. ubi ἀνάξιον per se stat, non cum οὐσίας copulandum, id quod cum ἐπίτροπον cohæret.

ἀναπαύειν] ὅτι οὐκ ἦλθεν εἰς τὰ ὅπλα ἀναπαυσόμενος. quod non venerit in castra, ad ibi pernoctandum. 452, 9.

ἀναπείθειν] μὴ ἀναπεισθῆτε ὑπὸ τούτου. 257, 6.

ἀναπέμπειν] τοὺς παῖδας εἰς ἄστυ ἀναπέμπειν. 897, 9.

ἀνάπηρος. claudus, mutilatus, debilitatus. 750, 2.

ἀναπράττειν] exigere, repetere. ἵνα τὰς καταστήσεις ἀναπράττητε παρ' αὐτῶν. 573, 3. T.

ἀνάπτειν] τὸν λύχνον ἐκ τῶν γειτόνων ἀνάψασθαι. operam dare, ut vicini te patiantur tuam lucernam ex igni suo accendere, mandare id opus puellæ. 15, 3.

ἀνάργυρος ὤν. fragm. 15. 20.

ἀναρπάζειν] ἀναρπάζουσι τὸν σῖτον. coercent, strangulant. 722, 4.

ἀνασείειν τὰς φοινικίδας. 253, 1. faciebant hoc sacerdotes, si quem diris devoverent. compara cum nostro *die Blutfane schwingen* vel *schwenken*. Cf. Scott. *Lady of the Lake*, cant. III. 10. sqq.

ἀνάστατος] πόλεις ὑπὸ τυράννων ἀναστάτους γεγενημένας. 913, 5.

ἀνασώζειν] ἀνεσώθην εἰς Κατάνην. 686, 3.

ἀνατιθέναι] ἀναθέμενος [scil. εἰς τὰς βοῦς vel εἰς τὴν ἅμαξαν] ὁ βοηλάτης ᾤχετο, ἀπάγων τὰ ξύλα. 277, ult. quod Taylor ait Atticum esse pro ἐπιθέμενος.

ἀναυμάχητος ὄλεθρος. clades, ubi classi tuæ pereundum est, etiamsi cum classe hostili confligendi copia ipsi negata esset, sophistice dictum. fragm. 27, 5.

ἀναφαίνειν] ἀναφανῇ ἐν τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένος ἐν τοῖς ὁπλίταις. subito spectandum se præbeat haud opinantibus. 525, 3.

ἀναφέρειν] τὴν αἰτίαν εἰς ἄλλους. 276, 2. οἷς τὰς ἀπολογίας ἀνοίσει. 434, 12. T. rem aliquo referre, causam vel culpam alicui imputare, 400, 6. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον. 717, pen. ἀναφερομένας ὁρῶ τὰς ἀπολογίας εἰς ἐκείνους. 426, 7. 479, 4. οἱ ἄλλοι τῆς αὐτῆς ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀναφέρουσι. exhibent, scil. τοῖς λογισταῖς. 842, 2.

ἀναχωρεῖν] τοῦ σεμνοῦ Στειριέως ὕστερον ἀνεχώρησα. prælia excessi. 580, ult. τὰς ἐξόδους μετὰ τῶν πρώτων ποιούμενος, μετὰ δὲ τῶν τελευταίων ἀναχωρῶν. 582, pen.

ἀνδραποδίζεσθαι] πόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠνδραποδίσθη. 114, 3.

ἀνδραποδιστής. 350, 6.

ἀνδριὰς Κόνωνος χαλκοῦς ἔστη πρώτου [scil. μετὰ τὸν Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα]. fragm. 18, 27.

ἀνδρικὸς] Θαργηλίοις νικήσας ἀνδρικῷ χορῷ. 698, 4.

ἀνδροφόνος] ἀνδροφόνον οὐκ ἐᾷ λέγειν. 348, 2. et 5. οὐ γὰρ δεῖν, ἀνδροφόνον αὐτὸν ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ. 500. 7.

ἀνδρωνῖτις. 13, 1. T.

ἀνεῖναι. dimittere. 511, 5. T.

4 x

obscura relinquens. ἀξία οὐδενὸς συμφορά. 366, ult. ἵν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν. 719, pen. ἀξιώτερον, vilioris, τὸν σῖτον ὠνήσεσθε, εἰ δὲ μὴ, τιμιώτερον, pluris. 727, pen. οὐδὲ πολλάκις ἀποθανὼν δίκην δοῦναι ἀξίαν. 817, 5. ἢ τούτων γε ἀξίους τῇ πόλει ὄντας. non ita de rep. meritos, ut istæc paterentur. 396, 6.

ἀξιοῦν] οὐ τοῖς ὀλίγοις τοὺς πολλοὺς δουλεύειν ἀξιώσαιτε. 113, 9. οὐκ ἀξιῶ ἡμᾶς ἀπολέσθαι ἀδίκως. 646, 4. 120, 3. 528, 1. οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀξιώσειεν. 367, 5. θανάτου ἠξιώθη. 491, 5. τῶν μεγίστων ἀξιούμενος. 427, 12. T. ἀξιούμενοι, rogati, ὑπὸ τούτων οὐκ ἠθελήσαμεν πεισθῆναι. 868, 2.

ἀοίκητος ἂν ἦν ἡ Λακεδαίμων. fragm. 19, 23.

ἀπάγειν] ad judices. 350, 2. ad vincula. 398, 15. ad mortem. 398, 3. T. ad locum supplicii tolerandi abducere. 214. 11. λωποδύτην ἀπήγαγε. 490, 3. ἀρὰν ἀπάγεσθαι. diras averruncare, exsecrare, aut in locum solitarium curare deducendum, procul amandare piaculum. 255, pen.

ἀπαγορεύειν. deficere. fr. 15, 24.

ἀπαγωγὴ] a *Warrant*. οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην. 503, ult. ἔνοχος τῇ ἀπαγωγῇ. 503, 3. T. libellus exponens de causa, cur aliquis in alium actione ἀπαγωγῆς [seu de necessitate carceris huic reo irrogandi] velut in furem aut sicarium, utatur. τῇ ἀπαγωγῇ ἐπεγέγραπτο, ὅτι ἐπ' αὐτοφώρῳ [scil. εἴληπται ἀνδροφόνος]. 502, ult.

ἀπαθὴς κακῶν. 91, pen. 248, 4.

ἀπαιτεῖν] ἀπαιτῶ ὑμᾶς τὴν χάριν. 710, 9. T. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔρχονται ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα. fr. 5, 10.

ἀπαλλαγὴ] τὰς τῆς πόλεως δυστυχίας μόνας ἀπαλλαγὴν εἶναι τῶν πρὸς αὐτοὺς πραγμάτων. 832, 13.

ἀπαλλάττειν] ἀπαλλάττεσθαι κινδύνου. 106, 7. δέους καὶ ταραχῆς ἀπαλλάξας τὴν πόλιν. 233, 2. κακῶν ἀπηλλαγμένοι. 186, ult. 196, 1. 210, 3. 218, 1. 255, 9. 800, pen. ἐκείνη ἀπηλλάγη. ista abiit. 20, 3. ἀπαλλάξαι τοὺς κατηγόρους. 828, 6. T. placare, ad silentium redigere, aut a se amoliri, profligare. ἀθῷος ἀπαλλαγῇ. discedat. 196, 1. ἀπαλλαγῆναι. confectum aliquod negotium dare. 840, pen. ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. 255, ult. ἀπαλλαγείς. fragm. 30, 14. idem atque διαλλαγεὶς, reconciliatus, ποιησάμενος ἀπαλλαγὴν, professus coram amicis sibi [Tisidi] cum Archippo simultatum jam nihil superesse, sed offensiones omnes remissas atque abolitas esse.

ἀπαντᾶν] in usu militari. ὀλίγοι πρὸς πολλούς. 86, pen. εἰς τὴν Μεγαρικήν. 111, 6. ἀπήντα τοῖς ἱεροῖς, περὶ ἃ ἠσέβησεν. 255, 4. T. procedere in agmine adversus hostem. ἀπήντησαν, veniebant quasi ad condictum, εἰς Θερμοπύλας. 94, 11. 112, 2.

ἀπαραίτητος δαίμων. 130, 4.

ἀπαράσκευος. 152, 3.

ἀπαρτιλογία. summa integra. fragm. 10, 4.

ἀπείλλειν τῇ θύρᾳ. a janua arcere. Verbum antiquatum. 359, ult. T. furem excludere fuga, intercipere, opposita janua obserata.

ἀπειπεῖν deficere. 382, ult. τοῖς ἤδη ἀπειρηκόσι καὶ τοῖς οὔπω δυναμένοις. 111, ult. T. ἀπειπεῖν ὁμιλίαν. renunciare amicitiæ, interdicere alicui familiaribus secum congressibus. 302, 5. et 7. τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀποῤῥηθήσεσθαι. induciis renunciatum iri. 721, ult. fragm. 23, 12.

ἀπειρία. dicendi et agendi in foro imperitia. 614, 9. ἀπειρία πάντων τῶν τούτῳ πεπραγμένων. 870, ult.

ἄπειρος] οὔτε γῆς ἄπειροι, οὔτε θαλάττης οὐδεμιᾶς. neque terra est ulla continens, neque maris insula, quo eorum fama non pervenisset. 53, 1. ἄπειρος ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 91, pen. τῶν παρ' ὑμῖν κινδύνων. 273, pen. τίς οὕτως ἄπειρος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. 546, ult. ἄπειροι οὐδενὸς ἔργου δεινοῦ γεγενημένοι. qui nullum facinus sibi reliquerunt intentatum. 551, 7. ὅτι νέος καὶ ἄπειρος εἴην πραγμάτων. fr. 10, 17.

ἀπελαύνειν] οὔτε γένει, οὔτε ἡλικίᾳ ἀπελαυνόμενος [scil. τοῦ λέγειν] 918, ult. ἀπελοῦμεν pro ἀπελάσομεν. 920, 2.

ἀπέρχεσθαι. redire. 112, 6. κοσμίως ἀπερχόμενοι. incedentes. 584, 2.

ἀπέχεσθαι] ἀπεχόμενοι οὐδεμιᾶς τόλμης. 551, 7.

ἀπέχθεσθαι vel ἀπεχθάνεσθαι] ἀπεχθήσεσθε, pro ἀπεχθεσθήσεσθε. 316, 1. φανερῶς τοῖς θεοῖς ἀπέχθεσθαι. 255, 8. ἐκείνοις δ' οὐκ ἀπηχθάνοντο. illorum odia sibi consciscere cavebant. 670, 3. ἀπεχθήσεσθε τῶν πολιτῶν οὐδενί. 878, 4.

ἀπήχεια. inimicitia. fragm. 24, 23.

ἀπία] οὐ πρὸς ἑταίρας ἀπίας ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελείψεται. non ea omittentur, quæ spectare videntur ad amicæ pyros. fragm. 25, 1.

ἀπιέναι] ἡ γυνὴ ἀπῄει κάτω. descendebat. 13, 6. T. λαβὼν τὰ σαυτοῦ, ἄπει. auferens tua tecum, hinc discedes. fr. 10, 23. ἄπει pro ἀπελεύσῃ.

ἀπιστεῖν] ἀπιστούντων σφίσιν αὐτοῖς εὐψυχίαν ἐνδείκνυσθαι ἐν τοῖς τῶν τεθνεώτων σώμασιν. 63, 4. ἠπίστησεν, non satis fidit, non satis certa cum fiducia ausa est, ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι. 883, 7.

ἄπιστος κίνδυνος. 98, ult.

ἀπληστία] εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν καὶ αἰσχροκέρδειαν ἀφίκοντο. 395, 14.

ἁπλοῦς] ἁπλῆ συμφορά. 745, 3.

ἀπὸ] ἀπ' ὄψεως. primo intuitu. 583, pen. T.

se jacentes in deposito. 626, 1.

ἀποκινδυνεύειν] ἀλλ' ἀπεκινδύνευον τοῦτο. 180, ult. T.

ἀποκλείειν] ὡς ἀπεκλείσθην ἐν τῷ δωματίῳ. 20, 6.

ἀποκληροῦν] magistratus per sortem legere. σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε. 722, ult. ὡς ὁ χρόνος οὐκ ἐγχωρεῖ ἄλλον (regem sacrorum) ἀποκληρῶσαι. 790, 8. T.

ἀπόκρισις. defensio. fragm. 35, circa fin.

ἀποκρύπτειν] περὶ ὧν ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι. 276, 8.

ἀποκτείνειν] ἀπέκτεινα. 170, 6. 491, pen. ἀπέκτεινεν. 397, 10. ἀποκτείνειε. 503, pen. ἀποκτείναντα. 496, 1. ἀπεκτόνασι. 348, 6. ubi male vulgo ἀπεκτείνασι. ἀπεκτονέναι. 344, 1. ἀπεκτονώς. 222, 8. ἀποκτενοῦντες. 497, 6. usurpari aiunt technici in perfecto et aoristo priori, in secundo non ita. quod arbitror verum esse. v. p. 448, not. 3. ἀπέκτεινον. 605, pen. sed lectio videtur esse ἀπέκτειναν. T.

ἀποκτιννύναι] ἀπεκτίννυον. 761, 3. ubi MS. ἀπεκτίννυσαν. T. ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο. 387, 2.

ἀπολαγχάνειν. abjudicare, sententia sua alicui jus aliquod derogare, eripere. 168, ult. 169, 3. ἀπολαχεῖν. sortem adire. fragm. 28, 11.

ἀπολαμβάνειν] accipere id, quod tibi debeatur. ἀπελάμβανον τοὺς τόκους. 590, 4. χάριν. 690, 10.

ἀπολαύειν] τῆς τούτων ἀρετῆς τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν. 128, 4. ἀπολαύοντες τῶν τῆς πόλεως εὐτυχιῶν. 610, 4. τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων. fr. 5, ult.

ἀπολείπειν] ἐμοῦ πολὺ ἀπολελειμμένου τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν. me pone mala mea procul relicto, h. e. longe distante a scientia dedecorum meorum, me oblatam mihi contumeliam prorsus ignorante. 16, 5. ἀπολείπειν τοὺς διώκοντας. magno intervallo pone se relinquere. 56, ult. ἀπολιπεῖν τὰς τάξεις οὐκ ἐτολμᾶτε. 526, 3. οὐδεμιᾶς στρατείας ἀπελείφθη. 684, 8. οὐδενὸς οὐδ' ἐνταῦθα κινδύνου ἀπελειπόμην. 686, 9. πῶς οὐκ αἰσχρὸν ὑμῖν καὶ ἥντινοῦν ἀπολιπεῖν δίκην, omittere, non exercere, ἥντινά τις παρὰ τούτων βούλοιτο λαμβάνειν. 435, 10.

ἄπολις] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ πολιτῶν ἀπόλιδας ποιήσητε. 694, pen. T.

ἀπολλύναι. mulierem corrumpere, pellicere ad stuprum aliaque flagitia orationis insidiis et consuetudinis turpitudine. 11, ult. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι. 655, 13.

ἀπολογεῖσθαι ἔργοις καλλίστοις, ὅτι οὐ τῇ αὐτῶν κακίᾳ — 120, 4. ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἔλαττον ἔχειν. 614, ult. οὐκ ἂν δυνάμενοι ὑπὲρ τῶν σφετέρων ἁμαρτημάτων ἀπολογήσασθαι, ἑτέρων κατηγορεῖν τολμῶσι. 708, 4. ἀπελογησάμην ἔργοις. 714, 6. οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν. 719, 4. ἀπολογεῖσθαι περὶ τῶν ἑαυτοῖς πεπραγμένων πολὺ μᾶλλον, ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σώζειν πειρᾶσθαι. 866, 8.

ἀπολογία] ὃν ἔδει κοσμιώτατον εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀπολογίαν ποιούμενον τὸν ἑαυτοῦ βίον τῶν τοῦ πατρὸς ἁμαρτημάτων. 542, 6. ἀναφέρειν τινὶ τὴν ἀπολογίαν. conferre culpam suam in alium, eoque se purgatum ire. 434, 12.

ἀπολύειν] ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν μείζω τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας. purgasti, defendisti. 496, 7. ἀπελύσατε τοὺς παρόντας. 683, 1.

ἀπομάχεσθαι] ἐπειδὴ ἀπεμαχεσάμεθα. controversiam nostram pugna disceptavimus. 148, pen.

ἀπόμισθοι. mercede fraudati. fr. 21, 3.

ἀπομισθοῦν. fundum elocare. 268, pen.

ἀπομνύειν. juratus infitiari. 573, pen.

ἀποπέμπειν φαρμακόν. 255, ult. Λακεδαιμονίους ἀπειλοῦντας, ὅταν μὴ ἀποπέμπωμεν αὐτοῖς τὰ χρήματα. nisi mittamus status æris debiti pensiones. 860, 6. ἀποπέμψας εἰς τὸν Ἀδρίαν ὁλκάδα. 908, 7.

ἀπόπεμψις] ἀποπέμψεως, scil. δίκη. actio repulsionis. fragm. 36.

ἀπορεῖν] ἀποροῦντες μεταπεῖσαι αὐτούς. 324, 5. T. cum eos nullo modo possent a proposito deducere. ἀπορεῖν τοῖς περιεστηκόσι. 96, 2. οὐ γὰρ δήπου τῶν τοιούτων γε λόγων ἀπορήσει, εἰ καὶ μαρτύρων ἀπορήσει. 280, ult. ἀργυρίου εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρει, ad classem expediendam, milites et nautas conducendos. 625, 13.

ἀπόρθητος] μόνοι οἰκοῦντες ἀπόρθητον καὶ ἀτείχιστον καὶ ἀστασίαστον. 914, 16.

ἀπορία] τοῖς εἰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστᾶσι. 861, 7.

ἄπορος ἀγών. 260, 3. ταύτην τὴν αἰτίαν ἀπορωτάτην εἶναι ἀποδεῖξαι. 261, ult. ἀπορώτατος κίνδυνος. certamen forense imprimis impeditum et inexplicabile. 291, 4.

ἀπόῤῥητος] ἀπόῤῥητα de Cereris religionibus. 252, 5. in Jure. 344, 5. in rebus politicis. 428, 6. 458, 5. τὰς σπονδὰς ἀποῤῥηθήσεσθαι. 722, 1. si lectio sit sincera. T. Sincera utique est. Sed locus hic non erat huc referendus, quo nil pertinet, sed ad ἀπειπεῖν. οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τῶν πολεμίων ἕνεκα ποιοῦνται τὰ ἀπόῤῥητα. 428, 6. ἐν ἀποῤῥήτῳ μηνύει. 458, 5. ποῖα ἂν ἀπόῤῥητα τηρῆσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε. 888, pen. οὐδ' εἴ τι ἄλλο τῶν ἀποῤῥήτων ἤκουσα. probrorum ex illo genere, quæ leges nolunt cuiquam ingeri. 344, 5.

ἀπόρως ὑμᾶς διαθείη. 452, 4. μὴ περιϊδεῖν ἡμᾶς ἀπόρως διατεθέντας. ad incitas redactos. 611, 7.

prior significatio videtur p. 902, 1. obtinere, in istis τοὺς παῖδας ἐντυγχάνοντας βιβλίῳ ἐκβεβλημένῳ. posterior in isto fragmentulo περὶ τῆς τῶν βιβλίων κλοπῆς. p. 11, 3. Fraudem hanc inter adversarios litigantes causidicosque frequenter fuisse versatam, ut alii aliis furto subducerent chartas, in quibus causarum cardines verterentur, et momenta decidendi librarentur, videtur ex hoc loco posse colligi, et ex actione Apollodori in Stephanum apud Demosthenem.

βίος] res familiaris. βίον τοῖς συκοφάνταις διανέμει. 228, 3. βιοῦν τὸν βίον ἀβίωτον. 228, 4. T. τοῦ βίου λόγον διδόναι. 741, 2. σοφιστῶν ἀχρήστων καὶ σφόδρα βίου δεομένων. 913, 1.

βιᾶναι] εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. 571, 3.

βλάπτειν] τοσοῦτον μόνον ἡμᾶς ἔβλαψαν, ὅσον ἐν τῷ παρόντι. 863, 4.

βοᾶν] βοῶντα καὶ κεκραγότα. 145, 2.

βοηθεῖν] βοηθῆσαι Καλλίᾳ τὰ δίκαια. 186, 5. βοηθῶν οἷς ἐξημάρτηκε. 297, pen. τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις. 714, pen. βοηθεῖν εἰς, ἐπὶ etc. v. ἐπί. T. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν. 94, 9.

βοηθὸς τοῖς νόμοις. fr. 21, 27.

βοηλάτης 277, ult. T.

βουκεφάλειος] σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια. fr. 15, 9.

βούλεσθαι] ὡς μὴ βουλόμεθα πράττοντες. 875, 4.

βουλεύειν pro ἐπιβουλεύειν. 160, 1. ἐκ τῶν ἡμαρτημένων περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι. 58, 6. βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι. 552, 14. βεβουλεῦσθαι ἐκείνους (vel, prout Taylor legi vult, ἐκείνοις) ὀρθῶς. illos sapiente certoque usos esse consilio. 703, 10. ἀποφαίνειν εἴ τίς τινα οἶδε τῶν λαχόντων οὐκ ἐπιτήδειον ὄντα βουλεύειν. 869, pen. 889, 10. οὐ φημὶ δίκαιον εἶναι ἄλλους περὶ ἡμῶν βουλεύειν, ἢ — 871, pen. μετ' ἐκείνων βουλεύειν ἀξιούτω. 880, 3. οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἐκινδύνευον. 886, 8.

βούλευμα] ἀδελφὰ τὰ βουλεύματα τοῖς ἔργοις. 119, 9.

βουλευτήριον. 656, 8. 664, 2.

βραχὺς] βραχὺ κέρδος. 275, 5. T. id est, μικρόν. καθ' ὅσον ἂν βραχὺ (id est, εἰ καὶ βραχύ τι) ἕκαστος δύνηται. 510, pen.

βωμὸς] ἱκέται ἐπὶ τὸν βωμὸν (Misericordiæ puta) ἐκαθέζοντο. 69, ult. ἐπὶ τὸν βωμὸν (Minervæ puta) Μουνυχιᾶσιν. 460, 4. ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἰέναι. fragm. 17, 2.

Γ.

γαμεῖν. 820, 3. ἔγημε. 623, ult. γῆμαι. 8, pen. 621, pen. T.

γὰρ] v. ἀλλά. T. Significat *igitur, itaque*, cum narrationem ingredimur, a præfatione ad ipsam rei propositæ tractationem transeuntes. 8, 7. 55, ult. 263, 4. 300, 6. 344, ult. 449, pen. 536, 1. 871, 8. fragm. 32, 25.

γεῖσον] τοῦ γείσου συντετελεσμένου. tecto perfecto. fragm. 26, 1.

γείτων] ἐκ τῶν γειτόνων. ab aliquo vicinorum. 15, 3.

γένος] τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀρχὴν τοῦ γνωρίζεσθαι ἀπ' ἐμοῦ λαμβάνει, τὸ δὲ σὸν μέχρι σοῦ τὴν δόξαν ἔστησε. fragm. 19, 2.

γεωργεῖν. deditus esse rei rusticæ colendæ. 674, 3.

γεωργὸς ἀγαθὸς ἦν ὁ πατήρ. 693, 2.

γῆ] fundus, prædium, rus. γῆν πριάμενος, ἐκ τῶν προσιόντων τοὺς παῖδας τρέφειν. 906, ult.

γῆρας] ἡ φύσις νόσων τε ἥττων καὶ γήρως. 130, 2.

γηροτροφεῖν] ὑπὸ τῶν παίδων γηροτροφηθέντες. 470, antep. T.

γίνεσθαι] ἱερῶν μὴ γινομένων. 60, 1. τοὺς μήπω γεγονότας δεδιέναι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. plus quam sophistica ἔννοια. 259, pen. κάκιον γεγονέναι. loco ignobiliore natus esse. 622, 5.

γινώσκειν] ταῦτα οὐ μόνον παρ' ὑμῖν ἐγνωσμένα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι. statuta, sancita. 5, 5. εἰρήνην ἦλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν. quam tetra sc. atque pestifera fuerit. 453, 7.

γλάμων. lippus. 536, 2. T.

γλαυκὸς] τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι. fr. 35.

γλῶττα] ἡ γλῶττα νοῦν οὔτε πολὺν οὔτε μικρὸν ἔχει. fr. 38.

γναφεῖον. fullonia. 145, 1. ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο. 729, 3. εἰς ὑποδήματα καὶ γναφεῖον. 905, 6.

γναφεύς. 145, 6. T.

γνησίως. vere, reapse, sensu vocabuli strictissimo. 128, 5.

γνώμη] εἰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε, ἢ περὶ ὑμῶν αὐτῶν. 4, ult. λέγοντας ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν γνώμαις. 55, 1. γνώμην τὴν αὐτὴν ἔχειν ἥνπερ πρότερον. 72, ult. ταῦτα μιᾷ γνώμῃ πάντες γνόντες. 86, 5. prudentia, sollertia. 202, 1. τίνες ἂν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τούτοις ἤρισαν γνώμῃ. 105, 8. γνώμῃ χρῶνται, ea sunt mente præditi, hi sunt ipsis animorum sensus, statuunt ita secum, ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσι. 872, 5. γνώμης ἀπόδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ τῆς Ἑλλάδος. 911, ult. τῇ αὐτῇ γνώμῃ χρωμένους (concordia) τῆς σωτηρίας ἀντέχεσθαι. 914, 6. pro γνώσει, cognitione judiciali, sententia judicum. γνώμῃ δικαστηρίου καταγνωσθείς. fr. 4, 21. γνώμην τὴν ἐναντίαν (scil. τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις) ἔχει περὶ τῶν κα-

δερμιστής. vermis. fragm. 16, 27. vel potius δερμηστής.
δεσμὸς] δεσμοῦ τιμήσασθαι. 221, ult.
δέχεσθαι] δεξαίμην. malim. 365, 1. οὐκ ἂν δεξαίμην (id est, ἀνασχοίμην) ὑβρισθῆναι. non facile patiar. 703, 7. pro θέλειν aut προαιρεῖσθαι. 778, 3. 782, 7. ἀναγκάζεται ἡ βουλὴ εἰσαγγελίας δέχεσθαι. 861, 3.
δῆλος] δῆλοι ἔσεσθε ὡς ὀργιζόμενοι. 441, 3. ita fere ἄδηλος. τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. T. οὔπω δῆλος ἦν, παῖς ὤν, ὁποῖός τις ἔσται. 528, ult.
δηλοῦν] περὶ ἑνὸς εἰπών, περὶ ἁπάντων ἐδήλωσεν. 348, 9.
δημαγωγὸς] δημαγωγῶν ἀγαθῶν οὐκ ἔστι τὰ ὑμέτερα ἐν ταῖς ὑμετέραις συμφοραῖς λαμβάνειν. 812, 7.
δήμαρχος. pagi rector. fragm. 25, 28.
δημεύειν] εἰ ἑωρᾶτο σωζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα. 610, 7. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία. 635, pen. 861, 4.
δημηγορεῖν] βουλευσάμενοι κακῶς περὶ τῶν σφετέρων αὐτῶν, περὶ τῶν ὑμετέρων δημηγοροῦσι. 552, 14.
δημιόπρατος] ὑπὲρ τῶν δημιοπράτων. pro iis, quæ publicitus vænum dabantur. fr. 16, 6.
δήμιος] carnifex. τῷ δημίῳ παρέδοσαν. 480, ult.
δημιουργός. artifex, faber artis cujusque. 754, 5.
δημοκρατικὸς] οὐδεὶς ἀνθρώπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς, οὔτε δημοκρατικός. 764, ult.
δῆμος] ἐν τῷ δήμῳ, in concione, κατείποιεν τὰ ἑαυτῶν ἐπιτηδεύματα. 708, pen. οἳ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις. in pagis vel municipiis. 882, 4.
δημόσιος. servus publicus. 836, ult.
δημοτεύεσθαι] ἠρόμην ὁπόθε δημοτεύοιτο. quo e demo seu municipio se dictitaret oriundum. 729, pen. δημοτευόμενον Δεκελειόθεν. 731, 5.
δημότης] municipalis. χρηστὸς ἀνὴρ περὶ τοὺς δημότας. 664, 5. 674, 5. 675, 3.
δημοτικός. reipublicæ studiosus. 684, 6. δημοτικώτερος. 674, ult. T. δημοτικωτάτους ἡγεῖσθε τούτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βούλονται. 777, 10.
διὰ] ἥκοντα διὰ χρόνου. 14, 10. δι' ἡμῶν. a nobis. 264, 2. ἀπολέσαι παρεσκευάσαντο τὴν πόλιν, εἰ μὴ δι' ἄνδρας ἀγαθούς. *if it had not been for some brave Men.* 423, ult. T. v. infra sub v. εἰ. Simile est illud Libanii T. I. p. 842, 16. ὡς, εἰ μὴ διὰ τὸν Ἀσκληπιὸν (subaudi ἐσώθην), ᾠχόμην. quasi de me actum fuisset, nisi per Æsculapium stetisset, h. e. nisi Æsculapius intercedens me servasset.
διαβάλλειν] διαβεβλημένος. a mala fama in invidiam et contemptum adductus atque a priore potestate dejectus. 283, 7. διαβεβλῆσθαι opponitur τῷ εὐδοκιμεῖν. 303, 3. ὅστις ἐκείνῳ διεβέβλητο τοιαῦτα ἐπιτηδεύων, ὃς τοὺς ἄλλους ταῦτα ἐδίδασκε. 538, 3. τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις ἡγοῦμαι τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. 571, 1.
διαβιβάζειν ναυσί. 92, 5.
διαβολὴ πάντων ἐστὶ δεινότατον. 615, pen. οὐκ εἰδὼς τὴν ἐσομένην διαβολήν. offensionem. 621, 4. ἀποδημήσαντος ἐκείνου καὶ ἐν διαβολῇ γενομένου ἐδημεύθη ἡ οὐσία. 635, pen. τὰς τούτων (id est, τὰς περὶ τούτων) διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. 768, ult.
διαγίγνεσθαι] χρόνου μεταξὺ διαγιγνομένου. interjecto, intercedente. 16, 4. μετὰ ταῦτα διεγένοντο τέτταρες ἢ πέντε ἡμέραι. 25, pen. 151, 5.
διαγινώσκειν] pro simplici γινώσκειν, decernere, statuere, pronunciare. 160, 5. διαγινώσκειν περὶ τοῦ πράγματος. 280, 4. præsertim ubi de multitudine judicum usurpatur, cum in utramque partem disceptatur, unoquoque suam sententiam dicente. οἳ ἄριστα διαγνοῖεν περὶ σφῶν αὐτῶν. 664, 8. discernere. 752, 3.
διαγράφειν δίκην. irritam facere litem, debilitare. 593, 10. διαγράψασθαι. actionem expungere. fr. 26, 24.
διαδέχεσθαι] μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρέδοσαν. 485, ult. τὸν διαδεξόμενον αὐτὴν οὔπω δύναμαι κτήσασθαι. qui eam artem a me doctus porro propaget. 743, ult.
διαδικασία. contentio in jure, præsertim privati cum republica, super bonis, quæ actor contendat per nefas esse publicata. 588, ult.
διαδίκασμα] τὸ διαδίκασμα ἀξιῶ μοι ψηφίσασθαι. peto, ut in hac mea cum republica contentione litem secundum me detis. 597, 5.
διαδύεσθαι] subterfugere, elabi, vel saltim conari erepere. τοῖς διαδυομένοις τὰς λειτουργίας, qui malis artibus obtinent, ut elabantur e necessitatibus et veluti laqueis munerum præstandorum. 703, 8.
διάθεσις] idem quod διαθήκη, testamentum, dispositio testamentaria. πῶς δ' ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν. fr. 29, 31.
διαθήκην αὐτῷ δίδωσι. 894, pen.
διαιρεῖν] distrahere, demoliri. διαιρεῖν τῶν τειχῶν, scil. μηδέν. 451, 14, 453, 10. οἱ διαιρεθέντες τῶν βουλευτῶν. 459, 3.
δίαιταν τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν. 893, 10. fr. 10, ult. ibi enim δίαιταν est leg. non διαιτᾶν.
διαιτᾶσθαι] habitare, commorari aliquo in loco, ubi rerum tuarum satagas. ἐγὼ μὲν ἄνω διῃτώμην, αἱ δὲ γυναῖκες κάτω. 13, 4. ἐν Πειραιεῖ διῃτῶντο. 897, 7. τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι. de filiis

151, 2.

ἐκκηρύττειν] ἐκκηρύττεσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. 163, 1. ἐκ τῆς πόλεως. 406, 5. ἐκ τοῦ ἄστεος. 776, 5. Si valeat nostra emendatio. T. 444, 4. ἐκκηρυττόμενοι πανταχῆ. 444, 17. 776, 5. 873, 4.

ἐκκλέπτειν] τοὺς ἀδικοῦντας οἱ κατήγοροι ἐκκλέπτουσιν ἀργύριον λαβόντες. 669, 8.

ἐκκλησιάζειν] concionibus populi interesse. ἐκκλησιάζετε (in imperfecto) ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερίας. 430, 11. τοῦ δικάζειν καὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν περὶ τῶν κοινῶν μετέδοτε. 787, 11.

ἐκκόπτειν θύρας. effringere. 139, 2. v. κόπτειν. μορίας. exscindere. 266, 3. συκοφαντίας. 820, 4. T.

ἐκλαμβάνειν. accipere, intelligere, interpretari. 354, ult.

ἐκλέγειν. 311, 1. ἐκλέγεσθαι τὸν κάλλιστον θάνατον. 130, 8.

ἐκλείπειν πόλιν, πατρίδα. 103, pen. 97, pen. βίον. 330, 1. T. pro ἐπιλείπειν. ἐκλελοίπασιν ὑμῶν αἱ προφάσεις. 312, 10.

ἐκλογεὺς] πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου ἅπαντα ἀπεγραφόμεθα. fr. 10, 1.

ἐκμισθοῦν. elocare mercede annua. 263, 8.

ἑκούσιος] οὐδενὶ γὰρ οὐδὲν ἑκούσιον δυστύχημα γίγνεται. 875, 7.

ἐκπέμπειν] ἐκπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλήν. immittunt senatui. 456, 6. ἐξέπεμψε τὴν αὑτοῦ γυναῖκα. repudiavit, e manu domoque sua remisit. 541, pen. ἐξέπεμψεν ἡμᾶς ὁ πατὴρ ὡς Σάτυρον ἐν τῷ Πόντῳ. 572, 1.

ἐκπηδᾶν] ἐκπηδῶσιν ἐφ' ἡμᾶς. 143, 5.

ἐκπίπτειν ἐκ τῆς πατρίδος. exsulare. 163, 8. et absolute ὑπὸ τούτου. *by his Means.* 497, 4. T. ἐκ τῶν ὄντων ἐκπίπτειν. 608, ult. ἀθλίως ἐκπεπτωκότες, scil. τῶν πατρῴων. *schändlich um das ihrige gebracht [miserably reduced in their circumstances].* 898, 8. μὴ περιϊδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. fragm. 4, 10.

ἐκπλεῖν ἐκ τῆς πόλεως. 151, antep. ἐκπλεούσας (scil. ἐκ τοῦ Πόντου) τὰς ναῦς συνειλῆφθαι. 721, pen. ἐκπλεύσαντες κοινῇ εἰς Ἑλλήσποντον. fr. 7, 17.

ἐκποδὼν τούτους ἀμωσγέπως ποιήσασθαι ἐβούλοντο. 450, ult. ἐκποδὼν ποιῆσαι τὸν Ἀγόρατον ἐδόκει. 460, pen.

ἐκποιεῖ. sufficit. fr. 12, 3.

ἐκπορθεῖν] ὧν οἰκίας ἐξεπόρθησαν. 435, 8.

ἐκπρίασθαι] ἐκπριάμενοι τοὺς κατηγόρους. accusatores ubi placarant, atque silentio obligarant largitionibus. 678, 2. μέρει τῶν ἀδικημάτων (furtorum) τὸν κίνδυνον ἐξεπρίαντο. redimere, h. e. avertere, soliti sunt. 810, ult.

ἐκστρατεύειν. expeditionem militarem extra patriam suscipere. 57, ult.

ἐκτέμνειν] οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα. 277, pen.

ἐκτίνειν τὴν δίκην (pro καταδίκην). mulctam dependere, 737, 2. τῷ δημοσίῳ. 674, 5. χρήματα οὐκ ἂν εἴη ἡμῖν πόθεν ἐκτίσομεν. 693, 5.

ἐκτρέφειν] ἐλπὶς ἦν ὑπὸ τοῦ πάππου ἐκτραφῆναι. 617, 8. T.

ἐκφέρειν] proferre, demonstrare, ex ædibus suis elata in publico proponere. ἀλλ' οὐδὲ οἱ πάλαι πλούσιοι δοκοῦντες εἶναι ἄξιον λόγου ἔχοιεν ἂν ἐξενεγκεῖν. 633, 8. de funere elato. fragm. 13, 12.

ἐκφεύγειν] ἐκφεύξεσθαι. 143, 10.

ἐκφορὰ] exsequiæ funeris. ἐπ' ἐκφορὰν ἀκολουθεῖν. 11, 3. μετὰ τὴν ἐκφοράν. 23, 4. δεινὸν ἦν τῶν τεθνεώτων ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν ἐλθεῖν. 438, 3. ἐπ' ἐκφορὰν πολλοὶ ἥξουσιν. 440, 1. ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἥξειν τούτου τεθνεῶτος. fragm. 5, 12.

ἐλαία] ἐλαίαν ἐκ τῆς γῆς ἀφανίζειν. 260, 4. πτώματα ἐλαιῶν. oleæ deciduæ. fr. 26, 29. v. μορία.

ἐλαττοῦν τὴν πόλιν. 451, 15. ἐλαττοῦσθαι οὐ δυνάμενοι. 119, ult.

ἐλάττων] οἵτινες ἔλαττον ἔχοντες ὑπὸ τῶν προσηκόντων, οὐ δύνανται ἀνέχεσθαι. 893, 2. πάντας ἡμᾶς περὶ ἐλάττονος ποιῇ χρημάτων. 903, pen. τὸν νόμον περὶ ἐλάττονος ποιῇ τῶν ἡδονῶν. 28, 12.

ἐλαφόστικτος. 456, 8.

ἔλεγχος] ἔλεγχον δόντες τῆς ἑαυτῶν ἀρετῆς. 107, 16. τῷ χρόνῳ, ὃν ὑμεῖς σαφέστατον ἔλεγχον τοῦ ἀληθοῦς νομίσατε. 660, 3. εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν. 884, 7. εἰς ἔλεγχον ἰέναι περὶ τῶν πραγμάτων. 899, 2.

ἐλεεῖν] ἐλεεῖσθαι δίκαιοι, οὐχ οἱ δικαίως ἀποθνήσκοντες, ἀλλ' οἱ ἀδίκως. 257, ult. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τείχη εἰ πεσεῖται. 454, 4. ἐλεοῦντες τοὺς παῖδας καὶ αὐτὸν (patrem eorum) εἰ ἀτιμωθήσονται. 694, 2. οὐδέποτ' ἠλέησα. nunquam me subiit, vel cruciavit commiseratio. 710, 3. δικαιότερον ὑμᾶς αὐτούς, ἢ τούτους, ἐλεοῖτε. 826, 2. οἱ μὲν ἀδικοῦντες ὑμᾶς ἐλεεινοί, simulant miseros, miserabilem in modum lamentantur, ὑμεῖς δὲ, οἱ ἀδικούμενοι, ἐλεεῖτε. 812, 20.

ἐλεεινὸς] τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὑμεῖς ἀγρίως ἀποδέχεσθε. 744, ult. δακρύουσι καὶ ἐλεεινοὶ εἰσί. miserabilem in modum lamentantur. 812, 20.

ἐλεήμων] ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακόν. 744, 8.

ἐλεοκόπος] μετὰ τῶν ἐλεοκόπων, cum iis, qui silvas cædebant, διαιτώμενος. fragm. 13, 30. mihi non videtur ita recte verti, sed significare potius *coquum*. κόπος est terminatio, significans eum, qui circa rem quampiam versatur, in ea laborat κοπιᾷ. ut ἀρτοκόπος. et ἐλεὸς est mensula culinaria, in qua carnes contruncantur, et in paropsides infunduntur.

ἐλευθερία] τὴν πάντων ἐλευθερίαν καὶ ὁμόνοιαν μεγίστην εὐδαιμονίαν εἶναι. 77, 5. ἀθάνατον ἐλευθερίαν κεκτῆσθαι. 914, ult.

ἔνδειξις] v. Polluc. VIII. 6. Lect. Lys. cap. 6. T.

οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγήν. 503, ult. ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἕνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι. 713, 2.

ἐνδημεῖν. 320, 1.

ἔνδον ἡμῖν ἦσαν ἑπτὰ μναῖ. septem minæ nobis erant, quas arca servabat. 626. 5. ἔνδον ἦν τὰ πολλά. maxima pars horum bonorum constabat rebus mobilibus, h. e. iis, quæ arcis et seris facile clauduntur, alioque clam asportentur et e conspectu submoveantur. parata pecunia, servis, equis, veste, mundo, auro argento facto, vasis pretiosis. 648, ult.

ἐνδῦναι] ἐνδὺς στολήν. veste sacerdotali indutus. 252, 4.

ἐνεδρεύειν] τοὺς πολίτας ὑπὸ τῶν νόμων ἐνεδρεύεσθαι. 48, 6.

ἐνεῖναι] τὰ ἐνόντα, scil. ἐν τῇ κιβωτῷ. quæ in arca essent. 390, 2.

ἐνέχεσθαι ἐν τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις). 36, 1. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς κλέπταις συνειδότες τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται (subaudi οἷς οἱ κλέπται αὐτοί). 832, ult.

ἐνεχυράζειν] ἠνεχυράσθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας. fr. 4. pen.

ἕνη καὶ νέα. 732, ult.

ἐνθνήσκειν] ἐνθανόντων πλείστων. 580, pen.

ἐνιαυτὸς] ἐνιαυτὸν (id est, εἰς ἐνιαυτὸν ἕνα) ἀφῆκεν ἁπασῶν λειτουργιῶν. 908, 4.

ἔνιοι cum τινες copulatum in illis ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο. 874, 3.

ἐνίστασθαι] ἐνστὰς ἔβαλλέ με λίθοις. 140, 1.

ἐννεάκρουνος. fr. 9, 26.

ἔννους γεγονέναι pro συνιδεῖν, συνιέναι. 363, ult.

ἐνοίκιον] εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ (id est, ὑπὲρ καρποῦ δίκασαι τοῦ ἐξ αὐτοῦ προσιόντος), εἰ δὲ οἰκίας (scil. ἕνεκεν ἀμφισβητεῖς), ἐνοικίου. age in reum ex titulo locaris. fr. 13, 27.

ἐνορᾷν] pro συνορᾷν. ἐνορῶν αὐτοὺς μεγάλους ἐν τῷ πολέμῳ γεγενημένους. 916, pen.

ἐνοχλεῖν τοῖς ἠδικημένοις. 242, 2. οὕτως ἐνοχλεῖ, ὥστε — 298, ult. T.

ἔνοχος] λειποταξίου. 520, 10. ζημίᾳ. 289, 8. ταῖς κειμέναις ζημίαις. 523, 11. αἰτίᾳ. 365, ult. ἀπαγωγῇ. 503, 3. γραφῇ. 553, 1. ὅλῳ τῷ νόμῳ. 521, 11. οἷς Σίμων διωμόσατο. 136, 3. τοῖς βιαίοις. 756, 4. T.

ἐντείνειν] ἐντείνας πολλὰς πληγάς. fr. 30, 24.

ἐντέχνως. fr. 36.

ἐντὸς ἡλικίας γεγονότες. impuberes. 110, ult.

ἐξαγγέλλειν. arcana propalare. 671, 4.

ἐξάγειν] πάντα ἐξήχθην ὀλοφύρασθαι. 117, ult. affectu abreptus, ultra propositum evehebar. ἐξάγειν παῖδα. puerum clam ex urbe educere furto subductum, alio asportandum et pro mancipio vendendum. 350, 5. ἐξήγαγεν ἀνδράποδον ἐντευθενί. 489, ult. ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, clam extulit, furto subduxit, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21. vel potest quoque ἐξήγαγε ibi loci reddi exiit, abiit, discessit.

ἐξαέτης vel ἑξέτης] sexennis. ἑξαέτη τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο. 838, ult.

ἐξαιρεῖν] τοὺς ἱκέτας ἐξελεῖν. 74, ult. ἐλικτῆρας χρυσοῦς ἐκ τῶν ὤτων ἐξείλετο. 396, 1. ὥστε τῇ θεῷ τὰς δεκάτας ἐξαιρεθῆναι. 686, 5. aliquem in servitutem abducendum in libertatem vindicare. 734, 5. 735, 2.

ἐξαίρετον, quod Latini JCti privilegium. ἐξαίρετον τούτῳ μόνῳ Ἀθηναίων καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν παρὰ τοὺς νόμους ὅ, τι καὶ βούληται. 344, 11. T.

ἐξαιτεῖν] ἐξῃτοῦντο φεύγοντας ὑμᾶς ἐκ τῶν πόλεων. 444, 6. ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν πολεμίων. 529, pen. deprecando pro aliquo cum judicio eripere, liberare. 677, ult. 681. ult. ἐξαιτούμενοι (passive). deprecationibus amicorum severitati vestræ animadversionis erepti. 690, 9. τοὺς παῖδας παραστησάμενοι ἐξαιτοῦνται ὑμᾶς. exorant, h. e. leniunt et flectunt vos precibus. 694, 10. οὐκ ἂν εἰκότως ἕτεροί με ἐξῃτήσαντο παρ' ὑμῶν. 706, 3. κλαίοντες ἐξαιτεῖσθαι παρ' ὑμῶν. 813, 1. 866, 4.

ἐξαλείφειν τοὺς κειμένους νόμους. 48, 2. ἐξαλειπτέον τοὺς νόμους. 202, antep. τὰ ἁμαρτήματα. 237, 1. ἐκ τοῦ τῶν ὁπλιτῶν καταλόγου. 565, 4. τοὺς μὲν ἐνέγραφε, τοὺς δ' ἐξήλειφε. leges puta. 839, 2. 842, 7. εἰ μὴ ταῦτα ὑμῖν ἀρέσει, ἐξαλείφειν κελεύει. 859, ult.

ἐξαμαρτάνειν εἰς. 47, pen. 63, pen. 76, 6. 138, pen. 274, 10. 283, 1. et passim. πλεῖστα εἰς ὑμᾶς ἐξημάρτηκεν. 440, ult. T. ἐξαμαρτάνειν τοιοῦτον ἁμάρτημα. 28, pen.

ἐξαρκεῖν] εἴς γε τὰς πατρίους θυσίας ἐξήρκεσεν ἄν. 858, 1. καὶ οὐκ ἐξήρκεσεν αὐτῷ ταῦτα μόνον ἐξαμαρτεῖν. fragm. 30, 26.

ἔξαρνος ἦν. inficias ivit. 22, 12. ταῦτα ἔξαρνός ἐστι. 150, 4. "inficias ire quæ facta sunt." Plautus. adde Platonem. Charmid. 157. Demosth. 884. D. Isæum XIX. 9. ed. Steph. ἔξαρνος μὴ οὐ χρήματα ἔχειν. 681, pen. T. ἔξαρνος ἦν pro ἠρνεῖτο. 22, 12. ἔξαρνον γενέσθαι ἃ ἐποίησας. 465, 2. τοὺς οὐχ οἵους τε ὄντας ἐξάρνους γενέσθαι μὴ οὐ χρήματα λαβεῖν. 681, pen. ὃς ἐτόλμησε τὰ μὲν ἔξαρνος γενέσθαι, id est, ἀρνεῖσθαι. 904, pen.

ἐξεγγυᾶσθαι. fidejussorem se præbere. 734, 6. ἐξηγγυήθη. satis datum pro eo fuit. 735, 3.

ἐξεῖναι] ὥστ' ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην παρὰ

ult. ἐπὶ δάμαρτι μοιχὸν λαβεῖν. 33, 1. ἐπὶ ταῖς θύραις. ante ædes suas. 149, ult. βοηθεῖν ἐπὶ Ἀρτεμίσιον. 94, 9. εἰς Πλαταιάς. 107, 6. v. 578, 4. et quæ nos ad p. 692, not. 39, add. 686, 3. ἀνεσώθην εἰς τὴν Κατάνην. πρέσβεις ἧκον ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. 625, 10. ἐπὶ Φυλήν. 500, 11. αἴτιος τοῦ ἀποφυγεῖν αὐτὸν ἐπὶ Φυλήν. *the occasion of his deliverance at Phyle.* 497, pen. T. Ego articulum hunc ita digessi. ἐπὶ cum Genitivo. *tempestate.* ἐπὶ τῶν τριάκοντα. sub xxx tyrannis in rep. obtinentibus. 795, 1. *sub protectione et tutela.* μετοίκιον κατατιθεὶς ἐπὶ προστάτου ᾤκει. 874, 1. Cum Dativo. μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι, penes eam, in ejus arbitrio positum esse, ὅ τι βούληται ποιεῖν. 7, 1. πᾶσαν ἐπ' ἐκείναις τὴν οἰκίαν εἶναι. 38, pen. μὴ περιίδητέ με ἐπὶ τούτῳ γενόμενον. 184, 4. τὸ ἐπὶ τούτοις εἶναι. quoad in ipsis fuit, penes eos stetit. 825, ult. b) *post.* ἐπὶ κατειργασμένοις ἐλθεῖν. post confectum jamdudum negotium. 874, antep. ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις οὔτε θεοὺς φοβῇ — 903, 13. οὑτοσὶ πυροὺς ἐπὶ καλάμῃ ἀροῖ. post stipulam terram arat ad triticum conferendum. fr. 28, 8. c) pro ἐν. ἐπὶ ταῖς παλλακαῖς. in ejusmodi causis, ubi agitur de pellicibus, vel simpliciter, de pellicibus. 34, 2. εἰπεῖν ἐπί τινι. dicere de aliquo. 51, 2. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμῳ τύχας, in bello contingentia quibusdam, κοινὰς ἁπάντων ἀνθρώπων νομίζοντες εἶναι, existimantes posse omnibus contingere. 64, 4. d) *coram.* ἐπὶ ταῖς αὐτοῦ θύραις. coram ostio domus suæ. 149, ult. 150, antep. e) *ob.* sive causam efficientem, unde aliquid exsistit, sive finalem, h. e. finem, cujus ergo fit, sive conditionem et legem, sub qua fit, significans. ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις. 5, 1. ἐπὶ μηδενὶ ὑγιεῖ κατειλέχθαι. 319, 4. δωροδοκεῖν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως κακῷ. 709, 7. ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις δωροδοκοῦντι. ut bona vestra vestris hostibus et prædonibus vendat, eos impune rapere sinat. 833, 2. πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἤδη ἐπὶ κλοπῇ τῶν (ὑμετέρων vel δημοσίων) χρημάτων ἀπεκτείνατε. 863, 2. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς. quo resp. eo juvaretur. 414, antep. ἀργύριον ὀφείλων ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς (scil. εἰς τόκον). sub pacto menstrui fœnoris ternarum drachmarum. fragm. 4, 8. ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει. mei causa, vel, mea opera. 215, ult. Cum Accusativo a) *ad, versus.* τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας (subaudi στρατεύσαντας). 66, 1. ἐπ' Ἀρτεμίσιον ἐβοήθησαν. 94, 9. εὐθὺς ἐπὶ τὸν Μνήσιφιλον ἐβάδιζε. 312, 4. ἧκον πρέσβεις ἐκ Κύπρου ἐπὶ τὴν βοήθειαν. ad petendum auxilium. 625, 10. ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. 872, 8. πιστεύοντες τοῖς θεοῖς καὶ ἐλπίζοντες ἐπὶ τὸ δίκαιον μετὰ τῶν ἀδικουμένων ἔσεσθαι. si bene habet ista lectio. 924, 6. sed nescio an potius ibi leg. sit: ἐλπίζοντες ἐπικούρους αὐτοὺς τῶν δικαίων ἀδικουμένων ἔσεσθαι. b) *adversus, contra.* μείζω στάσιν καὶ πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ, ἢ τοὺς ἐξ ἄστεος ἐποίησαν. 421, 1. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coisse in sodalitium, conjurasse in fraudem negotiatorum. 723, 7. 726, 2. c) *apud.* ἐπὶ Φυλὴν τινές εἰσι. 497, 2. et 9. et pen. 500, 11. 501, 1. d) *ad* in numero, *circiter.* εἰ κατασκαφείη τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου. 451, 6.

ἐπιβάλλειν. 327, 1. 676, 5. ἀργύριον. 323, 2. irrogare mulctam, sive sic nude, sive cum addito τὰς ἐπιβολάς. 565, 1. 676, 5. 840, 2.

ἐπιβάτης] miles classiarius. 244, 4.

ἐπιβλὴς] trabs. fragm. 27, 5.

ἐπιβολὴ] mulctæ pecuniariæ genus. 219, 1. ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες. 676, 5. ἐπιβαλλόντων τῶν ἀρχόντων ἐπιβολάς. 840, 2.

ἐπιβουλεύειν τινὶ θάνατον. per insidias alicui struere, comparare, machinari necem. 46, ult. περὶ ὧν οὗτος ἐπιβεβουλευκὼς ἥκει. 262, ult. ἐπιβουλεύειν καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν (pro τῇ καταλύσει τῆς δημοκρατίας). 452, 7. ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν ἐν ὥσπερ οὐδ' οἱ πολέμιοι. 722, 2. οὔτε ζῆν αὐτὸν ἔδει τοιούτοις ἔργοις ἐπιβουλεύοντα. ejusmodi facinora animo agitantem, designantem. 821. 11. ἐπιβουλεύσαντα τῷ πλήθει) subaudi τῷ ὑμετέρῳ) ἀποδείξω. 846, 2.

ἐπιβουλὴν τοιαύτην ἐπιβουλεύουσι. 455, 10. οὐ διὰ δυστυχίαν, ἀλλὰ δι' ἐπιβουλὴν ἐποίησαν. 875, pen.

ἐπίβουλος] βουλόμενος δοκεῖν δεινὸς καὶ ἐπίβουλος εἶναι. fr. 30, 10.

ἐπιγαμίαν Εὐβοεῦσιν ἐποιούμεθα. 920, 1.

ἐπιγνώμων] inspector. ἐπιγνώμονας πέμποντες καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. 282, 5.

ἐπιγράφειν] ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος. ipse semet appellans Anagyrasium in capitibus libellorum accusatoriorum, quos magistratibus exhibuit. 494, 1. 496, antep. ἐπιγεγραμμένοι, scil. ἐπὶ τοῦ σανιδίου, pro ἐγγεγραμμ. 573, ult. ῥᾴδιον γνῶναι ἐκ τοῦ τιμήματος τοῦ ἐπιγεγραμμένου τοῖς χρήμασι. 594, 5. δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἄλλων εἰρημένα ἐπιγραφόμενος. eorum inventionem sibi arroganti. fr. 15, 14.

ἐπίγυον. rudens. fr. 9, 18.

ἐπιδεικνύειν] ἐπέδειξαν πολλοῖς μὲν Ἀθηναίων, πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ξένων, οὕτω διακείμενον. fr. 31, 12.

ἐπιδέξια. fr. 16.

ἐπιδημεῖν] ὅσοι δὲ ξένων ἐπιδημοῦσι. hac in urbe versantur. 406, 4. ἐπεδήμησε τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον. copiæ, castra hostium prope ad urbem accesserant, vel, ipsam in urbem immigrarant. 429, pen.

amicis familiaribus. 44, 1. ἐπιτήδειός μοι καὶ φίλος. 26, 2. 393, 4. v. p. 125, not. 82. 142, pen. ἐπιτήδειος μηνυτής. *a proper informer.* 456, 3. ἐπιτήδειον γνώμην εἶπον. 682, ult. τὰ ἐπιτήδεια. alimenta, victus necessarius. 26, ult. γνώμη χρῶνται ὡς πᾶσα γῆ πατρὶς αὐτοῖς ἐστὶν, ἐν ᾗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσι. 872, 6. ὀλίγα τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες. 882, 5. τῶν ἐπιτηδείων ἐπιλιπόντων. 897, 8. σκόπει αὐτὸς ἤδη πόθεν ἕξεις τὰ ἐπιτήδεια. 898, 5.

ἐπίτηδες. *on purpose.* 14, 5. 718, ult. T.

ἐπιτηδεύειν] *to make it their business.* τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευόντων. 5, 3. 31, 10. 837, 1. ὅσα αἰσχρὰ τούτῳ ἐπιτετήδευται. 488, 3. 538, 3. Æsch. VI. 4. Lucian. V. H. p. 676. οὐδὲν ἄλλο ἐπιτηδεύουσιν ἢ ἀποθνήσκειν τε καὶ τεθνάναι, Plato Phædone. ἀλλὰ σύ με φῄς, ὦ Μέλιτε, τοιαῦτα ἐπιτηδεύοντα τοὺς νέους διαφθείρειν, Xenoph. Apolog. Socr. T. ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας οὕτω καλεῖν. affectabat servos ita appellitare, in eoque sibi placebat, gloriamque aucupabatur. fragm. 25, 10.

ἐπιτήδευμα] διαβολὰς τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας. 335, 4. παύσασθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 885, pen. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ παραδείγματα. 891, pen.

ἐπιτηρεῖν] observare, præstolari aliquem exeuntem, ut cum eo congrediaris, insidiari opportunitatibus congressuum. ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν. 11, 5. 16, ult.

ἐπιτιθέναι] Taylor ad hanc vocem istæc dedit: ἐπιτιθέναι. insidias facere. 451, 2. Verum ibi non est activum, sed in medio ἐπέθεντο, et significatio adoriendi, aggrediendi, opprimendi melius ibi videtur convenire, quam insidiandi. ἐπιτιθέναι δίκην. pœnam, supplicium decernere, vel infligere. de legislatore. 24, 3. ἐπιτιθέναι τέλος βίῳ θάνατον. 218, 2. ἐπιτίθεσθαι ναυκληρίᾳ. animum quæstui naviculario exercendo adjicere, 215, 1.

ἐπιτιμητής. secundus æstimator. fragm. 14, 7.

ἐπίτιμος] μὴ ἡμᾶς ἀντὶ ἐπιτίμων ἀτίμους ποιήσητε. 694, 12. ἡμῖν δὲ οὐ δώσετε ἡμᾶς ἐπιτίμους ὑμῖν γενέσθαι. 682, 6. 207, pen.

ἐπιτρέπειν τῇ τύχῃ περὶ ἑαυτοῦ. 130, 7. τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπετρέψατε. 825, 7. τοῖς φίλοις ἐπιτρέψαι δίαιταν. 893, 10. fragm. 10. ult. ἐπέτρεψεν ἀνδράσιν. constituit tutores. fragm. 13, 2.

ἐπιτρίβειν. 482, 4.

ἐπιτροπῆς δικάζεται. gestæ tutelæ. fragm. 13, 28.

ἐπιτροπία idem valet, si bene habet ista lectio. fragm. 18, 7.

ἐπίτροπος] εἰς τοὺς παῖδας ἐπιτρόπῳ (pro τῶν παίδων). 894, pen. διὰ ταύτας τὰς ἀναγκαιότητας οὐδενὶ μᾶλλον προσήκειν ἐπιτρόπῳ γενέσθαι. 894, pen. καὶ τοῖς ἀδυνάτοις τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοῖς δυναμένοις. 906, pen.

ἐπιτυγχάνειν τινί. occurrere, pro ἐντυγχάνειν. 392, 3. ἐπετυχέτην αὐτῷ βαδίζοντι. 492, 5. τοὺς παῖδας ἐπιτυχόντας ἐκβεβλημένῳ βιβλίῳ. 902, 2.

ἐπιφανὴς] τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων ἐὰν τιμωρῆσθε, πάντες πεύσονται. 525, 10.

ἐπιφέρειν] ἐπιφέροντες διαβολὰς τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδεύμασιν οὐ προσηκούσας. 335, 5. οὐδὲν ἐπιφερομένην. nil dotis secum afferentem, in domum mariti inferentem. 621, ult.

ἐπιχειρεῖν] τοιούτοις ἔργοις. 273, 1. et 10. οὐκ ἄν ποτε ἐπιχειρῆσαι, οὐδὲ τολμῆσαι, ἅπερ οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν. fragm. 4, 16.

ἑπτὰ] τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. 66, 1. subaudi στρατεύσαντας.

ἐρᾶν] μὴ ἐρῶντι χαρίζεσθαι. fragm. 36, 21. ἐρᾶν αὐτῆς προσποιησάμενος οὕτω διέθηκε. fragm. 5, 18.

ἐρανιστής. fragm. 10, 12.

ἔρανος] ἐράνους συνείλεκται. fragm. 5, 7. εἰκοσίμνως ἔρανος. fragm. 11, 28.

ἐργάζεσθαι τὸ περὶ τὰς μορίας χωρίον. aratro solum exercere. 282, 6. ἐργασαμένου κατ' ἐμπορίαν πολλὰ χρήματα. ingentes divitias cum a negotiatione conquisivisset. 894, 12.

ἐργαστήριον] officina. 388, pen.

ἔργον] οὐδὲ γὰρ ἑνὸς ἔργον κατηγόρου, οὐδὲ δυοῖν ἐστὶν, ἀλλὰ πολλῶν. 445, 10. εἰρήνην ἦλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν. 453, 6.

ἐρήμη] scil. δίκη. ὑπερήμερος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθείς. fragm. 4, 21. v. proxime post in ἔρημος.

ἐρημία τῶν ἐπικουρησόντων. 545, 7. 612, 8.

ἔρημος] ἐρημότατος. 83, 1. ἐρήμην αὐτὸν εἷλον κατηγοροῦντες. 680, pen. ὁ ἀγὼν οὗτος ἐρημότερος γέγονεν ἢ ἐγὼ προσεδόκων. pauciores hoc in certamine operam mihi navant, quam exspectaveram. 827, pen. ὅταν ὑμᾶς ἐρήμους συμμάχων λάβωσι. 921, pen.

ἐρίζειν τινὶ γνώμῃ καὶ ἀρετῇ. 105, 8.

Ἑρμῆς πατρῷος. 207, 1. τὸ κουρεῖον τὸ παρὰ τοὺς Ἑρμᾶς. 731, 2.

ἔρχεσθαι] εἰς τοῦτο ὕβρεως ἐλθεῖν (uti et ἀφικέσθαι). 139, 6. et passim. εἰς τὸ βουλευτήριον. 677, 3. 679, 1. T. Sed hæc loca potius ad εἰσέρχεσθαι referenda erant. οἴομαι αὐτοὺς ἐπὶ τούτων μὲν τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι. 719, 9. ἐπὶ τὸ ἴδιον ἑαυτῶν κέρδος ἔλθοιεν. 872, 8.

ἐρωτικῶς τὸ χορίον μετεχειρίζετο. fragm. 5, pen.

ἑσπέρα] καταρᾶσθαι στὰς πρὸς ἑσπέραν. 253, 1.

τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν ἀναγραφεύς. 862, ult.
ἱερόσυλος. 858, ult.
ἱκανώτατος εἰπεῖν καὶ γνῶναι καὶ πρᾶξαι. 105, 4.
ἱκανότης. facultas dicendi. fr. 27, 35.
ἱκετεύειν καὶ ἀντιβολεῖν. 28, 9. 31, 5.
ἱκέτης] ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέται ἐκαθέζοντο. 69, ult. ἱκέτας ἐξελεῖν. 74, pen. ἱκέται θεῶν καθέζοντες. fr. 27, 28.
ἱματίδιον. fr. 36.
ἵνα] cum indicativo constructum loco subjunctivi. 43, pen. 147, 13. 169, 1. Sic Libanius t. I. p. 842, 41. ἵνα μοι δυστυχεστέραν τὴν ὑγίειαν ἀντέδωκας, pro ἀντιδῷς vel ἀντιδοίης. quo mihi, loco morbi ablati, bonam valetudinem redderes multo, quam morbus erat, miseriorem. b) *ubi*, vel *quo*. ἵνα Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν. 731, 2.
ἵππαρχος. 575, pen.
ἱππεύειν] ἐάν τις ἀδοκίμαστος ἱππεύῃ, ἄτιμον εἶναι. 523, 4.
ἱππική. 746, 1. T.
ἱπποδρομία ἐτύγχανεν οὖσα ἀνακείοις. fr. 30, 16.
ἱπποστάσιον. equile. fr. 12, 1.
ἱπποτοξότης] κἂν τοῖς ἱπποτοξόταις ἱππεύοντα. 565, 7. T.
ἴσημι] τὴν ἐμὴν ἀπειρίαν ἅπαντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσι. 614, 9. μηδὲ ὧν φασὶ μέλλειν πράξειν χάριν αὐτοῖς ἴστε. 434, 7.
Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ ἐνίκησε. 661, ult.
ἴσος] τὸ ἴσον τοῖς ἄλλοις ἀπέλαυσαν. 128, 4. ἐξ ἴσου τῇ πόλει καὶ Ἐρατοσθένει. 434, 14. ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. ἐξ ἴσου συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις. 745, 13. ἐξ ἴσου. *indifferently*. 762, 5. T. ἴσον ἑαυτὸν παρέχειν πᾶσι. 129, 6. ἴσα ὥσπερ. 637, pen.
ἰσοτελὴς] inquilinus pari jure cum civibus utens. fr. 29, 10. id quod verum non est.
ἱστάναι ζυγῷ. 360, pen. T. τὸ μὲν ἐμὸν γένος ἀπ' ἐμοῦ τὴν ἀρχὴν τοῦ γνωρίζεσθαι ἔλαβε, τὸ δὲ σὸν μέχρι σου (scil. προελθὸν) τὴν δόξαν ἔστησε. fr. 19, 2.
ἰσχυρὸς λίαν νόμος. lex inclementior. 568, 3. T. ἰσχυρῶν χωρίων κατειλημμένων. 581, 3. τοῖς ἰσχυροῖς ἐγχωρεῖ, μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἂν βούλωνται, ὑβρίζειν. 753, 6.
ἰσωνία. æqualis pretii. fr. 11.
Ἰτεαῖος. homo Iteensis. fr. 26.

K.

καδίσκος] τὴν δὲ ψῆφον οὐκ εἰς καδίσκον, ἀλλὰ φανερὰν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔδει τίθεσθαι. 467, 8.
καθαίρειν τὴν πόλιν. 255, pen.
καθαιρεῖν] καθῄρηται ὁ νόμος. 203, 1. 204, pen. ἡ καθαιροῦσα ψῆφος opposita τῇ σωζούσῃ. 467, 10. τῶν τειχῶν καθῃρημένων. 549, 3. τείχη ἀντὶ τῶν καθῃρημένων ἀνέστησαν. 119, 8.
καθαρὰν ποιῆσαι τὴν πόλιν τῶν ἀδικούντων. 385, 2. οὐδὲ καθαρὸν εἶναι τὰς χεῖρας. 793, 3.
καθέζεσθαι de judice. 170, 2.
καθείργειν] εἰς οἴκημα καθεῖρξεν. er sperrete ihn ein [*he barred him in*]. fr. 30, 20.
κάθετος] equus Neptuno sacer in mare demissus. fragm. 29, 17.
καθῆσθαι] ποιήσεις αὐτοὺς οὐκ ἐπιβουλεύοντας σοι καθῆσθαι. in concione. 820, 5.
καθιεροῦν] καθιέρωσε τῇ Ἀθηνᾷ εἰς ἀναθήματα. 639, 3.
καθίζειν v. p. 69. not. 39. de judice. 170. v. not. 14. ἱκέται θεῶν καθίζοντες. fr. 27, 8. καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν Μουνυχίασι. 460, 3.
καθιστάνειν] πόῤῥω τὸν πόλεμον κατέστησαν. 124, 8. ἀδελφοὺς ἐρήμους. 125, 7. ὀλιγαρχίαν. 823, 4. τιμωρίας μεγάλας. 159, ult. τὰ πραχθέντα κύρια ψήφῳ. 326, ult. οὐσίαν ἀφανῆ. 684, ult. φανεράν. 907, 4. hoc utique quod nos *realizing his Estate*. οἱ τριάκοντα κατέστησαν. 466, 11. κατεστάθησαν. 466, 13. καταστὰς χορηγός. 698, 2. 699, 8. τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι. 458, 6. ἐλπὶς ἐν οὕτω δεινῷ καθέστηκεν. 617. 8. *sedare*. ἐτάραξε μὲν οὗτος τὴν πόλιν, κατεστήσατε δὲ ὑμεῖς. 233, ult. T. ἀνώνυμον κατέστησαν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα. 59, 2. ἐνόχους καταστῆσαι τοῖς βιαίοις. 736, 4. ἑαυτῷ βίον ἐπίπονον. 76, 4. δημοκρατίαν κατεστήσαντο. 77, 4. εἰς ἀνάγκην. 135, pen. εἰς ἀγῶνα. 163, ult. εἰς κίνδυνον. 186, 9. τὴν πόλιν. civitatem e turbis belli civilis rursus ad pacem revocare. 233, ult. ἕως ἂν τὸ πρᾶγμα κατασταίη. donec turbæ conquiescerent, et resp. ad pristinum statum rediret. 461, 3. τούτους αὖ καθίσταντο. illos contra in administratione reip. collocabant. 671, pen. τοῖς εἰς τὰς τοιαύτας ἀπορίας καθιστᾶσι. 861, pen.
καὶ] ἔχθρα ἐμοὶ καὶ αὐτῷ. 7, 2. 45, 12. ὅμοια σοὶ καὶ ἐκείνοις. 461, ult. ἀξίους τοὺς — ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. 131, 3. ὡς δὲ ἀληθῆ λέγω, καὶ αὐτὸν οἶμαι ὁμολογήσειν καὶ μάρτυρας παρέξομαι. 489, 4. T. καὶ μὲν δή. atqui. 213, 4. καὶ ante μόνος redundat. δύο καὶ μόνας ἀπολογίας. 830, 1.
καίειν] καιόμενα ἱερά. 100, ult. καιομένην περιορῶσι τὴν Ἑλλάδα. discordiis et bellis civilibus conflagrantem. 914, 13.
καιρὸς] opportunitas. κάλλιστον καιρὸν εἰληφέναι ἐν τῷ τότε χρόνῳ. 450, 6. Ita Demosth. ἐν τῷ π. π. non longe ab initio. συμβῆναι πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. T. ληφθεὶς ἐν τοιούτῳ καιρῷ. 601, 7. οὐχ ὁ ἐπιὼν καιρὸς τοῦ παρόντος βελτίων. 916, 1.
κακηγορία] v. 22. argum. orat. VIII. p. 295. passim in orat. contra Theomn. ubi msti sæpissime per errorem κατηγ. T.

Λ.

541, 1. 659, 4. λύσασθαι. se pateram illam auream, a se oppigneratam, esse reluiturum. 630, 3.
λυμαίνεσθαι] λυμηνάμενος τῷ τούτων βίῳ ὁ Θεὸς οὐδὲ θάνατον τέλος ἐπέθηκεν. 218, 2. οἷος ὢν ὑμᾶς ἐλυμήνατο. 487, pen.
λυπεῖν] ὥστε μήτε λυπεῖν, μήτε λίαν ἐπ' ἐκείνῃ εἶναι ὅ, τι βούληται ποιεῖν. 8, ult. ὑπὸ τῆς θεραπαίνης ἐπίτηδες λυπούμενον. vellicando, pungendo, aliis vemodis ad vociferandum provocatus puerulus. 14, 5.
λυσιτελεῖν] οὐκ ἄξιον πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς (subaudi πεισθῆναι) οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τοῖς πειθομένοις. 779, 14.
λύχνος] τὸν λύχνον ἀνάψασθαι. 15, 2.
λυχνοῦχος] λίθον βαλών τις τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου τὸν λυχνοῦχον ἔκρουσε. fragm. 34.
λωβᾶσθαι] αἰσχρῶς καὶ δεινῶς ἐλωβήσατο. 794, 3.
λωποδύτης. 350, 5. 490, 3. T.

M.

μάζα] ὄζειν κάκιστον τοῦ ἄρτου καὶ τῆς μάζης ἐδόκει. 190, ult.
μακαρίζω αὐτοὺς τοῦ θανάτου. 131, pen.
μακρὸς] εἰ κατασκαφείη τῶν μακρῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου. 451, 6.
μαλακία. 350, pen. fr. 38, 2.
μάλη] axilla. συσκευασάμενος τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν, ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων. fr. 22, 21.
μᾶλλον omissum. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι (subaudi μᾶλλον) ἢ ζωὴν μετὰ δουλείας. 118, 10. τοσούτῳ (scil. μᾶλλον) ἐπιθυμοῦσι. 923, 5. μᾶλλον ἢ ἧττον. plus minus. 206, 1.
μανθάνειν] εἰρήνην ἦλθε φέρων, ἣν ἡμεῖς ἔργῳ μαθόντες ἔγνωμεν. 453, 6.
μάρτυρ vel μάρτυς] ἐπισκήπτεσθαι τῷ μάρτυρι. 736, pen.
μαρτυρεῖν] αὐτῷ κακῶς ὑφ' ὑμῶν μεμαρτύρηται. 489, 1. οὐδ' εἴ τις εἶχε μαρτυρεῖν. 681, 1. τοῖς δὲ τὰ ψευδῆ, μηδὲν δεδοικότες, ἐμαρτύρουν. 681, 3.
μαρτύρεσθαι] βοῶντα καὶ κεκραγότα καὶ μαρτυρόμενον. 145, 3.
μαστιγοῦν] μαστιγωθεῖσαν εἰς τὸν μύλωνα ἐμπεσεῖν. 22, 6. πρὸς τὸν κίονα δήσαντες μαστιγοῦν. fr. 30, ult.
μάστιξ] λαβὼν μάστιγά τις, ἐντείνας πολλὰς πληγάς. fr. 30, 24.
μασχάλη] τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fragm. 34.
μάχεσθαι τοῖς ὀνόμασι. 350, 7. οὐδὲ περὶ ὀνομάτων μαχούμενος. 912, pen.
μάχη] pugna terrestris. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου. 863, 8.
μέγας] οἷος μέγας κίνδυνος (pro ὡς μέγας). 98, 11. τοὺς ἀσθενεστάτους πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους. 5, 8. κλέος μέγα. 57, 6. ἐλπὶς μεγάλη. ibid. ὀργὴν μεγάλων ἀδικημάτων ἔχειν. 396, 5. μεγάλους ἐκτήσαντο τοὺς οἴκους ἐκ τῶν ὑμετέρων πραγμάτων. 442, 4. πίστιν, ἥτις ἐστὶ μεγίστη τοῖς ἀνθρώποις. jusjurandum, quod inter homines habetur sanctissimum. 635, 4. μέγα αὐτῷ ἡγήσασθε εἶναι. 882, 15. μηδὲ ὠφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι. 884, 6.
μέγεθος ζημίας. 6, 2.
μέδιμνος] ὥσπερ κατὰ μέδιμνον συνωνούμενοι. 720, 5.
μεθίστασθαι] ὥστε οὐκ ἂν ῥαδίως ὑμῖν ἡ πολιτεία μετέστη. 671, pen. μεταστὰς ἐκεῖθεν. 737, 7. τὴν ἐν Βοιωτοῖς πολιτείαν, χρήματα λαβὼν, μετέστησε. 805, 17. 850, 7.
μεθύειν] μεθύων εἷλκες αὐτήν. 14, 13.
μειαγωγεῖν. victimam μεῖον dictam ad Phratoras adducere. fragm. 14, 2.
μειράκιον. 138, ult. 142, 9. T.
μέλας] μέλαν ἱμάτιον ἠμφιεσμένη, ὡς ἐπ' ἀνδρὶ αὐτῆς. 469, 5.
μέλει αὐτῷ τοῦ θορύβου. 430, pen. οὐδὲν αὐτῷ τῶν κινδύνων ἐμέλησε. 523, 9. T. μέλει οὐδέν σοι. 319, ult. οὔ μοι τοσοῦτον μέλει, εἴ με δεῖ τὰ ὄντα ἀπολέσαι. 703, 6.
μελετᾶν] μεμελέτηκας τοῦτο καὶ ποιεῖν καὶ λέγειν. 349, 5.
μέλλω cum præsente. 280, 4. 449, 5. 506, 6. 578, 7. 671, 3. cum futuro. 95, 4. 99, 1. 134, 3. 153, pen. 259, ult. 274, 5. 281, ult. 332, 2. 394, ult. 601, 12. 638, 7. 659, 7. 661, 6. 684, 5. v. p. 234, not. 10. semel cum aoristo. 751, ult. v. Magistrum, Moschopulum, ceterosque. T.
μεμνῆσθαι] ἐμνήσθην Ἐρατοσθένους πρὸς αὐτήν. 22, 13. 746, 1. περὶ τούτου μνησθήσομαι. 162, 4. μεμνῆσθαι τοὺς κακῶς πεπονθότας μᾶλλον ἢ τοὺς εὖ. 692, 5.
μέμφεσθαι] ἐμεμψάμην ἂν τοῖς ἐπαγγείλασι. 50, 3. τοῖς ἀδικοῦσι. 296, ult.
μέρος] ἐν μέρει, vicissim, pervices, πρὸς ἑκατέραν δύναμιν, ἀλλὰ μὴ πρὸς ἀμφοτέρας ἅμα. 98, 4. μετέχειν τὸ μέρος, pro virili sua, τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι. 872, 3.
μεσεγγυᾶν] τρία τάλαντα περὶ Ἐργοκλέους μεσεγγυηθέντα τοῖς λέγουσι. 830, 9.
μεστὸς ἦν ὑποψίας. 20, 5. 22, 1. οἴνου. 171, 4.
μετὰ πλείστων πόνων ἐλευθέραν ἐποίησαν τὴν Ἑλλάδα. 113, 3. ἀγωνιεῖσθαι εὖ μετὰ τοῦ δικαίου. 684, 6. κρατήσειν μετὰ τοῦ ἀληθοῦς. 655, 9. μετὰ τοῦ δικαίου διαμάχεσθαι. 71, ult. 98, 1. 106, pen. μετ' ἐμοῦ εἶναι. mea interesse. 290, 1. μεθ' ἡμέραν, interdiu. 44, 1. 150, 12. 274, 2. T. οἱ μετὰ Κτησικλέους, pro οἱ περὶ Κτησικλέα. 320, 3. ἀκολουθεῖν μετά τινος. 92, 3. 392, 9. καταλέγεσθαι μετά τινος. 894, 15.

χάς. 130, 3.
μοιχεύειν τινά. occulto stupro matronam polluere. 16, 7.
μοιχὸς ἐλήφθη. 489, 3.
μορία ἐλαία. olea sacra. 260, pen. 266, 2. 269, 1. 284, 1.
Μουνυχιᾶσι] καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν (Minervæ) Μουνυχιᾶσι. 460, 4. Μουνυχιᾶσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐγίγνετο ἡ ἐκκλησία. 464, 10.
μυκτηρίζειν. subsannare. fragm. 36.
μυλὼν] μαστιγωθεῖσαν εἰς τὸν μυλῶνα ἐμπεσεῖν. 22, 7. T.
μυρεψικὸς] κατασκευάσομαι τέχνην μυρεψικήν. fragm. 4, 11.
μυροπώλης. fragm. 5, 17. ἀντὶ καπήλου αὐτὸν μυροπώλην ἀπέδειξε. fragm. 5, 20.
μυροπώλιον. 754, 6. ni leg. sit μυροπωλεῖον. T.

N.

ναυάγιον] ναυαγίαν συμπιπτόντων καὶ φιλίων καὶ πολεμίων. 102, 4.
ναυκληρεῖν] ναυκληρῶν particip. 250, 1.
ναυκληρία ἐπιτίθεσθαι. animum adjicere naviculariæ exercendæ. 215, 1.
ἡ ναυμαχία per excellentiam appellatur clades Atheniensium ad Ægospotamos. 412, 3. 549, 1. 601, 2. 701, 10. ubi ἡ τελευταία appellatur.
ναῦς] αἱ ὑμέτεραι νῆες διεφθάρησαν. classis vestra lacerata et destructa est. 449, pen.
ναυτικὸς] ναυτικὰ ἐκδεδομένα ἑπτὰ τάλαντα, id est, ἐκδεδανεισμένα ἐπ' ἐμπορίᾳ καὶ τόκοις ναυτικοῖς. fœnori nautico elocata. 895, 1. φάσκων τὰ ναυτικὰ χρήματα ἐκ τούτων τῶν γραμματείων κομίσασθαι. 897, 3. οὗτος δὲ ναυτικοὺς ἡμᾶς ἀποφαίνει. fragm. 37. substantiam nostram totam non in fundos, sed in naves et in quæstum per mare, et fœnus nauticum elocat, eoque discrimini obnoxiam facit, una cum navibus funditus pereundi.
ναυτοδίκαι] tribunal, in quo causæ negotiatorum cito expediendæ moræque haud patientes compendiaria via disceptabantur. 593, 12. 595, ult. fr. 8, 3.
νεανίας] νεανίαι τὰς ὄψεις, ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. 371, ult. fragm. 36.
νεανιεύεσθαι. fragm. 36.
νέμειν] ἐνειμάμην πρὸς τὸν ἀδελφὸν οὕτως, ὥστ' ἐκεῖνον ὁμολογεῖν πλέον ἔχειν τῶν πατρῴων. 577, 3. ἐνειμάσθην τὼ υἱέε τὴν οὐσίαν. 647, ult. qui est dualis aor. 1. medii a νέμω. non, quod existimavit Taylor, aor. 1. passivi a verbo νειμάζω, quod verbum nullum est.
νέος] νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γενέσθαι βουλόμενοι. 450, 5. τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ. 732, ult. τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοίαις χρωμένους. 752, ult. νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν. fragm. 10, 24. προσποιούμενος νέος καὶ πλούσιος εἶναι. fragm. 30, 28.
Neutrum] substantiva, item adjectiva generis neutrius cum tertia persona pluralis numeri verbi copulata. τῶν δεινῶν ὅσα ἐγένοντο, pro vulgari ἐγένετο. 512, pen. plura exempla. v. sub titulo *Pluralis*.
νεώρια. 446, 2. 471, 5. T.
νεώσοικοι] τοὺς νεωσοίκους καὶ τὰ τείχη περικαταῤῥέοντα. 860, ult. T.
νεωστὶ κατεληλυθόσι. 609, 7. ὅτε νεωστὶ ἐτεθνήκει ὁ πατήρ. paulo post excessum patris. 649, pen. τῶν νεωστὶ, paulo ante, ἐν δόξῃ γεγενημένων. 652, 2. νεωστὶ τὰ πατρῷα παρειληφώς. fragm. 30, 27.
νεωτερίζειν] εἴ τι νεωτερίζειν ἐβούλεσθε εἰς τὸ ὑμέτερον πλῆθος. 678, ult. T.
νοθεία. spuriorum hereditas. fragm. 21, 13.
νομίζειν] τυγχάνειν τῶν νομιζομένων. 63, 10. θεοὺς οὐ νομίζειν. 214, pen. ἠπιστάμην μὲν οὖν, ὅ τι οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζει. neque divina neque humana jura pensi facere. 389, 4. οὐδὲ ταφῆς τῆς νομιζομένης εἴασαν τυχεῖν. 444, 13.
νομοθεσία] τοὺς τὴν ὑμετέραν νομοθεσίαν ἀφανίζοντας. 868, pen.
νομοθετεῖν] οὐ νομοθετήσοντες ἥκετε, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους ψηφιούμενοι. 568, 4. τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν δικάζοντας ἄξιον, ἣν καὶ νομοθετοῦντας. fr. 3.
νομοθέτης] μὴ μόνον δικαστὰς, ἀλλὰ καὶ νομοθέτας αὐτοὺς γενέσθαι. 520, 4. ἀντὶ Σόλωνος νομοθέτην αὐτὸν κατέστησε. 838, 1. οἱ μὲν πρόγονοι νομοθέτας ᾑροῦντο Σόλωνα καὶ Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα· ὑμεῖς δὲ Τισαμενὸν καὶ Νικόμαχον, ἀνθρώπους ὑπογραμματέας. 864, 7.
νόμος] leges eo latæ sunt, quo περὶ ὧν ἂν πραγμάτων ἀπορῶμεν, παρὰ τούτους ἐλθόντες σκεψώμεθα ὅ τι ἂν ἡμῖν ποιητέον ἐστί. 40, 5. νόμοι τῆς μοιχείας, id est, οἱ περὶ τῆς μοιχείας διορίζοντες. 41, pen. νόμου Ἑλληνικοῦ στερεῖσθαι. re carere, vel arceri ea, quam tribui et concedi nemini non per leges Græcorum fas et necesse sit. 64, 2. παρέρχεσθαι τὸν νόμον. 254, 1. ἐκλαμβάνειν τοὺς νόμους. 355, 1. διαλαμβάνειν. 520, 8. ἀναγράφειν. 840, 9. ταμιεύεσθαι. 839, pen. ὧν ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νόμων ἐπιθυμεῖτε. 819, ult. τοὺς νόμους ἔχειν βουλόμενοι. 824, 2. τοὺς μὲν ἐνέγραφε τῶν νόμων, τοὺς δ' ἐξήλειφε. 839, 2. παραδοῦναι τοὺς νόμους. exhibere codicem legum a se ordinatum, et in mundo exaratum. 840, 4. τέτταρα ἔτη ἀνέγραψε τοὺς νόμους. 840, 9. νόμον ἀποδεῖξαι. legem proferre. 848, 1. 849, 1. et 9. ἡγούμενοι τοιούτους ἔσεσθαι καὶ τοὺς νόμους, ὁποῖοι ἂν εἶεν οἱ τιθέντες. 864, 9. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. 887, 1. κατὰ τοὺς νό-

Π.

παραβαίνειν τὰ δόγματα. 241, 3. τοὺς ὅρκους. 331, 3. π. τ. ὅ. ἐπὶ τοῖς τῆς πόλεως ἀγαθοῖς. ubi locus daretur remp. ornandi, ibi jusjurandum a se dictum violabant. 414, pen.

παράβυστος] μείζονος παραβύστου. fr. 36.

παραγγέλλειν τοῖς ἐπιτηδείοις μεθ' ἡμέραν. mandare partes agendas, docere in antecessum, quid, cum res in nervum eruperit, agendum cuique sit, rem, locum, tempus, modum rei agendæ cum iis condicere. 44, 1. 45, 4. παράγγελμα τὸ ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἰθισμένον παρήγγελλον, κώνειον πιεῖν. 394, antep. 413, 4.

παράγγελμα. imperatum, mandatum. 394, antep.

παράγειν. adducere reum ad judices. 335, 2. εἰς τὸν δῆμον. 464, ult.

παραγίνεσθαι] interesse. πολλαῖς μάχαις καὶ ναυμαχίαις παραγεγενημένου. 863, 9.

παράδειγμα] παραδείγματι περὶ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας. 545, 9. T. παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι βελτίους ἔσονται. 525, 11. παράδειγμα ποιῆσαι τοῖς βουλομένοις εὖ ποιῆσαι τὴν πόλιν. 611, ult. χρὴ οὐ μόνον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα κολάζειν, ἀλλὰ καὶ παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. 725, 5. παράδειγμα τοῖς ἄλλοις ἔσται μὴ ἐξαμαρτάνειν εἰς ὑμᾶς. 862, 6. ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὰ ἐπιτηδεύματα κοινὰ παραδείγματα. 891, pen. ὥστε τοὺς ἐχθροὺς μᾶλλον αὐτοὺς βούλεσθαι ζῆν, ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις. fragm. 22, 8.

παραδέχεσθαι] οἱ ἕνδεκα οἱ παραδεξάμενοι ταύτην τὴν ἀπαγωγήν. 503, ult.

παραδιδόναι βασανίζειν. 287. 5. ἀποτυμπανίσαι. 489, pen. v. cl. Markland ad locum. T. μείζω τὴν πόλιν τοῖς διαδεχομένοις στρατηγοῖς παρέδοσαν. 486, 1. παραδοῦναι τοὺς νόμους. legum codicem exhibere a se in ordinem digestarum et in mundo exaratarum. 840, 3. παραδοὺς τοῖς υἱοῖς δοκιμασθεῖσι τὰ χρήματα fragm. 18, 12.

παρακαλεῖν] παρακαλέσας πολλούς. multis coram testibus. 541, pen. παρακαλέσαντες ἠρωτῶμεν. ad nos arcessitos. 717, pen.

παρακαταθήκην ἔχων ὑμῶν παρ' ἑκάστου λόγους πονηροὺς περὶ ἀλλήλων. 314, 3. 894, ult. παρακαταθηκῶν, ἃς ἐκεῖνος παρά σοι κατέθετο. 903, 8.

παρακελεύεσθαι] ἄξιον ὑμᾶς παρακελευομένους ὑμῖν αὐτοῖς παρὰ τούτων δίκην λαβεῖν. 826, 8. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦθ' ὑμῖν παρακελεύομαι. 826, 12.

παρακέλευσμός. 102, 1.

παραλαμβάνειν] ἢ παραλαβεῖν ἂν αὐτοὺς φησὶν, ἢ παρακληθῆναι ὑπ' ἐκείνων, εἰ κατ' ἐκείνους ἐγένετο. ipsorum ætate si rebus humanis interfuisset, aut ipse eos in societatem tyrannicidii assumpturus fuisse, aiebat Iphicrates, aut eos (Harmodium atque Aristogitonem) procul dubio se, Iphicratem, fuisse invitaturos ad facinoris communionem. fragm. 19, 25.

παραλείπειν] præterire, dissimulare. παραλιποῦσα τοῦτον, υἱὸν ὄντα. illo, qui filius esset, præterito. 884, 1. δίκαιός εἰμι μηδὲν παραλιπεῖν, ἀλλ' εἰπεῖν ἅπαντα. fragm. 10, 24.

παραλλάττειν τῶν φρενῶν. a recto mentis statu decidere, a sensu communi desciscere. fr. 37.

παραλύειν] παρελύθη, convellebatur, concidebat, ἅπασα τῆς πόλεως ἡ δύναμις. 471, 8.

παραμελεῖν πράγματος. 317, 2.

παρανομεῖν εἰς ἐκεῖνον. 146, 2. T.

παρανόμων (scil. δίκην) φεύγοντος τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός. 606, ult.

παρανόμως] διατεθέντες οὕτω παρανόμως καὶ βιαίως. præditi animo tam nefario, juris æqui et legum oblito, superbo atque violento. 334, ult.

παρανοεῖν] πῶς ἂν τῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς. fr. 29, 33.

παραπίπτειν] occurrere. ὅπου παρεπίπτομεν. 814, pen.

παρασκευάζειν τὴν θύραν. in *Bereitschaft halten* [*to hold in readiness*]. 28, 2. παρασκευάζουσί τινι ὀργὴν κατ' ἄλλου τινός. injicere alicujus animo iracundiam erga aliquem et vindictæ cupidinem. 31, 2. λόγον ἴσον τοῖς ἔργοις. 50, 6. παρεσκεύασεν ἡ τούτων ἀρετὴ τοσαύτην ἀφθονίαν. 51, 3. παρασκευάσαντες ἐκείνῳ δικαστήριον. iis e judicibus, a quibus eum norant condemnatum iri. 452, 11. πλοῖα. 461, 7. Passivum. εἰ μή τι σοι παρεσκευασμένον ἦν. nisi subornatus fuisses. nisi tibi cum nefario isto senatu condicta et comparata omnia fuissent. 461, 10. ὥστε παρεσκευάσθη ἅπαντα. colligitur, vel constat potius, tibi condicta omnia fuisse. 462, ult. παρεσκευασμένος. conciliatus Alcibiadi ab eoque subornatus, ut pro ipso intercederet atque deprecaretur. 562, ult. παρεσκευασμένοι οὕτως ἦσαν, hoc animo præditi, sic cogitabant et ad hunc modum res gerebant instituerantque, ὡς οὐκ ἀπολομένης τῆς πόλεως, ἀλλὰ μεγάλης ἐσομένης. 524, 2. οὕτω παρεσκευασμένην (id est, κατεσκευασμένην) τριήρη. 701, 7. παρασκευάζεσθαι (in Medio). suis partibus et studiis aliquem innectere, dolo sibi conciliare. 276, 5. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον. comparabam mihi. 702, 6.

παρασκευή] ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης γεγένηται, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρασκευῆς. ex apparatione mea, h. e. quod ego navem necessitatibus et copiis rerum omnium

1. τὴν δὲ μητέρα τελευτήσασαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος τουτί. 743, 10. modo ante triennium demum vivis excessit mater. quo facto mihi datum est otium eam alendi. nam ad id usque temporis antea semper eam multos per annos alui. παύεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 885, pen.

Πεδιακὰ] Atticæ regio campestris. fragm. 33.

πεζὸς] πεζὴ στρατιά. 98. 9.

πείθειν τινά. donis alicui os obturare, ne quid prodat, quod tu celatum malis. 279, 5. οὐ παρανοῶν, οὐδὲ γυναικὶ πεισθείς. fragm. 29, 33.

πειρᾶν] ad flagitium pellicere. ἵνα σύ γε πειρᾷς ἐνταῦθα τὴν παιδίσκην. 14, 12. πειρᾶν τὴν θάλασσαν. piraticam in mari exercere. 215, 2. ἡμῶν πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. 691, 2. πολλῷ δικαιότεροί ἐστε, ὧν πεπείρασθε, τούτοις χαρίζεσθαι, ἢ οἷς οὐκ ἴστε ὁποῖοί τινες ἔσονται. 694, 7. πολλῶν κακῶν πεπειραμένοι. 186, 19.

πελταστής. 625, 15. 626, 5.

πέμπειν] ἔπεμψαν οἱ πολῖται τὴν πομπὴν ἐκ Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν. 499, 4.

πένεσθαι. 303, 2. οὐ τοὺς πενομένους καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκός ἐστι. 752, 5.

πένης] πένητι γενομένῳ οὐ διὰ κακίαν. 623, 1. τοσούτῳ πενεστέρους τοὺς παῖδας καταλείψω. 709, ult. ἐκ πένητος πλούσιος γεγενημένος ἐκ τῶν ὑμετέρων. 817, 7. πένητας καὶ ἀπόρους ἐκπλεύσαντας. 818, 1.

πενθεῖν] τὰ αὑτῶν πενθοῦντες κακά. 54, 2.

πένθος ὅσον ἐν τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ ἦν. 898, 13.

πενίαν προφασίζεσθαι. 721, 1.

πεντακισχίλιοι] τοῖς πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα. 675, 1.

πεντακοσιομέδιμνοι. fragm. 27, 30.

πεντακοσιοστὸς ὤν. unus cum sit de quingentis. 796, 1.

περαίνειν] περαίνοιτ' ἂν οὐδέν. nihil agatis, nihil efficiatis. 304, pen. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐάσω· οὐδὲν γὰρ ἂν περαίνοιμι. 617, 3.

πέρας] τὸν βίον τελευτήσαντες, πέρας ἔχουσι τῆς παρὰ τῶν ἐχθρῶν τιμωρίας. non possunt jam pœnas injuriarum sibi datarum ab inimicis repetere. 438, 5.

περὶ] περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. 121, 5. 127, 10. 128, 2. 172, 5. 282, 1. 387, 4. pro quo videtur Isocrates non semel usurpare πρό. v. Epistola 2. πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην. idem de permutatione p. 460, 36. ed. Wolf. περὶ πλείονος ποιήσασθαι τῶν νόμων. 550, 5. ὅρκων. 568, 1. ὑμῶν. 607, 7. τιμωρίας. 823, 8. τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοινὸν κίδυνον. 872, 11. 882, 8. περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας [vel potius ἐποιήσω]. 28, 12. πάντα τοῦ δικαίου. 332, ult. περὶ ἐλάττονος ἔθετο. 242, pen. περὶ πλείστου. 222, 8. περὶ οὐδενὸς ἡγεῖσθαι. 282, ult. ποιήσασθαι. 335, 1. περὶ τούτου μνησθήσομαι. 162, 3. 347, 3. 428, 13. περὶ Νικίου ἀναμνήσθητε. 599, 4. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. σωτηρίας. 121, 5. ἐλευθερίας. 123, 6. περὶ θανάτου ἀγωνίζεσθαι. 161, ult. σώματος. 185, 1. φυγῆς. 286, 1. οὐσίας. 286, 2. περὶ σωτηρίας κινδυνεύειν. 123, 3. ubi omnes libri scripti ὑπὲρ, uti conjecerat quoque cl. Marklandus. πατρίδος. 175, 4. περὶ πατρίδος εἰς κίνδυνον κατέστη. 161, ult. 181, pen. περὶ τοῦ σώματος κινδυνεύσειν, 832, 16. περὶ αὐτῶν δεδιότες. 154, pen. στρατηγῶν περὶ Ἑλλήσποντον. 620, 7. ἀσεβεῖν περὶ τὰ ἱερά. 199, 1. τὸν Ἑρμῆν. 207, 1. θεούς. 551, 3. ἱερὰ καὶ ἑορτάς. 214, 2. ἀδικεῖν περὶ τὰ ἱερά. 214, 5. ἡμαρτηκέναι περὶ τοὺς ξένους. 541, 5. 884, 9. πεποιηκὼς ἃ οὗτος πεποίηκε περὶ τοὺς θεούς. 206, pen. ἀγαθοὺς περὶ τὸ πλῆθος. 448, 3. χρηστὸς περὶ τὸν δῆμον. 483, 8. πόλιν. 545, 5. εὔνοιαν ἔχειν περὶ τὸ πλῆθος. 601, 3. προθυμίαν περὶ τὸ πλῆθος. 682, 2. οἷος εἰς ὑμᾶς. 688, 8. τοιοῦτον ἐμαυτὸν τῇ πόλει παρέχω. 705. 5. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα. 365, 2. περὶ τἆλλα μετρίως βεβιωκώς. 571, 12. v. πρὸς et εἰς. T. Ego ad hunc articulum istæc annotaveram. a) *pro*. περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. 2, 1. et alia talia, ut, ἀποκτιννύναι ἀνθρώπους περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο. 387, 3. b) *ob*. loco vel causa alicujus alius. δίκην περί (id est, ὑπέρ) τινος λαμβάνειν. pœnas alicujus criminis repetere. 40, 8. περὶ τοῦ δικαίου μάχεσθαι. 118, 3. 121, 5. 123, 6. οὐδὲν προσήκει περὶ τῶν ἀλλοτρίων ἀδικημάτων κινδυνεύειν. 264, 3. περὶ πάντων τῶν πεπραγμένων αὐτὸν τιμωρήσασθαι. 519, 2. ταῖς ὑμετέραις ἀρεταῖς χρῆται παραδείγματι (subaudi ἀπολογούμενος) περὶ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας. ad purgandam suam flagitiositatem. 545, 9. c) *de*. περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. de futuris prospicere. 915, 2. d) pro πρὸς, *erga*. τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα. 365, 2.

περιάγειν τὼ χεῖρε εἰς τοὔπισθεν. 28, 7.

περιαιρεῖν] περιεῖλον τὸν Πειραιᾶ. urbi portum (veluti pallium) detraxerunt. 411, 1. περιελεῖν τοῦ Πειραιῶς τὰ τείχη. 429, 1. τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος. 453, ult. οὐδὲ μετὰ τῶν τειχῶν καὶ ταῦτα ἡμῶν αὐτῶν περιαιρησόμεθα. 920, 4.

περιάπτειν] εἰ σωθεὶς αἰσχρῶς ὀνείδη καὶ αὐτοῖς καὶ ἐμαυτῷ περιάψω. 710, 9.

περιβάλλειν τεῖχος περὶ ἅπασαν τὴν Πελοπόννησον. 106. antep. ἀνηκέστῳ συμφορᾷ. 184, 5. T.

περιβόητος] teteriorem in partem, diffamatus, infamatus. 151, 3.

περιγίνεσθαι] περιγενόμενοι καὶ σωθέντες. qui salva vita discesserant, ut jam supersint. 486, 4. τρία τάλαντα περιγένοιτ' ἂν τῇ πόλει. 858, 2. τί τῷ πλήθει περιγενή-

θνάναι, διὰ δὲ τοὺς προγόνους πεπρᾶσθαι. 864, 1.
προδιδόναι] ἢ ἡμέρᾳ γυνὴ προδῷ τὸ σῶμα, καὶ τὴν τάξιν λίπῃ τῆς αἰδοῦς, εὐθέως παραλλάττει τῶν φρενῶν. fragm. 37.
προδότης τῶν ὅρκων. fragm. 27, 9.
προειδέναι τὸν θάνατον. 99, ult.
προειπεῖν] ποῖα ἂν ἀπόρρητα τηρήσαι, ὃς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε. dudum ante imperata, cum interminatione denunciata. 888, ult.
προθεσμίας οὔσης μηδεμιᾶς τῷ κινδύνῳ. cum nullus temporis terminus præfinitus esset, pone quem tutus ab omni persecutione forensi essem. 275, pen. οὐ γὰρ οἶμαι τῶν τοιούτων ἀδικημάτων οὐδεμίαν προθεσμίαν εἶναι. præfixum annorum certum numerum, ultra quem extracta animadversio (aut actio forensis) locum in jure nullum amplius habeat. 501, 10. fragm. 24, 25.
προθυμεῖσθαι χρηστὸς εἶναι. 142, 6. ἵν' ἀγαθοὶ γίγνεσθαι προθυμῶνται ἐκ παρασκευῆς. 888, 8.
προθυμίας εἰς τοῦτο ἀφικόμην. 289, ult. προθυμία in sensu sequiore, ardor inimicorum ei, cui infesti sunt, nocendi. 338, 3. 614, 8. προθυμίας τῆς ἐμῆς οὐδὲν ἐλλέλειπται. 445, pen.
πρόθυμον παράσχου τὴν σὴν δύναμιν εἰς τὴν ἐμὴν σωτηρίαν. 393, 7. τοὺς δ' ἄλλους προθυμοτέρους (scil. εἰς ὑμᾶς) ποιήσετε κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι, ὃς ἄν τις (id est, ὅστις ἂν) ὑμᾶς εὖ ποιῇ. 692, 1. πρόθυμοι εἰς τὴν πόλιν γεγενήμεθα. 690, 3.
προΐεσθαι] οὐδὲν ὑμῖν προεῖνται τῶν σφετέρων αὐτῶν. largiti sunt. 703, 11.
προὶξ] προῖκα ὀλίγην λαβεῖν. uxorem sibi deligere, filiove, parum dotatam. 623, 4. 624, 2.
προΐστασθαι] τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας. 450, 9. T.
προκαλεῖσθαι δίκην. postulare. 707, pen. προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν. 745, 10.
προκαταγινώσκειν] μὴ προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ — 618, 5. σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν οἴχονται. 683, 4.
προκινδυνεύειν ὑπὲρ ἐλευθερίας. 613, 7. T.
προκεῖσθαι] προκειμένου κέρδους. 73, 5. de funere, quod porrectum jacet, ad spectandum cuique patens, et paratum efferendo. fr. 13, 10. ubi προὔκειτο μὲν et ἐξενεχθέντος δὲ inter se opponuntur.
προλαμβάνειν] πρότερον προλαβόντες. 794, 2.
τὰ Προμήθεια] festus dies Promethei sacris faciendis consecratus. ἐγυμνασιάρχουν εἰς Προμήθεια. 699, 7.
προνοεῖσθαι τῶν λεγόντων. oratorum dignitati consulere. 50, 7. deliberato proposito, consulto, grande facinus perpetrare. προνοηθῆναι δόξω περὶ τούτων. 155, 7. προνοηθεὶς καὶ ἐπιβουλεύσας ἦλθον. 150, 11. προνοηθῆναι ἐκ πολλοῦ ὅπως τῶν ἐχθρῶν τις ἕλκος λήψεται. 159, 3.
πρόνοια] ὥσπερ κατ' ἐμαυτοῦ τὴν πρόνοιαν ἐξευρίσκων. 154, 1. quasi diuturna meditatione tandem extundens aliquod facinus, unde actio vulneris ex præmeditato in me posset institui. πρόνοιαν οὐδεμίαν τραύματος ἡγούμην εἶναι, ὅστις — 159, 1. ab eo nullam dari causam hujus actionis capessendæ, qui — πρόνοια sunt in foro Attico verbera et vulnera et cædes adeo de industria illata.
πρόξενος] προξένους (verum ibi ξένους simplex verius est) καὶ πολίτας ὑμετέρους ἠδικηκώς. 817, 6.
προορᾶν] περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι. 916, 1.
πρόπαππος. pater avi. 549, pen.
πρόπεμπτα] litium æstimatarum partis depositionem. fragm. 25, 15.
προπηλακίζειν] προπηλακιζόμενοι. 565, 7.
πρόποσις] κάπηλοι, παρ' ὧν προπόσεις οὐκ ἀποδίδωσι. fragm. 5, 3.
προπράτης. antevenditor. fr. 30. cui jus est merces suas venales prius exponendi, quam exponere fas est mangonibus.
πρὸς παίδων καὶ γυναικῶν ἱκετεύω. 184, 1. μηδαμῶς πρὸς θεῶν. 512, 9. τὸν πρὸς μητρὸς (scil. πάππον). *on the Mother's side*. 549, pen. πρὸς ταῖς πύλαις ἦσαν. 500, 2. πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ὤφθην. 656, 8. ἐπειδὴ ἦν πρὸς ἡμέραν. ubi lucescebat. 14, ult. πρὸς τὴν πόλιν αὐτοῖς τοιαῦτα ὑπάρχει. 397, 8. πρὸς τὴν πόλιν δεδυστυχήκασιν, ἄλλως δὲ κόσμιοί εἰσιν. 550, 9. *in regard to*. πρὸς τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους. 577, 19. v. περὶ et εἰς. T. a) πρὸς, *adversus*, ubi oppositio, repugnantia, infestus animus significatur. ἡ αὐτὴ τιμωρία τοῖς ἀσθενεστάτοις πρὸς τοὺς τὰ μέγιστα δυναμένους ἀποδέδοται. infirmissimis quibusque causam in foro agentibus adversus opulentissimos quosque. 5, 8. φανερὰν πρὸς ἐκείνους ἔχθραν καταθέσθαι. 84, 5. τὸν πρὸς πολεμίους κίνδυνον φοβούμενοι. periculum, quod obeundum sibi esset adversus hostes vel cum hostibus. 88, 1. τίνος ὄντος ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς ἐγκλήματος. qua mea ad vos offensione? id est, quid ego commiseram, cur mihi causa esset apud vos dicenda, ad vos purganda. inverse, pro τίνος ὄντος ὑμῖν κατ' ἐμοῦ ἐγκλήματος, quid erat vobis, de quo quereremini de me? 367, 2. ἀνὴρ ἀγαθὸς πρὸς τοὺς πολεμίους. 863, 8. ἀπελύσω τὴν πρὸς τοὺς τριάκοντα αἰτίαν, offensionem, qua triginta tyrannos tibi reddideras infensos, relevasti eo, quod — μείζω τὸν δῆμον κακὰ ποιήσας. 496, 7. b) cum relationem ad aliquid, comparationem cum eo, aut convenientiam significat. παρεσκευασάμην δὲ καὶ τὸ πλήρωμα πρὸς ἐκεῖνον. verum remiges

συγκόπτειν] τὸν γναφέα συνέκοψαν. 145, 7. οὗ αὐτὸς ἔμελλεν ὑπὸ πλείστων ὀφθήσεσθαί τε καὶ συγκοπήσεσθαι. 153, ult. οἱ μὲν ἄλλοι ὅταν συγκοπῶσιν. 156, 6. T.

συγχωρεῖν τινὸς τιμήματι. 31, 7. ἀρνεῖσθαι μὴ συγχωρῆσαι. 166, 2.

συκοφαντεῖν] οὐ τοῦ αὐτοῦ μοι δοκεῖ εἶναι ἐρᾶν τε καὶ συκοφαντεῖν. 161, 4. τοὺς περὶ τούτων ποιουμένους λόγους συκοφαντεῖν νομίζετε. 712, 5. τριάκοντα μνᾶς ἐσυκοφάντησε. rabulisticis machinationibus, concussione, vanos terrores injiciendo, triginta minas expressit. 806, 3. ὡς ἤδη συκοφαντεῖτε καὶ τῶν ἀρχαίων νομίμων ἐπιθυμεῖτε. 819, ult. διασώζοντες τὰς τῶν φίλων οὐσίας συκοφαντοῦνται ὑπὸ τῶν ὀρφανῶν πολλοί. fr. 18, 8.

συκοφάντης] τῶν συκοφαντῶν ἔργα ἐστὶ, καὶ τοὺς μηδὲν ἠδικηκότας εἰς αἰτίας καθιστάναι. 762, 2.

συκοφαντίαν αὐτοῦ κατέγνωτε. 177, 6.

συκοφαντώδης] νομίζων οὐκ ἂν ῥᾳδίως αὐτὴν ἑτέραν (scil. δίκην) ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν. fragm. 4, 6.

σῦλα ποιουμένους Βοιωτούς. Bœotos, ubi locorum viros nostros, aut res mercesve nostras repererint, manum iis injicientes, eaque retinentes pro arrha, donec ipsis a nobis satisfactum fuerit. 160, 7.

συλλέγειν] συλλέγονταί τινες ἐναντιωσόμενοι τοῖς τότε καθισταμένοις πράγμασι. 458, 5. συλλέγεσθαι φησὶ πρὸς ἐμὲ ἀνθρώπους πολλοὺς καὶ πονηρούς. 753, antep. ἐράνους συνείλεκται. fragm. 5, 7.

συλλογὴν ἐποίει. concilium faciebat tribunus, h. e. operam dabat ut milites in concionem deliberandi ergo de causa communi convenirent. 687, 7.

συλλογίζεσθαι] computare, referre ad reliqua rationis capita. ἕτερα παμπληθῆ, ἃ πρὸς τὸ κεφάλαιον συνελογίζετο. 906, 10.

σύλλογος] τὸν ἐνθάδε σύλλογον ἀρχὴν γενέσθαι τοῖς Ἕλλησι τῆς πρὸς ἀλλήλους φιλίας. 912, 3.

συμβαίνει καὶ ταῦτα τοῖς προτοῦ. etiam hæc cum superioribus consentiunt. 305, pen. 309, 5.

συμβάλλειν] τὸ ἥμισυ τοῦ ἀργυρίου συμβάλλεσθαι. dimidium æris conferre. 173, 5. ἐξ ὧν μὲν ἡ πόλις εὐδαίμων ἔσται, οὐ συμβάλλονται. 708, 8. πολὺ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν Ἀδρίαν πλεῖν, ἢ τούτῳ συμβαλεῖν. pecuniam credere. fragm. 5, 14.

συμβόλαιον] pactum, contractus, æs creditum, vel debitum. συμβολαίων ἡμῖν πολλῶν πρὸς ἀλλήλους γεγενημένων. negotia, commercia rerum quamplurima nobis intercesserunt. 149, 4. μικρῶν ἂν ἕνεκα συμβολαίων ἐδούλευσαν. in servitutem decidissent ob minuta quædam debita contracta. 445, 7. Taylor in indice voc. hoc reddidit per *stipendium*.

σύμβολον φιάλης χρυσῆς, id est, patera aurea data, ὥστε εἶναι σύμβολον, quo esset tessera. 628, ult.

συμβουλεύειν] ὀμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ δικαστήριον τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν τῇ πόλει. 869, 5. νεώτερός εἰμι τοῦ συμβουλεύειν (ubi videtur addendum ἐμαυτῷ). junior sum, quam ut ipse mihi recta queam administrare consilia. fr. 10, 24.

σύμβουλος] οὐκ ἄξιον τούτοις πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς (scil. κεχρῆσθαι) οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε τοῖς πειθομένοις. 779, 13. id est, οἷς οἱ πεισθέντες οὐκ ἀπώναντο τοῦ πεπεῖσθαι.

σύμμαχον ἔχειν τὸ δίκαιον. 64, pen. ἀστασίαστοι σύμμαχοι. 113, 8. συμμάχους ἔχοντες ὅρκους καὶ συνθήκας. 118, antep.

συμμιγνύναι] συμμεμιγμένος παιὰν Ἑλληνικὸς καὶ βαρβαρικός. 101, 2.

σύμμικτος] σύμμικτα χαλκώματα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. vasa ænea, nullo delectu conquisita, sed temere corrasa, merum ad usum quotidianum. 631, 11.

συμπέμπειν πομπὴν μετὰ τῶν πολιτῶν. 500, 1. οὐ γὰρ δεῖν ἀνδροφόνον ὄντα συμπέμπειν τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηνᾷ. 500, 7.

συμπίπτειν] συμπεσόντων τοιούτων καιρῶν. ejusmodi tempora cum incidissent. 628, 5.

συμπλεῖν] ὃν περὶ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν μὴ συμπλεῖν ἐμοί. mea nave vectum fuisse, vel usum in faciendis per mare itineribus. 700, 14. 701, 6. οὐδενός μοι συμπλέοντος στρατηγοῦ. 701, pen.

συμπολιτεύεσθαι. 338, 1.

συμπράτης. mercimoniorum collega. fr. 36.

συμπράττειν] quod nos fere *to make for*. ταῦτα οὐκ ἂν δύναιντο ποιεῖν ἑτέρων μὴ συμπραττόντων. 436, 1. T.

συμπρεσβευτής. 806, ult.

συμπρίασθαι σῖτον. 715, ult.

συμφέρει αὐτοῖς τἀναντία καὶ τοῖς ἄλλοις. 721, 6.

συμφορὰ] ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχειν. 742, 1. συμφορὰς μείζους καὶ χαλεπωτέρας ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. fr. 22, 12.

σύμφυτος αὐτοῖς ἡ δειλία. 371, 2.

συναγείρειν] τόνδε τὸν ἀγῶνα πρῶτος συνήγειρε. 911, 3.

συναγορεύειν] συνηγόρευες, ἢ ἀντέλεγες. 398, 6.

συναγωγεὺς τῶν πολιτῶν. 412, pen.

συναθροίζειν τὸ ναυτικόν. 98, 7.

συνακολουθεῖν (scil. τῇ πομπῇ) λαβὼν τὰ ὅπλα. 499, ult. τοῦ συνακολουθοῦντος οἰκέτου. fr. 34.

συναπιέναι. 477, 3.

συναπόλλυσθαι. 438, ult.

συναρμόζειν] ᾤμην τοιαύτῃ φιλίᾳ συνηρμόσθαι. fragm. 37.

συναρπάζειν ἐκ τῆς ὁδοῦ. 163, 5. συναρπάζοντες τοὺς μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, τοὺς δ' ἐκ τῶν ἱερῶν. 444, 9. συναρπάσαντες ἔδησαν πρὸς τὸν κίονα. fr. 30, 23.

συνάρχειν] ἀμύνεσθαι τοὺς συνάρξαντας. 753, 9. ubi leg. τοὺς ὑπάρξ. nam ς ad-

5 D

hæsit e proximo vocabulo τούς. T. συνάρχων. 418, 6. 792, ult.

σύνδειπνον]. convivium. ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον. fragm. 24, ult. et 37, 20.

συνδιαβάλλεσθαι. 442, 6.

συνδικάζειν] una cum judicibus ordinariis in judicio assidere, non, patrocinari reo, id quod est συνδικεῖν. 848, 1. 850, 9.

σύνδικοι] fiscales, advocati fisci. 574, 6. 597, ult. 613, 1. 635, 3.

σύνδουλος. fr. 36.

συνέδριον. 325, 4.

συνειδέναι] πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σίμωνι. 133, 1. συνειδέναι αὐτῷ ἔργα ἀνόσια εἰργασμένῳ. 227, ult. συνῄδεσάν σοι ἀληθῆ λέγοντι. 280, 3. τὰ τῆς πόλεως συνειδὼς Ἐργοκλεῖ κλέπτοντι. 833, 1. cum de homine sibi ipsi conscio verba fiant, participium illud erit in casu recto. ὑμέτερα ἔχοντες σφίσιν αὐτοῖς ξυνειδῶσιν. 830, 11. Eandem habet significationem et constructionem συγγνῶναι, quod vide. T. συνῄδεσαν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς πολιτείας τιμωμένοις. 602, pen. εἵλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς (scil. ἑαυτῷ φανερὰν οὐσίαν κεκτημένῳ, ὅτι χρήματα ἔχων δύναιτο λειτουργεῖν). 635, 1. σύνοισθα ἐξημαρτηκὼς, id est, σύνοισθα σαυτῷ ὅτι ἐξημάρτηκας. 786, 1. συνειδότες ἡμῶν ἑκατέρῳ τὸν βίον. 806, 5. οἱ τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀπολλύμενα τοῖς αὐτοῖς (scil. ἐπιτιμίοις, οἷς οἱ κλέπται αὐτοὶ) ἐνέχονται. 832, ult. περὶ ὧν οὐδεὶς αὐτῷ σύνοιδεν, ἀλλ' αὐτὸς μόνος διεχείριζεν. 909, 7.

συνεθίζειν. 13, 5.

συνειπεῖν — ἀντειπεῖν. 405, 4. T.

συνεισπίπτειν. 145, 2.

συνεκδιδόναι] adjuvare collatione pecuniaria de suo patres pauperiores in filiabus elocandis. τῶν πολιτῶν τισὶν ἀπορῶσι συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας. 659, 3.

συνεκπλεῖν. 461, 2. 8, 13. 481, pen.

συνέρχεσθαι] συνέλθωμεν, τὰ μὲν ὀψόμενοι, τὰ δὲ ἀκουσόμενοι. 912, 2.

συνεστιᾶν] συνειστιῶντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων. fragm. 21, ult.

συνέχειν] μηδέποτε παύσασθαι κακοῖς τοιούτοις συνεχομένην. 22, 8. T.

συνεχῶς] continuos tres annos, continenter. τρία ἔτη συνεχῶς τριηραρχῆσαι. 633, 2.

συνθετὸς] ἐστὶ γὰρ (engytheca) συνθετὴ, καὶ σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βουκεφάλεια. fr. 15, 8.

συνθεωρεῖν] ire cum aliquo ad spectandum ludos. 301, 1.

συνιστάναι] συστήσασθαι τὴν ὀργήν. concipere, colligere, et veluti corrotundare atque massam in unam conflare. 330, ult. συνίστασθαι ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους. coisse in societatem, conjurasse in fraudem negotiatorum. 723, 8. 726, 2. Unde (verba sunt Taylori) p. 726, 2. fortasse melius legatur ἐφ' οὓς, quam ἐφ' οἷς, ut editi.

συνοικεῖν] ἔγημαν δύο ὄντε τὴν Μεδοντιάδα, καὶ ξυνῳκείτην αὐτῇ. fr. 17, 19. πρὸς τοὺς ἐγγύτατα γένους συνοικοίη. ad eos, qui genere erant proximi, habitatum iret. fragm. 17, 5.

συνουσία] si bene habet, pro εὔνοια, studium quo quis alicui parti σύνεστι, præsto est, cum ea facit. 418, 4. συνουσίας οἰκειότητα. fragm. 35, 4.

συντελεῖν] τοῦ γείσου συντετελεσμένου καὶ τοῦ κρηπιδαίου. tecto perfecto et fundamento. fr. 26, 1.

συντίθεσθαι] consentire, assentiri. συντίθεται καὶ τούτοις καὶ Καρκῖνος ὁ ποιητής. fragm. 25, 16.

συντιμᾶν] συντιμηθῆναι. 889, 3. si lectio ista bene habet.

συντρίβειν τινὸς μέτωπον βαλὼν λίθῳ. 141, 2. συντριβόμεθα τὰς κεφαλάς. 146, 10. T.

συντριηραρχεῖν. 245, 1. 907, pen.

συνωμότης] conjurationis socius. 412, ult.

συνωνεῖσθαι τὸν σῖτον. 716, 4. et ult. ἕως ὁ συνεωνημένος σῖτος, frumentum coemptum, αὐτοὺς ἐπέλιπε. 720, 3.

συναφελεῖσθαι ὑμᾶς (scil. ἑαυτοῖς) οὐκ ἠξίουν. 442, 5.

συσκευάζεσθαι] συνεσκευασμένος τὰ ἑαυτοῦ ἐνθάδε. convasatis rebus fortunisque, quæ ei hic erant, omnibus. 873, pen. συνεσκευασμένος (nam sic ibi leg. est pro ἐσκευασμ.) τῶν χαλκωμάτων ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε. fr. 22, 20.

σύσκηνος. 498, 2.

συσκοτάζειν] ἤδη συσκοτάζοντος (scil. τοῦ φωτὸς, vel τοῦ οὐρανοῦ). fragm. 30, 20.

συσσιτεῖν] οὐδεὶς τούτῳ συσσιτήσας φανήσεται, οὐδὲ σύσκηνος γενόμενος. 498, 1. T.

συστασιάζειν] συνεστασίαζε τῇ βουλῇ. factiosa et facinorosa senatus consilia opera sua secundavit. 848, ult.

συστρατεύεσθαι] αὐτοὶ οἱ συστρατευόμενοι ἴσασι. 689, 5.

Σφηττοῖ. 593, 8. 595, 4.

σχηματίζεσθαι] ἐσχηματισμένοι περιέρχονται. simulatis moribus circumeunt. fr. 29, 30. nisi potius est geputzt, gefresieret [dressed, attired].

σχολάζειν] a tractatione reip. vacare. 330, 1.

σώζειν τὰ ἐψηφισμένα. exsequi. 401, 1. φιλοτιμούμενοι ὅτι καὶ τοὺς φανερῶς ἡμαρτηκότας σώζειν δύνανται. 533, 2. σωζόμενα τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα. 610. 6. βούλεσθε ἡμᾶς δικαίως μᾶλλον σῶσαι, ἢ ἀδίκως ἀπολέσαι. 655, 12. τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σώζειν, servare, tueri, salva retinere, βουλομένοις ἐπιβουλεύουσι. 753, ult. ἐπεὶ δ' ἐσώθη. salva in portum rediit navis e peregrinatione. 908, 9. τὰ σωθέντα τῶν χρημάτων αὐτὸς ἕξει. merces et pecunias, quæ e periculo navigationis salvæ domum

τόκους, οὔτε τὸ ἀρχαῖον ἀπεδίδου. fr. 4, 20.

τολμᾶν] posse a se impetrare. 250, 1. τοιαῦτα λέγοντες, οὐ τοιαῦτα ποιεῖν ἐτόλμων. 385, pen. οὐκ εἴ τις τολμᾷ, μισεῖν. si quis ferociam et confidentiam in sermone, incessu et agendo præ se fert, non ideo eum odisse. 583, 1. περὶ τούτων οὐδενὶ ἐτόλμα πείθεσθαι. a se non impetravit, ut obsecundaret. 893, pen. ἐπιχειρεῖν et τολμᾶν copulantur. fr. 4, 16.

τολμηρῶς εἶπε. 431, 3.

τοσοῦτος] οὐ τοσαῦτα χρήματα, ὧν ὑμεῖς ἡττήσεσθε. 822, 2. 834, 8. Ita ferme, καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοῦτο μέμνημαι. 873, 4. modo καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι. 873, 10. T. εἰς τοσοῦτον ἥκομεν. 812, 10.

τράπεζα] taberna nummularii. 320, 3. τὴν ψῆφον ἔδει φανερὰν ἐπὶ τὰς τραπέζας τίθεσθαι. in judicio puta propositas. 467, 7.

τραπέζιον] asserculus, taleola, in qua nummi numerantur. fr. 21, 2.

τραῦμα] πρόνοιαν τραύματος οὐδεμίαν ἡγούμην εἶναι. 159, 1.

τρέπειν] τρέπομαι παριὼν ὡς τὸν Λυσίμαχον. devertor in transitu ad L. 143, 3. τρέψεσθε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. convertemini in vosmet ipsos, sævietis in viscera vestra. 315, ult. τρέπεσθαι ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον. ad illam excusationem receptum habere. 372, 2. 790, 7. τραπέσθαι ἐπὶ τιμωρίαν τῶν παρεληλυθότων. 609, 5. et pen.

τριβώνιον. pannucia. 903, 5.

τριηραρχῶν εἰς Κύπρον. lectus, jussus in illa in Cyprum expeditione trierarchi munere fungi. 628, pen.

τριηραρχία] τῆς ἑαυτοῦ τριηραρχίας παρὰ τῶν θυγατριδῶν τὸ ἥμισυ πράττεται. 908, 5.

τριήρης] νενίκηκα τριήρει ἁμιλλώμενος. 700, 4.

τρίπους] σὺν τῇ τοῦ τρίποδος ἀναθέσει. 698, 9. περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος. fragm. 34.

τρισκαιδεκέτης. 346, 1.

τρισχίλιοι] τοὺς τρισχιλίους στασιάζοντας ἐκ τοῦ ἄστεος. 776, 4. οὐδὲ τῶν τρισχιλίων κατελέγην. 845, 5.

τρόπαια ἀείμνηστα καθιστάναι. 79, ult. τρόπαια τῶν βαρβάρων (id est, ἀπὸ vel κατὰ τῶν βαρβάρων) ἔστησαν. 89, 1. τρόπαια στήσαντες καλλίστου μὲν αὐτοῖς ἔργου, αἰσχίστου δὲ τοῖς πολεμίοις. 112, 2. 119, 3. 924, 3. τρόπαια πολλὰ καὶ καλὰ ἔστησε κατὰ τῶν πολεμίων. 600, penult.

τρόπος] ἐδέοντο αὐτοῦ παντὶ τρόπῳ ἀπελθεῖν Ἀθήνηθεν. 461, 1. ἐκ παντὸς τρόπου. 462, 8. ἀπόδειξιν ἐποιήσαντο τοῦ αὐτῶν τρόπου. 395, 15. τρόποις ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενοι. 914, pen.

τροφεῖα ἀποδιδόναι τῇ πατρίδι. 124, ant. ποῖα τροφεῖα ἀνταποδιδούς. 251, 3.

τροφὴ] πολλὰ δεδαπάνηκα εἰς τὴν ὑμετέραν τροφήν. 898, 2.

τρυφᾶν] τρεῖς τέχνας ἐργάζεται — καὶ πρὸς τούτοις τὸ τετρυφηκέναι. fr. 25, 31. nisi ibi potius τετρυπηκέναι leg. est a τρυπᾶν, et designatur ars margaritas perforandi.

τυγχάνειν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. incurrere in viros fortes, cum iis in acie congredi. 58, 1. τυγχάνειν τινὸς (scil. προθύμου εἰς βοήθειαν), ab aliquo opem impetrare. ἐμοῦ δεηθεὶς οὐκ ἔτυχεν. 298, 2. διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τοιούτων ὑμῶν τύχοιμι. ecqua etiam de causa vos judices sortiar tam acerbos et iniquos? 757, 5.

τύπος] περὶ τοῦ τύπου. de sigillo. fr. 25, 30.

τυρὸς] ἐλθόντα εἰς τὸν χλωρὸν τυρόν. ad forum casei recentis. 732, ult. 733, 2. v. Lect. Lysiac. caput extremum. T.

τύχη] ἡ δὲ τύχη καὶ ὁ δαίμων περιεποίησεν. 486, antepen. ταῖς τύχαις εἴκειν. temporibus servire. 601, 9. ταῦτα οὐκ ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐμῆς παρασκευῆς. 702, 3. ὑπὸ τῇ δυσχεστέρᾳ γενέσθαι τύχῃ. 744, 4. οὔτε τὴν τύχην δείσας, οὔτε ὑμᾶς αἰσχυνθείς. 746, 2. κοινὰς εἶναι τὰς τύχας ἅπασι καὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν κακῶν. rerum secundarum juxta adversarumque sortes. 756, pen. εἰ μηδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἕνεκα. 854, 9. τοὔνομα πρέπον ταῖς αὐτῶν τύχαις. fragm. 22, 2.

Υ.

ὑβάδα. fragm. 27, 32.

ὑβρίζειν] ὑβρίζω σε et ὑβρίζω εἰς σε quid distent, videas Luciani canonem in Solœcista. Refutatur ab oratoribus passim. v. cl. Markland. p. 17. *prius.* 7, 1. 149, 5. 538, ult. 542, pen. *posterius.* 17, 2. 28, 8. 666, 1. T. ὁ ἀνὴρ ὁ ὑβρίζων εἰς σε καὶ τὴν σὴν γυναῖκα. 17, 2. ὕβριζεν αὐτὸν, stupravit eum, ὡραῖον ὄντα. 538, ult. οὐ τοὺς πενομένους ὑβρίζειν, contumeliis, injuriis, violentiis grassari, εἰκός ἐστιν, ἀλλὰ τοὺς πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους. 752, 5. τοὺς ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν. fr. 17, 30.

ὕβρις] de adulterio, stupro. 5, ult. Ita Plutarch. de fortuna Alexandri, Ῥωξάνης ἐρασθεὶς, οὐχ ὕβριζεν, ἀλλ' ἔγημε. Diodor. Sic. L. XII. τὴν θυγατέρα ἀπέκτεινεν, ἵνα μὴ τῆς ὕβρεως λάβῃ πεῖραν. οὐχ ὕβρεως, ἀλλὰ κέρδους ἕνεκεν. 273, 5. διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν. *not out of wantonness or luxury.* 747, 3. T.

ὑβριστὴς καὶ βίαιος καὶ λίαν ἀσελγῶς διακείμενος. 751, pen. οἷς τ' ἐγχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβρισταῖς εἶναι, καὶ οἷς οὐ προσήκει. 752, 4.

χωρίδιον μικρὸν Ῥαμνοῦντι. 632, 3.

χωρίον. villa, prædium. 263, 4. χωρία (oppida, castella) καταλαμβάνειν, καὶ ὀλιγαρχίαν καθιστάνειν. 821, 1. εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ δικάζεσθαι. fragm. 13, 26.

χωρὶς] particulariter, seorsim. 722, ult.

Ψ.

ψεύδεσθαι] ἐψευσμένος τῆς ἐλπίδος. 91, 3. ψευσθέντες τοῦ πλήθους. decepti in æstimanda multitudine et hostium et sociorum, quorum hi pauciores spe reperti sunt, illi plures. 95, 3. ὥστε μηδ' ἂν ψευδόμενον δεινότερα τῶν ὑπαρχόντων κατηγορῆσαι. 382, 1. πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας. in æstimandis multorum bonis vos errasse, a fama deceptos, pluris ea fecisse, quam reapse essent. 651, 6. φαινόμεθα τῶν ἀρχαιοπλούτων πολὺ ἐψευσμένοι. 652, 1. ψεύδεσθαι προχειρότατον τοῖς πολλάκις ἁμαρτάνουσι. fragm. 35.

ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. 368, 8. T.

ψηφίζεσθαί τινι τὸ διαδίκασμα. adjudicare alicui causam adversus populum. 597, 5.

ψήφισμα] Λυσίας ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ψηφίσμασι. fr. 39.

ψηφοπαικτεῖν] ψηφοπαικτοῦσι τὸ δίκαιον. fr. 11, 26. sursum, deorsum, temere, per jocum et ludibrium agitant, versantque jus, quasi tesseris luderent, idem factum in simillimis causis modo damnantes, modo absolventes.

ψῆφος] τὴν ὑμετέραν ψῆφον δεδιέναι· αὕτη γάρ ἐστι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυριωτάτη. 41, ult. ψῆφον φέρειν χρὴ ἐκ τῶν ἔργων μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων. 404, 3. ψῆφον διδόντες. 559, pen. μηδαμῶς ταύτῃ θέσθε τὴν ψῆφον. 757, 4. τὴν ὑμετέραν ψῆφον καταπειράσοντες εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ δικαστήριον. 867. 12.

ψιλὴ γῆ. arboribus nuda satisque. 266, ult. ἐν ψιλοῖς ἐστρατεύοντο. inter milites levis armaturæ. 526, 1. τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. fr. 34.

ψιμμυθιοῦν] cerussare. ἔδοξέ μοι τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθιῶσθαι. 15, ult. 21, 1.

ψοφεῖν] τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. crepuissent. 15, 1. 20, pen.

ψυχὴ] τὰς ψυχὰς διαφθείρειν. 38, 5. ψυχὰς ὁμοίας τῇ φύσει ἐκτήσαντο. animi earum fiebant corporibus similes, h. e. muliebres, seu molles, imbelles. 58, 2. οὐδὲν ἐνδεεῖς ταῖς ψυχαῖς ἐγένοντο. 95, 2. ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς πιστεύσαντες. 110, 2. ψυχὰς οὐκ ἔχουσι. 371, ult. τὰς ψυχὰς (quoad fortem et virilem animum) οὐκ ἐδόκει πονηρὸς εἶναι. 676, pen. ὑμῖν οὐκ ἦν πως εἰδέναι οἷος ἦν ψυχήν. 686, 2. et pen. μηδενὸς ἀνθρώπων ἥττονα εἶναι τὴν ψυχήν. 689, pen. τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ. 899, 5. τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ὠνεῖσθαι παρὰ τῶν ἐχθρῶν. 821, 15.

ὠθεῖν] ὤσαντες τὴν θύραν τοῦ δωματίου. incursu concitatiore, tignove impacto aut vecte admoto, clausam januam cum perrupissent. 28, 2.

ὠνεῖσθαι] ἐωνημένος. 260, pen. ὠνούμην. 263, 9. ὠνήσεσθε. 727, pen. συνωνεῖσθαι. 716, 4. ὠνούμενος. 718, 5. συνωνούμενος. 718, ult. συνεωνοῦντο. 719, 11. συνεωνημένος. 720, 3. συνωνούμενοι. 720, 5. ἐωνημένον passive. 906, 2. T. ὠνεῖσθαι τοὺς καρπούς. redimere vectigal publicum sylvarum. 260, pen. ὠνούμενοι τὰς αὐτῶν ψυχὰς παρὰ τῶν λεγόντων καὶ ἐχθρῶν. 821, 15.

ὠνὴ] pro ὤνησις, coemptio. ὠνὴ τῶν ὅπλων. mercatus. 644, 1.

ὤνησις] εἶναι αὐτῷ καὶ οἰκείαν ὤνησιν. fr. 39, 8.

ὤνιον] res venalis. ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασι τοὺς ἀγορανόμους κατεστήσατε. 722, 10.

ὡραῖος] ὕβριζεν αὐτὸν ὡραῖον ὄντα. 538, ult. ἐπεὶ δ' ἀνδρὸς ὡραία ἦν. ut nubilis erat facta. fr. 7, 21.

ὡς] pro εἰς. 13, 6. 22, 1. 143, 3. et passim. ἔδωκεν ὡς μυρίας δραχμὰς, id est, fere. 639, 6. μάρτυρας ὡς πλείστους. 148, 3. ὡς ἐδυνάμην ἄριστα. 552, 15. ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων. 576, 10. ὡς ἀσφαλέστατα. 45, 4. ὡς τάχιστα. 460, ult. ὡς μάλιστα. 476, 6. ὡς ἐν τούτων οὗτός ἐστιν, id est, *enim*. 256, 1. ὥστε εὖ εἰδέναι. *for he very well knew*. 623, 5. T.

ὥστε] νεώτεροι ἢ ὥστε εἰδέναι. 125, 9. atque ita cum infinitivo. 150, 14. οὕτω σφόδρα ἠπορούμην — ὥστε ἔδοξε — 142, 8. 148, 14. utriusque modi exempla videas. 92, 2. 99, 4. 134, pen. 152, 3. 172, 8. 186, 7. 202, 5. 217, ult. 259, 2. 355, 4. et ult. 382, 1. 384, 4. 606, 2. 617, 1. 660, ult. 667, 1. 671, pen. 674, 4. T. Quorsum istæc copia? ὥστε omissum. ἀποκρυπτόμεθα μηδένα εἰδέναι, id est, ἀποκρυπτόμεθα ὥστε μηδένα εἰδέναι. 276, 8.

ὠφέλεια] τῶν ὠφελειῶν πολλοστὸν μέρος ἄλλῳ τινὶ μεταδιδόναι. 637, 1. εἰς τὰς κοινὰς ὠφελείας. ad sustentandam contributionibus remp. 660, ult. τοὺς μὲν κινδύνους ὑμετέρους εἶναι, τὰς δ' ὠφελείας τῶν ἑαυτοῦ φίλων. 819, 4.

ὠφελεῖν] πλείω ὠφεληθήσεσθε. 660, 9. ἡγούμενος εἶναι ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, ὠφελεῖν τοὺς φίλους, καὶ εἰ μηδεὶς μέλλοι εἴσεσθαι. 659, 6. πολλὰς ἀρχὰς ἄρξας ἐκ τῶν ὑμετέρων ὠφέλημαι. 706, 8. τέχνην κέκτημαι βραχέα δυναμένην ὠφελεῖν. parum quæstuosam. 743, pen.

INDEX REGIMINUM

A TAYLORO CONSCRIPTUS.

ARTICULUS.

Ἀφικνοῦμαι εἰς τὸν καὶ τόν. 27, 7. καί μοι κάλει τὸν καὶ τόν. 659, 8. τῶν μὲν δυστυχησάντων, τῶν δὲ τῆς παρόδου κρατησάντων. 95, pen. 109, ult. 111, 4. τὰς μὲν πυνθάνονται, τὰς δὲ λογοποιοῦσι. 721, 9.

NOMINATIVUS.

Sing. εὔνους. *Plur.* Πλαταιεῖς. εὖνοι. 416, 5. 447, 2. 664, 2. κακόνοι. μείζους. κρείττους. βελτίους. ἀμείνους. πλείους. νῆες. † ἐπιγραφόμενος Ἀναγυράσιος εἶναι. 494, 2. φησὶν Ἀθηναῖος ποιηθῆναι. 496, 14. οὐχ οἷοί τ' ἔφασαν εἶναι. 406, ult. αὐτοὶ ἔφασαν συνεκπλευσεῖσθαι. 461, 2. ὁμολογεῖ ἀνδροφόνος εἶναι. 506, 9. ἡγούμενοι οἷοί τ' ἔσεσθαι. 94, ult. ἡγούμενος οὐκ ἂν δύνασθαι λαμπρὸς γενέσθαι. 537, 2. ἴσως φήσει ἄκων τοσαῦτα κακὰ ἐργάσασθαι. 476, 4. εὖ δ' ᾔδει οὐ δυνησόμενος παραδοῦναι. 220, 2. ἐλανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὄντες θνητοί. 128, ult. εἰς οὓς ἁμαρτάνων οὐ λανθάνει. 232, 6. ὃς ἔφη δεσπότης τούτου εἶναι. 733, 12. † Adverbialiter quasi positus, ut ἀνάγκη pro ἀναγκαίως. v. p. 382, not. 3. † Nominativi pendentis exempla sunt: δεινότατα οὖν πάσχω, ὃς εἰ μὲν παρέσχετο μάρτυρας, τούτοις ἂν ἠξίου πιστεύειν. 280, 5. Καλλίας τοίνυν, ὅτι ἐτεθνήκει ὁ πατὴρ — τότε τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστίν. 649, 4. οἱ ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνη. 646, 9. Hujusmodi est: ἔχοντες (ἡμεῖς) ἀργύριον καὶ χρυσίον, χαλκὸν δὲ καὶ κόσμον — εἰς τοσαύτην ἀπληστίαν ἀφίκοντο. 395, 9.

GENITIVUS.

Sing. γήρως. Πειραιῶς (v. 234. 11. et Lect. Lysiac. cap. IV.) Ἀρχίνεω. 394, 7. *Plur.* πλειόνων. νεῶν. 115, 4. νηῶν. 454, 5. Πλαταιέων. 733, 10. † τοσούτου δεῖ. έω. ἐδέησε. v. Δεῖ. † τῆς πατρίδος φυγήν. 159, 7. δι' ἑτέρων ὀργήν. 239. (v. not. 24.) μεγάλων ἀδικημάτων ὀργὴν ἔχοντες. 396, 5. † τοῖς τοιούτοις τῶν ἁμαρτημάτων. 525, 16. εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας. 186, 17. † σύμβολον φιάλης χρυσῆς, id est, φιάλην χρυσῆν. 629, 1. v. eruditiss. Marklandum ad locum. † Casus pretii vel valoris. ἔπιπλα πλείω ἢ χιλίων δραχμῶν. 635, 1. γῆν καὶ οἰκίαν ἐκτήσατο πλέον ἢ πέντε ταλάντων. 642, 1. πεντήκοντα μνῶν πρίασθαι. 633, 4. τιμήσασθαι δεσμοῦ. 220, 1. ἀργυρίου. 221, ult. ἱερὰ ἄθυτα τριῶν ταλάντων. 855, 2.

DATIVUS.

Ἰσθμοῖ. Σφηττοῖ. Κικυννοῖ. Ἀθήνησι. Ῥαμνοῦντι. Μουνυχίασιν. (v. p. 479, not. 2.) † εἰς τὴν σωτηρίαν τῇ πατρίδι. 248, 5. † ὃς ἐφύλαττεν αὐτῷ, *ejus quæstor*. 639, 5. † πιστεύουσι τούτοις ἀληθῆ λέγειν. 655, 13. † ἐπ' ἐκείνοις ἦν μηνύσασιν ἐλευθέροις γενέσθαι. 274, ult. † παράδειγμα ποιήσετε τοῖς ἄλλοις δικαίοις εἶναι. 811, 2. † Otiosus. καί μοι ἀνάβητε μάρτυρες. λάβε μοι νόμον etc. passim. "Tongillum mihi eduxit." Cic. Catil. Unde fortassis p. 356, 4. loco τοῦ καίτοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον legere mavis καί μοι ἀνάγν. Modo enim καί μοι ἀνάγνωθι τούτους τοὺς νόμους. Notabile est, διαφορὰς οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλ' ὑπὲρ ἑαυτῶν γενομένας, ὁπότεροί μοι ταῦτα πράξουσι, καὶ τῆς πόλεως ἄρξουσι. 417, pen. δοκείτω δ' ὑμῖν ἡ γνώμη ὀρθῶς ἃ οὗτος ἐποίει. 252, 2. ἐπειδὴ δέ μοι ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε. 11, 2. εἶχεν ἄν τινα λόγον τὸ ψεῦδος αὐτῷ. 151, 7. εἶχόν τινα λόγον αὐτῷ αἱ συνθῆκαι. 507, pen. ὅπως ἐξαλειφθείη αὐτῷ τὰ ἁμαρτήματα. 237, 2. † Solennis maxime constructio cum verbo passivo. ἐπειδὴ πάντα εἴρητο αὐτῇ. 24, 4. οὐδέ ἐστιν ἔμοιγε τοιοῦτο πεπραγμένον. 183, pen. πάντα τὰ ἠσεβημένα αὐτῷ. 199, 4. εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων. 571, 3. ὅσα αἰσχρὰ τούτῳ ἐπιτετήδευται. 488, 3. † τοσούτῳ ἀσεβέστερος. 213, ult. v. cl. Markland ad p. 857. † πρότερον πένθ' ἡμέραις, *sooner by five Days*. 573, 2. ὀβολῷ τιμιώτερον. 718, 7. δραχμῇ. 720, 4. v. 858, 896. † τούτων ἀξίους ὄντας τῇ πόλει. 396, 5. v. περί. † ὀλίγῳ πρὸ τῶν τριάκοντα. 263, 7. † τόν τε γόνῳ πατέρα, καὶ τὸν ποιητόν. 510. 3.

ACCUSATIVUS.

Sing. Πειραιᾶ. εὐκλεᾶ θάνατον. τὴν κλεῖν. τὸν Ἄθω. Περικλέα. ὑγιᾶ. ναῦν. πλείω. εὔνοιαν. προῖκα. οὐσίαν. εὔνουν. μείζω. βελτίω. φονέα. βασιλέα. Τυδέα. Πλαταιέα. Ἀχαρνέα. 881, 10. *Plur.* χρυσοῦς ἑλικτῆρας. κρείττους. ἥττους. εὔνους. υἱεῖς. φονέας. πλείω τὰ ὀστᾶ. Πλαταιέας. βελτίους. † ἐπειδὰν ἴδωσι τὸν βασιλέα ὅστις ἐστί. 199, 3. ἐπέδειξαν τὴν ἔχθραν ἥ τις εἴη. 383, 2. Κλεοφῶντα πάντες ἴστε ὅτι πολλὰ ἔτη διεχείρισε τὰ τῆς πόλεως πάντα. 651, 2. (Hujusmodi sunt: τοὺς παῖδας ἀδήλους εἶναι ὁποτέρων τυγχάνουσιν ὄντες. 38, ult. οὐκ ἐλεοῦντες τὰ τείχη εἰ πεσοῦνται, οὔτε κηδόμενοι τῶν νεῶν εἰ Λακεδαιμονίοις παραδοθήσονται. 454, 4. 513, ult. ὑμᾶς εἰσόμενοι ἥν τινα γνώμην περὶ τῶν ἀδικούντων ἕξετε. 811, 5.) Notabilis valde est ea locutio. Ita Sophocles Ajace, 118. ὁρᾷς Ὀδυσσεῦ τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση. Plaut. Amphitr. 1, 3. 10. "Ecastor te experior quanti facias uxorem tuam." et Cistell. 1. 3. 16. "quoniam reum ejus furti nescit qui siet." Ita fere Hebræi Genes. XLIX. 15. וירא מנחה כי טוב ואת־הארץ כי נעמה et Exod. II. 2. ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי־טוב Habet Plutarchus in Vita Thesei: προθυμότατος ἀκροατὴς ἐγένετο τῶν διηγουμένων ἐκεῖνον ὅστις εἴη. et modo οὐκ ἐδοκίμαζε φράζειν αὐτὸν ὅστις εἴη. Livius 11, 12. "Ne ignorando regem semet ipse aperiret quis esset." Apollon. Rhod. l. 961.

τοὺς δ' ἄμυδις φιλότητι Δολίονες ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος ἀντήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
ἔκλυον οἵτινες εἶεν.

Cicero Tuscul. I. 24. "Quid illa tandem? num leviora censes? quæ declarant inesse in animis hominum divina quædam: quæ si cernerem quemadmodum nasci possent, etiam quemadmodum interirent viderem." Maxime tamen eo declarautur Attici: τούτους ὑπερβήσομαι ἵνα μή με τις εἴπῃ ὡς ἄρα λίαν ἀκριβολογοῦμαι ἅπαντα. Æsch. c. Timarch. p. 6. ed. Steph. ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστί. idem. ibid. Ἀθηναῖοι δὲ οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἴσασιν, οὐδὲ τὴν δύναμιν, ἣν ἐξέπεμψαν, ὅπου ἐστίν. idem de ement. legat. p. 37. ed. ejusdem. Plato de Legg. l. 1. p. 640. C. ed. Serrani. Notavi quoque et hæc, quæ consulas loca. Sophocl. Electr. 954. 955. σχ. Triclin. 1107. Æschyl. Prometh. 473. Demosth. p. 324. 1075, ult. edit. Wolf. Isocr. 473, 8. 81, 5. Wolf. Isæum 52. 12. ed. Steph. Plato de Leg. 626. Charmid. 162. ed. Serrani. Non longe abest scriptor e Nostratibus,

Go bid thy Mistress, when my Drink is ready,
She strike upon the bell.

Shakesp. Macbeth. Act. 2. sc. 2. Similis est locutio χρημάτων ἕνεκα, ἵνα λάβοιμεν. 690, 8. ἡμῶν πεπείρασθε οἷοι ἐσμὲν εἰς ὑμᾶς. 691. 1. † Accusativus cognatæ, quam vocant, significationis. ἁμάρτημα ἐξαμαρτάνειν. 28, pen. κινδύνους κινδυνεύειν. 163, 8. λειτουργίας λειτουργεῖν. 163, 9. εὐχὰς εὔξεται. 196, 4. ἔργα εἰργάσατο. 223, 3. 229, ult. 290, 7. εἰσφορὰς εἰσφέρειν. 285, 8. ἀγῶνα ἀγωνίζεται. 291, 1. ναυμαχίας νεναυμαχηκώς. 293, 4. μάχας μεμαχημένος. 293, 5. μαχεσάμενοι. 444, 2. λόγον λέγειν. 305, 2. προφάσεις προφασιζόμενοι. 312, 8. στρατείαν στρατεύεσθαι. 368, 6. μαρτυρεῖν μαρτυρίαν. 372, 3. χορηγίας χορηγήσαντες. 396, 7. 657, 10. ψήφισμα ψηφίζεσθαι. 459, 1. κρίσιν κριθῆναι. 474, 2. ἀρχὰς ἄρξαντες. 486, 2. τριηραρχίας τριηραρχήσαντες. 486, 2. δίκας δικάζεσθαι, γραφὰς γράφεσθαι, ἀπογραφὰς ἀπογράφειν. 488, 6. ἐπιβουλὴν ἐπιβουλεύειν. 455, 10. βουλὴν βουλεύειν. 457, 2. φυγὴν φυγεῖν. 496, 2. πομπὴν συμπέμπειν. 500, 7. πέμπειν. 501, 5. ἀπαγωγὴν ἀπάγειν. 505, 1. συνθήκας συνθέσθαι. 506, 7. διαθήκας διαθέσθαι. 638, ult. δαπάνας δαπανώμενος. 699, 2. δίαιταν καταδιαιτησάμενος. 773, 10. νίκας νικᾶν. 789, 1. † Illustriora sunt πολιορκούντων Αἴγυπτον. 108, pen. χωρίον γεωργεῖν. 263, pen. οἰκοδομεῖν τείχη. 425, 5. χορηγεῖν δραχμὰς, id est, in χορηγίας insumere. 642. pen. ἀνδραποδίζειν πόλιν. 114, 3. συμφορὰς λογοποιεῖν. 721, 8. Ita νέκταρ οἰνοχοεῖν apud Homer. τριήρεις ναυπηγεῖσθαι, Æsch. c. Ctesiphon. ἀνδρείαν νομοθετεῖν, Plat. de Legg. l. 1. συμπόσιον παιδαγωγεῖν, Id. ibid. ἀνθρώπους σαρκοφαγεῖν, Diodor. Sic. σελήνη γεωργουμένη, Lucian. t. 1. p. 645. βέλη ἀκοντίσαι, Laert. 1. 9. στοὰν οἰκοδομῆσαι, Hyperides apud Harpocr. δικαστήρια οἰκοδομεῖν, Demosth. 835. F. τὸν τύφον μου τροποφόρησον, Cic. 13. Attic. 29. χωρίον πολιορκοῦντες, Demosth. 242, C. βίον οἰκονομεῖν, Joseph. in præfat. Ant. Judaic. "inædificare mœnia." Cæs. B. Civ. 2, 16. τάφον οἰκοδομεῖσθαι, Diod. Sic. σκάφη ναυπηγεῖσθαι, item. πυρσῶν δαδουχία, Ach. Tat. ἄνδρα πολιορκεῖν, Aristoph. Lysistr. 281. Hærent etiam in schedis meis et hæ quoque locutiones: σιδήρου κεχάλκευται, ex fragm. apud Plutarch. ἵππους βουκολεῖσθαι, χειρονομεῖ σκέλεσι, apud Athenæum et Herodotum. v. Herod. Erat. 129. ἀναχαιτίσας φόβην, Eurip. in Rheso, cum quo conf. Plutarch. in Cimone. Adeundi sunt etiam Isæus 28, 1. Aristoph. Lys. 159. Pindar. apud Athen. p. 279.

Homer. Odyss. Θ. 229. Plutarch. de Garrul. p. 503. A. 809. C. idem p. 161, ult. 620. B. Lucian. Timon. 135. Demosth. 242. C. Sophocl. Elect. 732. et Schol. Tricl. Æschyl. Eumen. 37. 78. † πολλὰ ἀγαθὰ ὑμᾶς ἐποίησεν. 186, 16. ὅ, τι ἀγαθὸν ἐργασάμενος τοὺς δεσπότας. 187, 10. ταῦτα ποιήσαιμι αὐτὸν, ἅπερ ἐκεῖνος ὑμᾶς. 305, 2. τὴν πόλιν οὐ μικρὰ ἔβλαψεν. 448, 7. Absolute loco genitivi ἐξόν μοι μηδένα συνειδέναι. 47, 7. ἐξὸν αὐτῷ χιλίαις ναυσὶ διαβιβάσαι. 92, 5. ὥσπερ οὐ πάντας λαθεῖν δέον. 274, 2. ὡς οὐκ ἐξεσόμενον τῇ πόλει δίκην λαβεῖν. 524, 8. contendunt nonnulli hunc esse casum rectum, inter quos sunt Scholiastes Thucydidis et Corinthius de Dialectis, quos tamen refutat H. Stephanus Animadv. art. IX. quos etiam refutare poterunt et hi loci Lysiæ: ἀγῶνες τίθενται ἐπ' αὐτοῖς ῥώμης καὶ σοφίας καὶ πλούτου, ὡς ἀξίους ὄντας τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσαντας ταῖς αὐταῖς τιμαῖς καὶ τοὺς ἀθανάτους τιμᾶσθαι. 131, 3. ἃ μὲν γὰρ ἐκεῖνον ᾔδεσαν, ἐλθόντας ἡμᾶς ὡς τοῦτον, καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν. 178, 1. ὡς ἐκεῖνον πολλῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' οὐ κακῶν αἴτιον γεγενημένον. 527, 8. ὡς τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους, ὅσοι φεύγοντες — καὶ ὅσοι — 546, 5. 761, 2. Contra tamen stat locus ille p. 812. 17. ὥσπερ ἡμεῖς τὰ τούτων μισθοφοροῦντες, ἀλλ' οὐ τούτων τὰ ἡμέτερα κλεπτόντων. † Summæ et id quoque elegantiæ, verbum semel positum significationi duorum accusativorum, quibus annectitur, ex æquo respondere posse. ἅμα τοῖς τε νόμοις τοῖς πατρῴοις καὶ Ἀνδοκίδῃ χρῆσθαι. 202, 10. πολὺ μᾶλλον ἐφοβεῖσθε τοὺς τῆς πόλεως νόμους ἢ τὸν πρὸς τοὺς πολεμίους κίνδυνον. 526, 4. οὔτε θεοὺς οὔτ' ἀνθρώπους νομίζει. 389, 4. id est, neque deos omnino esse arbitratur, neque homines reveretur. Ita enim dicitur ἡγεῖσθαι ἀνθρώπους pro revereri. apud Demosth. c. Mid. 619. D. ὑπεριδὼν τὰ φύσει πεφυκότα καὶ τὰς ἀνθρωπίνας διανοίας. 92, pen. Ita Andocides de Mysteriis, p. 11. ed. Steph. πλείονος ἐποιήσασθε σώζειν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας. Ita cultissimus omnium Poeta,

And now a Kingdom saves, and now a Groat.

Attamen cum verbum ab alterutro abhorret, dura admodum et καταχρηστικωτέρα facta est oratio, ut Apoll. Rhod. 1, 168. βῆ δ' ὅγε Μαιναλίης ἄρκτου δέρος ἀμφίτομόν τε δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. idem 340. ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο, νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι. † καὶ ταῦτ' ἔξαρνός ἐστι. 150, 4. 465, 2. † ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιάν. 82, 4. χωρίον δωρεὰν λαβών. 263, 4. † πρόφασιν μὲν — τὸ δ' ἀληθές. 452, 8. † διελεῖν ἐπὶ δέκα στάδια τῶν τειχῶν, *to raze so much of the Wall, as came to ten stadia.* 453, 10. Ita κατασκαφείη τῶν τειχῶν ἐπὶ δέκα στάδια ἑκατέρου. 451, 6. † τὰ γεγενημένα ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε. 147, 11. et juxta ἀμφοτέρων ἡμῶν ἀκούσαντες τἀληθῆ. Ita ἀλλήλων ταῦτ' ἴσασιν. 276, 7.

ANTIPTOSIS.

Τὴν οὐσίαν, ἣν κατέλιπε τῷ υἱεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν ἢ τεττάρων καὶ δέκα ταλάντων. 649, 2. Ita Terent. Andr. "Has quas credis esse, non veræ sunt nuptiæ." Ita Demosth. 324. C. καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογία, φεύξεται. Ita quoque Lucian. de dea Syria init. Herodotum, ut opinor, ejusque orationem σολοικοφανῆ ludibrio habens: ἐρέω δὲ καὶ ὁκόσα περὶ τῶν τὸ ἱρὸν εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὅπως ἐγένετο. Aristoph. Lysistr. 61.

οὐδ' ἃς προσεδόκων κἀλογιζόμην ἐγὼν,
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσι. et 409.
ὁ χρυσοχόε, τὸν ὅρμον, ὃν ἐσκεύασας,
ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἑσπέρας,
ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.

† Nescio annon satis commode referri possit locutio illa oratoribus familiarissima: δέομαι ὑμῶν τὰ δίκαια ψηφίσασθαι, ἐνθυμουμένους ὅτι — 364, 4. 374, 2. δέομαι ὑμῶν — τούτων μεμνημένους — βοηθεῖν ἡμῖν. 662, 2. vid. omnino τὸν πάνυ Markland. ad p. 364. et 620.

PRONOMEN quod dicitur RELATIVUM.

Solennis maxime constructio. ἔνοχος οἷς Σ. διωμόσατο. 136, 3. μηδὲν παθεῖν ὧνπερ οἱ ἄλλοι Ἑρμαῖ. 207, 3. id est, τούτων, ἅπερ οἱ ἄλλοι Ἑρμαῖ ἔπαθον. περὶ τῆς αἰτίας, ἧς ἐγὼ φεύγω. 169, ult. male enim legitur ἣ ἐγὼ φεύγω, ut Scaliger vidit. δίκην ἀξίαν τῶν ἀδικημάτων, ὧν τὴν πόλιν ἠδικήκασι. 434, pen. πολλοστὸν μέρος τὰ χρήματα, ὧν ὑμεῖς προσεδοκᾶτε. 639, 1. μηδ' ὧν φασὶ μέλλειν πράξειν, πλείω χάριν αὐτοῖς ἴστε, ἢ ὧν ἐποίησαν, ὀργίζεσθε. 434, 6.

ADJECTIVUM.

Eodem modo terminantur Masculina et Fœminina. v. p. 259, n. 3. Ita ἄκυρον τάξιν. 565, 3. θύρα αὔλειος. 394, 5. μέταυλος. 20, ult. ἀμφίθυρος οἰκία. 393, 12. ἀδελφὰς ἀνεκδότους. 470, pen. et similia. † Substantivorum vice funguntur, ut τὸ νόμιμον πάτριον καὶ ἀρχαῖον. 253, 2. τοῖς ἐμοῖς ἀναγκαίοις. 305, 6. τοῖς ἐμοῖς

ἐπιτηδείοις. 309, 4. οἰκονόμος δεινὴ — φειδωλὸς ἀγαθή. 10, ult. Hinc vindicari debet locus Apostoli Tit. 11,5. οἰκουροὺς ἀγαθὰς, non disjunctim, ut versio Anglicana οἰκουροὺς, ἀγαθάς. Atque istius mentis est H. Steph. Schediasm. 11, 28. Ita Plato Reip. l. 1. τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεία ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος. † καθ' ὅσον ἂν βραχὺ ἕκαστος δύνηται. 510, pen. διὰ ταχέων. 90, 1. ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων 576, antep. † ὅτι ἡμῖν ποιητέον ἐστίν. 40, 7. ἢ τοὺς νόμους ἐξαλειπτέον ἐστὶν, ἢ ἀπαλλακτέον τοῦ ἀνδρός. 202, 11.

ADVERBIUM.

ἀκληρωτί. 582, 4. νεωστί. 596, 2. τὸ παλαιὸν, *olim*. 55, ult. τὸ πρῶτον, τὸ τελευταῖον, τὸ πέρας. 333, ult. τὰ ὕστατα. 469, 1. ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ passim. πότερα id est πότερον. 173, 3. 226, 5. τὴν ἀρχὴν, *omnino*. 297, 2. v. sodes quæ dixi ad p. 320, n. 16. et Lect. Lysiac. cap. penult. † *Loci*. Ἐρατοσθένης Οἴηθεν. 19, 2. v. n. 38. Ἐλευσινόθεν. 242, 8. Ἀλωπεκῆθεν. 623, 7. ἠρόμην ὁπότε δημοτεύοιτο. 729, pen. ἀπεκρίνετο ὅτι Δεκελειόθεν. 730, 2. εἴ τινα γινώσκοιεν Δεκελειόθεν δημοτευόμενον Παγκλέωνα. 731, 4. Ἐλευσῖνάδε. 301, 1. Μουνυχίαζε. 463, 4. † Constructio loco Adjectivi. τῶν ἐνθάδε συμφορῶν. 59, 1. τὸν μεταξὺ βίον. 412, 2. τοὺς ἐγγύτατα γένους. fr. 17, 5. τοὺς κάτω — τοὺς ἄνω θεούς. 59, ult. ἐμποδὼν ἀμπέλοις. v. p. 90, n. 81. et 27. n. 61. Exempla habes 138, 1. 200, 2. 196, 5. ἡ αὔριον ἡμέρα. 790, 12. † loco Præpositionis πρότερον τῆς ἔχθρας. 328, pen.

COMPARAT. ADJ.

τούτων (id est, IV. fratrum) ὁ πρεσβύτερος. 489, 7.

SUPERLAT. ADJ. et ADV.

Κοσμιώτατα τὰς συμφορὰς φέρειν δύναται. 137, 2. τὰ ἄριστα ἦρξε τῇ πόλει. 668, ult. ῥᾶστα διδάξομεν. 449, 7. ὡς ἀλυπότατα μεταχειριοῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος. 746, 5. ὡς τάχιστα. 460, ult. ἐπειδὴ τάχιστα ᾐσθόμην. 44, 3. ἐξῆλθε. 139, pen. et passim. similiter v. 261. not. 54.

VERBUM.

παραδοίη. ἐνδημοίη. κατηγοροίη. διακέοιντο. τελευτήσαιεν. δόξειας. ἐξελέγξειε. ἀξιώσειεν. ἐλεήσειεν. ὁμολογήσειαν. ἀποκτείνειε. δηλώσειε. διδάξειε. μηνύσειε. τολμήσειε. φάσκοιεν. εἰδείη. κατασταίη. πεποιθότες ἦτε. ἀπεγνωκότες εἰσί. ἑωρακὼς ἦν. ἀπεκτονὼς ἦν. τετιμωρηκότες ἔσεσθε. εἰρηκὼς εἴην.

† Futurum secundum passivum frequentissime sumptum, ut αἰτήσονται, ποιήσονται etc. τιμωρήσεται tamen passive sumptum. 448, 1. † Cetera etiam tempora vocis passivæ active usurpata. καταδεδουλωμέναι τοὺς περὶ αὐτάς. 57, 5. καλὸν τὴν πόλιν εἰργασμένος. 183, 3. παρ' ἐμοῦ μεμισθωμένοι. 271, pen. στρατείαν ἐστρατευμένοι. 368, 6. γνώμην ἀποδεδειγμένος. 400, 1. ταῦτα διανοηθείς. 143, 12. ἐδυνήθησαν. 261, 1. φοβηθῆναι τοὺς θεοὺς, οἰκίας, ἧς οὗτος ἐμεμίσθωτο. 142, antep. 85, 3. Futura Attica. νομιοῦσι. ἰσχυριεῖται. ἀποψηφιεῖσθαι. κομιεῖσθε. καταψηφιεῖσθε. ἀγωνιεῖσθαι. χρηματιούμενος. † Simplex loco Compositi. ἰόντι ἐξ ἀγροῦ ἀπήντησε. 26, 3. ῥίψας τὸ ἱμάτιον ᾤχετο φεύγων. 143, 8. † Compositum loco simplicis. v. ἀπιέναι in indice superiori. ἀποτολμᾶν. 283, 17. ἀφικόμενος δεῦρο. 411, pen. ἀποχρᾶν. 464, pen.

INDICATIVUS.

ἐβουλεύοντο τί χρὴ ποιεῖν. 460, 4. ἐν ὑμῖν ἐστὶ πότερον χρή. 40, 3. στασιάζουσαι τῆς Ἑλλάδος ὅτινι χρὴ τρόπῳ. 83, 2.

INFINITIVUS.

Οὐδὲν γὰρ εἰδέναι. 22, 13. ἀκινδύνως γὰρ ἔσεσθαι. 107, 2. ὅρκους τε γὰρ ὀμωμοκέναι. 458, 8. add. 520, pen. † Post ὥστε. v. ὥστε. † Absolute δεῖν ἕκαστον κινδυνεύειν. 522, 3. † Notabilis maxime hæc est constructio sc. cum aures nostræ infinitivum *passivum* exspectent, et oboriatur *activus*. ἕτοιμος ἦμην παραδοῦναι βασανίζειν. 287, 4. ἀποτυμπανίσαι παρέδοτε. 490, ult. παραδέδωκεν αὐτὸν ὑμῖν χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βούλησθε. 229, 1. ἑαυτὸν ὑμῖν τάξαι παρέσχε. 875, 2. διαιτᾶν ἐπιτρέψαι. 893, 10. τὸ σῶμα παρασχόντα τάξαι τοῖς στρατηγοῖς, Lycurg. p. 153, 19. ed. Steph. Ita Galli *Je ferai te donner cent coups. Je fis armer cinq cens hommes.* ψήφισμα ὃ δίδωσι γράψαι, Demosth. p. 300. A. add. Isocr. 472, 18. Sophocl. Œd. Col. 37. eundem Lycurgum 155, 14. 160, 26. 157, 28. et alibi multoties. ἔχω εἰπεῖν, ἀποδεῖξαι etc. 163, 1. 168, 2. 330, 3. 496, 15. et passim. ἔδωκεν αὐτοῖς ἔχειν τὰς αὐτὰς τιμάς. 121, 9. ἐξέτε πᾶσι χρῆσθαι. 704, 6. † οὐδὲν δεινὸν εἴργασται ἐπὶ τὴν πατρίδα στρατεύεσθαι. 545, ult. † εἰ δὲ μὴ κατέσχον, οὐδὲν ἧττον τό γ' ἐπ' ἐκείνων πεποιῆσθαι. 160, 3. † ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων. 284, pen. † ὑμῖν πολλὴν συγγνώμην ἔχω ὀργίζεσθαι. 759, 1. id est, *si succenseatis*.

PARTICIPIUM.

πολλὰ ἔχων εἰπεῖν ἱκανὰ νομίζω τὰ εἰρημένα.

268, 2. *though I have a great Deal more to say, I think I have said enough.* πολλὰ καὶ δεινὰ συνειδὼς Σ. οὐκ ἄν ποτ᾽ αὐτὸν εἰς τοσοῦτον τόλμης ἡγησάμην ἀφικέσθαι. 133, 1. μέλλων ἄξειν χρυσίον οὐκ ἔφη εἶναι. 631, 2. πολλῶν καὶ δεινῶν ὑπαρχόντων, τοὺς μὲν παῖδας αὐτῶν ζηλῶ. 125, 8. Ita ἔδοξε τὸ πρόσωπον ἐψιμμυθιῶσθαι τοῦ ἀδελφοῦ τεθνεῶτος οὔπω τριάκονθ᾽ ἡμέρας. 15, pen. Xenophon. Anabas. L. 2. fin. ἀποθνησκόντων δὲ τῶν στρατηγῶν ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανεν. et Hist. Gr. l. 2. ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῷ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. † Aliquando vice Adverbii fungitur. ἀσμένη με ἑωρακυῖα. 14, 10. ἄσμενος ἄν με εἶδεν. 150, 16. ἄσμενοι συμφορὰς ὁρῶσιν. 721. 8. τῶν μὲν ἀκόντων ὑπακουόντων, τῶν δὲ ἑκόντων προδιδόντων. 94, 4. † Participium pro causa. δεινῶς διατεθῆναι τυπτόμενος. 150, 1. σῶσαί με χρήματα λαβών. 389, 1. αἰσχυνομένους ἀποτρέψεσθαι, præ pudore. 143, 11. ὀργιζόμενοι παραχρῆμα τιμωρεῖσθαι ζητοῦσι. 156, 6. εὖ ποιῶν ἠξίουν μοι εἶναι φίλον· οὗτος δὲ ὑβρίζων καὶ παρανομῶν ᾤετο ἀναγκάσειν αὐτὸν ποιεῖν ὅ, τι βούλοιτο. 138, 4. πάντων τῶν κακῶν ἀποθανοῦσα αἰτία μοι γεγένηται. 11, 2. ut Seneca Octav. Act. I. sc. 1. " semper genitrix Deflenda mihi, prima meorum Causa malorum." ἀγαθα μεγάλα ποιῆσαι τὴν πόλιν μηνύσας. 233, 2. διέγραψαν τὰς δίκας ἔμποροι φάσκοντες εἶναι. 593, 10. τριηραρχῶν ἀνάλωσεν ἑπτὰ μνᾶς. 643, 1. Ita δεδιὼς ἐποίουν, *I did it through, or out of, fear.* 398, 4. βασανιζόμενος ἀναγκασθήσεται εἰπεῖν. 297, 6. † Loco Infinitivi. εἰδότες τὰς σφετέρας ναῦς ὀλίγας οὔσας. 100, 4. ἐπιστάμενοι τὴν πόλιν ἠρημωμένην. 100, 6. οὐκ αἰσχύνεται τραῦμά γε ὀνομάζων ὑπώπια καὶ ἐν κλίνῃ περιφερόμενος. 172, 8. Ita φανήσεται ἀποκτείνας. 505, pen. αἴτιος γεγενημένος. 600, 1. φαίνεται διώξας. 150, 1. etc. passim. ὁμολογούμεθα ἐλθόντες, *we are allowed or admitted to have come.* 171, 3. οὐκ ἄρξασθαι, ἀλλὰ παύσασθαι λέγοντα. 381, 1. παύσομαι κατηγορῶν. 447, 1. Et quemadmodum φαίνει admittit hanc constructionem, ita φανερός ἐστι. φανερός ἐστι ποιησάμενος. 166, 3. φανερός εἰμι μὴ ἐλθών. 325, 8. φανεροί εἰσι πεποιηκότες. 511, 1. 149, 6. 166, not. 8. δῆλός ἐστι φθονῶν. 741, 13. παρέλιπον ἀδικοῦντες. 774, 13. † Exprimit, quandoque modum. ᾤχετο φεύγων. 143, 9. 154, 5. ἐνίκων μαχόμενοι, ναυμαχοῦντες, ᾤχετο ἐκπλέων. 679, 2. Ad quam formam sæpe redundare videtur, ut ἀπιὼν ᾤχετο. 27, 3. 43, 3. ἑτέραν ὁδὸν ᾠχόμην ἀπιών. 143, 12. 364, 3. † Post ἐλήφθη aut ἁλίσκεται aut aliquid simile eleganter exprimit crimen sive αἰτίαν. Dicitur etiam ab Atticis JCtis ἐλήφθη μοιχὸς etc. Ita ἁλίσκεται ἐξαγαγών. 490, 1. προδιδοὺς ληφθεὶς ἐδέθη. 223, ult. παραφρυκτωρευόμενος ληφθεὶς ἀπετυμπανίσθη. 489, 8. Item post λαχεῖν. δίκην ἔλαχον τούτῳ Παγκλέωνι οὐκ ὄντι Πλαταιεῖ. 728, ult. Item ὤφθησαν ἀδικοῦντες. 808, pen. † Variæ Constructiones variique usus participiorum. οὐδὲν ἔλαττον εἶχον σιωπῶντες. 416, 3. ταύτην πίστιν διδόναι τῆς εὐνοίας ἑτέρους κακῶς ποιοῦντες, ἀλλ᾽ οὐ σφᾶς αὐτοὺς χρηστοὺς παρέχοντες. 610, 1. νομίζοντες αὐτοὶ μὲν ἄδικα ποιεῖν, Ἀθηναίους δὲ δίκαια λέγειν. 107, 4.

EPENTHESIS.

Epenthesin aiunt Atticam esse οὑτοσί. 147, 4. τουτί. 346, 1. τουτονί. 447, 6. τουτουί. 449, 6. τοιουτοσί. 483, ult. ἐντευθενί. 489, ult. οὐχί. 527, 9. οὑτωσί. 147, 8. νυνί. 196, 1. ταυτησί. 734, pen. et similia.

CONTRACTIO et SYNALŒPHE.

Θάτερον. θοἰμάτιον. κἀγαθά. κἀκεῖνος. κἀνταῦθα. Πειραιῶς. (v. p. 234, n. 11.) Πειραιᾶ. προὔδωκε. προὔθεσαν. προὐνοήθησαν. προὐτιμήθητε. τἀγαθοῦ. τἀκείνων. τἄλλα. τἀληθῆ. τἀναντία. τἀργύριον. τἀπόρρητα. τοὔπισθεν. τοὐπίσω. φρούρια. etc.

HYPERBATON.

Οὐκ οἶδ᾽ ὅτι δεῖ ταῦτ᾽ ὀλοφύρεσθαι. 128, pen. id est, οἶδα ὅτι οὐ δεῖ ταῦτα ὀλ. Ita 280, ult. 293, 7. 373, pen. 408, 1. Ejusdem generis sunt οὐδὲν προσήκει ὡς ἀδικοῦντας κινδυνεύειν. 264, 3. Ita Æschines c. Timarch. οὐκ ἐδόκει οἷόν τε εἶναι τῷ νομοθέτῃ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἰδίᾳ μὲν εἶναι πονηρὸν, δημοσίᾳ δὲ χρηστόν. Et ubi causa præpositionem antevertitur, ἔμπειρος γὰρ — ἐδόκει μοι. 393, 11. et similia. τὸν μὲν ἄλλον χρόνον — ἐπειδὴ δέ. 8, ult. 147, 5. 263, 7. Plato in Menexeno: πολλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, πρῶτον δὲ καὶ μέγιστον, ὅτι τυγχάνει οὖσα θεοφιλής. Demosth. c. Neæram: μεταπέμπεται εἰς Κόρινθον ἄλλους τε τῶν ἐραστῶν — καὶ Φρυνίωνα τὸν Παιανιέα. Plato in Phædone: καὶ ἄλλοι τινές με ἤροντο ἤδη, καὶ Εὔηνος πρῴην. Xenoph. Anabas. 2. ποταμὸς δὲ εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστὶ διαβατέος οὐκ οἶδα· τὸν δ᾽ οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι κωλυόντων πολεμίων. Cicero de Oratore, l. 1. " Nobis enim huc venientibus jucundum satis videbatur, si, cum vos de rebus aliis loqueremini, tamen nos aliquid e sermone vestro memoria dignum

excipere possemus, ut vero penitus in eam ipsam totius hujus vel studii, vel artificii, vel facultatis disputationem pene intimam veniatis, vix optandum nobis videbatur."

PLEONASMUS.

Εἰσελθὼν, εἰσιὼν εἰς τὴν οἰκίαν or. 1. passim. adde 134, ult. 231, 2. 242, ult. ἐνῆν ἐν αὐτῷ. 263, ult. † τίνα ποτέ. ὅπως ποτέ. μηδείς πω. ὅτε περ. ὅτου τινός. 697, ult. et similia passim. † πόρνης ἀνθρώπου. 172, 11. δούλην ἄνθρωπον. 183, 1. ἄνδρες δικασταὶ passim. στρατηγοῦ ἀνδρός. 497, pen. πρεσβύτης ἄνθρωπος. 16, 6. † οἴκαδε ὡς ἐμέ. 27, 1. *domum ad me.* † οὐ — οὐ ingeminatum. 232, 4. πρὶν — πρίν. 615, 14. ἂν — ἄν. 678, 3. πρότερον — πρίν. 715, 1. † σφετέρων αὐτῶν et similia. 58, 8. 462, 2. 470, 16. 552, 13. τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν. 704, 5. † παρὰ τὴν ἡλικίαν ἀνοητότερον. 136, 4. μᾶλλον κοσμιώτατον. 542, 5. † ὁμοίως ὥσπερ αὐτοί. 127, 10. † πλείστων ὅσων. μυρίας ὅσας. ἁπασῶν ἴσων. v. cl. Markland, ad or. XX. p. 684. † ἀπεγνωκότες μὴ ἀδικεῖν. 40, 1. ἀποκρυπτόμεθα μηδὲν εἰδέναι. 276, 8. ἐξάρνους μὴ οὐ χρήματα ἔχειν. 681, pen. διακωλύειν μὴ σώζεσθαι. 696, pen. ἀπαγορεύειν μηδένα συνωνεῖσθαι. 716, pen. ἐπειδὴ τάχιστά με εἶδον, μετὰ ταῦτα ἐδέοντό μου. 146, ult. nisi ita legere mavis ἐπειδὴ τάχιστά με εἶδον μετὰ ταῦτα, *the first time they saw me afterwards.* add. 139, pen. † χρημάτων ἕνεκεν, ἵνα πλούσιος ἐκ πένητος γένωμαι. 7, pen. χρημάτων ἕνεκα ἵνα πλούσιος — deinde πλούσιος ἐκ πένητος. quod postremum imitatur Terent. "feci e servo ut esses libertus mihi." ψεύδεται, καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. 174, ult. ἄκοντα καὶ μὴ ἑκόντα μηνύειν. 456, 3. εἰπεῖν τὰ ὀνόματα, καὶ μὴ ἀνώνυμον τὴν μήνυσιν ποιήσασθαι. 458, pen. οὐ βουλόμενος, ἀλλ' ἄκων. 600, 3. τῷ σώματι δύνασθαι, καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων. 742, ult. μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. longiora itinera. 747, 1. ὧν ἐπιλελῆσθαι καὶ οὐδ' ἀναμνησθήσεσθαι ἐνίους αὐτῶν νομίζεις. 786, 2.

ELLIPSIS.

ἐκέλευε συνδειπνεῖν, id est, mecum. 27, 1. τὸ δὲ μέγιστον σημεῖον τοῦ πλήθους, scil. ἐρῶ vel simile quid. 92, 4. δηλώσει δέ. 364, 2. sc. id quod sequitur δηλώσει. ἕτερον μέγα τεκμήριον. 494, ult. ἀλλ' ἕτερον, id est, τεκμήριον παρέξομαι. 498, 1. 457, 1. 628, 6. μηδὲν εὑρησόμεθα τοῦ σωθῆναι. 696, pen. † Ellipsis Præpositionis, τὸν λοιπὸν βίον. 274, 9. πολλῷ χρόνῳ ὕστερον. 115, 7. ᾠχόμην ἔξω σιωπῇ. 16, 3. ἐξήλασαν βίᾳ. 139, 9. τῆς πρώτης τάξεως τεταγμένος. 524, ult. et similia, quæ in singula pagina occurrunt. τῆς νυκτὸς περιτρέχειν. 44, 4. Ita fort. leg. est illud Comici, quod laudavimus ex Athenæo capite X. Lectionum Lysiacarum. ἢ λωποδυτεῖν τῆς νυκτὸς ἢ τοιχωρυχεῖν. Διονυσίοις. 169, 1. μυστηρίοις. 196, ult. *in die Mysteriorum.* τραγῳδοῖς διαχορηγῆσαι. 633, 1. ἀθληταῖς νικᾶν, Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. 661, ult. Θαργηλίοις. 698, 4. Παναθηναίοις. 698, 6. His adde ἀνδράσι. 698, 7. κατέστην χορηγὸς παιδικῷ χορῷ. 699, 8. ἐχορήγουν πυῤῥιχισταῖς ἀγενείοις. 700, 3. κατασταθεὶς χορηγὸς τραγῳδοῖς. 745, 9. † Verbi. εἶπον ἐγὼ ὅπως ταῦτα μηδεὶς ἀνθρώπων πεύσεται. 24, ult. † Particulæ. ἐκάθευδον ἄσμενος ἥκων ἐξ ἀγροῦ. 14, pen. οἳ ἀπέθανον εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. 447, 2. id est, ὡς εὖνοι. *who died for their Affection to the Constitution.* Ecce enim εἰ μὲν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἀποθνήσκοιμεν εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει, ἀποστεροίμεθα τῶν ὄντων. 603, 6. Eodem modo Isæus de Dicæogenis hæreditate: οὔτ' ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι κακῶς πράττοντα καὶ πενόμενον, οὔτ' εὖ ποιεῖν ὡς ἀγαθόν τι εἰργασμένον τὴν πόλιν. Ita Hebræi נודו הרכם צפור Psalm. XI. 1. Ita Aristophanes Pluto 314. σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς "Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι. et Horatius in Art. "Nec verbum verbo curabis reddere fidus Interpres," ut locum intelligit H. Stephanus Schediasm. 1. 9. et eruditiss. Rutgers. † Adverbii. θάνατον μετ' ἐλευθερίας αἱρούμενοι ἢ βίον μετὰ δουλείας. 118, 10. ἐγὼ δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν. 365, 1. 377, 2. 379, 3. 383, not. 5. † Substantivi. ἐκ πολλοῦ προνοεῖσθαι. 159, 3. φεύγειν τὴν ἐμαυτοῦ. 184, 6. οἱ τριάκοντα passim. ὀλίγῳ πρὸ τῶν τριάκοντα, id est, paulo ante dominationem xxx virorum. 263, 7. μὴ ἔχειν τῶν Ἀριστοφάνους χρημάτων. 635, 5. ἐδίδου τῶν ἑαυτοῦ. 113, ult. ubi v. cel. Markland. add. 728. διὰ βραχυτάτων. 424, 7. ἐπὶ ξένης. 445, 6. κατ' ἀξίαν χαριζόμενοι. 692, 1. εἰς Προμήθεια. 699, 7. Ita memini apud Proclum de vita Porphyrii Πλατώνεια celebrare, h. e. *Plato's Birth-day, or the festival held upon that Day.* et sexcenta similia, quorum messem habebis apud Bosium.

COMPUTUS.

Τρισκαιδεκάτης. 346, 1. † τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ χιλίας δραχμάς. 594, pen. idem ac si dixisset τῷ μὲν πέντε μνᾶς, τῷ δὲ δέκα. v. not. 17. † τοὺς μετὰ Θρασύλλου δέκα. 701, 2. quorum tamen unus erat Thrasyllus, non decem præter Thrasyllum. † a minori numero ordiri mos erat πεντήκοντα καὶ διακοσίων

δραχμῶν. 148, 11. ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα. 369, pen. πεττάρων καὶ δέκα. 649, 4. ἑξακόσιοι καὶ χίλιοι. 834, 3. Nonnulla de computo Attico habes ad orat. c. Diogitonem. v. not. 8. et 22. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 395, 12. Qua occasione arrepta editionem nostram claudet Lucianus, si quid sit in nostra arte, quod verum dicere possis, summa fide et ἀκριβείᾳ vindicatus Ver. Hist. l. 1. exeunte: ἐπὶ αὐτῶν ἔπλεον τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἀμφὶ τοὺς εἴκοσι καὶ ὀκτώ. τούτων δὲ οἱ μὲν ἐκωπηλάτουν, — ἐπὶ δὲ τῆς πρώρας ὅσον τεσσαράκοντα ὡπλισμένοι αὐτῶν ἐμάχοντο. Ex XXVIII. pars remis incumbebant, reliqui quadraginta in armis erant. Putidissime. Lege. εἴκοσι καὶ ἑκατόν. quod ex Homeri Catalogo 16. videtur fuisse navis πλήρωμα,

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἑκάστῃ
κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

INDEX HISTORICUS
A REISKIO CONSCRIPTUS.

INDEX GEOGRAPHICUS

A REISKIO CONSCRIPTUS.

INDEX
AUCTORUM ANTIQUORUM
QUI
IN HAC LYSIÆ EDITIONE EMENDANTUR
EX EDITIONE LONDINENSI HUC TRANSLATUS.

*** Quibus locis numerus Romanus II. est præfixus, illi loci in volumine hoc secundo Lysiæ nostri leguntur, in fragmentis, aut in annotationibus Marklandi ad Dionysii Halicarn. libellum de Lysia, aut in Taylori Lectionibus Lysiacis. cæteri omnes loci, quibus numerus Romanus nullus est præfixus, hi in primo volumine leguntur. Teneto tamen, lector, qui numeri minores majorem illum Romanum II. sequuntur, omnes in secundo volumine quærendos esse, tametsi numero Romano careant. quem brevitatis studio, et ne iteratio tædium crearet, omisimus, postquam semel ad primum locum posuissemus. REISK.

INDEX
LOCORUM NOVI FŒDERIS
QUÆ
A CL. MARKLANDO
ILLUSTRANTUR.

Consensus paginarum editionis Reiskianæ Lysiæ cum paginis et versibus editionis Tayloranæ primæ seu Londinensis.

Reisk.	Tayl.	
2	1	1
4	2	1
5		3
6	3	4
7	4	3
8		6
9	5	2
10		4
11		8
12	6	3
13		5
14	7	1
15	8	5
16		9
17	9	8
20	10	3
2		6
3	12	8
4	13	1
5		6
6		ult.
7	14	4
8		13
9	15	11
30	16	1
1		6
2	17	6
3		8
4		10
5	18	8
7		9
8		ult.
9	19	7
40		9
1	20	8
2		ult.
3	21	pen.
4	22	10
5	23	1
6		pen.
7	24	4
8	25	1
50	26	1
1	27	6
2		pen.
3	28	1
4		2
5		7
6		pen.
7	29	4
8		ult.
9	31	1
60		ult.
3	32	1
4	33	1
5		7
6	34	1
8		3
9	35	1
70	36	1
1		2
2		4
3		8
4	37	7
5		ult.
6	38	4
7	39	3
8		9
9	40	1
82		5
3	41	5
4	42	2
5		8
6	43	2
7		8
8	44	5
9		7
90		pen.
1	45	5
2	46	1
4		10
5	47	7
6	48	1
7		7
8		10
9	49	9
100	50	2
2		11
3	51	3
4		pen.
5	52	1
6		12
7	53	9
8	54	ult.
9	55	5
110		9
1		ult.
2	56	7
3	57	2
4		ult.
5	58	4
6		ult.
7	59	5
8		pen.
9	60	13
120	61	8
1		ult.
2	62	9
3		pen.
4	63	7
5	64	3
6		ult.
7	65	6
8	66	5
9		10
130	67	2
1		11
2	68	2
133	69	1
4		ult.
5	70	6
6		pen.
7	71	5
8		7
9	72	2
140	73	1
2		5
3	74	8
4	75	5
5		12
6	76	6
7	77	1
8	78	1
9	79	4
150		11
1	80	pen.
2	81	ult.
3	82	4
4		9
5	83	6
6	84	4
8	85	4
9		8
160	86	7
1	87	1
2		8
3	88	1
4	89	1
6	90	2
8		5
9		pen.
170	91	4
1	92	7
2		pen.
3	93	10
4	94	10
5	95	1
6		7
7		9
8	96	3
9		7
181		pen.
2	97	6
3		8
4		ult.
5	99	1
6		3
7	101	1
8	102	1
191	103	3
2		5
6	105	1
9	106	1
200		6
1		9
2	107	1
3		ult.
204	108	3
5		7
7	109	2
8		pen.
210	110	2
1		6
2		9
3	111	2
4		pen.
5	112	9
6		ult.
7	113	2
8		8
221	114	2
2		6
3	115	pen.
4	116	4
6		10
7	117	3
8		11
9	118	3
230		7
1		pen.
2	119	4
3		pen.
4	120	8
5	121	5
7		pen.
8	122	3
240	123	4
1		7
2	124	2
3	125	2
4		5
8	126	3
9	127	4
250	128	1
1		3
2		9
3	129	5
5		8
6	130	7
7		ult.
8	132	1
260	133	3
1		ult.
3	134	4
4	135	2
5		9
6	136	1
7		5
8		9
9	137	1
271		5
2		pen.
3	138	5
4	139	9
5		pen.
6	140	5

Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.	
277	141	1	350	174	10	418	210	10	482	253	pen.
8		5	1	175	8	9	1	3	3	4	4
9		9	3		pen.	420		11	4		12
280	142	5	4	176	3	1	2	1	5	5	1
1		12	5		8	2		11	6		6
2	143	3	6	177	6	3	3	12	7		13
3		11	7		ult.	4	4	1	8	6	4
4	144	13	9	178	2	5		8	9		pen.
5	145	3	360	179	2	6		pen.	490	7	7
6		11	1		ult.	7	5	11	1		11
7	146	1	3	180	2	8	6	9	2	8	7
8		10	4		7	9	7	7	3	9	8
9	147	2	5		pen.	430		ult.	4		13
290		11	6	181	1	1	8	12	5	260	1
1	148	5	7		7	2	9	13	6		8
2		pen.	8		ult.	3	220	5	7	1	8
3	149	3	9	182	13	4		pen.	8	2	6
4		pen.	370	183	2	5	2	3	9		9
5	151	1	1		8	6	3	4	500	3	1
7	152	1	2		13	7		11	1		11
8		pen.	3	184	1	8	4	4	2	4	9
9	153	4	4		5	440		11	3	5	1
300		6	5	186	2	1	5	4	4		9
1	154	1	6		4	2	6	6	5		10
2		3	7	187	7	3	7	1	6	6	5
3		pen.	8		13	4		8	7		ult.
4	155	4	9		17	5	8	pen.	8	7	9
5		9	380	188	6	6	9	9	9		11
6	156	4	1	189	1	7	231	1	510		ult.
7		6	2	190	1	8	2	4	1	8	12
8		11	3		5	9	3	2	2	9	9
9		15	4	191	1	450		10	3	270	7
311	157	3	5	192	3	1	4	5	4	1	3
2		13	6		8	2	5	8	5	2	1
3	158	7	7		pen.	3	6	6	6	3	1
4		10	8	193	6	4	7	2	8	4	1
5	159	4	9		10	5		11	9		3
6		10	390	194	4	6	8	8	520		9
7	160	1	2		9	7	9	3	1	5	5
8		ult.	3	195	6	8		6	2	6	3
9	161	10	4	196	6	9	240	4	3		7
320	162	4	5	197	4	460		11	4	7	6
3		pen.	6	198	3	1	1	3	5	8	5
4	163	5	7		ult.	2	2	1	6	9	9
5	164	1	8	199	13	3		9	7		13
6		10	9	200	ult.	4	3	3	8	280	11
7	165	1	400	1	3	5		14	9		pen.
8		4	2	2	2	6	4	1	530	1	7
9		10	3		5	7		pen.	1		10
330		ult.	4		13	8	5	13	2	2	2
1	166	5	5	3	5	9	6	3	3		3
2		9	6	4	1	470	7	3	4		8
3		13	7		10	1	8	4	5	3	2
5	167	3	8	5	4	2		13	6	4	2
6		10	9		8	3	9	2	7		6
7	168	4	410		12	4		11	8	5	1
8		8	1	6	6	5	250	1	9		6
9	169	1	2	7	3	6		5	541	6	1
343	170	2	3		9	7	251	1	2		8
5	172	4	4	8	3	8		ult.	3	7	2
7		10	5		pen.	9	2	1	4		3
8	173	6	6	9	7	480		12	5		9
9	174	3	7	210	1	1	3	5	6	8	5

Reisk.	Tayl.	
547	289	6
8	290	3
9		14
550	1	5
1		14
2	2	8
3	3	11
7	4	1
8	5	2
9		5
560		8
1		ult.
2	6	3
3		6
5		8
6	7	6
7		pen.
8	8	1
9	9	2
570	300	1
1	1	1
2	2	1
3		2
4		12
5	3	6
6	4	1
7		11
8	5	14
9	6	8
580	7	3
1		5
2		11
3	8	13
4	9	3
5		6
6	311	1
8	2	2
9		7
590		ult.
1	3	11
2	4	3
3		6
4	5	7
5	6	1
7	7	3
8	8	1
9	9	1
600		5
1	320	8
2	1	4
3		ult.
4	2	9
5	3	2
6		13
7	4	pen.
8	5	6
9	6	1
610		10
1	7	12
2	8	6
3	9	1
4	330	1
5	1	9

Reisk.	Tayl.	
616	332	9
7	3	1
8		11
9	4	3
620		8
1	5	3
2		ult.
3	6	6
4	7	2
5	8	2
6	9	5
7		pen.
8	340	4
630		11
1	1	1
2		13
3	2	3
4		11
5	3	1
6	4	1
7	4	6
8		pen.
9	5	9
640	6	2
1		4
3	7	2
5	8	2
6		5
8	9	1
9		6
651		13
2	350	3
3		11
4	1	1
5		pen.
6	2	12
7	3	7
8	4	3
9		8
660	5	6
1	6	3
2		11
3	7	1
4	8	1
6		11
8	9	5
9		11
670	360	8
1		13
2	1	4
3		10
4	2	1
5		9
6		13
7	3	5
8		12
9	4	6
680		10
1	5	2
2		7
3		ult.
4	6	6
5	7	1

Reisk.	Tayl.	
686	367	5
7	8	1
8		8
9	9	1
690		8
1	370	3
2		5
3		12
4	1	4
5	2	1
6		6
7	3	1
8	4	1
9		11
700	5	5
1	6	7
2	7	2
3		13
4	8	11
5	9	11
6	380	4
7		13
8	1	9
9	2	4
710	3	2
1	4	1
2	5	1
3	6	5
4		11
5	7	5
6		pen.
7	8	5
8		pen.
9	9	9
720	390	6
1		pen.
2	1	10
3	2	6
4	3	3
5		11
6	4	8
7		11
8	6	1
9	7	2
730		pen.
1	8	1
2		8
3	9	10
4	400	8
5		ult.
6	1	12
7	2	12
8	3	7
741	5	1
2	6	9
3	7	1
4		12
5	8	7
6	9	5
7		10
8	410	5
9		9
750	411	3

Reisk.	Tayl.	
751	411	8
2	412	2
3		10
4	413	9
5		ult.
6	414	9
7	415	2
8	416	1
9	417	1
760	418	2
1		5
2		9
3	419	6
4	420	8
5	421	2
7	422	1
8		pen.
9	423	7
770	424	3
1		9
2		ult.
3	425	7
4	426	9
5	427	8
6	428	8
7		pen.
8	430	1
9	431	1
780		ult.
1	432	12
2	433	5
3		pen.
4	434	6
5	435	1
7	436	2
8		pen.
9	437	2
790		13
1	438	10
2		ult.
3	439	3
4		11
5	440	5
6		10
7	441	4
9	442	5
800	443	8
1		ult.
2	444	5
3		12
4	445	3
5		12
6	446	13
7	448	2
8	449	4
9		ult.
810	450	2
1		11
2	451	pen.
3	453	3
4		8
5	454	2
6		6

Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.		Reisk.	Tayl.	
817	455	1	845	474	1	874	489	1	901	510	1
8	456	5	6		10	5		8	2		9
9		pen.	7	475	1	7	490	5	3	511	1
820	457	9	8		8	8		pen.	4	512	1
1	458	2	9		11	9	491	4	5	513	4
2	459	2	850	476	7	880		ult.	6		pen.
3		10	1	477	6	1	492	7	7	514	ult.
4	460	7	2		12	2	493	6	8	515	7
5		11	4	478	7	3	494	8	9	516	8
6	461	3	5	479	8	4	497	1	910	517	6
7	462	3	8		ult.	5		ult.	1	518	1
8	463	2	860	480	8	6	498	10	2	519	5
9	464	13	1	481	3	7	499	6	3		12
830	465	5	2		11	8		ult.	4	520	7
1		ult.	3	482	8	9	500	12	6	521	10
2	466	11	4	483	7	890	501	9	7	523	1
3	467	12	5	484	4	1		14	8	524	7
4	468	1	6		11	2	504	1	9		11
5	469	1	7	485	7	3		3	920	525	1
6	470	1	8	486	2	4	505	5	1		13
7		6	9	487	1	5	506	10	2	526	4
9	471	3	870	488	5	6		pen.	3		ult.
840		pen.	1		pen.	7	507	5	4	527	11
2	472	11	2	487*	7	8	508	4			
4	473	9	3	488*	4	899	509	6			

FINIS.

Londini: imprimebat J. F. Dove in area quæ est Divi Joannis.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 186. 3. corr. ἀρετὰς—p. 205. Not. col. 1. 22. corr. Variant Codd.—p. 293. 3. corr. περὶ τῆς οὐσίας, et in Var. Lect. infra Textum add. τῆς om. T. A.—p. 313. 1. in Var. Lect. infra Textum add. ἀπαγγέλλειν T. R.—p. 373. in Var. Lect. infra Textum corr. edit.—p. 378. in Var. Lect. infra Textum corr. [2] μὲν om. T. R.—p. 390. in Var. Lect. infra Textum corr. [6] τοιούτοις οὐκ οὖσιν T. A.—p. 396. in Var. Lect. infra Textum corr. [5] εἴ τις T. R. A.—p. 445. Not. col. 2. 22. corr. τινὰς—p. 457. in Marg. pro 58. corr. 585—p. 483. 9. corr. [1] ΑΠΟΓΡΑΦΗ—11. corr. [2] [πρὶν—12. corr. [3] οὐδὲν—13. corr. [4] δ'—15. corr. [5] οὐσίας—antep. corr. [6] δὶς—p. 486. in Var. Lect. infra Textum corr. [10] λάβοι τὴν ἐκ T.—p. 492. 3. corr. πάμπολλα—p. 511. ult. corr. [8] ἀλλ'—p. 513. 1. corr. τῶν—p. 521. 19. corr. [4] τοσούτῳ—p. 558. in. Var. Lect. infra Textum corr. [5] ἑτέρου T.—p. 564. Not. coll. 1. 25. corr. Ἐν αὐτῷ, Vind.—p. 634. 13. corr. [7] τῶν ὑπαρχόντων, et in Var. Lect. infra Textum corr. [7] τῶν om. T. R.

Author Dobson, W. S. (ed.)

Title Oratores Attici. Vol.2.

DATE.	NAME OF BORROWER.
13/5/25	R.E.K. Pemberton.